

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK GENT

900000088132

Digitized by Google

T H E S A U R U S

G R Æ C Æ P O E S E S.

Lately published by J. POTE;

I. HISTORIA GRÆCARUM et LATINARUM LITERARUM. Johannis Reinoldii, S. T. B. & Beatæ Mariæ Etonensis Regalis Collegii Socii, Differtatio. Accedit ΗΡΟΔΟΤΟΣ ἡ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΥΣ περὶ ΟΜΗΡΟΥ Γενεσιος, Ηλικινης, & Βιοτης. 4to.

II. SELECTA ex POETIS GRÆCIS, viz. Homero, Hesiodo, Apollon. Rhodio, Callimacho, Theocrito, Bione, Moscho, Musæo, Tyrtæo, Simonide, Sapphone, Pindaro. Editio secunda.

III. SELECTA ex SCRIPTORIBUS ROMANIS, viz. Cicero, Livio, Tacito, Plinio, & Vell. Paterculo, Edit. nova, 1759.

Also, in two Vols. Folio.

SCRIPTORUM ECCLESIASTICORUM HISTORIA LITERARIA; a Christo nato usque ad Sæculum xiv. facili methodo digesta. Autore GULIELMO CAVE, S. T. P. Canonico Vindeforienfi. Cum APPENDICIBUS. Editio novissima, ab Autore ipsomet ante obitum recognita et auctior facta. OXONIÆ, e Theatro Sheldoniano 1737.

N. B. The Learned are desired to take notice, that the Improvements and Additions made by the learned Author to this Edition, printed at the THEATRE in OXFORD, are greatly material, and make at least a fourth part of the whole Work: The present Edition has also received farther Improvement, by large and useful Notes, and other *Addenda*, by the late Reverend Dr. *Waterland*, under whose immediate Direction it was printed; also by the Reverend Dr. *Chapman*, Dr. *Bishop*, Dr. *Walker*, and other learned Gentlemen, who, for the Benefit of Learning, and from a due Regard to the Author, and this his most esteemed and learned Work, interested themselves in the present Publication.

Wm Hogarth. del.

James Balfour, sculp.

T. MORELL, S.T.P - S.S.A.

**T H E S A U R U S
G R Æ C Æ P O E S È Ω S;
S I V E,
L E X I C O N
G R Æ C O - P R O S O D I A C U M ;**

**V E R S U S , et S Y N O N Y M A ,
(Tam ad Explicationem VOCABULORUM, quam ad COMPOSITIONEM
POETICAM pertinentia)**

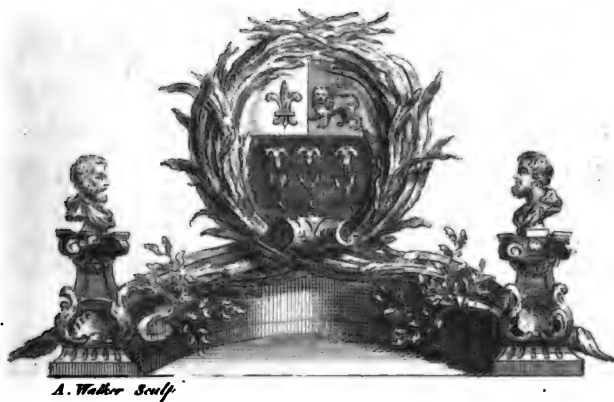
EPITHETA, PHRASES, DESCRIPTIONES, &c.

(Ad modum Latini *Gradus ad Parnassum*) Complectens.

**OPUS, in studiosæ JUVENTUTIS Gratiam et Utilitatem, ex optimis quibusque POR-
TARUM GRÆCORUM Monumentis, quæ adhuc prodierunt,
NUNC PRIMUM CONSTRUCTUM.**

Cui præfigitur,

**De POESI, seu PROSODIA GRÆCORUM TRACTATUS.
Autore T. MORELL, S. T. P.**

E T O N Æ:

**Ex Typographia, et Impensis JOSEPHI POTE, Bibliopole;
Veneunt etiam Londini apud T. POTE, in vico Fleet-street. 1762.**

VIRO HONORATISSIMO

J O H A N N I,

COMITI de B U T E;

REGIAE MAJESTATI a SECRETIORIBUS CONSILIIS,
E SECRETARIIS PRINCIPALIBUS Alteri.

REI publicae nostrae Literariae felicitatem haud frustra praedicamus, quae Te tali gaudet Antistite et Patrono, qui quicquid est Artium Liberalium benevolentia foves, autoritate tueris, exemplo commendas. A me certe pro merito laudabitur illa animi vera Magnitudo sive Benignitas, quae ultro ad humilitatis nostrae patrocinium descendere non est gravata, et honorati nominis praescripti obtentu obscuritati nostrae lumen aliquod affundere.

Recognoscent posteri aliquando inter Aulicos extitisse Maece-
natem, qui me hominem ignotum, Literatorem, et Lexicogra-
phum, non tam Poetam, quam Poetarum Graecorum famu-
A. lum

lum et pedisequum benigne et liberaliter exceperit, et inter Bibliothecae suae amplissimae Cives Thesaurum hunc nostrum honesto ascripserit loco. Profit hoc exemplum singulare, et nova indies Literis incrementa afferat, gentemque Editorum futuram in aemulationem generosam laudisque non infructuosae spem erigat !

Quare gaude tam excellenti tuo ingenio, ; cujus ad Literatos beneficia pulcherrima aliquando derivari possunt ; nihil sane habet aut Fortuna tua majus quam ut possis, nihil Natura tua melius quam ut velis in omni genere neglecta Musarum studia excitare et promovere ; quae vicissim suarum laudum comitem una trahent et Virtutum tuarum memoriam.

Quamobrem Literatorum genti fausta omnia et secunda non vano augurio pollicemur. Imo vero, quoties de re publica tum Literaria tum etiam Civili cogitare subit, toties gratulationum video materiem ex omni parte uberrimam succrescere : video uno omnes ore Britanniae nostrae et Regis Britannici fortunas laudare : Britanniae, quae Regem fortita est tali ingenio praeditum, Regis, qui te talem sibi ascivit Consiliorum socium et ministrum, morum exemplar, et vitae Ducem. Ut huic felicitati nostrae diuturnitas accedat tam publicae quam privatae pietatis officio comprecatur

Dignitatis et Favoris vestri studiosissimus,

T. MORELL.

L E C T O R I S.

TANDEM aliquando noster ille, qui jam diu fuerat desideratus, in lucem prodit **POESEOS GRÆCÆ THESAURUS**, eo unice consilio adornatus, ut carmina Græce scribentibus tum ad metrorum varietatem, tum etiam ad verborum copiam atque delectum subsidia idonea non deessent.

DE Opere quidem hoc nostro neque nihil neque multa præfari libet, cum pro se satis loquatur res ipsa Lectorum oculis atque iudicio subiecta.—Verum enimvero, siqua aut *Novitatis*—aut *Difficultatis*—aut etiam *Utilitatis* ratio habeatur, haud temere auguramur Thesauro nostro multiplici hoc nomine commendationem aliquam fore accessuram. Etsi enim in partibus quibusdam singulis aliquid a scriptoribus singulis fuerit effectum, etsi Hi quidem Epitheta, Illi Synonyma atque alii alia ad Calligraphiam pertinentia haud infeliciter concinnaverint, at Thesaurus integer et Universalis, qualem nos exhibemus, a nemine, quod scio, fuit elaboratus. Id operis intactum antea nos ultro suscepimus, primi hanc ingressi viam, arduam sane illam et præruptam, nec Antecessorum tritam pede; et, velut in oceanum quandam immensum delati per obscura locorum sine certo duce vela fecimus, atque adeo, si forsan in itinere tam longo paululum deerrasse contigerit, veniam certe faciliorem meritori: imo vero, quod navigantibus sæpe usu venit, etiam devii non penitus votis excidimus, siquidem regiones antea incognitas explorare datum fuerit, et exploratas describere, ita ut inde Orbi Literato novi cujusdam commercii copia aperiatur. Certe indagacionibus hisce nostris nova quædam et recondita in medium produximus; tum, quæ passim jacerent dispersa, in unum congestis, tum etiam plusquam sexcentis vocabulis, quæ hactenus erant a Lexicographis prætermissa, ad Thesauri nostri locupletationem adjectis.

QUALIS porro quantusque fuerit in extruendo Opificum labor indicat ipsa **Edificii** moles, auctior supra modum, et operosior æquo, imo pene magnitudine

tudine laborans sua. Lexicographorum curas steriles et molestias ii fere soli intelligunt, qui in eodem pistrino aliquandiu fuerint exercitati. Haud profecto leve quiddam est materiem undiquaque corradere, corrasam rite collocare et disponere: non in Poetarum modo optimorum elegantissimis versati, sed etiam in ruderibus eruendis, in Suida, Etymologico magno, Hesychio, Scholiisque excutiendis obscuram diligentiam haud frustra posuimus; inde, quæ maxime ad rem nostram pertinere videbantur, delectu habito excerptissimus. Esto sane Poetæ, perinde ut Architecti, prima laus operis alicujus præclari ichnographiam designare, et constructionem rite moliri et absolute: at interim infimi ordinis operarii in laudis illius societatem aliquam se admitti jure postulant: imo vero et materiæ congestores et cæmentorum Bajuli neque gratia neque pretio suo destituuntur. Nos quidem hac in parte operam sedulo impendisse haud pigebit, cujus ad rempublicam literariam fructus aliquis redundaverit.

HAC mente labores in diverso genere pene infinitos exhaustimus, ad omnia attenti, tum in sterquiliniis sordibus expurgandis tum in Hortorum Poeticorum floribus colligendis occupati; illud demum in Græcis aggressi, quod in Latinis exemplo laudabili præstiterat clarissimus ille Gradus ad Parnassum concinnator; ne, quæ Lingua cæteris quibuscunque et metrorum varietate et verborum copia et elegantia antecellit, eadem medias inter opes inopia laborare videretur. Proinde nos quoque syllabarum quantitatem exemplis allatis designavimus, Synonyma itidem, Epitheta et Phrases, &c. adjecimus.

INTERIM haud diffitemur ad compendium utilitatis quiddam desiderari quod in Latinis laudatur, nempe quantitatis notas syllabarum apicibus recta affixas, et tum præcipue cum exempla allata e Lyricis Choricisque depromantur, quorum metra, atque scansionis ratio Tyronibus minus percepta fueris et intellecta. Huic vero defectui medelam aliquam adhibuimus, ad calcem vocabulorum catalogo subjuncto de quorum quantitate dubitatio aliqua suboriri potuit.

HAUD profecto ignoramus quam difficile sit simul et ingeniorum imbecillium desideriis et hominum Criticorum fastidiis satisfacere: videbimur forsan illis non satis multa, imo et his nimis multa protulisse; verum in hac potius quam illa parte peccare maluimus, cum satius sit habere unde aliquid amputare possis, quam subsidiis necessariis carere. Siquid adeo ex *περισσias* fuerit prolatum illud, nobis Lector benevolus facile condonabit, siquid præter spem laudabile obvenit, lucro apponet.

THE

T H E
P R I N T E R
T O T H E
R E A D E R.

THE learned Author having in the preceeding Preface confined himself altogether to the Nature and Execution of his Work, I cannot let the present Publication pass my Hands, without a few Words *In Lingua Vernacula*, relative to my peculiar Province, both as Undertaker and Printer.

THE Want of a **THESAURUS**, or **POETICAL LEXICON** of the *Greek* Tongue, has been long since universally acknowledged, and that *Greek* Composition in Poetry was become languid, and laid under great difficulties, for want of a ready Help and Assistance to denote the Quantity and Power of the *Greek* Words: At the same time it was also evident, that a Work of so great Utility in Literature, was delayed only from the uncommon Labour and Application requisite to carry it into Execution.

THIS Consideration notwithstanding, the Design was some Years past mentioned to the Reverend Author, from a Sense of his extensive Knowledge and Reading in the *Greek* Poets; and, however discouraging the Prospect, and laborious the Undertaking, the Proposal was readily accepted, and the Work plann'd out and begun; but like many other Buildings, the Superstructure was soon found to exceed the first Design, unexpected Difficulties also early arose, which greatly interrupted farther Proceeding; and the Work was, for this and other Reasons, in its infant State, laid aside; till, on a future Recollection, and some favourable Circumstances intervening, it was resumed, and the Resolution formed to proceed in this Labour of Learning with all possible Diligence and Dispatch.

THE Nature and Difficulties of Trade (as has been observed on a former Occasion *) are known but to few, and it requires both Caution and Conduct to launch out into the Literary Ocean: for this Reason, no sooner was a Progress made in this Work, and the first Letters of the Alphabet printed, but it was judged proper to give them to the Publick, as a Specimen of this new and extensive Undertaking; accordingly, in June, 1757, the first Sheets, containing the Letters A. B. Γ. Δ. were published with the following Advertisements.

I. From the AUTHOR.

"——— This Work being designed for those who have already made a Progress in Greek, and are able in some measure to compose, the Accents are not generally used, since all such cannot but know that first and general Rule, If the last Syllable be long, the Accent (an Acute) will be on the foregoing Syllable, i. e. the last but one: If it be short, the Accent will be on the last but two, supposing the Word of more than two Syllables; Any Deviation from this general Rule is taken Notice of, and the Accent set down, as in the Words Αἶλα, Παικίλα, &c.—Many Words also being used in different Senses, such Examples as occurred are given of each, as will be seen in the Word Ἀγάλλε." S I

II. From the PRINTER.

"IT has been frequently observed, that a Work formed on the present Plan, would be a Benefit to Literature, greatly forward the Instruction of Youth in Greek Learning, and prove an acceptable Addition to the Republick of Letters. These Considerations, and a Deference to the Opinion of the best Judges, have been the principal Motive and Inducement to the present Undertaking: The Application and diligent Reading, requisite to plan, and finish this THESAURUS, or POETICAL LEXICON, is evident at first Sight; and the more than common Expence and Trouble, on every new Publication (especially in the learned Languages) is also not unknown: For this Reason, Proposals are commonly printed, and Encouragement from the Publick expected before the Work is begun, or put to the Press: In the present Case it was otherwise determined, and instead of a flying Sheet of Proposals, and Application for Subscriptions, great Part of this useful Work is first printed at a large Expence, and the Plan and Execution at once laid before the Publick, in Reliance on the present Approbation, and future Favour and Encouragement of the Learned, in publishing compleat this new and expensive Undertaking."

It was a sensible Pleasure to the Undertaker to find that this Specimen, or first Part, was favourably received, and the Plan and Execution approved of, insomuch

* Two Letters concerning Subscriptions, and the new Edition of Dr. Cave's *Historia Literaria*, printed Ann. 1757.

that

that many learned Gentlemen recommended Dispatch, and a speedy Conclusion of the whole Work.

To answer this Desire of the Learned, and hasten the Publication, the Work was divided, and Part put to an other Press, but many Inconveniences arose from the Distance of Place, and indeed the Hazard of Incorrectness was so early evident, that this Intention was soon changed, and it was judged more eligible to abide by the first Purpose of printing the whole *Ad Officium propriam*; and rather suffer the Inconvenience of a short Delay, than by a hasty Pursuit give an incorrect Edition to the Publick.

THE mention of this Particular leads me to speak of that material Article in Printing, the Correction of the Press; a Matter of great Import in the Literary World, and frequently not attended to with that Care and Diligence it requires. And it is worthy of Remark, and well known among the Learned, that the most correct Impressions were made in the Infancy of Printing; when Literature was a general Concern, and the Correction of the Press was thought not below the Attention of the Learned: Relative to this, it may be gathered from the History of the STEPHENS'S *, that their Printing-Office was the common Resort of the LITERATI; and the Reading the Sheets of their numerous Productions as they came from the Press, became the constant Amusement of the Learned at those Meetings. This happy Circumstance, joined to their own Learning and laudable Industry, greatly contributed to the Correctness of their Impressions; and it is to be wished the like Attention to Literature in some measure yet remained; and that this great Article of the Press was not so generally overlooked, and entrusted to the Care and Inspection of the Remiss, or Unlearned; who frequently engage to superintend the Press, which if they do not totally disregard, they but slightly attend to, and too often receive the Wages of Neglect.

THIS in no wise relates to the present Undertaking, where the Orthography and just Quotation have been attended to with a scrupulous Diligence. But, as in a Work altogether new and extensive, the MS. Copy must of Necessity become mixt and confused, and Typographical Errors unavoidably escape the Vigilance both of the most exact Printer and Corrector, the several Sheets have been a second time revised by the Author, and whatever *Errata* had slipp'd the first Examination, are here collected and printed. The like Attention to the Improvement of this *THESAURUS* has produced a large APPENDIX, or *Addenda*, which necessarily arose, on extending the first Plan, and the farther Prosecution of a Work of so great Variety of Matter and Reading.

NOTHING more offers on the present Occasion, as the most respectable Names have interested themselves in this Publication; and the whole is now submitted to the

* A Cl. Mattaire.

Favour

Favour and Candour of the Publick; and the Printer hopes it will not be deemed a Vanity or Boasting, if he begs an Indulgence to express here a Satisfaction, in being a second time solely engaged in giving to the learned World, a Work of Literature and useful Learning; In both of which, however large and expensive; *Nec Labor nec Sumptus terruere*: The first in *Latin* †, was undertaken in the Year 1737, under some Diffidence from the Importation of foreign Impressions; The second in *Greek* now appears with greater Chearfulness, being not subject to the like Inconvenience from the Importation of any foreign Edition, by an equitable and national Prohibition §. And now, whatever may be the Fate of the present Publication, he sits down with the pleasing Reflection, that in this, and every Undertaking, he has never departed from the Duty and Credit of a reputable Profession, at all times seeking his own private Emolument in the Advantage of the Public.

LET it be only farther remembered, that it has been no small Alleviation of the Care and Expence attending this long and laborious Undertaking, that a Work of Literature, and a new Acquisition to the Republick of Letters, appears in an Age and Country, where Learning has long taken up her Residence and flourished. At a Time when the Learning of *Greece* especially, is taught and cultivated in our Seminaries of Learning, under the Direction and Auspices of the most eminent Masters and Professors: To whom, with every Friend of polite Literature, this Work is humbly offered, by

Their most obedient Servant,

J. POTER.

† *Scriptorum Ecclesiast. Historia Literaria*, a Gul. Cave, S. T. P. Canon. Vindebor. Editio nova, ab Autore ipsomet recognita, et tertia ferè parte aucta: cum quamplurimis Notis, necnon Addendis Varior. eruditiss. Virorum; a *Prælo Oxon.* 2 vol. folio, Curâ, et Impensis viri J. P.

§ On the Publication of the *Two Letters* above-mentioned, and Application to Parliament, an Act was passed A. D. 1739. Geo. II. Reg. 12. *To prohibit the Importation of foreign Editions of Books in the learned Languages, first composed and printed in this Kingdom*: This Act has been since enforced, and gives a just Security to this and every learned Work, first composed and printed in this Kingdom.

PROSODIA,

P R O S O D I A;

S I V E,

T R A C T A T U S

De re METRICA, apud GRÆCOS.

Autore T. M.

a

1 0 0 0 0 0

1 0 0 0 0 0

1 0 0 0 0 0

1 0 0 0 0 0

1 0 0 0 0 0

PROSODIA.

C A P. I.

SECT. I. DEFINITIONES.

TEMPUS (χρονος, five σημεῖον) est temporis, quod, dum profertur syllaba, absumitur, mensura (α).

Syllaba brevis est unius temporis, longa verò duorum.

Vocales naturā $\left\{ \begin{array}{l} \text{breves, ε, ο.} \\ \text{longæ, η, ω.} \\ \text{ancipites, α, ι, υ.} \end{array} \right.$

Ex syllabis iusto ordine dispositis fiunt pedes.

Est autem pes duarum syllabarum, pluriumve compositio, ex certâ temporum observatione (β).

Pedum tria sunt genera; quidam disyllabi, alii trisyllabi; alii tetrasyllabi (γ).

Disyllabi sunt $\left\{ \begin{array}{l} \text{Pyrrichius, (δ) — δεξις.} \\ \text{Spondæus, ——— ψυχῆ.} \\ \text{Iambus, ——— δεξις.} \\ \text{Trochæus (ε) ——— σῶμα.} \end{array} \right.$

Trisyllabi sunt $\left\{ \begin{array}{l} \text{Tribrachys, (ζ) — σολιμος.} \\ \text{Molossus, (η) — ευχολη.} \\ \text{Dactylus, (θ) — σωματα.} \\ \text{Anapæstus, (ι) — βασιλεύς.} \\ \text{Bacchius, (κ) — ανασσει.} \\ \text{Antibacchius, (λ) — μαντευμα.} \\ \text{Amphibrachys, (μ) — θαλασσα.} \\ \text{Amphimacer, (ν) — δισποτης.} \end{array} \right.$

Cum unus simplex pes, bis positus, compositum pedem fecerit, *Synxgia* dicitur; propriè, si dispares jugati fuerint, ut *Trochæus* cum Iambo; sin pares, *Dipodiam*, aut, ut quidam, *Tautopodiam* efficiunt. Et in iis spatia temporum a Tetrachrono ad Octachronum, i. e. a quatuor temporibus ad octo, producantur. Unde apud Grammaticos formantur,

(α) Σημεῖον veteres χρονος, i. e. *tempus* non absurdè dixerunt; ex eo, quod signa quædam accentuum, quæ προσωδιας vocant, syllabis ad declaranda temporum spatia superponuntur. *Vid.*

(β) Pes est syllabarum dispositio, certo numero numerosa. *Scal.*

(γ) Tetrasyllabos, rerum naturam si spectes, sanè neges; nulla quippe diffinitio inveniri potest, quæ non simplicium pedum conjunctione, aut mixture, comprehendatur; ut ex duobus Pyrrichiiis conficitur Proceleusmaticus, &c. *Scal.*

(δ) *Al.* Dibrachys, Pambus, Hegemon.

(ε) *Al.* Chorus, (unde *Choriambus*) *Lat.* Rotulus.

(ζ) *Al.* Brachysyllabus, Triorchon, Pygmon, Chorus.

(η) *Al.* Hippius, Chanius.

(θ) *Al.* Politicus.

(ι) Antidactylus.

(κ) Cenotrius, Tripodius, Pambus.

(λ) *Al.* Palimbacchius, Latius, Saturnius, Pom-

picus.

(μ) *Al.* Scolius, Ianus.

(ν) *Al.* Fescennius; frequentius verò Creticus appellatur.

Tetrasyllabi

Tetra syllabi sedecim, (Σ)	Proceleusmaticus	— πολεμικος.
	Dispondæus,	— συνδεδευσω.
	Ditrochæus	— επιστατης.
	Ditrochæus	— δυευχημα.
	Choriambus	— σωροσυνη.
	Antispastus	— αμαρτημα.
	Ionicus a majore.	— κομμητορα.
	— minore	— πλεονεκτισ.
	Pæon primus	— Ασρολογος.
	— secundus	— Αναξιος.
	— tertius	— Αναδημα.
	— quartus	— Δεογενης.
	Epitritus primus	— Αμαρτωλη.
	— secundus	— Ανδρφοντης.
	— tertius	— ευροσθενης.
	— quartus	— λωκητηρα (ο).

Duorum etiam pedum conjunctio, *Basis* dicitur; veluti quidam gressus pedum; seu fundamentum cujusdam versûs.

Versus est una integra pedum certo aliquo numero et ordine constructio (π):

Minimus est Dimeter, maximus Hexameter; procedit autem dimensio, vel per singulos pedes, five Monopodiam, vel per duos simul sumptos, five Dipodiam. Mensurati verò per Dipodiam ultra Trimeterum raro progrediuntur.

Appellatur Dimeter, Trimeter, Tetrameter, Pentameter, vel Hexameter, a numero pedum vel Syzygiarum.

Pars versûs, cum integræ fuerint Syzygiæ, *Colon* dicitur; cum imperfectæ, *Comma* (ρ).

Cum versûs plenus fuerit, dicitur, *Acatalecticus*; si syllaba deest, *Catalectic*;

Si pes deest, *Brachycatalectic*;
Si verò pes vel syllaba superabundat, *Hypercatalectic* (τ), five *Hypermetrus*.

Porro accidunt unicuique pedi, sublatio, quæ *Arsis* dicitur, et Positio, quæ *Thesis* (τ).

Arsis, Thesisque, non syllabarum numero, sed ratione temporum pensetur: simplici ergò aut duplici, aut fescuplâ ratione taxatur.

Simplici, cum versûs constet ex pedibus Dactylicis, vel Anapæstis; quippe Dactylus, Spondæus, et Anapæstus, sunt quatuor temporum: duplici, cum constet ex pedibus Iambicis, Trochaicis, Choriambicis, Ionicis, et Tribrachis; et Sesqui, in Bacchio, Palimbacchio, Amphibracho, Cretico, et Pæonibus.

De Arsi et Thefi, manat *Rhythmus*.

Rhythmus, ῥυθμος, est pedum temporumque junctura velox, divisa in Arsi et Thefi; vel, Tempus, quo syllabas metimur; *Lat.* Numerus.

Syllaba, a quâ pes; et pes, a quo Syzygia; et Syzygia, a qua Comma; et Comma, a quo Colon; et Colon, a quo Versus nascitur, aliquando *Metra* vocantur: Generaliter verò

Metrum est conceptio certis ac legitimis pedibus expedita. Vel, compositio pedum, ordine quodam decurrens, modum positionis, sublationisque conservans.

Differt Metrum a Rhythmo, quòd Metrum certâ qualitate ac numero syllabarum temporumque finitur, certisque pedibus consistit, ac clauditur; Rhythmus autem temporum, syllabarum, pedumque congruentia in infinitum multiplicatur, ac profluit (υ).

34ct.

(Σ) Et bis totidem pedes Heteroploci Pentasyllabi numerantur. vid. *Diomed.*

(ο) Ex solutione autem longæ, fiunt alii, Tetra-
syllabis ισοδυνάμοι, qui vocantur

- { Mesomacrus, — δολιχόσκιος.
- { Pæriambus, — πρυτολετορα.
- { Hegesmocilius, &c. — περιζοντος.

(τ) Versus est dispositio pedum certo numero castigata connexio. *Scal.* Aut, verborum junctura, quæ per articulos, et commata, ac Rhythmos modulatur in pedes. *Varr.*

(ρ) Col. Ηοαις, σοι | δὲ χερὶ μέλων | —
Comm. γὰρ δ' αὖτολ | μοι — εἰμι — |

Aut per singulos pedes,
Col. Τισὶν | ἀν Δανα | οἱ ἐμὰ | — δακρυὰ | —
Comm. Μῆνιν α | εἰδὲ θε | α —

(υ) Potius *Hypercatalectic*. *Scal.*

(τ) *Arsis* est elatio temporis, soni, vocis; *Thesis*, depositio, et quædam contractio syllabarum. Nam in Spondæo altera longa tollitur, altera ponitur, &c. *ViB.* vel, ad pedis motum referunt ut apud musicos.

(υ) Rhythmus est verborum modulata compositio, non metricâ ratione, sed numero syllabarum ad judicium aurium examinata; metrum verò est ratio cum modulatione.

Rhythmus per se sine metro esse potest, sine Rhythmo metrum non potest. — Plerumque tamen casu quodam invenies etiam rationem metricam in Rhythmo, non artificii ratione servata, sed sono, et ipsâ modulatione ducente. *Beda.*

Metrum circa divisionem pedum versatur; Rhythmus circa sonum; Rhythmus igitur nunquam

SECT. II. DE FIGURIS,

ALIÆ sunt dictionis, aliæ carminis.
I. Figuræ dictionis sunt Apostrophus (ρ),
Synæresis, Diæresis, Tmesis, et Cæsura.

Apostrophus est elisio vocalium, α, ε, ι, ο, in
fine dictionis ante alteram in initio sequentis; ut,

ὣς ἔρατ' ἐδδ' ὠσαν δ' ὁ γεραι—H. α. 33.

Ἐκλαγέον δ' ἀρ' οἴσιν ἐπ' ὠμοῖς—Ib. 46.

Aliquando etiam eliditur αὐ diphthongus;

Βυλομ' ἐγὼ σοὺν ἐμμεναι—Ib. 117.

Rarius, οἰ,

ὦς μ' εἶλεν φιλοτῆτι μῆγνῃμαι καὶ εὐέλπῃ. Ib.
ζ. 165.

ὦς το μὲν ἀρ' εἰς ἐχάρτι—Theoc. 8. 70.

Et rarissimè longa vocalis, vel diphthongus u.

Εἰλαπιν', πε γαμος—Od. α. 226. (χ)

Εὐαγρῶν' ἐλξί:μινε.—Orph. ad Lus.

Ἀδ' ὡν ἐν τάντῳ—Theoc. 11. 44.

—τὺ δ' ἱκασιτέρῳ ἐμ' ἀπο:ποις. Ib. 15. 7.

Not. Elisionem pro arbitrio negligunt Poetæ; ut,

ὦ γαῖαι, καὶ μάλα τῦτ' ἔπος—H. γ. 204. (ψ)

—ἐπὶ ὕδ' ἔρις. H. α. 119.

Anticæ verò Poetis non licet ullam, ne vel αὐ,
diphthongum, elidere (ω).

Initialis brevis post finalem longam non raro
perimitur; ut,

ὦ γὰρ—Theoc. 5. 16.

Ἐν δ' ἰδικασσύνῃ σιλλῆδ' ὡν πᾶς ἀρίτη' εἰ.

Theoc. 147.

Δῆλος δ' ἐμοὶ εἰ—Soph. Aj. 1242.

Οὐκ ἔρα δ', ὦ γὰρ. Ib. 510.

—ἐπ' ἀν' ἐμὸν ἔμειναι. Arist. B. 11.

Elidunt etiam Poetæ brevem ante consonam,
præsertim in præpositione παρα, ut,

Ἡμῶς δ' ἐπ' ὅρ' ὡν πᾶς—H. η. 433.

Παρ' ἐμὸν οἱ ὥρια κῆται—Theoc. 15. 112.

Παρ' δ' ἐν ἀμφοῖσιν—Od. γ. 18.

Et in fine carminis utuntur Synalœpha, si dictio
insequentis membri a vocali inceperit, ut,

—ἐρυκμένον ἐν ῥυπαρῇ Ζῆν', Ἀντι—H. θ. 206.

Τὰς δ' ἐπισπύνας σκηνὰς ἐρριπύνας,

Ἰ—Eur. Hec. 98.

Θεῶν' ἑτέρως—Arist. Ach. 134.

Synæresis (α) est duarum syllabarum in unam
contractio.

Καὶ σφίγας ὀφθίνας—H. δ. 284.

Χρυσὴν ἀνὰ σκατ' ἔργῳ—H. α. 374.

Τῶν μὲν Θεῶν δόξαι—Ib. 18.

quam sine Psalmate valebit; Metrum autem sine
Psalmate prolatum proprietatem suam servat. *Ant.*
Fort.

Translati verbis, mensura versûs non mutatur,
Rhythmus mutabitur. *Scal.*

(:) Al. *Synalœpha*: Quæ, propriè dicta, dictio-
nes (post factam Thlipsin vel Crasin) in unam
contrahit.

Distinguere verò oportet Synalœpham, quæ per
solam Thlipsin, ab ea quæ confurgit ex Crafî; di-
versæ enim sunt et nota et quantitas.

Crasin producit vocalem et præponit notam, ut,
—τάμᾱ τ' ἐς ἐπᾱν ἐγὼ—Soph. Oed. T. 1158.

Καὶ τὰ γὰρ τάμᾱ—Ib. El. 625.

Σοὶ δ' αἰσχροῦ τᾱπὴ ταῦτα—Ib. Aj. 505.

Thlipsis quantitatem non mutat et notam post-
ponit, ut,

Ὁμῶς δ' ἀδ' ἄλῃ, εἰ δ' ὑπεργήσον τὰ δ' αἰ

Κοῖμοι τ' ἀρ' ἄλᾱ—Ib. El. 463.

Usatissima Crafis, ubique subscripto, diph-
thongi, si exciderit; ut, καγῶ. κἀπᾱτᾱ.

(χ) Εἰλάκην, ἑ γαμος—Barnes.

(ψ) Sic. Ἀλλ' ἐκ Ἀτράδ' Ἀγαμέμνονι ἠνδρα—

H. α. 24.

—Τὰ δ' αἰὼς τε ἰοὶ ἀνασσει. Ib. 38.

—καὶ οἱ ἀφ' ὧν Αἰχαιοί. Ib. 79.

(ω) Reverà ultima duntaxat vocalis eliditur,
altera cum prima sequentium per Crafin coalescit;
ut,

—ἐν' ἀγ' ἔλῃ. Ar. Av. 1340.

—παυρὸς Αἰσχυρῆ. Ar. B. 867.

L. Ὅτ' ἐδ' ἐκλῆξᾱ ἔξι—Ib. N. 7.

—Ἡτὶς μὲ γῆμα' πῆρε—Ib. 42.

ut in καγῶ, κατᾱτᾱ, vel, quo melius verborum
analogia conspiciatur, κολᾱσαι ἔξι, γῆμα' πῆρε
vid. Dawes. p. 269.

Elisio igitur diphthongorum pueris in imitatio-
nem minimè commendatur: Adhibenda est etiam
cautio in elidendâ longâ; et præcipuè, a puram;
cùm longa sit;

Emendationem enim Kingii, quem olim ali-
quando nimis inconsulto secutus sum, ad Eur. Hec.
214. nunc rejiciendam puto, et cum MSS. Acata-
lectum servare mallet; ut,

Συντυχία χρῆσσω ἐκρυπτεν, vel

Συντυχία χρῆσσω ἐκρυπτεν.

Quod si paræmiacus requiratur, ex scholiaste vo-
cem ascliscere, χρῆσσω ἐκρυπτεν. Sed
de hoc, suo loco.

(α) Al. Synizesis, Synecphonefis, Syzeuxis.

b

Syllabæ

Syllabæ breves ita contractæ pro longa habentur (β).

Αὐτός τ' ἀμφὶ νεκροὺς κατὰ τελευτῇ μαχόμεναι.
Il. π. 526.

Interdum longa ante brevem colliditur,

Εἰασι πολλοὶν—Hef. ε. 460. (γ)

Longa etiam ante longam, et in diversis dictionibus,

Ἡ οὐδὲν ἀμφὶ πολλῆς—Il. ε. 466.

Τετὼν ἐγὼ ἐκ ἐμῶν ἀνδρῶν ἐδεδός. Soph. An. 465.

Et sæpius ante ν,

—Ἡ ἐχ' ἀλῆς, ὅτ' ἴ—Il. ε. 349 (δ).

Diæresis, (sive Diazenxis) est ubi ex unâ syllabâ dissectâ sunt duæ.

Εκλῶς δὲ Πριάμοιο παῖς—Il. γ. 314.

—Ἐπῶσαν εὐδμήτων περὶ βαμῶν Il. α. 448.

Τῆς ἐχθρῆς ταυτὸς πυρκαϊῆς ἐτυχόν. Ep. l. 3.

Tmesis est vocis compositæ sectio, una dictione vel pluribus interjectis,

—ἄτα γὰρ καλὺψ. Il. ξ. 114.

—ἀπὸ μὲν φίλα ἑμάτα δ' ὕσσω. Il. ε. 261. (ε)
Cæsura

(β) Pro brevi rarius, ut, Ορσεο πέπον. Il. ε. 109. West. Gramm.—Imo nunquam, l. Ορσο πέπον—vid. Cl. in loc.

(γ) Sic, Ἀπὲρ δίκαιός ἐστιν, ἐχ' ὁ μὴ ἀδικεῖν.

(Αλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυναμένος, μὴ βέλεται.) Phil. nisi Tribrachyn pones in quinta sede, η ante α correptâ.

(δ) Non licentiâ aliquâ pœticâ, sed quia vulgo etiam in soluta oratione ita pronunciabatur, Ηυχ ἀλῆς—Cl.

(ε) *Systolen*, quæ longam corripit, et *Diaſtolen*, quæ brevem producit, cæteraque Grammaticorum figmenta, quasi nullis legibus conficti essent Poetæ, nihil moror. Tum quia errata editionum pro licentiâ, quam appellant, poeticâ haud rarò deputantur; tum quia breves syllabæ, non omnes, neque omni in positu, sed certâ quadam ac constanti ratione, fiant productæ; vel ad aliquid *Zwergaristos* depingendum, vel ad quandam elegantiam, suo loco dignissimam, exhibendam.

—Ἀελογχασιν ἰσα διοισιν, Od. λ. 303.—Westm. Gr. &c.

proculdubio legendum, —Ἀελογχασ' ἰσα—!

Αλλὰ βέλεσθε. Od. π. 387. ib.—MS. βολεσθε, f. ab obsoleto βελῶ, vel βολω, unde Lat. volo. vid. Cl. in loc.

—Δεκα δ' ὦρα δ' ὦσω. Ep. l. 7. l. δ' ὦσω, 'Autōr enim fortasse sibi licentiam dari putavit usurpandi το δ' ὦω pro δ' ὦω, ut πομα pro πῶμα, δρμα pro δῶμα.

Ἐκτορ ὕε Πριάμοιο—Il. λ. 200. Gr. Thompsf.—Sed diphthongus υ corripitur ante vocalem ε, vel -ορ producat̃ur ante aspiratam vocalem, quæ pronunciabatur tanquam consonans, aut potius tanquam Æolicum Digamma, sic Αὐτάρ οἱ Προΐτος—Il. ζ. 157. Et triphthongus υε, quasi una syllaba.

Φερβὲ βοας. Φερβὲ μάλα—Call. 6. 136. ib.—l. φερβὲ βοας, φερβὲ μάλα—

Breviatur interdum α finalis ante consonam.

Εἰ δὲ κεν οἰκασ' ἰκίμαι φίλην—Il. ε. 414. Westm. Gr. Thompsf.—l. —ἰκίμαι.

—Βαπτίζεται δ' ἵππῳ.—Ep. ib.—l. βαπτίζεται. (vid. Arnald. Animadv. p. 34.—et infr. in not. *Vocalis ante vocalem*.)

Item vocalis ante σ et alteram consonam, ut, Ὀκυμὼν ἡδυσσάων—Amm. Ep. 17. ib.—Nimirum in hoc exemplo sequitur liquida, sic Ἡδυσσάωνι ἱθυραὶ, Orph. Sit vero muta, nihil usitatus est, quam syllabam vocali brevi constantem, sequentibus duabus, a quibus syllaba inchoari possit, corripit, ut—πολυσαφυλον σ' ἱσταται. Il. β. 537. vid. Cl.

Quòd ad Diaſtolen, sive Ecstasin,

Διὰ μὲν ἀρ' ὥσ' ἦρος—Il. δ. 135. ib.

Retinet Tribrachyn *Clarkius* ad rapidum hastæ transitum depingendum, sic Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε—Il. γ. 135.

Syllabam Δι ex necessitate productam ait *Barnesius*.

Refert autem *Darius* (p. 165) ad potestatem consonantis Vau, quæ inter duas vocales intercedens in diversis pro arbitrio syllabis enunciari poterit. Sic αωορ. δαωίζω, &c.—Ἡ γὰρ ὅγ' ὀλοῖσι φρεσὶ θυμῷ. Il. α. 343.—ὀλωῖσι. *Barnes*. αὐ ολοῖσι. Sed pronunciabatur ὀλωῖσι vel ὀλωῖσι. Cl.—*Dawes*.

Ἐπειδὴ νῆες τε—Il. ι. 2. ib.—l. ἐπ' νηῶν.

Frequentius extenditur brevis, primo, ante liquidam, ut,

—μῆλος αἰστέ. Hom. M. 499. l. καλὸν αἰστέ.

Πολλὰ λισσομένη. Il. ε. 358. ib. Πολλὰ ἐ λισσομένη—*Barnes*.

Nec verò solis vocalibus initio vel medio verborum præfici olim solebat Vau, sed eam etiam semivocales liquidæ λ, μ, ν, ρ, ante se pronunciari patiebantur.

Πολλὰ νλισσομένη—Il. ε. 358.

—κακῶς

Cæsura syllabam brevem in fine dictionis, et initio pedis, extendit () ; eaque fit apud Græcos post singulos pedes Hexametri.

Οἱ δ' ἐ μέγα ἰαχόντες—Π. ε. 421.

Στενύται γὰρ τι ἐπὸς ἑρῖον—Π. γ. 83.

Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ—Π. α. 19.

—Ἀμφιρροῖα τε φαιτέρην. Ib. 45.

—ε με μάλα ρεῖ. Π. υ. 102.

II. Figuræ carminis, sunt Antipodia, Brachycatalexis, Catalexis, Hypercatalexis, et Dialysis.

Antipodia est qua pes pro pede ponitur, ut Spondæus pro Dactylo in quinto loco Hexametri (π).

—γυναῖ μεροπῶν ἀνθρώπων. Π. α. 250.

De Brachycatalexi, Catalexi, et Hypercatalexi, Quas Græci nominarunt *καθοδισαίς*, i. e. *Depositiones*, sive *Terminationes*, dixi supr. p. 4. et frequentissime occurrunt in sequentibus (θ).

Dialysis est, qua dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis,

—ἀπ' ὦραν ἀρθε.

ρος δ' ἰα μέσσω. Sapph. r.

frequentissime in Choricis,

Τὰς καλλὶ δ' οὐκ Ἀθῶν.

ναίαις—Eur. Hec. 465.

—κρυύσεν δὲ μάλα ὤμειγα παῖδά ὠιδῶσα. Π. χ. 407.

—ἀμα δ' ἐ κρηφός εἶπετο πειζῶν. Ib. δ. 274.

—λαοὶ δὲ παρὰ κρηγυμῖνι θαλάσσης. Ib. β. 773. Dawes. p. 158.

Secundo, ante aspiratam;—ἰδὼν αἰολὸν ὄφιν. Π. μ. 208. ib.—consulto ut versus ipse quasi diriguisse videatur. Cl.

Plerumque vocalem aspiratam Ἡ δ' ἀνδρὶ ἱκέλη—Π. δ. 86. ib.

Vera potestas est ἀνδρὶ ἱκέλη, syllabarum autem ratio, unde pendet Prosodia, Ἡ δ' ἀνδρὶ κέλη—Dawes. p. 66.

—οἴλε ἑκπυρὸ δεινός τε. Π. γ. 172.

—φίλεσσ' ἐκπυρὸ δεινός τε. Cl.

—φίλε κενυρὸ δ' ὠενός τε, vel

φίλεω ἐκπυρὸ ὠενός τε.

Sic Ἡ κενυρὸ κενυρός. Π. ω. 770.

—ὀπλοῖσιν ἐνὶ δ' ὠανοῖσι—Π. κ. 254. Dawes.

Non raro monosyllabæ præsertim ante liquidam extenduntur—δὶα δὲ μέγα σάκος ἀραξί. Hes. α. 364. ib. sed vid. sup. Π. χ. 407.—sic ἔτι τι μὲ δ' ὠενός. Π. ε. 817.

(ζ) Causa est, quia mora in illâ syllabâ quædam fit, unde *Μαῖα* vocatur; et quia *ἰδὼν* *pronunciatio* nis, ut quidam loquuntur, in hanc versûs partem cadit.

Cæsura, *τοῦν*, est, cum post pedem superest syllaba, quæ finit dictionem. *Voss.*

Τοῦν autem, non illa, quæ Cæsura Latinis dicitur, sed pars integri versûs solemniori Cæsura comprehensa.

Cæsura locum habet in tantum non omnibus metris, excipias Anapæstos, et similes versus, qui libenter cæsura carent; nam e contrario amant dissolutos pedes; i. e. singulis vocibus constantes; Cæsura autem et pedes et voces implicat. *Crit. Vann.* Versus Cæsura carentes admittit *Aeschylus* sæpe; *Sophocles* et *Euripides*, parcius longè; *Aristophanes* aliquando.

In Iambico verò Cæsura nunquam aliquid operari potest ad producendam syllabam.

(η) Anapæstus, in primo, ut, *Βορέης καὶ Ζεφύρος*. Π. ι. 5. West. Gr. Thomps. Sed legitur in quibusdam, saltem pronunciabatur *Βορέης*—Cl.

Iambus pro Spondæo, *Ος ἡδὴ*—Π. α. 70. ib.—propter Pausam, vel pronuntiabatur ac scriptum fuisset, *Ὀφ. Cl. ad. Π. α. 51. § 7.*—potius *Ος ὡν ἡδὴ*, vel, *Ος ὡ ἡδὴ*.

Amphibrachys—ut, *Ἐως ὁ ταῦθ'* Π. α. 193. ib. pronunciabatur raptim legentibus *ὦσω* vel *ὦσι*. Cl. Proceleusmaticus, *Τρεῖς δ' Αἰδὴς ἐνέροισι*.—Hes. θ. 850. I. *Τρεῖς δ' Αἰδὴς δ' ἐνέροισι*—

(θ) Pro Hypermetro. sive Hypercatalexi datur ex Tryphiodoro,

Ἀνθεῖ πορφύροισι λυκαίτιν ἀναγκαῖο χαλιν. v. 95. West. Gr. Thomps.

quod proculdubio mendosum est, utcunque mendi possit. vid. Merric. in loc.

Ἀνθεῖ πορφύρε' ἦκιν ἀν—Rhodom.

f. *Ἀνθεῖ πορφύρεα' ἑλ' ἀν*—vel, *πορφύρεοι' ἑλ' ἀνθεῖ' ἀν*—

SECT. I. DE METRORUM GENERIBUS.

METRA principalia, Gr. *Πρωτεύοντα* et *Ανοχηγόμενα* dicta, sunt novem,

Dactylicum,
Anapæsticum,
Iambicum,
Trochaicum,

Ex simplicibus pedibus;

Ionicum a majore,
a minore,

Choriambicum,
Antispæsticum,

Ex compositis.

Περισπαστα,

Cætera ex his sunt, quæ mutilata per cola et commata, aut paribus agglutinantur sibi, aut sola ponuntur, et sumunt nomina.

Ab inventaribus, ut, *Phalæcium*, *Sotadicum*;

Ab his qui maxime frequentantur, ut, *Arifophæ-
nium*, *Alcibiadeum*;

Ab usu, ut, *Priapeum*;

A passione, ut, *Scæxon*; aut,

A conjugatione similium, ut, *Periodicum*; aut

A certâ mixtura diversorum pedum; ut, *Proso-
diacum*.

Innumera sunt alia, quæ ab irregulari mixtura pedum *Asynarteta* vocantur.

SECT. II. DE DACTYLICO (α).

CArmini Dactylico, tanquam ex Profodia Latinâ satis noto, non immorabimur; modò notandum sit, hæc per *Monopodiam*, cætera per *Dipodium* scandi moris esse; i. e. Dactylicum plenum esse Hexametrum, Iambicum (*Lat. Scenarium*) modò Trimetrum.

SECT. III. DE ANAPÆSTICO.

CArmen Anapæsticum quatuor recipit pedes quatuor temporum (ς),
Anapæstum,
Dactylum (γ),

Spondæum,

(α) Quod *Hæroicum*, *Dærbicum* et Theologicum appellatur: Metrum sanè omnibus et simplicius et antiquius. *Plot.*

(β) *Pro libitu in quavis sede collocatur; a quâ varia et diversa pedum positione pendet omnis in hoc carmine numerosa jucunditas*; E. G.

Αγέρ' ὦ παῖδες | τὴν γῆραν ποδὶ δέμων.

Τὶς ἀλὰ ζο | νειαν | πλοῖσαν παρέχει. *King.* ad *Hec.* 59.

Hujusce autem versus an rectè se habet dimensio? vix credo. Ita quidem *Cl. Turpinus* ap. *Hephæst.* p. 25. Quem sequitur *Kingius*, et ego illum, (*in* *Observ. de re metricâ*) nimis religiose: proculdubio enim dimetiendus τὴν ἀλὰζ | νειαν, vel potius ονιαν. Sic enim *Attici*.

(γ) *Dactylus contra leges videtur admixtus; nam tametsi est isoperiota; i. e. æquipollentia; tamen est ἀντιδιαθεσις, contraria dispositio. Itaque in Trochaico Iambus nullus, neque in Iambico Trocheus ullus.* *Scal.* p. 177. Sed non est eadem ratio: fateor quidem Anapæsticum Gr. ἀντιδακτυλικὸν vocari; sed hæc aure iudice determinanda sunt; et quas-

nam aures eodem modo in Anapæstico offendet Dactylus, quo in Iambico Trocheus, vel in Trochaico Iambus?

Diomedes autem asserit nunquam nisi in pedibus dextris Dactylum. — Sed toties in sinistris occurrat;

ὦ σφεροπα Δις | ὠ σκοτία νυξ *Eur. Hec.* 67,

Διμῶσι φασμασιν | ὠ ποτνια χθον. 69, &c. ut potius *Kingio* assentiar, dicenti, “*Pes Anapæsticus nullam sibi sedem peraltarem vendicat, sed pedes cunctosque isochronos de quavis cedit urbanissime.*” (*Excipias tamen penultimam Paramiaci.* vid. *infr.* (.)). Et sic *Hephæst.* κατὰ ΠΑΞΕΑΝ χωρὰν δεχέταδ σπυδαίων ἀπαπαίσειν, στανίως δὲ προκτελεύσμεν τικὴν — sequitur, παρὰ δὲ τοῖς δευματοπομῖς καὶ ἰαμβῶν καὶ δακτυλῶν. Et sic *Arnaldus*, (p. 125.) restitui debere putat *Scholium* ad *Ar. Pl.* 487. Cui non assentior. *Scholias* τὸ ἰαμβῶν, omisit; non immeritò: Quid enim ad modum Anapæstici carminis, si quidam fabularum auctores, ut *Archilochus*, et fortasse *Cratinus* illud Iambo contaminarunt? vid. *inf.* (ε).

Diomedes

Spondæum, et rarissime

Proceleusmaticum (f).

Anapæsticus versus Monometer (.) Acatalectus, qui etiam *Basis* appellatur, in hunc modum variari potest,

Τὴν Γραῖαν. Eur. Hec. 94. purus.

Τὰς Σαῖσσας. Ib. 112.

Ποῖα δ' αὖ πολλὺς. Ib. 159. (?)

Τὴν δ' ὑπο γαῖαν. Ib. 146.

Συρδάλισσα. Ib. 202.

Εὐθα νεαρὰν μετὰ. Ib. 208.

Ex Dimetris (r) verò Anapæsticum systema ferè conflat. *Basis*, sive Monometer, Paræmiacum plerumque præcedit. Paræmiacus sententiæ finem occupat.

Paræmiacus (3) est, in syllabam Catalectus, i.e.

ubi post tres pedes quatuor temporum una redundat syllaba communis: aut una deest syllaba ad implendum versum, ut,

Τὴν σὺν δὲ πορὺς

Χρὴσθ' ἑατὰν | τὸν αὖ | τὰ. Aesc. Pr. 283. (.)

Communem dicto syllabam, quia sententiam claudit, nec aliter alibi permixta est ultimæ syllabæ licentia; sed ad hanc continuandi sunt Anapæsti, aut pares Anapæsto pedes, ac si unus esset versus: (r) notandum verò, quòd in Paræmiacis syllaba Catalectica soli Anapæsto debeat subjici (.)

Sunt et alii Anapæstici, sc. Brachycatalecti, Hypertatalecti, et Catalecti, in syllabam et disyllabam (u). Hi verò in Choris, Monostrophis, et Pindaricis solummodò reperiuntur.

Diomedes etiam Tribachum admittit; qui nulum omnino habet locum nisi in fine sententiæ, vel Paræmiaci. vid. inf. (λ).

(δ) i. e. Longa aliquando solvitur in duas breves, ex quo fit Proceleusmaticus, ut,

Ὁ μὲν οἰχομένος | εὐχὰς ὁδὲν νενύκων | Eur. Or. 1509.

Τὴν οὖν ἀποδομένη | τὰ δ' ἐπιστολὰς βροτῶν. Arist. Sed Scal.---Nihilò deteriore lege conditur Proceleusmatico, quo usus est Aristophanes; ut non immerito Πυρρὸν χιτῶνα ἀπὸ πλάτης | et sanè sapit Hyperchemata. p. 178.

(ε) Dicitur Isidorus. Scal.---Qui verò metiuntur Anapæsticâ sicut Iâmbicâ, per Monometreïan, binos pedes comprehendendo, errant errorem non ferendum: Idem namquè modus, qui et in Dactylo. Ib. p. 139.---Ita quidem vir doctissimus; et sch. ad Pind. Ol. 1. 2. 6. 28. nec sanè improbare queo; cedo tamen numeris. τὸ δὲ ἀνατακτικὸν κατὰ δικοδία μὲν βαίνειται, γ. λ. Schol. ad Hephæst. p. 91.

(ζ) Vel sit Ionicus a maj. Monom. Hypercatalect. ut præcedens Ionicus a min.---et sequens Choriambicus.---proximus etiam Dispondæus est impurus; requiritur enim in *Basi* Anapæstus.

(η) Dimetri Anapæstici non raro ultimo in locò recipiunt Iambum, Ar. R. 1563. 1565. Aesc. S. T. 1065. Arnald. p. 252. satis incuriosè. Legendum est enim Ar. R. 1563. δὲ οἱ pro ἑρῶν, sic MS. Vat. ---in v. 1565. 1. ἢν ἀρ' ἐγὼ ποπότε, vel δὴ ποτὶ: aut, ἢν ἀρ' ἐγὼ ποτὶ, πρὸς, productâ per Crasim. In Aesc. S. T. 1065.---1. ὑπὸ τῷ.

Pessimè etiam turbavit idem Aesc. Eum. 2013.

Ὡς οὖν ἔμμεν | πολεσσομεν. Arn. p. 260.

Scilicet, ac contra leges metri prior Monometer posteriori implicaretur, ut ait ad Aesc. Ag. 64. p. 219.

sed aliquid inconcinnius vix memini legisse: præter enim Iambum minimè ferendum, meæ saltem auri non æquè satisfacit, Ὡς οὖν ἔμμεν | ac γμ-ε-μ-ε-σθ. Et quod ad implicationem pedum si quodammodo in his vitiosa sit (vid. inf. (u). aliquando tamen usurpatur, præcipuè in Catalecticis.

Porro idem p. 41. Nec apud Latinos tantum producit ultima prior Monometri syllaba, (quam crediderim ferè pro lubitu corripit aut produci) verum etiam apud Græcos, ut,

Χρὴν τερματὰ τῶνδ' ἐπιτελεῖ. Aesc. Pr. 100.

Ἐπαοιδαιεῖ | διλξὲν σὺν ἄρῳ. Ib. 173. &c.---

Nescio quid et hic de bisegmine suo somniavit Arnaldus. Sed prior versus est Paræmiacus in proprio loco; et in altero legendum παοιδαιεῖν.

(θ) Paræmiacus a τερματὰ dictus, quia plurimæ sententiæ proverbiales in hoc metro circumferebantur. Heph. King.

(ι) Omnino enim sic legendum post quinque plenos; et post sex plenos,

Πῶς ποτὲ μοχθῶν

Χρὴν τερματὰ τῶνδ' ἐπιτελεῖ. 100.

(κ) Vid. Cl. Hom. Il. α. 51. § 6.---Davies Miscell. p. 29.---Crit. Vann. p. 470. 515. Bentl. Hor. Od. 3. 12. 1.---Observ. de re metricâ ad finem Alcestis Ed. 1748. p. 25.

(λ) Paræmiacus non recipit Spondæum in sede penultima. In Aristophanico quidem recipit; sed non in aliis Anapæsticorum Catalecticorum generibus. Legendum ergo apud Hephæst. p. 26

Πλὴν δ' αὖ Ὀδυσσεύς | εἰ θεῶν. Arnald. p. 125.

Sch. Ar. Pl. 598.

(μ) Quod additur (sc. in syllabam) versus tantum congruit Catalectico. Valc. p. 796.

N. In.

N. In cæteris metris vitiosum est si singuli pedes partem orationis finiant, sed in his bonum, ut, Σφαγιόν δεσθαι | τυμβῶ δ' ἐπιβας. Eur. Hec. 108.

Δισσωνυμῶν | ῥητορες ἦσαν. Ib. 123, &c. (μ)
Monom. Hypercatalec. five, Penthemimer. (αλ)
Choricus, Stesichorius. Scal.)

Δορι δὲ δορι περ | σαν. Ib. Hec. 908. purus.

Ατρεῶν ἵπποδα | τα. Ib. Or. 1003.

Δεναὶ δ' αἶμ' ἐπον | ται. Soph. Oed. T. 479. (ν)

Πρὸς ἐμοῖ ὁμογενετο | ρα. Eur. Ph. 169.

Καταδουρυχὸς οἰμ | ασι. Ib. 148. (ξ)

Ἀγέτ' ἀμφιλοφῶν | ζυγόν. Soph. An. 358.

Dim. Brachycatalec. (Glyconius, Aristophanius.

Scal.)

Ἐκατα καταχαλ | κενᾶπαν Eur. Ph. 110. purus.

Πόδος ἵχνος ἐπὶν | τειλλων. Ib. 105.

Κρινὸν τρισσας | μακάρων. Ib. Hec. 643.

Dim. Catalec. in syllabam, (Paræmiacus five
Hepthemimer. (Pindaricus. Scal.)

Ὁ δὲ παῖς στρόφι | κακομηταί. Ib. Or. 1412.
purus.

Δορθήρατος | πρὸς Ἀχαιῶν. Ib. Hec. 102.

Περμύατε Δαιμόνες | ἱκέτευω. Ib. 96.

Ἡλυσιν ἀρθρῶν | προτιθέσθ. Ib. 66.

Ὡς μοι κρίνω | σιν οὐραϊκῶ. Ib. 86. (ο)

Dim. Catalec. in disyllabam. (Alcmanius,

Scal.)

Ποσιν ἐξανυσαι | μὶ δ' αἰθιρὸς. Eur. Ph. 168.
(π).

Dim. Acatalec. (Archilochius, Scal.)

Εὐετος πολέμου | φοβὸς τὲ δρακῶν. Eur. Or.
1415. purus.

Ενοπλὸς γὰρ ἐπ' αὐτ' | οὐ ἐπειθέρωσκε. Soph.
Oed. T. 477.

Γοῖον γοεραῖς | εἰ ποτ' ἐμὰ φρήν. Eur. Hec. 82.

Μορφὴν ἐπ' ἔν' | δεῖς εἰ τὲ βροτῶν. Soph. El.
201.

Ἀγέτ' ᾧ παῖδες | τὴν γράυν προδόμεν. Eur.
Hec. 59.

Ἀγέτ' ὀρθῆσαι | τὴν ὁμοθυλόν. Ib. 60.

Τὴν χιορῶδῃ | ὀρθῆν κατεχῶ. Ib. 79.

Φρεδὸς πρὸς εὐς | φρεδοὶ παῖδες. Ib. 1160.

Ὀλισσάτ', ὠλισσάτ' | ἔκ ἐτι μοι βίος. Ib. 166.

Dim. Hypercatalec. (Partheniacus, Simmiacus.
Scal.)

Ἄετος Διὸς αἰ | ζερὶ οἴλε, χαί | ρε. Scal.

Οὐδ' ὁ πῖρα τὸν Ἀχῆ | ροντα δεῖς ἀνασ | σων.
Soph. El. 184.

(Pindaricus.)

Θαμὰ βοτρυοῦν | τα Διωνύσου α | δόμεν. Scal.

Trim. Catalec. in syllabam, (Stesichorius.)

Ἀναπαύει χορῶν | τεκὸς ὀλβίε δὸς | κ' ὑποκ' ἡδυν.
Ib. (ρ).

(ν) Anapaestici versus, cujuscunque generis, amant pedes dissolutos, i. e. ut singuli pedes singulis vocibus consistant; imo vitiosum erit, si διποδῖαι per Cæsura in Trimetrīs misceantur: certè in Dimetrīs, si prima et secunda διποδῖαι ita implicentur; in Tetrametrīs, si prima et secunda, vel secunda et tertia ita copulentur. Crit. Vann.

(ρ) Sit etiam Ionicus a maj. Dim. Brachycatalec.---Et præcedens Ionicus a min. Dim. Catalec.

Ταλαίνα νῦν σε. Soph. El. 1434. dicitur

Monom. Hypercatalec. Dochmaicus, mihi rectè, proculdubio est Iambicus Penthemimer. vel, pro ἀνταπαιτικόν, i. ἀντισπαστικόν.

(?) In Schol. Διμετρον Βραχυκαταληκτὸν εἰς δισυλλαβὸν Error manifestus; nulla enim ejusmodi terminatio est. 1. Monometron Ὑπερκαταληκτὸν. Hephæst. p. 13. King.---Sæpe ultima, cum superest, in duas solvitur breves. M. Servius.

In Strophe Soph. An. 347. 1. Ἀστρων εἰς εἰς | στῶς

In Sch. ad Or. 204. Στωναγῶσι τε καὶ | γῶσις, dicitur Dim. Brachycatalec. sed et Ionic. Dim. Acatalec.---opinor, rectius; sic et

Εἰς μίγας ἐν ἑρ | ἀνῶ. Soph. El. 175. (vid. inf. de Ionico.)

(.) Impurus est Θαρτὴ μοι θάρ | σαι, τέκνον. Soph. El. 174. vel Dactylicus,

Δακρυοὶ τ' ἐννυχί | οἰς, ἀγάμος. Eur. Or. 174.

Sic, Οὐ γὰρ πεισθεῖς, ἔδ' ἢ πεισθεῖς. Ag. Pl. 600. Et etiam,

Τίνα μὲν φιν ἐς ἡ | μᾶς ἐπὶς.---Quia ultimam non præcedit Anapaestus. (vid. sup. (λ)).

Impurissimus Archilochius,

Ἐρασμονίδῃ | Χαρίλαε. Hephæst. p. 27.

(π) In Schol. ad Soph. El. 137,

Φλοῖτος αἶμα | δομέναι χάριν,

dicitur Ἀκαταληκτὸν εἰς δισυλλαβὸν, malè 1. καταληκτικόν. καταληκτικὴ δὲ εἰς δισυλλαβὸν, ὅταν μετὰ ἑνὰ ποδᾶ εἰς δύο συλλαβὰς ληξῇ. Sch. ad Heph. p. 30.

(ρ) Impurus, Archebulius, vel Callimachus.

Ἀγέτω θεοῖς, εἰ | γὰρ ἐχὼ δῖχα τῶνδ' | ἀνδρῶν. Heph. 27.

Et adhuc impurior ob Iambum in principio,

Φιλώτρεα μὲ | τι γὰρ εἰ Σικεῖλα | μὲν εἶνα. Ib. Trim.

Trim. Catalec. in dissyllabam. (Simonidius.)
 Δοτε Πιρίδες | Δυρικῶν μέλων | μαλινρον φο-
 ρον. Ib.

Trim. Acatalec. (Simonidius.)

Ἰαταγῆτε πῆδ' | λιρῶσα λαλει | Διδς δ' ὅ-
 χατερ Ib.

Tetrameter Catalec. in syllabam. (Aristopha-
 nius.)

Ἡ γῆς ἀροτροῖς | ῥηῆαι δ' ἀπιδόν | καρπον Δῆς
 | θερμασθαι. Ar. Pl. 515.

Στιβαδὰ σχοινῶν, | κορεῶν μέσην, | ἡ τὲς εὐδον
 | τας ἐγερει. Ib. 541.

Αἴτ' ὦ Σπάρτας | ἐνὸπλοι κούροι | ποτι ταν
 Ἀρεῶς | κινάσθ. Hephæst. p. 26.

Ὡς ἀν' ἄλλων | τοῖς πῶδ' ἀλλοῖς | ἡ ναὺς ἱμῶν |
 πῶθ' ἀρχ. Ib. (σ).

SECT. IV. DE IAMBICO.

Camen Iambicum Iambos solos primò admi-
 sit; ut illud repertoris Archilochi,
 Πατερ Λυκαμῆ | α, ποιοῖται | φράσω λ. γον.

Sed cùm hoc non modo scriptori operosum esset,
 verùm auri, ob perpetuum ejusdem pedis recursum,
 ingratisimum,

Tardior ut paulo graviorque veniret ad aures,

Spondeos stabiles in jura paterna recepit. Hor.

His semel receptis, aliis quoque data porta: nam
 prima Spondæi syllaba in duas breves solutâ, sit
 Anapæstus; soluta ultima sit Dactylus; Tribra-
 chys autem est Iambi solutio; (κ) hinc recipit jam,

In locis im-
 paribus, five
 finistris, { Iambum,
 Tribrachyn,
 Spondæum,
 Dactylum,
 Anapæstum (τ).

In paribus,
 five dextris,
 i. e. in secun-
 do et quarto, { Iambum, vel
 Tribrachyn.

et in sexto { Iambum, vel
 Pyrrichium; ob indifferentem
 syllabam.

Iambicum systema ferè ex Trimetris Acatalectis
 conflatur; sed et alii sunt, ut,

(3) Laconicus dictus; et est impurus ob Spon-
 dæum in penultimâ sede.

(7) Anapæstus quoque ingessit sese, non sine magno
 decore; est enim pes admodum nobilis; isque non solum
 sedibus peregrinis, i. e. imparibus, sed etiam legitimis.
 Scal. p. 176.

Versus Iambici per omnes Anapæstum recipiunt sedes,
 ultima tantum, et ferè semper penultimâ, excepta.
 Arnald. p. 176.

Tironibus verò notandum est, etsi Comœdia
 nunquam nisi in ultimo loco Anapæstum respuat,
 Tragicos tamen illum vel in secundo vel quarto
 rarissimè ponere; (Τῦτον δὲ τὸν Ἀναπαιστον κατὰ
 τὰς ἀετίας χάρας παρὰ μὲν τοῖς Κωμικοῖς συ-
 χῶς παρὰ δὲ τοῖς Ἰαμβοποιοῖς καὶ Τραγικοῖς
 σπανιωτέρον. Hephæst. p. 15.

Fortasse nunquam; Εἰ γὰρ τὸν σπονδεῖον ἐν
 ταῖς ἀετίαις εἰδέχεται, ὅδε τὸν ἀπ' αὐτῆς λυ-
 βήντα Ἀναπαιστον σφελὴν δεχέσθαι. Ib. p. 17.
 Nec Anapæstus, minùs in quarta sede, quàm in
 secunda, Iambum retardaret.

Ubiunque igitur occurrit, quin iste versus ex
 variantibus lectionibus emendari possit, nullus du-
 bito. E. G.

Canterus emendat--Τὶς δ' ἀνέμων ὁ φίλτατος,
 Soph. Phil. 240. delendo τὸ δ'. Deest etiam Flor.
 et al. vet. edd.

Ἀλλ' ἐν δειδοῖκα μὴ μ' ἀτελὲς εὐχῇ, τέκνον. Ib.
 795.

Canter.---μὴ ματὴν εὐχῇ---Ed. 1746.---μὴ μ' ἀ-
 τελες, vel μ' ἀτελῇ, adverbialiter. At forsan hoc
 dubium putes, quia prima, hîc et in μ' ἀτελες,
 potest esse longa (ut, μ' ἀφελαι. v. 956.) legas
 igitur, si το μ non sit omninò necessarium, μὴ
 ἀτελὲς εὐχῇ---(sine collisione vocalium, ut Oed.
 T. 1027.---C. 374, &c.) vel μὴ τελες (primâ
 sequentis dictionis elisâ, ut Oed. T. 447, 1104.).
 At Omn. Vet. Edd. Ἀλλὰ δειδοῖκ', ὅ παῖ, μὴ μ'
 ἀτελὲς εὐχῇ. Penthemim. Dactylicus. Quem non
 facillè mutarem; cùm, in hac oratione Philoctetis,
 gravissimo cruciatu laborantis, alii sint enormes.

---τὸν δ' ἱκετὴν δεῖξαιατο. Soph. Oed. C. 44.
 Ed. 1746.---τὸν ἱκετὴν,---sed τὸνδε hîc δεκτικῶς.
 ---dele το μεν, eruditissimus B.---At primam in
 ἱκετὴν nusquam memini productam, in ἱκεσία for-
 tasse ex necessitate. Nec το μεν hic otiosum puto;
 δὲ sequitur.---F. enuntiandum ἱκετὴν---frequens
 est ἱκετῆρον v. 978. Oed. T. 335. Aj. 1197.---et
 etiam ἱκετῆς. Lyc. 763. (vid. inf.)

Ὁ φίλτατ' ἐπισχες - Oed. C. 1231.

Ὁ φίλ', ἐπισχες. Scal.---Ὁ φίλτατ' ἱσχες---Steph.
 Ed. Flor.---al. ἔχες---Sed non necesse.---Ὁ φίλ-
 τατ' ἐπὶ | σχες---Præpositione a verbo subductâ,
 (vid. inf. not. in Troch.)

Monomētēr Acátalec. fīte, Bass.
 ἰω ταλας. Eur. Hec. 1077.
 Ἐτίσ' ἔπειεν. Soph. Aj. 625.
 Μομφαὶν ἔχων. Ib. 180.
 Εὐθεὶν δαμων. Eur. Or. 988.
 Ἀνακαλετομαι. Ib. Ph. 1524 (υ).

Monom. Hypercátalec. fīve Penthemim.
 Οσον ταχὺς | α. Soph. El. 1458.
 Ἀχέτι συνφθ | σς. Eur. Ph. 1543.
 Ἡ των παροισ | ιν. Ib. 1533.
 Αἰδῆλαυ ᾄδ | αν. Soph. Aj. 624.

In præfatione ad Euripidis Hippolytum, ed. 1756. duo versus ex Sophocle citantur; tanquam Anapæstum in quarta sede usurpantes;

Των μεν παροντων τωιδε πεπυσμενη λογηφ.
 Trach. 296.

Τραχινίαν τε δερσίδα καὶ τον ευροον. Ph. 498.
 In hoc proculdubio legendum est δερσίδα, (ut, δερν, δερν,) vel enuntiandum raptim δερσίδα. (vid. inf.)

In illo, vel omittas reduplicationem, (ut, δειχ-
 θαι, δειγμενος. Il. a 23. β. 794.) vel Tribrachyn
 facias, dimetiendo πεπυσμενη. Syllaba enim
 vocali brevi (Il. β. 119. Od. δ. 732. Soph. Oed.
 T. 1328.) constans, sequentibus duabus consonan-
 tibus, a quibus inchoari possit, aliquando corri-
 pitur. (Cl. ad Il. β. 537.) præsertim, si posterior
 consonans sit liquida, ut, π-θμενων Aesc. Pr.
 1045.---Magis mirandum sanè illud,

Σοφοι γαρ υδαι, ὅς τα παντα προσκοπην. Sent.
 Στρατηλαττας. εσθ' ὑπο χειριον λαβιν. Eur.

Andr. 736. I. χείρ-χειριον. Dawes. p. 309.

Pauca alia est videre exempla, in propriis no-
 minibus, quibus licentiam maiorem nemo negat,
 ut, Αντιγονης. Eur. Ph 764. Ερμιον. Andr. 889.
 Ασυραναβ. Ib. 10. Αρδουμαχ. Tro. 1130.
 Νεοπολεμης. Ib. 1126.---Clarkius tamen vix con-
 cedit etiam in his adhibitum Anapæstum; quia
 in hoc ferè modo enuntianda sunt, Αντι γ'νις. Ερμ'ο-
 νι. Ασυ'ιαβ. Αρδ'ο μ'χην Ν'π'λευς (Il. β 11.)
 ---Quod (ait D'Oivillius) forsitan Britannis, omnes
 syllabas raptim depræperare solitis, facilius persuaserit,
 quam altis nationibus. (Crit. Vann. p. 517.) Sed
 haud absumile est πατρεας pro παταρεας. Lyc.
 920. Γλακ'ισαγος pro γαλακ'ισαγος. Il. ε. 6.
 Aut verba, μιμ'τω, γιγ'νω, &c. vid. Valc. ad Ph.
 1396.

Porro, memini quendam amicum olim a me
 petiisse, an apud Sophoclem Anapæstus in tertia
 sede possit inveniri, aut Dactylus in quinta: Cui
 responsum dedi; prius rarissime, et ob hanc cau-
 sam, quia Anapæstus in tertia sede Cæsura, five
 Comma, quo versus debet dividi, pësündaret,
 et exinde versum redderet δυτικον; vid. Aj. 524.
 Oed. T. 256. Phil. 1056. Ib. 793. ubi Canter ---
 τ' κ'ευστης---et in Oed. T. 863. malletm sanè

Tribrachyn,---τον περιθμον---(Arist. Pl. 537.) et
 Iambum in Oed. C. 1385.---Παρ'νο-αιος. (ut sup.)
 et Spondæum in Aj. 104. -ρεα, Synizesis. (Cl. ad
 Il. a 268.)

Quod ad Dactylum in quintâ, nullibi, quod
 scimus, adhibetur; Nimirum aurem confunderet
 quasi sono Hexametri, ut,

Εποιτ' απολικων τις νεες ενθδδ'ε μενεις. Ar.
 Pl. 1149.

Χρυσμων δ' ααδ'ες πωταες τις εν συναλίσαις.
 Eur. Herac. 404. Ald. Scal.

(Miror igitur Scaligerum, ad finem Senarii osu-
 metu prætulisse τῷ μετῷ omnia. p. 176.) Et ob
 eandem causam, ut mihi videtur, Tribrachys in
 hac sede rarò usurpatur, ut,

Τισεις αχρας σκηπιδν νεαριον αχρας. Soph. An.
 424.

Quin Anapæstus, si efferatur, et versus sine com-
 mate legatur, idem sonat, ut,

Τεινον τυφλη γεροντο; Αντιγονη, τιναις---Soph.
 Oed. C. 1.

Rectè igitur Arnaldus (p. 232.) Aliquando in
 quinta sede reperitur Tribrachys, (ut in Aesc. Pers.
 448. 492. 501.) cuius rei, licet non admodum sint
 frequentia exempla frequentiora tamen multo sunt,
 quam Anapæsti in quintâ.---Utrumque verò pueris
 vitandum duco.

Addere etiam lubet magni in his viri observa-
 tionem, quod vel in comicis improbandus sit versus,
 quo Dactylo Anapæstus subjiçiat, ut, "ν τοισι τοι |
 χοις ιγραρον Αθην | αιολι καλοι. Ar. A. 146. Ι
 ιγορο.

Idem dictum puta de Anapæsto Tribrachyn exci-
 piente. Ar. A. 1021. Av. 1692.

Doctissimus Criticæ Vanni autor (p. 297.) ex-
 emplum Dactyli etiam in quarta sede profert ex
 Ar. Ecc. 820.

Της παταραλοςης ην ευπορις' Ευριπιδης' Λεπορις'
 Sic τεχνας περιζω. Eur. I. A. 745.

Και ποριζω τριτας. Ar. A. 385.

Et, si το ευποριζω nusquam alibi inveniès; ut ex
 nostro etiam Theano eliminetur, facile feram.

(υ) Ex ditrochæo ob communem syllabam: male
 dicitur Anapæsticus, in schol.

Ιμερος

Ἰμερος ὄρει | μῆ. Ib. Oed. C. 1804 (φ).
 Δαίμονον | χα. Eur. Hec. 654.
 Αἰὼλα φασσὶ | λοις. Soph. Aj. 624 (χ).
 Dim. Brachycatalec. (Euripides, Euripidius.)
 Τελευτῶν ἐμῶν | φολαῖ. Eur. Hec. 1087.
 Εἰς αὐτὸν ἐμψ | εἶπον. Ib. 1024.
 Ἀναπτασεν | σὺλας. Ib. Ph. 306.
 Ἀγαμέμνων | ος παῖς. Ib. Or. 836 (ψ).
 Διόσσοισιν Ἀτρε | εἰδαις. Ib. 816.
 Βαρυδρομῶν | βρονταί. Ib. Ph. 190 (ω).
 Χρεὸς ἐμολστε | ποτε. Ib. Or. 151.
 Ἐλῆος ἐλῆος | ἐμολσ. Ib. Ph. 1303 (κ).
 Κλαυθρὸν Ἀγνῆ | νορίδαν. Ib. 226 (β).
 Ὑπερτάτων | πολίων. Soph. An. 1152 (γ).
 Dim. Catalec. Hephthemimer, (Anacreonticus.)
 Προσπετε δ' ἀλλ | ος ἀλλαν. Eur. Or. 1428.
 Ζηλωτὸς ἔν | ποτ' οἶκος. Ib. 971.
 Σοακίαν κυσίον | τε φορίαν. Ib. Hec. 1080 (δ).
 Ἀν μῆτε πελα | γος ἀλιόρ. Ib. 949.
 Αἰσχυρὸν ἀφύνη | τον εὐραν. Ib. Ph. 1760.
 Ἀνακταδὸν α | πὸ λειχίος. Ib. Or. 185 (ε).
 Ἐπὶ κωμῶν ἐκπ | στασθῆς. Ib. Cycl. 495.
 Ἡϊοσιν ἀρμ | ατευσας. Ib. Or. 997 (ζ).
 Θεῶν νεμεσις | ος Ἐλευαν (η).
 Dim. Acatalec. (Archilochius, Aristophanias)

Δι' ἀσπίδων | δι' αἵματων. Ib. Ph. 1311.
 Βοῶν βοῶν | αὐτὰ βοῶν. Ib. Hec. 1097.
 Ἐλικίος εὐθ | υς ἔτι βρεφός. Ib. Ph. 665.
 Εὐχὰ δὲ πλοκα | μὸν ἀναδ' ἔτοις. Ib. Hec. 922.
 Τὸν ἐμὸν ἀλιόρ | ἐπὶ πελαγός. Ib. 937.
 Τὰς σ' ἐπόμενε | μελὶα παθεῖα. Ib. Ph. 1763 (θ).
 Notandum est, Similem, quæ in Anapaesticis, συν-
 ραῖσαν, cum Iambicis, cum Trochaicis, apud Græcos
 poetas perpetuò servari (1).
 Dim. Hypercatalec. (Alcaicus, Alcmanius.)
 Γυναικὸς αὐτ | οἱ σταθεὺς | ες. Ib. Or. 1479.
 Ο φρυγίος η | τρικουρὸς Αἰ | ας. Ib. 1503.
 Λειρὸς δὲ πᾶν | ἀδύλον ηδ' | η. Ib. Alcæ.
 Γενομεσθα γὰρ | μεσθ' ἀθλίαν | γε. Ib. Ph. 1744.
 Πόθνα δ' αὐρὺ | α παρα φιλίσι | ι. Ib. 1766.
 Ἀτρεμᾶς ἐθ' | λο | γὼν ἀποδός ἐφ' ὅ | τι. Ib. Or.
 150 (κ).
 Trim. Brachycatalec. (Alcmanius.)
 Ζυγὺντα παῖδ' | οποιον ἀδ' | οναν. Ib. Ph. 350.
 Μετεβᾶλεν ἀρμ | α τὰν πρὸς ἐσπ | ερον. Ib. Or.
 1005.
 Λογόντες ἑλλ | ἀνὲς δύω | διδύμων. Ib. 1410.
 Ἰαχὰ δ' ομῶν | θυρετρα καὶ | σταθμῶς. Ib. 1496.
 Οἰασὼν ἱερὸν | ορεσιν ἀνεχο | ρευσα. Ib. Ph.
 1786 (λ).

(φ) Vel Pæonicus, vid. Pæon. Hec. 1072.
 (χ) Impuri sunt,
 Καὶ σωφρονα πωλῶς Ph. 184.
 Προσπετε δ' Ὀρεσ | ας Or. 1450.
 rectius Ionici.
 (ψ) Vel Ionicus. Schol. Neuter autem mihi
 placet. Malim Ἀγαμέμνωνος, unde fit Anapaesti-
 cus, similis qualitate præcedenti, et, si vis, tribus
 sequentibus.
 (ω) Rectius quam Pæonicus.
 (α) Vel Trochaicus, vel Anapaestic. Monom.
 Hypercatalec. Ph. 169.
 (β) Rectius quam Antispasticus. Schol.
 (γ) Dicitur Ionic. Dim. Catalec. Schol.
 Impuri sunt,
 Ἐπεσσυτο τὰρδ' | ε γὰρ. Ph. 1082.
 Φορὸς ἐν' αἰ Εἰρὴν | ον Ib. 1329.
 (ζ) Rectius quam Ionic. Dim. Acatalec. ut
 Schol. ad Or. 1395.
 (η) Vel Trochaicus.
 (θ) Anæc. 27. 1. dicitur et Ionicus Dim. Aca-
 catalec. Schol.
 (ι) Vel Pæonicus Dim. Hypercatalec. --- vel
 Iambic. Dim. Brachycatalec. Θεῶν, Synizetis --
 Unde etiam fit Prosodiacus Dim. Acatalec. Or.
 1442.

Impuri sunt,
 Δι' αἵματος υ | προληπῶν. Or. 815. Ionic. Dim.
 Acatalec. Schol.
 Σταθῆς ἐπὶ φοῖν | ἰον αἶμα. Ib. 1261. rectius
 Prosodiacus Dim. Hypercatalec.
 Ἐκρίθη δ' ἑρὶς ἀν | εν Ἰδ' α. Hec. 633 Ionic.
 (θ) Impurus est,
 Βαλοῦμι χρόνῳ | φυγάδα μελεον. Ph. 171.
 Itaque dicitur Ionic. Trim. Catalec.
 Ἐλῆος ἐλῆος γ | οδ' ἐρχεται. Or. 966.
 Kingius ait se ob metrum addidisse το γ', sed hoc
 utique versum corrumpit, vel impurum reddit:
 non necesse erat tam religiose scholiastem sequi.
 (1) Extant et alia duo apud Aristophanem versuum
 genera, quorum ultimis syllabis nulla permixta est licen-
 tia præterquam in clausula Catalectica. Horum ap-
 pertum utrumque ad metrum vel Choriambicum vel Ioni-
 cum exigi potest. (Dawes. p. 30.) Idem ultimam in
 Pindari carminibus non esse ἀδιαφορὸν asserit.
 P. 33.
 (κ) Catalec. Schol. --- I. υπερκαταληκτορ. K.
 (λ) Impuri sunt,
 Φυγά δὲ ποδὶ | το χρυσεοσπᾶνδ' | αλον. Or. 1487.
 Μεγαλα δὲ τίς | δύναμις δι' ἀλας | ορῶν. 1582.
 Itaque hic dicitur Prosodiacus Trim. Acatalec.
 Ille Antispasticus Trim. Acatalec.

Trim.

Trim. Catalec. (Hipponacteus.)

Εχων ἐμ' ὡς | τε ναυσίπομπ' | οὐ αὔραν. Ib. Ph.
1741.

Χαριν ἀχαρις | οὐ εἰς θεὸς | δίδουσα. Ib. 1786.

Εὐνοῦ' ὁ μὲν | το καθεύδων, ὁ δὲ | το καθεύδων. Ib. Or.
1422.

Trim. Acatalec. (Archilochius.)

Τὰ λοιπα νῦν | ἀκυσθ' οἱ | ἀχρη παθῆ. Aesc.
Pr. 702.Ωμοῖς ἀρις | ἐροῖς ἀνακλ' | αἶσας δερην. Eur. Or.
1492.Συλλαβεθ' ὁμῆρ | οὐ τινδ' ὅταν | σφειχῇ παλιν.
Ib. 1194. (μ).

Trim. Hypercatalec. (Hipponacteus.)

Ἀρης ἐν οἶν | φ φλογερός ἐν | λογοῖς ἔριον | υς.
Scal.Ὁ παντ' ἀπαντ' | ἰ ξεινοκράτης | ἀνὴρ γεγων | δς.
Laert. I. 4.

Tetram. Brachycatalec. (Aristophanius.)

Γέλως πονεῖν | τι φαρμακὸν | μεγίστον ἐν | βίφ.
Scal.

Trim. Catalec. (3). (Anacreonticus, Hipponacteus.)

Τὴ χρύσειον πλ' | φ Μετὰ χρυσοῦ | ὑμνον αἶδ' | ε
καρῶ. Scal.Εἰ μοι γυνοῖτ' | οἱ σαρπητὸς | καλῆ τε καὶ | τερπ
να. Ib.Ταν οὐκ ἀπαντ' | εὔρεσ' σφειχόν | φοῖσφ τίνος | ε
δάρην ἀρ. Vich.

Tetram. Acatalec. (Archilochius.)

Διξαι. με καμ' | αἰζοῖτα δεξ' | αἱ, λίσσεται | ἰ
σε λίσσεται. Scal.

Tetram. Hypercatalec. (Anacreonticus.) (ξ)

Ἐρως ἰαῖν | εἰ γαργαλίζ' | ὡν σπλάγχχνα δάδ'
ἐχων γαλῆν. Ib. (ε).

SECT. V. DE TROCHAICO.

CARMEN Trochaicum ad Iambicorum leges
quàm proximè accedit; admittit enim.In imparibus { Trochæum,
Tribrachyn (σ).

In

(μ) Impurus est, cui in ultima sede sit Tribra-
chys.Ἦν οἶδα κάγ' | ὦ τινα πολὺτ' | ἢν ἡμετέρον.
Alex. Scal. p. 176. f. enuntiandum ἡμετέρον.Αὐτεργὸς οἱ | περ καὶ μοῖοι | σωζοῖσι παλιν.
Or. 918. Scal. p. 847.

I. γην. Ita Schol. K.

Ὅς μὴ πελαζ' | ἐν' ἀλλ' αἰς | οὐκ ὑποδάς.
Aesc. Pr. 711. Ib.Ubi procul omni dubio legendum, --- αἰσινοῖσι
ποδάς.

Item, Scazon, five Choliambus, Hipponacteus.

Ἀκυσθ' ἱππ' | ἀνακλ' εἰ | γὰρ ἀλλ' ἦκα.
Hephæst. p. 17.Ὁ μύθοποι | ὅς ἐνθαδ' ἱππ' | ἀναξ καίται Theoc.
Scal. p. 136.(ν) Qui frequens est comicis nostris, qualis ap. Ter.
Siquippiam | remiserint | Philumenæ | dolores.

Nihil enim concinnius hoc genere carminis. Scal.

(ξ) Anacreon ausus est etiam excedere modum Oe-
narii. Verùm neque priscis neque nobis placuit. Ib.(ε) Sunt et alii, disti Iambelegi, et Dicata-
lecti.Ἐνυθισα δ' οἱ | η τ' ἐλαφ' βολιαῖς. Soph. Aj.
178.

Ἐνὰ τὰ δ' ἡλθε | Πυλαδὴς ἀλῆατος. Or. 1501.

Εἰ μοι ἔννεον | φεροντὶ μοῖρα. Soph.

Ἥρος ἡγεχ' ἱππο | τὰς ἐξαλαμψεν ἀντρ. Eur.

Sed hi sunt Afynarteti; ut Galliambici; rectius
Ionici. (vid. Ionic.)(σ) Sunt qui admittunt Dactylum; ut, Grotius.
quem sequitur Kingius; Hephæstionis auctoritate
fretus; et Pauw, (not. in Pind. p. 199.) Sed Bent-
leius Dactylum in prima parte Ditrochæi non vel
apud comicos patietur, (Emendat. ad Menand.
p. 112.) Et Erudit. Dawes (p. 252.) ad Ar. Eq.
1308. ait, *metrum laborare, quod sedem quintam
Dactylus occupet.*Εἰ δ' ἀριστοὶ | ταντ' Ἀθηναῖ | οἱσι καθυσθῆ |
μοῖ δ' οὐκ.

Itaque emendat, --- οἱ καθυσθ' ἐν | ---

Trochaici ratio, cum primam sedem Dactylus occupat
neutiquam constat,Ὅς ἀγὰρ ἢν. καὶ | νῶσιν ἡμῶς | --- Ar. Av. 103.
I. οὐδ' ἀγὰρ --- Ib. 299. --- Idem p. 399. Primam
sedem Dactylus debonessat.Cum hoc genus itaque tam pauci in universis
poetarum Atticorum scriptis reperiantur; is sum
ego; adeo *masutulus* (si placet Cl. de Pauw) qui
scrupulum non habeam, quin ii, vel levi manu ad
normam alibi servatam possint exigi; vel inter
impuros numerandi sint. Nec sanè Hephæstionis
auctoritatem, *qua nulla gravior*, hîc magis moror,
quàm *vix minoris*, Terentiani, qui in paribus locis
Iambum admittit, i.

Trochaici

In paribus { Trochæum,
Tribrachyn,
Spondæum,
Dactylum,
Anapæstum (p.)

Eò tamen differunt, quod sedas imparas servantur intactæ; idque multo diligentius quam in Iambicis paribus. Scal.

Trochaicum systema ferè constat ex Tetrametris Catalecticis; vel ex duobus Commatibus Dime- tris Acatalecto et Catalecticis.

N. Quod post sex pedes restat; viz. *pei (σ) et communis syllaba, κατακλᾶς* vocatur.

Sunt autem et alii apud antiquos: sc.

Monometer Acatalect.

Asynartici. Hec. 689.

Monom. Hypercatalect. viz. Penthemimer. (Pancratius.)

Φεγγε λοιδο | ρῶν. Scal.---Eur. Or. 996.
Ολισθριον εμο | λᾶ. Hec. 640.
Πεδιον ατραπ | ην. Ph. 111 (τ).
Αυ δομος ποτε | ρον. Or. 1570 (υ).
Dim. Brachycatalect. Ithyphallicus. (vel, Phal-
licus, Bacchiacus. (p.)
Βακχε, Βακχε | Βακχε. Scal.
Τοξα τ' ευλο | γησα. Hec. 463.
Ιχνος εφικεν | ιεφικεν. Or. 1488.
Ου με παρβα | φασμα. Hec. 703.
Αν με χωρι πο | νευσι. Soph. Aj. 409.
Τιθιμενα σπα | ραγμοις. Eur. Hec. 655 (χ).
Οιον εργον | τελισας. Or. 832 (↓).
Dim. Catalect. Hephthemimer. (Euripidius, Le-
cythius (ω), Glyconius.)
Πλενασι | ματορος. Ph. 317.
Καδμοσι μολε | τανδε γαν. ib. 651.
Σφαγιον ειτο | ματερα. Or. 840 (α).

Dim:

Trochæus ergo semper in primo loco, Parique Iambus rursus conlocabitur.
Cum idem ab Iambico metro Trochæum excludit.

Videamus autem Hephæstionem.---Το Τροχαι-
κον κατὰ μὲν τὰς περιττὰς χώρας δεχεται Τρο-
χαιον, Τριβραχυν, ΙΑΜΒΟΝ, καὶ Δακτύλον. καὶ ἂν
ᾖ τὶ τὰς ἀρτίους, καὶ Σπονδῆον, καὶ Ἀναπαισιν
---p. 18. Hæc turbata sunt, lege---Τριβραχυν
καὶ Δακτύλον κατὰ δὲ τὰς ἀρτίους---καὶ Ιαμβον,
καὶ Σπονδῆον. Ιαμβος enim impari in sede locum
non habet, sed in pari. vid. Schol. ad Ar. N. 518.
607. Arnald. p. 118. At, pace docti viri, neque
hoc omnino verum est, istis versibus exceptis in
Ar. N. 518. Ubi metrum non est verè Trochai-
cum, sed proprium, Eupolideum, αὐτοατον. Cata-
lecticum, habens in secunda Syzygia, vel Ditro-
chæum, vel Choriambum. (vid. inf. Tetram.
Catalect.)

(p) Addit Scaliger Proceleusmaticon; quem ne-
que in Iambicis, neque in Trochaicis licuisse crediderim.
Dawes. p. 328.

(σ) Qui ferè semper Trochæus; est tamen ubi
Tribrachys reperiatur.

Τῶν πολιτῶν | ἀνδρας ὅμῃν | δημουργε | απο-
φανω. Hephæst.

Μη θανειν κλο | πῇ δ' αἰγυμαι | διαφυγῶσα |
πολεμικῶς. Eur. I. 1254.

Ἀλλα καὶ τὰ δ' | ἐξαμῦσαι | πολλὰ δυσὴ | γον
ο Εὐως. Aesc. Ag. 1664.

(τ) Al. Pæonicus, Dim. Brachycatalect.

(υ) Al. Ionic, a min. Schol. minus recte.

Impurus est,

Πῆ δ' ὅς μοι μι | ας. Eur. Ph. 159. Or. 1515.
Dicitur itaque Choriambic. sesqui, rectius Epicho-
riambic.

Φάρσα ποροῦρε | α. Or. 1448. vel Pæonic, Dim.
Hypercatalect. Schol. potius Catalect.---θαρος. το
εματιον. ενιοτε μεν μακρον, ενιοτε δε βραχυ. Schol.
MS:---Et sic Schol. ad Ar. Th. 897.---Sed in At-
tici scriptoribus non memini productam.

(φ) Ar. A. 260. In Bacchi honorem cantari
solutus.

Tres dabat Trochæos,
Bacche, Bacche, Bacche. Ter.

Vid. Suid. in V. φαλλοι---Dawes. p. 25. τα φαλ-
λικά, antiquissimum carminis genus infamis licen-
tiæ, quod usurpabant, cum, Phallalogia dictam,
Bacchi impurissimam solemnitatem agitabant.
Cassaubon.

Aristoteles ait, τα φαλλικά esse Comœdiæ so-
bolem; puto quia mimorum simillima. Scal. p. 41.

(χ) Rectius quam Ionicus, ut ap. Schol.---
Idem dictum puta de sequente, ob communem
syllabam.

(↓) Υπνωσται λεγμε. Or. 173. dicitur Ithyphal-
licus. Sed rectius Antispasticus.

(ω) Ideo dictus, quia Euripidem jocose insecta-
tur Aristophanes (R. 1239.) hoc metro primæ
parti Senarii subjungens hunc versiculum,---Λη-
κυθιον α | πωλεσε. K. ad Or. 727.

(α) Impuri sunt, Ημερα δ' ε | πιτχησει. Hec.
690. Soph. Aj. 400, ob Spondæum in tertio loco.

Sis

- Dim. Acatalec. (Alcmanius.) (β).
 Βαρβαροις εν | ευμαρισι. Or. 1376.
 Ποι τραπωμαι | σοι πορευθω. Hec. 1106.
 Σφιγξος αναφε | ρεις ουιδος. Ph. 1761.
 Φρυγιον ασυ | καλλιζωλον. Or. 1388.
 Τελος εχει δαι | μων βροτοις. ib. 1580.
 Καλλι ποταμος | υδατος ινα τι. Ph. 658.
 Κρατα φονικη | ολεσιθρος. ib. 688.
 Χλοερα δεγγμα | των κοραισι. ib. 676 (γ).
 Dim. Hypercat. (Bacchilidius.)
 Ας εγμη' ο | τοξετας Πα | ρει. Or. 1419 (δ).
 Trim. Brachycatalec. (Sapphicus.)
 Οι δε προς θρο | υς εσω μο | λοντες. Or. 1418.
 Ο τεκνον τε | κνον ταλαινας | ματρος. Hec. 692 (ε).
 Trim. Catalec. (Sotadicus, Archilochius.)
 Ζεϋ πατερ, γα | μιν μιν εκ ε | δαισαμην.
 Hephæst.
 Trim. Acatalec. (Archilochius.)
 Ουκ Ιαμβος | αλλα σε Τρο | χαιος αρδαι. Scal.
 (ζ).
 Trim. Hypercatalec. (Sapphicus.)

- Ηλκον εις δο | μιν ιν' αυθ' ε | καγα σοι λεγω.
 Or. 1409.
 Trim. Brachycatalec. (Sotadicus.)
 Ουκ αλις πο | νηρις ην | σφραδες αυσι | αυτον.
 Scal.
 Οιδ' Αρπυιαι | αν ελπιε | σφραχδν οντ' ε | φ'
 ημιν. Hephæst.
 Tetram. Catalec. (Archilochius, Epicharmius,
 Hipponactian.) *Tragici: Comædici: Pæmiliaris: fæmiliaris.*
 Ημιν εστας | ιδ σφραυγε | τωμιν: σφρα | μων
 ξιπος. Or. 1537 ορπυς.
 Πανταχ' εστι | αν μακρον | η διατην τοις |
 σωφοσι. Ib. 1540.
 Απεχεσθωγα | αν ουλας γαρ | σφιν κηαν |
 γει σωνον. Ib. 1550.
 Μενελεων δ' ε | ταρβος ημιν | σφραλας ει | σω
 ξιπος. Ib. 1552.
 Αλλα μετα βε | λευσομσθα | σφτο: ε: κη |
 λως λεγαις. Ib. 1557.
 Ηεχας επ' ε | γε δικην δαι | σφω κακων ε | μιν
 σφαλες. Eur. I. A. 384 (η).
 Αδυνα

Sit igitur Ionicus Dim. Catalec. (Cleomachus)
 vid. Ph. 217. 657. Or. 1375.

Επερον εις α | γων ετερον. Or. 1569.
 rectius Pæonicus, vel Ionicus, Dim. Hypercatalec.
 Or. 807. vel Choriambicus Dim. Acatalec. Or.
 805.

Αισωγμα | σιν πετραν. Or. 982.
 Μελος βαρβα | ρω βοα. Or. 1392. Ph. 692:
 rectius Antispastici. Dim. Catalec. five Phere-
 cratii.

(3) Vid. Iambic. Dim. Acatalec.
 (γ) Impuri sunt,
 Ου γαρ εμοι δε | λαι συνεσαν. Anac. 76. 4.
 rectius Epichoriambic. Dim. Hypercatalec.
 Οιανθης ε | σσα βοτρυν. Eur. Ph. 240.
 rectius Antispasticus. Or. 307. vel Ionicus impur-
 us. Ph. 1081.

Σαρκων ισε | αν τ' εμπλησθω. Hec. 1073.
 Antispasticus.---vel Dactylicus Hephthemim.---σαν,
 Synizefis.

Ον δ' εχω δα | μιν εκ οιδ' α. Anac. 24. 4.
 Dicitur Trochaicus---Pauw, in pref.---sed Id. in
 pref. ad Pind.---*Ditrochæus proprie dicitur non copula-
 tur cum Epitrito quarto: Antispasticus est Dim.
 Acatalec. ex duobus integris Antispastis: Ditrochæus
 enim est Antispastus bonus. Nequaquam. (vid.
 Dawes p. 38.) Antispasticus sane versus est, sed
 impurus, κα' ανιπαθειαν dictus (vid. Antispastic.)*
 Τας αποζυ | γισσας δομων. Ph. 341.

Περγαμων Α | παλλωνιον. Or. 1397.
 Stesichorei, vel Antispastici κατ' αντιπαθειαν.
 Πολιον αιθ' ε | σσα βοα. Or. 1382.
 rectius Pæonicus, vel Ionicus Dim. Hypercatalec.
 (δ) Impurus est,
 Γας εκ πατρω | ας α-ελε | σεν. Hec. 946.
 Asynartetus. Ex Dactylico Penthemim. et Iam-
 bica basi. Or. 1416.
 (ε) Αεχων δ' εμδα | λωσα σφραχδν | σφραχδν.
 Or. 1485.
 Trochaicus, vel Asynartetus, ex Ithyphallico,
 et Anapaistica basi. *Schol. Recte, si illud quod
 deest Omn. Vet. Edd. non corrupisset verum.*
 Antispasticus nunc. Conf. Hec. 979. 1074. Or.
 166.

Ενεπυσσι | κετθσιν κετθ | σην. Or. 1480.
 Stesichoreus, vel Asynartetus, ex Ithyphallico, et
 Iambica basi.

Μηχαε οριζο | μαι γαμυ δυο | φρονος. Aesc.
 Supp. 399: Pauw.

Rectius Epichoriambic Trim. Catalec.
 (ζ) Impurus. Stesichoreus.

Οθεν εις τε | τε σφραχδν | αελις. Or. 1004.
 (η) Ita Dawes p. 341. Quippe vulgo, δωσω,
 peccat adversus commatum Trochaicorum ratio-
 nem, quam poetæ Tragici inviolatam servabant:
 quæ scilicet exigebat,

---Finit ut quarti pedis
 Nominis uerbisq; fine | comma primum clauderet.
 Ter.
 peccat

Adonia γ' α | δεῖ. Μικραν | μη ὄνδ' ἀνα:
κα | λοι. Δις Ph. 621 (S).

Tetram. Acatalec. (Archilochius, Anacreonticus,
Hipponacteus.) Κλῶν.

peccat erga ille Archilochius a Scaligero citatus,
Δυσχεύειν | οἱ σοφοὶ πο | νυτὲς' εὐτυ | χῶς
κακοί.

Quibusdam verò aliis (quos Barnesius, et alii vel
transilierant, vel misere exagitarunt) hoc malo
laborantibus, medicam me manum lubet adhi-
bere. Et siquid audacius ex conjecturâ solâ attu-
lero, intra vanis speim me peccaturam confido.

Και γὰρ ὅτε | τῷ λιαρ γ' ε | μοι---Eur. I. A.
1385.

1. τῷ λιαρ γ' ε | μοι---(sic τῶςδε | μοι, Aesc. Ag.
1671.)

Τὸν τε τῆς δε | ας παῖδ', ὡ τέκ | νον γ' ὃ δ' εὐρ'
ε | ληλυθας. Ib. 1339.

Obf. etiam in secundâ fedē, et tertiâ, Epitrit-
ium quartum, pro Ditrochæo, vel Epitrito secun-
do,

1. Τὸν τε παῖδα | τῆς δεας, τεκνον. | ὃ γ' εὐρ'
ε | ---

vel, Τὸν τε τῆς δε | ας, τι-κνον, παῖδ' | ὃ γ'
Πρὸς γυναικα | δος, πρὸς δεξι | ας σπης πρὸς τε |
μητρος. Ib. 909.

1. Πρὸς γ' εὐρ' | δος τε, σπης τε | δεξιάς, | πρὸς
μητρος.

Quod si liceat diphthongum α corrumpere; vel
αἰα sic Synizesis,

Πρὸς γυναικας, | δεξιάς πρὸς | σπης τε, πρὸς
τε | μ---

vel, Δεξιάς πρὸς | σπης, γυναικας | σπης τε,
πρὸς τε | μ.

Τι το δικάσιον | τῷ γ' ἄρ' ε | χοίμεν ἀντιπ' |
αὖν ἐπος; Ib. 1391.

τῷτο γ' ἄρ' ε | ---Canter, Barn --nondum
satisfacit;

1. τῷτο γ' ἄρ' εὐ | χοίμεν ἀντιπ' | αὖ---
vel, τῷτ; ἐχοίμεν | ἀρα γ' ἀντιπ' | εὐ---

Τι δὲ εὐρυγας τῶν | νον; Τὸν Ἀχιλλεῖ | α τὸν
ἰδὼν αἰσχ' ὑπομαί Ib. 1341.

Ubi nihil aliud Barnesius, quam quod ultima in
Ἀχιλλεα debeat esse longa: pro certo: sed et
habes Anapaestum in loco primo; Dactylum in
tertio, et quinto; nec separatur Comma, secun-
dam metri rationem.

1. Τι δὲ τεκνον φεύγ' | αἰς Τὸν Ἀχιλλεα | τὸν
ἰδὼν αἰσχ' ὑπομαί.

Μαρτυρεῖς σάυ' | ὃ. Τα τε δε | κμαθων χρεῖς |
πρια. Ion. 532.

1. --- | ὃ. τα τε δε | κμαθων χρεῖς | ---

ὦδε παμπη | δὴν δὲ πας λα | ας---Aesc. Per.
731.

1. --- δὴν δὲ λαος | πας---sic, αςυ |
παν---υ 733.

Στοιχεῖτε δ' οἱ γ' ε | ροῦτες πρὸς δὲ | μ ε πειρῶ-
μέ | νος τῶςδε. Ag. 1666.

Versus bis (atque iterum bis) peccat, nam in loco
tertio, et in loco septimo sicut duo Spondei P.---In
primo etiam Dactylus nec rite separantur com-
mata.---Stanleius τῶςδε delet, quo nihil infelicius.
Lege,

Στοιχεῖτε γὰρ | τες δὲ πρὸς δὲ | μ ε πειρῶ-
μέ | νος τῶςδε.

Vel σφις. Sume, quod malis. P.---Neutrum probō,
non modò propter Doricum, sed ob pravam com-
matum dispositionem. Itaque pro τῶςδε, magis
necessarium ἡδὴ lubet ponere; et initium ex MS.
sumere,

Στοιχεῖτ' οἱ γ' ε | ροῦτες ἡδὴ | πρὸς δομῆς πε |
πρωμένους

Σωφρονος γὰρ | μης δ' αμαρτη | τὸν κρατύντα |
---Ib. 1673.

---μης δ' αμαρτην | τὸν κρατύντα
| δυσφορον Stanl.

--- | μης δ' αμαρτην | τῷ κρατύντι
δυσφορον. Pauw.

Portasse rectius. Sed omn. vet. edd. habent κρα-
τύντα, et MS.

Σ. γ δ' αμαρτην αἰς τὸν κρατύντα.

Hæc tamen incerta sunt. Me igitur et meum
Fortè conferre, Quid vetat?

Σωφρονος γὰρ | μης δ' ἄρ' ε' | αἰς | τὸν κρατύντ'
α | μαρτανα.

Est certè abhorrentè a rectâ mente in imperantem.

Notandum verò quod Præpositiones, vel α in
compositione, etiam si verborum initio adhaereant, tan-
quam singulae voces haberi possint. Dawes. p. 18. ut,

Ταῦτά μοι δὲ | πλη μοιμὲν α | φρασὸ; εἰς | ἐν
φρεσὶ Aesc. Perf. 165.

Sic f. Ὀδὲ γὰρ τιν' | εἰχε τὴν πρὸ | φασιν ἡ
μέκοις ἐκ δομῶν. Eur. I. A. 834.

Sed, ob Anapaestum in quinto loco, legendum,

---εἰχε προφασιν | ἡ μ' ἐκομιτεν | ---vid. inf.
I. A. 336. 324.

Attamen stet,
Εἰ δοκῇ. σ' εἰχ' ὡμιν. | ὦ γέν | ναιον εἰδὴ | κῶς
ἐπος. Soph. Phil. 1442.

Ubi Pausa, vel prius Comma sit Dim. Brachy-
catalec.
c

Καὶ μεν γὰρ ῥοντος, ἐν ἑσθρα χρυσο-
πεπλε κρη. Anac. 115.
Πῶς μέλει μοι | τὴ κα-λυ-τα | καλ' ἐχουσιν |
οἱ κακῶτοι. Scal.

Tetram. Hypercatalec. (Anacreontus.)

Συν γέλῳτι | συν τ' ἐρωτι | γῆρας ὀλβον | ἀξον
αὐτὸς | χῶν. Ib.

Pentam.

catalec, pro communi Acatalecto, ob diversitatem locutorum.

Corrigendi obiter,

Τὶς δὴτ' ἐν πυ | λαίσι δορυχοῖς | ---Eur. I. A.

317.

1. Τὶς ἄρα γ' ἐν πυ | ---vel, Τὶς γὰρ ἐν πυ | ---
Πολέως· ὡς ἀρ | χῶν αἰνρ παῖς | ---Ib. 375. 1.

Πολίως·---

Ἀποτρεπε τ' α | ληθες. Οὗτοι | καταπῶ λι | ἀν
σ' ἐγῶ. Ib. 336.

Ubi in quinto loco Iambus. Nihil felicius Barnesius, qui pro Iambo dat Spondeum.

--- | ληθες. Οὗτοι | κατὰινω λι | ---

vel--- | ληθες. Οὐ κατ | αἰνισῶ λι | ---B.

1.--- | ληθες. Οὐ κατ | αἰνισῶ λι | ἀν σ' ἐγῶ.

--- | Ἰδία πρᾶσσαν | ---Ib. 1363.---1.--- | Ἰδία
πρᾶσσαν |

--- || μυριον ὁ | ρᾶς φαις. Ib. 1394.---1.--- || μυριον
γ' ὁ | ---vel || μυριον ἑσο | ρᾶν φαις.

Βαρβαρων Ἑλλ | νῆας εἰκος | ἀρχεῖν. Ἀλλ' α |
βαρβαρυς. Ib. 1400. Grotius legit, | ἀρχεν.

---Dor.---Sed non necesse.

1.---Ἑλλ | νῆας ἀρχεῖν | εἰκος· Ἀλλ' α | ---

Ἐα. τινος δὲ | ---Ion. 540.---εα. Synizetis. (ut
aliquando Iw, μοροσυλλαβῶς. Dawes. p. 32.)

Παῖς· ἢ σοι γέ | ---Ib. 559.---1. Παῖς· ὁ σοι γέ
---Scal.

--- || ὁ ποτμος σ' ἐξευ | ρην, τεκνον. Ib. 554.

1. || ὁ ποτμος ἐξευ | ρε σε, τεκνον. vid. u. 1254.

vel || σε τεκνον ἐξευ | ρην ὁ ποτμος.

vel || σ' ὁ ποτμος ἐξευ | ρην, τεκνον.

Priorem in ποτμος est videre correptam, Aesc. Pr.
198. Orph. Argon. 1288.

Ἐξεῖμι πατὶ | ρα δὲ γέ μοι δος || Ph. 628. Barn.

1. Εἰμι· τὸν δὲ | πατέρα μοι δος || K. Valc. B.

--- || καλὰ μῆχα | σημάτα. Eur. Herc. f.

855.

Poeta nusquam alibi, quod scio. priorem in καλος
producit;

1. --- || καλὰ τα μῆχα | ---vel, cum Scaligero,
|| Καῖνα μῆχα | ῥήματα.

Δει· ὅς· μὴκα | ται---Ib. 870.---1. Δεινα---Cant.

Διατίναξαν | τὸς δῶμα Πεν | θῶς ἀλλ' ἐξαν |
ισατε. Bacch. 606.

--- | τὸς το Πενθῶς | δῶμα· Ἀλλ' ἐξαν
| ---Canter.

Haud malè; inquit Barnesius.---Imò, pessimè; nisi
quod ipse, ut uisus sibi constet,

Διὰτίναξαν | τὸς δῶ· Πενθῶ | ὡς· ἀλλ' ἐξαν | ---
Quisnam enim hunc Trochaicum agnosceret? quo,
pro uno Spondeo duos dedit?--Insanabilis quidem
mihi videtur, dummodo in isto loco stet το Ἀλλα-
quod necesse est demere, vel, salvo sensu, in aliam
conjunctionem mutare.---f.

Διὰτίναξαν | τὸς το Πενθῶς | δῶ· Ἀτὰρ ἐξαν |
ισατε.

--- || Πῶτερ Θῆλει | ἄς πῆλας. Aesc. Ag. 1680.---
1. ὡς---Cant. P.

Μη προτιμῇ | σῆς ματῶν | τῶν δ' ὑλαγμα |
τῶν---

Καὶ συ θῆσο | μὲν κρατυτὲ | τῶνδ' εἰσμα |
τῶν---Ib.

Cl. Stanleius ex scholiaste.

---τῶν δ' ὑλαγματῶν· Ἐγῶ

Καὶ συ θῆσο | μὲν κρατυτὲ | τῶνδ' εἰσμα | τῶν
καλῶς.

Canter.--- | τῶν· Ἐγῶ

Καὶ συ παντ' ἐν | θῆσομεν κρα | τυτὲ τῶνδ' εἰ
σματῶν.

Cui assentitur Pauw. Videtur autem, ut supra,
nec Dactylum in prima parte Ditrochæi; nec hic
solitam commatum rationem curare. Lectionem
igitur Stanleii præfero.---Malle tamen,---τῶν·
Ἐγῶ.

Καὶ συ τῶνδ' εἰσματῶν ἐν | τῶνδ' κρατυτὲ
θησομεν,

vel, Καὶ συ θῆσομεν | ἐν κρατυτὲ | παντὰ
τῶνδ' εἰσματῶν.

Quidni verò stent Trimetri Hypercatalecti? modò,
ut plenior sit sensus, hunc legamus,

Τὰ δ' ἄρα θῆσομεν | ἐν κρατυτὲ | τῶνδ' εἰ-
σμα | τῶν.

vel Παντὰ θῆσομεν | ἐν---

Poetæ haud rarò ad finem fabulæ metrum variant.
(S.) Impuri sunt, quibus est in loco septimo

Spondeus, ut,

Μη προτιμᾷ | δὴτ' εἰς χῆρ | τῶ σκῆτῳ δὲ | κα·
ζῆσθαι. Heph. 19.89.

Item, Trochaici Eupolidei; ubi Spondeum pro-
miscuè videas; et Iambum in loco quarto: quales
sunt, Ar. N. 518, &c.

Ὁ θῶμε | ναι καίρω | πρὸς γ' ὑμᾶς εἰ | λευθεροῦ.
Itear.

Pentam. Catalec. (Callimachus.)

Ερχεται πο | λυς μεν Αργαι | ον διατμηξ | ας
απ' οιν | ρας χην. Hephæst. p. 19 (i).

SECT. VI. DE IONICO A MAJORE(κ).

CARMEN Ionicum ex folis Ionicis rarissimè
constat (λ); sed Trochaicas Dipodias sibi

adjungit; nullis sedibus servatis (μ).

Monom. Hypercatalec. five Penthemimer.

Πτωσσυσιν | χων. Eur. Hec. 1064 (ν).

Dim. Brachycatalec. (Hipponactius.)

Και σωφρονα | πωλοισ. Ph. 184 (ξ).

Διρκαν' προλι | πυσσ. Ib. 247.

Dim. Catalec. five Hephthemimer.

Η Παλλαδος | εν πολει. Hec. 464 (ο).

Dim.

Item, quorum in imparibus locis est Dactylus.
In quo ferè solo, ab amico, rei metricæ peritissi-
mo, dissensi. Quippe, præter ea, quæ supra dixi,
duo versus ab eodem citati, (ad Or. 727) ad
rem probandam nilquidquam faciunt,

Και συ μητερ | κ' εμιτον σοι || ---Eur. Ph. 625.

Ω θυγατηρ, η | κεις επ' ολεθρω || ---Iph. A. 688.

In hoc miranda sanè est ejus incuria. Procul
omni dubio legendum est ac dimetiendum,

Ω θυ | γατερ. η | κεις επ' | ολεθρω | ---

Et in illo, vel, legas, cum Grotio,--- | Ου εμι-
τοι---vel--- | εμιτον κ' σοι---vel absque τῷ σοι
--- | Ου εμιτον ---ο-

Quin ad alios idem refert;

Sc. Ου περ αν δεξ | ω Δαναοις α || πασι---
I. A. 324.

Συγγορον τ' ε | μιν. Πυλαδην τε || Or. 1566.

Annon verò propriis nominibus eadem est licen-
tia permissa in Trochaicis, quæ in Iambicis? (vid.
sup.) In hoc, raptim enunciatur Π'λαδην, vel
Πυλ'δην.---In illo Δαναοις, vel sit σοι Synizesis.

Malim tamen---ω Δαν'οισι | πασι---

Hujuscemodi ad manum sunt et alia exempla,--

Χιλιων αρ | χων, Πρ'αμν τε || ---Iph. A. 354.

--- || Μυρμιδ'ων κ' | σοι παρων. Ib. 1353.

Et præter hæc, cum sequentibus, vix unum in
omnibus Tragicorum scriptis, reperire queas.

Εις Θουρον ε | γω τοι κ'υλος || ηλυθον κς τιν | ω
Ξινη. I. A. 1349.

1.--- | γω και αυτες || ηλθοι---

vel | γω δε κ'αυτες || ---

--- || Αρσενας ως φο | νη φονο. I. T. 1223.

1. raptim αρσ'νας, vel αρρ'νας, vel αρρ'νας (αρρη.
Lex.)

--- || Πειθομενος γε | τῷ θεῷ Ion. 560.

1. παθομενος, vel παθομενος, vel πειθομενος Soph.
Ph. 1255.

Ως τι δη φεν | γας με σ'αυτε || ib. 525.

1.--- | γας με σ'αυτῃ || ---

Αρτετιναξ' ελ | θω---Ba. 623.

1. Αρτετιναξ' ελθων---Ita vet. Codd.

De his olim fortasse in suis locis.

(δ) Sunt et alii, Dicatalec. (Eur. Or. 995. Soph.
Oed. T. 1231.) Et Procatalecli, Sapphici, ex
Dimetris Catalec, et Acatalec. Sed hi sunt inter
Asynartetos potius dinumerandi.

(κ) Ionicum metrum quidam a genere homi-
num vocabulum accepisse existimarunt, quod in
Rhythmo et satis prolixum et satis molle, sicut
ejusdem gentis homines asseverantur. Victorin.

(λ) Pedibus in duas breves, ubi nulla moia est,
perquam incommodè desinentibus. K.

(μ) Quoniam Trochaicæ Dipodiæ eandem tem-
poris proportionem servant, et etiam a longa or-
diuntur.

Pæon etiam secundus, ait Kingius, in primo pede
flare potest; est enim prima syllaba semper communis.---

Mallet autem dicere; Ionicus a majore haud
rarò admittit Pæona secundum in primo pede, ob
Emphasin, quæ prima cujuscunque versûs syllaba
quodammodo requirat, et quæ eandem oxinde
quasi communem reddat; sed an tales inter puros
Ionicos numerandi sint, sanè ambigo; quippe in
quamplurimis versibus hæc licentia cum Pæonicis
eos adeò confunderet, ut agnitu essent difficillimi.

(ρ) Vel sit Anapæstica Basis.

(ξ) Notandum est hos dici Ionicos 'μιολους, non
quod unum Ionicum et dimidiam partem alterius
contineant, sed quod in his *Arxis* et *Tbesis* non in
æqualitatis sed in dupli ratione consent: (ut in
eo quod apud Musicos dicitur *triplex tempus*.) Ma-
gis Rhythmis igitur quàm Metris proximi sunt.

Προσέπτ' δ' ο | ρισας Or. 1450. rectius Ioni-
cus, quàm Iambicus Penthemimer. contra,

Δαίμων ο | νυχ'α Hec. 654. rectius Iambic.
Penthem. vel Pæonicus Dim. Brachycatalec. quàm
Ionicus.

(ο) Εν τετρω η πρωτη αδιαφορες. Η δε καλακλες
Τροχαϊκή. Sch. ad Hephæst.---sic,

Αη πυκι | ραις δροσις Soph. Aj. 1226.

Cujusmodi Telephilla usa est cum Cæsurâ. Scal.---
Vid. etiam Ar. Av. 1730. et Dawes p. 305. Qui
hujusmodi versibus aliam adhibet mensuram, mi-
nimè probandam, Sc.

Dim. Acatalec.

Δαφνα δ' ε | ρε; περσισχι. Hec. 457 (7).

Dim. Hypercatalec.

Νυν δ' ετος α | νεται στυγε | ρφ. Soph. Aj.
1232.

Sc. των | ηλιζα | των θροναν---Acatalec.

Τει | φδ' υμ; | ναιω. Catalec.

Rectius autem fortasse monet, quod etiam in huiusmodi systematibus, nulla sit permixta licentia ultimis syllabis, præterquam in clausula Catalectica.

Ουτε γαρ ο | ταν Κριταν. Soph. El. 181. Itaque. Pæone primo pro Ionico. Mallet verò Iambicum Dim. Brachycatalec. sic,

Ιδας ορε | ιρον. Eur. Or. 1389. vel sit Ionicus Dim. Brachycatalec. Ex Ionico et Choreo pro Trochæo.

Παρναυ κατ | ενανθ. Eur. Ph. 217. Sit Dori cum a corruptum, (hic verò satis idonea desideratur autoritas) et Ditrochæus ritè pro Ionico, ut vult Kingius; sequens tamen Bacchius versum mihi videtur reddere omnino impurum; imò, minimè ferendum. Rectè igitur Cl. Valc. in loc.---Antispasticus Dim. Catalec. (vid. Antisp.)

Πολεις αφα | νισεν. Ib. 1058. Sit εως Synizetis; impurus tamen, et impurius ob Amphibrachyn pro Cretico. Malim igitur Pæonicum Dim. Acatalec. et in Antistrophe Creticum pro Pæone.---Quidam fortasse αφα | νισσεν.---Sed non ita Attici.

(ω) Παρθενοισι | Θηκαταισι. Eur. Ph. 669.

Γαιαν αν | ενηλοις. Antistr.

Ubi Kingius vult -λοις---esse Trochæum.---Nequaquam. Si enim fieri possit, ut -λι- producatur, vix est ultima in his communis.---In MSS Bodl. ενηλοισι. Si vis Ditrochæum, l. qu. per Crafin ενηλι-οισι. Si Epitritum quartum ενηλοισι, vel ενηλιμσι, ut ap. Barn.---Unde sit Antispasticus. (Hec. 1029, 1075.) vid. not. ad Antispast. Dim. Acatalec.

Ηισιν | αρματευσας. Or. 997. rectius Iambic. Hephthemim.---Contra,

Δι' αιματος | ε προληπη. Ib. 815. rectius quam Iambic. Hephthemim. sic enim Hephæst.

Δεδυκε μεν | ε σιλανα.

Τον δ' εν Δανα | ιδων πολει. Ib. 1255. sic]

Τλαμων τι γαρ | εδ' αμ' οραν. Soph. Oed. T. 1355.

Vel Antispastic. Dim. Catalec. Schol.---Sed uterque displicet, sunt Ionici κατ' αρτιπαθειαν, sive Epionici,

Καδμος μο | λι τανδς γαν. Eur. Ph. 651.

rectius Trochaicus Hephthemim. vel sit Ionicus Dim. Catalec. secundà Ionici solutà.

Ιω Νημο | σις και Διος. Ib. 189. sic,

Αιεν σκοτι | α κουπ'ιται. Ib. 348.

Kingius ait, (ad Hec. 444)---α κουπ'ιται legitimum esse Ionicum, cum ultima syllaba sit communis. In Dimetris verò hoc minime concedendum puto. Sint igitur Epionici. vid. inf.

Οινανθας | ισα βοτρυν. Ib. 240. vel Trochaicus. Schol.

Neutrum probo. Sit Antispasticus, (ex Epitritis primo et secundo. (Hec. 929.) vel potius Epichoriambicus. (Hec. 948.)

Ιαχατ' ην ο | μοιος οτε. Ib. 1057.

Ορμισας' επ' | εργον εθεν. Antistr.

potius Antispasticus impurus. vid. v. 330. et Or. 326.

Θρηκε λογ'χο | πορον εροπλον. Hec. 1093.---miserimè Barnesius.---Ex MS. Kingius emendavit, εχ' Επιτριτυ δ' και Ιωνικη. Itaque legit εροπλον, primà Ionici soluta. Quòd si εροπλον legas, sit ex Epitrito et Ditrochæo, prima Ditrochæi solutà. Dicendus verò Antispasticus. vid. Ph. 307. Anac. 24. 6. P.

Εν δαιδαλει | ας ποικιλλας'. Hec. 468.

Ob Dispondeum octasemum, inter puros minimè numerandas. Potius Hypercatalectus est, ex Ionico, Molosso, (i. e. brevibus Ionici contractis) et syllaba. Scholio autem rejecto, (reijciendum enim puto) lubenter legerem,

Εν δαιδαλει | αισι ποικι-

λλας' ανθο κρο | κοις πηραις.

Et in Antistrophe.

Αργεος' ε | γω δε ξενη.

Ταδ' εν χθονι | δη κεκλημαι.

Qui tantum non sunt puri Ionici.

Ελκεις μακρο | πον ζων. Ph. 1561. sic,

Τις την υδρι | αν υμων. Hephæst.

Dicitur Cleomachus. notandum est verò, ut monet Kingius, (ad Hec. 444.) ex Hephæstione Molossum rarissimè Ionicum ingredi, idque solum, επι των αρτων χωρον. in paribus locis, quod idè factum, ne quinque vel quatuor longæ simul ventrent, et maximam αρθμιαυ pateretur

In scenam missus tanto cum pondere versus.

Hor. A. P. 260.

Κλωθε

Κλαδὸν ὅτε φανερὸν αὐτῷ ἴσμεν. Pind. (c)
Trim. Brachycatalec. (Præmilleus.)
Οὐδ' αὖ δαυα | τὴ σφύρον α | ἄδεις. ἑσέ' ἔρρηται
Οὐδ' αὖ δαυα | τὴ σφύρον α | ἄδεις. Rec. Hec.
455 (c).
Πληρὸς μὲν ε | φαίνεται δ' αὖ | λαυα. Herphast.
Trim. Catalec.
Αἰεὶ κατ' | χαν ἀντὶ | μὲν ἔρρηται. Eur. Ph.
343 (r).
Πολλοὶ μὲν α | ρυαὶ δαυα | ποτὸς τοι Scal.
Trim. Acatalec. (Æolicus.)
Κρησσαι νυ πο | θ' αὖδ' ἐμμελε | σε ποδ' ἔρρηται
Πρηνεὺς δ' ἀπαφ' αὖς ἀρὰ | ἀρὰ | νύστα βωμον.
Herphast.
Τοὶ βολ' ἔρρηται | νύστα ἀρὰ | δαυα λαυα Ib.
Ann. (v).
Trim. Hypercatalec.
Ματέρ' ἔρρηται | νύστα χαιρε μὲ | λαν Καλλιο | τη.

Scal.
Tetram. Brachycatalec. (Sotadeus.)
Οὐδ' αὖ δαυα | τὴ σφύρον α | ἄδεις. ἑσέ' ἔρρηται
Ib.
Ἡρ' ὅτε αὖ | δαυα δαυα | τὴ σφύρον α | ἄδεις.
Herphast.
Tetram. Catalec.
Παὶ ὁρᾷς | πὺς δαυα βε | νύστα Zeus ἑσέ' | δαυα
λαυα Scal. (φ)
Tetram. Acatalec. (Sapphicus, Ionicus.)
Ζημία μο | ρος ταν ἀχα | λιναν σωμα | ταν
ἀντὶ αὖς. Ib.
Hi sunt puri, five legitimi Ionici. Impuri verò
tot sibi vendicant licentias, ut hos omnes admit-
tant pedes.
Anapestum et Pyrrichium, soluta prima (χ).
Dactylum et Pyrrichium, soluta secunda (ψ).

(ρ) Minna puri sunt,
Σὺν Δαυα | σὺν τ' ἀρὰ | σὺν Hec. 460.
Μοσχὸς αὖδ' α | μασα πεισνυα. Ph. 653. rectius
Trochaicus Dim. Acatalec.
Πνύτα κ | ραντα δαυα | α Soph. El. 825.
Epichoriambic Dim. Acatalec. (secunda Epitriti
soluta.) Eur. Or. 838. Ph. 1367. Vel sit Glyco-
nius Hec. 307.
(σ) Ἀρὰ αὖδ' α | α τ' ἀρὰ | λαν. Soph.
Oed. T. 1099.
In secunda sede, Pæon tertia. Schol.---rectius, ut
opinor, Ditrochæus: Nam in accusativis Atticis
a longum est, ut in ἑταυα. Eur. Ph. 1268.
Παταρὰ | τοι ποδ' αὖδ' α | ραντα Hec. 1063.
Vel Antispæticus. Ex Pæone primo. &c. Schol.
Sed penultima in ἑταυα, ideoque in παταρὰ
producitur; vid. Soph. An. 984. Oed. T. 1263.
Crit. Vana. p. 390.---Sit igitur Choriambic. (Ph.
195.) vel potius, Anapesticus Dim. Acatalec
Τυφλὸς ποδὸς | ἀρὰ αὖδ' α | ας ας. Eur. Ph.
1566.
Ὅποτα τ' αὖ | χανταρὰ αὖδ' α | ας. Ib. Or. 810.
Χανταρὰ αὖδ' α, ἑσέ' ἔρρηται, soluta prima
longa. King. ex Scholiastæ ---malè, prima enim in
χανταρὰ est longa. In αὖδ' igitur Synizesis; sic,
Αὖδ' αὖδ' α | χανταρὰ αὖδ' α | ας ας. u. 983. Epioni-
cus.
(τ) Βαλλοίμ' αὖδ' α | ας αὖδ' α | ας ας. Ph.
171.
Βαλλοίμ' Vet. Edd.---ut metro satisfaceret, βα-
λοίμ' dedit Kingius: Sed rectè Cl. Heath, in loc.
Metrum non reformavit, quippe βαλλοίμ' puriorem

reddit Ionicum; quem sanè malle quam Iambi-
cum.---At βαλοίμ' potius dabit Pæonicum.
Διὰ το τ' αὖ | ὁρᾷς αὖδ' α | ραντα. Or. 1393.
Epionicus, vel sit Asynartetus ex Trochaic. Pen-
them. et basi; vel ex Trochaica basi, et Iambic.
Penthem. u. 995.
Λέπ' αὖδ' αὖδ' α | ας αὖδ' α | ραντα μοι u. 146.
Non necesse est legere in Scholiis καταληκτοί,
ut vult Kingius; quippe ultima μοι si non sit com-
munitis syllaba est brevis sequente vocali; nec Mo-
lossus Cretico in Antistrophe responderet: sed, in
his ut Ditrochæus quodammodo ὁρᾷς αὖδ' α
Ionico, sic Antibacchio Creticus. Recte igitur
Schol. Trim. Catalec. sed est Epionicus, propter
Dijambum. sic,
Καὶ τοι γινέ | α τιμὸς | α παὶ παὶ. Soph. An.
960.
Dicitur καταληκτικός. Schol.---Sed malle α παὶ
παὶ Antibacchium ob communem syllabam, quam
Molossus.---Vel sit Anapesticus Dim. Hypercata-
lec.
Zeus αὖδ' αὖδ' α | ρα παρὰ κ' α | κρατυα. El. 176.
Epionicus, vel potius Trochaicus Trim. Brachy-
catalec.
(υ) Impuri. Or. 1375. 186. 808. 1253, vel sit
Iambic. Trim. Catalec. 1260. rectius Pæonicus,
idem u. 1357. et Ph. 367. vel Epionicus.
(φ) Εὐ ὁρᾷς | αὖδ' αὖδ' α | ἑσέ' ἔρρηται | τὴ χαν-
ταρὰ. Pind. Ol. 10. 21. Schol.
Sed Ionici contrarii ita non solent neſti. Sit igitur
Asynartetus. P.
(χ) --- | τὰ παλαγγον α | ---Or. 1252.
(ψ) Καδ' αὖδ' αὖδ' α | ---Ph. 651.
f
Molossus,

Molossium, contractis brevibus (u).

Pæona secundum ().

Tribrachyn et Pyrrichium, soluta secunda Pæonis (β).

Et inde, prout duas breves vel primas vel medias, vel finales contraxeris, Pæonas omnes (γ).

Tribrachyn et Trochæum, soluta prima Ditrochæi (δ).

Trochæum et Tribrachyn, soluta tertia (ε).

Ditribrachyn, solutis omnibus (ζ).

Et Ionici κατ' ἀντιπαθῆσαν, sive Epionici, junguntur Iambicis, Dipodiis (η), et Choriambis (θ), et Epitritis omnibus ().

SECT. VII. DE IONICO A MINORE.

Ionicus minor, purus, pro Ditrochæo, Diiambo gaudet.

(α) --- | πυν ζων Ib. 1561.

(α) Προς εἴπε δ' ο | —Or. 1450. Μύκνη τις | —Ib. 1251.

(β) ἤτερα δ' εἴτε | ροὶς ἀμύβει | ται. Ib. 977. rectius quam Iambicus Dim. Acatalec. nisi in Strophe fulcrum a Kingio positum tollas; et hic enuncietur Εἴτε vel εἴτρου —

(γ) 1. P. Ἠέσιν | —Ib. 997. 2. P. sup. 3. P. Προλινῶσα | —Alc. 398. 4. P. Οποτε τις | —Or. 810.

(δ) Φόβος εἴχει με | —Ib. 1260.

(ε) Πυροφορὰ δ' ο | μαν εἴχουσα. Ph. 657. Antiphrasticus Glyconius, Valc. in loc. — rectius fortasse Trochaicus Dim. Acatalec. Cui respondebit Antitheticus, si modò ante Κράτα ponas articulum,

Καδμος ὠλεσε | μαρμαρῶ, το
Κράτα—

Vel sit Catalec. legendo in Strophe, Πυροφορ' ε-
χρησ | εν δομων.

(ζ) Αεὶλα περ αὖτις | λοις Soph. Aj. 624. Qui et Iambic. vel Trochaic. Penthemimer.

(η) Δεπτε δ' ορα | νος, ὦ φίλα, | —Eur Or. 146.

(θ) Καλλιπλοχα | μω δ' Ελιστα | Pind. — Profodiatus vid inf.

(ι) 1. Ep. — | δος Ἀργεῶν Or. 1252.

2. Ep. — | σιν τε κηραι — | Hec. 460.

3. Ep. — | μασον πεισημ | — Ph. 653.

4. Ep. Θρηκῆς λογχο | —Hec. 1093.

(κ) Minus puri,

ἐν ὀπλοῖς ὄρμ | ντας. Or. 1294.

Τοῖς δ' ες ἀρκυς | αταν

Μηχανας ἐμπλ | κειν, Ib. 1432.

Monom. Hypercatalec. sive Penthemimer.

Ερατω θυρ | α. Scal.

Dim. Brachycatalec.

Επι τανδ' εσσ | υθου. Hec. 1085 (κ).

Dim. Catalec. sive Hephthemim. (Timocra-
tus.)

Ελατας αἰρ | ομοις. Ph. 1540.

Ἐκείλος καμ | ὅς αἰνῃ

Ποτι ταν ματ | ῖρ εσα. Hephth. (λ)

Dim. Acatalec. (Anacreonticus.)

Μελεα παιδ | ὅς ἐν οἴκοις. Eur. Supp. 972.
purus. sic,

Ροδ' ἰνασι σ | ι ερατισμοῖς. Anac. 5. 15.

Τα τοῖς εμοῖς | ι τυραννοῖς. Soph. Oed. T.
1114 (α).

Dim. Hypercatalec.

Θαυατε συ | αναμνησθῆτ | α. Scal.

Μενα

Hos verò malim Creticos, sive Pæonicos, dicere, ut frequentem παῖδα τὴν τυ δ' ἀρδ' ο—Qui et Trochaic. Dim. Brachycatalec. sic,

Οικ' ἔχ' ο' αν' θει | οθεν. Soph. An. 590.

Vel Trochaicus Penthemim.

(λ) Hos duos conjungit Scaliger. vid. inf. Di-
penthemim.

Impuri.

Ποθον αμυρ | δαρυτον. Ph. 342.

Μεγα ε' ται | οῖς θεός. Soph. Oed. T.

Οἶον εργον | τελεσας. Eur. Or. 832. Epionicus.

Soph. Aj. 1218. Vel sit Ithyphallicus.

Αγχαμνονος παῖς. Or. 836. vel Iambic. Dim. Brachycatalec. Quòd si legendum Αγχαμνονος, (Rh. 258. I. T. 1115. Valc. ad Ph. 512) fit Anapæsticus Penthemimer. (Hec. 917.)

(μ) Vel sit Iambicus Hephthemimer. Schol.

Minus puri sunt,

Στονοχιστ | τε και γοῖς. Or. 204. rectius quam Anapæsticus.

Ἰνισορ | κατα πορτον. Ph. 218.

Prima brevi, rectè Scholiastes, ex duobus Pæonibus, quippe in Dimetris ultima non est communis. sic,

Ζαθεα τ' αντ | ρα δρακοντος. Ib. 241. vel Pæonicus:

Sed, primâ productâ fit Profodiatus, (Dim. Acatalec.) ut monet Valc. in loc. — Ex sequente autem adjecit ελατα Cl. Heath. (vid. inf. ad v. 212.) Unde fit Profodiatus Trim. Brachycatalec. cui gemellus, v. 229, satis respondebit, modo cum Vet. Edd. legamus—χρυσο | τιν' οἷς — Vel sit Catalec. ex defectu tantum unius syllabæ.

Τυρως

Μοῖρα δ' αἶων | α. διαξυ | α. Eur. Ph. 1546 (v).
Trim. Brachycatalec.

Κυπρί ματρε | μαλέρων φρον | ιδαν. Scal.
Διδόφρον | ε. Μυρτίλ | φρον. Eur. Or. 993.

Ομαυλος ων | υπερ ω χρυσ | εα. Soph. Oed. T.
197 (E).

Trim. Catalec. (Anacreonticus.)

Χεῖ μοι νικ | ας ανυδρον | μελικον. Scal. (o)
Trim.

Τυριος ω | τετρασκελης. Ib. 652. potius Tro-
chaic. Hephthem. sic,

Πολυλει | ον αδοναι. Ib. 325.

Ουρμαι τε | σποτιαι θαν. Ib. 242. θαν Syni-
zefis. Et pro Dispondeo octafemo, cui nullus est
in his locus, malim dicere Epitritum quartum:
rectius autem est Anapæstic. Hephthemim.

Ιδ' ο Θρηκάν | Σαλμυδισσος. Soph. An. 980.
Epionicus ob Ditrochæum.

Χωρει περι | Cρυχιοσι. Ib. 342.

Ionica. a minore, ex Ionico et Ditrochæo. Schol. Imò,
si sic mensuratur, sit legitimus *Ionicus a majore*,
(Hec. 446.) cui nullo modo respondet Antitheti-
cus,

Στηραισι διν | υοκλωτροι.

Prima autem in Cρυχιοσι (ab aor. secundo τε βου-
χω) corripitur ap. Hom. Apoll. Aesch. Sit igitur
Iambicus Hephthemim. et recte se habebant omnia.

Αγα ταν ευρ | ωδη Τροισαν. Ib. Aj. 209.

Αλλα το της αστιστροφης κωλον εδαμως ενν ο-
μοιον τετω. συγκαται γαρ εκ διτροχαιου και
διταμω. Schol.

Ω ποιοι προ | γνοι ποτων. sc. Periodicus.

Sed τῶ ταν Doricé, et diphthongo, in Τροισαν,
ante vocalem correptis; sit Trochaicus Hephthe-
mim. cui satis respondebit Antitheticus. Nec
alium modum, quo sanari possint, jam nunc scio,

Θιασφ τερσ | μιαι κυρων. Anacr. 39. 23.

Απαλυν παδ | α κατεχαν. Ib. 57. 7.

Μεροπων δε | φυλα παντα. Ib. 3. 4. Epionicus. sic

Ροιθος ειμι | μη φοβησαι. Ib. 11. Ανακλωμενος.

Vel sit cum præcedente, Iambicus Hephthemimer.
N. Pæon tertius nunquam est pro Ionico, nisi
αναπλασει accedat: P. ad Pind. Ol. 9. 39.

(v) Minus puri,

Ελενας ε | πι λεχρα ταν | καλλ--Eur. Hec. 633.
rectius quam Iambic. Hephthemim.

Ε, Ε, ως γαιρ | ο. α: σοζε | ρος. Ph. 128.

Iambicus Dim. Brachycatalec. ε, ε. extra versum.

Τορην ειδ | μα λιπιδε | Cαν. Ib. 212.

rectius Antispastic. Dim. Acatalec. (secunda An-
tispassi soluta) cui Antitheticus (quem doctissimus
Kieath. restituit) optime respondet, (v. 223.) modo
sit λεως Synizefis. sic,

Προσενδ'ον' αμφ | ικαλε μας | ον. Ib. 316. vel

sint Periodici.

Ιν' εν θρηνοισ | αναβοασ | ω Or 985.

Ακισαιο | τυφον Αλε | ε. Hec: 1067. Epioni-
cus, vel sit Pæonicus.

Εγκληρον τ' | επινυμφιδι | οis. Soph. An. 825.
Ultima Ionici soluta.

Τε κικλησκω | τασδ' επωνυ | μου. Oed. T.
219. Epionicus. sic,

Τανδ' ετοιμαν | οδον κε ε | τι. An. 890. Vel,
Acatalec. ultima Ionici soluta.

(E) Vel, Dim. Hypercatalec. εα Synizefis.

Minus puri sunt,

Μονοματι | ρος οδυρμοις | εμοις. Ph. 1542.
vel Iambic. Dim. Acatalec.

Πλοκαμον, σκι | αζων δεραν | εμαν. Ib. 320.
Ενθεν φων | σονος ε-α | ιωνων. Or. 814. Epi-
onicus, vel Iambic. Dim. Hypercatalec. sic,

Φυσις ανι | ρων ετικεν | εδε. Soph. Oed. T.
888.

Τινα θροεκ | λογον συ ποτ | ια. Eur. Or. 1235.
vel Trochaic. Dim. Hypercatalec. sic,

Επι φων | χαμαιπτεν | ματρος. Ib. 1516.

Περι δ' ολε | νας δερα φιλτ | ατα. Ph. 170.
Epionicus. Idem,

Επιδυρι | και φωνω και | εμων. Hec. 645.
Ανακλωμενος. sic,

Τελευσατ'α | ενικισι | χειρε. Soph. Oed. T.
474. vel Iambic. Dim. Hypercatalec.

Ιν' υπο δωρ | ασι νιφο | Cολοις. Eur. Ph. 216.

Vel Pæonicus, (rectius quàm Anapæsticus Heph-
themim.) sed Dim. Hypercatalec. ut gemello suo
respondeat; vel, ultima Ionici soluta, -(σι νιφοCο):

vel raptim pronuntiando νιφο | Cολοις. ut, νιφοCολη.
Nisi τω Λαϊν in Antistrophe articulum της, vel
τῆ, liceat præponere,

(o) Impuri sunt,

Δαιτ' ανημο | ρον ορειαν τ' | εκCολαν Hec. 1081.
Epionicus. sic,

Χροια γαρ | πεισων ιδ' τον | αζεται. Or. 152. ετ,
Λικει' αναξ | τα τε σα χρυσ | σερCφον. Soph.

Oed. T. 212.

Φυγες πος | αλες ομαιμ | ελωCα. Eur. Ph.
331.

potius Acatalec. si ultimum dicēs Molossium; sed

sequitur

Trim. Acatalec. (Sapphicus.)

Γλυκυφρονι γ' | ες υμνοί Διός | ἰδὲς ἀνρας. Ib.
(σ).

Trim. Hypercatalec.

Περὶα εἰδ' | εὖ δεσποιν' | α γερντων. Ib.

Tetram. Brachycatalec.

Γι λεγεις θυμ' | ε; εγω γ' εὐρ' | εν αλιτρον |
θως. Ib. (ρ)

Tetram. Catalec. (Phalecius.)

Θεραπευων | φυγαι αυλας | φυγαι εσι | δεικα-
κισ. Ib.

Tetram. Acatalec. (Alcmanius.)

Κακοδαίμων | κακοπραγμων | κακοπαγμων |
κακοποιμων. Ib.

Εμε δειλαν | εμε πασαν | κακοταταν | πεδ-
χουσαν | Hephæst.

Hi sunt puri, sive legitimi; impuri verò ferè

omnes eòsdem pedes, quos impuri Ionici a majore recipiunt (σ); ut et Epionici Ditrochæus. Observetis modò majore Ionico Molossium in fine, vel in paribus locis; minori autem intra initia, vel in imparibus locis, poni; et Ionicos a majore rarissime in Ionico pede terminari.

N. Cum metra, non numero, sed temporum spatio, examinanda sint: Dipodiz superioris, si imminuta sit, tempora ex subditis compleantur; ut quando Pæon tertius adhibetur, et post ultimam brevem sequitur Ditrochæus Heptasemus, sive Epitritus secundus. Hujus modi autem inter se συγγίαι passionem sive communionem Mûsici ανακλαδιον vocant; et metra, si qua fortè adveniant talia, ανακλωμένα appellant (τ), ut,
Μισοιυκί | οἷς ποδ' ἄραις. Anac. 3.

κατεδ'ον ε | ρωτα ρυγαν. Hephæst. (υ).

SECT.

sequitur vocalis, si non aliter communis esset ultima, sic,

Βαρυαλγῆτ' | εμοι δ' αχος | εσας. Soph. Aj.
200.

Εἴχες δ' ἀλλῃ | ταδ' ἀλλὰ δ' ἐτ' | ἀλλοκ. An.
142.

καταληκτες. Schol. --- Nequaquam, nisi forsan legerit εἴχες δ' ἀλλῃ τα μεν ἀλλὰ | δ' ἐπ' ἀλλοι--- (Et sic quidem Cl. Heath; aliter verò versus disponit.) τὰ μεν ἀλλὰ | τα δ' ἐπ' ἀλλοι---Vet. Edd. Unde---ταδ' ἀλλὰ δ' ἐπ' ἀλλοις. Johns. in versione, et doctissimus Burton in not. ad loc.---Sic erit Antispasticus Trim. Brachycatalec. vel potius Creticus, sive Pæonicus, Trim. Hypercatalec. Cui respondet Antitheticus; θῆων Synizesis.

Διδυμῆς δ' | λος τ', ἀλῆαι Βασπ | οῖραι Ib. 979. Displicet Dispondeus, Malim Antispasticum Trim. Brachycatalec. ex Epitritis tertio, (prima soluta) et quarto, cum Iambo. (vid. Phœn. 196.) vel potius Asynartetum, ex Iambica Bassi, et Dactyli-
co Penthemimer.

(σ) Προς εμε γαρ | κακων εμο | λε των δ' αχῃ.
Eur. Ph. 367.

Ευρατησάι | τε. παντ' ενδαμ | ωος ελβυ.
Soph. Oed. T. 1220.

potius Anapesticus Trim. Brachycatalec. vel Dipenthemimer.

Θαυατων δ' ε | με χωρα ουγυ | ες αυτασι. Ib.
1223.

Vel Asynartetus, ex Iambic. Dim. Brachycatalec. et Adonico, sive Anapestica Bassi. Numeris longè omnium suavissimis Anacreon,

Απο μοι θα | νων γινωτ' υ | γαρ αν αλλη
Λυσικ εκ πο | νων γινωτ' υ | δαμα τωνδ. Frag.
Ubi solus Ionicus ultima in sede, cætera ut voluit.
Scal.

(ρ) Μηγαλω δ' πυτε μ' Ερως | πο-τεν οσι |
χαλιυε

Πολυκω χομαρεν δ' ε | λυσον εν' χα | ραδρα.
Hephæst.

Hos Bact. Mattaire, Barn. metimetur in quatuor versus.

(1) Pæona primum nusquam memini.

P. 2. Phœn. 128. 212. Dim. Hypercatalec.

P. 3. Hec. 633. 1067. Dim. Hypercatalec.

P. 4. Or. 1253. Ph. 216. Trim. Brachycatalec.

Epitr. 1. Or. 985. Dim. Hypercatalec.

Ep. 2. Soph. Oed. T. 665. Dim. Brachycatalec. Or. 832. Catalec

Ep. 3. Or. 814. Trim. Brachycatalec.

Ep. 4. Ph. 223. Dim. Hypercatalec.

(τ) Metrum ανακλωμενον dicitur, quia in eo sæpe deficiens tempus in pede aliquo resudatur et compensetur in sequente pede. Sch. ad Hephæst. Crit. Vann. p. 450.

(υ) Vel sint Iambici Hephthemim. Sop. El. 1073.

Si Tetrametri Catalecticis longas in breves subvertit, metrum efficiunt Gallicanabactum; seu Metroriacum, seu, ut quidam, Bactriacum. Ita, Victorinus.---Et suavisimè, ut mihi videtur, in hunc modum componas;

Χαλεπῶς ε | εως βαδ' ἔστ' | εκλευσι | ουτ' ἔ-
χον.

Aliis

SECT. VIII. DE CHORIAMBICO.

CArmen Choriambicum principatim constat Choriambo, a quo nomen sumit; desinens proprie in Daetylum vel Creticum; et interdum, priore Trochæi syllaba in duas breves soluta, Tribrachyn admittit, rarò autem Molossium.

Monometer.

Ω με εγω. Eur. Hec. 1055.

Aliter quidem se habent Galliambici, ap Hephæst.

Γαλλαι μη | τρος κρηνης | φιλοθυρσαι | δρομαδεις
Γαλλαι μη | τρος ορεων | φιλοθυρσαι | δρομα-
σιν. Scal.

Quæ rectius dixeris Antispasticum Tetram. Brachycatalec. vel Asynarteton ex Anapest. Dim. Brachycatalec. et Penthemim.

Αη ντα | παταγυται | και χαλλει | κρο-
ταλα. Ib.

Ubi duo sent Ionici a majore in Ionico a minore: Scholiastes quidem (ad Hephæst.) redigit ad Molossium leges, an rectè, dubitat Pauw. Hoc certè (fortè P.) λευμαεν illud metri Galliambici. Sed et hunc dicas Asynarteton ex duobus Anapesticis, Dim. Brachycatalec. et Penthemim. Proceleusmatico pro Anapesto. vid. Trim. Acatalec.

Alias quoque non tam Leges quam Licentias inveniamus.

Αιωνισι | αυραι. Βασ | αρδε. Seal.

--- | αυλαι Βασ | --- Hephæst. --- | αυλαι
Βασ | --- Pauw.

--- | αυλαι αι Βασ | --- Arnald. --- Nihilo melius. Sed hæc incerta sunt.

(φ) Adonicas, sive Daetylicus, Dim Acatalec.

(χ) Daetylicus Penthemim.

Mixti sive Epichoriambici sunt,

Ειβι μι ομ | ματαν. Hec. 1065.

Αμριτωλ | φρυγε. Or. 1487.

Εττοφς αμ | ιρα. Soph. Aj. 629.

--- δεκ, υ παδ | ματαν Antist.

Ubi pro Choriambo Epitritus tertius, an legitimè, dubito. --- Postest, cum litera Ionica n, nondum, Sophoclis tempore, fuisset Athenis recepta, (vid. Sch. ad Phœn. 698.) Communis, sc. ατα. adeo exiliter efferebatur, ut pes exinde Choriambum sonaret. Nolle enim vel Doricum a pro n, ut, μα pro ut, vel -ματαν η νοσαν. --- Aliter, si legas in Strophe Εττοφς εν αμ | ιρα. vel Εν αμια |

Monom. Hypercatalec. sive Penthemimer.

Τανδς φυναικων. Hec. 1071 (φ).

Dim. Brachycatalec. (Alcmanus.)

Αλιος αυγιεω. Hec. 635 (χ).

Dim. Catalec. sive Hephthemimer.

Πορθμον αιξιω ταλας. Hec. 1113.

Πε φεθων | Αλιος. Soph. El. 826 (ψ).

Dim. Acatalec. (Anacreonticus.)

Αμφι κλαδως | εζουενα Ph. 1541.

Νιφεθρας τ' | ορας ιερων. Ib. 243.

Χρυσοραυτων | φερυγων. Anac. 173 (ω).

Dim.

τροφης, rem expeditam habebis, sc. gemellos, Iambic. Dim. Brachycatalec.

(ψ) Mixti, sive Epichoriambici,

Φειταλιν | φιν μοχθων. Or. 327.

Δονων πορων | ως ποντη. Antist.

Quidni Acatalec. ? Choriambo ιτοχρονος est Molossus. --- Sed et hic etiam Choriambo opponitur Epitritus tertius; nisi secunda in φοιταλιν a φοιτω, et ante liquidam producatur; unde fit Iambic. Dim. Catalec. ob communem syllabam, vel potius Antispastic. (Hec. 1024.) cui respondet Antitheticus.

Χρυσουκκα | ω φεγ. Ph. 182.

Rectius Daetylicus Trim. Brachycatalec.

Ηξω δε και | πολυτες. Soph. El. 490.

Epitritus tertius, ut sup. --- rectius autem Iambic.

Dim. Brachycatalec.

Των υδατων | πατα. Hec. 450.

Μη ποτε μη | ποτε τανδ. Ph. 199.

Malim Daetylicum Penthemim.

Οι ατρεμα | α κεντρα. Ph. 183.

Vel Iambic. Hephthemim.

Suavissimo autem clauditur Bacchio,

Ανθροκιδισι πωταις. Hec. 469.

Qui et Aristophanios. Seal. et Archilochius. Diom.

(ω) Mixti, sive Epichoriambici.

Ο μινωας ολβω | ετ' αριτα. Or. 805.

Vel Paonicus Dim. Hypercatalec.

Γηραιω πο | δε τριωσαν. Ph. 312.

Vel, Anapestic. Dim. Brachycatalec. Sed primum Ditrochæum mallem quam Epitritum quartum, nisi, ut Cl. Heath submonet, vetus lectio retinenda sit, Γηρα. τρεμιας, --- Anapestica Basis, vel Ionic. Penthemim.

Ουδεν ελπει | α γυνεας. Soph. An. 592.

Vel, Trochaicus, Stesichoreus.

Ος φρεσιν μα | τρι μακαρια. Eur. Ph. 358.

primâ Choriambi soluta.

Χρυσοπομπη | ων φαιων. Or. 838.

g

Rectius.

Dim. Hypercatalec.

Οφείλει προτερον | αἰθερα δ' | αι. Soph. Aj.
1211 (α).

Trim. Brachycatalec.

Πολιον αφανής | αἰθερος εἰδ' | ωλον. Eur. Ph. 1569.
(β).

Trim. Catalec.

Ουδ' ε λιοντ' | ων σθενος εδ' | ις τροφαι. Hephæst. (γ)

Tetram. Catalec.

Φειδε πατερ | χαιρε δ' | εδ' | αγγλαφών | ον βιον.
Scal.

Αι Κυβερει | ες επιπνειτ' | οργια λευκ' | ωλειε.
Hephæst.

Hi sunt puri; impuri verò sive mixti admittunt
ferè omnes pedes, ut Ditrochæum, Pæona pri-

mum, Epitritum tertium, aliosque tum Pæonas,
tum Epitritos; et, κατὰ ἀντιπαθεῖαν, Diiambum
et Antispastum, ut sicut Epionici, sint etiam Epi-
choriambici: Qui non sine venustate definunt in
Amphibrachyn, et Bacchium, (vid. not. ↓).

Dim. Catalec. (Aristophanici.)

Εν ροβιοις | φορεται Aesc. S. T. 368.

Α μαρια | τυρανν. Scal.

Trim. Catalec. (Anacreonticus.)

Μυσογενης | Μυσοπατρ | ο μνηρος: Anac. 185.

Αγοις ὦ κλι | τα θεραποντ | α λατοι. (Pindari-
cus.) Hephæst.

Tetram. Catalec. (Anacreonticus.) (δ).

Εκ ποταμ | πανερχομαι | παντα φερει | α
λαμπρα. Anacr. 92.

Rectius Profodiacus Dim. Hypercatalec. vel Daëty-
licus Hephthemimer.

Τοι λευκασπιν | Αργοθεν πριν. Soph. An. 107.
Πευκασπ' Ηο | αἰσιν ἰλον Antistr.

Credo Scholiastem legisse Αργοθεν πριν, dicit enim
Choriambum. Nondum tamen Antithetico. re-
spondet, nisi δ' præponas; id quod et sensus mihi
videtur requirere; rectius autem et hunc dicas
Daëtylicum Hephthemimerem.

Κυκλοπ' | ερον | καλλοτινας. Or. 1394.

nisi secundum in κυκλοπ' | ερον corripias.

Συν αλαλαγαις | δ' αἰαγματων. Ph. 347.

—δ' αἰδ' αἰαγματων. Vet. Lectio, quam retinet
H.---unde fit Trim. Brachycatalec. Et sequens
Σκοτια κρυπ' | εταις. Ionic. Dim. Brachycatalec.

Αελια | σελαιαια. Ph. 181.

Ω Διος ερν | ος Αρτεμι. Ib. 201.

Χορος γνοιμι | αν ασεβας. Ib. 245.

vel, Iambic. Hephthemim.---γνοιμι αν---Voss.---
χορος---et in præcedente ολισσων---H.

Οπη λεπ' | ην | ηδυτατην. Anacr. 173. 3.

ubi malim λεπ' | ος. (vid. inf. Antispast.)

(α) Mixti sive Epichoriambici,

Θιων χοροποι | αναξ οπας | μαι. Soph. Aj. 707.

Ως μοι φοβ' | μαι το πρασερ | ον. Ib. 227.

rectius quam Periodqs.

Αλλ' αλασο | ροι τις αιζ' | υς. Eur. Hec. 948.

Trochaic. Dim. Acatalec. K.---Rectius Schol.
Epichoriambi.---Malim verò in principio Ditro-
chæum quàm Epitritum quartum.

(β) Mixti sive Epichoriambici,

Ος δοει Θης | αιαν Μυκην | αισι. Ph. 195.

Μητε πατρ' | ον ιποιτ' | ες | οικον. Hec. 954.
vel Asynartetus ex Penthemim. Trochaico et Iam-
bico.

Το π' | ανον μεν | διαγμα των | πωλον. Or. 990.
Rectius Asynartetus ex Anapæstica Basi, et Iam-
bic. Dim. Brachycatalec.

Ω ποτνια χρ | υστερος | ρυκε. Ph. 200.

Πιπρον δ' | αμμα | ταν θαλαμην | πολον. Aesc.
S. T. 365.

Ιλιαδας | αι με δ' | ιωλ | εον. Eur. Hec. 1061.
Profodiacus.

(γ) Mixti et Epichoriambici,

Δη ποτε ταν | Ιλιαδα σκ | σπιαν. Hec. 930.

vel Anapæst. Dim. Acatalec.

Ποσειδωνι | ος Αμυμων | ιασπ. Ph. 197.

Rectissimè, Valc.---Antispastic.

Οιμοι ξυμο | ρας βαριποτμ | ωτατας. Ib. 1367.

Βορυχων τε | κυανοχρωτ | α χαιτας. Ib. 319.

Vel Ionicus a minore. Schol.---Epionicus, si
placet; mallem verò Trochaicum Trim. Brachy-
catalec. ob communem syllabam.

Ταραον αιθ' | ερ αιπαλλισθ' | αιματος. Or. 322.

Ex Choriambos, &c. Schol.---Sed primam in τα-
ρας nusquam memini productam. Antispasticus est
impurus. Conf. Hec. 1057. Ph. 336.

Trim. Acatalec. nusquam occurrit, Epichori-
ambicum verò satis suavem invenias; qui et Eu-
polidæus dicitur,

Παλαι θαλασπας απο συμφιρας δομων. Or.
809.

vel fit Asynartetus ex Iambic. Penthemim. et Dim.
Brachycatalec.

(δ) Et Callimachus, οπισθεν συνωπισθη. Scal.

Διυτε τον αλε | αι χαριτες | καλλικομοι | τε
Μοισαι. Hephæst.

Απαταμαι | δη προς Ολυμ | ον περιγυισσ | ι
κφαις Απατ. 76.

Sunt etiam Pentametri Catalectici qui eandem
amant κατακλῆδα.

Δαιμόνιος εἰ|υμνοτάτοι | φοῖβε τε καὶ | Ζεῦ Δι-
δυμῶν | γένεσθαι. Hephæst.

Et Hexametri,

Καινογράως | συνθίσσας | τῆς Φιλικῆς | Γραμ-
ματικοὶ | δῶρα φέρω | πρὸς ὑμᾶς. Ib. (ε).

SECT. IX. DE ANTISPASTICO.

Carmen Antispasticum purum ex solis Anti-
spastis et Iambis constat; desinens, si non
sit versus Acatalecticus, in illorum pedum portiu-
culas; et legitimi quidem versus non respuunt
Epitritos, primum, tertium et quartum: Vitat
verò hoc metrum suis pedibus concludi; nihil
enim hæc pedum clausulâ asperius, *nihil duri-us*.

Monom. Hypercatalec. Penthemimer. Dochmai-
cus.

Ἰδὲ πειθί|μαι. Eur. Or. 144.

Ἰδαια μι|μῶ. Soph. Aj. 606.

Dim. Brachycatalec.

Βολαῖς αἰ|λιῖ. Phœn. 174.

Ἐμοὶ χρεὶν συμ|βίβρα. Hec. 627.

Ἐὶς ἀντλὸν ἐμ|πισῶν. Ib. 1024 (ζ).

Dim. Catalec. Hephthemimer. Pherecratius.

Ταλαῖν' ὡς ἐ|λελίζω. Ph. 1538.

Πόντος, ὅς ἀμ|εῖ Τροίαν. Andr. 305.

Ψυχὴν δ' ἐμοὶ | καρῶσόν. Anac. 36. 11 (η).

Αὐρὰ ποντ|εῖς αὐρά. Hec. 442 (θ).

Dim. Acatalec. Glyconius.

Γεραῖον πο|δα δ' ἐμνῶις. Ph. 1563. purus.

Ἀριστ' ἐμ|εν | ὕδωρ ο' δ' ἐ. Pind. 1. 1.

Ἰς Ποτν|εῖα καὶ Λατρε. Eur. Ph. 109.

—ναῖας ἐν κρ|εῶν ποτλῶ. Hec. 466 (ι).

Dim.

(ε) Hinc quidam aiunt Philicum hunc morem
tanquam et novum et suum jactasse; sed falso:
quippe Simmias Rhodius ante illum usus est in eis,
quæ inscripsit Πελικὸν, et Πτερυγί. Scal.

Ὡπας' ἐπ' ὅς πελίκον | ὅ ποκα πτερυγ|ον θεο-
τευκτ|ων κατρηπ|ην αἴπος.

Λευσσε με τον | γὰς το βαθυ|ερν ἀνακτ' | ἀκμο-
νιδαν | ταν ἀλα δ' ἐδρ|ασαντα.

nisi, ut ait Hephæstion, Philicus voluerit, se non
hujus metri primum invenisse, sed primum in hoc
metro integrum poema scripsisse.

(ζ) Vel, Iambic Dim. Brachycatalec.

Minus puri,

Ἀμείω κι|λευθον Or. 1299.

Ἰδαῖον τε | βεταν. Hec. 943.

Αἰμαῖς βλ|εζαρον Soph. An. 104.

vel Trochaic. Penthemim.—Aliter dividit H.

Ἀμειρὰς βλε|φαρον Διρναῖ—Antispast. impurus.

Τας φίλας καρδ|ε. Hec. 1027. Creticus. sic,

Θηδαιαν ταρδ|ε γαν. Ib. 1062.

Ἰω μοι μοι | ματερ Ph. 1531.

Ἀναξ εἶπον | μὲν ε. Soph. Oed. T. 707. Cui
Gemellus,

Οὐ τον παντων | δειν

Quippe prima totius Strophes syllaba communis
dicitur. Clarius esset metrum, Μᾶ τον—Etenim
μᾶ interdum per se negat.

(η) Vel, Iambic. Hephthemimer.

(θ) Vel, Anapæst. Dim. Brachycatalec. sic,

Ἀνδρες προσχί|τε τον νυν

Ἐξυρημα|τι καινω

Συμψυχοῖς Ἀπαπαισοῖς. Hephæst.—Nec non
Φοῖβε δ' ἄλᾳ | μελεθρον. Ph. 215. vel impurus,

ut sunt,

Θοαζων ὁ | δ' αἰθερος. Or. 1576.

Λυμας ἀντι|ποιν' ἐμας. Hec. 1076.

Γαρ ισχίη πο|θον βορας. Or. 189. Cui apponitur,

Θωξας' ἐβ|αλες ὕπν. primâ Cretici solutâ.

Δυσσομζρα θυγ|μν βελη Soph. An. 364.

vel Periodus Dim. Catalec. Cui respondet Gemel-
lus.—Aliter H.

Και δυσσομζρα—cui opponitur

Χθονος θεων τ' ἐ|οοχων δικαν.

Antispastic. Dim. Acatalec. In Strophe pro An-
tispasto Ditrochæus; rarò quidem Tragicis usur-
patus; sed vid. inf. v. 100, 101. Eur. Ph. 1040.
sic,

Ex variatione Antispasti, aliquando et hic ha-
betur Pherecratius (sc. ut suo Antithetico respon-
deat)

Τοι δ' ἐπ' αμ|ολοοισιν. Aesc. 9. T. 304. 316.
(Qui propriè est Ithyphallicus; et cui potes affi-
milare Gemellum suum, modò liceret legere pro
Και ταν—

Ταν τε ρι|φοπλον αταν)

Arnaldus de hac mensura, p. 192. satis perplexè et
jejunè, ait Pauw, pro more: Sed hic, fateor, non
sine jure.—Quin et τᾶμα φιλ.—Molossus statuit
in τᾶμα φιλτρα δ' ὠξης. Anac. 35. 5. (sc. ut de
Trochaico Dim. Brachycatalec. Ionicum Acatalec.
efficiat); tanquam —μα ob sequens o longa haberi
posset; quòd nemo homo credet facillè.

(ι) Minus puri,

Τυρον οιδμα | λιπυσ' ἐσαν. Ph. 212. soluta An-
tispasti secundâ.

Ic

Dim. Hypercatalec. (Sapphicus, Hipponacteus.)

Τι μὲν παρθίνε βακίρευσον | σι. Ph. 1565.

Ταλαίην κ' ἰτίσ' ἐμδάτε | σω. Hec. 912.

Κῶπα πεμπομένην ταλαί | εν. Ib. 443 (κ).

Ἐμοὶ χροὴν πηνύσαν γένεσθ' | ει. Ib. 628.

Κλυθεὶς ὦ κατ' | αυλάν αλαί | εν. Ph. 1562.

Λεργαίᾳ τε | δῶσεν Τροίαν | χ. Ib. 196.

Trim. Brachycatalec. (Praxilius.)

Ἐωοισιν | ὁμοία φλ' | γιθων Ph. 173.

Κεραυνίον | τε πύραιθα | λον. Ib. 191.

Ταλαίνας ταλαίνας κοραι | θρυγών. Hec. 1062.

(λ).

Trim. Catalec. five, Hendecasyllabus. (Phalæcius, Anacreonticus, Sapphicus) perfectissimus.

Θῶν ἐκ' ἐλὼν ἔων | ὄτ' Αἴας. Soph. Aj. 720.

Ἀθῦροι δ' εἴχ' ἰν δ' αἰμα χαίρι | δεσθαι. Or. 1518.

Ἡ ματρουκί | ὄν αἶμα χαίρι | δεσθαι. Ib. 831 (υ).

Ἐν κοίτῃ | καλλισὸν κί | λαδημα. Ph. 222 (ν).

Χαίρ' ὦ χρυσοκίερος βαδ' αὐτ' | Γελλων Hephæst.

Trim. Acatalec. (Alcaicus, Alcmænicus, Asclepiadeus.)

Λαβάν το ξί | ρεις χρυσοκίεταν ἐχων. Hephæst.

Ἀλλ' ὁ μοῖρι | δια τις δ' ὕψους δεινὰ. Soph. An. 963. (ξ)

Ἰς ποτρί | χ μολα ποδ' ὁμοιος. Ib. 305. secunda et tertia solutis, sic,

Ἀναγίτ' ἀναγίτ' ἐκ' αὐτῶν. Ib. 1372.

Παλαίαν λαί | ῳ χαρμονῶν. Ib. 328.

Κλυθεὶς ὦ τ' ἰκ' αὐτῶν. Ib. 307.

—μιζέειν φλ' | γμω Κρονίδας Hec. 472. Polyschematicus vel Dactyl. Hephthemim. cui respondet Gemellus, sic

Σαρκῶν οὐτ' ἐν τ' ἐμπληθῶ. Ib. 1073. τῷ Synizetis, nullo verò modo Trochaicus.

Ὀν δ' ἐχ' ὄρα | λων ἐκ οἰδ' α. Anac. 24 4.

Μηδὲν μοι καί | ὕμιν ἐσ' α. Ib. 6

Ἐρως ἰμ' | ὅς γέλωτες. Ib. 51. 26.—

Ἀλ' ἰς α | λων το καλλ.

ἰσὺν ἐπ' α | λων φωνῶν. Soph. An. 100.

Ita Schol. nec non Schol. ad Ar. N. 563. Quorum auctoritate Arnaldus p. 129. tales asserit puros esse Glyconios. Cui non facillè assentire possum, ob Ditrochæum, et quifnam adeò metri ignarus, ut huius modi non periodos agnoscat?

Τίνα δ' ἀνδρά κί | λαδ' ὁμοιος. Pind. Ol. 2. 3.

Ita Schol.—et rectius sanè quàm Dim. Hypercatalec. ut vult Cl. Pauw. Sed neutrum probò, certius enim est Pæonicus Dim. Hypercatalec.

Ὅπου λειπὸς | ἡδ' αὐτῶν. Anac. 66. 3.

Antispasticus, ἀντισπασμικός. Ubi iambus et Trochæus exiit Trochæus et Iambus. B.—Polyschematicus. P. Idem ad Heph. p. 33. Glyconius post Antispastum amat Diambum, recte. Non ita, quod sequitur. hic tamen pedem etiam domesticum odit. Quàm maximè enim odit vitatque, (ut suprà) nihil igitur potest esse magis absurdum, quàm scrupulus ejus legendi ὡλεος pro ὡλεσσε. in

Κυπρίδος θαλάσσης ὡλεσσε. Ib.

(κ) Καὶ κνίσση τίνα θυμὸν | στας. Hephæst.—κνίσση—Arn. κνίσση vel κνίσση. Pauw.—θυμὸν στας. Flor. Ed.]

Τριπόδος ἀποφατίν ἄν ὁ Φιχός. Or. 329.

secundâ et tertiâ Antispasti solutis, vel, sit Iambicus. Minus puri sunt,

Ναὺς ὅπως ποτ' | οἰς πεισμητ. Hec. 1083.

Τίναξας δ' αἰ | ὤν κατεκλίτε. Or. 342.

rectius quam Acatalec.

Τίθεμεν εἰς ἐπ' | χῶρα κατ' ἰ | χνός. Hec. 1058. vel Trochaicus Dim. Acatalec. κατ' ἰ | χνός. Anapæst.

Ὅλος ὡ βλεφαρὰ κίτῃ | σς. Or. 158.

(λ) Impuri,

Τὸν σὸν δ' αἰμ' | να τὸν σὸν ὡ | τλαμον. Soph.

Oed. T. 1217.

Νοτῖμον ναὺς | ἐκίησεν | ποδ' α. Eur. Hec. 923.

Ὅρας ἐν π' | τλασι κί | ναι | δ' α. Or. 166.

Ἐρμον πα | τρων ἐλπίς | δ' α. Ph. 330.

vel sit Catalec. Pæon, primo in secunda sede. (Or. 326.

Μιζοταρβί | τον δ' αἰ | τον. Ph. 1040.

potius Asynartetus, ex duobus Trochaicis Penthemimer.

(μ) Vel Asynartetus ex Dactyl. Dim. et Ithyphallico.

(ν) Impuri,

Θοῖναι ἀγρί | ῳ θηρὶ τί | θιμενος. Hec. 1074.

Δικαζῶ τὸν | ἀγαμὸν γα | ὤν παλαί. Soph.

Oed. T. 1237.

Σὸν αἰὼνα | μέλειν ὅς ἐπ' ἰ | θμασιν. Phcen. 1559.

Δινασεν οἰμ' | α μὴ τίς πα | ὤν τυχοί. Or. 1477.

vel Asynartetus ex Iambic. Penthemim. et Dim.

Brachycatalec. vel ex Iambic. Dim. Br. et Tro-

chaic. Penthemim.

Διδ' αἰδ' αλμ' | οἰ ἡδ' αἰ | σι. [Pind. Ol. 1. 46.

Πάν Πιλασγ' | λων Ἀργὸς ἐμ' | α τεινῶν. Hephæst. vel Trochaic. Trim. Brachycatalec. vel Asynartetus.

(ξ) Minus puri,

Ἠλθες ἐκ π' | τρωτῶν γὰς ἰ | λαφαστῶν. Hephæst. Κολπῶ

Tetram. Brachycatalec. (Alcaicus.)
 Φερὸ Διολυγνίσσῃ Διδυμοῖς ἄσμεναι φάλαξ. Soph.

Tetram. Catalec. (q)
 Ἀντὶς λυγρὸν δαχὺ | τρικάρτισσι | Περὶ πρὶ Scal.
 Τὴν ἄκρην. Κυβερνῶν ἄλκρος | Ἀδρῆς τι | κινθί-
 μιν. Scal. Hephæst. (π)

Tetram. Acatalec. (Sapphicus, Alcaicus, Alcmanicus.)

Νυμφαὶς ταῖς Δίῃς ἐξ αἰγυφίχῃ παῖσι | τενυγ-
 μένας. Ib.

Ἀλκμανος γλυπτοῖσιν Μῦσα | μῶρος βασιλῆ | δρο-
 σοῖσι σοῖς. Ib. (ρ)

Tetram. Hypercatalec. (Simmiacus.)

Τὸν στυγρὸν Μεγαρήνῃ φονεῖν αἱ πατρὶ φρονεῖν
 ἐρῶν. Ib. (ε)

Impuri verò, Ditrochæis etiam, Choriambis, Epitritis secundo, Pæonibus, et Ionicis, κατ' ἀντιπαθεῖν conjuncti sunt. Qui et omnes longarum solutiones admittunt (τ).

N. Antispasticum Pindaricum sequuntur Trochæi, ut in Phalæciis Iambi. P.

Vel Pæone vel Ditrochæo rariùs utitur Euripides: Sed Antispastum vel Epitritum quartum ferè semper in primâ sede locat; Ionicos rarissime subjungens vel Pæonas. K.

SECT. X. DE PÆONICO (υ).

C Arminis Pæonici hæc universa erit lex, ut *qualibet dimensio quinque constet temporibus*: nè verò exinde colligatur, omnes pedes quinque temporum posse recipi: Palimbacchius enim, et ejus peculiaris solutio, πικ. Pæon tertius, rarissime vel apud Comicos, legibus solutiores, reperiuntur. Hæc igitur admittit pedes,

Creticum,
 Bacchium,

Κολπῶ σ' ἐξέλατ' ἀγῶναι χαλκίτες χρόνῳ. Ib.

Τετραπόδες | βασὶν θῆρος | ορεγαῖ. Hec. 1057.

Ὄβριμναι | τε λευκοχρόα κερνομαί

Δακρυροσσαν | ἴσησιν πῶνδ' | ἥρη κομῶν. Ph. 335.

Ἀδελφὸν τὸν αἰ διασόν | παλχέτ' ἀν. Or. 319.

Φύλαξ δ' ἐπὶ τῷ χυμῷ σαρδάλῳ. Ib. 1487.

Antispasticus autem Pæona secundum odit, eumque jubeat jacebere longè. P. Sit igitur Catalec. φύνη δα πῶνδ' — | vel Brachycatalec. per Synæresin. — Dicitur Iambic. Trim. Brachycatalec. minus rectè.

Ἀνυμναῖα δ' Ἰσάμνος | ἐπὶ δ' ἐπὶ Ph. 559.

vel Ionic. — a majore, Trim. (Catalec. Schol. sed potius) Acatalec.

Trim. Hypercatalec. purum vix invenies, sed cum Trochæis, semel atque iterum,

Ἐπὶ κρατὰ | τε λευκοπνυχί | κς χυμῶς χιρῶν. Ph. 1373.

Γυναικί | σιν ἐν δαμά | νιν πύτων βα | ρυ. Aesch. Ch. 34.

(σ) Dicitur et Priapæus, perfectissimè. Hæc autem multis modis variarunt.

Ἡερὶ δα | μὲν γὰρ | κερῶς μικρὸν | ἀπὸ τῶν.

Οὐδ' ἐξέτρετον καδὸν | νυν δ' ἀδελφῶν | δεσπῶν

τάλλῳ πικῇ | δα τῇ φίλῃ | κομῶν παῖ | δι

ἄλκρ. Hephæst.

Κατ' ἐπὶ τῷ | κορῶν, καὶ κατ' | ἐπὶ τῷ | χι-
 τῶν.

Ἐλκῶν δ' ἐπὶ τῷ | δυ | γὰρ κερῶν | κερῶν

πικῇ.

Ἐλκῶν δ' ἐπὶ τῷ | δυ | γὰρ κερῶν | κερῶν

πικῇ.

Ποθὲ δαμῶν | α παιδὸς βρα | διναν δ' Ἀρ |
 οδῖταν. Ib.

(π) Minus puri,

Ὁυ βέβηλος | ω τελεταί | τε νεν Δι | ούσιν.

Κάγω δ' ἐξῶ | ἐρῶντας | ἐργασίμῳ | νος ἤκω.
 Euphorion.

(ρ) Μῶσαι σαι χα | ρισσῶν με | λεων κινδ |
 υσιν ακμαν Scal.

(σ) Pentam. Acatalec. (Alcaicus.)

Κρονιδά βα | σιλλῶς γε | νος Αἰαν, τον | ἀριστον
 πα | δ' Ἀχιλλῆα. Hephæst.

(τ) Ditrochæo, vid. sup. Trim. Brachycatalec.

Ph. 1040. Choriambos, Tetram. Catalec. Euphor.

— Dim. Acatalec. Hec. 472.

Epitr. secundo Dim. Hypercatalec. Hec. 1083.

Pæon 1. Hec. 1058. Ib.

— 2. Or. 1487. sed vid. sup. Trim. Acatalec.

— 3. Soph. Oed. T. 1217. Trim. Catalec.

— 4. Ph. 334. Trim. Acatalec.

Ionic. Or. 158. Dim. Hypercatalec.

Solut. Ph. 1559. Soph. Oed. T. 1232, &c.

(υ) Sive Cretico, Bacchiaco aut Palimbacchiaco; nam in hæc tria genera Hephæstion dividit; sed non necesse, quippe Cretica sine Bacchiis, aut Bacchiaca sine Creticis, aut alterutra sine Pæonibus, qui omnes sint temporibus pares, sese obviam dant rarissimè, omnia igitur carmina ejusmodi uno nomine Pæonica appellamus. Reperiuntur tamen nonnunquam pura Cretica; et pura Bacchiaca, vid. inf. Pentam.

h

Pæona

Tetram. Brachycatalec.

Θυμολικὰ | ἰθὺ μακάρι | οἰοσθῆναι | ἐμιν (λ).

Tetram. Acatalec. (Aristophanius, Simmias.)

Χαῖρα δὴ | Μῦσα χροὶ | α μὲν ἦ | ποτ' οἷός δ'

Ἥλδ', ε | πρὶν εἰδέναι | ἰσθὶ σαρὶ | ἀλλ' ὅπως.

Cratin.

Ὁ μακάρι | Αυτομῶν | ὡς σὺ μακά | ριζόμεν

Ar. V. 1266 (μ).

Ματὶς ὦ | ποττιὰ κλ | ὅθι Νυμφ | ἀν αἶσαν.

Simm.

Σὲ ποτὶ Διδί | κνὰ σὺματα | πᾶσι ποτὶ | νε-

εσχοίτων Id. (ι).

Θῆμι δὲ βρο | τοῖσι πολὺν | πᾶσι ποτὶ | χῶν

εὐδ. Eurpolis.

Pentameter. Acatalec. (Theopompus.)

Πατ' ἀχάδα | δὴ γὰρ ἔστιν | ἀδελφὸν ε | μὲν

ἀπὸ συν | εἰσας. Heph.

Idem. Bacchiis.

Πρὸς ἀλλαν | δ' εἰλαυτο | δὲς σὺμ | φεραν τὰς

| δὲ κρησσ. Eur. Hel. 648.

Idem, Creticus.

Ὁ περικλ | ὦτε, πᾶλλ | ἀγαθὸν | ἐν μαν ε | σ'

εἰπομαι. Ib.

Pentameter. Hypercatalea.

Ἀπορδὶ | τὰ μὲν κλ | εὐδ' μαρ | ὅς δ' Ἐρως |

οἷα παῖσδ | α. Scal. (ξ).

Hexameter in dissyllabam.

Ἀπρ' ἐν' αὐθ | ἡ καλῶν | ἐν' α μὲν | μοι διγῆς

| τῷ κνῶσσι | ἰσθῶ. Hephæff.

SECT. XI. (ρ)

Pæne infinita versuum genera Græcorum fo-
lertia excogitavit, ex quibus licitum est Poe-
tæ, quem velit numerum, quod velit genus, pro-
libitu usurpare. K. Ubiunque verò pedes alieni
conjunguntur dicitur κατ' ἀντιπαθῆναι μίξιν. sive
per discordiam mixtura: E. G. Ex conjunctione
Iambicæ Syzygiæ, vel Antispasti cum Chori-
ambis, efficitur Choriambicum impurum, sive *Epi-
choriambicum*; sic et Ionici a maiore Iambicæ Syzygiæ
(ut Ionici a minore Ditrochæo) Choriambo, Epi-
tritis, et Pæoni secundo, conjuncti sunt impure,
et propriè dicti *Epiionici*; Unde etiam.

I. PROSODIACUS. (ς).

Sc. Choriambi cum Ionicis, vel Pæonibus pro-
tonicis, mixtura; solutione longarum admittit.

Ὁ ταυρος | δ' εἶπεν | κυριζέει | τὴν ἀρχαν.
Heph.

Μοναρι | αριαι | παθῶν ες | αὐτῶν.

Ex duobus Pæonibus quartis, in prima fede, ac
tertia, eisdem subeuntibus, alternis Bacchiis adeo
compositum ad saltationem, ut. nihil suavius.
Scal.

(1) Ex Hephæff. ubi παρὶς | δὴ—At similem
sequenti voluit; Quare legit P.—παῖς | δὴτα
Ἀβρ' ἐν' αὐθ | ἡ—(sed vid. Il. v. 227.)—κατα-
ρισκῶ—κυπαρισκῶ. Flor. Ed.—κυπαρισσκῶ. Urbin.
—καταρισσκῶ vel κυπαρισσκῶ. Crit. Vann. p. 454.
Hesychr. Lyc. Schol. ad v. 855.

(2) Ambigitur super autoritate metri Proceleus-
matici, an novem Prototypis hoc quoque associ-
andum, recipiendumque sit. Et hoc quidem me-
tro (sic Victorinus) veteres Satyricos Choros
modabantur, quod Græci ποσειδῶν, ab ingressu
Chori Satyrici appellabant. Cum verò versus in
hunc modum, ex Pyrrichis, solis, vel Proceleus-
maticis, compositi, ad aliorum formas, sc. Ana-
pestici, vel Iambici, vel Trochaici, quodammodo
possint redigi, hæc ipsam protus rejiciendam
puta.

(3) Καλῶτα δὲ εἶναι, ὅτι ἐν ταῖς ποσειδῶν, ἐν
αἰς.

(λ) Ita Scal. rectè quod ad versum sed Hephæffion habet
ἐμιν, ultimâ longâ. Itaque nu-
meratur inter Acatalectos. Quod si brevitas sup-
ponas, ob indifferentem syllabam, efficitur Cata-
lecticum, nequissimè, quod novè, apud Tragicos
usurpatum.

(μ) Sic.

Ὁ πολὺς δὲ | ἄν κερδῶν | αυτοῖσι | Ἀττῆνδ |
Κέρει λυτὰ | πρὸς Πάριδ' | ὅθι γὰρ | ὅς χθῶν.

Variauit autem.

Ὁ ἀγρῶ | δ' ἀν πλατῶν | ἐν διαφ | τῶσιν.

μὲν

Μῆτις Μοῦ | δὲ ἀνακτ' | ἄν εἰλο | Κερκυχῶν.

Μῆτις χροὶ | τὰς ἀνδρ' | ἐν χοροῖς | ὅς λυμπαῖς.

Id. ap. Heph.

(ν) Σοῦ μὲν | ἐν κρησσῶν | ἐν πᾶσι | ἐν χθῶν.

παλῶν.

Δικτῶν ἀρχ | μὲν Εὐρα | λῶν εὐνο | ποτὶ

χθῶν. Id. ap. Heph.

Εὐχολῶν.

Secundū in Εὐχολῶν, sive longa est, (Il. v. 942.

Soph. Aj. 179.) Anac hie corripitur ob longi-
tudinē vocalem? an ὅτι γυναικῶν nam γυναικῶν) Do-
ricum nihil merer.

Dim. Acatalece.

Κρυπταρ βααν | αισθησιν | Ησαϊ 1090 (φ)
Ουδ' αρετάρ | παρελθον, Μεδ. 629 (σ) κΑ

Α δε λινον | πακατα. Ολ. 1442 (σ).

Τις αρ ορις | η δρυος, η Ib. 1539 (τ).

Νηματα δ' | ετο πεδω. Ib. 1444 (υ).

Ευ τοι μεγα | λαιρεταν. Ph. 192 (φ).

Dim. Hypercatalece. (Phaliscus.)

Μιλται δ' απο | και χαροποι | αν. Ησαϊ 695.

(χ).

Μας ου υπερ | ελλωσσι | δω. Ολ. 839 (χ).

Μεγας Αρη | δεξιοειρ | ος. Soph. An. 144 (χ).

Σταθεις επι | ροικον | αι | μα. Eur. Qr. 1261.

(λ).

Trim. Hypercatalece.

Ου προσφορος | μεριων | γυναι. Ph. 132.

Ερπαις παλιν | εανισεις | χρεος. Soph. Oed. T.

160.

Τδ ασι δελ | εαν τις | εαλιν. Eur. Ph. 108.

Ευιππον Α | ρει κατοχυρ | ημεν. Ησαϊ 1094.

Ος γ' ηπ' εμακ | πρην ες | περσιν. Ph. 156.

Τrim. Catalece.

Αιρενους | Αμυρνας | ρεγαναις. Ph. 116.

Ευνη δωρος | ενυχοις | μαχαναις. Soph. Aj.

181 (α).

Τrim. Acatalece.

Εατα | ελεν | ερακ | εταρ | ετων | εταρ. Eur.

Ph. 219.

Ου σπυλαιον | ομμα | βας | ρυχωδεις. Ib.

1507 (3).

Τrim. Hypercatalece.

Μεγαλα δε | τις δυναμις | ε | ελαφο | ρων.

Or. 1582 (γ).

Ubi unusq; verp bini versiculi alienae inq;lis ita

connectuntur, ut unusq; constituent et novum

quoddam conficiant genus, versus ille dicitur

181 (α).

αίς προσδοί εναντιοι, τοις τοις μετροις έχοντο.

Schol. Soph. Aj. 181. et sic Hephæst. — α). Προσ-

ωδικος et Προσωδικος, α Προσωδον, Canticum,

cum tibia ad aras ab Atheniensibus cani solitum. Scal.

(ρ) Vel, Anapaestic. Dim. Brachycatalece. Idem,

sequens.

(σ) Sic, Παντι χρονω | δ' επιβριδεις. Aesc. Eum.

968.

Ανακλωνεν — quia Choriambus priore dicitur

ad Pind. Ol. 13. 10.) — Rectius autem dicitur

Ανακλωνεν, ubi Choriambus sequitur Pæona

pro Ionico, ut Hephæst. Ph. 142. — β). Ανακ-

(τ) Vel, Iambic. Dim. Brachycatalece.

(υ) Pæon. pro Ionico. — γ). Ερπαις γαρ

και παρ Πινδαρω το Προσωδικον, και αν ημαρ-

τανος συγκαταταται και εμορον απο μετρονος. Schol.

vid. sup. (α) Med. 629.

(ε) — Dicitur etiam Iambic. Vel Anapaest. Dim.

Brachycatalece. P. ad Aesc. Pr. 426. — ε). minus

recte.

(ζ) Vel, Anapaestici Hephthemim. — ζ). ubi

Molossus pro Ionico, — η). Αςον δ' οτ' | μεν λητοισθ | αν. Hephæst. 011

(θ) Ανακλωνεν. Rectius quam Iambic.

Hephthemim.

(α) Το γ' α Kingio interpolatum, ubi non nu-

trium adjungit ut etiam perdat. H. — ι). Αςον δ' οτ' | μεν λητοισθ | αν. Hephæst. 011

non erit Profodiacus, sed aliis formis, α.

Pæonicus Trim. Brachycatalece. — κ). Ουα δ' α κα | θαμριον | οςαζεις. Ib. 238. — λ).

Ουα δ' α κα | θαμριον | οςαζεις. Ib. 238. — λ).

Ουα δ' α κα | θαμριον | οςαζεις. Ib. 238. — λ).

Ουα δ' α κα | θαμριον | οςαζεις. Ib. 238. — λ).

Ουα δ' α κα | θαμριον | οςαζεις. Ib. 238. — λ).

Ουα δ' α κα | θαμριον | οςαζεις. Ib. 238. — λ).

Ουα δ' α κα | θαμριον | οςαζεις. Ib. 238. — λ).

Ουα δ' α κα | θαμριον | οςαζεις. Ib. 238. — λ).

Ουα δ' α κα | θαμριον | οςαζεις. Ib. 238. — λ).

Ουα δ' α κα | θαμριον | οςαζεις. Ib. 238. — λ).

Ουα δ' α κα | θαμριον | οςαζεις. Ib. 238. — λ).

Ουα δ' α κα | θαμριον | οςαζεις. Ib. 238. — λ).

Ουα δ' α κα | θαμριον | οςαζεις. Ib. 238. — λ).

Ουα δ' α κα | θαμριον | οςαζεις. Ib. 238. — λ).

Ουα δ' α κα | θαμριον | οςαζεις. Ib. 238. — λ).

Ουα δ' α κα | θαμριον | οςαζεις. Ib. 238. — λ).

Ουα δ' α κα | θαμριον | οςαζεις. Ib. 238. — λ).

Ουα δ' α κα | θαμριον | οςαζεις. Ib. 238. — λ).

Ουα δ' α κα | θαμριον | οςαζεις. Ib. 238. — λ).

Dicitur Profodiacus; mallem vero Epichoriambi-

cum. vid. Hec. 948.

(α). Εμοι ερπαι | ης δια παντ | υς ευφραν. Soph.

Aj. 715. Epichoriambius.

Β). συντιν | μαριδω | παλαμα. Pind. Ol. 9. 38.

Schol.

Sed non ita solent jungi Ionici aduersi, praesertim

in Profodiis. — Ε). Anapaest. Dim. Acatalece. P.

(ρ) Vel sit Asynartemus, ex duobus Penthemimi.

Dactylico et Trachaleo.

1409. Quæ hinc assimilatur Scholiasta, male

metitur Kingius,

Ουδ' υπο παρ | θενιας τδν υ | πο θενιας.

Prima enim in θενιας non, nisi Arnaldi iudicio

(p. 4.) vel illius, qui litteram q; vult duplicem

(P. ad Hephæst. p. 145.) potest longa haberi.

Mirum sane, (ut ait Cl. H. in loc.) quod Kingius

vel semel admittet. Proculdubio, si secundum

Schol. mensuratur, υπο βλε-ραρις est Diambus,

αυταυδλλαας ες θενιας τδν, Pæon. pro Ionico:

Aliter, Ionica esse potest, vel τδν producta ante

liquidam et aspiratam (de fulcra esim cogitari

nolim) vel, θενιας τδν υ | ultima Ionici soluta,

et — πο βλε-ραρις, Choriambus.

Ξευριων με | ας τε σρις | Κελλωπα. Pind.

Ol. 10. 18. schol. ας H. q. 51.

Sed in Profodiis, quæ esse debent alterantes.

Ε). Asynartemus aut Penthemim. Trachaleo et

Dactylico. P. 1409. αιδ εααΑ. οςι Α. αφο.

ΟΙ(ρ) Dicitur Iambic. Trim. Brachycatalece, mi-

nus recte.

1010. Ιδιν ραυσι.

II. ΑΣΥΝΑΡ-

II. ASYNARTETUS,

Sive *inconnexibilis*. Hujusmodi vasa sunt genera, primum autem locum sibi vendicat

Παιωνικός (τ),

Qui fit, cum Iambicam Syzygiam Trochaica fequatur; vel vice versa,

Dim. Catalec.

Τις Ἑλλας ἢ βαρβαρος. Ph. 1532 (ι).

Δυσόμερα φηγοί βελή. Soph. An. 364 (ζ).

Dim. Acatalec.

Επαίσ' επαίσ' ἢ μελαχρα. Eur. Or. 1583 (η).

Δαίνα δαίνα ἢ πεπονθαμεν. Hec. 1104 (θ).

Ἀλας οἶμα ἢ φερων πατερ. Ph. 1557 (ι).

Προς κιδον αμοῖβας μεσεν. Ib. 316 (κ).

Dim. Hypercatalec.

Πε με ταν μεῖλας πορεῖσσι. Hec. 445 (λ).

Πεσαν θίγουν ἢ τ' ὀλίγαις τε ἢ κρον. Ph. 309.

Trim. Acatalec.

Λαθα δὲ ποτμῶ συν ὠδῶν ἄνθι γανον' αν Pind. Ol. 2. 34.

Innumeri sunt alii, *ασυναρτητοί*, sive *συνθετοί* dicti. Paucos accipe,

A Dactylis incipientes (μ).

Ελθ' ἐπὶ ἢ κρον εἰμοῖς φίλοις ἢ πατρός. Or.

1305 (ν).

Αἰλιον ἢ αἰλιον ἢ αρχαν θανατι. Ib. 1404 (ξ).

ἢ ματρίκλον ἢ αἶμα χωρίσθαι. Ib. 831.

Των παίων μεν ἢ δινγμα των ἢ πωλον. Ib. 990 (ο).

Ερροι ἢ τας νοῦχας ποροῖ. Ib. 1416 (π).

Ἀλλ' ἀνα ἢ ἐξ ἐδραίων ἢ επε μακραιώνι. Soph. Aj. 194 (ρ).

Ab Anapæstis.

Επιδέμιος ἄς ἢ πεσοίμ' ἐς εντρ. Eur. Hec. 926.

Θυγατηρ Διδος ἐῖ ἢ ὑπα πεμφορ. Soph. Oed. T. 198.

Ab Iambis.

Μακρων ποτων ἢ κριω. Aj. 805 (σ).

Ἰνῶν ἢ καματων ανεχεῖσι. Oed. T. 182.

Κτυπησε κρατα ἢ μελεον πλαναν. Eur. Or. 1486.

Εναντα δ' ἢ ἡλ' ἢ ἢ Πυλαδης αλειςος. Ib. 1501.

Τυφλωθεν ἐξ ἢ αγνιαις δαμζετος. Soph. An. 984 (τ).

Ψευδοσεν δωροφας ἢ ἢ τ' ἑλαφρολ. Aj. 178.

στρατηλατων ἢ ελλαδος ποτ ἢ οντων. Eur. Or. 968.

(δ) Περίοδος καλεῖται, ὅτι καὶ ἐστὶ μέτρος τι εἶδος, ἀλλ' ἀπλῶς Περίοδος καλεῖται. τοῦ ὑποκειμένου τῶν τεσσάρων συλλαβῶν συστημα Schol. ad Soph. Aj. 221.

Dicitur *Periodicus*, quia *περιόδου* i. e. revertitur; idem enim est, quod metrum spectat, si vel a principio, vel a fine retro legatur;

Τι μὴ τι μὴ ἢ μὴ τι μὴ τι. K.

Huic *ἄρτεσθραμινος* dictus.

(ε) Vel, Iambic. Dim. Brachycatalec.

(ζ) Dicitur etiā Antispæstic. Pherecratus, minus rectè.

(η) Vel, Iambic. Hephthemim.

(θ) Vel, Trochaic. Hephthemim.

(ι) Idem: Vel, Pæonic. Dim. Hypercatalec.

(κ) Vel, Ionic. Dim. Hypercatalec. v. 212.

Οἶαν ἐδὴ ἡσας ἀνδρος Soph. Aj. 221.

vel, Antispæsticus,

κατ' ἀντιπαθῶν. (Eur. Hec. 1024.)

ὁμοῖ ὁμοῖ ἢ ἢ τοῦ προσηγορ. Ib. 227.

rectius Epichoriambic. Dim. Hypercatalec.

(λ) Vel, Trochaic. Dim. Acatalec.

(μ) Vid. Logaoidicus.

(ν) Potius Dipenthemim. ex Dactylico et Iambico. Archebulius.

(ξ) Vel Anapæstic. Dim. Acatalec.

(ο) Rectius quam Choriambic. Trim. Brachycatalec.

(π) Suavius, ex Dactylico Dim. Brachycatalec. vel Anapæsticā basi, et Ithyphallico.

(ρ) Καλεῖται διπενθημιμερος, ἀλλ' ἐλλείπει τοῦ λαμβάνειν μίαν συλλαβὴν. Schol. — Potius redundat syllaba, nisi, αἰ correptā, Anapæstus fit in secunda sede. — Malim verò Prosodiacum Trim. Hypercatalec.

Λευκον δ' ἢ μεβαλυσσα ἢ πηχιον σ' ἢ ενοῖς. Or. 1485.

Εξ ἰθυφαλλικῆς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. Schol. tollas igitur τὴν δ' — vel fit Antispæstic. Trim. Brachycatalec.

(σ) Vel, Periodicus Catalec. vid. supr. et Aesc. Per. 133. P. Dicitur Antispæsticus. Schol. — minus rectè.

(τ) Vel Iambic. Dim. Hypercatalec.

(υ) Dicitur Iambelegus; i. e. ex Iambico et Elegæ constans.

i.

Δυνασιν.

- Δινασιν ομμ|α μη || τις παρων τυ|χοις Ib. 1477.
(2).
Εἰ μοι ξυνη||η φεροντι | μαιρα ταν. Soph. Oed.
T. 882 (χ).
Εβας, εβας || ὦ πειρσα | γας λοχευμα. Eur.
Ph. 1036 (ψ).
Ωρμασε παν|δαμυς || επι βυς, αγιλαι|ας. Soph.
Aj. 175.
A Trochæis.
Λθερ' αμπ|α||μνος κρατων. Eur. Hec. 1107.
Πως εχει λι|γα με||ταδεις, ὦ φιλα Ot. 153 (ω)
Dipenthemimer.
Ω μεγας λι|μνη || αυτος ηρκε|σε. Soph. Oed. T.
1231.
Τ' αρμενα λαμ|πρα κε|ατ' || εν μυρσινη. Alcx.
ap. Hephæst. (α).
Ορσολοπος μεν Α|ρης || οιλωι μεν αιχμαν.
Anac. ib. (β).

(φ) Vel ex Iambicis, Penthemim. et Dim.
Brachycatalec. vel fit Antispasticus Trim. Catalec.
(χ) Vel, ex Iambic. Penthemim. et Dim. Bra-
chycatalec. sic

Τανυ δ' ακ | ρ || τις αθλιωτερος. v. 1227.

(ψ) Vel ex Iambic. Penthemim. et Dim. Cata-
lec.

(ω) Ita Schol. malim verò Dipenthemim. Tro-
chaic. similem τῷ

Κατολ-ρυρ|μαι || κατολ-ρυρ|μαι. v. 339.
Quem tamen metitur schol. Παιωνικους ημολιους.

Δευκαυμο|σι || προς Γεραει|ας. v. 995.
Schol. ex δυο εθνημιμερων. (I. πενθημιμερων)
rectius quàm ex Ithyphallico et Iambica Basi.

Νερτερων Περ|τε | φατσα καλη | παεις. v. 962.
Φοινια ψ|φος || εν πολη|ταις. Antistr.

Ita Schol. et K. priore in καλη producta contra
Euripidis usum. Et ubinam invenies πολητης?
—legendum est παεις κα|λε, vel cum vet. Edd.
καλλι|ταις, ut ex duobus Penthemim. constet.
Sed non respondet Antitheticus; stet igitur καλη |
παεις et in Antistrophe I. πολητη|ταις; unde efficies
Asynartetum, ex Penthemim. Trochaico, et Ana-
pæstica Basi, vel Adonico.

(α) Dicitur etiam Επισυνθετος, et Εικνωμιολο-
γικος. ib.—vid. Crit. Vann. p. 475.

(3) Ορσολοπος (Αρης) eadem ratione ac ver-
bum ορσολοπων, quod inde derivatur. Crit. Vann.
480.—pro ορσολοπος, Pauw.—Ορσοσπος. Arnald.
Ορσολοπος. Flor. Urbin.

(γ) Iambelegus. vid. sup. (υ).

(δ) Vel, ex Ionico et Anapaesto—non sine fatali

Κανων λυθι|ντ|ω||σαις υπο χειρ|ιν α|ραξ. Ib. (γ)
Σικελος κομ-|ος α|νηρ || ποτι ταν ματηρ ε|ρα.
Anac. ib. (δ)

Tripenthemimer.

Καιρς παλα:ογονωρ || ανδρων διατων || ξυλλαγη
παντοσοφων Plato. ib. (Lognoidicus.)

Ος και τυτεις α||γ|α τελικη τικετο || ξανθων
Αθαναν. (Pindaricus.)

Σοφοι δε και τ|| μηδεν αγαν ιπος αι||ηησαν
πειρισσως. Pind. ib.

Dicatalec.

Ανδρες προσ|χειτε τον νυν || εξευρημα τι καυσω.
Pherecr. ib. (ε)

Δημητρι τη | Πυλαιη || τη τυτον ουν Πελασγην:
Callim. Ib. (ζ).

Procatalec.

Ες μοι κα|λα παις || χρυσωισιν | αθμιωισιν.
Ib. (ι)

illi viro vnaq̄bata. Scal.

(ε) Το εκ των αντισπασικων διμετρων κατα-
ληκικων.

(ζ) Το εκ των Ιαμβικων εθνημιμερων.

(η) Ες μοι κα|λα παεις χρυ||σωισιν αν|θμιωισιν
Εκ τροχαιωχῶ διμετρων ακαταληκῶν, και Ιαμβικων
εθνημιμερων: οπερ εαν παραλλαξῃ την τομην, γινε-
ται Τροχαικον Προκαταληκικον.

Alii ex Hephæstione,

Ασαν δ' οι μεν κατοπισθεν || ησαν: οι δε πολλοι.
Cum Iambo in principio,

Ερασμονιδη χαριλαι || χρημα τοι γελωιν.
potius Polyæbematibus.

Φιλεω ε|υγυνω περ|οντα || μηδε διαλογεσθαι
Τον με παλαισιταν ομοσαι θιν || επ|ακεις φι-
λησιν. Callim.

Αλλ μ' ο λυσιμελης, || ω' ταιρι, δαμναται πο-
θος. Archil.

Ουκ εθ' ομωσ απαλον χροα || καρσεται γαρ ηδη.
Id.

N. Postrema uisusq̄ membra, κωλυ, (versu-
culi. P. male) εθ' indifferens. Sic, in

Και βησ|ας ορε|ον δυο|ταιπαλς || οιος ην ερ
νης. Id.

Γινεται ο τελευταῖος της τετραποδιας, κρητι-
κός, (pro Dactylo) δια την επι τελους αδιαφορον.
Caveas autem confundas αδιαφορον cum κοινη, i. e.
syllabam communem quantitate, cum parte pedis,
quæ est indifferens. Ultima in ταιπαλς, longa
est, sed habet hic locum sine vitio, quia, sive bre-
vis, sive longa, versui non oboritur. Crit. Vann. p.
468. Versus,

Verfus, quorum pedes omnino sunt irregulares, ut puta, Choriambus, cum Ditrochæo, Antispasto, aut Bacchio; vel Epitritus primus cum Choriambæo; vel Iambicus cum Spondeo aut Dactylo in paribus locis; &c. dicti sunt

III. POLYSCHEMATISTI;

Dim. Catalec.

Δερατῶ τ' | ιφ' ἰππῶ: Heph. Urf.

Dim. Acatalec.

Μεγα δὲ μη γιγαθὲ πολίς. Ib.

Ὅπου λειπῇ | ἡδυνάτην. Anac. 57. 3. P.

Trim. Catalec.

Τανῦν δ' ἀκὺ | ἐν τῇς ἀδελφότητος. Soph. Oed. T. 1227.]

Trim. Acatalec.

Οὐδὲ πῶδα | βροτῶν ὑδὶ να μακαρίων. Ib. 1218.

Tetram. Catalec.

Πάντα φορητὰ | πάντα τολμήηται
τῶδε | τῷ χροῶ. Hephæst.

SECT. XII.

I denique, qui sumunt nomina, vel ab inventoribus, vel ab iis, qui maximè frequentarunt, aut ab usu, sunt,

ÆOLICUS, (9)

Dactylicus; qui habet in principio, et etiam in fine, si Catalecticus sit, unum ex bisyllabis indif-

ferentem; Pyrrichium, Trochæumve, aut Iambum, aut etiam Spondeum; et unum Dactylum pluresve, in medio; si verè Acatalecticus sit, habet in fine Dactylum, vel Creticum, ob indifferentem syllabam.

Trim. Catalec. in disyllabum.

Αὐρα | πορτίας | αὐρα. Hec. 442.

Tetrameter idem,

Τὰς | σαμβάλα | πενταῶ | να. Heph.

Pentameter idem,

Τῆς | σ' ὦ φίλῃς | γαμβρε, καλῶς ἐκασδῶ. Ib.

Hexameter idem,

Κελοῦμαι τίνα | τὸν χαρίεντα Μελῶνα καλῶσαι. Ib.

Tetrameter Acatalec.

Ἐρως | δ' αὐτὲ μ' οἴλυσσι μίλῃς δονῶ. Ib.

Pentameter idem,

Ἡρα μὲν μὲν ἰγὰ σθεῖν' | ἄτε παλαί π. κ. λ. Ib.

Ionicus etiam, Trim. et Tetram. Acatalec,

Alcaicus.

Iambic. Dim. Acatalec. (ι).

Almanicus.

Dactylicus Penthemim. Hec. 1110 (κ)

Anacreonticus.

Iambic. Dim. Brachycatalec. Catalec. et Acatalec.—Tetram. Acatalec. et Hypercatalec. (λ)

Archebuleus.

Afynartetus, ex Dactyl. Dim. et Ditrochæo (μ)

Archilochius.

Iambic. Dim. Acatalec. purus.—Trim. et Tetram. Acatalec. (ν)

Aristophanius.

(3) Καλῶται δὲ Ἀιολικῶν, ὅτι Σαπφὼ πολλὰ αὐτῷ ἐχρησάτο. Hephæst.

Sic dicitur fortasse a varietate. Scal.

Πεμπτη ξὺν δονὶ δίκας πρᾶκτορι. Aesc. Ag. 112.

1. —πρᾶκτορι δίκας. Æolicus. Dim. Catalec. Arnold.

Potius Tetram. Catalec. in disyllabam.

Πεμπτη | ξὺν δονὶ | πρᾶκτορι | δίκας.

(ι) Item, Antispastic. Dim. Hypercatalec.—

Tetram. Brachycatalec. et Acatalec.—Pentameter.

Afynartetus, Dipenthemim.

Dactylicus Penthemim. cum Trochaicâ Syzygia.

(κ) Iambic. Dim. Hypercatalec.—Trim. Brachycatalec.

Trochaic. Dim. Acatalec.

Antispastic. Trim. Acatalec. Tetram. Acatalec.

Ionic. Tetram. Acatalec.

Creticus Hexam. Catalec.

(λ) Trochaic. Dim. Brachycatalec. et Acatalec. Ionic. Dim. Acatalec.—Trim. Catalec. et Acatalec.

Choriambic. Dim. Catalec. et Acatalec.—

Trim. Catalec.—Tetram. Catalec. et Acatalec.

Afynartetus Tetram. Brachycatalec.—Dipenthemim.

(μ) Anapæstic. definens in Bacchium.

Ἀγέτω θῖος· ἢ | γὰρ ἐχὼ δῖχα τῶνδ' | αἰδῶν. Scal. vid. Logaoidicus.

(ν) Anapæstic. Dim. vel Pæonic. Trim. Acatalec. Choriambic. Dim. Catalec. vel Dactylic. Penthemim.

Trochaic. Trim. Catalec. et Acatalec.—Tetram. Catalec.

Afynartetus—ex Dactyl. Tetram. et Ithyphallico.

—ex

Aristophanius.
Iambic. Penthemim.—Tetram. Brachycatalec. et
Acatalec. (ξ)
Aſclepiadeus.
Antipaſtic. Trim. Acatalec. ex Ditrochæo, An-
tiſpaſto et Diiambo, (ο)
Bacchilidius.
Trochaic. Dim. Hypercatalec.
Callimachus.
Choriambic. Tetram. Catalec.—Pentam. Catalec.
(π)
Cleomachus.
Trochaic. Hephthemim. Hec. 690. (ι)
Cratinus.
Aſynartetus, ex Daſtyl. Tetram. et Ithyphallico.
(ο)
Dochmaicus.
Antipaſtic. Monom. Hypercatalec.
Eupolidius.
Epichoriambic. Trim. Acatalec. Or. 809. (τ)
Euripideus.
Iambic. Dim. Brachycatalec. et Catalec. (υ)
Encomiologicus. vid. Logaoid.
Gallimachus.
Ionic. Tetram. Catalec. (φ)

———ex Daſtyl. Penthemim. et Iambic. Dim.
Acatalec. et vice verſa.

———ex Iambico Colobo, ſive Penthemim.
et Ithyphallico.

———ex duobus Daſtylis, et Ithyphallico.

———ex Anapaſtic. Hephthemim. et Ithy-
phallico, vid. Logaoidicus.

(ξ) Anapaſtic. Dim. Brachycatalec. et Acata-
lec. ex Proceleuſmaticis.

———Tetram. Catalec. in ſyllabam.

Pæonic. Tetram. Acatalec.

(ο) Vel, ex duobus Antiſpaſtis et Diiambo.

Vel, ex Epitrito quarto et Diiambo, ſive Pæ-
onico.

Vel, ex Diiambo, Ditrochæo, et Epitrito ter-
tio, ſive Ionico ob communem ſyllabam.

Aſynartetus ex Daſtyl. Penthemim. et Dimetro.

(π) Aſynartetus, Dicatalec.

(ι) Vel, ſit Ionic. Dim. Acatalec. Soph. Aj.
636. diſtus Iambic. Hephthemim. minus reſtè.

(ο) Sive Polyſchematicus, ex Choriambo, Dii-
ambo, et Trochaic. Hephthemim.

(τ) Sive Polyſchematicus, ex Ditrochæo, Cho-
riambo, Ditrochæo, et Cretico.

Aſynartetus, ex Choriambo Daſtyl. Trim. et
Trochaic. Monom. Hypercatalec.

Glyconius.
Antipaſtic. Dim. Acatalec.—Trochaic. Hephthe-
mim.

Hipponactus.
Iambic. Dim. Brachycatalec.—Trim. Catalec. et
Hypercatalec.—Tetram. Catalec. (χ)

Iambelegus.
Aſynartetus, ex Penthemim. Iambico et Daſtyli-
co. Soph. Aj. 175. (ψ)

Ibycius.
Daſtyl. Hephthemim. Hypercatalec.
Ουτε εἶλον θάριον σοφὸς ἴσσει αὐτὸν εἶλον
βίβν. Scäl.

Irimius.
Anapaſtica Baſis.—Βίος ἐστὶ σκίη. Ib.
Laconicus,
conſtat Daſtylo, Spondeo, duobus (quatuor) Ana-
paſtis et Spondeo. Plot. (.)

Lecythius.
Iambic. vel Trochaic. Hephthemim.
Logaoidicus.

Aſynartetus,—ex Daſtyl. Dim. et Trochaicâ Sy-
zygia, Catalec.
Ἰπποσύρα Διὸς | ἐννετα. Or. 1401 (z).

(υ) Trochaic. Hephthemim. Eur. Or. 967. 982.
Soph. Oed. T. 153.

———Trim. Catalec.

Aſynartetus, ex duabus Iambic. Syzygiis, et
Trochaic. Hephthemim. vel Ithyphallico.

———ex duobus Creticis. et Trochaic. Hephthe-
mim.

(φ) Aſynartetus ex Anapaſto et Iambic. Pen-
themim. cum Anapaſto, Chorio, ſive Epitrito
tertio, et Iambico, ſive Pyrrhichio ob communem
ſyllabam.

(χ) Ionic. Dim. Brachycatalec. Antiſpaſtic.
Dim. Hypercatalec.

(↓) Vid. inf. Logaoid.

(.) Potius Profodiacus Pentam. Brachycatalec.
ex duobus Choriambis Ionico, Choriambo et
Spondeo.

(z) Item—ex duobus Daſtylis, et Trochaicâ
Syzygia. Archebalius.

———ex Daſtyl. Dim. et Ithyphallico. Archilo-
chius.

———ex Daſtyl. Tetram. et Ithyphallico.

———ex duobus Anapaſtis, ſive Spondeis, ſambo
et ſyllaba. Pind. Ol. 47.

———Tripenthemim. Platonius.

— ex

—ex Daſtyl. Penthemim. et Ithyphallico.

Παρθεν ταν κεφαλαν || τανδε νεθε νυμφα. Scal.

—ex Daſtyl. Penthem. et Trochaica Syzygia,
(numeris longè lepidiffimis)

Η ε' ετι Δεωομινε || τω τυρανν. Heph. Scal. (3)
Neleomachus.

Trochaic. Pentam. Catalec.

Partheniacus. vid. Simmiacus.

Phalæcius. (Hendecasyllabus)

Antispastic. Trim. Catalec.

Οιων εγω | σοθ' ε' ταλαι | φρω εγα. Soph. An.
878.

Πετραϊας α | πο δαρδος | ρανθ' α. Aj. 706.
Phaliscus.

Profodiacus Dim. Hypercatalec.

Phennius.

Antispastic. Trim. Catalec.

Pherecratius.

Antispastic. Dim. Catalec.

Philicius.

Choriambic. Hexameter.

Phrynichius.

Ionic. a min. Tetram. Catalec. (Servius) Phalæcius. (Scal)

Pindaricus.

Anapæst. Trim: Brachycatalec. Epichoriambic.

Trim. Catalec. Asynartetus, Tripenthemim.

Platonicus.

—Tripenthemim.—(numerus valdè aptus auribus
et facetus. Scal.)

(3) Quæm modum Εγκωμολογικον nominarunt.
—Potes aliter secare, ex Daſtyl. Dim. Spondeo
et Bacchio; vel ex Daſtylo Choriambo, et Trochaica Syzygia.

Encomiologicus etiam dicitur Daſtyl. Penthemim. cum Dochmaico Pind. Ol. 6.4.—vel Daſtyl. Penthemim. et Iambic. Penthemim.—contrarius est Iambelegus.

(γ) Ionic. Trim. Brachycatalet.

Asynartetus; ex Daſtyl. Trim. et Trochaicâ Syzygia.

—ex Daſtyl. Penthemim. et Ithyphallico.

(δ) Ionic. Trim. Acatalec.—Tetram. Hypercatalec.

Trochaic. Trim. Brachycatalec. et Hypercatalec.

Antispastic. Dim. Hypercatalec.—Tetram. Catalec. et Acatalec.

(ε)—Ex Iambic. Dim. et Ithyphallico. Euripidius.

Praxilius.

Trochaic. Dim. Hypercatalec. (γ)

Priapeius,

Legitimus est Antispastic. Tetram. Catalec. habens Diambum in secunda Syzygia. (vid. Antispast.) pro quo tamen interdum substituitur Choriambus, unde versus hic

Αλεξανδρος | κλατταν. | Eur. Hec. 630.
est Priapeius dimidiatus. K.

Sapphicus.

Daſtyl. Pentam. cum Iambo in principio (δ).

Saturnius.

Asynartetus, ex Iambic. Hephthemim. et Ithyphallico (ε).

Simmiacus.

Daſtyl. Pentam. in syllabam (ζ).

Simonidius.

Anapæst. Trim. Catalec. in disyllabum (η).

Stefichorius.

Trochaic. Trim Brachycatalec Or. 1480 (θ).

Sotadeus, five Sotadicus.

Ionic. Tetram. Brachycatalec. (ι)

Telefillæ.

Ionic. Dim. Catalec.

Theopompus.

Pæonic. Pentam. Catalec.

Timocratius.

Ionic. (a minore) Dim. Catalec. five Hephthemimer.

(ζ) Anapæst. Dim. Hypercatalec. (Partheniacus.)—Trim. Catalec. in syllabam.

Antispast. Tetram. Hypercatalec.

Pæonic. Tetram. Acatalec.

(η) Dim. (Monom.) Aatalec. σοφοι εν τειχεσι. Scal.

(θ) Al. Pindaricus. Asynartetus.

Trochaic. Trim. Acatalec. similiter in Iambum definens, Or. 1004. Pind. Ol. 6. 25.

—Trim. Hypercatalec. Or. 1409. Ph. 172.

Anapæst. Trim. Catalec. in syllabam.

Ex Epitritis Trim. Acatalec. Pind. Ol. 3. 9. 7. 35.

(ι) Trochaic. Trim. Catalec. et Acatalec.—Tetram. Brachycatalec.

N. Quidam volunt esse inter Sotadeum et Sotadicum hanc differentiam; ut Sotadeus constet duobus Ionicis et Ithyphallico, at Sotadicus tribus Ionicis et Spondeo.

k

C A P.

C A P. IV.

DE CARMINUM FORMIS IN CANTU CHORICO.

CHORICUS Cantus est illa Chori pars quæ veterem Tragediam (ferè) in quinque actus distinguit: et in omni perfecta Tragedia sunt quatuor (α) Cantus; quorum primus vocatur, *Parodus* (β); reliqui tres *Stafimon* (γ) (melos:) Hi autem ex variis carminum generibus formantur; quæ appellantur

SYSTEMATICA,

i. e. quæ vario carminum genere in unam congesta constant; et hæc porro, secundum Hephæstionem, sex generum sunt;

I. Κατα σχῆσιν, secundum convenientiam.

II. Απολιλυμένα, soluta.

III. Ατακία, inordinata.

IV. Εκ ὁμοίων, ex similibus.

V. Μίξα, mixta.

VI. Κοινὰ, communia.

I. Κατα σχῆσιν, sunt, quæ inter se respondent; et hæc rursùm sex generum,

1. Monostrophica.

2. Epodica.

3. Κατὰ ἀντικριστὴν ἀνταρσίαν, post Participationem partibus dissimilibus constantia.

4. Antithetica.

5. Mixta.

6. Communia, κατα σχῆσιν.

1. Monostrophica (δ) sunt, quæ una Strophe constant, qualia Anacreontis et Alcæi carmina.— Eur. Hec. 1022. &c.

2. Epodica sunt, quæ similibus systematibus dissimile Adjunctum habent. Eur. Hec. 627, &c.

Antiqui deorum laudes, carminibus comprehensas, circum aras eorum euntes, canebant; cujus primum ambitum, quem ingrediebantur ex parte dextra Strophæ vocabant: reversionem autem sinistrorsum factam, completo primo orbe, Antistrophæ appellabant. Deinde in conspectu deorum soliti consistere, Cantici reliqua consuebantur, appellantes id Epodæ (ε). Ità ut omnis Strophe et Antistrophe totidem habeant syllabas, (vel saltè eadem referent tempora): In proxima periodo, quæ subicitur priori; ut sit aut ἰσομετροῦς aut ἰσοχροῦς, quolibet metro seu Rhythmo subsistens.— Epodos verò formatur ad libitum (ζ).

N. Si

(α) Non enim numeratur pro justo Choro is qui apud Græcos semper fabulam claudit. Scal.

(β) Sive Chori interloquentis vel cantantis ingressio prima. Burt.

(γ) N. Stabili illa Chori pars Trochaicum et Anapesticum carmen repudiat: canunt enim, sed non saltant; isti autem numeri saltatorii sunt. K. — Vid. doctissimam ac elegantissimam Synopsis Dramatis Πενταλογία, sive Tragediarum Græcarum Delictui, (Ed. 1758.) præfixam; et ibidem Supplementum, quo videre est quicquid ferè ad rem dramaticam universam spectat.

(δ) Quædam erant simplicia, Μονομελὴς iccirco dicta, et Μονοστροφὰ, aut Στασιμα. Quippe in Choris Bacchicis aut semper ad eundem modum convertiebantur, neque revertiebantur; Hæc erunt Μονοστροφὰ; aut stabant immobiles; ea Στασιμα. Scal.

(ε) Veteres non semper consertis manibus sed aliquando solutis quoque in orbem disponebantur.

Concinentes movebantur in lævā primū, quo motu aiebant sese primū cælorum orbem imitari. Chorus igitur motum illū lævōrsum Στροφὴν nominabant, quam quum explerant, totidem numeris eadem vestigia paribus temporibus relegebant. Quā reversione subterlabentium adversum motum planetarum referri prorsitebantur; Αντιστροφος hæc. — Eo spatio absoluto stantes terræ (circa quam putabant cælum rotare) quietem repræsentabant. Ib.

N. Vetustiorum Chorus ex quinquagenis consistebat; ac postea quā Æschylus Euménides fabulam dedit turba illa ad quindenos redncta est, ita ut essent paria, Ζυγά, quina. Unde qui cantum incipiebat χοροφαῖος, proximus παραστάτης, tertius τρίτοστατης dicebatur. Ib.

(ζ) Sunt etiam brevīa cola, quæ post Strophæ et Antistrophæ supercini moris est, quæ vocantur Εὐμνία ut est ἰν' Ἰλίου. — Quæ Epodicis carminibus si quando præponuntur Προμνία, si autem

tem

N. Si Adjunctum in fine ponatur, vocantur *Epodica*; si in principio, *Proodica*; (Soph. Aj. 877.) si in medio, *Mesodica*. (Soph. An. 100.)

Et *Epodica* quidem sunt terè Pindarica omnia, ternario numero constantia; veruntamen nihil prohibet quinario (Eur. Hec. 904.) et septenario uti. (Aesc. Ag. 375.)

3. Κατὰ περιστροφὴν ἀνόμειοι μερῶν, five, Περιδρομὰτα, sunt, quæ post variorum systematum congeriem, five *Pericapsen*, altam priori per totum respondentem subiectam habent:

Sic ut in alterutra quidem congerie sint inter se systemata dissimilia, verum utraque similibus consent partibus. (Eur. Or. 125. (n) Soph. Aj. 901.) Hujus generis in Euripide multa sunt; in Sophocle, permulta; nullum in Aescylo.

4. Antithetica sunt, quæ in vario carminis genere, primum ultimo, secundum penultimo, ac reliquum similiter inter se respondens habent. Cujus generis est Oium Simmia.

5. Mixta κατὰ σχῆσιν quæ partim Epodica sunt, partim Monostrophica.

6. Κοινῶς κατὰ σχῆσιν, hoc quidem modo disposita, verbi gratia, sunt Epodica; illo verò Monostrophica.

II. Απείλυμα sunt, quæ certum carminis genus nullum habent. Ea rursum sunt,

1. Αερεα.
2. Ανομοιοσροφα.
3. Ατμητα.

1. Αερεα sunt, quæ tam paucos habent versus, ut *Strophen* complere non posse videantur.

2. Ανομοιοσροφα sunt, quæ aliquibus interjectis interrumpuntur. (Eur. Or. 1366.) Ea, si duo sunt, vocantur

Ετεροσροφα. Soph. Aj. 201.
Stipkara,

Αλλοιοσροφα. Eur. Hec. 685. Ar. R. 1295. Catol. Quod quidem genus solus de Tragicis usurpat Euripides.

3. Ατμητα, quæ ut secari posse videntur, ita nullum secandi dant signum.

III. Ατακτα, quæ nullam habent inter se similitudinem: qualis fertur Homeri *Margites* fuisse; et tales in Euripide Chori, Iph. T. 1234. Herc. f. 107. Hec. 1055.

IV. Εξ όμειων, quæ pedum quidem sunt eorundem, certum autem numerum non habent, quales Anapaesti. Et ea sunt

1. Απεριοριστα.
 2. Κατὰ περιορισμους ανισος.
1. Απεριοριστα, quæ ad finem usque sunt inter se similia:

2. Κατὰ περιορισμους ανισος, quibus aliquid (3) nonnunquam brevius interjicitur. Eur. Hec. 59.

V. Μικτα systematica sunt, partim κατὰ σχῆσιν, partim ex similibus.

V. Κοινὰ systematica, quæ hoc quidem modo disposita, verbi gratia, sunt e similibus, ille autem κατὰ σχῆσιν. Canter.

tem post Antistrophēn collocentur, Μεθυμνα nuncupantur. *Videtur.*

Ubi Chori a proposita materia diverteantur, et stantes ἀντιπροσωπῶν alloquebantur spectatores, Παραλασι dicebatur: eratque comicorum propria; damnato a criticis Euripide, qui hoc frequentius; Sophocle non item, qui rarius. *Scal.*

(n) Ponitur enim prior congeries, primæ Strophæ, primi Systematis; secundæ Strophæ secundi

Systematis; tertiæ Strophæ, tertii Systematis, (quod tamen hic desideratur.) Sequitur posterior congeries, Antistrophæ primæ, Antisystematis primi; Antistrophæ secundæ, Antisystematis secundi; Antistrophæ tertiæ, Antisystematis tertii: Veruntamen hic ordo nonnunquam confunditur. C.

(3) Non tantum Anapaestica, sed et alia sic nominantur. *vid. Hec. 1055. Ph. 118. 370. 1502.*

DE QUANTITATE SYLLABARUM.

QUANTITAS ancipitum in prioribus syllabis vocalium octo modis cognoscitur;

- I. Positione.
- II. Vocali ante vocalem.
- III. Contractione.
- IV. Dialecto.
- V. Derivatione.
- VI. Compositione.
- VII. Incremento.
- VIII. Ufu, seu Autoritate.

I. P O S I T I O.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem, vel in eadem dictione, vel in diversis, ferè semper longa est.

Πολλ-ας δ' ἰφθ-ιμυς ψυχ-ας αἰδ-ι περ-οῖα-ιιν.

Il. a. 3. 2.

Και μιν φ-ωνησας επε-σπ-ειροντ-α προσηυδ-α.

Ib. 201.

Εξ-ετο δ' ορ-θ-ωθεις—Il. β. 42.

—ἔτε Ζ-εως κῆδος εδωκε. Il. a. 279:

Ωδ-ι και εχ-ερεω—Ib. 212.

—μυδ-ε ξ-ιφος ελκ-εο χειρ-ι. Ib. 210.

Υ-λ-ε επι ψ-αμαθ-υ—Ib. 486.

Finalis verò brevis ante initialem duplicem, vel duas simplices, aliquando corripitur,

Οιτε Ζακυνθον εχον, ηδ' οι Σαμων—Il. ε. 634:

—ηδ-ε Σαμανδρον. Il. ε. 774. (α)

Φιλει δ', ως κ-ε ζ-ωης—Theoc. 29. 20 (β).

Vocalis brevis ante mutam, sequente liquidā, ita comparari potest, ut vel syllabam brevem terminet, vel in eadem cum sequentibus consonis, quæ perinde longa evadet, efferatur. D.

Μετρ-α δ-ε τευχ-ε θεοισι, το γαρ με-τρον εστιν αρε-ου. Phocyl. 92. (γ)

N. I. Vocalis brevis ante vel tenues, quas vocant, consonantes, π, κ, γ, vel aspiratas, φ, χ, θ, sequentē quavis liquidā, uti et ante medias, β, γ, δ, sequente ρ, syllabam brevem apud Comicos perpetuo claudit. Id. (δ).

II. Vocalis

(α) *Istam scripturam non sollicito, quanquam ab Homeri manu potius fuisse crediderim, Σακυνθοος, Καμανδρος. Dawes. p. 89.—Haud absumile est μωλαος pro σμιλακος. Eur. B. 702.—et μαγαγδος pro σμαγαγδος.*

(β) *Potius legendum ζανς vel ζοης, ut ζοη pro ζωη ap. Herod. Leeds. p. 76.—non necesse est; ζανς ut ζαντες sup. v. 5.—Sed dicas forsitan ως κ-ε εσσα spondem ante duplicem consonantem, et ζωης contracte dici ζης, ut λαω λφ, λψ. ib.—Nequaquam. Spondeo enim in illo carmine, nisi in primā sede, locus non datur.*

Exempla autem huiusmodi syllabæ correptæ tam raro occurrunt, ut pueris in imitationem haud facile commendarem; multo minus sequentia; Utcunque usitatum sit, (ut monet Clarkius ad Il. β. 537.) syllabam vocali brevi constantem cum vel duas liquidæ, vel aliæ duas sequantur consonantes, (unā cum liquidā) quibus syllaba incitari possit, corripit, (vid. sup. p. 6. in not. de syllable.)

Ητε και απ-αλα-μρον—Hes. ε. 20.

—γαμιν ανδρα με-μνημενον οναι. Solon.

—Επι-τρεψατε πολυς-αφυλον τ' Ι-στ-αιαν. Il. β. 537.

Λιγυ-π-ιων ανδρων—Od. ξ. 263.

—ακρον δα-κ-ι-υ-λον καταδ-ακ-ω. Batr. 45.

Ται τ' αττα-κ-η-υ-λ-ιδ-ε-ν-τι—Theoc. 4. 52.

—λαοσσου Ηλε-κ-ρυ-ωνος. Hes. a. 4.

Fortasse et in hunc modum sine elisione τε σ' efferri potest illud Arati—

Ωρη εσ-περιη κρ-α-ζ-ει πολυφ-ων-ος κορωνη.

Ubi tamen malim πολυφωνα adverbialiter ad τε κρ-α-ζ-ει referendum; ut in v. præcedente, ησυχ-α ποικιλλασα.

(γ) Sit,

Γεν-α-το δ' αῦ Κυκλ-ω-πας—Hes. 9. 139.

—σπηλυγ-ια φυγ-α-ν ολο-θιο Κυ-κλ-ω-πος. Theoc. 16. 53.

Πληγ-αις προσωπον φαλα-κρ-ιν εξω-δηκ-ετα. Eur. Cyc. 226.

—προς τα φαλακρ-α πειλ-ει. Ep.

—Μιλεδ-ωνεις αγρυ-π-νος ηρε-ας. Theoc. 24. 104.

Ουδ-α-μα νυν σιευ-ετα τ-ι αγρυπν-ησαι δι-ερω-τα. Ib. 10. 101.

(δ) Ante πλ.—π-α-ν-ο-π-λιαν την εμην. Ar. Pl. 952.

sic—π-α-ν-ο-π-λος Αργ-ειων στρα-τες. Æsch.

Sed ap. Hom. prima in επλ-ι-ζ-ωι επλ-ωι, &c. scilicet per producitur.

Ετιροι

II. Vocalis brevis ante consonantes medias β, γ, δ, sequente quavis liquida, præter unicam ρ, syllabam brevem nunquam terminat, sed sequentium consonantium orbe longam semper constituit. Et hæc regula poetis eorum tragicis tum comædiæ scriptoribus communis est. Id. (1)

III. Aliquando etiam vocalis brevis ante unicam liquidam, quæ quasi duplex efferrî solita sit, produciuntur,

Δῶρα παρ Ἀσίου—Od. π. 36.

Αὐτὸς δ' ἔλαπτε τὸν χεῖρ κρυπταίν. Il. α. 4. (ζ)

II. VOCALIS ANTE VOCalem.

Vocalis ante aliam corripitur, sed non necessario, ut apud Latinos, si vocalis sit anceps,

—Πολύαικος ἄβλαπτος. Il. 165.

—Ταλαίωνιδ' αὐτὸς ἀνέλος. Ib. 566. (η)

Vocales longæ, et diphthongi, brevès esse possunt pro arbitrio, si modò subsequens distinctio a vocali aut diphthongo incipiat.

Ὡρὴν ἐν ἑαρινῇ, ὅτε—Il. β. 471.

Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἀργεῖ—Il. α. 30. (θ)

At

Ἐτεροὶ δ' ἐπ' αὐτῶν. Ar. Pl. 30.

Ante σι. Ib. L. 762.—σρ. Pl. 29.

Ante κλ. Ib. 356.—κμ. Ib. 256.—κν. N. 383.—κρ. Eccl. 274.

Ante τλ. Pl. 477.—τμ. A. 428. sic. ἀνέσσω τμὶ, μέσσω, Ἀδανί.—Bion. 43.—στ. B. 340.—τθ. Pl. 517.

Ante ρλ. Pl. 15.—ρν. Ib. 313. sic. ἡνέκα Δαφνί, ἀλλὰ μὲν χυμὸν. Theoc. ε. 113.—ρρ. Pl. 2.

Ante χλ. R. 688. sic. πωλλὸν μὲν οὐχ ἔλκεν. Theoc. 15. 5.

χμ. V. 1023. sic. ἔββα δ' ἔλα χμὸν.—Theoc. 15. 29.

χν. Th. 100. sic. Ἄφωνα δ' ἐν τρυχά.—Theoc. 10. 37.

χρ. Pl. 484.

Ante θλ. Οἷα καὶ σπυρίδιος ἀνέθλασεν.—Orph. 880.—θμ. Ar. Pl. 759. sic. Ἀργυρεὶ δ' ἐν σπυρίδι.—Od. η. 89.—θν. N. 3438.—θρ. L. 7081.

Ante ζλ. Pl. 364.—ζμ. Ib. 73.—ζν. Ib. 490.—(ι) Ante βλ. Ar. Pl. 117.—Eur. Hec. 354.

Ante γμ. Ar. Pl. 961.—Eur. Hec. 229.

Ante δλ et δμ. Ar. Eq. 765.—Eur. Hec. 23. vid. Dawes. p. 196. &c. ubi loca apud Aristophanem utrique Canoni, prout hodie legantur, ad versantia emendantur.

Idem observat (p. 147.) vocem dissyllabam apud Homërum nusquam ita secandam venire, ut prior in vocale brevem, sequentibus muta et liquida, excidat.—Il. ζ. 479. pro σπυρίδιος σπυρίδιος, σπυρίδιος—

(2) Ante. Athenæ:—al. Ἀσίου. B.—Cl. in loc. al. Semivocales liquidæ λ, μ, ν, ρ, apud Iones, consonantem Vau ante se præponunt, cum modò illæ præcedantur. D. p. 158. α. Il. α. 35.—μ. Il. χ. 407.—ν. Il. δ. 274.—ρ. Il. β. 773.—Sic. vulgò (κ)λαβεῖ(λ)ιταίνε, &c. (ρ)ηξεν, (ρ)ριψαν, &c. vera autem potestas est, ἑωλαβεῖ ἑωλιταίνε, &c. ἑωρηξεν, ἑωρηψαν, &c.—Et formis quidem

Attici est proprium omnibus omnino verbis a prout hodie scribuntur incipientibus duplicis consonantis vim perpetuam conferre. ib.—Ar. N. 343. 415. Eq. 543. 1145. V. 698. 739.—Eur. I. 522. Ek. 772. Hipp. 459. Acsc. Pr. 1022.

θ, φ, χ, inter semivocales fuisse relatas asserit Pauw. malè. Sunt enim mutæ non minus quam τ, σ, κ.—Hic ἡμετέρας, semivocales, οὐκ α, λ, μ, ν, ρ, ζ, ξ, ψ, σ, ait Dionysius. Sed hæc distinguuntur in liquidas et duplices, sc. ζ, ξ, ψ. ergo omnes liquidæ sunt semivocales, sed non omnes semivocales, liquidæ.—σ semivocalis, sed nec liquida nec duplex. Voff.—secundum Hephæst. μ, σ, τ, α, εν, sunt univoci casus ubi semivocalis potest præcedere liquidam. Et syllabæ his semivocalibus præmissæ longæ sunt, unica μ compositione excepta, ut ἑμυνοί. vid. Græc. Vahæ p. 507.

(3) Duabus vocalibus, ubi Æoles saepe Diagamia F collocabant, Iones aspirationem quandam interferebant, seu formā Vau vel vocis solum expressam incertum est; sonabat ut nostris w, et duplicis consonantis vicem gessit, quæ vel cum antecedenti vel sequenti syllaba pro arbitrio enunciari solebat. In verbis igitur in α et υ; et τω, λυμ, α et υ natura esse breves statuit Dawes. Sed scribendo vel legendo τω-ω, λω-ω, fieri longas: Cum Clarkius et alii autumarent hæc vocales esse naturā quidem longas, sed postea ante vocalem nescio quidam rhinoceros fieri breves. Leeds. p. 75.—Sed duæ vocales per συνίζουσιν contrahuntur, diphthongi resolvuntur, quidvis potius experiri libet, quatenus ut ad Grammaticorum positionem (quæ nil plus valet quam philosophorum fugæ vacuæ) delibamus. Ib. 111.

(4) Longam vocalem ante aliam longè potius corripuntur poetæ Græci, quam vulgò creditur.—Prima in ὁνιος semper longa. Cr. V. p. 226 375.—Quare in Il. β. 415. η. 250. volebat συνίζουσιν. Contra, cum Prisciano omnino censeo (ait Dawes. p. 169.)

At Poeseos Atticæ ratio istiusmodi hiatum, in verbis Iambicis et Trochaicis, omnimodo vetat. (Dawes. p. 216.)

III. CONTRACTIO.

Omnis syllaba ex contractione, five per Crasin, facta longa est:

Αὐτὰρ ὁ συλὰ πᾶμα φαρτρης—Il. δ. 116.

—δὲκ' ὅ μιν ἴρα—Il. ε. 420.

Παρεμὶ δ' ἄκων—Soph. Aj. 282 (1).

Et in diversis,

Ὡς τε διὰ τετῶν τ' ἀγαθ' ἀνθρώπος ἔχειν. Eur. B. 285.

Ὡς ἀν' ὀλοῖπον τὰ μ' ἀνακλῖν' εὐσεβῆν. Ib. Tro. 85 (1).

p. 169.) primam in δαίος esse natura brevem, adeoque ap. Hom. pro δῆιος, ubique scribendum δαίος, i. e. δᾶ-ωιος, vel δᾶ-ωιος.

—ω. Theoc. 29. 20 Eur. Hec. 1108.

—αι. Il. α. 67. 113. Hef. δ. 15. Tyrtae. 3. 20.

—οι. Il. δ. 91. —αυ. Il. κ. 292. 395.

—ευ. Od. β. 25. Il. ζ. 334.

—ου. Od. φ. 108. Il. α. 269.

—ει. Il. α. 57. 169. —δ. 217.

Sed quod sibi fumperunt alii, poetis Atticis non licuit diphthongum *αι* ante vocalem corripere. Valc. ad Ph. 21. 196. 698. 1475. Propterea toties de duabus vocalis *αι* solet elidi. Id. ad v. 512. Sic Βακχίος, Ἰππίος, Eur. Hipp. 307. Δελίος, Ἀγαμέμνωνος, Hef. 258. Ἡρακλῆος, Soph. Ph. 1450, &c.

—υι. Il. ζ. 130. β. 727.

Diphthongi *αι*, *οι*, *ει*, *υι*, quotiescunque sequente vocali protrahuntur; perinde concipiendæ ac pronuciandæ ac si vocalis vel potius consonans *ιωτα* gemina haberetur, ut *πῶ|γω*, vel *πῶγ|γω*. —υ|ος, υ|γος. Dawes. p. 297.

Sunt qui *οι* et *αι* diphthongos corripere posse, sequente consonante contendunt. (Casanb. in Lect. Theoc. c. 18. Salmasius ad *Aram Desinam* p. 242. Gronov. ad Maneth. 2. 212.) Alii verò jure merito negant, inter quos Cl. Bentleius, ad Call. in Iov. v. 87. D'Orvill. Cr. Vann. 384. (vid. Merric. Tryph. v. 420. Fabric. B. Gr. 3. 19. 5.)—Aliqui fortasse scriptores minus accurati, vocales *αι* et *οι* in pronunciando elidi posse putarunt. Frustra, ut opinor. Quocquò vero modo hæc se res habeat,

IV. DIALECTUS.

A Doricum, natum ex *αι*, longum est.

Εὐτοσθὴν δ' ἄ γυνά—Theoc. 1. 32.

—κεκλυσμένον ἄδ' ἱ κάρφ. Ib. 27.

A Æolicum breve est,

Διὸς ἰδὶ νυμφᾷ φίλη—Il. γ. 120.

Productum autem incrementum genitivorum,

Μεσῶν δ' αἰ ἀειδόν—Il. α. 694.

—ὕπ' Αἰνείῳ δαμνέτε Il. ε. 559.

Tertia persona pluralis aoristi primi brevis est in *ετυφᾶσαν* pro *ετυψαν*. Æol. et Poet.

A Ionicum breve est in penultimis præteritorum; ut, *γεγάα*, *γεγάως*.

—ὅν εἶπε νῦν γεγάωτ' ἐνὶ οἴκῳ. Od. δ. 112 (λ)

pueris hæc minime licitum non nemo dicet.—Nec post Apocopen diphthongum corripere, ut,

—Κυθρεῖ αἶρος | —Heph. p. 34. Pauw.—L.

Κυπρις—Arn.—Κυθρεῖ αἶρος | —Cr. V. p. 238.

Μῆδ' ἔνι σφενον ἀκαμέτῃ θυμὸν ἔνι μῆ. Orph.

997.—ε.—π σφενονισιν—vel. Μῆδ' ἔνι σφενονισιν—

Præpositione suppressâ. vid. Bos. p. 339.

(1) *κερα* κε κεφαλῆς—Hephæst. p. 3. Il. δ. 109.

Schol. *κερα*, τὸ πᾶ μακρόν ἐστιν, ἀπὸ συναίρεσως γινόμενον· μάλλον δὲ ἐκ κράσεως· ὡς—*κρεατα* *κρεατα*, *κρεατα*· καὶ ἐστὶ τὸ *κερα* τὸ α μακρόν· τὸ γὰρ *δυο* αἰ οἱ α μακρόν κινεῖται·—*κερα* αὐτὴ ἀν-*σι* *semper* ultima longa dubitò, ceritè γερὰ pro *γρεατα* corripitur. Il. β. 237. (Crit. Van. p. 418.) et sic quidem Il. ε. 324. Od. δ. 66.—*κρεα* etiam corripitur Ar. R. 56. Pa. 1279. N. 338. Hæc igitur per Apocopen pro *γρεατα* et *κρεατα* contracta autem ex *γρεαα* et *κρεαα* fiunt longa, ut,

Γερα τὰ δ' οὖν—Soph. El. 445.

(κ) Hæc Crasis τῷ articulo videtur peculiaris: dum aliæ voces modò simplicem apostrophum patiuntur: ut, μ' ἀνακλῖν'.

Επ' ἐμὸι τὰ δ' ἐν ἐπηπύλῳ ἐπ. Soph. Aj. 312.

(λ) Sic *εἰᾶα*, *δεῖᾶα*, *πρῶα* sc. literâ κ abjectâ. Excipias *μεμᾶως* in obliquis, cum penultima brevis scribitur per ο.

Λαοὶ θάρσυνοντο μεμᾶτες ἐγχαῖσι. Il. β. 818. (Interposita proculdubio consonante Van.) Aliiter non discedit a communi regula,

Εν θυμῷ μεμᾶτες ἀλόξεμεν ἀλλήλοισιν. vid. Cl. ad Il. β. 818.

Et

Et in tertiis personis pluralibus passivis,

Οἱ δὴ τὴν εἴηται—Π. γ. 134.

—παλλοὶ δὲ δ' ἑμῶν κῆροι. Ib. 183.

Et in aoristo primo,

—δὴν δ' οἱ ὅσσι θάνατον. Π. α. 200.

Item, in secundā aoristi primi,

—χρῆσιν δ' ἐνέει δειρόν. Call. 3. 110. (vid. Dawes. p. 89.)

—τι πὺ τὰς τὸς ἑδύσατο, Zen; Od. α. 62.

Atqui in Ionicis verbis in αω interpositum longa syllaba præcedente, producitur,

Εἰπερ γὰρ θυμὸς γέ μιν οὐδ' ἀπολλέμεν. Π. τ. 164 (2).

Uti etiam in tertiis personis verborum in μι, ut, τὰς εἴς,

—καὶ μὲν οἱ πολλοὶ εἴσι. Π. γ. 168.

Ancipites α et υ breviantur in Atticis, αμυνάω, φθινύω, &c. Eur. I. A. 910.—Od. α. 146. Perparum distabant a se invicem Ionica dialectus et Attica vetus, quæ tragici fuerunt usi; (Valc. ad Ph. 1395 (v)).

Iones vero in verbis elementum σ pro arbitrio geminabant; quæ licentia poetis Atticis ne in tragœdia quidem, ne dum in comœdia unquam permixta est. (Dawes. p. 206.)

Terminationis etiam Atticæ ω, eadem est quan-

titas syllabica quæ et Ionicæ ω, (νομῶ, νομῖω.) Idem vero de forma iudem media dici non potest, αγωνῖμαι, αγωνίσσμαι. (ib. p. 81.)

V. DERIVATIO.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque (ξ) fortiuntur.

Η μὲν αὐτ' ἀγρῇ νικᾷ—Π. β. 370.

—κτεῖναι νίκη. Π. η. 312 (o).

A longa est ante μα in verbalibus deductis a prima persona præteriti p. ut, ὀρέμα, δράμα, φεράμα, &c. (vid. infr. in *Ufus*, sive *Autoritas*.)

VI. COMPOSITIO.

Composita etiam simplicium quantitatem (*ferè*) sequuntur.

—ἐκ δὲ Δίος τὴν καὶ κυδὸς οὐκ ἔσται. Π. ρ. 251.

Εὐθαδ' ἀτίμος ἐστ'—Π. α. 171.

—τὴν ἀτίμωτον μεταναστῆν. Π. ι. 644 (ρ).

Privativa particula α in compositione plerumque corripitur.

Θερίτης δ' ἐστὶ μὲν ἄματροπῆς ἐκδοῦς.

Ὅς ῥ' ἐπεὶ φρεσὶν ἦσιν ἀκοσμά τε πολλὰ τε ἡδ' ἡ.

Π. β. 212 (σ).

Particulæ

(μ) Sic, Τόρα οἱ πῦρ αἰσθῆται—Od. ε. 122.

addit Labbæus, ἰσχυρά, τιμᾶται.

—breve autem si præcedat brevis vocalis,

Οὐχ' ὀράας—Π. η. 448.

—βόα προσι χερσὶν—Π. ζ. 394, &c.

(ν) Τὴν ἰδέα τὴν παλαιὰ Ἀττῆς τὴν αὐτὴν φά-

μας,

Καὶ γὰρ ἱστέον οἱ τότε Ἀττικῆς. Strab.

1. 8.

N. Bætorum dialecto dicitur θυγατῆς, corri-

pitur tamen prima; sic,

Λεγόμεναι τῆς ἐσπῆς. Heph. p. 60.

vid. Salmat. ad Inscript. p. 173. Crit. V. p. 491.

Contra Diores, pro τῆς λογῆς, habent τῶς λο-

γῆς, vel τῶς λογῆς. sic,

—τοὶ δ' ἀντιπαρὰ λαγῆς ἦσαν. Hef. α. 302.

(ξ) Quia, μᾶνικος (Orph. H.) dicitur a μᾶνια.

—potius a μαινόμεναι, ut μαινολῆς, &c. vel geminetur liquida.

—Πράγος, ab ἐπράγον.—rectius a πεπράγα (vid. Cl. ad Π. β. 314).

—Νιφᾶς, νιφᾶτος, νιφᾶς, a νιφᾶν.—potius ab aor. secundo νιφᾶν. sic

—πνίγας, a πνίγος, vel πνίγω. Sed rectius ab aoristo secundo πνίγον.

(ο) Hinc, νικητῆριον, Eur. Alc. 1028.—τῆς νικῆς Soph. El. 697.—νικοβύλος. Ar. Eq. 612.—Νικότελης, νικητορός, &c.

(ω) Quia, Γεγάροκλονος, (Hom. B. 273.) dicitur a gen. Γεγάρος.—Sed hoc fortasse proprii nominis privilegium poscit.

—Ασπίλος, a σπῖλος—Ασπίλον, ἀρτυιδωτόν—μῆλον Ep. l. 1.

Sed σπῖλος correptum legitur Lyc. 188. ut σπῖλας; Od. ε. 405.

(ρ) —Θεὸν ἀτίμητον εὐρην. Dion. 1155.

Sed inter varias Lectiones ἀτίμητον reposuit H. Stephanus, et sic omnino legendum videtur.

(σ) In vocibus verò quibusdam, plusquam trisyllabis aliquando producit, ut in ἀθανάτος (Π. ε. 306.) ἀκαμάτος (Π. ο. 13.) et similibus (vid. Cl. ad Π. α. 398.—Crit. Vann. p. 352.) Hanc licentiam vel pueris concessam velim; et, si ita præceptori etiam visum fuerit, in ἀλκίος, αλορός, et sim. quæ, certè apud Homerum in huiusmodi vocabulorum syllabis non mediis, producta leguntur, propter

2. *Incrementum Verborum.*

Quantitas penultimæ manet in præsentī et im-
perfecto per omnes voces et modos (γ).

Manet itidem quantitas in temporibus cognatis
eiusdem et alterius vocis (δ).

Quantitas futurorum et aoristorum ex verborum
formatione satis constat.

Nonnulli tamen observant aoristum primum in
quarta conjugatione penultimas α, ι, υ, breves
habere, cum sint breves in futuro.

Οὐρην μὲν πρῶτ' ἐπλάσ' ἐφ' ὑδάσιν—Hom. B.
73.

—ἐκλυσε δὴνα. Theoc. i. 140.

—καὶ ἐφράσει θισπιν αοιδῆν. Hom. M. 441.

—καὶ ἀκοντίσει δὲρὶ φαινοῦ. Il. δ. 496.

Fit idem in quibusdam verbis in αω, nisi ρ vel
vocalis præcedat α: tunc enim penultima et in
aoristo et in futuro producit.

—γελᾶσαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί. Il. ι. 890.

Ἐκ χειρὸς χάρι σπᾶσεν Ἀρτινοοιο Od. β. 321.

Μίαν μὲ μῆσαι τῆνδ' εἴσον ἡμεραν. Eur. M.
340.

Κινητὴν τὴ δὴ περᾶσαν Ἀργείων δору. Ib. Ph.
1402 (ε).

Anceps penultima aoristi primi semper produci-
tur in verbis quintæ;

Τρῶας δ' ἐκλίαν Δαναοί—Il. ε. 37.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πλὴναι τε—Od. ζ. 93.

Et in iis quæ penultimam in futuro producant.

Πράγμ' ἐκ ἐδράσα—Soph. An. 245.

—ὅτ' αἶσαν Ἀχαιῶν ὑδὲν ἐτίσας. Il. α. 244.

Θεοὶ τοὶ γυναιτ' ἐλύσα—Il. χ. 335.

—ἐλύσατο κατὰν ἱμάντα. Il. ξ. 214.

In aliis verò brevitur, nisi addatur σ alterum.

—καὶ εὖτ' ἐπὶ θυσὶν ἐλασσας. Il. ω. 392.

—ἐλασσάτο κηρύξ. Ib. 357.

Quod etiam fit nonnunquam in futuro.

—οὐρα τελευσσῃ. Il. α. 523.

Ἡν συ. καπὸς δίκασσι, σὶ Θωὸς μετιπῶντα δι-
κασσι. Phocyl. 9.

Si anceps penultima sit brevis in aoristo primo
et futuro simul, aut saltem in futuro, brevis etiam
erit in perfecto activo, et temporibus inde de-
ductis; si longa, longa. (Labb.) πικράκα, ἐκρί-
κα, κήκα (ab αὐτῇ)—τετίκα, τετίκαμι, πεφύκα.
Quod si in futuro fuerit longa posita tantum, erit
in perfecto brevis; ut, τετύφα, γηγράφα.

Anceps penultima in aoristis secundis omnium
conjugationum brevis est, ἐτράγον, ἐλίπον, ἐρύγην.
(ζ).

Præterita media ex usu, vel lectione poetarum
discenda sunt, quippe non unam habent omnia for-
mandi rationem. Alia enim aoristi secundi sequuntur
Analogiam, ut ἐφράδον, πεφράδα; alia autem
vel ex aoristo primo vel ex præsentī retinent vel
diphthongum, vel syllabam positione longam, vel
vocalem longam, πεπράγα (Ar. Pl. 633.) κε-
κράγα (Ar. Eq. 256.) κεκρίγα (ib. Av. 1524.)
τετρίγα (Il. β. 314.) ἐρρίγα (Il. ρ. 175.) βεβρίθα,
(Il. σ. 384.) μεμύκα, (Il. σ. 580.) &c.

Tertia persona pluralis in ασι semper longa
est,

Τεθνᾶσιν τιμὴν δὲ λολογχᾶσ' ἴσα θιοῖσιν. Od.
λ. 303 (η).

Sic et participium scæmininum in ασα,

—ανδρ' ὀλισασα. Od. τ. 265.

Verba in ω et υω producant penultimam in
futuro et aoristo primo (θ).

Propria reduplicatio verborum in μι brevis
est.

—τίκρον—τῆτο δίδωμι. Od. ο. 123.

—ρῶον πεδίονδ' ἐτίθησι. Il. ρ. 750.

(γ) Κρίνω, ἐκρίνον, κρίνει, κρίνομαι, κρίνω, κρίναι,
κρίνω. κρίνομαι, ἐκρίνομαι, κρίνω, &c.

(δ) ἐτύπον, τύπω, ἐτύπην, τύπησομαι, τετύπα,
ετετύπων.—κρίνω, κερύκα, κερύμαι (Il. α. 417.)
ἐκρίνω, κέρησομαι.

(ε) Ν. πρᾶσαμην Il. 317.—κεράσσα. Od. κ.
362.—πετάσας Il. φ. 115.—περᾶσαν. Od. α. 427.
Sunt ex εραμαι vel εραζομαι, κεραννυμι, πεταζω,
vel πεταννυμι, πετρασσω; non ex εραω, κεραιω,
πεταω περῶ. vid. Cl. in loc. et ad Il. α. 67.
κ. 199.—ubi malè Gram. Westm. et al. ἐκᾶσαι
Ἐκῶρ, pro ἐκᾶσ' Ἐκῶρ.

(ζ) Recte Barnesius ἀπερυνγον Hom. B. 42. et

ἀπερυνγ' υ. 47. Et si desideretur autoritas. Ex
Analogia enim ἀπερυνγον omnino debet penulti-
mam corrumpere: ut, Il. ε. 18. λ. 362. 380.

(η) Regula generalis est personam omnem in σι defi-
nitam penultimam producere, ut, ισῖσι, πεφῶσι,
ζευγύσσι, &c. perperam igitur (West. Gr. et al.)

—λελογχᾶσιν ἴσα θιοῖσιν,
et, ut quidam legunt, ap. Theoc. 22. 40.

—υἱάλαι δὲ πεφῶσιν ἀγυῶθι πικρά.
pro πεφῶσαν.

(θ) Τρεῖς αὖ ἐν ἐπύρῳ κολπον. Theoc. 20. 11.
vel α. πύρῳ, vel legendum ἐπύρῳ. (Leeds.)

Improperia

Improperia verò communis,

Αλλ' αὖτις, — Π. ε. 880.

— αὖτις δ' αὖτις, — Π. ε. 24 (δ).

A secundæ conjugationis ubique corripitur extratiam personam pluralem indicativi, subjunctivum modum, et participia activæ vocis, *ἰσάτορ*, *ἰσάμεν*, *ἰσάτε*, *ἰσάσαν*, *ἰσάθι*, &c. *ἰσάσαι*, *ἰσάμαι*, *ἰσάμεθα*, &c. *ἰσάμεθα*, *ἰσάμεν*, *ἰσάθην*, *ἰσάθισσεται*, *ἰσάσο*, *ἰσάθεις*, *ἰσάμενος*.

Ῥ quartæ conjugationis in polysyllabis ubique corripitur extra singularem activæ vocis, et tertiam pluralem, *ζευγνύμι*, *ζευγνύσι* (κ).

In dissyllabis vero ubique producitur; *δύθι*, *δύσαι*, *δύμεναι*, *δύτι*, *εὔτε*, *εὔσαν*, *εὔτην* (λ).

VIII. Usus, five AUTORITAS.

A in superlativo semper corripitur,

Καὶ δὲ αἰνοτάτος Λοχὸς ἐπλετο — Od. δ. 441.

Verba in *ων* penultimam semper breviant, excipe *ἰκάνω*, et *κίχανω* (ν).

Verba in *ων* naturâ brevissima sunt, in præsentis et imperfecti (ν).

Nomina in *ων* producant penultimam, five in obliquis clementem breve fit, ut, *Μαχάων*, *Λυκάων*, *Οπάων*, &c. five longum, ut, *Ποσειδάων*, *Ερμιάων*, *Τυράων*, &c. Excipiuntur, *Φαων*, *Γαβρων*, et si quæ alia. (L.)

Neutra verò in *ων* corripiuntur, ut, *ὄργανον*, *ζοανον*, *δρεπανον*, &c.

A longum est, i. in gentilibus et nominibus

propriis in *ανος* et *ανης*, ut, *Γερμᾶνος*, *Καρμᾶνης* (ζ).

2. In nominibus propriis, et lapidum in *ατης* et *ατις*, ut, *Ευφράτης*, *Αχᾶτης*, *Ασιατις*, &c. Excipe *Γαλάτης*, *Δαλματίας*, *Σαμάτης*, *Σαρμάτης*. — Item, *Αντιοᾶτης*, *Ευρυβάτης*, cum paucis aliis.

3. In plerisque nominibus propriis feminini generis in *αίς*, ut, *Ναίς*, *Λαίς*, *Πτολεμαίς*, *Αχᾶίς*, &c.

Masculina autem, ut, *Καλαίς*, *Ταναίς*, *Θηβαίς* et similia penultimam corripiunt.

A producitur in numeralibus, ut, *τριᾶκισις*, &c. Et in quibusdam verbalibus in *ασις*, *ασιμος*, *ατος*, *ατης*, *ατις*, *ατικός*, ut, *κράσις*, *ἰασιμος*, *δρατος*, *ἰατης*, *δρατής*, *πειράτικός*, aliisque ejusdem cum illis originis.

Corripitur autem in reliquis, ut, *δυνασις*, *εργασίμος*, *δυνατος*, *ἐλάτης*, *εργάτης*, *γραμματικός*, &c. Breve est etiam in patronymicis in *αδης*, ut, *Πηληϊάδης*, &c.

Et in derivativis et verbalibus in *αλεος*, *αλιος*, *ασιος*, ut, *διψάλεος*, *ἐνάλιος*, *θαυμάσιος*, &c. — Sic in *αφος*, ut, *φληνάφος* a *φληνός*, *εδάφος* ab *εδός*, &c. In adverbis in *αυις* et *αυί*, ut, *Πολλάυις*, *τοσσάυι*.

Item, in diminutivis in *αδιον*, *ακιον*, *αριον*, *ατιον*, ut, *λοπάδιον*, *οστράκιον*, *δελᾶριον*, *δραχτιον*, &c.

Excipe *θωράκιον*, *οἰάκιον*, et si quæ alia a primitivis productis deriventur; ut, *κοράσιον*, &c.

N. *Ανθρ*, in recto commune; in obliquis autem, et in compositis producitur, ut *μεγάνθρω*.

(ι) Sc. Longâ, sequente alia vocali, *dimidiâ ex parte elisâ*, i. e. correptâ. (Cl. in loc.) vel, potius ex consonante Vau pro arbitrio insertâ. (D.)

(κ) *Ἰππυς ζευγνύμεναι* — Π. γ. 260. (vid. Cl. in loc.) sed *ἰππυς* — *ζευγνύμεν* *αὐγυ*. Π. π. 145. Barnesius igitur legit *ζευγνύμεν*, tanquam contractum ex *ζευγνύμεν*, pro *ζευγνύων*. Clarkius, ut, ex *τιθεῖναι* fit et *τιθεμεναι* et *τιθήμεναι*, fieri potest, ut ex *ζευγνύναι* pari analogia, formatur tum *ζευγνύμεναι*, tum *ζευγνύμεναι*. — vel ante semivocalem pronuncietur consonans Vau, *ζευγνύμεν* *αὐγυ*.

— *δανύτο* δὲ λαός. Π. ω. 665. per Syncopen pro *δανυῖτο*. Eustath. Clark. Barnes.

(λ) Π. π. 64. — γ. 322 — ζ. 185. — σ. 140. — Od. ω. 106. — Π. σ. 145. — κ. 272.

(μ) *Αυξάνομαι* aliquando producitur,

Ηυξανόμεν *αὐγυ*. Ar. V. 636.

et *οθάνω* semper apud Homerum. Tragici verò scriptores Attici corripiunt, (vid. Thesaur.) ut etiam penultimam in *κίχανω*. Eur. Alc. 477. Hipp. 1444, &c.

— *καὶ ὅποτος ἰκάνεν ἀνδρα*. Hom. B. 46. — f. aor. 2. si vera sit lectio.

(ν) Atque ita pueris ac Tironibus accipienda sunt et utenda. — *Volunt quidam καὼ, κλαὼ, εαὼ, περαὼ, βοαὼ, et similia, excerptis εψιαὼ et αμωιαὼ producere* (Labb.) — Sed æquè omnia sunt producta licenter, interpositione consonantis Vau, ac in *ναὼ*,

— *ἰᾶον* δ' ὅρῳ ἀγρεᾶ πάντα. Od. ι. 222.

Καὶ φριάτα μακρὰ νῆυσιν. Π. ο. 197.

Οὐδ' ἐκ κατὰ μοῖραν περὶ ὅσον πάλιν — Π. σ. 367.

(ξ) Dion. 606. sic, *Βρετάνις*, ib. 569. — corripitur autem in *Δαφδαίς* — ib. 1138.

Verba

Verba in *ω* variant penultimam, ut, *κυλιω*, *τιω*, &c. Sic etiam in *ω*, ut, *τινω*, *θινω*, &c. quæ Homerus producit, Attici verò scriptores tragici corripunt (o).

Nominum in *α*, vel *η*, penultimam sæpe correptam et non raro productam, legimus, ut,

Ηριπιδ' εν κοριν—Il. ε. 75.

—*μιαλθισαν δε κοριν*. Il. ι. 732 (σ).

Patronymica et alia ferè omnia in *ων* producuntur, ut, *Νηειων*, *Βυρηων*, &c. sic, *Δωτιων*, *Αξων*, &c. Excipias *ελαπιν*, et feminina adjectiva materialia, quæ orta sunt a masculinis in *νος*, ut, *μυρριν*, *κεδριν*, &c.

Item nomina in *ιτης* et *ιτις*, ut, *Θερσιτης*, *μεσιτης*, *μακαριτης*, *πολιτης*, *πολιτις*, *πρεσβιτις*, &c. præter verbalia quædam, ut, *κριτης*, *κλιτης*, et si quæ alia.

I plerumque breve est, In diminutivis in *ων* et *ιδιον*; ut, *κοριων*, *κεριδιον*, &c. excipias, *ηματιδιον*, *αργυριδιον*, et similia (ρ).

In adjectivis possessivis, et materialibus in *ων*, ut *ανθρωπινος*, *λαϊνος*, &c. et in illis ferè quæ tempus significant, ut,

Ωρη εν εαρινη—Il. β. 471. (σ)

Corripiuntur etiam nomina derivativa in *ισις*, et *ιτος*, ut, *κρισις*, *κλισις*, &c. *ακριτος*, *αφθιτος*, *ακλιτος*, &c. sic in *ικος* et *ιμος*, ut *πρακλικος*, *νοσιμος*, &c. At in *ιμα* variant, secundum primi-

tivi quantitatem, ut *κοιμα*, *ακκριμαι*; sed *χοιμα*, a *χειω*, *χετω*; *μυριμα*, &c. quæ modò ab usu et lectione discenda sunt.

Et patronymica in *ιδης*, ut *Νεσσιδης*, &c. Atque eadem Analogiâ *Ατρενιδης*, *Πηλενιδης*, &c. vulgò *Ατρειδης*, *Πηλειδης*. (Dawes. p. 171.)

Item diminutiva in *ιδις*, ut *Λυκιδις*, *Ερωτιδης*, &c. et quæ diminuendi notionem retinent in *ιλος*, ut *Ζωιλος*, *Ναυτιλος*, &c. Addas comparativa in *ων*, ut,

Ως εδ' εν γλυκισον—Od. ι. 34.

—*μελιτος γλυκισον ρειν αυδη*. Il. ε. 249.

Notantur autem hæc comparativa sermone Attico semper producere penultimam;

Φρονισι γαρ κακισον Ελληνων πολυ. Eur. B. 483. (τ).

Reliqua nomina in *ων* protrahunt penultimam cum in obliquis clementum breve est in *ονος*, ut, *Αμφων*, *Χιων*, *Υπεριων*, &c. e contra brevitur, cum clementum longum est, et definit in *ονος*, ut *Δευκαλιων*, *Μολιων*, *Ελαφβολιων*, &c.

N. Utroque modo variantur *Κρονων*, *Ωριων*, et (ut quidam volunt) *βραχιων* (υ).

Penultima verborum in *ων*, *ων*, et *ων*, plerumque productur, ut, *ιδων*, *κων*, *βρυχων*, sic *μαρτυρομαι*, &c. Sed ab eorundem futuris deducta breviantur, ut, *κωσει*, *μαρτυρω*, &c. (φ)

Verba in *ω* variant; et quin om-

(o) Vid. voc. in Thesaur. et App.—Dawes. p. 165. Cl. ad Il. β. 43.—et inf. *Verba in ω*, &c.

(σ) Sic, *Μηδ' εστις ορεθας καλινς αμκ παττας ολεσθα*. Phocyl. 80.

—*μυχατη ενκαυσε καλη*. Ap. ι. 170.

De his idem ait Clarkius quod de verbo *μεθιμι*; (ad Il. σ. 762.) *Positioni hoc soli debetur*: Sed hoc non ita in promptu est, ut omnibus satisfaciatur; melius videtur, in huiusmodi vocibus penultimam naturâ brevem ponere, sed longam fieri, vel scribendo per diphthongum, vel Ionicam Vau, quæ aliquando duplicis consonantis vicem gessit, interferendo: et hanc licentiam, in Hexametris saltem, idoneâ datâ autoritate, vix pueris negandum duco; modò, ut monet Labbæus, *cum has*, sc. *αερων*, *ατιμων*, *αιδριν*, *similesve Homericas in usum trahent*, *diphthongum non omitant*; *Αεργων*, &c.

Ηδη δε καμνονθ' ορμιασ—Eur. Hel. 1631.

Ορμιασ ιππειον—Opp. αλ 3.

(ρ) Quâ analogia a *γνωμη*, *αδελφος*, *Σωκρατης* fluunt diminutiva *γνωμιδιον*, *αδελφιδιον*, *Σωκρατιδιον*, &c. Eadem plane ab *ηματιον*, *αργυριον* de-

riantur *ηματιδιον*, *αργυριδιον*, &c. quæ Crasi Atticâ *ηματιδιον*, *αργυριδιον* efferuntur: nec abssimiliter ab *αμφορευς*, *βοτρως*, *ιχθυς*, vel potius ab *αμφορειω*, *βοτρυος*, *ιχθυος*, deducuntur *αμφορειδιον*, *βοτρυιδιον*, *ιχθυιδιον*, &c. Dawes. p. 214.

(σ) Sic, *Χοιμαρινος*, *Θερινος*, a *χοιμα* et *θερος*. At *οπωρινος* ab *οπωρη* penultimam habere videtur ex *ισα η παρτιν contraclam*, atque exinde *productam*, (Cl. in Il. ε. 5.)

Ασερ' οπωρινω εναλιγκιον—

Ομβρω πολλω οπωρινω—Hes. ε. 675.

—*και οπωρινον ομβρον*. Ib. 672.

potius igitur *licenter* Hesiodus, qui simul corripit et producit, quàm Homerus, qui ubique produxit; utrumvis tamen sequi licitum esse puto, modò non eodem tempore vel carmine.

(τ) Sic in Herac. 512.—I. 1121. 1383. Ar. Pl. 105, &c. (vid. Dawes. p. 254.) *Et hoc cuiuslibet licitum esse arbitror*. (Labb. p. 90.)

(υ) Vid. Cl. ad Il. α. 265. 397.—Dawes. 180—

(φ) Vid. Cl. ad Il. α. 265. 309. 314. 338.—ζ. 434.

nibus

abus, ex idonea autoritate, liceat abuti ut communibus, nihil quod scimus vetat (χ).

Υ in polysyllabis nominibus in υνη, et quibusdam quintæ in υτης, corripitur, ut, γηθοσύνη, βραδύτης. &c.

Item in diminutivis in υλος, ut, μικρόλος, εφ' ὅλος, &c. Et adjectivis quamplurimis in υρος, ut, γηθοσύρος, πισύρος, μενύρος, βλοσυρός, &c. excipe οἰζύρος, οχύρος, et si quæ alia.

Et in verbalibus in υσις, ut, λύσις, φύσις, χύσις, &c. Producitur autem in υμά, υμός. υπή, υπώ, ut, ἁμα, χύμος, ρύτηρ, μινύτωρ, &c. plurimque etiam in υτος, υτης, et υτις, ut Κεκύτος, ατρεύτος, ρύτος, πρεσβύτης, πρεσβύτις, &c. Excipias quædam a præteritis deducta, ut λύτος, δύτος, (unde αδύτον) δύτος, φύτος, et similia, cum compositis.

C A P: VI.

ANCIPITUM (α) QUANTITAS IN ULTIMIS SYLLABIS.

A Finita corripuntur, ut μοῖρα, τραπέζα, ἰνᾶ, τετυφᾶ, τυφασᾶ, ετυφᾶ—Excipias

1. A primum, ut Αθηναῖα, θῆα, (3) φιλιᾶ, σικυᾶ, σεληναῖα. (γ) προφήτειᾶ; præter verbalia in τρια, ut ψαλτρία, et quæ manent ab adjectivis in πια, ut αλφειᾶ; item fœminea ἱερᾶ, σφελισιᾶ (δ); et nomina urbium, quæ a viris illustribus appellationem habeant, ut Ἀντιοχεια, sic et Βατινᾶ, nomen collis; Κωδεᾶ, caput; ναπειᾶ, σπαρί.

2. Doricum α pro η vel α, ut εαμᾶ, Αἰνοᾶ.

3. Definentia in δα, ut Βασιλινδᾶ, Ἀνδᾶ; in δα, ut Σιμαῖδᾶ, præter ἡλιδᾶ; in ρα, (non præ-

cedente diphthongo) ut καρᾶ, σπῆρᾶ, χερᾶ, præter αγκιρᾶ, γεωρᾶ, ολурᾶ. Κορκυρᾶ (ε); et quæ habent alteram consonantem cum ρ, ut αργᾶ, πετρᾶ, ακερᾶ, φαιδρᾶ, præter σκολοπεδρᾶ, ταν-αργᾶ (2).

4. Omnia fœminina ab adjectivis in ος (η), præter διᾶ, ποτνιᾶ, ἰᾶ, et κινᾶ.

5. Dualia in α primæ et secundæ declinationis, ut Αἰνοᾶ, Μκτοᾶ; item κολλᾶ, cum compositis, et vocativos poeticos, ut Πολυδραμᾶ, Λαοδραμᾶ.

Αν finita corripuntur, ut ἄν, παμπᾶν, Αἰᾶν, μιᾶν, ποιησᾶν, ετυφᾶν (3).

(χ) Sic f. εκτανύων Anat. 8. 5. B.—satis tamen insolens. P.

(α) N. Vocalis anceps dicitur eo tantum sensu apud Græcos, quod in quibusdam syllabis sit longa, in aliis vero brevis; ut, πᾶτηρ, κρᾶτης; πόλις αἰλῆς; πόλος, αἰχύς. Communis autem dicitur, quando in eadem syllaba potest pro libito produci vel corripri, ut, ἀνῆρ, ἰσός, υδῶρ.

(β) Sic, Ὀνηᾶ, Πηλεᾶ, sequitur ninttram accusativus iste Analogiam genitivi, in lingua tum Atticâ tum Ionica Πηληῖος Πηληᾶ, Πηλεῖος Πηλεᾶ; Βασιλῆος, Βασιλῆᾶ; Βασιλεῖος, Βασιλεᾶ, &c. Cl. ad Π. 265. vid. E. M. in υ. Βασιλεὺς.—Hæc observatio de Πηλεῖος, Πηλεᾶ, et similibus, nibili est quod quidem ad Homerum, nam ea sermone Attici sunt propria. (Dawes. p. 174.)—Ap. Hom. in Πηλεᾶ, Ὀνηᾶ, &c. est dyaizosis; quippe terminatio genitivi ubique μορσυνάσας effertur; non itidem Βασιλῆᾶ, Eur. Andr. 1248. Αχλλᾶῖ ib. 1237, &c.—Hæc f. 322 et in Ἀπολλῶν longum est Cæsura.

(γ) Theoc. 2. 165.—De polysyllabis hoc intelligendum est nam disyllaba corripuntur, ut Μαῖα—Od. 7. 482.

(δ) Κυπρίδος ἢ ἱερᾶ γαμων—Mus. 31.

—3ην ἐπετῆα δειχονταί. Ap. 4. 1217.

Μυθεῖται βασιλεῖα περὶ φρον—Od. λ. 344.

Sed βασιλεῖα, regnum.

(ε) Theoc. 2. 114.—Od. ε. 483.—Eur. Hel. 284.—Hec. 436. l. κατὰ πετλοῖς. Anac. 58. 2.—

Soph. Aj. 309. Ar. A. 1216.—Crit. Vann. 375.

sic, εἰν α-χμων σφυρᾶ τε—Heph. p. 6.—ib.

423.

(2) Excipias etiam aor. 1. et præter. m. verborum in ρω, ut διεφθερᾶ, διεφθορᾶ; επωρᾶ, πεπορᾶ.—και, ενναγερᾶ κερων: Arat.

(η) Sequuntur enim genitivi Analogiam; ut ἡ δικαῖα quia τὴ δικαίη; contra ἡ βαρεῖα quia τὴ βαρεῖος; exceptis διοῖς, διοῖς, διοῖς, &c. Quidam addunt πεπεῖρα et σεβασμῖα quæ tamen rectus singularis vix agnoscit, nam πεπεῖρος et σεβασμῖος sunt communis generis.—Μίτερ, πεπεῖρᾶ, ut πεπεῖρα. Od. τ. 173.

(3) Εσωσᾶν ὁμοτημοί—Photyl. 35.—licenter, ob Cæsura, aut vocalem aspiratam in voce proximâ sequentem—vid. Cf. ad II. α. 51.

n

Excipias

Excipias masculina in *αν*, ut *Τιτάν*, et *Πάν* (ι), nisi in compositis; sic *ωταν*; Accusativos etiam primæ et secundæ declinationis (κ): item adverbialiter ut *αγαν*, *λιαν*, *περην*; sed *όταν* breve est.

Αρ finita corripitur, ut *αυτάρ*, *οταρ*, *νεκάρ*, *μακαρ*, præter monosyllaba *κάρ* et *ῥάρ*.

Ας finita producantur, ut *Αινειάς*, *ιμάς*, *Μυσάς*, *τυφάς*,—præter nomina imparisyllabicè inflexa, quæ non formant genitivum in *αυτος*, ut *μελάς*, *μαγός*, *λαμπάς*, *σελάς*; et accusativos plurales quintæ simplicium, ut *Τιτάνας*, *τυφοντάς*; Item adverbialiter, ut *ατρεμάς*, *αγκάς*.—Nec non in secundis aoristi primi et præteriti activorum, et præ-

teriti m. corripitur, ut *ιτυφάς*, *τετυφάς*, *τετυπάς*, *Μαινοίαντι*, *φρονέας* *ηλς*, *δυσφρονάς*.—Π. α. 128. (λ)
Et pares etiam corripuntur Doricè.

—και *ά* *πιτυς* *οκνάς* *ενεκαί*. Theoc. 1. 134.

—*ματα* *τροπάς* *ηλίου*. Hef. ε. 562. (μ)

Ι finita brevia sunt, ut *ιφι*, *ότι*, *μελι*, *τυπῆσι*, *Αιαντί*, *τιθημί*; præter contracta, ut *σινηπι* (ν); Et adverbialiter, seu pronomina, aucta per Paragogen, ut *νυγί*, *υτοςί*; et Atticum *ι*, ut *οδι*, *δευρί*, *ταυτίς* item, *κρί*, et nomina literarum *ξί*, *πί* (ζ).

Ι, finita brevia sunt, ut *τυπῆσιν*, *ερίν*, *παλιν*.—Excipias *ιν*, *ινος*, ut *ρηγμῖν*, et nomina dicatalecta, ut *ιν*, *ερίν*, *λιν*, *ακλιν*, *δελφιν* (ο).

I,

(ι) *Παν* corripit Pauw. ad Pind. Ol. 2. 153.—quod nequeo sanum putare, (vid. Dawes. p. 184) nec ulla mihi subit medela. f. *ες* *Δε* *απᾶν*, adverbialiter ut *επιπᾶν*, *πλεμπᾶν*, *φερῶν*.

(κ) Nominum scilicet, quæ habent longam in recto, ut *Αινειαν*, *φιλίαν*. Sed *ποτνίαν*, *φυζαν*, &c. ultimam brevem habent, quia itidem rectum sequuntur.—Hom. V. 24.—Π. p. 381.

—*Κωδων* *ανασχων*. Π. ε. 499.

Αχρηστον *μετανοίαν* *εμεμφοίτο*.—B. 69.

—*και* *δρεσον* *αυτας* | *ηγυμνη* *και* *σκιᾶν* *οἶναι*.
Ar. N. 329.

malè *ι*. *ηγυμνη* *δασκίον* *εἶναι*.—sc. *δρεσον*. Dawes. p. 218. *Αν* producitur Eur. Herc. f. 194. licenter, non quia in medio versûs, sed propter Pausam.

(λ) *Vergara*, (de quantitate syllabarum) ait participia in *ας* aliquando corripì, raro tamen; laudatque Hesiodi versum

Δυσας *αλυκιοπιδης* *Προμηθεα*.—

Qui nusquam comparet; legitur enim, aut ita omnino legendum est

Δυσε *δ' αλυκιοπιδης* *Προμηθεα*.—D. 521.

Ο *προς* *διατριβων* *γι* *κοπα* *τας* *απω* *λεσε*. Fr. Menand.

σας *απω*.—Anaxæstus, quia participia masculina in *ας* aliquando ultimam corripunt. Pauw. perperam, semper enim illa syllaba est productissima, unde Dor. *νικησας* pro *νικησας*, &c. Crit. Vann. p. 237.—Dawes. 184.—Et mirum sanè, quòd *Maittaire* (Dialec. p. 237.) dixerit hanc syllabam in *πραξας* correptam esse, ap. Pind. Ol. 896.—Longa certe requiritur, et longa est.

Αεμνα *πραξι* *ας* *ανηρ*.

Συγρον *κιδ* *ραν* *χαριν*. Antifr. Trochaic. Hephthemim.

Visum est quibusdam (Labbe. 66. Instit. Gr.

Gramm. et al.) addere *ύμας*, *ήμας*, *σφιας*; sed perperam.

Quippe in *γμιας* *εσθιμεναι*.—Od. β. 75. et *Ημιας* *αισχυων*.—ib. 86. non sunt Dactyli sed Spondei per Synæresin, ut,

Ταυτα *μεν* *εχ* *ύμας* *ετι* *λίσσομαι*.—ib. 210.

—Π. β. 366.—D. 211, &c.—*ιας*. B. 160. sic, in Athen. Fragm. *εγχεας*.

Ουδ *ε* *κεν* *εν* *κυλικι* *προτερον* *κερασσις* *τις* *οινον*

Εγχεας, *αλλ'* *ύδωρ* *και* *καθυπερθε* *μεθυ*.

Εκας aliquando producitur (Gr. Westm. et al.) nusquam quod scio, nisi fortasse in Cæsura, ut,

—*εκας*, *εκας* *οτις* *αλιτρος*. Call. 2. 2.

(μ) Quousque pueris etiam Doricè componen-
tibus permittenda sit hæc licentia, ipsi judicent
præceptores. Non semper corripit Theocritus.

Ουδ *ε* *δυράς* *α'ράξω*.—2. 6.

Πασάς *εγώ* *λυσω*.—5. 146.

Πασάς *αμνοφορος*.—11. 41. vid. Cl. ad Π. β. 43.

(ν) Sic *Κησι* Π. λ. 639.—*Μασι*. †. 500.
μητι pro *μητιῖ*. Cal. 4. 369.

(ξ) Adverbialiter in *τι* semper *σεν* longa sunt, ut *ανιδρωτί* (Gr. Westm. et al.) Tutius semper corripienda puto, ut,

—*μεγας* *μεγαλως* *ταυτο* *λοις*. Π. σ. 26.

Sic *μελεις*.—Π. α. 409.—*Πελοποννησις*, Theoc. 5. 92.—*αμογυγῖ*.—Call. 3. 25, &c.—Eti producantur *αφρικῖ*. Call. 3. 65.—*εγρηγορτι* Π. κ. 182.

—*ανιδρωτι*. Π. ε. 228. —*αναιμωτι*. Π. ρ. 363.—Nam in omnibus hisce locis *τι* Cæsura est.

(ο) Producantur etiam *ήμιν*, *ύμιν*, sed *ήμιν*, vel *ήμιν*, *άμμιν*, *ύμιν*, *ύμμιν* Poeticè et Æolicè brevia sunt. vid. Cl. in Od. σ. 372. In aliis etiam vocibus syllabam *ιν* productam legimus; non, quòd, secundà grammaticæ, veteres liquidis in-

cass

Ις finita brevia sunt, ut τρεῖς, πολλοίς, ἀμοιβασθεῖς, τυραννίδι. — Excipias,

1. Nomina monosyllaba, (præter τῆς indefinitam) et dicatalecta, ἤ, ῥῶ, λῆ, αἰῆς, δειφίς (σ).

2. Disyllaba fœminina in ις, ιδος, et ἴδος; ut ἀρπυῖς, αἴψις, βαλυσίς, κληῖς, κνημῖς, κρηπίς, μερμῖς, ορρῖς, σφραγῖς (ρ).

3. Hyperdisyllaba, cum duobus brevibus ante ultimam, ut βατραχίς, καλαμίς, κανονίς, κεραιίς, σλακαμίς, ραφαίς.

γ finita corripuntur, ut σὺ, γόνυ, γλυκὺ, δακρύ (σ).

Excipias tertias personas singulares quartæ conjugationis in μι, in imperfecto, ut εἶδῃ, ἐφύ, ζεύ-

γνῦ, δαινῦ. — Item, nomina literarum μῦ, νῦ; et adverbia fictitia, ὦ, et γρῦ (τ).

γν finita brevia sunt, ut σὺν, πολλῶν, βραδύν; præter γνῖν, μῦν, et quæ υς in nominativo habent longam, ut ἰλύν, ἰχθύν, κλιτύν (υ); et dicatalecta, ut φορκύν; vel ὦν, υνός, ut μασσύν; primas etiam personas verborum in μι, ut ζευγνύν, εοῖν (ρ).

γρ finita produciuntur, σὺν μαρτύρ, φέρω (χ). γς finita corripuntur, ut βαθύς, κορύς, πηχύς, ἀδακρύς.

Excipias, quæ declinantur per ος purum, ut ἰλὺς, ἰχθὺς, ἀρκύς, ἀρχλὺς, νηὺς, οφρὺς (ψ), et dicatalecta, ut φορκὺς; item monosyllaba, ut μῦς, οὐς, et participia quartæ in μι, ut ζευγνύς (ω).

esse vim extendendi præcedentes vocales ponerent; sed quod istæ voces vel Cæsuram patiuntur, ut, εμν, Theoc. 3. 49. κατοπιν. Theog. 280. vel extra Cæsuram pronunciarentur, tanquam duplicata liquida, aut Æolicum Digamma, cum potestate consonantis γ præfixa fuisset sequenti vocali, ut,

Πρὸν πλῆθεν, vel πρην πλῆθεν νῆας Ἀχαιῶν. Π. 1. 403.

Ὁ δὲ νηνὶς ἰδὼς γυμνῶν. Anac. 51. 9.

Ὁρὸ κων. παραυδὸν ἀγέλαον ἑρπυ. Aesc. Supp. 188.

vel hic, ob pausam.

(σ) ἵ; — Od. λ. 392. — λῖς. Od. μ. 79.

(ρ) Eur. Ph. 1539. Π. μ. 456, &c. — Excipias etiam Nom. pl. Ionice contractum, αἱ πολλοίς. (Labb. p. 50.) Communia dicuntur esse Ἀερίς, Παρσικ, νεβρίς. Πατρὶς verò plerumque breve,

— καὶ πατρὶς ἀεφά. Od. α. 407.

(σ) Παννὶν σὺ τισιν μῶν ἑρπυτῇ — Hom. B. 97. ob Emphasin, si vera sit lectio.

Παννὶν αὖ σὺ μῶν τισιν — B.

Τοῖς τισιν σε τῶν μῶν ἑρπυτῇ — MSS. ap. Fragm.

Τυ etiam produci dicitur (in Gr. Gramm.) sed

Κῆπε, τὸ δὴν τὸν ἑρπυτῇ καλεῖται — Theoc. 1. 97.

(τ) Quidam tradunt adverbia finita in υ corripit, excepto ἀντικρυ. — Sed et hoc corripitur

— δῶς ἀντικρυ μαχισθαί. Π. ε. 819.

nec productum legitur, quod scimus, nisi cum fortè Cæsuram patiatur, ut,

Ἀλλὰ καταντικρυ τρυφῇ πρὶν — Od. η. 559.

(υ) Ἰχθὺς. Eur. I. 1004. — κλιτύν. Od. ε. 4710. corripit Lycophron, υ. 1278.

(ρ) Neutrum autem ζευγνύν brevitur, quemadmodum et cætera omnia neutra participiorum. (Labb. p. 68.) et sic εφύν in tertia plurali Bæoticè προφύσαν.

(χ) Quæ tamen in obliquis brevia sunt.

(ψ) Ἰχθὺς et οφρὺς ap. Opp. variant ultimam, et in compositis alicubi corripuntur. — (vid. Incrementum. Nom. in υς.)

(ω) Et quæ nata sunt ex contractione, ut οἱ βοτρυς. (Labb. 50.)

C A T A L O G U S

AUTORUM, potissimum POETARUM,

E quibus EXEMPLA et EPITHETA, in hoc Opere laudata, selecta et excerpta sunt.

Homerus.

Hesiodus.
Callimachus.
Theocritus.
Theognis.
Bion.
Moschus.
Musæus.
Naumachius.
Phocylides.
Pythagoras.
Simmias Rhodius.
Simonides.
Solon.
Tyrtaeus.

Æschylus.
Euripides.
Sophocles.
Aristophanes.
Menander.
Philemon.

Pindarus.

Anacreon.
Alceus.
Alcman.
Bacchylides.
Sappho.

Lycophren.

Onpheus.
Manethon.
Nicanor.
Sibyllina Oracula.
Astrampsyclus.

Aratus.
Apollonius Rhodius.
Calaber Quintus.
Neannus.
Oppianus.
Tryphiodorus.

Anthologia, Epigr.
Apollinaris in Psalm.
Antiphanes.

Athenæus.
Chrystodorus.
Coluthus.
Cyrus Theodorus.
Damascenus Joh.
Demetrius.
Diogenes Laertius.
Eubulus.
Euphron.
Eupolis.
Lucianus.

Nazianzen. Gregor.
Plato.
Proclus Lycius.
Timocreon Rhodius.

Marcus Musurus.
Ioachim. Camerarius.
Sebastian Castilio.
Paulus Dolscius.

Aliique Recentiores.

GRÆCÆ

G R Æ C Æ P O E S E Ω S T H E S A U R U S.

A. A.

Α. Δῆλ' ἢ μάλα δὴ σε κίχανται αἰπὺς
ὀλεθρὸς. Hom. Il. λ. 441.
Ααατος.
Αγρεῖ νῦν μοι ὁμοσπον ααατον Στυγὸς ὕδωρ.
Il. ξ. 271.
Οὗτος μὲν δὴ αἰθλος ααατος ἐκτετέλεσται. Od.
χ. 5. Vid. Dawes Misc. P. 183.
SYN. (α ἰνιενσιον) Αατος, ατηρὸς, βλαβερός,
ἐπιβλαβής, πολυβλαβής, δεινός, χαλεπός.
(α ρινατίου) Αατος, ανατος, αβλαβής, αβιασ-
τος, ατρωτος.
Ααγυῖς.
— Ῥοπαλον παγχαλκεον, αἰὲν ααγυῖς. Od. λ.
574.
Ααγυῖς κρατερῆσιν ἐνισχληκεῖ παλαμῆσιν. Apol-
lon. 3. 1250.
SYN. Ακαμπής, αδραυστος, ακλαστος, αρραγής,
αρρηκτος, ἀρρώξ, ατεραμνος, ατρηπής, βεβαιος,
ευρωστος, ισχυρός.
Ααπτος.
— Μενος κ' χεῖρες ααπτοί. Il. δ. 450.
SYN. Απλητος, αδαμαστος, αδικτος, αατος,
αβλαβης, ακακος. Αφθαρτος, αταλακτος, α-
προσματος, απροσπῆυτος.
Αασχω. Αατω, vel αω.
Τῇ δ' αὖτε αασας. — Il. δ. 237.
— Ὁ δ' εἶπε φρενας αασεν οἶφ. Od. φ. 297.
Αασάν μ' ἐταρὶ τέ κακῶι. — Od. κ. 68.
SYN. Ααω, ατω, αδικω, βλαπῶ, δηλω,

δηλαινω, ἐπηραζω, ιαπῶ, ἱπῶμαι, ἱπω, κηδω,
λυμαινομαι, λωβῶω, πημαινω, σινομαι, κατα-
σιναζω.
(Pass.) — Καὶ μεγ' αασθη. Il. π. 685.
— κ' ἐνοησεν αασατο δὲ μεγα θυμῷ. Il. ι. 533.
Εγγυὺς ἴσαν προφυγεν. αασατο δὲ μεγα θυμῷ.
Il. λ. 340.
(Med.) Αασαμην, εἰδ' αὐτὸς ἀναινομαι. Il. ι.
116. (Vid. Clark in loc.)
SYN. Αμαρτανω, βλαπῶμαι, ἐνυδρίζω.
Αασχετος.
— Μενος ἐστὶν αασχετον, εἰδ' ἐπικηκτον. Il. ε. 892.
— Παντας γὰρ αασχετον ἰκίτο πανθός. Il.
ω. 708.
SYN. Ασχετος, ακατασχετος, δυσασχετος,
δυσανασχετος. Ατλητος. Αδαμαστος.
Αατος.
— Γυγῆστ' αατος πολεμοιο. Hes. δ. 714.
— Ὅτ' αατος ὕβρις ἀπην. Apoll. ι. 459.
SYN. Ακορεστος, απληστος. Βλαπῆκος. Vid.
Ααατος.

A. B.

ΑΒΑΚΕΩ.
— Ὅι δ' αβακησαν. Od. δ. 249.
SYN. Αγνοω, αγνωσσω, ασυνετω. Αβακῶω.
Αβακίζομαι.
— Ὡς μεγιστη τῶν αβακίζομενων. Anacr. Fr.
SYN. Ἡρεμω. Αβακω.
PHR. Ησυχίαν αγειν, vel εχειν.
Αβακῆς.
— Αλλ' αβακῇ τὰν φρεν' εχω. Sapph. 46.
B **SYN.**

Α Β

ΘΥΝ. Απῶλης, ασυνετός, ἀκάκος, ἀπίερος, ἀδυνατός, ἡσύχιος. Πράος. Αἰαξ, αἰαζός, αἰακῆμων. Vid. Αἰώνος.

Αἰαντες. Nom. Pl.

Τῶ δ' αὖ Αἰαντες ἴκοντο θοοί, σπιδεν κομωσάντες, Αἰχμηταί, μεμαῶντες ορεκτῆσι μέλησι
Θωρηκας ῥηξεν δ' ἡϊων. Il. 6. 542.

ΕΡΙΤΗ. Μεγαθύμιοι, μέγα — πνεύοντες.

Αἰακχευτός.

Ἀρήτ' αἰακχευτοῖσιν εἰδέναι σροτῶν. Eur. B. 472.

Αἰακχευτον διασον. — Ib. Or. 319.

Εἰρ. Ατελεστός. Κακοακχευτός, ἡ μεγαλῶς ἐκ-
ακχευών. Λυπηρὸς. Αἰώνος. Nonn.

Αἰακάρην.

— Νυμφῶν, Νῆς Αἰακάρην. Il. 7. 22.

Αἰατός.

— Φέρει αἰδέρος εἰς αἰάτον ῥῶς. Eur. Ph. 826.

SYN. Αἰαβάτος, ἀναμβάτος, ἀνεκβάτος, ἀπροσβάτος, ἀνεπίβάτος, δυσβάτος, ἀνοδός, ἀδιεξόδος, δυσδιεξόδος, ἀδιοδευτός, ἀπροσδευτός, ἀδιεξοδευτός, αἰμός, ἀπορός, αἰκτός, ἀνεφικτός, ἀπροσικτός, ἀπροσελευστός, ἀπροσίτος, ἀπρωστός, ἀστίβης ἀστειπτός, ἀστέιβης, δυσεί-
βολος ἀπορευτός. Πολυκρημνός. Ἰερὸς. Εἰρημαῖος.

Αἰελέτος.

— Εὐαελετέρωσας τον προτ' αἰελέτερον. Menand.

SYN. Αἰώντος. Αἰώντος.

Αἰός.

Ἰππημολγων — αἰώντε, δικαιοτατων ἀνδρων. Il. γ. 6.

Εἰρ. Μακρόβιος, πολυβίος, πολυβίης. Κρατερὸς ἀνδρείος, εὐτελής, ἀπλοός, ἀρρεῖος. Item, Αἰώ-
τος, ολιγοβίος, ἀπόλγων εὐτελῶς ζῶν, Strabo.
Αἰικός, ἀριστός. Ελευθερός.

Αἰώτος.

Αἰώτων εἶναι μοί πεποισκα τον βίον. Arist. Plut. 970.

Κατακονᾶ [με] μὲν ἐν αἰώτος βίος. Eur. Hipp. 821.

SYN. Αἰός. Αἰδής, λυπηρὸς, δυσχερὲς, τα-
λας.

Αἰαβείος.

Αἰαβείως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σανδαλα κῦφα. Hom. M. 83.

Αἰαβής.

Ἰκετὴς προσῆλθες καθαρὸς αἰαβῆς δόμοις. Aesch. Eum. 477.

— Γῆς δ' αἰεσιν αἰαβής. Soph. Oed. T. 237.

(Αἰ.) Ακακός, ἀμομρός, ἀναίσιος.

(Ραβ.) Αἰλῆτος, ἀλωήτος, ἀσκέδης.

(Αἰ. & Ραβ.) Αἰακπός, αἰατός, ἀνά-
τος, ἀδελφός, ἀδελφός, ἀκυραστός, ἀπείροκακός,

Α Β

ἀπῆμῶν, ἀναπίσιος, ἀπῆς.

Αἰαβία.

— Εὐαελαβίσι νοοῖο. Hom. M. 393.

SYN. Αἰαβεία, ἀκακία, ἀναμάρτησια. Αἰη-
μοσύνη, σφραγεία, ἀρτεμία, ὕγεια.

Αἰλῆρος. Nom. Pl.

Ἀντίλοχος δ' Αἰλῆρον εὐηράτο δ' ἐπὶ φασειῶ. Il. 7.

32a

Αἰλῆς.

— Εἰ δ' ἐλτ' ἰον',

Αἰλῆτα, πῆροεντα. — Il. 8. 117.

SYN. Αἰλῆτος. Καῖνός.

Αἰλῆτος.

Ὅστις ἐτ' αἰλῆτος καὶ ἀντατος οἰεῖ χαλκῶ. Il. 8.

540.

SYN. Αἰαβῆς (Ραβ.) Αἰμῆτος, ἀπλῆς,
ἀπληκτός, ἀλφειαντός, ἀπαρσημῶς, ἀπῆμα-
τός, ἀπῆρατός, ἀνεπῆραστός, ἀπαδής, ἀσκεδής,
ἀτρεμῆς. Αἰλῆς.

Αἰλῆχρῆς.

— Αἰλῆχρος θάνατος. Od. λ. 134.

— Αἰλῆχρα [τα] τεύχεα. Il. 9. 178.

SYN. Βληχρὸς, ἐπαλδός, ἀδενής, μαλερὸς,
ἀρρωστός. — (αργί.) Αἰλῆχρῆς, κρατερὸς, ισχυ-
ρός.

Αἰολέω.

— Ὡς αἰολῆσαν

Ἀποῖδη κατὰ νῆσον. — Apoll. 2. 772.

— Αὐτὶς δ' αἰολῆσμεν ἐν δ' αἰόρτες. Ib. 3. 1144.

SYN. Αἰτολέω. συνέρχομαι, συντυγχάνω
αὐτῶν.

Αἰεκοῖτος.

Αἰεκοῖτον τετ' ἐμὸν φρονηματι. Aesch. Supp.

937.

SYN. Αἰδής.

Αἰελία.

Αἰελία γὰρ πολλὰ βλαπτόνται σροτοί. Sent.

Κακῆνος αἰελία — θάνατον

Αἰπὺν ἐκ ἐξεργεν. Pind. Ol. 10.

SYN. Αἰρεβλία, αἰεληρία, ἀνοία, ἀνοσία
ἀπρονοσία, ἀποροία, ἀπρομηδία, ἀσάβια ἀν-
πιστάσια, ἀλογιστία, ἀσυνεία, ἀρρεσύνη, ἀσ-
σιφοσύνη, χαλῆροσύνη, ἀφραδία, θρασύτης,
προπετεια, εὐηδία, πλῆθιος, μωρία, ἀγνώ-
μοσύνη.

Αἰελος.

Ἀνὴρ αἰελος ἡδοναῖς θηρευεται. Sent.

Εὐλὸ δ' ἐχων ροῖμα

Αἰελον, ἐκ ἐτεδην. Anacr. 14. 3.

SYN. Αἰσμελός, δυσμελός, κακομελός, ἀπρο-
ελεutos, ἀγνώμος, ἀγνώμων, ἀβελήμων, ἀνός,
ἀνομήων, ἀνοτός, ἀνεπίνοτος, ἀπρονοτός, ἀπρο-
αίρατος, ἀπροσκεπτός, ἀνεπίσκεπτός, ἀπερίσκεπ-
τός,

Α Β

ἴος, αμαθής, αμηχανής, απευλαβής, απάλαμς, ασυνετός, αβελτερός, αφραδής, αφραδμων, αφρασιμων, αφρων, ασιφρων, εφρων, λαδιφρων, χαλιφρων, αφυής, απεριμεριμνος, εκνος, ευηδής, μαρός, πλός, πλός, ηλιθιος, ιτης, ιτητικός, ιταμός, δρασύς, παραβόλος, εδελοκινδυνος, ριφοκινδυνος, προπετής, τολμηρός, τολμητής, τολμητίας, ταχυβυλος.

Ρ Η R. Ευδής φρων. νής ενι φρεσι.

Αβυλος.

Ημῶς δ' αβυλος κλέωσ' ολωλαμεν. Eur. Rh. 761.

Αβύτης.

—Κραδίην δ' εδ' αβ' ανδρὸς αβύτω. Hes. ε. 449.

Αβρααμ.

Τμῖνων γενεῆς πελάται πρωτοσπόρος Αβραμ. Σινδηνος, πιστῶ τὴν σύν ποτ' εἰηκ' Αβρααμῶ. Nonn.

Ε Ρ Ι Θ Η. Αγλαοτεκνος, αρχεγονος, θευδής, θεοπειδής, ερθεος, ξενοδίκος, πολυπιστος πυλυετηρος, ρυφευής, σαφρων, φυτοσπόρος.

Αβρομιο.

—Αβρομιος και αινός. Suid.

Αβρομο.

Τρῶες—ἐποντο, —Αβρομοι, αυίαχοι. Il. v. 41.

SYN. (α. intens.) Θολερὸς, θορυβητικός, θορυβοπαῖς, θορυβωδής, κελαδεῖνός, ταραχωδής.

Αβρός.

Κεκλιται αβρός Αδωνις εν είμασι πορφυρεοισιν. Bion.

—Α δ' ευῶπις αβρά (Sub. κορη) Soph. Tr. 532.

SYN. Απαλός, αμαλός, μαλθακος, μαλακός, τρυφερός, τρυφηλός, τρυφών, θρυπτικός, θρυπτικός, ευθρυπτός, επιδερικός, Ψαδάρης Ψαυρός.

—Αβρά παρηίδος, [Eur. Ph. 1508.] τὰ αβρά τῆς παρείας.

Αβροβάτος.

—Γοῶδ' αβροβάται. Aesch. Pers. 1077.

Αβρογος.

—Οι δ' αβρογοι Περσίδες. Ib. 541.

Αβροδιατης.

Αβροδιατων δ' ἐπειτα Λυδῶν οχλος. Ib. 41.

SYN. Αβροβιος. Τρυφεροβιος.

Αβροπηνος.

—Μηδ' αβροπηνος αμοιβαλλεῖσθαι πεπλες. Lyc. 140.

Αβροπλετος.

—Χαιτας αβροπλετοιο. Eur. Iph. T. 1148.

Αβροτιμος.

—Εκ των αβροτιμων προκαλυμμάτων. Aesch. Ag. 699.

Αβροχιτων.

—Λεκτρων τ' ευνάς αβροχιτωνας. Ib. Pers. 543. SYN. Αβροειμων, λαμπροειμων, καλλιπεν-

Α Β

λος, απαλοφύρος. Τῆς αἰδοῦσι τρυφῶν τὴν εἰδῶτα λαμπροφύρος.

Αβροσυνη.

—Εγὼ δε φιλημ' αβροσυναν. Sapph.

Παλλῇ δ' αβροσυνη—δῆλος ὀρᾷδῃ. Eur. Or. 349.

SYN. Αβροτης, απαλοτης. αναχυσίς, βλακεία, ευκοσμία, ευσημοσυνη, ευείδια, ἡδυπάθεια, θρυψίς, τρυφεροτης, τρυφή, τὰ παιδικα, καλλωπισμα, μαλακία, μαλθακία, μαλακοτης, μαλθακοτης, σπαταλη, παιδροτης, χαυροτης, χλιδή, ωραιότης.

Αβροταζω.

—Μη πως αβροταζομεν αλληλοῖν. Il. κ. 65.

SYN. Αβροτω, αραμαρτανω, αποπλαταομαι.

Αβροτης.

—Ουκ εν αβροτητι κείσαι. Eur. Ip. A. 1343.

SYN. Αβροσυνη.

Αβροτος.

Ψευδορκον στυγει διδς αβροτος, ὅστις ομοστη. Phocyl. 15.

—Εισδὲν ελθῇ Νύξ αβροτη. Il. ξ. 78.

SYN. Αθανατος, θείος, αφδιτος. Αψυκος αναιδητος. Απανθρωπος.

Αβροτος ερημία, Aesch. apud Steph. [sed non memini locum, nisi Prom. v. 2, pro αβωτον legit αβροτον]

Αβροχος.

Επὶ δ' αβροχος ἦεν ἅπασα-Αρκάδιη. Call. i. 19.

SYN. Αβρεκτος, ανομβρος. Αῖος, ξηρός.

Αβρινω.

—Μη γυναικος εν τροποις εμε-Αβρινω. Aesch. Ag. 928.

SYN. Κοσμεω, καλλωπίζω, περιστελλω. —Γανω, ἡδυνω, ἱλαρυνω.

Αβρυνομαι [Med.]

Αβρυνεται γὰρ πᾶς τις ἐν πρασων πλεον. Aesc. Ag. 1214.

Δῖλος, εκ αβρυνομαι τῷδε. — Eur. Ip. A. 858.

SYN. Αβρινω, αβρίζομαι, εναβρυνομαι, βρυάζω, ἡδυπαθεω, καταστρηνιαω, σπαταλαω, κατασπαταλαω, σαυλῶμαι, διασαυλιομαι, συβαρίζω, χλιδάω, ωραίζομαι, τρυφάω, κατατρυφάομαι, θρυπίζομαι, διαθρυπίζομαι ὑποθρυπίζομαι. —Αλαζονευομαι, καυχέομαι, εκγαυράμαι, μεγαφρονέω.

Αβυδος.

Και Σηστον, και Αβυδον εχων. Il. ε. 836.

—Αληχία πορθμον Αβυδῃ. Mufæ.

Ε Ρ Ι Θ Η. Αρχαιη, βαθυκρηπις, στενή.

Αβυσσος.

Και μυχῶν γάλης, και αβυσσου ακαματοιο. Sybill.

Ατης δ' αβυσσον, πηλαγος η μαλ ευπορον. Aesc. Supp. 479.

Ε Ρ Ι Θ Η.

Α Γ

ΕΡΙΤΗ Αχαΐης, δνοφερή, μελαινα, ορφνη, ευρυπορος, θαλασσοπορος.
P.H.R. Αβυσσος Πλῆτῳ Στυγίος, ὑπογαίος.
(Adjct.) — Αβυσσος πλῆτος. Soph. — Αβυσσος οἴης. Aesch. — Τάρταρος αβυσσα χασματα. Eur.

Α. Γ.

Α Γ Α Γ Ω (Poet.)

Ον κεν ἐγὼ δῆσας ἀγαγῶ. — II. 6. 231.

SYN. Αγω, ἔσαγω, ἐξαγω, ἐπαγω.

Αγαγομαι (Med.)

— Αγαγεῖς ἀκοιτιν. II. 6. 87.

Αγαζῶ.

Τα θεῶν μηδὲν ἀγαζῶν. Aesch. Supp. 1069.

Εξ. Εξεταζῶ. — Θαυμάζω, ἀγαθῶ, ἀγαμῶ.

Αγαζομαι (Med.)

— Οδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες. II. γ. 224.

— Αγασσάμενοι περὶ νίκης. II. 4. 639.

(Pass.) Τόισιν ἄμφοτεροῖσιν ἀγασσάτο θυμὸς ἀγῶν. Od. 8. 658.

SYN. Αγαζῶ, ἀγαομαι αἰδέομαι, ἀγαμῶ, ἀγανακτῶ, φθονῶ, μέμφομαι. Ἐπειγομαι.

Αγαθός.

Μηδ' ἔτας, ἀγαθὸς περ ἐὼν, δεσικελ' Ἀχιλλεύ. II. α. 131.

— Μῦθον — καὶ ἐκ ἀγαθὸν περ εἶρτα. II. ι. 623.

Κλύθι, θεῖα, ἀγαθὴ μοι — II. 4. 770.

Και σπιν δαίτ' ἀγαθὴν παραθήσομαι. II. 810.

Εἰσορῶν οἶοντ' ἀγαθὴν — II. ω. 632.

Πατὴρ δ' εἰμ' ἀγαθόιο, — II. φ. 109.

Αγρίβοτος δ' ἀγαθὴ καὶ βεβότος. Od. γ. 246.

SYN. Ἀγρῆιος, κρατερός. Αἰσιος — ἀμύμων,

ἴλεως, ευμενής. Φαῖδρος, — περικαλλής, ἀγαυός.

Αἰσιμος, χρησιμος. Ιεπ. Ἄγνος, φρονιμος, συ-

ρετικός. Εὐδλός, σωφρων.

P.H.R. Αγαθὸς ἔστιν, ἑσάν, πύξ, ἔσι.

Αγαθόν, τό.

Ζεὺς ἀγαθὸν τε κακόντε διδοῖ. Od. δ. 237.

— Τὸ μὲν σὸν σπείδων ἀγαθόν. Eur. Hec. 119.

ΕΡΙΤΗ. Ατερές.

SYN. Ωφέλεια, ευχρηστήμα, συμφέρον.

Αγαθόρρυτος.

Ἀγε μοι ψυχὰ πιπῶα

Αγαθόρρυτος παγὰς. Synes.

Αγαθά, τά. — Τόις θεοῖσι χρεῖ

Θυοῖται αἰτῶν ἀγαθά. Eur. Hel. 760.

— Ὅτι μοι τοῖον ἐόντ' ἀγαθῶσι γεραίρεις. Od.

ξ. 441.

Α Γ

SYN. Τα ὑπερχοτα, πλῆτος. — ενεργητήματα-
Αγαθύρσοι.

— Γελωνότ' ηδ' Αγαθύρσοι. Dion. γ. 310.

Αγαθών.

— Παριντ', Αγαθὸν τε δῖον. II. α. 249.

Αγαιομαι.

Ψυχὴν ἐγγυαλιξεν ἀγαιομένη χάτεοντι. Apoll. 3. 1015.

— Αγαιομένη κακὰ ἐργα. Od. γ. 16.

Τῷ δὲ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαιέται. Hes. 331.

SYN. Αγαζομαι, θαυμάζω Αγανακτῶ.

Αγακλής.

— Αγακλῆς ὁ Μερελας. II. ρ. 716.

— Αγακλῆς Πριαμοῖο. II. τ. 738.

Αγακλειδός.

— Αγακλειδὸν Θρασυμήλον. II. π. 463.

Αγακλυτός.

— καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα. II. ζ. 436.

Πᾶσιν Τυρσηνῶσιν ἀγακλυτοῖσιν ἀνασσόν. Hes. 3. 1015.

SYN. Κλυτός, κλειτός, κλεινός, περικλυτός, τηλεκλυτός, μεγακλήνης, πολυκλήνης, πολυκλήσιος, περικλήνης, ευκλήνης, ευκλείης, επικλήνης, ἀγασίος, ἀριδείκτες, ἀριζήλος, ἀριδῆλος ἀριγνώ-
τος, ἀριπρεπής, διαστημός, γνώριμος, μεγαλω-
νυμος, ερικυδής, ενδοξός, επιδοξός, περιπύτος, κεδνός.

Αγακλής.

Τὸς Αγακλῆος μεγαθύμης. — II. π. 571.

Αγαλακτός.

— καὶ ἀγαλακτοὶ — Οἶες. Call. 2. 52.

Αγallah.

— Τὸν μὲν ἀγallahος θεός. Pind. Ol. 1.

— Σ' ἀγαλῶμεν ἡμεῖς αἶ. Arist. Pac. 308.

— Θηροφόνον θεὸν ἀγallahος. Eur. Herc. 379.

SYN. Κοσμήω, ἐπικοσμεῶ, ἐπισημαινῶ. Αγα-
λαῖζω. Σεβομαι. Τέρπω, ευφραίνω. Αγαλλο-
μαι. Ποιῶ, σκευαζῶ.

Αγαλλομαι (Med.)

— Τευχεα δ' ἔκτωρ

Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγαλλεται. II. ρ. 473.

— Τὸν Εὐρίον ἀγαλλομέναι θεόν. Eur. B. 158.

SYN. Αγαλλῶ, ἀγαλλισομαι, γηθῶ, γαυρισο-
μαι, καυχασομαι, αυχεῶ. Σκίρτω, ασκέρζω,
αταλλῶ, κυδίσω, αναχορευῶ, εκπηδῶ. Χλιζῶ,
ὑμνεῶ.

Αγαλμα.

— Ἰν' ἀγαλμα θεῶ κεχαρίτο ἰδῶσα. Od. γ. 438.

— Περονητ' ἐπεθήκα φαιήν

Κεῖν ἀγαλμ' εἶναι. — Od. τ. 257.

Τι γὰρ πατὴρ δαλλοντος ευκλείας τεκνῶς
Αγαλμα

Α Γ

Α Γ

Αγαλμα μέζον· ἡ τί πρὸς παιδῶν πατρί·
Soph. Antig. 714
SYN. Εἰδωλον, ἑρετας, ἀνδρακελον, ἀνδριάς,
σκασμα, ἀπικασμα, εἶγμα, εἰκὼν, θαιδάλμα,
ἰνδάλμα, ὁμοίωμα, ἀφομοίωμα, ἕσανον, τεύγμα,
μνημον. Ἀναθήμα. Κοσμος, κοσμημα. Κύδος.
Χαρμα. Καυχημα.
ΕΡΙΤΗ. Αἰνόν, ἀγνόν, ἀκασκαλον, διοτρεφές,
ἑδλόν, ευγραφές, θείν, ἱρόν, μαρμαρινόν, φαι-
ρόν, χροποποτον, χρυσοτευκτον.
ΡΗΡ. Αγαλμῖ υποπλυντὴ χλιδῆς. Νίκης
παιδρὸν ἀγαλμα παναίολον. Κυπρίδος ἄβρὸν
ἀγαλμα παροινιον.
Αγαλματων.
Αγαλματωσας ἀμφελυτρῶσι πστρων. Lyc. 845.
Αγῆμαι.
Ὡς σέ, γυναι, ἀγαμῖ τε, τεθνηπάτε.—Od. ζ.
168.
εἰ τι θαυμαζεν περιώσιον, ὦτ' ἀγααδζ. Od.
π. 203.
SYN. Εἰσαγαμαι, ἀγαζομαι, θαυμαζω. ἐπι-
θαυμαζω, θαυμαινω, ἀποσκηπω, περίσκηπω,
Κυδαω. Σέβαςζω. Εἰπαινω. Θηπω, καταθηπω,
αζω. Φθονω.
ΡΗΡ. Εἰν θαυματι ποῖμας.
Αγαμεμνων.
—Οἱ ἡμίονοι Ἀγαμεμνων. Il. α. 94.
Ναί παρα πρυμνῇ Ἀγαμεμνονος. Il. η. 383.
ΕΡΙΤΗ. Ατρεΐδης, Ατρεΐων, ἀμυμων, ἀφνείδης,
δωγείης, δίος, ευρυκρείων, ευπατρίδης, ἡδείος,
κερδαλεοφρων, μοιρηγείης, κυδιστος, ολβιοδαι-
μων, σκηπτεῖχος, φιλοκτεανος.
ΡΗΡ. Ἀναξ ἀνδρῶν. Ποιμην λαῶν. Διίκελος.
Βασιλεὺς Τροίας πολιορκος. Ὁ χιλιάρχος τῷ
πολυρραϊστῇ στρατῷ. Παντοσεμνος ὁ στρατηλα-
τος νέων. Ατρεὺς ἡε δαΐφρονος Ἰπποδαμοιο. Ἀρ-
γείων σκηπτεῖχε μεγακράτεων. Ἀργείων ἡγ-
των. Οἰνοφάρης, κυνὸς οἰματ' ἐχων, κραδῆν
δέλαφοιο.
Αγαμεμνονος.
—Αγαμεμνονειον δομον. Eur. Or. 179.
Αγαμεμνονος.
—Αγαμεμνονίαν παῖδα. Ib. Ip. T. 115.
Αγαμεμνονίδης.
—Πᾶς Ἀγαμεμνονίδας. Soph. El. 183.
Αγαμῆς
—Τροφονιος, ἡδ' Ἀγαμῆς
Τῆς Εργάνης, φίλαι ἀθανάτοισι θεοῖσι. Hom.
Hymn. Apoll. 296.
Αγαμος.
Αἰδ' ὀφείλεις τ' ἀγῶνός τ' ἐμμεναι, ἀγαμῖς τ' ἀπο-
λεσζ. Il. γ. 40.
Αγαμος, ἀτέκνος —καταστίνει

Γαμον ἀγαμον. Eur. Hel. 695.
SYN. Ἀγυνθῆ, ἀγυνθῆς, ἀγυναιος, ἀγυναικας,
ἀγυνητος, ἀπονυμφῆς, ἀπονυμφος, ἀνυμφος, ἀνυμ-
φῆτος, ἀνυμφεutos, ἀζυξ, ἡιδεος, ἀλεκτωρ, ἀμ-
νηστευτος, ἀσυνδναστος, ἀγαμητος, ἀπειρογα-
μος, ἀπειρολεχῆς, ἀνάνδρος, ἀνεκδοτος, ἀφδορος.
Αγανακτεω.
Ορῶς ἀγανακτῶ, ἐστὶ γὰρ ἐφευσμέος.
Menand.
SYN. Ἀγαζομαι, ἀποδυσπετεω, μνηζω, μπ-
νιω, μπριαω, ἀπομνηνίζω, ἀλαστω ἀσχαλλω,
ἀσχαλλω, ἀναξοπαδεω, ἀχδομαι, δακνομαι,
δενάζω, δυσχεραίνω, θυμαινω, θυμομαι, θυ-
μομαι, οργίζω οργίζομαι, διοργίζομαι, κοτεω,
εγκοτεω, χαλεπαω, χαλεπαίνω, χολαω, χο-
λομαι, παροξυνω.
ΡΗΡ. Οργῇ παρανθῆν, —παρακμαζεν.
Αγανῆς.
Εἰμ' αὐτὴ πρὸς Ολυμπον ἀγανῆρον. Il. α.
420.
SYN. Νιρῶεις, νιρετωδῆς, χιονεος, χιονεος,
χιονωδῆς, δυσχεμερος.
Αγανῆς.
Σοῖς δ' ἀγανῶς ἐπεισσειν ἐρητυς φῶτα ἐκαστον.
Il. ε. 164.
SYN. Ἀγανῆς, ἀγαδῆς, ἀγαφορων, ἐπίεχῆς,
ευμένης, πρευμένης, ευγνωμων, συγνωμων, ευ-
προσωπος, ἐπιχαρῆς, γλυκύς, ἡδύς, πρᾶος,
πραῦς, καλὸς, ἱλαρὸς, μελιγχος, ἡπιος, ἡμέρος,
προσηνῆς, φαιδρὸς.
Αγαναφορων.
—Τῆς ἀγαναφορονος ἡσυχίας
Ευμερον προσωπον. Aristoph. Av. 1321.
Οὐ γὰρ τι γλυκυθυμος ἀνὴρ ἦν, ὡδ' ἀγαναφορων,
Ἀλλὰ μαλ' ἐμμεμαός. Il. υ. 467.
SYN. Ἀγατος, γλυκυθυμος, ἡπιοθυμος, πρῆ-
υτος, πρᾶυθυμος, πρᾶος, πρᾶυπαδῆς, ἡπιαμ-
της, γαληνὸς, ἡσύχος, ἐνῆς, τιδασσος, χερση-
δης, μελιπῆδης, προσηνῆς.
Αγανοφορσυν.
Σὴ τ' ἀγανοφορσυνη μελιπῆδα θυμὸν ἀπνυρα.
Od. λ. 202.
SYN. Ευεργεσια, ελευθεριότης, ἐπείκεια, ευπεία
ευμείνεια, ἡμεροτης, ευγνωμοσύνη, προσήνεα προ-
της πρᾶυπαδεια, ἡσυχία, μελιγχία, ἀνεξικα-
κία, φιλοφορσυνη, φιλανδρωπία, χρηστοτης.
Αγαπαζω.
Ὡς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φιλοφορεων ἀγαπαζῃ.
Od. π. 17.
SYN. Ἀγαπαω, ἀτιταλλω.
Αγαπαζομαι (Med.)
Οὐδ' ἀγαπαζαμενοι φίλεσ' ὅς κ' ἄλλοθεν ἐλθοι.
Od. η. 33.
C

6 Y N.

Α Β

SYN. Ασπαζομαι.

Αγαπᾶω.

Οὐκ αγαπᾶς, ἰδὲ ἱππλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
δαίνυσται; Od. φ. 289.

Οὐδικά σ' εἰς τοπρῶτον ἐπεὶ ἰδὼν ἴδ' αγαπήσα.
Od. ψ. 214.

SYN. Αγαπαζομαι, ἀμφαγαπᾶω, ἀμφαγα-
πᾶζω, εἰρω, εἰρμαι, προσεῖμαι, στεργω, στορ-
γύω, εἰσπνέω, ἰμειρῶ, ἰμειρῶμαι, φιλέω, κατα-
φιλέω, ὑπερφιλέω. — Ασπαζομαι, περιπλεκομαι,
ἀποδέχομαι.

P H K. Θελεῖν ὡν αγαταζέ μελιφρονα θεο-
μὸν ἐρώτων. — Κρυφίοισι κατατρύχεν φρενα
κεντροῖς — Ἡδὴ καὶ γλυκὺ πικρὸν ἐδέξατο θεο-
μὸν ἐρώταν. Μυθᾶ. — Ὡς σεο νῦν εἰρμαι, καί
με γλυκὺς ἱμερὸς αἰρεῖ. Hom — Πικρὸν αἰ-
κράδῃ κέντρον ἐρώτος ἔχεν. — Ἐρως ἀπαλὰς
φρενάς ἀμφεκαλύφεν. Theoc. — Οἶστρον ἔχεν
πολυτεκνὸν ἀκοιμητὼν ὕμενων. Ἡδυμανῆ
σπινθῆρα δ' ἐδέχμενος ἠδ' αἰδ' ἑμῶ Nonn.

Αγαπῆνωρ.

— Αγαπῆνωρ Πελυδάμαντα. Π. γ. 756.

SYN. Αγαθός, ἀνδρείος, κρατερὸς. — Αγα-
νός, φιλανδρῶπος.

Αγαπῆνωρ.

Τῶν ἤρχ' Αἰχαιοῖο πάϊς κρείων Αγαπῆνωρ. Π.
6. 609.

EPITH. Εὐμελῆς. Κρατερὸς.

Αγαπισμός.

Γινόμενον ἀλλήλων αγαπισμὸν διος ἦν. Menand.

SYN. Αγαπισίς, φιλοφροσύνη.

Αγαπῆτος.

Μένος ἐὼν αγαπῆτὸς. — Od. ε. 365.

Ἐκτομίδην αγαπῆτὸν, ἀλγικὸν ἀστέρι καλῶ.
Π. ζ. 401.

SYN. Φίλος, φίλιος, φιλικός, φιλητὸς, προσφι-
λὴς, περιλημένος, ἠγαπήμενος, ἐρασμιος, ἐρασ-
τὸς, ἐπεραστος, ἀξιεραστος, ἐρατὸς, ἐραννός,
ἐροεῖς, ἐρπρος, ἰμερῶεις, ἰμερῶεις, ἐπιχαρίς, πο-
λυπρατός, ορέκτὸς, ζελωτὸς, ποθεινός, τιμιος,
μεγηνάτος, τηθηνός, — μονός.

Αγαρῆνοι.

Καὶ πεδία ζῆοντα πολυσπερέων Αγαρῆνων. EpiG.

Αγαρῶος.

Λέει δ' ἐποῖται παρ' ἀγαρῶον Ἑλλήσποντον. Π.
μ. 30.

Αγαθένης.

Ἰός Αγαθένης Αὐγυϊάδαο ἀνακτός. Π. ε. 624.

Αγαστονος.

Κῆτος, ὃ μυρία βόσκει αγαστονοσ Αμφιτρίτη;
Od. μ. 97.

Τι μελλόμεν αγαστονοσ; Aisch. S. T. 98.

Α Γ

SYN. Θρηνηδὴς, πολυτέρης, πολυστεφαν-
τος, πολυστονος, — ἀδελός.

Αγαστός.

— Τὸ καὶ μακαρεσσὴν αγαστὸν. Theoc. ι. 126.

SYN. Αγασίος, ἀξιαγαστος, ἐξαγαστος, θαυ-
μασίος, θαυμαστός, θεσκέλος, σεβασμιος, σε-
βαστὸς, παραδόξος, αγαυός. Θεητός. αἰνός.

Αγαστροπος.

— Αγαστροφον ἔτασε δ' αἰ Παιονίδην. Π. λ.
338.

EPITH. Δυρικλυτός. Ἰφθίμος.

Αγαστιος.

Τὸν φιλατὸν σε τῶν αγαστορῶν. Lyc. 265.

SYN. Ὀμογαστῶρ, ὁμαιμῆς.

Αγατὸν (Adv.)

Φορμύγγην χερσεσσὶν ἐχὼν, αγατὸν κιδάριζαν.
Hom. Ap. 515.

Αγαυή.

— καὶ Αμφιδον, καὶ Αγαυή. Π. σ. 42.

— Πενθέως Αγαυὴν μητέρα. Eur. B. 719.

EPITH. Καλλιπαρῆος, καλλιστερός, ἀπει-
θῆς, μάκαϊρα, θηροκτόνος, παιδοκτόνος, φιλο-
τεκνός, ωλεστέκνός. Καδμήης. — ἐ πολυμοχθός.

P H R. Μαινᾶς κρεσιφοίτις.

Αγαυός.

— Κηρυκὲς αγαυοί. Π. γ. 268.

— Αγαυοὶ Περσᾶις. Aisch. P. 992.

— Αγαυὸν Ουρανίωνων. Hes. θ. 461.

SYN. Αγαστός, αγαυρός. Γενναῖος, ἐνδοξός,
εὐδοκίμος, παῖδρὸς. αγαυός, ἀριδύκετος, παῖδε-
μὸς, πολυρῆντος, τηλεκλυτός, εὐσημιος, περισή-
μιος, κλεινός, περιφημιος, περιφανής, περιφαντός,
διειδέης, λαμπρός, κούριος, ονομάστος, ἐλλογι-
μιος. — Αλαζών. Ὑπερφανός. — Αγακλυτός.

Αγαυρός.

Ταυρὸς ἐριβρύχῳ μενός ἀσχετὸν ὅσσαν αγαυρῶ.
Hes. θ. 832.

SYN. Θρηνηδὴς, βίαιος. — ιγαστός αγαυός —
κομφός, ἄβρός. — πενής, ἀπορός.

Αγαρευω.

Ἐὰν ἔχει τι μαλακόν, αγαρευεται. Menand.

SYN. Απαγκαλῶ, βιάζομαι.

Αγγεῖον.

Πολὺς γὰρ εἰς ἐν μικρὸν αγγεῖον χυδᾷς
Ἵπποχελίζει ῥᾶστα τὴς πεπωκότας. Sent.
SYN. Αγγος. — Φλύψ.

Αγγελία.

— Φατο δ' αγγελην ἀλγυηνήν. Π. σ. 17.

— Ἐπειδὴ ζῆνός ἐπεκλυεν αγγελιαῶν. Od. ε.
150.

SYN. Αγγεῖλαι. — Φημὴ, φατῆς. — Ἐρτολή,
ἐπιταγμα.

EPITH.

Α Γ

Α Γ

ΕΡΙΤΗ. Αυγρή, κλυτή, πολυκοπός.
Αγγελος.
 Αγγελία πωλείται ἐπ' ευρέα γῆτα θαλάσσης.
 Hes. 3. 780.
Αγγελιώτης.
 — Εἰδὼν, ἀτασθαλὸν ἀγγελιώτην. Hom. Merc.
 296.
Αγγελωτής.
 — Τὸν σε προσεδράμεν ἀγγελῶτις. Call. 4. 216.
Αγγελος.
 — Δὺς δ' ἐ τοι ἀγγέλος ἔμι. Il. 6. 26.
SYN. Αγγελίας, ἀγγελιαφόρος, ἀπαγγελτήρ
 μεταγγέλος, διακτωρ, διακτορος, μηνυτής, μην-
 υτωρ, τροχίας. — Αγγελία.
ΕΡΙΤΗ. Εὔτυμος, ἐπητυμος, ἀφθοῖος, ἀναυδός,
 ἐρηχός, ἐμπροσφυός, ἐριννίος, ολυμπίος, ὀρθός,
 σαφής, τηλεσκοπός, δόδος, ὠκός, ποδινέμος, τα-
 χυδρόμος, ταχύς ποδός, πεδισπλοκτύπος.
Αγγελοι.
 Οὐρανον ευρύν εχέουσιν ἄγνοι νοεῖς, ἀγγελοι ἐσθλοί.
 Naz.
ΕΡΙΤΗ. Αἰδῆες, ἀγληνέτες, θεοπεμπτοί,
 λαμπροπυρρομοφοί, λευκοχιτώνες, κληῖδοφόροι,
 ομματολαμπτοί, ὕμνοπλοί.
ΡΗΡ. Στρατός ἀγγέλων αἰγυρῶς. Στρατιᾷ
 ἐπερανοί. — Ἰδυδρόμα πνεύματα. Εἰς δὲ βίην
 φλογεριο πυρὸς δρηστῆρες. Αἰδερῖοι δρηστῆρες.
 Χορὸς ἀφδῖτων ἀνακτῶν. Στρατὶ π' ἐροῖσσαν.
 Κοσμογῶι. — Νοεῖς ἀστεῖοι ἐς περὶ κλεινὸν σῶμα
 χορεύει. Αγγελικὴς τε φάλαγγς εὐπῆρος ἔσμος
 ὀδῆτης.
Αγγελοσ φυλαξ.
 — Αἰχᾶς, ευχᾶς, φίλος ἐδλοδοτάς. Φυλαξ
 ψυχᾶς. Synes.
 — Μυσταγωγὸς βίῃ Menand.
Αγγελτηρ.
 — Αἰαταὶ θεῶ ἀφθίτοι ἀγγελτῆρες. Syn.
Αγγελλω.
 Εἰσχεταὶ ἀγγέλων φῶς πῶς περιγέρεις. Od. v. 94.
 — Καὶ ἀγγελλοῖσι θεμίσις. Hom. Ap. 394.
SYN. Αἰαγγελλω, ἀναγγελλω, διαγγελλω, ἐξαγγε-
 λλω, μνηνω, πρῶσκα πρῶσκομαι, ἀπολεγω
 σημαίνω, φράζω.
Αγγελμα.
 Οὐκ ἔκων γὰρ ἀγγεῶ Δαναῶν τι κινὰ Πειλοπι-
 δωντ' ἀγγελματα. Eur. Tr. 706.
SYN. Αγγελία.
Αγγος.
 — Καὶ ἀγγεσιν ἄρσεν ὅπαντα. Od. β. 289.
SYN. Αγγέον, σκέυος, τεύχος, κιβωτός, λε-
 βης, ἐμβαζα, δερμιντήριον, κρεῖον, κρεωδόκος,
 καλπῆ, δοχεῖον. κ. λ.
ΕΡΙΤΗ. Οἰνοδόκον, χαλκῆον.

Αγγεω.
 Εγγὺ δὲ καὶ λαὸν αγγεω. Il. π. 129.
 [Τι τῶν δ' ἐκ ἐνδίκης αγγεω. Hes. Ch. 636.
 Expr. συναξας κατηγορεω.]
SYN. Αἰαγγεω, συναγγεω, ἐκαγγεω,
 ὀμνηγγεω, αγγεω (Poet.) αγγεω, αγγεωτάω,
 ἀδροκω, συνεδρεω, αλλεω, συναγω, ἐπι-
 συναγω, συλλεγω, ἐπισυλλεγω, συγκαμω,
 συνειρω, αλλω, συναλίζω, ἀκαλαμβανω, θα-
 μυκω, κλησκαω, κρηνω, καμαρυνω, ρηνω,
 καρπευω, ὀμωδευω, ἀμω, προσκαμομαι, —
 ἐρανίζω, ἐρανίζομαι, συνερανίζω.
Αγγεω.
 Οὗτος αγγεῖον οἶκος ἰδρυταί φιλαν. Eur. El.
 1130.
 — Εἰρηκε τῷδ' αγγεῖονος παγῆ. Hes. Prom.
 270.
Αγγεαῖος.
 — Βοεῖς ὡς αγγεαῖοι. Od. χ. 299.
SYN. Αγγελητής, βυκολικός. — συναγγεαστήρ
 κός, ἐγκυκλῖος. — φάυλος, ατμῖος, εὐτελής.
Αγγεας.
 Τῷς δ' Αγγεας εἰπεν ἐπος πάντεσσι πρῶσ-
 καν. Od. χ. 131.
ΕΡΙΤΗ. Διοτρεῆς, Φραδμονίδης, Δαρμασ-
 τορίδης.
Αγγεαττος.
 — Αγγεαττοὶς συμφορᾷς. Aesch. Ch. 28.
 — Αγγεαττα πρῶσπα. Ag. 803.
SYN. Χαλεπός, σκληρός. — σεμνός.
Αγγελη.
 — Εἰς ἀγγελην ποίσει βοῶν. Il. σ. 573.
 — Ἰππεὺς δ' ἐκ ἀγγελην ελασάνθρακοντες αγγε-
 οι. Il. τ. 281.
 — Εἰς δὲ συὼν αγγελαὶ χλευων ἐσαν, πρὸς λεοντων.
 Hes. a. 168.
SYN. Πόρμην, πῶμνιον, πῶν, ἀποπολῖον, βε-
 πῶλῖον, ἰλη, βίτον, αγγεμα, συναθροῖσις, πλῆ-
 θος, ταγμα, λοχός.
ΕΡΙΤΗ. Αγγεαττος, βοεῖς, κερῶν, ζανθῆ,
 ευφορὸς, ευειδής, παλυνειδής, εἰροτόκος, ποτόκος,
 ὑψιπόλος, αὐτοτόκος.
Αγγεκος.
 Οὐ δ' αγγερατει γ' αγγεκος ἐδῆς ἐν αγγεῶ.
 Arist. Eq. 1370.
SYN. Αγγεων, ἀνυπνός.
Αγγεῖος.
 Ὅταν εἰτ' αγγεῶν πρὸς τῶν αγγεῶν καταεικῶν-
 ται. Eur. Fragm.
Αγγενης.
 — Καὶ βωμολοχευματ' αγγενην. Aristoph. Pa. 747.
SYN. Αγγενητός, δυσγενής, ἀκλεής, φάυλος,
 αγγεαῖος — ἀφῆς, δολοπρεπής, εὐτελής.
 Αγγενητός.

Α Γ

- Αγεννητος.**
 —Αλλ' αγεννητος τοτ' ἦν. Soph. Oed. C. 1028.
 —Καὶ αγεννητων ἀρα
 Μυθοὶ καλῶς πιπῶσιν. ib. Tr. 61.
 —Τὸ γὰρ φανδὲν τις ἀν γυναιτ' αγεννητον
 ποιῶν; Ib. 755.
 Expr. Αἶνος. — αἰνῆς. — ἀποικτον.
Αγεραστος.
 — Οὐρα μὲν οἶος
 Αργείων αγεραστος ἐω. Il. ε. 119.
 SYN. Αγεραστος, ἀδωρητος. ατιμος.
Αγερωχος.
 — Μυσοὶ τ' αγερωχοι. Il. κ. 430.
 Αγερωχον εἰς ἀλανθῆς — φυτον. Anac. 53.
 41.
 SYN. Αλαζων, αλαυος, αγνηωρ, αυθαδῆς,
 ὑπερφανος, ἀσελγῆς. — μεγαλειος, εντιμος,
 ανδρειος.
Αγεστρατος.
 — Αγεστρατον, ατρυτωνην. Hef. β. 925.
Αγευστος.
 — Ευδαιμονες, οἷσι καλῶν αγευστος αἰών. Soph.
 An. 589.
 SYN. Αμετοχος. — απαστος. — απειρος.
Αἴμ.
 Λην γὰρ μεγα ἔπες, αἴμ μ' εχει — Od. γ.
 227.
 SYN. Αἴμα, θαῦμα, εκτασις. — Iiet τιμή.
 απιστια. — χαρά. — ζῆλος, εκπληξις.
Αἴν.
 Αγαῖσι κατῶν. — Aesch. Pers. 425.
 — Πολὺν δέπιν κυματος αἴν
 Τεγγε ποδας. — Apoll. 1. 554.
 SYN. Αἴμος, αἴμα, κλασις. — Iiet δῖν,
 ακτή. — ολεθρος.
Αἴηλατω.
 — Αἴηλατῆσιν. Soph. Oed. T. 410.
 Expr. Αἴος ελαυνεῖν.
 SYN. Βασίλειον — δῖον, φυγαδευω, δια-
 τατῆω. ὑβρίζω. αἴηλατίζω.
Αἴηλατος.
 Αἴηλατῶ μαστιγι συνδραυσας κάραν. Lyc.
 436.
 Expr. Αἴηλατῶ, τῷ αἴαν ελαυνομένῳ, νεὶ αἴη-
 λατῶ, τῷ τες ἀσέβεις ελαυνοντι.
Αἴηνωρ.
 — Αἴνας καὶ δῖος Αἴηνωρ. Il. ξ. 495.
 EPITH. Αντιθεος, μεγαθυμος, οβριμοθυ-
 μος.
 PH R. Αντηνωρ υἱος.
Αἴηνωρ.
 — Εἰμ' οτρυνει κραδίη, καὶ θυμὸς αἴηνωρ. Il.
 κ. 220.

Α Γ

- SYN. Ανδρεῖος, δραστήρ, δραστήριος, αλ-
 κης, αλκιμος, παναλκῆς, κρατὺς, κρατερός,
 καρτερός, καρτεροθυμος, κραταῖος, κρατεροφρων,
 γενναῖος, φαιδῖμος, ευτολμος, αγερωχος, αρι-
 φατος, βριαρὸς, δορυσσοος, ευδηνῆς, πύς, ισχυρὸς,
 οβριμος, ῥηζηνωρ, ταλαυρινος. ὑπερηνωρ, ὑπερ-
 φανος.**
Αἴηνωρ.
 — Αἴηνωρ. Iason λας. Aesch. Pers. 1039.
 SYN. Αἴηνωρ, θυμοειδῆς.
Αἴηνωρ.
 — Αἴηνωρ δέ μιν εκτα, Il. μ. 46.
 SYN. Ανδρεία, αλκή, αυθαδία, ευδαιμονία,
 εμψυχία, ηνρη, ρηζηνωρία, δημοτοσύνη, αλα-
 ζονεία.
Αἴηρας.
 — Αἴηρας' εχέσ' εριτιμον, αἴηρας, ἀθανάτην-
 τε. Il. β. 447.
Αἴηρας.
 Αἴηρας νυμφῆ, καὶ αἴηρας ηματα πάντα.
 Hef. β. 305.
Αἴηρας.
 Η μὲν γὰρ βροτὸς ἐστὶ, συ δ' ἀθανάτος καὶ αἴη-
 ρας. Od. ε. 218.
 SYN. Αἴηρας. — αρδατος.
Αἴητας.
 Οἱ καὶ θησαντο φυν καὶ εἶδος αἴητας
 Εκτορος. Il. χ. 370.
 SYN. Αἴητας.
 PH R. Αἴητας, εἶδος, φρενας, φυν, δεμας.
Αἴητας.
 Βεδυτον ἐστὶαν αἴητας. Soph. Oed. C. 1565.
 SYN. Αἴητας, θυμια, αἴητας, αἴητας,
 αἴητας. — αἴητας. — καρπομα.
Αἴητας.
 Τῶν αἰῶ σφιν ἑκαστος ἐπ' ηματι μῆλον αἴητας.
 Od. ξ. 105.
 SYN. Αἴητας, απαἴητας, προσφρων, επιφρων,
 εισκομίζω, παρακομίζω, παραφρων, ηηλαζω,
 αἴητας, αἴητας.
Αἴητας.
 — Τον δε παροιδεν αἴηταςκον νεοι Ανδρες. Od.
 ε. 294.
Αἴητας.
 Αἴητας εἰς βαδυχαῖος — Aesc. Supp. 865.
 SYN. Αἴητας, εἰς, παναλκῆς, σεπῆς, σεμ-
 νὸς, σεβαστίος, αἴητας, καθαρός.
Αἴητας.
 Ω μακαρ, ὅστις ευδαιμων τελετὰς θεῶν
 Εἰδὼς, βιοτὰν αἴητας. Eur. B. 74.
 SYN. Αἴητας, αἴητας. — αἴητας. — σεβομα.
 Αἴητας.

Α Γ

— Ὅς δ' ἀρὰ νεκρὸν ἀπο χθονὸς ἀγκαζοντο. II. 722.

SYN. Αἰκαλῶ, αἰκαλιζομαι, ἐναἰκαλιζομαι, προσἰκαλιζομαι.— ἀσπαζομαι.

PHR. Αἰκάς ἔχυν.— μετ' αἰκαλιδεσσιν αἰρην. Ἐπιλαμβάνειν τὰς ἀγυαλαίς.— ἐν αἰκαλιδεσσι φερόντες.

Αἰκαλεω.

— Ἐπ' αἰκα δὲ βριμὰ κροτῶρον αἰκαλεσσα. Apoll. 3. 860. Vid. Ἀνακαλεω.

Αἰκαλη.

— Ἐρπε δ' οὖρ' ὑπ' ἀγκυλαίς, βρεφός. Eur. And. 722.

— Περσεία δ' αἰκαλη σὲ βαστασεί. Aesch. Prom. 1018.

SYN. Αἰκαλῖς, αἰκιοῖν, πῆχυς, ὠλεν.— αἰκάι, ἀγούσι, τὰ παρωλενία.— ἱστο, αἰκῶν, κολπος.

Αἰκαλιζομαι.

Ὅστις κακὸν τοῖτον αἰκαλιζεται. Simon.

SYN. Αἰκαζομαι.

Αἰκαλῖς.

Εὐδεσὶ ἐν λεκτροῖσιν, ἐν αἰκαλιδεσσι τιθῆναι. II. χ. 503.

SYN. Αἰκαλη.— ἱστο, αἰκαλός.— μερίς.

Αἰκαλός.

Τῶν τότε συνδύσας νεοδηλῆος αἰκαλὸν ὕλης. Hom. Merc. 82.

SYN. Δεσμῖς, δεσμη, φακελός.

Αἰκιστρον.

Αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσιν ἀλωμεῖοι ἰχθυοασκὸν γυαμπήσιν αἰκιστροῖσιν.— Od. δ. 369.

SYN. Αἰκιστρος, αἰκυρομην.

EPITH. Γυρὸν, δαφανδόν, εὐθριξ, κρατερὸν, ολόον, κελαινόν, ευκαμπές.

Αἰκλινω.

— Ποτὶ γαῖαν αἰκλινάς. II. δ. 113. Vid. Ἀνακλινω.

Αἰκιοῖν.

Ζηνὸς γὰρ τῷ ἀρίστῳ ἐν αἰκιοῖσιν ἰσχυεῖς. II. ξ. 213.

SYN. Αἰκαλη.

Αἰκός.

— Διδὲ γ αἰκά, καὶ δια βήσας. II. χ. 190.

SYN. Αἰκίον, αὐλὸν, βήσσα, γυαλόν, κοιλάς, κλιτός, μετασφεία, ναπη, φαραγξ.

EPITH. Βαθύ, βήσσῃεν, αἰπεινόν, δεινόν, ζευρηῖον, μακρόν, ποιῆεν, ῥιπῆεν, τρηχὺ, θηροτόκον.

Αἰκυρεμα.

Πασσάω αἰκυρεμασσα. Od. α. 440. Vid. Ἀνακυρεμα.

Αἰκυρεσις.

Α Γ

— Μηδ' ἐς αἰκυρεσιν ἐλθεῖν. Aesc. Eum. 365. Pro. Ἀνακρεσίδης.

Αἰκυρομαι.

— Κῆν μὲν τὰ Γλαυκάς αἰκυρομαι. Theoc. 4. 31. Pro Ἀνακρεομαι.

SYN. Αἰιδω.

Αἰκυλη.

— Ὁ μὲν παῖτρας, ὁ δ' αἰκυλάς ἐν χερσὶν ἔχων. Eur. Or. 1499.

SYN. Αἰχμή.— αἰκῶν.

Αἰκυλοομαι.

Χωρεῖ δὲ πᾶς τις οὐχίας ἡκυλωμένος. Arist. Av. 1180.

SYN. Αἰκυλω, καμπῶ, κατακαμπῶ, κυρτω, απομυλλαινῶ, ὕσω.

Αἰκύλος.

Ἀσπίδα καὶ θωρηκα, καὶ αἰκύλα τοξ' ἀφροντα. II. ζ. 322.

SYN. Καμπύλος, καμψός, επικαμπής, βαδυκαμπής, κυρτός, επικυρτός, κυφός, παλγκλασός, ῥιπρός, στρεβελός, ὕδός.

Αἰκυλομηντης.

— Κρονος αἰκυλομηντης. II. δ. 59.

SYN. Παικυλομηντης, παικυλοφερμων, ποικυλοφελος, δολιοφελος, δολιοφρων, αἰκυλογωνων, αἰολομηντης, κερδαλοφρων, πολυτροπος, πολυπλοκος, παλιντροπος, παλινφελος, δωδεκαμηνχανος, κοβαλος, ολοφωῖος, πανέργος, ραδιεργός, σκολιδός, σκολιοφελος, στροφάις, ὕπελος.

Αἰκυλοτοξος.

— Καὶ Παιονες αἰκυλοτοξοί. II. κ. 428.

Αἰκυλοχειλης.

— Μεγας αἰετος αἰκυλοχειλης. Od. τ. 538.

SYN. Σκολιοχειλος.

Αἰκυλοχηλης.

— Καὶ καρκνοι αἰκυλοχῆλαι. Hom. B. 245.

Αἰκυρα.

Οὐδ' ἐς γαῖαν ἐριψαν εὐγυαμπῆς αἰκυρας. Orph.

* Αἰκυραν ἐξανήπον.— Eur. Iph. T. 1351.

Ἄλλοι δὲ πλεῖστὰς ἐξανήπον αἰκυρας. Ib. 1408.

SYN. Αἰκυριον. ευνή, οἱ γρυπες.

EPITH. Φυλάς, χαλκογενυς, ολοῖ.

PHR. Ἐχενπῖδα δεσμὸν αἰλλης.— νεὼν στίβαρ ἡ χερ.— νεὼν πλαζομένων παγίς.— καμπυλὸς σχασας πρυκὸς ὀδόντας ἐκτορας πλημυρίδος. Lyc.

Αἰκυρίζω.

— Διαβαλὼν αἰκυριτας. Aristoph. Eq. 262.

Ἐρ υποσκειλῶ, καταγῶ.

Αἰκυρεχια.

— Οὐδ' ἐν αἰκυρεχίαις

Θαρσσυ καὼν ποιμενες.— Aesch. Supp. 773:

D

Αἰκῶν.

Α Γ

Αγκών.
 Χερμαδίων ἀγκῶνα τυχῶν μέσων— Π. ε. 582.
 Τρεῖς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τειχεῖος ὑψηλῶ, Π.
 π. 702.
 SYN. Αγκυλῆ— στροφῇ, καμπῇ— ἀκρά, τῇ
 τευχῆος ἐξοχή.
 EPITH. Πολυπύχος.— στυφελός.— γλυ-
 κὺς, Proverb.

Αγλαΐα.
 Νίρεος Αγλαΐης υἱός— Π. β. 672.
 Ποτὶν Αγλαΐα, φιλησιμολπῆ
 τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατιστὴ παῖδες. Pind.
 Olymp. 14.

Αγλαΐα.
 —Κυδῖσε, καὶ ἀγλαῖα, καὶ οὐρα. Od. ο. 78.
 —Αγλαΐης δ' ἐνεκὲν κομμένσιν ἀνακτεῖς. Od.
 ε. 310.
 —Καὶ σὺ, γυναι, ἀπο πάσαν ολεσσης Αγλαΐην.
 Od. τ. 82.

SYN. Αγλαῖσμα, αἰγλή, αμαρυγή, αμα-
 ρυγμα, αὐγή. γανός, λαμπρότης, εὐπρεπεία.
 κοσμος, καλλός.— τρυφή, χάρις.
EPITH. Ἰμερσεσσα, ἐρατεινή, εὐχρῶς, σω-
 φρον, νικηφόρος, εἰρενὴ, ἀγγελικὴ, τηλεφανής.

Αγλαῖζω.
 Δελφίς ἐπὶ πέτρα τέτό τοι ἀγλαῖσε. Theocr.
 Ep. 1.
SYN. Αγαλλῶ, ἀσκέω, διασκευάζω, δια-
 κοσμεῖω, καζῶ, καλλωπίζω, καλλυνῶ, κατα-
 καλλυνῶ, λαμπρυνῶ, πυκαζῶ, ὠραζῶ, ὠραῖω.
 Ἰετ, αὐγαζῶ, διαυγαῖω, αμαρυσσῶ. γηθῶ,
 εὐφραίνομαι.— ἀγλαίζομαι.

Αγλαίζομαι.
 — Ἀλλὰ σε φημί διαμπερές ἀγλαῖσθαι. Π.
 κ. 331.

Ὅστις τοιούτοις θυμὸν ἀγλαΐζεται. Sim.

Αγλαῖσμα.
 — Τὸ μητρὸς ἀγλαῖσμ', ὅτ' ἦν βρεφός. Eur.
 Hel. 11.

SYN. Αγλαῖσμος, ἀγλαῖα.

Αγλαος.
 — Καὶ ἀγλαὰ δεχθαι ἀποινα. Π. α. 377.
 — Ὅθεν ῥέεν ἀγλαδὸν ὕδωρ. Π. ε. 307

SYN. Αγαυός, αἰγλητός, ἀργυρεός, διαυγής,
 τηλευγής, ζαφειγής, εὐφειγής, καλλισειγής,
 φανός, φαινός, φαεννός, φαινός, λαμπρός, δια-
 φανής, ἐπιφανής, ἐμφανής, περιφανής. Ἰετ, εὐ-
 δοκίμος.— εὐειδής, καλός.

Αγλαέδερον.
 — Νουμὸν θεόν, ἀγλαέδειρον. Hom.
SYN. Εὐκομος.

Αγλαοβροχός.
 Μισαῖς γὰρ ἀγλαοβροχὸς ἔκων. Pind. Ol. 13.

Α Γ

Αγλαοκαρπός.
 — Καὶ μὴλαὶ ἀγλαοκαρπῶ. Od. η. 115.

Αγλαοκῆρυς.
 Προθύρου Ποσειδῶτος ἀγλαοκῆρυς. Pind. Ol. 13.

Αγλαομορφός.
 Ἀβροτόν, ἀγλαομορφός— Anthol. 1.

Αγλαοστριαίνης.
 — Τὸτ' ἀγλαοστριαῖναν ἀρπασαί. Pind. Ol. 1.

Αγλαοπῆ.
 — Φλεγόντ' ἀγλαοπῆ πενκά θεον. Soph. Oed.
 T. 222.

SYN. Αγλαοπῆς.— οὐκ ἔχων λαμπρότητα.

Αγλίδες.
 Πάσσαι τὰς ἀγλίδας ἐξέσυσσε. Antiph. 1.
 A. 763.

Αγλωσσοί.
 Ἡ τιν' ἀγλωσσαν μὲν, ἦτορ δ' ἀλεγειον. Pind.
 Nem. 8.

— Οὐδ' Ἑλλας, ἐτ' ἀγλωσσοί (sub. γαῖα) Soph.
 Trach. 1077.

SYN. Αγλωτῆς, ἀφραδής, ἀτεχνός.— ξανός,
 βαρβαρὸς, κακογλωσσοί, αλλογλωσσοί.— ἀφανός.

Αγμός.
 — Δία δὲ χειμαρὺς νάπης, ἀγμῶντες. Eur.
 B. 1092.

SYN. Απορρῶξ, πέτρα.— τραχὺς, οχθὺς.

Αγναμπῆς.
 — Θεμενὸς ἀγναμπῆον νοσ. AEs. Pr. 263.

SYN. Ακαμπῆς, σκληρός, ἀμειλικός.— α-
 καμπῆς.

Ἀγνεία.
 — Εὐσεπῆον ἀγνεῖαν λογιῶν. Soph. Oed. T. 883.

SYN. Σέβας— ἀγνεύμα.

EPITH. Παρθενική, ὁσι, πατακρησάτος ἰδὲ
 σαοφρων.

Αγνεύμα.
 Οἷαις ἐλυσσας συμφοραῖς ἀγνεύμα σόν. Eur.
 Tr. 501.

SYN. Ἀγνεῖα, ἀγνοτής, ἀγνίσμα, καθαρο-
 τής, σωφροσύνη, ἄγος, αἰδώς, ἀκηραστία.

EPITH. Θείον.

Αγνεύω.
 Εἰ τις ἢ νῶν πύλας
 Χείρας ἀγνεύει θεοῖς. Eur. Ip. T. 1227.

— Λεγνῆλας, ἐν οἷσιν ἀγνεύει λεχά. Ib. El. 654.

SYN. Καθαρεύω— ἀγνίζω.

PHR. Ἐαυτὸν ἀγνον παρῆχων.

Αγνίζω.
 — Καὶ γνῖσαν ἐντομα μὴλων. Apoll. 2. 928.

— Ἀγνίσαν χερσὶ μελαθρον, Eur. Ip. T. 1210.

SYN. Ἀγνεύω— καθαίρω, καίω.— ὁσώω, ἀπο-
 σπώω, καθαγνίζω, περιαγνίζω, καθαίρω, ἀ-
 νακαθαίρω, διακαθαίρω, καθαρίζω, φοιβαίω,
 ρυτίω,

Α Γ

εὐψία, διαεὐψία, καθαροποίησ, αποδιαψαμπή-
μας. *Ilm.* Συμψία—λημψία.

Αγνισμα.

—Θαῖν ἀγνισμα μεγιστος. *Orph.*

Ματρειὼν ἀγνισμα κυρίου φοβε. *Aesc. Eum.* 327.

SYN. Ἀγνισμός, ἀφάγνιστος, ἀποτροπιασ-
μα, μιάσμα, τὰ μάλυσματα—ἀφάγνιστος. ἀ-
φάγνισμα, κτύπησις, καθαρέμα, καθαροίσι, καθα-
ρῶ, ἐξέλαισι, ἀγος.

Αγνοῖω.

Οὐ θαυμά σ' ἡμᾶς ἀγνοῖω, ἵς μὴ παρὸς κατε-
δῆ. *Eur. Ip. A.* 823.

Αγνοῖω.

Οὐ δὲ μιν Ἡρ-ἠγνοῖωσεν ἰδῶσ'. *Il. η.* 537.

SYN. Ἀγνοῖω, (Ροστ.) ἀγνοῖωσκα, ἀγ-
νοῖω, ἀβασκῶ.

PHR. Τὸτό με λανθάνει.

Αγνοῖα.

Πειρῶ Τυχῆς ἀγνοῖαν εὐχερῶς φερεῖν. *Sent.*

SYN. Ἀγνοῖα, ἀγνοῖα.

Ἀγνός.

—Εὐστὴ τοῖο θηοῖο ἀγνή. *Od. ε.* 123.

SYN. Ἀγνός, ἀγνός, ἀγνευτικός, ἀγνοπό-
λος, παπαγνός, ἀναφροδῖτος, ἀκιδήλος, ἀκιδ-
ήλευτος, ἀκιδήλωτος, ἀκρατος, ἀκεραῖος, ἀκί-
ραϊδός, εὐκρινής, εὐκρινής, ἱερός, καθαρός,
σαφρὸν, σαφρῶν.

PHR. Ἀγνός εὐν Κυπρίδιον σαφρῶν.—ὅσιον
δ' ἐστὶν λεῖχος, πανακρηάτον, εὐαγής, ἀδίκαιος
ἀβάτον παῖσις. *Synes.*

Ἀγνοπολός.

—Ἀγνοπολότε καθαρέμν. *Orph.*

Ἀγνοῖωτος.

Παγῶν δ' ἀγνοῖωτων ποταμῶν. *Aesc. Fr.* 433.

Ἀγνοτελής.

—Αἰδομένως Θεμιν ἀγνοτελή. *Orph.*

Αγνοῖω.

—Περὶ σφισιν ἀγνοῖω ὕλην. *Il. μ.* 148.

SYN. Ἀγνο, ῥηγνοῖω, ἀγνοῖω.

Αγνοῖωμεν.

Μή τοι τα θνητὰ θνητὸς ἂν ἀγνοῖωμεν. *Eur. Fr.*

SYN. Δυσφορέω, δυσχεραίνω, ἀποδυσπετέω,
βαρέω, δυσκόλος εἶχω, ἢ φερέω.—ἐντροπαλίζο-
μαι.—ἀχαρίστεω.—ἀνομέω, ἀνομίζω, πα-
ντρχέω.

Αγνοῖωσιν.

Οὐδ' ἀγνοῖωσιν, Κυρ', ἀντιθετοτερον. *Theogn.*
892.

SYN. Ἀβελία, ἀγνοῖα, ἀβελία, ἀχαρίστια.

Αγνοῖω.

Περί δ' ἀγνοῖωσιν γε τὰς πάλλας ποιῶ. *Sent.*

SYN. Ἀχαρίστος, κακοθύμος, ἀγνοῖος.—
ἀτεχνος, ἀβελός, ἀροῖτος, ἀμαθής.

Α Γ

Αγνός.

Οὐ γὰρ τ' ἀγνός δὲ ἀλλήλοισι πελοῦται.
Od. ε. 79.

SYN. Ἀγνός, ἀγνοῖος.—ἀκλῆς, ἀδο-
ξος—ἀμαθής.

Αγνοῖα.

Κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγνοῖα. *Eur. Fr.*

SYN. Ἀγνοῖωσιν, ἀρῶ, ἀμαθία—ἀδοξία.

Αγνοῖωσκα.

Ἄλλοτε δ' ἀγνοῖωσκα κακὰ χρεὶ ἑματ' ἐ-
χοντα. *Od. ψ.* 95.

Αγνοῖω.

—Ἀγνοῖωσκα, ὅτι Κυπρίδης ἀποσπάρῃς ἐστὶ θα-
λάσσης. *Mufc.* 249.

SYN. Ἀγνοῖω.

Αγνοῖω.

Ἄλλ' ἀγνοῖω, σ' ἀγνοῖωσιν τεύξω παντέσσι βροτοῖσι-
Od. ν. 397.

SYN. Ἀγνός, ἀγνός, ἀγνοῖος, ἀση-
μος.—αἰστωρ.

Αγνός.

Αἰδ' οὐκ ἐλές τ' ἀγνός τ' ἐμεναι, ἀγαμός τ' ἀπο-
λεῖξ. *Il. γ.* 40.

SYN. Ἀτεκνός, ἀκνός, ἀλοχός, ἀτοκός.—
ἀγνευτής.

Αγνοῖω.

—Κείνος δ' ὁ θαλάσσης ἀγνοῖω. *Aesc. S. T.* 1071.

SYN. Ἀκλαυστός.

Αγνοῖω.

Ἀγνοῖω, Μυκηναῖοι, στείχετε. *Eur. El.* 708.

—Ἀγνοῖω ἀλίστας φιλῶν. *lb. H. fur.* 412.

Τοῖσιν δ' ἐτ' ἀγνοῖω βεληφόροι, ἐτε θεμιστές.
Od. ε. 112.

SYN. Δικαστήριον.—ἀγνοῖω, πανηγυρίς, ὁ-
μιλία, συνοδος, συναγωγή, δημηγορία, ἐκκλη-
σία.

EPITH. Αἰφνή, βαρυδύπος, κυδιατειρα,
δαινῆ, τετραχύια, πολυδύπος, πολυτροχάλος,
πολυφῆμος, παλαίφατος.

Αγνοῖω.

Νηπιός, ἐτε πᾶσιν εὖ εἰδῶς, ἐτ' ἀγνοῖω. *Od.*
δ. 818.

SYN. Ἐμπορίον, πρᾶτηριον, πωλητήριον.—
οἰνωπολίον.

EPITH. Εὐφός, εὐφός.

Αγνοῖω.

Οὐδ' ἀγνοῖω γ' ἀγνεύς ἐδῶς ἐν ἀγνοῖω. *A-*
rif. Eq. 1370.

Νιττον κ' φῶκος ἀπο σπανῶς ἀγνοῖω. *Theoc.*
15. 16.

SYN. Ἀγνοῖω.—ἐν ἀγνοῖω διατρίβειν.—
πριαομαι, ἀνέομαι.

Αγνοῖω.

Αγοραίοι.

Τῶν τ' ἀγοριῶν, τῶντ' ἀγοραίων, (Ξεῖν Sc.) Aesc.
Ag. 90.

Μητ' ἀγοραῖος, μητε κοβαλῆς. Arist. Ri 1047.

SYN. Δικαστικὸς, δικανικὸς.—κοινὸς, παν-
δημὸς.

Αγορανομία.

Αγορανομὸς δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταται. Arist.
A. 723.

SYN. Λογιστής.

Αγορανομία.

—Ἡ δὴ παισὶν εὐκότεις ἀγοραάζει. Il. ε. 337.
(Vide Clark in loc.)

Ὅσσοι ἐὺφρονεων ἀγορητάτο, καὶ μετρείπεν. Il.
α. 73.

SYN. Αγοράζω, ἐξαγοράζω.—ἀγορεύω.

Αγοραστής.

Οὐ γὰμον, καὶ θάνατον, καὶ πράξεις, ἐδ' ἀγορασ-
μῆς. Synb. 2.

Αγορεύω.

Καὶ νῦν ἐν Δαναῶσι θεοπρέπειαν ἀγορεύεις. Il.
α. 109.

—Ὡδ' ἐστὼ, Τρῆες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω.
Il. ε. 523.

SYN. Αναγορεύω, διαγορεύω, δημηγορεύω, εκ-
κλησιαζώ, ἀπελάζω, λογοποιέω.—ἐνέπω, λέγω.

Αγορητής.

—Ἀγυὺς Πυλίων ἀγορητής. Il. α. 248.

SYN. Ἀγορὸς, δημηγορὸς, λογεύς, ῥήτωρ,
ἐκκλησιαστής.

EPITH. Εὐλόος, ἡδυεπής, εὐβόλος, φρονίμος.

Αγορός.

—Προῦς Ἑλλάνων ἀγορὸς. Eur. Ip. T. 1096.

SYN. Αγορά, ἀδρασμα, στρατός.—ἀγορητής.

Ἄγος.

Τὸν δ' αὖ Σαρπηδῶν, Λυκίων ἀγός, αντίον
νυδα. Il. ε. 647.

SYN. Ἀγετής, ἀγεσίλας, ἡγεμῶν, ἀρχός,
ἀρχηγός, στρατηγός.—ἀγωγός, κοσμητῶρ.

Ἄγος.

Λεπὴν δ' ἄγος φευγοντος ὡς ἐπὶν κοίτις. Soph.
Ant. 262.

—Ἄγος φυλάσσει. Aesc. Supp. 380.

Καὶ χολόν, ἐδ' ἀτλητόν ἄγος—Apoll. 3. 338.

SYN. Ἀγνισμα—βδελυγμα.—σεβασμα—
καθάσμα.—μοχθηρία.

EPITH. Βλοσυρῶν.

Ἀγοστής.

—Ὁ δὲν κοίτῃσι πεσόν, ἔλε γάλαν ἀγοστή.
Il. λ. 425.

SYN. Ἀγκῶν.—δέναρ.—(το ἐντὸς ἢ το κοῖλον
τῶν χειρῶν.)

EPITH. Ἀκαμάτος, χιονώδης, παιδοκόμος.
Nonn.

Αγρεύω.

—Τὴν δ' ἀγρῶν ἡγρευκότες. Eur. Bacch. 434.

Καὶ δὴ ἀγρὴν ἐφίεσκον ἀλητεύοντες ἀναίκα
Ἰχθύς, οὐριθάς τε φίλας δ', τι χεῖρας ἰκάντο.

Od. μ. 330.

SYN. Ἀγρῶσια, ἀγρευμα, ἀγρευσις, λαῖα,
λήϊς, λεηλασία, λήψις, συλη.

EPITH. Ἀφροῦ, ἐφίμερος, εὐθηρὸς, εὐθῆρος,
ἐρατεινὴ, ἀπηνής, πολυαρκής, εὐκέρως, εὐαρη-
τός, λεοτοφύης, νικηφόρος—πορτίος, δολιχ., φε-
νιχ., γχθυόσσα. κερδαλέν, δυσκερδής, εὐβόλος,
εὐστοχός, δολομηχάρος, εὐκαμάτος, θανάτη-
φόρος, θηροφόνος, δολογραφής, ορεσιδρόμος, εὐπ-
τέρος.

Αγρευλος.

Ποιμένες ἀγρευλοί. Il. σ. 162.

—Βόες ἀγρευλοί. Il. κ. 155.

SYN. Αὐλιζόμενος.

Αγρεῖος.

Ἄλλως τ' αἰμῶσιν ἐστὶ πομπὴν ἰδεῖν

Ἀγρεῖον οὔτα καὶ δασύν. Arist. L. 165.

SYN. Ἀγρίος.

Αγρῶσια.

—Ἐκ δ' αὐτ' ἀγρῶσις πολλάκι πολλὰ καμάν.
Call. Ep.

Αγρευμα.

Γαρυμένος δὲ τοῖς ἐμοῖς ἀγρευμασι. Eur. B.
1239.

SYN. Ἀργα, θῆρα, θηρευμα, θηρευσις, θη-
ροσυνη, κυνηγεσία, ελαφβολία.

Αγρεύς.

—Ὁν καλεῖσιν Ἀγρῶ καὶ νομῶν—Apoll. 2. 509.

Αγρευτήρ.

Ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κεντο γέροντες.
Theoc. 21. 6.

SYN. Ἀγρευτής, θηρητῆρ, θηρητῶρ, θηρευ-
τής, ἀγρεμῶν, ἀγρωστῶρ, ἀγρωστής, ἐπακτῆρ,
κυνηγέτης, ελαφβολός, φιλοκυνηγός.

Αγρεύω.

—Ἡ τι πελώρον—θηρίον ἀγρεύω. Call. 3. 85.

—Ἰχθύς.—δοξάν.—ἵππον.

SYN. Ἀγρῶ. ἀγρῶσσω, θῆρῶ, ἐκθῆραμαι,
ἐκθῆρεω, κυνηγῶ, κυνηγετέω, λεηλατέω, λήι-
ζομαι, ληστεύω.

Αγριάς.

Φηγοὶ δ' αγριάδες. Apoll. 1. 28.

Αγρίκος.

Ἄ τερπει φορεῖσα τὸν ἀγρικόν, ἐχὶ παρασσει.
Mosch. 5.

Αγριώτης.

Τὶς ἀγριώτας πελάζει θρηγκῶις. Arist. T. 64.

Αγριώτης.

—Τὶς δ' ἀγριώτης θελγει νεοί; Sapph.

Ἀγροτέρος,

Α Γ

Αγροτερος,
—Αγροτερας τ' ελαφους. II. φ. 486.
Αγροτήρ,
—Τῷ Μαιας αγροτῆρι κερῶ. Eur. El. 463.
Αγρως,
—Συναγε θῆρας αγρῶτας. Eur. El. B. 564.
SYN. Αγριος.
Αγριελαιος.
Χλωρὴ τ' αγριελαιος. Theoc. 25. 21.
SYN. Αγριελαια, κοτινος.—αγρια ελαια.
Αγριοποιός,
Ἀνθρώπων αγριοποιόν, αυθαδостоμον
Εχούτ' αχάλινον, ακρατές, απυλωτον στομα.
Arist. Ran. 861.
SYN. Αγριοις.—αγριος.—αυθαδостоμος.
Αγριομαι.
—Γλῶσσα μεν γαρ ηγριωται. Arist. Ran. 926.
SYN. Αγριαινομαι.
Αγριος,
—Ελαφον, ἡ αγριον αἶγα. II. γ. 24.
—Χολος δὲ μιν αγριος ηρει. II. δ. 23.
SYN. Αγρειος, αγριας, αγριοις, αγροικος, αγροτερος, αγρικος, αγριοποιος, αγριοδυμος, αγριωμαρος, αγριμαῖος, αγριοφρων, αγριωδης, κενταυρισκος, ορειταιρ, χωριτης, κοριορτοπος, κοριοπος, χληνης, αμικτος, αρχαῖος, απνης, χαλεπος, σκληρος, αυστηρος, απμερος, εμός.
Αγριωπός,
—Αγριωπὸν τερας, εφῶτα βροτειον. Eur. B. 542.
SYN. Αγριος, πελωριος.—αυθαδης. απαιδης.
Αγροστis,
—Κυκλωπος αγροστοτα. Eur. Cycl. 54.
Αγροτομος.
Τῆς δ' ὁρᾶς τυμφαι-αγροτομοι παιζεισι. Od. ζ. 106.
Αγροικος.
Εμὶ γὰρ ἦν ἀγροικος ἡδιστος βιος. Arist. Nub. 43.
SYN. Αγριος.—αγροικικός.—ανοητος.—ορειος, ὑλῆος.—δυσκολος.
Αγροικοτονος.
—Μελος, ε-υτονον, αγροικοτονον. Arist. A. 674.
Αγροιωτης,
—Και ανῆρες αγροιωται. II. λ. 548.
Αγροτης,
—Οἱσι τε τεκνα αγρόται εξαγοντο. Od. π. 278.
Αγρωτης,
Τον δ' ὁ γερων εξαῦτις αμειβετο διὸς αγρωτης. Theoc. 25. 51.
Αγρότις.
—Νυμφη-μακραιωνα ἢ αγρότη. Apoll. 2. 511.
SYN. Αγριος, αγρομεινης, αγροικοσοφος, γητης, γεωργος, γεωργωδης, γεωμόρος, γεωτόμος, γηπῆνος, επαμρος, εριδος, χωριτης.

Α Γ

ΕΡΙΤΗ. Ατειρης, αροτρευων, μοχθηρὸς, πίνυρος.
Αγρός.
—Πατὴρ δὲ σὸς αὐτῶι μιμναι
Αγρῶ, εὐδὲ πολινδὲ κατερχεσθαι. Od. λ. 187.
—Αἰγυπῶν ανδρῶν περικαλλείας αγρῆς. Od. ε. 263.
SYN. Αγροικια.—αρυρα, χωρα, χῆρος, χωρίον.
ΕΡΙΤΗ. Ευανθης, θαλερός, καλὸς, καρποτόκος, πῖνον πολυδένδρεος, πυρνοφόρος, τηλεθαων.
—Ἐν τε βαθείαις
Αδείας σχινοῖο χαμευῖσιν εκλινθήμες
Ἐν τε νεοτμάτοισι, γεγαδότες οιναρεοισι.—
Τοῖ δὲ ποτε σκιεραῖς κ. λ. Theoc. ζ. 138.
—Γλυκερὴ δὲ πέλει περι βωμὸν ανακτος
Τερπωλῇ, χλυερὸν τε πέδον, μαλακαὶ τ' ἐπὶ πῶϊαι
Και λασια πῆλεσιν ὑπο σκιά.—κ. λ. Orph. Lap. 68.
Αγρυπνεω.
—Ουδ' αμά νῦν συνεβα τοι αγρυπνήσαι δι' ἐρωτα.
Theoc. 10. 10.
SYN. Διαγρυπνεω, γρηγορεω, εγρηγορεω, εγρησσω, νηφω
ΡΗΗ. Αγρυπνον εχειν οπαπῆν.—Ουδὲ οἱ ἦμαρ
Ου κνεφας ἡδυμος ὑπνος αναῖδια δαμναται οσσε. Apoll. 2.
Αγρυπνια.
—Πολλοῖσι τ' αγρυπνιασιν ἐρηπῆσμένον.
Χαιρετε λεπταί. Arist. Lyf. 27.
—Ρησεις Αρητη συγγονοι αγρυπνιης. Call. Fr.
SYN. Γρηγορσις, γρηγορησις, εγρηγορσις, εγρησις, νῆψις.
Αγρυπνος.
—Ἰδὸς Απολλωνος, μελεδωνεύς αγρυπνος ἡρας.
Theoc. 24. 104.
—Ἡ δ' ἐτι, δηδυνοντος ἐπ' αγρυπνοισιν οπαπᾶις—
Muf. 331.
SYN. Αἰπνος, ακοιμητος, αγρυπνιατικος, γρηγορικός, εγρηγορικός.
ΡΗΗ. Φυλαξ νυκτὸς αγρυπνῶν.
Αγρωσσω.
—Ἰχθῦς αγρωσσαν. Od. ε. 53.
SYN. Αγρευω.
Αγρωστis.
—Ἦντ' αγρῶται Αχαιινην καλεουσιν. Apoll. 4. 175.
SYN. Κυνηγός, κυνηγετης, αγρωστωρ, θηρευτῆρ, θηρευτής.
Αγρωστις.
—Τρωγεν αγρωστιν μελιθεῖα. Od. ζ. 90.
SYN. Βοτανῇ, ποή, χορτος, γραστις.
Αγνά.
—Μεσην ες αγνάιν ἰσαι. II. υ. 254.
Ε —Χηρωσ

Α Γ

— Χηρώσε δ' αγμάς. II. ε. 642.
 SYN. Ατραπος, αμφοδον, αμφοδος, αμαξί-
 τος, αμαξήτος, ρύμη.— *Πιστ γέντινα*.— στενω-
 πός.
 EPITH. Κοίλη, ζαδεία, πολυσχιδής, ευρυ-
 χορος, ευκτιμένη, ευδμήτος, ευστεφανος, ευκη-
 πός, ευλαίγξ.
 P H R. Ὀδός δημοσία, βασιλική, αμαξήλα-
 τος, ιππηλατος, λεωφόρος, λαοφόρος.— ὅμιος
 βασιλῆος, πατος—σχιστός πορος.— αμαξή-
 ρης τριβός.
 Αγκιεύς.
 —Λαμπή δ' αγκιεύς βωμός. Soph. Fr.
 Αγυμνασία.
 —Λαμπάδα δ' ἐδὲς δῖός τε φέρειν
 ὕπ' αγκυμνασίας. Aristoph. Ran. 1119.
 SYN. Αμελετήσια, ράθυμια.
 Αγυμναστος.
 —Νεός, ποιοῖσι δ' ἐκ αγκυμναστος φρενας.
 Eur. Fr.
 Ως θρασυς ο βαρκος, κ' ἐκ αγκυμναστος λογών.
 ib. B. 491.
 SYN. Ανασκητος, αμελετήτος, ατρήψ, απαι-
 δοτρίκητος, ανεξεταστος.
 Αγκυρίς.
 Ἰξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν αγκυρίντε κ' ἑδρας.
 Od. γ. 31.
 SYN. Αγκυρμός, αγκυρισμός, αγκυρτεία, ὀμη-
 γυρίς, συνεία, ἀδραιοίς, συναδραιοίς, ὀμιλος,
 πλῆθος, οχλος, θροῦδος, στίφος, χορος.—αγορά.
 Αγκυρταζω.
 Χρηματ' αγκυρταζεν— Od. τ. 284.
 SYN. Αγκείρω.
 Αγκυρτής.
 —Ἡδὴ δ' αγκυρτής, πῶχικὴν ἐχὼν στολήν.
 Eur. Rh. 503.
 SYN. Αγκυρταδής, οχλαγωγός—αίτης, επαι-
 τής, μεταίτης, προαίτης, αἰτητής, αχὴν,
 δεκτής, ἀρτοζήτητής, ἰκτὴρ, ἴρος, μολοερός,
 πῶχός—απατεῶν, γοῆς, θαυματοποιός, τερα-
 τοποιός, αποπλανός, νευροσπαστής.—αλαζών.—
 μαντῆς.
 EPITH. Λατρίς.
 Αγκυρτεία.
 Καλεμένη δὲ φοιτὰς ὡς αγκυρτεία,
 Πῶχός, ταλαινα, λιμοδίνης—Aesch. Ag. 1281.
 Αγκυραλαῶ, προ Αναχαλαῶ.
 Ἀλλὰ μιν ἐφθη Γίφους ὕπ' ἐρεσίῃ βαρυδυσαν
 Αγκυραλασας Apoll. 2. 587.
 SYN. Ανημι, ὑποχαλαῶ.
 Αγκυραυρος.
 Αγκρόται, οἰτε κυνέσι πεποιθότες ὑποτε νυκτῶ
 Αγκυραυρον κυνέσιν, αλευόμενοι φάος ηῆς.
 Apoll. 4. 110.

Α Γ

SYN. Λυκοφός—δῆλη, δειλόν, κνεφός.
 Αγκι.
 Αντιλοχος δὲ μαλ' αγκι παριστατο—II. ε. 570.
 —Νῆες δὲ τοι αγκι θαλασσης. II. ι. 43.
 SYN. Εγλύς, ενεγλύς, εγλύδι, εγλύθεν, αγκλῆ,
 πελας, ὄμῃ, ἐμπελαδόν, πλῆστον, παρὰ.
 Αγκιμαχος.
 Μυσῶν τ' αγκιμαχών—II. ν. 5.
 Αγκιμαχητής.
 —Ἴν' ἀνέρες αγκιμαχηταί. II. ε. 604.
 Αγκιαλος.
 Χαλκίδα τ' αγκιαλον—II. ε. 640.
 SYN. Ἀλιγεντων, ἀλιτενης, ἐφαλιος, παραλιος,
 ἀλκιδαλαττος, παραθαλασσιος, ἐπιθαλασσιος,
 ἐπιθαλασσιδῆος, διαποντος, παρωκεανειος.
 Αγκιβαδής.
 —Αγκιβαδής δὲ θαλασσα. Od. ε. 413.
 SYN. Εγλύβαδος.
 Αγκιγυος.
 Ἡν καλεσιν—Πηγας αγκιγυοι περιγαίεται.
 Apoll. 1. 1222.
 SYN. Πλησιοχωρος, παραπλησιος, γειτων,
 αγκιγυιος, αγκιδυρος, αγκιτερμων, αγκιφανής,
 αγκιπορος, αγκιπύς, αγκειος.
 Αγκιδεος.
 —Οἱ αγκιδεοι γεγαασθ—Od. ε. 35.
 Αγκιμολος.
 Τον δ' ἐξ αγκιμολοιο ἰδὼν—II. ω. 352.
 Αγκινοος.
 Οὐκεν ἐπητής τ' ἐσσι, κ' αγκινοος, κ' ἐχεφρων.
 Od. ν. 332.
 SYN. Ευμηχανος, ευφύης, ἐπιδελιος, συνετος.
 Αγκιδυρος.
 —Λατρίσι, καὶ δμωσίν, γετοσίτ' αγκιδυροῖς.
 Theog. 302.
 Αγκιπύς,
 Λευσσανατην αγκιπύν στεναγματων. Lyc. 318.
 Αγκιτερμων.
 Ωκινάρε διναισιν αγκιτερμονα. Ib. 729.
 SYN. Αγκιγυος.
 Αγκιπλοος.
 —Οὐ γὰρ αγκιπλὸν πορον-φευγεσι. Eur. Iph.
 T. 1325.
 Αγκιπτολις.
 Πρῶτον μεν Οἶκα Παλλας, ἥτ' αγκιπτολις.
 Aesch. S. T. 507.
 Αγκιρροος.
 —Μετά τὸν δ' αγκιρροος ἱρις. Apoll. 2. 367.
 Αγκισης.
 Τῆς γενεῆς ἐκλεψεν ἀναξ ἀπὸ γῶν Αγκισης. II.
 ε. 268.

EPITH.

Α Γ

ΕΡΙΤΗ. Αμυμων, δαΐδων, Δαρδανίδης, βυκολέων, ἱπποδάμοις, μεγάλῃ τωρ, κυδίστος, βοδοειδής.
Αγχιστειά,
 —Νοῦν δὲ μὴ εἶναι αγχιστειαν, Παιδων οὐτων γνησιαν. Arist. Av. 1660.
Αγχιστειαν τὸ.
 —Γενεὸς κατ' αγχιστειᾶ— Soph. An. 180.
 (Εἰρη.) Μετασία τῆς υἱίας.
SYN. Συγγενεία, κῆδος—εὐγυτῆς, οικιοτῆς.
Αγχιστινός,
 Αἱ μέντ' αγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλοισι κεχυνταί. Il. ε. 141.
Αγχιστινός.
 —Τοὶ δ' αγχιστινοὶ ἐπιπύον. Il. ε. 361.
SYN. Αἰδῶς, πυκνός.
Αγχιστευα.
 Ταν τ' αγχιστευσαν γὰν. Eur. Tr. 224.
Αγχιστήρ.
 Ἡ μὴν τον αγχιστήρα τῷδε τῷ παδὺς. Soph. Tr. 260
SYN. Πλησιος.—αιτιος.
Αγχοῖν.
 Οἱ δ' αγχοῖν ἀψαντο δυστηνῷ μορῷ. Sim.
SYN. Ἀγχος, ἀρτανῇ, πνίξις, πνίγος, πνιγμὸς, αποπνίξις, καταπνίξις, ἀρπεδῶν, ἀρπεδονη, στραγγαλῇ, πλεκτανῇ, βροχος, παγῇ, σχοινιον.
Αγχω.
 Ἀγχε δὲ μιν πολυκεστος ἱμάς ἀπαλὴν υπο δειρῇ. Il. γ. 371.
SYN. Πνιγῷ, αποπνιγῷ, ἐπιπνιγῷ, καταπνιγῷ, διαγῷ, απαγῷ, απαγχοιζῷ, αποτραχηλῷ.
PHR. Ἀγχοῦν βροχον κατεδῆσατο. Βροχον περιβαλλεν, βροχῷ αποκτεπεν. Ἡ δ' ἐξῆς εἰς αἰδᾶο πυλαρτᾶο κρατερῶο Αἰαμενῇ βροχον αἰπὺν ἀφ' υἱηλῶο μελαδρε Hom.—Διζέτο δ' αγχιτοκοι μεταρσιον αλκαρ ολεδρε. κ. λ. Nonn. D. j. 14.
Αγω.
 —Αγεί δὲ τε λαιλαπα πολλήν. Il. δ. 278.
 —Αγεί βροτολοιγὸν Ἀρηα εκ πολεμοιο. ib. φ. 421.
 —Αγείν δ' ἱερὴν ἑκατομῆν—εἰς Χρυσὴν. ib. α. 99.
SYN. Εἰσαγῷ, απαγῷ, ἐξαγῷ.—ἐπιδ'εχομαι, φερομαι.—πεμπῷ, ληστευῷ, αρπαζῷ. κ. λ.
Αγομαι (Med.)
 —Και ἀργυρον οικᾶδ' ἀγεᾶς. Od. κ. 35.
 —Γυναικα ἀγεᾶς. Il. ψ. 263.
Αγω.
 —Πάν δ' οἱ ἐν χερσῶσιν αγῇ δολιχοσκιον εὔχος. Il. π. 801.
SYN. Καταγῷ, ῥησσω, αγνυμι, αναρρηγνυμι, κλαω, ὀλαω, θρυπῶ, φλαω.

Α Γ

Αγεγαῖς.
 —Αγεγαῖντε κυναγχαν. Ep. l 6.
Αγωγῇ.
 Αἰεὶ δ' ὑμετεραισιν αλεξικακοισιν αγωγαῖς. Procl.
 Εμῆς αγωγῆς ἀντιτίτασθ' ὄνον. Aes. Ag. 1272.
SYN. Ἀναγωγῇ, εἰσαγωγῇ, παιδεία, αἰκησις.
 —βιοτῇ.—ὁδός.—φύρα.—ἀναστρόφη, τρόπος, κομιδῇ, μεταβολῇ.
Αγωγός.
 —Ἀνδρομαχῇ, πολλῶν ἐμοὶ—δακρυῶν αγωγός. Eur. Tr. 1130.
SYN. Αἰτία.—αγωγεύς, αἰτῶρ, ἀρχηγέτης, ἡγετής, εἰσηγητής, ἡγεμῶν, καθηγέμων, ὑπηγητής, χειραγωγός, ἀφηγημῶν, προφηγητής, ὁδηγός.
Αγών.
 Οὐρα οἱ αὐτοματοὶ θεῶν δύσαιοι' ἀγῶνα. Il. σ. 376.
 Ἀταρ τις αγων— Eur. Or. 859. (Vide Barn. ad Phœn. 591.)
SYN. Ἀγωνία, αγωνισμα, ἀνταγωνισμα, αγωνισμος.—ἀθλος, ἀθλημα, αἰμιλλα, αἰμιλλημα, παλαισμα.—εἰς.—αγωνιστήριον.—σπεδῇ μαχῇ—αγυρις.
ΕΡΙΤΗ. Ευρύς, κλυτός, ἱερὸς, ἀπειρεσιος, περικλυδᾶλος, τυμβιδῖος, θοδός, ἀκυπτος, ἀμειμῶν, Ἰσθμῖος, βαρύς, καλλινικός, φονίος, ευγηρὺς, γυμνικός, φυλλοφόρος, λαοσσός, πολυφάτος, χαλκεός, ξισφύρος, ἀριστοχεῖρ.—ἀεθλητῇ, ἀεθλοφόρος, ἀπενδῆς, λεοντοφονος, ῥιγυλός, πολυκυκλος, αἱματοεὶς, ὠλεσιτεκνός.
Αγωνάρχης.
 Καὶ τὰμὰ τευχῇ μὴτ' ἀγωνάρχει τινὲς ὀπσοῖ' Ἀχαιοῖς. Soph. Aj. 574.
SYN. Ἀγωνοθέτης, ἀθλοθέτης, βραβεύς.
Αγωνίζομαι.
 Πρῶτον δ' ἀγῶνα μέγαν αγωνιζομεθα. Eur. Hel. 849.
SYN. Ἀγωνιαῶ, ἀνταγωνίζομαι, αἰμιλλαομαι, ἀθλεω, κινδυνευω, φοβεομαι.
Αγωνία,
 —Αγωνίαι, δοξαί, φιλοτιμίαι, τομοί, Ἀπαντα ταῦτ' ἐπιθετα τῇ φύσει κακᾶ. Men.
Αγωνισμα.
 Πικρὸν δὲ χ' ἡδὺ τ' αγωνισμα μοι. Eur. Hel. 986.
SYN. Ἀγών, αγωνισις.—ἀθλημα, ἀσπ, ἀθλος.—σπεδῇ, ἐπιμελεία.
Αγωνισ.
 —Ὅπου—στηρίζῃ ποτε τῷδ' αγωνίῳ σχολῇ. Soph. Aj. 195.
SYN. Εἰσαγωνισ, αλγευός.
 Αγωνιστής.

A Δ

Αγωνιστής.

—Καὶ μὴν οἱ δ' ἀγωνιστὰὶ πικροί. Eur. Ion. 1257.

—Αγωνιστὴς ἀληθείας. Pind.

SYN. Αμφίπολος.—αμυντῶρ.—ατταγωνιστής, αμιλλήτῃρ, ἀθλητὴς.

A Δ

Αδαιμονία,

Ω γέρον, ἐκ ἀδαιμονία σ' ἐχει. Od. ω. 243.

SYN. Αμαθία, ἀπειρία, αἰδρεία, ἀνασκησία, ἀνεπιστημοσύνη, ἀτεχνία.

Αδαιμων.

—Μαχὴς ἀδαιμονίᾳ φωτί. Il. ε. 634.

SYN. Αδᾶης, αμαθῆς, ἀπειρος, αἰδρὶς, ἀπῆ-
κοος, ἀνεπιστήμων, ἀπαιδευτός, ἀτεχνῶς.—τῆς
ἀγνῶς.—ἐκ εἰδῶς.

Αδαίτος.

Δαιμονί' ἐκ ἀδαιτὰ πεφασκεῖαι. Hef. 9. 655.

SYN. Αἰγαστός.—αδαιμων.

Αδαιδάλτος.

—Αδαιδάλτοις δ' ὑπο πλαγκταῖς. Orph.

SYN. Απλαστός.

Αδαιετός.

Ἀρνεῖν σφαζέιν, καὶ ἀδαιετον ὀμοθεῖσθαι. Apoll.
3. 1032.

SYN. Αδᾶϊος, ἀδαῖκτος, ἀδιαμερίστος, ἀδα-
στός, ἀδαιτρευτός, ἀδαιρετός, ἀδιακοπός, ἀσ-
χιστός, ἀδιασχιστός, ἀδιανεμήτος, ἀδιασπα-
στός, ἀδιατομός, ἀδιατμήτος.

Αδαιτός.

Σπειδομένα θυσιαν, ἐτέραν, ἀνομόν τιν' ἀδαιτον.
Aef. Ag. 155.

Αδακρυς.

—Παῖδα - ἐπὶ τροφῇ αἰεν ἀδακρυν. Theoc.
24. 21.

Αδακρυτός.

Οὐδ' ἀρα Νέστορος ἦς ἀδακρυτῶ ἐχεν ὅσπε.
Od. δ. 186.

SYN. Αλυτός.—δυσάλητος.—Ιεστ, πολυδα-
κρυς, πολυδακρυτός.

Αδαμ, Αδαμος.

Αδαμον ἀρχιγενέθλον—Cyr. Theod.

ΕΡΙΤΗ. Παλαιγενής, γενάρχης, πρωτο-
πλαστός.

Αδαμας.

Εδρα σφιν - στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδαμαντός.
Theoc. 17. 21.

ΕΡΙΤΗ. Αδαμαστός, ἀσκητός, ἀμειλικτός,
οκρυοίς, μαρμαίρων, πόλις, παμφαναν, στι-
βαρός, χλωρός.

A Δ

Αδαμαντίνος.

—Ἐπεὶ ἐκ ἀδαμαντίνῃ ἐπὶ. Theoc. 3. 39.

Αδαμαντίνων δισμῶν ἐν ἀρρήκτοις πεδαις.
Æsch. Pr. 6.

SYN. Σκληρός, χαλεπός, (Metaph.) ισχυρός.

Αδαμαντοδέτος,

—Ταῖς δ' ἀδαμαντοδέτοις λυμαίς. Ib. 148.

Ἐπρ. ισχυροδέτος.

Αδαμαστός.

—Αἰδῆς τοι ἀμειλικός, καὶ ἀδαμαστός. Il. ε. 158.

SYN. Αἰγναμπίος, ἀδαμνός, ἀπορρητός, ἀαπ-
τός, ἀπώλετος, ἀχειρῶτος, ἀνεπιχειρήτος, ἀμ-
ταχειρίστος, ἀπαρχειρήτος, ἀνίκητος, ἀδυ-
λῶτος, ἀνυπερβλήτος, ἀτέραμων, ἀτέραμνος,
ἀδορυλήτης, ἀτριάκτος, ἀμαχός, ἀμειμαχέτος,
ἀπροσμαχός, ἀκαταμαχῆτος, ἀπτήητος, ἀπ-
ρὴς, ἀτριπτός, ἀτρυτός, ἀμηχανός, ἀπρομηχα-
νός, ἀναλῶτος, ἀνεπίτακτος, ἀνεκδίαστος, ἀπα-
λαιοστός, ἀνηρεϊκτός, ἀκαταγωνιστός, ἀναντᾶ-
γωνιστός, ἀτιδαστός, ἀτιδασσευτός.—ἀδμὲς
ἀδμυτός.—ἀμειλικός.

Αδαπανός.

Γλυκία - καὶ ἀπαπανα καὶ φίλα. Arist. Pa. 542.

SYN. Αδαπανητός.

Αδαῖος,

Ἐπερ ἀδαῖος τ' ἐστί—Il. η. 117.

Αδεμαντός,

—Ἐν ᾧ καὶ τὸν ἀδε-μαντον Ἀλκμήνα τέκε παῖδα.
Pind. Isth. 1.

Αδαῖος.

Ἄλλα συγ', αἰνοτατή, κυνὸν ἀδδῶς—Il. 9. 423.

SYN. Αὐδαῖος.—αδαῖμος, ἀδαῖος, αδαμῆς,
αδαμῶς, ἀνεκπληκτός, ἀκαταπληκτός, ἀοκνός,
ἀπλοτός, ἀπλοτής, ἀρρίγντος, ἀταρῶς, ἀταρ-
χῆτος, ἀτρομός, ἀτρεστός, ἀροβός, ἀροβήτος, ἀσ-
φαλῆς.

Αδεῖπνος.

Ὅς ἐμὲ τον τλημῶνα - ἀτελὺς ἀδεῖπνον. Arist.
A. 1154.

Αδεκατεύτος.

—Αδεκατεύτης τῶν θεῶν ἱεράς—Arist. Eq. 301.

SYN. Ατελωήτος.

Αδελφός,

Τρεῖς γὰρ τ' ἐκ Κρονὸς ἐσμέν ἀδελφοί, ἕς τεκε
Ρειη. Il. ε. 187.

Αδελφείος,

Οὐδ' ἐπὶ περιεῖναι ἀδελφεῖ κτάμενον. Il.
ε. 21.

Αδελφός.

Πότερον ἀδελφῶ ματρὸς ἐστὼν ἐκ μιᾶς; Eur.
Iph. T. 497.

SYN. Αὐταδελφός, καδὲς κασιγνήτος, αὐτο-
κασιγνήτος, κοινοτάκος, ὁμαιμός, ὁμαιμων, ὁμογ-
νιος.

Α Δ

Α Δ

ρως, συναιμος, συναιμων.— γυνως.— συγζωνος, ὁμοπατριος, ὁμοπατρως, ὁμομητριος, ὁμογαστρως, ὁμογαστριος.

Αδελφὸν.
Βαρὺ δ' ἐστενον αἱ δὴ ἀδελφαι. Call. 6 95.
SYN. Αδελφας, κασις, κασιγνητη, αυτοκασιγνητης, γυνὴ, ξυνάφρος, ὁμαιμων, συνομαιμων, συζωνος.
P.H.R. Ω κοινὸν αὐταδελφον — καζα.

Αδελφιδὴ.
Μεγακλεος ἀδελφιδην.— Arist. Nu. 47.
SYN. Εὐφορη, ἡίς, ἡιδὴ, ἡονή.

Αδελφός.
Δεσμὸν δ' ἀδελφὸν τὸνδ' ἔχουσα φυλλάδος. Eur. Supp. 32.
SYN. Αδελφιος, ἀδελτος, ἀνοζος.

Αδελφὸς.
Τῶν ἀλλοτῶν ζῆμον ἀδελφικῶν.— Od. ζ. 273.
Ἡ τις ἀλλοτῶν ἀδελφικῶν ἡς ἐπὶ νῆος. Od. δ. 490.
SYN. Αδελφός.— ἐμπευκὴς, ἐχεπευκὴς, περιπευκὴς, οἰεπευκὴς. πευκεδανός, πικρός, ἐπιπικρός, πολυπικρός.— ἀπροσδοκῆτος.

Αδελφότης.
Καμὲν ἀδελφικὸν βοην στορεσ.— Od. υ. 2.
SYN. Αξέστος, ἀπειρος, ἀκατέργαστος, παναργός, ὁμῆς.

Αδελφός.
Vide Αδελφός.

Αδελφός.
Ὡς οφείλει θανάτος μοι ἀδελφὸν καλῶς.— Il. γ. 173.
SYN. Αδελφός, ἀνδανῶν, ἀρεσκῶν, εὐαρεσκῶν.— εὐεργετῶν, χαρίζομαι.

Αδελφός.
—Δι' ἐθένα μυρία Κελτῶν
Και Λιγυῶν περὶ ὧντες ἀδελφός. Apoll. 4. 647.
Exp. ἀγνώστος, ἀζητήτος, ἀνενοχλήτος.

Αδελφός.
Ἡμῶς ἀδελφότητι πελεται τμηδῶσα σιδῆρη
Τλη.— Hes. ε. 418.
SYN. Αδελφός.

Αδελφός.
—Αἰεὶ τοι ἀναξ, ἀτμῆτοι εὐδαίμων
Αἰὲν ἀδελφότης. Apoll. 2. 711.
Vid. Αδελφός. (Paff.)

Αδελφός.
Οὐτεκεν κλέτ' ἀδελφὸς ἐπεπλεες.— Call. 4. 53.
Ῥεῖα δ' ἀριζήλου μινυδῆι. καὶ ἀδελφὸν ἀεζέει.
Hes. ε. 6.
SYN. Αγνώστος, ἀγνώστος, ἀσφαῖς, ἀσυνφανής, ἀσυνδῆλος, ἀδόξος, ἀμαυρός.— αἰεδῆς, αἰεδῆλος, ἀφανής, ἀφανερὸς, ἀλαμπής, ἀδερκῆς, ἀδερκῆτος, ἀνευγῆτος, ἀνεπισσημαντός, ἀτεκμαρ-

τός, ἀτραπῶτος, ἀορίστος, δ' ὕσπλος, δυσκατοπῆτος, ἀνεμφαντός.

Αδελφός.
Οὐ ληξῶ πρὶν Τρῶας ἀδελφὸν εἰλασαι πολεμοιο. Il. τ. 423.
—Εἰωθότες εἰμεναὶ ἀδελφόν. Il. ε. 203.
SYN. Αδελφός. ἀφθονῶς, ἐξαρκενῶς, ἔνδην, χυδῆν. ἀφίλω, αἰς.

Αδελφός.
Εὐνῆς δ' ἀδελφὸς ἐστὶν ἀφροδισμῶς. Simon.
SYN. Απειρος.

Αδελφός.
Οὐδὲ τ' ἀδελφός, κατ' ἀλκῆς, κατ' ἐφοβίῳ Il. ρ. 41.
SYN. Αδελφός, ἀφροδισμῶς, ἀμαχός, ἀδελφῶς.

Αδελφός.
Οὐ γὰρ παύσατ' ἀδελφῶν.— Call. 3. 160
SYN. Γαστριμαργία, γαστριμῶς, ἀπληστία, βιβῶσις, λαίμαργία, λαφύργῶς, λιχνῶς, οἰφῶς, πολυφαγία.
E.P.I.T.H. Αἰὲν, ἀλκῆς, βορῆ, πα. δοιὴ.
P.H.R. Αὐσαν αἰετῶστρον ἀνιδεῖ γαστριφυλάσσει.— Καὶ χαλεπὴ δεισποινὰ συνεστῆς οὐπότε δασμῶν ληδομένη.— Μαιμᾶ δὲ βορῆς ἀλκῆς αὐσση γαστρὸς χάος. Opp.

Αδελφός.
—Διὸς υἱὸς ἀδελφῶν ἀνδρᾶ καθεύειν. Theoc. 22. 115.
SYN. Φαγός, πολυφαγός, βιβῶς, καταφαγός, οἰφῶς, βόρος, καβαίσις, ἐτερογαστῶς, τρυφῆς, μαργῶς, γαστριμαργῶς, λαίμαργῶς, βρωτικός, γλισχρός, γαστροφίλος, λαφύστιος, λαφύκτης, προλοβῶς, λιχνῶς, αἰσῶς, λαβρός.

Αδελφός.
—Χλοερὸντ' ἀδελφόν. Theoc. 13. 41.

Αδελφός.
—Καὶ θένος ἀδελφόν. Pind. Nem. 7.
SYN. Αβροχός.
Exp. ἀνιδρωτῆς.

Αδελφός.
—Γαμῶν δ' ἀδιδάκτος εὔσα Μυῖα 31.
Οὐ χωρεῖ μεγάλην διδασχὴν ἀδιδάκτος ἀκκῆν.
Phocyl. 84.
SYN. Απειρος, ἀμαθής, δυσμαθής, ἀπαιδεύτος, ἀδελφῶν.— αὐτοδιδάκτος.

Αδελφός.
Α ματὴρ ἀδελφῶν με μορᾶ.— Theoc. 11. 67.
SYN. Αδελφός. ἀτῶν.— αἰεζέω, ἐβρίζω, εφύβριζω, καθυβρίζω, ἀδικοπραγῶν, παλαμῶν.— ἀνομῶ, ἀνομῶ, ἀνοσιβρίζω.

Αδελφός.
Αδελφῶν τε γυναικὸς ἐγενόμην ἰσως. Eur. I. 325.
F Αδελφός.

Α Δ

Αδίκια.

—Ανδρὸς ἀδικίαν ἀσχυνεται. ib. 341.

SYN. Ανομία, παρανομία, ανομμία, ανοσιότης, ἀδικοπραγία, ἀδισμία, ἀνεπίκεια, κακουργία, παλακισμός, ὕβρις.—ἄισχος.

Αδίκος.

Γηρεὺτ' ἀνδρῶν ἀδίκον νοον—Hef. ε. 258.

SYN. Ανομος, παρανομος, ἀγνώμων, αλιτρός, ἀταδάλος, αἰσυλος, ἀπισυλος, ἀναρσιος, ἀδεμιτος, ἀδεμιστος, ἀδεμιστιος, ἀδεμιτοποις, ἀνοσιος, ἀνοσιουργος, ἀνεπίκειης, ἀσελγής, ὕβριστής, ἀμετροκακος.

PHR. Οἱ βίη εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρινώσι δεμισίας, ἐκ δὲ δίκην εἰσάσσει, Θεῶν οὔτιν ἐκ ἀλεγοντής. II. π. 388.

Αδίνος.

Νυτε εἴνεα ἔσι μελίσσαν ἀδίνων. II. ε. 47.

—Ενδ' ἄρα τέ φρενὲς ἐρχάται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ. II. π. 481.

—Αδινὸν ἐξῆρχε γοοιο. II σ. 316.

SYN. Συχνός, ἀδρός.—ἀδιαλεπτός.—ισχνος, λεπτός, δαφιλής—γοιρός, εἰσένδς, οἰκτρός, λυπηρός.

Αδιδός.

—Τεγξας ἀδιδόν τηδύν. Eur. Cyc. 571.

Αδμής.

Ως ἡγ' ἀμφιπολοῖσι μετεπερε παρδένος ἀδμής. Od. ζ. 109.

—Τπο δ' ἡμίονοι ταλαεργοί—ἀδμῆτες. Od. δ. 635.

Αδμητος.

—Βῆν ἦνιν, ευρυμεταπον
Αδμητην, ἣν ὑπὸ ζυγον πῆγαγεν ἀνὴρ. II. κ. 293.

SYN. Αδμῆτις, ἀνάνδρος.—αδμαστος.

Αδμητος, Nom. Fr.

Οὐδὲ φεραῖς Αδμητος ευρενηέσσιν ἀνασσών—Apoll. i. 49.

Αδοκντος.

Τὸν δ' αδοκντῶν πορον εὔρε Θεός. Eur. Alc. 1172.

SYN. Απροσνητος, απροσδοκντος, ασκοπος, απροσφατος, αελπίος, απροσπίος, απρορατος, απροϊδης, ἀνωϊστος, αδοξαστος, παραδοξος.

Αδοκιμος.

Πεπλῶν λακισματ', αδοκιμὸν ὀλβίοις εἶχειν. Eur. Fr.

SYN. Αεικνς—αποδοκιμος, αδοκιμαστος, αποβλητος, αδετος.

Αδολεσχης.

Αλλ' ὡς ταχιστ' ἐμπιπράναι τὴν οἰκίαν
Τὸν ἀδολεσχῶν. Arist. Nub. 1487.

Αδολεσχος.

Γατρός ἀδολεσχος νοσῶντι παλιν νοσος. Sent.

SYN. Λαλος, ευλαλος, ἀπεριλαλητος, λαλοῖς,

Α Δ

πολυλαλος, λαληδρος, λαλαγητης, λαπιστής, ληρωδης, ματαολογος, σπερμολογος, παυολογος, απεραντολογος, περιτολογος, αμετροεπης, αρτιεπης, πολυμυδός, ακριτομυδός, αλιγντης, αδυρογλωσσος, αδυροστομος, στωμυλος, στωμοδός, κωτίλος, ποτιφωνής, βαβαξ, φλεδων, φληναφος, φλυαρός, ψαδυρος, ψυδός.

Αδολεσχια.

—Αλλα συγγωμην εχε

Εμκ παρανοσαντος αδολεσχια. Arist. N. 1482.

SYN. Ακακρια, φλυαρία, συγγωμια.—λαλια, αειλογία, απεραντολογία, περιτολογία, πολυλογία, μωρολογία, μωρολογημια, σπερμολογια, πολυμυδία, πολυφασία, πολυφωνία, στωμυλμια, λαδροστομια.

Αδολος.

Αλλ' ὅστις αδολον γνησιαν τ' εχων φυσιν,
Εἶναι δίκαιος, κὲ δακνειν εἶναι, δειλει. Philem.

—Ομοφρονας λογος, δίκαιος, αδολος, ὅστις. Arist. A. 169.

SYN. Απλῆς, ἀφελής, ευγρωμων, επεικής, ελκερής, ακηρασιος, ακραιονής, αληθής.

Αδονητος.

Και δανος ἦν αδονητον ακοιμητων παλαμων.
Mae 326.

SYN. Αδονευτος, ακλινής, ακνητος, αμετακνητος, ακλορητος, ακλυδωνιστος, κοτεμφής, αστυφελικτος, ασκαρής, αστραφής, απεριόπαστος, απερίκτος, ασιστος, ακατασειστος, αδιασειστος, ασαλεινυτος, απνακτος, ασυξροτητος.

Αδοξων.

—Λογος γαρ εκτ' αδοξωντων ιαν,
Καν των δοκντων αυτδς, ου ταυτων διειν. Eur. Hec. 293.

SYN. Αδοξος, ακλειής.

Αδοξια.

Εν τῷ πενεδχ δ' εστιν, ἡ τ' αδοξια,
Καν ἡ σοφός τις, ἡτ' ατιμία βιν. Eur. Fr.
SYN. Ακλεια, δυσκλεια, ατιμία, δυσφημια, αισχυνη, αφανεια, κακοδοξια, ανωνυμια, αγένεια, δυσγενεια.

Αδος.

—Αδος τέ μιν ικετο θυμόν. II. λ. 88.

SYN. Κορος, καματος, εκκακησις, καταφρονησις, πληρωσις, πλησμομή.

Αδοτος.

Οστ' αδοτδς περ εαν δωσει γερας εκ ελαχιστον.
Hom. Merc. 570.

SYN. Αδωρος, αδωρητος, αειδνος.

Αδρανια.

—Τρεμε δ' αψια νισσομενοιο

Αδρανι γηρα τε—Apoll. 2. 200.

SYN. Αδρανεια, αδυναμια, ολγοδρανια, αδυνασια,

Α Δ

δυστασία, αναλκία, αναλκία, αδενία, ἀφρογία, απραγματούνη, απραξία, αργία, αεργία, ατομία, ανασκησία, αμιλετησία, ατεχνία, μαλακία, ειλυσίς, κοπος, καματος, παρσις, παρακμή, ραθυμία, μικροθυμία, μικροψυχία, ολιγοψυχία, μακροπροσύνη, δειλία.

Αδρανής.

—Αι νοσότητες

Αφρονες, αἱ πολλαὶ δ' ἐμπάλιν αδρανές. Suid. ε. Ροιδόν.

SYN. Ολιγοδρανής, αργός, αεργός, ανεργός, απραγμων, ραθυμός, οκηρδός, αδενής, ανευρός, αναλκίς, αδυνατός, ακίκυσ, ακρατής, απρατώς, ανανδρός, ναδρδός, απалаμνος, ακιδνός, αδληχρδός, απανός, απειδανός, αραιός, βλαξ, κακός.

Αδραστία.

—Αδραστία (Νεμεσις) μὲν αἱ Δίδες παῖς Eur. R. 342.

Αδρεπῖος.

—Ἦδας δ' ανδρος αδρεπῖον εστω. Aesch. Supp. 671.

Αδρηστος.

—Αδρηστυ - ὅς εκ θεσφω γυνος ἦν. II. ι. 347. Και Ξικων, ὁδ' αὖ' Αδρηστος πρῶτ' ομῆσσι· λενεν. II. C. 572.

Αδριας.

Κείθεν δ' ευρυδοντα τιτανεσται Αδριας αἰλην. Diogenes.

Αδρδός.

—Μεγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ γέκος, Αδρδός ὁ πολέμος ερχεται. Arist. R. 1131.

SYN. Μεγας, πολλός, αδινός.—αφρός.—χαλεπός.—αχμαῖος, ὠραίος.

Αδρουνή.

Ὡδὲ κεν Αδρουνή σταχυίς νευσιεν εραξ. Hes. ε. 471.

SYN. Ευτορία, ευετηρία, ευθηνία, ευθενία, φορα, περισσοία, μεγαδός, δένος, παχος, αφθονία, περισσοία, δαφιλία. Αδρουνής.

Αδρουνής.

—Απρω' Αδρουνήτα κ' ἦεν. II. π. 857.

SYN. Ανδρουνής.—Αδρουνή, ὑψηλότης.

Αδυνατός.

Αδυνατός—γενῶτες αὐτοὶ διαφυλαξάσθαι πολιν. Eur. Iph. A. 369.

—Αδυνατός λεγέιν. Arist. N. 1073.

SYN. Αδυναμός, αδενής, ανισχυός, αμηχανός, αδρανής, ακρατής.—ανενδεκτός, αρεπιδεκτός, αεργχωρητός.

Αδυτον.

Εν μαγαλφ αδυτφ απωστότῃ, κυδαινόντε. II. ε. 448.

Α Δ

SYN. Νᾶος, ἱερατεῖον, ἱεροφυλακίον.—ἀγίασμα, ἀγίασθηριον.—σπηλαιον.

EPITH. Ευῶδες, θυῶδες, πῖον.

PHR. Χρυσέων—εις αδυτον τριπόδων—θησαυρόν, ὃν περικαλλ' ετιμασε Λοξίας. Pind.

Αδυτος.

—Αδυτων ἐπὶ δὲ κτεστων. Eur. Andr. 1034.

SYN. Αἶστος.

Αδυ. Vide Αιδω.

—Τεσῖγος ἐπὶ τῷ γε φερετερον ᾄδεις. Theoc. 1. 148.

Αδυ.

Ασειν εν Τροη ταχίας κυνας ἀργέτι δημῷ. II. λ. 817.

SYN. Κορεω, κορεννω, κορεννυμι, πληρωω, εμπληθω, εμπιπλημι, εμοφορεω, χορταζω.

Αδυ. Vide Αιδω.

Αδονες αἱ πυκινούσιν οδυρομεναι ποτὶ φυλλοις. Moisch. 3. 9.

Αδωνια.

Μυστηρί, Ερμῆ, Διίπολει, Αδωνια. Arist. Pac. 419.

Αδωνιασμός.

Ὅτ' Αδωνιασμός κτος οὔπι τῶν τεγῶν. Lys. 390.

Αδωνις.

Αταξω τὸν Αδωνιν, απωλατο καλὸς Αδωνις. Bion. 1.

EPITH. Αγαπητός, τριφιλητός, ἡμεροεῖς, τερπνός, χαριεῖς, ἀφᾶιος, ῥοδοπηχυσ, δυσποτμος, ἄερός, στύγνός, ἄγνός, αμειροτός, ευμφιος, οριδρμος.

PHR. Αδωνιος ποσις Αφροδιτης.—

Κλῦθί με ευχομενι, πολυνυμει δαῖμον αριστε, Αεροκομή, φιλερμει, βρυων ὠδαῖσι ποθεναις, Ευελε, πολυμορφε, τροφή παντων αριδηλε,—Αυξιδαλῆς, δίκερως, πολυπρατε, δακρυοτιμει, Αηλαομορφε, κυναγεσιος χαιρων, βαδυχαίτα· ἡμερονες, Κυπριδός γλυκερόν θαλος, ερνος ερωτος. Orph. Hymn.

Αδωρητός.

—Αδωρητοὶ και απαστοι. Hom. M. 168.

Αδωρος.

Εχθρῶν αδωρα δωρα κ' εκ σθησιμα. Soph. A. 674.

SYN. Αδυτος, Αδωροδοκητος, αμιδιος.—κακωδωρος.

Αδωτης.

—Αδωτη δ' οτις εδωκεν. Hes. ε. 353.

Α Ε

Α Ε

Α Εδνωτός.
— Ἀρπαγὰς τε συγγονῶν
Χρηζόντες, ἀλφῆς τῆς ἀδνώτου δίκην. Lyc.
549.

SYN. Αἰδνός, ἀπφοικός, ἀφένος, ἀδωρτός.
Αἰδλεῶ.
Ἀλλ' οὐγ' αἰδλεῖν προκαλιζέτο—Il. δ. 389.
SYN. Αἰδλεῶ, αἰδλεῶ, αἰδλεῶ, ἀγωνίζομαι.
ἀλκάζω, διαπληκτίζομαι, δηρίω, καταδην-
νομαι, μαρναίμαι, μαχομαι, παλαίω, φιλονεικῶ.
Αἰδλητήρ.
Ἰππῆς, κιδαρिताί, αἰδλητῆρες, αἰδοί. Theoc.
22. 24.
SYN. Αἰδλητής, αἰδλητής, αἰδλητήρ, αἰδ-
λευτήρ, ἀγωνιστής.

Αἰδλιον.
Ἀλλ' ἀγε δὴ οἱ δῶμεν αἰδλιον—Il. ψ. 537.
Αἰδλον.
Ταλδύβιω κηρυκε δίδε περικαλλές αἰδλον, Il.
ψ. 897.
SYN. Ἄδλον, ἐπαδλον. βραδῶν, γέρας, γέ-
ρασμιον, ἐπιτιμιον.
ΕΡΙΘΗ. Ἀγακλυτὸν, ἀγλαῶν, πλοτεπερζον,
ἀρῆον, ἐπιοιγιον, ἀθανάτων.

Αἰδλος,
Οὗτος μὲν δὴ αἰδλος ἀατος ἐκτεταλίσσεται. Od.
χ. 5.
SYN. Αἰδλός, ἀδλῆσις, ἀδλημά, ἀδλοσύνη,
αἰδλοσύνη, αἰδλῶν, ποίος.
ΕΡΙΘΗ. Ἀταρβής, ἀκλίτος, ἀγωνίος, ἀλ-
κῆσις, ἀεξιγμός, ἀτεκμαρτός, βαρὺς, δεινός,
κρατερὸς, εὐδοξός, εὐπαλῆς, λυγρὸς, στυγερὸς,
χαλεπός, πολυκμητός, πολυίστορ, ἐρατός, τι-
μηφόρος, ἱερός, ὑψηλός, φιλοστεφανός, χρυσε-
στεφανός.

Αἰδλοφόρος,
Σεναμένος, ὡς δ' ἴππος αἰδλοφόρος—Il. χ. 22.
Αἰ.
Ὡς μὲν αἰ μεμνησάι ἐνός, Il. ψ. 648.
—Τον αἰ φροτον. Soph. Aed. C. 1776.
SYN. Αἰῶ, αἰέν, εἰσάει, παντοτε, διανεκῶς.—
ἐκαστοτε, διὰ παντός, πάντα τον χρόνον.

Αἰγιγενής.
—Ἡδ' εὐχοντο θεῖς αἰγιγενέσσι. Il. γ. 296.
Αἰγιγνός,
Νυκτός αἰγιγνῆς πατέρα κλυτῶ—Orph.
Αἰζῆνος.
Τὰς αἰζῶν ψυχὰς μεδίων. Melamp.

Α Ε

Αἰδερής.
—Ἀκτῖνες αἰδερῆς πυρῶσιν. Suid.
Αἰμνηστός.
—Κλέος αἰμνηστόν—Eur. Iph. A. 1185.
Αἰδῶ.
—Ὅστε θεῖσι τὴν ἀνδρωποσίην αἰδῶ. Od. χ. 346.
SYN. Ἀδῶ, ὑμνῶ, ὑμῶ, φάλλω, μελίζω,
μελῶ, ἀνὰ μελῶ, μελπαῶ, λεγαίω, λιγυρίζω,
ὑδῶ, ὑδῶ, γηρυῶ, λεγῶ, φανταῶ.

Αἰδομαι.
—Μηστῆρσιν αἰσομένους μετὰ δαίτασι. Od. χ.
352.
Αἰκεία.
Πᾶσαν αἰκείην ἀπὶ χροῖ. Il. σ. 19.
SYN. Αἰκία, ἀδικία, αἰσχρότης, ἀναξία,
λῶβη, ονείδος, ὕβρις, ἀπρεπία.
Αἰκελός.
Ὡς αὖ αἰκελός, πᾶσι μνηστῆρσι φανείς. Od.
γ. 402.

Αἰκῆλιος,
—Παθεῖν τ' αἰκῆλια ἐργα. Il. σ. 77.
Αἰκῆς.
—Αἰκία λογὸν ἀμύνας. Il. α. 341.
—Τὸν δὲ σῆτος ὤρνυτ' αἰκῆς. Il. η. 483.
SYN. Αἰκῆς, ἀπρεπῆς, αἰσχρός, ἀναξίος,
ἀπεικός, ἀναρμόδιος, ἀναρμόδιος, ἀσυμμάτος,
ἀσυνάρτητος, ἀσυνάρτοι, ἀσυστάτος, ἀκαλλῆς,
ἀκοσμος, ἀσχημῶν, ἀτιμος, ταραχῶδης, ἀνο-
μοίος, ἀπρεπῶν, ἀδνηκῶν, ἀπροσῆκων.

Αἰκίζω.
Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν αἰκίζει μετὰ πῶν. Il. σ. 54.
SYN. Αἰκίζω, ἀδικῶ, λῶβῶ, ὕβριζω, κα-
ταίσχυῶ.

Αἰπλάνος.
—Αἰπλάνη χαλεπὰ γῆρας. Suid.
SYN. Φλυαρός.

Αἰρῶ.
—Ποτὶ γὰρ χάρις αἰρῶν. Od. λ. 482.
Μὴ μοι οἶνον αἰρε μέλιφρονά—Il. ζ. 264.
SYN. Ἀραιρῶ, ἐπαίρῶ.—αἰρῶ, μεταφέρω,
ἀνεχω, ἀνυψῶ, ἐξάρτα, διαίρῶ, προσφέρω.—
καίρῶ, βαστάζω.

Αἰσμα.
Ἡσίοδ' τὸ δ' αἰσμα—Call. Fr.
SYN. ᾠσμα, μέλος, ᾠδή.—ἐπαίρῶ.
Αἰεζομαι.
Καὶ τὰ φερε αἰεζόμενος τετληότι θυμῷ. Od.
γ. 134.
SYN. Ἀναβάζομαι, βιάζομαι.—ἀεζῶ, ἀεζ-
ῶ, ἔδελῶ, βυλομαι, ἐκ ἐδελῶ.

Αἰκῶν.
—Αἰκῶτος ἐμεῖο. Il. α. 301.

SYN.

Α Ε

SYN. Ακὼν, ακουσιος, αβυλῆτος. ουκ ἐκὼν, μὴ βυλῆμενος.—αβυλος, απειρος.

Αεκητι.

Ου πάντων αεκητι δῶν—Od. ζ. 240.

SYN. Ακεσιος.—παρα γυνῆμην.

Αελλα.

Εἰ δ' ἐπὶς ὕσμινη, ὑπεράμῃ ἴσος αελλη. II. λ. 297.

SYN. Θυελλα, αητης, ζαλη, ζαλος, βεμβηξ, διση, καταῖξ, καταγίς, λαίλαψ, συσσεισμός, στροβίλος, στρομβος.

ΕΡΙΤΗ. Αρτιπορος, αδευκής, ἀλιπλανής, βαλιν, βυκτης, θεσπας, θοδ, οκυδρομος, ευτροχαλος, δυσκελαδος, φρικαλεη, λυγρὰ, ολοή, χιμερια, τραχία, ζαχρηής.

ΕΗΡ. Αργαλεων ανεμων αελλα.—μετπορα εργα.

Αελλης.

Ως αρα τῶν ὑπο-ποσσὶ κονισσαλος ωρνυτ' αελλής. II. γ. 13.

SYN. Αελλης, αελλωδης, θυελλωδης.

Αελλοπῶ.

—Ωρτο δὲ ἱρις αελλόπος αργελευσα. II. δ. 409.

Αελλοπος.

Γηθοσυνος δ' ἱπποσιν αελλοποδισσιν οχέτο. Hom. V. 14.

SYN. Αερσιπυς, οκυπυς, οκυθοος, οκυδρομος, οκυποδης, ταχυπυς, θοδς, ανεμωνης, ποδ'νεμος, αεθριππος.

Αελλω.

Ηύκομος δ' Αρπυϊας, Αελλῶ τ', Ωκυπετηντες. Hef. δ. 267.

Αελλης.

—Ζεύς-γαῖαν αελλία δῶκεν ἰδεῖν. Od. ε. 408.

Αελλῖα.

Λητῶ δ' ἐννῆμρ τε χ' ἐννία νυκτας αελλῖας ὀδινέσσι πιπαρτο. Hom. Apoll. 91.

SYN. Αελλος, αναελλῖος, ανελλπιστος.—αδουκτος, ανῶιστος.—σκληρὸς, δυσχερής.

Αελλῖα.

Ὅ καί τιν' αελλῖα βωλῶν. Pind. Pyth. 12.

SYN. Ανελλπιστια, ανελλπισμός, απορια, δυσελπια, απογνωσις, απογνωσις, αμηχανια.

Αελλω.

—Αελλόντες σοον εἶναι. II. η. 310.

SYN. Αελλῖω, ανελλπίζω, ανελλπίζω, ανελλπίζω, απογνωσκω, αδυμω.

Αεμμα.

Η τε λυρη, τίτ' αεμμα το-λυκτων ἥτε-φαρετρη. Call. 2. 33.

SYN. Τοξον.—εθημα.

Αεναῶ.

Κρηνης τ' αεναυ χ' απορρυτι.—Hef. ε. 593.

Αεναος.

Α Ε

Ευρον αεναον κραναυ ὑπο λισσάδι πετρη. Theoc. 22. 37.

Αεναων.

—Ποταμων ἀπὸ αεναοντων. Hef. ε. 548.

SYN. Αιενας, αιερρος.—απαυστος.

Αεζω.

Ανδρὶ δὲ κεκμηῶτι μενος μεγα ὄινος αεζει. II. ζ. 261.

—Τμστερον δὲ ἑκάστω θυμὸν αεζω. Od. ρ. 226.

—Καὶ ἀδηλον αεζει. Hef. ε. 6.

SYN. Αυξανω.—ευφραίνω.—επαίρω.

Αεζομαι.

Ὅς χ' ἐμοὶ τόδε εργον αεζεται. Od. ξ. 66.

Αεπῖα.

Δροσοισιν αεπῖοισι μαλερῶν οντων. AEs. Ag. 145.

Επρ. μη δυναμενος πῖναι.

Αεργηλδς.

—Αεργηλῆς ἐπὶ φατνης. Tryph. 14.

SYN. Κενὸς.—αεργος.

Αεργια.

Ου μιν αεργιης γε αναξ ἐνεκ' ὅς σε κομιζει. Od. ω. 250.

SYN. Αργια, ραδιεργια, νωδρεα, οκηριας απορια, αδρανια.

Αεργος.

Τῶ δὲ θεοὶ νεμεσσοι χ' ἀνέρες, ὅς κεν αεργος Ζωη. Hef. ε. 301.

SYN. Αεργῆς, αεργηλδς, βλακευων, βλακιδος, νωδῆς, σχολαῖος, απραγμων, απρακτος.

Αεριοσ.

—Αεριοσ-σκοτον ομμασι σοῖσι βωλῶν. Eur. Ph. 1560.

SYN. Αερηῖος, αερωδης, περιος, διαεριος.—ηλιδατος.

Αεροαττω.

Αεροατῶ, χ' περιφρονῶ τὸν ἥλιον. Arist. N. 225.

Αεροδινητῶ.

Αεροδινητης χ' νεφοβωλς αναβολας. ib. Av. 1385.

Αερονηχῆς.

—Οἶωνος αερονηχῆς. ib. N. 336.

Αεροροιτῶ.

—Ἰταμῶς κυσὶν αεροροιτοισ. ib. P. 1326.

Αερισποτης.

Κυκνοι αερισπόται μεγαλ' ηπυν.—Hef. α. 316.

Αερισποτητος.

Τῇ γάρ τοι νεῖ νηματ' αερισποτητος αραχνης. ib. ε. 775.

Αερισπυς.

Ἴπποι αερισπυδες—II. γ. 327.

SYN. Αελλοπυς, θυελλοπυς, ελαφροπυς, ποδ'νης.

G

Αεραζω.

A Z

Αεταζω.

Πέτρας ἀμφιῤῥάγας αεταζόντες ἐβαλλον. Apoll:

1. 995.

SYN. Αερω; επαιρω.

Αεσιφροσυνη.

—Αὐτὰρ ἐγὼν ἔπομην αεσιφροσυνῆσι. Od. ο. 469:

SYN. Φαυλοτης.—αφροσυνη, χαλιφροσυνη, αβυλια.

Αεσιφρων.

—Ὁ δ' ἐμπεδος, ἢ δ' αεσιφρων. Il. υ. 183.

SYN. Αβυλος, ματαιοφρων, αβειαιος, αστα-
θης, κῆφος. φρενοβλαβης.

Αετ@. Vide Αιετ@.

Αεω (inus.)

Νυκτα μεν αεσαμεν χαλεπα φρεσίν ὀρμαινοντες.

Od. γ. 151.

SYN. Απαπανομαι, κοιμεομαι.

A Z

A Z A.

—Σακος ευρύ, γερων, πεπαλαγμένον αζη.
Il. χ. 184.

SYN. Αυχμός, πίνος, ῥυπος.—ασβολή, λιγ-
νύς.—σαπρία, σαπρότης, πυθιδών.

Αζαλί@.

Πολλας δὲ δρύς αζαλεας. Il. λ. 494.

SYN. Αζαλειος, αζεχης, αζηχης, αυος, αυ-
λιος, καρφαλιος, αδαλλης, ξερος, καταξηρος;
πινωδης, σκελλος, δανός, φρυγιος, εξικμασμενος,
τραφερός.—αυυδρος.

Αζανω, αζανομαι.

Αζαρεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δενδρεα καλᾷ.
Hom. V. 271.

SYN. Αζω, αζαινω, αυω, αφαυω, αυαινω,
αφαινω, εξαινω, διατερσαινω, εξικμαζω,
ξηραινω, καταξηραινω.

Αζηλ@.

—Αζηλα κ' ἐκ ευδαιμονα. Eur. Iph. T. 619.

SYN. Κακοδαιμων, αθλιος.—ατιμος.—αζη-
λοτυπητος.—αικης.

Αζημι@.

Εχθρὸς μεθεισα τες εμης αζημιος. Eur. Med. 1050.

Ου γὰρ ἔδ' αζημιον.

Γνωμην μεν εἶναι τοῖς σοφοῖς λινη σοφην. ib. El.
295.

SYN. Ατιμωρητος, ατιτος, ανεκτιτος, ανεκ-
δικητος.—αβλαβης.—αληθης.

Αζηχης.

—Εμὲ δ' ὕδ' ὡς θυμος ανιει - αζηχης. Il. ο. 24.

SYN. Δεινός, ενδελεχης.—αζαλιος. κραιῤῥος.

A H

Αζυξ.

—Κοραι γὰρ αζυγες γαμων πάρος—Eur. Hipp:

1425.

SYN. Αζυγης, αζυγος, αζευκτος, αγαμος.

Αζυγια.

Τοια δ' αζυγη θιοεικελος—Naz.

SYN. Αγαμια, αγαμιος, μονυχια.

Αζω, αζομαι.

—Κεφαλῆν και γυνατα Σειριας αζωι. Hef. ε. 585.

Η μεν τ' αζομενη κῆται ποταμοῖο παρ' οχθαε.
Il. δ. 487.

SYN. Αζαινω, καδαναινω, καρφω, καρφυνω;
κατακαρφω, σκελλω, τερσω, τερσαινω.

Αζω, αζομαι.

—Μηδ' αζωο δῦρον Αρηα. Il. ε. 830.

SYN. Σειβομαι, αιδεομαι, εκτρεπομαι, θερα-
πειω, λατρευω.

Αζωσ@.

Γεγοντες αζωστοι εκιον, ζωσαντο δὲ πηοί. Hef.
ε. 343.

SYN. Αζωτοι.

A H

A Hδών,

—Πυκνοπλῆροι - δ' εἰσω κατ' αὐτὸν ευστη-
μῶσ' ἀνδόνες. Soph. Oed. C. 17.

Αηδών,

—Ουδ' οἰκτρᾶς γοοῖν ορνιθος ἀηδῶς. Aj. 634.

Αηδονιευς,

Οἱοι ἀηδονίης ἐφιζομενοι ἐπὶ δενδρεων. Theoc.
15. 121.

Αηδονίς.

Εἴτε σε γ' Ἀτθίς ετερεψεν ἀηδονίς—Naz.

ΕΡΙΤΗ. Αιολοφωνος, αιολοδειρος, λιγεια, λε-
γυφωνος, λιγυμυδος, πανοδυτος, παιδολετωρ,
δακρυοεσσα, οξυφωνος, μελιγηνος, μελιδρεπίος,
μελιποιος, μελωδός, λαλος, ευγλωσσος, θηλυ-
μαιης, ειαινη, ορθριος, περοφοιτος.

ΡΗΡ. Συμπαντων αιδοῦσᾶται πετιμενων.—
Πανδιοςος καμμορος κυρη.—ὑμνῶν πολυχροῦς-
τατα γηρω.—νυμφων παροδίτις—

Ευδαι ἀηδονίδες μινυρισμασιν αυτιαχευσιν
μελπῆσαι στομασιν τὴν μελιγηνον σπᾶ. Ep. I. 1:

—Αγχιστροφον γὰρ τὴν βοὴν διαπλεκει,

Και γαργαλιστῶς οργανῶι κεκλασμενος,

Εκ τῆς εν ακμῇ γλυκυδρου μυσεργιας. Philem.

Τὴν δ' ἡδυμελῆ θυμωφωτον ἀηδῶνα Μυσης. Arist.

—Ὡς δ' οτε Πανδρεν κυρη χλωρηῖς ἀηδῶν

Καλὸν αειδῆσιν εαρος τῶν ἱσταμενοι,

Δενδρεων εν πεταλοισι καθεζομενη πυκινῶσιν

H76

Α Η

Ητε δαμά τραπῶσα χεῖ πολυχήα φωνήν,
Παῖδ' ολοφυρομένη Ἰτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῆ
ἔτρεψε δὲ ἀφραδίας, κῆρον Ζηῆδοιο ἀνακτος.
Od. τ. 520.

Αἰδέω, *vel* Αἰδέω.

—Καματῶ ἀδ' ἡκότες ἡδὲ καὶ ὕπνῳ. II. κ. 98.
SYN. Ταλαιπώρεω. σκνεω.—ἀηδίζομαι, ἀχ-
δομαι.

Αἰδούῳ.

—Παρ αἰδονιον πετραν—Eur. I. 1452.

Αἰδέσσω.

—Αἰδεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν. II. κ. 493.

SYN. Αἰδέω, ἀηδίζομαι.—ἀηδης εἶναι.

Αἰδία,

—Ὅταν δ' ἀνῆρ

Πραξῇ κακῶς ὑψηλός, εἰς αἰδίαν

Πιπτεῖ κακίῳ τῇ παλαί δυσδαιμονος. Eur. Hcl.
425.

Αἰδέσια,

—Εἰ δ' οἱ ἦτορ· πάλλετ' αἰδεῖται—Hom. B. 71.

SYN. Ασυνηδεῖα.—αἰδης γαυρίαμα.—αλα-
ζονεῖα.

Αἰμι.

Μῖνα δὲ παντ' ἀλλήκτος ἀη νότας—Od μ. 325.

SYN. Αἰ, ἀλλομαι, πνεω, πνέω, φουάω.

Αἰρ, ἰ.

—Φρεν δ' ἐμιν ἰερὸς αἰρ. Calab.

SYN. Αἰδῆρ, αἰδρη.

EPITH. Απλητος, ἀπειρεσιος, ἀνιφελος, πι-
ρνεφελος, ἀναστειρος, ἀτρυγέτος, ἀμετρητος,
ἀντατος, διψιος, διψαλῆος, βιοδρεμμεν, δεσ-
πσιος, πολιος, πυροφόρος, πνευστὸς, πνοιόδοτῆρ,
μοχθαλῆος, ἐμπνοος, λεψαλῆος, ευρύς, νηδυμος,
κυατεος, ὕγροκελευδος, ὕγροπορευτος, καταφρυ-
τος, ἀκαταστατος, δῖος, ἱερός.

PHR. Κραιπνοστυτος θῶκος, —πορος οἰωνων.

Αἰρ, ἡ.

Οἷα δ' ἐκ νερων ερεδωνθ φαίνεται αἰρ. II. ε. 864.

SYN. Οχλὺς, ορρη, γνοφος.

EPITH. Βαδῶα, αλαμπητος, δεσεατος, δῖα
γλαυκή, ευανη.

Αἰσυροι, αἰ. αἰσυροι, —αἰσυροι.

—Ὅστ' αἰσυροι Μυρμῆκες—Aesc. Fr. 451.

Αἰσυρῳ.

Εδραμεν ἤτε πορτις αἰσυρος—Tryph. 351.

—Βορεας μιν· αἰσυρος—Apoll. 2. 1103.

SYN. Κύφος, ελαφρὸς, λεπὶδς, ευκινήτος.—ελα-
φρὸς πνευ.

Αἰσυλῳ.

—Ἦτ' αἰσν αἰσυλα εργά μεμνηλεν. II. ε. 876.

SYN. Αἰσυλος, ἀδίκος, ἀμαρτωλός.

Αἰτῆς,

—Ἀνεμοιο δὲ δεινὸς αἰτῆς. II. ο. 626.

Α Θ

Αἰσις,

Ψυχρὰν αἰσιν, διψιον τε πυρ θεῶ. Eur. R. 417.

Αἱμα.

—Ἐπει μέγα πύλ' τ' αἱμα—Call. 3. 55.

SYN. Αελλα, ἀνεμος, πεμφιγῆ, πνέυμα, πνοή,
πνός, διαπνοη, φύσα, φυσμα, αὐτμη, αἰρ.

EPITH. Ακαμας, ησυχος, αἰνός, ἀλίκτυπος,
ἀβρός, ἀχειμων, αελληεις, ἀρκτῶος, ἀμειλιχος,
μειλιχιος, βαλιος, βαρυπνεων, λιγυπνεων, βα-
ρυδῆτος, βροτολοιγός, φροσερός, θνοφερός, ευοδ-
μος, εχθρός, περιος, θός, λαιληρός, λαβρός,
λιαρός, ληθαῖος, λαῦρος, κελαδων, κῆφος, κραι-
πνός, επιψυχων, πικρός, οξεία· συρίζων, πῆροεις,
χημεριος.

PHR. Εννυχιαῖς πῆρουγισσι μελος συρίζον αἰταῖ.
βαδιναν χυσιν αἰρος. Nonn.

Αἰσσητῳ,

—Ἐμμι δ' αἰσσητος παμπαν ἀφ' ὧ γινομαι,
Ερ.

Αἰτῆτῳ.

Φρικτός, αἰτῆτος, μεγας, αφδιτος, ὃν στεφεῖ
αἰρ. Orph.

SYN. Αδ' αμαστος, ἀνικητος, ἀπορητος. ἀκα-
ταπορητος.

Α Θ

Α Θαλατῳ.

—Απειρος, ἀθαλατῳτος. Arist. R. 206.

Ερ. μη ναυτικός.

Αθαμαντις.

—Τῶρ Αθαμαντίδος Ἑλλης. Dionys.

Αθαμας.

—Και Αιολίδην Αθαμαντα. Opp.

EPITH. Ασεβής, ἀνομανής, οιστρομανής,
τλημων.

Αθαμής.

Πληγην αθαμής κριος ἐκρουσεται. Lyc. 558.

SYN. Αδής, ἀστεμής, ἀστεμής, ἀτρημη-
τος, ἀκαταπληκτος, αταρμυκτος, θρασυμεμ-
νων, αυδαδής.

Αθανασία.

Εσεται ἀνδροποισιν εχων κλεος αθανασίας.
Svb. 2.

SYN. Αφθαρσία.

Αθανatoi (Θεοί ic.)

Αθανatoi τιμῶσι παλαιότερης ἀνθρωπης. II.
ψ. 788.

Αθανατῳ,

Αγιδ' εχουσ', εριτιμων, αηρησον, αθανατηντε.
II. 6. 447.

SYN.

SYN. Αφθαρτος, απαραφθαρτος, απαραφθορος, ανωλεδρος, ακηρασιος, αγηρατος.—αίδιος.—αμέροτος.

Αθαπ[ι]θ[υ].

Καίτα παρ νηεσι νεκς, ακλανστος, αθαπ[ι]θ[υ].
II. χ. 386.

SYN. Αταφος, αποταφος, ακηδής, ακηδεττος, ακηδευτος, ακτεριστος, ακτερείστος.

Αθαφα, αθηρα.

Κάγω τὸτ' ἡδ' ἡ τῆς αθαφης πολλὴν ἐφλων. A-
rist. Pl. 694.

SYN. Σεμιδάλις.

Αθεατ[υ].

Μὴ τυμβον φθιμενων ανορυξής, μηδ' αδεατα
Δεξής πελιφ. Phocyl. 95.

Ατελκτ[υ].

Ποινὰς ατελκτες ἀρπαγῆς διζήμεναι. Lyc. 1335.

SYN. Αμειλικος, αμαλδακτος, ακηλητος.
αληκτος.

Αδε[υ].

Τες δε ποιητες, και τες αδεες.—Arist. Pl. 491.

Αδεοι τροποι—αδεα εργα. ib.

SYN. Αδειαστος, αποδεος, αφιλοδεος, μισο-
δεος, αρησιδεος, δεοβλαβής, δεομίσης, δεομυσης,
αισυλος, ανοσιος, ασεβής, ασεπ[ι]ος, αταδαλος,
αλιτηριος, ανιερως, εναγής, αδεμισστιος.

Αδεμιστι[υ].

—Ἄνῃρ αδεμισστιος εἴη. Od. σ. 140.

Αδεμιστ[υ].

Αφρητωρ, αδεμιστος, ανεστιος εστιν εκῶνος. II.
ii. 63.

Αδεμιτ[υ].

—Και γαμης Κυπριδος αδεμιτας. Eur. I. 1093.

SYN. Αδίκος, ανοσιος, αδεσμος, αδεσιμιος.

Αδεριζ[ω].

Τῶν δ' ἄλλων ἢ περ τι' αναινομαι, κα αδεριζω.
Od. δ. 212.

SYN. Αδερισσω, ατιζῶ, ατιμαω, ατιμαζω,
αναινομαι, αφειδω, αμελεω, αλογεω, αφροντιζω,
απειδew, αποδοκιμαζω, ακηδew, αδιαφορῶ, α-
ποκαταβαινω, καταφρονew, καταβλεπω, κα-
ταπ[ι]νω, εξιδενew, εξιδενew, εξευτελιζω, εκφau-
λιζω, εκφλαυριζω, εξαμελεω, περιεπ[ι]ω, περι-
φρονew, υπερφρονew, υπερφροαω.

Αδερμαντ[υ].

Τιων δ' αδερμαντων ἐστιαν δομων. Aes. C. 627.

Εξρ. Αδρασυτος.

Αδεσμ[υ].

Μη παραβῆς ευας φυσεως εις Κυπριν αδεσμεν.
Phocyl. 178.

SYN. Αδεμισστιος—ἀρήρτος.

Αδεσρατ[υ].

—Αδεσρατα φύλ' ανδρωπων. Hom. Ap. 298.

—Αἰε δε νυκτες αδεσφατοι. Od. ε. 391.

—Και αδεσφατος οἶνος. Od. λ. 61.

SYN. Απελεδρος, μεγας, αμεγαρτος, ατη-
ριδμος.—ἀρήρτος, ανεκδ'ινηγτος.—ευπορος.

Αθ[υ]λ[υ].

—Ουδ' ελεές το παιδίον

Αλευτον ὄν, κἀθ[υ]λον ἐκτ[υ]ν ἡμεράν; Arist. L. 881.

Αθ[υ]λ[υ].

—Περι κυκλον αθ[υ]λ[υ]ος ομφακα μαζῶι Τυγρή
33.

SYN. Αθ[υ]λυντος, αγαλακτος.

Αθ[υ]νη, Αθ[υ]ναινη, Παλλάς.

—Αντικα δ' εγγω—Παλλάδ' Αθ[υ]νναιην. II. α.
200.

Τὸν δ' αὔδις προσεειπε θεα γλαυκῶπις Αθ[υ]νη.

II. η. 33.

ΕΡΙΤΗ. Αφρυτωνη, αλαλκομενης, Αργεη,
αἰδοιη, αγελειη, αλκησσα, αντιανειρα, αλοχευ-
τος, αγαυη, αγνηωρ, αγεστρατος, αταρβητος,
αλκίμαχη, ακαματος, ακαλανδης, αδαμαστος,
αλητις, αχραντος, ανεμωλιος, ακρηδεμνος, ασι-
δρος, αβροχιτων, αποργής, αγαμος, απειρωδιν,
Ατθ[υ]ς. Ανεμώτις, αυτογονος, αματωρ, αγροκυ-
δοιμος, ανυμφευτος. βλοσυρῶπις βαρυκτυπος,
Γοργῶπις, Γοργολοφα, γλαυκή, δεινὴ δαίφρων,
δоруδαρης, διογενής, δολομητις, ευπλακαμος,
ερυσιπ[ι]ολις, εγρεκυδοιμος, εργοπανος, ευρυστερνος,
ευπηλῆξ, ευδαρηξ, ευπαλαμος, ευπαρδεος, πυ-
κομος, δρασεῖα, δῆρις, ἱππεια, Ἰθωνιας, ἰστοτε-
λεια, ἰστοπόνος, ἱπποσοος, λαοσσοος, λαφρια,
λιήτις, μεγαθυμος, μενεδ[υ]πος, μενεχαρμος, με-
λαναιγίς, μισονυμφος, Μινῶις καθαρῇ, καλλι-
διφρος, Ληϊδιη, Λιβυστίς, ξανθῇ, ξυδ[υ]ς, οβρμω-
πατρη, ογκαιη, ομβριμη, ποτνια, πολυβ[υ]λος,
πολυμητις, πολιάς, πυλαιτίς, πυλαιμαχος, π[ι]ο-
λιπορδος, περσεπ[ι]ολις, περιφρων, πολιςχος, πο-
λεμνδ[υ]κος, σοφῇ, σακεσπαλος, Τριτωνίς, τριτω-
γενεια, τριγενητος, ταλαεργος, τολμηςσα, τα-
νυκνημις, φιλομολπος, φιλεριδος, φωνική, φδι-
σιμβροτος, φερασπις, φυγοδεμνος, φοβεριστρατη.
ΡΗΡ. Διος τεκος—δυγατηρ—κρη. ποδων—
γαμων αδιδ[υ]κτος.—δῖα δεσων.—παῖς αμνη-
τωρ—κυναιγίς παρδεος.

Παλλάς μενογενής, μεγαλη διδ[υ]ς εγ[υ]σε σιμνη.
Δῖα μακαυρα θεα, πολεμοκλόνε, ὀρμιδυμε,
Αρήρτ', αὔρητῇ, μεγαλωνυμε, αντροδ[υ]λαιτε.—
Οπλοχαρές, οιστρῶσα βροτῶν ψυχὰς μαυιασι.
Γυμναζ[υ]σα κρη, φρικαδ[υ]ν θυμὸν εγχεσα.
Γοργονε, φυγολεκτρε, τεχνῶν μῆτερ πολυολβε.
Ορμασθερα, ρηλαιστρε κακῶις, αγαδοῖς δε φρο-
νησις.

Αρσην μεν και ἄθ[υ]λος εους, πολεματοκε μῆτι.

Αιολομορφε δρακαινα, φιλενδεε, αγλαοτιμα.

Φλεγραυω

Α Θ

Αδρός.

Ἡμεῖς δ' αδρός ὧδε κατὰ στρατὸν ευρύ Α-
χαιῶν. II 6. 439.

SYN. Αδινός· ἐμπνεύσης· συνεχῆς· θαμπός,
συνεπτυγμένος, συνεσκινασμένος, ακριτοφυρτός·
αολλής.

Αδρυπτος.

Εἰθίς δὲ διαίταν εἶχεν καθαρεῖον, αδρυπτον.
Pythag. 35.

SYN. Ατρυφερός, ατρυφίτης· — ανδρείος —
αδραυστός.

Αδυμνω.

Τί χρεῖμ' αδυμνῆς; — Eur. El. 831.

SYN. Αποθυμνω, δυσθυμνω, λειποθυμνω, βα-
ρυθυμνω, μικροθυμνω, αελοῦ, μεναινω, μεναινω,
αλυω, εκλυομαι, λειποδρανῶ, εναποφυχω, φυ-
χορραγῶ, διακειμαι, ανιαομαι, λυπωομαι, ωρα-
κιαω, ωρακίζω, απογινωσκω

Αδυμια.

Πᾶσα δ' αδυμια, καὶ κακοτὴς ἐπίται. Tyrt.
4. 10.

SYN. Λειποθυμια, λειποφυχια, αδημονια,
αηδία, ακηδία, λυπή, αελπτία, αλγος, ανη.

Αδυμης.

— Νῦν δ' ασκελῆες ἡ αδυμια. Od. κ. 463.

SYN. Δυσθυμιοι, αδυμητες, μικροφυχος, λει-
ποθυμιοι, περιλυπτοι, κατηφῆς, σκυθρωποί, αλε-
γενοί,

Αδυρμα.

— Φεράω ερατεινὸν αδυρμα. Hom. Merc. 40.

— Δίδω δ' αἶ' αδυρματα θυμῷ. Od. σ. 322.

SYN. Αδυρματιον, παῖγμα, παίγνιον, παίγ-
νια, παιδίον, εἴψια· — αγαλμα

EPITH. Απολλωνιον, Αφροδίσιον, καλόν,
περικαλλές, τερπνόν.

Αδυρογλωσσοι.

Ανὴρ τις αδυρογλωσσοι, ισχυὼν θρασει.

Αργεῖος, εκ Αργείος, πναγκασμένος.

Θερύω τε πύσσινος, κάμαθ' ἑαρησσία,

Πιθανὸς ἐτ' αὐτὸς περιβαλεῖν κακῷ τινι. Eur.
Or. 901.

Αδυροστομος.

Αδυροστομος δ' ἀχὼ τηλεφανὴς πικρᾶς

Οἰρυγᾶ ὑπὸ πῦρτι. Soph. Ph. 189.

SYN. Αδολεσχός.

Αδυρσος.

— Αδυρσοι Βακχαι — Eur. Or. 1318.

Εξρ. Κακοθυρσοι, — θυρσων διομενοι. — ἡ μετὰ
θυρσων.

Αδυρω.

Αἶ' αὐτὴς συνεχῆς ποσὶν ἡ χερσὶν, αδυρων.
Π. ο. 364.

SYN. Αδυρεω, αδυρεωμαι, ορχεομαι, παίζω.
ἐμπαιζω, διαπαιζω θρυπτω.

Α Ι

Αδυτος.

Ανιερὸς αδυτων πελαγων τρυχῇ Eur. Hipp. 147.

Αδῶος.

Τῷ μιν γὰρ ἔνι κινδυνος, ὃ δ' αἰδῶος μιν. Eur.
Fr.

SYN. Αζημιος· — αβλαβῆς· — ανειτιος.

Αδωπεντος.

— Τας αδωπεντες δικας. Lyc. 1399.

SYN. Αθελκτος, ασπλαγχνος, αμειλιχος,
απολακευτος· — καθαρός.

Αδως.

Θρηκίης τ' Αδως, ἡ Πηλιε ακρα καρνα Hom.
Ap. 33.

Α Ι

Αἶ Α.

Τες αμφο ζῶες κατεχει φυσίχους αἶα. Od.
λ. 300.

SYN. Γῆ, γαῖα, χθὼν, πιδον.

EPITH. Ασπετος, βαρυχθων, ερατή, ευσα-
χης, επιτροχος, εριδωλῆς, ερισπετος, πολυσπο-
ρος, ευστός, πολυλλῆος, πολυδιψιος, πολυπλοῖς,
πολυπυρος, πολυορνίθος, πειρα, ποιητῆρος, περια,
κελαινη, τρηχῆα, ομβριμος, σιδηρομητωρ, φα-
ραει

Αιαγμα.

— Συν αλαλαγᾶς δ' αιαγματων. Eur. Ph. 347.

SYN. Γοῦ, θρήνος, οδυρμός, ολοφυρμός, ολο-
φυρσις, οίμωγη, οίκτος, οίκτιρμός, οίκτισμός,
πενθῶ, κλάυμα, κλαυδμός, κλαυθμυρισμός,
κωκυμ., κωκυτός, στεναγμός.

Αιαζω.

Ὡς ἐγὼ αἰνοτοκεια φιλον τεκῶ αιαζεσα. Moic.
427.

SYN. Οίμωζω, οδυρομαι, ολοφυρομαι, κατο-
λοφυρομαι, κλαῖω, κατακλαίω, κλαυθμυρίζω,
κλαυσασκω, κωκυω, ακακωκυω, θρηνω, δακρυω,
ωρυομαι.

Αιατη.

Νῆσον ἐς Αιατην σχισεις ευεργεία νῆα. Od λ. 70.

Αιακός.

— Ὁ δ' αἶ' Αιακός εκ Διὸς ἦεν. Il. φ. 189.

EPITH. Αστειρικτος, απήσῃτος, αἰολομητις,
θρασύς, Ινδοφορῶς, φυσίχῶς.

PHR. Ὀμογιον αἶμα Λυαιν. — βλαστημα
αἰός. Nonn. D.

Αιανής.

Απὸ γὰρ κοῦ αμῆλυνει
αιανὴς ταχέας ἀπάδης. Pind. Pith. 1.
— Νυκτὸς αιανὴς κυκλῶ. Soph. A. 681.

SYN.

A I

κραγεδενκτῷ, φασσος, χαροπὴ, μαλακίη. —
 ασαι, αργυρο, αντωπ, αντιρροπ, ανι-
 τυπ, παλιναγρετ, παλινδροπ, αυτοσ-
 συτ, ετεροσσυτ, θεοσσυτ, βιοτησιος, επι-
 δορπι, ομορεψης, πολυδαιδαλ, πολυδι-
 ψιος, εκηβλη, κελαινεφης, νεοφεψης, εγχιλος,
 φινι, σελασροφ, θαλαμηπολ, πανυπερ-
 τατ, φαιθεντις. Nonn. D. — πελι, — σελι-
 νης. — χαλκx αιγλη.

Αιγληεις.

— Ατ αιγληεντος Ολυμπι. II α. 532.

SYN. Αγλαός, λαμπρίς.

Αιγοκερύς.

Αυτῷ κυανερῷ υποκειμενος Αιγοκερῆϊ. Agat.

SYN. Αιγοκερῶς.

ΕΡΙΤΗ. Ηεροεις, αθαλπης, ιχθυοεις, νοτιος,
 χαλαζης.

Αιγυπτις.

— Εταλμενος, αιγυπιος ὧς. II. p. 521.

SYN. Γυψ

ΕΡΙΤΗ. Αγκυλοχειλης, γαμφωνῆς.

Αιγυπτιάζω.

Ουκ εἶός παλαι ηγυπτιάζετ. Agist. 3. 929.

SYN. Παιρογῶν. κακοτρεπτενομαι.

Αιγυπτιοι.

— Και Αιγυπτιες επαληθεῖς. Od. δ. 83.

ΕΡΙΤΗ. Δεινοί.

ΡΗΡ. Αριπρεπειων γερος αιδρεν.

Οι παῖδοι βιοτοιο συνεστησαντο κελευοις.

Αιγυπτιος.

Πειπῆαιδοι δ' Αιγυπτιον εὔρρειτην ἰκομεθα. Od.
 ε. 257.

ΕΡΙΤΗ. Βαρεῖα, περιη, ἱερῇ. ευβοτος, ευσπο-
 ρος, εὔρρετις, ευλειμων, εριδενής, γιπαρῇ, με-
 γαλη, πολλυλῆος, πολυπυρος, πυροφορος, κακο-
 φρων, σκοτοιστα, χθαμαλός.

ΡΗΡ. Αδ σταχυεσσι βρυεσα.

Αιδεομαι.

Αιδεῖσθ' ὧς ἱερῇ—II. α. 23.

Αιδομαι.

Τῷ μεν ταρβησαντε και αιδομενω βασιλῆα. II.
 α. 33.

SYN. Ἀζω, ἄζομαι, αγαζομαι, ἄγισσω, α-
 ποβλεπω, γεραιω. ευλαβεομαι, κυδῶ, κατα-
 δειομαι, θεραπειω. πρεσβευω, σεβάζω, σεβίζω—
 φοβεομαι.—αισχυνομαι.—αρεσκομαι. οπιζομαι.
 οκνῶ.

ΡΗΡ. Σεβαστικῶς διακειμαι πρὸς τινα—
 σεπῶς εχω.—δια τιμῆς, εν τιμῇ, δι' αιδεῖς.
 αγω.

Αἰδηλος

Ἦυτε πυρ αἰδηλον επιφλεγει ασπετον ἕλην. II.
 C. 455.

A I

SYN. Αἰδηλος, αἰδηλοποιος, αἰδοκητος.—ολι-
 θριος.

Αἰδης.

—Αἰδης ται αμειλιχος, ηδ' αδαμαστος. II α.
 158.

Αἶς.

Τὸν δὲς αποθιμειον δῦναι δομον Αἶδος εισω.
 II γ 322.

Αἰδονεύς.

Μεχρις επ' Αἰδονῆος ὑπερθυμοιο βερεθρων. Cal.

Αἰδωνεύς.

—Αναξ ενεραν Αἰδωνεύς. II. v. 61.

SYN. Πλατεύς, Πλατων.

ΕΡΙΤΗ. Αμειδηςτος, ακριτος, μεγαγχαιτης,
 κρατερῆς, ιφθιμος, αλκιμος, δυσπειθης, κλυτο-
 παλος, νεκροεγμων, φονιος, ὑπερθυμος, παν-
 δαματωρ, ιπλεις, πικρὸς, ψυχροδωρος.

ΡΗΡ. Ο παντων ἀρπακτης.

Αἶδης.

Ευτέ μιν εις αἶδαο πυλαρταο προυπεμφεν. II.
 367.

SYN. Αδης, ερεβος, ζορος.

ΕΡΙΤΗ. Ανόστητος, αχλυοεις, δακρυοεις,
 πολυδακρυτος, πολυκλαυτος, ενιυχρος, ηεροεις,
 μελας, γλυκὺς, λυσιμελής, ερεμνός, παρξοφος,
 ζορῆρος, λυγρὸς, στυγερὸς, κρυερῷ.

ΡΗΡ. Μελαντιιχης δομος Περσεφονης.—ευρω-
 εις, δομῷ Αἶδα—Αἰδωνῇ βερεθρον.—Κοινὸς
 παῖσι λιμῖν.—ἀρρηκτὸι τ' Αἶδαο πύλαι, κ' δ' ἡ-
 μος ονειραν.—δομον κρυερῷ Αἶδαο.—αμφολοῖσι
 πυλῆσι πολυκλαυτε αἶδαο.

Αἶδιος.

Ἐδρην αἶδιον ελαχε. Hom. 28. 3.

SYN. Ατελετος, ατελευτητος, αχροτος, αιω-
 νιος, αμηρυτος, ανεκλειπῆος, απαραδατος.

Αἶδνος.

Ουρεος εν βρησσησιν αἰδνῆς—Hef. 3. 860.

SYN. Αειδῆς, σκοτιος, σκοτεινός, διαφερῆς.

Αἰδοῖος.

Αἰδοῖος τέ μοι εσσι, φιλε ἐκυρῆ, δεηρόστα. II.
 γ 172.

SYN. Αἰδοῖος, αιδεσιμος, αιδετος, αζητος,
 ευλαβητός, αποβλεπῆος, ενδοξος, ευσεπῆος, θε-
 σεπῆος, ποτνιος, σεπῆος, σεμνός, σεβαστος.—
 αιδωφρων, αιδημων, αισχυνήλης, αισχυνήηρος.

Αἰδρεω.

Ουδε τ' αἰδρεω—II. η. 198.

Αἰδρια

Οστις αἰδριη πελαση—Od. μ 41.

SYN. Απειρια, αμαθια, αγνωσια, αδαμημορια.

Αἰδρις.

—Αἰδρει φωτὶ εοικῆς. II. γ. 219.

SYN. Απειρος, αγνωμων, αδαμων, αμαθῆς.
 Αἰδοφρων.

Αιδόφρων.

Ὅστις αἰδόφρων - πρὸς σ' ἦν μαλιστα. Eur.
Alc. 669.

SYN. Αἰδοῖος, αἰδήμων, εὐλαβής.

Αἰδώς.

—Νοός δ' ἀπολαλεῖ καὶ αἰδώς. Il. ο. 129.

SYN. Αἶδος, αἰδέσκει, αἰσχυρή, αἰσχυρία, αἰσχυρήλια, ἐντροπή, εὐλαβία, σεμνότης, δεραιμία, παρθένα, ἀγνεύμα. σέβας.

ΕΡΙΤΗ. Αἰρητός, ἀφελής, ποτνια, γαμήλιος, μελιχρῆ, παρθένη, φιλοπαρθένης, ἐρατὴ, ἐπίδημιος, τελεσίγονος, τιμιος, υπείροχος, σοφῆ, σαφρῶν.

ΡΗΡ. Ἀλλὰ οἱ αἰδώς Ὀμματα κυανέοισιν ἐφίζαντε, καὶ δὲ ὑπερδὲν καλὰς ἀμφοτέρωθεν παρήδας. Cal. — Σαῖς γὰρ σπῶπαῖς Ἀγλαίης πνεῦσα σοφὴ περιλείβεται αἰδώς.

Αἰετός, αἰετός.

Αἰετός ὑψίπετης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐργῶν. Il. μ. 201.

ΕΡΙΤΗ. Αἰδών, ἀλκήεις, γαμψωνύξ. ἀσχυλοχέλης, δαφινόος, αἰρεσιποτῆτος, ὑψίπετῆς, ὑψικελεύδος, ἀκυπέτης, πῆνοκρατῶν, ταυπηρός, οἰζύς, ἀκὺς, εὐπῆρος, εὐποιοῦτος, μέλας, θηρητῆρ, μορφνός, λυγρός, πῆνός, πῆροεις, νεροφατῆς, νεροδῆς, γαμοκλόπος, ἀμνηστῆς.

ΡΗΡ. Δῶς αἰσιός ὀρνις. Τελεσιτάτος πετεπῶν. Ὀρνις ἐρωτῶν. Δῖος πῆνός κυων. Ἀρχὴς οἰωνῶν. Κρονίδαο διακτορός. Οἰωνός μεγ' ὑπεροχὸς ἀγγελιωτῆς, τῷ ζῆνός τερατων. — Οἰωνῶν μῦθος ἐνεραιός. Οἰζύ λαων, οἰζὴ κεκληγώς.

Αἰζήσιος.

Ὡς δ' ὅταν οἰζὺν ἔχων πελεκυῖ αἰζήσιος ἀνὴρ. Il. ε. 520.

Αἰζήσιος.

Ὅν τ' αἰζήσιος ἀφικεν ἀνὴρ, πειρωμένος ἦεν. Il. ι. 432.

Συνώνται ταχέες τε κυνές, θαλεροὶ τ' αἰζήσι.

Il. γ. 26.

SYN. Νεός, νεανίσχος, νεανίας, ἀκρηβός, κῆρος, νῆδεος.

ΕΡΙΤΗ. Ἀρνήσιος, ἀνθηρός, εὐανθῆμος, ἀνθιμῶδης, εὐθενής, διστρεφής, ἀκμαζών, τερνοχρῶς, φιλοπαρθένης.

Αἰητής.

Αὐτοκασιγνήτη ὀλοφρονος Αἰηταο. Od. κ. 137.

ΕΡΙΤΗ. Ὀλοός, ἀπηνής, μεγαλοφρων, βαρυφρων, πολυφθονος, ὑπερηνῶν, ὑπερδυμός.

ΡΗΡ. Κολχῶν κρείων, σημαντῶν. ὕδς φαεσιμῶς τε πελίοιο.

Αἰτῶ.

Ἡ, καὶ ἀπ' ἀκροδετοιο πελῶν αἰτῶν ἀνεστη. Il. σ. 410.

SYN. Αἰδωνί—ἀνιμῶδης.

Αἰθαλιών.

Τοὶ δὲ ποτὶ σκιραῖς ὁροδαμνίσῃ αἰθαλιῶντες
Τεττιγες λαλαγεῶντες ἔχον πονον. Theoc. 7.
138.

Αἰθαλοῖς.

Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κοινὴν αἰθαλοῖσσαν.
Il. σ. 23.

SYN. Αἰδων, αἰθαλωδης.—αγλαός.

Αἰθαλῶ.

Κατὰ δ' αἰθαλὴ κηλὶδ' οἰκτροτάτῃ κεχρῶσαι.
Eur. Hec. 911.

SYN. Αἰθαλή, λιγυός.

Αἰθαλῶν.

Τας Μολοποῖς αἰθαλωσασαὶ γυας. Lyc. 1340.

SYN. Αἰθαλωδῶν, αἰθολῶν, αἰθῶν, ἀναιθῶν, ἀναιδυσσῶν, φλεγῶν, φλεγιδῶν, ἀναφλεγῶν, καταφλεγῶν, ἐμπρηιδῶν, καταπρηιδῶν, καιῶν, ἀποκαιῶν, διακαιῶν, ἐκκαιῶν, ἐπικαιῶν, δαῖω, πυρῶν, πυρπολεῶν, πυρακτεῶν.

Αἰθαλωτῶ.

—Αἰθαλωτὸν ἐς πετραν μολῶν. Lyc. 338.

SYN. Αἰθαλωδης. κεκαυσμένος.

Αἰθῆρ.

Αἰθῆρος ἐκ δῖης ὅτε τὸ ζεὺς λαίλαπα τεινεῖ. Il. π. 365.

—Οὐρανὸν δ' ἀρ' ὑπερβῆα γῆν ἀσπετος αἰθῆρ. Il. δ. 554.

SYN. Αἰθῆρ—αἰθρία.—πῦρ. Aristoph.

ΕΡΙΤΗ. Αἰθρυγέτος, αἰθρυγῶν, ἀσπερωπός, ἀστροχίτων, ἀτλήτος, ἀπηνός, ἀπειρίτος, ἀσπετος, ἀφῆτος, ἀκαμάτος, ἀβάτος, ἀνεμῶδης, αἰολός, ἀγλαός, ἀυγαλέος, ἀγλῆεις, ἀνεφελός, εὐβότος, εὐδῖος, ἡσυχός, λαμπρός, τηλεφανής, φαίδιμος, φαενός, ὑψιφανής, πλῆξτος, ὑνεμός, ἐλευδῆρος, ἐπῆλξτος, ἐπῆλπος, ποικίλος, ποικιλονώτος, χαλκῆος, μακρός, πανευκίλος, ὕγρος, ἐρημη, δρυτινακτός, θαλερομμάτος, πυρῶδης.

ΡΗΡ. Δῖος οἰκησίς, δωματίον.—Ὁ χθον' ἐγκυκλῆμενος. μεγαλῶνυμος πατήρ, σεμνοτάτος πάντων βιοδρεμῶν.—Σοφὸς ἀρμονίας πατήρ. Ὁ Δῖος ὑψιμελαδρον ἔχων κρατὸς αἰὲν ἀτειρὴς, Ἀστῶν πελὴς τὰ σεληναῖς τὰ μερῖσμα, Πανδῶν ματῶν, πυρῖπνε, πᾶντι ζῶσιν ἐναυσματῶν. Τηφανῆς Αἰθῆρ, κοσμῶν στοιχεῖον ἀρίστον. Ἀγλαὸν ὠβλαστήμα, σελασφόρον, ἀσερφεγῆς, Κικλησκῶν λιτομαί σε, κεκραμένον εὐδῖον ἐνάλι. Orph. Hymn.

Αἰθερίος.

Οὐ γὰρ ὄγ' αἰθερίοιο φυτὴν ἔχον οἰωνόιο. Apoll. 2 1258.

SYN. Αἰθερίωδης.—ἀεροπόρος.—ἀερίος.

I.

Αἰθεροδρεμῶ.

Αιθεροδρομία.

—Εἰδ' ἄλλα πετεινῶν αιθεροδρομῶν. Αἰθ. Α. 1393.

Αιθιοπία.

Λαόν, οἱ ἡμεῖσι μελαμύροτον Αἰθιοπία. Cal.

Αιθιοπες.

Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθιοπας μετεκίαδε τηλόθ' ὄντας,
Αἰθιοπας, τοὶ δ' ἔχ' ἄδ' εἰσάτωται, εἰσάτωται ἀν-
δρῶν,

Οἱ μὲν δυσόμενοι ὑπεριόνος, οἱ δ' ἀπέντος. Od.

α. 23.

ΕΡΙΘΗ. Ἀμυμονες, Δευδίες, εὐχεσιμοφοί,
ἑσπεριοί, πυματοί, κελαινοί, μελανές, μελανο-
χροί, μελανοχροές, κυανέοι.

ΡΗΡ. Ἡπειριοί πανυστατοί.

Αἰθίοψ.

—Ἀυστε παῖδ' Αἰθιοπῶ. Pind. Ol. 2.

Αἰθίοψ.

—Τὸν δ' ἀμφὶ τε δῆϊον αἶδος

Βαλλεν ἀτε στεροπῇ. Ap. 3. 1303.

SYN. Πῦρ, φλόξ, πῖγος.—καῦμα.

Αἰθοψ.

—Ἐπὶ δ' αἰδοπα οἶνον—λέβε. Il. α. 462.

SYN. Κυανέος, μελάς, αἰδός, κελαροφάης,
φαῖδς, οφφναῖος, πυρρός, θερμός, αἰδων, λαμ-
πρός.

Αἰθεσα.

Ἐκ δ' εἰλασε προδυροιο, κ' αἰθεσης εἰδ' ὄψε. Od.

ο. 146.

SYN. Στοῶ, περιστάων, παριστάς, βαρις.

ΕΡΙΘΗ. Δαίδαλεν, ξεστή.

Αἰθρη.

—Πιτθῆος θυγατρ. Il. γ. 144.

Αἰθρη.

—Ἡελιοιο πόλις καλλικτιτος Αἰθρη. Nonn.

Αἰθρη.

—Οὐδέ ποτ' αἰθρη Κεῖνι εἴχει κορυφὴν. Od. μ. 79.

Αἰθρία.

—Αἰθριν δ' αὐδης εἰθκεν ἰδεῖν. Solon.

SYN. Διαιθρία. ευδία, νηεμία, γαλήνη.

ΕΡΙΘΗ. Ἀνεφελος, νηεμός.

Αἰθρηγενετης.

Και Βορέης αἰθρηγενετης. Od. ε. 296.

Αἰθρηγενίς.

—Αἰθρηγενίος Βορέας. Il. ο. 171.

Αἰθριοκοιτέω.

Ἄδ' ὅθ' τῷ θερεος παρ' ὕδωρ βίον αἰθριοκοιτέιν.
Theoc. 8. 78.

Αἰθριός.

Ἡλθ' ἀνεμος Ζεφυρος μέγας αἰθριος ἐκ Διὸς αἰ-
σης. Hom. A. 433.

SYN. Ευδῖος, ευδιενδς, διαιθριος, ευηλιος,
προσηλιος, πανηλιος, ψυχρός, γαλήνιος.

Αἰθρία.

Αἰθρη καὶ καμάτων διδμημένον—Od. ε. 319.

SYN. Στίβη, παγος, παχνη, δροσπαχνη.

Αἰθα.

Αἰθρη δ' εἰκα ποτὴν ἀνεδεύσατο λιμνῆς. Od.

ε. 337.

SYN. Κεφρος, λαρος.

ΕΡΙΘΗ. Πτώκας.

Αἰθυσσώ.

Και φλογος αἰθυσσῶσι μαραινόμενοι λυχνεῖαι.

Αἰθ.

SYN. Αἰθω.—αυγαζώ—αἰω, παραδαλπω,

παραθερμαίνω, θέρω, στατεύω.

Αἰθω.

—Ἐγὼ δ' ἐπὶ Δελφίδι δαφνῶν Αἰθω. Theoc. 2. 24.

SYN. Αἰθαλῶ.—δαιομαι, εμπυρίζομαι, πυ-
ρῆμαι, πυρίσσω, πρηδομαι, σιλαγίζω, σμυχο-
μαι, φλεγομαι, φλεγμαινω.

Αἰδομαι.

Δεινὸν ἀποπνεύσας πυρὸς μέγας αἰδεμένοιο. Il.

ζ. 182.

Αἰδων.

Ἴπποι, αἰδωνες, μεγάλοι. Il. ε. 839.

—Και αγριον ἐμβάλε λιμὸν.

Αἰθωνα, κρατερόν. Call 6. 67.

SYN. Αἰθοψ, αἰθαλοεῖς, εμπυρος, διαπυρος,
σφρικαῖς, σφριφλεγής, ψολοεῖς, φλογιστός.—
δεινός.—αρείος.

Αἰκαλλῶ.

Τα μὲν λογ' αἰκαλλει με. Arist. Eq. 211.

SYN. Ἰτακαλλῶ, σαινῶ, μελίσσομαι, κο-
λακευῶ, ὑπερκολακευῶ, θῶπενῶ, θῶπῶ. κορίζο-
μαι, ροδένῶ, μωκίζῶ.

Αἰκλή.

Τόξων αἰκλῆς αἰμοῖς μένον—Il. ο. 709.

SYN. Αἰξ, αἰδυγμα, βία, ἐξάλμα, σπელασσε,
επελευσίς, επιφορά, εφοδος, οἶμα, οἰμημα, ὄρμη,
ὄρμημα.

Αἰκε.

—Αἰκε πιθῆαι. Il. α. 208.

Αἰκέν πως ἐδελθσιν ἐπὶ Τρῳεσσιν ἀρῆξαι. Il. αἰ

408.

SYN. Εἰ, αν, αντηρ, εαν, εαντηρ, ετηρ, ην.

Αἰκία.

Τῆς αἰκίας δι τυπλόντες ποδῶν ἐκτισκεντ Arist.

Ecccl. 659.

SYN. Αἰκισμα, αἰκισμός, πλῆγῃ, ὕβρις, αἰκισμα.

Αἰκίζω.

Ἀλλά μ' ἄ Διὸς—Ολεθριον αἰκίζει. Soph. Aj. 402.

Αἰκίζομαι.

Και νῦν κατ' οἴκας συνδετης αἰκίζεται. Ib 65.

SYN. Τυπῶ, θέρω, παῖω, καταπαῖω, αλοαῶ,
ράβδίζω.

βαδίζω, μαστίζω, μαστιγῶ, μαστιγίζω, ξάω,
 ξένω, ἱμασσω.

Αἰκισμα.

—Οὐλομέν' αἰκισματα. Eur. Ph. 1554;

SYN. Αἰμακ.—πλῆγμα, πλῆγη.

Αἶκας.

—Σε μὲν κύνες ἢ δ' οἰωνοὶ

ἔλκυσσ' αἶκας. Il. χ. 336.

Αἰλη.

Οὐδὲ θετὶς Ἀχιλλῶα κινυρεται αἰλῶα μητρ.
 Call. 2. 20.

SYN. Αἰακτὴς, ἐπικλαυτος.—αἰλως.

Αἰλως.

—Ἡδ' αἰλως κακοεργας. Opp.

Ἀνδροβοραν ὁμοτεχε κυῶν, αἰλως. Eriph.

SYN. Αἰγίλως, γαλεος, γαλῆ.—αἰολως.
 (Dawes Misc. p. 261.)

ΕΡΙΘΗ. Οἰκογενής.

Αἷμα.

—Αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ στομα φοινίον αἷμα.
 Od. σ. 96.

SYN. Βρότος, ἰχάρ, λυθρον.

ΕΡΙΘΗ. Ἀμβροτον, αγαυον, αρχεγονον, α-
 θων, ασταγής, ατρεκής, ακραιφνής, αφοιμανής,
 αγαθον, αραρισιον, βασιλῆων, βλοσυρον, διοτρε-
 φής, διπτετής, ευγενής, ευκλής, εμφολιον, κελαι-
 ρον, κελαιφής, μελαν, μελαινεφής, μελαμπαγής,
 πορφυρον, κοτυληρυτον, ἱερὸν, οὐβλον, θερμόν,
 λαρόν, παχύ, λευγαλέον, λιποδυνής, ροδον,
 πεδωτρεφής, μεμηνός, νηχυτον, ξανθόν, ολόν,
 χλωρόν, κυανέον.

ΡΗΡ. Φορία δροσος: θυελη Ἀρεος. Ξενος ομβρος
 Ευναλι νιοετοιο. νασμός μελαναιγής.—κοκκο-
 βαφής, κροκοβαφής σταγών.—Ορδῖος αἰμαλῆς
 ανεκτικῶν αυχός εερσης. Nonn. D.

Αἰμαλί.

Γλαυκῆς βρευλλας ἢ αἰμαλῆς αμειδυση.
 Tgryh. 69.

Αἰματηρός.

Τὰν αἰματηρὸν αταν. Eur. Or. 960.

Αἱματοεις.

—Ποδας και χεῖρας ὑπερθεν

Αἱματοεις. Il. p. 542.

SYN. Αἱμακτῆς, αιμηρός, αἱμων, αἱμαδής,
 αἱματῶδης, διαίμης, καθαιμακτος, μαιφόνος,
 βροτοεις, ρονηεις, φονιος, μαιφόνος, αἱμοδαφής.—
 ερυδρος.

Αἱμαρδαντ.

—Αἱμαρδαντος θυσιαι. Eur. Alc. 131.

Αἱμορρυκτ.

Αἱμορρυκτα δὲ δὴ κρεα παθον—Od. υ. 348.

Αἱμασσω.

Βωδὸν δ' αἱμαξεν κεράς τραγος ὅτος ὁ μαλῆς.
 Theoc. Ep. 1. 5.

Αἱματίζω.

Πτωμασιν αἱματίσαι πεδον. Aes. Supp. 669.

Αἱματον.

Σφαζ', αἱματι θαῖς βωμόν. Eur. Andr. 259.

SYN. Εξαιματῶ, καθαιμασσω, καθαιμα-
 ζω, λυθρω, φοινίσσω.

Αἱματηφόρος.

—Αἱματηφορος μωρης. Aesch. S. T. 425.

Αἱματολοιχος.

Εκ τε γαρ Ερως αἱματολοιχός

Νεῖρει τρεφεται. Aesch. Ag. 1483.

Αἱματοπατής.

Γαμφηλῶσι δρακοντα κοαλεμον, αἱματοπατην.

Arif. Eq. 198.

Αἱματορροφος.

Λεοντες ακτρον αιματορροφ. Aesch. Eum. 193.

Αἱματορρυτος.

Ρανισιν αιματορρυτοις

Θανῶσαν. Eur. Iph. A. 1515.

Αἱμοτοσταγής.

Αχεροντιός τε σκοπελος αιματοσταγής. Arif.
 R. 474.

Αἱματῶπος.

Τὰς αιματωπὺς ἢ δρακοντωδεις κορας. Eur.
 Or. 256

SYN. Αἱματῶς, αἱμοχαρής, φιλαίμων, φιλαί-
 ματος, φονικῆς.

Αἱμ.

Ἡμνος ὑψηλῆς κορυφῆς ἐπὶ Θρηῆκος Αἱμ. Call.
 4. 63.

ΕΡΙΘΗ. Δυσχειμων, χιονωδης, μακρῶς.

Αἱμοχαρής.

Αἱ γένος αἱμοχαρής, δολιον, κακόν. Syb. l. 2.

Αἱμυλί.

—Μαλακοῖσι ἢ αἱμυλοισι λογοισι. Od. α. 56.

Αἱμύλ.

Ου γὰρ τ' Ὀδυσσεύς εστιν αἱμύλος μονος. Eur. Fr.
 SYN. Μελικος, μελικτηριος, ηπιος, επαγω-
 γῆς, προσαγωγῆς, προσηνῆς, θελκτηριος, αρεσ-
 κος, εραστός. δειλεαστικῆς, αστέως. χαριεις,
 ευχαρις, μαλακῆς, λαμυρός, ευτραπελος, στω-
 μυλος, κομῆδς, κομφοπρεπής, καλλιπῆς.

Αἱμυλομητης.

—Πολυτροπον, αιμυλομητην. Hom. Merc. 13.

Αἱμων.

—Σκαμανδριον. αἱμονα θηρης. Il. ε. 49.

SYN. Γνωριμος, επιστημων, ειδημων.—αἱ-
 μαλῆος.

Αἱμων.

Αἱμονά τε κρειοντα—Il. δ. 296.

Αἱμονιδης.

Μαιων Αἱμονιδης—Il. δ. 394.

Αἱνεας.

Αἱνεα,

A I

Αἰρεῖα, Τρώων βελιφορέ χαλκοχίτωνων. II. γ. 463.
 EPITH. Αγχισιάδης, αμυμων, δαΐφρων, μεγαθύμος, μεγαλήτωρ, κρατεροφρων, δρασυφρων, εὖς, ερικυδής.
 P.H.R. Παῖς Αγχισα.—κρατερὸς παῖς Αγχισαο. παῖς ἐδλος αμυμονος Αγχισαο. παῖς Κυπριδός. Τρωιάδος βλαστήμα σακεσπαλον. μιστῶρ φοβν. βοή δοός. ποδὰς ταχύς. Τρώων αγός. κεκορυδμένος αἰδοπι χαλκῶ. θοός πολεμιστής. Φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Αἰρεσία.
 Ηρὸς αἰνεσθῆσι μετατροπος—Apoll. 3. 817.
 SYN. Αἰρεσις, βελή, σπυδῆ, δοκιμασία.
 Αἰρεω.
 Τυδεΐδῃ, μητ' ἀρ με μάλ' αἰρεῖς, μήτε τί νείκει. II. κ. 249.
 Ὡ δ' εἰδὼν αἶνον αἰνεσας τί φῆς ποτε; Soph. Ph. 1420.
 Αἰνίζομαι.
 —Περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων. II. ν. 374.
 SYN. Αἰνῆμι, ἐπαινεῶ, καταίνεω, κλειώ, κληῖζω, ἐπικλειώ, εὐηγόρεω, εὐφημῶ, ἐπυφημῶ, εὐλογῶ, προσερεῶ, ἐγκωμιάζω, πανηγυρίζω, αγαμαι, ὕμνεω, κατακροτέω, παῖανίζω, παῖωνίζω, ἀνδομολγῶ.—δοκιμαζῶ.—ἐπαγγελλομαι.—ἀνανεῶ.
 Αἰνιγμα,
 Οστὶς σοφῆς αἰνιγμα παρδενε μαθοῖ. Eur. Ph. 48.
 Αἰνιγμός.
 Ομῶς γε μιν τοι σὸς δὲ αἰνιγμῶν ἐρῶ. Arist. P. 61.
 Αἰνισσομαι.
 Τί ποτε λογισιν ἢ ξενῇ πρὸς τὸν θεὸν κρυπτοῖσιν αἰεὶ λοιδοροῦσ' αἰνισσεται. Eur. I. 430.
 Αἶνθ.
 Ὡ γέρον, αἶψος μὲν τοι αμυμων ὄν καταλεξας. Od. ξ. 568.
 SYN. Αἶνη, αἰνεσις, ἐπαισις, ἐγκωμιον, εὐφημία, εὐλογία, ἀνδομολγήσις.—συμφωνήσις.—λογος.
 EPITH. Αμυμων, αγακλήεις, ἀφρονήτος, ἀγῆρως, αἰδιδίμος, μέλεος, πολυχλήεις, ἐπιφρανός, λιροκτύπος, ευκελάδος, λιγυρός, χαρμῆς.
 P.H.R. Ἠδίστον ἀκῆσμα.
 Αἶνός.
 —Ὅτε μὲν μορος αἶνός ἱκανοῖ. II. σ. 465.
 SYN. Βαρυς, δεινός, φοβερός, ἐπαινός. βριθός. χαλεπός.—βίαιος, σφοδρός.—αθλῖος.
 Αἰναρέτης.
 Μη ἐμὲ γῶν ὅτος γε λαβοὶ χολός, ὃν σὺ φυλάσσης Αἰναρέτῃ. II. π. 31.
 Αἰνοδακχευτῶ.

A I

Πρὸς τῆς Λακκαίνης αἰνοδακχευτῆ. Lyc. 792.
 Αἰνοδῖος.
 —Τὸν αἰνοδῆν Ἀγαθῶνα. Anacr. 168. 1.
 Αἰνογαμῶ.
 Πάρις αἰνογαμός—Eur. Hel. 1130.
 Αἰνογενεῖς.
 Θῆριον αἰνογενεῖον—Call. 4. 92.
 Αἰνοδρυπῶ.
 —Καὶ ἐς μέσον, αἰνοδρυπῆς, ὅς παλιν. Theoc. 15. 27.
 Αἰνολαμπής.
 Αἰνολαμπὴς σίνος. Aesch. Ag. 397.
 Αἰνολεκτρῶ.
 Κευδμῶνος αἰνολεκτρον εὐδαρὲ μυχόν. Lyc. 1354.
 Αἰνολετής.
 Καὶ Κρονον αἰνολετήν—Orph.
 Αἰνολεων.
 Θῆριον, αἰνολεοντα—Theoc. 25. 163.
 Αἰνομορῶ.
 —Ὁ μ' ἐτρεφε τυτθὸν εὔσαν. Δυσμορος αἰνομορον. II. κ. 481.
 Αἰνοπαδής.
 Αἰνοπαδεῖ Λεαινδρε—Musæ 86.
 Αἰνοποτμῶ.
 Αἰνοποτμός Μηδῆα—Orph.
 Αἰνυμαι.
 Ἄλλα μ' Ὀδυσσῆος ποδὸς αἶνυται οἰχομενία. Od. ξ. 144.
 SYN. Αἶρεω, ἀπαῖνυμαι, λαμβάνω, δεχομαι.
 Αἶξ.
 Ἄολον ὠκεῖας ἀνεμῶν αἶκας ἐρυξεν. Apoll. 4. 820.
 SYN. Αἶκη.
 Αἶξ.
 Ἐυρων ἢ ἐλαφον κεράδν, ἢ ἀγρῶν αἶγα. II. γ. 24.
 SYN. Τραγός, αἰγιδῖον, αἰγαγρός, αἰγαγριός, χίμαρος.
 EPITH. Αγροτέρη, δασυδριξ, δασιοδριξ, τανυδριξ, διδυματοκος, ευθῆλος, ἐξάλος, εὐτρέφης, ζατρεφής, μυκάς, πῖων, ἰονδάς, ορεσκῶς, ορεσσινόμος, λευκῇ, κεραῇ, κερκῆς, μιτυλῇ, πυλυγαλακτός.
 P.H.R. Διδὸς τροφός Αμκαλδεῖν.—αγρία δόρκας.
 Αἰολία.
 Ἴκετο δ' Αἰολῆν ἀνεμῶν ὅδε λαβρόν αεντῶν. Ἀντρα τέλει στρυγερῶσιν ἀρηραμὲν ἀμφὶ πέτρῃσι. Cal.
 Αἰολῆν δ' ἐς νῆσον ἀφικομεθ' ἐνθα δ' ἐρωτιεν. Αἰολός—II. κ. 1.
 Αἰολῶ.
 —Ἐνθα καὶ ἐνθα Αἰολλεῖ. Od. υ. 27.
 SYN. Αἰολλομαι, αἰολεῶ, αἰολίζω, αλλοιοῶ, δαιδαλω, δαιδᾶλλω, ποικιλλῶ, διαποικιλλῶ, ἐμποικιλλῶ, παραλατῶ.
 Αἰολῶ.

Α Ι

αυτερος, κρατερη, παμφάγος, θανατηφόρος, φασγανεργός.

PHR. Ανθρωπος ολοῦ περιπεπλάται ασχετος αἶσα. στυγερῇ ὑπο δαίμονος αἰσῇ. τὲς δ' ἄλλης ξυμπαντας ομοίος αἶσα κιχάνει.

Αἰσαγεν.

—Και Αἰσαγενὲς ορος αἰπύ. Hom. Apoll. 40.

Αἰσητῶ.

—Πίνοντες ὕδωρ μελαν Αἰσητοιο. Il. ε. 825.

Ου και Αδαρνιαδας, Περκωτης τ' ευσταχυν αἶαν Αργυρεαις Αἰσητος επικλυζει προχοῇσιν. Oph. EPIΓH. Βαθυρόος.

Αἰδανομαι,

Αἰδανεται το βοσφος. Theos. 15. 14.

SYN. Νοεω, διανοεω, εννοεω. επινοεω, κατανοεω, συνιμι, παιω, γινωσκω, επιγινωσκω, καταγινωσκω, μανθανω, καταμανθανω, συνοραω, εφοραω—αναλαμβάνω, απολαμβάνω, εκλαμβάνω. καταλαμβάνω. ὑποδεχομαι, φραζομαι, καταφραζομαι.—ενθυμιομαι.—επιστημι, σκοπεῖμαι.—πυνθανομαι. γνωριζω, εἶδομαι.—αἶω.—διαιδανομαι.

Αἰδημα,

—Αἰδημά τι - καὶ νηπιος γε τῶν κακῶν εἴγινεται. Eur. Iph. A. 1243.

Αἰδησις.

—Αἰδησις γὰρ ἐν Κᾶχ τῶν θυραίων πημάτων δακρυ βροτῆς. Eur. El. 290.

—Κωφὴν δ' ἀκοῆς αἰδησιν ἐχουσιν. Sapph.

SYN. Νοησις, συρεσις, εννοια.

Αἰδω.

—Ο δ' ἐβραχε θυμὸν αἰδων. Il. π. 468.

SYN. Εκπνέω, αποπνέω, εκλεπνέω, αποψύχω.—αἰώ, ακνω.

Αἰσιμια.

Χαιρετ' ἐν αἰσιμιαῖς πλετυ. Aesch. Eum. 999.

SYN. Εμπορια.—το δεον, καθήκον.—μαντεια.

Αἰσιμῶ.

Αἰσιμα παρεῖπαν—Il. ζ. 62.

—Ρεπε δ' ἔκτορος αἰσιμον ημαρ. ib. χ. 212.

SYN. Εναισιμος, επιεικής, ευπρεπής, αγαθός, ὀσιος.—μοιραῖος, μοιριδιος, εἰμαρμένος, πεπρωμῆνος.

Αἰσιῶ.

—Ὅδοιπόρον ἀντιβολῆσαι

Αἰσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγνός. Il. ω. 375.

SYN. Ευσημος, ευτυχης, δεξιός.—αμυμων.

Αἶσσω.

Καπνὸν δ' οἷον ὀρωμεν ἀπὸ χθόνος αἶσσαντα. Od. κ. 99.

—Ακούτες ἀγτιοὶ αἶσσανσι θρασείων ἀπὸ χειρῶν. Il. λ. 552.

Α Ι

SYN. Αἰτῶ. αἰσσομαι, επαῖσσω, αποκνησσω, επειγομαι, εφορμω, εξορμω.—σπευδομαι.—πεταμαι, πλαναομαι.—εἰσεμβάλλω.—φοιταω. οἰμαω.

Αἰστῶ.

—Και κε μ' αἶστον ἀπ' αἰθέρος ἐμβαλε ποντῶ. Il. ξ. 258.

Οἱ κῆνον μὲν αἶστον ἐποίησαν περὶ πάντων. Od. α. 235.

SYN. Αδοξος. αθλιος.

Αἰστω.

Οἱ δ' αὖ αἰστωθήσαν αλλῆες, καὶ τῆς αὐτῶς ἔξεφαι. Od. κ. 259.

Ὡς ἐμ' αἰστωσεῖαν Ολυμπία δ' οὐρατ' ἐχοντες. Od. υ. 79.

SYN. Διαἰστω.—διαφθερω, αφανίζομαι, αμαλδυνω.

Αἰστωρ.

Ὅπλων γὰρ οὔτε καὶ μάχης αἰστορες. Eur. And. 682.

SYN. Αγτωνων, αδαμνων.

Αἰσυντηρ.

—Κερω αἰσυντήρι εοικώς. Il. ω. 347.

Exp. βασιλικός.—αἰ. αἰσυνμητήρι.

SYN. Αἰσυντης.—αστατος.

Αἰσυλῶ.

Σχετλιος, οξριμοεργός, ὅς ἐκ οὐετ' αἰσυλα ρεζων. Il. ε. 403.

SYN. Αδίκος. παρανομος.—αἰσυλοεργός.

Αἰσυμναω.

Γημάς Κρεοντος παῖδ' ὅς αἰσυμνᾷ χθονός. Eur. M. 19.

SYN. Αρχω, επαρχω, βασιλευω.

Αἰσυμνητης

Αἰσυμνήται δὲ κριτοὶ ἐνὶα πάντες ἀνέσταν. Od. δ. 258.

SYN. Αἰσυμνητηρ, αγωναρχης—βασιλεύς. (Vide Clark in Il. ω. 347.)

Αἰσχῶ.

Σοὶ δ' αἰσχος λωβητε μετ' ἀνδρωτοισι πειλοτο. Od. σ. 224.

SYN. Αἰσχεσις, αἰσχυνη, ατιμια.—αἰσχροτης, ακοσμια, απρεπεια, ονειδος, ονειδια, λοιδορημα, δέννος. ψυχρος.

Αἰσχεός.

Αἰσχεὸν γὰρ τοδὲ γ' ἐστὶ, καὶ εἰσομνῶσι πυδεῖ. Il. ε. 119.

SYN. Αἰσχημων. ασχημων, αἰσχροποιός, αἰσχροεργός, δυσειδής, μιαρός, μυσαρός, ατιμος.—αναιδής, ασεμνος, αἰσχερολόγος, αἰσχροεπής.

Αἰσχροκερδης.

Οἱ δ' αὖτ' οὔτε αἰσχροκερδεις. Arist. Pl. 622.

Αἰσχρομητης.

Α Ι

Αισχρομυΐτις.

Θρασύνει γὰρ αισχρομυΐτις

Ταλαίνα παρακοπά πρωτοπημῶν. Acf. Ag. 231.

Αισχροποιός.

Ἐρρ' αισχροποιός, καὶ τετρῶν μισαφονεῖ. Eur. M. 1346.

Αισχροργία.

Ἰδὲ μ' ἂν ὀρῶς Μαίναδ' αἰσχροργίαν. Eur. B. 1060.

SYN. Κακουργία, αισχροτής. αρεστηργία.

Αισχυλῶ.

Ὁ τραγικὸν φῶνημα, καὶ οὐρουόσαν αοιδήν,

Πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ,

Αἰσχυλὸς Εὐφοριῶνος, Ἐλευσίνης ἐκὰς αἰῶς

Κέεται, κυδαίνων σημάτι Θρινακρίων.

EPITH. Εριδρεμέτης, φρενοτεκτων, αγριοποιός, αυδαδστομος, απεριλαλητος, πολυτιμητός, γνωμοτυπος, σοφός, κομποφακελλορήμων.

Αισχυντός.

Μηδ' ὕβριζε γυναιῖκα ἐπ' αἰσχυντοῖς ἐπέεσι. Phocyl. 177.

SYN. Αἰσχυρός.—αἰσχυντηρός, αἰσχυντηλός.

Αισχυντήρ.

Ἐχει γὰρ αἰσχυντήρης ὡς νομὲ δίκην. Acfch. Ch. 990.

Αισχυνῶ.

Οὐδ' ἐμὶν αἰσχυνέτω. II. ω. 418.

SYN. Καταἰσχυνῶ, δυσωπῶ, καταδυσωπῶ, διατρεπῶ.—λυμαινομαι. καθυβερίζω.—αἰσχεῖω, αἰμαζῶ.

Αἰσχυνομαι.

—Ἐγὼ δ' αἰσχυνομαι ἐμπης. Od. σ. 12.

SYN. Αἰδέομαι. διαἰσχυνομαι, δυσωπτομαι. ἐντρεπομαι.

Αἰσων.

Κλεισ' Αἰσωνος ἱδὼν Ἰησονα Κρηδεῖδαο. Apoll. 3. 357.

PHR. Ταγὸς μοροκρηπίς. Lyc.

Αἰσωπος.

Ὅρα νῦν, ὡς ἐν Αἰσώπῃ λόγοις

Ἐστὶν λεγόμενον δὴ τι—Arist. Av. 652.

Αἰτεῶ.

Αἰτεῖ δ' οἰωνὸν ταχὺν ἀσχελόν. II. ω. 292.

SYN. Αἰτιζῶ, ἐπαιτιζῶ, ἀπαιτέω, ἐπαιτέω, αἰτημι, αἰτέμαι, παρκαίτομαι, ἐφίεμαι, ἐπίζητέω, δέομαι, καταδέομαι, παρακαλέω, ἀξίω, λιπαρέω, βρομαι, ἐρωτάω.

Αἰτιαομαι.

Ἐκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναιτίον αἰτιασάδῃ. II. γ. 775.

SYN. Αἰτιαζομαι. ἐπαιτιαομαι, διαβαλλῶ, ἐγκαλέω, ἐπικαλέω, κακίζω, προσονεῖδίζω, κατηγορεῶ, μεμφομαι. ἐπιμεμφομαι, καταμεμφομαι, δῖσκω, βασκαίνω, κρινῶ, προφασίζομαι.

Αἰτιαμα.

Α Ι

Πρῶτ' λαβὼν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτίαματι

Τῷ αἰτίῳ. Acfch. Pr. 194.

SYN. Αἰτίαςις, αἰτία, αἰτίον, λαβή, μεμψιμορία, νουμῆσις, ἀμαρτήμα, ἐνδεήσις, κατηγορία, βλάβη, ἐκλήμα.

Αἰτῆς.

Στεργετε δ' ὕμεις αἰτάς, ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δὲ καθεῖν. Theoc. 23. ult.

SYN. Φίλος.

Αἰτιζῶ.

Βυλέταί αἰτιζὼν βοσκήν ἰν γαστρί' ἀναλτων. Od. ρ. 228.

SYN. Αἰτέω, πῶσσω, πῶχευω.

Αἰτιῶ.

Οὐ τι μοὶ αἰτῆ ἐσσι, θεοὶ νύ μοι αἰτίοι εἰσιν. II. γ. 164.

SYN. Ἐπιμεμψής, ἐπιλογος, μεμψής.—αὐδέντης.—ὑπαιτίος, ὑπευδυνος, ἐνοχος, ὑποδίκος.

Αἰτνα.

Ἐντὶ ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἅ πολυδένδρεος Αἰτνα Λευκάς ἐκ χιόνος, ποτὸν ἀμβροσίην, προῆντι. Theoc. 11. 47.

EPITH. Σικελή, νημεοσσα, ὑψηλός, νηφοσσα, πολυδένδρεος.

PHR. Πυριστακτὸς πέτρα. σκεπας Ἐκκαλαδοιο. Ἴπον νημεοσσαν ἑκατοσκέφαλα Τυφῶνος ὀβριμῇ. Pind.

Ὅρος τρικερηνον. Τελαφονη εὐνη. Nonn.

Σικελίης Αἰτνης. κ. λ. Opp. I. α.

Κορυφαίς δ' ἐν ἀκραις ἡμῖνος μυδροκτοπέϊ

Ἠφαιστὸς, ἐνδὲν ἐκρᾶγῃσονται ποτὲ

Ποταμὸι πυρὸς δαπνόντες ἀγρίαις γυνάδοις

Τῆς καλλικαρπῆς Σικελίας λευρὰς γυας. Acfch. Pr. 366.

Αἰτωλοί.

—Καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι. II. ι. 525.

EPITH. Μεγαθύμοι.

PHR. Σακισφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοὶ

Δογχαίς τ' ἀκοντιστήρες εὐστοχῶτατοι.

Αἰτωλίος.

Τοῖος ἐνν Τυδεὺς Αἰτωλῖος—II. δ. 399.

Αἰφνιδίῳ.

—Καὶ αἰφνιδίον ἐπὸς ἐπη. Call. 4. 238.

SYN. Ἐξαἰφνιδίος, μεταίφνης, ἐξαπιναιῖος, ἀδοκῆτος, ἀπῆρωτος.—οἷός.

Αἰχμαζῶ.

Ἡ καὶ πρὸς Αἰρενδαῖσιν ἤχμασας χερα. Soph. Aj. 97.

Αἰχμασσω.

Αἰχμὰς δ' αἰχμασσοῖ νεώτεροι—II. δ. 324.

SYN. Ακοντιζῶ, ἀγκυλλίζομαι, βαλλῶ, ἀκροβόλιζομαι, βίπῳ, ἀπορρίπῳ, παλλῶ, καταπέλτκζῶ, κραδαινῶ, τινασσω—πολεμιζῶ.

Αἰχμαλωτῖς.

A I

Αιχμαλωτίς.
—Τυναικὲς αιχμαλωτίδος φεβ. Eur. And. 1059.
Αιχμαλωτός.
Οταν τακτότος αιχμαλωτός ες χερας. Lyc. 501.
SYN. Αιχμοδέτος, δοριληπτός, δορυαλωτός, δοριθηρατός, δορικτητός, δοριαλῆς, δοριπτοός, λιστός.
Αιχματηρίς.
Τὸ λυσσάειν ποιμναίσειν αιχματηρίαν
Χεαντός. Lyc. 454.
SYN. Διός, πολεμικός.
Αιχμή.
Αιχμή δ' ἐξέχυθη παρὰ νεατον ἀνδρῶνα. Il.
ε. 293.
SYN. Ακμή, ακίς, ακή, ακμή, ἐπίδορατίς, αιχμίων—λογχή, αιγατεα—πολεμος.
EPITH. Αλεγμένη, ασχετος, οξεία, δνοφερή, χαλκείη, χαλκηλατος, ευκνης, ομβριμος, ατηρη, πολυωδυνος, πολυστονος, τριγλωφος, τριγλωχιν, αστραπύσσα, τριστομος, υλία, δαμασιμβροτος.
—ευδηγής, ευκαμπής, μαρμαρος, ολετήρα, δα-
νατηφορος, χαλκοδαρής, καρχαράδης, λαγίος, περφοτος, φοινίος, αλιδρομος, υψιδρομος, οξυ-
τηνής, χλοαυσα, βακχιάς, εμπυρος.
Αιχμηρός.
Τον αιχμηρετα δῆρον ευνατήρα. Aef. Perf. 137.
Αιχμητής.
Εἰ δέ μιν αιχμητήν ἐδισαν θεοί. Il. α. 290.
Αιψήρως.
—Αιψήρως δέ κορος κρυερόιο γοοιο. Od. δ. 103.
SYN. Βαίς, βραχύς, λαίψήρως. Δοός, ταχύς.
Αἶω.
Ουκ αἶεις ὡς Τρῶες—Il. κ. 160.
Νεστωρ δὲ πρῶτος κτυπον αἶς—ib. 532.
SYN. Αἶδω, ακω.
Αἶων.
—Κατεβέτο δὲ γλυκὺς αἶων. Od. ε. 152.
SYN. Διαιωνία—βίος.—αἰδιότης.
EPITH. Αμβροτος, ατερμων, αλωφτος, α-
καματος, αδακρυς, μινυνδαλῖος, γλυκὺς, πολυ-
ηρατος, μειλίχως, βαρυς, λευγαλῖος, ἱερος, ἐμ-
πέδος, παλινανξής, ευρυγενεος, ἀμφιλαφής, γερων, ακιχῆτος, πλυελικτος, αμετρος, παν-
τροφος, ασφαλής, ευδυπομπος, μακροβίος, μακρος, καμπύλος, μορσιμος.
P.H.R. Αἰδῖος κυκλος.—δρομος αἰωνων αλυτος.
Αἶων. Κρονε παις. νηιοχός βιοτοιο ευτοσπῆρος.
αγηρας. Αἶων ὁ παλαιγενής—νεος ὦν ἀμα και
γερων, τὰς αειῶν μονάς ταμίας πελεται θεοίς.
Synes.—Αἶων βιοτοιο γερων ποιμήν. ὁ πατερ,
αειῶν ετεων αυτοσπορε ποιμην. Ποικιλομορφος,
εχῶν κληῖδα γενεθλης. Nonn. D.
Αἰωρίς.

A K

Κοινὰ μελαδρα δειων αἰωνία, ἡ πατρίς εἶδης.
Phoc. 107.
SYN. Διαιωνικ, αἰδῖος, ευδελειχῆς, δακτησιος,
απαυστος, ασιδῖμος, ατερμων, ατερμαντος.
Αἰωροτακος—αιωροβίος—Synes.
Αἰωρῶ.
Ὅδ' κνωσσω ὕγρον τῶτον αἰωρεῖ. Pind. Pyth. 1.
SYN. Αἰρῶ. αἰωρίζω, ἀναπῆρω, ἐπαιρῶ.—
αγχω.
Αἰωρημα.
Τοργοῖσιν αἰωρημα φοινίος δημας. Lyc. 1080.
SYN. Αἰωρα, αἰωρησις, υψωσις—αγχορη.

A K

Ακαδημία.
Τὴ δ' ἀκαδημῆς ορομ' ἐπὶ κυδανειρης.
Musur.
Ουδ' ἀκαδημῆν πολυηθῆα—Anacr. Ep.
P.H.R. Προαστειον αλσῶδες.
Ακαδεκτός.
Μηδ' ἐς ἐρωτα θυναῖκος ἀπας ῥεύσῃς ἀκαδεκτον.
Phocyl. 181.
SYN. Δυσκαδεκτος, ασχετος, ἀκατασχετος,
δυσηνιος, δυσπειθής, αχαλινος.
Ακαίτη.
—Ὡς τίς τε Πελασγίδι τυσσειν ακαιτη. Apoll.
3. 1322.
SYN. Κεντρον, ῥαβδῖς. ακανθα.
Ακαίρη.
Ὡς τ' ἐς ακαιρα ποτεῖν—Theogn. 915.
SYN. Αωρός, παρακαίρος, παρακαίριος, ἀπο-
καίριος, προμοίρος.—αμετρος, ατοπος.
Ακακῆσιος.
—Ερμείης ακακῆσιος—Call. 3. 143.
Ακακῆτας.
Ερμείας ακακῆτα—Il. π. 185.
Ακακός.
Τοῖς ακακοῖς ακακον προφερων πολὺ μείζονα μι-
θον. Sib.
SYN. Ακακῆς, ακακῆργος, ακακῆργητος, ακα-
ταγῆστος, ακατηγορητος, ακαταδεκτος, ατυπ-
αίτιος.
Ακαλανδῖς.
Χ' ἡ κωδων ακαλανδῖς ἐπειγομένη τυφλά τιτες.
Arist. Pa. 1078.
Ακαλαρῆτης.
Εξ ακαλαρῆταιο βαθυρροῦ Ωκεανοιο. Il. η. 422.
Εξ. ἡσυχας και πρῶς ῥεστος.
Ακαληφῆ.
Ὡσπερ ακαληφας ἐδῖων. Arist. Eq. 420.
SYN.

A K

SYN. Κριδῆ κορυχὺλον.—*ακανθα*.
Ακανας, Nom. Pl.
 Τὸν Εὐσσοπι *Ακαναντ'* ἦντε *μεγαυτε*. Il. ζ. 8.
 EPITH. *Ασιαδης*, *κιδος*.
 PHR. *Επιηικλος αδαυατοισι*. Θεός ἦν *ηγτωρ*
Θρηκων.
Ακανας, *ακανατος*.
Ηελόν τ' ακαναντα. Hom. 30. 7.
 —Το δὲ φασιν *ακαναντων* *πῦρ*. Il. φ. 13.
 SYN. *Ακμῆς*, *ακμῆτος*, *ακτος*, *αληκτος*, *α-*
καταληκτος, *ακαταποντος*, *ακοπιαστος*, *αμο-*
γντος, *αμοχθος*, *αοκρος*, *απαυαδγτος*, *απ-*
δγτας, *ατιπης*, *ασχυλτος*, *ατρυτος*, *σφιδρός*.
Ακαναντοπος.
 —*Ακαναντοποδών* *ίππων*. Pind. Olymp. 3.
Ακαναντομαχος.
Ζηρος υἱοι τρεῖς ακαναντομαχαι. Pind. Pyth. 4.
 SYN. *Ακαναντοχαρμης*.
Ακαμπης,
 —*Και ακαμπτία γυναι' ερεῖσαι*. Orph. 171.
Ακαμπή ⊙.
Αλλ' αἰψηκτος, ακαμπῆλος εδυσσετο νεόδι γαυης.
 Apoll. 1. 63.
 SYN. *Σκληρός*, *ατῆςκτος*, *ατεραμων*, *αποκροτος*.
Ακανθα.
Ὅς δ' ἔτ' στωρὶνὸς Βορεης φορεσιν ακανθας.
 Od. ε. 328.
 SYN. *Ακανθῶν*, *σκάλος*—*ακαληση*—*απορια*.
 EPITH. *Ατριπῆλος*, *πυκινῆ*, *στυγαῖῆ*, *οἰαα*,
οἰυειδης, *οἰυταμος*, *οφιδῆς*, *δρακορται*, *κρα-*
ναῖ.
Ακανθιν ⊙.
Και στεραιον φορεση τον ακανθινον—Sibyll.
Ακανθις.
Ακῶν κορυφοι και ακανθίδης—Theoc. 7. 141.
 SYN. *Θραυτις*, *πικιλίς*.
Ακανθῶν.
Πατὰ δ' αμοι δσπας περιπεπῖεται ὕγρς ακαν-
θος. Theoc. 1. 55.
 EPITH. *Αλθῆς*, *μαλακός*.
Ακανθῶν ⊙.
Τῆς Σαων ο Δικωνος Ακανθιος ἱερὸν ὕπνον
Κοιμάται.—Call. Ep. 14.
Ακαρῆς.
 —*Εἴρεσσον εν ακαρῶ χρονῷ*. Arift. Pl. 245.
 SYN. *Βραχύς*, *ατμητος*, *ολιγοχρονιος*, *ακα-*
ριδης, *ακαριαίος*. *Οἰυς*.
Ακαρπια.
 —*Μηδ' ακαρπιαν τευξητε*—Aesch. Eum. 204.
 SYN. *Αγογια*, *αφορια*, *ατρυνια*, *ατοκια*, *στε-*
ρωσις.
Ακαρπιστῶν,
Ακαρπιστων πεδιων Σικελιας. Eur. Ph. 219.

A K

Ἀκαρπῶν.
 — Ἀκαρποὶς γυῖα συμφλέξας φυτοῖς. Lyc. 1157.
 SYN. Ἀγονός, ἀφορός, ἀτρυγέτος, στῆρος,
 στερίφος.
 Ἀκασκαῖος.
 — Ἀκασκαῖον ἀγαλμα πλῆτε—Aesch. Ag. 749.
 Εἰρ. λίαν κεκοσμημένος.
 Ἀκαταβλητῶ.
 — Τὸν ἀκαταβλητὸν λόγον. Arist. N. 1231.
 SYN. Ἀντήτης.— ἀκαταμαχῆτος, ἀκατα-
 παλαιστός.
 Ἀκατασχετῶ.
 Λαὸς τοῖ, καὶ ὕδωρ, καὶ πῦρ, ἀκατασχετὰ
 πάντα. Phoc. 91.
 SYN. Ἀσχετός.— ἀκαδέκτος.
 Ἀκατῶ.
 Ἐσσυμένως ἀκατοῖσιν εὐσσελμοῖς ἐπιδαντες.
 Opp. αλ. ε.
 ΕΡΙΤΗ. Θοῇ, ἐναλία, ποτοπόρος.
 Ἀκαχῶν.
 — Ὅστε Ἰανὼν δειλὸς ἀκαχῆσε τακῆας. Il. ψ. 223.
 Ἀκαχιζομαι,
 — Μὴ μοι τι λιπὼ ἀκαχιζέω θυμῷ. Il. ζ. 486.
 Ἀκαχομαι.
 Μνηστῆρες δ' ἀκαχόντο, κατήφησαν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 Od. π. 342.
 SYN. Ἀκαχημί, ἀλγυνῶ, ἀτεμῶ, ἀνιῶ,
 ἀγριζῶ, περικαίῳ, λυπείῳ.
 Ἀκαχμῶ, ἢ ἀκαχῶ.
 Εὐλετο δ' ἀλκιμον ἐγχεὸς ἀκαχμῆνον οἷον χαλκῷ.
 Il. κ. 135.
 SYN. Προπηγνυῶ.— θηγῶ.
 Ἀκелеυστός.
 Δαῖτ' ἀκελευστος ἐτευξεν. Aesch. Ag. 740.
 SYN. Αυτοκελευστος, αὐτορρητος.
 Ἀκεντήτῶ.
 — Δεμαὶ ἀκεντήτηον ἐν δρομοῖσι παρεχων. Pind.
 Olymp. 1.
 SYN. Ἀπαρορμητός.
 Ἀκειομαι, (Poet.)
 Ἐλκε' ἀκειομενοι—Il. π. 29.
 Νῆας ἀκειομενον. Od. ξ. 383.
 Ἀκειομαι,
 — Ἄλλ' ἀκεισαδὲ φίλοι—Od. κ. 69.
 SYN. Ἀκειῶ, ἐξακειῶ, ἀλθῶ, ἀλθίῳ, ἐπαλθίῳ,
 ἀλθαίῳ, ἀλθῆσῃ, ἰαομαι, ἐξιαομαι, νοσηλεῶ,
 ἐκροσηλεῶ, ἰατρεύῳ, ὑγιαίνῳ, ὕγιον, ὕγιαζῶ,
 καταρτίζῳ, θεραπεύῳ.
 Ἀκείρατος.
 Ἀκείρατος, ἀντιπλητὸν ψυχῆς βίον. Eur. Or.
 920.
 SYN. Ἄγνός, καθαρός, ἀκακός.— ἀκρησσίος,
 ἀκρηστός, ἀκράτος, ἀσυγκρηστος, ἀζήκτος,
 ἄκριος.

A K

Ακίϑ.

Δαφνης δ' η πλεινης ακιωτατοι ιστοβοηης. Hel.
ε. 433.

SYN. Αδηκτος, ασηπλος, αφδαρτος.—ακινητος.

Ακισ.

Ακιδας δ' εβαπτε Κυπρις.—Anacr. 45. 5.

SYN. Αιχημη, βελος, ακοντιον.

Ακρηκτος.

—Ακρηκτα γαρ ηδια

Εχει Κρονι παϊς. Aesch. Pr. 184.

—Ακρηκτα διακον. Π. ρ. 75.

SYN. Ακαταληπλος, ακατανοητος. αφρατος.

Ακλαυτος.

—Ακλαυστον η αδαπλον. Od. λ. 54.

SYN. Ακλαυτος, αρομακτος, αδακρυτος. αγουος.

Ακλεις, ακλειης.

—Ακρηκτα γαρ ηδια

Εχει Κρονι παϊς. Aesch. Pr. 184.

SYN. Αδοξος, ατιμος, ασημος, αφανης, αφα-

τος, ανωμιος, ανωνυμιος, ανωνομαστος, ανεπιση-

μαρτος, αγνης, δυσγενης, δυσκλης, ακηρυκ-

τος. ψεφπος.

Ακλειος.

—Ως ανανδρον ακλειως κατθανον. Eur. Or. 784.

Ακληρος, ακληρετος.

Ανδρι παρ' ακληρη—Od. λ. 489.

Και ρα μη χωρας ακλαρω-

τον λιπονδ' αγρον διδν. Pind. Ol. 7.

SYN. Αποκληρος, ακτατος, ακτημων, αιρος.

αυλος, αβιος, αλπιος, απορος, πανηπορος, πτω-

χος, πενης, γασπεινης, πενυχρος, γυμνηλδς, ω-

δης, αμοιρος, ακοιωνητος.

Ακλυστος.

Και θυρας εχων ακλυστος.

Τφ θελοτι δημωτων. Eur. I. A. 340.

Ακλητος.

Ακλητος ερεπον δαιταλεις πανημερος. Aesch. Pr.

1023.

SYN. Ανεπαγγελτος, απαρακλητος.—ανωνυμιος.

Ακληης.

—Ακλητισσιν επιμεθεαυτα θεμεθλοισ. Tigrh.

40.

SYN. Ακνητος.

Ακλυστος.

Αυλον ακλυσταν—Eur. Iph. A. 120.

SYN. Γαλπηος.—αβαπλιστος.

Ακμαζω.

—Ανρ ακμαζων—Eur. R. 795.

—Ακμαζει βρετειων εχειδς. Aesch. S. T. 97.

SYN. Θαλλω, ευθαλειω, ησaw, νιαζω, ζaw,

χλωραϊνομαι. ευδηνω, ευτονω, ισχυω, κρατυ-

νομαι.—καιρος εστι.

Ακμαϊος,

A K

—Και τον ελλεποντ' ετι

ηδης ακμαϊας, και τον εξηβον χρονω. Aesch.

S. T. 11.

Ακμηνός.

Ακμηνός, θαλεδων.—Od. Ϛ. 191.

SYN. Ευθαλης, ανδραδεις, ανδρεϊος; γευ-
ναϊος, ισχυρος, αδρες, ακμαστης, τελειος, τρα-
φοις, σφριγαν, ακμαζων.—ηιδεος.—δρυπετης,
λιπαρος, πυρταϊος, πεπυρος, πεπαρος, ωραιος.—
ευκαιριος. εν ωρα ακρα.

*Ακμηνος.

Ακμηνον ποσιος η εδητύος—Π. τ. 320.

SYN. Ασitos, γλισχυρος, ησotis, ηστευτης.

Ακμη.

Εν ταχυτητι βιν παυων νεοηλικας ακμας. Orph.

Hymn.

SYN. Ωραιστις.—καιρος, ευκαιρια.—ηδη.—

αιχημη.—πιπανσις.

ΕΡΙΤΗ. Θρασυπονος ζεισaw.

Ακμης, ακμητος.

—Ακμητας και αταιρειας.—Π. ο. 697.

Οι δ' αρ' επ' ειρασινη επιχον χωρας τε ροον τε

Ακμητοι βασιλεις.—Orph. 362.

SYN. Αλαματος, απονος, αταιρειας.

Ακμοδιτον.

Θηκιν εν ακμοδιτω μεγαν ακμοτα—Π. σ. 476.

Ακμων.

Ακμωνι τε, σφυραντ', ευποητων τε πυραγρην.

Od. γ. 434.

ΕΡΙΤΗ. Χαλκειος, βαρυγυδπος, δυσκειλαδος.

Λημνιος, σφυρηλατος, αριστοπονος.

Ακναμπλος.

—Η βελαϊς ακναμπλους. Pind. Pyth. 4.

SYN. Αγναμπλος, ακναμπλος.

Ακνηστις.

—Παλῆξα - Κατ' ακνηστιν μωσα ρατα. Od. κ.

161.

SYN. Ραχισ, κλονις, κλονιον, ακτιστερνον.

Ακοη.

Και κλυε μῦθον - μυλιχιας ακοαϊς. Orph. 83.

—Ει περ τι φιλεϊ ακοαν αδειαν κλυειν. Pind.

Pyth.

—Κωφην δ' ακοης αιδησιν εχουσιν. Sapph.

Ακνη.

—Εκαθεν δὲ τε γινετ' ακνη. Π. π. 634.

SYN. Ους, ατα.—σημη, λογος.—αγζελια—

ακσμα, ακροαμα, ακροασις.

ΕΡΙΤΗ. Ευκοσμος, βαρυπειδης, δαημων.

απλανης, ασπονδος, βλοσυρη, ηχησσσα, πολυ-

τιετης, σφαλερη.

Ακοιμητος.

Νυμφαι ακοιμητοι, δεικα δεια αγρωταυς.

Theoc. 13. 44.

SYN.

A K

SYN. Αγρυπνος, αὔπνος, αερίκτος, ἀκατευ-
 ναστος.—αεικίνητος.
 Ακοινωότης.
 Κοινὴ μὲν πάντεςσιν, ἀκοινωῖν τε δὲ μὴν. Ophi-
 φουσ.
 —Ακοινωῖν τε εὐδὲν ἀνδρός. Eur. Andr. 470.
 SYN. Ακοίος, ἀμίκτος, ἀσυναλλακτός, ἀνε-
 τευκτός, ἀσυνακτός, ἀσυναπής, ἀσυμφετός, ἀ-
 συνδέτος, ἀσυνιαστός, ἀφιλιώτος, ἀκρίβης.—
 φειδωλός—σοφρων.
 Ακοίτης.
 —Ἦν τις τε φίλον ποιῆσεν ἀκοίτην. Od. ε.
 120.
 SYN. Παρακοίτης, γαμέτης, γαμηλός, ξυνα-
 ορος, ἀνὴρ, ποσις, συζυγός, ευνετής, ευνάτηρ,
 ευναστήρ, ευναστῶρ.
 Ακοίτης.
 —Ἀρχὴ λεχός δὲ κίων, αἶμα δ' εἶπεν ἀκοίτης.
 Il. γ. 447.
 SYN. Παρακοίτης, συκοίτης, συκοίτος, συμ-
 βίος, ἀλοχός, γυνή, γαμέτη, γαμέτης, ευνέτης,
 ευνάτηρ, δαμαρ, συλλεκτός, συζυγός.
 EPITH. Ἀμυμων, αἰδομή, θάληρα, φίλη,
 ὁμοφρων, θυμηρής.—λιποπατρίς, ταχυπότος.
 PHR. Κεῖν δ' εἶχον ἀκοίτην ἀραρυῖαν πρᾶ-
 κιδεσσι. Hes.
 Ακαλασταίνω.
 Ὅτ' αἶμα δὲ θεοὶ ἀκαλασταίνωιτε—Aristoph. Av.
 1227.
 Εξρ. τα ἀκαλαστα πρᾶτ' εἰν.
 SYN. Ακαλαστῶν, ἀκρατευομαι, ἐξυβρίζω,
 καταστρηνιάω, ἀτακτῶ, ἀσελγῶ, ἀσελγαίνω,
 κοίκομαι.—ἀκοσμεῖω, ἀσχημονεῖω.
 Ακαλαστής.
 Ακαλαστὸς οἶκος—Eur. Hec. 605.
 Ακαλαστον εἶχε γλώσσαν, ἀσχισμένην νοσόν.
 Or. 10.
 SYN. Ακρατής, ἀκρατής, ἀκράσιος, ἀκρα-
 τῶν, ἀκρατῶν, ἀσφρονοστός, ἀσώτος, λαγνής,
 λαγνός, μοχθηρὸς, μάχλος, μαργός, ἀναγωγός,
 φιληδόνος, κοίμαστής, ἐρωτομανής.—ἀζημιός,
 κήλων, παρρησιαστικός, προκετής.—τολμηρὸς,
 θρασύς.—ὑβριστικός.—ἐπιτιμητής, ἀξιοποιός,
 ἀνυποτακτός, ἀναρτός.—ἀπαίδευτος.
 Ακαλῶ.
 Αἰτλῶν ἀκαλῶς—Od. ρ. 222.
 SYN. Αρτός, βλαμμός.—ἀκοστή, βρώμα ε-
 δωδῆ.
 Ακαλῶν.
 Ὅς τις ἀκαλῶν κατόπιν ἀνδρῶν τυφλῶν. Arist.
 Pl. 13.
 SYN. Παρακολῶν, ἑτοίμαι, ἑσπομαι, σπηδῶ,
 σπηδῶν, ὁμαρτῶν, ἀμορμένω.—μυθόμαι, ζή-

A K

λῶν, δίκω.—συνακολῶν, συναρῶν, συνομαρτῶν,
 υπακνῶ, πεζομαί.
 Ακαλῶς.
 —Ἦν ἀκαλῶν διακονῶν τ' ἐχθρῶν. Aristoph. Av.
 73.
 SYN. Αμφιπόλος, ἀμορβός, σπαδός, στυπα-
 δός, διακός, ὁμοστοχός, ὁμοσφυρός, ὁμιλητής,
 συνοδοπόρος, συνακολῶν, συνεμπορός, πομπός,
 ἀκολυπητικός, προσήκων, ὁμοίος.
 Ακαλυμῶ.
 —Πνιξαντες ἐν ὕδασι τὴν ἀκαλυμῶν. Hom.
 B. 157.
 Ακομιστή.
 Ἦν μοι ὁλοσθεν ἀλὴν τ' ἀκομιστήν. Od.
 φ. 284.
 SYN. Ακηδία.
 Ακομῶ.
 Ἀνὴρ ἀκομπος, χερσὶ δ' ὄρα το δρασμιον. Aesch.
 S. T. 560.
 SYN. Ακομπαστός.—αφιλοδοξός, ἀφιλοτιμος.
 Ακομῶ.
 Φαῦλον, ἀκομῶν, τὰ μεγίστ' ἀγαθόν. Eur. Fr.
 SYN. Εὐκλής, εὐτελής, ἀπλός, ἀπειροκαλός,
 ἀκαλλωπιστός.—φαῦλος, ἀτρυφερός.—φορτωτός,
 ἀκαλλῆς, ἀκοσμός, ἀπαυργός, ἀποτῆρος.
 Ακομή.
 Ναξίαν πετρὰς ἐν ἀλλαις
 Καλλοδαμαγτ' ἀκομῶν. Pind. Isth. 6.
 SYN. Θηγαμή.
 EPITH. Ἀγυρή.
 Ακομῶν.
 —Ακομῶν—τὴν μὴν τε κλέσσι μυοκτοῶν. Nic.
 Alex.
 EPITH. Χαλόν, δυσάλγος.
 Ακομῶν.
 Δυρὶ δ' ἀκομῶν ἴσον ἐκ ἀλλος τις οἶσται. Od.
 δ. 229.
 SYN. Απακομῶν, ἀνακομῶν, ἀνακομῶν,
 ἐξακομῶν, ἀνχμαζῶν, ἀκροβόλῶν, ἀκροβόλῶν,
 μαί, τοξέω, ἐμβάλλω, ἐπιρρίπτω, ἐπαφίμῶ.
 PHR. Εἴρεται ἀπλανῶν δολιχοσκήλιος οὐκός
 οἶσται.—
 Δοίγων ἰοβόλῶν γυμνασάτο πῶμα φαρτρῶν,
 Καὶ βελος ἰδυκελευδὸν ἀνρυσεν, ἐκταδ' ἰντῆ
 Κυρτὸν οἰστωτονοιο κέρας κυκλωσάτο τοξῶν
 Ἦνμοον δὲ βελεμένον ἐς ἀνδρεῖα κήμῶν
 Ηκε. Nonn. l. 15.
 Ακομῶν.
 Ναι μὰ τίς δὲ κρατῶν ἀκομῶν—Hom. M. 557.
 SYN. Ακός, ἀκός, ἀκός, βελός, παλτὸν, τοξῶν,
 τοξέω, ξυστόν, τὰ ἐκκῶν, σφενδοναί.—α-
 κομῶν, ἀκομῶν.—ἀκομῶν.

Ακομῶν.

Α Κ

Ακοντιστήρ.
 Λογίαις τ' ακοντιστήρες ευστοχάτατοι. Eur.
 Ph. 142.

Ακοντιστής.
 Η μὲν ακοντιστάς, η δὲ ρυτῆρας οἷστών. Od. σ.
 261.

Ακοντοβόλῳ.
 Νοσφι δ' ακοντοβόλοι Χαθησαῖ—Apoll. 2. 1002.
 SYN. Ακοντιστικὸς, ακροβόλος, ακροβολιστής,
 ακοντοφόρος, ἥμων. αἰχμητής, τοξότης.

Ακοντιστὺς.
 Οὐ δέ τ' ακοντιστὺν ἐνδυσσεαί—Il. ϕ. 622:
 SYN. Ακοντισίς, ακοντισμῶ, ακοντισμὸς, ακρο-
 βολισμὸς, ἐκβολία, ἥμα. ἥμοσυνη.

Ακορεστός.
 —Εχὼ δ' ακορεστον ἀνιην. Bion. 1. 57.

Ακορητῶ.
 —Και εἰ μοῦρα ἐστ' ακορητός. Il. η. 117.
 SYN. Ακορός, ἀμότης—ἀπληρωτός, ἀπληρωτός.
 δυσπληρωτός.—ακοσμός.—ἀδραγός. ἀχορτασ-
 τός.—πολύς.

Ακῶ.
 Οἷσε θεῖον, γρη῏, κακῶν ακος—Od. χ. 481.
 SYN. Ακεῖμα.—ἀλεξήμα, ἀλεξήτηριον, ἀλκ-
 τηριον, ἀλεξιφάρμακον—ιασίς, θεραπεία.

Ακοσμία.
 —Θορυβός, καὶ λόγων ακοσμία; Eur. Iph. A. 317.
 SYN. Αηθία.—ατιμία.—αιεῖδια, δυσείδια,
 ἀμορφία.—ἀπλυσία.

Ακοσμῶ.
 Ὅς δ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ακοσμάτε πολλά τε ἦδη.
 Il. β. 213.

SYN. Ακοσμητός, ἀδιακοσμητός, ακοσμητής,
 ακομψός, ἀπρεπής, ἀχαρίς, ἀκαλλωπιστός, ακο-
 ρητός, ἀκατασκευός, ἀκατασκευαστός, ἀδια-
 σκευός, ἀπλutos, ἀεικὴς, ἀσχημων, ἀτημελής,
 ἀτημελητός, ἀρρυθμός, ἀμυσός, ἀμελής, ἐκμελής,
 ἀσυνδέτος, ἀτακτός, ἀσυντακτός.—ἀμετρος,
 προπετής, πλημμελής, ἀκολαστός, ἀφρών.—
 δυσείδης, εἰδεχθής.

Ακοστῶ.
 Ὅς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ακοστήσας ἐπὶ
 φατῇ. Il. ο. 263.

Εξρ. ακος τῆς στασεως λαβών. ἡ δυσχεράνας
 ἐπὶ τῇ τῆς φατῆς στασει.

Ακκαζω, ακκαζομαι.
 —Ακκαζέει δ' αἰοιδῷ. Od. ν. 9.
 Πρωτὴ γὰρ καὶ δαγτὸς ακκαζέειδον ἐμῷ. Il. δ. 343.
 SYN. Ακκω.—ἐπικαλεομαι.

Ακκρῶ.
 Τὸν μὲν ακκρον ἐόντα βαλ' ἀργυροτόξος Απολλων.
 Od. η. 64.
 SYN. Ατεκνός, ἀπαις.—ακκρευτός, ακερσεκαμής.

Α Κ

Ακκστός.
 Συριγῶν ἐνοπὴν ποιήσας τὴν ἑξ' ακκστὴν. Hom.
 M. 509.

SYN. Εξακκστός.

Ακκω.
 Ακκνυμαι ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἰσχε' ακκω.
 Il. 2. 524.

SYN. Ακκαζω, διακκω, επακκω, ακροῶ, ακρα-
 σμαι, κατηχεσμαι, πυθομαι, πειθομαι, πυν-
 θανομαι, κλυω, κλύμι, ἐνωτίζομαι—πειθομαι.
 ἐννοεω.—καλεομαι.

PHR. Οἷσαν ακοὴν τοῖς λόγοις δῶναι. Soph.
 Εὐ φρεσὶ δῆναι, γραφέν.—δὲ ὧτων συντι-
 τραινεν μυθον ἡσυχῇ φρενῶν βασι. Aesch.
 Πρωχοντο κάρηνα Πάντες ὁμῶς ορδοῖσιν ἐπ'
 βασὶν ἡρεμεοντες Κληθμῷ. Apoll.

Κλέρον ἐμοὶ τὸν ἥας, ἐμῶν δ' ἐπὶ κεκλυδι μυθων.
 Οὐατα νοῦτερά στοματος προσερεισατε μυθω.—
 Νωῖτερον δέ μετ' εἰσι δεχυνσο φωνήν. Apollin.

Ακκρῶ.
 —Αμφὶ δέ τ' ακκρῶ
 Κυρτὸν ἐν κορυφῷται—Il. δ. 425.

Ακκρῶ.
 Ὡκρον ἐν σπησσι δὲ ακκρῶς πνεμοσσας. Od. ι. 400.

Ακκρῶς.
 Φρενὲν δ' αὖ πρηνστήρσιν εἰς ακροτητας ἐδῶκε.
 Zoroast.

SYN. Ακκρον, ακκρωρεση, ακκρωμία, ακκρωλενον,
 ακκρωτηριον, ακκροπαλῆς, ἀνδρηρον, ἐριτή, πρῶκ,
 ῖον, ἀγκῶν.—κορώνις, ὑπεροχή.

ΕΡΙΤΗ. Αστυφελής, πολυτίδ' αἷ, ἀδραυστός,
 ἀτεραμνός, λιμενηχός, κυρτῇ, περιγῆς, λασιαν-
 χην, ἐδατὸς τῆς, δαμαληβότος, ψαμαθῶδης.

Ακκρῶς.
 Ακκρῶ ζεφυρον—Od. β. 421.
 —Ανεμῷ ακκρῶεὶ καλῷ. Od. ξ. 253.
 Εξρ. ακκρῶς - πνεοντι.

Ακκρῶνις.
 Κορὴς ακκρῶνις; ἄμα. Eur. Hec. 535.
 Επειδὴ, ἐκ Ἀργείων ακκρῶνι γοναῖς. Lyc. 151.
 SYN. Ακκρῶς, ὀλοτελής, τελείος, δυνατός.—
 ευθυμός.—νεοχμὸς.—αιολός.—καθαρός. ὑψηλός.

Ακκρῶντῶ.
 Μεταμῶνις θηρεων ακκρῶντοῖς ἐλπίσιν. Pind. P. 3.
 Τὸς δ' ακκρῶντος εχει νύξ. Aesch. Ch. 93.

Ακκρῶντῶ.
 ἄμμι δέ εργον—αὐτῶς ακκρῶντον—Il. β. 138.
 SYN. Ατελής, ἀτελειώτος, ἀτελειστός, ἀτε-
 λευτήτος, ἀρρεκτός, ἀνεπιξέστος, ἀπληρωτός,
 ἐλλιπής, ἀκατεργαστός.

Ακκρῶντῶ.
 Ἐανδὰ συν ευδομοῖς ακκρῶνιπῇ στέφασις. Call.
 Ep. 9.
 M. Ακκρῶντῶ.

Α Κ

- Ακρατής.**
—Γλωσσης ακρατής. Aesch. Pr. 883.
Οστις λογυς, παρακαταθήκην ας, λαβών.
Εξώπιν, αδίκος εστιν, η ακρατής αγαν. Sent.
Ακρατής.
—Ακρατής υπαρχών. Sibyll.
SYN. Αλητής, ακρατώ. —αδυνατός, ακολατός.
Ακρατίζω, ακρατίζομαι.
—(Ως) τραγοί ακρατίζει. Aristoph. Pl. 295.
SYN. Φαγω. —το ακρατον πινω. Suid.
Ακρατιστος.
—Πριν η ακρατιστον επί ξηροῖσι καθίζη. Theoc. 1. 51.
Exp. αγευστός, ασίτος.
Ακρατον.
—Εδοξ' επιχρῆσθ' ακρατον. Theoc. 14. 18.
SYN. Χαλκκρατον. —ζωρὸς οἶνος. ζωρὸν μεθυ.
Ακρατῶ.
—Και ἐπ' ακρητον γαλα πινων. Od. 1. 297.
Σπονδῶν τ' ακρητοι, κ' δεξιάς ης επιτιθμεν.
Il δ. 159.
—Αλλ' ακρατον οἶνον αγαθὸν Δαιμονός. Arist. Eq. 85.
SYN. Ακραιός, ακραιφνής, ισχυρὸς —χαλεπός. —αγερωχός. —αιωνίος. —διδεικνής. —ατελής.
Ακρατῶρ.
Ακρατῶρ. ὁ τλημων, χωλός. —Soph. R. 492.
SYN. Ακρατής, αδενής. —ακολαστός.
Ακραχολῶ.
Ξηρὸν ὑπαί δεινὸς ακραχολὸν Ἰφικλῆα. Theoc. 24. 60.
Αγροικός οργὴν, κυαμοτρώξ, ακραχολός. Arist. Eq. 41.
SYN. Οξυχολός, εγκρασιχολός, επιχολός, ζαχολός, χαλωδός, ζαμενός, θυμικός, θυμωδός, οργίλος, δυσοργός, παλιγκτός.
PHR. Εἰς οργὴν προχείρος.
Ακρεμῶν.
Τέτλιξ· ἀχέῃ ἐν ακρεμονεσσιν. Theoc. 6. 96.
SYN. Ερνός, κλαδός, βλαστός.
EPITH. Δροσερὸς, ευπεταλός, καλλιπεταλός, ἱερὸς, ευφυλλός. —μελισταγής.
Ακρεσπερον.
—Ακρεσπερον αειδοῖσαι. Theoc. 24. 75.
Ακρεβῶ.
Και νυμφαν ακρεβὸς εὖν ἔτι Ναΐδα γάμεν. Theoc. 8. 93.
SYN. Ακρεβής, νεανίσκος, μερακίον, μερακίσκος.
Ακριβής.
—Ακριβὴς ομμασι λυσκεύς. Theoc. 22. 194.
Οὐκ εἰς ακριβὴς ἦλθε. —Eur. Tr. 901.
SYN. Αδερής, αδηρής, αδερής, τελείος, τή-

Α Κ

- μελής, ἐμμελής, επιμελής, εντριβός, εντριχός, λιπαρής, πυκιμηδής, σπιδάιος, σκεδρός —δῆλος, ατρεκής —πληρής. —βεβαίος. —αλυδής.
Ακριέως.
Και γὰρ επισταδαι ἡμᾶς χρη τῷτο ακριέως. Posse.
Ακριβω, ακριβῶμαι.
—Εἰ μὴ τέτ' ακριβωθῆται. Arist. Ecc. 162.
SYN. Ακριβάζω, εξεταζω, δοκιμαζω. —διακριβω. ακριβῶς μελέτω.
Ακριδοθῆρα.
Αὐτὰρ οὐ' ανδερικεσσι καλὰν πλεκεν ακριδοθῆραν. Theoc. 1. 52.
Ακρις.
Ὡς δ' ὁδ' ὑπαί ριπῆς πυρὸς ακρίδες νεροδοῦνται. Il. φ. 12.
EPITH. Ακραιή.
Ακριτῶ.
Ὡ γερὸν, αἰε τοῖ μυδοι φίλοι ακριτοι εἰσιν. Il. β. 796.
—Εχω δ' ἀχέ' ακριτα θυμῷ. Il. ξ. 205.
—Και σφ' ακριτα νεικεα λυσω. ib. 304.
—Και ακριτοισι μανιαῖς. Opp. a.
SYN. Αδιακριτός, ακατακριτός —αμφιβολός, αμετρός, απέρεσιος, αχωριστός, αδιαχωριστός. —αδικαστός, ακαταγνωστός. —αδολυτός.
Ακριτοβελῶ.
—Γένος αλλο μαιφόνον, ακριτοβελον. Sibyl.
Ακριτομυθῶ.
Θεοσιτ' ακριτομυθε. —Il. β. 216.
—Ονειροὶ αμηχανοι, ακριτομυθον. Od. τ. 560.
SYN. Μακρολόγος, πολυλόγος, αδολιστής. —ακριτός.
Ακριτοφυλλῶ.
—Φειρώντ' ορός ακριτοφυλλον. Il. β. 868.
SYN. Πολυφυλλός, συνδενδρός, κατασκίος.
Ακριτοφυετῶ.
—Ακριτοφυετὸς γὰρ δασίς. Aesch. S. T. 366.
SYN. Αδρῶς, συμμικτός.
Ακροαῶ.
Και γὰρ ἐμὲ κλαυθμῶν κοίρανος ακροαῶ. Beuf.
Ακροαομαι.
Ακροατεον ὅμῃν ἐν μερεῖ των κρητῶν. Arist. Av. 1228.
SYN. Ακω, κλυω. —πρόσισχομαι, πειδομαι, προσεχω, ατακιστεω.
Ακροθῆνιον.
Φοῖβῳ μ' επιμῆαν ενδεδ' ακροθῆνιον. Eur. Ph. 291.
—Ακροθῆνα πολεμῶν. Pind. Olymp. 2.
SYN. Τὰ ακροθῆνα, πρωτολαῖα, απαργματα, λαουρα, σκῦλα. —ακρολοῖον, λαια, απαρχή, δεομυρία, καταργμα, πρωταργιον.
Ακρο-

Α Κ

Ακροκελαινιαίω.

—Ωρτο δ' ἐπ' αὐτὸν

Ακροκελαινιαίων. Π. φ. 249.

Ακροκρηφαίῳ.

Πρῶτον παμφαίνων ἐπιτάλλεται ἀκροκρηφαίως

Ἀκτερος, - Ἀγαί.

SYN. Ακροκρηφής.

Ακροκομῷ.

Δρυὶς ἡ ἐλάτας ἀκροκομοῖς ἀμφὶ κλάδους. Eur.

Ph. 1540.

Θρηϊκὲς ἀκροκομοί.—Π. δ. 533.

SYN. Ακροκομης, ακρος. ταυῖδριξ, βαθυ-
πλοκαίμος.

Ακρον.

Εὐδαιμονίας τ' ἔχει ακρον. Sapph.

SYN. Ακρά, κεραιά, κολοφῶν, οροφῇ, κορυφῇ,
στεγός.

Ακροπενθής.

Περσίδες δ' ἀκροπενθῆς. Aesch. Pers. 135.

Ακροπόλις.

Αὐτὸς γάρ μεν Τρῶες ἀκροπολιν ἐρυσαντο. Od.

3. 504.

Ακροπῳλῖς.

Φυκίων ἀκροπῳλῖν. Eur. Or. 1090.

SYN. Ακρά, ἐρυμα, ὀρμητήριον.

Ακροπολῖ.

—Ἐστῆσιν ἐν ἀκροπολὶτιν ὀρεσσιν. Π. ε. 523.

Ακροπορῷ.

—Ακροπορὸς οὐλὸς ἐπὶ χερσὶν ἐχόντες. Od. γ.

463.

Ακρῷ.

Ακρον ὑπαὶ λοφον.—Π. ν. 615.

—Πρῶνες ακροί. Π. δ. 553.

SYN. Ακράϊος, ἀκροπόλος, κορυφαίος, ὕψιστος.

ἐσχατῆς, τελευταῖος, τελείος.

Ακροστοφῷ.

Ακροστοφον δὲ καὶ ἀσχημτάν. Pind. Ol. 11.

Ακροχαλιξ.

Ακροχαλιξ οἶνω καὶ ρεκταρι. Apoll. 4. 433.

Εκρ. ακρὸς μέδων.

Ακρυπῆ.

Δῆλα καὶ ἀμφιρανῇ, καὶ

Ακρυπῆ δὲ δραχμὴν ποσιν. Eur. Andr. 835.

SYN. Ακαλυπτός.—δῆλος.

Ακρωτια.

Μέχει πρὸς ἐσχατίας πολυπιδάκος ἀκρωτιας.
Theoc. 25. 31.

SYN. Ακρά, ακρον. ἀμβών, λοφία, στοφατή,
ἐξοχή, κορυφή.

Ακρωτηρίον.

—Ἐπ' ἀκρωτηρία βάντες. Hom. 32. 10.

SYN. Ακρά.—δὴν, ἀκτῆ.

Ακταίνω.

Α Κ

Ἦς μὴτε σῶκῃν, μὴτε μ' ἀκταίνειν βασιν. Aes.
Eum. 36.

SYN. Ακταζῶ, ἐπαίρω, ἀκολασταίνω, γαυρίζω.

Ακταίῳ.

Ακταίως τε Θεῷ.—Orph. 343.

Ακτίῳ.

Οὐ μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα τὸν ακτίον.—Theoc. 5. 14.

SYN. Επακτίος, παρακτίος, αἰγιαλωδῆς, πα-
ραδαλλασσῖος.—αἰγιαλός.

Ακταιονίδης.

Τὸν Ακταιονίδων ἐσσι μία σκυλακῶν. Er.

Ακταίων.

Παῖδά τὸν ἄδατᾶν Ακταίωνα τυφλὸν ἰδεῖξ.

Call. 5. 109.

ΕΡΙΤΗ. Κυνοσπᾶς, θρασύς, λαγωβόλος,

φιλοσκοπέλος, λεοντοφόνος —

Ὁρᾷς τὸν Ακταίωνος ἀδελφὸν μέρον.

Ὅν ὠμοσῖτοι σκυλακῆς, ἄς ἐδρεῖ-
φατο,

Διεσπασαντο, κρείσσον' ἐν κυνηγίαις

Ἀρτεμίδος οἷαι κομψασάντ', ἐν ὀργασίν.

Eur. Bac. 337.

Ακτενίστος.

Κομὴ δὲ αὐρᾶς ακτενίστος αἰστέται. Soph. Oed.

C. 1326.

SYN. Απεκτήςτος, ηπεκτής.

Ακτερίστῳ.

Καὶ Κασταναιᾶν ακτερίστον ἐν πετραις. Lyc. 907.

SYN. Ακτερίστως, ἀδαπῆς, ἀκιδεύτος.

Ακτῇ.

Ὅς θνητός τ' ἐπὶ καὶ ἐδοί Διμητερος ακτῆν. Π.

ν. 322.

—Παλύνας ἀλφίτη ακτῇ. Od. ξ. 429.

SYN. Καρπός, ληϊόν, αλευρον.—οἶτος, ἄρτος.

ΕΡΙΤΗ. Μειοεικῆς, φυσίζωος, ευφορέος.

Ακτῇ.

Τορρα δὲ μιν μετὰ κύμα φερὲν τρηχέϊαν ἐπ'

ακτῆν. Od. ε. 425.

SYN. Αἰγιαλός, κρηκαλόν, ῥαχία, δὴν, ῥηγ-
μὴν, χεῖλος, κυματογῆ.

ΕΡΙΤΗ. Εριδύπος, ἄξινος, ἀλιμυρῆς, ἀλι-
μυρῆς, ἀκμων, ἀλφός, ἀλῖρροδος, ἀλῖρρος,

ὑπνεμος, νηνεμος, ἀπορρώξ, ἀμφιρῦτη, ἀμφι-
κυστός, προβλῆς, ὑψηλή, ἐρημαῖα, δίψας, φάμα-

δωδης, πλατῆα, ἰκμαλεν, στυφελή, περιωγῆς,

πολυῤαδᾶτος, νιφελήτος, εὐδρος, βαθυκρημ-
νος, βαθυκυμων, εὐσκίος, κυματοπλῆξ, ναυ-

πορός, μηλοσπορός, κυμοδευμων.

Ακτῆμων.

Οὐδὲ κεν ακτῆμων ἐριτίμιο χρυσοῖο. Π. ι.

126.

SYN. Ερδῆς, αἶρος, ἀκλῆρος.

Ακτῆρ.

—Ακτῆρες δ' ἐνδύονται. Hom. 31. 6.

Ακτῆρ,

A K

Ακτίν.
 Ἀπὸς ἀκτινέσσιν εἰκότες ἡλιόιο. H. κ. 547.
 Οὐδ' ἐπὶ πῶς φασὶν ἀκτῖσιν ἐβαλλέν. Od.
 ε. 479.

Ακτίς.
 Ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν
 Ἀσέειτος αἰεὶ. Pind Isth. 4.
 Ακτὶς αἰεὶς το καλλίστον φάος. Soph. An. 100.
 EPITH. Ἀντιτύπος, ἀνιφελος, λαμπρὴ, παμ-
 φῆς, ἐπισκίος, φλογεή, πυρσὴ, λαρὴ, ῥοδίη,
 ξανθὴ, θοή, κρῆνη, σελασφόρος, παμπορφύρος,
 —νυμφίδην, γαμοστῆλος, ἐπίτατος. Nonn.
 Λαμπρὰ μὲν ἀκτὶν, ἥλιος κατὰν σαφῆς,
 Ἐβάλλε γαίαν. Eur. Supp. 650.

Ακτιτῶ.
 Πολλὴν δ' ἀκλῆρον τε καὶ ἀκτιτον—Hom. V. 123.
 SYN. Ἀπεσκευασμένος.

Ακτῆρ.
 —Δομῶ Ἀκτορος Ἀζήδαο. II. β. 513.

Ακτῶρ.
 Συσίδος φίλος ἀκτῶρ. Aesch. Pers. 557.
 SYN. Ἡγητῶρ, ἀρχος, ἀγός.

Ακυθῶ.
 Οὐδ' ἀγαλακτοὶ—οἶες, ἐδ' ἀκυθοί. Call. 2. 53.
 SYN. Ἀγρονος, ἀκυτος, ἀκυμαντος, ἀπυροτο-
 κος, ἀπερωδίν, ἀβλαστῆς, ἀτρυγέτος.

Ακυληῖος.
 Πόντον ἐς ἀγχιπορον Ἀκυληῖον—Dionys.

Ακυλῶ.
 Παρ β' ἀκυλον, βαλαρόντ' ἐβάλε, καρτέντε κρα-
 νεν. Od. κ. 242.

Ακυμαντῶ.
 Ἐπὶ τῇ τραφερῇ ἀκυμαντοῖσι ποδέσσι. Orph.
 L. 39
 —Ψαμαδαῖς ἐπ' ἀκυμαντός. Eur. Hipp. 235.

Ακυμῶ.
 —Τὸν ἀκυμον εἵκεν βροτὸν βροτοῖς. Eur. H. F. 698.

Ακυμων.
 Ἡδὴ Ποσειδῶν, χάριν ἐμὴν, ἀκυμονα.
 Πόντε τιθῆσι γῶτα—Eur. Iph. T. 1444.
 Νηδὺς δ' ἀκυμων δια σέ μοι πολλοῖται. Eur.
 Andr. 158.

SYN. Ἀκυστος, ἵπυχος.—ἀκυδος.—ἀκλονη-
 τὸς, ἀκλυδωνιστος, ἀζαλευτος, ἀζαλῆς, ἀδρυ-
 βος, ἀταραχος ἀταρακτος, γαληνιος.

Ακυρῶ.
 Οὐκ ἀκυροῖ καὶν νομον.—Poffel.
 SYN. Ἀρηνίζω.

Ακυρωτῶ.
 —Ἡ σιωπὴ τὸτ' ἀκυρωτον μενε. Eur. Ion. 801.
 SYN. Ἀκυρος, ἀζετος, ἀδῆλος.

Ακωλή.
 Ἀντικρὺ δὲ διεσχε φαεινὴ δαρός ἀκωλή. II. λ. 253.
 SYN. Ἀκῆ, αἰχμή, στομωμῆ.—ἀκμή.

A Λ

EPITH. Οξῆα, τριόδαι, στονοῖσσα, κρυ-
 εσσα, παλιγναμπῆος, πυροεσσα, ολεσσιτυραντος,
 πῆρεσσα, χαλκοβαρῆς, ταυκραιρος, παλι-
 δινητος, κερχαροδης, αἰδαλοεσσα, οκραιοεσσα,
 ασιδῆρος.

Ακων.
 Χεῖρς ἀπο στίβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἀκοντα.
 II. ξ. 455.

SYN. Ἀκοντιον, βελος, οἶστος.
EPITH. Οξὺς, εὐξεστος, ἀλγινος, στονος,
 θοός, δεινός, ταυγλαχίν, παλινδρομεών, βρα-
 χυσιδῆρος, χαλκοπαρῆος, χαυλοδῆς, λυγυρός,
 δίκολος.

Ακωδωνιστῶ.
 Ὡς αἰσχροὶ ἀκωδωνιστον εἶν
 Τὸ τοῖτο πρᾶγμα μεδέντας. Arist. Λ. 486.
 SYN. Ἀπύρατος, ἀπύραστος, ἀβασανιστος.

A Λ

Αλαβαστρον.
 —Συρίω δὲ μυρῶ χρυσῇ ἀλαβαστρῇ.
 Theoc. 15. 144.

Αλαβαστρος.
 —Λαβέτον δὲ τον ἀλαβαστρον. Arist. Av. 1050.
 SYN. Μυροδίκη.

Αλαζονεία, αλαζονεῖα.
 Αλαζονεία ἐστὶ ἐκφύγει δίκη. Sent.
 —Αχθῶμαι—τοῖς τ' αλαζονευσί. Arist. A. 63.

SYN. Ἀγρωχία, ἀγνῶρη, ἀνχημα, μεγα-
 λαυχία, μεγαληγορία, ἀνδία, γαυριαμα,
 γαυροτής, κομπῆς, κομπασμός, κομψεῖμα, κε-
 νολογία, ματασιολογία, ἐπαρσις, ογκος, οφρὺς,
 φυσίωσις, ὑψηλοφροσύνη, καλλιερημοσύνη, φο-
 λοκομπία, νεανισκεῖμα, φασμός, φρυαγμα,
 τυφος, ὑπερηφανία, ὑπερβασία, ὕβρις.

P.H.R. Κομπὸς γλωσσης. στρεβλὸν οφρὺς.

Αλαζονεομαι.
 Ἠλαζονεῖδ', ἵνα φοβηθῆνιν ἐγώ. Arist. R. 282.

SYN. Μεγαλαυχεῖν, μεγαλοφρονεῖν, μεγαλι-
 ζομαι, μεγαλυνομαι, βρενδυομαι, κομψεομαι,
 οἰδεῖν, οἰδαίνω, ἐπαυχεῖν, καυχεομαι, λοπεῖν,
 κοπιῶ, ἀλκταῖω, ἀγνῶρεω, ὑπερηγορεῖν, γαυ-
 ρισῶ, καταφρονοῖμαι, κνδρέμαι, τραχηλιαῖω,
 τραχηλιζομαι, συγκυλλομαι, φρυατίζομαι, σεμ-
 νυνομαι, ὑποκρινῶ, ὑπερηφανεῖν, ὑπεροπλίζομαι,
 τυφοομαι, ψευδομαι.

P.H.R. Δεξάτο παντοῖς ογκον ἀγνῶρικ.—
 ὑπερ. οφρὺς ὕψος αἰεῖν. Naz.—αυχίνα γαυρον
 αἰεῖν. Nonn.—μὴδὲ κείρας εἰς ὕψος αετίζειν
 παρὰ μοῖρην.

Αλαζων.

Αλαζων.

Ὁς ἢ ἀλαζων, ἢ φωναξ—Arist. A. 940.

SYN. Αλαζονικός, κομπαστής, φιλοκομπός, δημοκομπός, πολυκομπός, υπερκομπός, ὑψικομπός, κομπηρὴς, κομπωδής, κομπορημων, μεγαλαυχός, μεγαλαυχής, αυχνης, αἰερωχος, αλημων, αυθαδής, γαυρός, αγαυρός, επιγαυρός, αυγνωρ, μεγαληγορος, δοξοκοπος, ληματίας, φρονηματίας, σοβάρης, ὑψηλοκαρδίας, ὑπερφανός, ὑπερίος, ὑπέρσπλος, ὑπερφαν, ὑψηλοφρων, ὑψαυχην, ὑπερηνωρ, ὑπεροπής, ογκύλος, φευστὴς, πλατός, ὑβριστικός.

• PHR. Ὁ βλοσυρὸς, ὁ χαλκεός, ὁ βραδυτειθής.

—ἐπιληθεται νεκρά γαίαν

Ποσσὶν ἐπιστεῖβει, θητοὶ δὲ οἱ εἰσι τοκῆες.

Ἀλλ' ὑπεροπλὴν ἢ ἀμαρτωλοὶ νοοιο.

Ἰσα Διὶ βρομῶει, κεφαλὴν δ' ὑπὲρ αυχενας ἰσχει.

Καὶ περ εὐν ολιγός, μῆται δ' εὐπνηχυν Ἀθηνῆν.

Ἡ δὲ τὴν ἀτραπίτον τεκμαιρεται εὐμυπὸν δέ.

Ὡς κε μετ' ἀθανάτοισιν ἀριθμῶς εἰλαπινάζη.

Αλαίνω, αλαλημαι, αλαμαι.

Δῆλος αλαίνω—Eug. C. 79.

Ἀλλ' αὐτὸς αλαλημαι ἀν' ευρυπυλὲς Αἴδος δῶ.

II. 74.

Ἦτοι ὁ καππεδίων το Ἀλκίον οἶος ἀλᾶτο. II. 201.

SYN. Αλημι, αλητεω, ηλασκω, πλαζομαι, εμπλαζομαι, πλαναομαι, θορυβεομαι, περινοστω, περιπολεω, περιφερομαι, ῥεμβεω.—απορομαι.

Αλαλαγή, αλαλαγμός, αλαλά, αλαλητος.

—Συν αλαλαγαίς δ' αιαγμάτων. Eug. Ph. 347.

Ου τυμπάων αλαλαγμοί. Cycl. 65.

Ἐπὶ Τροίαν δουρικτυπον αλαλόν. Pind.

Θεσπεσίω αλαλητῶ ὑφ' ἑκτορος ἀνδροφονοιο. II. 436.

SYN. Αλαλαγμα, δῆπος, θορυβός.

ΕΡΙΤΗ. Ευκρατος, ἀλγύροϊζος, απομανής, κρατερή, ὁμογλωσσός.

Αλαλαζω.

—Αλαλαξεν υπερμαχει βοᾷ. Pind. Ol. 7.

SYN. Βρεμω, κωδωνίζω.—ανοδυομαι, ολολυζω, κλαυθμυρίζομαι.

Αλαλκω.

—Ὁ κεν τοι κρατὸς αλαλκησει κανὼν ἥμαρ. Od. κ. 288.

Αλαλκω.

Ἀλλὰ κυνὰς μὲν αλαλκε Διὸς θυγατρὶ Ἀφροδίτῃ. II. 185.

SYN. Αλκω, αλκω, απαλαλκω, απελαυνω, απειργω, απειργω, εξειργω, ερυκω, απερυκω, απαρασσω, απουπετω, αποδιωκω, αποσοβω, κατασοβω, αποστεγω, κωλυω, διακωλυω, δια-

τρεπω, ασφαλιζομαι, εξωδω, διωθεομαι, κατωδω, ανακαπῶ, παραιρῶμαι, αρηγω, απαρηγω, αμυνω, αλεξω, βουδω.

Αλαλυγξ.

—Κακὴ αλαλυγγὶ βαρύνον—Nic.

SYN. Αλη.

Αλαλυκτμαι.

—Ουδ' ἐμοὶ ἦτορ

Εμπεδον, ἀλλ' αλαλυκτμαι. II. κ. 94.

SYN. Αλυκτεω, αλυσσω, θορυβεομαι, απορομαι.

Αλαμπετω., αλαμπής.

—Στιλβει δὲ αλαμπετος αἰρ. Hom. 31. 5.

Κᾶθηκα συμπύλας, αλαμπὲς ἦλπε

Κοίλῳ ζυγαστρῶ δᾶρον.—Soph. Tr. 704.

SYN. Σκοτενός, θνοφερός, φεφάρος, φεφνήδς, ἀδηλός.

Αλανοί.

—Καὶ αλκηνετὲς αλανοί. Dionys.

ΕΡΙΤΗ. Πολυίπποι.

Αλαος.

Καὶ κ' αλαός τοι ξῆνε, διακρινε το σῆμα

Αμφαφῶν—Od. ο. 195.

Μαντιος αλαν, τῦτε φρενὲς εμπεδοί εἰσι. Od. κ. 493.

Αλαωπός.

—Ὁς περιφοίτος ἐν αλαωπὸς οδίτης. Nonn.

SYN. Αλαῖος, ἀδερκής, ἀδερκτός, αρωτιστός, πηρὸς, ἀμφιπηρὸς, πωρὸς, ὀμηρὸς, νενίπλος, τυφλός, τυφλῶψ, φωτοληγίος.

PHR. Οστις ἐν περιφοίτος, αρωτίσσο προσωπὴ Συμπερτήν, ἀμεριστόν εχων, ἀχαρᾶκτον οπωπὴν, Ἦν φους ἐκ ετυπῶσε, λιποβλεφαροιο δὲ κυκλῆ Οιδάλειον, ξενον ομμα γενεθλιάς ἔχεν ὀμῆχλη. Nonn. Io. 9.

Αλαωσκοπία.

Ουκ αλαωσκοπῖν ἔχ' ἀργυροτοξος Ἀπολλων. II. κ. 515.

Επρ. ματῶιν σκοποκ.

Αλαω.

—Ὁν οφθαλμῷ αλαωσεν. Od. α. 6.

SYN. Τυφλω, εξαλαω, εξομματαω.

Αλαπαδνός.

Ἀλλ' αλαπαδνός ἐν, παῦρος δ' οἱ εἶπετο λαός. II. 675.

SYN. Ἀπῶλεμος, ἀδενής, ἀνευρος, ἀναρδρός, ἀπαλαμνος, μαλθακός, ποτηρὸς, φάδαρός.

Αλαπαζω.

—Πολιν ἐκ αλαπαξείς. II β. 367.

SYN. Λαπαζω, εξαλαπαζω, περδω, πορδω, εκπορδω, δηίζω, δηῖω, δπω, διαρπαζω, απορῶμαι, διαρρῶμαι, ερημω., λεηλατω, καθαιρεω, κατατρεχω, κεραιζω, τεμνω, κενω, ὁμαλίζω.

Αλαστίω.

—Και αλαστίσας ἐπὸς ἡνδᾶ. II. μ. 165.

SYN. Αλασταίνω. ἐπαλαστέω, αλγύνομαι, παδαινόμαι, ἀπαρεσκομαι, δειροπαδεύω, ἀν-
ἀξιοπαδεύω, ἀγανακτέω, δυσανασχετῶ, χαλε-
παίνω, αλγέω.

Αλαστῶ.

Πενθος αλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν—II. ω. 105.

SYN. Ανοιστος, ἀτλητος, αἰνός, χαλεπός, ἀνέπιλητος.

Αλαστῶρ.

Καὶ τοι μ' ἐσθιει δῆμα, μή τιнос κλυὼν

Αλαστορων, δοξαίμι σὺν κλυεὶν οὔα. Eur. Or.
1707.

—Δια δὲ τες αλαστορας,

Τίς σὺς δειδοικῶς, μή τι γῆ παδῇ κακόν.
Eur. Ph. 1621.

SYN. Ερινυς, παναλαστῶρ, δαιμονιον, τυχή,
δυστυχία.

ΕΡΙΤΗ. Τιμωρός, κακοποιός.

PHR. Πνεῦμα πλανον ἔφορος δαιμον.

Αλαωτός.

Οφθαλμῷ ἀεικελιν αλαωτός. Od. ι. 503.

SYN. Αελεψία, αορασία, τυφλότης, τυφλωσις.

Αλβανοί.

Αλβανοί τ' ἐπὶ τοῖσιν ἀρήϊω—Dionys.

Αλγέω.

—Ἡ ἐπὶ γῆς αλγῆσιντε πῆμα παδόντες. Od.
μ. 27.

Αλγῶ ταν κεφαλαν—Theoc. 3. 52.

Αλγύνομαι.

—Τοῖς δὲ δ' ἐκ αλγύνομαι. Soph. An. 474.

SYN. Ανισομαι, ἀχέω, ἀχέω, διαλγέω, συ-
ναλγέω, καταλγύνομαι, ἀχδομαι, λυπείομαι,
οδυνομαι, οδυναώ, οδυνομαι, οχδεω, οχθίζω,
πονεώ, πονεομαι, αδυμεω.

PHR. Δεδεται κεαρ ἐγλύθεν ατη. Apoll.

Ασιγητοιο νοῦ κυμαίνεται πυρσῷ. Nonn.

Αλγῆδών.

—Σῶμ' ὕψ' αλγῆδός. Eur. M. 24.

Αλγῆμα.

Ἡτιον ὦ πανδήμη φέροις αλγῆμα ποδάρρα.
Lucian.

Αλγῆσις.

—Την δ' αλγῆσιν ἔ παρσχομην. Arist. Th. 154.

Αλγῶ.

—Μαλιστα γὰρ αλγος ἱκανεὶ

Θυμὸν ἐμόν. II. γ. 97.

SYN. Ανία, ἀδμή, ἀγρίσις, ἀχος, ἀχδος, ἀχ-
διδών, δυή, λυπή, κῆδος, κηδονυη, οδυνη, πε-
ριωδυνία, ποτος, παδός, πενθος, καταγῆσις, βα-
σανος, τιμωρία.

ΕΡΙΤΗ. Αεικελιον, ἀσπετον, αλγῆσιν, αλγῶ.

στον, ἀτλητον, ἀμειλικτον, ἀτρυτον, αελπίον,
αγρίον, αινόν, ἀνηκεστον, λυγρον, λευγαλίον,
δακρυέν, μινυδαδιον, ἐπιδήμον, λογιον, βα-
ρυστονον, στυγερὸν, οικτρὸν, δεινόν, πανδένον,
πικρὸν, θυμοδρόν, φιλοδρηνον.

PHR. Δῆγμα λυπῆς. Aesch—Αχος νεοαλη
μελαίνα Hom.—Γονυ πικρὸν νεφος.—Εὐδα
σελας ροδέοιο διαλλαξασα προσωπη, Αλγῆσι
κυμαίνοντα νοον μαστήετο. Nonn.

Ουκετι δ' ὥς τὸ προδε τεαὶ γελασεν οὔπακί.—
Αινδ ἀχος πυκασε φρενας ἀμφι μελαίνας.—

Δὴν δ' ἐμιν ἀμφαστη επεων λαβε' τὴ δ' οἱ οσσε
δακρυόφιν πλήθε, θαλερὴ δ' οἱ ἐσχέτο φωνή
Hom.

Αλγῆδος, αλγῆσις.

—Αλγῆσιν κραδίην βεβολησας οἶα. Tzetz 573.

—Και οἷζον αλγῆσιςσαν. Hes. G. 214.

SYN. Αλγῆσιν.

Αλγύω.

Χαίρων τις αὐτῶν τ' ἐμὴν αλγῆσιν κεαρ. Eur. M.
397.

SYN. Ανία, ἀγρίζω, ἀτεμῶ, βαρυω, πρε-
σισταμαι, ἐνοχλεω.

Αλδαίνω.

—Μελέ' ἡλδατε ποιμένι λαῶν. Od. σ. 69.

SYN. Αναλδαινώ, αλδεω, αυξω, αυανξω, ε-
παυξασθω, ατιταλλω, επιλαμψανω, μηκυνω,
οφελλω.

Αλδῆσκω.

Ληὶς αλδῆσκοντος—II. J. 599.

Φαρεσιν ἐν μαλακοῖσιν αἰτε βρεφοσ αλδῆσασκη.
Orph. L 26.

SYN. Αυξομαι, αυξανομαι, αλδαινομαι, α-
δρυνομαι, πρταγομαι, επιδιδωμι, αταλλω.

Αλεά.

Αυτίκ' ἐπεί κε πυρὸς θέρω, αλεή τε γένεσθαι.
Od. ρ. 23.

SYN. Αιδος, καῦμα, θαλπος, θερμη, θερ-
μότης, ελλαμφις.

Αλεά.

—Ουδ' ἔ τ' ἀνευθεν

Ουδ' αλεή. II. χ. 301.

SYN. Αλυξίς, εξυπαλυξίς, αποφυγή, ευρυγή,
διαφυγή, αλεωρή, εκκλίσσις, φυλακή.

Αλειώνω.

Επειδ' ἰν αλειονοιμι—Arist. Eccl. 536.

SYN. Θαλπομαι, θερμαινομαι, χλιαίνομαι—
αλεαζω, εκκλινω.

Αλεγύνω.

Γινετ' Αρης αλεγυνός αἰζυγοῖσι βρετοῖσι. II. ν.
569.

—Πυρὴς επεβαντ' αλεγυνος. II. δ. 99.

—Ος δ' αλεγυνος κ. λ. II. κ. 402.

SYN.

ΣΥΝ. Αλγυνός, αχλός, αχρηός, αχρυνός, αχρυνός, επαχρυνός, αγέλαστος, αλγυνός, γαστρός, λυγρός, οδυνός, ανιάρης, ανιάρης, επιπυρός, λυγρός, οκρυός, περιαλγός, αχλός, ανιάρης, δακρυός, θυμωδός, δηξιδυμός, κρυός, πολυμερής, λευγός, δυσχερός, δυσχερός, δυσχερός, σκληρός, σκυδρός, σκυδρός, δειός, χαλεπός, αργαλός, ανδής, αναρτός, αφορτός, φορτικός, κοπιάρης, αδυμός.

Αλγυνοειδής.
—Προμαχός δαμαρ Αλγυνοειδής. Π. ξ. 503.

Αλγυ.
—Ου σευ εγωγε - Σκυζομένης αλγυ. ib. β. 483.

Αλγυζω.
—Σέθεν δ' εγώ κ' αλγυζω. ib. α. 180

ΣΥΝ. Φροντίζω, επιμελέμαι, τιμελέμαι, κηδομαι, περικηδομαι, αρηγω, σπυδαζω, οπιζομαι, προτιμαω.

Αλγυνω.
—Αλλας δ' αλγυνετε δαΐτας. Od. α. 374.

ΣΥΝ. Παρασκευαζω, ευτρεπίζω, εξαρτυω, εξαρτυομαι, επιφέρω, τατίζω, συντατίζω.

Αλειω.
Αλλ' ας σον αιει θυμὸν οπιζομαι, ηδ' αλειω. Od. γ. 148.

Τὸν αλειω φῆμιν αδευκία—Od. ζ. 273.

ΣΥΝ. Αλειομαι.—αλειω, εντρεπομαι, εκφενγω.

Αλειω.
Αλοιτα τευχουσαι κ' αλειατα.—Od. υ. 108.

ΣΥΝ. Αλοιτω

Αλειω.
—Εχ' δε χρυσειον αλειω. Π. λ. 773.

ΣΥΝ. Εκτομα, ποτηριον, δεπας, δεπαστρων, κυλιξ, κυμνη, κυμνιον, κωδων, κυπελλον, ανηρυσος.

ΕΡΙΘΗ. Αμφωτον, καλόν, περικαλλής.

Αλειω.
—Φατο γαρ τισαλξ αλειω. Π. γ. 28.

ΣΥΝ. Αλιτωμων αδικος.—εχθρός.

Αλειω.
Τ' ατί τε λιαρῶ, και αλειω. Od. ω. 45.

Εν δε τιδι μελιτος κ' αλειωτος αμφιφορῆας. Π. δ. 170.

ΣΥΝ. Αλειω, αλειω. μυρωμα, μυρον.—ελαιον—ετιαρ.

ΕΡΙΘΗ. Λευκόν, ὑγρόν, ενωρον, τετραστής.

ΡΗΡ. Αλειωτα, μυελόν ανδρῶν. Hom.

Αλειω, αλειωμαι.
Εξεις δ' ιταροισιν επ' ατα πασιν αλειω. Od. μ. 177.

—Αλειωτο δ' ελαψ. Π. ξ. 171.

ΣΥΝ. Διαλειω, εταλειω, εναλειω, χρω, αναχρυννυμι.—εμπλατίζω.—παρομαι.

Αλεκτωρ.
—Ασκληπιον - αλεκτρω νύσση. Pind. Pyth. 3.

ΣΥΝ. Αλεξήτηρ.

Αλεκτρω.
—Α γυρας ο χρυσοκομας
Δωκεν αλεκτρον ζωαν. Eur. Tr. 354.

ΣΥΝ. Αγαμος.

ΡΗΡ. Ον κ' ιδεν ευγαμος ὦρη, Στεμματι νυμφιδίω πεπυκασμενον, ηδ' ενι παστῇ Ηδυμελῆς ηισε βιοσσοος αυλος ερωτων. Nonn. l. 24.

Αλεκτρω.
—Θυροισιν αλεκτρωνοισι μαχηταῖς. Opp. Kyn. b.

Αλεκτωρ.
—Εως εβουθεν αλεκτωρ. Hom. B. 191.

ΣΥΝ. Ορταλινος ορτροβός

ΕΡΙΘΗ. Ορδριος, ηώς, ενδομαχης.

ΡΗΡ. Ωδός ορνις. Περσικός ορνις. Πριν αυχένα κυρτόν αειρας, Οξύ μελος: αλαγξεν εν γερεσιβουτος αλεκτωρ. Nonn

Αλεξανδρῶ, (δ' μεγας.)
Εργον Αλεξανδροιο Μακεδονος—Ep. l. 3.

ΕΡΙΘΗ. Δρακοντιαδης.—μενος ασχτος.

ΡΗΡ. Περσαισι βαρυς θεός αιολομητης, αἰ. αιολομητης. Θεος.—Ηνορης ολετήρα υπερφιαλυ βαβυλωνος.—Ολυμπίας ὃν ποτε μητηρ καρτεροθυμον ετικτεν.—Πελλης πολιτωρ, τῷ ὑπὸ πάσα Ανωλῃ δεδομασθῇ, και Εσπερι πολυολος. Sibyll.

Αλεξανδρος. Vide Παρις.

—Αλεξανδρος θεοειδής. Π. γ. 16.

Αλεξανδρῶ.
Αμφι δ' εχλαῖναν εἰσστα' αλεξανέμον μαλα πυκνήν. Od. ξ. 529.

ΣΥΝ. Ανεμοσκαπής. κωλυσαμένος.

Αλεξω.
—Δαναοῖσιν αλεξῆσεις κακὸν ἥμαρ. Π. ι. 251.

Αλεξω.
Εν θυμῳ μεμαῶτες αλεξέμεν αλληλοισιν. Π. γ. 9.

ΣΥΝ. Αποτρεπω, αλαλκω, αμυνω, επισηδω.

Αλεξήτηρ.
Εδλον αλεξήτηρα μαχης. Π. υ. 396.

ΣΥΝ. Αλεκτήρ, αλεκτήρ, αρηγών, επαρηγών, αοσητήρ, παρεδρος, αντιληπῶρ, αποτροπος, αποτροπαιος, απομπατος, αρωγός, επαρωγός, αμυντῶρ, επικερος, επισχυρος, επιταρδός, επιτιμητῶρ, τιμηρος, τιμωρός, εκδικας, προμαχος, υπερμαχος, προασπιστής, προασπιστήρ, υπερασπιστής, συνηγορος, συνεργός, συναιχμος, σταῖρος, ενεργητής, φιλικυστής, σταδής, βουδος, βοηδρος.

Αλεξήτηρ.
—Ζευ αλεξήτηρ. Soph. Oed. C. 141.

Αλεξήτηριος.

ΑΛΕΞΗΤΗΡΙΟΣ.
 Αλεξητηριον ξυλον καθιει. Eur. Herc. f. 470.
 SYN. Αμυντηριος, αμυντικός.
Αλεξιαρ.
 Νειδς αλεξιαρη, παιδων ευκαλητερα. Hes. ε.
 462.
Αλεξιβελεμνός.
 Και τον αλεξιβελεμνον απο στεργοιο χιτωνα.
 Ep. 1. 6.
Αλεξικακός.
 Εδλον, αλεξικακον, πασης συνοπηδον κοιδοῖς.
 Suid.
Αλεξιμβροτ.
 Απολλωνιαις - αλεξιμβροτοις πομπαῖς. Pind.
 Pyth. 5.
Αλεξιμορ.
 Τρισσοι αλεξιμοροι προφανητέ μοι. Soph. Oed.
 T. 171.
Αλετρευω.
 Αἱ μὲν αλετρευσι μυλης ἐπὶ μηλοπα καρπόν.
 Od. η. 105.
 SYN. Αλεω. αληθω.
 PHR. Καρπόν αλετρευσα μυλης τροχοειδῆ
 πετρῃ. Nonn.
Αλετριβαν.
 —Οἷσις αλετριβανον τρεχων. Arist. P. 258.
 SYN. Δοιδυξ, ἀλοτριψ, κερκίς, κοπανον, κο-
 πανιστηριον, ιγδοκοπαιον, τὸ ὑπερον.
Αλετρίς.
 Φημιν ἐξ οἰκοιο γυνὴ προσηκεν αλετρίς. Od. υ. 400.
 SYN. Αλητρίς, μυλωτρίς.
Αλευρον.
 Ηρατο μαν και τῆνος (ἐμὴν δοκεῖ) οἴῳ αλευρω.
 Theoc. 14. 7.
 SYN. Αλφιδρον.
Αλευω, αλευομαι.
 —Νῦν αὐτ' ἐμὸν ἐγχος αλευε. Il. χ. 285.
 —Ὅφρα ἢ ἄλλος πῶχός αλευεται ηπεροπνευιν.
 Od. ξ. 400.
 SYN. Διαφευγω, εκφευγω, εκκλινω, εξαλυσσω,
 εξισταμαι, περιισταμαι, ευλαβεομαι, διευλα-
 βεομαι, φυλατῆσθαι, αλεω, αλυσκω.
Αλεω.
 —Ὡς περὶ καχυρς γυναικ' αἴσαν. Arist. N. 1361.
 —Ὅφρα το κῆτος ὑπεκπροφυγὼν αλειτο. Il.
 υ. 147.
 SYN. Καταλειω, αλετρευω.—αλευω, αλιζω.
Αλεωρή.
 —Διῶν ἀνδρῶν αλεωρήν. Il. μ. 57.
 —Ουτε φοβς μεμνημένον, ἢ αλεωρῆς. Il. ω. 216.
 SYN. Ασφαλισμα, οχυρωμα, προβολή, προ-
 βολαιον, εκκλισίς, ευλαβεία, εἰλαρ, ῥυμα, ερυμα,
 φυλακή, αποφυγή.

Αλη.
 —Ὅν κεν ἴκηται αλη ἢ πῆμα ἢ αλγος. Od. ο. 346.
 SYN. Αλημα, πλανη, ῥεμβή, ῥεμβασμός, α-
 μαρτημα, αμπλακία, πῆαίσμα, σφαλμα,
 ΕΡΙΤΗ. Χαλεπή.
Αληθεια.
 —Πασαν αληθειαν καταλεξον. Il. ω. 407.
Αληθιν.
 Πιστις σε στερεή ἢ αληθιν εμπειδομυθας. Diosc.
Αληθής, το.
 —Συ δ' αληθής ενισπε. Od. γ. 247.
Αληδοσυνη.
 Μαρτυς εγω, σὺ δὲ με γινυν αληδοσυνης.
 Theogn. 1224.
 SYN. Αληδοτης, ετητυμην, ασφαλεια, ατρε-
 κη, ατρεκεια, αψευδία.
 ΕΡΙΤΗ. Ατρεκής, ετητυμος, ερατῇ, θεοτερπής,
 θεοπειθής, ευπειθής, πολυλλιτος, περιλαμπής,
 τιμησσα, χαριεσσα.
 PHR. Θυγατηρ Διός.
Αληθεω.
 Παντα δ' αληθευσον—Hom. B. 14.
 SYN. Αληθίζω, αληθίζομαι.
Αληθής,
 —Ὡς τε ταλанта γυνή χειρήτις αληθής. Il.
 μ. 433.
Αληθιν.
 Οὔτος ἐμὸς λογος ὕμμιν αληθινος. Call. Ep. 19.
 SYN. Ακριβής, αληθευπης, ατρεκής, αψευ-
 δής, αψευστος, απλαστος, απαραπομπτος, δι-
 καιος, ευδυσγλωττος, μνημων, δηλός, γνησιος
 ετεός, ετυμος, ετητυμος, ετυμωνιος, ημερτής,
 ηντρεκής.
Αληϊός.
 Ου κεν αληϊός ειη ανήρ, ὃ τοσσα γενοιτο. Il. ε.
 125.
 SYN. Ενδεις, αἶρος, πῶχός, αληϊκός.
Αληκτ.
 Μῆνα δὲ παντ' αληκτος αη νοτος—Od. μ. 325.
 —Σοι δ' αλληκτόν τε κακόν τε
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θεσαν. Il. ι. 632.
 SYN. Αδίαλεπτός, ακαταπαυστος, νωλεμής,
 συνεχής.—αθεραπευτος, αδελεκτος.
Αλημα.
 Κακοτινεστατόν τ' αλημα φρατω. Soph. Aj. 381.
 SYN. Αλη.—ὁ πανεργος, περιτριμμα.
Αλημοσυνη.
 Ενυχιοι δ' Αργείο αλημοσυνησιν ἱκοντο. Apoll.
 2. 1264.
 Εξρ. εμπειρία των τοπων.
Αλημι.
 Πάντας ἐπὶ πρυμνησιν αλημεναι υἱας Αχαιῶν.
 Il. σ. 76.
 SYN.

Α Α

Α Α

SYN. Αθροίζομαι, συσκλησιόμαι.— αλαζμαι, αλητευω.
 Αλημων, αλητης.
 —Αλημονές εσσι και αλλοι. Od. p. 376.
 —Δοκείεις δε μοι ὄναι αλητης. Od. σ. 18.
 SYN. Αλαζων, πλαγκτής, πλαγκτηρ, πλανος, ακαδεκτος, ρεμβος.
 EPITH. Δυστηνος, προϊκτης, πολυπλαγκτος, κακός, αιδόιος, επιμαστος.
 Αλητην.
 * Και με αλητηνης τε κ' εξ οιστρης εσάωσθαι. Orph. 101.
 SYN. Αλη.
 Αλητευω.
 Ζεφός τις δυστηνος αλητευει κατά δῶμα, Ανίρας αιτίζων, ὠρημοσυν γάρ ανωγει. Od. p. 501.
 SYN. Αλαομαι.— αιτίζω.
 * Αλιαδαι.
 —Φιλοπονων αλιαδᾶν. Soph. Aj. 889.
 * Αλιασής.
 Ουδ'ε ποτ' ἔροι.
 Πνειοντες φαινονθ' αλιαέες.—Od. δ. 361.
 Επρ. Οι εν τῇ θαλασῃ πνειοντες.
 Αλδαινω.
 Καλὸν μισσμ' ἐμφυλον αλθαινων καλῶ. Lyc. 1122.
 Αλδω, αλδομαι.
 —Αλδετο χερ'. Il. ε 417.
 SYN. Αλδω, αλεομαι, αφυγιαζω, αλδαινω.
 * Αλιαιετῶ, vel αλιαετῶ.
 Αλιαιετες κ' γῆπας. Arist. Av. 892.
 Αλιαρτῶ.
 —Και ποιηενθ' Αλιαρτον. Il. β. 503.
 Αλιαστῶ.
 —Πολεμος δ' αλιαστος ορῶρεν. Il. β. 797.
 SYN. Αληκτος, αραποδραστος, απαυστος, ανικηλτος, παλυσ, δεινός, χαλεπός.
 * Αλιβδῆω.
 Ερκτηῖς αλιβδησασα λυγαιας δεμας. Lyc. 351.
 —Και ἦναι αλιβδευσι.—Call. Schol. Lyc.
 SYN. Αλιδνω, καταποντιζω, αποκρυπῶ, αφανίζω.
 * Αλιβρωῶ, αλιβρωτῶ.
 Αιπὺς δ' αλιβρὸς οχμος.—Lyc. 443.
 —Αλιβρωτοισιν αἰμαχθησεται. ib. 760.
 * Αλιβροχῶ.
 Δισσάδες ἐρρίζωνται αλιβροχαι.—Apoll. 2. 733.
 * Αλγυειτων.
 Αιολίδα Συμυνην αλγυειτονα.—Hom. 37. 6.
 SYN. Αγγχιαλος, αλιτερμων.
 Αλιγκιος.
 —Αλιγκιον αστέρι καλῶ. Il. ζ. 401.
 SYN. Εταλιγκιος, ὁμοιος, ὁμοῖος, προσομοιος,

εοικῶς, προσεοικῶς, εικελος, προσεικελος, ικελος, εἰδομένος, εισαμένος, αταλαντος, παραπλησιος, εμφορής, παρεμφορής, προσεμφορής, προσφερής.
 Αλιεύς,
 Ως δ' ὅτ' ἐπὶ προβολῷ αλιεύς περιμηκεῖ ραβδῶ
 Ιχθύσι τοις ολιγοῖσι δολον κατα ειδάτα βαλλων,
 Ες ποντον προῖσι βοος κερας αγραυλοιο,
 Ασπαιροντα δ' ἐπειτα λαβὼν ἐρρίφε θυραζε.
 OJ. μ. 251.
 Αλιητωρ.
 Ανδρες απ' Αρκαδῖης αλιητορες. Ep. 1. 1.
 SYN Αιγριαλεύς, αλιευτής, ασπαλιεύς, ασπαλιευτής, αλικτυπος, αμαφολεύς, αγκωβόλος, γαγγαμείς, γαγγαμεικλός, γριπείς, γριπων, δικτυβόλος, δικτυοβόλος, δικτυακός, επακτήρ, θαλασσευς, θαλαττηργός, ιχθυβόλος, ιχθυοβόλος, ιχθυακός, καλαμευτής, ὀρμευτήρ, ὀρμευτής, σαγηνεύς, σαγηνητήρ, σαγηνευτής, ευγροθηρευτής.
 EPITH Αλιτρεφής, λινοῤραφής, δεινός, μογερός, ὕγροβιος, θαλασσοπορος, πολυμηκτος, περισσοπος, τλησιπορος.
 P.H.R. Αγρευτήρ ιχθύος. τὸν βιον απο καλαμῆ, κ' ὀρμιάς εχων. ἀπὸ ὀρμιάς αλιευων. ιχθύσι ληιστήρ. ευωδινος ερευνητήρ θαλασσης. Nonn.
 Αελλων θεραπων. Opp.—Ευαγχεω ἀπὸ κυρτων ζων. αιδυης πλειονα νηξάμενος. ιχθυβόλος Νηρῶς ερευνητῆρες εκαυλων.—εργατινης ποντοιο.
 Αλιευω.
 SYN. Αγκιστρευω, θαλαττηργεω, ιχθυαω, γριπιζω, ασπαλιευομαι, ελλοπεινω.
 P.H.R. Εργα θαλασσοπορων αλιων.—
 Δολογραφός δολος αγρης.—ιχθύς αγρευω.
 Πιτρη ἐπὶ προβλήτι καδημενος. ιερὸν ιχθύν
 Εκ ποντοιο θυραζε λινφ, και ησπι χαλκῶ. Hom.
 Ητοι ὁ μὲν πιτρησιν εφημενος αγγχιαλοισιν,
 Γηραλῶις δονακισσι, κ' αγκιστροισι δαφονοῖς.
 Ατρομος ασπαλιεύς ἐπεδησατο δαιδαλον ιχθύν.
 Opp.—Και τις ὑποβρυχιων κατεδυσατο βενθος εναυλων,
 Νειδῶι μαστρευων νεποδων ἑτεροχροον αγρην
 Τυφλὴν νηχομενοισιν ἐπ' ιχθύσι χεῖρα τιταινων.
 Nonn.
 * Αλιερκῆς,
 —Και τανδ' αλιερχία χωραν. Pind. Ol. 8.
 Αλιζωνος,
 —Αλιζωνοιο Κορινθι. Ep. 1. 3.
 * Αλιηρης.
 —Αλιηρει καπα πεμπομεναν. Eur. Hec. 452.
 Αλιζω.
 —Οπῆηδῃ και αλιδῇ. Ep. 1. 8.
 SYN. Ταριχευα, συταγω.
 Ο
 * Αλικλυστος.

Ἄλικλυστος.
 Προβλήμ αλικλυστον. Soph. Aj. 1236.
 Ἄλικτυπῶ.
 — Ἄλικτύποι γὰρ. Soph. An. 966.
 Ες ἀλικτύπους αἰτᾶς. Anac. 39. 1.
 Ἀλιμενῶ.
 Ἀλιμενὸν τις ὥς ὅς ἀτλαν ἐπίσει. Eur. Hec. 1024.
 Ἀλιμενὸν αἰδέρος αὐλακα τέμνων. Arist. Av. 1400.
 SYN. Δυσορμος, δυσορμητος, ανορμος. — τέλος μη εχων.
 Ἀλιμυρῆς,
 — Πόταμων ἀλιμυρῆνταν. Il. φ. 190.
 Ἀλιμυρῆς.
 — Βῶν δ' αλιμυρῆς αἰταί. Apoll. 2, 556.
 Αλινδῶ.
 Πηλὸν αλινδῶεις—Nic.
 SYN. Αλεω, ἀτελῆς.
 Αλινδῶρα.
 Συσκεδᾶν πολλὰς αλινδῶρας ἐπῶν. Arist. R. 935.
 SYN. Συναγωγὴ, στρεφὴ, λεπίλογια,
 Αλιηκτεῖρα.
 — Αλιηκτεῖραν ελαίαν. Ep. 1. 6.
 Αλιηχῆς.
 — Αλιηχῆος ὄργανα τεχνῆς. Ep.
 Ἄλιος, ἀλιδῶς.
 Πῶς ἐδύλεε ἄλιον θῆται πῶρον, πῶ ἀτελεσται.
 Il. δ. 26.
 Κολος δ' ἐκ ἀλιδῶς
 Γινεται παίδων Διός. Pind. Pyth. 3.
 SYN. Αδετος, ακερος, αφρακτος, ματαιος, ανεμιος, ασημαιος, ανεμολιος, κενός, ἐκαίης, μεταμῶνιος, μαλιδῶς, φρεδός.
 Ἄλιος.
 — Θυγατηρ ἄλιου γερωντος. Il. 538.
 SYN. Εναλιος, οφαλιος, θαλασσιος, επιθαλασσιος, πελαγιος, ποτιος.
 Ἀλιοστρεφῆς.
 Φαίκαρον ἀλιοστρεφῆσιν. Od. δ. 448.
 Ἄλιον.
 Οὐδ' αλιωσιν βελος. Il. π. 737.
 Οὐτε παρεξελθὲν ἄλλον θῖνεν, εἰ δ' ἀλιώσῃ. Od. ε. 104.
 SYN. Ἀκυρος. — ἀπειδομαι.
 Αλιταρῆς.
 — Δος αὐτῷ τήνδ' ἀλιταρῇ τρίχα. Soph. El. 458.
 SYN. Αυχμηρός.
 Ἀλιπεδον.
 Ἦξει δ' ερυμνον εἰς ἀλιπεδον φθιτῶν. Lyc. 681.
 Εξρ. τὸ λεῖον, καὶ ὄμαλον, καὶ θαλασσιον πεδῖον.
 Ἀλιπλαγῆτῶ.
 Κενλὺτ', ἀλιπλαγῆτες—Apoll. 2. 11.

Αλιπλαγῆτες Θαλαμῆς. Soph. Aj. 602.
 SYN. Αλιπλανῆς, ἀλιδατος, ἀλιοστρεφῆς, ἀλιοστρεφῆς.—ἀλικλυστος, ἀλιπλήξ, ἀλιτυπῆς.
 Ἀλιπλος.
 — Ἀλιπλος τεχνῆς διῆμ. Il. μ. 26.
 Ἀλιπνός.
 — Καὶ ἀλιπνὸν ἐσέειπεν ὁ δῆμ. Μῦθε 265.
 Ἀλιπορφῶ.
 Ηλακατα στρεφῶσ' ἀλιπορφῶρα—Od. ζ. 53.
 SYN. Πορφυρος, οστρεῖος, ἀλεργος, ἀλεργῆς, θαλασσοσφαρῆς.
 Ἀλιπλήξ.
 Κενη δ' ηνεμοῖσθα καὶ ἀτρεπος διὰ δ' ἀλιπλήξ.
 Call. 4. 11.
 Ἀλιρρόδος,
 — Αλερρόδοι ποιοί. Soph. Aj. 412.
 Ἀλιρρύτῶ.
 — Δι' ἀλιρρύτον αλσος. Aesch. Supp. 875.
 Ἀλις.
 Ἦν ἄλις ἐδ' ἡμῖν χαλῆ. Arist. Th. 389.
 — Απωμορῶσαντο μετωπῶ Ἰδρῶ ἄλις. Apoll. 2. 87.
 SYN. Ἀδην, συνεχῶς, ἀκροιστος, ἀκροιστος, δαφιλῆς, ἱκανός.
 Αλισκῶ.
 Κῆστ' ὅς διδάκτον, εἰδ' αλισκεται τεχνῆς. Eur. Alc. 796.
 SYN. Καταλαμβανω, διαγνωστω, αἰστω, κατῶχω, καδᾶπτομαι, καδᾶρπαζω.
 Ἀλισμικῶ.
 Λινε δ' ἀλισμικτω δειρασαν αἰσαν. Lyc. 994.
 Ἀλιστεφανῶ.
 — Ἀλιστεφανον πῶλιεδρου. Hom. A. 410.
 Ἀλιστονῶ.
 — Ἀλιστονῆς - βαχχιασιν. Aesch. Pr. 711.
 Ἀλιοστρεφῆς.
 Ὅσοι παντασπον ἀλιοστρεφῶν σφῦρὰ νησῶν. Μῦθε 45.
 Ἀλιτρυῶ.
 — Ἀλιτρυον γερωντος. Theoc. 1: 45.
 Ἀλιτυπῶ.
 — Ἀλιτυπῶ τε βαρῶ. Aesch. Pers. 951.
 Αλιτυρ, αλιτομαι,
 Απολις αροῖας φυγας αλιτυρῶν χρονα. Eur. Hc. 1029.
 — Διδε δ' αλιτῶμαι σφετμάς. Il. φ. 570.
 Αλιτεν, αλιτη.
 — Εκ γὰρ δὴ καὶ αλιταρῆς καὶ αλιτη—Il. ε. 375.
 Αλιτρεῖν.
 Οὐτις αλιτρεῖται, καὶ αταδᾶλη μηχανασται.
 Hec. ε. 239.
 SYN. Αλασμαι, αλισταζω.—αλιταινω, αμαρτανω, αλεπῆω, αταδᾶλλω, αμπλεαφ, πῆται, σλαμμεται, βλαπῆω, εἰσπᾶται.
 Αλιτημορῆς

Αλιτμοσύνη.

Πατρί δ' ἔφ' τισὶν δίκην αλιτμοσύνης. Οἰρή.
1315.

Αλιτρία.

—Αλιτρία πολλὰς πλεον. Arist. A. 907.

Αλιτροσύνη.

Εἶχον αλιτροσύνην νεμεσημονα. Nonn.

SYN. Αλειτήμα, αλειπήμα, αμπλακία, αμπλακίμα, πλημμελεια, πλημμελήμα. ελλοίμα, πλάισμα, επιπλάισμα, παραπλάισμα, προσκομμα, σφαλμα.

ΕΡΙΤΗ. Αναγνιστος.

Αλιτμων, αλιτηρος, αλιτρεος.

Ουτε γαρ ἐστ' αφρων, κτ' αφροπος, κτ' αλιτημων. II. ω. 157.

—Καὶ αλιτρεὺς φρενός. Soph. Oed. C. 384.

—Και δαιμόσιον ἀναι αλιτρεος. II. J. 595.

SYN. Αμαρτωλός, αλιτηριος, αλιτρονος, αλιτροβιος, αλιτηρωδής, αλοιτός, αμαρτηρός, αβλεπήτης, αδικος, αταδάλος, καταρατος, εξωλης, μεδρος, πανολεθρος, δηλητηριος, κακοτρόπος, κακατρέχης.

Αλκαίος, αλκαει, αλκιμος.

—Δορὸς αλκαει λογχαίοι. Eur. Hel. 1161.

Παρθενος αιδῶτην ερυστιόλιον αλκαεσαν. Hom.
27. 3.

Ερδ' ὅ τε θαλὸς ἀνὴρ ὃ τ' αλκιμος εξαφανῆν. II. γ. 278.

SYN. Αγνηωρ, κρατερὸς, ευρωστος, δυνατος.

Αλκαίος.

Ανακρειων, κ' Αλκαῖος ὅπερ ἀρμονίαν ἐχχυμισαν.

Arist. Th. 169.

—Ποικίλα δ' αὐδᾶ.

Αλκαῖος κυκνὺ Λεσβίος Αἰολίδι. Ep. I. 1.

Αλκαρ.

Οὐδ' ἔτι σε Τρῶεσσι οἶομαι αλκαρ ἐσθλῶ. II. εἰσ44.

SYN. Αμυνα, ἀρετή, αλεξήθηρη, αλεξήμα, βοηθία, βοηθήμα, ἀντιλαψίς, συλλαψίς, ονεία, ιαμα, τιμωρία, ωφέλεια. αλή.

ΕΡΙΤΗ. Εμφυτον, ευσταδής, αλεξικακον, ατρεκής, πειλωριον, σωτηριον, πανεπιστωπον, φαρμακίδεν. ψυχαστόν.

Αλκαίδης. Vide Ηρακλῆς.

Αλκαίδην, ὃς πᾶσι μεγ' ἐξοχὸς ἦεν ἱταίροις. Οἰρή. 293.

Αλκή, αλξ.

Ρῆα δ' ἀργαλέτης ἀνδ' ἀνδράσι γινώται αλκή. II. α. 490.

—Αλκὶ πεποιδός. II. α. 199.

SYN. Δυναμὶς, δυναστική, ἐπικρατική, αλκαρ, ἀγανμία, αἰκλή, ισχύς, κρατής, καρτος, ἰσμη, δύναμις, ευδυναμία.

ΕΡΙΤΗ. Ασπίς, ἀπρησις, ἀσχυτός, ἀν-

μοδ' ἄριστος. αμυμιακός, ἀπύραυτος, ἐμπειδής, ἀνεαρή, δαίφρων, δοῦ, ἐρικυδής, ὄφριμος, φωνίος, βλοσυρρῶν, ἐρωθενής, ὑπερμαχος, μένδης, γλαδύμος, ἱπποδάμος.

Αλκιμεδών.

Περσέης δ' Αλκιμεδῶν Απερκτες ὕδρ' αμυμων. II. π. 197.

Αλκιμῶ.

—Και Αλκιμῶς ὁζος Ἀρης. II. ω. 474.

Αλκινος.

Παρ δέ οἱ Ἀρητη τε και Αλκινος θεοειδής. Od. η. 231.

ΕΡΙΤΗ. Δαίφρων, μεγαλήτωρ, θεοεικελός, αμυμων.

ΡΗΡ. Δικαιοτάτος βασιλείων — βελές τε θεῶν δῆς. παντων λαῶν ἀριδαικτες.

Αλκιφρων.

—Αλκιφρων τε λέως. Aesch. Pers. 92.

SYN. Καρτεροδύμος, αλκιμος, αγνηωρ.

Αλκιμω.

Εἰδῶσις Αλκιμῶν λυρὸς ἐλατῆρα Λακωνική. Ep. I. 3.

ΕΡΙΤΗ. Λυδός, γλυκύς, χαρίεις.

ΡΗΡ. Ὑμνητὴρ ὑμεταίων. — ἔγκλος τῶν Μισῶν ἀξία μελ' αἰμενος.

Αλκιμνη.

Τὴν δὲ μετ' Αλκιμνην ἰδὼν Ἀμφιτρωνος ἀκοιτίν. Od. λ. 269.

ΕΡΙΤΗ. Ἐλικοβλεφαρος, καλλισφυρος, δαίφρων.

ΡΗΡ. Αλκιμνης Μιδεατῆδος ἡρώνας. — ἀριστοτεκνία γυναι, Περσηίων αἶμα. Theoc. — τὰν σφυρος ἡλεκτρωτη.

Αλκίτηρ.

—Κυνὼν αλκίτηρα κ' ἀνδρῶν. Od. φ. 340.

SYN. Αλεξήτηρ.

Αλκυονη.

—Καλλισφουρὸν οἶνεα τυμῶς.

Τὴν δὲ τοτ' ἐν μεγαροισι πατὴρ κ' ποτνια μητηρ Αλκυονη καλεσσκον ἐπωτυμον, ἔναι ἀρ' αὐτῆς Μητηρ Αλκυονος πολυτενέος οἶτον ἐχυσα. Κλαί, ὅτε μιν ἡκατέρως ἐτηράγε φῶς Ἀπολλων. II. ι. 557.

Αλκυονίς.

Πρωτὰτ' Αλκυονίς, κυκυρή οπλ' ἀεσπίζουσα Ἀλξην ὀρινομενῶν ἀνεμων' συνεκε δὲ Μοῖος Ἀκταίης ὀφειδὸς ἐρασιμον ὄσσαν ἀμυσας. Apoll. I. 1084.

Αλκυών.

—Ὅσσαν ἀμυσα Αλκυώνος αἰλῆς. ib. 1095.

SYN. Αλκυδών.

ΡΗΡ. Ὀρνις, ἃ παρὰ τὰς πετρίνας

Ποιτὶς δαυδάσας ἀλκυών,

Ελεγον οἶτον αἰεδῆς,

Ευξυρετον

Εὐχυνετον ξυνετοῖσι βοῶν.
 Ὅτι ποσιν κελαδῆς αὐτὸ μολπαῖς. Eur. Iph. T.
 1090.
 Αλκυονες αἱ περ αενάου θαλάσσης
 Κυμασι στωμυλλετὲ
 Τεγύβου νοτερὸς πτερῶν
 Ρανισι χροα δροσιζομεναι. Arist. R. 1344.
 Αλκυονίς. (Adj.)
 Αλκυονίδας τ' αν ηγεσ' ἡμέρας αἰ. Arist. A. 1592.
 SYN. Αλκυονεύς, ευδίας.
 Αλλὰ
 Αλλὰ κακῶς αφίει.—II. α. 25.
 SYN. Αταρ, δέ, μεντοι, ανταρ.
 Αλλαγή.
 Τες εν πονοις, τις εν αταις αγριαίς
 Ευνοικος αλλαγή βικ. Soph. Oed. T. 1229.
 SYN. Μεταβολή, αλλαξίς, αλλαγμα, ανταλ-
 λαγμα. αμειψίς. εμπορία.
 Αλλαντοπωλεω.
 —Αλλαντοπωλῶν—Arist. Eq. 1239.
 Αλλαντοπωλής.
 —Αλλαντοπωλής; ὦ Πεισίδον, τῆς τεχνῆς. ib.
 143.
 SYN. Εντεροπωλής.
 Αλλὰς.
 —Πωλῶν τε τυς αλλᾶντας. ib. 161.
 Αλλασσω.
 Αλλασσες δὲ φύσεις παντων ταῖς σαῖσι προ-
 νοιας. Ogrh. H.
 SYN. Αλλατῖω, ανταλλατῖω, ανταλλατῖο-
 μαι, διαλλατῖω, παραλλατῖω, εναλλατῖω, με-
 ταλλατῖω, αλλοιοῦω, αμειβῶ, αμειβομαι, διαμει-
 βομαι, ετεροιοῦω, μεταμυσκῶ, μετατιθῆμι, με-
 ταβαλλῶ, μεταβαλλομαι, μετασκευάζω, τρέπω.
 αλλοτροπῖω, ανταγοράζω, εξαγοράζω, μετα-
 πτῖω, μεταποιεῶ.
 Αλληκτὸν, (Adv.) Vide Αληκτος.
 —Αλληκτὸν πολεμιζέιν, ἡδε μαχεῖσθαι. II. λ. 12.
 SYN. Απαυστί, συνεχῶς, αληκτῶς.
 Αλλογνῶσθαι.
 —Αλλογνῶσθαι ἐν δὴμῳ. Od. β. 366.
 Αλλοδαπῶς.
 Γαῖη εν αλλοδαπῇ γαίῃ απανενδε τοκῆων. Od.
 ι. 36.
 Αλλοθροος.
 —Επ' αλλοθροος ανδρωπες. Od. α. 183.
 Αλλοφυλῶς.
 —Ες αλλοφυλον ελθῶσαι χθονα. Aes. Eum. 854.
 Αλλοχροος, αλλοχρῶς.
 Τι δειδηλῆται
 Δεμας αλλοχροον βασιλειας. Eur. Hipp. 175.
 Και μὴν ὁδ' αλλοχρῶς τις εκδημος ξενος. Eur.
 M. 879.
 SYN. Αλλογενής, αλλοιδυής, ἑτερογενής, αλ-

λεγλωστος, αλλοφωνος, αλλοτοκος, αλλοθροος
 αλλοφυής, αλλοτριος, ξενος, ἐτιξενος, ξενικός,
 αγνωτος, ὑπεριος, ἑτεροθροος, ἑτεροφυλος, εκ-
 τοπιος, τηλεδαπος, παρεπίδημος, ἐπιλυς, ἐπη-
 λυτης, οθνεός.
 Αλλοειδής, αλλοῖος.
 Τ' νενε' αρ αλλοειδία φαινισκετο παντα ανακτι-
 Od. ν. 194.
 Αλλοῖος μοι, ξενε, φανης νενε' η παροιθεν. Od.
 π. 181.
 SYN. Αιολος, αιμοιιος, ἑτεροῖος, ἑτερεσιος.
 Αλλοκοταίος, αλλοκοτος.
 —Πεπλ' αλλοκοταίος. Eur. Fr.
 Νοσον γὰρ ὁ πατήρ αλλοκοτον αὐτῷ νοσῇ. Arist.
 V. 71.
 SYN. Αλογος, ατοπος, εκτοπος, ξενος, θαν-
 μαστὸς, θανμασιος, τερατώδης.
 Αλλομαι.
 Εἰς ἄλλα ἄλτο βαδεῖαν.—II. α. 532.
 SYN. Καθαλλομαι, θορω, θορεω. πηδαν,
 σκίρταω, ορχεομαι.
 Αλλοπροσταλλος.
 Τέτον μαινομενον, τυκτὸν κακὸν, αλλοπροσταλλον.
 II. ε. 831.
 SYN. Αλλοιοτροπος, ευμεταστλητος, αμφιστο-
 μος, φιλοστροφος, δολιοφρων.—αλλοιωτος, ευτρεπ-
 ῖος, ευκίνητος, παραλλακτας, σκεδαστος, τρα-
 πελός.
 Αλλοτριος.
 Αυτικ' επειτ' απ' ἐμεῖο καρη ταμοῖ αλλοτριος
 φῶς. II. ε. 214.
 SYN. Εχθρὸς, πολεμιος, δυστος, αλλογνῶτος.
 —ανδρῆς, αδιαίτητος.
 Αλλοθροεω.
 Αλλ' ἤμην αλλοθροεων.—Od. κ. 374.
 Αλλυδης.
 —Τρῆες δὲ διετρεσαν αλλυδης αλλος. II. λ. 486.
 SYN. Αλλαχῆ, αλλη, αλλοδε.
 Αλμα.
 Πύξ τε, παλαισμοσυν τε, κῆ ἄλμασιν, ηδε
 ποδεσσιν. Od. δ. 103.
 SYN. Διαλμα, ἄλσις, πηδημα, πηδησις, ο-
 ρημα, σκίρτημα.
 ΕΡΙΤΗ. Αφοφον, κῆφον, τρομερὸν, σκεσ-
 πᾶλον, τηλεπορον, φιλευῖον.
 Αλμη.
 —Πολλὴ δε περὶ χροῖ τετροφεν ἄλμη. Od. ψ. 236.
 SYN. Ἄλις, ἄλυκίς, ἄλμυρις, ἄλυκος, ἄλς.
 ΕΡΙΤΗ. Πικρὰ, ἀσπετος, αμμαιμακτος,
 στρεπτή, γλαυκὴ, ευκροαλος, διψᾶς, φορβᾶς,
 χαροπὴ, ἰχθυόδωτος, πολυστειος, χεμερῶς, κε-
 λαινή, ιοειδής, ἰνχυτος, βαδεῖα, ποττίας, βρυ-
 χιος.
 Ἄλμυρος

Α Λ

Ἀλμυρός.
Ὡς ὁ μὲν ἐνδ' ἀπολώλεν, ἐπεὶ πινὼν ἀλμυρὸν ὕδωρ.
Od. δ. 511.
SYN. Ἀλμυρῶδης, ἀλμυρῶδης, ἀλμυρῶδης, ἀλμυρῶδης, ἀλμυρῶδης, ἀλμυρῶδης, ἀλμυρῶδης.
Αλογεω.
Εἰ δέ μοι κ' ἐπιεὶσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' αλογησέ.
II. ο. 162.
SYN. Ολιγορεω, καταφρορεω, ἀδερῖζω.
Αλογιστῶ.
— Αλογιστον δέ τι
Τὸ πλῆθος, ἀνταλλαγμὰ γενναίῃ φιλῇ. Eur.
Or. 1161.
Αλογῶ.
Πολλ' ἐλπίδες ψευδῶσιν αἱ αλογισβροτῆς. Eur. Fr.
SYN. Αναριθμός, ουτιδανός, ασκεπίος, ἀπει-
ρισκεπίος, ασκεπίος, ἀσελτερος, ἀπειροπότης, ἀ-
φροντιστός. — ἀδετος, ἀρρητός, ἀφραστός, ἀλλο-
γνώων. ἀτοπος, μωρός.
Αλοη.
Ἰνδοίης αλοῆς δοναχοτρεφῆς ἐρνος ἀρερῆς. Nonn.
Αλοω, αλοισω.
Ἀπολεί μ' αλκῶν ἀνδραπῆς ἐξ ἑωθινῆς. Arist. T. 2.
— Καὶ γὰρ αἶαν πολυφορῆν χερσὶν αλοισα. II. 1564.
SYN. Κλάω, πλησσω, ἀποπλητῶ, δέρω,
δενω, δεραιζῶ, κοπῶ, κροτεω, ὑτῶ, παῖω,
πατασῶ, στικῶ, μαστιζῶ, ξαίνω, τυπῶ. —
ἐπιτριβῶ, συντριβῶ, θρυλλῶ, λειπύω, συν-
δραύω.
Αλοπητρῶ.
— Διετεμνεν αλοπητῆρι σιδήρῳ. Nonn.
SYN. Πληκτής, πληκτικῶς.
Αλοισορῶ.
— Ἀτιμος, αλοισορῶς. Aesch. Ag. 421.
Αλοιτῶς.
Ετλῆς θεῶν αλοιτῶς ἐκέναι δίκην. Lyc. 137.
SYN. Αλπητῶν.
Αλοιφῶ.
— Πολλοὶ δὲ σὺν θαλεθόντες αλοιφῇ. II. 1. 463.
Χρῆσσομαι, ἢ γὰρ θῆρὸν ἀπὸ χροῦς ἐστὶν αλοιφή.
Od. 2. 220.
SYN. Αλειφαρ. — λιπος, λιπαροτής, πιμιλῆ,
πίαρ, πίσ. ἀπαλοιφή, ἐξαλοιφή. Χρῆσις, ἐπι-
χρῆσις.
EPITH. Θαλερῶ, θυωδῆς, νεκταρεν, τεθαλυῖα.
Αλοκίζω.
Εὐδ' ἀλ' αλοκῶν ἐδομῆν το χωρίον. Arist. V. 846.
SYN. Αὐλακῶ, ἀροτριαῶ.
Αλοξ.
Πληγῆς βαθεῖαν ἀλοκα τραύματος λαζών. Eur.
Rn. 796.
SYN. Αὐλαξ. αμαρίς, αμαρα, αμαρία. τμή-
γος, ὠλξ.

Α Λ

Ἀλοπῶ.
Ἦν ἀλοπον οἰκοὶ καταλειποῖα. — Arist. L. 737.
SYN. Αλεπίστος, ἀκαθάρτος.
Ἀλοσυνδῶ.
— Καλῆς Ἀλοσυνδῶς. Od. δ. 404.
Ἀλοσυνδῶ.
Ἡ Νηΐα θυγατρὲς ἐπιπλεῖσ' ἀλοσυνδῶναι. Apoll.
4. 1599.
Εὐρ. θαλασσίσις.
Ἀλοτριφῶ.
Καὶ τὸν δικαρον ἀλότριφα. Ep.
SYN. Αλετρίσανος. δαίδυξ.
Ἀλυργῶ.
— Ὡς ἀλυργίδα
Εὐχὼν καταπάστον. — Arist. Eq. 963.
Εὐρ. πορφύρα χλανίς.
Ἀλευσία.
Ὡς ἡγριώσαι δια μακρῆς αλευσίας. Eur. Or. 226.
Ἀλειτῶ.
Εὐχὼν ἀλειτῶς τῆμερὸν γεννησώμαι. Arist. Eq. 1058.
SYN. Αλειπτός, ἀναποτιστός.
Ἀλοιφαίω.
Εὐχὼν ἀλειφαίον λιπος. Lyc. 579.
SYN. Αλειπτήριος, αλειπτικῶς.
Ἀλειφῶ.
— Κυρεν, ἀφάλῳ τε καὶ αλοφῶν. — II. κ. 258.
Ἀλοχῶ.
Ἰφθίμη ἀλοχος Διομήδης ἵπποδαιμοιο. II. 4. 415.
SYN. Αλοχίτις. — (adj.) αλοχός.
EPITH. Αἰδοῖα, αἰτιδῆος, αἰδυῖα, καλῆ,
ευεὐδῆς, δαΐφρων, εὐφρων, πολυφρων, ἑρατῇ, θυ-
μηρῆς, πολυδωρῶς, κεδνῇ, μνηστῇ, κερῖδι, νυμ-
φιδῇ, καλλικερῖδεμος, ἡκομος, κυδρῇ.
Ἀλπεις, Ἀλπίς.
Δεελον αὐ κρυπῆσι φως τ' ἀνωκίης Ἀλπεις.
Orph.
Εκ δ' εὐβοῆς Ἀλπίος ἀρχομένον. — Dionys.
EPITH. Νιφοληπῆς, βαθυαῖκῆς. — αἰ κρυ-
μωδῆς. — δυσέατος.
Ἄλς, (ὁ)
— Οὐδ' ἄλα δῶις. Od. p. 455.
SYN. Ἄλας.
EPITH. Θῆος.
PHR. Γλυκὺ ὄψον. Συναδῶπος Ἀργαίανος ἔγ-
νιτῆς παγός. Lyc. — Ἐν δ' ἄλας ἀργεννὸς βαλῖν
δραπόντας ἐδωδῆς. Orph.
Ἄλς, (ἡ)
— Καὶ εἰς ἄλα λυματ' ἐβαλλον. Π. α. 314.
SYN. Ἄλμη, θαλάσση, πόντος.
EPITH. Ἀτρυγῆτος, ἀπιστός, ἀπειροσῆ, ἀμει-
τρητῆς, ἀδευκῆς, ἀλμυρῶς, ἀφουλακτός, ἀζάτος,
γλυκερῆ, γλαυκῆ, βαθεῖα, βαθυκρημῆς, βρυ-
χῆ, δῖα, διησῆσα, δεινῇ, δολιχῇ, θηναία,
P μαρμαρῆ.

Α Α

μαρμαρίνη, πνεμοίς, ευπλοός, ευρυπόρος, ηχηρόσα, πολυμήνης, πορφυρή, πορφυροειδής, πολυβενδής, εριγδύπος, λευκή, οΐζυρη, κελαινή, χειμερική, στυγερή, κυανή, χαροπή, χυτή, πικρή, κρυεσσα, μαλακή, κοίλη, πλωτή, ύψη, καλλιχ-
 ΣΥΝ. Δυσπεμφετός.
 ΡΗΡ. Άλος ομβριμον οΐδιμα.—ύγρά κελευδα.—
 —ιχθυοντα κελευδα.—εuryά νῶτα. θαλασσης.—
 —κῦρ' αλιχτυπον άλμας.—πολιῆς αλος ασπետον
 ύδωρ —Νηρέος αυλή.

Αλσπής.

—Την δε και αυταί

Νυμφαι αποφθιμενην αλσπιδες ωδουραντο. Apoll.
 1 1066.

ΣΥΝ. Αλσώδης, ύλωδής, ύλονόμος.

Αλσφ.

Δυσετό τ' ηελιος, και τοι κλυτόν αλσος ικόντη.
 Od. ζ. 321,

ΣΥΝ. Αΐμος, νεμος, τεμένος, δρυμής, τή
 δρυμά, ύλη, βησσα, κημής, γαπη, νάπος, οργάς.
 λοχημη, κήπος, δριος φυταλιή.

ΕΡΙΤΗ. Αγαλόν, ασπետον, ανθοπορον, δει-
 δρην, ευδενδρον, καλόν, κυκλοτέρης, σκιε-
 ρόν, συσκιον, εύσκιον, βαδυσκιον, κατασκιον,
 πυκινόν, δροσενόν, ανεμοσκεπής, ευερχής, ύλπει,
 ιερήν, πανδύοκον, τηλεθόρον, παμβόρον, ύψηγυον,
 ζαθεν, πολυδύτον, πολυυμνητον, χοροικτυπον,
 ταυπρεμνον.

ΡΗΡ. 'Η καλαί αι δαφναί, καλόν δ' ύπό πυθ-
 μεσιν ύδωρ

Πιδευη, πυκινόν δ' αλσος; ύποσκια
 Τηλεθόρον, Ζεφυροσιν επιδρομον, αλκαρ οδΐταις
 Διψης, και καματε, κ' φλογός ηελμ.
 Δενδρεσιν αμφιλαρές δια κεν μολγς ήλθεν οΐσος.
 Nonn.

Αι γεινοι πελειαιτε εύσκιον αλσος ερανον, κ. λ.
 Theoc. 7.

Αλυζας.

Ειμι γαρ εξ Αλυζαντος—Od. ω. 301.

Αλυζη.

—Εξ Αλυζης, όθεν αγρευει εσι γαιεθλη. II. β. 857.

Άλυκφ.

Νη τον Ποσειδῶ τον άλυκόν—Arist. L. 404.

ΣΥΝ. Άλιος.

Αλυκτοπεδν.

Δΐσος δ' αλυκτοπεδρσι Προμηθία ποίκιλοβυλον.
 Hel. ζ. 521.

ΣΥΝ. Πεδν. ποδωστραχη, ποδοκακη.—γχο-
 πεδαι.

ΕΡΙΤΗ. Στιδαρή, σιδρηρη, αλεγείνη, κε-
 λαινή, λαΐνη, Ηραιστην.

Αλυξίς.

Ουκ εστ' αλυξίς ύ, ξενο, χρονη πλω. Aesch.
 Ag. 1308.

Α Α

ΣΥΝ. Αποφυγή, διαφυγή, εκφυγή, εκκλιση
 εξυπαλυξίς αλια.—αγια.

Αλυπητφ, αλυτφ.

—Αλυπητφ βίη. Soph. Tr. 171.

Αλυπον έξεις τον βιον χωρις γαμμ. Sent.

ΣΥΝ. Αναλγής, ανανιος, ανωδυνος, ασπαστός,
 ανενόχλητος, τερπνός.

Αλυρφ.

Εντ' αλυροις κλειοντες ύμνοις. Eur. Alc. 452.

—Όμαδόν εκλυον αλυρον. Eur. Hel. 185.

Αλυδμαινω.

Επε δ' αλυδμαινησα—Call. 4. 12.

ΣΥΝ. Αλυσσω, αλυδαίνω, αλυσταίνω, αλυ-
 θενω, αδινεω.

Αλυσίς.

Και αλυσίς επετον κενε απο σωματος—Poffel.

ΣΥΝ. Δεσμός.—αγια.

Αλυσκαζω, αλυσκω.

Αικε κακός ως τοσφιν αλυσκαζω παλειμίο. II.
 ζ. 443.

—Αλυσκων κήρα μελαιναν. Od. χ. 363.

ΣΥΝ. Αλευω, εκκλινω, εκφευγω. ευλαδεομαι,
 φυλαττομαι.

Αλυσσω.

—Αλυσσοντες περὶ θυμῶ. II. χ. 70.

ΣΥΝ. Ακηδία. δυσφορεω.—αγανακτεω—
 παραφορεω.—τρεμω.

Αλυτφ.

—Κοπτε δέ δεσμούς, Αρήηκτες, αλυτες. Od. ζ. 275.

ΣΥΝ. Ακαταλυτος, αναπολυτος, δυσλυτος,
 αδιαλυτος.—απορος, ανεξόδος, ανεξιτητος, α-
 μηχανος.

Αλυχινφ.

Κοίλοις εν αντροις αλυχινος, όσπερ θήρ μορος.
 Eur. Fr.

Αλνω.

Η αλνει; ότι Ιρον ενικησας τον αλητην; Od. σ. 332.
 'Η δ' αλνω' απεβησατο—II. ε. 352.

Τον μόν επητ' εβρίψαν από έο χερσίν αλνω. Od.
 ι. 398.

ΣΥΝ. Αγαλλομαι. α'υσσω. αλαομαι. αδη-
 μονεω, καταδυμω, καταδινω, αναπιπῶ απο-
 πλανομαι. παρεκβαινω. αδυμω, αδινω, α-
 τονεω. εκλυομαι, εκκαμνω, ολιγοδρανω, πα-
 ρακμαζω.

Αλφανω, αλφω.

Φθορον προς αστών αλφανσι δυσμενῇ. Eur. Med.
 297.

—'Ινα μοι βιοτον πολυν αλφοι. Od. ρ. 250.

ΣΥΝ. Αλφαινω, αλφω, αλφαινω. ύνρηκω.

Αλφειός.

Αλφει, ός' εύρύ ρέει Πυλων διά γαιης. II. ε. 545.

ΕΡΙΤΗ.

Α Λ

Α Μ

ΕΡΙΤΗ. Βαθυδίνης, θῆς, οἷς, δυσερως, ελητης, δεσπετιος.
ΡΗΡ. Βαλυν ῥοον Αλφειοιο.—ερατεινότητας ποταμῶν. Dionys.—Διὸς στεφανφόρον ὕδωρ.—Διόιο ἱερὸς ῥοος Αλφειοιο. Theoc.—Νυμφίος αὐτοκαλυψὸς ἰὼν, οχετηγὸς ἐρωτων.
Αλφειοίος.
 —Αλφειῶων ὕδωρ. Aesch. Supp 862.
 —Και παρδεναι αλφειοίαι. Il. σ. 593.
SYN. Εὐειδῆς, ἐντιμος, καλός.
Αλοή.
 Χρηζόντες αλφῆς τῆς αἰδνῶντι δίκην. Lyc. 949.
SYN. Εὐρεσις.—τιμη.
Αλφιστής.
 Αἰερας αλφιστάς νικα ταχέεσσι ποδέσσι. Od. γ. 261.
SYN. Εὐρετής. τιμιος.
Αλφिताμοῖος.
 Ἵπ' αλφिताμοῖῷ παρεκοπην διχονικῷ. Arist. N. 640.
Αλφίτον.
 —Πάρ δ' αλφίτη ἱερῇ ακτήν. Il. λ. 630.
SYN. Αλευρον, αλφι.
ΕΡΙΤΗ. Λευκόν, μύληφτον.
ΡΗΡ. Μυελὸς ἀνδρῶν.
Αλοτοπαλῆς.
 Εἰς τὴν στῆνὴν χωρῆν τὴν αλφίτοπαλιν. Arist. Eccl. 682.
Αλώα.
 Εὐθα δ' οἱ πολυκαρπος αλώη ἐρρίζεται Od. η. 122.
 Ὡς δ' ἀνέμος ἀχνας φορεῖ ἱεράς κατ' αλώας. Il. ε. 499.
Ἄλωα, ἄλων.
 —Εὐνὴν ἐνυλάξεν ἄλωα. Call. Fr.
 —Παρ' αλώα δυνάμεις.—Ep. I. 3.
SYN. Αμπελῶν, οἶνας, οἰνοπέδον, οἰνοφυτον, αμπελῆτις —αλωνία, αλωνία, ἰσάρος, πέδον.—ἀρωα, κῆπος, αλσος.
ΕΡΙΤΗ. Φειδελῆς, καλὴ, εὐτροχαλος, εὐκτιμένη, ευρυπέδος, εὐσπορος, τελαθύα, θαλέρη, παῖκαρπος, νεοναδῆς, οἰνοπέδος, τρισελκτος, οἰνοφυτος, δειδρησσσα, λευκὴ, αμπελοῖσσα, γυνή, αμφικρημνος, φιλανθεμος.
ΡΗΡ. Φιλη φραγμοῖσι.—σταφυλῆσι βριθῶσα. αμπελοφυτος γῆ. αμπελοῖεν πέδον.
Ἄλωας.
 Βῶμω παρ' Δημήτρος ἄλωας. Theoc. 7. 155.
SYN. Ἄλωος.
Ἀλωίος.
 Καὶ σταχὺν ἀμῶσι στεφανφόρος ἄλλος αλωίος. Nonn.
SYN. Αμπελεργός, αμπελοεργός, αμπελοφυτῶν, ἀγριοτής.
ΕΡΙΤΗ. Φυτοεργός, φιλοεργός.

Αλωπεκίζω.
 Οὐκ ἔστιν αλωπεκίζειν—Arist. V. 1233.
SYN. Δολοῶ, πανεργεῶ, καλακνεῶ.
Αλωπηξ.
 Μίσω τὴς δασυκερκας αλωπεκας—Theoc. 5. 112.
SYN. Κερδῶ, κινάσος.—αλωπεκωδῆς, δολερὸς, κηκός.
ΕΡΙΤΗ. Αἰδων, ἀκυλομητις, αἰμυλη, ἀργαλεῖ, πινυτή, αλοβυλος, κηκός.
Αλωσιμῶ.
 Ἀλωσιμον Παιῶν' ἐπεξιακχασας. Aesch. S. T. 641.
Αλωτῶ.
 —Τὸ δ' ἐζητιμενον—ἀλωτον. Soph. Oed. T. 111.
SYN. Εὐαλωτος. ἐλστος, εὐσυλληπτός, εὐχέρωτος, εὐλαδής.
Αλωσις.
 Μόνον δ' ἐχόντες τὴν ἀλωσιν ἱλιῶ. Soph. P. 62.
SYN. Ἄιρεσις, ἐπικρατησις, καταπολεμησις, πολιορκησις, νίκη.—ληλασία, ἀγρα. ολεδρος.

Α Μ

Α Μαδρυάδες. Vide Νυμφαι.
 Νυμφαι Αμαδρυάδες, ποταμὸς κοραι αἱ τὰδε βενδή.
 Αμύροισι ῥόδοις στείκετο ποσσὶν αἰ.
 Ep. I. 6.
Αμαζόνες.
 Ἡ μάτι τῷ, ὅτε ἦλθον Αμαζόνες ἀντιανεῖραι. Il. γ. 189.
ΕΡΙΤΗ. Ομβριμοθύμοι, ἀνανδροί, ἀστεργοί, αἰλλοποι, βαρυθύμοι, δαμνιπποι, εὐίπποι, θυρίδες, δεμισκυριαί, ἀνδροφόνοι, ὀπλοφόροι, κλυτοτόξοι, ἱμερταί, ῥοδοπηγες, θειναραί, εὐθωρηκες, χαλκοτόξοι, κρεοερωτοί, στρυγανρες.
ΡΗΡ. Αἰδ' ἀποθερμῶδοντος ἀνιφίλοιο γυναιῆς, κοπτομεναι περὶ κυκλον ἀθλητες ομφακα μαζῶ. Tryph.
Αμαθεα. Vide Νηρηίδες.
 —Εἰποκλαμος τ' Αμαθεα. Il. σ. 48.
Αμαθῆς.
 Θορυβῶ τε πισυνος κ' αμαθῆ παρήντια. Eur. Or 903.
 Αμαθῆς Ἀδραττος χαριτας εἰς σ' ἀνέλατο. Phœn 582
SYN. Ἀβυλος, ἀνοητος, ἀπειρος, ἀπειροκαλος, ἀναιδης, ἀγριος, ἀπαιδευτός, ἀναγωγος, ἀνασκητος, ἀνεπιστημων, ἀπευδῆς, ἀπευδος, ἀγραμματος, ἀδαμων, ἀποφωλός, ἀτοφος, ἀτεχνῆς, ἀτεχνος, ἀκυκλιος, ἀνοημων, ἀδιδάκτος, ἀγνωμων, ἀφυῆς, δυσμαθῆς, μαφός.
 Αμαθία.

A M

Αμαθία.

Πικρὸς πολῖταις ἐστὶν αμαθίας ὕπο. Eur. M. 224.

SYN. Αμαθεία, αβελία, αναγωγή, αγνοία, αγριότης, αφροσύνη, αμυσία, αἰδρία, αγραμματία, ἀδελμονομή, ανοία, ἀναιδισία, ἀνασκησία, ἀπαιδευσία, ἀρεπιστημοσύνη, ἀπείρια, ἀπειροσύνη, ἀτεχνία, ἀσοφία, ἀγνώμοσύνη.

PHR. —Νεφέλη πρᾶπιδέσσι κελαινῇ

Ἀμριπεριπλάδισα. O. ph.

Αμαζῶν.

—Ἡ δ' αμαζοῖσιν ἐχρίμψατο παντοπόρος νῆος.

Hom. App. 439.

SYN. Ἀμμος, ψαμμος, ψαμμαθός, κροκη, κρηκαί.

Αμαδυνά.

—Πολὺν δὲ τε πῦρ αμαδυνεῖ. II. i. 589.

SYN. Ἀνατρέπω, ἀναστρέφω, ἀφαιρίζω, ἀμαλάττω, ἀμαλδυνά, αἰστῶ, δαπανάω, περδῶ, ολοθρενῶ, ἀπολλύμι, συναμῶρεω, φθίω, καταφθίω, φθερῶ, διαφθείρω.

Αμαμακεῖται.

—Ὅς ῥα χαμαίραν

Θρεψεν αμαμακεῖτην. II. π. 339.

Ἴσον αμαμακετον νῆος κυανοπρωροιο. Od. ξ. 311.

SYN. Ἀδμαστος, ἀσπετος, ἀκαταπονητος.

Αμαλαπῶ, αμαλδυνά.

—Ὅν ποτε γναθοῖς

Τριτῶνος ημαλαψε καρκαρος κυων. Lyc. 34.

Τῆχος αμαλδυνά—II μ. 18.

SYN. Ἀπαμαλδυνά, αμαδυνά, ἀποσκευάζομαι, ἀποικοδομεῖ, ἐκπερδῶ, ἐξαιρῶ, καθαίρω, κατασυνῶ, κατασκαπῶ, καταστρέφω, καταστρέφωμαι, καταβάλλω, στυφελίζω, ἀναστατῶ.

PHR. Ἀγαστατον ποῖω κρηδεῖνα ποτὶ χθονά βαλῆδς.

Αμαλθεία.

—Συ δ' εἴησας ποῖα μαζῶν

Αἰγὸς Αμαλθείης—Call. i. 49.

Ἀγρὴν γὰρ τε λεγούσιν Αμαλθείης κερὰς εἶναι.

Phocyl.

Αμαλλα.

Οἱ μὲν ἀπὸ πᾶς ἑλῶν εὔσταχεσσιν αμαλλαῖς.

Call.

SYN. Δραγμα, δρᾶξ, δεσμὴ, φακελος, φακελλος.

Αμαλλοδετήρ, αμαλλοδετής.

Ἀλλὰ δ' αμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δεῖντο.

II. σ. 553.

Σεῖν γ' ἐτ', αμαλλοδεταί, τα δ' εἰς δαγματα.—Theoc.

10 44.

Εἰς. Οἱ τα δαγματα συδεσμῶντες.

SYN. Ἀμμήτῃρ.

Αμαλῶ.

A M

—Ἡ ἀρ' ἀμαλῶν, ἡ πλῆχ' ἀμαλῶν. Π. χ. 310.

SYN. Ἀβρός, ἀπαλοχρεὺς, ἀπαλός, ἀταλός, ἀταλοφρῶν, τέτην.

Αμαξία, αμαξία, αμαξίς.

—Ἡ περ αμαξία

Ἄστῃ δ' ἀρ' ὑψηλῶν ὄρεων κατὰ γινεον ὕλην.

Od. κ. 103.

Ἀρχτονδ', ἦν καὶ αμαξίαν ἐπιπλησιν καλεούσιν.

II. φ. 847.

Οὐκ ἀμαξίαν ἐπαφῶμενος εἰδεται Ἀρχτῶ. Ἀγατῶ.

Αμαξίδας δὲ σκυτῖνας εἰργάζετο. Arist. N 878.

SYN. Ἀρμα, αμαξίον, ἀπην, καπην, δι-

φρος, οχός, οχρός, οχέον, οχημα, οχητλον, ῥεδιον,

σατιν, σατινον, ξεύγος, φορέον.

ΕΡΙΤΗ. Ἀχδοφρός, εὔτροφος, εὔτροχαλος,

ἡμιονεῖν, καλή, τετρακυκλός, πρωτοπαγῆς,

Δυκαονη.—ἀλίσκρετος.

Αμαξίτης.

—Λίπυστα τον δ' αμαξίτην θρονον. Aef. Ag. 1063.

SYN. Αμαξίσιος, ἀμαξικός, ἀρματεῖος.

Αμαξίται.

—Κατ' ἀμαξίτον εἰσευοντο. Π. χ. 144.

SYN. Ἀγυά, αμαξίτης.

PHR. Αμαξίτητον ὁδόν.

Αμαξοπληθής.

—Ἄαν ἐμβάλῶν καρα

Αμαξοπληθῆ—Eur. Ph. 1175.

Αμαξοργός.

Συ δ' ἐδὲν αμαξοργῶ λυγίς. Arist. Eq. 462.

SYN. Αμαξοπληθής, ἀγριοπληθής.

Αμαρά.

—Αμαρὸς δ' ἐξ ἐχματα βαλλῶν. II. φ. 259.

Ἡ ὑτε κρηναῖαι αμαραὶ πληθύντο ῥοῇσι. Ar. 3. 1391.

Εἰς. Τῆς ὑδρορροῆς τῆς οχετῆς.

SYN. Αμαρίς, ἀμαρία, ἀλοξ, ἀγωγός, ὑδρα-

γωγία, ὑδραγωγός, ἀπαρυγίς, οχετῆς, σῶλην,

λίβηθρον, λειβηθρον, ψαμῖς, ψαλῖς, γεφυρα—

αφ' ὁδῶν.

Αμαρακός.

—Μαλα δ' ἀν καὶ αμαρακός ἐστ. Nic.

SYN. Αμαρακόν, σαμψυχόν.

Αμαρτανά.

Χαίρει ἑρῶντες καὶ τον, ὡς ἀμαρτανεῖ. Sim. 111.

SYN. Ἀλιτῶ, ἀλατῶ, ἀλημι, ἀφαμαρτανά,

ἐξαμαρτανά, διαμαρτανά, αμαρτανά, ἀσθεῖα,

παρὰνομεῖ, πλημμελεῖ, πλανζομαι, σφαλλομαι,

πλᾶζομαι, πλᾶω. Ἀποτυγχάνω, ἀμείρω, ἀ-

σταχῶ.

PHR. Τῆς ὁδῆς—τῆς δεῖντος—τῆς ἀληθείας—

τῆς δοξῆς.

—Ἀμπλακίσι μελαινέδς φίλον ἦτορ. Ναζ.

Ὀκυτάτος κυφαῖσι θεῖ νους ἀμπλακίσι.

Εργασίην εἰ συγεροῖσι ἐρῶ κατὰ χεῖρας ἀθεσμῆς.

Παντοδεν

A M

Παντοθεν ἀμπλακισιν ελαυνόμενος στυγερῆσιν.
Δυσφροσυναι καὶ δυσπερθεὶν ἐμῷ βεβασσι κάρην.
Apollinan.

Ἀμαρτας,
Μηδ' ἐχθαίρει φίλον σου ἄμαρτάδος ἵνεκα μικρῆς.
Pyth. 7.

Ἀμαρτημα,
Ἰω, φρένων δυσφρονων ἄμαρτηματα. Soph. An.
1275.

Ἀμαρτία,
—Ἥδ' ἄμαρτία τις ἦν; Soph. P. 1254.

Ἀμαρτοσυνη,
Οὐνεκα μὴ στυγερῆς λῆξαν ἀμαρτοσυνης. Er.

Ἀμαρτωλῶ,
—Ἀμαρτωλαὶ γὰρ ἐν ἀνθρωποισιν ἵκονται.
Theog. 327.
SYN. Ἀλιτῆμα, διαμαρτημα.
EPITH. Κακοχαρτος.

Ἀμαρτινος, ἀμαρτοειπης.
—Ἀμαρτινοον τ' ἐπιμηδέα. Hef. J. 511.
Ἄσαν ἀμαρτοειπες, βεγαίε—Il. v. 824.
SYN. Ἀμαρτηρὸς, ἄμαρτωλὸς, ἀμαρτητικὸς,
ἀφ᾽ ἀμαρτητικὸς, ἀλιτῆμων, ἀφρων.

Ἀμαρτῶ,
Ἐνδ' ἀρ' εἰς Ἀμαρτον ἀφίκεο πομπέντα. Hom.
Ar. 243.

Ἀμαρτυρητῶ,
Οὐμὸς δ' ἀμαρτυρητος ευκλεὲς ποσις. Eur.
Herc. f. 290.
SYN. Ἀμαρτυρος.

Ἀμαρυγῆ, ἀμαρυγμα.
Αἰ, ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' οφθαλμῶν ἀμαρυγαί.
Hom. M. 45.
Οὐδ' ἐτι τῶν πυρῶν παραμύδιον, κὲ ἀμαρυγμα
Χεῖλος, κὲ ὁσων λιπαρὸν σελας, κ' ῥόδομαλον.
Theoc. 23. 7.
SYN. Αὐγῆ, ἀγλαΐα, σελας, λαμπρότης,
λαμπηδών. σιλβωσις, σιλπνοτης, καλλωπίσμα.
—κινησις.

Ἀμαρυγκειδης.
Ἐνδ' Ἀμαρυγκειδὴν Διωρεα μοῖρ' ἐπέδησε. Il.
J. 517.

Ἀμαρυσσῶ.
—Ἦπ' ὄφρουσι πῦρ ἀμαρυσσει. Hef. J. 827.
SYN. Ἀγλαΐζω, αὐγίω, αὐγαζῶ, διαυγαζῶ,
καταυγαζῶ, γανᾶω, λαμπῶ, μαρμαίρω, μαρ-
μαρυσσῶ, στίλβω, σελαῶ, σελαγίω, σελαγίζω,
αστραπῶ, ἐλλαμπρυνομαι, διαπρεπῶ, φαίνω.

Ἀματροχία.
—Ἀματροχίας ἀλειων. Il. J. 422.
SYN. Ἀματροχία. Suid.

Ἀματροχάω.
—Ἀματροχῶντα θυράζει. Od. o. 450.

A M

Ἀμαυρός.
—Προσεφῇ εἰδῶλον ἀμαυρόν. Od. 686.
SYN. Ἀδῆλος.—ἀκλεῆς.

Ἀμαυροβίος.
—Φυσὶν ἀνδρες ἀμαυροβιοι. Arist. Av. 686.
αἱ. ἡμεροβιοι.

Ἀμαυροῦ.
—Ἦτοι το, τε δεσπεσιον
Φορκοὶ ἀμαυρῶσεν γένος. Pind. Pyth. 12.
SYN. Ἀπαμαυρῶ, μαυρῶ, ἀφανίζω, ἀμα-
λῶ, σκοτίζω, ἀμαλδυνῶ, ἀμυδρῶ, ἀπαλλατῶ,
ἀποκρυπῶ, ἀποκαλυπῶ, ἀμερδῶ, ἀποτρίβω,
ἀποτρίβομαι, ἀμβλυνῶ, ἀπολείφω, ἐπισκιάζω,
γροθῶ, ζοφῶ.

Ἀμαχητι,
—Τὸ μὲν αἰσχίον, αἰκ' ἀμαχητι
Ἴομεν Οὐλυμπῶνδε. Il. φ 438.

Ἀμαχέτος, ἀμαχητος, ἀμαχος.
—Βρεμὶ δ' ἀμαχετε δίκαν ὕδατος οροκτυπῆ.
Aesch S. T. 85.
—Ἀμαχητα βελή. Soph. P. 199.
—Ἀμαχος θεὸς Ἀφροδίτα. Soph. An. 810.
—Ὁς Ἐκτορ' ἐσφαλε Τροίας
Ἀμαχον, ἀστραβῇ κίονα. Pind. Ol. 2.
SYN. Ἀκαταμαχητος, δυσμαχητος, ἀπροσ-
μαχος, ἀναγωνιστος, δυσκαταγωνιστος, ἀνα-
λωτος, ἀπορῆτος, ἀρηκτος, δυσπολεμητος,
δυσμεταχειριστος.—ἀπ' ὀλεμος, ἀνανδρος.—α-
δαμαστος.—μεγας.

Ἀμαῶ.
Καὶ διὰ πῦρ μαλ' ἀμῆσεν ὄδῳ—Hom. M. 357.
—Λεμνοῦδεν ἀμῆσαντες. Il. o. 451.
SYN. Ἀπαμᾶω, ἐξαμᾶω, καταμᾶω, διαμᾶω,
δερίζω, ἀποδερίζω, ἐκδερίζω, δρεπῶ.—ἀπο-
τεμνῶ, ἀποκοπῶ, ἀμαλλατῶ. συλλεγῶ.

PHR. Καρπῶδες το χωρίον.
Ἐν δ' ἐτιδεῖ τεμένος βαθυλήιον' ἐνθα δ' ἐριδοὶ
Ἡμῶν ὀξείας δρεπανας ἐν χερσὶν ἐχόντες. Il. o.
550.

Ἀμβαινῶ, προ ἀναβαίνῶ.
—Ἐκελευσά δ' ἑταίρους
Αὐτὴς τ' ἀμβαινεῖν. Od. i. 178.

Ἀμβασίς, προ ἀναβάσις.
Πᾶσα δ' ὁρμᾶται—πῶλων ἀμβασίς. Soph. Oed.
C. 1125.
SYN. Ἐπιβάσις.

Ἀμβάτης, προ ἀναβάτης.
—Τὸν ἀμβάτην
Θῆρ' ὡς ἐλώμεν.—Eur. B. 1105.
SYN. Ἐπιβάτης.

Ἀμβάτος, προ ἀναβάτος.
Ἀμβάτος ἐστὶ πόλις.—Il. ζ. 434.
SYN. Ἐπιβάτης, ἐπιβατικός.

Q

Ἀμβάλλω,

A M

Αμβάλλω, προ αναβάλλω.
 —Μηδ'ε τι δηρὸν
 Αμβάλλωμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
 II. 6. 436.
Αμβλυνω.
 Σκια καλυφεὶ περραν, αμβλυνὼν σελας. Lyc.
 1428.
 SYN. Απαμβλυνω, εξαμβλυνω, κατεμβλυνω,
 αμβλω, εξαμβλω, αμβλισκω, αμβλισκανω,
 μωλυνω, κοπίω, ενοχλεω, αποκναιω, αμαυρω-
 εκλυω.
 P.H.R. Ανεργυῖ ποιῶ.
Αμβλῦς.
 Νῦν δ' αμβλῦς εἰμι, καὶ κατηρτυκὸς κακῶν.
 Eur. Fr.
Αμβλωπής.
 —Κατ' ευρεννὴν αμβλωπὴς αὐγάς. Aesch. Rh. 739.
Αμβλωπὴς.
 —Τοῖς δ' αὖ δακρυῶν
 Βιον αμβλωπὴν παρεχυσαι. Aesch. Eum. 958.
 SYN. Αμβλωπής, αμβλωπὴς, αδενής, χα-
 λάρης, αμυρός, αμυδρὸς, ἀβληχρός, ἀβληχμῶν,
 ἀβληχρῆς, αἰαδῆτος, κανθῆλος, μῶλυσ, στυ-
 γερὸς, ψαδάρης — σκοτεινός.
Αμβληδὴν.
 Αμβληδὴν γοῶσα — II. χ. 476.
 Expr. Αναφηνσα ἀδρὼς τὸ πνεῦμα.
Αμβολαδὴν.
 Παντοδὲν αμβολαδὴν, — II. φ. 364.
 Expr. αναβάλλον.
Αμβολη, προ ἀναβολή.
 Κλαίων ἀρ' ἄψι τῶνδ'ε, κ' ἐκ ἐς αμβολάς. Eur.
 Hec. 271.
Αμβολη, προ ἀναβολή.
 Μηδ'ε τίς ἐστω Αμβολη. Apoll. 3. 144.
 SYN. Βραδυτής, τριβή, διατριβή, ἐπισχέστη,
 διαμονή, ὑπερθεσις, μελλησιμός.
Αμβολιεργός.
 Αἰὲν δ' αμβολιεργὸς ἀνὴρ αἰαίσι παλαίει. Hec.
 411.
 SYN. Ραθυμός, οκνηρὸς, σχολαῖος, μελλητής,
 ἐνδοιαστής.
Αμβροσία.
 Τοῖσι δ' αμβροσίην Σίμωνις ἀντείχε νειμεδῶ. II.
 6. 777.
 EPITH. Φρατεινὴ, διοτρεφής, εὐδομος.
 P.H.R. Θῶον αλειμμα. αμβροσίον εἶδαρ.
Αμβροσίος, αμβρότος.
 —Περὶ δ' αμβρόσιος κεχυδ' ὕπνος. II. β. 19.
 Ἥτοι ἐγὼ θεὸς αμβρότος — II. ω. 460.
 SYN. Ἠδύς, θεός, ἀθανάτος, ἀφδιτός, ἀφ-
 διάρτος, ἀκηράτος, θανμαστός.

A M

Αμβροτεω.
 Ἡμέροτες, καὶ εὐτυχες — II. ε. 287.
 SYN. Αέροτεω, αμαρτανω, αποτυγχανω.
Αμεγαρτῶ.
 Ὅσας ἀργαλέων ἀνεμῶν αμεγαρτον αὐτμήν.
 Od. λ. 359.
 SYN. Μεγας, αμετρος, ἀφθορος, ἀδρὸς, α-
 σπetics, πολὺς.
Αμεδυστῶ.
 Αευσσαλέης αμεδυστος ἀλεξήτειρα ἀναγκη-
 Nonn.
 EPITH. Αιμαλεπ, οἰνωπή.
Αμείβο.
 Ὅς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τευχέ' αμείβε. II.
 ζ. 235.
 SYN. Αλλασσω, ἐξαλατῶ, προσαλατῶ, ε-
 παλλατῶ, ἐπαμφοτερίζω, ἀντιδωρομαι. ὑπο-
 δεχομαι. ἰσαζω, ὁμαλίζω. αμείβομαι.
Αμείβομαι.
 Τον δ' ἑλεν μινδοισιν αμείβετο — II. γ. 171.
 Μυσαωνδ', αἱ αἰδῶν, αμείβομαι ἐπὶ καλῇ.
 II. α. 604.
 SYN. Απαμείβομαι, διαμείβομαι, ἀνταμεί-
 βομαι, ἀρτίφωνω, ὑποφώνω, ἀνταυδάω, ἀντι-
 φθεγγομαι, ἀπολογεομαι, ὑποκρίνομαι, ἀποκρίνο-
 μαι. καταβαλλεμαι.
Αμειδῆτῶ.
 Ρηξασαί κενεῶνας αμειδῆτοιο βερεῖδρυ. Orph.
 965.
 SYN. Αμειδής, λυπηρὸς, φοβερὸς, σχυδρὸς,
 σκυδρωπὸς, σκληρὸς, χαλεπὸς. ἀγελαστός.
Αμειλικτός, αμειλῆχος.
 — Αμειλικτον δ' ὅτ' ἀκταν. II. λ. 137.
 — Αἰδῆς τοι αμειλῆχος, καὶ ἀδάμαστος. II. ρ.
 158.
 SYN. Δυσμειλικτός, ἀνηλὴς, ἀνίλειος, ἀνη-
 μερος, ἀδωπειτός, ἀμαλδακτός, ἀνελειμων, ἀ-
 νυπεικαστός, ἀνυπεικτός, ἀνυπεικῆς, ἀπῆς, ἀ-
 ναμειλγνός, ἀνεδότος, ἀνίλαστος, ἀνέξιλαστός,
 ἀνπιστρέφης, ἀστραφής, ἀστρεπῆς, ἀδελκτός,
 αειλικτός, ἀκηλῆτος, ἀπερωτός, ἀπηνός, ἀπαι-
 τῆτος, δυσπαραίτητος, ἀπαρμυδῆτος, ἀκατα-
 πρᾶντος, ἀδυσωπῆτος, ἀγνωμων, ἀσυγγραμν,
 ἀσπονδός, ἀστειγῆς, ἀσυγχωρητός, ἀσυμπαδής,
 ἀνοσίος, ἀλιταρευτός, ἀτρεαμν, ἀτραπελός,
 ἀτέκτος, ἀτιδαστευτός, αὐτολιθίνος, ἀκαμπῆς,
 ἀκολακευτός, σκληρὸς, χαλεπός. ἀπανδρωτός.
Αμεινων.
 Ὅ γὰρ αὐτε βίη ἔπατρός αμεινων. II. α. 404.
 SYN. Αρμων, βελτίων, βελτιρός, κρείττων,
 φερέτερος, προφερέστερος.

Αμεινω

A M

Αμειρω.

Ταυτας δε μή ποτε τῆμας
Αμειρειν γονεων βιον πεπωμενον. Pind. Pyth. 6.
SYN. Απαμειρω, απαιρω, ατεμω, νοσφω,
νοσφίζομαι, τήτω, στερεω. ορφαρίζω.

Αμελγω, αμελγομαι.

—Αμελγομαι γαλα λευκον. Il. δ. 434.
Διδυματικός αίγας αμελγω. Theoc. 5. 84.
SYN. Αδελγω, βδαλλω, βδελλω.—απολεγω.

Αμελεια.

Ουδ' ὕγιεινς τῆς περὶ σῶμ' αμελειαν εχειν χρῆ.
Pind. Pyth. 32.

ΑΛΛ' αμελεια δος αὐτά, και φαυλος φειρ. Eur.
Iph. A. 850.

SYN. Ατημελεια, αμελητησια, μεδημοσυνη,
αλογια, απροσεξια, απροντιστια, αδεραπνευσια,
καταφρονσεις, περιφρονσεις, ὑπερρασεις, λαθος,
ολιγωρια, παρεσεις.—εαδυμια, αργια, αμεριμ-
νια, απραγμοσυνη. ακηδία, ανορμοστια. ἀρρημ-
νία. αδιαφορια.

Αμελειω.

Αίας δ' εκ αμελεισε κασιγνητοιο πισστος. Il.
δ. 330.

SYN. Αδεριζω, αφορτιζω, αδιτειν, αποστρε-
φομαι, μυσατίζομαι. αποσπιδάζω.—αμελεια δὲ-
ναί τι.

Αμελητῶ.

—Καί σφι πολλ' αμελητα μελει. Theog. 422.
SYN. Αμελητίας.

Αμεμπτος, αμεμφής.

Πεμπται ευολγον βιοτε τελος αὐν αμεμπτον.
Orph. Hymn.

—Διδε δε ὕμνηαν αμεμφῆ. Ib.

SYN. Αμεμπῆτες, αμωμος, αμωμητος, αμυ-
μων, αληπτος, ανεπιληπτος, αναίτιος, ανεπιτι-
μητος, ανελεγκτος, ανεξελεγκτος, ανεγκλητος,
αναμαρτητος, ατονηρος, ανεπικλητος, απῆισ-
τος, ακαταγνωστος, αςλαβής, ακακος, ανεπιφ-
δοτος, ανυπευθυνος, ανευθυνος, αψεκτος, αληγής,
αφογος. καθαρός.

Αμεμφια.

Διαλλακτηῆρι δ' εκ αμεμφια. Aesch. S. T. 915.
SYN. Αςλαβια.

Αμενηνῶ.

Η κεν ζῶς αμενηνός εα χαλκοῖς τυπῆσι. Il. ε.
887.

Αμενής.

—Λαβετ', αμνηπολοι, γραϊας αμινῶ. Eur. Supp.
1116.

SYN. Αδενής, αμυδρός, αμαυρός, εκλυτος,
εξήτλος, εξήττος, επνεμιος, νωδρος, νωδής,
νωχελής, ολιγοδρατής, ευστός, χαλαρός, φρέδος.

A M

Αμενηνως.

—Αμενηνωσεν δε οί αιχμήν. Il. ν. 562.
SYN. Αδενωσ, εξαδενίζω, εκλυω, απεκλυω,
γγωσ, απογγωσ, αποσφακελίζω, ηπεδανωσ.—
ελασσω, κατασμικρυνω, ὑποκορίζομαι.

Αμεργω.

—Αλλοτε δ' αλλω
Καρπον αμεργουσιν πεποτημένα. Apoll. 1. 882.
SYN. Εκμυζω, εκμυζω, εκκυλίζω.

Αμερδω.

—Οσσε δ' αμερδεν
Αυγή χαλκωη. Il. ν. 340.
Οφθαλμων μὲν αμερσε, δίδε δ' ἠδ' εἴαν αοιδῶν.
Od. δ. 64.

SYN. Αμειρω, απαμερδω, αμαυρω, αμδλυνω,
απομελαινω. μερίζω, στερεω.

Αμεριμῶ.

—Εχες γαμον; εσσαι εκ αμεριμνος. Ep.
Κεμαι δ' αμεριμνος.—Soph. Aj. 1225.
SYN. Απροντιστος, αδέης, ακηδυνος, ασφαλής.
—πλυμεριμνος, κακοπαδής.

Αμετρητος.

Αὐτὰρ εμοὶ καὶ πειδος αμετρητον πορε δαίμων.
Od. τ. 512.

Αμετρῶ.

Πας δυναται γνῶαι τῶν αμετρων τα μετρα.
Ep. l. 1.

SYN. Αμεγαρτος.—απληστος, αχανής, απε-
λεθρος.

Αμετροεπης.

Θερσίτης δ' ετι μῦθος αμετροεπης εκολόα. Il.
β. 212.

SYN. Αδολεσχος. φλυαρός.

Αμη.

Οι χῆρες ὥσπερ ὑποτυπῶντες ταις αἵμασι. Arist.
Av. 1145.

SYN. Θεριστηριον, ἀρπη.—σκαφη, πασσαλος.

Αμνητῶ.

—Συν τ' ευπλεια και αμνητω βαζει. Aes. Supp.
982.

SYN. Αχολος, ακοτος, ευμενής, ἡμερος.

Αμνηυτῶ.

—Και γῆρας αμνηυτον ες τελος ἔλκω. Apoll. 2.
221.

SYN. Αμνηυος, ατελεστος, απέραντος, δπ-
νεκός, εδδελχής, επασσυτερος, επηετανος, συ-
νεχής, προσεχής. πολυς.

Αμνητρ.

Οι δ' ὥς τ' αμνητῆρες εναντιοι αλληλοισιν
Ογκον ελαυνουσιν—Il. λ. 67
SYN. Βεκαῖος, δρεπανιστής, δριστής, εριδός,
αμαληταμος, αμαλλοδότηρ, χαλαμευτής.

Αμνητῶ.

A M

Αμνητοῦ.

Αμνητος δ' ολιγιστος—Il. τ. 223.
Πυρῶν τ' ευκαρτοιο φερέ γέρας αμνητοιο. Opp.
SYN. Θερσιμος, Ίερος, πυραμνητος, ευκαρτια,
καλαμνητομια.

Αμνητωρ.

Ὡς γὰρ αμνητωρ, απατωρ τε γυγας. Eur. Ion.
109.

Αμνηχανεω.

—Αμνηχανεσσα κιοντων. Ap. 4. 692.
—Αλλ' ὅτε δὴ μιν αμνηχανεοντ' ενοησε. Theoc.
22. 103.

SYN. Μεριμνῶ, λυπειομαι, περεδομαι, αγω-
νιζομαι, εκκαμνω, ατορεω.—αδυναμαι.

Αμνηχανια.

—Αμνηχανιη δ' εχε θυμόν. Od. i. 295.
SYN. Αδυμια, ανεμπιστια, δυσελπια, απο-
γνοια, απογνησις, απορια, απορημα, διαπορησις.
—αδυναμια.

ΕΡΙΘΗ. Λυγρή, χαλεπή.

Αμνηχανοῦ.

Ἐάν, ητοι μὲν ονεροι, αμνηχανοι—Od. τ. 560.
—Συ δ' αμνηχανός εσσι, γεραίε. Il. κ. 167.
—Και αμνηχανα εργα γεροντο. Il. β. 130.
SYN. Κακομνηχανος, απροσμνηχανήτος, αβελος,
αδυνατος, ακοπιαστος, απλως, απορος, αδα-
μαστος, ατελκτος, αναυδήςτος, ασταθμήτος,
δυσεντευκτος, αδιατακτος, δεινός. ανεπιχει-
ρητος.

Αμναντοῦ.

—Κεφαλῆς αμναντον απ' αχρης. Theog. 447.
SYN. Αμολυντος, αρρυπαντος, αθκτος, αρ-
ραιστος, απροτιμαστος, αχραντος.

Αμικτοῦ.

Φιλοις τ' αμικτός εστί, και παση πολει. Eur. Fr.
SYN. Ακοινωνητος, ασυναλλακτος, απλατος,
ασυνεσιαστος, αμιγής.

Αμιλλα.

Ωκυδινατοις εν αμιλ-
λαιοι θαυμαστοι πελονται. Pind. Isth. 5.
SYN. Αγων.—σπεδῆ.—αμφιδασις.—φιλο-
νεια. εξισωσις.
ΕΡΙΘΗ. Φιλοπλετος, ριμφαρματος, οισοπλα-
ντος.

Αμιλλημα.

Μισιφονων γαμων αμιλληματα. Soph. El. 495.
SYN. Αγωνισμα.

Αμιλλασμαι.

Χ' ὥστις αμιλλᾶται περι
Εσχατων αεδλων κορυφαῖς. Pind. Nem. 10.
SYN. Διαμιλλαομαι, επαγωνιζω, αγωνιζομαι,
αεθλευω, κονιομαι, ανταιω, διαφερομαι, ισχυ-
ριζομαι, διοσχυριζομαι, διοιζω, εριδαινω, ε-

A M

ριδμαινω, εριζω, συνεριζω, νεικω.—ζηλῶμαι,
φθονω.

Αμιλλητηρ.

—Αμιλλητηρας τροχος ἦλε. Soph. An. 1027.

Αμιπποῦ.

—Βορας αμιππος—Soph. An. 996.
SYN. Ταχύς.

Αμῖς.

Αιμον' ἰζω σ' επ' αμίδα. Aesch. Supp. 854.
—Εἴτ' ἤτησεν αμίδα. Arist. R. 551.
SYN. Σκαφον.—νητρις, ενερηδρα.

Αμισαλλοῦ.

—Αμισαλλοί τε γεροντες. Suid.
SYN. Αμισγαλος. δυσαρεστος.

Αμιδοῦ.

Λυπη δ' αμιδος εστί σοι ζυεμπορος. Aesch.
Ch. 731.

SYN. Απομιδος, εκμιδος.

Αμιτρος, αμιτροχίτων.

—Πασας ετι παιδας αμιτρος. Call. 3. 14.
Σαρπηδων δ' ἄς ἔν ιδ' αμιτροχίτωνας ἱταίρας.
Il. π. 419.
SYN. Αζωστος, απεζωσμένος.

Αμμα.

Μη κορυφήν πλεξῆς, μηδ' ἄμματα λοξα κορυ-
φων. Phocyl. 199.

SYN. Καδαμμα, συναμμα, αραδεσμα, επι-
δεσις, δεσμος, συνδεσμος, συνδεσις, συνεξίς,
πλοκή, συμπλοκή, ενερις, οχανα, τελαμων,
καμβος, κοσυμβη, κοσυμβος, κοσυμβος.

ΕΡΙΘΗ. Ευστρεφίς, αφυκτον, δειραχθίς,
εὐεροχον στερεόν.

Αμμοροῦ.

Τῷ σε δ' ἄμα κλαιω και ἐμ' αμμορον αχθυμενω
κῆρ. Il. ω. 773.

Οιη δ' αμμορός εστι λοστρων ωκεανοῖο. Il. σ. 489.

Αμοιροῦ.

Ου σε θελω τ'ωμῷ φαντασματος ἦμεν αμοιρον.
Theoc. 21. 30.
Ημεῖς δε πεντηκοντ' αμοιροι δὴ τεκνων. Eur.
Hec. 419.

Αμοροῦ.

—Δισσων δ' αμορος τεκνων. Eur. M. 1395.
SYN. Αθλιος, δυσμορος, καμμορος, κακαμο-
ρος, κακομορος.—αμετοχος, ακοινωνητος, εστη-
ρωμενος.

Αμμορια.

Μοῖραντ' αμμορινη τε καταδυντων ανδρωντων.
Od. υ. 76.

SYN. Αμμορημα, αμμοιρια, ατυχημα, δυσ-
πειτημα, ακληρια, ακληρωμα, ακυρημα, απο-
τευγμα, ταδωπωρια.—περισταςις, πῆμα.

Αμμοῦ.

A M

Αμμοῖ.
Κρηναῖον ἐξ αμμοῖο ροιζήσῃ γανος. Lyc.
247.

ΕΡΙΤΗ. Διψάς.

SYN. Αμμοῖ, αμμοῖο. κοκλαξ.

Αμμων.

Δαίμων τ' Αιγυπτίοιο θεὸς κενεργος Αμμων.
Nax.

Αμμωνίας, Αμμωνίς.

Ανδρὺς Αμμωνιάδας ἑδρας. Eur. Alc.
112.

Ἐπραί τ' Αμμωνίδες ἑδραι. Ib El 734.

Αμναμοῖ.

—Αμναμοῖς τε ταῖς Ερεχθεως. Lyc. 1338.

SYN. Απογοτος, εκγοτος ἦις.

Αμναμοῖ.

Αμφιτρων δε τον αλλον ὑπ' αμναμοῖ θετο χλαῖ-
ναν. Theoc. 24 61.

SYN. Αρναμοῖ.

Αμνη.

Λειψας ὑγρὸν ελαιον, ἐπ' αὐτῷ δε γλαυῖ αμ-
νῆς. Orph. 351.

Αμνίς.

Δωρεῖται Μορσων τὰν αμνίδα, —Theoc. 5.
130

SYN. Αμνάς.

ΕΡΙΤΗ. Μαλακῇ, αμαλῇ, σπικίτης.

Αμνος.

—Αλλ' ἀγε καὶ τὸν εὐστότον αμνὸν ἐρεῖδε.
Theoc. 5. 24.

SYN. Αρήν

ΕΡΙΤΗ. Απαλδς, νεοθηλῆς, κερασπης, ισομη-
τωρ, ὑπομαζῖο.

Αμνίται.

—αγαυοι. Dion. 570.

Αμνημορεω.

—Καὶ ὦν γὰρ τῶν τότε ἐκ αμνημονῶ. Eur. Iph.
T. 361.

Αμνηστῶ.

Οὐ γὰρ ποτ' αμναστῶ—Soph. El. 484.

SYN. Αμνημνευῶ, απαμνηστῶ, εκκλανθανο-
μαι, απεκλανθανομαι.

Αμνημοσυνη.

Δικνυσσι γὰρ ὁ Διδς εκ
Παιδων αμνημοσυναν. Eur. Ion. 1100.

SYN. Αμνησια, αμνησια, λημοσυνη-επιλησ-
μια, ληθη, ληθοτης, ληθοσυνη, επιλησμη,
λαθῶ, λῆσις, εκλησις.

A M

Αμνημονευτες.

—Φορον—αμνημονευτον. Iph. T. 1419.

Αμνημων.

Ατθίδς u Βορειν αμνημονα καλλιπε νύμφης.
Muf. 322.

SYN. Αγνωμων, λησμων, επιλησμων, λαθι-
φρων.

Αμνητος.

Αμνατοι δε, τὰ πολλὰ καὶ ολβία τῆτα λιπον-
τες. Theoc. 16. 42.

SYN. Αδοξῶ.

Αμνιον.

Περσους δ' αμνιον ἔχε—Od. γ. 444.

ΕΧΡ. Αγῶν δπε τὸ αἷμα τῆ ἱερῆς δεχον-
ται.

SYN. Σφαγιον.

Αμνισῶ.

Στῆσε δὲν Αμνισῶ, ὅθι τε σπεῖ Εὐλειθυης.
Od. τ. 188.

Αμνοκων.

—Των πολιτων ὅσις ἐστὶν αμνοκῶν. Arist. Eq.
264.

SYN. Αμνηχανῶ, μαρδς, ευνης. πρόσατω-
δῆς.

Αμογητι

—Νεστωρ δ' ὁ γερον αμογητι σαιρεν. Il. λ.
636.

SYN. Αμοχθῖ, αμοχθῆ.

Αμογητῶ.

Καρτεροχωρ', αμογητε, δορυδεγες, ἔρκος ολυμπῶ
Hom. 7 3.

SYN. Αμῆς, ακαματῶ.

Αμοιβαδῖος, Αμοιβαῖος, Αμοιβας.

—Αμοιβαδιοισι κυπελλοις Opp.

—Αμοιβαιω τινι μυθῶ. Nonn.

—Καὶ αμοιβαςδῖων. Ib

Αμοιβαςδῖς, Αμοιβηδῖς, Αμοιβηδῆν.

—Αμοιβαςδῖς αλλοθεν αλλῶ.

Νεικειωσ' επεισι—Theoc. 1. 35.

—Αμοιβηδῖς δ' ἐδικαζον Il σ. 506.

—Καὶ τοι μὲν αμοιβηδῆν ελατισκον. Ap.

SYN. Αμοιβαςδῶν, αμοιβαιως, εναλλαξ, επ-
αλληλως. εναλλαγματως.

Αμοιβῇ.

—Σοι δ' αἶσαν εσαι αμοιβῆς. Od. α. 318.

Αυσαρ επετ' αλλοισι διδῶ χαριεσσαν αμοιβῆν.
Od. γ. 8.

SYN. Αμειψις, ανταμειψις. εξαμειψις, ανταλ-
λαγμα, επαλλαγη, αντικαταλλαγη, επαλλαγ-
μα,

R

Α Μ

μα, επαλλαξί, συναλλαγμα, εξαλλαξίς. ανταλλαξίς, μεταλλαξίς. κοινωνία, ισμοίρια, συμβολαίον. αντισηκωσίς, αντιμετρησίς, ανταποδομα, ανταποδοσίς, αντιδοσίς, αντιδωρεά, αντικτίσις, αντισεργετήμα, έτεροίωσις, αλλοίωσις, τροπή, ερτροπή, παρατροπή, τροπαλισμός, μελα-θεσίς. μεταβολή. πόρεσις.
Τον ευεργεταν αγαναῖς αμοιζαῖς—τινεσθαι.
Pind P. 2.

Αμοιζέ.

—Ηλθον αμοιζοί. II. v. 793.

SYN. Αμοιζαί, αλληπαλληλος. (Exp. etiam) πεζοί ακολουθοί, διαδοχοί.

Αμολγαί.

Μαζα τ' αμολγαί—Hef. 6 588.

SYN. Γαλακίωδης, γαλακίικος, γαλακίικος, γλαγερός, γλαγοςίς, περιγλαγής—ποιμενικός.

Αμολγέυς.

Ατις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τον αμολγέα πληροῖ.
Theoc. 8. 87.

Αμολγίον.

Αλλ' αμολγίον ἔχῃ.—Theoc. 25. 106.

SYN. Γαυλός, πελλη.

Αμολγός.

—Εν νυκτὶ αμολγῶ. II. λ. 173.

SYN. Εσπερα.

Αμολυντός.

—Και νίξει δέμας αμολυντον. Call.

SYN. Αμιναντός.

Αμομφήτος, Αμομφος.

Και μὴν αμομφητον δὲ τον λογον τινα. Aesch.
Ch 508.

Ομως δ' αμομφον οντα σ' αἰρῶμαι πολαι. Aesc.
Ium 478

SYN. Αμειπτός, αμειψής.

Αμοπαων.

Και Πολυαιμονιδην Αμοπαωνα—II. 3. 276.

Αμορβέω.

—Καμνόντες αμορβέοντο λεπαργῶ. Nic.

SYN. Απολεβέω, διακομιζω.

Αμορβός.

Τῷ δ' ἅμα νυμφαί ἱπονται αμορβάδες—Apoll.
3. 880.

Αμορβός.

—Λητωίδι παμπν αμορβός. Call. 3. 45.

SYN. Ακολουθός, αμφιπόλος. — αμορβαῖος, αδής.

Α Μ

Αμοργίς.

—Ιαλαινα της αμοργίδος. Arist. L. 736.

SYN. Τρασμα, χιτών. λινοκαλαμη.

Αμορφος.

—Το δ' αργαλειον και αμορφον

Γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτιχ' ὑπερκρεμαται.

Er.

SYN. Δυσμορφος, αμορφωτος, ασχημων, αισχρὸς, αεικελιος, αειδής, δυσειδής, ατυπος, ατυπῶτος, δυσπροσωπος, ακοσμος, αναισιμος, αυχημὸς, απλασος, αχαρακίος.

Αμορφία.

Ω παραλογον μοι σὲ φανῶς αμορφία. Eur.
Or. 391.

SYN. Δυσμορφία, αειδία, δυσειδία, αερία, αισχροτης.

Αμοτος.

—Θῆρ. Theoc. 25. 242.

SYN. Ακορετος.

Αμοτον, Adv.

—Αμοτον μεμαχα. II. δ. 440.

SYN. Αμοτας, απλησως, ακορετως, ακατα-
παυσον.

Αμυσία. Vid. Αμαθία.

Αμυσία τοι μὴδ' ἐπ' οἱ ληροισιν δακρυ. Eur.

Αμυσος.

—Αμυσοταταισι συν φθαῖς. Ib. Ph. 824.

SYN. Απομυσος, κακομυσος, αμαθής, ακομ-
ψος, ατερπής, αειδής, απαιδευτος.

Αμπονον. (ανα πονον εις πολεμον)

—Ο μὲν αὐτὸς εἶπεν θεὸς αμπονον ανδραν.
E. M.

Αμοχθος.

—Τις δ' αμοχθος ευκλεής; Eur. Fr.

SYN. Ακαματος, αταλαιπαρος. αργός, εκ-
νηρός.

Αμοχθαι, Αμοχθως. Vid. Αμοχνητί.

Ο θεὸς αμοχθῆι κῆσι νῆν ἵγνησεται. Eur. B.
194.

—Παντ' εκτελευσιν

Ἡσιν επιφροσυνησιν αμοχθως, ὥσ' ὠβελυσιν.
Man. 2. 341.

Αμπεδινηός.

Θρακης αμπεδινηός

Δυσχημερος τε κελυθος. Aesc. P. 564.

Αμπελαγος pro Αιναπελαγος.

Ως φερετ' αμπελαγος πωλυν χρονον—Hef. 3.
190.

Αμπελων,

A M

Αμπελιών, Αμπελιον, Αμπελίδες, Αμπελος.
 Η ρα δὲ ἀμπελιῶνος ἀπὸ σταβμῶ τεταυτο.
 Theoc. 25. 157.

Καί μοι γὰρ ἐστὶν ἀμπελία κεκομμένα. Ag. A.
 511.

—Αμπελίδος ὄρχον εἰσάσαι μακρόν. Ib.
 994.

—Οὐκ ἀμπελος, ὃ μὲν εἰλαιν. Od. ω. 245.

S Y N. Αλωή, οἶνο, ὦδον, οἶνη.

EPITH. Αγριάς, αὐαλεῖν, ἀνθεμοισσα, αὐδηςσα, ἄβροκομή, γλυκυκαρπός, εὐπετάλας, εὐδοτρυς, πολυδοτρυς, βοτρυοπαίς, δασέα, ἡδέα, ἡδυτοτός, οἰνοδοτεῖρα, ἐκπράτος, συσκίος, ἱμερῆσσα, ἐφημερός, φιλακρήτος, φιλορρωξ, φρεπλόλις. Βακχων.

P H R. Γῇ οἰνοφυτός, ἀμπελοφυτός — πῶδον, ἀμπελον — οἰνοκοισιν ἐρυθρίωσα εἰρσαίς. Nonn.

—Εὐσαφυλοῖο θελάτος οἰνάδος ὀρηξ.

Ερνος ἐρωτων. φυτον ἀγλαοδωρον. σοσον ξυλον. φιλεῖον ἀνθος. Δρυς οἰνοχίτων. Κηρυξ ευφορσυνῆς ἀντελλύσα ὡς φωσφορος

Καὶ πολλὸς ὀρχατὰς ἦν, ὅση σφαιχιδὸν ἀνερπων Σαίτο Φοινοσάν ἐπὶ βοτρυῖ βοτρυς ἀλητῆς. κ. λ. Nonn. l. 12.

Ἡμερι, πανθαλκίφρα, μεθυτροφε, μῆτες σπαρῆς. Ep. l. 2.

Αμπελοῖς.

—Φρυγίην οἰσηλυθεν ἀμπελοεσσαν. Il. γ. 184.

S Y N. Αμπελοφορος, πολυαμπελος, ἀμπελοφυτός.

Αμπελοεργός, Αμπελεργός, Αμπελοφυτρός.

Αμπελοεργός ἀνδρ—Ep. l. 6.

Τρυγαῖος Αθμονεύς, ἀμπελεργός δεξιός. Ag. Pa. 189.

—Καὶ ἀμπελοφυτοῖ Βακχῷ. Ep. l. 6.

S Y N. Αλαεύς, κλαδευτήρ

Αμπετραίς, πρὸ ἀνα πετραίς. Aesc. Supp. 355.

Αμπεχονη.

Ἀλλην ἀμπεχονῆν τῆς οὔης τοι μεζονα δῶσα. Theoc. 27. 59.

S Y N. Αμφιον, ἀμφιασμα, ἀμφιασίς, ἀμφισμα, εἰνός, ἑμα, εἰσθημα, εἰσθησίς, εἰσθῆς, εἰσθός, ἐνδυμα, ἐπισκῆμα, περιβλημα, γυθρον, δοιματιον, ἀναβολή, περιβόλη, περιβόλαιον, ἱματιον, ἱματισμός, λωπή, λωπιον, λῶπος, σολή, σολμὸς, σολισμα, σολισμὸς, κατα-

A M

σολή, πεπλον, εφαιμμα, ελυμα, ἐφεγρίς, σκαπας, σκαπασμα, χλανίς.

Αμπεχω, Αμπισχομαι

Ἀλκην, ἢ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἀμπεχεν ὤμους. Od. ζ. 225.

—Πεπλὺς ποικίλος ὑμπισχετο Eur.

S Y N. Επαμπεχω, επαμπισχω, ἀμπισχυμαι, ἐνδυω, ἀντενδυμαι, περιδύω, ἐνδιδύσκω, εἶω, ἀμφιάζω, ἀμφιέννυω, ἀμζιεμαι, ἐπανάβαλλω, περιβάλλω, περιελλω, περιτίθημι, περιζώνω.

Αμπλακίω, Αμπλακω.

Ἡδ' ἀμπλακῆσα συνισσὼν αὐτῇ θείαι. Eur. Andr. 548

Κάμπλακω τε σὺ μορε. Soph. An. 568.

—Ὁς ἀρίστῃς ἀμπλακῶν ἀλοχῇ

Ἀβίωτον τον ἐπὶ τα χρόνον βιώτεις. Eur. Alc. 240.

S Y N. Αλιτῶ, ἀποστέρομαι.

Αμπλακία, Αμπλακίον, Αμπλακῆμα.

—Βαρυνομαι ὅτεκα τῆς δ' Αμπλακῆς—Call. 4. 244.

—Εχθισον ἀμπλακίον—Pind P. 11.

—Πρὸς αὐτοφωρῶν ἀμπλακῆματων. Soph. An. 51.

S Y N. Αλιτροσυνη, ἡτῆμα.

EPITH. Δεινὴ, δυσήπιτος, ολοή, στυγερή, βαρυπημων, φερεποιος.

Αμπλακῆτος.

—Τίς θίων αἰὲν ἀμπλακῆτον Αἰδῇ.

Σφε δ' ὁμων ἐρυκαί. Soph. Tr. 122.

Θεοῖς δ' ἀν ἀμπλακῆτος ἐ μολοι εἴματος. Aesc. Ag 353.

S Y N. Αναμαρτήτος, ἀμπλακίος, ἀπῆλτος.

Αμπνέω, Αμπνέω, Αμπνυω, Αμπνυμι, πρὸ ἀναπνέω.

Εκ δὲ πυρὸς δεινὸν σέλας ἀμπνέουσιν—Apol. 3. 231.

—Οὐ δέ σφ' ἔχεν—ἀμπνέουσιν—Il. π. 111.

Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν σῆθι καὶ ἀμπνυς—Il. χ. 223.

—Ἡ δ' ἐπὶ ἔν ἀμπνυτο—Ib. 475.

Αμπνέυμα, Αμπνυα. πρὸ ἀναπνέυμα, ἀναπνοή.

—Αμπνέυμα σεμνὸν Ἀλφει. Pind. Nem. 1.

—Τὸν δὲ μοχθὼν ἐμπνύει. Pind. Ol. 8.

Αμπρεπής, πρὸ ἀναπρεπής.

Ἰηλεμοισιν ἀμπρεπῇ

Θροομένη μελῇ. Aesc. Supp. 120.

S Y N. Εὐπρεπής, αἰσμός.

R 2

Αμπνέω

A M

Αμπρευ.
 Αχλαϊνον αμπρευσσι νηλιπον βιον. Lyc.
 635.
 S Y N. Βα-αζω, παρακομιζω. κακοπαθεω.
 Ξυληγενε έλκω.
Αμπυλιν—Ap. 1. 811.
Αμπυλιν vid. Αναπυλή.
Αμπυλων
 —Δολιχη τε και αμπυλωνος βαθος ισχει. Nic.
Αμπυξ
 Αυπυκα, κεκυφαλον τ', ηδ' πλεκήν αναδισ-
 μιν. II. χ. 469.
 S Y N. Κεφαλοδεσμιον, κεφαλοδεσμος, κρη-
 δεμνον, κεκυφαλος, ταινια. Τροχος.
 P H R. Αρδέμα μιτρας.
Αμπωτις.
 Διφαλην αμπωτιν εχων, αιωνιον ερρειν. Call. 4.
 130
 S Y N. Αμπωσις, πλημμυρα. βρασμός, βρασ-
 μα, ζαλη. σαλος, βυδος.—ληξις, Ξηρασια.
Αμυδαλε
 Τιτάκι' ακερμονεσσιν αμυδαλεοισιν όμοια.
 Nic.
 S Y N. Αμυδαλιнос.
Αμυδαλη, Αμυδαλον, Αμυδαλις.
 Αμυδαλη της βηχός, αγαθόν φαρμακον.
 Aib. 2.
Αμυγμα.
 Και πολιάς αμυγματα χαιτας. Soph. Aj.
 640.
 S Y N. Αμυξις.
Αμυδις.
 —Αλλ' αμυδις κικλησκειτο παύλας αριστες. II.
 x 300.
 S Y N. 'Αμα, όμψ.
Αμυδρος.
 Το πριν δ' αμυδρον ονομ' αϊτωσας σκοτψ. Lyc.
 339
 S Y N. Αμυδρος. — Λεπίδς — Αγρωσος. αρα-
 νης, ασφής, αλαμπής, σκίτηνος.
Αμυδων Nom. pr.
 —Ος παιονας ιπποκορυσας
 Ηγαγεν εξ Αμυδωνος—II. τ. 288.
Αμυητος.
 —Ουκ αμυητος εση θειης παρ' εμοί γε σοφης.
 Sibyl
 S Y N. Αμυητος.—αμυητος, ανιητος.

A M

Αμυθων. Nom. pr.
 —Αμυθαωνα δ' ιπποχαρμιν. Od. λ. 258.
Αμυκτης.
 Οικίλος αμυκτης καθαρς παρ' κλυδς. Ep.
 1. 1.
Αμυκλαι.
 —Καινας επ' αμφοτεροισιν αμυκλας Theoc.
 10 35.
 S Y N. 'Υποδηματα.
Αμυκος. Nom. pr.
 Επ' Αμυκος Βεβρυκεσσιν υπερφιαλοισιν ανασ-
 σεν. Oiph. 657
Αμυλος. (έδος τι αρτε.)
 —Η νωδ'ος καρων, αμυλοιο παροντος. Theoc.
 9. 21.
 S Y N. Αμυλος, αμυλατός.
Αμυμων.
 —Και ηυδα μαντις αμυμων II. ω. 92.
 S Y N. Αμειπτος, αιετος. Ευκλής. Ανδρ'ος,
 φιλοκαλος, ευτυχής, αισιος, αμωμος, σ'εερός,
 ακλατος
Αμυμωνη. Nom. pr.
 Η ες Αμυμωνην οσιτε ταν Δαναδς. Call. 5.
 48.
 E P I T H. Δαναίς, ροδ'οδ'ακ'υλος.
Αμυμωνιος.
 —Αμυμωνιοις υδασι. Eur. Ph. 196.
Αμυνα, Αμυνη.
 Το ξιφος αυφεκ'αλ' μη προς φονη, αλλ' ες αμυναν.
 Phoc. 29
 S Y N. Αλεξήσις, δ'ιωσι επε'ροφ', αμυν-
 τηριον. τιμωρια, εκδικησις, αρεσις.
Αμυντωρ.
 —Ηε τιν' αλλον αμυντωρα μερμηριζον Od. π.
 261.
 S Y N. Αλεξητήρ.
Αμυνω, Αμυνουμαι, Αμυνεσθαι.
 —Και αυτ' κ'ρας αμυνω. II. δ. 11.
 —Και αμυνει όσι τεκεσσι. II. π. 265.
 —Οιπερ εργ' αμυνουσιν κακα. Soph. P.
 611.
 —Αμυνονται περι τεκνων. II. μ. 170.
 Η, απ' ξιφος λαβ' αμυνανθιτοντε. Eur. Andr.
 721.
 S Y N. Επαμυνω, πρ'οσ'αμυνω α'εργω, αρκει,
 αλαλκω, απεκωλω. κλεΐω, βηθω, σιμη,
 απονημι, χραισμαι, χραισμαι, τερπω, ποσσει,
 κηδ'ομαι

A M

—ὅτε Ἴλιον ἀμφεμαχόντο. II. ζ. 461.
Αμφιστρατασμαι.
 Τὴν ἀμφοστράταντο—II. λ. 712.
 SYN. Διαμαχομαι, αγωνίζομαι, περιμαχομαι.
Αμφιδίνεομαι.
 —Κολών δὲ νεοπρίστε ἐλεφάντος
 Αμφιδιδνηται—Od. β. 405.
 SYN. Αμφιελίσσω, περιελω, ἀμφικυλίσσω, περιχυμαι.
Αμφιδόκευω.
 Τὰ καὶ τὰ τὸν Εἰρωτα μεταλμενον ἀμφεδοκευεν.
 Bion. 2 6
 SYN. Κατασκοπεύω.
Αμφιδόρυς.
 Καὶ σκυτῶ ἀμφιδόρυ στικτὸν ἀχαΐνης. Er.
 Suid.
Αμφιδρομία.
 Οὐτ' ἀμφιδρομία τῆς κυνῆς αὐτῆς μενῆς. Arist.
 L. 758.
Αμφιδρομος.
 —Αμφιδρομον κύμα—Soph. Aj. 353.
 SYN. Λικοειδής.
Αμφιδρυφής, Αμφιδρυςος.
 Τὲ δὲ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἀλόχος φυλακὴ ἐλεειπ-
 το. II. β. 700.
 Τὲ δὲ, Γυναικὸς μὲν τ' ἀμφιδρυφὸς ἐνὶ παρειαί.
 II. λ. 363.
 SYN. Αμφιδρυπῆς, ἐσπαγαγμένῶ.
Αμφιδυμῶ.
 —Εν δὲ οἱ ἀκται—ἀμφιδυμοί—Apoll. 1. 940.
Αμφιδύω.
 —Φραζ' ὅπως μηδὲν ἐρίτων
 Κενὸν παροῖδεν ἀμφιδύσεται χροῖ. Soph. T. 614.
Αμφιεννυμι.
 Εἰματα τ' ἀμφοῖσιν—Od. ε. 167.
 SYN. Αμπεχω.
Αμφιελίσσος.
 —Δαναῶν νῆες ἀμφιελίσσαι. II. ν. 174.
Αμφιετής, Αμφιετήρος.
 Αμφοῖσι καλεῖται Βάκχος—Orph. Hymn.
 Ουρεσιροῖτα ἔρως—ἀμφιετήρ. Ib.
 SYN. Ενιαυσίος, ἐτήσιος, ἐπιτετής, ἐπετησίος.
Αμφίζανω.
 Νεκταρεῶ δὲ χιτῶνι μελαίν' ἀμφίζανε τέφρη. II.
 σ. 25.
 SYN. Περικαθημι, προσανέχω, συναπτομαι.
Αμφιθαλής.
 —Αμφιθαλής Ζεύς—Aesch. Ch. 352.
 Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαίτυος ἐστυφελίης.
 II. χ. 406
 SYN. Εὐδαίμων, ἀταλαπύρῶ.
Αμφιδετος.

A M

Πεμπλῶ δ' ἀμφιδετον φιάλην ἀπυρῶτον ἔδνη.
 II. ι. 270
 Exp. Διπλῆν. Vid. Suid.
Αμφιδέω.
 —Αλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιδέσει. Od. κ.
 413.
 SYN. Περιτρέχω.
Αμφιδραπτός.
 —Αμφιδραπτόν ἄμμα—Soph. Tr. 581.
 SYN. Πιεπηγός.
Αμφιδυρος.
 —Αμφιδυρὸν οἶκον—Soph. P. 160.
Αμφικαλυπτῶ.
 —Θάνατος δὲ μιν ἀμφικαλύπτει. II. ε. 68.
 SYN. Αμφικυδῶ, ἀσπαζομαι, ἀμφιχάνω,
 περιστάλλω, στεγαζῶ, καταστεγαζῶ, καλυπῶ.
Αμφικιαζῶ.
 —Τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικιασσας. Od. ξ. 12.
 SYN. Διαίρω, περισχίζω.
Αμφικίων.
 —Αμφικίονας ναῖς. Soph. An. 291.
Αμφικλυστός.
 —Αμφικλυστόν πετράν. Soph. Tr. 793.
Αμφικομός.
 Θάμνω ἢ ἀμφοκομῶ κατακείμενος—II. ρ. 677.
 SYN. Ευκομός, τριχοκομός, χαιτοῖς.
Αμφικράνεις.
 Τὴν τ' ἀμφικράνεν ὕδρα—Eur. Herc. F. 1274.
Αμφικρήμνος.
 Ἦν δ' ἀγκυρὸς ἀμφικρήμνον—B. 1049.
Αμφικυπέλλος.
 —Χρυσὸν δὲ πᾶς ἀμφικυπέλλον. II. ζ. 220.
Αμφιλαλός.
 Χεῖλεσιν ἀμφιλαλοῖς
 Δεινὸν ἐπὶ δρεμεται
 Ὀρθικὰ χελιδῶν. Arist. R. 691.
Αμφιλαφής.
 Τέχνη δ' ἀμφιλαφὴς ὅτις τοσόν ὅσον Ἀπολλων.
 Coll. 2. 42.
 Καὶ χορὸς ἀμφιλαφής—Ib. 33.
 —Αμφιλαφὴς δύναμις—Pind. Ol. 9.
Αμφιλαρὴς νῆτος. Apoll. 4. 982.
Αμφιλαφὴς πλατανιστοί—2. 735.
 SYN. Φρονιμός, πανήργος. Αμφοστρεφής. Με-
 γας, ἀνδρὸς, περισπτός.—Αμφιδυμός, ξυλωδής,
 κατασκίης.—
Αμφιλαχαίω.
 —Φύγον ἀμφολαχαίνε. Od. ω. 241.
 SYN. Περσκαπῶ, περιουτῶ, περιταρρευω.
Αμφιλεκτός.
 —Αμφιλεκτὸς ἐρίς—Eur. Ph. 513.
 SYN. Αμφοσπότησιμος, ἀμφιβολός.
Αμφιλογία.
 S. Νουεάτερ.

A M

Νεκράτε, ψευδῆστέ λογος, ἀμφιλογιάστε. Hes.
 §. 229.
 SYN Ἀμφιβολία, ἀμφίβασις, ἀμφισβήτησις,
 διαταγμός, διεκδύσις, γρίφος, στάσις, ἀντιρ-
 ρήσις.
 Ἀμφιλυκός.
 —Οὐτ' ἄρ' πῶ νῆς, ἐτὶ δ' ἀμφιλυκὴ νύξ. II. η.
 433.
 —Οὐτ' ἄρ' πῶ φάος ἀμβροτὸν, ἔτ' ἐτι λινὴν
 Ὀρφνην πέλεται. λεπτὸν δ' ἐπιδέδρομε νυκτὶ
 Φεγγυος, ὅτ' ἀμφιλυκὴν μιν ἀνεγχομενοὶ καλεῖσι.
 Apoll. 2. 671.
 SYN. Λυκοφῶς. περιόρθρον.
 Ἀμφιλοφός.
 —Ἀμφιλοφὸν ξυγόν.—Soph. An. 358.
 Ἀμφιμασσω
 —Αἱ δὲ σπογγιοῖσι τραπέζας
 Πάσας ἀμφιμασάσθαι. Od. υ. 152.
 SYN Μασσω, ἀπομασσω, ἀποσμμα.
 Ἀμφιμασχαλός.
 Οὐ πῶπὸτ ἀμφιμασχαλὲς τὴν δῆμον ἡξίωσας.
 Arist. Eq. 878.
 (Exp. Ἰματίον δέλεον, ἡ μικρόν.)
 Ἀμφιμεδών. Nom. pr.
 Παιδὰ Μελανδῆος ἀγακλὺτὸν Ἀμφιμεδόντα.
 Od. ω. 103.
 Ἀμφιμελας
 —Μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμελαιναι
 Πιμπλάτο. Od. δ. 661.
 Ἀμφιμυκαῶ
 —Δαπέδον δ' ἅπαν ἀμφιμυμυκέν. Od. κ. 227.
 SYN. Ἀμφισαχῶ.
 Ἀμφιμεμύμαι.
 —Οἱ Ὀλυμπὸν ἀγαννίζον ἀμφιμεμύονται. II. σ.
 186.
 SYN. Κατοικέω.
 Ἀμφιμενικῆς, Ἀμφιμενικτῆς.
 —Τὰν ἀμφιμενικῇ Διανείραν. Soph. Tr. 105.
 —Ἀμφιμενικτὸν ὄμμα.—Ib. 536.
 Ἀμφινοῶ.
 Εἰ δαιμονίον τέρας ἀμφινοῶ τοδε. Soph. An.
 382.
 SYN. Ἀμφιγνοῶ, ἀπορεῶ, ἀμφισβήτην, ἀμ-
 φιβαλλῶ, διακρίνομαι, διαφερομαι, δισταζῶ.
 Ἀμφιζέω.
 Κορμὸν δ' ἐκ ῥῆγος προταμὼν ἀμφιζέσα χαλκῷ.
 Od. ι. 196.
 SYN. Ἀμφιλαίνω, περιζέω, περιαμύσσω.
 Ἀμφιζῶος.
 Ἀμφιζῶντε σκεπαρὸν.—Er. Suid.
 Ἀμφιος. Nom. pr.
 —Ἀμφιον Σελαγὸς ὕδν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῶ

A M

Ναῖε πολυκτημῶν, πολυκλῆος.—II. ε. 612.
 —Καὶ Ἀμφιος λιποδωρῆξ. II. β. 830.
 Ἀμφιπελομαι.
 Τὴν γὰρ αἰοιδὴν μᾶλλον ἐτίκλεισ' ἀνδρῶποι
 Ἥτις ἀκοντῆσσι νεώτατ' ἀμφιπελῆται. Od. α.
 352.
 SYN. Ὑπαρχω, εἰσεῖμι, πάρεμι.
 Ἀμφιπενομαι, Ἀμφιπονομαι
 Δᾶρα δὲ Μιρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφιπεποντο.
 I. α. 278.
 —Παῖδ' ἄρ' ταφὸν ἀμφοτερόντο. Od. υ. 307.
 SYN Ἀμφεπῶ, ἀμφιπολεῶ.—Καταφθίνω.
 Ἀμφιπερικτιόεις.
 —Οὐδ' αἰδέσθαι ἀμφιπερικτιόεις. Tyrtæ. 2. 2.
 SYN Γετονες
 Ἀμφιπεριστροφῶ.
 Ἐκτῶρ δ' ἀμφιπεριστροφῶ καλλιτρίχας ἱπ-
 πος. II. § 348.
 SYN. Ἀμφιπεριστρεφῶ. περιελαύνω.
 Ἀμφιπίπτω.
 Ως δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλῶν ποσὶν ἀμφιπέσῃσα.
 Od. § 523.
 Ἀμφιπιτῶ.
 Ἀμφιπιτῶσα το σόν γόνυ. Eur. Supp. 278.
 Ἀμφιπλεκτός,
 —Ἀμφιπλεκτοὶ κλιμακες.—Soph. Tr. 529.
 Ἀμφιπλέξ,
 —Ἀμφιπλέξ ἀρά.—Ib. Oed. T 425.
 Ἀμφιπληκτός
 Ἀμφιπλή των ῥοδίων.—Ib. P. 698.
 Ἀμφιπλέκω.
 Ἀρεῖται τῷ μῦ μίτον ἀμφιπλέκῃ ἀραχνα. Eur.
 Fr.
 SYN Περιπλέκω
 Ἀμφιπολεῶ, Ἀμφιπολεῶ.
 Εἰ μὲν γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύει.
 Od. σ. 253.
 —Ἀλλ' ἡδὴ με γυραί-
 ον μέρος ἄλλης ἀμφιπολεῖ. Pind. Pyth. 4.
 SYN Ἀμφιπεύμαι, ἀκολοθεῖω, διακρίνω, πε-
 λεῶ. Περιβαλλῶ ἀμφιβαίνω, περιπολεῶ, πε-
 ριερχομαι ἀμφοτε.
 Ἀμφιπόλος
 —Καὶ ἀμφιπόλοι δὲ ἔποτο. II γ. 143.
 SYN. Ἀπολεθός, δμῶς δμῶς, θεραπεύω,
 θεραπεύομαι, θεραπευτὴς, θεραπευτὴρ, ὑπη-
 ρετής, λατρί, δῶλος, παῖς, προσπός, ὑπεργός,
 ἀρσστήρ, ὑποδρστήρ, ἐπέτης, διαονός, πελα-
 τής, ποιπνύς.—Fr. En. 613, λατρί, προσπο-
 λός, παιδίσκη, οἰχμῆ, θεραπεύειν, θεραπεύειν,
 οἰκῆτις, ἐπέτης, ὑπηρετής, ὑποδρστήρ, δῶλος.

ΕΡΙΤΗ.

Α Μ

ΕΡΙΤΗ. Ευπέπλος, ευπλοκάμος, κεδνή, πηλα-
 ὀρος, λευκώλενος.
 Αμφιπορφύρεθ'.
 — Αμφιπορφύρεων πέπλων. Eur. Or. 1474.
 Αμφιποτάσμαι.
 Μητρὶ δ' αμφιποτάτο οδυρομένη φίλα τέκνα.
 Il. β. 315.
 Αμφιπροσωπθ'.
 — Καὶ αἰδεσιν αμφιπροσωπός. Sibyll.
 Αμφιπυρθ'.
 — Αμφιπυρὸν ἐν φλογμῷ. Eur. Hec. 472.
 — Αμφιπυρὸν Ἀρτεμιν—Soph. Tr. 218.
 — Αμφιπυρὸν Τριπόδα. Ib. Aj. 1422.
 Αμφιρυθ'. Αμφιρυτθ'.
 Νησὶν ἐν αμφιρυτῇ—Od. α. 50.
 — Αμφιρυτὸν ἐν Ἑρμῇ. Hec. θ. 983.
 SYN. Αμφιῖαλος, περιῖρος περιῖρυτος.
 Αμφιῖρῶξ.
 Πέτραις αμφιῖρῶγας ἀεραζῶντες ἐβαλλον Apoll.
 ι. 995.
 Αμφισβαινα.
 — Αμφισβαιναν, ἡ Σκυλλαν τινα. Aesc. Ag.
 1242.
 Αμφισταμαι.
 — Κλαίων δ' αμφοιστάδ' ὁμίλος. Il. ω. 712.
 SYN. Περισταμαι.
 Αμφιστελλω.
 Αμφιστελλάμενα τὰν ξυστίδα τὰν Κλειρίστας.
 Theoc. 2. 74.
 SYN. Αμπεχω, περιστελλω.
 Αμφιστρεφής.
 — Κεφαλαὶ δὲ οἱ ἦσαν
 Τρεῖς αμφοιστρεφεῖς—Il. λ. 40.
 Αμφιταρβής.
 Ἡ δ' αμφιταρβής τῷ δ' ἐπὶ μῶξεν παθεῖ. Aesc. Ch. 545.
 Αμφιτιθῆμι.
 — Ὅ δ' αμφοτεροῦ ξίφος οἷόν. Od. φ. 431.
 SYN. Αμφιβάλλω, πρὸς περιβάλλω.
 Αμφοτομος.
 — Αμφοτομὴ λογχάς—Eur. Hipp. 1375.
 SYN. Αμφοκῆς.
 Αμφοτορος.
 Θεὸν αμφοτορον ἀσπίδα—Eur. Tr. 1156.
 Αμφοτρομεω, Αμφοτρομεω.
 Αμφοὶ δ' ἀρ' ἀμβροσίας ἱάνος τρεμε—Il. φ. 507.
 Τὴ δ' αμφοτρομεω, καὶ διείδια—Od. δ. 820.
 Αμφοτρής.
 Δὶ αμφοτρήτος τῆςδε προσβαίνων ποδὶ. Eur.
 Cys. 703.
 — Αμφοτρήτος αὐλιν—Soph. P. 13.
 SYN. Αμφοτρήτος.
 Αμφιτρίτη. Nom. pr.

Α Μ

— Ὅρατε πολλὰ τρεφὲς καυτὸς Αμφιτρίτη. Od.
 ε. 422.
 ΕΡΙΤΗ. Κυανώπις. ἀγαθός, πολυστόνος,
 εὐσφύρος, γλαυκὴ, περιδρόμος. βαρυςφύρος, κυαν-
 ναυγίς, βροχίς, εἰδύπος, χρυσή, χρυσηλακά-
 τος.
 Αμφιτρίτη.
 — Ἐν πελάγει μετὰ κυμασιν αμφιτρίτης. Od.
 γ. 91.
 SYN. Θαλάσσα.
 ΕΡΙΤΗ. Γλαυκὴ, ἰχθυοεσσα, ἀπείριτος.
 Αμφιτρυων.
 — Κρατερὸς παῖς Αμφιτρυόνος. Il. ε. 392.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀγνός, Ἀργός, λαοσσός, δροσ-
 σός, διφρηλατής, μενεχαρμός.
 Αμφιφαινω.
 — Ἀγλή δὲ μιν αμφιφαινεῖ. Hom. A. 202.
 SYN. Αμφιφαῖω.
 Αμφιφαλός.
 Κρατὶ δ' ἐπ' αμφιφαλὸν κυνὸν θέτο—Il. ε. 743.
 SYN. Γομφοειδής, σφηνοειδής.
 Αμφιφανής.
 — Δῆλα, καὶ αμφιφανῆ—Eur. Andr. 834.
 Αμφιφορεύς, Αμφορεύς.
 Χρυσέος αμφοφορέως, τὸν τὶ πορὶ ποτνια μῆτηρ.
 Il. ι. 92.
 — Ἐπεκπιὼν γαλακτὸς αμφορεῖα. — Eur. Cys.
 376.
 SYN. Κεραμιον. σφός.
 ΕΡΙΤΗ. Θωώτης, ἐγκυμῶν, εὐόμος.
 Αμφιχαῖνω.
 — Ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 Αμφοχαῖνε στυγερή. Il. ι. 79.
 — Φονίαισιν αμφοχαῖνων κυκλῶ λογχαῖς—Soph.
 A. 119.
 SYN. Εγχαῖνω, επιχαῖνω, επεγχαῖνω, αναχα-
 σκῶ, εγχασκῶ, διαχασκῶ, περιχασκῶ, περι-
 χαῖνω, καταπινῶ.
 Αμφοχέω.
 Αμφοὶ δ' ἀρ' ἐρμῖσιν χεῖρ δασυράτα—Od. θ. 278.
 SYN. Αμφοχέω, περιχέω.
 Αμφοχορεύω.
 — Ἀκρίτες τ' ἀστέρων
 Οχλὸς ἐνδελεχῶς αμφοχορεύει. Eur. Fr.
 Αμφοχρύσος.
 Εἶτ' αμφοχρύσον φασγάνον καπνὸς λαβάν. Eur.
 Hec. 541.
 Αμφοῖων. Nom. pr.
 — Αμφοῖων τε Δρυϊκίστε. Il. ν. 692.
 ΕΡΙΤΗ. Διογενής, κλυτοσημῶς.
 Αμφοῖων δ' ἐλισσινε λυροκτύπος αμφοὶ δὲ μολπῇ
 Ες δρόμον αυτοκυλιστὸν ἐλίσσινε χόλων.
 — Λίδον ἀπῆλθον εἰς δρόμον ἐλκων. Nonn.
 Αμφοβόλος.

A N

Αμφωβόλος.
—Εκλυτοί τ' αμφωβόλοι. Eur. Andr. 1133.
SYN. Ακων.
Αμφωδων.
—Κυφella—αμφωδωντος—Lyc. 1401.
SYN. Βοπαλος.
Αμωτος.
—Αλεισον—χρυσειον, αμωτον—Od. χ. 10.
SYN. Αμφικυτελλος.
Αμωμητος, Αμωμος.
Βαλη Παλυσδαιμαντος αμωμητοιο πιθοτο. II. μ.
109.
Τάν υδ' αν τις αμωμος επεί χ' Ελενα παρισωδη.
Theoc. 18. 25.
SYN. Αμεμπτος, αμεμψης.

A N

Αναβαινω.
Εκ τῶν ἐδλῃ φαις ανδρωπες αναβαινει.
Od. ζ 56.
SYN. Εμβαλινω, εισβαινω, επιβαινω, ανερχομαι, ανηχω, αναδυνουμαι, υπαυξανουμαι.
Αναβαλκχουω.
Ματερας αιμα σαs, ο σ' αναβαλκχουει. Eur. Or.
338.
SYN. Διακω, οιστρηλατειω.—βαλκχουομαι, εκβαλκχουομαι, παροινεομαι.
Αναβαλλω, Αναβαλλομαι.
Μηκέτι νῦν αναβαλλε δομοις ενι τῷτον αεδλον.
Od. τ. 584.
Ητοι ο φορμιζων ανεβαλλετο καλδν αειδων.
α. 155.
SYN. Διαναβαλλω, προβαλλω, ριπιω, απορριπιω. Κατεχω, κατερυχω, αναβησσω.—διαμελλω, επεχω. Ανατιδεμαι, αποτιδεμαι, υπερτιδεμαι, υπερημερευω, διαλειπει παρατεινω, υπερβαλλομαι. αναφερω, ανακομιζω.—Ανακρομαι, προοιμιαζομαι.
Αναβασις, κ. λ. vid. Αμβασις.
Αναβιωω.
—Αναβιωην νῦν παλιν—Arist. R. 178.
SYN. Αναβιοομαι, αναβιωσκομαι, αναζωω. Εξ αιδους νοστησε φυγας νεκος, οψιμον αλλην Αθρησας μετα τερμα βιον παλιναγρετον αρχην.
Nonn.
—Νεοπνευστοιο δε κεκρη
Χειρες σοφριζοντο, και αρμονια πελε μορφης.
Ποσσιν οδοιπορη, φας ορμασι, χειλεσι φωνη.
Nonn.
Αναβλεπω.

A N

Ου βυλομαι γαρ παλιν αναβλεψαι—Arist. Pl.
117.
SYN. Αναδερκω, καθοραω, αναμνω, αποβλεπω.
Αναβλησις.
Τρωσιν αναβλησις καυ εσσεται—II. β. 380.
SYN. Αναβλη, υπερδεσις, υπερημερια Ανεσις, παρολκη.
Αναβλυζω,
Ναυς αναβλυζων διεδν οτε βαλακα θρυπται.
Theoc. 17. 80.
—Και ρ η μιν αναβλυσκε γαλακτι. Apoll. 3.
223.
SYN. Βλυζω, αναζεομαι, ανομβρεω, αναβρυχω, αναβλυστονενω.
Αναβοημα.
—Αφρονυκτον αμβοαμα
Μυχοθεν ελαχε περι φοβω. Aesch. Ch. 32.
SYN. Αναβοησις, καταβοησις, κελαδος.
Αναβοω.
—Ταδ' αναβοησας—Eur. B. 525.
SYN. Βοαω, πραζω, ανιαχω, ανακλαζω, ανυμνω.
Αναβολη.
Δακρυοις γαρ αιε τῷς παρῶσιν εμποιει
Ταθῆλυ της ψυχης αναβολην τῷ παθει. Eur. Fr.
Ηδ' μακρ' αναβολη τῷ ποιησαντι κακιστη.
Aristot. Rh. 1 3.
SYN. Αναβλησις, εκτασις.—ενδοιασμος, οκνος, μελλημα, μελλησις, ανοχη.—προοιμιον, ανακροσις.
Αναβορροζω.
Οι δεκ των αγρων ανεβορρορζαν—Arist. Ec. 433.
SYN. Αναβοωω, ανακραζω.
Αναβραττω.
—Επει τοι κρεα
Ανεβραττην ορνιθεια—Arist. R. 513.
SYN. Αναβραζω, ζεντυω, ζεντυμι, αναζεω, καχλαζω.—αναδιδωμι.
Αναβρεχω.
—Τα δ' ανεβραχε δαιδαλα παντα. II. τ. 13.
SYN. Δευω, βρεχω, διαβρεχω.—(Al. αβραχω) δεπew, αραβειω.
Αναβροχω.
Αλλοτ' αναβροχε δαλασσης αλμυρον υδωρ. Od.
μ. 240.
SYN. Αραρροφω.
Αναβρυχω.
—Οδ' αλις αναβρυχεν υδωρ. II. ρ. 54.
SYN. Αναβρυω, αναβρυζω, αναβλυζω, απηδωω, αναβαλλομαι, αναβλυζω, αναπιδυω, βρυω.
Αναγειωω.
Πρωτες ηξιωσ' αναγειωσ' ιμας—Arist. N. 521.
SYN.

A N

A N

SYN. Γενομαι.—Διατασσω.
Αναγινωσκω.
 Ετερος δ' αν τυχη τις πλησιον
 Εστως αναγινωσκοντος, εκ ακυσεται. Sapph.
 Ειπέ, Αναξ, πως κεν μ' αναγνοιη τοιον εοντα.
 Od. λ. 143.
 SYN. Αναγνωριζω, παραγινωσκω, επιγινωσκω,
 αναλεγομαι, αναμνω, ενωσω, διεξερχομαι, α-
 παγγελλω, αισθανομαι.
 PHK.—Δρεπειν ανδρα Μισων. Nonn.
 Και ζαδιων αρρητον αμελγομενος γαλα βεβλωρ.
Αναγκαζω.
 Ο παλὺς ακρατος μικρ' αναγκαζει φροειν. Sent.
 SYN. Επαναγκαζω, διαναγκαζω, καταναγα-
 καζω, προσαναγκαζω, ακαζω, αγγαρευω, βι-
 αμαι, βιαζομαι, παραβιαζω, παραβιαζομαι,
 εραγω, επαγω, προαγω, επεγω, κατεπεγω,
 κατεργω, σινελανω.
Αναγκαιη, Αναγκη, Αναγκαιο.
 —Αναγκαιη γαρ επωγη. Od. τ. 73.
 —Κρατερη δ' επικεισεται αναγκη. Il. ζ. 458.
 —Τε τ' αναγκας χαριν. Eur. Hec. 345.
 SYN. Βια, δυναμις, κρατος. περιστασις,
 χρεα.
 EPITH. Αλεγεινη, ανιρη, αμαγαρτος, αδι-
 δακτος, ατινακτος, ατλητος, αχχοφορος, αχα-
 λινωτος, αοτρωη, αιειδιμητος, αυτοελικτος, αρε-
 νοδυμος, αγγυπτος, ατερπης, γλυκερη, γαμπη,
 δαιμονη, διχολωτος, δορυκτιος, δελως, δασ-
 πλης, δολοποιος, διψαλη, θυελληπσσα, ερω-
 ματευσα, εχθρα, κακη, κρατερη, μοιριδιη, ολαη,
 πικρη, παντολμος, πολυπονος, πυριδαλπης,
 σκληρη, τετραλγος, φλογερη.
 PHK. Δωνη γαραναγκη παντα κρατυνη. Ogrh.
 Επει δ' αναγκας εδυ λεπαδνον.—Πανδαμαδωρ,
 αδαμαστος, η εμπεδομητης αναγκη. Nonn.
Αναγκαιος.
 —Της αναγκαιης τυχης
 Ουκ εστιν Ουδεν μεζον ανθρωποις κακον. Soph.
 Aj. 486.
Αναγναμπτω.
 Αυταρ εμοι δεσμον μεν ανεγναμψαν θωι αυτοι.
 Od. ξ. 348.
 SYN. Αναλυω, αναζειγνυμι, ανακαμπτω,
 ανακυρτω.
Αναγνιστος, Αναγνος.
 Ει εν αναγνιστοισιν αλιτροσυναις ακιοντες. Ogrh.
 1229.
 —Αναγνα μητρος εργα της εμης. AEs. Ch. 985.
 —Βελας αναγνοις.—Χερσιν αναγνοις. Lyc. 162.
 1224.
 SYN. Ανοσιος, ανισρος, ακαθαρτος, αναγης,
 βεβηλος, εξαγιστος. δυσαγης, μιαρδς, μοχθη-
 ρς, ρυπαρδς.

Αναγρυζω, vid. Γρυζω.
 Το τελευταιον δ', ην αναγρυζη—Arist. N. 942.
Αναγω.
 Οι δε τοι εις Αιγας δερ' αναγυσι. Il. θ. 203.
 Τες δ' αναγον ζωες σφισιν εργαζεσθαι αναγκη.
 Od. ρ. 441.
 Κινει γαρ ανηρ ομμα κιναιγει κατα. Soph. P. 887.
 SYN. Επαναγω, επαγω, καταγω, υπαγω,
 εξαγω, υπεξαγω, προαγω, διαγω, παραγω,
 αιρω, ιφαιρω, υπεξαιρεομαι, αναχαζω, ανα-
 πεμπω, παιδευω, εκτρεφω. αναπειδω. εχω,
 παρισχω. επισωρω, μετερχομαι, υποστρεφω.
Αναδεικνυμι.
 —Καναδεικνυναι. πυλας Soph. El. 1485.
 SYN. Ανοιγω.—επιδεικνυμι, αναφαινω.—
 αποδεικνυμι, αναγορευω.—ανατιδημι, επιβαλ-
 λομαι.
Αναδελφος
 Αναδελφος, απατωρ, αφιλος. Eur. Or. 310.
Αναδερκω.
 —Ο δ' αμυννυνη, και ανεδρακεν οφθαλμοισιν.
 Il. ξ. 436.
 SYN. Αναβλεπω, απεβλεπω, ανακυπηω.
Αναδεσμη.
 —Ηδε πλεκτην αναδεσμην. Il. χ. 469.
Αναδημα
 —Χρυσεας κομης αναδημα δεξει. Eur. Hipp. 83.
 SYN. Ταινια, κεφαλοδεσμος, κεφαλοδεσμιον.
Αναδετος.
 Εγω δη πλοκαμον αναδετας
 Μιτρασιν ερρυθμιζομαν. Eur. Hec. 923.
Αναδεχομαι.
 —Σακος δ' ανεδεξατο πολλη. Il. ε. 619.
 SYN. Δεχομαι, εκδεκομαι, αναλαμβάνω.—
 υποσχομαι.—υπομενω.—ανεγυγασω, προτεγ-
 γυαομαι, ομολογεω.
Αναδew.
 —Καγωγ' αναδῆσαι βελομαι. Arist. Pl. 764.
 Απροις αναδew τις νικωντας—Ib. 589.
 SYN. Εκδew, διδew, καταδew—Επιστεφω,
 αναστεφω, στεφανωω, ταινιωω.—Αποδew, ανα-
 δετew, αποδεσμευω. εξαρτωω.
Αναδιδασκω.
 Τον χρησμον αναδιδαζων αυτον ως εχει. Arist.
 Eq. 153.
 SYN. Εκδιδασκω, εκπαιδew
Αναδιδωμι.
 Ερμις τοι πρωτιστα πυρην πυρ τ' ανεδωκε.
 Hom. M. 111.
 SYN. Εκδιδωμι, αποδιδωμι, ανταποδιδω-
 μι, αμειβομαι, προσερω.—εκτιθεμαι, αναγο-
 ρew —συμβεβλεω, —αναπειμπω.
Αναδοχη.
 Τ —Αναδοχην

A N

—Αναδοχὰν τελεῖν ποιών. Soph. Tr. 838.
 SYN. Αναπαυλα.—Εγγυησις.
 Αναδοχος.
 Πρὸς τὴν ἀδελφὴν ἀναδοχὸν τῶν χρημάτων. Men.
 SYN. Εγγυητής.
 Αναδυνω, Αναδυω, Αναδυμι.
 —Πελλακι δ' αὖτε
 Λακτιζὼν ἀνέδυε—Hom. B. 89.
 —Μητίς μοι ἵποδ' ἔσας ἀναδυή. Od. 1. 377.
 Καρπαλιμῶς δ' ἀνέδυ πολὺς ἄλδς.—Il. α. 359.
 SYN. Αναδυομαι, ἐξαναδυομαι, ἀναγῶ, ἀνα-
 βαιῶ, ἀναχαζῶ, ἀνακνύῳ, ἀναφαινω, γινομαι,
 ἐπ' ἀνιμῇ, ἀνίσχῳ, ἀναφερομαι. ἀπὸ βάλλῳ, ἀνα-
 ιεύω. ἀρ' εἰμαι, —ἀνερχόμεαι, ἀναχωρεῶ.
 Αναεδνός.
 —Φιλὴν ἀναεδνὸν ἀγεσθῶ Il. ι. 146.
 SYN. Αἰδνωτός, ἀναποιός.
 Αναεῖρω.
 Ἡ μ' ἀνερῶ, η γῶ σε—Il. Ϛ. 724.
 Οὐδέ τι κινῆται μελεων ἦν, ἐδ' ἀναεῖραι. Od. Ϛ.
 298.
 SYN. Αἰρῶ, αἰρῶ, ἐξανισταμαι, ὑπανιστα-
 μαι, ἀναγῶ.
 Αναελπίος.
 —Αναελπτα παθόντες. Hel. Ϛ. 660.
 SYN. Αἰλπτός.
 Αναζέω.
 —Αναζέουσι θρομβώδεις ἀφροί. Soph. Tr. 715.
 SYN. Αναβρατῶ, ἀνακαχαζῶ, ἐκζέω.—
 ἀνασφαλλῶ.
 Αναθαλπῶ.
 Παλαμαῖσι χεῖρας αὐτῶ—Ανεθαλπον. Anac. 3. 24.
 SYN. Θαλπῶ, ἀναψύχῳ ἀνακταομαι, ἀμ-
 φετῶ.
 Αναθλιεῶ.
 Οὐδ' ἀναθλησέη—Il. α. 236.
 SYN. Αναθαλλῶ, ἀναβλάστω.
 Αναθημα.
 Μολπήτ', ὀρχηστέστε, τὰ γὰρ τ' ἀναθηματα
 δαυτός. Od. α. 152.
 SYN. Αγαλμα, κοσμημα, χαριστήριον.—
 ἀναθεῖσις, προστροπή.
 Αναθορεῶ.
 —Μένος δ' Αφαρῆϊος ἀνθορεν Ἰδας. Apoll. 3. 556.
 —Αναθορεῖντες εὐρυγοί. Synes.
 Αναθρῶσκῶ.
 Τῇ τ' ἀναθρῶσκῶν πετεται—Il. ν. 140.
 SYN. Ἀναβάλλομαι, ἀναπηδῶ, ἐκπηδῶ,
 ἀποθρῶσκῶ.—Εκθορεῶ, ἀναλλομαι, ἀφαλλομαι,
 ἐξαλλομαι, ἀναφερομαι, ἀνακηκίω, ἀναπαλλῶ,
 ἀνασκίρτω, ἀνασφαδάζῳ, ἀτῶ, αἰσσω, σκαίρω.
 Αναθρεμμά.
 —Κακῆς ἀναθρεμμά λεῖνας. Theoc. 23. 19.

A N

SYN. Τροφίμος, τροφίας, ἀναθρεπτός.
 Αναθρεῶ.
 —Κἀναθρησον οἱ ἐχῶ κακὰ. Eur. Hec. 807.
 SYN. Ἀνάβλεπῶ, ἀνάθρεφῶ, ἀνασκοπεῶ.
 Αναδυω,
 —Τὸ δ' ὥς τ' ἀλεκτρινὸν ὕδωρ
 Ἐξ ἀμαρῶν ἀνέδυε—Call. 6. 25.
 Πάλιν αὖθις ἀναδυοσιν αἱ γέραιτεραι. Said.
 SYN. Αναδυομαι.—ἀναλαμβάνω (τὸ πρᾶγμα
 δια χροῦ.)
 Ανανδεῖα.
 Ὡ μοι, ἀνανδεῖν ἐπιειμέν, κερδ' ἀλεοφρον. Il. α. 149.
 SYN. Ἀναισχυντία, ἀναισχυντηλία, ἀφράδεια,
 ἀκαίρια, ἰταμοτής, προπίτεια.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀχαλινός.
 Αναιδεομαι.
 Ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται. Arist. Eq. 396.
 SYN. Ἀνθαδίζομαι, ἀναισχυντέω.
 Αναιδής, Αναιδήτος.
 Ἀλλὰ σοι, ὦ μεγ' ἀναιδής,—Il. α. 158.
 —Λάας ἀναιδής. Il. δ. 521.
 —Τμειὼν γὰρ ἀναιδήτῳ περ εἰοντι
 Τυτθὴ γ' αἰδῶς ἐσσεῖ ἐν ὀμμασιν—Apoll. 3. 92.
 SYN. Ἀναισχυντός, ἀναισχυντός, ἀνηδο-
 ποιητός. ἀνευτροπος, ἀσελγαίνων, παρατολμός.
 κυνώπης, ποτηρός, αὐθαδής.—τραχύς.
 P H R. Ἰταμός καὶ ἀτρεπτός πρόσωπον.
 —Ἀνὴρ γὰρ ἀισχρὸς αἰδῶς ἐφίλει. Eur.
 Τι δὲνὰ φουσῆς, αἱματηρὸν ὀμμ' ἐχων;
 Βλεφάρῃ πρὸς τ' ἀναιδὲς ἀγαγών. Ib.
 Αναιδύσω.
 —Πικρὰν γε τήνδ' ἀναιδυσοῖς φλογα. Eur.
 Tr. 344.
 SYN. Αἰδυσσω, ἐκλαμπῶ, ἀποστίλῳ, ἀ-
 ναιδῶ, ἀγλαίζομαι.—κινεῶ.—ἐκρηγνῶ.
 Αναϊμακτός, Αναϊματος, Αναϊμων.
 Οὐ μεδῶς ἀναϊμακτὸν χροα. Eur. Ph. 273.
 Αναϊματον βοσκημα δαίμωνων σκία. Aesch.
 Eum. 302.
 Τένεκ ἀναιμονίς ἐσσι, καὶ ἀθανάτοι καλῶνται.
 Il. ε. 342.
 SYN. Ἀναιμός, ἀναιμωτός, ἀδίαίμος, ἀπρῶ-
 τός.—ἐξαιμός, ἀναιμοσάρκος.
 Αναϊμῶτι.
 —Καὶ δ' ἔκιν ἀναιμῶτι γ' ἐρῖδ' ἤναρ. Apoll. 2.
 988.
 Αναϊνομαι.
 —Σὺ δ' ἀναινεταί, ἡδὲ σὰ δῶρα. Il. ι. 675.
 Ἀσσαιμῶν, ἐδ' αὐτὸς ἀναϊνομαι,—Ib. 116.
 Τῶν δ' ἄλλων ὑπὲρ τιν' ἀναϊνομαι, Od. Ϛ. 212.
 SYN. Ἀπαναϊνομαι, ἀρνῆμαι, ἀναρνεομαι,
 ἀνανεῶ, παραιτέω, παραιτῆμαι, ἀναδυομαι.—
 ἀδερῖζῳ, ἀδῆτεω, ἀναβάλλομαι, προβάλλῳ,
 ἀποκρίνω,

Α Ν

αποκρίνω, αποπεμπόμαι, αποτίθαι, απώθει, διακρύβομαι.

Αναιρέσις.

Οὐδ' αναιρέσιν δύναι θελυσσι. Eur. Supp. 18.
—Φυλάσσων οστέων αναιρέσιν. Ib. Or. 404.

SYN. Αἵρεσις, αφαιρέσις, καθαιρέσις, ανατροφή, αθέτησις, φονος.—διαλυσις, ακυρωσις.

Αναιρέω

Χρονος δ' αναιρέῃ παντα και ληθην αγην. Sent.
Τῶν εκ ἄν τι φεροις ανελῶν.—Il. α. 301.

SYN. Αἴρω, καθαιρέω, αἰρῶμαι, αφαιρῶμαι, επιαιρέω. αναιρέω, αμαλδύνω, αἰστώ, αποκτείνω.—Κατακρίνω, ὑποδεχομαι. ανακρίνω. νικάω.—τρεφω, παιδεύω.—λυω, καταλυω. αποχεροτονεω, αποδοκιμαζω.—ενταφιαζω.—αφαιρίζω.

Αναιῖσσω

Αλλ' ὅτε δὴ πολυμητις αναιῖσεν Οδυσσευς. Il. γ. 216.

SYN. Εγχερομαι, εξανισταμαι, ανισταμαι, αναθορεω, ανορμαω.

Αναισχυντία

—Ὅτε τοιαῦτα ποιῶν ὅς' αναισχυντῇ. Arist. Th. 715.

SYN. Αναίδευομαι, απερυθρίαω.

Αναισχυντός

—Ὁ θεῖ, ὃς αναισχυντε φρενός. Eur. Iph. A. 327.

SYN. Αναίδης.

Αναισχυντία

—Τολμης εργα κἄναισχυντίας. Arist. Th. 709.

SYN. Αναίδεια.

Αναιτιος

—Αναιτιος αλγία πασχει. Il. υ. 297.

SYN. Ανυπαίτιος, ανευθυνος, ανυπευθυνος, αθῆς, αναμαρτητος, αναμπλακτητος, απληγνος, αμειψής.

PHR. Καθαρός τῆς κακίας.

Ανακαίω

Η ὁι πῦρ ανεκαίει, και εἰσω δορπον εκοσμή. Od. η. 13.

SYN. Αναπῖω, επαπῖω, δαίω, καιω, διακαιω, εκκαιω. προσεκκαιω, διαπυρῶ, εκπυρῶ, εμπυρίζω, ενανω, πρηθω, εμπρηθω, ὑποπρηθω, φλεγω, εκφλεγω. αναφλεγω.

PHR. Εκτρίβω φλογα. ὑφαπῖω πῦρ.

Ανακαίω

—Ανακαλῇ δὲ δεξιάς. Eur. M. 21.

SYN. Καίω.—παρορμαω. ανακταομαι.—εκκαλεω. παρακαλεω. αποκαλεω.

Ανακαλυπῖω

Παντ' ανακαλυπτων ὁ χρονος προς φῶς φερεῖ. Sent.

Α Ν

SYN. Απαφαινω, αποφαινω, ανοιγνυω, αποκαλυπῖω, ανασκεπῖω, διαφωτιζω.

Ανακειμαι

—Επὶ σοὶ τῶδε παντ' ανακειται. Arist. Av. 638.

SYN. Κατακειμαι, εγκειμαι, επικειμαι, προσκειμαι, αναπῖπῖω, προσπῖπῖω, κατακλινω, εγκλινομαι, επικλινομαι, ανακλινομαι, εφιστημι, ενιστημι, επικυπῖω, περιεχομαι.—Καθιερῶμαι. προσαπῖομαι.

Ανακεραυνυμι

—Κῶρον ανεκεραυνυ γλυκυτατον. Arist. R. 514.

SYN. Συγκεραυνω, συνβαλλω, συμμιγνυμι, συναπτω, συμφωρῶ, συγκυκαω, ανακυκαω, συγκιενω, ανακινω, οργαζω.

Ανακλινω

—Πολύς ανακλινει ἰδρως. Il. ν. 705.

SYN. Ανασφομαι, αναρῶμαι αναβλυζω. αναδορεω. αναπηδαω.

Ανακρηττω

—Ανεκρηττεν τῶν αθλητῶν τῆς νικῶντας. Arist. Pl 585.

SYN. Αναγγελλω, επαγγελλομαι, αναβωω, προσβωω, δημοσιεω, καταινῶ.

Ανακινεω

—Πριν τήνδ' ανακινῆσαι νοσον. Soph. Tr. 1275.

SYN. Αναγειρω, ανασειω, εξορμαω. αναρριπίζω, αναβαλλω, ταρασσω.

Ανακινησις

—Ανακινησις φρενῶν. Soph. Oed. T. 746.

SYN. Κινησις, συγκινησις, γερεσις.

Ανακινραμαι

Χρῆν γαρ μετριας εις αλληλους φιλίας θνητῶς ανακινρασθαι. Eur. Hipp. 254.

SYN. Ανακεραυνυμι, αναμιγνυω, διαμιγνυω, καταμιγνυω.

Ανακλαζω

—Μεγα δ' ανεκλαγον. Eur. Iph. A. 1063.

SYN. Κλαζω, κλαγγω, ανιαχω, ακρακλαζω, γεγωνω, ιακχαζω, κικραγω, κικλαδω, κραυγαζω.

Ανακλαιω

Και Μῶραι ανακλαεζιν Αδωνιν. Bion. ι. 94.

SYN. Ανακωκυω, αποιμαζω. μετακλαιῶ, επικλαιω.

Ανακλεπτο

Μῦ μοι ανακλεψης κιθαρην—Hom. M. 512.

SYN. Τποκλεπτο, ὑφαιρω, ὑφαρπαζω.

Ανακλινω, Ανακλινομαι

Η μεν ανακλινει πυκινὸν νεφος.—Il. ε. 751.

Η, και ανακλινδεις πεισεν ὑπτιος—Od. ι. 371.

SYN. Κατακλινω, αναστελλω, διαστελλω,

ανοιγω,

A N

ανοίγω, ανατίθηναι, αναπετασθαι, αναπτύσσω, αναζυγώνω, αναπνέω.
Ανακλυσθαι
 —Ανακλυσθὴ δὲ θάλασσα. Hom. 36. 4.
 —Ανακλυσσεσθαι ἡσαν—Νῆα ῥοοῖς. Apoll. 2. 553.
SYN. Αποσιπτω, ανακοπτω.
Ανακοινω, **Ανακοινῶμαι**.
 Πρῆξιν μὴδὲ φιλοισιν ὅλως ανακοινοῦ παῖσι. Theog. 73.
SYN. Κοινω, κοινοῖμαι, κοινωνέω, μεταδίδωμι, μετεχω, νεμομαι. αναξυνω.
Ανακοιρανέω
 —Ἀρνα μαχῆν ανακοιρανέοντα. Il. ε. 824.
SYN. Κοιρανέω, κατευδυνω, αρχω, διατάσσω.
Ανακομιζομαι
 Προσώδεν δὲ ποδὲν ανακομιζομαι Τυχαν. Eur. Hipp. 831.
SYN. Ανακομιζω, επανακομιζω, αναφέρω, αποφέρω, αναγγέλλω, ανακταομαι, ανεμι, επανεμι.
Ανακοντιζω.
 Αἷμα δ' ανακοντίζει διὰ στρεπτοῦ χιτῶνος. Il. ε. 113.
SYN. Ακοντιζω, αναφερομαι.
Ανακοπτω.
 —Θυρεων δ' ανεκοπτεν οχῆας. Od. φ. 47.
SYN. Αποκοπτω, απώθεομαι, αποτεμνω, εκθλίβω, αμβλυνω, ανακρνω.
Ανακρυφίζω.
 —Κατακρυφισθὲν δέμας. Eur. Or. 218.
SYN. Επικρυφίζω, ελαφρυνω, ευμαριζω. αιωρίζω, ὑπαιρω, επαιρω, εξαίρω, ορθω, ανρθω, εγείρω, ανιστημι, ὑπκνιστημι, αντικαδιστημι, ανισχω, ανυψω, διαναπαυω.
Ανακρυφισ.
 —Κατακρυφισιν κακῶν. Soph. Oed. T. 226.
SYN. Κυφισμα, κυφισίς, αναπαυμα.
Ανακνω.
 —Κατακνωσμεν γων. Soph. El. 81.
SYN. Ακρωομαι, ὑπακνω.
Ανακραζω.
 Αλλ' ἐπεὶ ὅν το πρῶτον ανεκραγον — Od. ξ. 467.
SYN. Ανακλαζω, αναβοω, εκβοω, επιβοω, εκβοω, συμβοω, αναφωνέω, επιφωνέω, ὑπερφωνέω, εγκραζω, ανακαλέω, επικαλέω, επιφθεγγομαι.
Ανακρεμασ.
 Τοξον ανεκρεμασε προς κισσα πατρὺς ἐῖδο. Hom. A. 8.
SYN. Κρεμασ, ανακρεμασθαι, ανακρεμνημι,

A N

αποκρέμασθαι, απάρτασθαι, επάρτασθαι, αναρταομαι, εξαρτασθαι, αιώρειω.
Ανακρεων.
 Εἰς ἐν μακαρίσσειν. Ανακρεων, εὖχος Ἰων. Ep. 1. 3.
ΕΡΙΤΗ. Αφδιτος, μαλακός, οἰνοποτής, αντο-
 βάρης, λυροκτύπης, φιλακρητός, φιλοκώμος, ὑμνο-
 πολος, Τηῖος.
ΡΗΡ. Αοιδίμος μελιστής. — Ακροστός τρα-
 ταν.—Τηῖος κυκρός.—Διόνυσος μεμελημένος κασι-
 κώμος.—Ο φιλακρητὸς συντροφος ἀρμονίης.
Ανακροτεω.
 Εγὼ δὲ τὸ χῶρ' ανεκροτῶς ὑφ' ἡδονῆς. Arist. Pl. 739.
SYN. Επικροτεω, κατακροτεω, συνεπικροτεω, επιρρόδεω, επισημαινομαι, επαινω, ὑμνω.
Ανακρω.
 Ἡν πως πρυμναν ανακρυσθαι. Arist. V. 398.
SYN. Κρω, αναστελλω, επεχω, ανειργω, ανα-
 κοπτω.
Ανακταομαι.
 Αλλή πεπρωδὲς δῶμ' ανακτησθαι πατρός. Aesch. Ch. 235.
SYN. Ανακομιζομαι, αναλαμβάνω, απαρτα-
 τω, ανακτῶ, ανορθω, ανασταζω, απαρτῶ, καταρτίζω, αναζωπυρεω, καδιστημι, απκα-
 διστημι—αναψυχω.—θεραπευω.
Ανακτις.
 Τον βα παλαγγινεὺς ανακτιν ἀδαμαντα
 Κλέον, ὅτι γναμπτε μακαρων νοον—Omph. L.
Ανακτορία.
 —Ανακτοριν αφιεντες. Hom. A. 234.
SYN. Αρχη, βασίλεια, κοιρανιη.
ΕΡΙΤΗ. Γεραή.
Ανακτορον.
 —Θετιδος εἰς ανακτορον. Eur. Andr. 43.
SYN. Βασίλειον, πομπῶν. Ναός, ἱερον, τεμε-
 νος, αλσος, αρχεον.
ΕΡΙΤΗ. Καλόν, ολβιοδῶμον.
Ανακτωρ.
 Πορτε δ' ανακτωρ.—Eur. Iph. T. 1414.
SYN. αναξ, κυριος, δισποτης.
Ανακυκλω
 —Την τα φαρμακ' ανακυκῶσαν. Arist. Pl. 302.
Ανακυκλειω, **Ανακυκλω**.
 Αυδὶς μ' ἐς ορθὸν στῆσιν, ανακύκλει δέμας.
 Eur. Or. 231.
 Οἶδε Θασίαν ανακυκλῶσι.—Arist. A. 671.
SYN. Κυκλω, ανακυλιω, ανακυλινδῶ, απο-
 κυλιζω, αποκυλινδῶ, αναλίσσω, δνω, ανα-
 δινω, αναστρεφω, αμφοτεω.
Ανακυμβαλίζω.
 —Διφοι δ' ανακυμβαλίζον. Il. π. 379.

SYN.

A N

SYN. Ανακροτῶ. ανατρεπομαι.
 Ανακνῶ
 —Παρα τῆς ἰχθῦς ἀνκνῶ. Arist. R. 1100.
 SYN. Αναβαινῶ, αναδύομαι, ἀναφυομαι. Α-
 ναβλεπῶ.
 Ανακνῶ.
 —Κάνακνυσας λεγύ. Aesch. Per. 468
 SYN. Κανῶ, θρηνῶ, γοῶν, ἀνκλαιῶ, δακ-
 ρυρροῶ, ἀποθρηνῶ, ἐποδύρομαι, ἐπολοφυρομαι
 κατολοφυρομαι.
 Αναλαλαῶ.
 Στρατὸς δ' ἀνηλαλαξε Δαναΐδ' ἄπας. Eur. Ph.
 1417.
 SYN. Ανακραῶ.
 Αναλαμβάνω.
 Εἰ μὴτ' ἐκείνος ἀναλαβεῖν ἐμελλε φῶς. Eur. Or.
 392.
 SYN. Παραλαμβάνω, ἀντιλαμβάνω, ἀναδε-
 χομαι, προδεχομαι, ὑποδεχομαι —ἐπαγορθεῖν,
 ἐπαγορθεῖν, διορθεῖν, ἀναφερῶ. Αἰρεῖσθαι,
 ἀπείχω. ἀνείχω. ἀνακαλεῖν. αἰδατομαι. ἐνδυ-
 μωμαι. ἀνακταομαι.
 Αναλαμβάνω.
 Πῦρ ἀμωτον δ' ἀελαμῶν ὑπὲρ καπέτοιο βα-
 ζειν. Mosch. 4 103.
 SYN. Ελαμῶν, ἀπολαμβάνω, ἀπαστίζω,
 καταστίζω. ἐκφαίνομαι, περιφαινομαι, ἀνα-
 τέλλω, ἀνακνῶ.
 Αναλγῆτος.
 Πῶς δ' ἀσπασσῶ βίωσαν
 Ἐμὲν τῷδ' ἀναλγῆτε πάθος. Eur. Hipp. 1386.
 SYN. Αλγῆτος, ἀναλγῆς, ἀνάλγος, ἀπο-
 νος —σκληρὸς, ἀπνῆς, ἀνπῆς. Δυσαναλγῆτος,
 δυσμετακλῆτος, ἀναισθητός, ἀσυμπαθής.
 Αναλῆς.
 Ἀς ὑπο τῷ μὴ γῶναι καθάρως
 Ἔμεις ἐποίησ' ἀναλῆς. Arist. Vesp. 1040.
 SYN. Ασθενής, τρωπῆς.
 Αναλῆσις.
 Λάμπων ἀναλῆσις ὑπὲρ χθονός —Apoll. 3.
 1362.
 SYN. Αναλῆσις, ἀλῆσις, ἀναλῆσις, ἀναλῆσις,
 παραφουμαι.
 Αναλῆσις.
 —Ἀνάτ' ἐντα καλὰ λεγοντες. Il. λ. 754.
 SYN. Συλλῆσις, συναγῶ.
 Αναλῆσις.
 —Μοιραῖσι δ' ἀναλῆσις φάρμακα πάντα. Bion.
 6 Y N. Δυσανάλῆς, δυσανάλῆτος, γνηστός, ἀνα-
 κτός, ἀκαταξίανος. —ματαιός.
 Αναλῆσις.
 —Κἄν ἀναλῆσις ξενεῖ. Eur. Iph. T. 337.

A N

Ω πολλ' ἀναλῆσις ἐπὶ —Arist. Lys. 468.
 SYN. Αταλῆσις, ὑπαναλῆσις, ἐξανάλῆσις,
 ἀναλῆσις, ἀναλῆσις, ἀναλῆσις, ἀναλῆσις,
 ἀναλῆσις, ἀναλῆσις.
 Αναλῆσις, ἀναλῆσις.
 —Αναλῆσις δαμνῆς. Il. 2. 74.
 Οἱ μοι ἀναλῆσις. —Theog. 887.
 SYN. Αδρανῆς, ἀνανδρία, ἀσθενῆς, ἀμη-
 χανία, ἀκρατία.
 Αναλῆσις.
 —Συ δ' ἀπτολῆσις καὶ ἀναλῆσις. Il. β. 201.
 —Σε κακὸν καὶ ἀναλῆσις φησι. Il. β. 153.
 —Σε κακὸν καὶ ἀναλῆσις εἰσεῖται. Od. γ. 375.
 SYN. Ασθενῆς, ἀδυνατός.
 Αναλλῆσις.
 Ταξίς, ἀναλλῆσις ἐρημωσιναισι τρεχῶσα.
 Orph.
 SYN. Αμεταβολός, ἀμεταβλητός, ἀτρεπτός,
 ἀμετατρέπτος, ἀμεταδότης, ἀμεταστατός, ἀ-
 μεταπῆτος, ἀναλλῆσις.
 Αναλῆσις.
 Βυλεται ἀντὶ τῶν βοσκήων ἢ γαστρί' ἀναλῆσις.
 Od. ε. 228.
 SYN. Ακρεστός, ἀκρεστός, ἀπληρώτος.
 Αναλῆσις.
 Ἐν οἷς ἀναλῆσις ἐστὶν ὑδρία κακῶν. Soph. El.
 142.
 SYN. Αλῆσις, ἀναλῆσις, ἀναλῆσις, ἀναλῆσις,
 ἀναλῆσις, ἀναλῆσις, ἀναλῆσις, ἀναλῆσις.
 Ἐξανάλῆσις.
 Αναλῆσις.
 Τίς ἀσθενῆς ἀνὴρ ἀναλῆσις δόμων. Aesch.
 Ch. 157.
 SYN. Αλῆσις, ἀλῆσις, ἀλῆσις, ἀλῆσις.
 Αναλῆσις, ἀναλῆσις.
 —Ἀνάτ' ἐντα καλὰ λεγονται. Od. ι. 178.
 Εἰς φῶς ὑδ' ἀνὰ πατὴρ ἀναλῆσις. —Hom. M. 257.
 SYN. Επαναλῆσις, ἀναλῆσις, ἀναλῆσις, ἀναλῆσις,
 ἀναλῆσις, ἀναλῆσις —ἀναλῆσις, ἀναλῆσις.
 —ἀναγῶ.
 Αναλῆσις.
 Σκαῖον γὰρ τ' ἀναλῆσις τῆς γλώσσης τοῦ. Eur.
 Supp. 547.
 SYN. Εξανάλῆσις, ἀναλῆσις, ἀναλῆσις,
 ἀναλῆσις, ἀναλῆσις. —βλαβή, ζημία.
 Αναλῆσις.
 Οὗτος ἀναλῆσις τῆς κατὰ χρεμῆτα θηρῶν.
 Theog. 899.
 SYN. Εξανάλῆσις, ἀναλῆσις, ἀναλῆσις, ἀ-
 ναλῆσις.
 Αταλῆσις.

A N

Ὡς δ' αναμμαι βαδὲ ἀγκυα δεσπιδάεις
 πύρ.—Il. v. 490.
 SYN. Μαιμασσω, μαινομαι, πρημαινω, αναφερο-
 μαι.
 Αναματῶ, Αναματῶμαι.
 Εὐδύσα μεγά εργον, ὃ σὴ κεφαλῇ αναμαξείς.
 Od. τ. 92.
 Ἀλλ' ἐν θυῖσσι στρογγυλῇ γ' ανιματῆτο. Αἰθ. N. 676.
 SYN. Μασσω, απομασσω, αποκαθαίρω, α-
 ναλαμβανω, προστριβομαι. αναφύρω, αναμα-
 λατῶμαι.
 Αναμελῶ.
 —Επισταμενος λιγυράν αναμελῆσαι αοιδάν.
 Theoc. 97. 113.
 SYN. Ανυμνω, αναγορευω, κηρυτῶ, κα-
 ταδῶ, περιδῶ, ἐπιρράττω.
 Αναμενω, Αναμιμνω.
 —Και τ' ανεμμενα εὐθρονον ἡδ' ἴαν. Od. τ. 342.
 —Και ἀλλήλους ανεμμινον. Il. λ. 171.
 SYN. Καταμύειω, ἐπιμενω, περιμενω, ὑπο-
 μενω, ἐπεχω, ἐνδεχομαι, ἀπεκδεχομαι, προσ-
 δεχομαι, παραδοκω, αποκαταδοκω, δοκαζω,
 καταδοκω, προσδοκαω
 Αναμεστω.
 Ἡ πόλις ἡμῶν ὑπο γραμματεῖν
 Αναμεστωθή—Αἰθ. K. 1116.
 SYN. Μεστω, πληροω, ἀναπληρω, ἀναπληθω.
 Αναμετρεω, αναμετρεῖμαι.
 Ὅφρ' ἐτὶ τὴν ολοὴν αναμετρησάιμι Χαρυβδίν. Od.
 μ. 428.
 —Τὶ ἀρρήτ' αναμετρησασθῆί με δέ. Eur. Or. 14.
 SYN. Μιτρεω, καταμιτρεω, διαμετρεω, αντι-
 μετρεω, διατατῶ. διηγιομαι. διερχομαι, πα-
 ρέρχομαι.
 Αναμιγνυμι, Αναμισγομαι.
 —Ἀνα δὲ κρῖ λευκὸν ἐμιξαν. Od. δ. 41.
 —Τῶν δ' αναμισγεται ὕδρ. Theoc. 955.
 SYN. Ανακεραννυμι, αναμισγω, αναμιγνυω,
 ἐμμιγνυω, καταμιγνυω, προσμιγνυω, ἐμπλεκω,
 παραπλέκω.
 Αναμιμνησκω, Αναμνησκει.
 Ἀνδρῶν οὐτα σαυτὸν αναμιμνησκέ. Aἰ. Sept.
 —Τὶ ὑπὲρ μ' ἀμνηστας—Od. γ. 211.
 SYN. Ἐπαναμιμνησκω, ὑπομιμνησκω, μνη-
 μουσκω, διαμνημονευω, μνησκει, παραμνησκει-
 μαι, ἐκμνησκει, ἐξεπιστάμαι, ἀναπολεω —
 αναμνημι, ὑπομνημι, ὑποβάλλω, θυδετω, πα-
 ραγγελλω ἀναπεμπάζω.
 Αναμορμυρω.
 Πᾶς ἀμορμυρεσκε κυκλωμένη—Od. μ. 238.
 SYN. Μορμυρω, μορμυρίζω, ὑποφιδυρίζω.
 Αναμοχλευω.

A N

Τι τὰςδε κινῆς κἀναμοχλευεις πυλάς. Eur. M.
 1317.
 SYN. Ανακινω, αποκινω, απώθεω, ὑπεξαι-
 ρομαι, απορῶ.
 Αναμπύξ.
 —Και ἀναμπυχες αοτυ πατεῦμες. Call. 6. 125.
 Αναμυχιζομαι.
 Σὺ δ' αὖ κεκραγας κἀναμυχιζή—Æsch. Pr.
 743.
 SYN. Μυχιζω, αχθομαι, ἀναστεινω. —
 ἐπισκωπῶ.
 Ανανδρεια.
 Ὅδ' ἡδὺς αἰὼν ἡ κακὴ τ' ἀνανδρεια. Eur. Fr.
 Μη μοι περιεαλῆς ἀνανδριαν. Or. 1036.
 SYN. Ἀδρανια, ἀδρυστη, ἐκδηλυρτις.
 Ανανδρος, Ἀναδρωτος.
 Ἀπαις, ἀνανδρος, ἀπολις.—Eur. Hec 667.
 —Ἀνανδρωτος ευαῖς—Soph. Tr. 111.
 SYN. Ἀνηωρ ἀγαμος.—αμαχος, θηλυς.
 Αναναζω.
 —Ἀναναζω σαυτὸν αἰεί. Aἰθ. R. 602.
 Ανανεομαι.
 Νυν ἀνανεῖμαι τὸν σὸν ὕμεναιον παλιν. Eur.
 Hel. 7. 8.
 SYN. Νεω, ἀναεω, ἐπανεω, προσαναεω,
 ἀνανεῖμαι, καινῶ, ἀνακαίνιζω, ἀνακαίνω,
 καينوποιω, ἀποκαθίστημι, ἀναζωπυρεω, ἀνε-
 γειρω.
 Ανανευω.
 —Ἀνανευ δὲ Παλλας Ἀθηνῃ. Il. ζ. 311.
 SYN. Ἀναιρομαι, ἀπαναιρομαι, ἀπογίνωσκω,
 ἀπείρω, ἀποφθίμι, ἀπονεω.—ἀναλίσπω.—ἀνα-
 δουσαι.
 Ἀναντης, Ἀναντα.
 Πολλα δ' ἀναντα, κατάρτα, παραντάτε δοχ-
 μιδ τ' ἡλθον. Il. ψ. 116.
 SYN. Προσαντης, ἐπαντης, λιστῆς, περικλι-
 νῆς, κατατροπος, ἀναφειρῆς, δυσβάτος, δυσχε-
 ρῆς.
 Ἀναξ.
 —Ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμεμνων. Il. α. 172.
 Αὐτὰρ ἐγὼν οἰκὸν ἀναξ ἐσομ' ἡμετεροιο. Od. α.
 397.
 SYN. Βασιλεὺς, τυραννος, ἀνακτωρ, αὐτιμνη-
 τηρ, ἀρχὸς, κραντας, τρανος, μέδων, δεσπο-
 τῆς.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀμειλιχος, ἀντιθεος, δῖος, κεδνός,
 ευρυφῆς, μεγακλήης, κενεχαρμος, πικρὸς, ποι-
 κιλοδωρος, πολυκτεανός, σκηπτῆχος, σκηπτέ-
 φος.
 Ἀναξήρηνω.
 Ἀλλ' ὅτε τὸν βαδὺν οἶκον ἀναξήρηνω ἐδύρτες.
 Call. 6. 114.
 SYN.

A N

A N

SYN. Ξηριζα, αυω. ερημωω.
Αναξίος.
 —Και παύσ' αναξία.. Eur. I. A. 852.
 Λαίβε πάι, και ερωτες αναξίε—Theoc. 23. 20.
 SYN. Απαξίος.—αδοξός.
Αναξίω
 —Η σ' α'αξίω. Eur. El. 255.
 SYN. Απαξίω.
Αναξίφορμος.
 Αναξίφορμους ύμνοι. Pind. Ol. 2. 1.
Αναπαιδευω
 Γερονταγωγών, κήραπαιδευεν παλιν. Arifl. Eq. 1096.
 SYN. Παιδευω, συνετιζω.
Αναπαλλω. Αναπαλλομαι.
 Ιαχαίς τ' αναπαλλων—Eur. B. 149.
 Ως δ' εἴ' ὑπο φρικῆς βορέω αναπαλλεται ιχθύς.
 Il. f. 692.
 —Αμπεπαλὼν δολιχ' εκιον εγχο. Il. γ 555.
 —Τα κῶλά τ' αμπαλλετ. Arifl. B. 1400.
 SYN. Παλλω. ανακραδω, ανακραδαινω, αναρεπιζω, ανασειω, ανατινασσω, ανατεινω, ανεγερω.—Αναδορεω, αναγκιω, αναπηδω.
Αναπαυα, Αναπαύμα, Αναπαυσις
 Των δε κακῶν αναπαυαν ἑπως θεός αὐτὸς ενισπῃ. Orph.
 —Θνητῶν αναπαυμα. Ib.
 —Αμπαυμάτε μερμηρααν. Hes. θ. 55.
 Αναπαυσις εστι τῶν κακῶν απραξία. Sent.
 SYN. Παυα, πύσις, παυσωλῃ, καταπαυσις, καταπαυμα, αναπαύστηριον. ενδοσις, ανεσις, αφεσις, αναψυχή.—Απολυσις, λωφσις, χαλασις.—Ακινήσια, ησυχία, ανακωχή, ειρήνη (ἡ προς καιρόν.)
Αναπαυω. Αναπαύμαι.
 —Και εκ αναπαυσε διωκτύν. Call. 3. 194.
 Η ε' ἰτό σοι χαριδ'ας αναπαυεται. Ib. Ep. 18.
 —Εγώ δ' αμπαυον αοιδῆς. Orph. 441.
 SYN. Διαναπαυω, καταπαυω, ληγω.—ελινυω, ηρεμω, κοπαζω αποβιω.
 P H R. Άγειν σχοδ. Αμπαυον μογερεῖ μαλθακά γυία μοδῷ —Nāta. δυτηλεγειων ανεπαυσατο φαιδιμα μοχθῶν. Ep. I. 4
Αναπειδω,
 —Ανεπεισε καθοπλιζεσθαι ἅπαντας. Hom. B. 121.
 SYN. Πειδω, επιπειδω, αναγω, εισαγω, τραγω, επαγω, δυσηπειω, εισφερω, ανερεδιζω, παροξυνω, παρορμαω, παροτρυνω, παρακινεω, επικεντω, κατακεντω, αναγινωσκω.
Αναπειρω.
 —In αναπειρω τὰς κηχλας. Arifl. A. 1006.

SYN. Πειρω, διαπειρω, περιπειρω, διαλαυνω, διορυτῶ κεντῶ αναπηγυνω.
Αναπειστηριος,
 Η κλήσιν, η χαυωσιν αγαπειστηριαν. Arifl. N. 873.
 SYN. Πειστηριος, πειστικίς.
Αναπεμπαζω,
 .Καναπεμπαζων σρενι-πυκνή. Lyc. 9.
 SYN. Πεμπαζω καταροια. αναπολειω.
Αναπεμπω
 Εκ στοματος μελιγερυν ιός ανεπεμπον αοιδῆν. Orph. 418.
 —Τοδ' ανεπεμψεν ιερόν.—Arifl. T. 1054.
 SYN. Ανημι, αφημι, αναστελλω, αγαδιδωμι, ενδιδωμι. α'αχαλαω. εξερευω.
Αναπεταζω.
 —Ανά δ' ἰστία λευκά πετασσαν. Il. α. 480.
 Βοστρυχον αμπετσας Eur. Ph 804.
 SYN. Αναπεταω, αναπεταννυμι, αναπεταννω, αναπιτνημι, αναπῆυσσω, απλω, αναπλω, εξαπλω, ανοιγω, ανευρω.
Αναπηγνυμι,
 Λαγῶ αναπηγνυασι—Arifl. Eccl. 858.
 —Κεραλην δέ ε θυμος ανωγει
 Πῆξαι ἀνὰ σχολοπισσι. Il. σ. 177.
 SYN. Εμπηγνυω, καταπηγνυμι, προηλωω, ερηλωω, προσηφιδω, ανακρεμαω.
Αναπηδω.
 Επι την καθλιφ' ευδύς ανεπηδησαμέν. Arifl. R. 574.
 Εκ λοχη αμπηδησε.—Il. λ. 379.
 SYN. Αποπηδω, αναδρεω, αναχορευω, ανορχεμαι, ανασκιρταω, ανασφραζω, αποδρωσκα.
Αναπλακτης, αναμπλακτης. Suid.
 Δεινὰ δ' αμ' ἑποιται
 Κῆρες αναπλάκῃτοι. Soph. Oed T. 480
 SYN. Αφευκτος. αναποδραστος, απλαιητος, απροσελαστος. Vid. Αμπλακτης.
Αναπλεω, αναπλεομαι
 Ημεῖς δε στεινωτὸν ανεπλεομεν γοοωντες. Od. μ. 234.
 Ες Τροην νησσιν αναπλευσεσθαι εμελλον. Il. λ. 22.
 SYN. Αναπλωω, πλεω, εμπλεω, διαπλεω, αποπλεω, ναυστολειω.
Αναπληδω,
 Αικε θαῖης, και μῆξαν αναπλησης βιοτοιοι. Il. δ. 170.
Αναπληρω
 Α δαιμων ευκριδον ανεπλωρησεν αλωάν. Theoc. 7. 34.
 SYN. Εμπληδω, εκπληδω, αναπιμπλημι, αποπιμπλημι,

απότιμπλημι, εκπιμπλημι, εμπιμπλημι, κα-
ταπιμπω, αποπιμπω, εκπιμπω, συμπιμπω,
συμπιμπω.

Αναπνευσίς,
—Ολίγη δὲ τ' αναπνευσίς πολεμοιο. II. σ. 201.

Αναπνοή.
Μετ' τὴν αναπνοήν—Arist. N. 627.
SYN. Αρεσίς, αναλήψις, αναχάλασμός, ανα-
πνομα. Vid. Αμπνυμα.

Αναπνευστός
—Κεῖται αναπνευστός και αναυδός. Hes. θ.
797.
SYN. Αψυχός, εκψυχός, αδυμός, εκπληκ-
τός, εκφρός, απρός.

Αναπνέω.
—Πότε κέν τις αναπνευσθε ποιοιο. II. τ. 227.
SYN. Επιπνέω.—αναπνομαι.—αναλαμβάνω
εμαυτόν.

Αναποιέω
Κρηνη—απριατήν, αναποιον. II. α. 99.
SYN. Αδωρητέω.

Αναπολέω, Αναπολεομαι.
Δις ταῦτα βλεῖται και τρις αναπολεῖν μ' επη.
Soph. P. 1267.
—Κύκ αναπολεῖσθαι τρεχόντες. Arist. L. 679.

Αναπολιζέω.
—Η γὰρ Αφροδίτας
Αφραν, η Χαριτων αναπολιζομεν. Pind. Pyth. 6.
SYN. Αναλαμβάνω, αναμιμνήσκω, αναπράτ-
τω.—αναλγομαι, εξασκεομαι.—αναστρεφο-
μαι, επαναχέρω. εμπολιτευομαι.

Αναπομπός.
Αἰδωνεύς δ' αναπομπέω (τῶν νεκρῶν.) Æsch.
Pers. 651.

Αναπονιπέω.
—Κατ' εκπιων τῶν ζωμῶν αναπονιπέω. Arist.
Eq. 356.
SYN. Ανιπύω, ολετέω, ακαθαρτέω.—αρεξ-
αλειπύω.

Αναπρηθω.
Δακρυ' αναπρησας—II. ι. 433.
SYN. Απολείω.—πρηθω, αναπύω, ανακαιο.

Αναπρίρω
—Παντες τοῖς λογοῖς—αναπρίρυνται. Arist. Av.
1439.
SYN. Πτίρω, αναπειθω, ελαφρυνω.

Αναπύσσω.
Πρὸς τον παρόντα ποσιν αναπύσω φρενα. Eur.
Tr. 657.
SYN. Ανακαλυπύω, αναπεταζώ, επετακνυμι,
διαπύσσω, περιπύσσω, διασαφνιζέω, εκδιη-
γεομαι, δῖλω, διακρινω, δῖκνιγω, διαλαμ-
βάνω.

Αναπύχη.
—Δαμπρᾶς αἰθέρ' αναπύχαι. Eur. I. 1445.
—Αμπύχαι τ' ελευθεροί. Io. El. 868.
SYN. Αναπύξις, διαπύξις, εκθεσίς, εξηγή-
σις, διαταρησίς, διακρησίς, ερμηνεία.

Αναπύω.
Εγώ δ' εἰς σοι πυρὸς ἀνῆλα φῶς.
Νομῖτον ἐν γαμοῖς. Eur. Ph. 356.
SYN. Ανακαιο.—ανεγερω.

Αναπύω.
—Εθέλεις δὲ κε μῶμον ἀναπύαι. Od. ε. 86.
—Δολον δ' αναπύστον ἀναπύ. Tryph. 105.
SYN. Εξαπύω, προσάπύω, περιτίθημι, ἀνα-
τίθημι, περιποιεω. εκδύω.

Αναπύσσω.
—Αφάρ δ' αναπύστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποις.
Od. λ. 273.
SYN. Διαπύσσω, εκπύσσω, διαβρυσσάτω,
πολυβρυσσάτω, δημολαλῶ, πολύφημι.—
απύκω. δῖλω.

Αναρύω.
Παῖδες το λαῖν' ἔχοντες ἀναρύοι ποδός. Eur. Fr.
SYN. Ανυποδῖναι, ζαγυρῶ,

Αναρύω.
—Αναρύω εἰμι κάσθεν μὲν. Eur. Or. 228.
SYN. Αναλκίς, ασθενής, αδυταμ.—ατυπα-
τέω, ατρανωτέω.

Αναριθμῶ, Αναριθμέω.
Τῶν δ' αναριθμῶν μάλλον εἰσιν ὀίοναι. Eur.
Hel. 1695.
—Αμφὶ δ' ἀνθρώπων φρεσὶν ἀμύλαται
Αναριθμῶντι κρεμανται. Pind. Ol. 7.
—Αἰ τ' αναριθμοί
Μηλῶν χιλιάδες.—Theoc. 16. 90.
SYN. Αμεγαρτέω, αβλετέω, απειρτέω. Αμν-
δῖναι, ατιμῶ.

Αναρίστη.
Παντὸς ἀναρίστη εἰς θυησομα
Διακαρτερῆσαι τηλικαυτῶν ἡμερῶν. Alex. Suid.
SYN. Αναρίστη.

Αναρπαζέω.
—Ανα δ' ἡρπασε Παλλὰς Ἀθηνῆ. II. χ. 276.
Μήτις λεανῆς σκυμνον ὡς ἀναρπασῇ. Soph. Aj.
1006.
SYN. Αναρπαζομαι, αφαρπαζω, εξαρπαζω,
διαρπαζω, καθαρπαζω, αναίρω, καταλνίζομαι,
επαίρω.

Αναρπαστός.
Εἰσολεῖ χαρὸς ἀναρπαστῶν—Eur. Hec. 205.
SYN. Αναρπαστός, ἀρπαστός.

Αναρρήγνυμι.
Τείχεα ἀναρρήγνυς.—II. η. 461.
—Ελασιβροτ' ἀναρρήγνυς επη. Arist. Eq. 623.
SYN.

A N

SYN. Διαρρηγνύν, παραρήγνυμι, ανασχιζώ, διασχιζώ, περιχαρασσω, αποτιμνω, αποκοπήν. αποσπών, πλάττω, κατασκευάζω, συντιθήμει.
Αναρρηγνύν, Αναρρηγνύν.
 —Αναρρηγνύν αλά πηδών. Od. η. 328.
 'Οι δ' αμα πάντες ανήριξαν—Od. κ. 130.
SYN. Διασώω, ανασώω, αποκνέομαι, εξαγω, εξαθύν, εκβάλλω. Απωλαττομαι, αφινητομαι.—
 Ανακοντιζω.—αναλαμβάνω.—μετατιθήμει, με-
 ταμελομαι.
Αναριστος
 —Αναριστος Διοκλειδης. Theoc. 15. 147.
SYN. Αναριστινός.
Αναρμωστος,
 Τυφονγενν ή κήναρμωστος—Arist. N. 905.
SYN. Αρμωστος. Διαφωστος, ανεπιτηδένος, ακηλός, ανακολυθός, ακωσμος.
Αναρροδένω.
 —Δία χαρυβδης αναρροδένω μελαν ύδωρ. Od. μ. 104.
SYN. Ροδένω, ροφών, αναρροφών, αναρροχών.
Αναρριχουμαι.
 Προς ταυτ' ανήριχάτ' αν ει τον κρανόν. Arist. Pa. 69.
SYN. Αραχινησμαι. αναβαινω (χειρσι και ποσίν.)
Αναρρυσιν.
 —Καταγαγνύν αναρρυσιν. Arist. Pa. 890.
SYN. Λυτρωσιν. Ξυδια. Ξυσιασμα.
Αναρσιος
 Οι τω δυσμενής, και αναρσιοι εγγυός εασι. Il. ω. 365.
SYN. Αδριος, απεχθής, δυσμενής, εχθρός.—
 αναρμωστος.
Αναρταν,
 Δημω δε μητε πών αναρτησης κρατος. Eur. Fr.
SYN. Αρταν, ανατιθήμει, προςαγομαι, επα-
 γομαι.—αναπηγνυμι.—αναποιεω. ανακαινίζω.
Αναρχια.
 Αχολαστος οχλος, ναυτικήτ' αναρχια. Eur. Hec. 605.
SYN. Ανωποταξια. συνταραξίς.
Αναρχος,
 Ουδ' οι αναρχοι εσαν—Il. β. 703.
SYN. Ανηγεμωτευτος.—ασηγετετης.
Ανασειραζω,
 Αψ' ανασειραζοντες εχον προτεραισε κινεσαν. Apoll. ι. 391.
SYN. Ανερω, ανελκω. αρδελκω. ανατρεπω. αναχαλινώ, ανάκοπήν.
Ανασινω.
 Αργιδ' ανασινωσα—Hec. α. 344.

A N

SYN. Σειω, αναδυσσω, εκτινασσω, ανακί-
 ρω, αναπαλλω.—αναπειδω.—απειλειω.
Ανασελγαίνομαι.
 Ουδ' αυθις ανασελγαίνομενος Ευρεπιδης. Arist. V. 61.
SYN. Τερζομαι, κατακομωδένω.
Ανασιμος.
 Ανασιμον, η πρεσβυτερον—Arist. Eccl. 935.
SYN. Ανακυρτος, αμερφος.
Ανασκευάζω.
 Η πάντ' ανισκευασμεθ', όςπερ αί τυχαί. Eur. El. 602.
SYN. Ανατρεπω, παρακινώ, αποσκευάζω, ασθενω.—Αποκνέομαι. Επισκευάζω, ανακα-
 νίζω.
Ανασκοπών.
 'Και τα δειύρο πάντ' ανασκόπει καλώς. Arist. Th. 673.
SYN. Σκοπών, διασκοπών, εννοώ, κατανοώ, διορίσιν, διασκεπτομαι, προσκεπτομαι, επι-
 σκεπτομαι, περιφρονών, αναδεικνύω, αναλογίζο-
 μαι, ενθυμιομαι, οραζομαι.
Ανασπαρασσω.
 Ριζας ανισπαρασσον ασιδηροισ μυχλοισ. Eur. B. 1102.
SYN. Αναστρεφω, εξερνω, εξαίρω.
Ανασπαστος,
 Κήνασπαστόν ποιήν ειω—Arist. V. 381.
SYN. Επισπαστός, εξαλαδής.
Ανασπαμαι,
 —Εκ χροός εγχος ανισπασατ' εγγυδεν ελθών. Il. ν. 574.
SYN. Ανασπών, κατασπών. ύποσπών, συ-
 σπών, ανασπών, ανασπών, ανερω, ανελκω, επανελκω, μεδελκω, εκκοπήν, αποτιλλω.—
 Καταλυνω, αναιρηνω.
Ανασσα
 Γεννημαι σε, ανασσα, θεός νύ τις, η βροτός εστί. Od. ξ. 149.
SYN. Βασίλεις, βασίλισσα, βασίλεια, δισ-
 ποινα, κραισα, αισυμνήτης, ηγεμογίς.
ΕΡΙΤΗ. Καλλιπλοκαμος.
Ανασσα.
 —Τεινδοιό τε ίφι ανασσεις. Il. α. 38.
SYN. Αρχω, αρχεύω, ασυμνω, αρχηγεταίνω, κραινω, κρεω, κραιω, κορραειω, τυραπνέω, τυ-
 ραννέω, μεδένω, ήγεομαι, επισκηπίνω.
Αναστασις.
 —Οικων τ' Ατρεως αναστασιν. Eur. Tr. 364.
 —Ποιαν μ' αναστασιν δοκείς
 Αυτάν βέβωτων εξ ύπνε στήναι πότε; Soph. Ph. 279.
 X SYN.

A N

SYN. Ανασκευή, αναστατώσις, ανατρεπή, καθαιρέσις, κατασκαφή. — Ανακαινίσις, ανοικτήρις, ἐγέρσις.
Αναστατήρ.
 Ως οὐτ' αναστατήρα Καδμείων χυδρὺς. Aesch. S T. 1023.
 SYN. Ανατροπὴς, καθαιρετής.
Αναστατός.
 Μελαδρον ἀρδην ἐκ βαθρων ανασατον. Lyc. 770.
 SYN. Κατασκαφής.
Αναστῆλω.
 Φεγγος αναστήλασα κατήϊεν ἐς δυσὶν πῶς Mus. 110.
 SYN. Επαναστήλω, καταστήλω, περιστήλω, συστήλω, ἀνεχῶ, ἐπέχω, ἀνακρῶ, ἀνακρῶμαι.
Αναστεινάζω,
 Ὑπο καυματος γὰρ ἡδὴ Προποδεῖς αναστενάζω. Anacr. 21. 4.
Αναστεναχῶ,
 —Τὸν πάντες αναστεναχυσὶν Αἰαίῃ. Il. ψ. 211.
Αναστεινῶ,
 —Τί ποτ' αναστεινεις; Eur. Hec. 184.
Αναστοναχίζω.
 —Ανεστοναχίζ' Ἀγλαμμένων. Il. κ. 9.
 SYN. Στενῶ, στενάζω, ἀνακλαιῶ, ἀνακρῶμαι, ἀναμυχθίζομαι.
Αναστρέφω.
 —Τί δ' ἄτα τοῖσδ' αναστεμμαι κατὰ Πλεκτοῖσι φύλλοις; Hipp. 806.
 SYN. Αναδείω, στεφῶ.
Αναστήλω.
 —Τυμῆσαι δ' ὑπερ-κρηπὶδ' ανεστηλωσαν. Lyc. 883.
 SYN. Ανακρῶ.
Αναστρέφω.
 —Αναστρέφω το χυλός—Eur. Cys. 356.
 SYN. Ανοίγω, αναπεταννυμι. — στενῶ. — ὄξυνω. — ἀναχαινώ. — ἀναχάλαζω. — ἀνακρῶ.
Αναστρέφω, Αναστρέφομαι.
 —Ἐπ' ἀλλ' αναστρέφ' ἐνυδρῶ ποδὶ. Arist. Th. 994.
 —Ἄλλὰ τίς ἀλλήν—Γαῖαν αναστρέφομαι. Od. ν. 326.
 SYN. Καταστρέφω, ἀντιστρέφω, διαστρέφω, ἐπιστρέφω, μεταστρέφω, παραστρέφω, παρακινῶ, — ἀνερχομαι, ἀναχάζω, ἀνακομίζομαι, παλινδρομεῖν αναστρέφω. Περισταμαί, ἐνδίατριβω, ἀναχωρεῖν.
Αναστρέφω. Poet.
 Παντὴ αναστρέφει καὶ ἀρηγεμένη ὥς κα δύσναι. Hec. α. 121.

A N

SYN. Στρέφω, αναστρέφομαι, περιστρέφομαι, ἐπιστρέφω.
Αναστρέφω.
 Ὅρξ δ' αἰλπῶν μυρίων αναστρέφας. Eur. Tr. 1.
 SYN. Ἀντιστρέφω, διαστρέφω, καταστρέφω, ἐπιστρέφω, ἐπαναστρέφω, ὑποστρέφω, ἀναζυγῆ, ἀνακυκλώσις, ἀναχωρήσις, ἐπαρδός, ἀνακομιδὴ, ἀποροστήσις, διατρίβω, παλινδρομία, ὑποτροπή.
Ανασχετός. Poet. Ἀνσχετός.
 Το δ' ἦν ἀρ' ἐκ ακυστόν, ἐδ' ανασχετόν Eur. Fr. 1.
 Οὐ γὰρ εἴ ανσχετὰ ἐργα τετευχάται—Od. β. 63.
 SYN. Ἀνεκτός, τλητός, ὑπεστος, φορητός, εὐφορητός.
Ανασχίζω.
 —Δέρμα λεόντος ανασχίζεν οὐχέσσι. Theoc. 25. 277.
 SYN. Διασχίζω, παρασχίζω, ἀνατεμνῶ, διατεμνῶ, διατρίβω, διχότομος.
Ανασκήδω, Ανασχω, Poet. pro Ἀνίσχω.
 Τῷ δ' ανεσχεῖτε χεῖρ—Il. κ. 461.
 —Τίς δ' ανασχέσει φλόγα; Eur. Iph. A. 732.
Αναστέλλω.
 —Κατασώσασθαι φόν. Soph. El. 1139.
 SYN. Σαζῶ, διασώζω, σωζῶ, ἐκσωζῶ, ἐρω, τηρῶ, φυλάττω, ἀνακταμαι.
Ανατανύω, Vid. Ἀντανύω.
Αναταρασσω.
 —Ἰδὲ μ' αναταρασσει—Εὐδὶ—Soph. Tr. 222.
 SYN. Αναταράττω, διαταράττω, ἐκταράττω, ἐπιταράττω, συνταράττω, παραταράττω, ὑποταράττω, ανατρεάζω, παρῶμαι, πτόμαι. — συγχύω, σκεδαννυμι. ἀναδύομαι.
Ανατεί (Adv.)
 Κρεῖον, ανατὲ τῆςδε μ' ἐκβαλεῖν χυδόνος. Eur. M. 1357.
 SYN. Ανατὶ, ἀτιμωρητὶ, νηποινῇ, νηπαιῇ, ἀζημῶς.
Ανατελλῶ,
 Τοῖσιν δ' ἀμείροσιν, Σίμοις ἀντελλε νεμεσδαί. Il. ε. 777.
 SYN. Ἀνέχω, ἀναδίδωμι, ἐξαγατέλλω, ἐπιτελλομαι, ἀναφυῶ, ἐκφυῶ, φυομαι, ἀναυπῶ, ἀναφαίνω. — ἀνδῶ. — ἐπαυαῖω.
Ανατιδῆμι.
 Πυλῶδαι μὲν πρῶτος ἐλεγχέην ἀναδῆσιν. Il. χ. 100.
 SYN. Ἐπὶβαλλῶ, ἐπανατιδῆμι, ἐπιτρέπω, προστιδῆμι. — ἐπαίρω—ἐκφυομαι. — προσλογίζομαι, ἀποδίδωμι, περιτιδῆμι, μετατιδῆμι. — καθιερῶ.
Ανατινασσω.

Ανα

A N

Ανα δε λῆξος ὥς τις ἀνατε δοᾷς
Τιναξαι δαιμων.—Eur. Or. 342.

SYN. Τινασσω, ανασσω.

Ανατλημι.

—Και ὁππῶσα κηδ' ανατλης. Od. ξ. 47.

SYN. Τλαω, τλημι, ανατλαω, διατλαω,
ετλαω, φερω, αναφερω, διαφερω, εκφερω, ὑπο-
φερω, ανεχομαι, αναμενω, ὑπομενω, πασχω,
καρτερεω, διακαρτερεω.

Ανατολή, Vid. Αρτολή.

Ανατολμαω.

—Αλλ' ανατολμα. Eur. Al. 278.

SYN. Τολμαω, αποτολμαω, αναριρω.

Ανατος.

Εμ δ' ανατον περ' αἶγμα τέτ' αστοξενον. Aesch.
Supp. 360.

SYN. Αατος, αβλαβής.

Ανατρεπω.

Ρῆμα παρὰ καιρὸν ῥηθὲν ανατρεπει εἰον. Sent.
SYN. Αγαστρεφω, ὑποστρεφω, αναχαιτιζω,
ανασκειάζω, καθαιρεω, καταστρωννυμι, προσ-
δίζω, σκελιζω.

Ανατρεχω.

Ουδ' ἄλχ' ἂ λυκίππος ανατρεχει ες Διδος αἶψ.
Theoc. 13. 11.

—Ο μὲν αὖθις ανεδραμε—Il. λ. 354.

SYN. Επανατρεχω, ανατροχω, επαναστρεφω,
αναδω, παλινδρομω, ὑποτροπιαζω — αυζω.
αταιρομαι—αναλυω.

Ανατρίβω.

Τῷδ' ανατριβομεν—Arist. A. 1148.

SYN. Διατρίβω, πριστριβω, συντριβω, συν-
ατριβω—αχκεραγιυμι.

Ανατριπή.

Γηρος δε φαυλα τις γενοιτ' ανατροπή; Sent.
SYN. Αποτροπή, απωσις, αναστασις.

Ανατρεβαζω.

Και την πολιν απασαν ανατετρεβακώς. Arist.
Eq. 311.

SYN. Αναταρατίζω, ἀνατοσεω, αναθολω.

Αναυδητος.

Αναυδητον λογον ἐμὶ θροῖς. Eur. I. 782.

Αναυδος.

—Αναυδον εργον—Soph. Aj. 361.

—Ο δ' απνευστος και αναυδος. Od. ε. 456.

SYN. Αμυδητος, ανεκφραστος, ανεκδηγητος,
ανεκφωνητος. αρρητος, απαρρητος, αφατος.—
Αναυδής, ανανες, ανεως, αφωνος, αλεκτος. αν-
ελπιστος.

Αναυλος.

Κῶμοι αναυλοτατοι προχορευεις. Eur. Ph. 807.

SYN. Αμυσος, εκμείλεις.

Αναυρος. Nom pr.

A N

—Φευγε δ' Αναυρος. Call. 4. 103.

Αναυρος.

Δια δ' οξενω αναυρων. Anac. 7. 4.

SYN. Χειμαρρος, χαρδρα, ποταμός.

EPITH. Χειμερις, πληθων, μελαμψις.

Αναφαινω.

—Δαναοῖσι θεοπροπίας αναφαινεις. Il. α. 87.

—Οδ' αμφαινει μεγαν ὦμον. Theoc. 24. 12.

SYN. Φαινω, φανερω, αποφαινω, εκφαινω, δια-
φαινω, εμφανίζω, δεικνυμι, αναδεικνυμι, απο-
δεικνυμι, δηλω, προσημαινω, αναφερω, προσ-
φερω, αποκαλυπτω. διαγνωρίζω.

Αναφαινομαι.

Οιος δ' εκ νεφεν αναφαινεται κλιος αστήρ. Il.
λ. 62.

SYN. Προσφαινομαι, παραφαινομαι, εξεχω.

Αναφαιρετος.

Αναφαιρετον κτήμ' εστι παιδ' ἡνα βροτοῖς. Sent.

Αναφανδον, Αναφανδ.

Ος ῥ' αναφανδον οτις—Il. π. 178.

Ως κενω αναφανδ' παριστατο Παλλας Αθηνη.
Od. γ. 222.

SYN. Φανερῶς, εμφανῶς, διαφανῶς, καταφά-
νως, επιδηλως, τρανῶς, σαφες, ενωπῆ, ενωπιον,
ενωπιδως, ατεχνῶς.

Αναφερω.

Εἰς Φιδον αναφερεσα την αμαρτιαν. Eur.
Or. 75.

Τὸν μὲν ἐγὼν ἀνενεκα, και ηγαγον εἰς αἶδαν.
Od. λ. 624.

SYN. Ανατιθημι. ανατων. ανατλημι. ανα-
πεμπω. ανατελλω. προσφερω, αναφαινω. ανα-
γω, επαγω. ανακομιζω, αναδιδω. ανασφαλ-
λω, ανατολμαω, αναμνησκω. παρακαλεω.

Αναφηνω. Vid. Αμφηνω.

Αναφλεγω.

Αναφλεγω πυρὸς φῶς. Eur. Tr. 320.

SYN. Διαφλεγω, επιφλεγω, ανακαινω.

Αναφλυω.

—Ανα δ' εφλυε καλὰ ρεεδρα. Il. φ. 361.

SYN. Αναζιω, αναφλυζω.

Αναφοβω.

—Επαπειλῶντες—καταφοβῶντες—Arist. V. 668.

SYN. Φοβω, εκφοβω.

Αναφορά.

Αλλ' εστιν ἡμῖν αναφορά τῆς ζυμφρας. Eur.
Or. 414.

SYN. Μεταδεις, αναφυγή, καταφυγή, ανα-
γωγή. ανασχεσις. ανακομιδή. φορά. προσφορά.
απηγορημα. παραστασις. επαποδος.

Αναφροτιζω.

Ετόμιον ανεφροτισεν γαμον Pind. Ol. 1.

SYN. Ανατυλιτίζω, ανακυκλω.

Αναφυγά.

A N

Αναφυγάς.
 Αναφυγὰς κακῶν — Aesch. Ch. 943.
 SYN. Αναριζέ. αναφορέ.
Αναφυσία.
 — Εὐτ' ἀσπετον ἐκ καματοῖο
 Ἀσθμ' αναφυσίων. — Apoll. 2. 433.
 SYN. Αναπνεῖ, ασθμαίνω.
Αναφυσῶ.
 — Ὅν' αὐτὴ γὰρ ἀνεφυσῶ. Apoll. 2. 1213.
 SYN. Ανατελλῶ, ἀναρῶ. ἀνακοίμαω.
Αναχαζομαι.
 τέκεα νῦν αὐτὸς γ' ἀναχαζομαι — Il. ε. 822.
 SYN. Αἰχάζω, ἀναχωρεῶ, ἀναφαιτάζω, ἀνα-
 ποδίζω, ὑποποδίζω, ἀνακλεπτομαι, ἀναστρέφω,
 ἀναγῶ.
Αναχαίνω.
 — Κἀναχανὼν μέγα ἀνεκράγον. Arist. Eq. 638.
 SYN. Χαίρω, ἡσυχῶ, ἀναχασκῶ, διαχασ-
 κῶ, ἀποχαίνω.
Αναχαιτίζω.
 — Ἐσθλῆς, κἀνεχαιτίζειν — Eur. Hipp. 1232.
 SYN. Χαλεπαίνω. — κατεχῶ — ἀναρριπίζω.
Αναχέω.
 Ἀναχέω χεῖμα δισκῶ. Anac. 51. 3.
 SYN. Ἐκχέω, παλινεκχέω. ἀνατυρβάζω.
Αναχραιομαι.
 — Κἀναχραιομένη γ' ἐν τριχί. Arist. A. 791.
 SYN. Δασυνομαι.
Αναχρεῖω.
 Ἀναχρεῖσθαι Βαχχείον. Eur. B. 1151.
 SYN. Ἀνυμνῶ, χρεῖω, σκαίρω, ορχεομαι.
Αναχωρεῖω.
 Αἶψ' ἀναχωρήσων — Od. p. 461.
 SYN. Αἰχάζω, ἀποχωρεῖω, ὑποχωρεῖω, ἀπερ-
 χομαι, ἀνερχομαι, ἐπαναστρέφω, ὑπάγω, ὑπο-
 νοστῶ. μεδίσταμαι, ἀφίσταμαι. ἀπαυτομο-
 λῶ.
Αναψαλίσσω.
 — Τὸν ὠδινόντα μορμυτῶν λόχον
 Ἀναψαλίσσῃ. — Lyc. 343.
 SYN. Ψαλίσσω, ἀνακρίβω, διακρίβω.
Αναψυκτῆρ.
 Ποτὶν ἀναψυκτῆρα — Eur. Fr.
Αναψυχή.
 — Κακῶν δ' ἀναψυχὰς
 Θεοὶ βροτοῖσι γέμυσιν
 Ἀπῶτων τέμν' ἔχοντες αὐτοί. Eur. Supp. 615.
 SYN. Ἀναψύξις, ψυξίς, ψυχμός, καταψυ-
 ξίς, περιψύξις, ἀναψυξίς.
Αναψύχω.
 Ἀλλ' αἰεὶ Ζεφυροῖο λιγυπνεύοντος ἅπτας
 Πικρὰς ἀνέμους, ἀναψύχω ἀνδραπῆς. Od.
 δ. 568.

A N

Ἡρα, δὲ ἀκτὴρ φῶτ' ἀναψύξον ποτῶν. Eur. Hel.
 1100.
 SYN. Ψύχω, ψυχρίζω, ψυχραίνω, διαψύχω,
 καταψύχω, περιψύχω. ἀνάκταμαι, ἀναδελ-
 πῶ, ἀναψύπτω, ἀναδάρβω. ἀπαταῶ.
Ἀνδανῶ.
 — Καὶ ἀνδανεῖ αὐτῇ. Od. β. 114.
 SYN. Ἀδῶ, ἀρεσκῶ.
Ἀνδρῶν.
 — Λίστρον ἐπὶ πρῶτοντος εἰσείας
 Ἀνδρῶν — Mosch. 4. 102.
 SYN. Ἀλοξ. ἀκρον. ταφρος.
Ἀνδρίχα.
 — Ἡ δ' ἀνδρίχα πᾶσα κείσθῃ. Il. π. 578.
 SYN. Δρίχας, ἐπιδρίχα.
Ἀνδραγαθία.
 — Ἀνδραγαθίας. — Ἰσχαδῶν. Arist. Pl. 191.
 SYN. Ἀνδραγαθήμα, καλοκαγάθια, ἀγῆ-
 νερη, ἀνδρεία, ἀλήθ, χρηστότης.
Ἀνδραγία τῶ.
 — Βροτοὶντ' ἀνδραγί' Ἀχαιῶν. Il. ξ. 509.
 Εὐρ. Ἀνδρῶν ἀγρευμάτων, σκύλα, ἐναρα.
Ἀνδρακας.
 Ἀνδρακας ἡμῖς δ' αὐτῇ — Od. γ. 14.
 Εὐρ. Κατ' ἀνδρα.
Ἀνδραποδίστης.
 — Ἡκὼν ἐκ Θέσσεσσι.
 Περὰ πλείστον ἀνδροποδίστων. Arist. Pl. 521.
Ἀνδροποδον.
 Ἄλλοι δ' ἀνδροποδίσται. — Il. η. 475.
 SYN. Ἀνδραμαστόν, ἀγρυρνήστον, ὑποχει-
 ριστῶν. δῦλος.
Ἀνδραρίον.
 Ἀλλ' ἀνδραρία μοχθηρὰ — Arist. 516.
Ἀνδρίον.
 — Τὸ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὐτῶν. Theoc. 5. 40.
 SYN. Ἀνδρωπαρίον, ἀνδρωπίον, ἀνδρωπίσκος,
 ἀνδρίσκος.
Ἀνδραχθῆς.
 — Ἀνδραχθῆσι χερμαδίοισι. Od. κ. 121.
 SYN. Βαρύς, ὑπερβρίθης.
Ἀνδρεία.
 — Ἐκτορα
 Ξυνεῖσι γένει πλεονέτε, κἀνδρεία μέγαν. Eur.
 Tr. 669.
Ἀνδρία.
 — Μεγα ὀρεονὲν ἐπ' ἀνδρία. Ib. Herc. f. 475.
Ἀνδρῶν.
 Καὶ τὸ μοι τ' ἀνδρῶν, ἡ προμηθεῖα. Supp.
 510.
 SYN. Ἀνδραγαθία, κροῖσι, ἀγρυρνήσι, ἀνδρ-
 τῆς, κρατος, μένος, ἀλήθ, εὐσθύνεισι. ἐνψύχια.

ΕΡΙΤΗ.

A N

Ὡρὴ γὰρ σε πείσεν ανεργῷ. — Anac. Ep.
 SYN. Ἀπιστῷ. ἐκνομῷ. — ἀμνηστευτῷ.
Ανεγείρω
 — Καὶ ἐξ ὕπνου μ' ανεγείρεις. Π. ψ. 15.
 SYN. Εγείρω, διεγείρω, εξεγείρω, αφυπνίζω,
 ἀριστήμι, ἐξανιστήμι, ἀναζωπυρῶ, ἀναζωγρεύω.
Ανεῖλην. (Adv.)
 Ἀλλ' ἀνέλην ὁδε χᾶρ. — εἴρεται. Soph. Ph.
 1182.
 SYN. Ἀρδην, παμπαν, διαμπερές, — συμμίσγα.
Ανεῖω
 Εἰς εὐνὴν ἀνεσθαιμι. — Π. ξ. 209.
 SYN. Ἀναβίβαζω, ἀνατίθηναι.
Ανεμῖν
 Γινώσκαι, εἰ σε διψῷ ἀνεμῖνα χεῖλεα τέρεει.
 Theoc. 22. 63.
 SYN. Ἀνετῷ. διαλυτῷ. ἐκμῆλῃς.
Ανεμι.
 Δακρυκοεὶς δὲ τ' ἀνεσι πᾶσι ἐς μητέρα χερσιν.
 Π. χ. 499.
 SYN. Επαῖνέμι, ἀνακομιζομαι, ἀναλυω.
Ανεμων.
 — Ἡ παμπαν ἀνεμων, πὲ πενιχρῶ. Od. γ.
 348.
 SYN. Ἀνεματῷ, δυσημων, δυσηματῷ,
 κακοειμων, ἀνενδυτῷ. γυμνός. ἀπεπλῷ.
Ανεργα.
 — Γῶων ἀνεργε φалаγγας. Π. γ. 77.
 SYN. Επεχω, συνεχω, συνεργα, συτισχω,
 κωλυω, αποκωλυω, ἀναστειλω, ἀναστρέφω, ἀ-
 ναχαίτιζω. ἐρητυω.
Ανεκτα.
 — Ἀνεκτατῷ. — Lyc. 379.
 SYN. Ἀεατῷ, ἀκελευθῷ, ἀνεισοδῷ.
Ανεκτῷ.
 — Λοιγία ἐργα τὰδ ἐσσεταί, εἴδ' ἐτ' ἀνεκτα. Π.
 α. 573.
 SYN. Ἀνασχέτῷ.
Ανελευθερῷ
 Μηδ' ἀνελευθερῷ ἴθι. — Pythag. 38.
 SYN. Δελοπρεπής, μικρολόγῷ, αἰσχροδής,
 αἰκνής, ἀκρῆμῷ. πιναρδός, φιλοκερδής.
Ανελιννω.
 — Διὸν γὰρ ἀνελιννω αὐθι μενοντες. Suid.
 SYN. Ἀναπαυω, διατρίβω, ἀναστρέφω.
Ανελισσω, Ἀνελίτῳ.
 Γῶσσ' ἀνελισσομένη. — Arist. R. 849.
 Expr. Ολισθηρά.
 SYN. Ἐλιτῷ, ολισθαίνω. δίρεω. Κυλινδῶ. —
 ἀνατυλίτῳ
Ανελκω.
 — Καὶ εἶπον ἀμφὶς ἀνελκε. Π. μ. 434.
 — Ὁ δὲ τοξὺν πῆχυν ἀνέλκε. Ib. λ. 375.

A N

SYN. Ἐλκω, ἀνελκῶ, ἐξελκῶ, ἐξελκῶ, ἀφελ-
 κῶ, ἀφελκῶ, ἀνόςπαω, ἀντιπερίσπαω, ἐξαίρω,
 ἀναγῶ, ὑπεξαγῶ, ἀνερῶ.
Ανελπίς,
 Σωτηρίας ἀνελπίς. — Eur. Iph. T. 487.
Ανελπιστος.
 Ἐλπίδες ἐν ζωῷσιν, ἀνελπιστοὶ δὲ θάροντες.
 Theoc. 4. 42.
 — Ἀνελπιστῷ βιοτῷ. Soph. El. 187.
 — Ἀνελπιστον δῶμα. Ib. Tr. 686.
Ανεμβατῷ.
 Γυμνοφοροὶς βελέεσσιν ἀνεμβατῷ ὁ πρὶν ἐσώτων.
 Ep. 1. 3.
 SYN. Ἀνεκκατῷ. — δυσπεθής.
Ανεμῷ.
 Ἐν δ' ἀνεμῷ πρῆσεν μεσον ἰστιον. — Π. α. 481.
 SYN. Ἀντης, πνεῦμα.
ΕΡΙΤΗ. Ἀργαλῆ, ἀκραῖς, ἀδρανής, ἀδρη-
 γενής, ἀρπαξ, ἀπαλός, ἀντιπορῷ, ἀλίας, ἀθ-
 ρί, βυκτής, ἀλεξικακῷ, δυσαῖς, δειρὸς, δυσ-
 χής, βοσγλινῷ, γαιοπορῷ, ἐπειγμένῳ, ζαχ-
 ρεῖς, ζαῖς, ζαδεῖ, ζαμενής, εὐθυπτοῖ, ἐρι-
 πνευστῷ, ζωφός, ομβροφός, διίπετης, ὑψι-
 πετής, ξηρός, εὐοδῷ, λιγύς, κλορεω, ολός,
 λιγυπνοῖ, λιγυγαλῆ, κελαδόνδης, λιπαρός, θοός,
 λιγυρός, κραίπνός, κωφός, μέγας, παντοῖ,
 πολυπλανής, πολυπυλός, καρτερόθυμος, χαλε-
 πός, χειμεριῖ, χελιδονί, φυλλοχόος, ὑδρισ-
 τής, φοιταλῆς, φθονερός.
ΡΗΡ. Ἀνεμῷ πνοῇ, — ἴς. Ἀνεμων λαίφρα κε-
 λευθα. — δηληριάτα ρηων. — Ἀνεμοδρόμῳ αλ-
 κῇ. — νεφεα σκιοεντα δονησας. Λαίφραων ἀν-
 μων ἱερὸν μενῷ. Ἡδὲ πολυρροῖζων ἀνέμων ἀ-
 ληκτῷ ἰσθ. Cal. Ἐντυχίας πῆρυγεςσι μελῷ
 συρίζον αἵται. Nonn.
Ανεμοεῖς. Poet. Ἡμεροεῖς.
 Ἀνεμοεῖς δὲ γ' ἐπ' οὐρανῷ. Eur. Heracl. 781.
 SYN. Ἀνεμιός, ἀνεμιδῷ, ἀνεμιατός, ἀνε-
 μωδής, ἀνεμωλῷ. ὑπνέμι, πνευματώδης.
Ανεμοσκεπής,
 Χλαίαινοντ' ἀνεμοσκεπῶν. — Π. π. 224.
 SYN. Ἀλεξανέμῳ.
Ανεμοσφαραγῷ. Vid. Πηλιον.
Ανεμοτρεφής
 — Ἐχὼν ἀνεμοτρεφῆς ἐγγῷ. Π. λ. 256.
 Expr. Κῦρον, ευκίνητον, ἡ στερεόν.
 — Κύμα — λαβρον ὑπὸ νεφῶν ἀνεμοτρεφῆς. —
 ο. 625.
 Expr. Τπ' ἀνεμῷ πυξήμενον. ὑψιλόν.
Ανεμοτροπῷ.
 Ἀνεμοτροπῷ θυελλῷ. Anac. 41. 14.
Ανεμωκῆς.
 Ἀνεμωκῆς δρόμον νεφέλας. Eur. Ph. 167.
 SYN.

A N

SYN. Ωκός, ταχύς, ὑποπτερός.
 Ανεμωλιός.
 —Συ δε ταῦτ' ανεμωλία βαζεις. II. δ 335.
 SYN. Μεταμωλιός, ανεμορροός, ματαίς, φλυαρός.
 Ανεμωνή.
 Ἀλλ' ἔσμεν βλητ' ἐστὶ κυνοσάτης, ἔδ' ανεμωνή
 Πρὸς ῥόδα. —Theoc. 5. 92.
 ΕΡΙΓΗ. Ειαρινή, μινυθαδιν.
 Ανεξέταστος.
 Ανεξέταστον μὴ κολάζει μηδὲνα Sent.
 SYN. Αδισεταστός, ανεξερευνητός, αβασανιστός, αγυμναστός, αδοκιμαστός, ανεξιλεγκτός.
 Ανεξόδος.
 —Ανεξόδον εἰς Αχεροντα. Theoc. 12. 19.
 SYN. Ανεκβάτος, ανοστός, ανοστήτης, ανοστήμας.
 Ανεορτός.
 Ανεορτός ἱερῶν, καὶ χορῶν τητωμένη Eur. El. 310.
 SYN. Ατελεστός, ανοργιστός, ασχολός, απρεπής.
 Ανεπιληπτός.
 Ακέραιος, ανεπιληπτόν ησκηκὸς βιον Eur. Or. 920.
 SYN. Αναμαρτητός, αδιαφθορός, αβλαβής, ανεπιτιμητός, αμεμπτός.
 Ανεπιζέστος.
 Μηδὲ δόμον ποίων ανεπιζέστον καταλείπειν.
 Hes. ε 744.
 SYN. Αξέστος, ακατεργαστός, ἄξος, ασκεταρὸς, ἀκομψός, ἀκοσμός, ατελής.
 Ανεπιρρέκτος.
 Μηδὲ ἀπὸ χυτροποδῶν ανεπιρρέκτων ανελοντα
 Εσθην. —Ib. 746.
 SYN. Ακαθάρτος, μὴ καθιερωμένος.
 Ανεπιφθονός.
 Ανεπιφθονὸν ἐρυσον εὐχός. Soph. Tr. 1051.
 SYN. Ανεμιστητός, ανεραστός.
 Ανεπιφραστός.
 —Κανεπιφραστοῖς δυναι. Suid.
 SYN. Αφατός, ἀρητός.
 Ανεργός.
 Δι' ἐργ' ανεργα γ' ὀλλυσαι—Eur. Hel. 366.
 SYN. Ανεργητός, απραγτός.
 Ανερεπτός.
 Τον καὶ ἀνρεπῆσαντο θεοί—II. υ. 234.
 SYN. Αναρπαζός, συναρπαζός, αλισκός.
 Ανερευνητός. (Adv.)
 Τι χοῦμα γ' ανερευνητα δυσθυμῇ, γυναι;
 Eur. I. 255.
 SYN. Λαθραίως, κρυβδὰ, κρυβδην.
 Ανερευγός, Ανερευγόμενος.

A N

Οστε δὲ ἐξ ἀκρῆς ανερευγεται εἰς ἄλλα—Apoll.
 2. 745.
 SYN. Ερευγόμενος, απερευγόμενος, καταρρεῶν, ἐξείμι.
 Ανερομαι, Ροστ. Ανερομαι.
 Εἴλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνῆρατο, ἰδὺ γλασσας. II. φ. 508.
 —Μετπεσσιν ανερομενός προσεειπεν. Od. δ. 461.
 SYN. Ανερώταω.
 Ανερώω.
 —Ανα θ' ἰττία λευκ' ἐρυσαντες. Od. ι 77.
 —Ανερωσασα δε πεπλος. Theoc. 14. 35.
 SYN. Ανερώ, ανελκω, αναγώ, ὑπαγώ, αναίρω, ὑφαίρω, αναστέλλω.
 Ανερχόμενος.
 Φοινίχ' νεον ἐρνός ανερχόμενον ἐνοησα. Od. ζ. 163.
 —Σκοπὴν εἰς παιπαλοεσσαν ανελθόν. Ib. κ 97.
 Τῷ δ' ἄρ' ανερχόμενῳ πυκινὸν δολον ἀλλον ὕφαινε.
 II. ζ. 187.
 SYN. Αυξανόμενος. —ἀείμι, ἐπορεύμι, αναβαίω, επαναβαίω, ἐπιβαίω, επανερχόμενος, ἀνηκω, επανηκω, αναγχεῖω, επαν' ἀγχεῖω, ἀνακαμπήω, επανακαμπήω, ἀναστρέφω, επαναστρέφω, ὑποστρέφω, ἀπονέομαι, νοστέω, ἐκνοστέω, παλιννοστέω.
 Ανερώταω.
 Καί μιν ἀνθρωπῶν—Od. δ. 251.
 SYN. Ανερόμαι, πυνθάνομαι, αναπυνθανομαι, ἐκπυνθάνομαι, επερώταω, συνερώταω, διερώταω, ἐρεώ, ἐρεώ, ἐρομαι, ἐιρομαι, ἐξερομαι, ἐρεῖνω, ἐξερεῖνω, επερομαι, συνερομαι, ἐξερομαι, ἐξερεῖμαι, διερομαι, διεξερομαι, αἰτεῶ.
 Ανεστίς.
 Αρητῶρ, ἀθεμιστός, ανεστίς—II. ι. 63.
 SYN. Αροικός, ἀστεγής, ἀστεγός, φυγός.
 Ανευ, (Pαρ)
 —Ανευ εἶναι ἔδ' συν αὐτῷ. II. ε. 437.
 Ανεῖς.
 Ορθοποδες βασιοντὲς ανῖς μογερόιο τίθηνης. Nic.
 SYN. Διχα, ἐξω, χωρίς, ἀτερ, ἐκῆτι, ἐκτός.
 Ανευάζω.
 Βακχον—σφαλτην ανευάζοντες—Lyc. 207.
 SYN. Ανευφημεῖν.
 Ανευρισκός.
 Στυγρόν τὸν ὕν ανεύρον—Theoc. 30. 9.
 SYN. Εξευρισκός, παρευρισκός, ἐξευρισκός, προσευρισκός.
 Ανευρεῖς.
 Ορθὸς ἐκράν, εἰς σπὴν ανευρεῖσιν, θεός. Eur. I. 569.
 SYN. Ευρεῖς, ευρεῖμα, ευρημα, ἐξευρεῖς, ἐπιτεχνήσις, ἀγαληψίς.
 Ανευφημεῖω,

A N

Ανευφημῶ,
 Ἐπ' ἀξιοῖται ἄρ' ανευφημεί δομός. Or. 1339.
 Ανευφανῶ,
 Ἀπας δ' ανευφανῆσαν οἰμαγῇ λεώς Soph. Tr.
 756.
 SYN. Κατευφημῶ, αναβρηνῶ, ἀνηχῶ.
 Ανεφελῶ,
 —Ἄλλα μάλ' αἰθρη—πεπλάται ἀνεφελῶ. Od.
 ζ. 45.
 —Ἀνεφελον κακον—Soph. El. 1259.
 SYN. Ευδῖῶ.—διαδηλῶ, ασκίαστῶ.
 Ανεχῶ.
 —Ἄλλ' ανεχ' ἵππους. Il. ι. 426.
 Ως τί τευ ἡ βασιλῆῶς ἀμυμονος, ὅστε θευδῆς
 Ἀνδρασιν ἐν πολλοῖσι, καὶ ἰφθιμοῖσιν ἀναστων
 Ευδικίας ανεχῆσι. Od. τ. 109.
 SYN. Επεχῶ, ἐπισχῶ, ἀντεχῶ, συνεχῶ, κατ-
 εχῶ, ἀνεργῶ, σχμαῶ, καταστella. ἀναφερω.
 ἀνατείνω. αὐξῶ.—Τιμαῶ. ἀνύψω—ὑπερκει-
 μαι.
 Ανεχομαι.
 Οὐ γὰρ ξείνης οἶδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνεχονται.
 Od. η. 32.
 —Εἰς ἐνταυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην. δ.
 595.
 —Ὅφρ' ἀνεχοιτο θαμὰ θρασυκοντας οἰστές. Il. ο.
 470.
 SYN. Αρεχῶ. εἰω, ἀναδέχομαι, ὑποδέχομαι,
 ἀντεχομαι, διαμενω. ἀνατλήμι. αὐξανομαι.
 καταφρονέω. ὑπομένω.
 Ανεψιος.
 —Ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες. Il. ε. 460.
 SYN. Εορ, κηδεστῆς, συγγενῆς, ἐξαδελφός.—
 ἀγχιστεύς, ἐπὶγονός, ἐπιγενής.
 Ανεώς.
 Δὴν δ' ἀνεὼ ἦσαν—Il. ι. 30.
 Τιπὶ ἀνεὼ ἐγενεσθε—β. 323.
 SYN. Ακην. ἀφανός, ἀλαλός, ἡσυχός.
 Ανηβῶ.
 —Οὐ γὰρ ἀνηβῶν
 Δις πελεται πρὸς θεῶν, ἐδὲ λυσίς θάνατον.
 Theog. 1003.
 SYN. Ἠβῶ, ἀνηβασκῶ.
 Ανηετήριος.
 —Ἄλλ' ἀνηετήριαν
 Ρωμὴν ἐπαιῶ λαμβανέιν.—Eur. Andr. 552.
 SYN. Ακμαστικὸς, νεωτέρικος, ἀναζέων.
 Ανηεός.
 Παῖς μὲν ἀνηεός ἐὼν ἐτι νηπιός, ἔρκος οὐδ' ὄντων
 Φύσας ἐνθάλλει πρῶτον ἐν ἐπ' ἑτέσιν. Solon.
 Αμῶ τῶν ἡττην πυρροστρίχῳ, ἀμῶ ἀναβῶ.
 Theoc. β. 3.

A N

SYN. Ανικλός, ἀποθρίξ, ἀφελίξ, ἀχρός. ἀν-
 λικρός.
 Ανηθῶν.
 —Σκιαδὲς μαλακῶ βριθῦσαι ἀνηθῶ. Theoc. 15.
 119.
 EPITH. Ευθαλῆς, ἔλον.
 Ανηθίνος.
 —Στεφανον-ἀνηθινον, ἡ ῥοδοντα. Ib. 7. 68.
 Ανηκεστός.
 —Τότε κέν μιν ἀνηκεστον λαβεν ἀλγος. Il. ε. 394.
 SYN. Ανιατός, ἀθεράπευτος, ἀνιάτρευτος.—
 Απαρὰμυθῆτος, ἀφορητός, δυσανσχετός, ἀπηνής.
 Ανηκκοός.
 Οππότε πρῶτα θανώμεν, ἀνακοοὶ ἐν χθονὶ καίλα
 Ευδομέας—Molch. 3. 108.
 SYN. Απηκκοός, ἀνυπηκκός, ἀνυποτακτός, ἀπει-
 δής. ἀνηλατός. ἀμαδής.
 Ανηκυστέω.
 —Οὐδ' ἀρα πατέρους ἀνηκυστήσιν Ἀπολλων. Il.
 ο. 236.
 SYN. Νηκυστέω, ἀπειδέω, παρὰκω.
 Ανηκυστός,
 —Ἀνακυστα τὰς τυραννὸς παθεῖα—Eur. Hipp.
 362.
 SYN. Αρῆτος, ἀπυστός.
 Ανηκῶ.
 —Τέρπον τόδε μέζον ἀνηκεῖ
 Ἡ κατ' ἐμὰν ῥωμῶν. Soph. Tr. 1035.
 SYN. Οομαῶ. ἀναβῶ. ἐντυγχάνω, ἐπι-
 βαλλῶ. συγγινομαι.
 Ανηλεής.
 —Ἡρῆ, σὺ δ' ἐτι τῆμος ἀνηλεῆς ἦτορ ἐκεῖτο. Call.
 4 106.
 SYN. Αμειλιχός, ἀνοικτός, ἀπηνής, σιδῆ-
 ροφρων, φιλαίμων, ὠμὸς, τιμωρητικὸς.
 Ανηλιός.
 —Λισσώδης ὡς πετρεῖας-λιβῶς ἀνηλιός. Eur.
 Andr. 534.
 SYN. Αεῖλος. περισκεφής. συμπεφής.—Πολυη-
 λιος.
 Ανηνεμός.
 Ανηνεμὸν τε παντῶν χειμῶνων. Soph. Oed. C.
 709.
 Ανηλιπός.
 —Μὴ ἀναλιπὸς ἐρχεῖ, Βατῆ. Theoc. 4. 56.
 SYN. Αρυποδῆτος, ἀπεδῆλος.
 Ανημελκτός,
 Θηλείαι δ' ἐμεμνηκεν ἀνημελκτῶν περὶ σπῆες.
 Od. ι. 439.
 Ανημερός.
 —Ανημερον, ορεῖαντ' ἐκβολῶν. Eur. Hec. 1084.
 SYN. Απηνής, ἀπανθροπος, ἀμειλιχός.
 Ανηνυστός,

Α Ν

Αννυστος, Ανηνυτος.

—Ανηνυστω ἐπὶ ἐργῳ. Od. π. 111.

—Παντεςσι δ' ανηνυτος εισατ' αειδους. Apoll. 3 502.

—Ανηνυτον οἶτον εχουσα κακῶν. Soph. El. 168.

SYN. Αχρηστος, δυσκατορθωτος, ακατεργαστος, αδοκιμος—αρετρος, πολυς, ατελειωτος, απληρωτος, απρακτος.

Ανηνορ.

Μη σε—κακῶ και ανηνορα θει. Od. κ. 301.

SYN. Ανανδρος, θηλυφρων, αμαχος, δειλος.

Ανιρ.

Ου γαρ τι γλυκυδυμος αιης ην, κδ' αγανοφρων. Il. υ. 467.

Τωδ' κτως τις ομοιος επιχθονιων γενετ' ανιρ. Ib. β. 553.

—Ου μιν γαρ τυγε κρεῖσσον και αρειον Η δδ' ομοφρονεοντε νοημασιν οἶκον εχρητον Ανηρ ηδδ' γυνή.—Od. ξ. 184.

SYN. Ανδρωπος, βροτδς φας.—ακαυτος.

ΕΡΙΘΗ. Αρηιος, ασπιδιωτης, αλκιμος, αγριος, απαλαμνος, απιστος, αλφιστης, αρενσιθεος, αλλογλωσσος, βαρβαροφωνος, αεργος, αβιμιστος, αιδυλος, αϊζηιος, αγχινος, βυληφορος, βιαδαλμος, βροτδς, ευθυμαχος, ακηλητος, γαινιος, ιβυδικης, ευορκος, ευρυθυμος, εχεφρων, δειλδς, δεινδς, ελαφρδς, εσθλδς, θνητδς, θαρσαλειος, καρτερδς, κρατερδς, μενεχαρμος, ελος, πελωριος, πολυπαμμων, κυδαλιμος, πολυτονος, πολυρρην, κισθιλος, κενεφρων, καρτεροδυμος, πολυτλητος, πολυιδρις, φραδμων, χαλχοεωρεης, σιδεροφορος, φερισσακης, σακισπαλος, φριξανχην, υπερσπλος, ταλακαρδιος, σιτοφάγος, αμμοτηδς, ωκυμορος.

ΡΗΡ. Ου μιν γαρ τί πε εστιν αἰζυρωτερον ανδρός.—Αρταβαν γινος ανδρῶν.

Ανιρεφδς.

—Ητ' εκτος ανιρεφδς πελε κη. Apoll. 2. 1175.

SYN. Αστεγης, αστεγαστος, ασκαπαστος—επιμεφδς.

Ανηροσιν.

Ασπαρην και ανηροσιν—Sibyll. 3.

Ανηρατος.

Αλλά τὰν ασπαρτα και ανηροτα παντα φουονται. Od. ι. 109.

SYN. Αγειωργητος.—ασπαρτος.

Ανησκατς.

Νοση μὲν κδ' αλλος, ανασκατοι δδ' γινωτο. Theoc. 6. 46.

SYN. Αντλητας, αχωρωτος, ανικητος.

Ανηστικ.

—Ις γαρ συ πρῶτος ακητος Φοιτας ἐπὶ δειπνον ανηστικ. Suid.

Α Ν

• SYN. Νῆστις, αγευστος.—διακορδς.

Ανηρωστος, Εως υφῆψε δδμ' ανφαιστω πυρί. Eur. Or. 620.

Ανθαιρεμμαι.

—Ουδεις στεφανον ανθαιρησεται. Hec. 658.

SYN. Αποφερῳ. προκρινῳ, προτιμαῳ.

Ανθαμιλλος.

Τοῖς ανθαμιλλοις ησι πολειμισατοι. I. 606.

SYN. Αντιζηλος, αντιτεχρος, φιλανηκος.

Ανθαπτομαι.

Ανθαπτομαι σα τῶνδ'ε τῶν αυτῶν εγῳ. Hec. 274.

Ταχυς βαδιστης τερμινων ανθηπτετο. M. 1182.

SYN. Καθαπτομαι, διαπρατῳ.

Ανθεια, Nom pr.

—Ηδ' Ανθειαν βαθυλιμον. Il. ι. 151.

ΕΡΙΘΗ. Ποιησασα

Ανθεις,

—Επ ανθειμδων συμβολα κῶσα βαλῶν. Suid.

Ανθεμων,

—Εχων στεφανον ανθεμων. Arist. A. 991.

SYN. Ανθος.

Ανθεμα τα.

—Αγνῶς ανθεμα χρυσογονας. Theoc. Ep. 13.

SYN. Χαρισματα, αναθηματα.

Ανθεμοεις,

—Εν λιμῶνι Σκαμανδριῳ ανθεμειντι. Il. β. 467.

Ανθεμωδης,

Λιμῶνας ανθεμωδεις—Arist. R. 452.

Ανθεφορος,

Μιλακος τ' ανθεφορου—Eur. B. 702.

Ανθηφορος,

Λιμακας τ' ανθηφορου. Iph. A. 1544.

Ανθοφορος,

Ανθοφορον αν' αλσος παιζοντες. Arist. R. 444.

Ανθηρδς, (Μεταφρ.)

Ανθηρδς μιν ειματων στολῳ. Eur. I. A. 73.

Ανθιμος,

—Ηδ' ερατῶν τε μελισσης ανθιμον εἶδα. Orph. L.

Ανθιος.

—Οἷτ' ανθιον εἶδα. Od. ι. 84.

SYN. ανθιος, ανθιμος, ευανθεμος, ευανθδς, ανθημαν, ανθημδς, ανθοφυς, ευθαλδς, τηλεθαος—κοικιλος, ακθεριμος, λαμπρδς.

Ανθεμορρυτας.

Ξυθος μελισσας ανθεμορρυτον γινες. Eur. Iph.

T. 633.

Ανθεμυργδς.

Τῆς τ' ανθεμυργῳ σταγμα—Aesch. Pers. 614.

Ανδρεων.

—Δεξιτερῇ δ' αρ' υπ' ανδρεωτος εἶλα. Il. α. 501.

SYN. Γενιον.—στομα.—λαρυγξ.

Z

ΕΡΙΘΗ.

ΕΡΙΤΗ. Λαχνηεις, δασυδριξ, περιπλοχος, γασιος — Σενωρις, Σενμαχος, πολυχανδης, βαρυγλωσσος, ευγλωσσος, λωξητηρ, απειλητηρ, ακοντιστηρ, πυριβαλλης, ευρωεις, βαθυστηριγξ. Nonn.

Ανδερικος.
Ακρον επ' ανδερικων καρπων θιον, κδε κατεκλων. Il. v. 227.
Αλλα παλαιοινη επινηχεται, ανθερικος ας. Call. 4. 193.
SYN. Σταχυς, ανδεριξ, αδεριξ, αθηρ. — δ πυ ασφοδελος καρτος.

Ανθεω
—Πριν σφωιν υπδ κροταφοισιν ιυλης Ανθησαν. —Od λ. 319.
SYN. Διανθεω, αχμαζο, βρυαζω, θαλλο, εξωμυμαι.

Ανθελιος.
Ανθελιον προσωπον εκφαισιν θεων. Eur. R. 1550.
SYN. Προσηλιος, προσηλιος

Ανθιζω.
Τδτε και ροδων ανητων
Νεον ερος ηνθισε χδων. Anac. 53. 36.
SYN. Διανθιζω.

Ανδροκροκος.
Ανδροκροκοισι πηλαις. Eur. Hec. 469.

Ανδρομομος.
—Ανδρομου-βοις—Aesch. Supp 44.

Ανδοπλιζω.
Ιππειςσι δ' ιππεις ησαν ανδοπλισμενοι. Eur. Supp. 666.

Ανδοπλιτης.
Προς ανδοπλιτη ξυνδν ογχησει μορον, Lyc. 64.
SYN. Τοξοτης. ανδαμιλλος.

Ανδορ.
Ρχη μεν μελαν εσκε, γαλακτι δε εικελον ανθος. Od. κ. 354.
Και δ' ιχει ηδης ανθος, οτε κρατος εστι μεγαiston. Il. v. 484.
SYN. Ανθεμον, ιανθος, ιον, θρονον, λεριον, ανθη. ανδοσυνη αυτον.—Καλλωπισμα.

ΕΡΙΤΗ. Αγλαον, αγλαομορφον, ευωδεις, ευποικιλον, πολυτοικιλον, ειαιρινον, ιμερτον, παθαρον, καλον, μαλακον, δροσερον, αφροδισιον, λεπτον, λευκον, λειμωνιον, λαχυνην, τερπνον, ευτεοπις, μελισταγεις, πορφυρεον, ποιηεν, ροδον, ευκισεν, κλωστον, πολυδρεπλαν, σταφυλικομον, ιακινθον, χλοερν.

P H R. Παμοφορ γαιας τεκτα. Aesch.
Λειμωνων εωροτροφων πετηλα. Theoc.
Λασις φιλα εργα μελισσας. Ib.
Κηωισσα λοχηνη. Γης βοστρυχος. Nonn.

Ανδοσμιας.

—Ονη μελανος ανδισαμιν. Arist. Pl 808.
SYN. Ευσομος, περισομος, ηδης ανθηρης.

Ανδρακευω.
—Χρη τας μυσαρδς γυναικας ανδρακευω. Arist. L. 345.

Ανδρακιζω.
Κανδρακιζων τε ρεβηθη—Pac. 1136.
SYN. Ανδρακω. φρυγω.

Ανδρακιδ.
Ανδρακιδην στροσεας οβελος εφυπερθε τανυσσε. Il. ε. 123.

Ανδρακισ.
—Επ' ανδρακιδων πεπλησμενος. Arist. V. 1122.

Ανδραξ.
Ουδδ ποτε χθιζδν περιδοσκειται ανδρακα τερεη. Call. 2 84.
SYN. Θυμαλω.

ΕΡΙΤΗ. Αιδομενος, φλογοεις, ζων.

Ανδρηνη.
—Κεντεμενος, ωςπερ υπ' ανδρηνων. Arist. N. 944.
SYN. Σφηξ μελισσα.

Ανδρηνων.
Εξελδν ημων μενοπων
Προς βιαν τανδρηνια. Arist. V. 1075.

SYN. Κηριον, μελιδειον, μελικηρις, υριον, σμηινος.

Ανδρωπαριον.
Τολμωντε δρην ανδρωπαριω κακοδαιμογε Pl. 416.

Ανδρωπαριον.
—Μενελεων ανδρωπαριον. Eur. Cyc. 184.

Ανδρωπισκος.
Ο πλῆτος, ανδρωπισκος, τοις σοφοις θεός. Ib. 315.
SYN. Ανδραριον.

Ανδρωπιος.
—Αλλα των ανδρωπινων. Arist. V. 1174.

Ανδρωπειος.
Γινωσκε τ' ανδρωπεια—Eur. Fr.

SYN. Ανδρωπικης, ανδρωποκαδης, ανδρωποφυης, ανδρωπωδης, ανδρομοιος. — φιλανδρωπος, επιεικης, ευγνωμων, χρηστος.

Ανδρωποδαιμων.
Ανδρωποδαιμων κεισεται βλεπων φας. Eur. R. 971.
SYN. Θεανδρος.

Ανδρωποκτονος.
—Βορδ χαιρισιν ανδρωποκτονω. Cyc. 127.

SYN. Ανδροφονος.

Ανδρωπος.
—Ει παρδ τις τε κιαν ανδρωπος οδιτης. Il. κ. 263.

SYN. Ανιρ. Σητης. αθηρ.

Ανδρωποι.

A N

Παντας ἐπ' ἀνδραπες.—Π. κ. 213.

SYN. Μερopes, βροτός, θνητός.

ΕΡΙΘΗ. Επὶ χθονιοί, ἐφημεριοί, μερopes, θνητοί, αμαθείς, ἀφραδείς, ἀργαλλοί, ἀλημονες, αἰνομοροί, ἀφωτιστοί, ἀπείρεσιοι, αἰολοβυλοί, ἀπιστοκόβοι, ἀλφιστάι, ἀπλήνεις, αἰσιοί, ἀμανροβίοι, διοτρεφεῖς, δυστλημονες, δειλοὶ, δίκαιοι, θυμοβόροι, θεογλωσσοί, θεοστρυγείς, εἰενοὶ, εἰκέλογεροί, ἐφημεριοί, ἐριθυμοί, κηρίτρεφεῖς, μαχηροί, κενεαυχίεις, κενόκρανοι, κακοτεχνιοί, κακοθυμοί, κακοδαίμονες, καταθνητοί, οψιγόνοι, οἰζυροί, ολιγοσθενεῖς, ολιγοδραγείς, οπισθοκομοί, πολυκλήροι, πολυσπερεῖς, πολυπλαγῆκτοι, πολυκμητοί, πολυτλητοί, πολυρόδιοι, πολυμοχθοί, παλιγγενεῖς, ποτισπλαγῆται, χαμαιγενεῖς, χαμαὶ οἰχομένοι, χαμευνάδες, χαμαιφρονες, ταλαεργδοί, φιλοκοστομοί, ὠκυμοροί. Vid. Βροτός.

PHR. Φύλλον γενεᾷ πρόσμοιοι. πλάσματα πλῆ. σκουσίδα φῶλ. ἀμειννά. Aristoph. Δυσμορα φῶλ. ἀνθρώπων. Ημεριος γενεα Eur. Φυτονο κρανιον.—Αγγίλος ἄλλος, Ουρανιδης, χθονιος ἐχέφρων μυστης. Naz. Μεροπῆς ριζα. Apollin. Ἀνταπὸν μακαρεσσι γενος — Opp.

Ωκυμορον ἄμα. Nonn.

Στρωφωμεσθ' ἐπὶ γάαν ἐτωσία φυσιωντες, Ἀνθρωποι θνητοί, ριῆς γενος, κδέν ἐόντες, Οἱ Σανατῶ ζωντες — Naz.

Ἀνθρωποσφαγία.

Πότερα το χερὶ σφ' ἐπηγαγ' ἀνθρωποσφαγεῖν. Eur. Hec 259.

SYN. Ἀνθρωποκτονεω.

Ἀνδυσερίζομαι.

—Καὶ γὰρ ἀνδυσερίζομαι. Ph. 633.

Ἀνδυπεργία.

Μητ' ἀνδυπεργεῖν αἰσχυρά τῶσι χρωμενοις. Hipp. 999.

SYN. Ἀμειβω, ἀντιδωρεω.

Ανία.

—Οὐδ' ἔτι σε χερὶ

Πρὶν ἄρῃ καταλέχθαι ἀνιη καὶ πολὺς ὕπνος. Od. ο. 393.

Μηπὺτ' ἀνικεστον, Κυρε, λαβῆς ἀνιην. Theog. 76.

SYN. Ἀχθηδων, ἀπορία, ἀτερψία, ἀθυμία, βαριθυμία, δυσθυμία, αἰλὺς, αἰλυσμός, ἀλγος, ἀχνύς, λυπη, πένθος, ἀδημονία, δυσχερεία, δυσπάθεια.

ΕΡΙΘΗ. Ἀργαλία, ἀπείρος, ἀτλητος, ἀγρυπνος, ἀκορεστός, ἀλίστατος, βαρεῖα, βαρυμηνίς, γλυκερὴ, πικρὴ, λυγρὴ, μελαγχ, γοερὴ, ολοή, στυγερὴ, δυσαλθῆς, κρατερὴ, θυμοβόρος, οξεία, κακοποτμος, πολυδ' ακρως, πολυδ' υνος, πολυσμαραγος, πολυπλαγῆκτος, πολυκλαυτος, πενδάς.

A N

PHR. Καὶ βαδὺς ἀφραστοίος πωσσυτος οἶκος αἰτης. Opp.—Λευγαλεσι πισταρμένος ἦτορ ἀνίας. Cal.

Ανιάζω.

Τρων δ' ὅς κτεατισσιν ὑπερβιαλως ἀνιάζει. II. σ 300

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον εὐκνημίδες Ἀχαιοί. Ib. ψ. 721.

—Ἀλλ' ἦδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι. Od. δ. 598.

SYN. Ἀνιαομαι. λυπιομαι, παραλυπῆμαι, ἀκαχιομαι.—ἀνίαω.

Ανιαρδς.

—Ανιαρδν οντας κτῆμα. Eur. Or. 230.

—Αντρω δὲ μιν ἀντην

Εξ' αὐτῆς μύθῳ προσεφωρεν—Apoll. 3. 1065.

Σωτήρ δομοίς, ἐχθροῖς ἀνιαρδς.—Arist. N. 1065.

Πάν γὰρ ἀναγκάλον χρεμ' ἀνιαρδν εφ. Theog. 472.

SYN. Δειδς, στυγερδς, ἀνιγρδς, ἀχθενδς, λυπηρδς, ἀχαρδς, γοερδς, ἀλεγεινδς, βαρυθυμος, ἀθυμος, ἀθεραπυετος. Δειδς.

Ανιάχω.

—Οἱ δ' εἰσδόντες

Ἡρώς μεσσηγὺς ἀνιάχων—Apoll. 2. 270.

SYN. Ἀναδωω, ἀνακραζω ἀντιφθεγγομαι.—

Ἀντηχίω, καναχίω, κελαδῶ.—ἀμειβομαι.

Ανιαω.

—Αἱ βομκεῖσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνιάσιν. Arist. Plut. 538.

SYN. Ἀνιάζω, ἀγχω, οχλειω, κακω, θλιβῶ, Καταπονεω, πιεζω, διαστρεβλω, συνθρυπῶ, ααδῶ.

Ανιαομαι.

Ἄλλα μὲν, κ γὰρ τις τοι ἀνιάται παρ' ἐντι. Od. ο. 334.

SYN. Ἀνιαω, ἀνιάζω, ἀκαχίμαι, ἀλυκτεω, ἀσχαλλω, ἀχλυμαι, ἀχνυμαι, ἀδημονεω, μοχδεω, ταλαιπωρεω. ἀχθομαι. συναλγῶ.

Ανιδρυτος

Δρομοῖς ἀνιδρυτοσιν ἠλαστρεν μ' αέ. Eur. Iph. T. 971.

SYN. Ἀσταθῆς, ἀστατος, ἀκαταστατος, ἀεκαίος, ἀνενδθτος, ἀστηρικτος ἀτερματιστος.—ἀνξίλαστος.

Ανιδρωτι.

Οὐ γὰρ ἀνιδρωτί γε μετ' ἀνδράσι κῦδος αἰεξεῖ. Cal. l. 1.

SYN. Ἀμοχθῆ, ἀπονητί.

Ανίρος.

Περιφροτες δ' ἀγαγ ἀντρω μανει

Μεμαργωμῖνοι κυνθρατέες θιῶν. Aesch. Supp. 765.

Ανίρος ἀθυτων πελατων—Eur. Supp. 147.

SYN.

A N

SYN. Αθιαστος, ανοσιος, ακαθαρτος, δυσκα-
 θαρτος, βεβηλος, ανοργιαστος, αποβαιμος, αμνη-
 τος, αβυτος, εξηγαστος.
 Ανιημι.
 —Εμε δ' ὅδ' ὥς θυμὸς αἰεῖ. Il. ο. 24.
 Η μάλα δὴ τίνα Κυπρίεσσι Ἀχαιῶν ἀνείσα—
 Ib. ε. 422.
 SYN. Ἀρημι, καθημι, παρημι. ἀναπειδω,
 ἀναπεμπω, παρορμαιω, ἀναβάλλω.—Καταλει-
 πω. ἀνδιδωμι, ἀναχαλαω.
 Ανικετευτος.
 —Εἴτ' ἀνικετευτος ἦς. Eur. Iph. A. 1003.
 Ανικητος.
 —Ανικητος καὶ ἀκηδής. Hes. θ. 489.
 SYN. Ἀδαμαστος.
 Ανιπτευω.
 —Ανιπτευοντος ἦλις κυκλω. Eur. I. 41.
 Ανιπτος.
 Ανιπτον, ἱπποτηντε—Saph. Oed. C. 954.
 Ανιπτοπος, Vid. Σελλοι.
 Ανιπτος.
 Χερσὶ δ' ἀνιπτοισιν Διὶ λείβεισθ' ἀθροπα οἶνον. Il.
 ζ. 266.
 SYN. Ἀλκτος.
 Ανισον, Seu. Ἀμυσον.
 Συν δε καὶ ἀμυσον το διπλὴν ἀχθος αἰετας. Nic.
 Ανιστημι.
 —Γεροντα δε χειρὸς ἀνιστη. Il. ω. 515.
 —Ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἐταῖρον. Ib. ο. 64.
 Οὐδὲ μιν ἀνστήσεις.—Ib. ω. 551.
 SYN. Ἀνεγερω, ἀνορθω, ἀνακυψω. ἀπαρ-
 τίζω.—ἀνασκευάζω.—παρορμαιω.—διανιστη-
 μι.—μετοικίζω.
 Ανιστορεω.
 —Τὴ δὲ καὶ μ' ἀνιστορεῖς πέρι. Eur. Hipp. 92.
 SYN. Ἀνερμαι.—διαλαμβάνω.
 Ανισχω.
 —Πᾶσι θεοῖσι-χάρας ἀνισχόντες. Il. θ. 347.
 Ἀν' δ' ἰσχωὶν τέλαμ' ἄνα.—Ib. ε. 798.
 SYN. Ἀνιχω, ἀνατένω. ἀντημι. ἀνατέλλω.
 Ανιχνευω.
 Ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θεοὶ ἐμπέδον, σφραῖ κεν εὐρη.
 Il. χ. 192.
 SYN. Εξιχνευω, ἰχνευω, ἐξιχνιάζω, ἀκρι-
 βω, διακω, ἀναζητεω, κυροδρομεω.
 Ανοδος.
 Αἰ δ' ἀνοδοί, κ. λ. Call. Ep. 18. 3.
 SYN. Ἀναβάσις, ἀνιβάσις, ἀνιψωσις. παλιν-
 γένεσις.
 Ανοδος.
 —Καὶ δὲ ὁδὺς ἀνοδὺς σταίχων. Eur. Iph. T.
 188.
 Αἰ. καὶ διὰ δὲ—

A N

SYN. Ἀζατος, ἀστεπῖλος, ἀναντῆς.
 Ανοημων.
 —Οὐδ' ἐπιδὲν κακὸς εἶσθαι, ὅδ' ἀνοημων. Od. β.
 270.
 Ανοητος.
 Ἀφραττ', ἡδ' ἀνοητα διεπλεκε θαυμάτα ἔργα.
 Hom. M. 80.
 SYN. Ἀσυνετος, ἀφρων, παραφρων, παραφρο-
 νιμος, ἐκφρων, ἀγνώμων, μωροσοφος, ἀναισθη-
 τος, βαρυκαρδῖος, εὐθηδής, ἐπιμαργος, ἀβελτε-
 ρος, ἡλιθῖος, μωρός.
 Ανοια.
 Πολλῆς ἀνοίας καὶ το θηρᾶσθαι κενά; Soph. El.
 1060.
 —Λογ' ἔτ' ἀνοια, καὶ φρενῶν Ἐριννύς. An. 611.
 SYN. Ἀεκλια, ἀνοησία, ἐκφροσύνη, ἀπονεία,
 παρανοια, παραφροσύνη, παραπληγία. ἀμαρ-
 τία. εὐθηδία, ἀτασθαλία, μωρία.
 Ανοίγω.
 Χρυσὸς δ' ἀνοίγει πάντα, καὶ δὲ πύλας. Sent.
 —Θύρας δ' ἀνεῳγε σφραῖς. Od. κ. 489.
 Ανοίγνυμι.
 Μεγας κακῶν θησαυρος ὡς ἀνοίγνυται! Eur. I.
 923.
 SYN. Ἀναπτεταζω, ἀναμοχλεύω. ἀναπῆλυσω.
 οίγω, δίοιγω, δίοιγνυω, διανοίγω, ὑπανοίγω.
 PHR. Εὐ δε κληῖδ' ἦκε, θυρεὼν δ' ἀκακοπ-
 τεν οὐχίας ἄντα τίτυσκομεν' τὰ δ' ἀνέβραχε—
 καλὰ θυρεῖτα Πληγνῆτα κληῖδ' ὑπετάσθησαν δὲ
 οἱ ἄνα. Od. φ. 47.
 Ανοιδω.
 —Κάπειτ' ἀνοιδῶσαν—Eur. Hipp. 1210.
 SYN. Ἐπανοιδω, δίοιδω, οἰδω.
 Ανοικίζω.
 Διὰ τὰντα μὲν τοι δευ' ἀνοικισθεὶς ἐγώ. Arif.
 An. 1351.
 SYN. Ἀνοικίζομαι, ἀπερχομαι, μεθίσταμαι,
 μεταβαίνω, ἀποικεω, μετοικεω. ἀποκαθίστημι.
 ἀνακαινίζω, ἀνορθω, ἐπισκευάζω.
 Ανοικοδομεω.
 Καίναίς πλινθοῖσιν ἀνοικοδομεῖν. Pac. 99.
 SYN. Ἀναδμεν, ἀναδεύομαι, ἀνακτιζω, ἀνα-
 κίζω, ἀνασκευάζω.
 Ανοικωκτος.
 Ἐτλῆς ἀνοικωκτον ἀνδρὰ θαλά. Aesch. Ch. 431.
 SYN. Ἀκλινστος.
 Ανοικτος.
 —Ανοικτος δὲ μ' ἐδησε—Arif. Th. 1031.
 SYN. Δυσαικτος, ἀφιλοικτιρμων, σκληρὸς,
 σκληροφρων, ἀνελεημων, ἀταλαιπώρος, ἀγριὸς,
 ἀγριοθυμὸς, ὑπεθυμὸς, ἀποθυμὸς, ἀπηνής, ἀ-
 πηλεγδής, δεινός, χαλεπός.
 Ανοικτρεω.

Οὐδ'

Α Ν

Α Ν

Οὐδ' ἀνοικτὸν τ' ἐκκαλλόντων δακρυόν. Eur. I.
T. 227.
Ανοιστός.
— Ἀλλ' ανοιστός λογος. Eur. Fr.
Ανολβία.
Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ. Θαρσες δὲ πρὸς ολβίῃ.
Hes. ε 317.
SYN. Δυστυχία, ἀθλιότης, ἀθλοσύνη.
Ανολβας.
— Κενὸς ἐκείτ' ἐστ' ἀνὴρ
Ἀλβος, ἐδ' ἀνολβος. ὅστις ἐς κακὸν
Πέσων ἀκείται, μὴδ' ἀκίνητος πελεῖ. Soph.
An. 1037.
SYN. Ἀθλιός. ἀνωφελής. ἀνοήτος.
Ανολεθρός.
— Πάμπαν ἀπηνόας, ἐδ' ἀνολεθρός. Il. γ. 761.
SYN. Ἀλπητός, σῶς.
Ανολούζω.
— Ἀνολούζει τὴν νῆαίαν. Soph. Tr. 208.
SYN. Ολολούζω, ἐξολούζω, αἰάζω, ἀλαλάζω,
ολοφυρμαί, ἀποδυρμαί, κλαυθμυρίζομαι, οί-
μαζω.
Ανομαί.
— Μαλα γὰρ νύξ ἀνεται, ἐγγύθι δ' ἡώς. Il. κ.
251.
— Καὶ ἐργον ἀνοίτο. Il. σ. 472.
SYN. Ἀνομαί, τελεομαί.
Ανομέροι.
— Ἄν ῥοαὶ-καρπιζουσιν ἀνομέροι. Eur. B. 406.
Ανομία.
Ἄλλος δὲ τις ματαίος, ἀνομῶς θρασύς. Eur. I.
T. 275.
SYN. Ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, παρανομία, δυσ-
νομία, παρανομήμα, παραδική. κακουργία, κα-
κουργία, ἀθεμιτῶν, ἀθεσμοσύνη, ἀπολαστή-
μα. δυσφροσύνη.
Ανομός.
Ἀδέος γ', ἀνομός, ἀχαρίς ὁ φθόνος. Andr. 491.
SYN. Ἐκνομός, παρανομός, ἀδικός, ἀγνωμῶν,
ἐκδεσμός, ἀνεπιεικής, ἀποβλήτος, ἀκοσμός.
Ανομῶς.
— Νυμφιδίων-λεχέων, ἃ σοὶ προλιπὼν ἀνομῶς.
Ἄλλ' ἐνωικὴ πίστις συνεινῆ. M. 1000.
Ανομμάτος.
— Ἀνὴρ ἐδ' ἀνομμάτος. Soph. Ph. 877.
SYN. Ἀφωτιστός, ἀλαός.
Ανομοῖος,
Ἐξ ἰσοτήτος ἀληθείας συναγῶς ἀνομοῖα. Otrh.
SYN. Ἀριστός, ἀπικέλιος, ἑτεροῖος, ἀλλοῖος,
ἀπεισιός, ἀτιμωφής, ἀφομοῖος. ἀσυγκρίτος,
ἀπαραβλήτος.
Ανοήτος.

Ανοήτων ἐπὶ Τροίας
Ἐλαβε τὸν Ἑλεναῖ γάμον. Eur. Or. 1533.
SYN. Ἀνωφελής, ματαίος, ἀλυσίτελής, ἀδύ-
κιμος, Ἀνεπίτηδεις, ἀσυμφορὸς, ἐτασίος, ἀχρη-
στος.
Ανοός, Ἀνός.
Νηπιτί, ὡς ἀνοὸν κρεαδίην εἶχες.—Il. φ. 441.
Μὴ φευρεῖσθ' ἀνός τε καὶ γερὼν ἅμα. Soph. An.
287.
SYN. Ἀφρων, ἐκφρων, λαδιφρων, ἀνοήμων,
αφύης.
Ανοπαία.
Οἷος δ' ὡς ἀνοπαία διεπλάτο.—Od. 320.
Ανοργιαστός.
Τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἱερ' ἀνοργιαστὸ σοί. Arist. L.
894.
SYN. Ἀτελεστατός.
Ανορδω.
— Τὸν δ' Ἀφροδίτα—Ἡδελ' ἀνορδῶσαι.—Theoc.
1. 139.
Εὐ γὰρ μ' ἀνορδῶεις, ὥστε μὴ ἔαμαρτασεν. Eur.
Supp. 1228.
SYN. Ἐπαίρω, ἀνασχεθῶ, ἀνακυρῶ, ἀνίστη-
μι.—ἀπευδύνω, ορδῶ, ἀνορδίαζω.
Ανορμῶ.
Ὅταν καταίδῃ τὸν ὕμεναίον, ὃν δαμοῖς
Ανορμον εἰσεπλευσας, εὐπλοίας τυχεῖν. Soph.
Oed. T. 430.
SYN. Δυσορμῶ. κακολιμενιστῶ.
Ανορνω.
— Τοῖσι δὲ Νεστωρ—Ἡδυνεπὶς ἀνορνωσε.—Il. κ.
248.
Ἐς διφρον δ' ἀνορνωσε.—Ih λ. 273.
SYN. Ἀνιστήμι, ἐξεγερῶμαι, ἐκθορεῶ, ἀνα-
θορεῶ, ἀναπηδῶ, ἀναίσσω.
Ανοροφῶ.
Χλωραῖς ἀπ' ἐλαταῖς ἀνοροφῶς εἴνται πέτραις.
Eur. B. 38.
SYN. Αἰπεινός.
Ανορταλιζῶ.
Ἀνωρταλίζες.—Arist. Eq. 134.
SYN. Μετεωρίζομαι, ἐπαίρομαι, μεγαφρο-
νῶ—ορχεινῶ (κυφός).
Ανορυσσω, Ἀνορυτῶ.
Μὴ τυμβὸν φθιμένων ἀνορυξῆς.—Phoc. 95.
— Καὶ τὰς ὕδριας ἀνορυτῶ. Arist. Av. 603.
SYN. Ἐξορυτῶ, ἀνάτρεπῶ.
Ανορχομαι.
Εγὼ δ' ἀνηλαλάξα, κἀνορχησαμην. Eur. Supp.
719.
SYN. Ἀναλλομαι, ἀναπηδῶ.

Α.α

Ανοσιός.

A N

● **Ανοσιος.**
 Εγὼ δ' ἀνοσίς εἰμι μητέρα κτανών. Or. 545.
 S Y N. Ανοσιεργός· ἀγῆς, ἐναγῆς, δυσαγῆς, ἐπαράτος, κτάραι· μικρός, ανίερος, ἀναγνός, ἀθεός, ἀδικός, ἀθεμιτός, ἀλιτῆμων, ἐπιτριπτός· βεβηλός· αἰνός.
 Ανοσός· Ροκτ. Ανοσός.
 Ανοσοὶ μὲν ὡς πάντες. Anac. 50 7.
 — Ἀλλ' ἀσκεθεὲς καὶ ἀνοσοὶ—Ἡμεῖς—Od. ξ. 255.
 S Y N. Ανοσητός· ἀβλαβής.
 Ανοστιμός·
 — Δυστήνον ἀνοστιμὸς οἶον ἐθηκεν. Od. δ. 182.
 Ανοστός·
 — Καὶ ἐθηκεν ἀνοστής. Ib. ω. 527.
 S Y N. Ανοστήτης· — ἀνεξέσθ· — ἀνυποστρεπτός.
 Ανοτοτύζω·
 Τί ταύτ' ἀνωτοτύζας ἀμφὶ Λοξίη. Aesch. Ag. 1083.
 Ανωατος·
 — Ξοανόν-τρεκελὲς, αὐτοφλοῖον, ἀνωατόν· Theoc. Ep. 4.
 Ανωβητός·
 Ανωβητόν ἐστιν ἡ πορνεία. Sent.
 S Y N. Ανωβητός, ἀπειθής.
 Ανωατός·
 Οὗτος ἐτ' ἀέλπτος, καὶ ἀνωατός οὐδ' ἑὶ χαλκῷ. Il. δ. 540.
 S Y N. Ανωατός, ἀέλπτος, ἀφραυτός· ἀσχεθής.
 Ανωχλίζω·
 Διὰ τὸτ' ἀνοχλῶν τετρηχότος οἰδματος ὀλκός. Apoll. 1. 1167.
 S Y N. Ανωχλίζω· ἀνακοπῆ.
 Ανωπασω, πρὸ Ἀνασπασω·
 Μήδεσσιν ἀνωπασάντες ἀμύδης—Pind. Pyth. 4.
 Ανωγορεύω·
 Ανωγορεύειν τοῖς ἀρχαῖς—Arist. R. 1104.
 S Y N. Ανωγαλέω, πρὸς λαλῶν, καταλαλέω·—κακολογῶ, βλασφημῶ.
 Ανωγωνιστής·
 Ἐχων Ἐρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν. Eur. Tr. 1006.
 S Y N. Ανωραστής, ἀντιζήλος, ἀνταῖος, δυσ-ἀνταγωνιστής.
 Ανωταία· Nom. pr. ἡ Ρέα.
 Ανωταία, βασίλεια, Θεά, πολυνυμὲ μήτηρ Ἀθανάτων τε θεῶν, καὶ δὲ θνητῶν ἀνθρώπων κ. λ. Orph. Hymn.
 Ανωταῖος·
 — Ἴν' ἀνωταίῳ ἱερῷ πλάγαν· Eur. Andr. 844.
 S Y N. Διανταῖος, ἐναντίος, ὑπεραντίος, ἀντι-

A N

ζικός, ἀντιδικός, ἀντιπαλός, ἀνταγωνιστής, δυσ-ἀνταγωνιστής, προστυχίς.
 Ανωτακός·
 — Τὰ δ' ἀνωτακός με. Eur. Hec. 320.
 Ανωταλλαγμα·
 — Ἀλογιστόν δ' ἐστὶ
 Τὸ πλῆθος, ἀνωταλλαγμα γενναῖον φιλε. Or. 1162.
 S Y N. Ανωαγή, ἀνωταλλαγή, ἀντικαταλλαγή, ἐναλλαγή, ἀλλοιωσις, ἀμείβη, διαμενέμεν·—λυτήριον, ἀποῖνον.
 Ανωταλλασσομαι·
 — Θάνατον ἀνωταλλάζεται. Ph. 1661.
 Ανωταμείβομαι·
 — Ὁ δ' ἀνωταμείβετο τοῖς. Theoc. 24. 71.
 S Y N. Ανωταμείβομαι, ἀντικαταλλάττομαι, ἀνωταλλομαι, ἀντιστηκῶ· ἀνωταποδίδωμι ἀντιδίδωμι· ἀντιδίδωμι.
 Ανωταμοιβός·
 Τὸτ' οἱ ἀνωταμοιβὸν ἀλπίλοισι οὐνομ' ἐθεντο. Call. 4. 52.
 Ανωταμυνομαι·
 Ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνωταμυννῶνται κακῶς. Soph. An. 654.
 Ανωταισταμαι·
 Ἐρωτὶ μὲν νῦν ὅστις ἀνωταισταται Πυκτὴς ὅπως ἐς χεῖρας, καὶ καλῶς φροεῖ Tr. 448.
 S Y N. Ανωταισταμαι, ἀντιστάτω, ἀνωταισομαι, ἀντιτεχῶ, ἀντιδίδωμι, ἀνωταισομαι, ἀνωταισομαι, ἀνωταισομαι.
 Ανωταλισκῶ·
 Ἰν' ἀνωταλισκῶ μεν, οἱ με πρὸς δόσαν. Eur. Or. 1170.
 S Y N. Ανωταλισκῶ· ἀνωταίζω·
 Ανωτανω, πρὸ Ἀνωτανω·
 Εἰπε, καὶ ἀνωτανωσάσα θεὰ μέγαν ὑπόβη πῆχυν. Call. 1. 30.
 S Y N. Ανωτανω· ἀνωταίρω·
 Ανωταξίος·
 Ἰητὴρ γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀνωταξίος ἀλλων. Il. λ. 514.
 S Y N. Ανωταξίος· ἰσοτιμος.
 Ανωταποδίδωμι·
 — Καὶ ἐκ ἐχων ἀνωταποδῆναι. Hom. B. 185.
 S Y N. Ανωταδίδωμι, ἀνωταδίδωμι, ἀνωταμετρεῶ, ἀνωταδίδωμι, ἀνωταδίδωμι, ἀνωταλαττεῶ, ἀνωταμείβομαι, ἀνωταμείβομαι, ἀνωταποτῶ, ἀνωταπαίρω, ἀνωταμείβω.
 Ανωταποκτενῶ·
 Ανωταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τὰς φίλατας. Arist. A. 327.
 S Y N. Ανωταποκτενῶ·
 Ανωταποκτενῶ·
 — Τὸτ' ἀνωταποκτενῶ. Eur. Supp. 743.
 Ανωταρκεῶ·

A N

Ανταρκίω.
 Χύτος μὲν τοι μόνος ἀντηρκεῖ—Arist. Eq. 537.
 SYN. Ἀντιπατατίζομαι.
Ανταυγίω.
 —Πέλας γὰρ δεινὸν ἀνταυγίῃ φονεῖ. Eur. Or. 1550.
 SYN. Ἀντιλαμπῶ, ἐπιδεικνύμαι, προφαίνω.
Ανταυγῆς.
 —Στρέφον ἀνταυγῆς κορας. Arist. Th. 909.
Ανταυδάω.
 Ζῶν τοῖς θανάσειν οὐνεκ' ἀνταυδᾶς ἰσα. Soph. El. 1507.
 SYN. Κοινολογεομαι, ἀμειβομαι.
Ανταφίημι.
 —Καὶ τὸς ἀνταφῆκά σοι παλιν. Eur. I. A. 478.
Ανταῶ.
 Ἀρτῶς γὰρ ἐγὼ τῷδ' ἀντρός.—Il. π. 423.
 SYN. Ἀρτομαι, συναρτομαι, ὑπαντομαι, ἀπανταῶ, συναπανταῶ, ὑπανταῶ, ὑπαντιαζῶ, ἀπαντιαζῶ, ἀπαντιαζῶ, συναπαντιαζῶ. ἀνταναγῶ, ἀνταναγνομαι, ἀντιμολῶ, ἀντεπεξέρχομαι, ἀντερδίδω, ἀντερῶ, ἐπιτυγχάνω, πρὸς τυγχάνω.
Αντία. Nom. pr.
 Τῷ δὲ γυνὴ Πρῆστι ἐπιμνησάτο δ' Ἀντία. Il. ζ. 160.
Αντεκαζῶ.
 —Ἀντηκας' αὐτὸν παρῆπι. Arist. V. 1302.
 SYN. Παρεκαζῶ, ἀντεξεταζῶ, ἀντίσω, ἀντιπαραβῶ, ἀντιπαρατείνω.—ἀντεκαζῶ, ἀντεκαπῶ.
Αντεπῶ.
 Πρὸς εὖ λεγόνται καὶ ἀντεπῶν ἐχω. Sent. An. 1065.
 —Οὐδὲ τὴν πατρός
 Ψυχὴν ἀν οἶμαι ζῆσαν ἀντεπῶν ἐμῷ. Oed. C. 1054.
 SYN. Κατεπῶν, ἀντεπῶν. Vid. Ἀντιλεγῶ.
Αντεκλεπῶ.
 Ἀντεξεκλεψάν Ἀσπασίας πορνά δυο. Arist. A. 526.
Αντελλῶ, προ Ἀνατελλῶ.
 —Εἰ χροασσας ἡλῆς—Ἀντελλῶν. Apoll. 2. 44.
Αντεραστῆς.
 —Ἀντεραστῆς τυτῆ. Arist. Eq. 729.
 SYN. Ἀνταγωνιστής.
Αντεράω.
 Καὶ μὴν ἐξῆστί γ' ἀντεράς ἵππων ἐμῇ. Eur. R. 184.
Αντερειδῶ.
 Ἀντερειδῶ νῦν βασιν εἶν. Soph. Ph. 1444.

A N

SYN. Αντιχῶ, ἐπεχῶ, ναπιερδομαι, ἀντισταμαι.—Ανταῶ.
Αντεριῶ.
 —Οὐδὲς ἀντερεῖ. Eur. Alc. 625.
 —Οὐδὲν ἀντερησται. Soph. Tr. 1200.
 SYN. Ἀντιλεγῶ.
Αντερνομαι.
 Πιστὸς ἀντὶ χρυσῷ τε καὶ ἀργυρῷ ἀντερυσσά-
 θαι Ἀξίῳ.—Theogn. 77.
 SYN. Ἀνταποδιδῶμι.
Αντεχῶ.
 Ἀλλ' ἐστ' ἀν αἰὼν οὐμὸς ἀντεχῆ.—Eur. Alc. 339.
 SYN. Διαμενῶ, διαρκέω, διαχρονίζω.—δια-
 μαχομαι—κατεχῶ, ἐπισχῶ.—δυναμῶ.
Αντεχομαι.
 —Εἰ γὰρ δ' Ἡρακλῆς ἀντεχομαι προσφρονος Pind. Nem. 1.
 SYN. Αντεχῶ, ἀσπαζομαι, περιποιεομαι.
Αντηλῶ.
 Οἶδ', ἵσπερος ἀγκῶνας, οἶδ' ἀντηλῆς
 Ἰόντες—Soph. Aj. 816.
 —Ἀντηλῶι Θεῷ. Eur. Fr.
Αντηνῶ. Nom. pr.
 Οὐκαλεῶν, καὶ Ἀντηνῶ, πεπτυμενῶ ἀμφῶ. Il. γ. 203.
ΕΡΙΤΗ. Ἀγανῶ, ἀντιθεῶ, ἱπποδαμῶ, φιλοξενῶ.
PHR. Χελυδρῶ ὠμοθρεῖ. ἀπεμπολητὸς τῆς
 φυταλμίας χθονός. Lyc.
Αντηνριδῆς.
 Ἰφιδάμας Ἀντηνριδῆς ἦν τε μεγαστέ. Il. λ. 221.
Αντηρετῆς.
 Ἀντηρετῆς ἐχθροῖσι τὸν μεγάλον τροπον. Aesch. S. T. 289.
 SYN. Ἀντιπαλῶ, ἀντιμαχος, ἀντιστατής.
Αντηρῆς.
 Καὶ μοι γίνοιτ' ἀδελφὸν ἀντηρῆ λαβῆν. Eur. Ph. 1389.
 —Πολλὰς δ' ἀντηρῆς πλαγᾶς. Soph. El. 89.
 SYN. Ἀντηρετῆς, ἀντιθεῶ, ἀνταῖῶ — ἰσο-
 πτυπῶ.
Αντηρῆς.
 Αἰδ' ἐρεγκον ἐξ ἀντηριδῶν—Eur. R. 785.
Αντηχῶ.
 —Αὐτίκα δ' αἰθῆρ
 Καλλεῶ ἀντηχῆσε διαπρυσιπῶ οὐλογῆν. Call. 4. 258.
 SYN. Ἀνταχῶ.
Αντιαζῶ.
 Καὶ σ' ἀντιαζῶ πρὸς τ' ἑφῆστι Διός. Soph. Aj. 492.
 —E

A N

—Εἰ κὲ μιν αὐτὴ
 Ἀντισθεῖ παροῖεν εἰς τελευσὴν ἀμύνειν. *Apoll.*
 3. 694.
 —Καὶ εἰ Θεὸς ἀντίαται. *Od.* γ. 292.
 S Y N. Ἰκτεῖνω, παρακαλεῖω, δυσωπεῖω.—ἀν-
 θιστήμι, ἀντιβόλῳ. ἀντίαι, ἐπαρταῖω. ἐναν-
 τισομαι, ἀντομαι.
 Ἀντίαω.
 —Εἰ γὰρ πολεμοῖα μανοῖνα — ἀντίααν. *Il.* γ.
 215.
 Ἀντισομαι.
 —Τίς αὖ τοῖς δ' ἀντιωθῆναι θεοί. *Aesch. Supp.*
 394.
 S Y N. Μεταλαμβάνω, ἐφαπτομαι, περιτυ-
 χανῶ, ἐπιτυγχανῶ. ἀντίαζω.
 Ἀντιανείρα.
 —Καὶ Ἀμαζόνες ἀντιανείραι. *Il.* γ. 189.
Εξερ. Ἀρρενωπὸς γυνή.
 Ἀντίαχω.
 —Οἱ δ' ἐτυπύντο.—ἀβροὶ ἀντιαχισαν.—*Apoll.*
 2. 830.
 S Y N. Ἀντιβόω.—ἀντιλεγω.
 Ἀντιβαινῶ.
 —Ἄλλ' ἀντιβᾶς.—Ἐλᾶς προθυμῶς. *Arif. R.* 204.
 S Y N. Ἀντεπιβαίνω, ἀντιτείνω, ἀνδισταμαί,
 ἀρτικεμαί, ἀντιρεῖδῶ. ἐναντισομαι, ἀντιπραττῶ,
 διατενομαι, ἀντιτασσομαι.
 Ἀντιβαλλῶ.
 —Καὶ μὴ περὶ σὺ μαχομαι μόνος ἀντιβεβληκός.
Eq. 764.
 S Y N. Παραβάλλω, ἀντιπαραβάλλω. ἐπα-
 νακρίνομαι. ἀντιθῆμι, ἀνδισταμαί.
 Ἀντιβῆναι, Ἀντιβίον.
 Ἀντιβῆναι ἐλθόντες, συν ἐντίσι.—*Il.* ε. 220.
 Ἀντιβίον μαχεσασθαι, ἐν αἰνῇ δῆϊσθῆναι. *Ib.*
 γ. 20.
 S Y N. Ἀντιβίω, ἀντα, ἀντην, ἀντικρύ.
 Ἀντιβίω.
 —Ἀντιβίωσι μαχεσσομένην ἐπέσσειν. *Ib.* α. 304.
 S Y N. Ἀντι, ἀνταῖος, ἀντιθετός, ἀντιζεύς,
 ἐναντιβίος, ἀντιτυπός, προσαντὴς, περιπετὴς,
 ἀντικελεύθιος, ἀντιπρός, ἀντιμαχός, ἀντισα-
 τής.
 Ἀντιβόω.
 Ἀχῶ δ' ἀντιβόασεν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
Bion 1. 39.
 S Y N. Ἀνταδῶ, ἐπαδῶ, καταδῶ, ἀναβόω,
 ἀντιμυχαομαι, ἀντικλαγῶ.
 Ἀντιβόω.
 Στῆθι, ἀντιβόλῳ σε, στῆθι. *Arif. Plut.* 444.
 Ἰδομενεὺς δ' ἀντα ὅς δ' ὑρικλυτός ἀντεβόλῳ. *Il.*
 γ. 210.
 S Y N. Ἀντίαζω.—ἀντίαω, συντυγχανῶ.
 Ἀντιγραφῶ.

A N

Πραγμάτων ἀντιγραφάς, *Arif. N.* 472.
 S Y N. Ἀντιγραφόν, ἀντιγραφόν, πρωτότυπον,
 ἀντιτυπον, ὑπογραμμὸς, παραδειγμα, ὑπο-
 δειγμα, νομοθετήμα.
 Ἀντιερχομαι,
 Ἀλλ' ὅς μιν βλεπente ἀντιερχεται
 Δαρὸς ταχέϊαν ἀλακα.—*Eur. Hec.* F. 163.
 S Y N. Ἀντιβλέπω.
 Ἀντιερχομαι
 Φίλας χαρίτας εἶδον, ἀντιερχομαι. *Iph. T.*
 1222.
 S Y N. Ἀντιλαμβάνω.
 Ἀντιδιδάσκω.
 Λαῶν δ' ὅτ' ἀντιδιδάσκει, καὶ Σιμωνίδης. *Arif.*
 V. 1401.
 Ἀντιδίδωμι
 Α δ' ἀντιδίδωμι δ' αὖ σ', ἀπατασθῆναι ἐμῶ,
 Ἀχέρον.—*Eur. Hec.* 271.
 S Y N. Ἀντιδίδωμι, ἀνταποδίδωμι, ἀντιδίδωμι,
 ἀμειβομαι.
 Ἀντιδίδωμι.
 Ὅπως ἀποτρεφᾶς αὖ ἀντιδίδωμι. *Arif. N.*
 774.
 S Y N. Ἀντιβίω, ἀντιπαλῶ. ἐχθρός.
 Ἀντιδίδωμι.
 —Καὶ καρὸν λεπτὸς ἀντιδίδωμι λεπτὸς. *Ep.* 1.6.
 Ἀντιδίδωμι.
 Ὅστις μὴ ἔντιδίδωμι.—*Eur. Supp.* 362.
 Ἀντιδίδωμι.
 Κῆρυ μὴ ἀντιδίδωμι.—*Aesch. Ch.* 133.
 —Ἀντιδίδωμι, καὶ ποῶν ἐκδεκτοῖα. *Ib. Fr.*
 S Y N. Ἰσοδίδωμι.
 Ἀντιδίδωμι,
 —Τὸς παθόντας ἀντιδίδωμι. *Eur. Andr.* 432.
 S Y N. Ἀντιδίδωμι, ἀνταποδίδωμι, ἀντακτινῶ.
 Ἀντιδίδωμι.
 —Ὅτις δ' εἰ
 Εὐθλὼν ἀμειβὰς ἀντιδίδωμι. *Hel.* 158.
 S Y N. Ἀνταποδίδωμι.
 Ἀντιβίω.
 —Καὶ ἀντιβίω ὁρασημαθῆναι. *Il.* ι. 619.
 S Y N. Θεοεικέλῳ, θεοειδῆς, θεῖος, δαίμο-
 νος, ἐνθεός, ζαθεός, πγαθεός, νθεός, θεοεικ-
 τός, θεοεικνός.
 Ἀντιβίω.
 Στῆθι δ' ἐκ' ἀντιβίον κλασθῆναι.—*Od.* π. 159.
 Ἀντιβίον.
 Τοῖς σωφροσιν γὰρ ἀντιβίον γίγνεται. *Aesch.*
Eum. 136.
 Ἀντιβίον.
 —Εἰ γὰρ δ' εἰ
 Διοσκῶν ὁμοῖ ὅς, ἀντιβίον πωτῆρ.—*Eur. I.*
 764.
 S Y N.

A N

SYN. αντιτιμῶ.
 Αντικηρυσσῶ.
 Κῶδ' ἐν Κρῶν τοῖςδ' ἀντικηρυξεν λόγους. Supp. 673.
 SYN. Αμειβομαι, ἀντίπειν.
 Αντικλαζῶ.
 Κραυγὴ δ' ἐν ευφημοῖσι δυσφῆμ' ὁμοῖς
 Πέτραισιν ἀντεκλαξεν—Andr. 1147.
 SYN. Ἀντίβοα, ἀντεκλαζῶ.
 Αντικλῆα. Nom pr.
 Αυτολοχὺς θυγατὴρ μεγαλήτορ' Αντικλῆα.
 Od. λ. 85.
 Αντικλινῶ.
 Καὶ παλιν ἀντεκλινῶ—Musi. 107.
 SYN. Ἀνακλινῶ.
 Αντικτορῶ.
 . Αντικτοῖσι ποταμοῖσι—Aesch. Eum. 467.
 Αντικρυς.
 . —Ἀντικρυς ταδ' αἰνέω Ch. 190.
 Αντικυρῶ.
 Μῆτε ποτ' ὅτ' ἀντεκυρσεν. Soph. Oed. C. 1753.
 SYN. Επιδιγχαῖν, ἐπερχομαι.
 Αντιλαζομαι, Ἀντιλαζομαι.
 Γενεῖον, ὅτ' ἔνν' ἀντιλαζομαι χερὶ. Eur. I. A 1227.
 Κῶδ' ἐτολμήσεν πορὸν σῶν
 Ἀντιλασσοῦν παρὼν; Or. 751.
 SYN. Ἀπτομαι, ἀμφαρῶ — ἀντιλαμβανομαι, ἐπιχειρῶ.
 Αντιλακτιζῶ
 Καὶ πῖθ' ὅτ' πληγὴς ὕτ' ὀργῆς
 Ἀντελακτισεν πῖθ' Andr. Pa. 612.
 SYN. Ἀνασφαδάζω
 Αντιλαμβανῶ,
 Τὰς ἡβας ἀντιλαβῶν. Eur. Herc. F. 646.
 Αντιλαμβανόμεναι.
 Κάποιτ' ἐπαρθὲς ἀντελαβετο τὴν θροῦν. R. 789.
 SYN. Ἀντιλαζομαι, ἀναλαμβάνω, προσλαμβάνω, ἐπιλαμβάνομαι.—διαδέχομαι, κατακληρῶμαι, κομιζομαι, κυρῶμαι, κταομαι, τυγχάνω.
 Αντιλαμπῶ.
 Οἱ δ' ἀντελαμψεν—Aesch. Ag. 302.
 SYN. Ἀναλαμπῶ, ἐλαμπῶ.
 Αντιλεγω.
 Ἰσ' ἀντιλεξαι—Soph. Oed. T. 417.
 Αντιλογεῖν,
 —Πᾶς εἰδὴς ἀντιλογησῶ
 Τῶνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγονῆ; An. 383.
 SYN. Ἀντιπεῖν, ἀντιφασκεῖν, ἀντισημῶναι, ἀντιφθεγγόμεναι, ἀντιφῶναι, ἀντιγινώσκοντες. ἀντικειμαι, ἀντίπειν, προβάλλομαι.
 Αντιλογικῶ.
 Ἐξαρητικὸς καὶ ἀντιλογικὸς—Arist. N. 1175.
 SYN. Λογικὸς, διαλεκτικὸς, ελεγκτικὸς, ἐγ-

A N

χαρητικὸς, ἐπιχειρηματικὸς. ἀγχινοῦ, κορυφῆς, εὐρεσιλόγῳ, λεπτολόγῳ, λεπτολογιστῆς.
 Αντιλογῶ.
 Καὶ παλιν ἀντιλογοῖς
 Πηδῶντ' ἀνελπιστοῖς τυχαῖς. Eur. Hel. 1155.
 SYN. Ἀντιλογικὸς, ἀντιθετῶ, ἀντιδιῶ.
 Αντιλοχῶ.
 Πρῶτ' ὅτ' Ἀντιλοχῶ Τρώων ἔλεν ἀνδρᾶ κορυστήν. Il. δ. 457.
 EPITH. Ἀμυμῶν, μένεχαρμης, κρατερὸς, μαχητῆς, διορεφῆς, θεοειδῆς, ευφῶν, Νεσφόρῆς, Νηληϊῶ, πεπνυμένῳ.
 P.H.H. Μεγαθυμῶ Νεσφῶ ὅς.
 Αντιλυρῶ.
 Ἀλλὰ θεῖας ἀντιλυρον Μῦσας. Soph. Tr. 653.
 SYN. Ἀντιμιμῶ, ἀντιφῶδῆς, ἰσολυρῶ.
 Αντιλύτρον.
 Πανθῶν ἀντιλύτρον δέικε—Orph. L.
 SYN. Ἀκῶ.
 Αντιμαυθῶ.
 Ἑτέρα δὲ νῦν ἀντιμαυθῶν. Arist. V. 1444.
 Αντιμαχῶ. Nom pr.
 Τίτας Ἀντιμαχοῖο δαίφρων—Il. λ. 123.
 Αντιμεθίστημι
 Ἡ ἡφιστάσθαι καὶ νομον
 Ζήντ' ἀντιμεθίσταναι. Arist. Th. 369.
 SYN. Ἀντιμέθελλομαι, μέθελλομαι, μετακινῶ
 Αντιμηχανασμαι
 Ζεὺς δ' ἀντιμηχανησάτο.—Eur. B. 291.
 Αντιμιμῶ.
 Οφθαλμὸν ἀντιμιμῶν ἦλκε τροχῶ. Arist. Th. 17.
 SYN. Ἰσομοῖ, ὁμοῖ, παρὰπλησιῶ.
 Αντιμολπῶ.
 Εἴτ' ἀντιμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μίγαν
 Κωκυῖον — Eur. M. 1176.
 SYN. Ἀντιφθογῶ.
 Αντιμισέω.
 Κέν' ὅτ' ἡμῶν ἀντιμισέει
 Τὴν ποτηρὴν ἀνδρᾶς αἰέ. Arist. L. 819.
 Αντινικῶ.
 Εἴπερ κρατῆβῆς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις. Aesch. Ch. 497.
 Αντινοῦ.
 —Βαλεῖ δ' Ἀντινον βασιλῆα Od. ε. 178.
 EPITH. Κακομηχανῶ, μαργῶς.
 P.H.R. Ευπειθεῶ ὅς.
 Αντιξοῦ,
 —Νῆα δ' ἔρα θεοῖς ἀντιξοα γομποῖς. Apoll. 2.79.
 SYN. Ἐναντιῶ, πολεμῶ.
 Αντιῶ.
 Εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Ἐκτορῶ ἀντί. ἔσθ. Il. η. 98.
 B b SYN.

A N

SYN. Ανταῖς, ἀνίσις, ἀνίπαλς.
 Ἀνίσταμαι.
 Νῦν γὰρ ἀνίσταται. Soph. Ph. 649.
 Expr. Ἐναντιον πτεει, Sc. ανεμς.
 Ἀντιπαθής.
 Ἀντιπαθὴ-μεθίσα καρδίας σταλαγμόν. Æsch.
 Eum. 785.
 Sch. Ἀντιπενθής.
 Ἀντιπαις.
 —Ἀντιπαις μὲν ἔν. Ib. 38.
 SYN. Ἐφηςς.
 Ἀνίπαλς.
 —Ἐπ ἀνίπαλοισι μαχυσιν. Orph. 130.
 Νῦν δ' ὕμναιων γοῦ ἀνίπαλς. Eur. Alc.
 932.
 SYN. Ανταῖς. — ἀντιδικς. ἐναντις. —
 ἰσοπαλς. — ἰσοστροφς.
 Ἀνίπασχῶ.
 —Πολλ' ἐγὼ κεινῶν ὑπο
 Δραῖν ἀνίπασχῶ χρῆσθαι γ', οἱ ἀνὴρ πεινῆς.
 Soph. Ph. 590.
 Ἀνίπεμπῶ.
 Πειμψασιν ἡμῖν ἀνίπεμπῶν, ἐκλυσιν. Ib. Oed. T.
 314.
 Ἀνίπεραις.
 —Ἡδ' ἀνίπεραις ἐνεμοσθ. Il. β. 635.
 Ἀντιπείρς.
 —Μηκέτι τῷδ' ἀνιπείρῃ
 Βημαῖς ἐξω πόδα κλινῆς. Soph. Oed. C. 188.
 SYN. Ἰσοπείρς.
 Ἀνίπηξ.
 Κοιλῆς ἐν ἀνίπηγῶ εὐροχῶ κυκλῶ. Eur. I. 19.
 SYN. Κισίη, κισωτίς.
 Ἀνίπλευρς.
 Τον ἀνίπλευρον κῆπον Εὐβοίας νεμῶν. Soph. Fr.
 Ἀνίπληξ.
 Στόνῳ βρεμῶσι δ' ἀνίπληγες αἰαί. Ib. An. 599.
 Ἀνίπνῶς.
 Μη τινὰς ἀνίπνους
 Ἀπλοῖας τεύξῃ. Æsch. Ag. 152.
 Ἀνίποινον.
 Λυμάς ἀνίποιον' ἐμᾶς. Eur. Hec. 1076.
 SYN. Ἀνιδικησίς.
 Ἀνίπορθμς.
 Ἐν ἀνίπορθμῳ πεδ' ἐχῶς εὐδαιμονα. Fr.
 Ἀνίπορς.
 Ἑλλάδ' ἐς ἀνίπορον. M. 210.
 Ἀνίπρωρς.
 Τὰ δ' ἀνίπρωρα δ' ἴσοι
 Βλεπὲν παρῆστ' ἐναργῆ. Soph. Tr. 227.
 SYN. Ἐναγίς, ἀνίπροσωπς.
 Ἀνίπυργς.
 —Ἀνίπυργον πέρας. Eur. B. 1095.

A N

Ἀνίπυργῶ.
 —Και πολὺν
 Τίρηδ' ὑπὲρ πύργον ἀνίπυργῶσαν τότε. Æsch.
 Eum. 691.
 Ἀνίρρεπῶ.
 —Πῆμα δ' ἐκ ἀνίρρεπει. Ag. 583.
 Ἀνίρροπς.
 Λυπῆς ἀνίρροπον ἀχθῶ. Soph. El. 119.
 SYN. Ἰσορροπς, ἑτερορροπς, ἰσοσθῆμς.
 Ἀνίσθηκῶ.
 —Ἀνίσθηκῶς δ' ἐπε
 Φθεῖρε θεῶν τις τῆς παροιδ' εὐπραξίας. Eur.
 Hec. 57.
 SYN. Ἀνασηκῶ, ἀνίσθηκῶς, ἀνίσθηκῶς, ἀνίσθηκῶς,
 ἐξισαζῶ.
 Ἀνίσταμαι.
 Καὶ τοτ' Ἀθηναῖη σίκαρῆς ἀνίστασε πέρας.
 Apoll. 2. 600.
 SYN. Ἀνίσταμαι, ἀνίσταμαι, ἀνίσταμαι, ἀνίσταμαι,
 κωλυῶ.
 Ἀνίσταμαι.
 Ω Ζεῦ, δεινῶν ἀνίσταμαι. Arist. L. 966.
 SYN. Ἀνίσταμαι, ἀνίσταμαι.
 Ἀνίσταμαι.
 Ἥλθε δ' ὁσίων-ὁσίων ἀνίσταμαι. Soph. Tr.
 783.
 Expr. Ἰς σπασμῶ, ἡ μετὰ σπασμῶ.
 Ἀνίσταμαι.
 —Ὡς πατὴρ ἀνίσταμαι
 Τε θεὸς ἐλθῶσις τὴν αὐτὴ κορῆν. Ib. El. 573.
 Ἀνίσταμαι.
 Εὐκὺς δ' ἐπραξὶν ἀνίσταμαι. Æsch. S.
 T. 523.
 SYN. Πόλεμις, ἀνίπαλς.
 Ἀντιστοιχς.
 Σικῶ γὰρ ἀντιστοιχς ὥς, φωνὴν ἔχεις. Eur.
 Andr. 745.
 SYN. Ομοίος, ἰς. —ἀντις.
 Ἀνίσταμαι.
 —Βάριν εἰς ἀντιστροφον. Æsch. Supp. 889.
 Ἀντισχῶ.
 —Και ἀνίσταμαι τραπεζᾶς
 Ἰὼν ἀντιστροφῶν. — Od. χ. 74.
 SYN. Ἀντιστήμι, ἀντιστήμι, ἀντιστήμι,
 ἀντιστήμι.
 Ἀνίσταμαι, ἀνίσταμαι.
 Ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλοισιν ὀπλίτην στρατὸν
 Κατὰ στομ' ἐκτείνοντες ἀντιστήμι, Eur.
 Hec. 800.
 Ἀρ' ἀσπίδ' ἔχῃ ἐτι ποτ' ἀνίσταμαι
 Σὺν φονῇ; — Ib. Supp. 1144.
 SYN. Ἐναντίμα, ἀντίμα, ἀντίμα, ἀντίμα,
 μαί.

A N

μαι, παραβαλλω, ανδιστημι, αντιτιδημι, αντιτινω. αντιδιδωμι.

Αντιτεινω.

Ουδ' αντιτεινεν ηπι' αντι ηπιων. Eur. M. 891.

SYN. Αντιβαινω, αντιδιαζομαι, αντιμολω, αντιψηφίζω, αντιχωροτονω, αντισχυω, αντισχυρίζω, αντιπορευομαι, αντιπικίω, αντισπενδω, αντικατατεινω, αντιπασσομαι.

Αντιτεμνω.

Πολυπονοις αντιτεμων βροτῶσι. Ib. Alc. 982.

Αντιτεχνω.

Θηγοριζω οδοντας-αντιτεχνω. Arist. R. 830.

SYN. Αντιμιμω, ανθαμιλλω, ανιζηλω.

Αντιμιμωρεω,

—In αυτες αντιμιμωρησαμην. Eur. I. T. 357.

Αντιπινασσω.

Αντεπινασξ' ελθων ο Βακχῶ δῶμα. Ib. B. 623.

SYN. Τινασσω, διαταρατῶ.

Αντιπῶ, Αντιπῶμαι.

Μη την' υπερεσασιν αντιπῶ πατερων. Theog. 738.

Και μη δοκῶμεν, δρῶντες αν ιδωμεθα, Ουκ αντιπῶσιν αυθις, αν λυπωμεθα. Soph. Aj. 1105.

Ποσιν δικη τωνδ' αντιπῶσας κακων. Eur. M. 261.

SYN. Ανταποδιδωμι, αποτιω, τινω.—αντιτινω.

Αντιτολμω.

Τον αντιτολμον φαμι παραισάδαν. Aesc. Eum. 556.

Αντιτορεω.

—Ειθαρ δε δορυ χροδς αντιτορησεν. Il. ε. 337.

SYN. Διατορεω, διερχομαι, διορυσσω, αναπειρω, διαπεραω.

Αντιτῶ.

—Τοτ' αντιτῶ εργα γυνοίτο

Παιδδς εμῆ.—Il. ω. 213.

SYN. Αντιτίλῶ, αντιτιμωρήῶ.

Αντιτρεφω.

Αντιτρεφας δ, τι καὶ μυσσ. Soph. Tr. 1026.

SYN. Ανατρεφω, ανακινω.

Αντιτυγχανω. (Lex.) potius, Αντιτυγχω.

—Γυναικδς αρ' αντιτῶσσο. Il. δ. 163.

Εξρ. Αντι, η επισις γυναικδς, εγενε.

Αντιτυπῶ.

—Τον διδς αντιτυπον εχονθα

Αφικον εν σακει τε χθονις δεμας. Aesch. S. T. 527.

SYN. Αντιμιμῶ, ανιπαλῶ.—αντιτυπῆς.

αντοπειῶ, ανενδῶ, σκληρῶ.

Αντιτυπῶ.

A N

—Τυς πατῆρας ανιτυπῶν. Arist. N. 1425. SYN. Αντιπαιω, ανανακλαω, αντιποπῶ, ανανακοπῶ, αντιπλητῶ, αντιτυπειω.

Αντιπαιω.

Τρεῖς ενδς αντιπεφασθαι.—Il. ν. 447.

SYN. Αντιφορευω.

Αντιφερνῶ.

Αγυσσας τ' αντιφερνον

Ιλιω φθοραν.—Aesc. Ag. 414.

Αντιφερῶ.

—Οτι μοι μενος αντιφερῶς. Il. φ. 411.

—Κακον εσθλω αντιφερῶς. Hes. S. 609.

SYN. Αντιφερω, αντιφερομαι, ισοφερῶ, αντιβαινω, εριζω, εξισσομαι.

Αντιφερομαι. (Pass.)

—Αργαλειος γαρ Ολυμπιος αντιφερεσθαι. Ih. α. 580.

SYN. Ανδισαμαι, αντιπρασσομαι, εναντιομαι.

Αντιφενῶ.

Κετ' αντιφενῶ, παιδδς αντι σε, ποσις. Eur. El. 1091.

SYN. Μετοικεω.

Αντιφθεγῶμαι.

—Αντεφθεγῶτο δ' αρτηπῆς

Πατρία οσσα.—Pind. Ol. 6.

SYN. Αμειβομαι, ανταμειβομαι.

Αντιφιλω.

Χρυσηις παλαι ανδρες, εν' αντιφιλησ' ο φιληθεις. Theoc. 12. 16.

SYN. Αρτεραω.

Αντιφορος.

Αι, Αι δ' αντιφονων Θανατων αραι. Aesch. S. T. 898. Ο

—Αντιφονε δικας. Soph. El. 250.

SYN. Ισοφορος.

Αντιφυτευω.

—Ερις δ' εριν αντιφυτει. Phocyl. 14.

Αντιφωρος.

Αντιφων' εμων σεναγματων κλυσαι. Eur. Supp. 800.

SYN. Αρτωδῶς.—αποδῶς, διαφωρος.—αντιψαλμος.

Αντιφανεω.

—Λυρη δε-ερωται αντεφανῆ. Anac. 1. 9.

SYN. Ανταδω, διαφωνω, αντιψαλλω—αποκρηνομαι, αμειβομαι αντιλεγω—εγγυῶμαι.

Αντιχαρῶς.

Αντιχαρῶσα Θηβα.—Soph. An. 155.

Αντιχωροτονω.

Ουδεις αντεχωροτονησεν αν.—Arist. Eccl. 423.

SYN. Ανδιστημι, αντιβαινω, αντιψηφίζω.

Αντιψαλλω

Αντιφάλλο

Φῶς ἀκων τῷ σοι ελεγοίς.

Αντιφάλλον.—Arist. Av. 288.

SYN. Αντιφώνω, αντικρῶ.

Αντιφάλλος

Αντιφάλλος ὁδῶς.—Eur. I. T. 178.

SYN. Αντιφῶνος.

Αντλεῶ

Εκ πιθῶ αντλέω.—I. heos. 10. 13.

SYN. Απαύλῃω, διαύλῃω, εξαύλῃω, ἀρυῶ, ἀρυαίμαι, ἀπαρυῶ, εξαρυῶ, ἀρυῶ, ἀρυσσῶ. ἀποβρεχῶ.—καρτερεῶ. διαρχομαι.

Αντλία, αντλον, αντλος.

Ες αντλιαν, ες πύραν, ες πρυμναδ' αἶων.
Soph. Ph. 488.

—Ὅπλα τε πάντα — Εἰς αντλον κατέχυντο.
Od. μ. 411.

Ες αντλον ἐμπέσων.—Eur. Hec. 1024.

Ες δ' ἄντλον ἐβράσεν αντλον.—Κριθῶν. Suid.

SYN. —Πελαγος.—σκαφη.

Αντοικτερω.

Ημέης σ' ἀρ' αὐδῖς.—αντοικτερομεν. Eur. I. 312.

Αντολή.

—Και αντολᾷ ηλιοιο. Od. μ. 4.

SYN. Αντολία, ανατολή, επιτολή, ἔρα.

EPITH. Ηλιοσιγῆς, ερικυδῆς, φλογῶ.

Αντομαι.

—Ενθά τε Μῦσαι

Αντομεναι θαμυραν τον Θρηϊκα παῦσαι αοιδῆς.
Il. β. 595.

SYN. Απαρταῶ.

Αντραῖος. Eur. Fr.

SYN. Αντραδῆς.

Αντρέπα, προ Ανατρέπω.

—Λακπατῆτον αντραπον χαράν. Soph. An. 1287.

Αντροβλαίτος. Vid. Αἶθνη.

Αντρον.

Καρπαλιμῶς δ' εἰς αντρον ἀφικομεθ' — Od. ι. 216.

SYN. Καλαμα, κοιλᾶς, βυθμός, γυαλον, σπραγξ, σπῆος, σπείος, σπηλυγξ, σπηλαῖον, γρηνη, κευθμών, κρυπτή, μυχός, σπη, φωλεά, χηραμός.

EPITH. Ηρωειδῆς, ὑφηρεφῆς, γενν, πολυχανδῆς, κοῖλον, ηχηεν, πολυβενδῆς, πατερρεφῆς, λακρον, ταισπορον, εππρατον, δυσπισια, ζαθεν, ηγαδισον, ευρύ, ευσκισον, παλισκισον, εωδῆς, περικαλλῆς, περικλυτον, δυσσασον, ευλιδαν.—δασνησι κατιρεφῆς.

PHR. Μυχός αντρου. κοιλᾶς πετρας γυαλον.

Αντρη εν ηλιεατῇ ξαθεν ὑπο κευθεσι γαμῆς.

—Αντρον, απαιρεσιν μεν ιδεσθαι

Αἰρεων, ψυχρὸν δὲ διὰ σπῆος ερχεται ὕδωρ

Κρυσαλλῶ αταλαρτον, ἐνὶ μυχατοισι δὲ παντῇ
λαῖνεοι κρητῆρες ἐπὶ ευφελῇσι πετρησιν.
Αἰζηὸν ὡς χερσὶ τετυγμένοι, ινδαλλονται. κ. λ.
Cal. lib. 6.

Αντροπαία.

Λήματος αντροπαία χρονία. Aesch. S. T. 712.

SYN. Μεταβολή.

Αντροχάρις. Vid. Πάν.

Αντῆξ.

Αντῆξ, ἡ πυματη δειν ασπιδος ομφαλοισσας.
Il. 2. 118.

—Εξ αντῆγος ἦνια τεινας. Ib. 2. 262.

SYN. Περιφερεια. ἀμαξία.

EPITH. Μαρμαρεῖο περιδρομος, πωλικῆ, τριπλαξ, φαεινή.

Αντῶδς.

Ηχῶ, λογων αντῶδῆς Arist. Th. 1061.

SYN. Αντιφανος. καταλλυλος.

Αντωμοσία.

Αντωμοσιων κελυση. Arist. V. 542.

SYN. Ανωμοσία. δική.

Αντῶπός.

—Ὅς τᾶς Ελένας—εν αντῶπῶς

Βλεφαρισιν—Ερωτα δειδωκας. Eur. I. A. 584.

SYN. Ανταυγῆς.

Ανυβριτος.

Αλλ' ἀπὸ οικειων βιοτων φαγειοις ανυβριτος.
Phocyl. 146.

Ανυδρς.

—Επὶ τᾶς ανυδρς Αμμωνιδᾶς ἑδρας. Eur.
Alc. 113.

Ευ μεν οθιμενος αλαινεῖς

Αθαπῆς, ανυδρς. Ib. T. 1084.

SYN. Αζαλῆος, αβροχος, ανυγρος, αντρεος,
βροχθωδῆς, διφάλῆος—ανιπῆος, αλλυτος.

Ανυμεναιος.

Ανυμφος, ανυμεναιος. ὥς μ' εχρῶν τυχεῖν. Ib.
Hec. 414.

Ανυμφεutos, Ανυμφος.

—Ανυμφεuton γονάν. Soph. An. 991.

Ανυμφεutos αἰν οἰχῶ. Ib. El. 187.

—Ανυμφ δ' Ευραπειῇ. Mosch. 2. 41.

Ανυμφα μελαδρα. Eur. Hel. 1135.

Ανυμφε τροφῆς. Soph. El. 1189.

SYN. Αγαμος—κακονυμφος.

Ανομνιῶ.

Ιω, Φοῖβ', ανυμνησας δίκαν.—Eur. El. 1190.

SYN. Τμνιῶ, αναμνῆτω, αναχαρῶτω.

Ανυποδῆτος

Κἄνυποδῆτος κακὰ πᾶλλ' ἀνεχεῖ. Arist. N. 362.

SYN. Ανηλπιος, ηλλιστος, ηηδῦπες, γυμνοπες,
ζαγρός.

Ανυσκς.

Α Ν

Ανυσις.

—Ανυσις δ' ηκ εσεται αυτων. II. β. 347.

—Ανυσίν τε κελιυθι. Apoll. 2. 310.

SYN. Εντελεχεια. πληρωσις, τελειωσις, τελειωτής, απαρτισις, απαρτισμός. — επιδοσις. — ανεργεια.

Ανυω, Ανωω, Poet. Ανω.

Στην τῶν εργων ηνυτον. Soph. Oed. T. 323.

Ουκ ανωω φθονεσσα—II. δ. 56.

—Οφρα ταχισα

Νῆυς ανυσθε δευσα θαλασσης αλμυρον υδωρ. Od. ο. 294.

Ηνον ιδόν — Ib. γ. 496.

SYN. Αυτῶ, ανυσσω, εξανωω, διανωω, απαρτιζω, καταρτιζω, αποτελεω, διατελεω, εκτελεω, επιτελεω, συντελεω, τελεω, απεργαζομαι, διαπρατῶ, κραινω, επικραινω, περαινω, αποπληρωω, τελεσφορῶ, τολυπυω, εκτολυπυω, κρατειω. — σπευδω. επιτυχαω. περιποιεσμαι, σφελω.

Ανωγει.

—Σιωπῶν λαόν ανωγει. II. β. 280.

SYN. Ανωγειω, κελευω, πειδω, παραινω, διαγορευω, επαγγελλομαι, επισκηπῶ, επισελλω, επιτελλω, επιτατῶ, προσατῶ, κελομαι, κελομαι, παρακελευομαι.

Ανωδυνα.

Τεκνον Ανωδυνας

Ἀμεινον ἡμερῆς Ασκληπιον. Pind. P. 3.

Ανωδυνω.

—Ανωδυνον κακόν. Soph. A. 555.

SYN. Αλυτῶ, απονω, ακαλγητῶ.

Ανωδω.

Οι μεν ανωσαγτες πλεον ες πολιν—Od. ο 552.

SYN. Ανωδωω, διωδωω, αντωδωω, αποσειω.

Ανωϊς.

Τῶ αὖ ανωϊσον κακόν ηλυθε—II. φ 39.

SYN. Απροσδεκητῶ, αδοκητῶ, ανυπονωτῶ.

Ανωϊως.

Ως οι μεν πυκινῶσιν ανωϊως δονακισσι

Μιμνον αρισῆες λελοχημένοι.—Apoll. 3. 7.

Ανωμαλῶ.

Φῶ, τῶν βροτειων ὡς ανωμαλα τυχαί. Eur. Fr.

SYN. Ανωμαλῆς, ανισῶ. — απέρωγως.

Ανωμοτῶ.

Η γλωσσ' ομωμοχ', ἡδὲ φρήν ανωμοτῶ. Eur. Hipp. 612.

Ανωμομαστῶ, Ανωνυμῶ.

Αρρητ', ανωνομαστα.—Eur. Hec. 713.

Κεκ ανωνυμῶ Θεῶ κεκλημαι Κυπρις. Ib. Hipp. 1.

SYN. Αρρητῶ. — αδοξῶ. ατιμῶ.

Α Ξ

Ανωνυμῶ.

—Αλλοθεν αλλῶ ανωνυμῶ φορεσται. Arat.

Ανωφελῆς, Ανωφελητῶ.

Σὺ γδ ατερ παντ' εστιν ανωφελῆ ανθρωποισιν. Orph. II.

Ανωφελητα τεκνα—Soph. An. 656.

—Ανωφελητε τροφῆς. Ib. El. 1150.

SYN. Ανηνυτος, αχρηστος, ασυμφορος, αδοκιμος, ασυμβολος, ασυντελῆς, αλυσιτελῆς, ματαιος, αποφωλιος.

Α Ξ

ΑΞΕΝΟΣ, ΑΞΙΝΟΣ, ΑΞΙΝΙΟΣ.

—Και αξενον ικετο Φασιν. Theoc. 13. 75.

Μηδε πολυξενον, μηδ' αξενον καλεσθαι. Hes. ε. 713.

Ουρεα πλαζομενας αξενια—Call. 3. 235.

SYN. Αποξενος, μισοξενος, κακοξενος, διωροξενος. — δυσχεμερος, ακοινωνητος.

Αξιστος.

—Τῶδ' επ' αξιστε πετρυ. Soph. Oed. C. 19.

SYN. Ασκαπαρος.

Αξια.

Ηδελον κειν γε περ

Σεοδ' αν αξιαις ἐκόντες. Pind. Nem. 8.

SYN. Αξιοπρεπεια, αξιοτης, αξιωσις, αξιωμα, ευεργησια, ευεργετημα, τιμημα, τιμησις, διατιμησις. επιτιμια.

Αξιη.

—Ο δ' ασπιδος ελετο καλην

Αξιην, ευχαλκον—II. ν. 613.

—Πελεκασσι, και αξιναισιν οπλισσας. Call. 6. 35.

SYN. Αξιηιδιον. πελυξ, πελεкус, πελεκυμα, κυβηλις, αιρα. — σκεπαρνον. λαξευτηριον. κοπις. ΕΡΙΤΗ. Θεοδ, οξια.

Αξιοδρηνος.

Οι κορος αξιοδρηνος

Οιχετ' εν δομοισι-μοροπακ. Eur. Alc. 914.

Αξιοπενδῆς.

Τῶν γαρ μεγαλων αξιοπενδῆς

Φῆμαι, μάλλον κατεχεσθ. Ib. Hipp. 1465.

Αξιομισος.

Αξιομισσον εδρος, —Aesc. Eum. 367.

Αξιος.

—Πολός δὲ οι αξιος εῖσαι. II. ι. 562.

SYN. Τιμητός. — δικαιος. — ευνομος.

Αξιος. Nom. pr.

Αξιος, ε καλλισον υδωρ επιιδναται αιμ. II β. 850. ΕΡΙΤΗ.

C c

Α Ο

ΕΡΙΘΗ. Ευρυεὐδρος, ευρύρεων.
 Αξιοχρεὼς. Vid. Εὐχρηστίας.
 Ἡ οὐκ αξιοχρεὼς ὁ θεός, αναφερόντι μοι
 Μιᾶσμα λύσαι· Eur. Or. 596.
 SYN. Αξίος, εντιμος. ἱκανός. αξιοπίστος, αξιο-
 γαστος, αξιοθαύμαστος, εχέγγυος.
 Αξίω.
 Οὐκ ἤξιωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων. Soph.
 Ph. 63.
 SYN. Καταξίω, τιμασμαι—κρίτω, αποφαι-
 νομαι—νομίω, υπολαμβάνω, λιπαρῶ, παρα-
 καλέω.
 Αξίος.
 Εξηναρίζει ὃν ποτ' ἀξίφ' ὀλοῦ. Lyc. 50.
 SYN. Ανοπλος.
 Αξιφυλλός.
 —Επ' ἀξιφυλλὸς Σιμωντος ἀκτᾶς. Aesch. Ag.
 706.
 SYN. Πολυφυλλός, φυλλώδης.
 Αξιώμα.
 Κοινὴς τραπέζης αξίωμ' ἔχων ἴσον. Eur. Or. 9.
 Το δ' αξίωμα, πᾶν κακῶς λεγέται, το σὺν
 Πείσει. Hes. 292.
 SYN. Αξία. κύρος, τιμή. — βελημα. — ἰκε-
 τεῖα—λόγος, αποφασίς.
 Αξονηλατός.
 —Συριγίς αξονηλατός. Aesch. Supp. 189.
 Αξυλος. (α Intens.)
 Ως δ' ὅτε πῦρ αἰδηλον ἐν ἀξυλῷ ἐμπέσῃ ὕλη. Il.
 λ. 155.
 SYN. Πολυξυλος, καταξυλος.
 Αξυλος. Nom. pr.
 Αξυλον δ' ἀρ' ἐπεφρον—Il. ζ. 12.
 Αξων.
 —Μεγα δ' ἐβραχε φηγυγος αξων. Il. ε. 838.
 SYN. Κνωδάξ.
 ΕΡΙΘΗ. Χαλκός.—μεσσοπαγής, μεσομφα-
 λης, ὀρθίος. Nonn.

Α Ο

Α Ο Ζ Ο Σ.
 Φράσει δ' αὐχοῖς πατήρ μετ' ευχάν. Aesch.
 Ag. 239.
 SYN. Υπυρετής. μαγείρος.—πολυζός.
 Αοιδή.
 Τυτοῖσιν μὲν ταῦτα μέλει κίθαρις καὶ αοιδή.
 Od. α. 159.
 SYN. Ἄσμα, μέλος, μολπή. μεῖσα. οἰμή.
 ὠδή, ἑλμυδός, αοιδόσση, ἔπος, μέτρον.
 ΕΡΙΘΗ. Αἰρεπής, αἰροτίρα, αἰρεταυλος.

Α Ο

Βυκαλικά, αγαφθέρτος, μελιθ' ὕψος, μελιγέρτος.
 μελιφών, μελιφώνος, μελιγδόνος, θεοπίας,
 θεοπέσια, θεοκλήτος, μωσιπέλος, στονασσοῖς,
 λυγρὰ, συγρὰ, μαλερὰ, οφουεσσοῖς, μαλθακὴ,
 μαλθακωφώνος, ἰμερφώνος, χαλκεοφώνος, λυγυ-
 φώνος, λυγρὰ, λυγυφόνος, ἰμερσοσσοῖς, ἡδύα,
 χαρμεσσοῖς, γλυκερὰ, καλὴ, τραγικὰ, ἡδυφγέας,
 τερπνὴ, τραγδόνος, πρᾶν, κλεῖν, χρᾶν, δα-
 κτίς, εὐθημων, ευκλαδός, εὐκρετός, εὐπιδος,
 ἐπινικίος, ποικιλοτραυλός, ποικιλοσφαιγίξ, φι-
 λοπαυγμων, φιλομάλπος, ροβερὰ, φρενοδελγής,
 αυτοδιδάκτος, ὑπερμενής.
 P H R. Αοιδᾶν φίλῃ, τεφάνων ἀρετᾶν τε δε-
 ξιωτάτων ὀπασδῶν. Pind.
 —Εὐτερπία κοσμεῖν αοιδῆς. Orph.
 Μελετφονος αὐδὸς αοιδῆς.—Κρατερὸν εὐτροχελίο
 μέλος καταχρησθῆν αοιδῆς. Apoll.
 Δώρα δὲ Μουσῶν τε καὶ Ἀπαλλωνος αοιδᾶί. Orp.
 Πυρρῆς ραδαμυγίς μελισσῆς. — μεμνημένων
 μελὶ λευκῷ σὺν γαλακτί—ρῶαί Μουσῶν. Pind.
 Αοιδία.
 Καλὸν αοιδίαι.—Od. κ. 227.
 SYN. Αδῶ.
 Αοιδίμος.
 Αὐδρῶκοισι πελωμέδ' αοιδίμῃσι σισσημενοῖσι. Il.
 ζ. 358.
 SYN. Αγασιος, αμιντος, αὐδῆος, αμφοσσο-
 τος, διαδοχτος, περιδοχτος, ποδυδρυλλητος, ὕμ-
 νητὸς, πολυμῶνος, πολυμῶμος, κλυτὸς, ἐπικλυ-
 τὸς, δημοαλητος, ευκλεῖς, ἐξακυστος, ἐπιδόχτος,
 ἐνδοχός, κλεινός, πολυκλήτος, πολυφάτος, ῥήτος,
 διασπῆμος, εὐδοκίμος, περιπύτος.
 Αοιδός.
 Ησθιε δ' ὥς ὅτ' αοιδὸς ἐνὶ μεγαρῶσιν αἰδεῖν.
 Od. ε. 358.
 SYN. Αὐλωδός, μελωδός, προσωδός, μελωπ-
 δός, μεσοργός, μεσοπέλος, ὕμνοπάλος, αοιδού-
 λος, ὀμνοδέτης, αοιδόδετης, ποιητής, ὀδοποιός,
 αστής, ψαλτὸς, μελικτῆς.
 ΕΡΙΘΗ. Θείος, θεομορος, σοφός, μεγατελφῶς,
 μεγαγλωσσος, μελιγέρτος, παλσιδῆς, λεγυφώνος,
 λυγυφδόνος, περικλυτὸς, ἡδυπῆς, ἄριστος
 χαρίεις.
 P H R. Μουσῶν θρασυαν, ἱερὰν, ὀρεῖς. θρασυαν
 ἐξαρχοῖ.—Ομνρίδαι ραπῶν ἔπων αοιδῶν. Pind.
 Μελιγερων τεκτονὸς κωμων. Ib.
 Αοικος,
 ὅτ' αοικον ποιῆσαι.—Hes. ε. 600.
 —Αοικον ἐκκοποιν. Soph. Ph. 541.
 SYN. Ανετίος, αοικος, ακτιανος, δυνάμκος.
 Αοικος. Vid. Νηφελος.
 Χοῶς τ' αοικος.—Aesch. Eum. 108.

Αοῖος.

Α Ο

Α Π

Αοῖος.

Αοῖον αὐτὸν πάντες ἐκαλεν ἀσέφα. Arist. Pa. 837.

SYN. Ἐδός.

Αοκτος.

—Ενθα κ' αοκτος αὐτῆς μετὰ οἶκον οφελλεί. Hes. ε. 493.

SYN. Οτρηρὸς, στυδαῖος, ἀκαματος.

Αολλεω, Αολλιζω.

—Και δ' αὖ ἀολλησαν κατὰ αὐτὴν γεραίς. II. ζ. 287.

—Αολλισσασα γεραίς. Ib. 270.

SYN. Αγείρω, συναγίρω, ἀδριζω. συναγω.

Αολλής.

Αργεῖοι δ' ὑπεμνῶναι αολλίες, καὶ ἐροδῆθεν. II. ε. 498.

SYN. Αδρως, ἀδινος, πυχνός.

Αοιδής. Vid. Μῦσαι.

Εἰμ' ἐστὶν Αοιδῶν δεκάτη. Ep. Auson.

Αορ.

Δεινὸν ἄορ ταυπηκὲς ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ. II. ξ. 385.

Ωμοῖσιν δὲ μιν ἀμφὶ μέλανδετον ἄορ ἔκτετο. Hes. ε. 281.

SYN. Ζηρος, ἔγχος, μάχαιρα, φαργανον, χαλκος.

ΕΡΙΤΗ. Αδαμαντινον, ἀγρίον, ἀμφήκες, ἀλεγενόν, ἔξυ, θόον, λευγαλόν, λυγρόν, λαμνητόμον, λαγρόν, ολόον, μαιφρόον, λαβρόν, γονοειν, κωπήν, ευδηκτόν, τανωόν, τολμήν, παγγαλκον, πολυμηκτόν, οικισιπνχ. Τριγλωχιν, φαιενόν, αργυροκλον.

ΡΗΡ. Αδαμαντος ἰσοθεῖς ομφριμον ἄορ. Opp. Αγγυθὶ δ' ἀσχετον ἄορ ἀδην περὶ μαρμαίρεσκε, Χρυσέω τελαμῶνι κελασμῶν, αργυρεφτε Κυλεῶ, κ. λ. Cal. 1.

Αορρ.

Αμινητ' Αορρον ἀμφιτορνωτὴν βροχφ. Lyc. 704.

Αορτηρ.

Σμερδαλέω δὲ οἱ ἀμφὶ περὶ στηθεσιν αορτήρ. Od. λ. 608.

SYN. Ζωστήρ.

ΕΡΙΤΗ. Χρυσέω, στροφ.

Αορσειω.

Τὸ μὲν αορσῆσαι λελημεν. Mosch 4. 110.

SYN. Αλεξείω, ἀμυνω.

Αορσπηρ.

—Αορσπηρ μετ' ἀμεινων. II. χ. 333.

Τπτον, αορσπηρὰ θεῶν ἔπατο καλεσσα. Apoll. 4. 146.

SYN. Αλεξήτηρ, βοηθός, ἀλητήρ.

Αυτ.

Αλλων ζῶν ἐχουσα νεύατον, αλλον αυτον. II. ε. 536.

SYN. Ατρωτ, αλλητ, αυκατ.

Α Π

Α Π Α Γ Γ Ε Λ Λ Ω.

—Απαγγέλλαι δὲ ταχιστα

Χρῆ μῦθον Δαναοῖσι. II. ι. 622.

SYN. Αγγελῶ, καταγγέλλω, παραγγέλλω, προσαγγέλλω, ἀναγγέλλω, ἐπαγγέλλω, εἰσαγγέλλομαι, ἐπικυρκευομαι, ἀποφαίνομαι, καταψήφιομαι, λέγω, ἐκφωνεω, ἀναγορευω. διαγορευω, παρεγγυαω. προερεω. διορίζω. ἀναγιγνωσκω. διατάττω, ἐπιτάττω.

Απαγκυλισμοί.

Η δ' αὖ το θῆλυ παῖδός Αλκμήνη γενος

Ἐσθλὴ ναὶ τῆς ἀπνηκάλισμένη

Σώζει. Eur. Heracl. 42.

Απαγορευω.

Αλλ' ἀπαγορευω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν. Arist. A. 168.

SYN. Απακρυτῶ, ἀποκαλεω, ἀπαυδαω, ἀποσημαίνω, ἀπαγγέλλω, ἐπαναφερω. ἀπολεγω, ἀποτρεπομαι, ἀρνεομαι. ἀποκαμνω. ἐκκακω.

Απαγρίω.

—Και μή μ' οὐκ εἰδαντες

Ἐκπλαγυῖτ' ἀπνηριωμένον. Soph. Ph. 229.

SYN. Εξαγρίω.

Απαγγω, ομαι.

—Ὁ μὲν λαε νεέρον ἀπαγγων. Od. τ. 230.

Ἐκ τανδ' ὅπως ταχιστ' ἀπαγγαδαὶ θεῶν. Aesc. Supp. 476.

SYN. Αγγω, αγγοναω, ἀπαγγονίζω. περιαγγω. ἀποπνιγω, ἀποτραχηλίζω.

Απαγω.

Αυτοὶ τῶν γ' ἀπαγυσι βοας.—Od. σ. 277.

SYN. Αγαγω, διαγω, παραγω, εἰσαγω, ἀποσέβω, ἀριστήμι. ἀποδίδωμι, ἀπαδεω, ἀπελαυνω. ἐφηγεομαι, δικάζομαι.—ἀποφίρω, κατακομίζω.

Απαγων.

Νῦν δ' αὖτε σωτήρ ἰσθι κἀπαγων.

Aesc. Ag. 521.

SYN. Απομαχ.

Απαδης.

Απὸ γὰρ κορος ἀμδλυνει

Αἰανὴς ταχέας ἀπάδης. Pind. Pyth. 1.

SYN. Διατοια, παρὰ πῖς.

Απαείρω.

Α Π

- Απαίρω.**
Μη μ' απαίρομενον πολέως πεδινῶδε νοση. Π.
φ. 563.
SYN. Απερχομαι, απαιρω.
- Απαθής.**
Απαθής δ' αὐτὸς πρὸ αὐτῶν. Pind. Pyth. 4.
Απονός, απαθείς, ἐπρασσοντάς. Aesch. Per.
864.
SYN. Ασυμπαθής, απροσπαθής, αλυπῶ, α-
ελαβής.
- Απαλ.** Poet. πρὸς Ἀπό.
Ἰὼ ἀπαλ' νεύρης-βεβλημένον—Π. λ. 663.
Απαίδευτος.
Φέρε, νῦν κωμοὶς παιδεύσωμεν
Τὸν ἀπαίδευτον.—Eur. Cys. 491.
SYN. Αμαθής, αγραμματοῦ, ἀμυσοῦ, ἀνοη-
τοῦ, ἰδιωτῆς, ἀνεπιστήμων, ἀπαιδοτριβητός,
ἀτακτοῦ, ἀγυμναστοῦ, ἀνεξετητοῦ, ἀδίδακ-
τοῦ.
- Απαιδία.**
Ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξεπέσ' ἀπαιδία. Soph. Oed.
T. 1043.
SYN. Ατεκνία. αγονία.
- Απαιθρίαζω.**
Απαιθρίαζει τὰς νεφέλας.—Arist. Av. 1502.
SYN. Αιθρίαζω, γαλῆνω, διαγαλνίζω,
σκορπίζω. ευδιαν αγειν.
- Απαινυμαι.**
—Καὶ κύδ' ἀπαινυτο—Π. ο. 595.
SYN. Αινυμαι, ἐξαινυμαι, παραινυμαι, αἰρω,
ἀναιρῶ, παραιρῶμαι, περιαιρῶμαι, ἀποσκευα-
ζομαι, σφετέρω.
- Απαιρῶ.**
Ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆςδ' ἀπαιρομεν φυγῇ. Eur.
M. 938.
SYN. Αποχωρῶ. ἀταίρω. ἀπαινυμαι.
- Απαιολή, Απαιόλημα.**
Ὁ παμδασίλει' ἀπαιολή. Arist. N. 1149.
—Νῆς ἀποστερητικῆς, Κἀπαιολημα. Ib 727.
SYN. Αδίκια, ἀπάτη, ἀπατήμα, ἀλημα.
- Απαιολεω.**
—Τὸτο καὶ μ' ἀπαιολεῖ. Eur. I. 549.
SYN. Απαταῶ. ἀδῆλω.
- ΡΗΡ.** Αδῆλον, ἀπορον, ἀμύχανον ποτεῖν.
- Απαις.**
Εὐκαις μὲν ἔσα, νῦν δὲ γῆρας, ἀπαις δ' ἄμα.
Eur. Hec. 809.
SYN. Ατεκνῶ. ατεκνωθείς.
- Απαῖσω.**
Κρημνὴ ἀπαῖσας—Π. φ. 234.
SYN. Αἶσσω, ἀνῶσσω, ἀγορεύω.
- Απατῶ, Απαιτίζω.**
Μέζον ἀπαιτήσεως—Π. ψ. 593.

Α Π

- Χρηματ' ἀπαιτίζοντες—Od. β. 78.
SYN. Αἰτέω, ἐξαιτέω, ἀντεπαίτεω, ορεγομαι,
ἀναζητέω, ἐπιζητέω.
- Απαιρῶ.**
—Ἐπὶ δὲ ζῶνσι δρακόντες
Δοῖω ἀπῆρυντο, —Hes. a. 234.
SYN. Επαίρῶ, ἐπαρταρομαι, ἐπικρεμαμαι,
ἐπαιρομαι, ἐνισταμαι, ἐφισταμαι, ὑπεξαντα-
μαι, ἐπικεμαι, ὑπερκεμαι.
- Απακτοῶ.**
Καὶ δ' αὖ μ' ἀπακτε—Soph. Aj. 580.
Αἱ. Καὶ δ' αὖ μ' ἀπακτε. i. ε. Claudi. Eustath.
- Απαλαιστῶ.**
—Απαλαιστῶ ἐν λογῷ. Pind. N. 4.
SYN. Ανικητός.
- Απαλαλκῶ.**
—Ὅς σῆγε κυνάς κεφαλῆς ἀπαλαλκοί. Π. χ.
348.
SYN. Αλαλκῶ, ἀπελαυνῶ, ἀποδίσκῶ.
- Απαλαμνος, Απαλαμος.**
Ὡς δ' ἔτ' ἀνὴρ ἀπαλαμνῶ—Π. ε. 597.
Ἦτε καὶ ἀπαλαμνόν περ ὅμως ἐπὶ ἐργον εὐγείρει.
Hes. ε. 20.
Ἐγὼ δ' ἀπαλαμον βίω—Pind. Ol. 1.
SYN. Αεὐλω, ἀμαθής, ἀπειρῶ, ἀσθενής,
ἀπορῶ.
- Απαλαομαι.**
—Αὐτὸς δ' ἀπαλίσσεται ἀλλῇ.
Χωρὲς αἰδρεῖς ἐόν. Hes. a. 409.
SYN. αλαομαι, ἀποπλαναῶ.
- Απαλίσκω.**
—Δίκῃ δ' ἀπαλίσκων ἀμυναν. Phoc. 73.
SYN. Εξαλεφῶ, ἀφανίζω, ἀμαυρῶ, περι-
γραφῶ.
- Απαλέξω, Απαλέξω-ομαι.**
Ἀλλ' ἐδ' ὡς τιν' ἐμελλ' ἀπαλέξῃσιν κακοτήτῃ.
Π. ρ. 364.
Χημεῖς ἐδ' ἐν σθερομένῃ πρὸ ταῦ-
τ' ἀπαλέξασθαι οὐ χωρὶς, ἀναξ. Soph. Aj. 166.
SYN. Αλεῖξω, ἀπαμυνῶ, ἀποστρέφω. ἀντα-
τασσομαι.
- Απαλθεομαι.**
Ἐλκε' ἀπαλθῇσεν—Π. θ. 405.
SYN. Αλθῶ, ἰαομαι.
- Απαλλαγή.**
—Οὐ γὰρ ευκλείης ἀπαλλαγαὶ
Γυναῖξιν, ἐδ' οἷός τ' ἀνηναδαὶ ποσσιν. Eur. M.
236.
SYN. Απολείψω, ἀποκησῶ, ἀποτροπῇ, ἐλευ-
θέρωσις, ἀπολύσις, ἀποσάσις, ἀποχωρησις, ἐκ-
χωρησις, περιχωρησις, ἐκτροπῇ, ἐκβάσις, πα-
ρεκβάσις, ὑπερβάσις.—ἀπείλευσις, ἀποδίσκου-
σις.—μείωσις, ἐλατῶσις.

Απαλλασσῶ.

Α Π

Απαλλασσω, Απαλλατῶ.

—Απαλλασσέει γῆς. Eur. M. 616.

—Οὐδ' απαλλασσὶ γενεάν γενοῖς. Soph. An. 604.

SYN. Αλλασσω, ἐξαλλατῶ, ἀφίημι, διαπεμπῶ, ἀπολύω, ἐξελιτῶ, καταβάλλω, κάβαφρω, ἀφαιρῶ μετακινῶ.—ἀποκρίνω, ἐκκρίνω.

Απαλωιασ.

—Καὶ ὅστις λῆας ἀραιθῆς

Ἀχρὶς ἀπηλοισίν — Π. δ' 522.

SYN. Αλωιασ, ἀποκοτῶ, διεθραύω, συντρίβω.

Απαλῶς.

—Ἀπαλὴν ὑποδιδύν. Π. γ. 371.

SYN. Ἀδρὸς, μαλακὸς, νέος, τρυφερός.

Απαλοτρεφῆς

Κρίσση μελδόμενος ἀπαλοτρεφὸς σιαλοῖο. Π. φ. 363.

SYN. Ζατρεφῆς, εὐτραφῆς, πικρὸς, σιτευτός.

Απαλοδριξ.

Ἀρτιγενὺς ὑπὸ κορυθ' ἀπαλοδριχα. Eur. B. 1184.

Απαλοχρως, Απαλοχρως, Απαλοχροος.

Ἦδε τις παρθενικὰς ἀπαλοχροας ἐν μεγαροισιν

Ἀγλαὰ ἐργ' εἰδιδάξεν—Hecm. V. 14.

Απαλυῶ.

Ἰδε πῶς κύμα θαλασσης

Ἀπαλυεταὶ γαλήνη. Anac. 37. 4.

SYN. Θρυπῶ, τρυγῶ, διατρυγῶ, χαλαῶ, μαλασσῶ

Απαμαυρῶ Vid. Ἀμαυροῖ.

Ὅσων ὅς σκοτοῦσαν ἀπημαυρώσας ὁμιχλην. Orph. H.

Απαμαῶ.

—Ἀπ' αὐτὰ πλεῖ χαλκῶ

Ρῖνὰς τ' ἀμψαντες—Od. φ. 301.

SYN. Ἀνακίρω, κοπῶ, ἀνακοπῶ, ἀποψιμῶ, περισχίζω, ἀπαρασσω θειρῶ θρυπῶ.

Απαμβλυνῶμαι.

Τεθνηγμένον τί μ' ἐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ. Aesch. S. T. 721.

Ὡς ὥρῃ μὲν ἀπαμβλυνεταί, θυμὸς δ' ἐμνοῖται. Hom. XLV. 4.

SYN. Ἀμβλυνῶ.—ἐξασθενῶ.—αλυῶ.

Απαμβροτῶ.

—Καὶ τῷ μὲν ἀπημβροτεν—Π. ο. 521.

SYN. Ἀποτυγχάνω, ἀφαιμαρτάνω, παρὲν τρεπομαι, ἀπαρταομαι.

Απαμειβομαι Vid. Ἀμειβομαι.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμειβετό—Od. η. 298.

Απαμειλῶ.

—Τί τοῦτον τῶνδ' ἀπημειλημένον

Παρερρυηκεν; — Soph. Ph. 661.

SYN. Ἀμειλῶ.

Α Π

Απαμπλακῶ.

Ἀπημπλαχ', ὡς προσῆδε τις ἐνδὸν γαμῖς. Soph. Tr. 1155.

SYN. Ἀμαρτάνω.

Απαμυνῶ, Απαμυνομαι.

—Ἡμῖν ἀπολοιγὸν ἀμυναί. Π. α. 67.

—Ὁ δ' ἐκ ἀπαμυνετο χερσὶ. Od. λ. 578.

SYN. Ἀμυνῶ, ἀπεργῶ, ἀποστρεφῶ.

Απαμφισνύμι.

Ἀπαμφισί γὰρ τὸ καταπλάσθην τῷτό μὲ καὶ λανθάνειν βυλομενον ἢ μεθ' ὅτε. Menand.

SYN. Ἀπαμφιάζω, ἀταμφισκῶ, ἐκδύω, ἀποκαλυπῶ.

Απαναίνομαι.

Εἰθα σὺ μηκέτ' ἐπεὶ ἀπανησάσαι θεῷ εὐνήν. Od. κ. 297.

SYN. Ἀναίνομαι, ἀρνῆμαι.

Απανευθε.

Εἰετ' ἐπεὶ ἀπανευθε νεῶν—Π. α. 48.

SYN. Ἀπανευθεν, ἀπαθῖν, χαρῖς, νῆσφι.

Απανθῶ.

Τὰ δ' ἀλλ' ἀπανθῆσαντα παντ' ἀπέπλητο.

Arist. Ecc. 1113

SYN. Εἰσθῶ, παραθῶ, παρακμαζῶ, ἐκτοκομαι, ξηραίνομαι.

Απανθίζω.

Ἀλλὰ τίςδε μοι ματαίαν

Γλῶσσαν ἔδ' ἀπανθίσαι. Aesch. Ag. 1671.

SYN. Επανθίζω, διανθίζω, περιανθίζω, ἀναλεγομαι, διαβάλλω.

Απανθρακίζω.

—Βὺν ἀπινθρακίζ' ὄλον. Arist. R. 509.

SYN. Ἀνθρακίζω, σπῆλω, σποδίζω, φρυγῶ, φάγνυ.

Απανθρωπῶ.

—Τὸ δ' ἀπανθρωπῶ παγῶ. Aesch. Pr. 20.

SYN. Ερημῶ, ἀφιλανθρωπῶ, ἀνηλείς.

Απανοίγω.

—Χηλὴ δ' ἀπὸ πᾶμ' ἀνεργε. Π. π. 221.

SYN. Ἀνοίγω.

Απαρτάνω.

Εἰρημῶν δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε. Arist. L. 13.

SYN. Ἀρτάνω, ἀρτάνω, ἀρτιμολῶ, παραγινομαι.

Απαρτημα.

Εἰς οἰματῶν μὲν οἷον ἐκ εἰων περὶ

Οὐδ' εἰς ἀπαντημ' ὅστις αἶμα ἐχὼν κυρεῖ. Eur. Or. 513

SYN. Ἀρτησις, ἀπαντησις, συναντησις, συναντημα, ὑπαντησις.

Απαπτῶ.

Ὡς ἀπαπτῶν χθονὸς—ὑβρίσμα θνητῶν. Ib. 1679.

D d

SYN.

Α Π

- SYN. Αὐτλεῶ, κατατλεῶ, ἀπαυρίζμαι, διαφύσσω, ἐκκένω, οὐχίζω, ἐξανάλισκω, τρυῶ, τρυχώ, κατατρυχώ.—εὐεμβερῶ.
- Απαξ,
 ΑΛΛ' οἱ ἀπαξ θνησκουσ' ἀνθρώποι—Od. μ. 22.
- Απαξάξασιν.
 Απαξάσιν οὐζύαφ ποτηρίῳ. Antiph. apud Athen.
- SYN. Εἰσαπαξ, εἴπαπαξ, καθάπαξ.
- Απαξίου.
 —Λεχάς ἄς ἀπῆξιωσατο. Aesc. Eum. 368.
- Απαππῶ.
 Φαῶ τῶδ' ἐκ ἀπαππον Ἰδαίη πυρός. Aesc. Ag. 319.
- SYN. Ξενῶ.
 Απαραιτητῶ,
 —Λατίνων ἀπαραιτητῶ χολῶ ἀνδρῶν. Sibyll. 2.
- Απαρμιυθῶ.
 Κεαρ ἀπαρμιυθον εἷμι Κρονε παῖς. Aesc. Pr. 185.
- SYN. Απαρμιυθητῶ, ἀμειλιχῶ, ἀπαρκλητῶ.
- Απαρσσω.
 Ἀρτιχρὺ δ' ἀπαρᾶξε—Il. π. 116.
- SYN. Αρσσω, καταρσσω, ἀπαμαῶ, ἀποκόπῳ, περικόπῳ, περιτέμνω, ἀποστᾶω, ἀποκνίζῳ, ἀποχωρίζῳ. ἀφαιρέσμαι. ἀποβάλλω. ἀποθεσμαι.
- Απαρατιλτῶ.
 Πινῶν, ρυτῶν, ἀπαρατιλτῶ. Arist. L. 279.
- SYN. Λασίῳ, δασυερίξ, τραχύς, ἐχινώδης.
- Απαργματα.
 —Κατὰ δὲ τα' παργματα. Arist. Pa. 1056.
- SYN. Απαρχαί.—ἀκροβινιον. ἐναγισμα.
- Απαρσκομαι.
 —Οὐ μὲν γὰρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα Ἀνδρ' ἀπαρσσοᾶσαι, ὅτε τις προτέρῳ χαλεπήνη. Il. τ. 183.
- SYN. Αρῶσκω, ἐξαρῶσκομαι, δεξαρεύω. ἀλαστέω.
- Απαρθενύα (Adv.)
 —Απαρθενεὺτ' ἀλωμένα. Eur. Ph. 1769.
- EX P. Παρθενῆ ἀναξίως. Al. ἐπὶ πολὺ παρθενευσά.
- Απαρθενῶ.
 —Παρθενον τ' ἀπαρθεν. Hec. 610.
- SYN. Κακοπαρθενος.
- Απαρκεῶ. Vid. Αρκεῶ.
 —ὣν ἐκ ἀπαρκῶ πηλοσμονῆς. Eur. Fr.
- Απαρρεῖμαι.
 —Κὲν ἀπαρρεῖμαι το μῆ. Soph. Aj. 96.
- SYN. Αποφῆμαι, ἀρνησμαι, ἐκνεύω.

Α Π

- Απαρνῶ.
 Παῖδος τ' ἐδ' ἀπαρνον τελεθεῖ
 Θεακτορί Πιθοῖ. Aesc. Supp. 1047.
- Απαρνῶ δ' ἐδ' ἐν καδίστ' αἶο. Soph. An. 441.
- Απαρταῶ.
 —Απαρτῆσαι δερην. Eur. Andr. 412.
- SYN. Αναρταῶ, ἐξαρταῶ, ἀνακρεμᾶω, ἀπαύρω.—προσάπῳ.
- Απαρτιζῶ.
 Σπυδῆ δ' ἐκ' ἐκ' ἀπαρτίζει ποδᾶ. Aesc. S. T. 380.
- SYN. Διαίλειω.—ἀπειθυῶ, ἐφαρμίζω.
- Απαρυστεῶ.
 Απαρυστέον τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί. Arist. Eq. 917.
- SYN. Αφαιρετέῳ.
- Απαρχῇ.
 Ἀλλὰ τοι ἀμφοτέρας δεκαῖνφόροι αἶν ἀπαρχαὶ
 Περμπονται. Call. 4. 278.
- SYN. Απαρχήμα. ἀπαρχματα.—προκαίαργμα, προδύμα, λοιπὴ, σποιδή.
- Απαρχομαι.
 Πολλὰ δ' Ἀθηνῆ.—Εὐχετ' ἀπαρχομενος. Od. γ. 946.
- SYN. Καίαρχομαι, ἀποσπενδῶ, λείβω.
- Απαρχος.
 Κίλιχων ἀπαρχῶ.—Aesc. Pers. 327.
- SYN. Αρχός. μέδων, κοίρανῶ.
- Απας.
 —Ἀργυρεῖ δὲ—Ἔστιν, ἄπας. Od. δ. 616.
- SYN. Πας, συμπας, ὅλῳ, ὁλοκλήρῳ.
- Ἀπασπαιρῶ.
 Θνησκὴ δ' ἀπασπαιρῶσα.—Eur. I. 1207.
- SYN. Σπαιρῶ, ἀσπαιρῶ, σπαρκῶ. ἀσπαρίζω, ἀποσπαρδαζῶ, περισπαιρῶ, προσπαιρῶ, γαργαιρῶ, παλλομαι, ἀναπαλλομαι.
- Ἀπαστία.
 Πολλὰκις δ' ἡμῶν ἀγωνίων
 Τῶν δ' ἐν ἀπαστίαν. Arist. N. 621.
- SYN. Αγνυστία, ἀστία, ἀτροφία, νηστία, νῆστις.
- Ἀπαστῶ.
 Κεῖτ' ἀρ' ἀστίῳ, ἀπαστῶ ἐδ' ἐντὺ ἡδ' ἐπὶ
 τῆτ' Od. δ. 788.
- SYN. Ἀναπαςῶ, ἀποπαστῶ, ἀγνυστῶ, ἀκμινῶ, ἀβρομῶ, αἰοινῶ, πειναλῶ, οὐκυνπαινῶ.
- Ἀπαστραπῶ.
 Μαρμαρυγὴν χαριεντῶ ἀπαστραπῶσα προσώπῳ. Mui. 56.

SYN.

Α Π

SYN. Αστραψῶ, ἀπαυγάζω, ἀποστιλῶ.
ἀπολαμπῶ.

Ἀπαταῶ.

—Καί μ' ἀπαίησι· II. ι. 344.

SYN. Διαπατάω, ἐξαπατάω, συνῆξαπατάω, φρεναπατάω, αἰκαλλῶ, αἰολίζω, ἀπαφισκῶ, ἀπαφῶ, ἐξαπαφῶ, ἀποσφαλλῶ, ἐπισφαλλῶ, διασφαλλῶ, ἀποδυσκίλλω, ἀπομυσσῶ, ἀλωπτεκῶ, ἀποδυσνίζω, ἀποπλάττω, δολιτεύμαι, δολῶ, δειλαῶ, καλᾶγοιεύω, κλοτέω, κλεπῶ, ὑποκλεπῶ, φρενοκλοπέω, φηλῶ, φενακίζω, ἐλεφαίρω, ὑπερπτενῶ, κηλῶ, καλᾶσορίζω, κοβαλενῶ, λαίκαζω, παλλένω, παρακρυνομαι, παραλογίζομαι, παραβαλλομαι, παραγῶ, ψευδῶ.
—μεθοδεύω.

Ἀπαίη.

Νυν δε κελὴν ἀπατὴν βελευσάτο —II. ο. 31.

SYN. Ἐξαπαίη, ἀπαίημα, δολος, δολιότης, ἀποδυσκίλημα, καλᾶσκευασμα, καλᾶσκευασμός, παλιμζολία, παραλογισμα, σφισμα, σίροφι, στρεψίς, ἀλημα, πλατὴ, παραγωγή, ὑπαγωγή, περιγραφή, πανουργία, παν ῥήμα, βεβδύρημα, κακουργημα, φενακία, φενακισμός, φηλωμα, φηλεσις, γοντεία, ὑπεροπτευσίς.

ΕΡΙΤΗ. Δολοφῶν, δολομητής, ἐρωμανής, κενέ, σχολία.

Ἀπαίηλι, Ἀπαίηλ.

Ἐλθὼν ἐς δεσπεῖναι ἐμὴν, ἀπαίηλια βάζει. Od. ξ. 127.

—Οὐδ' ἀπαίηλον, Οὐδ' ἀτελευτήσιν γ' ὅτι κεν κεφαλῇ κέτανευσεν. II. α. 526.

SYN. Ἀπατεῶ, ἀπατηνός, αἰόλ, δολερός, δολί, δυσμητής, δυσπαλαμῶ, ὑπεροπτεύς, ὑπεροπτετής, σφιστής, παραλογιστής, σφισμακτικός, ἐπικλοπῶ, κηλετής, σφαλερός, κακοπραγμων, κακοτεχνῶ, κακῶργος, κερδαλίζω, κερδιστῶ, κερδαλεοφρων φεναξ, φηλήης, βεβδοφίλ, ὑπελῶ, πανῦργ, ψευδής, ψευδμων, πολυμητής.

Ἀπατηνῶ.

—Θηίς ἀπαίηνοφα τέχνην. Tryph. 135.

Ἀπατῶ.

—Ἀπατῶδε δε θωρησάντο. II. ε. 537.

SYN. Ἀπατενδε, αμείς, ιδίως, ἐπιδίχα, ἀπαρῶφι, μεταδόν, χωρίς.

Ἀπατιμαῶ.

Οὐκ ἀπητιμῆσε ποδάρκα Πηλεῖωνα. II. ι. 113.

SYN. Ἀτιμαῶ, αἰκίζω.

Ἀπατῶ.

Ἀπατῶ, ἀπατῶ, ἀφίλ. Eur. Or. 310.

—Ἀπατῶ ἐμῆ. Soph. Aed. C. 1448.

Α Π

Ἀπαυγάζω.

—Ἀπαυγασαί οἱ εἰσέδρῳ—Call. 4. 125.

SYN. Θιάμαι, αὐγάζω.

Ἀπαυδῶ.

SYN. Ἀπαγγέλλω, ἀπαγορεύω, ἀπολεγομαι, ἀποκαμνῶ.

Ἀπαυραῶ.

—Ἄλλ' ἀμῶ θυμὸν ἀπυρα. II. ζ. 17.

SYN. Ἀκαίρω, ἀφαιρέομαι, στερῶ.

Ἀπαυστῶ.

—Ἄλλετ' ἀπαυστῶ. Apoll. ι. 1267.

—Ἀπαυστον ἀταν. Soph. Aj. 1206.

SYN. Ἀνεδῶτῶ, ἀκαματῶ, ἀπειρετιῶ, ἀστατῶ, ἀβέβαιῶ.

Ἀπαφαινεῶ.

Ὡς ἀπαφαινεῖν—Arist. R. 1121.

SYN. Ἀφαινεῶ, ξηραίνω.

Ἀπαφισκῶ, Ἀπαφῶ, Vid. Ἀπάταω.

Οὐτὶ σε Περσεφονεία Διὶς θυγατρὴ ἀπαφισκεῖ. Od. λ. 216.

—Μή τις με βροτῶν ἀπαφιστ' ἐπέεσσιν. Od. ψ. 216.

Ἀπεδίλῶ, Ἀπεδίλωτῶ.

Συδὴν δ' ἀπεδίλῶ οὐχ ὡς πῆρωτῶ. Aesch. Pr. 135.

Ὡς δ' ἀπεδίλωτοι καὶ ἀκαμπυκες.—Call. 6. 125.

SYN. Ἀνηλεπῶ, ἀτανδάλῶ.

Ἀπεδομαι.

Βρυχῶ ἀπεδίωδαι φησί με τὸς δακτυλὺς. Ag. Av. 26.

SYN. Ἀπεδῶ, ἐδῶ.

Ἀπέζῶ.

Ἀνδρ' ἀπέζοις ἰχθύσιν δατυμεναι. Lyc. 629.

Ἀπειθεῶ, Ἀπιδεῶ.

—Οὐδ' ἀπιδεῶ—μυθῶ Ἀθηναίης—II. α. 220.

SYN. Ἀπιστεῶ, ἀφηλιαῶ, ἀντιστατεῶ.

Ἀπειθῆς.

Ἡρώων παλαμῆσιν ὑπο στίβαρῶσιν ἀπειθῆς. Oiph. 245.

SYN. Δυσπειθῆς, ἀπιστῶ, δυσπιστῶ, γαῦρῶ, δυσαρκίῶ, δυστραπελῶ, ἀναγωγός, ἐπίζαφελος.

Ἀπεικάζω.

—Ὡς ἀπεικασαί—Soph. Tr. 144.

SYN. Τεκμαιρομαι —καλᾶδοξαῶ, νομίζω, συμβαλλῶ, ἀφομοιῶμαι, ἐκῆυπον, εἴσκω, ἐκκαζῶ, ἐξείκαζω.

Ἀπειλεῶ.

Καὶ δὴ μοι γερας αὐτὸς ἀραιρησέσθαι ἀπειλῆς. II. α. 161.

SYN. Ἀπειλομαι, ἐπαπειλεῶ, διαπειλεῶ, ἀτατενίμαι, προσανάτειναι, βριμῶ, ὁμοκλεῶ, ὑπισχίρομαι, κινυχομαι.

Θηλῶ

Α Π

Θῆλον ἐρευνώμενη μελίσθεος οὔλον ἀπειλῆς.
 Καὶ κενὴς προχέων ὑπερνηορὰ πομπὴν ἀπει-
 λῆς. Nonn.
 Ἀπειλὴ. Ἀπειλήμα.
 —Μη οἱ ἀπειλᾶς
 Ἐκτελεσῶσι θεοί.—II. i. 245.
 —Φρῆν τ' ἀπειλήματα. Soph. *Æd. C.* 692.
 SYN. *Απειλ.* ὁμοκλή, καυχήσις, οργή.
 P.H.R. Ἀπειλητικοί, ἀπειλητικοὶ λόγοι.
 E.P.I.T.H. Ἀσποργός, ἀσπονδός, βαρυμνήσις,
 δεινὴ, θύλας, μανιωδής, μελίσθης, ἑτεροφρων,
 λαδιφρων, στύγην, εὐρεκυδισμός, πλεξίππος,
 σκολιά, στερεά, στονοεσσα, ὑπερόπλος, φιλο-
 τεχνός.
 P.H.R. Ωδινε φονὴ διψῶσαν ἀπειλήν. *Ep. L.* 2.
 Ἀπειλητῆρ.
 Ὁ μὴ ἀπειλητῆρες Ἀχαιῖδες, ἐκτ' Ἀχαιοί. II.
 η. 96.
 SYN. Καυχῆτης, ὁμοκλητῆρ.
 Ἀπειρηκός.
 —Ἀπειρηκὸς σῆμ' ἀναπαύσω. *Eur. Hipp.* 1354.
 SYN. Κεκμηκός, καματηρὸς, ἐκκοπος, κατὰ-
 πονος, πεπνηκός, ταλαίπαρτος.
 Ἀπειμι.
 Ὑπὸς δ' ἀπιστῶ γλυκοθύμος ὁμμάτων. *Arist.*
 N. 705.
 Ἀλλ' ὅτε δηρ' ἀπειμ.—II. κ. 351.
 SYN. Ἀποδῶ, δῶ, ἀπολείνομαι, ἀπολιμπά-
 νομαι, ἄλλεττω, ἀφίσταμαι, δύνεσθαι, ἀπαλ-
 λαττομαι.
 Ἀπειμ.
 Ὁ οὐλ' ἐγὼ μὲν ἀπειμι.—*Od. p.* 593.
 SYN. Ἀπερχομαι ὕπατιμι.
 Ἀπειπῶ.
 —Μῆνιν ἀπειπῶτος μεγαθύμῳ Πηλεΐωνος. II.
 τ. 75.
 SYN. Ἀποειπῶ ἀναινομαι, ἀνανεῶ, ἀποφθίμι,
 παραιτῶμαι, ἀπαγορεύω, ἀπακρυτῶ, ἀπαυ-
 δῶ, ἀπενεπῶ, ἀπισχυρίζομαι.
 Ἀπειργῶ.
 Τῶν νομῶν ἡμᾶς ἀπειργός. *Arist.* V. 465.
 SYN. Εἰργῶ, εἰργῶ, ἀνείργῶ, ἐξείργῶ, κα-
 λείργῶ, ἀλεξέω, ἀπαδεῶ, ἐρυκῶ, ἐρυκανῶ,
 ἀπερυκῶ, ἀποσοδεῶ, καΐασοδεῶ, ἀποστειγῶ,
 ἐπιγῶ, κωλύω, ἀποκωλύω, διακωλύω, ἀπε-
 λαυνῶ, ἐξέλαινω, ἀποτρέπω, διατρέπω, ἐκβαλ-
 λῶ, ἀποδίσκω.
 Ἀπειρανός.
 Γενεταὶ δ' ἀλλᾶς ἀπειραντῶ.—*Pind. Pyth.* 9.
 Ἀπειρεσιός.
 —Γαῖαν ἀπειρεσιῶν.—II. υ. 58.
 Ἀπειρετός.

Α Π

Οὐ βᾶ τ' ἀπείρητος μέμονε σταδμῷο δίδωται.
 II. μ. 304.
 Ἀπείρητος,
 Νῆσον, τὴν σῆρι πόντος ἀπείρητος ἐστεφανώται.
 OJ. κ. 195.
 Ἀπείρος,
 Ἡ ποσὶν ἀπείρῳ περιβαλὼς ὕφασματι
 Ἐκείθεν.—*Eur. Or.* 25.
 Ἡπείρον ὡς ἀπείρον ἐκβάλλει χθονά. *Ib. Fr.*
 Ἀπείρων,
 —Καὶ ἑλλήσποντος ἀπείρων. II. α. 545.
 Ἀπείρατος,
 Τὸν δ' αἶψα, τὸν δ' ὅτ' ἀπείρατον.—*Arist.* N.
 392.
 Ἀπείρατος,
 —Τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν, ἴσον Ἀπείρατον.—*Ib.* 3.
 Ἀπείρεσιος.
 —Φέρων τ' ἀπείρεσι ἀκονα. II. α. 13.
 SYN. Ἀμυρῆτος, ἀπείρατος, ἀπείρατος, ἀπεί-
 ρατος, ἀπείρεσιος, ἀοριστος, μυρῖος, μέγας,
 ἀπαιστος, ἀπείρων, ἀπείρεσιος, ἀπείρεσιος.
 —ἀπείρεσιος.—παραπείρεσιος.
 Ἀπείρος, ἀπείρητος,
 Μὴν ἀπείρος εἰ ζῆναι. *Eur. Alc.* 494.
 —Ἀπείρητος κακοτύχης *Orph. L.*
 SYN. Ἀδαιμων, αἰστωρ.
 Ἀπείρια.
 Εὐμπερία γὰρ τῆς ἀπείριας κρατῶ. *Sent.*
 SYN. Ἀμαδία, ἀδαιμωνία, ἀπείρια.
 Ἀπείροδακρυς.
 Ἀπείροδακρὺν τε καρδίαν. *Æc. Supp.* 75.
 Ἀπείροκακος.
 Ἡλθεν ἀπείροκακῳ τόδ' αλγος. *Eur. Alc.* 937.
 Ἀπείρολεχός.
 Ἀρτεμὶ ἀπείρολεχῇ *Arist.* Th. 125.
 SYN. Ἀπείρογαμος, ἀδαιμων, ἀπείρετος,
 ἀπείρετος.
 Ἀπείρομαχος.
 —Ἀπείρομαχος ἐὼν κε φανείη. *Pind. Nem.* 4.
 SYN. Ἀπείρολεμος.
 Ἀπείρομαχομαι.
 —Ἀπείρομαχομαι δὲ θαμβέας. *Od. ω.* 399.
 SYN. Ἀμνηστῶ, ἀμνηστῶ.
 Ἀπείρετος.
 —Οὐδὲ κριμίζει
 Χρυσὸς ἀπείρετης σῆς τριγῆς ἀγλαΐης. *Ep. l.* 7.
 SYN. Ἀπείρετος.
 Ἀπείλων, *Poet. pro* Ἀπείλων.
 Ἀπείλων τὰς ἀνδρας. *Arist.* L. 1000.
 —Πόλεως ἀπείλωνοινα. *Eur. Hec.* 100.
 SYN. Ἐλαύνω, ἀπείλωνω, ἀπείρων, ἐξέθει.
 ἀλλᾶλω, δύνω, ἐκδύνω, ἐκρύω.
 Ἀπείλων

Α Π

Απελεθρον (Adv.)

Εκτωρ δ' ἄκ' ἀπελεθρον ἀπεδραμε—Il. λ. 354.
ΕΧΡ. Εκάς, μεγάλας.

Απελεθρος.

—Επερσε δὲ ἴν' ἀπελεθρον. Il. η. 269.

SYN. Απλετος, ασπετος, αδεσφατος, αμυ-
θνος, απερατος, αμνηγανος, αιαμετρης, αμε-
τρητος, απερος, απληρωτος, ζαπληδης, υπερ-
σιος, υπερμετρος.

Απελλης, Nom. pr.

Αυτὸς εαυτὸν ἐν εἰκόνι γραψεν αριστος Απελλης.
Er. l. 4.

Απελπίζω

Μηδ' ὅπως σαυτὸν δυστυχῆντ' ἀελπίσης. Sent.
SYN. Αθυμικω, απογινωσκω.

Απειμειω.

—Κελαητοὶς αἶμι' απειμεισεν. Il. ξ. 437.
SYN. Εξήμεω, εκδυζω.

Απεμπολαω, Απτεμπολειω.

—Τίς ὦν γέ τινδ' απεμπολαῖς χυθός; Eur. I.
T. 1360.

SYN. Εξεμπολαω, απαργυριζω, εξαργυριζω,
πωλειω, ωνιω, επιπρασκω, καταλλαττομαι,
προσκληρω, χειρω, προσιδημι, διαπραττω,
αποκρηττω.

Απειμπολητης.

Απειμπολητης τῆς ουταλμιας χυθός. Lyc. 341.
SYN. Πωλης, πωλητης, πρατης.

Απειναρίζω.

—Εναρίζω απ' εντα μαρμαιροντα. Il. μ. 195.
SYN. Εναρίζω, εναιρω, αποσυλω.

Απεινω.

Απεινω νιν—ήμετερων θαλαμων. Eur. I. A.
552.

SYN. Απεινω, απευχομαι.

Απεινδής.

Θυμὸν εἴ τις εχων απενδῆ
δυναται διατελεω βιος. Bacchyl.
SYN. Αλυπθω.

Απεινδηςτος.

Το τῶν δικαίων τῶνδ' απενδηςτος γενος. Aesch.
Ehm. 915.

SYN. Αδακρυτος, απενδής.

Απειπλος.

Απειπλος φαιρων λευκῶν. Eur. Ph. 336.
SYN. Απειμων, γυμνητης.

Απεργαζομαι.

Τὰ ξυλινα τῷ τευχῆς
Τινες απεργασαντο. Arist. Av. 1154.
SYN. Απεργαζομαι, εξεργαζομαι, τελειω,
αποτελειω επιτελειω, συντελειω, περαινω, απο-
περαινω, αποπληρω, παρασκευαζομαι, κατα-
σκευαζομαι, εξακριβω, διαπραττω, συμπραττω,
καλαπραττω.

Α Π

Απερητυω.

—Αλλά γάρ αὐτὸς ἐχων απερητυε κυρην. Apol.
I. 772.

SYN. Ερητυω, α'εργω, ανασελλω, ισχω, ισ-
χαιω, εριστημι, πιεζω, καλαπιεζω.

Απεριλαλητος.

Απυλωτον στομα—απεριλαλητον. Arist. 863.

SYN. Πολυμυθος, αδολεσχος.—(a priv.)
αλαλος.

Απεριστάτος.

—Σὺ δ' ὦν δ' απεριστατον αἰδρα. Sibyl. 2.
SYN. Ερημαῖος, χῆρος, αδοηδηςτος.

Απεριτροπος.

Ουτε γάρ—παῖς Αγαμεμνονιδας απεριτροπος.
Soph. El. 184.

SYN. Ανεπιστροφος, απερίρεπτος, ανεπελευστος.

Απερυθρίαω.

—Κρεῖττον ἢν ενθὺς τοτε
Απερυθρίασαι γε μᾶλλον, η σχῆν' παραγμαλα.
Arist. N. 1218.

SYN. Αταισχυντεω, απαναισχυντεω, αυθα-
διζομαι.

Απερυκω.

—Ου μεν γαρ πατος ανδρων απερυκει. Od.
I. 119.

SYN. Απειρω, απερητυω, αποκαλυω.

Απερυω.

Ρινιν απ' οστίοφιν ερύσαι.—Od. ξ. 134.

SYN. Εξερυω, αφελκω, αφελκυω, απαρυττω,
αποσυρω, κατασυρω, αφαιρω, εξαιρω, περι-
αιρω, αποσπασω, διασπασω, κατασπασω, απα-
λω, αποχωρίζω.

Απερχομαι.

Οἶκον απερχομενη.—Od. C. 136.

SYN. Εξερχομαι, απεμι, αποχωρεω, εκ'χω-
ρεω, αποχωμααι αποβαδιζω, νεομαι, απονεο-
μαι, νοστιω, αποπορευω, αποστειχω, απο-
φοιτω, απαλλαττομαι, απερωω, απερρω,
αφερτω, αφισταμαι, μεταβαινω, διαλυνομαι,
δνησκω.

Απερωεύς.

—Αἰὲν αλιτρὸς, ἐμᾶν μετῶν απερωεύς. Il. θ.
361.

ΕΧΡ. Τῆς ἐμῆς δυναμειος κωλυτης.

Απερωεω. Vid. Απερχομαι.

Τῷ κε ταχα στυγερῶς πολέμου απερωεσθαις. Il.
π 723.

Απρωτος.

—Απρωτος ερας.—Aesch. Ch. 598.

SYN. Στυγνός, υπερφανος.

Απειτηλος.

Και ταυτην απειτηλον ἀληπηκτηραν ελαπην.
Er. l. 6.

Ε e

Απειθής.

Α Π

Απειθής.

—Ὡς ἤλθεν ἀπειθής. Od. γ. 184.

—Απειθῆος εἰδωλοιο Aiat.

SYN. Απειθῆς, απείρος, ἀπαιδευτός, ἄγνως, ἀσημος.

Απειθύνω.

—Απειθύνει δὲ βροτῶν τίς τ' ἀγνημοσύναν τιμῶντας. Eur. B 882.

—Πρὶν σε τήνδ' ἀπειθύνειν πολὺ. Soph. Aed. T. 104.

SYN. Τ. λαιρέω, κολάζω — εὐθύνω, ὀρθώω, διορθώω, διεπῶ, κυβερνάω. — ἰσοφαρίζω, ἐξισώω, ὁμαλίζω, ἀπαρτίζω.

Απεικτός, Απειχέτος.

Πρὶν ἀνδρ' ἀπεικτὸν τῷδ' ἐγχιρμόθῃναι χερσίν. Aesch. Supp. 796.

—Γαίηλευμ, ἀπειχέτον δομοίς. Ib. Ch. 623.

SYN. Απαισιος, ἀναιτίος, ἀπεικταῖος, ἀποτροπαῖος, ἐνῆρος, ἀπαρατός, ἐπικατάρατος, ἀρασιμῖος, ἐπαρατός, ἐναγής, ἐξαγίστος, βδελυκτός, βδελυρός, μισήτος, δυσανυμος, ἀκαλλιέρητος, ἀπεχθής, μυσάρης, μυσαχθής, παλαμναῖος, φευξίμος.

Απειναζώ.

Συ γὰρ μ' ἀπεινασθέντος ἐκκινεῖς κακῶ. Soph. Tr. 1258.

SYN. Εὐναζώ, κατακοίμαω, κατακοιμίζω, κοιμίζω, καταπράυνω.

Απειχόμαι.

Τέτο μὲν τοι μὴ γένοιτο

Μηδ' αὖτ' ἀπειχόμαι. Arist. Th. 721.

SYN. Κατευχόμαι, βδελυτίζομαι, παραιτῶμαι, ἐξαίτωμαι, ἀποστρεφομαι, ἀρροῖμαι, καταρρομαι.

Απειθός.

Χρυσὸς ἀπεφθὸς ἐὼν, καλὸς ἀπασιν ἐστ. Theog. 1102.

SYN. Αφίπρος.

Απεχθαίρω.

—ὅστις μοι ὑπὸν ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδήν. Od. δ. 105.

Τὼς δ' ἐσ' ἀπεχθέρω, ὡς νῦν ἐκπαγλ' ἐφίλησα. Il. γ. 415.

SYN. Εχθαίρω, ἐχθραίνω, ἐχθῶ, ἀπεχθάνομαι, στυγῶ, στυγίω, ἀποστυγῶ, ἀποστυγῶ, ἀποστειγῶ, μισίω.

Απεχθάνομαι.

Ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπηχθετο κηρὶ μελαίνῃ. Il. γ. 454.

Απεχδομαι.

—Μαλλὼ πᾶν ἀπεχθιδῶ Διὶ πατρί. Il. φ. 83.

SYN. Εχθαίρωμαι, ἐχδομαι, στυγέομαι, μισέομαι, ἐχθόδομαι, δυσμεταίω. λυπέομαι.

Α Π

Απεχθεῖα, Απεχθῆμα.

Δι' ἀπεχθῆας. — Aesch. Pr. 121.

—Απεχθῆμα παγκοῖνον βροτοῖς. Eur. Tr. 425.

SYN. Εχθῆμα. ἐχθός. ἐχθρα. ἀπηχθεῖα, δυσμενεία, δυστοῖα, κακοτοῖα, μίσσημα, στυγῆμα, στυγῆμα.

Απεχθής.

—Μὴ τήνος ἐμὶν φίλος, ὅς τοι ἀπεχθής. Call. 6. 117.

—Καὶ ἀπεχθῆα χαλκὸν

Κρυῶν ἐλλίσσεται. — Orph. 963.

SYN. Επαχθής, ἐχθρός, ἐχθόδοπος, ἀπηχής, ἀνδής, δυσμενής, δυσφορός, κακός, κακοποιός, κακατικός, καλαπύστος, ἀποπύστος, ἀπεικτός, μισήτος, στυγνός, στυγητός, στυγερός, οχληρός.

Απεχῶ, Απεχόμαι.

Πᾶσαν αἰκλήν ἀπεχε χροῖ. — Il. α. 19.

Τὴ δ' ἡ τοι εὐνῆς μὲν ἀπεχέτο ποτνια πᾶς. Hom. V. 231.

SYN. Επισχῶ, ἀπειργῶ, ἀπαλλάττομαι, ἀφίσταμαι, ἀφίστημι, ἐξίσταμαι, ἀπολαμβάνω, ἀσπείρω, ἀρκεῖω.

Ασπληγεῖω.

Εἰ δ' ἂν ἀσπληγεῖοντες ἐμὰς πατέιντε δειμιστάς. Apoll. 2. 17.

Ασπληγεῖος.

Χρὴ μὲν δὴ τον μῦθον ἀσπληγεῖος ὑποτίθειν. Il. ι. 309.

SYN. Αληθῶς, ἀπλῶς, σαφῶς, φραδῶς, διαφανῶς, λαμπρῶς, ῥητῶς, διαρρηδῆρ, ἀφανῶν, ἀφαντον, ἀπαγορευτικῶς, σκληρῶς, ανοικτί.

Ασπλιαστής.

—Ασπλιαστῆς. — Arist. Av. 110.

SYN. Αφπλιαστής, μισοδικῆς,

Ασπλιωτής.

Ασπλιωτῆς ἀνέμος ἐμπνεύσαι δορί. Eur. Cyc. 19.

Ασπμαντῶ.

—Πεμπῆν τέ μιν ἠδελον αὐτοῖς

Οἰκαδ' ἀσπμαντον. — Od. τ. 281.

Ασπμων.

—Αδ' αὐρυτῶ καὶ ἀσπμων. Il. α. 415.

—Τῶνον ἀσπμωνά τε λιάρων τε. Il. ξ. 164.

SYN. Αελαβής, ἀτρωτῶ, σαῶ, ὑγίης, ἀσπερῆστος, ἀσπερκοσῶ, ἀδνηλῆς. — ἀκαλῶ.

Ασπμοσύνη.

Αἰὼ δ' ἐξίτερην χερ' ἐπ' ἀσπμοσύνη. Theog. 756.

SYN. Αελαβεία, εὐδένια, ὑγίεια.

Ασπνη.

—Τοὶ δ' μῶς ἐφ' ὀφλισσυσιν ἀσπνην

Τηλῶν.

Α Π

Α Π

Ὑψηλὴν, ευκυκλὸν, ὑπερτερὴν ἀραρυῖαν. Od. ζ. 69.
 SYN. Αμαξία.
 EPITH. Ἀργυροκυκλῶ, ἀκαμαντοπούς, ἀελλήσσαν, ἀδιαντῶ, δαφεινήσσαν. Ίσα, εὐξέσῃ, εὐτροχαλῶ, εὐκνήμεις, πολυφορτῶ, σκαζέσσαν, τροχληατῶ, τετρακυκλῶ, τετριπταῶ.
 Απηνεία.
 Ἀλλ' αἰνῶς ὀλοῇσιν ἀπηνειήσιν ἀρῆεν Ἀμῆτης.—Apoll. 2. 1206.
 SYN. Αγρωτής, ὠμοτής.
 Απηνής.
 —Θυμὸς ὑπερφιάλῳ καὶ ἀπηνής. Il. ο. 94.
 SYN. Αμύλης ἀντιεικῆς, ἀνήμερος, ἀδελγῆς, ἀσφακτός, ἀπανθρώπος, ἀσυγνώμων, σκληρὸς, χαλεπὸς, ὠμωστής, ἀγριοθυμὸς, φονικὸς, σιδηροβρῶν.
 Αππορός, Ἐχθρῶν ἀπαροὶ πῶσσαντι. Pind. Pyth. 8.
 Αππαρός.
 —Αππαρὸς δ' ἐσαν ὄζοι. Od. μ. 435.
 SYN. Αππαρῖος, μετέωρος, διστώς, ογκώδης.
 Απιδανός, Nom. Fluv.
 Ἐνθα μὲν Απιδανὸς τε μεγάλας καὶ δῖος Ἐνιπυεύς Ἀμφὶ συμφορεῖνται ἀποπρυθεῖν εἰς ἑν ἰόντες. Ar. 1. 38.
 Περσεὶν ὅς ἐβαιεν ἐπ' Απιδανοῖο ρεέθροισ' Πηνειὸς μίσγων ζυνὸν ῥοὴν εἰς αἶλα πέμπει. Orph. 162.
 P H R. —Δινηντὸς ἐφ' ὕδασιν Απιδανοῖο.
 —Καὶ ποταμὸν ἱερὸν ῥοὴν Απιδανοῖο.
 —Ἐνθα τὸν καλλίστων ὑδάτων πατέρα Φασὶν Απιδανὸν πεδία λιπαίνειν. Eur.
 Απινυσσῶ.
 —Ὁ δ' ἀργαλεῶς ἐχέτ' ἀδματι κῆρ' ἀπινυσσῶν. Il. ο. 10.
 —Δοκεῖς δέ μοι ἐκ ἀπινυσσῶν. Od. ζ. 258.
 SYN. Ἐκπνιω.—ἀλογίῳ, ἀφραίνῳ, παραφρονῶ.
 Απιος.
 Τηλόθεν ἐξ Απίας γαίης.—Il. α. 270.
 SYN. Ἀλλοδαπός.
 Απιος. Καὶ δὴ μὲν ἀπιοῖο πεπαίτερος.—Theoc. 7. 120.
 Απίς.
 Μερὸν ἐς ἠγαθέην πελασασθ' ἱέρας τε πολλὰς Απίδος, αἳ περὶ Νέϊλος ἀγαρρὸς ἐβιβανῶται. Orph. 45.
 SYN. Σεραπίς.
 EPITH. Νειλώδης.
 P H R. Καὶ μωσχὸς πολυσταρχὸς Απίς. Naz.
 Ἀραφ' Κρονός. Nonn. Bu.; Μαρτυτικός, Μερμυτικός.

Απισαῶν. Nom. pr.
 —Απισαῶνα ποιμένα λαῶν. Hom. λ. 577.
 Απιστῶ.
 Ἐχθροῖς ἀπιστῶν ὑποτ' ἀν' παθοῖς βλαβῆν. Sent.
 SYN. Απιστῶς ἐχθρῶ.—ἀπελπίζω.
 Απιστία,
 Πίστης δ' ἄρα ὁμῶς, καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἀνδρας. Hef. 2. 370.
 Απιστοσύνη.
 Τὰν ἐμὴν ὕμνευσαι ἀπιστοσύναν. Eur. M. 423.
 SYN. Απειθήνα, δυσέμπιστία, ἀπογνοία, ἀπογνώσις, ἀγνώμοσυνη.
 Απιστοκορός,
 Ἄνδρες ἀπιστοκοροί.—Sibyl. 1.
 Απιστός.
 Ὁμηστὴς καὶ ἀπιστὸς ἀνὴρ ὄδε.—Il. ω. 207.
 SYN. Ασπονδός, περισπερδός, δυσπιστός, ἀπειδής, ἀβεβαίος, ἀγνώμων, ὑπερφιάλος, ἀπίθανος, παραλογός, ἀνυπερβλήτος.
 Απλανήτος.
 —Παντεσσι σαφὴς, ἀπλαντὸς ὑπαρχῶν. Sib. 1.
 SYN. Απλανής, ευσταθής, εὐτακτός.
 Απλαστός.
 —Ἀλλ' ἀδάμαντος ἐχὼν κρατεροφρονα θυμὸν Απλαστοί.—Hef. ε. 147.
 SYN. Αμελιχός, ἀπelasτός.—ἀδαίδαλτος, ἀπαραποίητος.—ἀληθινός, ἀδόλος.
 Απλάτος, Απλητός.
 —Ὅς ἀπλάτον ἀμφελικτὸς ἐλίκ' ἐφρυρεῖ. Eur. Herc. F. 399.
 Ἰσχυς δ' ἀπλητός, κρατερὴ.—Hef. δ. 153.
 SYN. Αβατός, ἀπλετός, ἀπελαστός, ἀπροσπελαστός, ἀπροσβλήτος, ἀπροσανήλως, ἀκίχητος, ἀπληστός.
 Απλετός.
 Απλετοὶ ὄγρὰ κέλευθα διασκαίροντες ἱπποῖο ἰχθυες.—Apoll. 1. 574.
 SYN. Πολυς, μέγας, παμμεγέθης, ευμεγέθης, πελώριος, ὑπερφυής, ἀπειρός, ἀσπίτος, ἀπροσπελαστός, ἀχωρητός.
 Απληγίς.
 Ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος Τρεῖς ἀπληγίδας ποίω. Arist. Suid.
 SYN. Ἰματιδίων.
 Απληγιός.
 Οὐτ' ἀν' πολυπραγμῶν ἐστὶν ἀλλ' ἀπληγιός. Suid.
 SYN. Απλός, ἀπραγμῶν, ἀναίτιος, ἀνεγκλητός.
 Απληστία.
 —Ἐστ' ἀπληστὶαν λέχους Πασαῖς γυναῖξιν προστίθῃσ' ἀν' εὐρέθης. Eur. Andr. 217.
 SYN.

SYN.

Α Π

SYN. Ακρορία, αμετρία.
Απληστ.
 Και τῆς ἀπληστῆ τῆς δὲ συν χαρὰ βῆς. Soph. El. 1350.
 —Τᾶς ἀπληστῆ κοίτας εἶως. Eur. M. 150.
SYN. Απλετός, ἀπλημων, ἀπληρωτός, ἀνεκ-
 πληρωτός, ατός, κα' ἀκόρος, ἀκορίστος, ἀκρα-
 τήτος.
Απλοία.
 Μείλιον ἀπλοῖης. —Call. 3. 230.
 —Απλοία χρωμένοι κατ' Αὐλίδ' α. Eur. I. A. 88.
ΕΡΙΤΗ. Δεινή.
Απλοῖς.
 Δωδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας. —Il. ω. 230.
SYN. Απλοκος, ἀπλοος.
Απλοος, Απλῆς.
 Εμάδον τῆς τροπῆς ἀπλῆς εἶναι. Eur. I. A. 927.
 —'Απλῆν κακίην. Soph. Oed. T. 527.
SYN. Ακακός, ἀκεραίος, εὐηθής, εὐγνωμων, ἀπλοῖκός, ἀρχαῖκός, ἀρχαῖος, ἀπερίττος, αὐ-
 τοσκευός, ἀφελής, λιτός, σχεδῖος. μωρός, κῆ-
 φος, μονοειδής.
Απλός, Ἄπλος, Απλωτός.
 —Και ἀπλόν ἐσσεταί ὕδωρ. Musæ 204.
 Χειμασίην ἀπλωτοισι. —Orph. 1049.
Απλω.
 Ἐπο κυρτοῖσι κυπελλοῖς
 Τον ἐμὸν νοῦν ἀπλωσας, Anac. 39. 22.
SYN. Απαπλῶσω, ἀπαπλωτάζω, ἐκτείνω.
Απλῦτ.
 Αὐτὴ δ' ἀλκτος ἀπλῦτος τ' ἐν εἰμασίην. —Sim.
SYN. Αλκτος, ἀνιπῶτος, ῥυπαρός.
Απνευστός,
 —Ὅδ' ἀπνευστός κ' ἀναυδός. Od. ε. 456.
Απνός, Απνός.
 Απνοα πάντ' ἐγενοντο παρὰ χερσὶν. —Call. Ep. 9. 3.
 —Εἰμὶ γὰρ ἀπνός. Ib. 6. 9.
SYN. Αψυχός.
Αποαινύμαι.
 —Θεὸς δ' ἀποαινύτο νοττον. Od. γ. 419.
Αποαιρέμαι.
 Δῶρ' ἀποαιρέειδαι Il. α. 230.
SYN. Αἰνύμαι, ἀπαινοῦμαι, ἀφαιρέμαι.
Αποβαίνω, Αποβαίνωμαι
 Εξ ἰσπῶν δ' ἀνέβαινεν ἐπὶ χθονί. —Il. ω. 459.
 Ως ἀρα φωνήσας ἀπέβησάτο. —Il. α. 428.
SYN. Εκβαίνω, καταβαίνω, συμβαίνω, κα-
 ταίτω, κατεῖμι, καταδύω, κατερχομαι, ἀπο-
 φεύγω, ἀπερχομαι, ἀποκαταβαίνωμαι.

ΙΑ Π

Αποβαλλω.
 —Απὸ δὲ χλαῖναν βάλε. —Il. ε. 183.
 —Τὶ τὸν φιλεῖντ' ἀποβαλλῆς; Theoc. 11. 19.
SYN. Εκβαλλω, καταβαλλω, ἀναβαλλω,
 ἀποπείνω, ἐκπείνω, ἀποστελλω, ἀποτρε-
 πομαι, ἀποτίθεμαι, ἀπολεγομαι, ἀφίρω, α-
 πολύω, ἀπογινώσκω, ἀποδοκιμάζω, ἀποσκειν-
 αζω, παρῶδω, διώθεσθαι, προῖναι, ἐξίλλω,
 ἀπορρίπτω.
Αποβλάττω.
 Τοῖς δ' ἀποβλαρῦσαι ἀρτίως φίλῃ. Sop. Aj 954.
SYN. Αποστρεψω, ἀμείρω, βλάττω.
Αποβλασάνω. Vid. Βλαστειν.
 Ματρὸς κοινὰς ἀπεβλασαν ὠδῖνας. Ib. Oed. C. 550.
Αποβλεπτός.
 —Παρθενοῖςτ' ἀποβλεπτός μίτα. Eur. Hec. 354.
SYN. Περιβλεπτός, ἀριζήλος, ἀγαθός, ἐν-
 δοξός, περιεσπός, περιόπτος, περιφανής, προ-
 φανής, καθ' ἀφανής, συμφαιής, παρὰσημος.
Αποβλεπω.
 —Οὐδ' ἀποβλεπὲς εἰς ταῦτα Menand.
Αποβλεπων εἰς τὸν ἀγρὸν ἐκρηγῆς ἐρᾶν. Arist. A. 32.
SYN. Επισβλεπω, ἐμβλεπω, ἀναβλεπω, προσ-
 βλεπω, ἀφοραω, προσοραω, ἐνοραω, ἐστοραω,
 φοραω, ὑφοραω, καθ' ὅπτεω, ὀπίπτεω, ἐπὶ-
 τε ω, ἐπιλευσσω, προσλευσσω, πόνησσομαι,
 ἐπισκῆπῃ, ἐπιστρέφω, θεοομαι, ἐπιθεωρεω,
 δοκεω, θαυμάζω, παπῆλαινα.
Αποβλητός.
 Οὗτοι ἀποβλητὸν ἐπ' ἐσσεταί ὅ, τῇ κεν ὄπω.
 Il. ε. 361.
SYN. Αδοκιμος, ἀλῖμος, ἀεὶτερος, ἀποπείνω-
 τός, ἀνηριθμός, ἐπὶρῆτος, ἀποθέτος, ἐκκηρυκός,
 προβλητός, ἐκβολιμος, ἐκβολιμαῖος, ἀποβολι-
 μαῖος, καταπῆυστος, φαῦλος.
Αποβλιτῶ.
 —Ὅ δ' ἀπεβλίσε δοματίον με. Arist. Av. 498.
SYN. Εβλιτῶ, ἀποπνίξω, ἀφαιρέομαι.
Αποβλύζω.
 —Αποβλύζω ἐν νηπιῇ ἀλεγείῃ. Il. ι. 487.
SYN. Αἰαβλύζω, ἀπείνω, ἀναβαλλω, ἐκ-
 βαλλω.
Αποβλωσκω.
 Πρὶν ἀποβλωσκειν μὴ πρὶν φάος πλῆστον
 Δὴν ὑποφθαμενον. —Apol. 3. 1143.
SYN. Αποχωρεω, ἀπαλλάττομαι, ἀφισταμαι.
Αποβολιμαῖος. Vid. Αποβλητός.
 —Αποβολιμαῖος τῶν ὄπλων ἐγενετό. Arist. Pa. 677.

Αποδοσκομαι.

Α Π

Αποδοσκομαι.

Δενδρεσιτ' ἐρεζόμενα καρπὸν αποδοσκειται —
Arist. Av. 1066.

SYN. Καταδοσκομαι. καταδρωσκω, νεμομαι, εκκαρπίζομαι, καρπύμαι.

Αποδραζω,

Οὐδ' ἐν ἀπεδρασε φαῦλον αλιτρίς.—Call. Ep.

SYN. Αποερατίζω.—αποζέω, εκζέω.

Αποδρίζω.

Εὐθα δ' ἀποδρίζαντες μένεται μὲν ἤν δ' ἴαν. Od.
ε. 151.

SYN. Βρίζω, καθευδω, αφυττω.

Αποδωμι, αποδωμι.

Αποδωμι, ἀν' ἐχει θυσιαν Κυκλωψ. Eur. Cyc.
364.

SYN. Αδωμι, ανωμι.

Απογον.

Αὐτὰρ εἰσὶν ἀπογονοί τε.—Soph. Oed. C. 551.

SYN. Παῖς. εκγον, επιγενωμι, επισπο-
ρ.

Απογυω.

Μη μ' ἀπογυωσῃς.—Il. ζ. 265

SYN. Καταγυω, εξαδινίζω, εξαρθω, εκ-
νευρίζω, απονευρίζω, αποκλω, εκλυω, εκθη-
λυω.

Απογυμιζω.

Θιὺς ἀτίζων, κἀπογυμιζων στομα. Aesch.
S. T. 447.

SYN. Γυμιζω αθλευω. αδολεσχειω.

Απογυνομ.

Μη σ' ἀπογυνομένητα κακὸν, κ' ἀνθρωπα θειν.
Od. κ. 301.

SYN. Γυνομω, παραγυνομω, αποψιλαω, απο-
δνω, συλαγωγέω.

Αποδαζομαι.

Ημισυ τῶν ἐναρὼν ἀποδασσομαι.—Il. ρ. 231.

SYN. Δαίω. δαζομαι, δαίζω, διαίρειω, απο-
μερίζω, ἀταδιδωμι.

Αποδαυλιζω.

—Κἀποδαυλιζων ξυλω. Eur. Supp. 717.

SYN. Θλαω, συντριβω, συγκοπίζω, κἀακοπ-
τω, κἀαθραυω, κἀατερικω, κἀαφλαω, κἀα-
τεμνω, συλλείω.

Αποδεισσομαι.

—Απὸ γὰρ δειδίσσεται ταρρὸς. Il. μ. 52.

SYN. Απαργω, ανειργω, αποτρεπω, κατα-
πλητίζω.

Αποδεικνυμι.

Οὐδ' ἐν γε τρανῶς ἀπεδείξας. Eur. Rh. 40.

SYN. Αναδεικνυμι, επιδεικνυμι, ενδεικνυμι,
δηλω, δηλοποιῶ, εκδηλω, αραγορεύω, αποσα-
φειω, διαταφειω, διασαφηνίζω, σαφηνίζω, ανα-
φαινω, ὑποφαινω, παρεμφαινω, εμφαινω, τρανω,

Α Π

διατρανω, μινυω, αποδιδωμι, παραδιδωμι,
ανατίθεμαι, διασημαινω, επισημαινω, προσχει-
ρίζομαι, ὑπογράφω. χαρακτηρίζω. μαρτυρο-
μαι.

Αποδείξ.

—Κἴκ' ἀποδείξει τῶν ὑπο γαίας. Eur. Hipp.
195.

SYN. Ενδείξ, αποφανσις, εμφανσις, εμφα-
σις, επιφασις, δηλωσις. δοιμή, δοκιμασία,
ενδοσιμω, επιδείγμα, επισημασία, διατυπω-
σις, ὑποτυπωσις, σημείον, κἀαγράφω. χαρακ-
τηρισμός. βασανός. πιστῆς.—αἰρεσις, χειρο-
τομία.

Αποδειροτομειω

Δωδεκα δὲ προπαροιθε πυρῆς ἀποδειροτομῆσω
Τρώων ἀγλαα τέκνα.—Il. σ. 336.

SYN. Δειροτομειω, αποτραχηλίζω, εκτραχη-
λίζω, αποκεφαλίζω, καρατομειω, κεφαλοτομειω,
αυχενίζω.

Αποδέκτι.

Ἀλλ' ἀποδέκτεα ταῦτ' ἐν ὁμάς. Arist. L. 500.

SYN. Δεκτί, ἀποδέκτ.

Αποδέρω.

Τοῖσι δοῶς ἀπέδρα.—Theoc. 25. 278.

SYN. Αποδερματοω, δερω, εκδερω, εκδερμα-
τίζω, απολεπω, απολεπίζω, κἀαζαίνω, περι-
σκυτίζω. αποσκυλιπίζω, εκλεπίζω.

PH R. Ερυν λασιανυχνα βυρσαν. Theoc.

Αποδεχομαι

—Και εκ ἀπέδεξαι ἀποινα. Il. α. 95.

SYN. Δεχομαι, προσδεχομαι, παραδεχα-
μαι, διαδεχομαι, κἀαδεχομαι, ενδεχομαι,
ὑποδεχομαι, αναλαμβάνω, απολαμβάνω, απε-
χω.—επαινεω, δοχιμαζω—επαγγέλλω, ὁμολο-
γέω

Αποδημεω.

—Εἰ δ' ὕτως ἀρχ σοι δοκῇ ὥς' ἀποδημεῖν.
Theoc. 14. 58.

SYN. Εκδημεω. αποξενῶμαι, επιξενῶμαι, ξε-
νιτεω, ξενιτενομαι.

Αποδημι.

Οὐκ ἀποδამνς Ἀπολλωνος τυχόντος. Pind.
Pyth. 4.

SYN. Εκδημι, αποδημητής, αδημι, ξε-
ν, αποικος, αποφυλιος, αφεστιος, αποτροφ, ἀ-
πών, θυραῖ.

Αποδιδωμι.

—Κελεύει δ' ἐμε τήνδ' ἀποδῆναι. Il. α. 134.

SYN. Αναδιδωμι, εκδιδωμι, παραδιδωμι,
προσαπίω, προσνεμω, προστιθῆμι, περιτιθῆμι,
αποκαθιστήμι, εξηχομαι. απαρθῆμι, απεμ-
πολεω.

F f

Αποδιδωμι

Αποδίκω.

—Πεπλον απέδικε—Eur. Herc. F. 1204.

SYN. Δίκω, βάλλω, αποβάλλω.

Αποδιδίω.

Οὐκ αποδιδίξεις σαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας. Arist. N. 1299.

SYN. Διδίω, απελαύω, αλαλκίω. αποδιδίω. εκκορακίζω.

Αποδοχμω.

Καὶ τὸν αποδοχμωσας παχύν αυχένα.—Od. 1. 372.

SYN. Δοχμω, λοξίω, πλαγιάζω, σρέλλω, επικαμπύω, καλακαμπύω.

Αποδράω.

—Εκ νῆος αποδράς. Od. τ. 65.

SYN. Αποδιδράσκω, διαδιδράσκω, αποφεύγω, διαφεύγω. απολιταργίζω, δραπιτεύω.

Αποδρέπω.

—Τότε παντας αποδρεπει οικადε βοτρυς. Hel. ε. 609.

SYN. Αποδρεπομαι. εκδρετομαι, δρεπω, αποδρατίζω, αποδρατίζομαι, απολέγω, αναλεγομαι. εκλεγομαι, αποτρυγαν.

Αποδρυπύω.

—Αποδρυπύωσι δε παντα. Od. ε. 480.

SYN. Αποδρυφω, αποτρυφω, αποδρύνω, διασπασ.

Αποδυρομαι.

—Καποδυρομαι σποδφ. Soph. El. 1128.

SYN. Οδυρομαι, απομαζω.

Αποδυω.

—Επει κ' απδ τευχια δυω. Il. χ. 125.

SYN. Αποδυμι, εκδυομαι, αποσυλω, συλαω, αποσυνμνω. αποστέρω, αφαιρέομαι. απαιμίσκω, εκλωπίζω, αφιματω. περίσπασ.

Αποειπω.

—Και κατανευσον—η αποειπε. Il. α. 515.

SYN. Απειπω, ανανειω, απαγορεύω, απαρύω.

Αποεργαθω, Αποεργω.

—Ρακα μαγαλης αποεργαθεν κλῆς. Od. φ. 221.

—Μικρὸς δε λιθὸς μεγα κῆμ' αποεργει. Ib. γ. 296.

SYN. Απορίζω, διορίζω, αποχωρίζω, διαχωρίζω, διαίρω, διακρίνω, αποκρίνω, διίστημι, νοσφίζω, νοσφίζομαι, αποζευγνυμι, απεργω.

Αποειρω.

Μή μιν αποειρω μεγας ποταμὸς βαθυδίνης. Il. φ. 329.

SYN. Απαραζω, διαφθείρω, αποπνίγω. απέρω.

Αποζευγνυμι.

—Ορρανθ' τ' αποζυγας. Eur. Ph. 1005.

SYN. Διαζευγνυμι, αναζευγνυμι, αποεργω, απαμειρω, απαρύω, απολύω, διαλύω, αποτατίζω, αποχωρίζω, αριστήμι, διίστημι, διακοπίζω. μεταγω.

Αποθαυμαζω.

—Αφας δ' απεθαυμασ' σφειρον. Od. ζ. 49.

SYN. Θαυμαζω, υπεραγαμαι, αποβλεπω.

Αποθιςτος.

Δὴ τότε κατ' αποθιςτος.—Od. ρ. 296.

SYN. Αποκλητθ.

Αποθλίβω.

Μαστρογίτ' ὦ τὸ νῆτον αποθλίψας σίδεν. Eur. Cys. 236.

SYN. Ενθλίβω, αποθλαω, αποκναιω, αππλητίζω, αλοω, απερηνυμι. αποτνωσσω—ταλαιπωρεω, κακω, καλαπαζω.

Αποθιςκω.

—Αποθιςκων εν δωμασιν ὑψηλοῖσιν. Od. φ. 33.

SYN. Θιςκω, εκθιςκω, αποιχομαι, κατοιχομαι, απερχομαι, αποβίω, απαλλατίζομαι, απογινωμαι, λυομαι, τελωται.

Αποθραύω.

Μη—τῆς ευκλειας αποθραυσθης. Arist. N. 993.

SYN. Διαθραύω, συνθραύω, καταγυννι, καίω, θλαω, συναράττω, συγκναιω, συγκλαω, συγ επικλαω, συντρίβω, διαερρηγνυμι.

Αποθριζω.

Κομὰς σιδῆρον εμβάλωσ', απεθρισας. Eur. Hel. 1204.

SYN. Αποθεριζω, αποκοπίζω.

Αποθρισμα.

—Λυγρών αποθρισματα ριζών. Orph. 998.

SYN. Αγμα.

Αποθρῶσκω.

Νηὸς αποθρῶσκων.—Il. π. 748.

SYN. Αποπηδάω, καλκπηδάω, αναλλομαι, αφαλλομαι, καθαλλομαι. εκθῶρεω.

Αποθυμις.

Αζέτο γαρ, μηρυκτι δὴ αποθυμια ερδω. Il. ξ. 261.

SYN. Απθῆς, ατερπῆς. αχαριστθ. δυσαρστθ, εχθρὸς, ασιρὸς, δύσχερῆς, λυπηρὸς.

Αποικέω.

—Τυ δ' εκαστοτέρω ἐμ' αποικεύς. Theoc. 15. 7.

SYN. Αποκναιω, μεθισαμαι.

Αποικια.

Παρ' ευανερὸς Απθῆ Παλοπος αποικια. Pind. Ol. 1.

SYN.

Α Π

SYN. Αποικισμός, κατοικία, μετοικησίς, αποξενώσις, κληροχία, απαισताσις, μεταστάσις.
Αποικίζω.
 Θρησκην εις νῆσον αποκίδει—Od. μ. 135.
 SYN. Αποξενώω, αποπέμπω, εξορίζω, οστρακίζω, αποστρακίζω, εξοστρακίζω, φυγαδεύω, αποδιαπομπέμαι, αποκηρύττω.
Αποικος.
 Μισας ορεσιν αποικος. Απας. 172. 48.
 SYN. Ξενός, αποδημός—εποικός, οικητωρ.
Αποικωζω.
 Αυτή πρὸς αὐτὴν πατέρ' αποικωζή φίλον. Eur. M. 31.
 SYN. Οικωζω, ανοδυρομαι, ανακλαιω, ανακωνω, ειαζω, γοάω.
Αποινάω.
 —Και τίς ἀνδρας αλκιμος
 Δαιμων αποινώσας ελαυν. Pind. Nem. 5.
 SYN. Λυτρώω, ανταδικω, αμυνω, τιμωρεω.
Αποινodikos.
 —Αποινodikoι τε Δικαιο. Eur. Herc. f. 887.
 SYN. Εκδικός, εκδικητής, αμυντωρ, αμυντηρός, τιμωρός, τιμωρός.
Αποινodoros.
 —Λυκη αποινodoros. Lyc. 502.
Αποινον.
 —Φεραντ' απερκτι αποινον. Il. a. 13.
 SYN. Δωρον, λυτρον—ποινή.
 EPI TH. Αγλαάν, αξιον, ακμής.
Αποινχομαι.
 Οὐδα γὰρ ὁ,τι κακὸς μὲν αποινχονται πολέμοιο Il. λ. 408.
 —Ὅπως δη δηρον αποινχεται—Od. δ. 109.
 SYN. Απερχομαι, απολεινω, απειμι.—αποινισκω.
Αποκαθαίρω.
 Ἰν' αποκαθαίρω τὴν τραπέζαν τυτφί. Arist. Pa. 1217.
 SYN. Καθαίρω, εκκαθαίρω. απομασσω.
Αποκαίνυμαι.
 Οἱ δὲ με φιλοκτητικὴς ἀποκαίνυτο τοξφ. Od. δ. 219.
 SYN. Καινύμαι, επικρατεω, γικάω, υπεργικάω, υπεραλλάμαι, υπερβαίνω, υπερχαίρω, υπερεχω, υπερεφομαι, προεχω, περιεμι, περιγίνομαι, παρελαυνω.
Αποκαιριός.
 Το γὰρ μοι—μαθῶν εκ αποκαιριον. Soph. Ph. 156.
 SYN. Ακαίριος, αποπός.
Αποκαίω.
 Η κεν ἀπὸ Τρωων κεφαλὰς καὶ τευχέα κῆαι. Il. φ. 336.

Α Π

SYN. Καίω, κατακαίω, αἰθαλώ, αναφλεγω.
Αποκαλέω.
 —Εὐναιμον αποκαλῶντες. Soph. Aj. 738.
 SYN. Ανακαλέω, εκκαλέω, επικαλέμαι, αποκλήσκω, αποσυμβυλεύω, αποσπείδω, απαγορεύω, μεταπεμπομαι.—απαγω, απιτρέπω, αφιστημι.
Αποκαμνύω.
 —Ου γὰρ δὲ μ' αποκαμνυν. Soph. Oed. C. 1859.
 SYN. Καμνύω, εκκαμνύω, ταλαιπωρεῖμαι, απαγορεύω, αποτρυνομαι, καταπονεῖμαι, εκλύομαι.
Αποκαμπύω.
 Ευφαιμοις ποιοις μοχθῶν εκ αποκαμπύω. Eur. I. 135.
 SYN. Αγαινομαι, παρεκτρέπομαι, αποτρεπω, φεύγω.
Αποκαπύω.
 —Απὸ δὲ ψυχὴν εκαπύσσε. Il. χ. 467.
 SYN. Αποπνέω, αναπνέω, αποψύχω.
Αποκεράω, Αποκερομαι.
 —Απὸ δὲ φλέβα πάσαν εκερσεν. Il. γ. 546.
 Στας απένευθε πυρὴς ξανθὴν απεκεραστο χαιστην. Il. λ. 141.
 SYN. Αποκοπῶ, ακτινέω, αποκαμαω, αποκορσσω, αποτεκω, αποστρέφω, μωρεω.
Αποκερδανω.
 —Κἀποκερδανων ποτῶ. Eur. Cys. 431.
Αποκηδύω.
 Αἰκ' απκηδυσαντες φερωμεθα χείρον αἰθλον. Il. ψ. 413.
 SYN. Αμελῶ, απομελῶ, αφροντίζω, απφροντίζω, ακηδύω.
Αποκινδυνεύω.
 Κἀποκινδυνευετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λεγεν. Arist. R. 1139.
 SYN. Αποτολμαω, αποδελιαω.—
 Πῶραν λαμβάνω, ποιομαι.
Αποκινέω.
 Μὴ μ' αποκινῶσσι.—Od. χ. 107.
 Ἄλλος μὲν μογῶν αποκινῶσας τραπέζης. Il. λ. 635.
 SYN. Εκκινέω, διακινέω. ωθῶ, απωθείω, παρῶ, διαθῶμαι, εκτρέπω, διακρύω, εξαίρομαι, υπεξαίρομαι, αποσπῶ, αποσκευάζω, απελαυνω, ανασκαλεύω, αφιστημι, απάλλατῶ, αποβρέχω, απερχομαι, διακρύω.
Αποκινύω.
 Ἀλμ' εὐρέ τιν' απκινον ἀπὸ τῶ δεσποτῶ. Arist. Eq. 20.
 SYN. Φυγῇ, αποχωρησις, αναχωρησις, αποδός, αποδρασις.

Αποκίω.

Αποκίω.

Λήθεν ἀπὸ σταθμοῖο κίων.—Od. π. 156.

SYN. Αποχωρεῖω, ἀπερχομαι.

Αποκλαίω, αποκλαίνομαι.

Οἱ μὲν γ' αποκλαίνονται περὶ αὐτῶν. Arist. V. 562.

SYN. Κατακλαίω, ἀνακλαίω, ἀποδακνύω, ἀποδύρομαι, κατὰδύρομαι, ολεφύρομαι, κατὰδύρηνω.

Αποκλαῶ.

Ἡδὴ νῆα μελαίαν ἀπικλασε διχθάδι χροσφ. Mufx 298.

SYN. Κλαῶ, ἀπορρήγνυω, ἀποσπᾶω. κατακοπῆω, κατατεμνῶ, διασχίζω, διαβάλλω, διασπύρω.

Αποκλείω.

Το μὴ 'ποκλῆσαι τῶν ἀθλίων δέμας. Soph. Oed. T. 1401.

SYN. Κλείω, περικλείω, διακλείω, ἐγκλείω, ἐναποκλείω, συγκλείω, καθάλλω, κληζῶ, πακτωῶ, ἀπεργῶ, διαπεργῶ, καθεργῶ, πωμαζῶ, συμπύσσω, εὐκαθεργύνω, ἀποδύρω.

Αποκλεπῶ.

Μηποτ' ἀποκλεψεν.—Hom. M. 519.

SYN. Κλεπῶ, ἐκκλεπῶ, διακλεπῶ.

Αποκλινῶ.

Ἡμῶ δ' αὖτ' εἰς αὐλὴν ἀποκλινεῖσι νομῆες. Hom. V. 169.

SYN. Ἐκκλινῶ, ἐγκλινῶ, μετακλινῶ, ἐντρέτω, ἀποτρέτω, ἐκτρέπομαι, ἀνακομιζομαι, παρεκτρέπομαι, μέλαβαινω, καθάκαμπῶ, καθάκνυῶ, ἀπονέω, λιάζω, φεύγω.

Αποκλυζῶ.

—Χεμερὴ δὲ παλαί ἀποεκλυσεν ἄλμη. Apoll. 1. 366.

SYN. Ἐκκλυζῶ, ἐκνίπῶ, ἐκλύω, ἀπολύω.

Αποκναιῶ.

Ἀλλ' αὐτὴν μοι τὴν θυεῖαν

Οὐκ ἀποφαινὼν ἀποκναιεῖς. Arist. V. 679.

SYN. Λυπεῖω, ὀδυνᾶω, ἀποθλίβω, ἀποθλάω, διαφθείρω, ἐροχλείω, ἀπολλύω, ἀποκοπῶ, παρέρχινω.

Αποκνίσμα.

—Σφουδρῶν ἀποκνίσμα. Arist. Pa. 791.

SYN. Αποκομμά, ἀποτμήμα.

Αποκοιμάομαι.

Τὶ ἐκ ἀπεκοιμηθῆμεν ὅσον ὅσον στήλην. Arist. V. 213.

SYN. Αποκοιτῶ, ἀποκαθεύδω, ἀπορυστάζω.

Αποκομμά.

—Πέτρας ἀποκομμ' ἀτράμην. Theoc. 10. 7.

SYN. Κομμά, ἀγμά, ἐλάσμα, δρεῦσμα,

δρυμμα, κλάσμα, ἀποκλάσμα, ἀποσχισμῶ, ἀποκνίσμα, τέμαχ' ὅ, τρυφῶ, ψαμῆς.

Αποκοπᾶ.

—Πολυαιμὸν φησὶ—ἀποκοπὰ κρείτος. Aeth. Supp. 848.

SYN. Αποτομή, ἀποτομία, καθάτομή, διακοψίς, ἀποκοψίς, ἐκκοψίς, ἐπικοπή, διαλύσις, κολλώσις.

Αποκοπῶ.

—Καρὴ ἀπικοψέ παρὰστας. Il. λ. 2' 1.

SYN. Ἐκκοπῶ, ἐκτεμνῶ, ἀποτεμνῶ, ἀπαρᾶσσω, ἀπορᾶσσω, διαίρω, ἀποσχίζω, ἀπαμαῶ, ἀποερῶ, ἀποτμήνω, διαπρίω.

Αποκοσμεῶ.

—Ἀμφιπολοὶ δ' ἀπικοσμοῦν ἐντεζ δαιτὶς. Od. η. 232.

SYN. Αφαιρέω.

Αποκοφίζω.

Οὐδὲν παθὼν ἀποκοφίζεα. Eur. Hec. 105.

SYN. Κυφίζω, ἀνακυφίζω, ἐπικυφίζω, ἐπαίρω, ἐλαφρύνω, ἀπορρετίζομαι.

Αποκρεμαῶ.

Αὐχέν' ἀπεκρεμασεν—Il. ψ. 879.

SYN. Κρεμαῶ, ἀνακρεμαῶ.

Αποκρινῶ, ἀποκρινομαι.

Σὺ δ' ἀποκρινάι μοι τοδὶ. Arist. Th. 737.

Τὼ οἱ ἀποκρινέντε—Il. ε. 12.

SYN. Απαμειβομαι, ἐκκρινῶ, διακρινῶ, ἀποκρίβω, ἀποβάλλω, ἀποκοπῶ, ἀφρίζω, ἀποχωρίζω, ἐκλεγῶ, ἀπολεγῶ, ἐπιλεγομαι, διατάττω, διαθῆμαι, ἀποδύκιμαζω, ἀπογινώσκω, ἀνέτω.

PHR. Αποκρίσιν ποιῶν Μελιγχινὴν ἡμεῖς το γῆρυν ἀνείξας Νονῶ Ἀνιδετορ μυθοίσιν ἀμοιβᾶσιν πορὶ φωτὴν. ib. μυθοίσιν ἀμειβομενος προσεειπεν. ib.

Αποκρισις.

Τῶν ἀγαθῶν ἐδλῆ μὲν ἀποκρισις, ἐδλᾶ δὲ ἐργᾶ. Theog. 1169.

SYN. Ἐκκρίσις, ἀπολογία.

Αποκρῶ.

Κυλίσκιον το χεῖλ' ἀποκρεμμένον. Arist. A. 458.

SYN. Ἐκκρῶ, ἀνακρῶ, ἐκβάλλω, ἀποκλάω, ἀποσῶ, ἀπῶθω.

Αποκρυπῶ, ἀποκρυπτομαι.

—Ἀπεκρυψεν δὲ μοι ἵππες. Il. λ. 717.

SYN. Κρυπῶ, ἐγκρυπῶ, ἐπικρυπῶ, συγκρυπῶ, καθάκρυπῶ, ὑποκρυπῶ, καλυπῶ, κεύθαω, ὑποκλειπῶ, λατθᾶω, ἀλῶδω, εἰλυῶ, καθάδω.

Αποκτείνω.

Ἡμῖν

Α Π

Η μιν αποκλῖνω αἱ κεν κρηστων γε γεραμαί·
 Od χ. 167.
 SYN. Κτενω, κλῖνω, κλῖννω, κλῖννμι, κα-
 τακλῖνω, αποκλῖννω, αφανίζω, καινω, ατα-
 χραομαι, αποχραομαι, διαχραομαι πεφνω,
 καλαπεφω, θανατω, νεκρω, μισαιφονω, ολεω,
 • αποσφατῶ, αποσφαζω, διαχειρίζω, διαχει-
 ριζομαι, διεργαζομαι, καλῆργαζομαι, αναιρω,
 εναιρω, εναριζω, ανθρωποκτονω, διαφθειρω,
 φονευω, εγχυτριζω.
 Αποκτισις.
 Ηγαγε Θηραην ες αποκτισιν—Call. 2 75.
 SYN. Κτισις, κλισμα. αποικια.
 Απολαιμοισμο.
 —Αποκαιμῖσμοντες. Eur. Hec. 206.
 E X P. Απολῖμνηνη τον λαιμόν.
 Απολακτιζω
 —Μη πολακτιζης λεχ. το Ζην. Esch. Pr.
 652.
 SYN. Απορειπῶ, ατιμαω.
 Απολακτισμο.
 —Κάπολακτισμὸν βν. Supp. 949.
 SYN. Βλαβη, εκβολή.
 Απολαμπω.
 —Ἡ δ' αστηρ ὡς απελαμπεν. Il. τ. 381.
 SYN. Εκλαμπω, διαλαμπω, αναλαμπω,
 αποστιλῶ. εξαίσω.
 Απολαπῶ.
 —Απολαπῆς ὅτι πλεῖστον δυνασαι. Arist.
 N 809.
 SYN. Καταπινω, εκπινω.
 Απολαυσις.
 Ευκλειαν ὕμιν πατὴρ, απολαυσιν καλὴν. Eur.
 Hec. f. 1370.
 SYN. Απολαυσμα. τερψις, καρπός. ευχρη-
 στήμα.—επιτοχια, επιτευξις.
 Απολαυω.
 Αγαθὸν γὰρ απελαυσ' ἐδὲν αὐτῷ ποτε. Arist.
 Pl. 236.
 SYN. Ογαμαι, αποναμαι, επαυρω, επαυ-
 ρισκω, επαυρομαι, επιτυγχανω, καρπιζω, καρ-
 πιζομαι, επικαρπιζομαι, καρποομαι, κλαομαι,
 μετεχω, κυρινω, καλααμβανω, ωφελεμαι,
 χραομαι. κρατω.
 Απολειω, Απολειβομαι.
 Καιροσεν δ' ὀδονεν απολειβεται ὕγρον ελαιον.
 Od. η. 107.
 SYN. Λειβω, καλαλειβομαι. αποχωω, απο-
 σταζω, αποσταλαω, αποσταλαζω, κατα-
 σταζω.
 Απολειπω.
 Ουδ' απολειπεν κοῖλον δομον.—Il. μ. 169.
 SYN. Ελλειπω, καταλειπω, εγκαλειπωνω,
 παραλειπω, προλειπω, επιλειπω, υπολειπω.

Α Π

καταλιμπανω, ασημι, παρημι, προιμαι,
 προδιδωμι αποκαινυμαι.
 Απολειμω.
 Απολειμω δε χειρὶ λειψης βιον. Eur. Hec. 1033.
 SYN. Απολειμω, αμαχ. αδενης. ατα-
 ραχ.
 Απολειπω.
 Αλλ' ὥσπερ ὠδν—απολειφαντα χρῆ. Arist. Av.
 674.
 SYN. Λειπω, περιλειπω, περιλεισιζω, εκλε-
 πιζω, απολειπιζω, πρισσω. περιφλοιζω, απο-
 δρω, ολοπιω.
 Αποληγω.
 Ως ανδρῶν γενεή, ἡ μὲν φυν, ἡ δ' αποληγει.
 Il. ζ. 149.
 SYN. Ληγω, καταληγω, αφισταμαι, παυ-
 ομαι, αναπανομαι, αποπανομαι, διαλειπω,
 επιλειπω.
 Απολιβω.
 Ουκ απολιβαξης, ὦ κακιστε—Arist. Av. 1467.
 SYN. Αναχωρω.
 Απολιγαινω.
 Η δ' απολιγαινη τὸς αγορανομος καλῶ. Arist.
 Av. 967.
 SYN. Θορυβω, αποθορυβω.
 Απολις.
 —Απολις, ερημ. αδλιτοατη βροτῶν. Eur.
 Hec. 810.
 SYN. Αποπῖολις, απολιτης, λιποπατρις, εχο-
 ρ. ρ. αοικ. εκδημ. τηλωπός, υπερορ. εκδημ.
 εκκηρυκτ. μεταναστης, φυγάς, φυγῆλις.
 Ουδ' αλεγανωτερον χ' κυντερον, δε κεν αναγκη
 φυσιπολιν πατρης τελειω βιον αλγισοντα,
 Ξῆνον εν αλλοδαποῖσιν ατιμης ζυγῶν ἔλκων.
 Opp. αλ. α.
 Απολιταργιζω.
 —Τι δατῖον απολιταργισ.
 Απο τῆς θυρας.—Arist. N. 1255.
 SYN. Αποτρεχω, αποσπνιρταω.
 Απολιχμαομαι.
 Οἱ σ' ατειλης—Αἰμ' απολιχμῶσονται—Il. φ.
 123.
 SYN. Αποληχω, εκλειχω, καταληχω, ὑπο-
 λειχω, λιχμαω, λιχμαζω.
 Απολλυμαι.
 Ταων ἐπὶ τε καρπ. απολλυται—Od. η. 117.
 SYN. Ολλυμαι, διολλυμαι, ολεκομαι, παρα-
 πολλυμαι, απολεισκομαι, αποφθιομαι, κατα-
 φθιομαι, φθινω, φθινυθω, αποφθινυθω, δια-
 φθειρομαι, ερω, οιχομαι, αποθησκω, συντη-
 κομαι.
 Απολλυμι.
 G g

Αλλά

Α Π.

Ἀλλά με λόγοις ἀπολλυς — Soph. El. 1376.
SYN. Ολεῖν, ἀπολεῖν, ὀλεῖν, ὀλλυμί, διαπολλυμί, φθείρω, ἀνατρεῖν, ἀποβάλλω, ἀποκτείνω.

Ἀπολλών.

—Φορμυγῶ περικαλλέει, ἢν ἐχ' Ἀπολλων.

II. α. 603.

—Ἐκκίβω Ἀπολλωνί. Ib. 438.

SYN. Φοῖβε, Ἀγχιεύς, Ἐκατ, Λοξίας, Παιών, Βοηδρομι, Σμινθεύς.

ΕΡΙΤΗ. Ἀργυροτόξ, κλυτοτόξ, χρυσότοξ, τοξοφόρ, ἀγρομαντίς, ἀκισιμβροί, ἀληθής, ἀγανός, ἀγρευτής, ἀθανάτ, Ἀκτι, ἀφθαρ, ἀποτροπαί, ἀοσσητήρ, ἀκίστω, βοηδρομι, δεινός, δαφνηφόρ, δαφναῖ, Δελφινί, Δελφ, ἑκατ, ἐκατηβέλτης, εὐρεκ, εὐσκοπ, εὐχαίτης, εὐλυρας, εὐερμυγξ, ἐκλασι, ἐμβασί, εἰ, ἑλκωνί, ευρυφαρετρας, ζωστηρί, νή, κῦς, θυμβραῖ, ἡμεροφών, Καρνεί, Κυτίς, Κοῖτ, Κυνθί, κερασφόρ, κροτρίφος, λυκηγενής, Ἀπτοῖδης, λάσσοδ, λυρακτιπ, λυροργ, Λυκί, λυκλῆ, λυγυμθ, λυγυφάν, μαντιπόλ, μαντι, Μολισσός, μηλονομας, νομί, νησσό, νευραλά, οἰπάλ, πανοί, Παταρεύς, πολισσέχ, Παιών, προσίτηρι, Παγασαί, πολυχρυσ, πολυλλίτ, σέμνός, τριποδιλά, Τελφεσί, χρυσοχαίτης, χρυσόμπτωρ.

Τμηνώ Παιῶνα, μέγαν θεόν Ἀπολλωνα.

Ἀβρόν, ἀγλαομορφον, ἀκερσεκομην, ἀβροχαῖν, Βριθνοον, βασιλῆα, βελεστιχαρή, βιοδωτην, Γηθοσυον, γελωλῆα, γισανῶλῆην, γλυκυθυμον, Διογενῆ, διοπαῖδα, δρακονῶλῆην, δαφνογενῆ, Εὐλαον, ευρυκίην, ἐκατηβόλον, ἐλπίδωτην, Ζωογόνον, ζαθεον, ζηνοφρονα, ζηλοδῶν, Ἡπιον, ἡδυεπῆ, ἡδυροον, ἡπιοχερα, Θηροφῶν, θαλαρῶν, θελξίφρονα, θελγισμιθον, Ιαφρητην, ἱμερτόν, ἱπῖον, ἱπποκορυστην, Κοσμοπλοκον, Κλαρίον, κρατέροφρονα, καρπογενέθλον.

Ἀητογενῆ, λαρόν, λυρογενῆα, λαμπετῶντα, Μυστοπόλον, μανίην, μεγαλήτορα, μυριομορφον, Νεβροχαρή, νερόν, νηπειθέα, νηφαλεοντῆ, Εὐνοχαρή, ξυνόν, ξυνοφρονα, ξυνοδότηρα, Οὐλίον, οὐλοεργον, οὐμπιον, ερεσιφοῖτην, Πηρῶν, πανδερκῆ, παναπημονα, πλατοδοτῆρα, Ρυσιπτεον, ῥοδοχρον, ῥηξηνора, ρηξιμελενθον, Σιγαλοεντα, σοφόν, σελαηνγενετην, σωτῆρα, Τερφιχορον, Τίτανα, τελεστορα, τίμνηντα, Τμναγορήν, ὑπατον, ὑφαυγενα, ὑστερτα, Φοῖβον, φοιβαζόντα, φιλοστήφανον, φρενογενῆ, Χρητμαῖορην, χρυσέον, χρυσοχροα, χρυσοβέλεμονον, χαλμοχαρή, φαλίην, φευσισίγυα, ψυχοδῶν, ψαλμοχαρή, φαλίην, φευσισίγυα, ψυχοδῶν, ψαλμοχαρή.

Α Π

Ἄκλυτον, ἄκλυτῆ, ἄκλυσκοτον, ἀρεσιδωτην. Ερ. I. I.

PHR. Ὁ θεῶν χοροποις ἀναξ. — Ποδῶν ἀκορητος — Ἀγνητῶν μελέων — Μηνυτῶν κλεπῖττων. — Δηλῆ ἀνασσων. — Μαντοσίης Κορυφαί. — Ὀριτῆς θεός — Δελφῶν κερδῶν θεός — Τελειοτάτ θεός — Δαλῆ θεοδμήτας σκοπ. — Ιατρῶν Λεφί, Τυρυνθί. — Λοιδῶν μεδῶν. — Λιγλητῆς (εὐσκοπεῖν ἐνεκεν αἰγλης). — Θεῶν ἄριστ, ὃν νῦκομα τέκε Ἀπτα. — ἀκρεχρῶμα κοίραν, αοιδῆς. — χρυσεῶν ῥυτῶν τοξῶν. — Ἀπτες χρυσόπιδ, ἐρῶν.

Ἄναξ ἰυδῶν μεδῶν, ἐκατήβολε, μαντι, Ὅς λαχῆς ἠλίστα κερυφῆς Παρνασσίδα πείρα. Ἐλθε μακαρ Παιῶν, τίτυσκοτον, φοῖβε Λυκαρῆ. Μερφιτ, ἀγλαοτῆς, ἡνί, οὐλοδῶτα.

Χρυσολυρη, Σπερμῆ, ἀροτῆς, Πυθῆ, Τίτῶν, Γρυνῆ, καὶ Σμινθῆ, Πυθκτον, Δελφικῆ μαντι, Ἀγρῆς, φωσφορ, δαίμον ἐραστῆς, κυδίμε κῆρ, Μισαγετα, χοροποις, ἐκίβω, τοξοβέλεμον, Βαχχί, καὶ Διδυμεῦ, ἐκαέρη, Λοξία, ἀγνῆ, Δηλί ἀναξ, πανδερκῆς ἐχὼν φασισμιθροτον ὄμμα, Χρυσόκομα, καθαρὰς φημας, χρυσμέστ ἀναφαίρων. κ λ Orph. Hymn.

— Vid Apoli. 2. 676. Θεωγορῆ, κοίραν Πειθῆς, Τόξοσυνης σκηπῆχε, σελασφορῆ, συγγῶν Βαχχῆ, Τόξοτα, Περιδῶν μεδῶν. — Nonn. D.

Ἀπολλωνε.

— Περγῶν Ἀπολλωνειων. Eur. Or. 1397.

SYN. Ἀπολλωνί.

Ἀπολογεομαι.

— Καὶ τον ἀπολογεομενον Arist V. 775.

SYN. Τῶν ἀπολογῶμαι, ἀρτιολογῶμαι, παραιτῶμαι, προῖσταιμαι, προῖσχομαι, ἐκδικῶ, σκηπῶμαι, εσταμυνω, προφασίζομαι.

Ἀπολεῖ.

— Καὶ λῆσῃ ἀπὸ βρῆτον αἵματος. II. ξ. 7.

SYN. Διανιπῶ, ἀπονιπῶ, διανιζῶ, ρυπῶ, διαρυπῶ, πλυῖω, ἐκπλυῖω, ἀποπλυῖω, περιπλυῖω, κλυζῶ, ἐκκλυζῶ, ἀποκλυζῶ ἀποκαβαίρω.

Ἀπολυμαινομαι.

Λαῖς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαινέσθαι ἀνωγειν. II. α. 31.

SYN. Ἀγνίζω, καθάγνίζω, περιάγνίζω, καθαιρῶ, διακαθαίρω, ἀνακαθαίρομαι, ἀποκαθίρομαι, ἀγνύνω, ἐφοδευομαι, φοιβαζῶ, ἀποφοιβαζῶ, λυμαινῶ.

Ἀπολυμαντήρ

Πτωχοί, ἀνιπροί, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες. Od. ε. 377.

SYN. Ἀπερῶν, λυμεῶν, λωβῆτηρ, λωβῆφρ, ὑέριστῆς, φθορῆς, φθορεῦς, οὐλοδῶ.

Ἀπολυ.

Α Π

Απολυω.

Οὐδ' ἀπείλυσε θυγάτρα—Π. α. 95.

—Κῆρα δὲ μιν ἐκ ἀπολυει. Bion. i. 96.

SYN. Εκλυω, διαλυω, παραλυω, καταλυω, απολυτρω, ασημι, αφημι, ελευθερω, απαλλατῶ, περισωζω, αθωω, απογιγασκω.—αποψηφίζομαι, αποδίδαιτω.

Απολωθεσμαι.

Μανία γὰρ ἄλγος ἡμῖν ὁ κλεινός

Κυκλίου Αἰας ἀπελωθεῖτο. Soph. Aj 217.

SYN. Λωθεω, λαθαζω, εργαζομαι, ενεβριζω.

Απολωτιζω.

—Κῆρωτιζι νεκς. Eur. Supp. 449.

SYN. Απαμαω, απερυω, αποσπαω, αποτιλλω.

Απομασσω, Αποματῶ.

Σὺ δ' Ἀχιλλεὺν ἀποματῶ. Arist. Eq 816.

—Οὐκ αλεγω, μή μοι κενεαν ἀπομασῆς. Theoc. 15. 95.

SYN. Μασσω, αναματῶ, εκματῶ; σμαω, αποσμαω, επισμαω, σμηχω, αποσμηχω, επισμηχω, ανικμαζω, εκκαθιζω, μοργνω, μοργνυμι, απομοργνυμι, τριζω, αποτριβομαι, ψηχω, αποψηχω αποψαομαι, περιψαω, ρυπτω, τερσαινω.—απεκαζω, μετεχω.

Απομενρμαι.

Ἡς γὰρ τ' ἐργον τρίτην ἀπομενρεται αἶσαν. Hef. ε. 576.

SYN. Λαγχανω, απολαγχανω, νεμω, διανεμω, κατανειω, διαμεριζω, διαμοιραομαι, διαιριω, κλωρω, αποκληρω, αναδιδωμι, διαδιδωμι, μετadιδωμι.

Απομεμερομαι.

Περευθῆς—απομεμεμερος εἰμι. Eur. Rh. 900.

SYN. Μεμοφομαι, καλαμεμοφομαι, αποδιδισομαι, αιτιαομαι, καλαιοτιαομαι, αντιδικεω, μωμαζμαι, επιτκυστομαι, ψεγω.

Απομεμριζω.

Ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομεμριζεται. Arist. V. 5.

SYN. Απομριζω.

Απομηνω.

Κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι.—Π. ε. 772.

SYN. Μηνιαω, μηνιζω, απομηνιζω, οργιζομαι, απορριζομαι, διορριζομαι, σκυδμικτω, αποσκυδμινω ασχαλλω, ασχалаω, αγχιομαι, θυμζινω, θυμεομαι, κοτεω, εγχοτεω, χαλεπιαω, χαλεπινω, χολαω, χολεμαι.

Απομνασμαι.

Τῷ οἱ ἀπεμνησαντο κ' ἐν θανάτοῖς περ αἰση. II. ω. 428.

SYN. Απομνηστικομαι, υπομνηστικομαι,

Α Π

απομνημονεω, αναμνημονεω, διαμνημονεω, επιμνασμαι, αναπιμπαζομαι, αναλογιζομαι, αναπολεω.

Απομνυμι.

Και ρ επιορκον απωμοσε—Π. κ. 32.

SYN. Διομνυω, διομνυμι, εξομνυμι, εξομνυμαι, εξομνυω, επιορκιζω.

Απομοργνυμι.

Σπογψ δ' αμφι προσωπα κ' αμφω χερ' απομοργνυ. II. σ. 414.

SYN. Απομασσω, απονιψω, απονιζω, επισηχω, αποψαω, αποσπογιζω.—δακρυω.—αποδαλλω

Απομωσθω.

Κεκ' απομωσεν τὸ γυναικῶν. Eur. M. 1089.

SYN. Αμωσθω, αβωλθω, αμαθῆς.

Απομωσος.

Καρτ' απομωσος ἦν α γεγραμμενθω. Aesch. Ag. 810.

Απομυθευαι.

Πολλ' απεμυθεομην.—Π. ι. 109.

SYN. Απαγορευω, αποκαλω, αποσπενδω, αποτρεσω, διατρεσω, παρασπενθω, μετασπενθω, παρικοτεω, παραθρυστω.—κωλυω.—απολογιζομαι.

Απομυστω, Απομυτῶ, Απομυτῶμαι.

Απομυκῖον δέ σοι γ' ὅπως ληψῇ πειν Eur. Cyc. 558.

SYN. Μυτῶ, προμυτῶ, απαλῶ.

Απονημι.

—Συ δὲ τῶνδ' ἀποναις, κ' ελθοις. II. ω. 556.

SYN Απολαυω, καλῶλυραω.

Αποναιω, Αποναιμαι.

—Ατὰρ οἱ περικαλλέα κυρην

Ἀλ' ἀπονάσσωσιν—Π. ω. 86.

Ὅς ποτε Δελιχιον δ' ἀπινασσατο.—Π. ε. 629.

SYN. Αποικια, αποικιζω, αποικιζομαι, μετοικεω αποδιδωμι, αποκαθιστημι.

Απνεμομαι, Απνεμω.

Εἴτ' απνεμοντ' ἐνταῦθα τα ψηφισματα. Arist. Av. 1289,

SYN. Διανεμω, αποδιδωμι, αναγιγνωσκω.—προσεχω.

Απονεομαι.

—Αΐορροι προτὶ Ἰλιον απνεοντο. II. γ. 313.

SYN. Αναχωρεω, υποχωρεω, ανερχομαι, απαλλαττομαι, απελαυνω.

Απονιζω.

—Ἀλλ' ὕδατι ριζοντες ἀπὸ βρότον αἱματούοντα. II. π. 425.

Απονιπῶ.

Ἀλλὰ μιν, αμφοτεροι, απενιπτε.—Od. τ. 317.

SYN.

Α Π

SYN. Διανίζω, απομασσω, απόρρηψις. απο-
λυσ, αποπλυνω.
Αποπνήσσει.
Ὡς περ ἀπενίπρωτον ἐκχεοντες ἰσπερας. Arist.
A. 616.
SYN. Αποσιμμα, χερνίψ.
Αποσιμῶ.
Αποσιμῶ, ἀπαθείς, εὖ πρᾶσσοντας — Aesch. Pers.
864.
— Αποσιμῶ τυχῆ. Soph. Oed. C. 1656.
SYN. Αποσιμῶ, ἀμοχθῶ, ῥαδιῶ. — ἀταλαι-
πώρῳ.
Αποσιμῶ.
Αἰ ἀποσιμῶσι ποτὶ Ἰλιον. — Π. 9. 499.
SYN. Αποσιμῶ, ἐπατερχομαι, ἀνέμι.
P.H.R. Παλιμφορευτον ἰκεῖναι τρεῖς. Lyc.
Οἰκαδὲ ἐλθεμεναι κ' ἱστῆμον ἡμᾶς ἰδεῖναι.
Hom.
Αποσιμῶ.
Ἦν δ' ἀποσιμῶσι θεῶν ἡδ' ἄνθρωπων ἐδωδὴν. Hom.
M. 559.
SYN. Νοσιμῶ, ἀποστέρω, ἀπολυσ, ἀπο-
τρυγῶ, ἀποχωρίζω.
Αποσιμῶ.
Αποσιμῶ σε τὰν Πρυτανεὺς σιτία. Arist. Eq.
706.
SYN. Ουσιμῶ, ἐξαιρώ, διασπαρῶ.
Αποσιμῶ.
— Φυγὰς ἀπεξενῶτο — Soph. El. 779.
SYN. Αποδημιῶ, ἀποξενίτευω, ἀποικίζω.
Αποξενῶ.
— Αποξενῶ ὄρμον. Ib. Oed. T. 205.
SYN. Αξενῶ, δυσχεμερῶ.
Αποξενῶ.
— Απο δ' ἐξέει χεῖρα βαρεῖαν. Il. ε. 81.
SYN. Αποκοπῶ, καταξενῶ, ἀποξενῶ. ἀπερ-
ζομαι, γνῶναι, κνῶναι. ἀκριβῶς. ἀποξενῶ,
ἀποξενῶ.
Αποξενῶ.
— Καὶ ἀποξενῶσι φρεσὶν. Od. 2. 269.
SYN. Αποξενῶ. παρξενῶ, παρὰ θῆναι, παρὰ-
κνῶναι, ἀναστομῶ.
Αποξενῶ.
Ὅς ἐμ' ἀπεξενῶσι φρεσὶν — Arist. Th. 1052.
SYN. Εὐραῶ, ἀποτιλλῶ, ἀποκείρω.
Αποξενῶ.
— Εὐραῖ τ' ἀπο γῆρας οἰοῖν. Hom. V. 225.
SYN. Αναξενῶ, ἀποξενῶ, ἀποστέρω, ἀποξενῶ,
ἀποκείρω, ἀποκνῶναι, ἀποδμιλευῶ, ἀποματῶ,
ἀποστλεγγίζω. ἀποσφίγγω.
Αποσφίγγω.
Ἄλλ' ἀποσφίγγω. — Π. 9. 101.

Α Π

SYN. Πασιμῶ, ἀναξενῶ, ἀποξενῶ,
περιξενῶ.
Αποσφίγγω.
Πλὴν ἀποσφίγγομεν γὰρ πλεῖν ἢ μυρίον. Arist.
Pl. 1185.
SYN. Αφοδῶ, ἀποσφίγγομαι. κακῶ,
χεῖρῳ. βδέννω.
Αποσφίγγω.
— Αποσφίγγω ἀλωπικῶ. Eur. Pol. Suid.
SYN. Αφοδῶ, ἀφοδῶν, μινθῶ, βορβορῶ,
σπελεῖν, σκυδῶν, κοπρῶ, ἀποφύγῳ.
Αποσφίγγω.
Ἄλλ' εἰς ἀποσφίγγον φησὶ, στρατὸν λαβῶν.
Arist. A. 81.
SYN. Αφοδῶ, κοπρῶν.
Αποσφίγγω.
Μηδὲ πρὶν ἀποσφίγγω τὸν μενῶ. — Π. φ. 340.
SYN. Επεχῶ, κατεχῶ, ἀνέχῳ, συνέχῳ,
καταστέλλω.
Αποσφίγγω.
— Πολεμῶ δ' ἀποσφίγγω παμπαν. Il. α. 422.
SYN. Απεχῶμαι, ἀφίσταμαι. ἀπολῶν. πα-
ραίτιομαι.
Αποσφίγγω.
— Φεῖν ἀποσφίγγω δεινῶν. Orph. H.
Αποσφίγγω. Αποσφίγγω.
— Τεῖς δ' αὖθις ἀποσφίγγω. Arist. R. 661.
SYN. Διαπείρω, διαπείρω, ἐκπείρω,
καταπείρω, περῶν, περῶν, δοκιμαῶ,
κινδυνεύω, μετερχομαι.
Αποσφίγγω.
— Πελεκάδες, οἱ τοῖς ρυγχεσὶν
ἀπετελέκονταν τὰς πύλας. — Av. 1156.
SYN. Πελεκάς.
Αποσφίγγω.
— Απειλήσας δ' ἀπετεμπε. Il. φ. 452.
SYN. Εκτεμῶ, παρατεμῶ, ἀποκτεμῶ,
ἀποστέλλω, ἀπολῶ, ἀποσφίγγω, ἀποσφίγγομαι,
ἀποικίζω. ἐπιτεμῶ, ἐντέλλομαι, ἐγχεῖν, ἐξ-
ανῆμι, ἐξανῆμι, ἐξελῶν, προῖμαι, ῥίπῳ.
Αποσφίγγω.
Οἰκαδ' οἰκαδ' ἀποσφίγγω. Arist. Pa. 719.
SYN. Απατεμῶ, ἀριπῶμαι.
Αποσφίγγω.
Εὐθὺς γὰρ ἀποσφίγγω τ' ἀντικνημῶ. — R. 126.
SYN. Πηγνῶ, καταπηγνῶ, καταπηγνῶ.
Αποσφίγγω.
— Στίλπται δ' ἀπεπῆναι εἰσαί. Il. 9. 351.
— Επεὶ κὲ τις ἀποσφίγγω. Od. ω. 7.
SYN. Απαπῶ, ἐκπῶ, καταπῶ, περῶ-
πῶ, ἀφαιρῶμαι.

Αποκλαζῶ.

Α. Π.

Α Π

Αποπλάζω
 Ἀλλὰ τὰ μὲν τῆς κεν ἀπὸ πλάζωσιν αὐτοῦ.
 Apoll. 1. 1220.
 Τῆς δ' ἀπὸ πλάζωσιν σακεῖ. Δορυ.—II. χ. 291.
 SYN. Αποπλάζω, παρεκκλίνω, υποκρούωμαι.
 Αποπλέω.
 —Εὐστρατων ἐπὶ νηῶν
 Βαστὺς ἀπὸ πλέων.—Od. β. 501.
 SYN. Εκπλέω, διαπλέω, ἀφρομαι, ναυτίλ-
 λομαι.
 Αποπληκτῶ.
 Αποπληκτῶ ἐξαιφνης ἐγενετο τὰς γνάθους.
 Arilt V. 942.
 SYN. Πάραπληξ, παραπληκτῶ, πλαγκτῶ,
 παρὰ πρῶτον, ἀφρομαι, φρενοβλαβής, βλαττός, ἐκστα-
 τικός, ἐμβροτητῶ, ἐπὶ βροτητῶ, τάρων, α-
 ναισθητῶ, ἀρῶν, τερκωδής.
 Αποπλησσω.
 —Κάποπλησσομαι. Soph. An. 1203.
 SYN. Εκπλητῶ, ἀντιπλητῶ, καὶ ἀπλητῶ.
 Αποπλισσομαι
 Οὐδ' αὖ ἐλαφρῶς ἀπὸ πλίσσας. Arilt. A. 217.
 SYN. Αποτίσσομαι, ἀποπλησσομαι ἀποφύγω.
 Αποπλύω. Vid. Απλύνω.
 —Εἰσὶν λυθρὸν ἀποπλύνει θάλασσης. Orph.
 Λαίγλας ποτὶ χερσὶν ἀποπλύνει θάλασσαν.
 Od. ζ. 95.
 Αποπτέω.
 Οὐμ' ἀποπτέων.—II. δ. 514.
 Ταῦτ' εἰπὼς ἀπὸ πτενὸν ἐν ὕδατι.—Hom. B. 98.
 SYN. Εκπτεῖν, ἀποπτεῖν, ἀποπτεῖν, ἐκπ-
 μιζῶ, ἐξερύγῳ, χαλῶ, ἀποπτεῖν, ἀπῶν, ἀπῶν.
 Αποπνίγω.
 Ἐν λίμνῃ δ' ἀπενίξε.—Ib. 250.
 SYN. Πνίγω, ἐμπνίγω, καταπνίγω, ἀγχο-
 ραῶ—ἀνιάζω—ἀποκτείνω, ἐπισφάττω.
 Αποπορεύω.
 Ἀλλ' ἔκ' ἐπ' ἐδὲν ἀπὸ πρῶτον σοί, τὰ πλεονεκτήματα
 Αποποτοπίας.—Arilt. Th. 252.
 E X P. Μετα πόντος ὑπεμεινας.
 SYN. Εκπορεύω.
 Αποπροβαλλω.
 —Οὐ τι μοι ἐπὶ τῆς
 Σίτῃ ἀποπροβαλλὼν δομεναί.—Od. p. 457.
 SYN. Προαίρειν, προελαμβάνω.
 Αποπροβάλλω.
 Εὐρύ δ' ἀποπροβάλλει χερσὶν ἀπὸ πρῶτον.—Apoll.
 3. 1310.
 SYN. Αποβάλλω.
 Αποπροβν, Αποπροβν.
 Αὐτὸς μὲν παρὰ νηυσὶν ἀποπροβν.—Ib. κ. 205.
 410.

SYN. Περὶ πρῶτον, ἀποσταδόν, ἐκασ.
 Αποπροβν.
 —Τὸν δ' ἐτεταρτον ἀποπροβν πολινδῆ. Od.
 ξ. 26.
 SYN. Αποστέλλω, ἀφρομαι, ἀποπτεῖν.
 Αποπροβν. Vid. Αποπτεῖν.
 Νῦν ἀποπροβν.—Od. β. 475.
 Αποπρῶ.
 —Κὰρ ἀποπρῶ ἦς.—Soph. Aj. 15.
 SYN. Αποπρῶ, ἀποπρῶ, ἀποπρῶ, ἀπῶν.
 Αποπρῶ.
 Ὁ ξένος, ἀποπρῶ. Soph. Qued. C. 205.
 SYN. Αποπρῶ, ἐρημῶ.
 Αποπρῶ.
 Ἰσάτι δ' ἦτα σὴν ἀποπρῶν φρενα. Eur. M.
 1373.
 SYN. Εκπρῶ, ἀπῶν.
 Αποπρῶ.
 —Αποπρῶ δ' ἀπῶν ἀπῶν. II. δ. 426.
 SYN. Εκπρῶ, καὶ ἀπῶν, ἀποπρῶ, ἀν-
 πρῶ, διαπρῶ, ἀνὰ πρῶν, ἀποπρῶ, ἐκπρῶ,
 ἀποπρῶ, ἀποπρῶ, ἀποπρῶ—μῖσος.
 Λυσίπονον πάλιν ἀπῶν ἀπῶν ἀπῶν.
 Nonn.
 Αποπρῶ.
 —Κάποπρῶ καλῶς. Arilt. L. 205.
 SYN. Αποπρῶ, ἀνιευρομαι, ἀποπρῶ.
 Αποπρῶ.
 —Αποπρῶ ἀπῶν.—Eq. 694.
 SYN. Πυδρῶ, λακτῶ.
 Αποπρῶ. Απῶν.
 —Οὐκ ἀπῶν δ' ἀπῶν. Soph. Qued. T. 454.
 Ὡς ὑποπρῶ πρῶν τὰ νῦν τὰς. Eur. Iph.
 A. 537.
 SYN. Διαποπρῶ, σφακελῶ, ἀμφοπρῶ,
 ἀμφοπρῶ, ἐνδοπρῶ, ἀμφοπρῶ, ἀμφοπρῶ,
 δῶν, διστῶ, ἀμφοπρῶ, ἐξ ἀμφοπρῶ,
 ἐνδοπρῶ—ἐνδοπρῶ, ἀπῶν.
 P H K. Πλατῶν, ἀλλὰ πρῶν, ἐμῶν.
 Nonn.
 —Κραδῶν δ' οἱ ἀλλοτε λατῶν,
 Ἀλλοτε δ' ἐξίτερν ἐπὶ ἀλλοτε ἐν δῶν ἐλθῶν.
 Πρῶν δ' ἐκατέρω, νῦν δ' οἱ νῦν πρῶν.
 Εἰλείται.—Orp.
 Αποπρῶ.
 —Αποπρῶ πολὺ ἐπῶν. II. μ. 11.
 SYN. Απῶν, ἀπῶν, ἀπῶν, ἀπῶν, ἀ-
 πῶν.
 Απῶν.
 Καματῶ βροτῶν ἀπῶν γίνεται. Eur. Or.
 315.
 —Απῶν δ' ἀπῶν. Arilt. R. 1513
 H h SYN.

Α Π

S Y N. Απορημα. αδημονία, σύγχυσις, ερδία, πένθος, σπανίς, σπανία, πένια — αβύλια, απελπισμός, αμηχανία, θλίψις, χητεία, ακήνοτος, αμηχανία, ανός, αμφοβολός, αμφοδριτός, αμφορέτης, παλιντροπος, επαμφοτερίζων — αβύλος, απορευτός, δυσπορευτός, δυσσευτός.

Απορος

— Απορον χρέμα δυστυχῶν δολος. Eur. Or. 70.

— Απορον εἶπες — Soph. Ph. 918.

S Y N. Παταפורός, κάταδής, κατενδής, ενδής, προσδής, υποδής, αχρηματος, ακτημων, αμηχανός, ανός, αμφοβολός, αμφοδριτός, αμφορέτης, παλιντροπος, επαμφοτερίζων — αβύλος, απορευτός, δυσπορευτός, δυσσευτός.

Απορυμναι.

— Απορυμνενον Λυκινθεν Π. ε. 105.

S Y N. Απερχομαι, αφηρμαι.

Απορως

Πηλοδης δ' απορωςεν, ὅσον τ' ἐπὶ δρυὸς ἐρωή.

Π. φ. 251.

S Y N. Ανορεω, εκπηδαω, απορυμναι.

Απορρῶν.

— Ὅστις δ' αἰκνῶντα βῆφι

Κτηματ' απορρῶσαισι. — Od. α. 404.

S Y N. Ραιω, αποσυλαω.

Απορραντηριον.

— Ἐλθὼν εἰς απορραντηρία. Eur. I. 435.

Απορρῶν.

— Τὸ τοι καλὸν ἀνθος ἀπορρῶν. Theoc. 7. 121.

S Y N. Εκρω, καταρρῶν, αποσερομαι, κάταφρομαι, κατακρινίζω, καταπιτῶ, καταρατῶ, λιθαζω, κατεβομαι, απορρῶν.

Απορρηγνυμι.

— Ρήξεν δ' ἀπὸ τοῦο τετραγῶν Π. π. 587.

Ἦκε δ' ἀπορρῆξας κορυφὴν οἴου μεγαλοῦ. Od. ι. 471.

S Y N. Διαρρηγνυμι, αναρρηγνυμι, απορησσω, απορηγνυω, αποκρίπῶ, διαλυω.

Απορρητος.

— Ὅς ἀπαρρητον φλόγα Θουγα. Eur. I T. 1331.

S Y N. Αδιηγητος, αμυδης, ἀρρητος, δυσφωτος, δυσρητος, εκθισμος ακαταληπτος, αποκρυφος, κρυφαῖος, μυστικός.

Απορριγεω.

Οἱ πατὴρδες μὲν εἰς οἶκον απορριγασί νεσθαι. Od. ε. 52.

S Y N. Εκφοδεμαι, αποδελιαω, φρετῶ.

Απορριπῶ.

Μηνιβῶν μὲν ἀπορρίπτει. — Π. π. 282.

S Y N. Ριπῶ, ριπάζω, απορρίπτω, καταρρίπτω, παραρριπῶ, αποβάλλω, παραβάλλω, προβάλλω, εκβάλλω, φλυαρεω.

Απορροιδεω.

Οὐδ' ὅρις ἐνσημῆς ἀπορροιδεῖ βροῦς. Soph. An. 1033.

Α Π

S Y N. Απηχῶ, αρημι.

Απορρῶν.

— Αἵματος δ' ἀπορρῶν. Eur. Hel. 1603.

S Y N. Απορρῶν, διαρρῶν, ἐπιρρῶν, κατερρῶν, καταρρῶν, ρῶν, ῥῶν, ρῶν, ρῶν, χεῦμα, ρευματισμός, απορρῶν, αποσταγμα.

Απορρυτος

Κρήνης τ' ἀναῖναι καὶ ἀπορρυτῆ — Hes. ε. 593.

S Y N. Καταρρυτος.

Απορρῶν, Subj. & Adj.

Ὅρκε γὰρ δένει Στυγὸς ὕδατις ἔστιν ἀπορρῶν. Il. ε. 755.

Ἀκταὶ ἀπορρῶν — Od. γ. 98.

S Y N. Απορρῶν, νῆμα, ῥῶν, κρηνη, χυσις.

— αποκλασμα — καταρρῶν, κατερρῶν, διερρῶν, αστυφίλις, αποτμηξ.

Απορρῶν.

— Τυς δ' ἀπορρῶνισμους

Νῆστις πηρὶ λιμῆς. Aesch. Ch. 247.

S Y N. Ορρῶν, εκπηρῶ — αφαιρῶ, αποστερῶ.

Αποσέννυμι. Αποσέννυμι.

Μὴ μὴν ἀποσέννυσσι. — Musc. 217.

— Ὅς δὲ τυς λυχνῆς ἀποσέννυσσι. Arist. Pl. 668.

S Y N. Σέννυμι, ἐξαλειφω.

Αποσῶν, Αποσῶμαι.

— Αποσῶνται δὲ λυκας. Arist. R. 349.

S Y N. Κατασῶν, αποβάλλω, αποκινῶ, εκδω, αποδυσμαι, εκκρω, εκκρω, εκκινῶ, αποστυφίζω, σῶν, αναρριπίζω, απαρασῶν, απωσῶν, αναρῶ, περιρριπῶμαι.

Αποσεννυνομαι.

Εἰς ταῦτ' οὐκ ἀποσεννυνομαι

Κάποσεννυνομαι. Ib. 715.

S Y N. Αλαζονεομαι, μεγαλαυχῶμαι, ὑπερφρονῶ.

Αποσκαρίζω.

Αποσκαρίζω ἐγὼ γαλατὶ τήμερον. Menand.

S Y N. Σκαρίζω.

Αποσκειδαζω.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὴς μὲν ἀποσκειδᾶσ' ἀλλυδὶς ἀλλῃ. Od. λ. 384.

S Y N. Αποσκειδανυμι, σκειδανυω, σκειδαω, σκειδαζω, διασκειδαζω, κειδαω, κειδαζω, κάτασκειδαω, διασκειδαω, διασπῶν, διαχαλαω, διαδιδωμι, διαπλησσω, διαφρεω, διίστημι, διατκιδῶν, διαπληκῶ, διασπῶ, καταμειρίζω.

Αποσκλημι.

Ὅταντις εκφυγῇ μ' ἀποσκληναι τότε. Arist. V. 160.

S Y N. Αποσκηνομαι, αποδισκῶ.

Αποσκητιω.

Α Π

Αποσκηπτεω.

—Οὐκ αποσκηπτῶν το πλῆθος. Eur. Supp 235.
SYN. Αποθεῖναι, καταβλεπεω, καθοραω, παροραω, περιοραω, περιειδω, παραθεωρεω, υπερθεωραμαι, υπερπορομαι, κατιλλαινω. διασκηπτομαι.

Αποσकुδμαινω.

Ηρη μη δ'η παμπαν αποσकुδμαινε θωοισιν. II. ω 65.

SYN. Απομνηνω. οργιζομαι. επιμεμφομαι, νειμισαω, αγανακτειω

PHR. Δυσχεραινω κατὰ τινος.—οργην εχω επί τινα.—δ'η οργης εχω τινα.

Αποσकुδτομαι.

—Κρῆτ' αποσकुδτισμην. Eur. Tro. 10:6.

Αποσकुλευω.

Αμφιτρυων κωλὸν ὄπλον αποσकुλευσε πισσῆτος. Theoc. 24. 5.

SYN. Αποσकुλαω, σκυλαω, αποσυλαω.

Αποσσοβω.

Οὐκ αποσσοβησης, εκ απησης τὸ καδω; Arist. Av. 1033.

SYN. Αποσσω, αναστειλλω, απελαυνω, περιελκυνω, αποδιωκω, ανιστημι, επανιστημι, εξορμαω.

Αποσπαρσσω.

Απεισπαρξεν ὤμον ενχ ὑπὸ σθινος. Eur. B. 1125.

SYN. Σπαρσσω, διασπαρστω, αποσπαω.

Αποσπαω.

Βωμων απασπασαντες—Eur. Hec. 289.

SYN. Ανασπαω, δισπαω, εκσπαω, αποσυρω, παρσσω, εξορμαζω, απερω, διατεμνω, καθελεω, εκτιλλω αποχωριζω.

Αποσπενδω.

—Αποσπενδων ενὶ οικῳ. Od. ξ. 331.

SYN. Σπενδω, κατασπενδω, λειβω, απαρχομαι, εκχiew

Αποσποδω.

Αποσποδῆσαι τὸς ονυχας τῶν δακτυλων. Arist. Av. 8.

SYN. Προστριβω, ατακρω, αναιρω, αφανζω.

Αποσπορος.

Αγνωσσης ὅτι Κυπρις αποσπορος εστι θαλασσης. Musae. 249.

SYN. Αποσπορος, εκγινος, εκγινετης.

Αποσταδαι, αποσταδην.

Αισιενδαι επισην αποσταδα—Od. ζ. 146.

—Αποσταδην Αργείοισι—μαρσασδαι—II. ε. 556.

SYN. Έκας.

Αποσταζω.

Αιδῶς ὑγερὸν ιριδρον αποσταζουσα προσωπ. Musae. 173.

Α Π

SYN. Αποληβω, εκσταζω, εκστραζω.

Αποστασκ.

—Ασιτῆ δ' εις αποστασιν βη. Eur. Hipp. 277.

SYN. Αποστασια, διαστασις, επαναστασις, επισυστασις, αποληψις, εκληψις, εκλεψις, επιλεψις, ελλημα, αποχωρησις, αναχωρησις, υπαναχωρησις, υποχωρησις, αναξυξις, απαλλαςις, διαλυσις, διαχωρισμός, αποδρασις, αυτομολια, αφητισμός, αποστημα, ελαττωμα.

Αποστατιω.

—Κεκ' αποστατῶ φιλαν. Arist. Av. 314.

SYN. Αποληπω, διαλεπω, αποχωρεω, αποχωριζω, αφισταμαι.

Αποστηχω, Αποστιχω.

Οικαδ' αποστηχεν—Od. λ. 131.

Αλλὰ σύ μιν αὔθις αποστιχε—II. α 522.

SYN. Απερχομαι, αποβαινω, απολεκομαι, απολυομαι, αναχωρεω εξηκω.

Αποστέλλω.

Ηκω δ' αποστέλλων σε—Eur. Hec. 730.

SYN. Κατακαλειω, μετακαλειω, προσκαλειω, αποπεμπω, προτπεμπω, διαπεμπομαι, μεταπεμπομαι, εσπεμπομαι, αποδιαπομπεομαι, επαγωγμαι, μεθιστημι, μεταστελλομαι, στέλλω.

Αποστειρω.

Κεῖ μιν αποστειρζαιμι, τα παντὰ μιν εις διον έρπω. Theoc. 14 50.

SYN. Αποστρυγω, καταφρονω, απεχθαιρω.

Αποστειρω, Αποστερισκω.

Αλλ' εδὲ μιν απιστερικας εδῆα. Arist. Pl. 373.

—Πολυτεκηνη δροφ—αποστερισκει Soph. Oed. C 389.

SYN. Στερω, στερισκω, απονοσφιζω, εξαπαταω, αφαιρωμαι, αποπλανω, παρακοπήω, παρακρω, υπαγω, πλειονεκτιω, αμειρω.—συλαω, σκυλευω.

Αποστερητικῶς.

Ευρητίος γαρ νῦς αποστερητικῶς. Arist. N. 726.

SYN. Πλειονεκτικῶς, απατηλῶς, απατηλιος.

Αποστερητης, Αποστερητής.

—Γινωμην αποστερητίδα—Ib 728.

SYN. Απατηλῶς, συλητής, παραλογιστής, περιβολαιος.

Αποστιλβω.

Λευκοί, αποστιλβοτες αλφειος—Od γ. 408.

SYN. Στιλβω, διαστιλβω, απολαμπω, λαμπρυνεμι, κаллыνομαι, κаллыπιζομαι, αμαρυσω.

Αποστλεργιζω.

—Μηδ' απιστλεγγισμενοις Arist. Eq 577.

SYN. Αποσμαιω, απισμηχω, αποξω.

Αποστολή.

Α Π

Αποστολή.
 Αποστολαί γὰρ μακαριαί—Eur. I. A. 688.
 SYN. Αποπομπή, αποσπείρις, απολυσίς, αφείρις, ανείρις, προείρις
Αποστολοι.
 Επειτά πράξης τῶν σφῶν Αποστολων Ντζ.
 P.H.R. Στυλοι τῶ κοσμοῦ.—Λαμπήρες
 κοσμοιοι, διαυγέα φωτὸς ἐσπέρια.
Αποσπείρις.
 —Αὐτὰρ Αχαιῆς—Αὐτὶς αποστρεψήσιν—Od.
 o. 62.
 Ἰχνη αποστρεψας.—Hom. M. 76.
 SYN. Ἐπιστρέφω, ἀντιστρέφω, καταστρέφω,
 ἐκτρέπω, ἀποτρέπω, ἀποχωρῶ, ἐξαναχωρῶ,
 ἀρισταμαι, ἀποπέμπομαι, ἀποδιαστέλλω, ἀ-
 περχομαι, ἐρεῶ ἀπαγομαι, ἀπαρτῶ.
Αποστρέφωμαι.
 —Μη μ' ἀποστρέφω. Eur. I. T. 801.
 SYN. Αποστύγω, καταφρονῶ, δυσχεραίνο-
 μαι, ἀποτρίβω, ἀφαισίομαι, ἀποτρέπομαι.
Αποστροφή.
 Ὑβρις, ἐπειδὴ σοὶ μὲν ἐστ' ἀποστροφή. Eur. M.
 603.
 Οὐδ' ἐστὶν αὐτῇ τῇσδ' ἀποστροφή τυχας. Aesch.
 Pr. 768.
 SYN. Αποτροπή, ἀποφυγή, καταφυγή, ἀ-
 λυξίς, ἀναχωρήσις, ἐπ' ἀναχωρήσις, ἀποπομπή,
 παραίτησις, ἀπώσις.—ἀνακαμψίς, ἐπαύροδος,
 καύροδος, ἀπορία, ἀναλυσίς, ἀνακομιδή, ἀπο-
 νοστήσις.—καταφρονήσις, καταφρονημα.
Αποστρέφω.
 —Γγὰ γὰρ οὐμάτων ἀποστρέφω
 Αὐγας ἀπέρξω.—Soph. Aj. 69.
 SYN. Διαστρέφω—ἀποτροπος.
Αποστύγω.
 Δὴ γὰρ κενιδίας μιν ἀπιστυγόν.—Apoll. i.
 84.
 SYN. Αποστέρω, ἀποστρέφωμαι, ἀταλ-
 λαττομαι, μυσταττομαι, ἀρισταμαι, ἀποφρίττω.
Αποστυφελίζω.
 Νεκρὰ ἀποστυφελίζαν.—Π. σ. 158.
 SYN. Απελαυνῶ, ἀπώσω, διασείω, ἀπό-
 κινῶ, ἀπέργω, ἀναστέλλω, ἀναχωρῶ, ἀπο-
 κρομαι, ἀποδιώκω, ἀποσώσω, ἀποτρέπεται,
 καταβάλλω, ἐκβάλλω.
Αποσυκαζω.
 Καποσυκαζέεις πικρῶν
 Τὺς ὑπευθύνους σκοπῶν. Arist. Eq. 359.
 SYN. Συκοφαντεῖν, ἀποβιβάζω.
Αποσυλαω.
 Τεῖον ἄμην μ' ἀποσυλασας. Eur. Alc. 880.
 SYN. Συλαω, συλαγωγῶ, ἀφαιρῶ, ἀφ-

Α Π

ἀφαιρῶ, ἐξαιρέωμαι, ἀποστέρω, ἀποδύω-
 κληπῶ.
Αποσυννομαι.
 —Ὁ δ' ἀπιστοτο δαμάτος. Eur. P. 390.
 SYN. Αποσυννομαι, ἀναρῶ, ἀναγκῶ, ἀνα-
 πιδῶ, ἀπαλλαττομαι, ἀπερχομαι.
Αποσυρίζω.
 Μακρ' ἀποσυρίζων.—Hom. M. 280
 SYN. Συρίζω, συρίττω, ἀποσυρίσσω, κατα-
 συρίττω, ἐκσυρίττω, ἐπισυρίττω, σιφλάζω
Αποσυρῶ.
 Πᾶν δ' ἀπισυρῶ μετῶπον ἐς οὐτόν.—Theoc.
 22. 105.
 SYN. Αδυσρῶ, διαδυσρῶμαι, ἀπέρω, ἀπο-
 τίλλω, ἀφαιρῶ, κλέβω.
Αποσφαζω. Αποσφατῶ.
 —Οὐκ ἀπὸσφαζὼ λαβὼν.—Arist. Av. 326.
 SYN. Σφατῶ, ἀναίρω, κλέβω, τραχυλίζω.
Αποσφαλλω.
 —Ὅν τινα πρῶτον ἀποσφάλλωσιν ἀλλὰ
 Ἐς τελαγῶν.—Od. γ. 320.
 SYN. Σφαλλῶ, ἀπελαυνῶ, ἀνατρέπω, παρα-
 τρέπω, ἐπεχῶ, ἀπαγῶ, κλέβω, ἐξαπατῶ,
 οὐδρεῶ.
Αποσφραγίζωμαι.
 —Καὶ δὴ πάντ' ἀποσφραγίζεται. Eur. Or.
 1113
 SYN. Αποσφραγίζω, σφραγίζωμαι, κατα-
 σφραγίζω, ἐπισφραγίζωμαι, ἀνασφραγίζω, ἐπι-
 σημαίνωμαι.
Αποσχιζω.
 —Απὸ δ' ἐσχίσεν αὐτήν. Od. δ. 507.
 SYN. Κατασχιζῶ, διασχιζῶ, ἀποκόπῳ.
Αποσώζω.
 —Καποσώζαντες νοσῶ. Soph. Ph. 1419.
 SYN. Σώζω, διασώζω, αἰεῖμαι—ἀποτίθημι.
Αποτεχιζω.
 Οὐκ ἐστὶν ἐσθ' ὁ τίς θεὸς ἀποτεχισας;
 Arist. Av. 1575.
 SYN. Ἐπιτεχῶ, ἀπέργω, ἀποφρατῶ.
Αποτεμνω.
 Οὐδ' ὁ γινώσκων ἵπποιο παρρησίας ἀπτεμένε. Π.
 3. 87.
 SYN. Αποκόπῳ, περικόπῳ, ἀποσχιζῶ, δια-
 χωρίζω.
Αποτίβωτος.
 Αποτίβωτος ἀγρία νοσῶ. Soph. Tr. 1047.
 SYN. Απρὸσπελαστος, ἀπρὸσβωτος.
Αποτίθημι.
 Τευχῆα καλ' ἀποτίθει ἐπὶ χθονὶ πολυβόλῳ.
 Π. γ. 89.

SYN.

Α Π

SYN. Ανατιθῆμι, κατατιθῆμι, καθίζω — τα-
μιεύω.
Αποτίλλω.
—Και τας κεφαλὰς αποτίλλαι. Arist. L. 578.
SYN. Κατατίλλω, περιτίλλω, αποκοπῆω,
ἀποκνίζω.
Αποτίλημα.
—Γραῖαν ἀποτίλματα πηρῶν. Theoc. 15. 19.
SYN. Αποσπασμα.
Αποτίμας.
Οὐδ' ἀποτίμισα — Hom. M. 35.
SYN. Ατιμαῶ — καλῶμενος. — δοκιμαζώ.
Αποτίμος.
—Τὸν ἀποτίμον ἐν θεοῖς θεόν. Soph. Oed. T.
225.
SYN. Ατιμός.
Αποτινύμι, Αποτινῶ, Αποτινῶ.
—Πολέων δ' ἀπετινύτο ποινὴν. II. π. 398.
—Κακὸν δὲ με πολλὰ ἀποτινέω. Od. β. 132.
Τριπλὴ τετραπλὴ ἀποτίσομεν — II. α. 128.
Τὰ σ' αὖ νῦν οἷα ἀποτίσιμεν, ὅσα μ' ἔοργας.
II. φ. 399.
SYN. Τίω, ἀποτίομαι, τινύω, ἐκτινύω, ἐκ-
τινῶ, τιμωρομαι, τιμωρέω, ποινάω, ποινάζω,
κολάζω, μετερχομαι. — ἀποδίδωμι, ἀναδίδω-
μι, ἀνταποδίδωμι, ἀνταμειβομαι ἀνταλλασσο-
μαι ἀπολύω, ἐκλύω, καταβάλλω.
PHR. Δίκη λαμβάνω, ἐκτελέω, ἐκτινύω.
δικὰς δίδωμι, κολάσσει περιβάλλω, τιμωρίαν
ὑποσχέιν.
Αποτίμῃω.
Πολλὰς δὲ κλιτῆς τοτ' ἀποτιμῇωσι χαράδρα.
II. π. 390.
SYN. Αποτιμῇω, ἀποκοπῆω, ἀπαμαῶ,
χαρίζω.
Αποτιμῆξ.
—Αποτιμῇω σκοπιῇ ἴσον — Apoll. 2. 583.
SYN. Αποτομός, ἀποτρώξ, φαραγῶδης.
Αποτομός.
—Οἷζυρος καὶ ἀποτομός. Od. υ. 140.
SYN. Βαρυποτομός, πολυποτομός, ἀθλιός, ἀ-
ριστέρς, δυσιοιωνιστός, κακοδαίμων.
Αποτομός.
Οὐδὲ τις ἀποτομῶν
Λημάτων ἐστὶν αἰδώς. Eur. Alc. 992.
—Ἀερῶσιν ἐσθλαῖς ἀποτομον. Soph. Oed.
T. 895.
SYN. Σκληρός. — ἀποτιμῆξ, ἀκρωσία, ἀπορ-
ρώξ.
Αποτός.
Λυσταλία, ἀποτός τε — Call. 6. 17.
Ασιτος ἀνὴρ ἀποτός. — Soph. Aj. 324.
SYN. Αὐαλέος, ξηρός.

Α Π

Αποτρέπω.
—Ὅθεν αὐτὴ ἀπέτραπε λαὸν Ἀθῆναι II. λ. 757.
SYN. Αποστρέφω, ἀποτροπῶ, ἐντρέπω, ἀπο-
μυθεομαι, καλῶκαμπῶ, ἀπολλύω, ἐκκλινῶ,
ἐκφύω.
Αποτρέχω.
—Ἵπο ταῖς μοριαῖς ἀποτρέχεις. Arist. N. 1001.
SYN. Ανατρέχω, ἀναχωρέω.
Αποτρίβω.
Πλευράς ἀποτρίβωσι — Od. ρ. 232.
SYN. Ανατρίβω, καλῶρίβω, διατρίβω, παρα-
τρίβω, προστρίβω, συντρίβω, ἀποτρίβω, ἀναξύνω,
κατασφῶχω, ἀπώθω, σμύχω, ἀποσμύχω.
Αποτρίχω.
Εἰδέετ' ἀπ' ἀκρας ὡς ἀπὸ τριχῆς. Eur.
Or. 128.
SYN. Αποκοπῆω, ἀποκείρω.
Αποτροπῶ, Αποτροπαομαι.
Εἰδὲ κ' ἀποτροπῶσι θεοί, παύσασθαι ἀνέωγα.
Od. π. 405.
Οἱ δ' ἦτοι δακνέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων.
II. σ. 585.
SYN. Αποτρίπω, ἀποστρίφω, ἀποτρέπομαι.
Αποτροπή.
Ἄλλος ἀποτροπὰ κακῶν γένοιτο. — Eur. Hel.
364.
SYN. Ἐκτροπή, ἀποστροφή, ἀκαλῆψις, ἀπο-
πέμψις, ἀποτομή, διάστασις, ἀντιλογία. —
ἐπιτιμῆσις. — ἐκκλίσις.
Αποτροπός.
Αὐτὰρ ἐγὼν παρ' ὕεσιν ἀποτροπός — Od. ξ. 372.
Αποτροπός γενοῖ μοι τῶν πημάτων. Eur. Hec. 811.
—Τὸν ἀποτροπὸν Ἀδαν. Soph. Aj. 612.
SYN. Παρατροπός, ἀπεικός, ἀποφορός, ἀπο-
μώτος, δραπέτης, φευκός. — ἀποτροπαῖος, ἀλε-
ξητής, ἀποσπασταῖος, ἀποστρεπτής.
Αποτρυῶ Αποτρυομαι.
Φάμι γὰρ ἐκ ἀποτρυέειν
Ελπίδα τὰν ὑγῶν χρηναί σι. Soph. Tr. 126.
—Γεν—ἀποτρυεῖται—ἀποτρυέειν. Ib. An. 346.
SYN. Απ-γνώμι, ἀποβάλλω, ἀποδοκιμαζώ,
ἀποτρυῶ, κατατρυῶ, ἀποκαμνῶ, κοπῶ,
κατακονῶ, καταδάπανα, ἀποτρίβω.
Αποτρυῶ.
—Γὰς ἀπὸ ἀκρῶν ἐκ ἀποτρυέει. Theoc. 10. 6.
SYN. Τρωῶ, διατρωῶ, κατὰτρωῶ, ἀπο-
τρωσκῶ, κατὰτρωσκῶ, ἀποτρίβω, ἀποτίλλω, ἀπο-
τιμῶ, ἱποκταῶ, ἀποκείρω.
Αποτρυγχανῶ.
Αποτρυγχανοὶ πολλάκις νικημένοι. Menand.
SYN. Ἀπαρταρῶ, ἐξαμάρταρ, διαμαρ-
ταρῶ, — ἀπαρταρομαι, ἀποπλανέομαι. — δια-
πιπῶ,

Α Π

πιπῶ, μεταπομαι, εκματαιομαι, διαλευδομαι, σφαλλομαι, αποσφαλλομαι, παρεκτρέπομαι, αποβαλλω.
Απεριζω.
 —Αλλοι γάρ οι απείρισσιν αρετας. II. χ. 489.
SYN. Αφαιρέω, αποκρινω, απαίνυμαι.
Απες.
 —Η μ' εθηκεν ὡδ' απεν. Soph. Ph. 641.
SYN. Χωλός.
Απισία.
 Μακρά γαρ ἡμῖν ἡ πίσος απισία Eur. I. T. 651.
SYN. Απειστώ, απεγνωσις. Ξημία, βλαβή.
Αποφάγω. Vid. Αποτραγώ.
 Κῶπως τα καλλὰι αποραγόν, —Αγ. Eq. 495.
Αποφαίνω.
 Ως επὼν απεφηνε. —Hom. B. 143.
 Πρίν γ' αν τέτον απαφηνω σαφώς. Ag. R. 869.
SYN. Αναφαίνω, φαίνω, παραφαίνω, εκφαίνω, εκφανίζω. απαγέλλω. εισαγέλλω. αποσημαίνω, ανατίσσω, δεικνυω, ενδεικνυω, εξελεγχω, αγορευω. καταμηνυω. παρεχω, απολεγω, εκφέρω, δεικνω. —αφορίζω.
Αποφασίς. Αποφατίς.
 Τριποδος αποφατιν —Eur. Or. 329.
SYN. Φασίς, μαντίον —αρνήσις, απαρνήσις.
Αποφέρω.
 —Αποφερε τα χρέα. —Αγ. A. 1053.
SYN. Αφαιρέω, αποκομίζομαι. —αποτινω —απαγορευω. —προσφέρω, εκφέρω, καλᾶφερω. απάγω.
Αποφυγῶ.
 —Κακῇ απεφυγον αὐτην. Hom. B. 42.
SYN. Διαφευγῶ, εκφευγῶ. διεκφευγῶ, αποφυγῶ, αναχαζομαι. διαδυνω, αλευω, εξαλυσσω, εκδιδρασκω, εκκλινω, αποτρέπομαι, υποστειλλομαι, παραιττομαι, φυλαττομαι, εξερχομαι. —απολυομαι.
Αποφυγίς. Αποφυγίς.
 Αλλ' ακροῶμαι πασας φωνάς
 Ἰεντων εις αποφυγίην. Ag. V. 560.
 Ος ἔμ' ὡδ' αν ζώντ' ἠδεν, εἰ μὴ
 Διὰ τὴν προτερην αποφυγίην. Ib. 556.
SYN. Αλυγίς, απεφυγή.
Αποφῆμι.
 Αντικρὺ δ' αποφημι. —II. η. 362. ☉
SYN. Αποφασκω, απειπω, απολεγω, αντιλογω. απολαlew. αποφθιγγομαι, αποφαίνω, διαγγελλομαι. —οῖομαι. —εξαγορευω, εκφαίνω, εκφανεω.
Αποφθιγγετός.
 Σιγῇ δ' ετεκτεναντ' αποφθιγγέν με —Eup. I. T. 951.

Α Π

ΕΧΡ. Προσφωνήθηναι αναξιοι.
SYN. Αποτρεπος, απροσφθιγγετός.
Αποφθιρω.
 Δεμας γεραίην συντακός αποφθιρῶ. Eur. Supp. 1106.
SYN. Αποφθινω, διαφθιρω, απολλυμι, εθ.ω.
Αποφθινυθῶ, αποθβινω, αποθβιομαι.
 —Αποφθινυθῆσι δε λαοί. II. ε. 643.
 Κῆροθβινε τὰ χρηστά —Soph. P. 46a.
 Τῶν αλλος μεν αποθβισθῶ, αλλος δε βιωτῶ.
 II. 3. 429.
SYN. Φθίνω, διαφθιρομαι, αποθβιρομαι, απολλυμαι.
Αποφθιρᾶ.
 —Σπερματὶς τ' αποθβιραὶ παιδων. Aesch. Eum. 187.
SYN. Αμβλωσις, αμβλωμα, εξαμβλωμα. εκτρωμα, εκτρωσις, εκβολάς.
Αποφῶν.
 —Αποφονον —φονον. Eur. Or. 164.
ΕΧΡ. Ατοπῶ. μισήτης.
Αποφραγγυμι.
 Κάποφραγγυσαι κυκλῶ το φράγμα Soph. An. 247.
SYN. Αποφρασσω.
Αποφυσάω.
 Κάπητ' ανελών μ' αποφυσσας. Ag. V. 329.
SYN. Εκφυσσω, εκπνυω, διεκπνυω αναπνυω.
Αποφωλιῶ.
 —Νοον δ' αποφωλιῶ εσσί. Od. 3. 177.
SYN. Απερῶ, απαιδευτῶ. —ματαιῶ. ξεινῶ. τεραστιῶ. —αγενηδλῶ, εκβολιμῶ, εκτρωματαῖῶ.
Αποχαζῶ. Αποχαζομαι.
 Αλλ' αποκαζέω βοθρυ. —Od. λ. 94
SYN. Αραχωρεω, ανερχομαι, απερχομαι.
Αποκαλαω.
 Αλλ' αποκάλα τὴν φροντίδ' εἰς τὸν αἶρα. Ag. N. 760.
SYN. Αρηνιμι, αναπέμπω, αναλυω.
Αποχεροομαι.
 Ολομαν, ολομαν αποχερυνθῆς
 Τας εν τευτλοισι λοχευομενας. Ib. Pa. 1013.
SYN. Χεροομαι, αποτυγχανω, αποστρεομαι.
Αποχεροτονεω.
 Αποχεροτονηθῆναι τρι εν τῇ κλησια. Ib. 666.
SYN. Αποψιροζομαι, διαγράφω, καταλυω.
Αποχέω.
 Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χειρδισματα. —II. χ. 468.
 —Απὸ δ' εἰδᾶτα χεῖρην εραζε. Od. χ. 20.
SYN. Εκχέω, εκδελύω, αποχυνω.

Αποχυνω.

Α Π

Αποχναυω

—Και ανθρακίας αποχναυειν. Eur. Cyc. 357.
SYN. Χναυω, καλαβροχθίζω.

Αποχρασμαί.

Τες ανδρας απεχρησαντο — Arist. Suid.
SYN. Αποκτεινω — καταχρασμαι, παραχρα-
σμαι, παρακαταχρασμαι. — χρασμαι. — εξαρκειω.

Αποχρη.

Εμοί μεν αποχρη ταῦτα — Ar. Av. 1602.
—Νυν δε δὺ αποχρησσεσιν μου. Ib. Pl. 484.
SYN. Επαρκει.

Αποχωρειω.

—Κεπεχωρησιν παλιν. Eur. I. T. 265.
SYN. Απερχομαι, απερχομαι, εξερχομαι, πα-
ρεκδωκω, απαλλατθίμαι, εξήλω, αναχωρειω.

Αποφαλλω.

—Αποφαλλῶσα Μαιωτων πλοκον. Lyc. 915.
SYN. Έλκω, εκτεινω, εντεπω.

Αποφας, αποφαομαι.

—Εμῷ προς την κεραλην αποφῶ. Ar. Eq. 906.
SYN. Αποματῶ, καταματῶ, απονιπῶ,
απομοργνυμι: αποτινασσω. καινεργω.

Αποφιλω.

Φιλων αποφιλοῖς με την παναθλιαν. Aesch. Ch. 693.

SYN. Αποστειρω, αποτιλλω, απογυμνω,
αποθριζω, παραφωχω.

Αποφυχω, αποφυχομαι.

Εἴλειν αποφυχοντα πολυτλας δῖος Οδυσσεύς.
Od. ω 347.
—Οἱ δ' ἰδρῶσιν αποφυχοντο χιτωνων. Il. λ. 620.
SYN. Αποθνησκω. — φυχω — αποσцениμι. —
εκλειπω — αυαινομαι, αποξυραινω — καταφριζω.

Απραγμοσυνη.

—Και απραγμοσυνης. Ar. N. 1003.
EX P. Fid. ανθες.
SYN. Απραξια, αμελεια. απεισις, απονια,
σχολη — καταφρονησις. — (a inten) πολυπραγ-
μοσυνη.

Απραγμα.

Ενθ' αν, απραγμων ισθι, η πραξης καλως.
Sent.

SYN. Μισοπραγμων, αποα, αμελετηθ, α-
μελης, επιεικής, αργος, αργθ, ανεργης,
απειρηργθ, ησυχθ, αδρανής, δουλός, αβελ-
τηθ, μαρής. απροντισθ.

Απρακτθ, Απρηκτθ.

—Κεδς μαστικής — Απρακτθ υμῖν ειμι. Soph. An. 1047.

—Απρακτον πολεμον πολειμιζω. Il. ε. 121.
SYN. Απρηγαστθ, απηνυτθ, ανεργηγθ,
απορηγθ, ατυκτθ, ματαιθ. — ανεκδίκητθ,
ατιμωρητθ. — αδυνατθ, ατογθ, ατελειστθ.
απραγμων.

Α Π

Απραξια.

Αναπαυσις εστι των κακων απραξια. Sent.
SYN. Απραγμοσυνη — χποτυχια.

Απρεπής.

—Ω φθοιρον τυ, η απρεπες ανδριον αυτας
Theoc. 5. 40.

SYN. Απεικός, απειοκθ, αποκειθ, απει-
εικής, ανηλιθ, ατοπθ, αισχρός.

Απριατην. (Adv.)

—Μεκομισσατο φειδων
Ηρως απριατην. — Il. α. 99.
SYN. Αμισθι, προικα, δωριαν.

Απροδύλω.

Νισον αθανατας τριχας
Νασφισας' απροδύλω. Aesch. Ch. 618.
SYN. Απρονηπτης.

Απροικθ.

Κρεῖττον γάρ εστιν ευ τιδραμμενν λαβῶν
Γυναῖν' απροικον, η καλως μετὰ χρηματων.
Sent.

SYN. Αειδνθ, αιδνωτθ, αερινθ.

Απροϊδής.

Αιδθ' απροϊδης αμφικαλυψι μυχός. Ep. I. 6.
SYN. Απρορατθ, απροσπθ, απροσδκη-
τθ.

Απρομυθηθ.

Μηδ' εξ αιλπιων και προμυθητον πολει
Νεικθ γινηται — Aesch. Supp. 362.
SYN. Απρονηπθ, απροσκειπθ, απρορα-
τθ, αφραστθ, απροφατθ, απροφασιστθ.

Απροξενθ.

Απροξενόιτε, ροσφιν ηγητων — Aesch. Supp. 247.

SYN. Αλλοδαπθ.

Απροσπθ.

—Εκ απροσπθον πῆμα. Aesch. Pr. 1073.
SYN. Ασκοπθ, απροϊδής.

Απροσδκητθ.

Η λισσας αιγιλιφ απροσδκηθ. Aesch. Supp. 801.

SYN. Αδμηγθ, αναγορευτθ.

Απροσδοκητθ.

Απροσδοκτα τα δε βροτεις τα των θεων.
Eur. I. T. 1610.

SYN. Αδκητθ, αδεικής.

Απροσπηγθ.

Το δυσπροσπηγον και προσπηγον στομα. Soph. Oed. C. 1342.

SYN. Απροσομιλθ, ανμιλητθ, απροσμηθ.

Απροσικτθ.

Απροσικτων δ' ερωτων εξυτεραι μαναι. Pind. Nem. 11.

SYN. Απροσιγθ, απροσπελαστθ, απροσ-
ελευστος,

Α Π

ελευστῷ, απροσβατῷ, δυσπροσβαδῷ, α-
 ςατῷ.
 Απροσκοπῷ.
 Ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' απροσκοπῷ βροτῶν. Aesch.
 Eum. 105.
 SYN. Ασκοπῷ, ἀκαλῆληπῷ, απροορατῷ.
 —ατιμῶν.
 Απροσμαχῷ.
 —Απροσμαχον εὐχῷ ἔχουσιν. Orph. Hymn.
 SYN. Αμαχῷ, ἀκαταγωνιστῷ, ἀντῆ-
 τῷ.
 Απροσοιστῷ.
 —Απροσοιστῷ γὰρ ὁ Περσῶν στρατὸς. Aesch.
 Pers. 91.
 SYN. Ασοιστῷ, αφορητῷ, δυσφορῷ, αν-
 υπομονητῷ, ἀκαταμαχητῷ.
 Απροσορατῷ.
 Δυναί, θαμνητεῖραι, ἀπυρῆες, απροσορατοι.
 Orph. 971.
 SYN. Απεριβλεπῷ, φοβερός.
 Απροσοφορῷ.
 —Νηυσ, ναυβάταις απροσοφορῶς. Eur. I. A.
 287.
 SYN. Βλαβερός, ἀνεπιτηδεῖ, απροσικτῷ.
 Απροτιμαστῷ.
 Ἀλλ' ἐμὲν απροτιμαστῷ ἐν κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
 Il. τ. 263.
 SYN. Αν' εριστῷ, αλυμαντῷ, αμμαντῷ,
 αλωετῷ.
 Απροφασιστῷ, Απροφαστῷ.
 —Θανατῷ απροφασιστῷ. Eur. B. 100.
 Αἰδ' ὄφρα, πῦρ ἀλλὰι ἀδενέες, ἢ στερεταί
 ὄς,
 Απροφατοι νεφεν ἐξαλμῖναι ἐσσωντο Apoll.
 2. 268.
 SYN. Απρομυθητῷ, ἀναπολογητῷ, απαρ-
 αιτητῷ, απροσφωνητῷ, απροορατῷ, ἀδο-
 κητῷ.
 Απῆλίστῷ.
 —Ἡ γινῷ ἐστὶ Απῆλίστον—Sibyl. l. 3.
 SYN. Αηπῆλινῷ, ἀμωμῷ.
 Απῆρῷ, Απῆν.
 —Τῇ δ' απῆρῷ ἐπλετο μῦθος. Od. ρ. 57.
 —Απῆρῷ ὄρνις. Eur. I. T. 1075.
 Ως δ' ὄρνις απῆρῷ νηοσσοῖσι προφερεῖσι
 Μασάκᾳ.—Il. ι. 323.
 SYN. Ισοπῆρῷ, ταχὺς, βέλαιῷ.—Απῆ-
 ρωτῷ, απῆρευγῷ, απῆλῷ.
 Απῆρως.
 —Ἡ γὰρ απῆρως
 Αὐταὶ παλιμπροπυτον ἰζονται βῆσιν. Iyc.
 627.
 SYN. Ταχισταῖ.

Α Π

Απῆρως.
 Ἡρῆ απῆρως.—Il. δ. 209.
 SYN. Απῆρῷ, θρασὺς, σαρκαστικὸς, ἱε-
 ριστικὸς, ὑβριστῆς, λοιδορῷ, οὐκιδιστικὸς,
 ἀκιστικὸς, δυσφημῷ.
 Απῆρλεμῷ.
 —Σὺ δ' απῆρλεμῷ, κ' ἀναλκῆς. Il. ε. 201.
 SYN. Αμαχῷ, ἀπολεμῷ, δειλὸς, θηλυ-
 φρων.
 Απῆρμαι.
 Μη τῶν ἀριστῶν ἀπῆται βουλευμάτων. Soph.
 An. 185.
 Απῆρδαι νῆων.—Il. ε. 152.
 SYN. Αφαπῆμαι, συναπῆμαι, εφαπῆμαι,
 καθαπῆμαι, λαμβανῆμαι, ἐπιλαμῆμαι. Διγῶ,
 διγῆναι, ἐπιδιγῶ, ἀφῶ, φιλαφῶ, φασα-
 σῶ, φῶν, ἐπιφῶν, παρῶν, προσφῶν,
 προστυγχῶν, ἐπιβῶν, καθιπνῶμαι.
 Απῆ.
 Απῆ κεραυνίαν αἰδοσα λαμπάδα. Eur. B. 594.
 SYN. Ατακῶ.
 Απῆς.
 Φῶτας—δολφ απῆς δαμασας. Pind. Ol. 9.
 SYN. Αδῆαπῆτῷ, ἀμῆαπῆτῷ, βῆαπῷ.
 Απυγος.
 —Απυγος, αυτοκῶλος.—Simon. 76.
 Απυλωτος.
 —Ακράτης, απυλωτον στομα. Arist. R. 86.
 SYN. Αδυρωτος, ἀδολεσχος.
 Απυργωτος.
 —Επεὶ ἐμιν απυργωτον γ' ἰδυνατο
 Ναιεμεν—Od λ. 263.
 SYN. Απυργος, ἀφρητος.
 Απυρος,
 Το φαρμακον τῆτ' απυρον—Soph. Tr. 698.
 —Απυρον κατεθηκε λειπτα. Il. ς. 267.
 Οἱστρον δ' ἀρδῖς χρεῖ μ' απυρος. Aesch. Pr. 879.
 Απυρωτος.
 —Φιῶν απυρωτον εἰθε. Il. ς. 270.
 Ε Χ Ρ. Καίρως.—(a intentf) πολυπυρος.
 Απυστος.
 Οἱχῆτ' αἶστος, απυστος—Od. α. 242.
 SYN. Αδοξος, ἀδῆαπυστος, απευδῆς, απανυ-
 μος, ἀνηκυστος.
 Απυω.
 Τῷ δ' ἐπος ἐκ γαίης τῶσιν απυω.—Er. l. 1.
 Εἰ, ποθὶ πλαζοῖτ' αν
 Προβλεπων απυω. Soph. Aj. 896.
 Τί δέ με τόδε χρεος απυεις; Eur. Or. 1258.
 SYN. Ηπυω, ηχῶ, καλῶ, προσκαλῶ,
 κρῆνυαζῶ, λεγῶ, φασκῶ, προστατῶ.
 Απρὺς.
 —Οὐ λεγῶ απρὺς. Theoc. 15. 13.
 SYN.

Α Ρ

- S Y N.** Πατήρ, ὁ πρεσβύτερος.
Απαθεῖω.
 Φυγάδα δ' ἀπαθεῖ τῆσδε Πελυνεικῇ χθενός.
 Eur. Ph. 76.
 — Ἀλλά με κῦμα ροστέ
 Καὶ Βορέας ἀπώσσει—Od. 1. 81.
S Y N. Εἴθωεω, παρωθεῖω, κατωθεῖω, ἀποθα-
 λω, ἐκθαλλω, ἀπειλαινῶ, ἀκείρω, ἀπορρίπτω,
 ἀλαλκίω, ἀπεκρῶ, ἀποσοδεῖω, ἀποκρυπῶ,
 ἀποτιννίσσω, πορθεῖω, ἀποτρίβομαι, ἀποκυλλῶ.
Απώμοτος.
 — Βροτοῖσιν ἑδὲν ἐστ' ἀπώμοτον Soph. An.
 394.
S Y N. Ἀπεροδοκῆτος.—ἀπενκτός, ρενκτός.
Απώστος.
 Τέλος δ' ἀπώστος γῆς ἀπορρίφθησομαι. Soph.
 Aj 1038.
S Y N. Ἀπώθητος, ἀποτροπικός, ἐκκηρυκτός.

Α Ρ

- Α** Ρ pro ἄρα, vel ἄρα.
 Ἡμος δ' ἐτ' ἄρ πω νός.—II. π. 433.
 Ως ἀρα φωνήσας ἀπέβησάτο—II. α. 428.
 Ω φιλάτ, ἄρα καὶ ἐπιστάσαι ταφῇ
 Δοκὲν Ἀχαιῶς ἦλθες.—Eur. Hec. 503.
S Y N. Ἀγαγε, δὴ, γὰρ, ὅντα.
Ἀρά.
 Εἴς ἀρεὴν μιστρός κεχολωμένος—II. 1. 562.
 —Θεὰ δ' ἐοικλυνεν ἀρῆς Od. δ. 762.
 —Εμῷ δ' ἐ δῆσεν ἀρῆς ἀλλήληρα γενεσθαι. II.
 σ. 100.
S Y N. Κατὰρ, ἐπαρὰ—ἀρεῶν. βδελυγμα,
 ἀνάθεμα, καταναθεμα.—εὐχῇ—ἀτῇ, βλαστῇ.
ΕΡΙΤΗ. Δυσφύμος, περὶ στόματος, κρυερός, πι-
 κρογλωσσός, πολυστομός.
Ἀραβῶν.
 —Ἀραβήσσει δ' ἐ τευχέ' ἐπ' αὐτῷ. II. δ. 504.
S Y N. Ἠχῶ, βομβῶ, δεκῶ, κροτῶ, ψρῶ.
Ἀραβία.
 —Συρίας, καὶ Ἀραβίης ἐρατεινῆς. Dionys. 925.
 —Ἀραβίαν τ' εὐδαιμνῆα. Eur. B. 6.
Ἀραβός.
 Κἄθεν δ' ὀλιστῶν Ἀραβῶν περιεκλίνεται αἶα,
 Πολλὴν ἀνερχόμενῃ, διόσῃ ζῶντις αἰθλασσῇ.
 Dion. 927.
S Y N. Ἀραβικός.
ΕΡΙΤΗ. Ἀβροβίοι, ἀβαρχειστοί, πολυσπερεῖς,
 ὑπερφύλλοι, ὑλοτομοὶ τοξοφόροι.
Ἀραβός.
 —Ἀραβός δ' ἐ διὰ στόμα γινετ' ὀδοντῶν. II. κ.
 375.

Α Ρ

- S Y N.** Βρυγμός, κριγῇ, ροῖζος, ροῖζημα, ροῖ-
 βδος, ῆχος.
Ἀραγμα, Ἀραγμός.
 —Τυμπανῶν τ' ἀραγματα. Eur. Cyc. 204.
 Πιτρῶν τ' ἀραγμοῖς.—Ph. 1160.
S Y N. Ἀραβός, κρύμα, κρύσις.—δῆπος, κα-
 ναχῇ, κῆπος, θορυβός, κοναβός, κομπος, κινά-
 δισμα, παταγῆμα, παταχός, φοφος.—ἀπο-
 κομμα, αγμα, βολή, πληγῇ.
Ἀραῖος.
 Μὴ νῦν οἰαμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἰ σὶ τι
 Δεδράκ', οἰοίμην—Soph. Oed. T. 656.
S Y N. Ἀπενκτός—ὑποκειμένος ἀρῇ.
Ἀραῖος.
 —Τὸ δ' ἐ κῆμαι ῥωντο ἀραῖαι. II. σ. 411.
 —Ἀραῖα δ' ἵκετο φωνά. Thuc. 13. 59.
S Y N. Ἀσθενής, ἀφελής, ἀμυδρὸς, ἀβληχρὸς,
 ἀδρανής, ἰσχυρὸς, ἐνισχυρὸς, λεπὶδός, λεπτομερὴς
 λιτός, σπανίος, σπαρνός, μαγνός, ματῶδης, ψι-
 λός, καταδῆς, ῥαδάλος, ῥαδινός.—λαγαρός,
 λεπταλός, σικχός.—μυκοειδής.
Ἀραξῆς.
 Ἐνθάδ' Ἀραξὶ ρεύμα μεγαδρεμετὲ ποταμοῖο.—
 Orph. 747.
ΕΡΙΤΗ. Κελαδῶν, Ἀρμενίος, Σκυθικός.
Ἀραομαί.
 Ἀρᾶται δ' ἐ ταχιστα φανημένοι πῶ δ' ἴαν. II. ι.
 240.
S Y N. Εὐχαμαί, δειομαί, καταδνομαί, αντι-
 βολεῖω, ἱκτεῖω.—καταραομαί, ἐπαραομαί,
 κατευχομαί, ἐπιθεῖω.
Ἀραράτ.
 Ἠλισσάτον τανυμήκης ὄρος, Ἀραράτ δ' ἐ καλεῖται
 Sibyll. 1.
Ἀραρισκῶ, Ἀραρῶ.
 —Ἀμφὶ ποδίσσιν ἰοῖς ἀραρίσκε πεδίλα. Od. ξ.
 23.
 Ως δ' ὅτε τοῖχιν ἀνὴρ ἀραρὴ πυκνοῖσι λίθοισι.
 II. π. 212.
S Y N. Ἀρῶ, ἀρμῶζω, ἀρῶ, κατακοσμεῖω,
 πρῶσαπῶ, ἐπιτηδῶ, περικαθαπῶ, στελλῶ.
Ἀρασσω.
 —Τὰν αἰδαο πύλαν (καὶ μοῖρας) ἀραξέει. Theoc.
 2. 160.
S Y N. Ῥασσω, κρῶ, πρῶσχω, παῖω, πα-
 τασσω, κοπῶ, τυπῶ, θῆνω, κροτῶ, σφυζῶ,
 βαλλῶ, πλησσω, πίσσω, κολαπῶ.
Ἀρατὸς.
 Εἶδ' ἐν ἀρατῇ ἐλκός. Soph. An. 983.
S Y N. Καταρατός, ἀπενκτός.
Ἀραχῆ.
 —Ἴσον ἀραχῆ
 Τεθῆναι λεπταλῶν μῆτον ἐπισαμέναι. Ep. 1. 6.
 K k Ἀραχτῆ

- Αραχνίς.**
—Ναί τιματ' αἰρεσιτοτητος αραχνίς. Hcl. 6.
775.
ΕΡΙΤΗ. Σοφὴ Βαβυλωνίς, Περσίς.
Αραχνιον.
—Οδυσσῆος δὲ περὶ εὐνη
Κατείνευται κατ' αραχνίη καίται εχέσα. Od.
π. 35.
—Αραχνία δ' εἰς ὑπὸ ἀραχναί
Πεπιδ' διαστήσαντο—Theoc. 16. 96.
Αραχνίω.
—Εξαστηρος αραχνίωσα βοειή. Nonn D. 33.
Αραχῶται. Nonn. p.
—Λινοχλαίνας τ' Αραχῶτας. Dion. 1096.)
Αραχ.
Και γὰρ Αραχιν Ἀγαρ Σινὰ νομαίνεσθαι ἔρος.
Poffel.
Αρβυκ, Αρβυλις.
—Αρβυλὸν ἰχθὺς αρβυλὴς τιθεῖται. Eur. Or.
140.
Πᾶσα λιθὸς πᾶσιδσα ποτ' αρβυλιδέσσιν αἰδεῖται.
Theoc. 7. 26.
SYN. Κρητὶς, εὐβαίς, ὑποδημα.
Αρβυλοπτερός.
Τὸν ἡπάτεργρον, αρσέν, αρβυλοπτερον. Lyc. 839.
Αργαλός.
—Αργαλός γὰρ Ολυμπιος ἀντιφερέσθαι. Il.
α. 589.
SYN. Χαλεπός, δεινός, σκληρὸς, αἰατὸς, α-
μειλιχος, στυφελὺς, δυσκολός, δυσκρεστός,
δυσπαλὴς, δυσπετὴς, δυστροπός, δυστοπός,
δυσχερὴς, πικρὸς, λυγρὸς, λευγαλός, λυπηρὸς.
Αργεαδης.
—Και Αργεαδὴν Παδυμηλον. Il. π. 417.
Αργεῖοι.
Αργεῖοι δ' ὑπέμειναν αλλήεις.—Il. ε. 498.
ΕΡΙΤΗ. Αρνήθιοι, εριθυμοι, ιομωροι, κρατε-
ροφρονες, θωρηκτοι, λινοθωρηκτες, μενεχαρμαι,
μενεπολεμοι, φιλοπολεμοι.
PHR. Εἶδος αἰντοῖ. Κεντραπολεμοιο—απει-
λων ακορητοι.—Τρωεσσι φονον κὶ κῆρα φεροντες.
Hom.
—Αρῆιοι ἦες εὐσθερων Αργεων. Cal.
Αργειφορτης. Vid Ερμης.
—Πορς φαρμακον Αργειφορτης. Od κ. 302.
Αργελοφος.
Συ δὲ τῆς αρχῆς αγαπῆς τῆς σῆς
Τες αργελοφος περιτραγων. Ag. V. 670.
EXR. Τα περιτῆ, και αχρηστα.
Αργεννός, Αργίς, Αργινός.
—Αργενῆσι καλυψαμένη οδορησιν. Il γ. 141.
—Ασπὴ ἀργῆτα κεραυνόν. Il. θ. 133.
—Λυκαονος ἀργῆτα δημόν. Il. φ. 127.

- Και αργινεστα Λυκαστον. Il. 647.
SYN. Αργός, αργεῖος, αργεῖος, αργεῖος,
αργεῖος, αργεῖος, αμυχρός, αργυρός, αργεῖος,
αργυρὸς, αργαλός, λευκός, εκλευκός, διαλευ-
κός, λευκογυῖος, λαμπρός, διαπυρρός, ελεφαν-
τινος, νιφός, κνακός, πηγός, φάλος, φαλος,
φαλός.
Αργεστής, Αργιστής.
—Και αργεστής Νοτιο. Il. φ. 334.
—Πτηνὸν αργιστὴν οφει. Esch. Eum. 281.
SYN. Θοός, αὐτός, ταχύς—αργεῖος.
Αργης.
—Και Αργην οβριθυμιον. Hcl. θ. 140.
Αργία.
—Οἱ μὲν αργίας ὑπο,
Οἱ δ' ἄσπῃ πρᾶντες ἀντι τῷ καλῷ. Eur. Hip.
381.
SYN. Ραθυμία, ραθυμία, ατραθυμία,
ατολμία, αδρανεια, ακηδία, οκνος, αποκησις,
οκηρία, παύσις, λωπσις, ρωθροτις, ρωχελία,
—αεσις, εφδοσις, εχεχερεα.
Αργικεραυρος.
Ζεὺ πατέρ αργικεραυνο—Il. τ. 21.
Αργικός.
Τὶ δῆτα θωκὸς αργικὸς ἐπαινοί. Eur. Fr.
Αργίλλος, Αργίλος.
Ακρίδα Δημοκριτα μελεσπτερον ἀδὲ θανῶσαν
Αργίλλος δολιχὸν ἀμφικελευθον εχει. Ep. Suid.
EXR. Αρβιλλωδης γῆ, ἡ λευκὴ κὶ καθαρά.
Αργιόδης.
—Σὺν αργιον, αργιόδοντα. Il. ι. 535.
SYN. Αργιόδων, οξυοδης.
Αργίτης.
Αργιόδων κυνας ἄσαι—Il. ω. 211.
SYN. Αργεστής, ταχυπες, αλλοπες, αρ-
σιπες, ωκυπες.
Αργμα.
Αργματα θῶσε θεοῖς.—Od ξ. 446.
SYN. Ακροβινια.
Αργοναυται.
PHR. Ηρώων θεῖος αὐτος Theoc.—Ημιθεοι
Ιατρος αἰχμηταο ναῦται. Pind.
Αργος.
Οἱ δ' Αργος τ' ἔχον.—Il. ε. 559.
ΕΡΙΤΗ. Αχαῖκόν, Δωρικόν, Πελασγικόν,
Ιταχίον, Λυγικόν, Διφίον, πολυδιφίον, ἱερὸν,
ἱππικόν, ἱπποδοτὴν, ἱππηλατον, κλυτόν, κοῖλον,
παλαων, πολυπυρον.
PHR. Δανακ πολίς. Eur.—Ηρας δῶμα θεο-
πρεπές. Pind.—Αχαῖκόν ἔδαρ αρετης.
Αργος Ομηρικὸν μῦθος, κὶ Ελλὰδος ἱερὸν ἔδαρ
Και χροσιν το πάλαι Περσέος ακροπολι. Ep. ι. ι.

Αργος.

Αργός.

Αργός ακοιμητοῖσι πολυσπερσῶσι σπῶπαῖς
Κλεφίγαμυ Κρονίδαο νεώτερα λεκτρα φυλάσσει.
Nonn. D. lib. 8.

ΕΡΙΤΗ. Αργυπτος, βυκόλος, βοοσκόπος, βο-
μεύς, θρασύς, πολυκλήνος, παυσπής.

ΡΗΡ. —Αργυπνοσιν όλον δέμας οίμασι
λαμπυν —Ποικίλον απλαγέσσι πεκασμένον Αρ-
γον σπῶπαῖς.

Ζηρὸς σπιτευτήρα βοοκραίραν ὑμεταλῶν. Nonn.

Πολυγλήνος βυκόλος Ιναχίης. —Προμος Ηρης —
Μυριαπὸς βυτάς. Aesch.

Αργός. Αργός εὐμμελὶς Φοῖβε πικρὴ, ὅν ρα εἰκλῆ
Καλλιόπη. —Orph. 859.

Αργός.

Πολλοὶ μὲν βοας αργοὶ ορεχθεὶν ἀμφὶ σιδήρῳ.

Il. ♀. 30.

—Εὐνία δὲ σφι κυνὲς πῶδας αργοὶ ἔποντο. Il.
σ. 578.

Στρατὸς γὰρ ἀθρόος, αργὸς ὡν τῶν οὐκοθεν.
Eur. I. A 1001.

—Αργὸν γλωσσῶν. Soph. Ph. 98.

SYN. Αργενίς. —αργεστής, αργίτης, ταχύς.
—αεργός, απραγμων, αδρανής, ῥαθυμός, νω-
θρὸς οὐκ ηρὸς, δυσοκίος. —ἀμετοχος.

Αργυρος.

Πολλὸς δὲ χρυσὸς τε καὶ αργυρὸς ἐνδον ἐκαστο-
Hom M. 249.

SYN. Αργυρίον.

ΕΡΙΤΗ. Αιγλήεις, αργοχρῶς, περρεκ, παθα-
εῖς.

ΡΗΡ. Κυπρίδος ἰχθυεύς. Ep. —Αἶμα καὶ
ψυχὴ βροτῶν. Eur.

Αργυρεός.

—Ἐπὶ δ' αργυρεὸς ζυγὸς ἦεν. Il. ι. 187.

SYN. Αργυρεῖς, αργυρεῖς.

Αργυρεὸν γένος.

Δευτερον αὐτὲ γένος πολὺ χειροτερον μετοπιᾶν
Αργυρεὺν πομπῶν Ολυμπία δώματ' εχόντες,
Χρυσῶν κτῆ οὐκ ἐναλινχίον, ὅτε νοήμα.
x λ. Hes. ε. 123. —Atat. φ. 117.

Αργυραμοιβός.

—Χρυσὸν ὁποιῶν

Πευθονται μὴ φαῦλον, ἐτητυμον, αργυραμοιβοί.
Theoc 12 37.

SYN. Αργυροπρακτής, αργυροπρατής, αργυ-
ροκόπος, αργυροκόπος, αργυρογνώμων, αργυ-
ροχτός, κολλυδιστής, τραπέζιτης, χρυσταμοι-
εῖς.

Αργυροδίνης. Αργυρορρυθνός.

Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθυρῖσιν, αργυροδίνην.
Il. φ. 8.

Περὰν δ' αργυρορρυθνὰν Εἰσον. Eur. Herc. F. 386.

SYN. Λαμπρός.

Αργυροειδής.

—Καὶ δίδας αργυροειδῆς. Iph. A. 752.

SYN. Αργυροφανής.

Αργυροπλάτος.

—Αργυροπλάτης χρυσεας τε φάλας Eur. I. 1181.

Αργυροπλος.

Ἀμφὶ δ' αὖ ἐμμοισιν βαλὼτο ξίφος αργυροπλον.

Il. ε. 45.

Αργυροκρανός.

—Μετ' αὐτὸν δ' ἄλλος ἀνιξεί

Αργυροκρανὸς ἀνῆρ. —Sib. 1. 5.

ΕΧΡ. Παλιοκρανός, πολιοκραταρός, κυματοχαι-
τής.

Αργυρολογός.

Ἀπὸ τῆς ταχέως αργυρολογίας. —Arist. Eq. 1068.

SYN. Αργυρολογητός, παρὰλος. —ἐκλογεύς,
φορολόγος, εισπρακτὴρ, συναγωγεύς.

Αργυροπέζος.

Αργυροπέζα Θετῆς. —Il. α. 538.

Αργυροστήρης.

—Κάργυροστήρῃ βιον νομίζων. —Aesch. Ch. 1002.

SYN. Ἀκίανος, ἀπολός, αἰρός.

Αργυροτόξος.

—Αργυροτόξος Ἀπολλων. Il. ε. 766.

Αργυρομήτης.

Κακῶς ἐλαττεῖν αργυρομήτην. —Eur. Alc. 686.

Αργυρεός, Αργυρός.

Τῶν δὲ καὶ αργυρῶν πλῆθος σπῆος. —Il. σ. 50.

—Οἷν αργυρὸν ὡκὲς Ἀχιλλεὺς Σφαξέ. —Il. ω.
621.

SYN. Αργυφίς, αργενός, λαμπρός, λευ-
κός. —μέλας. Suid.

Αργῶ.

—Ποταμὸς ἦν ὡς Ἀργῶ. —Od. μ. 70.

Ἡ καὶ ὑπ' ἐλατινοῖς ἐρετμοῖς ἀλιμυρὰ βροθῇ

Πρῶτη ὑπέξεπερσῶς τρεῖς δ' ἡνυσσε θαλάσ-
σης. Orph. 67.

ΕΡΙΤΗ. Ἰησονίς, Πηλιάς, πολυμήβρος, ευ-
λαλός, εὐζυγός, εὐεδρός, εὐπλοός, δια, ὑπο-
δρομός, γλαφυρά, κοίλη, πολυτερής, τριακον-
τάλυγος, ναυτίλος.

ΡΗΡ. Ἰησονη ναῦς. Theoc. Καλλιπράων

Αργὸς σκαφος. Eur. Παληθρὸς κισσα. Lyc.

Αρδής.

—Ἀκραν ἀρδὴν εὐθυγῇ χερσὶν. Lyc. 914.

SYN. Αρχμή, αἰκίς, βάλος. —Pl. φαρετραί.

Αρδηνμός, Αρδῆμος.

Γῆρας τιθαίεωσαντος ἀρδηνμῶ Διός. Ib. 622.

—Ὅστι τ' ἀρδῆμος ἐν παντεσσι βροτῶσιν. Il.
σ. 521.

SYN. Αρδευσις, ἀρδεια, καταρδευσις, δ-
δρεια, ὑδρευσις, διαβρέξις, διαδροχή, πότισμός.

ΕΡΙΤΗ.

A P

ΕΡΙΤΗ. Επνετανος.
 Αρδευω, Αρδew. Αρδew
 Όσπιν πλατυρρες Νειλος αρδευει χθονα. Acfch.
 Pr 851.
 —Τί μεν τδ χιτωριον αρδεις; Theoc. 15. 31.
 Αρδουμεϊοί τ' κρης εμwν ιερwν απδ πηγwν. Hom.
 Ap. 264.
 SYN. Επαρδew, επαρδw, διαρδw, δαινω,
 καταρδew. βρεχω, υποβρεχω, καταβρεχω,
 οχετηγw, οχετευw, ραινω, ποτιζw.
 Αρεθwσα,
 —Τοίς πwσι μελοι Σικελίν Αρεθwσαν
 Τιμwν συν λαοίσι.—Theoc. 16. 102.
 ΕΡΙΤΗ Συρηκοσιη, ευειδής, καλή, ιμερτή.
 Αρεw, Vid. Απειλή.
 Πλλά δε μελιχιοισι προσπυδα, πολλὰ δ'
 αρεή. Il. p. 431.
 Αρειος. Αρείος.
 —Τ' ποτ' εχος Αρειον. Il. δ. 407.
 —Πρωτεσιλαος αρήιος ηρος—Il. 6. 708.
 Αρειφatos, αρήφatos.
 Οιδ' αρειφατοι φονοι. Eur. Supp 603.
 Ανδρες αρήφατοι—Od. λ. 41.
 Αρνήθος,
 —Αρνήθων αιζήνων—Il. δ. 280.
 Αρνήφιος.
 —Και αρήφιος Μενελαος. Il. γ. 136.
 SYN. Αρεκός, αρεμάνης, αρεμάνιος, αρενο-
 τολμος, αρήρεος, αριστομαχος, ασπιδωτης,
 ασπιστής, εγγεσιμωρος, εγγεσιμαργος, δνιος,
 δαίφρων, δοριθαρης, εμπολεμος, πολεμιστής,
 μενεπ'αλεμος, μαχιμος, ενερηφός, φιλεπ'ο-
 λμος, πολεμικός, πολυαβλος, σακισπαλος,
 στρατιος, πληζιππος.
 Αρειος παγος.
 —Θεοί δ' ε σοι δικης βραβεΐς
 Παγοισιν εν Αρεοισιν ευτιβεττατην
 Ψήρον διοισει—Eur. Or. 1688.
 Και πρίν γ' Αρειοις εν παγοις ψηρος ισας
 Κρινας. Ορεστα. η νομιμεις ταυτόγε,
 Νιζwν, ισπρεις εστις αν ψηρος λαβη. I. Γ. 1470.
 Αρειων.
 —Λατρεις ερωτος Αρειων κυανσχαιτης. Nonn.
 P H R. Λεσβιος αιδός.—Δελφίνος οχησαμενος
 περι νωτος, Κύμα μελαν περασσε.—Opp.
 Αρεκτος.
 —Ετι γαρ μεγα εργον αρεκτον. Il. τ. 150.
 SYN. Απρακτος, ατελειωτος.
 Αρεσκω.
 Αψ εβελw αρεσαι.—Il. ε. 120.
 SYN. Αρεσκομαι, απαρεσκομαι εξαρσκομαι,
 εξαρεσκευομαι, ιλασκω, ιλασκομαι, ιλασκωμαι,
 ευμενίζω, τραυνw, αδw, ανδανw, εν-

A P

ασμενίζω, ιφισυχαζw, εξαναπαυομαι, απα-
 ναπαυομαι, επαναπαυομαι, αρκνμαι.—συγχα-
 ρew, εμενω, συμφερωμαι—αγαπαw.—επικλη-
 νομαι.
 Αρεστος
 —Ως εμοί τwν σwν λογων
 Αρεστων εδwν.—Soph. An. 506.
 SYN. Ευαρεστος, ασμενος, ηδός.—επαινετος.
 Αρεταw.
 Ουκ αρετᾷ κακά εργα—Od. θ. 329.
 SYN. Αρεταινω, ευτυχεw.
 Αρεταων Nom pr.
 —Αρεταωνα δ'wν. Il ζ. 31.
 Αρετή.
 Τwν περ η μεζων αρετή.—Il. ε. 494
 SYN. Αρεση, αρεσηα, ευδοξια, σπιδη, φε-
 λοποια, τδ καλόν, καλοκαγαθια
 ΕΡΙΤΗ. Θεία, ζαθεα, θεοτεπής, θεοδμηλος,
 θεοκρανλος, ευστεφας, ευτεπής, δαιμονια,
 διδακτη, ηρώα, πολυολος, πολυμοχος, πο-
 λυμυθος, θυμοαρης, γνητια, φιλοφρων, ακιν-
 δυνος, καθαρά, φαινη, υψηλή, σαφης αναφαι-
 ρετος, εξοχος, αρχαία.
 P H R. Και τραχύς ζαθεας αρετής ερος.—κ. λ.
 Cal. ε
 Θεοδωτων εργων κλευθος καθαρά.
 Εργματων ακτής καλwν ασβεστος αεί.
 Χροιωτατον φως ευρυθενειw αρετᾷ.
 Ζεύ, μεγαλει δ' αρεται
 Θρατοίς επονται εκ σεθεν. Pind.
 Αρηγw.
 —Προφρων επεσιν η χειρσιν αρηγειν Il. α. 77.
 SYN. Αλιξειw επαρηγw, βοηξew, αμυνw, πα-
 ρισταμαι, συλλαμβανομαι, συνεπιλαμβανw,
 συμπρατῶ, συμμαχομαι, προσασπιζw, συμ-
 πολεμιζw, επικυρεw.—συμφερω.
 P H R. Εταρηγονα χειρ φυλασσειν.
 —Αρρηκτων ειοτει κερας. η υπερμαχος αληή.
 Πολυχάλκον εδός, η ευσταθής, αλκαρ.
 Αυτός εμής τελεθει παιεπισκοπον αλκαρ οπατής.
 Apoll'n.
 Αρηγων.
 Δοισι μεν Μενελαw αρηγώνης εισι θεων. Il.
 δ. 7.
 SYN. Αλεξητήρ, βοηθός, παραστατης.
 Αρηξίς.
 Ποιαν λαβῶ θεwν αρηξην; Soph. C. 865.
 SYN. Αλεξησις, βοηθια, αρωγή, αλκαρ,
 επικυρια, αμυνη, αγαπαυλα.
 Αρης.
 Αρες, Αρες, βροτολοιγε μισοφορε, τεχνητιπλῆτα.
 Il. ε. 31.
 SYN. Ευναλιος, Μαμερτής.
 ΕΡΙΤΗ.

ΕΡΙΤΗ. Αιδροφόνος, ανδρείφρονος, αργα-
 λείος, ανικητός, αλλοπροσαλλός, αλεγεινός, α-
 τερπής, αἰδής, αἵμακακτός, ατρεπής, ἀκα-
 ματος, αταρβήτος ἀρόβητος, ασπίδιωτης, αυτο-
 διδάκτος, ἀμειλίχος, αἰγρός, Αχάϊκος, αἰο-
 μανής, ἀλκίτυπος, βερίπυος, βλοσυρός, βαρβαρός,
 βαρβαροφάνος, βαρύς, βαθυπολέμος, βιατής,
 βαρυμυκίς, γοργός, γαμοκλόπος, δαίνος, δῖος,
 δῖος, δριμύς, δαφνός, δορυμνηστής, δορυς-
 σοος, δολοεὶς, δακρυόγυος, εὐχεσπάλος, ἐνα-
 ρηφός, εὐθαγής, ἐξωστής, εὐρεκυδαιμος, ἐμπυ-
 ρος, διαξίπτης, ζήλομανής, ζαλημῶν, ζαμενής,
 ἄφρος, θρασύς, θρασυμηνής, θηλυκτόρος, Θρη-
 ῖκιος, θερμὸς, θοός, ἱππῖος, Ἰνδῶς, κορυθαί-
 ολος, κορυθαῖξ, Κελτός, καρχαρόδων, κρατερὸς,
 κελαινεύχης, Λυδῖος, λαοσσοός, λοιγίος, λυ-
 γρός, λαοδαμας, μαστωρ, μενεχαρμός, ἐξὺς,
 κλῆς, κλῆος, οὐριμος, ὄρχηστής, οριδερμὸς,
 πολιδακρὺς, πολυκμήτος, πολυμοχθός, πικρὸς,
 στυγερὸς, ριγοτόρος, σιδήρεος, σχητλῖος, τα-
 μεσιχράς, τοξοδάμνος, ὑπερβίος, ὑπερμενής,
 χαλκίος, χαλκοβαγῆς, χαλκαρματος, χρυση-
 νιος, σφηνίος, φιλαίματος, φθισιμύρετος, παγ-
 κρατής, χαλκασπῖ, χραίσμητῶν, χαλκοβοῆς,
 φωριεὶς, φιλενός, ὑψοπόρος, ὠκὺς, ὠμοφρῶν.
 ΡΙ, R. — Ἀρσά ταλαυρῶν παλαιστήν.
 Ἄτος πολεμῖο Αλορητός αὐτῆς. Hom.
 Χρηστάτης θεός. Οπλίτης λυκος. Lyc.
 Τὸ δύσπιστος αἶμα φύσιν Soph.
 Χρυσόπηλῆς δαίμων, Ἀφροδίτας εὐνατῶν. Æsch.
 Κυβερνήτῃρ σιδήρῃ. ῥοασπιστῆς πατρός. Τι-
 τῶν ολετήρ. Nonn.
 Ταῖς αἵματοεργείοις ἐστιωμένος μαχάις. Lyc.
 Χαλκαρματος πρὸς Αφροδίτας. Pind.
 Ἀρς ὑπερμενέτα. βετταρματε, χρυσόπηλῆς,
 Ομήριμος με φερασσι, πολισσοῦς, χαλκοκορυα,
 Χαλκίερῳ αὐτῇ δ' εὐσθενέας, ἐκὸς Ολυμπῶν,
 Νίκης εὐπολεμῖο πατῆρ. συναγωγὴ δαίμωνος,
 Ἀντίλοισι τ' ἐρῶν, δικά οτατῶν ἀγῆ φάτων
 Ἥτορες σκηπτεῖν περὶ αὐγία κυκλον ἑλίσσαν
 Ἀθέρως ἐτ' ἀποροῖς ἐν τειρεσίῃ — κ λ. Hom. Hym.
 Ἀρρηκτ', ὀβριμοθυμῶ, μεγασθενέας, ἀλκιμὸς δαί-
 μων
 Οπλοχαρὸς, ἀδαμαγε, βροτοκτόν, τειχεσπλήτα
 Ἀρς ἀναξ, δολοδοπέ, φοι οἰς πεταλαγμένος ἀκί,
 Αἵματι ἀνδροσόνῃ χαίρων. πολεμοκλῶν, φρικτῆ
 Ὁς ποθέεις ζῆρεσίν τε κ' ἀγχεσί δ' ἥρῃ ἀμύσσον.
 κ λ. Oph. Hymn.

Αρς.

Γινῆ' ἀρς ἀλεγεινῆς οἰζυροῖσι βροβύσει. Π. ρ. 569.
 — Ὁπλῶν κοινὸν ἀρῃ Soph. Aj. 1215.
 — Θανάτῳ γε φύγειν καὶ μᾶλλον ἀρῆς. Π. ρ. 401.

Γυνὴ ποταμῶδ' ὑδ' ἔκ' ἐκ ἐρεστ' ἀρῆς. Æsch.
 Supp. 757.

SYN. Μαχῇ — κῆρ — ἀλκή — σιδήρης.

ΕΡΙΤΗ. Λευκηρέτμος, κλῖος, ἐξὺς, λαολευσ-
 τος, φονίος, τοξοδάμνος.

Αρπητῶρα.

Ἰφιάς Ἀρτεμίδος πολυποχὺ ἀρπητῶρα. Αρ. 1.
 512.

SYN. Ἱέρα, ἱερὸς, ἱερίσσα, ἱερνα, βωμι-
 στρία.

ΕΡΙΤΗ. Δημῶσια.

Αρπη, Nom. pr.

Αρπη, θυγατὴρ Ρηξηνόρος ἀντίθεοι. Od. π.
 146.

ΕΡΙΤΗ. Λευκωλέιος, ροδοπύχης. — ἀγαλλεῖθ,
 βασιλεία.

Αρπητῆρ

Αρπητῆρ ἐτετυκίθ, θεὸς δ' ὡς τιετο δημῶ. Π.
 ρ. 78.

SYN. Ἱερὸς, ἱερῆτης, ἱεροποιός, ἱεροτελεστής,
 ἱεροφάνης, θεοτρόπος, θυτῆρ, θυτῆς, θυετῶ-
 λος, θυσοκός.

Αρπητος. Nom. pr.

— Καὶ Αρπητος θεοείδης. Π. ρ. 494.

Αρπητῆς.

Αρπητῶν δὲ τοκεῦσι γυν. κ' περὶ θῶς ἑθικας. Π.
 ρ. 37.

SYN. Βλαβερὸς, ἀπευκτός.

Αρβμῶν.

— Ἐν φιλοτητι διετμαγεν ἀρβμῶν. Π. η.
 302.

SYN. Φιλοσοῖαι — ὁμοφρονεῖν, ὁμογνώμωνεω, ὁμο-
 φρονεῖν, συναγορεύω, συμφωνεῖν.

Αρβμῖος.

— Οἱ δ' ὑμῖν ἀρβμῖοι ἦσαν. Od. π. 427.

SYN. Φίλος, φίλιος.

Αρβμῆς.

— Ὁ π' ἀρβμῶ κ' φιλοτητι. Hom. M. 521.

SYN. Ἀρβμῶ, φίλια, φιλοτης, ὁμοφρονα, ὁμο-
 φροσυνῇ, ὁμολογία, ἐνωσις, συμμάχισις, συμπναια,
 σ. ὁδῃ.

Αρβρον.

Ἀρβρον ποδὸς ἐν ἀρβρον ἢ λυγίζεται. Soph.
 T. 752.

SYN. Μελος, δισμός τῶν νεύρων. — ἀμῶς.

Αρβρῶν.

— Καλὴν τ' Ἀρβρῶν

Κερὴν Μινωὺς ολοφρονος, ἥν πέτε Θησεύς

Ἐκ Κρήτης ἐς γυνὸν Ἀθηναίων ἱερῶν

Ἦγε μὲν, ὑδ' ἀπὸ γῆτος — Od. λ. 320.

ΕΡΙΤΗ. Δυσέρως, ἔχνη, εὐπλοκάμος, κάλ-
 λιπλοκάμος, πενυρῶ, Κυδωνίαν, Μινωίς, τηλε-
 κλέβος.

L I

P H R,

A P

ΡΗΡ. Παρθενική Μινωίς, εὐφρονέει' Ἀριάδην.
 Ἦν ῥα τὴ Πάσιφαν κυρὴ τέκεν Ἥλιοιο —
 Ἦς αὐτὴν τέμνασθ'. — Ἀστεροειδὸς στεφάνος,
 Παννυχὸς κρανιοῖσιν ἱλισσεται σιδάλοισιν. Apoll.
 Ἀργυρεὺς, Ἀργυρεὺς.
 — Εὐδαίειος ἀργυρεὺς ἦν. Pind. Nom. 5.
 Ρῥια δ' ἀργυρεὺς γοῶς ἀνέρος. — Od. δ. 207.
 SYN. Ἀργυρεὺς, εὐδαίμωνος, ἀγαστιος,
 ἀμφιθεῶτος, ἀσμενέος.
 Ἀριδάκρυς.
 Κλαυθρὸν δ' αὖ γοοῖ ἀριδάκρυον. — Ecl. Pers. 953.
 SYN. Ἀριδάκρυς, πολυστόνος.
 Ἀριδεκτεῖος.
 — Κοῦν ἀριδεκτεῖος ἀνδρῶν. Il. λ. 248.
 Ἀριδύλος.
 — Ἀριδύλος καὶ ἀμφάδα ἐργα. Ap. 3 615.
 Ἀριζήλος, Ἀριζήλωτος.
 Τὸν μὲν ἀριζήλον θῆκεν Ζεὺς. — Il. ε. 318.
 — Καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθηναί. Arist. Eq. 1325.
 Ἀριτρίτης.
 Παιδ' ἐμὸν, ὡς καὶ ἐγὼ φέρ, ἀριτρίτια Τρῶεςσιν.
 Il. ζ. 477.
 Ἀρισημος.
 — Ἀρισημὸς τὸ ἐργα τέτυκτο. Hom. M. 12.
 Ἀριφραδής.
 Σῆμα δὲ τοῖς ἐριμὸν μάλ' ἀριφραδής. — Il. ι. 326.
 SYN. Εὐδοξος, εὐπρεπής, ἐκπρεπής, φανερὸς,
 διαδύλος, ἐπισήμος, ἐνεπίσημος, εὐγνώστος,
 θαυμασιος, περικλυτός.
 Ἀριπκοός.
 — Τυπὴ δὲ κατ' ἐρανὶ ἐκεῖο πετρεῖας
 Ριμοῖα Μελαγνίτις ἀριπκοός. — Ap. 4. 1707.
 SYN. Εἰρηκός, εὐπικός, ὑπνικός, οὐκνικός,
 κατνικός, εἰκνός, εὐεικτός, εὐπειθής, πειθάνος,
 πειθήμενος, πειθηνίος, πειστικός, ὑποχείριος.
 Ἀριπνοί Nom. pr.
 — Εὐρυθραίων Ἀριπνῶν. Dion. 714.
 Ἀριθμῶ.
 Φωκας μὲν τοῖς πρῶτον ἀριθμῶσι. — Od. δ. 411.
 SYN. Ἀταριθμῶν, ἐκλογίζομαι, καταλογίζο-
 μαι, καταλέγω, κατατάττω.
 Ἀριθμημα.
 Ἰσὺν γὰρ ἐστὶ τ' ἀριθμημα τῶν πάλων. Aesch.
 Eum. 756.
 SYN. Ἀριθμός.
 Ἀριθμητὸς.
 — Ἀριθμητὸς ἀπὸ πολλῶν. Theoc. 16. 87.
 — Οὐτε λόγῳ τινὸς ἀξίος, οὐτ' ἀριθμηταί. Ib.
 14. 48.
 SYN. Εὐαριθμητός, εὐδοκίμος.
 Ἀριθμικός.
 — Μετ' ἀθανάτοισιν ἀριθμικός. — Suid.
 SYN. Εὐαριθμικός, ἐταριθμικός.

A P

Ἀριθμός.
 — Ἀριθμὸς δ' ἀριθμῶν. Od. δ. 452.
 Φθιμένων δ' ἀριθμῶν, καὶ κωπῶν. — Arist. Plot.
 537.
 SYN. Καταλογος, ἀριθμημα.
 ΕΡΙΤΗ. Ἰσομετρος, ἀμοιβαλινιστος.
 Ἀριμασποί.
 — Ἰνα παῖδες ἀριμαστῶν Ἀριμαστῶν. Dion.
 31.
 ΕΡΙΤΗ. Εἰρηνοί.
 Ἀρι.
 — Καὶ γυναικὸς ἀριμῶν ἀρίδας. Ep. 1 7.
 SYN. Ῥιπῆ, Ῥιπῆ.
 Ἀριστῆ.
 — Καὶ δ' ἴαν Ἀριστῆ. Il. ε. 836.
 ΕΡΙΤΗ. Ἰκτιμετῆ.
 Ἀριστῆος. Nom. pr.
 Ἀυτοκτονίδ' ἢ γῆμεν Ἀριστῆος βαθυχαιτῆς.
 Hef. δ. 977.
 ΕΡΙΤΗ. Μελιφραν, περισσώτος.
 ΡΗΡ. Ἀνδράσι χαρμα φίλος. — Οἶκον μὲν
 λων. — Πρῶτον εὐραδαμνίγγος ἀλαφάτος εὐρεῖ
 κερσῆς καρπον. — κ. λ. Noua. D. lib. 5.
 Ἀριστῆ.
 — Καὶ πρὸς τούτοις ἀριστῆσιν
 Τὸν Πειραιᾶ ἄφροναξεν. Arist. Eq. 812.
 SYN. Ἀριστῆσιν, ἡγεμονία.
 Ἀριστῆ.
 — Ὅς ἀπὸ συμπερᾶς δαπαναί ἡμᾶς
 Ἀριστῆσιν ἀπεπεμπεν. Ib. 535.
 Ἀριστῆ.
 — Κρίνειν ἐμελλε καρτὸς ἀριστῆσιν τινί. Soph.
 Aj. 443.
 SYN. Ἀνδραγαθία, ἀληθῆ, ἀνδρεία.
 Ἀριστῆ, τα.
 — Ἀριστῆ ἐκλεβὼν σφραγεύματος. Soph. Ph.
 1475.
 SYN. Τα, ἑραβία, λαρυρα.
 Ἀριστῆ.
 — Οἷος περ Ἀριστῆ πρῶτος. — Arist. Eq. 1322.
 Ἀριστῆ.
 — Τροπὸς ἀριστῆσιν ἀναχαίαν. Il. ε. 404.
 SYN. Ὁ ἀριστῆς, ἀρχων, ἀρχὸς, κραντῶν.
 — Οἱ ἐντῆμι, ἀπὸλεγεμῶν, ἐκλεκτοί, πρῶτοπο-
 λῖται.
 Ἀριστῆ.
 — Ὅς δὲ καὶ ἀριστῆσιν μάχησιν, τότε μάλιστ' ἐπὶ
 ἑσθλαίνοι κρατερῶς, οὐτ' ἐσθλαί, οὐτ' ἐσθλαί, ἀλλὰ
 Il. λ. 409.
 SYN. Ἀριστῆ, ἀριστῆσιν, κρατῶν, κρα-
 ταίμαι, ὑπερεχῶ.

Ἀριστῆσιν.

A P

Αρισίππος.
 Οία τ' Αρισίππε τρυφερὴ φυσικὴ ἀμφαφαιώτος
 Ψευδῆ. Tim. apud Laert.
Αριστογόνης, αριστολόκος.
 Ἰτε συν Ηρακλῆος αριστογόνη
 Μαρτί.—Pind. Pyth. 11.
 Ος μ' ἀπαιδεῖ γενναῖος
 ἔθηκεν αριστολόκος. Eur. R. 909.
 S Y N. Αριστογενέθλος.
Αριστοκρατοῖμαι.
 Αριστοκρατεῖσθαι φίλος εἰς ἡτῶν. Arist. Av. 125.
 S Y N. Ολιγαρχοῖμαι.
Αριστομαντις.
 Ἐλεος αριστομαντις.—Soph. Ph. 1376.
Αριστομαχος, Αριστοχειρ.
 Αριστομαχε γένος Ηρακλῆος.—Pind. Pyth. 10
 ἦμος αριστοχειρ
 Ἀχιλλεύς ὅπλων ἐκείν' ἀγὼν πέρι. Soph. Aj.
 948.
 S Y N. Αζηνωρ, ἀρεῖος.
Αριστον.
 —Και ἐντυγχάνει αριστον. II. α. 124.
 S Y N. Απρατισμα.
Αριστονοος.
 —Αριστονοος Κυβερνήτης. Muf. 273.
 S Y N. Ευνοος, ευμενὴς, προφρων.
Αριστοπικτος.
 —Ηεροφοίτος αριστοπικτος τὴ μελισσα. Phoc.
 160.
 S Y N. Πολυπικτος, φιλοπικτος, πολυκμητος
Αριστοτελης.
 Εἰς χρυσὴν ἡμετέραν πικρὸς Αριστοτελης. Ep.
 1. 1.
 S Y N. Σταγυριτις.
 ΕΡΙΤΗ. Οὔλος, κροφρον.
 P H R. Ὁ σοφὸς ὁ παῖς τῶ Νικομαχου.—
 Σοφὸς προμος, καὶ μυστικῆς.
Αριστοφανης
 Βεῖλοι Αριστοφάνειος, δεῖος ποτος.—λ. λ. Ep. 1. 1.
Αριστοφάνης.
 —Φατ' αριστοφάνει ἐμμεναι ἐδόν. Od. p. 196.
 S Y N. σφαλερὸς, γλισχρὸς.
Αρκάδες
 Αρκάδες ἄνδρες—ἐπιστάμενοι πολέμοιο II. ε.
 611.
 ΕΡΙΤΗ. Βαλατιφάγοι, εγχεσιμωροί, λυκαί-
 νομοτροί.
 P H R. Εγκονοί δρυός. Νυκτιμω κρεανόμοι.
 Οἱ πρόδοι μνηστῆς. Lyc.
 —Οἱ δ' ἔσαν Αρκάδες Απιδανῆες,
 Αρκάδες, οἱ καὶ πρόδοι σιληναῖος ὕδρονται
 Ζωὴν φηγὼν ἰδόντες ἐν κρείσσιν.—Apoll.

A P

—Τίανος—Λυκαονίος αρκτοίος. Call.
Αρκάδια.
 Οἱ δ' ἔχον Αρκάδιαν, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπό.
 II. ε. 603.
 ΕΡΙΤΗ. Ευνηωρ, ευνδρος, ευμηλος, πολυ-
 μηλος, προσελήνης.
 P H R. Πολυτιδάνα μητέρα μηλων. Hom.
Αρκεσίλαος.
 —Και Αρκεσίλαον ἐπιφρε. II. ο. 327.
 ΕΡΙΤΗ. Οχλοαρεσινης.
Αρκεσις.
 Καὶ τὶς πρὸς ἄνδρες μὴ βλέποντος αρκεσις.
 Soph. Oed. C. 74.
 S Y N. Αρκεσμα, ἀλεξίτηριον, βοηθία. ὠρε-
 λεα.
Αρκευθός.
 Α δε καλὰ νερκιστος ἐπ' αρκευθοῖσι κομασαί.
 Theoc. 1. 133.
 S Y N. Αρκευθίς.
Αρκεω.
 —Εἰ καὶ νῶϊν Αθηνῇ συν Δίι πατρὶ
 Αρκεω.—Od. π. 261.
 S Y N. Απαρκεω, επαρκεω, διαρκεω, προσαρ-
 κεω, εξαρκεω, αρκῆμαι, αὐταρκεω, αμυνῶ,
 βοηθεω.—παραρκεομαι, ισχυῶ.
Αρκιος.
 —Μισθὸς δὲ τοι αρκίος ἐσται. II. κ. 304.
 —Οὐ οἱ ἐπέλα Αρκίαν ἐσσεῖται φυγεῖν.—Ib.
 ε. 393.
 S Y N. Αρκιος, επαρκής, εξαρκής, διαρκής,
 αὐταρκής, αξίος, δυνατός, ἱκανός, ωφελίμος.
Αρκτος.
 Αρκτοὶ ἀγροτέρωτα σῦες.—Od. λ. 610.
 ΕΡΙΤΗ. Αλεγυῖν, ἀναδής, ἀγρία, ἀνιπ-
 λους, ἀμειμακτος, ἀντιδρακόν, ἀταρκής,
 θαρσαλεα, βλοσυρά, δασυτριχός, μαϊνάς,
 Μαίναλιη, κρυερά, ορεινός, ορεσίβιος, λυσσάς,
 λασιαυχὴν λορία, ορिकाλεα, στυγερά, χαλκή-
 εσσα, φηλός, ὠμώδης.
 Αρκτοὶ δ' ἀγριάδες, φορτὸν γένος, αἰολοβύλον,
 Λαχύνῃ μιν πυκινὴν δυσπαιπαλὸν ἀμφισσάβλο,
 Μορφήν δ' ἐκ ἀγαθὴν παναμεινῆτοισι προσώποις,
 Καρκαρον, κλεμνον, ταναῶν σίωμα, πύανη ρίς,
 Οἶμα θοδόν, σφυρὸν ἀκυβέλον, δέμας ευρυκαρῆτον,
 Χέρης χερσὶ βροτῶν ἱκέλαι, ποδὲς ἡδὲ ποδίσσῃ
 Σμερδαλέα βρυχῇ, δολιερὴν κέαρ, αἶβλον ἥτορ,
 Καὶ πολλὴν κυβερνία, καὶ κατὰ κόσμον ἰῶσα.
 Opp.
Αρκτος.
 Αρκτὸν δ' ἢ καὶ ἀμαζαν ἐπικλησὶν καλεῖσσι. Od.
 ε. 273.
 S Y N. Αμαζα, βορράς, κυνοσφίς.

ΕΡΙΤΗ.

A P

ΕΡΙΤΗ. Ἀρκάς, διφάς, λυσσάς, κυκλάς, βορεάς, ξηρὰ, ομφαλοεσσα, ευφρυγής, ομβροτόπος, αερεσιλοφος, παλιννοσφίς. Ἐλικη, Τυραονίς, Κυβελή, Λυκαονία.
 ΡΗΡ. Ἀβροχος ὀλκός αμαξής. Μυτ. Δρομον Ἀρκίη Ἀερεχον, ωκεανοῖο καὶ φανοντα θαλασσης. Nonn.
 Ἀρκίοι κυανεὺς πεφυλαγμένοι ωκεανοῖο Ἀγατ.
 Οὐδ' ἐν ἀφαιρουμένοι τροχῶν κυνὸς κρείδος Ἀρκίη. Ib.
 Ἀρκίος σφίριφος κραιά χρυσηρεὶ πολφ. Eur.
 Ἀρκίος
 —Δεινὸν μεμνημένος Ἀρκίηροιο. Ἀγατ.
 ΕΡΙΤΗ. Δυσαΐης, χετίος.
 Ἀρκίως.
 —Οἱ ῥα νεμοντο Ἀρκίωσις ἐν ορεσσι.—Oph. 513.
 ΣΥΝ. Ἀρτικὸς, ἀρκίος, βορείος.
 Ἀρκυς.
 Ως ἐγγυὸς πῆν γ' ἐσμὲν ἀρκυῶν ξίφος. Eur. M. 1278.
 ΣΥΝ. Ἀρχνὴν, ἀμοιβηστρον, δίκλυν.—σαυγὴν, γριπός, θηρατρον, λίγον, πλεγμα, πλεκλῆν—τα ἀρκυα. ἀρκυες, ἐνοδία, τὰ
 ΕΡΙΤΗ. Κρυφίος, ευπλεκίος.
 Ἀρκυσία, τα.
 Πειπλῶχ' ὁ τλημων ἐν μεσοῖς ἀρκυσίαταις. Soph. El. 1504.
 Ἀρκυσίος.
 —Ἐς ἀρκυσίαν μηχανάν—Eur. Or. 1430.
 ΣΥΝ. Ἀρκυτος.
 Ἀρμα.
 Ἄρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργυρῷ εὖ ποικίται. Il. κ 438.
 ΣΥΝ. Ἀμαξα, ὄχημα, φορῶν, δίφρος.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀγκυλον, αἰφνερὸν, βοηθόν, δαιδαλέον, ευζυγον, ευξον, ευτροχον, ευπετυκασμένον, μαλθακὸν, πεισιχαλινον, πλεκλόν, καλλιζυγές, πλερωτόν, παύγιον, χρυσεῖον κλινον, γλαφυρόν, πελωρον, καμπύλον, κολλητόν, βοδν, ταχυδρόμον, τετραορον, τετρωρον, τετραζυγον, ὑψιπορον, γρατσηιππον, τεθριππον, χρυσοζυγον.—Ποσιδώνιον, δειροπαγές, χοραιτυπον, κλισιατον, μετανασίον, ορεσιδρομον, οριδρομον, ὀδοιπρον, ἰθυπορον, ἀλιδρομον, λοξόν, σελασφόρον.
 ΡΗΡ.—Καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ. Hom.
 Ἄρματα δ' ευποικτα θωτερα θυάδος ἀρκίη.
 Ἀρμαμαξα.
 Εφ' ἄρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακμήγοι. Arist. A. 70.
 Ἀρμαλία.
 Ἀμαλὴν ἐμνηνον ἐμετρησαντο πενήναι. Theoc. 16. 35.

A P

ΣΥΝ. Βοσκημα. τροφή, διατροφή, αποτραγημα, ἐσθδή, καβή, κολον, χιλός, ὄχη, σιτιον, σίτον, σίτος
 Ἀρμασποί
 —Τὸν τε μνηπῶτα στρατὸν Ἀρμασπὸν ἱπποεαμὸν, οἱ χρυστορευτον Οἰκῶσιν ἀμφὶ νῆμα Πλευτωνος πορε. Aesch. Pr. 805.
 Ἀρματιος.
 —Ἀρματειον μελος βαβάρω βοῶ. Eur. Or. 1391.
 ΣΥΝ. Ἀρματοις.—λεπίδης, ὄξυφωνος.
 Ἀρματειω
 —Ποντιῶν σαλὼν ἡῖδσιν ἄρματεισας. Ih. 997.
 ΣΥΝ. Ἀρματηλατω, ἀρμηλατω, ἀρμηλατιων, ἄρματομαχεω, τροχηλατω, νηιοχεω, νηιοχέω, διρρηλατω.
 Ἀρματηλατης.
 —Πεφανταίθ' ἄρματηλατας σοφός. Pind. Pyth. 5.
 ΣΥΝ. Ἀρμηλατης, διερμηλατης, ελατήρ, νηιοχος, νηιοχέος, ὑψηιοχος, τροχηλατης, διρρευτης.
 Ἀρματινικα.
 Ευδοξον ἄρματινικαν. Pind. Pyth. 6.
 Ἀρματοπηγός.
 Τὴν μὲν δ' ἄρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθωνί σιδῆρῳ ἔξεταμε.—Il. δ 485.
 ΣΥΝ Ἀρματοποῖς, τεκτων.
 Ἀρματροχία
 —Οὐδ' ἐτε πολλὴ
 Γινετ' ἐπισσώτρων ἄρματροχίη καλοπιθεν
 Ἐν λεπτῇ κονίῃ—Il. φ. 505.
 ΣΥΝ. Ἀρματοτροχία, τροχία. ἢ τῶν τροχῶν εὔχαραξίς.
 Ἀρματωλία.
 Καὶ τῷ κυκλῷ παρետρωγον ὕφ' ἀρματωλίας. Arist. Pa. 414.
 ΣΥΝ. Ἀρματηλαστα. νηιοχικα, νηιοχησις.
 Ἀρμενία.
 —Καὶ Ἀρμενίην κλυτοτοξον. Opp.
 ΕΡΙΤΗ. Τοξευτερα.
 Ἀρμενον.
 —Κρεμαται δὲ συν ἰσὶν ἀρμενα παντα. Theoc. 22. 13.
 Πανὶ τὰδ' αὐθαίμως τρισσοὶ θέσαν ἀρμενα τεχνης. Ep. I. 6.
 ΣΥΝ. Ἀρμενος, λαῖφος, ἰσιον, ἐπισπαστρον, λινον, ὀδονη, περιπετασμα—ἀρμοδία, ἐπιπιδνα.
 Ἀρμή, Ἀρμογή.
 Καὶ κολληθεῖς ἀτρεκέως ἄρμας Κυπαρισσος. Eur. Fr.

Ταυτη

A. P.

Ταυτην ἐγὼ κῆτην παλαι τὴν ἀρμολογίαν. Suid.
 SYN. Εφαρμογή. συναρμογή. συναφμα. συμ-
 πηξις. συσχὴ. τεῦχος. ἀρμονία. —ευταξία. —
 συσῆμα. ἀλλήληχία ἀρμ.ς. ἀρμσμα.
Αρμολιος.
 —Σρ. δ' ἦν γυνεται ἀρμολις. Theog. 724.
 SYN. Ἀρμολιος, εἰς ἀρμολος. ἀρμολός. εὐαρ-
 μοτός. εὐθετος. εὐσυνήθτος. εὐρυθμος. ευκελα-
 δος. ευφωτος. ἀρεσθός. ευμελής. ευδημων. προσ-
 ηκων. επιτηδώς. ἴσος. εἴσος. εἰρηος. καταλ-
 ληλος. ὁμαυλος. —ἱκανός. προσεσρος. συμφωτος.
 προσθετος. οἰκίος. συνφός.
Αρμολω. Αρμολομαί.
 —Ἀρμολω χαλκῷ Ευρωπὴν σχεδυν. —Od. ε. 162.
 SYN. Εφαρμίζω. ευαρμολω. προσαρμολω.
 συναρμολω. ἀπὼ συναπῶ. αρω. ἀρετίζω.
 αρυνω. ευκαταξενυνμι. διαπηνυνμι. συγ-
 ηνυνμαι. συμφοιταω. μετασινχω. περιτιθημι.
 συντιθημι. συμδισχω. ρυθμιζω. μεταρρυθμιζω.
 —προσηκω. συζευγνυω. συναγω. κατακοσμεω.
 —προσπαῖω. επιτηδευω.
Αρμολί.
 Αρμολί μ' ᾤδ' ἐπαταξ' ὑπο τὸ σφυρον. —Theos.
 4. 51.
 SYN. Αρτιος. νισατί. —επιτηδεις.
Αρμολία. Nom. pr.
 Αρμολιὴ δ' ἦεν τε. —Hom. Ar. 195.
 Ευθά ποθ' ἀγνάς ενία Πιερίας
 Λαγυσι Μυσας
 Ζαῦθ' Ἀρμολιαν φυτῦσαι. Eur. M. 834.
 EPITH. Απονος. ἀναδρος. αἰφερος. βρο-
 σός. βροάκις. λεπτοπατρὶς. ροδάπις. παμμήλωρ.
 φυγοδαιμιος
Αρμολία.
 —Καὶ ἐπιστοποι ἀρμολιων. Il. χ. 255.
 Ουποτε τὰν Δίδος ἀρμολιαν
 Θνατῶν παρξίασι βυλαί. Aesch. Pr. 553.
 SYN. Συνθηκὴ. συνθημα. συνθεσία. ευμβά-
 σις. συμβολαιοσ. συνημοσυνη. συμφωνισις. συν-
 φδία. συσλατις. συναρσις. ὁμολογια. ῥητρα. —
 ἀρμῆ. ἀρμωσις. ἀρμολογησις. διαταξίς. κατα-
 σκευή. —ῥος. δελμα.
 EPITH. Ευθιος. ἔρατῆ. Διοτερπής. φιλα-
 κρητος. σοφί. μελιφυρτος. ευρυθμος. παναπη-
 μων.
Αρμολός. —Αρμολος. Vid. Ἀρμῆ.
 Ευλιεθ' ἀρμολός. —Eur. Hipp. 925.
 Τροπὶς δ' ἐλεφθῆ ποικίλων ἀρμολοματων. Ib.
 Hel. 418.
 EPITH. Κοιλωπός.
Αρμολορ.
 Αρμολομων ἀνδρῶν παντικῶν ἀρμολορ. Aesch.
 Eum. 459.

A. P.

SYN. Ἀρμολορ. ἀρμολορ. ἀρμολορ. γυβρ-
 νητις. διακίωρ. βασιλεύς.
Αρμολός.
 Η μὲν ἀρμολορ τὸ καὶ εἰς τὰδε πατησῶ.
 Theos. 5. 50.
 EXPR. Τὸ τὸ ἀρμολορ.
Αρμολός.
 Αρμολός γὰρ ἐν πολλῶν ὄχ. ἀρμολορ. Od.
 432.
 SYN. Κρίος. κῆλος. αμνός.
 EPITH. Πηγισμαλλος. λασιδεξίς. μελα-
 τοχροος.
Αρμολομαί.
 Η δ' ἐπ' ἀρμολομαί σῆληρον γαλῶν. —Od. α. 249.
 SYN. Αρμολομαί. ἐξαρμολομαί. ἀπαναπο-
 μαί. ἀπαγορευω. ἀναγνυω. ἀποφασκω. ἐξαρμολο-
 μαί.
Αρμολομαί.
 —Ο δ' ἀρμολομαί σῆληρος. Il. μ. 385.
 SYN. Κυβιστήρ. κυβιστής. δυτήρ. δυτής.
 δυτῆς. καλυμβητής. κατακαλυμβητής.
Αρμολομαί.
 Αρμολομαί δ' ὑπὸ λυτῶν ἀρμολομαί στεγνῶ. Lys.
 1103.
 SYN. Δυτήρ.
Αρμολομαί.
 Οἷτε πολυσταλὸν Αρμολομαί ἐχού. —Il. C. 507.
 EPITH. Βοτρυοσάα.
Αρμολομαί.
 Εμὸς δὲ τῶτον ὑδὲν ἐς ἀρμολομαί Soph. P.
 75.
Αρμολομαί.
 Τὸ δ' ἐπὶ ἀρμολομαί πελει. —Aesch. Eum. 591.
 SYN. Αρμολομαί. ἐξαρμολομαί. ἀπαγορευμαί.
 ἀρμολομαί. ἀποφασκίς. ἀποφασίς.
Αρμολομαί.
 Αρμολομαί πατρός τε μετὰ κλει. —Il. ζ. 446.
 SYN. Αρμολομαί. λαμβανω. δεχομαι. ἀπολαυν-
 θομαι. επιτογχανω. καταλλασσω.
Αρμολομαί.
 Αρμολομαί ἀρμολομαί. Aesch. —(Ita Lexic. ex
 Euthath. in Od. κ. —Παρ Αισχυλῶ ἐν Ικετισι
 —Ibi verd non comparet)
 SYN. Αρμολομαί. λυσιτελεια.
Αρμολομαί.
 —Υἱὸν ἀρμολομαί πεδὸν ταμείσθαι. Il. ι. 576.
 Ερ δ' ἀρμολομαί —Od. ι. 134.
 SYN. Αρμολομαί. ἀρμολομαί. ἀρμολομαί.
 γυβιστήρ. ἀρμολομαί.
 EPITH. Πολυλῆος. χροσθῆς. λυπαρῆ.
Αρμολομαί. Αρμολομαί. Αρμολομαί.
 —Ου Ποιμῆν, ὑδ' ἀρμολομαί εἰς πολλῶν —Il. ζ.
 835.
 Η δ' α.

Πιερίας

A P

Πιερίδων αροταίς. Pind. Nem. 6.
 —Πολυεργός αροτρεύς. Nic.
 S Y N. Αροτρεύτης, αροτροπός, βελλός, τμη-
 γης.
 E P I T H. Ακαμάτος, κρατερός, οϊζυγός, τα-
 λαεργός.
 Αροτρησιος.
 —Αροτρησιον ἄρην τριπλάσι μείρονται—Arist.
 Αροτος.
 Οὐτ' ἀρα ποιομένην καταίσχεται, ἔτ' ἀροίοισιν.
 Od. i. 122.
 Μὴτ' αροτον αὐτοῖς γὰρ αἰνῆσαι τινά Soph.
 Oed. T. 278.
 Τον μὲν παρελθόντ' αροτον —Ib. Tr. 69.
 S Y N. Αροσις—αροτρησιμος—αἰαυτος.
 Αροτρησιος Vid. Απῆλλω.
 Αροτρεύω, Αροτριάω, Αρω.
 Ὄμιον αροτρευνόντος ατειρίος αγωρεύω. Orph. L.
 Τῇ ποτ' αροτριάοντι συνήρτετο—Call. 3. 161.
 —Οὐτ' αρωσιν. Od. i. 108.
 S Y N. Αροτρίαζω, αρωαζω, καταρωα, αλω-
 κιζω, βοάω, πλάω.
 P H R. Αὐλακα βοῶν αρωτρευνεῖν ὀλκαιοῖ
 πῆρφ. Lyc.
 Εὐαροτον αὐλακα τιμνεν. Ep.
 Ὀλκα διατμήσσει, συζων εὐκαμπὲς αροτρεῖν.
 Theoc.
 Τῆς γῆς αροτροῖς ῥῆσαι διαπιδόν. Arist.
 Αἰκὰ χερῶν χθονα ταρασσειν. Pind.
 Καὶ τὸν αρωαίον γυρητόμον αὐλακα τιμνεν
 Μηροτυπὴ κέντρῳ πεθομένη δαμαλῖς. Ep. l. 1.
 Αροτρεῖν.
 —Εἰκοι δ' ὑπο βῶλος αρωτρεῖν. Od. σ. 373.
 S Y N. Γεωτόμον. Vid. ὕ. 15.
 E P I T H. Αὐτογυρον, αδαμαντινον, γεωμύ-
 ρον, γυρὸν, ἱμερόεν, μογερόν, σπηλόν, εὐκαμπὲς,
 αὐλακα—τίμνεν.
 Αρωα.
 —Ολίγη δ' ἦν αρωφὶς αρωα. Il. γ. 115.
 S Y N. Αἶα, γαῖα, γῆ, λήιον, χθών.
 E P I T H. Αμλλατόκος, ελκρηπῖς, αεξιφύ-
 τος αεξιμακος, ακανθοφόρος, ανθοφόρος, αερεκ-
 τος, αυχημρῶ, αδαλπῆς, αρωφῆς, βαθυληπῖς,
 βαθεῖα, διψᾶς, εριβωλος, ευφορῆς, ευδωρος,
 ευλεμων, ευκαρπος, ευωδῖν, ευρυαλος, ζειδω-
 ρος, καρποφόρος, δαλεθρῶσα, καρφαλέα, κυφι-
 ζῶσα, μαλακῇ, μεσοχλοος, μεγαδωρος, με-
 λαμβωλος, μακρᾶ, οικια, πυροφόρος, πολυπυ-
 ρος, πειρα, πιαλα, πλαδῶσα, πανδωρος,
 πολυκίανος, πικλῶρις, τηχηαλα, τραφῆα,
 ὕγρη, φραυγῆς, φρεσβῖας, χροσῶδης, φαρμα-
 δῶδης.
 P H R. Αγαθῶν καρπῶν εγκυμων. Apollin.

A P

Αρωαίος.
 Αλλ' αρωαῖός ἐστι Σμινθίδης—Aesch. Fr.
 Ὡσαὶ τῆς αρωαίης θεᾶς. Arist. R. 684.
 S Y N. Αρωαίος.
 Αρωαίη, Αρωαίμα, αρωαίτης.
 Παῦσαι τὰ λεκτεῶν αρωαίης.—Eur. I. A. 1266.
 Τρηρῶς εἰς αρωαίμα.—I. γ. 86.
 Μνωμένος αρωαίης αρωαίτης.—Call. 2. 95.
 S Y N. Αρωαίμης, αρωαίμα, αρωαίης, συναρ-
 π-γῇ, διαρωαίη απαγωγῇ, αρωαίη.
 Αρωαίμης.
 Αρωαίμης ὅ τ' αρωαίη μέσσιχεν ἰχθία κωρας.
 Call. 6. 9.
 S Y N. Αρωαίης.
 Αρωαίω.
 Εκτὼρ δ' αρωαίης λαῶν φερεν—Il. μ. 445.
 Αρωαίω, παρ' αρωαίη—Ib. χ. 310.
 S Y N. Αρωαίω, αρωαίη, αρωαίη, αρωαίη. βεφ
 παραιρῶμαι
 Αρωαίη, Αρωαίης.
 Αρωαίη, ἡδ' αρωαίη ἐπιδῆμι αρωαίη. Il.
 ω. 262.
 —Ὁ πάντων αρωαίης Αἰδῆς. Call. Ep. 2 6.
 S Y N. Αρωαίη, αρωαίης.
 Αρωαίηριος, αρωαίης.
 —Ποθὼν Ναυμεδόντος αρωαίηριος Lyc. 157.
 Κερδῶν δ' αρωαίη.—Od. θ. 164.
 S Y N. Αρωαίηριος, αρωαίηριος, αρωαίη. καρ-
 παλιμος.
 Αρωαίηριος.
 —Πινε τὰ εἶον—αρωαίηριος Od. ξ. 110.
 S Y N. Αρωαίηριος, αρωαίηριος, αρωαίηριος.
 αρωαίηριος, φιλικῶς, φιλοφρονῶς, αρωαίηριος.
 Αρωαίηριος.
 —Αρωαίη—αρωαίηριος αρωαίη. Aesch. Eum. 986.
 S Y N. Αρωαίηριος, αρωαίηριος.
 Αρωαίη.
 Δὸς αγαθῇ, αρωαίη δὲ κακῇ—Hef. 9. 354.
 Αρωαίηριος ἡδὲ χεῖρα κραταίωτα. Ep. l. 2.
 S Y N. Αρωαίη—Αρωαίηριος.
 Αρωαίηριος. Αρωαίηριος.
 —Οἷστος
 Τοξὲ πορφυρεῖς ἦσαν αρωαίηριος. Ep. l. 7.
 Αρωαίηριος εἰκελον αρωαίηριος. Ep. Suid.
 S Y N. Σχοιηριος.
 Αρωαίη.
 —Δεξιτερὴ δὲ αρωαίηριος εἰλαβεν αρωαίη. Hef. 3.
 178.
 S Y N. Αρωαίηριος, αρωαίηριος, αρωαίηριος.
 E P I T H. Αρωαίηριος, αρωαίηριος, αρωαίηριος.
 Αρωαίηριος, αρωαίηριος, αρωαίηριος, αρωαίηριος.
 Αρωαίηριος, αρωαίηριος, αρωαίηριος, αρωαίηριος.
 Αρωαίηριος, αρωαίηριος, αρωαίηριος, αρωαίηριος.
 Αρωαίηριος, αρωαίηριος, αρωαίηριος, αρωαίηριος.

A P

Αρπη. (Avis)

Ηδ' ἀρπη ἐκῆα ταυτοπτερυγί λιγυφάτω. II. τ. 350.

Αρπηα, Αρπηαί.

Τὸς ἐτεῖε Ζεῦσιν ἀνιμῶ Αρπηαί Ποδάρη. II. π. 150.

Νῦν δ' ἐμιν ἀκλειῶς Αρπηαί ἀντρεῖσθαι. Od. α. 241.

ΕΡΙΤΗ. Αἰλλοτοί, ταχέες—ποδας, θοαί, ὠκυπέτεῖς, πλοκάδες, νυκομοί.

ΡΗΗ. Πτερόντα τεραστία, πικρά γενέθλα. Opp.

Αἰ δ' ἀφας, πῦρ· αἰλλοί ἀδευκίαι, ἡ σίεροπαί ὤς, Απροφατοί νεφῶν ἐξαλμειναι σσσειοντο Κλαγγῇ μαιμαῶσαι ἐθῆτος—κ λ. Apoll. 2. 268.

Αρπηαί, μεγαλοὶ Διδῆ κυρας—Ib.

Αρρηκός.

—Ἰν' ἀρρηκὸς πόλις ἐστίν. II. φ. 417.

Φωνὴ δ' ἀρρηκός.—II. ε. 497

SYN. Αἰαρρηκός, ἀρρᾶξ, ἀρραγής, σίερεδς. Βεβαιοί, ισχυροί

Αρρην, Αρρην.

—Καὶ ἀρρηνὲς γενέθ' αὐτῶς. Thersc. 25. 83.

—Ποκον ἀρρηνοὶ οἶδς. II. μ. 451.

SYN. Αρρηνικός.—μεγάς, κρατερός, χαλεπός.

Αρρηνογενής.

Γενός—ἀρρηνογενής. Aesch. Supp. 823.

Αρρηνομορφος. Vid. Αρρημης.

Αρρηνοπληθής.

—Αρρηνοπληθής

Δ' ἐσμὸν ὕβρισιν Ἀιγυπτίγενῇ Aesch. Supp. 30.

Αρρητος

Καί τι ἐπὸς φρεσίνεν, ὅπερ τ' ἀρρητον αἰμεῖον. Od. ξ. 466.

SYN. Αρρητός, ἀφατος, ἀφραστός, κακοφημὸς, ἀνεκδιήγητος, ἀνεπίτρεκτος, ἀδεμιτός.

Αρρηχος.

—Τὰς ἀρρηχας, καὶ τὰς κοφίνους—Aesch. Av. 1309.

Αρρηθμος.

Μηδ' ἀρρηθμὸς ἐλθοῖς. Eur. Hipp. 529

SYN. Αρρηθμός, ἀτακτός, ἀμυστός, ἀπφδής, ἀναρμολός, ἀσυαρμολός, ἀσυναρτητός, ἀσυμφυλός, ἀδιατυπώτος, ἀκανονιστός ἐμμελής, παραπλήξ.

Αρρησιαστός.

—Ἐλευθερὸς καὶ ἀρρησιαστός. Aesch. Supp. 618.

Αρρητιδωτός. Vid. Αρρητιός.

Αρρᾶξ. Vid. Αρρηκός.

—Στυφλὸς δὲ γῆ καὶ χερσὸς ἀρᾶξ. Soph. Ap. 257.

A P

Αρε.

Οὐδ' ἄλκοι τὲ καὶ ἀρεὲς ὁμοφρονα θομὸν ἐχέουσιν. II. χ. 263.

SYN. Αρεῶς. Αμνός.

ΕΡΙΤΗ. Απαλοχρῶς.

Αρσινον

Α Βερσινικία θυγατήρ, Ἐλενα ἐκῆα, Αρσινον.—Theoc. 15. 111.

Αρτακίη.

—Εἰς κρήνην κατεβήσατο καλλαρειθρὸν Αρτακίην—Od. κ. 108.

Αρταμῶ.

Ὅστις ταῦτον ἀρταμῶ καλῶς. Eur. El. 816.

SYN. Διαρταμῶ, μαγειρεῶ, καλᾶσχιζῶ, καταμερίζῶ, κατακοπῶ, ἀποσφατῶ.

Αρταμῶς.

Ὡς δὴ πειθισας σφύγγας ἀρταμῶς τεικῶν. Lyc. 236.

SYN. Κρεμνῶς, κρεμνᾶιτης, κρεμνῶλης.—μαγείρος.

Αρτανη

Λυτοτάτα κακὰ καὶ ἀρτανη. Aesch. Ag. 1100.

—Χαλὰ κρεμνᾶσθιν ἀρτανη Soph. T. 1289.

SYN. Αρχονη, αἰώρα, πλεξίανη.

Αρταῶ.

—Θάλασσαν ἀρτῆσαι δερν. Eur. Andr. 811.

SYN. Απαρταῶ, ἀναρταῶ, ἐπικρεμαμαι.

Αρτεμῆς.

Ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμῆα προΐοντα. II. ε. 515.

SYN. Αβλαχῆς, ἀρτίος, ὀλοκληρὸς, ὀλομελής, σῶς, ὑγιής.

Αρτεμῖς.

—Διδάξει γὰρ Ἀρτεμῖς αὐτή. II. ε. 51.

ΕΡΙΤΗ. Αρροτέρα, ἀγνή, ατελής, αἰὲν—ἀδμητός, Ακακίθις, ἀγκυλοτοξός, ἀγρωσῶσα, ἀργυροπίζα, ἀπειθής, ἀσφοργός, βοῦδος, βαρυφραν, βαρυμηνίς, γαμποχος, εὐσπεφανός, εὐπλοκαμός, εὐσκοπός, εὐώπις, εὐπαρθός, ἐλκεχίτων, ἐκατησίλος, ἐλλορόνος, ἐλαφοκίονος, ἐρημάς, ἐπρὸςκόπος, ἐπρὸςφόνος, ἱμῆρασι, καθάρα, κελαδεδρόμος, Κολαινίς, Λήϊνη, Λητωΐας, λαγωόβλος, μισγύς, Νάξιας, νηοστός, ξανθή, κρεῖας, ορεσίδιας, ορεβάτης, ὀρθωσία, κρεσφοίτοθ, Ὀρτυγία, κρενία, πρωτοθρόνος, πολιοχός, πιταμία, τοξοφόρος, τοξοδ'αμνός, ταυροτόλος, τριμαχίαια, σασφραν, χρυσήγιος, χρυσόθρονος, χρυσόστομος, χρυσόστομος, φασφόρος, φασφόρος, φειτάς, φιλοπαρθένος, σκυλακτοβόρος.

ΡΗΗ. Πόνα θεῶν παγ' οἶσαν θήρης. Opp.

Δίδς τέκος, ἐρνος, κορη, κερη. Θεῶν ἀναττα.

Θυμᾶσι βροθῆσιος χαρεῖσα.—

Τδ

A P

Τὸ λαμπρὸν ἑλισσόν· ἐν ευφροῇ φάος·
 Ἐπιπράντος ἀγλαῆς Δεσπότης ἀγλαῆς.—Νοση.
 Λητὺς Κορη Λατὺς ἵπποσσα θυγατὴρ Pind.
 Ἀρτεμὶν ἀειδὼ χρυσηλακατον, κελαιδ' ἄνιν,
 Παρθένον αἰδοῖν, ελαφρόδον, ἰσχεαίραν
 Αὐτοκασιγνήτην χρυσαυρὴ Ἀπολλωνος.
 Ἀρτεμὶν ὕμνῃ Μῆτα κασιγνήτην Ἑκάτοιο,
 Παρθένον ἰσχεαίραν, ὁμτροφον Ἀπολλωνος,
 κ. λ. Hom. H.
 —Τῇ τοῖα λαγῶσολιαι τε μέλονται
 Καὶ χορδὶ ἀμφιλαρῆς, καὶ ἐν φρεσὶν ἐφιασθαι.—
 Ἀρτεμι, Παρθένιν, Τίτυοκλινε, χρυσεα μὲν τοι
 Ἑντία καὶ ζων, χρυσοῦν δ' ἐξευξάο δις φη.—
 Πότνια, Μενίχην· λιμενοσκόπε, χαίρας, Φεραιή.
 Χαίρε μεγα—κρεῦσα—κ. λ.
 Πότνια, πολυμειλαθρε, πολυπόλι, χαίρε, χι-
 τῶν. Call. Hymn.
 Κλυθί με, ὦ βασιλεια, Διδὸς πολυωνυμίας κερή
 Τίταρις, Βρομιά, μεγαλωνυμια, τοξότι, σεμνή,
 Πασιαρῆς, δαδ' ἔχε, Θεά Διόλυννα, λοχία,
 Ωδίων ἐπαρωγῇ, καὶ ὠδίων ἀμυντῇ.
 Δυσίζωνε, φιλοισίρε, κυνηγέτι, λυσίμεριμνε,
 Εὐδόμε, ἰσχεαίρα, φιλαργετι, νυκτεροφίτε,
 Κλεισία, εὐαντήτε, λυτρία, ἀρσενομορφε,
 Ορβία, οκυλοχία, βροτῶν κυροτέρω δαίμων.
 Ἀμφοτέρω, χθονία, θηροκτόνε, ολβιομοίρα.
 Πότνια παμβασίλεια, καλὸν θαλὸς αἰὲν ἐχέσθαι
 δρυμονία, σκολακίτι, Κυδωνιάς, αἰολομορφε.
 Βλῆθ' ἀεὶ σκτεῖρα, φίλη μουσῆσιν ἀπάσιν,
 Εὐαντήτος· ἀγύσσα, καλὸς καρπὸς ἀπὸ γαίης.
 κ. λ. Orph.
 Ἀντὴν φυγοδέμενε, κυνοσσίε, συγγορε φοῖβε—
 Παρθένος ἰσχεαίρα κυβερνητῆρα δε δίφρε.—
 Ουτιδανὼν ελαφῶν βαλίων τ' ολκτεῖρα λαγωῶν.
 Nonn.
Ἀρτήρια
 —Πρωτόμος τ' ἀρτηρίας. Soph. Tr. 1071.
 —Αἵματος διαρροαί. Eur.
 S Y N. Φλέψ.
Ἀρτίαζω
 Σπατήρσι δ' οἱ δερῶντες ἀρτίαζομεν.
 Χρυσῶς.—Arist. Pl. 817.
 S Y N. Παιζῶ.
Ἀρτιγενέθλον
 Νηπίον ἀρτιγενέθλον—Orph. 384.
Ἀρτιγλυφής
 Σκύιον εὐρησας ἀρτιγλυφὲς ξόανον. Theoc.
 Ep. 4. 2.
Ἀρτιδάκρυς
 Ως ἀρτιδάκρυς εἰμι, καὶ φῶς πλάσ, Eur. M.
 903.
Ἀρτιδάς, Ἀρτιμαθής
 —Ἀρτιδάς συμπτῶν ἐργασίᾳ Ep. Suid.

A P

—Ἀρτιμαθὲς κακῶν. Eur. Hec. 688.
Ἀρτιεπία, Ἀρτιεπῆς
 —Κῆραι μεγάλας Διδὸς ἀρτιεπίας. Hef. θ. 29.
 —Ἀρτιεπῆς, καὶ ἐπικλοπὸς ἐπλεῖο μυθῶν. Il. χ.
 281.
 S Y N. Πολυλογος, ἀληθοεπῆς, ἀδολεσχος. Δι-
 νός, ἱκανός, ἑπών.
Ἀρτιζυγία
 —Ἀνδρῶν
 Ποθεῖται ἰδὲν ἀρτιζυγίαν. Aesch. P. 543.
Ἀρτιζω, Ἀρτιζέμαι
 Ὑδάτι δ' ἐν μίσθῳ νυμφαὶ χορὸν ἀρτιζόντο;
 Theoc. 13. 43.
 S Y N. Ἀπαρτιζῶ, διαρτιζῶ, ἐξαρτιζῶ, κα-
 ταρτιζῶ, ἀρτνω, ἐξαρτνω, ἀρμαζῶ, συναρμαζῶ,
 διατίθημι, διακοσμεῖω, κατακοσμεῖω, ἐταμαζῶ,
 εὐτρεπίζω, ἐπισχηματίζω, καθιάθημι, κατα-
 σκευάζω, συντατίζω.
Ἀρτικολλος
 Εἰς, ἀρτικολλον ἀγέλες λογοῦ μαθεῖν. Aesch.
 S. T. 379.
 E X P. Ἐν συναφῇ ἀρμοδίων, ἢ ἀρτίως· καλλω-
 μενον.
Ἀρτικροτομαί. (Ἀντικροτομαί. Kaft. in Suid.)
 Ἀρτικροτῶν οἱ γαμοί. Menand.
 S Y N. Συμφωνεμαί.
Ἀρτίος
 —Ὅτι οἱ φρεσὶν ἀρτία ἦν. Il. ε 326.
 S Y N. Ἀρτιμῆς, ἰσός, συμφωνός, ἀρμοδῖος.
 ἀταλάντος, ἀκραίος, ὑγιής, τέλειος.
Ἀρτιπλῆτος
 Λαβὼν πένθ' ὥς ἀρτιπλῆτα χρήματα. Eur.
 Supp. 742.
Ἀρτίπος, Ἀρτίπης
 Ἡ δ' Ἀτὴ σδ' ἀνὰρ τε καὶ ἀρτίπος.—Il. ι. 501.
 Εἰς οὗς δ' ὁδ' αὐτὸς ἀρτίπης θρωσκεῖ δόμους.
 Soph. Tr. 58.
Ἀρτιτρεφής
 Βλαχαί—ἀρτιτρεφῆς βρεμονται. Aesch. S. T.
 356.
Ἀρτιτροπος
 Κλαυτὸν δ' ἀρτιτροπίας. Ib. 339.
 S Y N. Νεογνός.
Ἀρτιρρων
 Οὐτὶ μαλ' ἀρτιρρων—Od. ω. 260.
 S Y N. Σοφός, εἰδημων, ἀσκηθής, ὑγιής, ἐν-
 καρδῖος.
Ἀρτιχανής—Ἀρτιχηνός.
 Ἀρτιχανὴ βασιάντε, καὶ ἀρτιχην τῷδε μῦλον. Ep.
 l. 6.
Ἀρτιχρισός
 Εὖς ἀν ἀρτιχρίσον ἀρμωσάμει πε. Soph. Tr.
 700.
Ἀρτία

ΑΡΤΙΩΣ.

Ξεινὴ γυνὴ γράϊς ἀρτίως ἀφιγμένη. Suid.
Εἰσαλφόν αἰτῆς σπασμὸς ἀρτίως — Soph. Tr.
1079.

Τοιῦδ' ἀπολαφθεῖσαν ἀρτίως οἴλν. Ib. Aj.
954.

Εἰσολετ' ἀρτίως. Ib. El. 1247.

SYN. Τελειῶς. ὕγιᾶς, ἀρτί. νεῶσι, παλιν,
τελὸς αὐτίκα, εἴν.

ΑΡΤΟΠΩΛΗΣ.

Αρτοπώλῃσι, καὶ
Εὐελπομένοισιν ὁμίλειαν
Ο πορνεὺς Ἀρτεμῶν. Anac. 62. 10.

ΑΡΤΟΣ.

Ἀρτον δ' ἔλυν ἑλὼν περικαλλέος ἐκ κανερίο. Od.
p. 343.

ΕΡΙΤΗ. Ἀζυμὸς, ἀρτυτὸς, εὐρωεὺς, ἀγε-
λαῖος, διπυρὸς, γλυκὺς, ζωαρκὴς, θεσκελὸς,
θεσπεσίος, βρωμιτὴς, κριθινὸς, κριωδὴς, μίνο-
εκής, μελινδὴς, μελιρρῦτος, ἐνώπιος, ζυμῆτης,
μυθικός, ἀπανθρακίς, πολυσπερὴς, ἐγκρυσίας,
σιλιγνίτης, τρισκοπανίτης, πεμματοεὺς, —αυ-
τοπυρὸς, πτυριτὴς, συγκομισίος, ρυπαρὸς,
φαῖος.

PHR. Χιλὸς μυληφάτος. Lyc. Ἐργον μυλη-
φάτον. Ap.

Ἀλφίτε ἱερὸν ἀλῆ. Hom.

—Θρεφνόμενα σῖτον. Apollin.

ΑΡΤΥΜΑ.

Κοσμήντες χυτράς ἀρτυμασί φαντοδαποῖσιν.
Hom. B. 41.

SYN. Ἀρτυσις, παραρτυσις, ἐφήμα, ἡδυσ-
μα, ἡδυσμός, οἶον, προσοφήμα, παροφήμα,
προσφαγιον, ταριχέα. τὰ ἐκίπασα.

ΑΡΤΥΝΩ, ΑΡΤΥΩ.

Ψευδεᾶ τ' ἀρτυνοντάς — Od. λ. 365.

—Γαμον ἀμμι πολυμνήκη βασιλεῖα

Ἀρτυεῖ καὶ — λ. Od. δ. 771.

SYN. Εἰσαρτυνῶ, ἐπαρτυνῶ, ἀρτιζῶ, ἀρῶ,
εὐτυνῶ, εὐτυνῶ, ἐπετυνῶ, εὐτρεπίζῶ, πορσυνῶ,
σκευάζῶ, παρασκευάζῶ, τιυχῶ.

ΑΡΥΒΑΛΛΟΣ.

Εἶτα κατασπένδων κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυ-
βαλλῶ. Arist. Eq. 1092.

SYN. Μαρσυνός, μαρσύνειν, ἀσκοπῆρα.

ΑΡΥΣΗΡ.

Εἰδὼκεν ὑδὲ καὶ ὑδ' ἀρυσῆρα τρυγός. Simon.

SYN. Ἀρυσῆρ, ἐπαρυσῆρ, ἐπαρυσῆρις, ἀρυσάνα,
ἀντλημα, ἀντλητήριον, κναβὸς, ἐκπωμα, ἰμάιος,
ἰμονία.

ΑΡΥΣΡΙΣ.

Ξαμὲν τ' ἀμφ' ὀφειλάσιν ἀρυσρίδα — Ep. l. 6.

SYN. Ἐπαρυσῆρις, οἰνοχον, λαζάνον.

ΑΡΥΤΩ, ΑΡΥΩ.

—Καὶ πᾶσαν ἀπὸ στήθεων ἀρυσάσα

Ψυχὴν — Apoll. 3. 1014.

—Οἱ τ' ὠκεανὸν ἀρυσσονται. Arat.

SYN. Ἀναρῦτω, ἀντλῶ, ἀπαντλῶ, ἐκφῆρῶ,
ἐκκενῶ, ἰμάω.

ΑΡΧΑΙΑ ΤΑ.

Καὶ τ' ἀρχαῖα καὶ τοκοὶ τοκῶν. Arist. N.
1255.

ΕΧΡ. Τα κεφαλαία τῶν χρεῶν. — ΑΙ, ἀρχαῖα.

ΑΡΧΑΪΚΟΣ, ΑΡΧΑΪΟΣ.

Καὶ φρονεῖς ἀρχαῖκά. Arist. N. 819.

Αρχαῖ ἴσως σοὶ φαίνομαι λεγέειν τάδε. Aesch.
Fr. 317.

SYN. Αρχαῖος, παλαιός, χροῖος, θνητός,
γῆρας, ἀνελκός, ἰώλος, πρεσβύτης, παλαι-
γενής, παλαιφάτος, ἀρχαιοπρεπής, εὐνής, ἀπ-
λός, μωρός, λήρος, ἀπραγμών.

ΑΡΧΑΙΟΓΟΝΟΣ.

Αρχαιογόνων Ἐρεχθιδῶν. Soph. An. 992.

SYN. Παλαιογόνος.

ΑΡΧΑΙΟΠΛΑΤΟΣ, ΑΡΧΕΠΛΑΤΟΣ.

Αρχαιοπλάτων δισποτῶν πολλὴ χάρις. Aesch.
An. 1052.

Ἀλλ' ἀρχεπλάτων καὶ καταστάτην δομῶν. Soph.
El. 72.

SYN. Παλαιοπλάτος.

ΑΡΧΑΙΟΠΡΕΠΗΣ.

—Αρχαιοπρεπὴ τιμάν — Aesch. Fr. 410.

ΑΡΧΕΚΑΚΟΣ.

—Τεκτῆνατο γῆρας εἰσας — Αρχεκακός. H. p. 63.

ΑΡΧΕΛΕΙΟΣ, ΑΡΧΕΛΑΟΣ.

—Τίνα δε καὶ πεινῶσιν

τῶν ἀρχελεῶν. Aesch. P. 297.

SYN. Αρχεῶν, ἀρχός, βασιλεύς.

ΑΡΧΕΠΟΛΙΣ.

Ἐνθά νιν ἀρχεπολιν — Θησείας. Pind. P. 9.

ΑΡΧΕΠΟΛΕΜΟΣ.

—Αρχεπολεμον θρασύν Ἐκτορος ἠνιοχῆα. Il.
θ. 312.

ΕΡΙΤΗ. Ἰφίτιδης.

ΑΡΧΕΥΩ. Vid. Αρχα.

Αρχεῦ Ἀργεῖσι — Il. ε. 345.

ΑΡΧΕΧΟΡΟΣ.

Ποδὺς ἀρχεχορὸν πλογαῖς φρυγίαις. Eur. Tro:
151.

ΑΡΧΗ.

—Κακὸν δ' ἀρα οἱ πλεον ἀρχή. Il. λ. 603.

—Καὶ Ἀλεξάνδρῳ ὄνειαρχῆς. Il. γ. 100.

Χεῖρς ἐπ' Αἰσονίδα καθέλη βασιλῆιον ἀρχήν.
Orph.

SYN. Προοίμιον, εἰσὸς, ἐγσας, καταρχή,
ὑπαρχή, προκαταρξίς. — Ἡγεσία, ἡγεμονία,
N η δισποτία,

A P

δεσποτία, δυνάχεια. δεσποσύνη. εξουσία. κύρος, κρατος. τυραννίς.—επιχειρημα.
ΕΡΙΓΗ. Λιανίος, αυτοσπορος, πρωτοσπορος, σπορος, γενεβλιος, δυσαλωτος, εκυπέλης, αγγυγιος, βασιληίς, πολυκυδής, σκηπτοφόρος, κραναχος, υψιθρονος.
Αρχηβεν.
 Τοί μιν—αρχήβεν λεγονται. Pind. Isth. 4.
SYN. Παλαι, αρχαιως, ανωθεν.
Αρχηγετω. Vid. Αρχομαι.
 —Κ' από τώνδ' αρχηγετύν. Soph. El. 84.
Αρχηγετης. Αρχηγός.
 —Οί αντ' αρχηγετης. Soph. Oed. T. 770.
Αρχαγός. Βεβρυκων—Theoc. 22. 110.
SYN. Αρχός, αρχων, αρχικός, αυτοκρατωρ, αυτοκρατηγος, αριστος, δυναστης, εφορος, προσατης, επισατης, πρώτος, αλητωρ, αγωγίς, αγωγός, αιτιος, εξαρχος, ποδηγός, επισκοπος, ηγεμων.
Αρχιγενεβλιος. Vid. Ρα.
Αρχιερεις, Αρχιερής.
 εις αγωρην αγεροντο πολυθρον αρχιερής. Nonn.
ΕΡΙΓΗ. Αληγορες, αφρονες, ζηλομανεις, αρειμανεις, κακοχολοι, κακογονιμονες.
Αρχικός. Vid. Αρχηγός.
 Ουτ' αρχικός σοι πας οδ' ανανθης πυθμιν
 Βωμοίς αρήξει.—Aesch. Ch. 258.
Αρχιλοχος.
 Ειδον γαρ—πολλ' εν αμνηχανια
 Ψογερόν Αρχιλοχον βακυλο-
 γοίς εχθισιν πιατομενον. Pind. Pyth. 2.
 —Ος ποτε πικράν
 Μύσαν εχιδναίω πρώτος εβαιψε χολω.
 Αιμαξας Ελικώνα τον ημερον.—Ep. l. 3.
Αρχιτεκλονειω.
 Ει τι χρήδραν, φραζε, κ' αρχιτεκλονει. Arist.
 Pa. 304.
SYN. Δημιουργω.
Αρχιτεκτων.
 —Τοίσι αρχιτεκτονισιν Παθεαδ. Eur. Cyc.
 475.
SYN. Δημιουργός, τεκλονεργός, κατασκευαστής, μηχανητής, οικοδόμος, οικοδομικός.
Αρχός.
 —Είς δ' τις αρχός ανήρ βεληφόρος εσω. Il. α.
 144.
SYN. Απαρχος, αρχός, αρχηγός, ναυαρχός, στρατηγός, προηγός, βασιλεύς.
ΕΡΙΓΗ. Πολυληνός, αρηφίλος.
Αρχω.
 Ει δε κ' Αρης αρχησι μαχης.—Il. υ. 138.
 —Σεο δ' εξεται οτι κεν αρχη. Il. ι. 102.
 —Οίσι περ αρχω. Il. ε. 805.

A Σ

SYN. Αρχωμι, —επαρχω, υπαρχω, καθαρ-
 χω, αρχινω, εξαρχω, βασιλευω, ηγεομαι, υρ-
 ηγομαι, προηγομαι, εισηγομαι, αιτυμναω,
 ανασσω, πολιτευω, δεσποζω, δυνασσω, κρα-
 τω, περικρατω, πρωτατω, πωδασσω, χυριεω,
 καθυριεω.
PH. R. Τών κοινών επιμελεσθαι.—Πτολιεδρα
 φυλασσειν.
 Διοδοτοις σκηπτοισι τιμαλφείδαι. Aesch.
 Ταίς λογιών αγέλαις ηγεμονευειν. Ep. l. 4.
Αρχομαι.
SYN. Προημιαζω, ανακρομαι, αρχω, εν-
 αρχομαι, απαρχομαι, εξαρχομαι, καταρχο-
 μαι, προκαταρχομαι, αρχηγετω, ενσταμαι.
Αρω.
 Νη' αρας ερετησιν εικοσιν.—Od. α. 220.
SYN. Αραρω, προταρω, αρτυνω, διαπηγ-
 νυμι, εγκαταζευγνυμι, σιλω, αρμοζω, λαμ-
 βανω, κομίζω.
Αρωγ.
 —Γεραετο, θεών και Ζηνός αρωγή. Il. δ. 408.
SYN. Αλεξητηριον, αμυνη, αρήξίς, βοηθεια.
ΕΡΙΓΗ. Αλεξιμαχος, δολοεσσα, υφανχηρ,
 δεσπειςιος, φασιμβροτος.
Αρωγός.
 Ου γαρ επί φευδεται πατήρ ζεύς ιαετ' αρωγίς.
 Il. δ. 235.
SYN. Αμυντηρ, αλεξητήρ, ωφελιμος.
Αρωμα.
 —Αρωματα σοικίλα καιεν. Oiph.
SYN. Θωμία, θυμιαμα.

A Σ

Α Σαλαμινίος.
 Απείρος, αθαλαττατος, ασαλαμινιος. Arist.
 R. 266.
Ασαμινθος.
 Εκ' ρ' ασαμινθος βαντες επι κλισμοίσι καθίζον.
 Od. ρ. 90.
SYN. Λετρών, βαλαντιον, πυγλος, σκαση.
ΕΡΙΓΗ. Αργυρεα, ευρυτενης, ευξιση.
Ασανδαλος.
 —Ανα δρυμς αλαληται
 Πειθαλεια, ιηπλεκτος, ασανδαλος.—Bion. ι. 22.
SYN. Απειδilos.
Ασαντος.
 Ασαντος εκ ματρός εσι θυμός. Aesch. Ch. 420.
SYN. Αμειλιχος.
Ασασμαι.
 Πιν', οπόταν πινωσιν εταν τοι θυμόν αθηής
 Μηδ' εκ

Α Σ

Μηδὲς ἀνθρώπων γινῶ σε βαρυνόμενον. Theog. 983.

SYN. Ἀσάζω, ασαινῶ, ἀδομαι, ἐμπληθόμαι. λυπείσμαι, καρδιστήσω.

Ἀσαρκος.

Ἀσάρκα μευλάτ' ἐτυμίζουσιν ταφφ. Iys.

SYN. Πολυσαρκος —(a priv.) λειποσαρκος, λιποσαρκης, λεπτοκρεας, απικμελος, λεπής.

Ἀσαρις.

—Αἰνική κασκή λεγεις. Soph. Oed. T. 447.

SYN. Ἀδελος, ἀνατος, ἀδμηγυτος, ἀδιερευνητος, ἀδιεξιτήτος

Ἀσείσος.

Ἀσείσος δ' ἀρ' ἐπάρτο γέλωτος—Il. α. 559

SYN. Ἀπαυστος, ἀκαταπαυστος πολυς.

Ἀσβολή, Ἀσβόλος.

—Ἀσβολὴν ἀλειμμένη Simon. 61.

Φεν φεν. ἰετῆς ἀσβόλου. Arist. Th. 252.

SYN. Αἰθαλή, αἰθαλος, ἀζα. καπνία, λιγνίς, γακή. ἰόλος. μαρίλη, τέρζα, σποδός

Ἀσείσα.

Το δ' αὖ κακυργῶν, ἀσείσα ποικίλη. Eur. Or. 827.

SYN. Δυσείσα, ἀειττής, ανοσιγτής, ανοσιργία, ἀσείσμα, θιοβλάσεια, ἀδικία

Ἀσείσης

Ὡδὴν ἀπαντας τον ἀσείσης. Soph. Oed. T. 1395.

SYN. Ἀθίος, ἀδικος, ἀσπίτος.

Ἀσειρωτος

—Ἀσειρωτος ζυγοις ὀχημ' ἐπαλλεν—Eur. I. 1150.

SYN. Ἀσειρος, ἀσπρηκίτος.

Ἀσελγής.

—Μη ἀσελγία κυτριν σφρεν. Phoc. 1.

SYN. Ἀραγής, ἀκαθάρτος, ἀκολαστος, ἀνοσις, ἀσεμνος, ἀισχυρός, μοχθηρός, βδελυρός, λωκή τήρ, ὑβριτής, πονηρός.

Ἀσελγῶς.

—Καὶ πιονές εἰσιν ἀσελγῶς. Ar. Pl. 560.

SYN. Μεγάλως—ἀκολαστος, ἰταμῶς, προπετῶς, ἀγαιδῶς, ἀκρατῶς.

Ἀσέλπρος

Βρεχέμαι κήσελπρον

Κατὰ τυκία πεπλατμῶς. Anic. 3. 12.

SYN. Σκοτεινός.

Ἀσεπῆς. Vid. Δυσείσιω

Χρὴ δὲ τάχ' εἰς θεὸς μηδὲν ἀσεπῆς. Soph. An. 1350.

Ἀσεπῆς, Vid. Ἀσείσης, Ἀθίος.

Κρυπτευσὶ δὲ ποικίλως

Δαδὸν χρόνι πῶδα. καὶ
Θηράσιν τον ἀσεπῆς.—Eur. B. 888.

Α Σ

Ἀση.

Μη μ' ασαιοι, μηδ' ἀνησι δαίμνα, ποτνια. Σύμων. Sapph. 6.

SYN. Ἀσις, ἀπδία, ἀγορεξία, ἀτη, λυπη, πῆμα, ῥυτος. ὑπεροφία. καταφρονήσις.

Ἀσημαντος.

Ὡς δὲ λέων μολοισιν ἀσημαντοισιν ἐπελθὼν Il. κ. 485.

SYN. Ἀφυλακτος, ἀπροφυλακτος, ἀδίοπος, ἀδρυφακτος, ἀφρακτος, ἀφρερος, ἀφρητης, ἀφροντιστος, ἀσφραγιστος, ἀσημος.

Ἀσημος, Ἀσημων.

—Σωφρονως (εχων) ἀσημ' ὅπλα. Eur. Ph. 1129.

—Ἀσημα γὰρ λεγεις.—Ib. Alc. 532.

—Γῶν γὰρ ἐκ ἀσημονες φθογγοι. Soph. Oed. C. 1739.

SYN. Ἀσημαντος, ἀσημειατος, ἀγνώστος, ἀδηλος, ἀδιαρθρωτος—ἀδοξος, ἀγινής, δυσγενής

Ἀδενεία.

Εὐ δ' ἀδενεία τον ποτμον διώλειας. Eur. H. f. 269.

SYN. Ἀδενημα, ἀδρανία, ὀλιγοδρανία, ἀρρωστημία, ἀρρώστια, νοσος, νοσηλεία, νοσημα, ταλαίπωρι

Ἀδενείω

Τὸς πινητας ἀδενεῖντας.—Arist. Pa. 635.

SYN. Εἰσαδενείω, εἰσαδυνάτω, ἀπρεω, δυσυχεω, ἀρρώστω, ἀπορεω, ἀδρανέω, μαλακίζομαι, νοσεω, ὀλιγοδρανέω, ὀλιγηπέλειω.

P H R. Μαλακῶς, ποτῆρως, ἀρρώστω εχων, δακνέμαι.

Ἀδειής.

—Ἀδειεῖς γεροντας ἀνδράς. Arist. Pl. 258.

—Ἀδειεῖ μεν χρωτὶ βαινῶν. Pind. Pyth. 1.

SYN. Ἀδληχρός, ἀδρανής, ἀρρώστος, ἀνίσχυρος, ἀτονος, ἀσυντονος, ἀλαπαδνός, ἀδυνατος, ἀβεβαιός, ἀμειννός, ἀφανρός, μικροσφυκίος, εὐκαταπῆγτος, σαθρός, ἠπειδανός, ὀλιγηπῆλός, ὀλιγοδρανής, πῆσιμος.

Ἀδμα.

—Ἀτὰρ ἄτθμα κ' ἰδρως. Il. ο. 241.

SYN. Πνευματώσις, δυσπτοία συναγμός, πνοή, πνεῦμα, αἷμα, κάπος

ΕΡΙΤΗ. Ἀργαλίων, ἀλκιμον, βρυχαλίων, δυσκελαδόν, θερμόν, θυ' ἐν λαβρόν, παλιρρόον, φερσεβιον.—ἀντιπορον, ἀδρανής, ὀλιγοδρανής, ἀρλεγές, βοηθός, διψαλίων, δυσνηνεμον, δολοπλόκον, θεοαυτον, θεμμάχον, λογιον, κυματῆεν, μεθυσαλές, μογοσοκον, οισρήεν, πυρίπνοον, παλιμπροον, παλινσόον.

Ἀδμῆαινα.

Αδμαιών

Αὐτὰρ ὅγ' ἀδμαινῶν—ἐκπεσε δ' ἄρ' αὖ. Π. ε. 585.
SYN. Επαδμαινῶ, ἀδμαζῶ, στυγνισμῶ.

Ασία. Ασίς.

—Παραλίης Ἀσίας ποταμῶν—Dionys. 799.
Ἀσίας ευρυχωρῆς. Pind. Ol. 7.
Ἀσίδος ἀφειδῆς πλῆτον ἀπειρῶσιον. M. Mus.
EPITH. Μηλοτρέφους, παμφόρους, πολυανδρῶς, πολυσπόρους.
P.H.R. Ευρώπας Διεραπαιναν λωπυρ' Ἀσιαν.
Eur.

Ἀσιήτης χθονί. Aesch.

Ἀσιός.

Βαρβαροι λεγυσιν ἂν αἱ, Ἀσιόδι φωνῇ. Eur.
Or. 1406.

Ἀσιατογενής.

Πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς—Aesch. P. 12.

Ἀσιγητός.

—Θεραποντῆς ἀσιγητοιο λεβητός. Call. 4. 286.
SYN. Ἀνιᾶχος.—ἀδολεσχος, λαληθῆρος.

Ἀσιδῆρος.

Μισοχοῖς ἐπῆλθον χεῖρὸς ἀσιδῆρ' ἑμέτα. Eur.
B 735.

SYN. Ἀσπυλός.

Ἀσινῆς.

Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινεῖας εἰας.—Od. λ. 109.
Οὐτὶς μεροπῶν ἀσινῆ βιοτόν
Διὰ πάντ' ἀτιμὸς ἀμειψεται.—Aesch. Ch.
1018.
SYN. Ἀσλαβῆς, ἀζημίος, ἀπαικός.

Ἀσιος.

—Ορχήσμος ἀνδρῶν
Ἀσιος Τρτακιδῆς—Il. C. 837.

Ἀσικ.

—Τοσσην οἱ ἀσιν κυθυπερθε καλυψῶ. Il. φ. 321.
SYN. Ἀση, βορβόρος, αφυσγετός, λῦμα, πίνος, πῶλος, εἰλὺς, ἰλὺς, σурφωτός, συγκλυς, χερὰς, χλιδος, τιναγος, φορυτός, ρυπος, ρυπαρία, ρυπασμα, τὰ ρυπα.

Ἀσιτια.

—Ἀσιτῆ δ' εἰς ἀποσασιν βῆν. Eur. Hipp. 277.
SYN. Νησευ.
P.H.R. Οὐδὲ εἴτα δ' ἄρ' ἀδ' ἀφ' ἑξῆς αὖτο. Eur.

Ἀσιτια.

—Εὐδ' ἀσιτίας ἐμδὴν
Δεμας γυραῖν συντακῆς ἀποφθιρῶ. Eur. Supp.
1105.

SYN. Ἀταφία, νησευ, πωνη.

Ἀσιτος.

Καὶτ' ἀρ' ἀσιτος, ἀπαικὸς ἐδητύος καὶ ἀσιτῆτος.
Od. J. 788.
SYN. Ἀποσιτος, ἀγευτός, ἀκμητός, ἀπαικός, ἀκρατικός.

Ἀσκαλαβώτης.

Ἦτ' ἀσκαλαβώτης—Arist. N. 170.
SYN. Ἀσκαλαβός, γαλεωτής.

Ἀσκαλος.

—Ἀπὸ σπορῶν ἀσκαλα πάντα. Theoc. 10. 14.
SYN. Ἀσκαλευτός, ἀσκαλτός, ἀσκαφός.

Ἀσκαπῆς.

—Οἱ ῥ' ἐξ Ἀσκαπῆς ἐριζωλακὸς ἦλθεν. Il. v.
793.

Ἀσκανίος.

—Καὶ Ἀσκανίος Θεοιδῆς. Il. C. 863.

Ἀσκαντής.

—Ἐξεί τον ἀσκαντῆν λαβών. Arist. N. 633.
SYN. Ἀσκαντός, κραδατός, κραδατῆν, βαθρῶν, θράνος, θρήνους, ἀκίμπτως, συμποδίου, κληνδίου.—(ἡ κλην μὴ ἐχυσά κατῆτα.)

Ἀσκαρδαμυκίος.

Βλέψον εἰς ἐμὴν ἀσκαρδαμυκίος. Arist. Eq. 292.
SYN. Ἀτινῆς.—μὴ μύσας τις οφθαλμῶς.

Ἀσκηθῆς, Ἀσκηθῆς.

—Ἀσκηθῆς καὶ ἀνέσσι.—Od. ξ. 255.
Καὶ ἀφ' οὗς ἡμῖας ἐλθὼν Ἀσκηθῆς.—Ib. κ. 212.
SYN. Ἀσλαβῆς, ἀβλητός, ἀνοσός, ευρωσός, ὑγίης, ὑγιανός, ὑμηρός, ἀλαβήτος, ἀδναλαβήτος, σκός, ἀρτίος.

Ἀσκηλῆς.

—Νυν δ' ἀσκηλῆς καὶ ἀθυμῶν. Od. κ. 463.
SYN. Ἀπληγῆς, ἀτρεαμνός, ἀδιαλειπτός, ἐπιμελῆς, σκληρῶς, σπυδαῖος, συντοχῆς.

Ἀσκηπαρνός.

Βαθρον τόδ' ἀσκηπαρνον—Soph. C. 102.
SYN. Ἀγλυφός, ἀξυτός, ἀξέτος, ἀπελεκητός.

Ἀσκηπτός.

Ἐκείτο μόνον ἀσκηπῆς.—Arist. Ecc. 258.
SYN. Ἀσποτός, ἀπρισκεπτός, ἀβυλός, ἀδνητός.

Ἀσκερά.

Καὶ τὰς δαμαρτος ἀσκερας ευμαρίδας. Lyc.
855.

SYN. Ἀσκαφός, ευμαρῆς, πῆλος, ποδῶν, ὑποδῆμα, ἐμβάταιοι, πλυτρατά.

Ἀσκειυός.

Ἀσκειυον αὐτὸν ἀσπίδων.—Soph. El. 36.
SYN. Ἀπαρασκειυτός, ἀπεριπτός.—ἀσπυλός, ἀτευχῆς.

Ἀσκειν.

Καὶ τα μεν ἀσκησας κεραιοζοός ηραρε τικτων.
Il. δ. 110.

SYN. Ἐπασκίω, ἐξασκίω, ἀσχαλῶ, ἀδνηλεσχεῶ, ἐργαζομαι, μελετῶ, ἐκμελετῶ, ἐπιτηδεύω, γυμναζῶ, κοσμεῶ.—ἀνασκηπῶ, διεραπῶ.

Ἀσκητικός.

Ασκητικός.

Ασκητικὸν το χρεῖμα τῷ νοσηματος. *Αἰθ. L.*
1087.

SYN. Φιλομαθῆς, φιλοσοφός.—*μεγας. Suid.*

Ασκητής.

Νηματος ασκητοῦ βεβυσμενον.—*Od. δ. 134.*

SYN. Τυκτός, εὐτυχτός, παλινκμητός, ἔξη-
σκημένος, διαπετραγμένος.—*εντρεῖς.*

Ασκιός.

—Ασκιος ἀχλύν. *Tryph. 508.*

—Ασκιος φιλέντος ὑπ' α-
γυγίοις ὄρεσι. *Pind. Nem. 6.*

SYN. (αἰνέω.) κατασκιος, ἐπισκιος, συσκιος,
βαθυσκιος, δασκιος, ὑποσκιος, παλίσκιος, σκι-
ερός. (αἰνέω.) εὐσκιός, φαιετός

Ασκληπίος.

—Μαχάονα δῆρ' ἀλλεσσαν,
φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἰντῆρος. *Hom.*
δ. 194.

ΕΡΙΤΗ. Ηπίος, ἠπιοδάτης, πολυμαθῆς.

PHR. Τέκνον Ἀναδυνίας

Ἀμείων γυμνακίος Ἀσκληπίου
Ἀρῶα πάντοδ' ἀπὸν ἀλλεκτῆρα νύσων. *Pind.*

Παῖς ὁ Φαῖβ' βασιλεὺς μέγας ἀμύμων ἰατῆρ-
τον εὐπαιδά, ἧ μεγά βροτοῖσι φανός, Ἀσκλη-
πίον. *Αἰθ. 1087.*

Ἰντῆρ πάντων, Ἀσκληπιοῦ, Δεσποτα Παιδῶν,
Θεῶν ἀνθρώπων πολυαλγία πηματα νύσων,
ἠπιοδάρε, κραταῖ, μολοῖς καταγών ὕγιαν,
Καὶ πᾶν νύσων χαλεπὰς κῆρας θάνατοιο.
Αὐξιδάλῃς κορε (καὶ) ἀπαλεξικὰ, ὀδισμοῦρε,
Φοῖβε Ἀπολλωνος κρατερὸν θάλος ἀγλαοτιμον.
Εχθρὸν νύσων, ὕγιαν ἔχων συλλεκτρον ἀμειμῶ.
Orph. Hymn.

Ασκός.

Ἀσκη ἐν ἀργεῖ.—*Il. γ. 247.*

SYN. Ἀσκάμα, δερμα, δερρίς, δόρος.

ΕΡΙΤΗ. Οἰδαλέος, εὐωδής, φυσήτωρ.

PHR. Ἀνέμων ἐγκυμων. βεβυσμένος ἡδός
ονθ. *Νοση.*

Ασκοπος.

Οὐτε γὰρ ἐς' ἀφρων ἐτ' ασκοπος, ἐτ' ἀλιτῆμων.
Il. ω. 157.

SYN. Ἀσκηπός, ἀδιασκοπος, ἀδιαγνώτος,
ἀπροσρατός, ἀπροσδοκῆτος, ἀπροφυλακτός.
παράδοξος.

Ασκολιάζω.

Ἀσκολιάζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν. *Αἰθ. L.*
1130.

SYN. Ἀλλομαι.

Ασκόμα, Vid. Ἀσκός.

Ἀσκόμ' ἔχεις πε περὶ τὸν οφθαλμὸν κατω. *Αἰθ. A.*
97.

ΕΧΡ. Ο ἱμάς, ὁ συνεχὼν τὴν κωπὴν πρὸς τὸ
σκαλμῶ.

Ἀσμα.

Ἄσμα δὲ παμμεδέοντι διφ' ἐπινικιον ἀδελφ. *Cyr.*
I heod.

SYN. Ἀσμα, αἶμας, αἰσδῆ, μετρον. ἐπο-
ποιά.

ΕΡΙΤΗ. Ἀμειροτον, ἡδύροον, δοξολογον,
ἔσων, μελιδῆς, μελιχον.

Ἀσματοκαμπίης.

Κυκλίων τε χορὼν ἀσματοκαμπίης.—*Αἰθ. N.*
332.

ΕΧΡ. Ὁ λυρικὸς ποιητής.

Ἀσμενος.

—Φυγὼν ἀσμενος ἐκ θάνατοιο. *Il. σ. 350.*

SYN. Ἐκὼν, ἐθελων, ἐριεμνος, προθυμνος,
εὐθυμνος, χαίρων, ἀκραιφνῆς. ἡδύς.

Ἀσφορος.

—Τὸ πορὼν δ' ἐστὶ σοφοῖς ἀσάτον

Κάσφορος.—*Pind. Ol. 3.*

SYN. Ἀφρὼν, ἀδαῖς, ἀδαμῶν, ἀμαθῆς.

Ἀσπαζομαι.

Νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται. *Σοφ. T.*
604.

SYN. Ἐπασπαζομαι, ἀγκαμαι, ἀγαταῖ,
ἀμφιβαλλῶ, περιβαλλῶ, ἀντεχομαι, ἐναγκα-
λιζομαι, προσαγκαλιζομαι, ἐφαπτομαι, προσ-
πύσσομαι, περιπύσσομαι, δεξιομαι, περι-
πλεῶ, προσεταρίζω, προσαγορεύω, φιλοφρο-
νοῦμαι.

Ἀσπαιρῶ.

—Καὶ τὸς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαιροῦσας.
Il. γ. 293.

SYN. Ἀπασπαιρῶ, κινῶ. σκαρίζω, ψυ-
χορράγω.

Ἀσπалаθος.

Ἐν γὰρ οἷοι ῥαμνοὶ τε καὶ ἀσπалаθοὶ κομῶντι.
Theoc. 4. 57.

SYN. Θάμνος, θάμνιος, θάμνισκός, ἐχίνο-
πης, τριβόλος, ῥαπτήιον.

Ἀσπалаξ.

—Οὐδ' ἀσπалаκων αὐτοχθονα φύλα,

Παιοφαγῶν, ἀλαων.—*Opp. κυν. 6.*

SYN. Σπалаξ, σκαλοψ, σιφινύς.

Ἀσπαλιεύς.

—Ἀλιφρόνες ἀσπαλιεύς. *Naum. ult.*

SYN. Ἀσπαλιευτής, ἰλιεύς.

Ἀσπαρτός.

Ἀλλ' ἢ γ' ἀσπαρτός καὶ ἀντροτός.—*Od. ι. 123.*

SYN. Ἀσπορός, ἀγεωργήτος, ἀνεργαστός, ἀ-
νεξεργαστός, ἀκοσμητός, ἀπηρετός, ἀφαρτός, ἀπώ-
ροτός.

Ο ο

Ἀσπασίος.

Ασπασίος. ασπασίος.

—Τῷ δ' ασπασίος γένετ' ελθόν. *Il.* κ. 35.

Ὡς ἀρα τῇ ασπασίδι ἐν ποσσὶ—*Od.* γ. 239.

SYN. Αἰρετὸς, ἑδὺς, ευκταῖος, χαρίος, ἀσμανός, θειοειδής.

Ασπασμός.

Πολλὰς ασπασμούς καὶ φιλοπῆτας εἶχε. *Theog.* 858.

SYN. Ασπασύς, ἐπιπλοκή, περιπλοκή, περιβολή, περιπύχνη, προσπύξις, προσφθεγγίς.

Ασπερμός.

Ὅρα μὴ ασπερμός γένῃ—*Il.* υ. 303.

SYN. Αττικός, ἄγνος.

Ασπερχής. (adv.)

—Ὅτ' ασπερχῆς μεταίνουσιν. *Il.* δ. 32.

SYN. Ασπύς, ἀζήχης, ἀδιαλείτως, ἐπιδάιος.

Ασπίτος.

—Οὐραν' ἔθεκ δ' αὖ ὑπερραγὴν ἀσπίτος αἰθῆρ. *Il.* ζ. 554.

SYN. Ἀμεγαρτός, ἀμαρτῆτος, ἀδεσφαιτός, ἀπείρεσιος, ἀπλετός.

Ασπίλος.

Μῆλον—*Aspilon*, ἀρρύιδωτον—*Er.* ι. 1.

SYN. Ασπίλτος, ἀσπινής.

Ασπίς.

Ασπίδα δ' ὠρόβην τῶναις ἐδαμασάτο βύλαις. *Opp.*

ΕΡΙΤΗ. Αἰδύφορος, ἀσπιδίς, εὐλαμπέστα, κελαινὴ, κωφή, ἰσθῆλος, παλαμναίη, πολυχροός, πευκεδαῖος, πυρίπνυς, ποικιλοχρῶτος, χαλκοχρῶτος, φαινεύα.

PHR.—Ἀμυδρότατον δακὸς ἄλλων. *Nic.*

Ασπίς.

Ασπίς, καὶ δύο δῦρε—*Il.* κ. 76.

SYN. Θυρεός, σάκος, προβάλος, ἱτακ.

ΕΡΙΤΗ. Ἀμφιρότος, ἀμφιρρότος, ἀκαμάτος, δόριππος, εὐκυκλός, εὐτυχτός, κρατέων, ἑχθόμεν, πολυδαίδαλος, πολυπύχνης, πολυζοσία, παναίοιος, ομφαλοεσσα, ταυρεία, τερμιοεσσα, ὑπερμαχός, φαινή, χαλκοχρῶτος, χρυσεία.

PHR. Ερυμα χροός. Ασπίδα δῖαν, ἀλιγίστην ἀντυγίμνην. *Cal.* Γοργωνίαν ἀσπίδος κυκλόν. *Asp.*

—Ασπίδα μὲν πρὸς ὅσχητα πάντοτε ἴσθιν, Καλλὴν, χαλκίην, ἐξηλατον, πρὸς χαλκίους Ἠλασιν, ἐντοδὶν δὲ βοκίας βαλε θάμειας, Χρυσείας ραβδόσις διπρεκίσιν περὶ κυκλόν. *Hom.* μ. 294.

Ασπιδάποβλής.

—Κολακωνύμας, ἀσπιδάποβλής. *Asp.* V. 590.

SYN. Ῥιψασπίς.

Ασπιδιγέρφος.

—Ασπιδιγέρφος λεως. *Æsch.* Ag. 834.

Ασπιδήφορος, Ασπιδόμας, Ασπιδόχης, Κέμον δέχεσθαι τὴν ἐμὴν ἀσπιδήφορον. *Eur.* Supp. 390.

—Καταφύλας ἀσπιδόμας. *Il.* ε. 554.

Αρ' ἀσπιδόχης ἐτι ποτ' ἀντιτάσσομαι Σὸν φόνον; *Eur.* Supp. 1144.

Ασπιδόφερμον,

Σπαρτῶν γένον ἀσπιδόφερμον. *Eur.* Ph. 813.

Ασπίτης, Ασπίτης, Ασπίτης.

Ἀλλ' ἀνδρὶ ἀσπίτης—*Soph.* Aj. 566.

—Κρατερεὶς ἔχης ἀσπίτας. *Il.* δ. 90.

—Ασπίτορας κλέων τὴν λογχίμω. *Æsch.* Ag. 411.

SYN. Ασπιδόφρος, ὀπασπιδίος, φρασπικός, θυρεοφίλος, σαρκεφίλος, σαρκεπαλός, φερωνικής, ὀπλίτης.

ΕΡΙΤΗ. Ασπιδόφρος, ἀσπίς.

Ασπλάγχχνος.

Μὴ τοι φύσιν δ' ἀσπλάγχχνος ἐκ κούφου γυγῆς. *Soph.* Aj. 422.

SYN. Ἀσπλάς, ἀσπλάς, δαίτης, ταπεινός, ψυχρός.

Ασπονδός.

—Τὴν κατὰ τὴν ἀσπονδὴν δέξω. *Eur.* Alc. 429.

SYN. Ἀμειλίχος, ἀσποσπονδός, ἐκσπονδός, παρὰσπονδός, ἀδιαλλακτός, ἀπαρῆπτος, ἀσπείρος, ὑπερβόλος, μνηστικός, πολεμικός, ἀσπείρος.

Ασπορία.

—Βροτοὶ κλαυσεὶν ἀσπορίαν.

Ασπορίαν, καὶ ἀσπορίαν—*Sibyl.* l. 3.

Ασπιδάσος.

Σπένδει δ' ἀσπιδάσας—*Δαίμων.* *Eur.* Iph. T. 203.

SYN. Ἀναξίος, ἀμειλῆς.

Ασσυρμός.

Αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης ἐπέβαν χθονός—*Ar.* 2. 948.

Ασάγης,

—Τὰ δ' ἔρρεν ἀσάγεις αὐτῶς. *Apoll.* 3. 804.

SYN. Πολυταγής.

Ασάκτος.

—Ασάκτων ματὴρ ὕδατον. *Eur.* Iph. T. 1241.

SYN. Ασάλακτος.

Ασάκτι.

—Δι' οὐμίας.

Ασάκτι λείαν δακρυον—*Soph.* Oed. C. 1315.

Ασάκτι δὲ συνταί παρθένης

—*Σταυρῆς*—*ib.* 1717.

SYN. Πολυσάκτι, πολυδακρυτός.

Ασάθμτος.

Α Σ

Ασαθμντος.

Βροτῶν δ' ὁ πᾶς ασαθμντος αἰών. Eur. Or. 979.

SYN. Αβείσιος, ανισος, ασατος, ανηδρυτος, αταντος, απρωνητος, ασκηπτος.

Ασασιας, Vid. Δικαιοσυνη. Νομος.

Ασατος.

—Ὁ εἰς τροχῶς ασατος ολβος Phoc. 25.

SYN. Ασυγatos, ασαθῆς, ακαταγατος. ευμεταγατος, ευμεταβολος, ευμετατροπος, ασταθμντος, αβείσιος, απησυχος, αδιασροφος.

Ασαχυν, Vid. Σταχυς.

—Επί τ' ημῶς ασαχυνων. Il. C. 148.

Ασεγος.

Ασεγονης οἶκον δεξαι.—Phoc. 28.

SYN. Ανεσιος, ανοικος. ασεγῆς, ασεκτος.

Ασῶδες.

—Ασῶν λεγμε. Aris. N. 204.

SYN. Ασικῶς, πολιτικῶς—εκπροπῆς, ευσυνετος, ευτραπίος, ευπροσωπος, καλῶς, φρονιμος, χαριης, επεικῆς, δεξιος, κομψῶς, γέλοιος.

Ασεπτος.

Αχιῶ—βροτοῖς ασεπτος. Soph. Ph. 2.

SYN. Ασεπῆς, αδιαφεντος, απατατος.

Ασεμνῶς.

—Εχῶν ασεμνῶς βυλῶν. Il. C. 341.

SYN. Ασεμνῆς, ασφαλῆς, αδιῶς, ακινητος, αμετακινητος, βίβαιοι, ασειος, αδιατρεπτός.

Ασωνικός.

Ουδ' ἐποτ' ασεωνικός ημερα μ' επισηχησῃ. Eur. Hec. 689.

SYN. Αδακηντος.

Ασεργνηνω.

Ταρῶ γαρ ασεργανωρα παρθενιν.—Æsch. Pr. 897.

Ασεργῆς.

Τασιςδε ταῖς λογασιμ ασεργῆς θεᾶς

Εκτισατ' οργῆν.—Soph. Aj. 787.

SYN. Ασεργος, αμαλακτος, αδιαθετος, αφελος, απαρατος, αφιλος, αμειλιχος, αμειροπος.

Ασερις.

Επὶ δε τις νῆσις μεσση ἀλ' πατεμεσσα,
Μεσηγῶς Ἰθακῆς τε Σαμοῖο τε παιπαλασις,
Ασερις, ὦ μεγαλει' λιμένες δ' ἐν ναυλοχαῖ αὐτῇ
Αμφιδυμοι—Od. δ. 844.

Ασεριν.

Ταορα δ' ἐτ' Ασεριν, σὺ και ἐδ' ἐπωκλεο Δῆλος.
Call. 4. 40.

Ασεροεις, Ασερος.

—Και κρανῶ ασεριεντι. Il. δ. 44.

—Κρητῆς ασερῶ στρατηλατῆ. Lyc. 1301. (al. Ασεριφ. Pr.)

Α Ξ

Ασερωπες, Ασερῶπος.

Ασερωπες εν γραφαῖσιν (ασπίδος)—Eur. Ph. 131.

Ασερῶς τε κατεσχεν οικῆς Hec. F. 406.

SYN. Κατασερος, ασερῶρος, ασερωπῆς, λαμπρός.

Ασεροταις.

—Και αρῆιον Ασεροπαῖον. Il. μ. 102.

Ασεροπῆ, Vid. Ασεραπῆ.

Λαμῶ ὡς ασεροπῆ πατρὸς Διῶς—Il. κ. 154.

ΕΡΙΤΗ. Λαμπρῆ, σμερδαλια, πυραυγῆς, πυρωδῆς.

ΡΗΡ. Ασεροπῆς χρυσεον φαιος.

Σελασφόρον εγχοος ολυμπῆ.

—Κυβισπητῆρι δε παλμῶ

Πυκνα διαίανσα χαραιομενων νεφελων

Ασεροπῆ σκιρτησεν.—Nonn.

Ασεροπητης.

—Ολυμπιος ασεροπητῆς. Il. α. 580.

SYN. Ασεραπῆς, ασεραπῆκος, γεροπηγερενης.

Ασεροφεγγῆς.

—Νυξ—κυανανυγῆς ασεροφεγγῆς. Orph. H.

Ασεφανος.

Ασεφανοι δε κορας αναπαυλαιο—Eur. Hipp. 1137.

SYN. Ασεφανντος.

Ασῆρ, Vid. Ασεραν.

Ασῆρ δ' ὡς απελαμπεν—Il. ζ. 295.

ΕΡΙΤΗ. Αγαυῶς, απλανῶς, εἰσιος, εωσφῶρ, αριζηλος, διναῖος, δεροσιος, λαμπρῶς, δερμῶς, μινυωριος, καιροφανῆς, νυκτιφανῆς, επωρινῶς, υλιος, ολυμπιος, πυροεις, πυριλαμπῆς, σπαιφανων, σπαικαλλῆς, παλυδαρος, σελασφόρος, φοινιος, φασσιος.

Ασερες.

SYN. Ασερα, ταρεα.

ΕΡΙΤΗ. Ανηριθμοι, πολυσπερεῖς.

Ασερες κρανιοι, Νυκῆς φιλα τεκνα μελαινης—

Αρταυγῆς, πυρῶντες, αἰ γυνετῆρες απαντων.

Μοιριδιοι, πασης μοιρης σημαντορες οντες.

Θνητῶν ανθρωπων θειαν διεκοντες αταρπον.

Επῆρακῆς ζωνας φορωμεναι, περοπλαγκτοι.

Ουρανιοι χθονιοί τε. πυριδρομοι, αἰν—αταρεῖς.

Αυγαζοντες αἰ νυκτῆς ζοροειδῆ πεπλων.

Μαρμαρυγαις σιλιεροντες, εἰφρονες, εννυχροῖτε.

Orph. Hymn.

Επῆα πολυπλανεῖς κατ' ολυμπιον ασερες εδόν.

—Αελλεντι δε ρομφῶ

Πυκνα διαθροσκοντες απ' αιθέρος ακρον Ολυμπῆ

Ασερες εἰκτῶρες ἐ-εγγραφ νῆρα πυρῶν.

Ασερες ευκηλοιο κατ' αντυγα νυκτῆς σπαδοῖ.

Nonn.

—Και ρομφῶν χαρον ασερων Ep. I. 1.

—Φωσῆρων σφαιρωματα καυχχαλαοντα. Sibyl. Ασελῆς,

Ασίδης, Ασίδης.
 Ταν ασίδῃ Ἀπολλωνι ταν αναλιον
 Πανδοκον, εις αφανῇ τε χερσον. Aesch. S. T. 865.
 Αλλ' ασίδητον οἶμον—Lyc. 121.
 S Y N. Αβαςτος, απορευτος, ασειπλος. ασφαλῆς.
 Ασιομος.
 —Ασιομοι παῶλοι. Soph. El. 726.
 S Y N. Σκληροσιομος.
 Ασιονος.
 Ταν ασιονον—Θεαρίδα. Aesch. S. T. 863.
 Πονον ασιονον κομίζων. Anac. 50 6.
 S Y N. Μεγαλοσιονος, κακοσφενακτος, πολυθρηνος, πολυπενθής.—(a priv.) αλυπτος, ασφενακτος.
 Ασιοξενος.
 Ειη δ' ανατον παῖγμα τέτ' ασιοξενων. Aesch. Supp. 361.
 Ασιοργος.
 Ασιοργος δε γυναικός επ' αλλοτριω' νος αἰν. Theoc. 17. 43.
 S Y N. Ασιοργής, ασιοσιοργος, αφιλος, ὑπηνής.
 Ασιδος.
 —Ασίοιτε φιλοιτε. Od. v. 192.
 S Y N. Εγγενής, ενδημος, ετης, πολιτης.
 Ασιδας. Vid. Ασιδης.
 Εκτόρα Τροιας αμαχον ασιδας κιονε. Pind. Ol. 2.
 Ασιδας.
 —Καμηνλοι ασιδας κισαις—Aesch. Supp. 293.
 Ασιδραγας.
 —Αμο' ασιδραγαλαιοις χολαθείς. Il. 4. 88.
 S Y N. Ασιδραγαλιον, ασιδρις, ασιδρια, κυβος, κωλη, πεισος.
 Ασιδραγας.
 Τον ρ' εβαλεν—Νειατον ασιδραγαλον. Ib. 5. 466.
 S Y N. Στροφύς, στροφιγξ, σφουδυλιον, σφονδυλος.
 Ασιδρα.
 Παρθενος Ασιδραιη χρυστεης θρεπσειρα γενηθης. Nonn. l. 41.
 Ασιδραιη κρη δε πελει προς άπαντα περιση
 Σπέρματα—κ. λ. Orph. Fr.
 Ασιδριος.
 —Ον ρα τε φασιν
 Ασιδρων αρχαιων πατέρ' εμμενας. Anac.
 Ασιδραπῆ.
 —Βροτῆ δ' εραραη δ' ασιδραπῆς. Arist. N. 583.
 S Y N. Ασιδροπῆ, σιδροπῆ, σιδροφ, σιδροφδων, σιδας.

P H R. Βροτῆς ἑλικες εκλαμπυσι Ζαπυρη.
 Aesch.
 Ασιδραπφορη.
 —Το αματ' ελθων Ζηνός ασιδραπφορῆ. Arist. Pa. 721.
 E X P. Το ασιδραπαῖς ὑπηρετῶν.
 Ασιδραπῆς, Vid. Ζαῖς.
 Ασιδραπῆ.
 Ζεὺς δ' εσφιν Κρονίδης ενδεξια σηματα φανων
 Ασιδραπῆ.—Il. i. 237.
 —Απαν πεδιον ασιδραπῆς. Eur. Ph. 111.
 S Y N. Στραπῆ, διασιδραπῆ, απασιδραπῆ, σιδρω, λαμπω.
 Ασιδραρχος, Vid. Σειληνη.
 Ασιδρατεια.
 Συ δ' ασιδρατειας γ' εικοσι—Arist. Eq. 441.
 S Y N. Λειποσιδρατεια, λειποταξια.—αφρη.
 Ασιδρατεντος.
 Τέτο δ' εσ' αλγιστον, ὑμῶν
 Ἦν τις ασιδρατεντος αν. Arist. V. 1122.
 S Y N. Αμαχος.—λεποσιδρατος, λειποτακῆς, ασυρτακτος.
 Ασιδραπῆς.
 —Αφ' δε γεσσαι—ασιδραπῆς. Theoc. 24. 94.
 —Ασιδραπῆς Αδην δυσεται. Lyc. 813.
 S Y N. Ασιδραπῆς, αναλακτος, ατρινῆς, αμειλιχος.
 Ασιδρα τῆ.
 —Δεκα δ' ασιδρα αινοτο λυτρον. Call. Suid.
 S Y N. Ασιδραγαλοι.
 Ασιδραγειτων.
 Ασιδραγειτονας—κορυφας. Aesch. Pr. 720.
 S Y N. Αιδραπῆς.
 Ασιδραπῆς, Vid. Παν.
 Ασιδραπῆς. Vid. Νομος.
 Ασιδραλογος.
 Και τέτ' ασιδραλογοῖς επιμεμοφας περολεσχαις.
 A. Pol.
 S Y N. Ασιδραμαντις, ασιδραπῆς, μετεωρολόγος, μετεωροπῆς, μετεωρολεσχῆς, μετεωροσκόπος, μετεωροσπιστής.
 P H R. Δαημιγες ανῆρες ασιδραν.—
 —Πρώτοι δε γραμμῆσι πολλον διεμετροσαντο, θυμῷ φρασσομενοι λοξῶν δρομον πελοιω. Dionys.
 Ιδμων δ' αιολομητις, επεί μαθεν οργια Μυσης Ουρανιης, ευκυκλον επισταμενης ιτων ασιδρων.
 Nonn. l. 38.
 Ασιδραλογεω.
 Ουδὲ τα Χαλδαιων τα προμαντια ασιδραλογῶσιν. Sibyl. l. 3.
 Ασιδρον, Vid. Ασιδρις, ασιδρες.
 Ασιδρα δε δη προδεδηκε—Il. x. 252.

Α Σ

- ΕΡΙΤΗ. Αριπρεπές, αγγλάν, ανεγελον, λαμπειάον, λαμπρόν, θαλπνόν, ευφαιές, Ξηρο-
πτορον. Συμφροδόν, πυριτρεφές. τηλεσιφαντον, τηλεφανές, κρανοσηκόν, φλογερόν, φαεινόν, υφι-
πορον.
Αστρονομία.
Αυτὸς καθ' αὐτὸν αστρονομίῃ διδασκείται. Ag.
N. 194.
S Y N. Αστροσκοπεῖν. μεταωροτολεῖν, μεταω-
ρολογεῖν, μεταωρολεσχῶ—τα αστρα κατανοεῖν.
τὰ ἀνω βλέπω.
Αστρονομία.
Αστρονομία μὲν αὐτῇ. Arist. N. 201.
S Y N. Μεταωροσκοπική.
Αστροφος.
—Επειτ' αφερπειν αστροφος. Soph. C. 503.
S Y N. Αποτροπος.
Ασφρωτος.
Ευδ'ωσ' εν ασφρωτῃ πεδῳ. Eur. Fr.
Ασφω.
—Ασφω μέγα Πριαμοιο—Il. C. 332.
S Y N. Πολις, πόλις, πόλιεθρον.
ΕΡΙΤΗ. Αγγλάν, απεινόν, ελσ'ρεφές, ευ-
παρθερον, ευρυχορον, ευρυθεμεθλον, ευρυπυλές,
επιρατον, ευδμητον, ευρεμοθον, επι'απορον, ιερὸν,
κυδ'ιμον, καλλιποτρύγον, καλλιπετηλον, μεγα-
πυργον, ολσιον, περικλυτὸν πολυκλήην, ναυστι-
κλυτον, υφιλορον. (Vid. Βερων)
Ασφυναξ.
Ιτε μάν, ασφυνακτας, μακράς
Θεὸς γαναντες πολικχες τε.—Aesch. Supp.
1025.
S Y N. Αρχής, αρχων.
Ασφυναξ.
Ασφυναξ, ὃν Τρωῖς επικλησιν καλευσιν. Il.
χ. 506.
Ασφωδωτης.
—Κηρυκαίτε ασφωδωτην. Il. ω. 701.
Ασφωγειτονειω.
Παρ' Αιθιοφιν ασφωγειτονειμενας. Aesch. Supp.
294.
Ασφωδρομειω.
Ασφωδρομικμεταν πολιν. S. T. 226.
Ασφωκός.
Χαιρετ' ασφωκός λεώς. Eum. 1000.
—Αλλ' ασφωκά χηλεια θλιβεω. Theoc. 20. 4:
S Y N. Ασφωός, ασφωκός, ευφωός, κομφός.
Ασφωκιδός.
Τήνδ' ασφωκικον εν βροτοῖς τιμῶν πολιν. Aesch.
Eum. 918.
Ασφωνόμος.
—Αγγλαισι Δ' ασφωνομίς επιμιξαι λαόν.
Bind. Nem. 9.

Α Σ

- Και ασφωνομικ οργάνεσθ'ιδεζατο. Soph. Ap.
361.
S Y N. Ασφωός.—πολιτικός. αγορανόμος.
Ασφωοχη.
Ον τεκεν Ασφωοχη—
Παρθένος αιδωσι υπερωίον εισαναδῶσα
Αρνή κρατερῷ.—Il. C. 20.
Ασφωπαλαια.
—Αγκαιόν—ὃν Ιμβρασιόισι παρ' ὕδασιν Ασφω-
παλαια
Τικτε Ποσειδῶνι—Apoll. 2. 868.
Ασφωφελικτος.
—Θεός δ' ασφωφελικτος. Call. 4. 26.
S Y N. Ακινητος, ασειστος, αστεμφής, ατι-
νακτος, αταρβητος, αταραχος.
Ασφωλητος, Ασφωλος, Ασφωλωτος.
Ναυαγός ηκω, ξενος, ασφωλητον γένος. Eur.
Hel. 456.
Μεινός ασφωλος—Eur. M. 728.
—Ασφωλωτοι δ' ειν ὅμοιοι. Call. 3. 213:
S Y N. Αρρωστος, ασφυλιετος, αβιαστος, ανικ-
σιαστος, ασφαλής, αλωδηςτος, αβλαβής, βε-
βαιος, ιερός.
Ασφωλια.
—Ευν τ' ασφωλια βροτῶν. Aesch. Supp. 618.
Ασφωλλογιστος.
Ασφωλλογιστὸν εστιν ἡ ποτηρια. Sent.
S Y N. Αλογος, αλογιστος.
Ασφωμλητος.
Αφραστον, αξυμλλητον ανθρωπῳ μαθῶν. Soph.
Tr. 767.
S Y N. Απαρβλητος, ασυνηκατος, ασυγ-
κριτος, ανισος, αδυνατος, αναρτιος, περιγίος.
Ασφωμορος.
Εκτη δ' ἡ μωσση μαλ' ασφωμορός εστι φυλοῖσιν.
Hef. 8. 780.
S Y N. Ακαίρος, ακερδής, αχρηστος, βλαβερός,
απρεπής, ανοικτος, ασυμμετρικός, ατοπος.
Ασφωμετος, Ασφωμητων.
Ου γαρ τοσούτον ασφωμετος πεφυκ' εγώ. Eur.
Ph. 1640.
—Εκ δ' εκλαγξ' οπα Αφωμετον. I 1205.
Ει δ' αξυμητων ὅσα μη διχη λογον. Aesch.
Ag. 1069.
S Y N. Αφρων, ανωπτος, αβυλος, ασφωμειδετος.
—ασαφής.
Ασφωμισα.
Ουδ' αμειβεταται βροτῶν ασφωμισιας. Eur. Ph.
1756.
S Y N. Ανοια, αμαθια, αβυλια.
Ασφωστατος.
Αφωστατον αλγος επραξεν Aesch. Ag. 1476.
P p —Αισχυλον.

Α Σ

- Αισχυλιν, —Ψοφ πλεον, ασυστατον—Arist.
N. 1370.
SYN. Ανυποστατος, ασυνβητος, ατακτος, ἀρρυθμος, δυσανασχετος, αδιαθετος, αραιός, κωμαδης.
Ασυφληος.
Μνηστομαι, ὅς μ' ασυφληον εν Αργυοῖσιν ερεξεν.
Il. i. 643.
SYN. Ατιμος, αναρθμος, αποβλητος, αμα-
θης, αροπτος, αδοκιμος.
Ασφαδαστος.
Συν ασφαδαστω κ' ταχῆ πηδηματι. Soph.
Aj. 844.
SYN. Ασκαριστος, συντομος.
Ασφακτος.
—Επὶ δ' ασφακτοῖς μηλοισι. Eur. I. 228.
SYN. Αδυτος.
Ασφαλεια.
—Τῇ τ' ασφαλειᾳ κερδανῆς.—Eur. Herc. f.
604.
SYN. Ασφαλισμα, αελαβια, εχυρωμα, α-
μεριμνια, αληθεια, ακριβεια, αδεια, βεβαιότης,
ευλαβεια, ευσταθεια, ἐδραιότης, στηριξίς, στη-
ριγμός.
Ασφαλής.
—Οτι φασὶ θεῶν ἴδος ασφαλὲς αἰεὶ. Od. ζ.
42.
SYN. Ακινδυνος αστυφαλικτος, ευσταθής,
εχυρὸς, ερυμνος, ευλαβής, βεβαιος, φρονιμος.
Ασφαλιων.
Οτρηρὸς Ψεραπων Μενελαω—Od. δ. 216.
Ασφαλτος.
—Οπη πλατὺ τῆχος
Ασφαλτῇ δησασα Σεμιραμις ἐμβασιλευσεν.
Theoc. 16. 100.
Ασφαραγεω.
—Πολλοὶ δ' οἱ ἀσπιδιῶται
Χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ασφαραγεῦντι.
Theoc. 17. 94.
SYN. Σφαραγεω, ηχεω.
Ασφαραγος.
Ουδ' ἀρ' ἀπ' ασφαραγον μελῃ ταμε—Il. χ.
328.
SYN. Σφαραγος, βρογχος, βροχθος, λαιμός,
λαρυγξ, λευκαγια, καταποσις, οισοφάγος, ὀλο-
μαχος, φαρυγξ.
Ασφοδελός.
—Παρ' ασφοδελὸν λειμῶνα. Od. α. 13.
Ασφοδελος.
—Και ασφοδελον τον ἱπὲρ γᾶς. Theoc. 26. 4.
SYN. Ανθερικος.
ΕΡΙΘΗ. Διανθής.

Α Σ

- Ασχαλαω, Ασχαλλω.
Ασχαλαῶν παρὰ νῆϊ πολυζυγῷ—Il. ε. 293.
—Ἦν κ' ἐνὶ θυμῷ τινῶν ασχαλλῆς—Od. ε. 191.
SYN. Δυσφρονω, αλαστω, ανιασμαι, ανδι-
ζομαι, αδημονεω, αλυκτω, αλυκταζω, λιπῆ-
μαι, οδυρομαι, δυσχεραϊνομαι, χαλεπαινω.
Ασχετος.
—Μενος ασχετοῖ ἦες Ἀχαιῶν. Od. γ. 104.
Ασχετον, κδ' επιεκτὸν—πενθος—Il. π. 549.
SYN. Ακατασχετος, δυσανατχετος, δυσφ-
ρος, ατλητος, επαχθής, αδαμαστος, αφοβος,
ακρατητος, αμετρος.
Ασχημονεω.
Ασχημονῆσαι τ' εκ νευ βραχιοτος
Σπασθεῖσα—Eur. Hec. 406.
ΕΧΡ. Ασχημον πρᾶγμα παθεῖν. ατιμασθῆ-
ναι.
Ασχημων.
Ασχημονες μεν αγχοται μεταρσοι. Eur. Hel.
306.
SYN. Αεικελιος, αισχερὸς, ακισμος, αμορφος.
Ασχολια.
Πρᾶγμα κ' ασχολιας ὑπερτερων. Pind. Isth. i.
SYN. Ασχολημα, απασχολησις, πρᾶγμα-
τεια, εργον, πρᾶγος, προκαταληψις, προ-
ληψις.
Ασχολος.
Ὡς ασχολίς γε συγγονε προσεδρια. Eur. Or.
93.
SYN. Ακοπιαστος, πρᾶγματικὸς, πρᾶγ-
ματωδής, πολυπραγμων.—μη ευκαιρῶν
Ασωδης.
—Χερσφ τῇδ' εν ασωδει. Aesch. Supp. 32.
(ελωδει. Ρ.)
ΕΧΡ. Πηλωδης, αμμωδης.
Ασωπος.
Τες δ' ἀρ' ἐπ' Ασωπῷ λιπε—Il. κ. 287.
ΕΡΙΘΗ. Ασωπος, βαρυγυνος, βαρυδενπος, βα-
δυσχοιρος, λεχεποιός, κλυτός—δυγατρογῆρας.
ΡΗΡ.—Πυργητοα χειματα συρων. Nonn.
Ασωτος.
Η τᾶς ασωτῆ Σισυριδᾶν γενεᾶς. Soph. Aj.
190.
Εσθι βοραν ασωτον—γενει. Aesch. Ag. 1606.
SYN. Ασωστος, ακολαστος, δαπανηρὸς, ασυ-
φηλος, σφαλερὸς, επιτριπτος, κακῆργος, κακο-
τροπος, μιερὸς, γαστριμαργος, λαιμαργος,
λαγνος, μαχλος.—αχρησιος, νοσερὸς.
Ασωτια.
SYN. Φιληδονια, κᾶμος, ακρατια, τρυφή,
λαγνεια, ακολαστια, αρροδιτη, αμαρτία.

PHR.

Α Τ

ΡΗΡ. Φιλοτιμία εργα. Hom.—Αθυρματα Περτογίτης. Opp. Αναγνόν βλακευμα.—Βελιασ. κακοφρονος ασελγής συμπλοκή. Basil.—Οὐδμα κελαϊνόν. Naz.

Α Τ

Α ΤΑΚΤΟΣ.

Ην χρόνος δὲ ἦν ατακτος ἀνθρώπων βίος, καὶ θνητῶν, ισχύος δ' ὑπηρετίας. Eur. Fr. SYN. Αδιατακτος, ασυντακτος, ανομος, ακοσμητος, ανησυχος, ασελγής, αμετρης, ασυμμετρος, ὑπερμετρος, αδεμιτος, περιμετρος, πλημμελής, ανευθετος, ασυνθετος, ακατασκευος, εξανεργαστος.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ.

Ηίνηςας δὲ τυ παρχυ ποδορρων Αταλάντη. Κυρήν Ιασιόιο συοκτίων Αρ. ασιδαο. Call. 3. 215. ΕΡΙΤΗ. Τοξότις, καλλιτοξος.

ΑΤΑΛΑΝΤΟΣ.

—Οδυσῆα Διὶ μῆτιν αταλάντων. Il. 6. 169. SYN. Αλιγκιος, επικελος, ισος, ισιρης, ισοκρατής, ισσταθμος, ισμοιρος, ισόρροπος, ἡλικιωτης, παραπλησιος, ὁμαλός, πασιν ὁμοιος.—αντιστροφος.

ΑΤΑΛΛΩ.

—Αταλλε δὲ κητὲ ἐπ' αὐτῷ. Il. v. 27. —Νεαί—ψυχὴν αταλλων. Soph. Aj. 560. SYN. Αγαλλιασμαι, σκιρταω, εκπηδω, χαίρω, ηπιαζω, εννεαζω, κυριζω, μειρακιῦμαι.—τρεψω αυξανομαι.

ΑΤΑΛΔΣ.

Παρθενική τ' αταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν εχυσαι. Od. λ. 39. —Ηῆβοι αταλαὶ φρονεσντες. Il. σ. 567. SYN. Αβρός, αταλός, ηπτιος, νεανικός, τρυφερός, αταλοψυχος

ΑΤΑΛΑΦΡΩΝ.

Παῖδ' ἐπὶ κόλπον εχυσ' αταλαφρωνα—Il. ζ. 400.

ΑΤΑΛΟΨΥΧΟΣ.

Ταῖς αταλοψυχοῖς εχρας θηλυτεραις. Ep. I. 7. SYN. Αταλος, απαλαφρων, ανητος.

ΑΤΑΡ.

—Ατάρ ἦν ποτε δασμὸς ἰκνται. Il. α. 166. SYN. Αλλα, αυτάρ, δὲ, μαντοι.

ΑΤΑΡΕΗΣ, ΑΤΑΡΕΗΤΟΣ.

—Κρατερός καὶ αταρεής. Il. v. 299. —Αταρεήτος τοος ἐστί. Il. γ. 63. SYN. Αδείης, αφορος, αταραχος, αταρακτος,

Α Τ

ακαταπληκτος, ακλονητος, αθουρως, ανεροχλητος, αμυμων.

ΑΤΑΡΜΥΚΤΟΣ.

—Αταρμυκτον τρεπεν ομμα Suid.

Αταρπιτος, Αταρπος, Vid. Ατραπος.

ΑΤΑΡΤΗΡΟΣ.

—Αταρτηρὸς ἐπισσιν. Il. α. 223.

SYN. Ατηρός, ὑβριστης, κακηγορος, ονειδιστικός, αικιστικός, απισοπής, ζημιώδης, ακερδής, επιλωδηςτος, βλαβερός, σημαντικός, πολυτημων, χαλεπός.

ΑΤΑΡΧΕΥΤΟΣ.

Γαίαν επιμοιρᾶσθαι αταρχευτοῖς νεκυεσσι. Phocyl. 94.

SYN. Αταρχυτος, αθαπίος, αταφος.

ΑΤΑΣΘΑΛΙΑ.

—Σφιστερησιν ατασθαλιησιν ολοντο. Il. δ. 409.

SYN. Ανοια, αφοσυνη, παραφοροσυνη, φρενοβλαεία, φαυλοτης, ασελγεια, αδικια, αμαρτια, ατροπια, ανοσιργημα, κακια, μοχθηρια, αγνωμοσυνη, κακουργια, κακοπραγμοσυνη ΕΡΙΤΗ. Αλεγυνη, δεινή, ἰλυοσσα, λυγρὰ, κακομηχατος, κλομενη, πλολιπορθιος, στυγερὰ. ΡΗΡ. Παντων γενετειρα κακιστων.

ΑΤΑΣΘΑΛΛΩ.

—Μήτις ἐμὲ—χειρὶ παχηῇ Πλην ατασθαλλων—Od. σ. 57. SYN. Εθελοκακῆ, παραβαινω.

ΑΤΑΣΘΑΛΟΣ.

—Ατασθαλα μηχανωντο. Il. λ. 694.

—Των μενος αἰὲν ατασθαλον—Il. v. 634.

SYN. Αδίκος, αμαρτωλός, αταρτηρός, αβελτερος, αδοκιμος, κανυργος, κακοτροπος, αισυλος, μοχθηρός, ποτηρός, φορτικός, φαῦλος.

ΑΤΑΥΡΩΤΟΣ.

Οἱκοι δ' αταυρωτη διαξω τον βων. Arist. L. 217.

SYN. Αδμητος, αζυγος, αζευκτος, αγτός.—παρθενική.

ΑΤΑΦΟΣ.

Ακλαυστος, αταφος—Eur. Hec. 30.

SYN. Αθαπίος, αταρχευτος, ατυμβευτος.

ΑΤΕΥΚΤΟΣ.

Αλλ' ὦδ' ατευκτος, κἀτελευτητος φανη. Soph. Oed. T. 344.

SYN. Αεσυμπαθής, αδακρυτος, σκληρός, αμειλιχος, ατενής, ατεραμνος, δυσμταχειριςτος, ατηρής,

ΑΤΕΙΡΗΣ.

—Τοι κραδιη, πελεκυς ὡς, ἐστιν ατειρής. Il. γ. 60.

SYN. Αδασματος, ακαταπονητος, ανηλαςος. Ατεκμαρής

A T

Ατεκμαρτος.
 Ανθρακος ορνις, ασταθμντος πετομενος,
 Ατεκμαρτος.—Ag. Av. 170.
 S Y N. Αδηλος, αλογιστος, ατελειωτος, ακα-
 ταστοχαστος.
Ατεκνος.
 —Και ατεκνον εριθον. Hef. s. 600.
 S Y N. Απαις, αγνος.
Ατελεια.
 —Θιων δ' ατελειαν εμαϊ-
 σι λιταῖς επικρανειν. Aesch. Eum. 364.
 S Y N. Αλειτεργησια· ανεισφορια.
Ατελεισις.
 —Αλιον πονον—ηδ' ατελεισιν
 Ιδρωθ', ον ιδρωσα μογω—Il. δ. 27.
 —Τα μεν εσσεται εκ ατελειστα. Ib. 168.
 S Y N. Απληρωτος, αλιος, ακαρπος, αθετος,
 ακραντος, απρακτος, απωραντος, αμυντος, αν-
 οργμαστος, βεβηλος.
Ατελευλος, Ατελευτητος, Vid. Ατεγκτος.
 —Φερσ' εν ημιν
 Μοῖρ' ατελευτον ὑπον. Aesch. Ag. 1460.
 Ουδ' ατελευτητον γ' ὅτι κεν κεφαλη κατανευσω.
 Il. α. 527.
 S Y N. Ασυρτελευτος, απληρωτος, ατελειω-
 τος, ατεριμων, αιδιος, αιωνιος· μη διδες τελος
 τῷ πραγματι.
Ατελής.
 —Ουκ ατελής θανατος μνησῆρσι γενοίτο. Od.
 p. 546.
 S Y N. Ατελειωτος, ατελειστος, ασυρτελής. α-
 τος, απεργής, ακμηρυτος.—αδαπατος, εκδής.
 —ασυμβολος.
Ατεμω.
 Εξ ὃ ατεμει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Αχαιῶν.
 Od. ε. 90.
 —Αμω γαρ ατεμεινται νεοττης. Il. ι. 445.
 S Y N. Ανιαω, λυπειω, ενοχλειω.—εξαπαταω,
 αποσπερειω, σπεριζω—δυσχεραίνω.
Ατεινός.
 —Ατεινῆτε νοφ και επιφρονι βελῆ. Hef. δ. 661.
 —Κισσος ως ατεινός. Soph. An. 837.
 Μηδ' ατεινός αγαν γ', ατεραμων τ' ανήρ.
 Arist. V. 729.
 S Y N. Εκτεινός, ερτονος, προσεχής, συνεχής,
 ασταλευτος, ατεραμνος, ατεγκτος.—ελιτνός,
 ολιγκος· φραδμων.
Ατεινίζω.
 Ουκ ετι τοξενων, αλλ' ατεινιζομενος Ep. I. 4.
 S Y N. Ενατεινίζω, ατεινός ορῶ.—εμβλεπω.
Ατερ. Ατερθε.
 Ουδ' αρεστης ατερ ολβος επισταται ανδρας αεζειν.
 Call. I. 95.

A T

Λοιμὸς και λιμὸς θνησι θεός, ἥδε κεραυνος
 Ανθρωποις, οἱ ατερθε δικης κρινκσι θεμεστας
 Sib. I. 2.
 S Y N. Αρευ.—εκτός. χωρίς.
Ατεραμνος, Ατεραμων.
 Κύρ ατεραμνον εθηκαν ολυμπια δωματ' εχούτες.
 Od. ι. 167.
 —Ατεραμων τ' ανήρ. Arist. V. 729.
 S Y N. Ακαμπίος, ατενός, ατεινός, ανενδός,
 δυσμεταβλητος, ατρεπίος, αυθαδής, κερασός-
 λος.—αδελκτος, ατεγκτός, επισκληρος, αψήλιος,
 σκληρός, ακηλεγής, αποκροτος, δυσπαλής,
 ετέρρος, χαλεπός, σφοδρός. ακαταπύνητος.
Ατερμων.
 —Χρυσειων εροπίρων
 Λευσσο' ατερμωνας εις αυγας. Hec. 925.
 S Y N. Ατελευήλιος, ατεμαλίστιος.—κυκλωτερής,
 περιφερής.
Ατερπός, Ατερπος.
 —Λιμὸς ατερπής. Il. τ. 354.
 —Ατερπη οἷζυος—Il. ζ. 285.
 S Y N. Απδής, αγλευκός, αγλευκος, αδευκός,
 αχαρις, απηδυντος, αφαδιος, αποθυμιος.
Ατιν.
 —Τίς σ' ὄδε δεῖν ατειοντα κελειν. Il. υ. 332.
 E X P. Εν ατη οντα, βλαπτομενον. (αλ. χατς-
 οντα. αλ. ακοντα.)
Ατη.
 Πρεσβα διδς θυγατηρ Ατη, ἡ παντας αἵται
 Ουλομενη, τῆς μεν δ' ἀπαλοῖ ποδὶς κ γαρ ἐπ'
 ἡδ' κ
 Πιπνεται, αλλ' αρα ἦγε κατ' ανδρῶν κραατα
 βαίνει,
 Βλαπῖτο' ανθρωπος.—Il. τ. 91.
 E P I T H. Αρτιπες, ανδρολετειρα, δορμαρ-
 γος, ὑπεροπλος, πολεμοφθόρος, κακοφρων, σθε-
 ναρά, λυγρά, πολυτημων, παιδοκτόνος, θυμο-
 πληθής, ὑστεροποιος, θανατηφόρος, ριφοπλος,
 χαλεπή.
Ατη.
 Τῇδ' ατη ασας.—Il. θ. 237.
 S Y N. Βλαβή, ζημια, ζημιωμα, αιτια, αρά,
 αμαρτημα, λυμη, λωβη, ακέρδεια, δηλημα,
 πῆμα, πημονή, πλῆσμα, οἷζυς, σῖνος, τρῆμα.
 E P I T H. Ατινρά, αγριος, αδευκός, ασβέτος,
 αχορευτος, αλιτηριος, αμηχανος, βαρεῖα, βλα-
 φερων, δριμύια, δεκθυμιος, διαλγής, δυσφο-
 ρος, δολιος, δυσφοριμγξ, επωδυνος, λευγαλεια,
 λυγρά, πανδημιος, πυινη, πολεμική, πολυ-
 κηριος, πολυτροπος, πολυτημων, κρυερά, μελε-
 χρά, δεσμορια, ολεστικοις, θυμοφθόρος, φθι-
 στήρ, φθισκόςτος, χαλεπή.
 P H R.—Εις απεραντον δικτυον ατης. Aesch.
 Ατημηλντος.

ΑΤΗΜΕΛΗΤΟΣ.

—Κλαισὺς λαμπήρησις

Ατμηλητής αἰών — Aesch. Ag. 900.

S Y N. Αρεπμελητός, ατμηλητής, αμειλής, ακη-
δής, ακηδέστος, ασχημων, αζυλος, απεριοπτός,
απρονήσιος, καίφαρονήτιος, αωρος, ολιγώγος.

ΑΤΗΜΕΛΙΑ

—Ξανθὰς μὲν ἀκαίματο χερσὶν ἰθευρας,

Αι οἱ ατμηελὶη κατακείμεναι περὶ οὐνο. Apoll.
3. 829.S Y N. Ατμημελία, αμειλία, αλογισία, απροσ-
εξία, απρομηθεια, απροήγισησια, αδιαφορία, α-
θεραπεισία, εξεδυνωσις, εξυνημα, ολιγωρία,
καταφρονησις, περιφρονησις, υπεροφρονησις.

ΑΤΗΡΙΟΣ, ΑΤΗΡΟΣ.

Το μὲν αττηριον χωρας κατεχευεν. Aesch. Ag.
1010.Q δ' αυ λαδὼν αττηρον εκ δαμυς κακόν. Eur.
Hipp. 630.S Y N. Αταρήριος, βλαβερός, ατμασής, πο-
λυτακος, σκληρός, αφορητός.

ΑΤΗΣ.

—Τελαμων μὲν εκ Ατθίδι γασσάτο γησθ. Apoll.
1. 93.

(i. e. Σαλαμῖτις.)

ΑΤΙΕΙΟΣ

Ατιμῖ αἰεῖα διομεναι

Λαχὼ θίων — Aesch. Euph. 389.

S Y N. Ατίσιος, ατμασής, ανεκδικήσιος.

ΑΤΙΩΝ, ΑΤΗΜΑΩΝ, ΑΤΗΜΑΩΝ

—Ο δὲ πρῶτον μὲν αἰζων — ερχείαι. Il. v.
166.—Τόσδε γ' αἰμαζει κατὰ δῆμον. Od. ζ.
283.

—Σὺ δ' αἰμαῖ τοῖον ἔντα. Od. π. 307.

S Y N. Ατιμω, αθριζω, εξευτελιζω, φαν-
λιζω, αποφανλιζω, απαξίω, αίσχυνω, κα-
τασχευω, διαγορευω, αναδινωμαι, καταφροῶ,
ύβριζω, ασχυνω, αποσκεπω, παραδαινω, ψευ-
γω, κερτομω, κηλιδω, ορεσιζω, επανοσιζω.

ΑΤΙΜΑΣΗΣ, ΑΤΙΜΑΣΗΣ.

Η ζῶσι ατμασῆρα — Aesch. S. T. 643.

ΑΤΙΜΑΣΟΣ, ΑΤΙΜΗΙΟΣ, ΑΤΙΜΟΣ.

Αλλ' εχθρὸς μὲν παῖσιν, αἰμασος δὲ γυναιξίν.
Mithr.

—Ὡς δ' αἰ αἰμασῶν μελάνασαν. Il. i. 644.

Ευθὰ δ' αἰμος ἔών — Il. α. 171.

S Y N. Απίμιος, αἰμιος, κήμιος, αδοξος, α-
κλειος, αγανής, αγελαῖος, αναριθμος, αβελτα-
ρος, ασυρηλος, αβίσιος, ατμηλητός, ακακλιος,
αἰσιος, αγραστος, αδοκιμος, αποβλήσιος, εξεβλη-
τος, αποβλήσιος, επιρρύσιος, επιβλήσιος, επιβλήσιος,
μηδαιμιός, εδαιμιός, δυσωνυμος, κυθωνυμος,σπασχῆς, υτιδαρὸς, δυσσημος, ταπεινός, φαῦ-
λος. — αηκτος. — πανααρος. αἰεχνος, ευτελής.
αἰμασῆσιος. κακεφαῖος.

ΑΤΙΜΙΑ, ΑΤΙΜΩΣΙΣ.

—Χαλεπὸν δὲ κεν εἴη

Προσβύβιον και αριστον ατιμωσιν ιαλλαν. Od.
v. 142.

Ατιμίας μὲν ἔ — Soph. El. 1042.

Πάρος δ' αἰμωσιν ἀρὰ τισι. Aesch. Ch. 433.

S Y N. Αδοξία, αίσχυνη, ορενός — αικία, ὑ-
βρις — αποσιμα. αἰσχος, ασχημοσυνη.

ΑΤΙΜΩΠΗΤΗΣ.

Κορὰς φυλὸς αἰμοσπυθῆς. Aesch. Eum. 826.

ΑΤΙΩΑΛΛΩ.

Τὺς αὐτὸς εχὼν αἰώαλλ' ἐπὶ φάση. Il. ε. 271.

S Y N. Αταλλω, αμαλθιευω, πιατω, ληπαινω,
σίβευω. παιδοῖσσι. αυξανω

P H R. Απαλας, τρυφερός, αναλρεφω.

ΑΤΙΩΣ.

Οὐ μὲν αὐτ' αἰσιος κείτ' Ασιος — Il. v. 414.

Οὐκ ὅσιον κρυπῆν τον αταδαλαν ανδρα αἰσιω.
Phocyl. 125.S Y N. Ατιέσιος, ανεκλήσιος, αἰμιος, αζημιος, α-
ρεκδικήσιος. αεσθησιος.

ΑΤΛΑΝΙΟΣ.

—Και τὸν Ατλανῖον φρυγῶν πολον. Eur. Fr.

ΑΤΛΑΣ.

Ατλανῖος θυγαῖηρ ολοφρονος, ὅς ἐθαλασσης
Πισης βενθα οἶδαν. εχει δὲ τε κιορας αὐτὸς
Μακράς, αἱ γαῖαν τε και κρανὸν αμοῖς εχουσι.
Od. α. 52.

E P I T H. Αθλιος, κρᾶεροφρων, Τήηνιος.

Ιαπετιονίδης.

Ὡμοις θλιβομαινισι γερων κερτυμενος Ατλας
Αθῆρος επταζωνον αεραζων κενεῶνα, — ὡν αρε-
νης

Αιθῆρος οχλιζοντα παλιδιστην αναγκην.

—Γερων βαρὺς ὅππῃ καμνει

Ουρανῖ σφοδαλγῖ Λιδυς κερτυμενος Ατλας.

Και μογῖς αυτοελικτον ελαφριζων πολον ασρων

Οκλαδαν εσηκτο Λιδυς — κ. λ. Noum. l. 38.

Ουρανὸν ευρυτερρον εχων επικειμενον ὡμοις. Ep.
i. 4.

ΑΤΛΗΤΑΣ.

Παρεμῖ ατλητῶν. — Soph. Oed. T. 523.

S Y N. Δυσανασχετος, χαλεπαινω.

ΑΤΛΗΤΟΣ.

—Εν δὲ οἱ ἦτος — δύν' αχος ατλητον. — Il. τ.
367.S Y N. Αφορητος, απροστος, ανειτος, απροσιτος,
αβασακτος, ακαρτερητος, ασχετος, ανυποστα-
τος, ανυπαμαρτητος, δυσφορος, υπερενιος.

A T

Ατμή. Ατμός. Ατμός.

—Πελώρη καίετο γαίη

Ατμή θύσπεσιη—Hes. θ. 862.

Και πᾶσαν ἐξικμασεν ὑγρὰν ἀτμίδα. Cyp. Theod.

Ομοίος ατμός ὥστερ ἐκ ταφῆ ἀρεπεί. Aesch. Ag. 1320.

SYN. Αναθυμασις. ἀκρον, ἀχυν, πυρός. αασμός, ἀημα, ἀποπνοή, ἐκπνοή, καπνός, ἀτμισμός.

ΕΡΙΤΗ. Αἰθαλοεσσα, ἀραιά, αἰρσιποτητός, βαρεῖα, θερμή, ξηρά, μεταναστικός, πυραυγής, πυρῶδης, πολυθαλλής, σελασφόρος, φλογεα, νεσαλέα.

Ατμήτος.

—Αἰεὶ τοι ἀναξ, ἀτμήτοι εθεραί. Apoll. 2. 710.

SYN. Ακερσεκομής, ἀκείροκομής, ἀτομός, ἀμερίσος.

Ατμήχος.

—Ατμήχος περιβολὰς σκηνωμάτων. Eur. I. 1133.

Ατολμήτος.

Ατολμάτων Ελλάδι μοχθόν. Pind. Isth. 8.

Ατολμία.

Ο δ' ἡδὺς αἰὼν, ἡ κακὴ τ' ατολμία
Οὐτ' οἶκον, ὅτε βιοτὸν ἑδὲν ὠφελῇ. Eur. Fr.

SYN. Δειλοτής, δειλανδρία, δειός, δέμα, δειμός, ἀδρανεια, ἀνανδρία, ἀγεννεια, εὐλαβία, ὀρραδία, τάρβος, τάρβουσις, φοβερότης, φόβος.

Ατολμός.

—Θυμός ατολμός ἐών. Pind. Nem. 11.

SYN. Ανανδρός, ἀμαχος, ἀσπλάγχνος, ἀδάρσης, ἀψυχός, μικροψυχός, δειλός, δειλαιός, δειλακρός, δειδήμων, δειλημῶν, δειμαλός, δειματούς, ἐπιφοβός, καταδείης, περιδείης, ὑποδείης, κακός, ο κνηρός, πῶξ, πῶιαλός, ταρβαλός, φοβερός, φυζαλός, φυζανικός.

Ατομός.

—Τὸν Οἰτῆς ἀτομὸν ὅς λειμὼν' εἶχε. Soph. Tr. 203.

SYN. Απορθητός, ἀγεωργητός, ἀμερίσος, ἀίμυτος.

Ατομός.

Εξ ἀτομῶν Ἐπικυρός ὅλον τὸν κόσμον ἐγραψεν
Εἶναι, τῷτο δοκῶν. Αλκιμῶ, λεπτότατον. Ep. I. 2.

Ατοπία.

—Τερας νεοχμὸν, ἀτοπίας, πλειον. Arist. R. 1418.

SYN. Αθηα, αἴσχος, ἀκοσμία, ἀναρμοςία, φλυαρία, ὕβρις, ἀλογία, ἀσυαρτησία, ἀβελ-

A T

τηρία, ἀκαίρια, ἀμορφία, κακία. φλαυρα τὰ.
—φορτικὸν τὸ.—ἐνοχλήσις. θαύμα.

Ατοπος.

—Ατοπον ἡδονὰν Ἐλαβον.—Eur. Iph. T. 842.

SYN. Δυστοπος, ἐκτοπος, ἀμαθής, ἀλογισός, ἀλογός, ἀπῆς, ἀσυνῆς, ἀνοικτός, ἀπροσφόρος, ἀσυμφορός, ἀσύμμετρος, ἀκαίριος, ἀδοξός, παρδοξός, ξένος, ἀγνώμος, ἀπῆτος, ἀναρμοςός, ἀλλοκοτός, ἀπείροκαλος, ἀφυῖς, ὑπερβυής, θαυμασιός, ἀρχαῖος, ἀτασθαλός, ἀπρεπής, ἀπρόσδιονυσός, κενός, κακός, ψυχρὸς, ἀσυμφωνός, ἀπφῶδς, μεχθῆρός.

Ατος.

—Αρης ἄτος πολέμετο. II. ε. 388.

SYN. Ακορέςος, ἀπληρώτος.

Ατρακτός.

Κυκλον ἐς αὐτοελκτον ἰων ἀτρακτός ἀλητης
Ας ατος ὀρχηστῆρι τιταίνεται ἡμματος ὄλκω. Non.

—Και δακτυλοτριπῶν ἀτρακτον. Ep. I. 7.

Νευροσπαδῆς ἀτρακτός. Soph. P. 293.

SYN. Ηλακατή, ἐπινητρον κλωστήρ, σπῆς, ἀτρακτυλῖς.—ἀκοντίον, βελέμνον, ἰός, οἶσος.

ΕΡΙΤΗ. Καρπάζεων, πολυρροῖς δῶτος, ἐλίζοπος, μοιρίδιος.

Ατρακτυλῖς. (εἶδος ἀκανθῆς.)

—Ὡς δὲ βαθεῖαι ταὶ ἀτρακτυλίδες ἐντί. Theoi. 4. 52.

Ατραπος, Αταρπος, Ατραπιτός, Αταρπιτός.

—Αταρπον περὶ πατρός ἀληθῆ. Lin.

—Κατὰ παιπαλοῖσιν αταρπον. II. β. 743.

Ατραπιτοὶ τὲ δῖπνικῆς.—Od. γ. 195.

—Μία δ' οἷα αταρπιτός ἦεν ἐπ' αὐτῇ. II. σ. 565.

SYN. Αγυὰ, ὀδός, ὀδοιπορία, οἰμη, κελευθός, παροδός, πατός.

ΕΡΙΤΗ. Ακανθινή, ἄλια, ἀπατητός, δυσβάτος, ἐρσινοσσα, ευρυχορός, ἐριφειγής, πολυπημῶν, τηλεπορός, τραχῆα, σχολία, σπειροπός, ὑψιφορετός, ζᾶθια, ἀμῶμος, καθαρά.

Ατρείδης, Ατρεῶν, (Ἀγαμέμνων.)

Ατρείδης τὲ ἀναξ ἀνδρῶν. II. α. 7.

Ατρεῖα δ' ἐπειτα χολός λαβεν.—Ib. 387.

Ατρεκῆς.

Ατρεκῆς αἶμ' ἐσσευα βαλόν.—II. ε. 207.

SYN. Αληθής, ἀκριβής, δῆλος, ῥητός, βεβαιός, πρῆπιός, διωρισμένος, ἀψευδής, ισχυρὸς, εὐεξλεγκτός.

Ατρεμαῖος.

—Ατρεμαῖαν ὡς ὑποροφον.—βοῶν. Eur. Or. 147.

Ὡς ἀτρεμαῖα κερτρα.—Eur. Ph. 183.

SYN. Αθουρῶς, λεπίς, ηρεμαῖος, ἡσυχός, ἱκνός, ἐπικῆς, μετρίος.

Ατρεμα,

Α Τ

- Ατρεμα, Ατρέμας. (Adv.)
—Λυγίδα χερσὶν ἐχ' ατρέμα—Il. ο. 318.
Δαίμονι, ατρέμας ἦτο. —Il. ε. 200.
S Y N. Ἐκὴλα, ἦκα. ἡρέμα, ἡρεμῶς, ἡσυχᾶ, ἡσυχῶς, ἡσυχῇ, ἀκῆρ, ἀκέρω. ατρεσῶς.
Ατρεμῶ, Ατρομῶ
—Ἰνα τοι τριχες ατρεμῶσι. Hes. ε. 537.
Γεγάτα καὶ κεφαλὴν ατρομῶν προφερέω. Theog. 972.
Ατρεμιζῶ.
Οὐχρὴ κλυκλιζὲν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ατρεμιζέιν.
Ib. 203.
S Y N. Ασφαλιζῶ, βεβαιῶ, ἐμπιέδω, ἐδραζῶ, ἐδραῖω.
Ατρεπίος.
—Ατρεπίο λυτρίον ἦγε φοροῖο
Τεταμειν—Apoll. 4. 704.
S Y N. Ατρεπος, ἀκίνητος, ἀναλλακτός, ἀσμερῆς, ὀρθός.
Ατρεσο.
Τον ἐν δαίαις ατρεσον μαχαίς. Soph. Aj. 365.
Παρθενοί, μάχας ατρεσοί. Aesch. Pr. 416.
S Y N. Ατρεμος, ἀδαιμαντος. ἀκαταγωνισος. ἀνελκμῶν.
Ατρεῖς.
—Δοκ' Ατρεῖ πομένι λαῶν. Il. ε. 105.
ΕΡΙΤΗ. Δαίφρων, ἵπποδαμος.
Ατρετος.
Γκ θρεος ποτὶ χεῖμα βορὴν σφέληρην ἐπαγονίς
Ατρητον—Phocyl. 159.
S Y N. Ατρυπητός, ἀρρηκτός, ἀδιξιήτος. —
ἀκοίος.
Ατριάκος.
Οὐκ ατριάκος Ατα. Aesch Ch. 337.
S Y N. Ανικητός, ἀδαμασος.
Ατρίων,
Σοφίαν λεισχίς ατρίωνα. Eur. Fr.
Ατρίπος.
—Χείρας ἀνελκων—Ατρίπης, ἀπαλάς—Od. φ. 151.
S Y N. Ατρίδης, ατρί, ἀγυμνασος, ἀπεφος, ἀχρηστος, ἀθῆς, ἀδαμασος.
Ατρίχος.
—Το δ' ατρίχον εἰσέτι καὶ νῦν
Μεσσαλίον σερροῖο μὲνι μερος.—Call. 3. 77.
S Y N. Αθριξ, ἀπαθριξ, ἀκομος.
Ατρεμος.
—Εν δὲ γὰρ θυμῷ
Στῆθισιν ατρεμός ἐσι.—Il. π. 163.
S Y N. Ατρεσος, ἀδῆς, ἀδαμῆς, ἀφοβος.
Ατρωπία.
—Χαλεπῆσιν ὁμοκλεον ἀρωπῆσιν. Ar. 4. 1006.
S Y N. Κακοτροπία, ἀβύλια, ατρεπία, ατρεπ-

Α Τ

- τόης, ἀπονοία, ἀμείαβλησια, κακία, κακο-
θεα.—μεσοσυκλίων.
Ατρεπος.
—Ὁ τον ατρεπον ὑπνον ἰαυων. Theoc. 3. 49.
Ατρεποισι Νεοπτολεμον-ἐλ-
κυσσαι ἐπεσσι.—Pind. Nem. 7.
S Y N. Αμείακηνος, αἰωνίος, ατρεπῆος. κακός,
ερεβλός.
Ατρυγῆος.
—Παρά δ' αὖν ἄλδς ἀτρυγῆοιο. Il. α. 316.
S Y N. Ακαρπος, εἶρος. ἀκαταπονῆος.
Ατρυμῶν, Ατρυῶς.
—Καὶ κακῶν ἀτρυμονες. Aesch. S. T. 881.
Α δ' ὁδὸς ἀτρυῶς.—I heoc. 15 7.
Αλγεσιν ατρυτοισι.—Mofch. 4. 69.
S Y N. Ασπῆος, παλῆς, ἀκαματος, ἀδα-
μασος.
Ατρυῶν, Vid. Αθηνῶν.
—Ατρυῶν Διὸς τέκος Ατρυῶν. Il. ε. 157.
Ατρυφῆος
Ὅτι ἐκ ἀτρυφῆος, ἐτ' αἰῶς ἐτ' ἀνῆρ. Suid.
S Y N. Ακασμος.
Ατρίος.
—Τίς δ' ὦδ' ἀτρίος.—Eur. Ph. 607.
S Y N. Αβλήος, ἀνῆας, ἀτρυμαλῆος. ἀπα-
θῆς, ἀσινῆς ἀδαμασος.
Ατρίκός.
Επὶ τῷ προσοπῇ τ' ἐστὶν Ατρίκον βλεπτος. Arist. N. 1178.
Ατρίς.
Μήτρα τ' ἀθανάτων Ατρίν.—Orph.
Ατρίκός.
—Αἱ δὲ φεβονῶ
Τηλῶ, ἀτρίκῶ ἵπο δαμάτῃ κλεκληγῆαι.
Apoll. 2. 1059.
S Y N. Πληκλῆς, ἐκπληκλῆς, βλοσυρός, δαι-
μαλῆς, δαιμονῆς, δαίμων, ἐπιφῆς, ῥιγῆς, ἀνδρῶν,
ῥιγῆς, σφύγῆς, σμερδαλῆς, σμερδῆς, ταρ-
εαλῆς, φεβῆς, φρικῆς.
Ατρίω.
—Ταρβος, τῶ, τ' ἀνακιδας ἀνδρας ατρίω
Ar. 1. 465.
—Ἐπερ οἱ ἄλλοι ατρίωμενοι φεβοντο. Il. ζ. 41.
S Y N. Διδισσομαι, δαιματω, ἐκδαιματω,
ἐκπλησσω, ταρσσω, ἐκταρσσω, ἐκφῶ, κα-
ταπτήσω, πτωσω, δαμασω, μορμουλτομαι,
φεβρίζω.
Ατρίκος.
Οὐκ ἐστὶ γὰρ δυνατὸν τὸ τετυγμένον εἶναι ατρί-
κον. Phoc 51.
S Y N. Ατρίκος.

Ατρυμῆος

Α Τ

Ατυμνιάδης.

Εσθλὸν Ατυμνιάδην—II. ε. 581.

Ατυχεω.

—Ὡς εκ ατυχισις—Arist. N. 426.

SYN. Δυστυχεω, δυσπραγίω, ταλαιπωρίω, ατεুক্তω.

Ατυχημα, Ατυχία.

Απαντα γὰρ τὰ μείζον' ἢ πεπονθὲ τις
Ατυχηματ' ἄλλοις γεγονατ' ἐννομενος, Sent.
Τὰς αὐτὸς αὐτῇ συμφορᾷ ῥῆον φερεῖ. Sent.
Πᾶσις ατυχίας βαθρον τὰ πλεῖστα ταραττει
Ἡ πενί' ἀνθρώπων δακρυοεῖντα βιον. Nat Com.
1. 2.

SYN. Αποτυχία, δυστυχία, δυσυχημα, α-
ποτυχημα, ατυχησις, δυσπραγία, κακοπρα-
γία, ἀκληρία, δυσκληρία, δυσημέρια, δυν,
συμφορὰ.

Ατῶ.

Ατὸς με δειμονος αἶσα κακὴ—Od. λ. 61.

SYN. Ατῶν. αασκῶ. βλαπτῶ

Α Τ

ΑΤΑΙΝΩ.

Αυαίνει δ' ατῆς ἀνθεα φουμένα. Solon.
2. 36.

—Αφίλος ἀνατῶ βιον. Soph. El. 821.

SYN. Αυῶ, ἀφαιῶ, ἐξαναιῶ, ἐπαφαιῶ, ἀφαιῶ, ἐξαφαιῶ, ἐξολοθρευῶ, καταμαρῶ, σκληρυνῶ, διαβίβω, διαφθείρω.

Αυαλῆος

Αυαλῆος δὲ τι χρᾶς ὑπὸ καυματος.—Hes. ε. 585.

SYN. Αῦος. ἀζαλῆος, καγκανος, καταξήρος.

Αυατῆ.

Ἀλλὰ νῦν ὕβρις εἰς ἀνατῶν ὑπεραφανῶν
προσ. Pind. Nem. 2. (α1. αἶφατῶν, i. e. αατῶν
vel αατῶν.—αατῶν D. Pind.)

Αυαζῶ, Αυαζομαι,

Ὅτις ἐγὼν ἰππὸς αυαζομαι.—II. ψ. 458.

SYN. Απαυαζῶ, καταυαζῶ, βλεπῶ θεω-
ρῶ.—διαυαζῶ, αγαλλῶ, ἐλλαμπρυνῶ, ἐπι-
λαμπῶ. τρανῶ διαφανίζῶ.

Αυαίης.

—Αἶαξ ἀνδρῶν Αυαίης. II. λ. 706.

EPITH. Πολυδάτης, ευφρων.

PHR. Αρχὸς Επειῶν. Τεπεριούδης βασιλεὺς.

—Αυαίης μετὰ σθενος ἀντιθ:οιο. Cal.

Ἡλυθὶ δ' Ἀλφειὸν λιπὼν Πισιδατίδης οὐχας

Αυαίης πὺς πυριφεγγὺς πελοιο. Orph.

—Ἡλευσὶ δ' ὄγ' ἀνδρασιν ἐμβασίλευσιν,

Ὀλβῶ κυδῶν.—Apoll.

Α Τ

Αυγῇ.

—Ἐκαθεν δὲ τε φαίνεται αὐγῇ. II. ε. 456.

SYN. Απαυγῇ, αἰγλῇ, φῶς, δαα, φεγγος, —
περιφαιεα.—οφθαλμός, γλῆτος, —αμφιλυκῇ.

EPITH. Αἰθαλοεσσα, ἀμλῶφ, ἀριζήλος,
λευκῇ, πυρφόρος, περιτροχός, φασσιμύροτος,
φεγγοςόλος, χαλκῇ.—προσδ'ηγέτις.

PHR. Αἰγῇ πελα οἶα. Hom.

Ακαματοιο πυρὸς τηλεσκοπον αὐγῇ.

Αυγῇ μαρμαίρουσα κεραυνῶτε τειροπῆς τε. Hes.

Ἐπιτροχὸν ὀμματος αὐγῇ. Tigrh.

Δακρυὼν τὰς ηλεκτροφάεις αὐγὰς. Eur.

Αυγατῶνα, Vid Σελήνη.

Αυδαζῶ.

—Κορην—αρωγὸν αὐδαζασα—Lyc. 360.

SYN. Αὐδαα, αὐδαομαι, επικαλεομαι.

Αὐδαα

Αὐδα δ, τι φρονεῖς.—II. ξ. 195.

SYN. Ἐπαυδαα, προσαυδαα, αγορευα, προσ-
αγορευα, λαλεω, προσλαλεω, φωνῶ, προσφωνῶ,
προσφθεγγομαι, φθεγγομαι, γηρυα, μυθίζω, λε-
γῶ, παρρημι, φραζῶ, βραα.

Αὐδαῖ.

Τῆς εν μεν ποος ἐπὶ μετὰ φρεσίν, εν δὲ χ' αὐδαῖ.

II. σ. 419

SYN. Αὐτῇ, βοῇ, βαξί, γῆρυς, θροος, ἰγῇ,
λεξίς, διαλέξῃ, λογις, οἶ, ὀμφη, ῥῆσις, φθεγ-
μα, φθογος, φθογῇ, φωνῇ.

EPITH. Ακαματος, ἀπειροτος, ἀμειροπος,
αρηκοος, ακριτος, βαρυνηχῆς, γλαφυρῆς, γλυ-
κερῆς, γερῆς, θινῆς, θισκελος, ευτυμηγῆρος, δυσ-
κηδῆς, λιγυρῆς, λαοσῶος, ὀμοθροος, πολυτοπος,
εκνομος, σάτηριος, φρενοβλαδῆς, ὕστεροφωτος.

PHR. Τῇ και ἀπὸ γλωσσῆς γλυκῆς μελῆτος
ῥεεν αὐδαῖ Hom.

—Λιγυρθογῆς μελῆς αὐδαῖς. Opp.

Ἀτραπτορτα σείλας νεφεν παταγῶδρῶμα αὐδαῖ.
Orph.

Αὐδαῖς.

Αὐδαῖς δ' εἴηκε θεῶ.—II. τ. 407.

SYN. Εμφατος, ευφωτος, φωνῆς, ευχηῆς,
φωνητικός, αγρασις, ενδοξος, ὀνοματος.

Αὐθαδῆς.

—Στυγερῶν τε φρεσιν φρενὸς αὐθαδῆς. Eur.

M 104.

Αὐθαδῆς ὁ θεός. Eur. Her. f. 1243.

SYN. Αλαζων, ἀναιδῆς, ἀνηκοος, ἀνθῆς, α-
κρατοςομος, ἀσελγῆς, ἀσελγασις, ἀθαμῆς,
ἀτεραμνος, αὐταρῆκος, αὐταγῆτος, θρασὺς,
θυμωδῆς, φρεπετῆς, πρῶαλῆς, στομαζῆς, φρυ-
αγματίας, ὑπεροπτής.

Αὐθαδία,

Α Υ

Αυθαδία, Αυθαδία, Αυθαδισμα.
 Αυθαδία τοι σκαιοτήτ' οφλισκάνει. Soph. An.
 1040.
 Τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αυθαδιασιν
 Ἐς τὰςδε σαυτὸν πημονὰς καθαρμίσας. Aesch.
 Pr. 963.
 S Y N. Αλαζονεία, ατρεμία, αβουλία, αναγωγία, ανηκία, απονοία, δυσχερεία, δυσροπία, κακοτροπία, κακοθεία, προπέτεια, παρασημα, ισχυρογνωμοσύνη, μεγαλοφροσύνη, κομπός, κομπασμα, κενδοξία, ὑπερηφανία, ανασχυντία, ὑπερόψια, μωρία, λαμυρία.
 Αυθαδικός.
 Καὶ μὴ χαλεπὴ τῇ χειρὶ, μὴδ' αυθαδικῇ. Ar.
 L. 1118.
 S Y N. Αυθαδής, αυταρεσκος, ὑπερηφανός.
 Αυθαδοσμος.
 Ανθρωπὸν ἀγροπαῖον αυθαδοσμον. Ib. R. 861.
 S Y N. Αθυροσμος, αθυρογλωσσος.
 Αυθαιμος, Αυθαιμων.
 Πανὶ τὰδ' αυθαιμοὶ τρεῖςσὶ θεσαν—Er. l. 6.
 Ω διὸς αυθαιμων—Soph. Tr. 1037.
 S Y N. Αδελφος.
 Αυθαιρετος.
 Γνωσθ' ὅτι ἀνθρωπὸς αυθαιρετὰ πηματ' ἔχοντας.
 Pythag. 54.
 S Y N. Αυτοπρααιρετος, αυτοευλος, αυτοθειλής, αυτοματος, εθειλότης, εθειλότης, εθειλμων, εθειλμος, εθειλσιος, εθειλμων, ἔκων, ἐκισιος, ελευθερος, αυτεπαγγέλτος.
 Αυθεντίας.
 —Αυθεντὰς Αμυκαιο. Apoll. 2. 726.
 S Y N. Φονεύς, φονευτής, αυτοεντής, αυτοφόνος, αυτοφονευτής, αυτοφοντής, αυτοδαίκτης, αυτοχέρ, αυτοκλόνος, αυτοθάνατος, αυτοσφαγής.
 Αυθιγενής.
 Ιαλεμφ' αυθιγενει.
 —Τεκνον, σ' ολοφυρομαι. Eur Rh 895.
 S Y N. Εγγενής, συγγενής, ιθαγενής, επιγανής, αυθιμενής, αυτοφυής, αυτοχθων, αυτοπρεμνος, αυτηργητής, γνησιος, συμφυτος, φυσικος, εγχωριος, επιχωριος, ενδαπιος, ενεσιος, ενικος.—διαίωνιος.
 Αυθομαιμος.
 —Προς αυθομαιμων παθη. Soph. Oed. C. 1133.
 S Y N. Όμαιμος, αυταδελφος.
 Αυιαχος.
 Αζωμοι, αυιαχοι—Il v. 41.
 S Y N. Πολυέρμος, πολυηχος.—(α: αυιαχοι)
 Αυλαξ.
 Ος κ' εργυ μελετῶν βεῖαν αυλακ' ελαυρει. Hes.
 ε 441.
 S Y N. Αλοξ, ωλαξ.

Α Υ

ΕΡΙΤΗ. Αφυραῖος, ασιδηρος, ανηροτός, αεπορος, αμαλλοφίρος, γυρητόμος, ευαροτρος, ευκαρπος, ευσπορος, ευωδεν, ζωτοκος, λευρός, καρποτόκος, πυροφόρος, πορφυρεα, πολεμητόκος, σποριμος, σταχυοφόρος, φρεσσαχυσ, φρεσσείος, φυτηκόμος.
 Αυλεια.
 Καὶ γὰρ ἐκείναι παρακλινασαι
 Τῆς αυλειας παρακνηῖσι. Arist. Pa. 982.
 Αυλειον.
 Ουδ' ἐπ' αυλειν—Od. a. 104.
 S Y N. Αυλη, προαυλιον, προδόμεος, προθυρον, προσωον, προμολή, προπυλον, προπυλαιον, πυλων, θυρών,—μελαθρον.
 Αυλειος.
 —Επ αυλειησι θυρησιν.—Od. σ. 238.
 S Y N. Αυλικός.
 Αυλειτης.
 Αυλειτης, ὅς ἐσθ' μηλων πέρι—Apoll. 4. 1487.
 S Y N. Αγροικος.
 Αυλεν.
 Αυλει Δαμοιτας—Theoc. 6. 44.
 Καὶ τις ἀπ' αὐτῶν ἐνὶ χεῖλεσι λωτὸν ερεσας
 Διθροον ἀρμονίην ἐμελίζετο Μυγδονος αυλή.
 Nonn. l. 15.
 S Y N. Καταυλεω.
 Αυλή,
 —Πε Ζηνὸς Ολυμπικῇ ἐνδοθεν αυλή. Od. δ. 74.
 —Ὡς οἷες πολυπαμμονος ἀνδρὸς ἐν αυλή. Il.
 δ. 433.
 S Y N. Βασίλειον, ανακτορον, μελαθρον.—κλίσια, γαθμός, σπηός.—αῦλις, επαυλις, επαυλιον.
 ΕΡΙΤΗ. Βασίλειος, ευρυτενής, πολυχανδής, πυλυμελαθρος, πολυφεγγής, πυριφεγγής, περικαλλής, πανδόκος, ολβία, θυωδής, θεοδευμων, βρυοεσσα, βαθεῖα λαμπρά, περσειδής, ὑψηλή, ὑψιτενής, χαλκοδέτος, χρυσηλατος, ευκμων, ευερκής, δυνδροκόμος.
 Αυλημα.
 —Και Καρικῶν αυληματων. Arist. R. 1337.
 Ε Χ Ρ. Μίλη θρηνησθ.
 Αυλητήρ, Αυλητής.
 —Τ' αυλητήρι δ' ἱκάσος—Hes. a. 283.
 —Όσοι θεσθεν αυληται πάρα Arist. A. 852.
 S Y N. Αυλωδός, βομβαυλιος, συρικτής, μυσουργός, προφητης Βαχικ.
 Αυλητρίς.
 Ματηρ τὰς γε ἐμὰς αυλητρίδας.—Thoc. 2.
 146.
 Αυλιζομαι.
 Κλαγγὴ δ' ασπιτος ἄετο συὴν αυλιζομενων.
 Od. ξ. 422.
 R r S Y N.

Α Τ

ΣΥΝ. Εναυλιζομαι, σαθμενω, επισαθμενω, σατιζω, σπκαζομαι.—παννυχίζω, φυλατίζω, διατριβω, κοιμωμαι. παρεμβαλλω
Αυλιον.
 —Και τὰς μὲν συνελασσαν ἐς αυλιον—Hom. M. 106.
ΕΡΙΤΗ. Μυριοδοιον, ὑψιμελαθρον.
Αυλὶς
 —Κενεαὶ δὲ μοι αυλιες ἦδ' η. Cill. 6. 106.
 —Σταθμοῖτε βρον, αὐλὶς τ' Ἀμυκλιο Ap. 2. 1.
 —Και τοῦχος αὐλιν ἐβητο II. 1. 232.
ΣΥΝ. Αυλῆ, εναυλος, μανδρα μανδρωμα, μεσαυλος, μεσαυλον, μηλιαυθμός.—κοιτὴ δια-
 τριβή, διαγωγή.—αυλισμός.
Αυλὶς.
 —Και Αυλ' ἴδ' α πετρησσαν. II. ε. 496.
ΕΡΙΤΗ. Εναλῖα.
ΡΗΡ. Εδ' ἔθλιον Ἰσχειρης. Nonn.
Αυλος.
 —Θεότητος αὐλῆ. Διμαφε.
ΣΥΝ. Αυλος, ασωματος.
Αυλίσκος,
 —Συν αυλίσκοις λιγυφθογγοῖς νεοὶ ἄνδρες.
 Theog. 241.
Αυλός.
 Αυλοὶ φεμιγγέες τε βοὴν εχον—II. σ. 495.
 Εγχεφαλος δὲ παρ' αυλὸν ἀνιδραμεν ἐξ αὐτῆς.
 II. p. 297.
ΕΧΡ. Πᾶν το γενὸν και επιμηκίς.—ὁ τῷ αἰ-
 ματος ακοντισμός.
ΣΥΝ. Συργξ, δοξαξ φυστήρ.
ΕΡΙΤΗ. Αἰολομολπος, βαρυφθογγος, βαρυ-
 ερομος, δυσμνος, διθροος, δικτυπος, διδυμο-
 θροος, ὀμοθροος, Αυδιος, Λιβυς, Μυγδονιος, μυ-
 κητῶς, γλυκὺς, μαλακός, ἡδυμελής, Διασω-
 δης, καλλιβόας, ευκελαδός, ευκερας, εγρεκυ-
 δομος, επισημιος, νηδυμος, Πανιάς, φιλευίος,
 τεχημιων, πολυτρεπτος, βιοσσοος.
ΡΗΡ. Και λιγυρῶν αυλῶν ἡδυμελεῖς χαριτες.—
 Αυλῶν φθιγγόμενων ἡμεροεσσαν οπα.—Ερ.
 —Παμφωνά εντεα αυλῶν. Pind.
 —ἡμεροεῖς βρομος αυλῶν. Hom.
Αυλῶν.
 —Και αυλῶνας κελαδενέες. Hom. M. 95.
ΣΥΝ. Αγκος, φαξαγξ.
ΕΡΙΤΗ. Τηλεφανίς.
Αυλωνίς. Vid. Νυμφαι.
Αυλώπις.
 —Αυλωπιδί τε τρυφαλω. II. ε. 182.
ΣΥΝ. Προμηκίς, σιενή.
Αυξανομαι.
 —Ὡς ἐγώ αυξανομαι ακυω. Arist. V. 636.
ΣΥΝ. Αυξαιμαι, αδζυνομαι, αλδαινω, αναλ-

Α Τ

δησκω, αποκαθισταμαι, εξαρτυομαι, τρεφομαι.
Αυξητής. Vid. Πάτ.
Αυξιθαλής, Vid. Γαῖα.
Αυξίτροφος, Vid. Φυσίς.
Αυξω.
 Χρηματα δ' αυξει οἶκον.—Hom. XLVI. 3.
ΣΥΝ. Αναυξω, αυξανω, παραυξανω, επαυξω,
 μεγαλυνω, αλδαινω, επιτεινω, οφελλω, κοσμεω,
 πληθυνω, μακρυνω, επιλαμσανω.
Αυξή.
 Αλλ' ἐμπεδως απρηκτον αυξήν εχει. Sim.
ΣΥΝ. Βοή, αὐτμή.—αυχμός.
Αῖος.
 Εσθλε ξυλον αῖον.—II. ψ. 327.
ΣΥΝ. Αζαλέος, ξηρός.
Αυπτος.
 Ενθα κ' αυπτος ανήρ.—Od. κ. 84.
ΣΥΝ. Αγρυπτος, αβρυκτος, παννυχιος.
Αυρη.
 Αυρη δ' εκ ποταμῷ ψυχρή φρενι παθι σφό. Od.
 ε. 469.
ΣΥΝ. Ατμός, προή. (Vid. Ζεφυρος.)
ΕΡΙΤΗ. Ασαθής, ασατος, αθαλκτος, ασ-
 κοπος, αειδής, αφειδής, ακυμαντος, αντιπτος,
 αρπαξ, ατροπος, βιοσσοος, βαρυλαλα, βαρυ-
 φθογγος, αφωνητος, δι-λαλας, δυσπεμφαλος,
 δυσωδης, εννοτια, ευκρινής, ευκραής, ευγαμος,
 ευωδης, ευαδιν, ευκηλος, επικυρτος, επισημιος,
 ετησιός, Ζεφυρηίος, Ζευρετής, ζωογόνος, ζωαρ-
 κής, ζαχρηής, ἡδέα, ἡδυπτος, Ἰαδ, Ἰυάς,
 Ἰανατηφόρος, Θρηῖσσα, Ἰθυόρος, κραιπνοφόρος,
 κυκλός, καρποτόκος, Κυκαλκίς, λεπίη, λευγα-
 λεα, ληθαία, λαίλαψ, λιαρά, λισπρος, λει-
 μανίς, μισμηδριάς, μιτατροπος, νηδυμος, νη-
 σσοός, οριδρύμος, ορεσιός, πολυαής, πωλυα-
 θής, πολυπλαλής, παλιναγοιτης, πορτιάς, ρε-
 υσα, συμπτος, συρίζετα, συοκτόνος, τερψιμ-
 βροτος, φυτίζοος, φοιδάς, φιλευίος, φωλός, ψυχο-
 τρέφος, φιλοπαρθενος, ὑπναλεα, Χαρονίς.
Αυριον.
 —Μηδ' ἐς αυριον μενειν Eur. Fr.
Αυσονες, Αυσονιοι, Αυσονίης.
 Εκ Διὸς Αυσονίης, αἰ μεγα κοιρατορτες.
 Dionys. 73
 —Κρατερῶν ἡῖες Αυσωνίων. Ep. I. 4.
ΕΡΙΤΗ. Ευκαματοι, ισθλοί.
Αυσαλέος
 Εἰ κεν αὔσαλέος, κακὰ εἴμενος —Od. τ. 327.
ΣΥΝ. Αυχμαδής, αυχμητός, αἰος, ενρωτιῶν,
 πωαρός, πινωδης, φαφαρός.
Αυταγγίλος
 Κυτριάων οαρων αυταγγιλοί εισιν απειλαί.
 Muf. 132.
Αυταγγετες.

Α Τ

Αυταγρετος.
—Αυταγρετα παντα βροτῆσι. Od. π. 148.
SYN. Αυθαιρετος.

Αυταδελφος, Αυτοκασιγνητος.
Αιθῶνος αυταδελφον—Lyc. 432.
Αυτοκασιγνητος μεγαθυμῳ Πρωτεσιλαῳ. Il. 6. 706.
SYN. Ὁμοπατρις, ὁμοπατριος, ὁμοπατρις.
Αυτανδρος.
Αυτανδρον φλεξεν δορυ νῆϊον—Adoll. 3. 382.
Αυτανειφιος.
Αυθις δ' ἐναιχμασυσιν αυτανειφιοι. Lyc. 546.
Αυταρκης.
—Αυταρκῆ βοῶ. Soph. Oed. C. 1112.
Αὐτω.
—Και αὐτῇ παντας αριστες. Il. λ. 258.
SYN. Αυω, επικαλειω, κυρυσσω.

Αὐτῇ.
—Αὐτῇ δ' ἔρανον ἴκεν. Il. 6. 133.
—Στονοεσαν αὐτῇ. Od. λ. 382.
SYN. Βοῶ, ἐνοπῇ, ἰα. ἰαχῇ, ἰγῆμδς, ἰαδῇ, καταρσσει, κικραγμα, κικραγμδς, κελαδς, αυωνῇ.—μαχῇ, δαῖς, θῆοτης, ταραχῇ.
ΕΡΙΤΗ. Αναιδης, ασυφλεκτος, δωνῇ, θερμῇ, θιοπνευσος, οἷζι, σμερδαλια, σονασσα, συγερῶ.
ΡΗΚ.—Καλεσσα φωνῶν πνευσαν αὐτῇ. Tryph.

Αὐτῆμαρ.
—Χρῶν δε και αὐτῆμαρ κατεπειλη. Il. α. 81.
SYN. Αυθημερόν.

Αὐτίκα.
—Αὐτίκα δ' ἐγὼ Παλλὰδ' Ἀθηναῖην. Il. α. 199.
SYN. Αυψα, αφαρ, ταυτίκα, παραυτίκα, ἐξαπίνα, εισαῦθις, ευθεως, παραχρημα, συντομως, πρὸς ολίγον, μετ' εὖ πολὺ, αυτοδιον.

Αὐτμή, Αυτμήν.
—Εἰσὶν αὐτμή εν συνθεσι ρενη. Il. ι. 605.
—Αργαλειῶν αιεμῶν αμεγαρτον αυτμήν. Od. λ. 399.
Καδ δ' ἀρα οἱ κεραλῆς χε' αυτμήνα δῖος Οδυσσεύς. Il. † 765.
SYN. Ατμή αὐτῇ, ζωῇ αναπνοῇ, ἄδμα.
ΕΡΙΤΗ. Ευπρησος, εχεπευκης, ζεισσα, ευαλια, λυγεία, λευγαλειά, μαλακῇ, ολῶν, πυροεσσα, σμερδαλια, σονεσσα, φυσίζος.—ἡδύς, θῆλυς, θερμδς, λαρός.

Αυτοβυλος.
Αλλ' αυτοβυλος ἰδι—Aesch. S. T. 1061.
SYN. Αυθαιρετος.

Αυτογενής.
Εἰς δ' ἐς' αυτογενής—Orph.
SYN. Αυτογενεθλος, αυτογονος, αυτολοχευλος.

Α Τ

Αυτογενητος.
Κοιμηματ' αυτογενητα—Soph. An. 876.

Αυτογυνωτος.
Σε δ' αυτογυνωτος ωλεσ' οργά. Ib. 887.
SYN. Αυθαιρετος, ιδιογυνωμων.

Αυτογυον.
Διὰ δ' αροτρα—Αυτογυον και πηκτόν. Hef. ε. 431.
ΕΧΡ. Οὐδ' τινος το ελυμα εκ ἔσιν εκ συμβολῆς.

Αυτοδαδς, Αυτοδιδακτος.
Αυτοδαῖν ορχηματα—Soph. Aj. 709.
Αυτοδιδακτος δ' ἐμῇ—Od. χ. 347.
SYN. Αυτομαθης, αυτοτεχνος.

Αυτοδαίκτης. Vid. Αυθεντής.
Επειδαν αυτακτονας
Αυτοδαίκτηι θανωσι. Aesch. S. T. 741.

Αυτοδαίτας.
Χερσαῖος αυτοδαίτας εκγονων δρυδς. Lyc. 480.

Αυτοδιον. Vid. Αὐτίκα.
Αυτοδιον δ' ἀρα μιν ταμῖν λισαδαι ανωγει. Od. δ. 449.

Αυτοειτης. Vid. Αυθεντής.
Τες αυταειτας χεῖρὶ τιμωρῶν τινας. Soph. Oed. T. 101.

Αυτοειτες. Vid. Ετειος.
Αυτοειτες οἰχρηῖσιν—Od. γ. 322.

Αυτόθεν, Αυτ.θι.
—Αυτῶθεν ἐξ ἐδρης. Il. τ. 77.
Ουκ ἐδ' ὅπως εκ εσῶν ενθῶν' αυτῶθεν. Ag. A. 116.
—Συ δ' αυτῶθι λεξο μιμνων. Il. ι. 613.
SYN. Αυτῷ, εκτῇ εκάθεν, ενθεν, εντεῦθεν—αυτίκα, τῆςδε, τῆδ' αυτῇ. ενταυθοῖ, ενδοθεν, οικόθεν.

Αυτοκομος.
Φριξας δ' αυτοκομῳ λοφιάς λασσανυχενῶ χαιῖαν. Arist. R. 840.

Αυτοκλητος.
Αλλ' αυτοκλητος εκ δομων πορευεται. Soph. Tr. 396.
SYN. Αυτοκελευτος, αυθορμητος.

Αυτοκρατερα, Vid. Ευμενίδες.

Αυτοκρατωρ.
Σε γαρ αυτοκρατωρα—Arist. Pa. 358.
SYN. Αυτοκρατής, αυτεξουσος.—αρχός.

Αυτοκτενις.
Αυτοκτιζ αυτρα. Aesch. Pr. 301.
SYN. Αυτοατασκευασος.

Αυτοκτενῶν.
Αυτοκτενῶντε τῷ ταιλαιπωρῶν—Soph. An. 56.
Αυτοκτόνος, Vid. Αυθεντής.

Τελος

Α Τ

Τεκνοῖς προκαλεῖν χερ' αυτοκτόνον. Eur. M.
1254.
Αυτοκωλός.
Απυγός, αυτοκωλός—Simon. 76.
Αυτοκωτός.
—Αυτοκωπα ναμῶν βελή. Aesch. Ch. 161.
Αυτολοχευτός.
—Ὅδε γὰρ πελετ' αυτολοχευτός. Sibyl. l. 1.
S Y N. Αυτογυήντος.
Αυτολυχός
Αυτολοχὸς θυγατὴρ μεγαλήτορος Ἀντικλεια.
Od. λ. 85.
Αυτομαστύς.
—Αυτομαρτυς ὤν. Aesch. Ag. 998.
Αυτομάτος.
Αυτομάτος δέ οἱ ἦλθε βοήν αγαθὸς Μενελαος.
Il. ε. 408.
S Y N. Αυθαιρετός, απαρακλητός. — τυχαῖος,
τυχαῖος, τυχηρός.
Αυτομεδών. Nom. pg.
Ἡρῶς Αυτομεδὼν τε—Il. 474.
P H R. Αταλάντος. Ἀρήϊ Διῶρεος ἴκος. Hom.
Αυτομητήρ.
Τὴν δ' ἐκ κυνὸς λιτρυγόν, αυτομητέρα Simon.
12.
Αυτομολέω.
Τί δέ γ' αυτομολεῖν ἀσέων ἐπαί σοι δακεί;
Arist. Pl. 1152.
Αυτονομός.
Ἄλλ' αυτονομός ζῶτα—αἶδαν καταδύσση. Soph.
An. 832.
Αυτοξύλος.
Αυτοξύλον γ' ἐκπώμα—Soph. Ph. 35.
S Y N. Μονοξύλος.
Αυτοπαῖς
—Τῷ Διδὸς αυτοπαῖδι—Soph. Tr. 839.
Αυτοπατὴρ. Vid. Φυσις.
Αυτοπημῶν. Vid. Αυτοσόνος.
Αυτοποιός
Φυτεύμ' ἀχειρωτὸν αυτοποιόν. Soph. Oed. C.
730.
Αυτοπρέμνος.
Αυτοπρέμν' ἀπολλυταί Soph. An. 725.
Αυτοπρέμνος τοῖς λογοῖσιν—Arist. R. 933.
S Y N. Αυτοπρίζος. — προπρίζος, δύσκαλος.
Αυτοπρεπής.
Οἷα δ' ἐπιγυόμενος δολιχὴν ἔδδον, αυτοπρεπὲς ὤς.
Hom. M. 86.
Αυτός.
—Εγὼ μὲν αὐτός ᾔ. Ag. L. 873.
S Y N. Εκῶ, ἐκέσσε, κέσσε, ἐνθά.
Αυτοσπόρος.

Α Τ

—Ἄλλ' αυτοσπόροι
Τυαί φερῶσι βίοντον ἀφθονον βροτοῖς. Aesch. Pr.
Αυτοσαδία.
Εν γ' αυτοσαδῖν.—Il. ν. 325.
E X P. Εν τῇ συσαδῇ μαχαρ.
Αυτοσολός.
Αυτοσολον περιφαντά μ' ἐκσῶσαι δομοῖς. Soph.
Ph. 503.
Αυτοσόνος.
Αυτοσόνος, Αυτοπημῶν. Aesch. S. T. 924.
Αυτοσφαγίης. Vid. Αυθεντής.
Αυτοσφαγῆ πειπνόντα—Soph. Aj. 852.
Αυτοσχέδι', Αυτοσχέδον, Αυτοσχέδιον.
—Μαρις δ' αυτοσχέδι' δειρὶ
Αυτοσχω ἐπάρσε—Il. π. 319.
—Αυτοσχέδον ἐταζοντο. Il. η. 273.
Πλήξ' αυτοσχέδιον. Il. μ. 192.
S Y N. Συνεγγυς, —ἐκ τῷ πλησίον, ἐκ χειρὸς.
—αυτοσχεδῖως, αυτοματῶς, συντομῶς. ἐγγυθιν.
—ἑτοιμῶς, παραχρήμα.
Αυτεργήτος.
Αυτεργήτων ἐρεϊκὴς βαθροῦ—Ep. Suid.
S Y N. Αυτοσχεδῖος, αυτοσχέδιασος, αὐτο-
φυῆς, ἀμελετήτης.
Αυτεργία.
—Αυτεργίαι—ματαιαί. Aesch. Eum. 337.
S Y N. Αυτοφονία.
Αυτεργός.
Οἷς ἀραξας αὐτὸς αὐτεργῷ χερὶ. Soph. An.
52.
Αυτεργός, οἷπερ καὶ μοῖοι σάξου γῆν. Eur.
Or. 918.
S Y N. Αυτοχερ. — αὐτοτεχνος, χειρουργός,
δημιουργός.
Αυτεργοτευκτός.
Αυτεργοτευκτον βαρύν—Lyc. 747.
Αυτοφλόιος.
—Βακτρον, ευπαγὲς, αυτοφλοῖον. Theoc. 25.
208.
Αυτοφόνος, Αυτοφόντης. Vid. Αυθεντής.
—Αυτοφονὸν παλαμῇ. Ep. l. 3.
Τὸν αὐτοφόντην ἡμῖν ἐν κοστῇ πατρός. Soph. El.
274.
Αυτοφορτός.
—Αυτοφορτον οικεῖα σαγή. Aesch. Ch. 673.
Αυτοφυῆς.
—Κορυθῶν, τὰς μοῖ πατρός ἐστρεφὲν αὐγρὲς,
Αυτοφυῆ.—Theoc. 9 24.
S Y N. Αυθιγενής, αυτοφύτος, αυτομάτος, αὐ-
τοκινήτος.
Αυτοφωρός.
Επ' αὐτοφωρῷ δυνάει δρῶντ' ἐλημμενῶ. Arist.
Pl. 455.
—Προς

Α Τ

- Προς αυτοφώρων αμπλακημάτων. Soph. An. 51.
SYN. Καταφωρος, περιφωρος, ευπεριφωρος, προδηλος, επαΐστος.
Αυτοχείρ.
 Διστός Ατρείδας αυτοχείρ κτήνην έχων. Soph. Aj. 57.
Αυτοχθών. Vid. Αυθιγενής.
 Ελθὼν λαὸν εἰς αυτοχθόνα. Eur. I. 29.
Αυτοχώνος.
 —Σολὸν αυτοχώνον. Il. f. 826.
SYN. Αυτοχώνευτος.
Αυτοχηρμα.
 Ο πρῶτος ἐστὶν αυτοχηρμ' ἐν Χάοσιν. Ar. Eq. 78.
SYN. Αληθής, αψευδής, παντελώς.
Αυχενίζω.
 Καὶ τὸς μὲν νυχενίζε. Soph. Aj. 258.
SYN. Λαιματομέω, δαιροτομέω.
Αυχίνος.
 —Πελέους δ' ἀπεκοίτε τέοντας
 Αυχίνος—Od. γ. 450.
Αυχινῆς ἦρ
 Ζητὼν κελυθὺς αυχινῆς ἦρος βροχῆ. Lyc. 1100.
Αυχίω.
 Ξένη, λίαν αυχῆς ἐπὶ γαστρί—Hom. B. 57.
SYN. Αυχνομαι, μεγαλ αυχίω, επαυχίω, αβρυνομαι, αγαλλομαι, αλαζονευσμαι, αγα-
 ιζομαι, γαίω, γαυριαίω, γαυρῶ. αποσημνυνω,
 σημεινυνομαι, επισειμνυνομαι, σημνολογῶ, σημνο-
 λογῶμαι, εγκαλλωπιζομαι, εγ' αυχάω, καυ-
 χαομαι, εκλαμπρυνομαι, ευχομαι. κομπαζῶ,
 κυδῶ, κυδίαω. θρασυνομαι, μεγαλυνομαι,
 θαρῶ, ὑπερφρονῶ, μεγαλοφρονῶ, φιλοτιμεο-
 μαι, ογκῶμαι, επαιρομαι, φουσαμαι.
Αυχῆ, Αυχημα.
 Τὸν μὲν κερειφρονὲς αἰχῆι
 Εξ αγαθῶν ἑβαλον. Pind. Nem. 11.
Αυχημα μεγαστον. Soph. Oed. C. 742.
 —Οπιθομβροστον αυχημα δοξας. Pind. P. 1.
SYN. Καυχημα, καυχησις, εὔχημα, μεγα-
 λοφροσυνῆ, σημνολογία, σημνολογημα, ὑψωμα,
 αλαζονεία.
Αυχῆν.
 —Εκ δὲ οἱ αυχῆν Αστραγαλὼν εαγῆ.—Od. κ. 559.
SYN. Τραχηλος, δερν, δειρῆ, επώμεις, λο-
 φιά, τέων
ΕΡΙΤΗ. Απαλδς, αλκηνει, γαῦρος, αγα-
 ρωχος, δῆλος, δολιχοσκιος, ευδομος, ευχροος,
 ευγναμπῆς, θρασυς, θεσπεσις, λοξδς, λιτή-
 σιος, λευκοφυής, λευκός, καμπύλος, μαλακός,

Α Φ

- παχὺς, πιαλός, περιπλόκος, ὄπλοφόρος, κυρ-
 τός, εἰςαρός, φαφαρός, σοδαρός, ῥοδοχροός,
 ὑλίτηνός.
PHK.—Κατασκίος χαιταις δολιχῆσι. Nonn.
Αυχμῶ.
 —Αυχμῆς τε καλῶς, καὶ ἀνικία ἔσσαι. Od. ω. 249.
SYN. Αυχμῶ, ρυπομαι. —Ξηραινομαι,
 σκελλομαι.
Αυχμηεις. Αυχμηρδς. Αυχμῶδης
 —Νομιον θεῶν—αυχμηντα—Hom. XVIII. 6.
 —Χαιτας αυχμηρδς—Theoc. 25 235.
 —Καυχμῶδῃ κομῇ Αφελε προσώπῳ—Eur. Or. 223.
SYN. Λασίος, δασύς, τραχύς, τραχῶδης,
 αραίος, ρυπαρός, πινάρδς, ἐμδριθής, πενιχρός,
 αἰός, αυσταλός, ξηρής.—σκοτεινός. στυγνής.
 φρικῶδης. ακανθῶδης.
Αυχμός.
 Δυνδρεσι μὲν χαιμῶν φοβερὸν κακὸν, ὑδασι δ'
 αυχμός. Theoc. 8. 57
SYN. Αυσθης, αυση, αυανσις, αυασμδς, α-
 εροχία, ανομβρία, ξηρασία, ξηρανσις, ξηροτης.
 —πίτες, ῥυπος.
Αὔω.
 —Ἴνα μὴ πόθεν ἀλλόθεν αὔοι. Od. ε. 490.
SYN. Αυαινω, ξηρανω, ανακαίω, αφενω.
Αὔω, Αὔω.
 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσει Λυκαονος αγλαδς ἡς.
 Il. ε. 101.
 Πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἑταρῶν τρεῖς ἑκάστον αὔ-
 σαι. Od. ι. 65.
SYN. Βῶω, αναβῶαζω, ανακραζω, καλεω,
 ανακαλῶ, λαλεω, φωνεω, αὔτω.

Α Φ

- Α** φαγίσεω, Αφαγνίζω.
 —Κάφαγισεντας ἀ χερῶν. Soph. An. 253.
 —Πρὶν αὖ θεοῖσι νεργεροῖς
 Αφαγνισθῆται—Eur. Alc. 1156.
SYN. Αγίσεω, αφαγίζω, ἀγνεω, ἀγίζω,
 καθαγνίζω, καθαιρω, ἱερεω, εκθιαζῶ, επιση-
 μίζω, τελετεργῶ, τελεσιτεργεω, τεμενίζω, κα-
 θιερω, αφιερω.—συλαω.
Αφαιρέτις. Vid. Μοῖραι.
Αφαιρεω, Αφαιρομαι.
 Σίτον μὲν σφιν αφείλε—Od. ξ. 455.
 Ως ἐμ αφαιρέται Χρυσήϊδα—Il. α. 182.
SYN. Αίρεω, αναιρεω, εξαιρεομαι, εξαιρω
 S f απαινυμαι.

απαυμαι, αφορμαι, αφιλλω—λαρκατω—
σφιτεριζω. ιδιοποιμαι.

Αφαλλομαι.

Επί τῇ κεφαλῇ τῷ Σοκράτους ἀσηλατό. Arist.
N. 147.

SYN. Αβαλλομαι, αποθρασω, ανακηκω.

Αφαλος.

—Κονεν—ταυρεην, αφελον—II. κ. 258.

Αφαμαρτανω.

Και βαλεν, κδ' αφαμαρτε.—II. λ. 350.

SYN. Αμαρτανω, αποτυχατω, καταλει-
πομαι.

Αφαμαρτοειπης. Vid. Φλυαρός.

Ουδ' αφαμαρτοειπής.—II. γ. 215.

Αφαρδανω.

Ει δ' ἐμὴν ἰδέ μῦθος αφανδανω—Od. π. 387.

SYN. Αφαρδανω, δυσαριστω, δυσαρεινμαι,
απαδω.

Αφαρεια.

Εἶπεν δ' αφαρεια τυχας. Pind. Isth. 4.

SYN. Αφαρεια, ασαφεια, αδηλοτης, αμαυρο-
της, αμυδροτης, αγνωσια, ζαφος.

Αφανής.

—Αφανής ἐτι γὰρ ἡ γενεή. Call. Ep. 17. 2.

—Αφανὴ πλεῖστον. Arist. Eccl. 598.

SYN. Ασυμφανής, αφαντος, αδηλος, απο-
κρυφός, κρυφαίος, σκοτεινός.—αλλεύς.—εἰσιτη-
λος, εκπλυτος.

Αφανίζω.

—Ο Ζεὺς δ' εὐθεως φανισεν αὐτόν. Arist. pl.
741.

SYN. Αφαιρω, ακυρω, απολλυμι, απαλ-
λαττω, διαφθειρω, λυω, διαλυω, καταλυω,
διαγράφω, εξαλειφω, εκμορθω, εξαλεινω, εκ-
μαραινω, εξυθενίζω, ατιμάζω—αμαυρω, απο-
χειροτονω, αποδοκιμαζω. μολυνω. αμαλδυνω.
P H R. Ως οναρ ἐφ' ἡ. Theoc. Κατὰ χθονός
νῦτε καπνός φηχέτο. Hom.

Αφαντος.

—Ακηδύς και αφάντος. II. υ. 303.

Ἐφ' ἡν αφαντον οἶς—Soph. P. 300.

SYN. Αφανής, αφατος, ανωνυμος. απροσδο-
κητος.

Αφαρ. Αφαρτερος.

—Ἐταρων αφαρ ἐζέτο νοσφι λαοδείης. II. α.
349.

Τῶν δ' ἵπποι μὲν εἰσιν αφαρτεροι—Π. ψ. 311.

SYN. Ευθεως, ταχίως—ταχύτερος.

Αφαρπαζω.

—Κορύθα κροταφοι αφαρπαζον

Κρατὸς αφαρπαζαί—I. γ. 189.

SYN. Αφαρπαζω, καθαρπαζω, υποσπαω.

Αφασια.

Αφασια τις τοί μ' εχει. Arist. Th. 911.

SYN. Αφασια, ακουσια. αφρησια. αγλωτσια,
αναισθησια, αγρευξια, εχρησθια, σιγή.

Αφασω, Αφω.

—Φιλκίς εν χερτί αφασω. Apoll. 2. 712.

—Και αγκυλα τοῦ αφωντα. II. ζ. 322.

SYN. Ψηλαφω, απθωαι. εγχειριζομαι.—
λαμπρυνω.

Αφατος.

—Ανδρες ὅπως αφατοί τε φατοί τε. Hes. ε. 3.

Τρεῖς αφατοι κεφαλαί Μαιναλιων ελαφον. Ep.
Suid.

SYN. Αφαντος, αδοξος, αδηλος, αφρητος,
μεγας, καταπληκτικος.

Αφαινω, Αφωω.

Δίψει γὰρ, ὡς εἰπεν, αφαινωθησομαι. Arist.
Ecc. 146.

—Σταχυς—εν ξυλφ θησας αφαινει. Ar. Eq.
393.

Αφαινει τῶν σπηλων τρεῖς χοινηκας. Ib. Pa. 1144.

SYN. Αφαινω, αυω, ξηραινω, φρυγω, κωω.

Αφαιρός.

Μητί μὲν νῦτε παῖδες αφαιρῶ περιπτιζε. II.
η. 235.

SYN. Αδηνής, αβληχρος, αδρανής.

Αφειγής.

Νυκτός τ' αφειγής βλεφαρον. Eur Ph. 556.

Αἰ μὲν ὁμῶς ολίγοι και αφειγείς—Arag.

SYN. Σκοτεινός, αδηλος, αφρατος. λιπαν-
γής, ανωματος, τυφλός.

Αφειδω.

Ουδ' αρα Βιερυχες ανδρες αφειδησαν βασιλῆος.
Apoll. 2. 98.

SYN. Αθειρίζω, αμελειω, αφορτισεω.

Αφειδής.

—Τον χρυσόν αφειδῆ πασσαμιεδα. Call. 6.
28.

SYN. Δαψιλής, δαπατηρός, ευδαπανος,
προετικός, πολυδωρος.—αγριός, αβυλος, χαλε-
πός.

Αφελής.

Μισῶ τὴν αφελῆ, μισῶ τὴν σαφρονα λιαν. Ep.
I. 7.

—Διὰ τῶν αφελῶν ποδῶν ἔρρει. Arist. Eq. 524.

SYN. Ευκρατής, ευγαλής, ευτελής, απλός,
απατός, ακομψός, απονηρος, σαφρων, ὕψις,
χρηστός.

Αφελκω.

Πᾶλον αφελκων σὺν ἀπὸ μαζῶν. Eur. Hec.
141.

SYN. Αφελκω, απερνω, αφαιρω.

Αφωος.

Αφενος.
—Αφενος και πλῆτος αφυξω. Il. α. 171.
SYN. Αφενος ὁ, αφενος, πλῆτος, κερδος, ευπο-
ρια, τὰ χρηματα.
Αφερκτος.
Μυχῶ δ' αφερκτος πωλυσινη πυρὸς δπλαρ. Aesc.
Ch. 445.
SYN. Κατακλινος, εγκυλισμίνος.
Αφερτω.
—Γυνή δ' εἰς οἶκον αφερτω. Theoc. 27. 64.
SYN. Αφερπυζω, εξερπω, απερχομαι, απερ-
χομαι.
Αφερτος.
Αφερτος αἰωνι σφ. Aesch. Ch. 440.
SYN. Ανοισος, ατλητος, αφερτος.
Αφριτος.
Αλλ' αφριστοπαλαγγασιν επηλως. —Call. 4. 36.
SYN. Αφριμίνος, παφριμίνος, αφριτος, απο-
λυτος, ευαπολυτος, αυταρχος, ελευθερος.
Αφρευω.
—Τὰ κατω δ' αφρευειν. Arist. Th. 223.
SYN. Αφρω, άνω, κωω, επινυρω, αλγυζω.
Αφριτω.
Τον δῆμον αφριτωσας ημῖν—Arist. Eq. 1318.
SYN. Αφριτω, καθετω, πετω, καταπετω,
χρεοκοπει, οττω.—ανανειω.
Αφρ.
Αφρς τε ληωτησι.—Nax.
SYN. Επαφρ, άφρις, φηλαφρις, αιδωρις,
διγμια, πλγρη—χρηά λειτρες.
Αφρω.
Ουδ' οτα λαῖνος υδὸς αφρωτος εντος εεργει. Il.
1. 404.
SYN. Ομοσρω, υποσρω.—ακοντες.
Αφρωγκτος, Αφρωγκος.
—Καθεν αφρωγκτασιν ισον. Bacchyl.
Νευμασιν αφρωγγοισι παραπλαζων φρενα κυρης.
Muf. 102.
SYN. Αφωτος, αφρωτος.
Αφριτος.
—Σκηπρον πατρων αφριτον αιδ. Il. 6. 46.
SYN. Αφρωτος, αφρωτος, αφρωαφρωτος, α-
διαφρωτος, αφρωαφρωτος, αφρωαφρωτος, α-
σπῆτος.
Αφρω.
—Καφρωσα δ' η βρωτων. Eur. Fr.
Αφρωτος.
Οδ' αφρωτος γ' εκ επιζωας πειλ. Aesch.
Ag. 948.
Αφρωια.
Τας αφρωιαν επαζε
Μητιος αμας απο. Pind. Nem. 3.
SYN. Ευρωια, φρωια, ευρωια, ευθωια, εκ-

τρωια, περιωια, πλῆτος. περιωια, περιωια-
της. αδρωια.
Αφρωτος.
—Τω δ' αφρωια πατα παρτω. Hom. A.
536.
—Αφρω Δαιμον.—Hom. XXIX. 16.
SYN. Αφρωαφρωτος, αφρωαφρωτος, αφρωαφρωτος.
—Δαλῆλος, ευρωτος, ευθαλῆς.
P H R. Αφρω δ' εργαζοντο τεθαλωτας αἷτ
αφρωαφρωτος
Μηλων χιλιάδες βοταταις διαπινθῶσαι
Αμπεδιον βληχοντο κ. λ. Theoc. 16. 90.
—Φιλη δ' ευσέφανος Δημητηρ
Αιδωι, βιωτε δ' ετην επιπλησι καλιν. Hef. 2.
298.
—Φερρι δ' γαῖα μαλαιναι
Πυρς και κριθας, βριθησι δ' εδωδρια καρπω
κ. λ. Od. τ. 112.
Αφιδρω.
—Πατριδς Δει μ' αφιδρωσαντο γῆς. Eur.
Hef. 280.
SYN. Αφιδρωω, εγκυβιδρωω, καθιδρωω.
Αφιδρω.
—Ταυτ' αφιδρωμεθα. Aesch. Eum. 454.
SYN. Αφιδρωω, καθιδρωω, αφιδρωω, θυω.
Αφιδρω.
Αλλὰ κακῶς αφιδρω—Il. α. 25.
SYN. Διαφιδρω, αποπιδρω, διαπιδρω, εκ-
καλλω, εκποω, παρκαλλω, κατακαλλω, α-
παλλαττω, αφιδρω, αφιδρω, αφιδρω, αφιδρω,
διαμειδιω, εω.
Αφιδρω.
Εστω τ' Οδυσσος αμυμονος, ην αφιδρω. Od.
ξ. 159.
Η μ' εσασ' οτε μ' αλγος αφιδρω—Il. σ. 395.
Προς σ', ο Δυκει Απολλον—
Ικετις αφιδρω.—Soph. Oed. T. 939.
SYN. Επιδρωμαι, προσερωμαι, υπερρωμαι,
αφιδρω, αφιδρω, αφιδρω, αφιδρω, αφιδρω,
προσελυνω, προσπορευομαι, προσβαινω, προσ-
μολω, προσεμι, παρειμι, ικανω, εφικνεομαι,
εξικνεομαι, εισαφικνεομαι, μετοιχωμαι, πατι-
νισσομαι, καταιρω, καταφικτω, επιπορευομαι,
επισβαινω, κω, κηχω, κηχω, κω, κω, κω,
παρειομαι, παρκαλλω.
Αφιδρω.
Ζεύς με αφιδρω—Aesch. Supp. 1.
E X P. Ικετων εφωτος.
Αφιδρω.
Αφιδρω τε καλη, Αφιδρω τε κορη. Nat. Com.
1. 2.
SYN. Ολιγοφιδρω, απεχθια, απεχθια.
Αφιδρω.

Α Φ

Αφιλητός, Αφίλος.
 Οὐδ' ἐ γέρων ἀφιλητός ἐμοί ποτε. Soph. Oed. C 1777.
 Ἀναδελφός, ἀπατωρ, ἀφίλος. Eur. Or. 310.
 S Y N. Ἀνέραςτος.
 Αφίξις.
 Ως ἰδῶσι τῆσδ' ἀφίξεως τεκμαρ. Aesch. Supp. 492.
 S Y N. Ἰξίς, ἡλυσίς, ἐπὶ ἡλυσία. προσελευσίς, ἐπελευσίς, ἀναχωρήσις, ἀποχωρήσις, ἀποσάσις, ἐμβολή, ἐπιφοιτήσις, ἐφοδός, προσοδός, ἀφοδός, ἐκβάσις, προσαγωγή, προσθήκη, συμπίωσις, ἐπιδήμια, παροδός, ἐσοδός.
 Αφίπταμαι.
 — Ἀπὸ δ' ἐπ' ἴατο πικρὸς οἶσός. Il. v. 587.
 S Y N. Καθίπταμαι, ἐξίπταμαι. ἐκπῆμι.
 Αφισήμι.
 Τίτ' ἐ καταπίσσουντες ἀφισατέ; — Il. δ. 340.
 S Y N. Αφισαμί, ἀφισάω, ἀφισάω, ἀφισήμι, ἀποσάτω, ἀπέρχομαι, ἀπολείπω, ὑποχωρέω.
 Αφλασόν.
 Αφλασὸν κατὰ χερσὶν ἔχων. — Il. ο. 717.
 S Y N. Ακροσολιον.
 Αφλεκτός.
 Ἄλλ' αὐτὸς ἀφλεκτὰ διαζέουσιν ἰδόντες. Ap. 1. 1074.
 S Y N. Ἀνεψήτος, ἀκαυστός.
 Αφλοισμός.
 Αφλοισμὸς δὲ περὶ σοφία γίνετο. — Il. ο. 607.
 S Y N. Αφρός, ἀφρισμός.
 Αφρενός, Αφρενός.
 — Ἐς ἀφρενὸν ἐρχεται οἶκος. Theoc. 17. 96.
 — Δαρὴς ἀφρενός, ἀμυμῶν. Il. ε. 9.
 — Αφρενὸν τε Κορινθόν. Il. ε. 570.
 S Y N. Αφνημῶν, εὐκτημῶν, πλουσίος, εὐπορός, πολυκτημῶν, πολυπαμῶν, πολυλῆϊος, πολυχρημάτος, εὐχρημάτος, πολυμῆλος, πολυπόρος, πολυαυρὸς, ἐγκληρὸς, ἐπιτίμος, ἐχέτης, πολυούλως, πλουτοδότης.
 Αφροέντος, Αφροός, Αφροσπλαγχτός.
 Δίκας ἀφροέντος. — Soph. Oed. T. 904.
 — Αφροὺ φρενί.
 Σώματι γενεὰν ἐφειπὼν. Arist. Av. 1376.
 Εἴπερ ἀφροσπλαγχτός εἰ. Ib. R. 499.
 S Y N. Αδείης, ἀτρομός, τολμηρός. — ἀσεβής.
 Αφροδός.
 Ἴθι νῦν ἔασον ἐς ἀφροδόν. Arist. Ecc. 1051.
 S Y N. Ὀδία, πορεία, ἐξοδός, ἀποπάτος, ἀπολύσις, ἀναχωρήσις, ἀφίξις.
 Αφροίαντος.
 — Οὐ προσροπαίον, κδ' ἀφροίαντον χερσὶ. Aesch. Eum. 237.
 S Y N. Ακαθάρτος, ἀναγνός.

Α Φ

Αφρολιζώ, Αφρολιζομαι.
 — Οἱ δ' ἐντὶ ἀφρολιζόντο ἕκαστος. Il. ψ. 26.
 S Y N. Εξοπλιζώ, ἐναριζώ, ἐξεναριζώ, ἀποδυώ, ἀποζώννυω.
 Αφορίζω, Αφορίζομαι.
 — Τίμας ἐναρῶν — αφορίζομενος. — Eur. Alc. 31.
 S Y N. Ορίζω, διορίζω, καθορίζω, περιορίζω, ἀποκρίνω, ἐκκρίνω, ἀπονέμω, ἀποδίδνυμι, ἀποβάλλω, χωρίζω, διαχωρίζω, διαίρειω, διατέλλω, ἐκκηρύττω, περάτω, περιγράφω, ἀποφαινέω.
 Αφορμάω.
 — Ὅππότε ναῦον ἀφορμηθεὶν Ἀχαιοί. Il. ε. 794.
 S Y N. Αποχωρέω, ἀναλυώ.
 Αφορμίζω.
 Οὐ μὴ ναῦς ἀφορμίσῃ χθονός. Eur. Iph. T. 18.
 S Y N. Αφορμώω, ἐκπλέω.
 Αφορμή.
 Σμικρὰς τ' ἀφορμάς ἦν λαβῶσι τῶν λόγων Ἰλίους ἐπείσφερυσιν. — Eur. Ph. 209.
 S Y N. Προφασίς, λαβή, καιρός, ευκαιρία, ἐφοδός, ἐφοδιόν, ἀλευρή, ὑποθεσίς, ἐλεγχός, δόξις, ἀποδείξις, λόγος, ἐνθύμημα, τεκμήριον, ἐπιχειρήματα, αἰτία, πρᾶγμα.
 Αφορμικός.
 Τίμος ἐξ Εριπύων, Δεσμῖος φρένων, ἀφορμικός. Aesch. Eum. 333.
 Αφορμός.
 — Αὐτὸς ἀφορμός ἐμὰς χθονός. — Soph. Oed. C. 238.
 S Y N. Αφορμηθεὶς.
 Αφραδῶν, Αφραίνω.
 — Αἰὲ γὰρ τε νεώτερος ἀφραδένειν. Od. η. 294.
 Αφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές. — Il. η. 109.
 S Y N. Αλλοφρονέω, ἀφρονέω, παραφρονέω, ἀφραδῶ, ἀλογέω, ἀσυνέτω, ἀνοήτῳ, παρὰ τοῖς, παρὰ παῖσι, μωραίνω, ὕλλω, ματαίω, ματαίω, βαχχεύω, ἐμπαίνομαι, ληρέω. — ἀφροντιστὴς ἔχειν.
 Αφραδίας.
 Αφραδίας διὰ τὰ φρον ελαυνόμεν ὡκίας ἱππός. Il. μ. 62.
 S Y N. Αβύλω, ἀκριτῶς, ἀλογος, παραλογος, ἀπρονοήτως, ἀπερίσκεπτος, ἀνοήτως, ἀπαιρῶς, ἰταμός, παραβόλος.
 Αφραδής, Αφρασμῶν.
 — Ἐνθα τε νεκροὺς Αφραδῆες ναίουσιν, βροτῶν εἰδῶλα καμόντων. Od. λ. 475.
 Περᾶσθί με γυναικὸς ὡς ἀφρασμονός. Aesch. Ag. 1410.
 S Y N.

Α Φ

SYN. Ακυλος, αγραδμων, αγλωσσοι, βρα-
δυγλωσσοι.—απειροι, λεγων.—ε δεινός ειπών.
Αφρασμωνας
—Ουδ' αφρασμωνας ἔτιφ
Νικωμινος—Aesch. Ag. 299.
Αφρακτος.
—Αφρακτος τῶν φιλων—Soph. Aj. 921.
SYN. Αφυλακτος, αερκτος, ατεχίςος.
Αφρασος.
Αφρασος γενετ' ὅκα βοῶν σίβος—Hom. M 353.
SYN. Αδhilος, αερης, αδοκτος, ανείσος.
Αφρασός.
Σχελτλιαι ανθρωπων αφρασύεις—Suid.
SYN. Ασυνησια.
Αφρων, Αφρῶ.
—Αφρων δε σθηθε—Il. λ. 232.
—Και τροχῶν βασίς Ηφριζον—Soph. El. 721.
SYN. Ἰδρω.
Αφρητωρ.
Αφρητωρ, Αθιμος, αρεσιος.—Il. ι 63.
SYN. Αποφυλιος.
Αφριεις.
Αφριοι κοναδιδὸν επιπριυσα γενειον. Ep. Suid.
SYN. Αφρωδης, ὑπαφρος.
Αφροδιτη
—Διδς θυγατηρ Αφροδιτη. Il. γ. 374.
SYN. Ζηρυθια, Κυπρις, Κυθληίς, Κυθρεση,
Κωλῳτις. Παφιο.
ΕΡΙΤΗ. Αιδολα, Αδωναν, αφρογνηνα, α-
ριστονος, ακαλη, αναλκίς, ασελγής, αρνίφιος,
αρχαία, ασανδαλος, αταγκαία, αδακρυτος,
αμυμνη, αργυροπτεζα, αμαχος, αροπλος, α-
πλολεμος, αφρενός, αυτογονος, αδιδακτος, απει-
ροτονος, απειρομοθος, ανικητες, Αμυκλαται, Ασ-
συρινη, βαρεία, βαθυπλοκαμος, βαρυπυγος, γλυ-
κυμειλχος, γιλασσα, γαληναία, γλυκεία,
γλαυκάπις, δία, Διογαία, δολιος, δολομητις,
δολοφροτυσα, δολοφραδμων, ελικοςλεφαρος,
ελικαπις, ερεσσα, ευπλοκαμος, ευθρονος, ευκολ-
πος, ευκρητος, ερωτοτρόφος, ερωτοτόκος, ενα-
λια, ευχαρις, ευθαλαμος, ευναία, ευλεκτρος,
ευθωρηξ, ευλοχος, εργαστονος, ἡδία, ζυγία,
κυνάπις, καλή, θαλασσιγονος, θαλασσία, θα-
λαμοπόλος, θερμύ, ισεφανος, Κυπριγενής, κυ-
αντολος, Κριδία, κροτοτροφος, ιστοπονος, ερυ-
θραία, ισπερια, λευκή, νηπλεκτος, λυσιμελής,
μειλγία, μαλακή, νυμφοκίμος, οινοςάρης, α-
ετροφίτος, καλλικομος, κλομενη, οζυφρων, Ολυμ-
πια, ολοη, Παφια, παλῆσα, πολυνυμος, πο-
λυφραδμων, ποτογονεια, πασφόρος, ποττια,
πασδημος, πανῆργος, ποττια, περιφρων, πο-
λιποχος, πολυκτόνος, πολυχρυσος, πυροισσα,
παμικλοδρονος, ροδία, ροδοχρως, ροδοχρως, ρο-

Α Φ

δοδακτυλος, τιμησσα, τερψιμετροτος, στεφα-
νηφόρος, σκοτοισσα, σθινοβλαδής, φιλοπαυ-
μων, χαλεπή, φιλοσεφανος, φιλορχησερα, φι-
λοργιος, φιλονυμφιος, χρυσή, χρυσοσεφανος,
χρυσηνιος, φιλομοχθος, φιληλακτος, φυτοσπύ-
ρος, φιλακρητος, υπναλεα, ψευδονυμφεutos
ΡΗΚ. Αποσπορος θαλασσης. Μιυίε.—Χαρι-
των, θαλαμων βασιλεια. Λυκίων βασιλῆς.
Τιμεναίος κροῦσα. Απας. Λεχων επικηρος.
ποδων μητηρ. Αφρω μορμυρεσα. Ερ.
Ευφροσυνης δότερα. Ταμνη θαλαμων. Ανδρομεης
τιθνηντηρα, κυβερνητειρα, γενεθλης. Μαῖα γε-
νεθλης. ῥίκα βικ Nonn.
Ελπίς ολη κοσμη. Βασιλεια καλω γηθευσα προ-
σωπφ. Διωνος κρεα. Επηρατον ἑδος εχευσα.
Σεμνή Βαχχοιο παρεδρε.
Κυπρις ευσεφανος κρατερῶ παρακοιτις Αρης.
Cal.
—Κυπριοι εὐκτιμενης μεδευσα.
Κυπριδος, ἥτε θεῶτιν επι γλυκύν ἡμερον ἄρτε,
Καί τ' εδαμασσατο φύλα καταδηντων ανθρωπων,
Οιωνός τε διίππετίας, και θηρια παντα,
Η μιν ὅς' ηπειρος πολλα τρεφει, ἥδ' ὅσα ποίλος.
κ λ. Hom. Hymn.
Ουρανη. πολυμνη φιλομειδῆς Αφροδιτη,
Ποτογενής, γενετειρα δια, φιλοπαννυχε, σεμνή,
Νυκτηρια, ζευκτηρα, δολοπλόκε, μητερ αναγ-
κης—
Τερτομενη θαλιασι, γαμοσίλε, μητερ ερωτων.
Πειθαι, λεκτροχαρής, κρυφια, χαριδῶτι. [μα-
καιρα.]
Φαινομνη τ' αφανής, ερατοπλοκαμή, ευπατερεια,
Νυμφιδια, συνδαιτι θεῶν, σκηπῆρχε. Λυκαίνα,
Γεννοδοτειρα, φιλανδρε, ποθεινοτατη βιοδῶτι.
Η ζευξασα βροτῆς αχαλινωτοισιν αναγκαις,
Και θηρων πολυ φύλον ερωτοματων από φιλτρων.
Ογρη. Hymn.
Αφροδιτη.
Μεμῆνε δ' αφροδιτη τις Ελληνων στρατῶ. Eur.
I. T. 1264.
SYN. Επιθυμία, ἡμερος.
Αφροκομος.
Αφροκομης ραδαμυγγας ετι σαζοντα θαλασσης.
Muf. 262.
Αφρονω, Vid Αφραινω.
Νηπιοι, οἱ Ζηνι μενεαινομεν αφρονεοντες. Il. ε.
104.
Αφροντις.
Τις δ' εἰ δῆλος τῷ θανῶν αφροντις ἔν. Eur.
Fr.
SYN. Αφροντιςος, αμεριμνος.—απραγμων.
Αφροντιςος.
Ὡς τίςδε πεμπων, εκ αφροντιςως. Soph Tr. 370.
Τ ε SYN.

A Φ

SYN. Αμελῶς, αμελητὶ, ατμημελῶς, ατμημελῶς, ακηδέςως, ολιγώρως.—μανικῶς.
Αφρός.

—Περὶ τ' αφρός οδόντας Γίνεται.—Π. υ. 168.

SYN. Αφλοισμός, αχνη.

EPITH. Αλιμυρής, αίματομος, αερίπο-
τητος, αχρίος, θρομβώδης, θερμός, μαργος,
μαλακός, λευκός, πολὺς, λυσιπνοός, οιδαινων,
χιονώδης, χλωρός.—μαρτυρ λυσσης. Nonn.

PHR.—ὑπὲρ μεγάλαίτμα τε ποντε
Αφρός επίζων χαροπὴν λευκαίνει θαλάσσαν.
—Κυματός ακρον αωτον.—

Αφροσυνή.

—Ουδέ τι σε χρὴ ταυτὴς αφροσύνης. Π. η. 110.

SYN. Ανοία, απονοία, αβουλία, ευθεία, α-
μαθία, μανία, εμπληξία, παραφροσύνη, εκ-
φροσύνη, φρενοβλαβία, καταφρονησις.
EPITH. Αχαλινός, ὑψαυχνη, ανώμος.

Αφρώδης. Vid. Αφροίσις.

—Εκ δ' ομορξον αθλις

Στοματός αφρώδη πτελανον.—Eur. Or. 220.

Αφρων.

—Η παῖς αφρων. Π. λ. 389.

—Τῷ δὲ φρενας αφρογὶ πείθειν. Π. δ. 104.

SYN. Αβυλος, αφραδής, ακαερίδιος, εκφρων,
χαλιδρων, παραφρων, παραφορός, αλλογρονων,
μυκιδής, φρενοπληξ, φρενομώρος, φοιταλός.

Αφυδραίνω

—Καθαράς δὲ δροσοῖς

Αφυδρανάμενοι, σιγῇ τε ναῖς. Eur. I. 97.

SYN. Τδραίνω, νίζω, χυτλωω.

Αφρη, (εἶδος ἰχθύος)

Ου πάποτ' αφραι εἶδον αξιωτερας. Ariff. Eq.
642.

EPITH. Λυκοςομος, εγκρασιχολος.

Αφρής.

—Αφρῆτ' οντα, κὺκ θελοντα. Soph. Ph. 1042.

SYN. Ακακός, αμαθής, απείρος, ατοπος, αρ-
χαῖος, αχρηστος, ανεπιτηδεῖος, απρηπής, σκαῖος.

Αφυκτός.

Δῶρα δ' αφυκτὰ θεῶν γιγνεται αθαναταν.
Solon.

—Και λογες αφυκτες. Ariff. Eq. 754.

SYN. Αλυκτος, αδιαδρασος, αναποδρασος,
απαραιτητος, ανικητος, αναγκαιός.

Αφυλακτος.

Αφυλακτον εἰδήσεις πασαν ευφρονην. Aesch.
Ag. 345.

SYN. Απροσφυλακτος, ασκεπαστος, ανευλα-
βής, ανεπισατητος, ασημαντος, αδιοικητος, α-
συστατος.

Αφυλλος.

A X

Και τὰ μεν αρ σχίζουσιν αφυλλοῖσιν κατεκαων.
Il. ε. 425.

SYN. Ξηρός.—ακαρπας.

Αφυπνίζω. Vid. Ὕπνος.

Οτρυν' εγχος αφρην' αφυπνισον.—Eur. R. 25.

SYN. Διυπνίζω, εξυπνίζω, ανεγερω, δια-
νεγερω, ανιστημι.

Αφυσσω, Αφυσσομαι, Αφωω.

—Αφενος και πλῆτον αφυξεν. Π. α. 171.

Οινον εν αμφιορῶσι δυνάδεα πασιν αφυσσας.
Od. ι. 204.

SYN. Απαντλαω, περισφρευω, αταλαμβαω,
προσκατομαι, αφυομαι.

Αφυσγετος.

—Πολλὸν δὲ τ' αφυσγετον εις ἀλα βαλλει.
Π. λ. 495.

SYN. Συρφετός, ἰλός.

Αφωνήτος, Αφωνός.

Παρεσχε φωνή τοῖς αφωνητοῖς τινα. Soph.
Oed. C. 1348.

—Σιγῇ πῆλξεν αφωνοι. Soph. Aj. 171.

SYN. Αγλωσσος, αδακός, αθογγος, αναν-
δος, αδαλος, αβοητος, κωδός, σιωπηλός, ακέων,
εχεμυθος.

PHR.—Παντοῖων ἐπὶ αν δααντος. Apollin.

A X

ΑΧΑΙΑΙ, Αχαιίδες.

—Εὐπολακμίδες Αχαιαί. Od. ε. 119.

Αχαιίδες, ἐκεί Αχαιοί. Il. ε. 235.

Αχαιίς.

—Και Αχαιίδα καλλιγυναῖκα. Π. γ. 75.

SYN. Αχαια, Αχαιίς, Αχαιίς γαῖα.

EPITH. Ηγαθεν, πυλυδοτεια.

Αχαιοί.

—Και οἱ πεθονται Αχαιοί. Π. α. 39.

SYN. Ελληνες, Αργολικοί, Τραϊκοί.

EPITH. Αρηῖοι, αρήφιλοι, αγχημαχοι,
ακμήτες, δικασπδοι, δῖοι, ἑλικωπες, δοοί,
αλκηντες, εὐκνημιδες, ἱπποδαμοι, καρνημο-
ντες, κλυτοπωλοι, λοχωντες, πολυπονοι, πο-
λυσθειῖς, μεγαθυμοι, φιλοπολεμοι, χαλκο-
χιτῶνες, χαλλοκνημιδες.

PHR. Μενεα—πνεοντες. Μαχης ακρητοι.

Μενος ασχετοι. Φαρεσσακων ὑπερνηγορες

της Αχαιων Αρηῖοι της Αχαιων.

Αχαιίδης, Αχαιός.

Εἰ δὲ κεν Αργος ἰκοιμεθ' Αχαιῶν. — Π. ι.

14.

Αχαιῆν.

A X

Αχαΐνη.
 Και σκυτος αμφιδρομ σικτον αχαΐνης. Suid.
 S Y N. Ελαφος.
Αχαλινος.
 Εχοντ' αχαλινον σιομα.—Arist. R. 862.
 S Y N. Αχαλινωτος, ακαθικτος, ακατασχε-
 τος
Αχαλκευτος. Vid. Τυφος.
 Πεδαις αχαλκευτοισιν εξυκται σίδας. Eur.
 Fr.
Αχαλκιδης, Αχαλκος.
 Ου μεν επί κτημυσιν αχαλκίδες εξεχον οπλαί.
 Tityph. 86.
 Ος νυν αχαλκος ασπίδων.—Soph. Oed. T. 200.
Αχανδής.
 Μυσας. φρεσιν αποικας
 Αχανδίας ορεινούς. Anac. 172. 49.
 S Y N. Περής, αλληρος.
Αχανη. (μετρον Περσικόν.)
 Ουκ, αλλ' αχανας οδ'ιγε χρυσια λεγει. Arist.
 A. 108.
 S Y N. Κιση. μεδιμνος.
Αχανής.
 Ες βυθον εξ αχανής χασματος ηριπτεσεν. Ep.
 I. 1.
 S Y N. Αμετρος, ευμεγεθης, υπερμεγεθης, α-
 περος, ανασατος.—αφωνος, αφανης, αφεγγής,
 εννείος.
Αχανοφρων.
 Ηδ' υς, αχανοφρων κικλησκειται.—Sibyl.
Αχαρις, Αχαριστος.
 Αθεος γ' ανημος, αχαρις ο φθορος. Eur. Andr.
 491.
 Κακής γυναικός χαριν αχαριν απωλειτο. Eur.
 Iph. T. 566.
 Ξεν' επεί εκ αχαρισα μεθ' ημῖν ταύτ' αγορευεις.
 Od θ 236.
 S Y N. Δυσχαριστος, αποθυμιος, ανδής, αφα-
 διος, ακομφης, ακαλλής, αμυσος, ανεπαρροδι-
 τος, ανηδονος, εκ ασέως, κακός, λυπηρός, χα-
 λιπός, αγροίκος, απαιδευτος, σκαίος.
Αχαρνίτης.
 Κιστος Αχαρνίτης.—Ep. I. 3.
Αχαρνεύς.
 —Δνο ποιμένες' εἰς μεν Αχαρνεύς. Theoc. 7.
 71.
Αχατης.
 Τῷ δ' αν ἐπὶ πλευρῇσιν ἰδοις ευωπὸν Αχατην.
 Dionys. 1075.
 —S Y N. Αμματοις, αμυμων, δειδρηεις, μιλο-
 παριος, πολυειδής, ουχρός
 P H R. Ολυμπιος λῆας. δειδροφυτος πετρα.
 Μ' ρφην παντοῖην επιειμενον εσθλὸν Αχατην,

A X

Εἰδος εχοντα διαφορὸν αμμαιμακετοιο λεοντος
 Τῷ μεν και προτεροισι λεοντοστερην ονομαῖαι
 Ηδ' ανεν ἡμιθεοισι.—κ. λ. Orph. L.
Αχειματος.
 Αχειματος μ' επεμπε συν ποταμῷ Aesch.
 Supp. 142.
 S Y N. Αχειματος, αχειμαντος, ακυμαντος.
Αχειρής.
 Καρλιναι, οκλαποδες, δικαρηναι, αχειρές.—
 Hom. B. 289.
 S Y N. Αχειρ, αχειρος.
Αχειρωτος.
 —Αχειρωτων ουτευμα.—Soph. Oed. C. 730.
 S Y N. Αχειροποιητος, αυτοποιός, αμματος.
Αχειλωϊος, Αχειλῆος.
 —Αιτ' αμφ' Αχειλωϊον ερρωσαντο. Il. φ. 616.
 E P I T H. Αργυροδίνης. Ναυτακτιος, Κα-
 λυδανιος.
 P H R. Αιτωλός ποταμός. ποταμῷ σθενος
 ὑψικαρῷ τετραορι φασμα ταυρας.
 —Ποταμος (Αχειλῆον λεγω)
 Ος μ' εν τρισιν μορφαῖσιν εξηται πατρός,
 Φοιτῶν εναργής ταύρος, αλλοτ' αἰλος
 Δρακὼν ἐλκτος' αλλοτ' ανδρειῷ τυπῷ
 Βεκρανός· εκ δὲ δασκην γενεαδός
 Κρηνοὶ διερρανοντο κρηταις ποτῷ. Soph.
Αχειρδός.
 —Και θοριγκωσεν αχειρδῷ. Od. ξ. 10.
Αχειραίς.
 —Ὡς ὅτε τις δρυς ηριπεν, η Αχειραίς. Il. γ. 389.
 S Y N. Λαυκή.
Αχειροντίας.
 Αχειροντίος γε σκοπελος αίματος αγής. Arist.
 R. 474.
Αχειρωσίς.
 —Εξ Αχειρωσίδος ακρης. Apol. 2. 752.
Αχειρων.
 Ἐνθα μεν εἰς Αχειροντα Πυριφλεγέθων τε ρεεσι
 Κωκυτος τε.—Od. κ 513.
 E P I T H. Λεπας, ανεξοδος, βαθύς, δινηεις,
 κυανεις, πολυκλωνος, πολυσυρος, συγνός, συ-
 γερός. ψυχρός.
 Ἐνθα περ αμβλυζων ποταμός διναισι βαθειαις
 Θειαι χρυσοροας Αχειρων κρυεῖ διὰ χωρη
 Αργυροειδής ὑδος προρεων, λιμνητε κελασὴν
 Ανδ'ιχεται' παταγεί δὲ παρ' οχθαισιν ποτα-
 μοῖο
 Δενδρεα τηλεθοντα ποτὶ σχῆδ'ον, οἷσί τε καρ-
 πός
 Βεβ'οθεν νυκτας τε και ηματα συνεχές· αἰεί—
 —Σχεδ'οθεν δὲ οἱ ἐπὶ ποληεις,
 Αρρηκτοὶ τ' αἰδ'ας πυλαι, και δῆμος· ονειρων.—
 Orph. 1140.

Ενθα

A X

Εἴθε δὲ καὶ προχῶσι ποταμὸν Ἀχιερντος. —
κ λ. Apoll. 2. 745.
Ἀχέω, Ἀχέω.
 —Καθ' ἔτος, θυμὸν ἀχέων. Il. ε. 694.
SYN. Λυπεῖμαι, ἀλγεῖν. ἀχύνμαι, ἀγα-
 νακτεῖν, ἀλυκτεῖν, ἀτεμῆμαι, χολοομαι, δυσ-
 κολαίνω.
Ἀχηνία.
 Καὶ προσπιζέει χρημάτων ἀχηνία. Aesch. Ch.
 299.
 Ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
 Ἔρρι πᾶσ' Ἀφροδίτα. Ag. 427.
SYN. Ἀγυρτία, ἀχρημοσύνη, ἀπορία, χρεῖα,
 ἐρδία, σπανία, σπασίς, ἐπιλειψίς, ὑστέρσις,
 ὑστέρημα.
Ἀχθινός.
 —Τίς δ' ὕστερνος ἀχθινός βροτῶν; Eur. Hipp.
 94.
SYN. Ἀχθινός, βαρὺς, μοχθινός, ταλαιπω-
 ρός, ἀλεγεινός, περιαλγής, λυπηρός, ολεθριός.
Ἀχθιδῶν,
 Αἰ δὲ τῷ παροντος ἀχθιδῶν κακῷ
 Τρῶσι σε.—Aesch. Pr. 26.
Ἀχθος.
 —Ολίγον δὲ μιν ἀχθος ἐπείγει. Il. μ. 452.
 Ω δειπνῶν ἀρήτων ἐκπαυλ' ἀχθῆ. Soph. El.
 206.
SYN. Βαρός, φορτίον, μόχθος, δυσφοροσύνη,
 λυπή, ἀνία. συγροτής, συγροτής, κατήφεια.—
 μῖσος, ἀγανακτισίς, ἀνδία.
ΕΡΙΤΗ. Ἀτλήτων, ἀλίαςον, ὀβριμον, ἐτω-
 σιον, βιοπλαίης, συγροτής, ὑπερβιον, ἐκ εὐαγ-
 καλον, δειματοσαγής.
Ἀχθομαι.
 Λιπὸν ἀχθομαι ἔλκος ὃ με βροτὸς ὑπασιν ἀνὴρ.
 Il. ε. 361.
 Ἀχθόμενῃ ὀδυνῇσι.—Ib 354.
SYN. Ἀχέω, δυσφορεῖν, ἀλαστεῖν, βαρύνμαι,
 ἀγανακτεῖν, ἀθήμεναι, μεριμναῖν.
Ἀχιλεὺς, Ἀχιλλεύς.
 Θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς.—Il. α. 199.
 —Ταφὸν δ' ἀνορεσεν Ἀχιλλεύς. Il. ι. 193.
SYN. Ἀιακίδης, Πηλεΐων, Πηλεΐδης.
ΕΡΙΤΗ. Ἀμυμων, ἀγαυός, ἀμύχανος, α-
 ρήσιος, ἀτειρής, ἀταρβής, ἀτασθαλός, ἀκαμα-
 τός, ἀμειλικτός, ἀταρτηρός, ἀποντιστής, αἰχ-
 μητής, βαρυμηνίς, δῖος, Διῷ-φίλος, διογενής,
 διοτρεφής, δαΐφρων, δυρικλυτός, ἐκπαυλός,
 εὐμελής, ἐριθυμής, ευφρων, ευπτολεμος, θεοεικε-
 λός, θοός, ξανθός, θαρσαλέος, θεοειδής, ζα-
 θεός, καρτεροβύμιος, κρατερὸς, κλειτὸς, ισυθεός,
 ισταειμος, λαίψηροδρομος, μεγαλήτωρ, μεγαθυ-

A X

μος, μεγαλοφρων, μινυθαδῖος, οἰζυρὸς, ὀβρι-
 μοεργός, ὀβριμος, κυδαλιμος, ολόδος, μέγας, μα-
 γαλοσθενής, ρήσηνερ, νεκροπερινης, Πηληϊάδης,
 ποδάς, ἀκλός, ποδάκτες, ποδάρκης, πτολιπάρ-
 θος, περικλυτός, πελώριος, παιδοφόνος, φαιδι-
 μος, φιλοπτολεμος, Σκυριτής, Φθιωτής, ὠκυμο-
 ρος, ὑπερβύμιος.
PHR. Ἀριστος Ἀχαιοῦ. Ὀρχαμος ἀνδρῶν, ἐρι-
 νας αἰὸς.
 Καρτος εὐσθενειῶν Ἀργείων. πυργος αὐτῆς.
 Οἶρος Ἀιακιδῶν, γυοχαλκον.
 Αἰθων λυκος. Τυφὸν Πελασγικός. Id. Περσῆς
 δαίτη μαχῆς. Id
 Θαρσαλέος ποτὶς Διδάμινος. Opp
 Μενος πύθραστουρος Ἀιακιδῶν Cal.
 Παιὶς Ἀλίας Θετιδός. Eur.
Ἀχλαΐνια.
 —Ἀγτὶ τῆς ἀχλαΐνιαις
 Ἐσθῆτα ληψί.—Eur. Hel. 1298.
Ἀχλαΐνος.
 Ἀνδρῶν ἀχλαΐνων ἐδάκε φρενας.—Sim.
SYN. Ἀχίτων, ἀειμῶν, ἀπειπλος, γυμνός.
Ἀχλος.
 Βροτοῖσιν δ' ἀχλος ποδῖα γὰς
 Οὐ καρπίζεσ' ἀροταίς. Eur. Hel. 1243.
SYN. Ἀχλοειδός, ἀχλωδής.
Ἀχλυσος.
 Καὶ γαμον ἀχλυσεντα.—Mat. 3.
SYN. Αἰδῶς, σκοτεινός.
Ἀχλυοπέζα.
 Ἐς δυσὶν ἀχλυοπέζαν.—Tryph. 205.
Ἀχλὺς.
 —Κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κελύτ' ἀχλὺς. Il. ε.
 696.
 —Καὶ ἀχλὺα ρυκτὸς ἐρεμνῆς. Orph. 339.
SYN. Ζοφός, σκοτός, γνοφός, δνοφός, ἀπὸ ἡ,
 ἐρεβός, ἀβρομία, ομίχλη, ψέφος, ἀχρη.—νεφελή.
 —ἀμβλυοπία.
ΕΡΙΤΗ. Αἰνὴ, ἀσκιος, ἀθῆπτος, ἀσκοπος,
 αὐσαλεια, δνοφερά, ζοφερά, ἐρεμνὴ, ἐπισμυγερὰ,
 θανατηφόρος, διεσπίση, γυνοπαχῆς, κελαινή,
 κακὴ, ολεσιμύετος, χλωρά.
Ἀχλυς.
 —Ἡχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς. Od. μ. 406.
SYN. Ἡλυγίζομαι, σκοτίζομαι, σκοτιζομαι—
 ἡλυγίζω, σκοτίζω, συσπιάζω, συσκοτάζω.
Ἀχρη.
 —Ἀποπῆσι δ' ἄλδς ἀχρη. Il. δ. 426.
 Ως δ' ἀνέμος ἀχρης πορεῖ.—Il. ε. 499.
SYN. Ἀφρος, ἀσβολή, —ἀχλὺς, καπτός.—
 εὐτρον, ρυπαρία.—ἀχυρον.

Ἀχρης.

Α Χ

Αχρεός.
 Τὴς τὸν ἀχρεὺν Ερμῆν σὲ παρ' ὑπὸ πλεγμασίῃσι
 ἐθικται· Ερ. 1. 6.
SYN. Ἀγνείσις.
Αχρυμαί, Αχομαί.
 —Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι μοῖσιν Αχρυμαί—Od.
 ξ. 170.
 Νῦν δ' ἀχομαί—Od. σ. 255.
SYN. Ἀχθόμαι, ἀχέω, ἀγωνία, δύσαμα-
 σχάστω, ἰσθμαίνω, λυτῶμαι.
P H R.—Ἡσὺ βαρεὴν νύκτιν ἀτῇ
 Θυμὸν ἔδωκ'.—Apoll.
Αχολός.
 Νηπτεύς τ' ἀχολάτης, κακῶν ἐπιλήθοι ἀπάρτων.
 Od. δ. 221.
SYN. Ἀγανός.
Αχορευτός, Αχορός.
 Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχορευτός—Muf. 274.
 Αχορός σίοναχας.—Eur. Andr. 1037.
 Οἷε μοῖρ' ἀνυμνέταις
 Ἀλυρός, ἀχορός, ἀναπύρρῃ. Soph. Oed. C.
 1287.
Αχρός.
 —Ἐπεί μιν ἀχρός κρεδίνῃ καὶ θυμὸν ἱλάνει. II.
 6. 171.
SYN. Ἀρία, ἀλγος, ἀδυμία, ἀχθος, λυπη.
 Σλίψας.
ΕΡΙΤΗ. Αἰνόν, ἀπλόν, ἀλαστόν, βαρυ-
 ζήλον, δριμύ, ἀλεγυόν, ἀμεγαρτῶν, θυμο-
 φθόρον, θυμολυγόν, ἐλεεινόν, σπικνόν, οἷον, στυ-
 γερὸν, πολυστόναχον.
P H R. Αχρός νεφέλη μελαίνα Hom.
Αχραντός
 —Παρθενικὴν μίτην ἀχραντὸν εἶναι. Κισίη.
 2. 73.
 Σοφίας ἀχραντὸς φθίς. Syncl.
SYN. Αχρανής, ἀχρανός, ἀγνός, ἀμωτός,
 ἀφαιτός, ἀμολυντός, ἀδικτός, ἀμωτός, ἀ-
 προτιμάτος.
Αχράς (σὺν ἀπυρί)
 Αχράς τις ἐν πλάτῃσιν ἔχει τὰ σίτια. Ag.
 Ecc. 355.
Αχρεῖον, (Adv.)
 Αχρεῖον κλαζόντε—Theoc. 25 72.
 Ἀλγιστὰς δ' ἀχρεῖον ἰδὼν—II. 6. 269.
SYN. Αχρεῖος, ἀπρητός, ἀσικτός, ἀπικτο-
 τας, παραλοσμός, ἀκοσμός, ἀσχημονας, φαι-
 κτός, σπῆτος, ἀχρηστος, ἀνοήτος, ἀλυσίτελος.
Αχρεός
 Τὴν σὺν ἀχρεῖαι δύναμιν.—Eur. Herc. 58.
SYN. Αχρεῖος, ἀχρεός, ἀπιοκός, ἀπρε-
 πής, δύσειδης, κύφος, φάυλος.

Α Ψ

Αχρεῖος, Αχρεός.
 Καὶ ποτὸν ἀχρεῖον ἀμαιομακτεῖ σιεν ἄλμης.
 Muf. 328.
 Αχρεῖον μετανοίαν ἐμαμφοτο—Hom. B. 69.
SYN. Αχρεῖος, ἀχρησίμος, δύσχετος, ἀνω-
 βελής, ἀδοκιμος, βλαβερός, κακός, ἀτριβής,
 ἀτοπος, πτωχός, ἀλυσίτελος, ἀσυντελής, ἀσυμ-
 φορός, ἀνοήτος, ἀνωφελής.
Αχρημοσύνη.
 —Αχρημοσύνη γὰρ ἀνάγει. Od. ε 502.
SYN. Αχρημία, ἀχρηματία, ἀμνηστία, ἀκλή-
 μοσύνη, πτωχία.
Αχρημων.
 Εἰ δέ τις ἀχρημων, πέντης δέ μιν ἐργα βιάταις
 Solon.
SYN. Αχρηματος, ἀχρυσός, ἀναργυρός, ἀ-
 βιος, ἀπορός, αἶρος, ἀκλήρος, ἀχην, ἀχής.
Αχρη, Αχρίς.
 Νῆτας ἀχρη μάλα κτεσας—Od. σ. 369.
 Αχρη; ἀπλοῖσεν.—II. δ 522.
SYN. Ἐως τὸν. Καθολ. μεχρη, εἰσέκειν.
Αχυρμιά, Αχυρῶν.
 Αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί.—II. 6. 502.
 Κλητῆρι τ' εἰς ἀχυρῶνας ἀποδεδρακῆτι. Ag.
 V. 1301.
SYN. Αχυροβηκία.
Αχυρον.
 Τὴς γὰρ μετοικίς ἀχυρὰ τῶν ἀσῶν λεγώ. Ib.
 A. 307.
 Ἐκκαλαμας ἀχυρον τελεῖται τημ' σδ' ἐμαλίστα.
 Theoc. 10. 49.
SYN. Ἀθύρ. κερση. κυρῆα, τὰ.—αχρη.
Αχυροτόρι.
 Καὶ τράβελος ἄξιος ἀχυροτρίδας—Er. 1. 6.

Α Ψ

ΑΨαλακτός.
 ΑΨαλακτός—Arist. L. 275.
ΑΨαυτός.
 Νηδυῖον ἀΨαυτός ἐπὶ ζωὴν δορε χαλκός.
 Ap. 2. 113.
 —Πολυδύμονος ἀΨαυτοῖο. Orph. L. 74.
SYN. ΑΨαθής, ἀτιμωρητός, ἀδικτός, ἀκινη-
 τός, ἀχραντός, ἀΨαλακτός, ἀεταφός, ἀμια-
 τός.
ΑΨεύς, ΑΨετός.
 ΑΨεύς—τερας. Soph. El. 499.
 Ἀνθρώπων δ' ἀΨετός ἐπὶ χθονὶ γιγνεται υἱός.
 Theog. 797.
U u **SYN.**

$\mathbf{A} \quad \Psi,$

S Y N. Ἀμώμος, Ἀμυμων.
 Ἀψευδῶς.
 —Πρὸς δ' ἐμ' ἀψευδῶν αἰ. Soph. Tr. 476.
 S Y N. Ἀψευτῶς.
 Ἀψευδῶς.
 Πῶς τ' ἀψευδῶς καὶ ἀληθῶς—Hel. θ. 233.
 S Y N. Ἀψευγός, ἀλυστός, ἀληθεύων, ἀ-
 πλάτος.
 Ἀψικτός.
 Τὸς γ' ἀψικτῶ παταξῶ
 Τὸν κορυφῶ τον γραβόν. Arist. L. 658.
 S Y N. Ἀκαμάτος, ἀμαλαπύγος, σκληρὸς, ἀ-
 καταμάκτος, ἀξέσος, ἀκαρτός.
 Ἀφρητός.
 —Τίς ἀφρητός ἀριστῶσθαι. Arist. V. 750.
 Ε Ξ Η Ρ. Μη ἐφαρμακτικός.
 Α Ψ Ι Σ.
 Μῆπως ὡς ἀσπίσι λιπὼ περ ἀλόντες—H. ε. 487.
 S Y N. Ἀψιμα, δρομὸς, σφυγμῶδες, σφαῖρη,
 πρῶσφι, συραφῇ, συναρξία—καρπῆ, κυφῶν,
 καμάρῃ, φάλλῃ, ψαλγύμα, χιλιῶς, χιλιῶν—
 ψλαφῶμα, ψλαφῶσις.
 Α Ψ ο ρ ρ ο ς.
 —ΑΨορρῶς ὀκνεύοντο. H. σ. 359.
 S Y N. Παλιρρῶς, παλιρρῶθιος.
 Α Ψ ο ρ ρ ο ς.
 Τὰ μὲν ἀρ ἀψορροὶ πρὸς τὸ Ἴλιον ἀπονέοντο. H.
 γ. 313.
 S Y N. Παλιρρῶμος, οπισθορμητός, οπισθοπόρος.
 Α Ψ ῆ ς.
 —Λυθὼ δ' εἰ οἱ ἀψῆς πάντα. Od. δ. 794.
 S Y N. Ἀψῆς, ζεύγμα, μελὸς, γυῖον, κῆλος.
 Α Ψ ο ρ η τ ὂ ς, Α Ψ ο ρ ο ς.
 Ἀλλ' ἀψορητός ἐστιν κοχυμῶν. Soph. Aj. 321.
 —Μητ' ἀψορον ἰχθύος. Call. 2. 12.
 S Y N. Αθροβός, αθρομός.
 Α Ψ υ χ ι α.
 Σημεῖα—ταῦτ' ἀψυχίας. Eur. Alc. 727.
 S Y N. Ἀνασφρία, ἀτολμία, ἀθυμία, λειποθυ-
 μία, λειπαψυχία, ἐκπληξίς. δακτύλῳ.
 Α Ψ υ χ ὂ ς.
 Ψυχὰν ἀψυχον ἔχοντα. Arist. R. 1369.

A Q

—Α. Συζητῶντες εὐκότεις ἐκδιώκοιεν. Ap. 4. 122d.
 S Y N. Ἀδύμω, ἀπολλόμενος, ἐκφυγὼς, λευτερω-
 χωδὴς, ἀβίωτος, δειλός, ἐκπληκτός, ἀπνοός,
 ἐκφοβός.

Α Ω

Α. Ω. Vid. Ἀδύμω
 Αω. Vid. Ἀπαι.
 —Αὐτὸς ἄρ' — Παύχ' ἡ μάλ' ἀχραῖς. — Ap. 1. 635.
 Αωρί, (Adv.)
 Παλλὰκι νυκτὸς αὐρί — Theoc. 11. 40.
 S Y N. Πρῶτος, ἀκρωτός, αὐτὸς ὡρᾶν, παρὰ
 κείρον. παρακείριος.

Αωρία.
 Ἀλλ' αωρίαν ἥκοντες — Arist. A. 234
 S Y N. Αἰαρία — αἰαρία, ἀσχηματιστά.

Αωριος, Αωρος.
 —Ὁ δ' αωριος αὐτίκα μᾶλλον. Αἰα.
 —Τῆς ντοῖ αὐδὲς ἐπὶ δαδύμα πάντες αωρος.
 Od. μ. 89.
 Ω τῆς αωρος θυγατὲρ ἀβλίας τυχῆς. Ευκ.
 Hes. 423.

S Y N. Ακρεπῆς, αἰκῆς, ἀκαίριος, ἀμερμῆτος,
 ἀχρηρῖ, ἀπικαντός, ἀπειταίρος, εἴωρος, ἔρω-
 ρος, καταίωρος, παταίωρος. — αὐοικίος, αὐνομφο-
 ρός — ὡμῆς.

Αωρονυκτός.
 —Αωρονυκτὸν ἀμφοδᾶμα. Aesch. Ch. 32.
 S Y N. Μεσνονυκτίον.

Αωτιω.
 —Τι παυρυχὸν ὕπνον αὐτῆς; II. κ. 159.
 S Y N. Αωτιω. — ὡφῆα, ὡλεα, ἀπαρῆς, —
 καθιδύω, ἀποκοιμασθαι.

Αωτον, Αωτος.
 —Εὐστροφὸς οὐδ' αωτῶ. II. γ. 599.
 Ἐπὶ αὐτῶν αὐτῶν γλυκύν. Pind. Ol. 5.
 —Λιγυότῃς λεπτῇ αὐτων. II. ι. 657.
 —Ἠρώων Δείος αωτος. Theoc. 13. 27.
 S Y N. Αἰβός, — ἔριον. — ὡσμος, ὡφῆαρος.

 $A \quad \Omega$

A Ω . Vid. ~~Agax~~
An. Vid. ~~Anax~~

—Αὐτὸς ἦν.—Παύλ. ρωμ. αχρ. α.—Αρ. 1. 635.
Αὐρί, (Adv.)
 Πολλὰκι νυκτὸς αὐρί.—Theoc. 11. 40.
 S Y N. Πρῶτος, ἀκίρως, αὐρὶ ὕψους, παρὰ
 καίρῳ. παρακαίρως.
Αὐρία.
 Ἀλλ' αὐριαν ἥκοντες.—Arist. A. 23.
 S Y N. Αὐαρία.—αὐαρία, ἀσχηματισμένη.
Αὐριος, **Αὔρος**.
 —Ὁ δ' αὐριος αὐτίκα μᾶλλον. Αἰκ.
 Τῆς νητοῦ σφιδες ἀπὸ δαυδαίου πάντες αὔροι.
 Od. μ. 89.
 Ὡ τῆς αὐρὸς θυγατρὸς ἀβλίας τυχῆς. Ευκ.
 Hes. 423.
 S Y N. Αἰρετῆς, αἰκῆς, ἀκαίρος, ἀμερμῆτος,
 ὀχρεῖα, ἀπαικῆτος, ἀπεικῆτος. εἴωρος, ἐρω-
 ρος, κατὰ αὔρος, πατὰ αὔρος.—αὐοικῆτος, ἀσυμφο-
 ρος.—ὤμης.
Αὐρονυκτὸς.
 —Αὐρονυκτὸς ἀμφοδῶμα. Aesch. Ch. 32.
 S Y N. Μεσονυκτίον.
Αὐτεω.
 —Τι παννυχὸν ὕπνον αὐτεῖς; II. κ. 159.
 S Y N. Αὐτεω.—ὕφατω, φλεω, ἀπαρτίζω—
 καθιδύω, ἀποκοιμασθαι.
Αὐτον, **Αὐτος**.
 —Εὐστροφὸς δὲ αὐτῷ. II. γ. 599.
 Ἐπὶ αὐτῷ αὐτῷ γλυκύν. Pind. Ol. 5.
 —Λιγυότῃ λατρίῃ αὐτον. II. ι. 657.
 —Ἡρώων θεῶς αὐτος. Theoc. 13. 27.
 S Y N. Αὐτός.—αὐτῷ.—ἑσθῆτος, ὁμαρτος.

B A

B A B A Ξ.

—Τριπλᾶς θυγατρὸς ὁ σπέρμα βαβαῖς.
Luc. 472

SYN. Ρητωρ.—αδολεσχός, φλυαρός
αδύλων

—Βαβυλων, ἰερὰ πόλις· ἢ ῥά τε πᾶσαι

Τηχεῖν ἀφ' αὐτοῖσι Σιμεράμει ἐσφρασαν.
Don. 1000.

EPITH. Ασσυρία, κραταιά, σάματις, ὑ-
περφιάλος, μεγαλή, πολυχρύσος, χρυσοφρόνης,
χρυσόπτερος.

P.H.R. Πυλуетης, βασιλεία, μὴν κοσμοῖς
κρατῖσα. Sibyl.

Βαγμα.

—Αἰανὶ δυσθρα βαγμάτων. Aesch. Pers. 640.

SYN. Αὐδή, ἔρως, λογισμ. φωνήμα.

Βαδῆν (Adv.)

Τῷ δὲ βαδῆν ἀπιοττος—II v. 516.

SYN. Εἰσαδῆν, κρήνη, κορυφὴ ποδῶν—κλι-
μακίδος.

Βαδῖον.

—Δια ψαμμοῦ βαδίζε. Hom. M. 320.

SYN. Ατραπίζω, βαίνω, βασκω, βίβαιω,
εἶμι, κινώ, ἀχομαι, ἐρχομαι, πορεύω, πορευο-
μαι, περιπατέω, ὁδοιποροῦμαι. ἰδεύω, γίβω.
P.H.R. Πικνωλάκτον ποδὸς ἰχθὺς ἐπὶ γῆνι.
Ταμῶν κενῶνα καλεῖται. Αἰλλοπον εἶχε πο-
ρευν. Noss.

Βαδίσαι.

—Τὴν βαδίσιν τῶν πλουσιῶν. Arist. V. 1168.

SYN. Εἰσοδος, παροδος, προσοδος, πορευ-
ματος, πλυσίς, πορεία, ἐσόδους, βαδῖς.

Βαδίστης.

Ταχὺς βαδίστης τερματὸν ἀνθ' ἡμέρας. Eur. M.
1182.

SYN. Δρομῖς.

Βαδιστικός.

—Ὅς οὐτως γὰρ καὶ βαδιστικῶν. Arist. R. 128.

SYN. Ταχυπύς, ὀξύπυς.

Βαδῖς

Ἡ δὲ βαδῖς νηστῶν γούαν καὶ δένδρα καλυπτεῖ.
Ep. l. 6.

SYN. βαδισμα, βαδισμός, βαδισίς.

Βαζω.

Ὅς τ' εὖ μεν βαζοῦσι, κακῶς δ' ἐπὶ τὴν φρονεῖσθαι.
Od. σ. 167.

SYN. Αἰδῶ.

Βαθμῖς. Βαθμῖς

—Ἀντὶς ἀκρὰν βαθμίδων ἀπὸ. Pind. Pyth. 1.

Βαθμὸν ἐπὶ σπικάρῳ πεισας ποδῶν—Aesch. 3.
1334.

SYN. Βασίμει, βῆμα, βασις, βαθρον, ανα-
βαθμῖς, αναβαθμῖς, αναβαθμῖν, κλίμαξ, κλι-
μακτῆρ, πλίξ, κροστὰι.

Βαθος.

Δὺ δὲ βαθὸς λιμνῆς.—Hom. B. 85.

Ὀσμὴ χωρὶς ἐς βαθὸς κυκλῆ. Arist. Av. 1712.

SYN. Βαθυτής, βαθυσμα, βάθος, βυθός,
βυσσός, βυσσάμα—ὕψος.

EPITH. Ἀλμυρὸν, νυχίον, πορτίον.

Βαθρεα, Βαθρον.

Ἀγίος ἐκὼ βαθυχαῖος—Βαθρεας. Aesch. Supp.
865.

Ὁς κλονεῖς Διὸς ἱερὸν βαθρον—Oiph. H.

SYN. Βαθμός, βασις, ὑποβαθρον, ὑπερβαθρον,
ὑπερβάσις, καταλίψ, ασκατῆς, ἐδ' ἐθλίου, δε-
μῆλιον, ἀγαλμα.

Βαθυω.

—Βαθυὲ δὲ χῶρον ἅπαντα. Π. ψ. 421.

SYN. Εκκαίλων, κοιλαίνα.

Βαθύς.

—Βαθύς δὲ τε Ταρταρὸς ἀμφοῖς. Il. θ. 481.

—Βαθεὶν πελεμιζέμεν ὕλην. Il. π. 766.

—Βαθὺ γῆρας. Synes.

SYN. Βυθίος, ἐμυθίος, πολυεθής, εὐευστος,
τανάς, παχύς, ὑπερμεγέθης.

Βαθυκύλος.

Φροντίδα καὶ νῆν καὶ βαθυκύλον. Aesch. Pers.
142.

SYN. Βαθυμῆτης, βαθυφρον, βαθυγυμνῶν,
κρυφῆς.

Βαθυγείος.

—Βαθυγείον ἐμὴν πολλὴν ἐφρασε Βατῶν. Call.
2. 65.

SYN. Βαθύγεις, βαθυληῖος, ευγείος.

Βαθυδίνης, Βαθυδίνης.

—Επ' ὠκεῖαν βαθυδίνην. Od. κ. 511.

—Παρ' ὀρεσίων βαθυδίνηντα Σκαμανδρον. Il.
φ. 603.

Βαθυδοξός.

Τυρδαρίδων βαθυδοξοὶ γειτονίαι. Pind. Pyth. 1.

Βαθυζωνός.

—Βαθυζωνὴς τὰ γυναῖκας. Il. ι. 590.

Βαθυκαμπής.

Καὶ βαθυκαμπῇ κλῖδα συνῶν.—Suid.

Βαθυκληρός.

Οὐτε βαθυκληρῶν, ἐτ' ἀσπετα μῦλα νεμοτῶν.
Hom. XLIX. 2.

SYN.

B A

SYN. Βαθυκτενος, βαθυπλutos, αφενός.
 Βαθυκολπτος
 —Και Δαρδανίδης βαθυκολπος. II. σ. 339.
 Βαθυκολπτε γὰς αἰθλοῖς. Pind. P. 9.
 Βαθυκρημνος.
 —Βαθυκρημνισι δ' αμφ' ἀπταῖς Ἐλωρ. Pind.
 Nem. 2.
 Βαθυκυμῶν.
 Ὁς ναιεῖς πορτοῖο βυθὸς βαθυκυμῶντος ἀγρῆς.
 Orph. H.
 Βαθυλειμῶς, Βαθυλειμῶν.
 —Ἡδ' Ἀρθεῖαν Βαθυλειμῶν. II. ε. 151.
 —Κίρρας Βαθυλειμῶνα πέτρων. Pind. Pyth.
 10.
 Βαθυλήϊος.
 Εἰ δ' ἐτθεῖ τεμενὸς Βαθυλήϊον—II. σ. 550.
 SYN. Βαθυγενίος, ευγενίος, ευκαρπῶτος, ευκάρ-
 πος, σιτοφόρος.
 Βαθυμαλλῶς.
 Δερμα τε κρεῖττον Βαθυμαλλον ἀγνῶν. Pind. P. 4.
 SYN. Βαθυβριξ, Βαθυτριχος, τριχωτὸς, πο-
 λυβριξ, μαλλοφόρος, λαχρὸς, λαχρηῖς.
 Βαθυμητής.
 —Βαθυμήτα Χειρῶν
 Τραφῶν τῶν Ἰασονα—Pind. Nem. 3.
 SYN. Βαθυκυλῶς.
 Βαθυξυλῶς.
 —Τὸ δ' ὕλης ἐν Βαθυξυλῶ φασγ. Eur. B.
 1136.
 SYN. Βαθυσκίος, ἀνηλός.
 Βαθυπεδῖος.
 —Εἰ Βαθυπεδίῳ Νεμεῖα. Pind. Nem. 3.
 Βαθυπλοκαμῶς. Vid Βαθυχαίτης.
 —Βαθυπλοκαμῶς Κυβερῆα. Apoll. 1. 742.
 Βαθυπλutos.
 Εἰρηνη Βαθυπλutos—Eur. Fr.
 SYN. Βαθυπλευσίος, Βαθυκλῆρος.
 Βαθυπολεμῶς.
 Βαθυπολεμῶς τεμενὸς Ἀρεῖος. Pind. P. 2.
 SYN. Αἰθῶν, δαίς, πολεμῶς.
 Βαθυρρεϊτής, Βαθυρρεϊων, Βαθυρρεός.
 Οὐδε Βαθυρρεϊτῶν μετὰ θένος ὠκεανῶ. II. φ.
 195.
 —Βαθυρρεϊοντὰ τε καλπῶν. Apoll. 2. 661.
 Εἰς ποταμὸν εἰλεῦντο Βαθυρρεῶν—II. φ. 8.
 Βαθυρριζῶς.
 —Βαθυρριζῶν περ εὔσαν. Apoll. 1. 1199.
 Βαθυσκαφῆς.
 —Ἡ Βαθυσκαφῆ κορεῖ κρυφόν γιν. Soph. El.
 437.
 Βαθυσκίος.
 Πέτρης εἰς κενυμῶνα Βαθυσκίον—Hom. M. 229.

B A

Βαθυσκοπέλος.
 Οὐλυμπὶ δὲ Βαθυσκοπέλῳ πρῶτος ἐρυμνός.
 Orph. 462.
 SYN. Αἰπεινός.
 Βαθυσπορός.
 —Ποτὴν τὸ Βαθυσπορὸν ὕδωρ. Orph. H.
 Βαθυσερῶν.
 Ὁς ναιεῖς πορτοῖο Βαθυσερῶν θιμῶνα. Ib.
 Βαθυσερῶτος.
 —Βαθυσερῶτος δ' ἐνὶ λεκτροῖς. Mus. 266.
 Βαθυσχοῖνος.
 Ἀσπῶν δ' ἰκοντο Βαθυσχοῖνον—II. δ. 383.
 Βαθυτριχος. Vid Βαθυμαλλῶς.
 —Εὐδὰ τε μῦλα Βαθυτριχα βοσκέται αἰεῖ. Hom.
 A. 412.
 Βαθυφυλλῶς.
 —Τὸ πλεονεχθῆ Βαθυφυλλῶ. Mosch. 5.
 SYN. Εριφυλλῶς, εἰσοφυλλῶς, πολυφυλλῶς,
 φυλλοδῆς, κλαδωδῆς, βλασθῆς, εὐβαλῆς, εὐπι-
 τάλος, πολυκομῶς.
 Βαθυχαῖος.
 Ἀγροῖς ἐγὼ Βαθυχαῖος. Aesch. Supp. 865.
 E X P. Μεγαλὸς ευγενῆς. μαλα ἀγαθός.
 Βαθυχαίτης.
 —Ἡ γῆ μὲν Ἀριστῶς Βαθυχαίτης. Hecf. 3.
 977.
 SYN. Βαθυπλοκαμῶς, πολυκομῶς.
 Βαῖων.
 Οὐρανὸς ἐπὶ καρῇ, καὶ ἐπὶ χθονὶ Βαῖων. II.
 δ. 443.
 SYN. Εμβαῖων, ἐπιβαῖων, προβαῖων, δια-
 βαῖων, βαδίζω, βίβω, περιπατῶ, πρῶτον
 εἰσχω. ὀδύνομαι.
 Βαῖός.
 —Χαῖς Βαῖόνων σπῆνδ. Ep.
 —Πότερον εἴχῃ Βαῖός. Soph. Oed. T. 769.
 SYN. Μικρός, σμικρὸς, τυτθός, βραχὺς, ε-
 λαχρὸς, ἡλαδός, ἀλαρῆς—μονός.
 Βαῖτα.
 Τὰν Βαῖταν ἀποδύς—Theoc. 3. 25.
 SYN. Διαφθῆρα, εἰσύρα, κλητύρα.
 Βακῆλος. Vid. Εὐνύχος.
 Βακῆλος εἶ. Prov. Suid.
 Βακτηρία, Βακτηρίων, Βακτρεῦμα,
 Βακτηρία γὰρ ἐστὶ παιδεία βίη. Sent.
 —Διοικῶν καὶ πᾶσι βακτρίων. Arist. A.
 447.
 Τί με—Βακτρεῦμασι τυφλῶ.
 Ποδὸς ἐξαγαγῆς εἰς φῶς. Eur. Ph. 1565.
 Βακτρον.
 Δόσω καὶ μετὰ Βακτρον, ὃ οἱ ποδῶς εἰς δὴ
 ἀξί. Call. 5. 127.
 SYN.

B A

SYN. Σκηπαίον, σκηπών, σκιμπών, σκιπών, σκλή, σκυτάλις, ραβδος, ροπαλόν.
 EPITH. Αμπελίδην, αυτοφλόην, γηροκόμον, κισσίδην, ἀπολεμον, ευπαγές, ευματρον, ἡδύ, ὀλοσχερές.
 Βακχία.
 —Βακχίας καλῆς
 Ιατρος ἐλπίς—Aesch. Ch. 696.
 SYN. Ευφροσύνη, βακχεύσις.
 Βακχη.
 —Αἰδύμενα φερομαι Βακχη νεκυν. Eur. Ph. 1511.
 SYN. Βασσάρα, βασσαρίς, μαντιπύλος, θυάς, μαινάς.
 Βακχαι, Βακχίδες.
 Ω Βακχεῦ, Βακχεῶν
 Μητροπολιν Θῆβαν ναιων. Soph. An. 1135.
 Εἴθα Κερυκίαις νυμφαί
 Στεγχέσι Βακχίδες. Ib. 1142.
 EPITH. Ασιαδές, Καδμῆαι, θυροφόροι, ἐκφρονες, παραπλήγες, νυκτιπόλοι, φιλοπαίγμονες, χαροταί, λευκοπόδες, κισσοφόροι.—
 Απλάκεις, ἀπλοκοί, ἀθωρηκτοί, ἀπλοίμοι, ἀρσινάται, ἀλεξίγαμοι, Βρομιαί, Ελευσίνιαί, Ἰνδοφόνοι, Ἰσμηνίδες, λυσσαδές, ορεσιβίτοι, λυσισθεῖραι, θεσπυτοί, μανιδεῖς, ὑγροτόροι, ὑψαυχεῖς, ρηξήπορες, φιλανθεμοί, φιλοκροταλοί, φιλοκαρβμοί, χαλκοχιτώνες, χροσπλέκεις
 RHK Λαρυγίαι κισσοφόροι γυναικες. Pind.
 Κυμβάλα δ' ἐκινεσσι. ἀγρία κεμαῖσσαι Nonn.
 Ἥτε θ' αὖ τυπύσσει παρρησὸν ὀμμα τίταιναι,
 Γυμνὸν ἐπισπένσει καρὴ κυναμπυκὴ κισσῷ Τυγρ.
 Οἰνάδες ὠσχοφόροι, τριατηρίδες. ἀνθοκαρηνοί, Βακχη—ἐγερσιχοροῖο τίβηται. Opp.
 Βακχεύαρχος.
 —Και Βακχεύαρχον ᾄσαι. Ar. Eq. 406.
 Βακχεῖος, Βακχεῖωτης, Βακχευτής, Βακχευταρ.
 —Περὶ ἀλλὰ δ' ὁ Βακχεῖος Διονυσος. Hom. XVIII. 46.
 —Ἴν' ὁ Βακχεῖωτας αἶ
 Διονυσος ἐμβατεύει—Soph. Oed. C. 710.
 Αἰγόμελεις, βακχευτά, —Orph. Hym. Παν.
 —Βακχευτορ, βοτρύχαιτην Ep. l. 1.
 SYN. Ευῖος, Βακχικός, Βασσαρικός.
 Βακχικός, Βακχιακός, Βακχικός, Βακχεύς.
 —Βακχικός ἀγνόν. Orph. H.
 Βακχιακὰς ἀνα νύκτας.—Ib.
 —Βακχίς και Διδύμεν.—Ib.
 Βασσαρ, και Βακχεῦ—Ib.
 Βακχεύματα.
 —Ἀντὶ δ' Ευῖων βακχεύματων. Eur. C. 25.
 Βακχεύσιμον, τῶ

B A

—Το γὰρ βακχεύσιμον
 Και το μανιδές, μαντικήν πολλὰν εἶχε. Ib. B. 298.
 Βακχεύσις.
 —Πικρὰν βακχεύσιν εν Θῆβαις ἰδών. Eur. B. 357.
 SYN. Βακχία, Βακχεῖα, παροῖνια, θυσία.
 Διόνυσια
 Βακχεύω, Βακχιάζω.
 Μαινομεθα ξυν ὄρμα βακχεύων. Soph. An. 140.
 Και βακχιάζων ἐξ ἰδρας μεθωρμωσ. Eur. B. 929.
 SYN. Αναβακχεύω, εὐβακχεύω, βακχεύομαι, καταβακχεύομαι, εὐθεαζω, εὐθεσιαζω, σαβαζω, μαινομαι, παροινεομαι, ἐπικωμάζω.
 Δαιμονίης κακοτήτος εὐβακχευθῆσαν ἱμασθλη.
 Nonn.
 Βακχιάδαι.
 —Βακχιάδαι, γενεὴν Εὐφρυθῆν εἰότες. Apoll. 4. 1212.
 Βακχος.
 —Μανιδέος ὄργια Βακχῆ. Theoc. 26. 13.
 SYN. Διονυσος, Ζαγρεύς, Ιακχος, Κυβήλος, Σαβασιος, Λυαῖος, Μεθυμναῖος, Νυκτελιος Οσίρις.
 EPITH. Αἰσπρεπής, ἀκροκαλιξ, ἀληθής, ἀπμῶν, ἀτρίμος, ἀταρβητος, ἀπαλός, ἀμπελοφυτὰρ, ἀγλαοδωρος, ἀλεξήτηρ, ἀεξίφυτος, ἀδακρυτος, ἀπειθῆρος, ἀκοιμητος, ἀκορητος, ἀθηντος, ἀτιδῆρος, ἀναλίσ, ἀνστατος, ἀπῆρομοχθος, ἀκισσιπορος, ἀκισσοκομής, ἀρχηγονος, ἀμνηδης, ἀκηρυκτος, ἀθηριτος, ἀπῆλητηρ, ἀρχεκακος, ἀμνητωρ, ἀμωμητος, ἀμμαιμακίτος, Αἰγυπῆσις, βοτρυόης, βριαρὸς, βοροτοσός, βοοκραρος, γιγαντοφόνος, γαλπηαῖς, γυναιμαίνης, δωρυσός, δορικτήτος, δολοῆς, διισσοφύης, διισσοτοκος, δολορραγής, δεξιόπλος, δυσερως, δρακοτοκόμος, ἐχιδνοκόμος, εἰς ἐρεμειτῆς, ἐγερτικορος, ἐγερσιγελῶς, ἐγερσιμῶς, ευερος, ευεφιος, ευώδης, ευῦμος, ευκεραός, ευθῆρρος, ευθωρῆξ, ευρυχαιτης, ευρυβής, ερημονόμος, ερωμανής, ζῶν, ζαθεος, ζαγρής, ζωογός, ζωοδεσμός, ἡδύς, νύς, θεγγεινός, Θουναῖος, θεσμοδότης, θῆωνος, θρασύς, θηλυμορφος, θυροσμανής, θηλυμανής, θηλυφρων, θαλασσοπότης, θαλασσοπόρος, θαλασσομῶς, θριαμβοδιδυραμῶς, Θωβανγινός, Ἰκαριος, ἡμεροῖς, καλός, κισσοκῆμος, κισσοχίτων, κισσοχαιτην, κισσοφῶρος, καλεσσιχορος, καλλινικός, καρνηβαρεων, κορυμβοφόρος, λυτιφρων, λυσίπονος, λυσιμελής, λυσίταιγμων, λαγωβόλος, λευκοχίτων λιποπτόλεμος.

X x

B A

πολέμιος, Ἀνδριος, Μυγδοριος, μαινομενος, με-
νεπόμενος, μελιχίος, μεθυσαλός, μελλογα-
μος, νάρθακφορος, νηπεινός, νυκτοπόλος, νυκτο-
φάης, νεροχίτων, οἶνο-ψ, οἶνοδοτης, οἶνοδαής,
οἶνοχυτος, οἶνοφυτος, οἶσθνης, ορχηστήρ, ορι-
πλάνης, οριτρεφής, ορεσσινόμος, ορεσσικόμος,
ορεμακτής, περισθιής, περικιοντος, πυρογενής,
πυριδρομος, πυριπνεύων, πολυσαφυλος, πολυ-
γυθής, πολυύμνος, πολυελεφαρος, πολυειδής,
ποικιλοδοτρυς, ποθενής, παιδοκόμος, ποθοκλη-
τος, σελασφόρος, σαυληκόμος, τανυπλοκαμος,
τυζλός, ταχυγυγος, τελεσσιγαμος, ταυροφαής,
υπερρυχίος, ὑπώκει, ὑπναλός, ὑγρομόθος, φιλο-
παιγμων, φιλακρητος, φιλενής, φιλομισσοφόρος,
φιλοσφύρος, φιλοσκαρθέμος, φιλοδοτευς, φιλοσα-
φυλος, φιλοσκαπιδος, φιλοπύρρος, φιλαγρυπνος,
φιλοπυθής, φυτκήμιος, φεαυγής, φρενοδαλγής,
φυρπύλεμος, χρυσιώτης, χρυσόκομος, χρυσασ-
πις, χαλκίχλιτων, χωρευτής, χοροτερπής, χο-
ροϊτυπος, χοροπλεκτής, ψευδαλός.

P H R. Δαιμων Εγορχης, Φυγαλεύς, Φαυσι-
ριος. Lyc.

Θεός δαίμων, αμπελοεις, φιλοτιμης, φιλοχορευ-
της. Arist.

Δαιμων βοτρυεις. Σκηπτήχης οπαρής. Φιλο-
φαος. Σινδρομος μινής. Nonn.

Τεκος Σεμελης ευωπίδος.—

Σεμελης ερικυδός υἱός.—

—Διός Νυσήιος υἱός. Ap.

—Καλλιφύτων κοίρανος ἡμεριδών.

Χρυσειμιτρας Μαιναδών ὁμοσολος. Soph.

Τριετής Οριόακχος. Orr.

Σώτηρ τῶν παροῦθε σπημάτων —

Μελπωμένη βασιλῆα Φιλεΐον εραφωτήν.

Αβροκομην, αγροίκον, αοιδίμον, αγλαομορπον,

Βοιωτὸν, Βρομιον. Βακχευτορα, βοτρυοχαιτην,

Γηδοσυρον, γορσεντα, γιγατολετην, γελοωντα,

Διογενή, διγονον, διδυραμβογενή, Διονυσον,

Ευιον, ευχαιτην, ευαιμπελον, εγρεστικωμον,

Ζηλαίον, Ζαχολον, Ζηλημονα, Ζηλοδοτήρα,

Ηπιον, ἡδυποτην, ἡδυροον, ηπεροπήα,

Θυρσοφόρον. Θρηϊκα, Διασωτην, θυμολοεντα,

Ινδολετην, ἱμερτὸν, ιοπλόκον, ιραφωτην,

Κωμαστήν, κεριδόν, κισσοσερανον, κελαιενόν,

Λυδόν, Ληναίον, λαθικηδέα, λυσιμεριμνον,

Μυσην, μαινολιον, μεθυδωτην, μυριομορπον,

Νυκτελιον, νομιον, νεβρωδέα, νεβριδυτεπλον,

Ξυσοβλον. Ξυνον, Ξενοδωτην, Ξανθοκαρηνον,

Οργίλον, οβριμοδυμον, ορεσκιον, ορεσιφοιτην,

Παλυποτην, παλαγκτήρα, πολυσεφάνον, πολυ-
κωμον,

Ρηξινον, ραδινόν, ρικνωδέα, ρηνοχορήα,

Σκιρτητην, Σατυρον, Σεμεληγενετην, Σεμελίηα,

B A

Τερπιδόν, ταυροπόν, Τυρηνολετην, ταχυμηνι,
Τυνοφοβήν, ὑγρόν, ὑμηνίον, ὑληντα,
Φηρομανή, φρικτὸν, φιλομεδέα, φοιταλιωτην,
Χρυσόκερων, χαριετα, χαλιφρονε, χρυσόμι-
τραν,

Ψυχόπλαιή, ψευση, ψοφομηδέα, ψυχωδαϊκ-
τήν,

Ωριον, ὠμνητήν, ορεσιτροφον, ορεσιλοιπον. Ep.
l. i.

Εἰμι δ' ἐγὼ Διονυσος εριδρομος, ὃν τεκε μήτηρ
Καδμηΐς Σεμελη.—κ. λ. Hom.

Κισσοκομην Διονυσον, εριδρομον, αρχομ' αειδων,

Ζηνός και Σεμελης ερικυδός αγλαδὸν υἱόν,

Ὅν τρεφον νυκομοι Νυμοι.—κ. λ. Hom.

Ανδρομει, Διονυσε, βικετρυμφοτε ποίμαν.

Αμπελοεις, Διονυσε, φυτκήμι, κοττανέ καρπών.

—Γαμοςολος ορις ερωτων.

Ευφορύτης κηρυξ, αναξ.—Nonn.

Κικλησκά Διονυσον, εριδρομον, ευασηρα,

Πρωτογονον, διφωή, τριγονον, Βακχείον ανακτα,

Αγριον, αρηπτεν, κρυφιον, δικερωτα, διμορπον,

Κισσοβρον, ταυροπέν, αρηιον, Ευιον, ἀγνόν,

Ορμαδίων, τριετή, βοτρυφύρον, ερεσσιπτελον

Ευβύλ, ευπολυέλε, Διός και Περτεφονεως

Αρρητοις λεκτροισι τεχνωδεις, αμβροτε δαιμον.

Ελθε μακαρ Διονυσε, πυρισπορε, ταυρομειωτε,

Βασσαρε, και Βακχεύ, πολυνυμμε, παντοδυ-
νασα,

Ὅς ξιφεειν χιρεις, πδ' αίμασι, μαινάσι θ' ἀγ-
ναίς.

Ευαζων κατ' Ολυμπον, εριδρομε, μαινική Βακχε,

Θυρσαχθής, βαρυμηνι.—φρων πολὺ γυθός

άπασι.

Κλῖθι μακαρ Διός, ὦ, ἐπιληνιε, Βακχε, δι-
ματωρ,

Σπερμα πολυμνητον, πολυσυμμε, Λυσιε δαϊ-
μον

Κρυφιγονον μακαρων ιερὸν θαλος, Ευίε Βακχε,—

Ρόχθίζων, Αηναίε, μεγαδενές, αιολομορφε.

Παυσίπονος θνητοῖσι φανεις, ακος, ιερὸν ανθός,

Χάρμα βροτοῖς φιλαλυπον, Επαφει, καλλεθερα,

Λυσιε, θυρσομανή, Βρομι, Ευίε, πᾶσιν εὐ-
φρων.—Ib.

Ταυροκεράς, Αηναίε, πυριστόρε, Νυσιε, Λυσσεύ,

Μητροτρεφής, λικνίτα, πυρίπολε, και τελετ-
αρχα,

Νυκτερι, ευβελεύ, μιτρηφόρε, θυρσοτινάκτα,

Οργιον αρρητον, τριφυές, κρυφιον Διός ερως.

Πρωτογόν Ηρικε πατέ, θρον πατερ πδ' και υἱ.

Ωμαδνε, σκηπτήχε, χορομανές, ἀγνάτα κα-
μων —

Ρηξίχθων, πυριφυγγές, Επαφιε, κῦρε διματωρ,

Ουρεσιζοῖτα ερας, νεβριδυόλα, αμφοιτηρε,

Παῖδον

B A

Παιὼν χρυσεύχης, ὑποκόλπεις, βετρυκόσμι.
 Βασσαρῆς, κισσοχαρῆς, πολυπαρθένε, καὶ δια-
 κοσμε.
 Ἐλθε μακαρ, χλοοκαρπῆς, κεράσφορς, καρπιδι-
 Βαχχῆς. Orph. H.
 Βαλανεύς.
 —Λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανεύς. Arist. Pl. 616.
 S Y N. Λετρὸν, λοετρὸν, ἀνθρωπογενεῶν.
 Πλυνίς.
 E P I T H. Γλυκερὸν, ζωογόνον, καθαρὸν, λυ-
 σιπονον.
 Βαλανεύς.
 Πορὴν καὶ βαλανεύς ταυτὸν ἐχούσιν εἶδος. Alc.
 S Y N. Λετροχόος, λοετροχόος, βαλανειώτης.
 Βαλανίζω.
 —Κάγω μαυτῷ βαλανεύσω. Arist. Pa. 1103.
 S Y N. Διακονεῖω, ὑπεργεῖω.
 Βαλανηφόρος.
 Πολλοὶ ἐν Ἀρκადίᾳ βαλανηφόροι ἀνδρες εἰσιν.
 P. u. f.
 Βαλανισσα.
 Ὡσοβαρὴ βαλανισσα.—Ep. 1. 7.
 Βαλανός.
 Παρ' ῥ' ἀκυλὸν βαλανὸς τ' ἐβλε.—Od. κ. 242.
 S Y N. Μαγγανόν.
 E P I T H. Μανρεκίς.
 Βαλανω.
 Νῦν μὲν γὰρ ἔτος βεβαλανώκε τὴν θύραν. Ag.
 Ecs. 361.
 S Y N. Ἐπικλεῖω, κλειδῶν, κατεχῶ.
 Βαλαντιον.
 Οὐ πρῶτα μὲν δὲ ζῆν ἀνευ βαλαντικ. Arist.
 Av. 157.
 S Y N. Ἀργυριον, δαπανη.—μαρτυριον, μαρ-
 τυρος, ἀρυβαλῆς, ἀρυβαλλος.
 Βαλβίς.
 Βαλβίδων ἐπ' ἀκρῶν.—Soph. An. 133.
 Ἀγ' ἔρπετ' ὁρῶς βαλβίδα λυπηρὰν βίβ. Eur. M.
 1. 47.
 S Y N. Κρητίς—αφετηρία, ἱππαφισός, καμ-
 πύρ, μοχλός, γραμμὴ, νύσσα, ὑσπληγξ,
 τερμα.
 Βαλιός.
 Εἰδὼν γὰρ βαλίζεν ελαφρον.—Eur. Hec 87.
 S Y N. Κατασικτός, αἰόλος.—κίρβος.
 Βαλλῶ.
 —Πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βαλλεῖ. Il.
 λ. 495.
 S Y N. Ριπῶ, ἀπορεψῶ, ἀποβαλλῶ, φρο-
 βαλλῶ, δίκω ἀκοντίζω, ἀποπιμπῶ, παύω,
 καταπαύω, κτιζῶ, κκαμπῶ.
 Βαλσαμον.
 Κεῖ μυσθὲν εἰδομένη τῷ βαλσαμῷ ἀγλαοτιμῷ.
 Dols.

B A

Βαμβάινω.
 Ο δ' αὖ ἐπὶ ταρβησὶν τε—Βαμβάινων.—Il. κ.
 375.
 S Y N. Τρεμῶ, δισαζῶ.
 Βαμμα.
 —Σε βαλῶ βαμμα Σαρδιανικῶν. Arist. 112.
 S Y N. Ἀλοιση.
 Βαναυσος.
 Οὐ γὰρ βαναυσὸν τὴν τέχνην ἐκτῆσαιμην. Soph.
 Aj. 1140.
 S Y N. Δελοπρεπὴς, μικρολογος, ἀνελευθερος.
 Βαξίς.
 Οὐδεὶς γὰρ σε βαξίς, ὥς θεῶ τινός. Soph. Aj.
 1017.
 —Τὴν κατὰ βαξίν, Ἰησάν. Apoll. 1. 8.
 S Y N. Ἀκοή, θροός, θρύλλος, λογος, πύσις,
 φημη.
 Βαπίζω.
 Ἀλλ' ὅτε γ' ὠκεανοιο ῥόδον βαπίζετο Τίταν.
 Orph. 510.
 S Y N. Βαπῶ, ἐμβαπῶ, καταβαπῶ, ἐμ-
 βαπίζω, καταβαπίζω, ἀπονιπῶ, ἐναπαυλίζω.
 (In Significatu Sacro)
 Γαίης αἰὶλα φύλα σφω βαπίζετο ῥέθρων.—
 Εἰ μὴ τις καθαρῶσι δέμας λετροῖσι καθαίρων
 Πνεύματος ἐξ ἀγίου καὶ ὕδατος, ἐν ἐνὶ θεσμῷ,
 Ὀπλοτερεν δέχοιτο γενέθλιον ἀσπορον ἀρχὴν,
 Ἀντιτυπον μίμημα γυναικεῖ τοκετοῖο,
 Οὐ δύναται βροτός ἔτος ἐπισσομένοιο νοῆσαι
 Οὐρανὴν αἰῶνος ἀτερμονος ἡλικία τιμὴν. Nonn. I.
 Βαπτισμα (in eodem Sensu.)
 Κηρυξ ἀρχηγὸς βαπτισματος.—Nonn.
 S Y N. Βαπτισμός, βαπτή, ἐμβαμμα.—κατα-
 ποτισμός—λετρον.—ἀναπλάσμός, θεογενεσία,
 χάρισμα, φωτισμα.
 P H R. Σοφον ῥέθρον. ἀλεξικακὸν ὕδωρ. λετρον
 παλινγενεσίας. ἀφθαρσίας ἐνδύμα.
 Βαπτός.
 Οὐδ' ἱματίων βαπτῶν δαπαναίς
 Κοσμήσαι ποικιλομορφῶν. Arist. Pl. 530.
 S Y N. Ἀνθοεαφής.
 Βαπῶ.
 —Σκεπαρνον ἐν ὕδατι ψυχρῷ βαπτέ.—Od. ε.
 392.
 S Y N. Βαπίζω, πλυῶ, φαρμασσῶ, χρωμα-
 τίζω, διαχρῶννυ.
 Βαραθρον, Vid. Βερεθρον.
 Ἀπαξ ἅπαντας εἰς το βαραθρον ἐμβαλεῖν. Arist.
 Pl. 1110.
 Βαρβαρικὸς, Βαρβαρος.
 —Μαχείραν Βαρβαρικὴν. Call 4. 173.
 Οὐ γὰρ δηπλώσαι πρὸς βαρβαρα φύλα μεδονται.
 Orph. 89.
 S Y N.

B A

SYN. Ξωτος, αγωγτός, αγριος, αμαθής, αφωνος.
 Βαρβαροφων.
 —Βαρβαροφων πεπεδημένος ὀρχηθμοῖσιν. Sibyl.
 I. 1.

Βαρβαροφωνος.
 Ναςης αυ Καρων ἡγησατο βαρβαροφωνων II.
 6. 867.

Βαρβαρων.
 Βεβαρβαρῶσαι χροnios ὦν εν βαρβαροις. Eur.
 Or. 485.

SYN. Εκβαρβαρων βαρβαριζω, βαρκαζω.
 Βαρβαρος (λιθος).
 —Διος αιγιουχοιο

Τηϊ κισσοχιτανι, λιθον καταθυμιον εἶναι
 Βαρβαρον αγγελω, Συρηγενίος κελαδαινε
 Τῶσιν Ευφρηταο δῖαινομενον ζαθεοισι. κ. λ.
 Orph. L.

Βαρβιτον, Βαρβιτος.
 Βαρβιτον ες πολυχορδον—Theoc. 16. 45.
 —Οὐτ' αν βαρβιτε θιγοιμ' ἔτι. Eur. Alc. 347.
 SYN. Κιθαρα. ψαλτηριον.
 ΕΡΙΤΗ. Μελιφρον.

Βαρεω
 Οἱ δ' ἦλθον οἶνω βεβαρηότες—Od. γ. 139.
 SYN. Καταβαρεω, βαρυνω, επιβριθω, πιεζω,
 εκπιζω, καταπιζω, επιχραω, αχθειω.

Βαρις.
 Ως τις ει προσαρμύσει
 Βαρβαρις βαριδας
 Νοσον εκ αποισεται. Eur. Iph. A. 297.
 Δεξαι μ' ει και σοι μεγα βριθεται οκρυεστα
 Βαρις αποθριμνων, τον κυνα Διογενην. Ep. I. 3.
 SYN. Ναυς—πυργος.—τέχος.—αιθισα.—
 σοή—αυλή—σφαίρα.

Βαρκαίος.
 Μεταπα συμπαισι Βαρκαίοις οχκοις. Soph.
 El. 729
 SYN. Λιδικός.

Βαρος,
 Δεινομεναι δε τριχες πλεῖστον βαρος ἔλκον επ'
 αυτῶ Hom. B 90.
 —Αλλ' ὅμως βρος. ψυχης απαντοσιν αν. Eur.
 Alc. 355.
 SYN. Βριθος. βριθοσυνη—ανια, αχθος—
 βασαγμα—ισχύς, πλῆθος.

Βαρυθω.
 —Βαρυθει δέ μοι ὅμος ὑπ' αυτῶ. II. π. 519.
 SYN. Βαρυνομαι, επιβαρυνομαι, βριθομαι.

Βαρυνω.
 —Εβαρυν δε μηρον. II. λ. 583.
 —Τι μητέρα, κῆρε, βρυνεις; Cal. 4. 212.
 SYN. Βαρεω, επιβαρυνω, καταβαρυνω. λυ-
 πτω. αχθειω, διαβριθω, πιεζω.

B A

Βαρύς.
 Δαισαρτων φθογγον τε βαρύν.—Od. 1. 257.
 —Οδυνη δ' ε καταπιοντω βαρύναι. II. ε. 417.
 SYN. Αιυός, αλγυός, βληχρός, δυσογκος,
 δυσλοκος, δυσβασακτος, βαρυσαθμος, επαχ-
 θης, μεγας, μεγαλοδενής, ολκνης, φορτικός.
 Βαρυαλγης, Vid. Ευμετιδες.
 Βαρυαλγης.

Παντων χαγχαζοντων γλασσαις
 Βαρυαλγης—Soph. Aj. 200.
 SYN. Βαρύς, αλγυός, χαλιπός.

Βαρυβρεμετεραι, Vid. Φυσις.
 Βαρυβρεμετης, Βαρυβρομος.
 —Διός βαρυβρεματα γενος. Soph. An. 1129.
 —Διός βαρυβρομοι βρονται. Eur. Ph. 190.
 SYN. Βαρυκτυπος, βαρυηχός, βαρυγδουπος,
 ερυγδουπος.

Βαρυβρός.
 Βαρυβρό τ', αιματηρόν νοσον. Soph. Ph. 704.
 Βαρυγκυατος, Βαρυγενος.
 Η εά τις εσσι λαν βαρυγκυατος.—Theoc. 18.
 10.

Ασωπος βαρυγκυς, επὶ πεπαλακτο κεραυνῶ.
 Call. 4. 78.

Βαρυδαιμων, Βαρυδαιμονεων.
 Η βαρυδαιμονα μητηρ μ' ετεκεν.—Eur. Alc.
 875

Και βαρυδαιμονεων.—Arist. Fq. 555.
 SYN. Βαρ ποτμος, βαρυπειθής, βαρυπημων,
 βαρυσυμφορος, ατυχής, αθλιος

Βαρυδικος.
 Βαρυδικος ποιητά. Aesch. Ch 936

Βαρυδοτερα
 Ιω, Μοῖρα βαρυδοτερα—Aesch. S. T. 983.

Βαρυγδουπος, Βαρυδουπος, Βαρυηχός
 Οδμή τ' ιχθυοεστα βαρυγδουποιο θαλασσης.
 Mus. 270.

Και δ' αυτὸς βαρυδουπος ὑπὲρ ἀλός Εννοσιγαιος.
 Musch. 2. 116.

—Βαρυηχῶ κυματι ποντι. Orph. 1350.

Βαρυζηλος.
 —Η βαρυζηλος δαμαρ. Lyc. 57.

Βαρυθυμος.
 —Βαρυθυμος Σελιπη. Orph. Hymn.
 Τῶν δ' ε γυνὰ βαρυθυμος αμειβετο—Call. 6. 81.

SYN. Αμελυχος, δυσθυμος, βαρυφρων, βα-
 ρυμνις, βαρυηχος.

Βαρυκομπος.
 Και βαρυκομποι λιοντες
 Περὶ δαιματι φεύγον. Pind. P. 5.
 Βαρυκοτος, Βαρυμνιος, Βαρυμνις.
 Εγὼ δ' ατιμος, ἡ ταλαινα βαρυκοτος. Aesch.
 Eum. 783.

—Οὐτ'

B A

—Οὐτ' ἄλῃς ὁ μέγας βαρυμαῖος πρῶς. Θεός.
15. 138.
Παύ—βαρυμνίς, ἀληθής. Orph. Hymn.
S Y N. Δυσμνίς, οργίλος, μνησικακός, βαρυ-
οργητός.
Βαρυκτύπος, Vid. Βαρυβρομος.
—Δίος βυλῆσι βαρυκτύπη—Hesl. s. 79.
Βαρυλογός.
—Βαρυλογός ἐχθρῶν πιαπομενόν. Pind. P. 2.
Βαρυστής.
—Κρονίδαν βαρυοπαῖν—Ib. 6.
S Y N. Ευρυοπῆς, βαρυβρομος.
Βαρυταλαμῶς.
Βαρυταλαμὸς ὄρεσαι χάλον. Ib.
Βαρυπείης.
—Βαρυπείῃ καταφέρω ποδὲς ἀκμάν. Aesch.
Eum. 375.
Βαρυπνέω.
—Περυλαξὼ βαρυπνέοντας ἀπας. Musl. 216.
Βαρυποτμός, Vid. Βαρυπνέμων.
Βαρυποτμὴ κακὴ. Soph. Oed. C 1518.
Οἱμὶ ζυμφορᾷς βαρυποτμοτάτας. Eur. Ph.
1367.
Βαρυσαθμός.
—Ἄλλ' ἕτερον αὖ ζῆται τί τῶν βαρυσαθμῶν. Arist.
R. 1444.
Βαρυσεναχῶ.
—Τῆνδε βαρυσεναχῶν προσίτη. —H. a. 364.
Βαρυσοτός.
—Τὸ μὲν βαρυσοτόν ἐστιν. Soph. Oed. T. 1256.
Βαρυσοτός.
—Ἐμοὶ πέθεσθε μὴ βαρυσοτὼς φεῖν. Aesch. Eum.
797.
Βαρυσφαραγός.
—Ἐρθε τέκις—Ἰακόν βαρυσφαραγὸν πατρί.
Pind. Isth. 8.
Βαρυταρξής.
—Τυμπανὸν δ' ἤχῳ ὦσθ' ὑπογυῖν
βροτῆς φερεται βαρυταρξής. Aesch. Fr.
Βαρυτιμός.
—Υπατοὶ τε θεοὶ καὶ βαρυτιμοὶ χθονιοί. Aesch.
Supp. 25.
Βαρυτλήτης.
—Μητὲ βαρυτλήτων λαγάνων περὶ φόβον ἀγχοῦσαν
Ναυμ. 3.
Βαρυφθογγός.
—Βαρυφθογγῶν τε λειοντῶν. Hom. V. 160.
S Y N. Βαρυφῶνός, βαρυβρομος.
Βαρυφῶν.
—Βαρυφῶνός Ἀμταῶ—κρη. Apoll. 4. 731.
S Y N. Βαρυθυμός.
Βαρυχθῶν.
—Βαν βαρυχθόν' αἶαν—Aesch. S. T. 312.

B A

Βαρυψυχος.
—Καὶ βαρυψυχῶντος. Soph. Aj. 319.
SYN. Μικροψυχος, δειλός.—βαρυθυμος.
Βασανίζω.
Βασανίζει γὰρ τὸν παῖδα τὸτοῦ λαβών. Arif.
R. 629.
SYN. Καταπειραῶ. ἀνακρινῶ, ἀεταζῶ, ἐξε-
τάζω, δοκιμαζῶ, διακωδονίζω, κατασλόπτεω,
κατασκοπεύομαι, πιεζῶ, λυγίζω.—ἀνίσω. Βα-
ταζῶ. κολαφίζω. ταραπνέω, τιμῶ, στρε-
βλω.
Βασανισμα.
—Στοματεργός ἐπὶ βασανιστρία λίσπη. Arif.
B. 844.
Βασανος.
Χρυσὸν ἐρυθρὸν ἰδὲν, τριβομένην βασανῶ.
Theog. 450.
Πᾶτος δὲ βασανός ἐστι ἀνθρώπου τριπλῶν. Sen.
SYN. Χρυσίτης. Λυθία λίθος.—κρίσις, λογισ-
μός, δοκιμασία, κατασκοπή.—ἀνα. βασανί-
σμός.—στρέβλη, τιμωρία.
Βασίλεια, Βασιλῆς, Βασιλισσα.
Σφαίραν ἐπειτ' ἐρρίψαμεν' ἀμφιπολοῦ βασιλεία.
Od. 2. 115.
Δύλι κικλήσθαι βασιλῆς ἔσ', αἰσχυρομαι. Eur.
Hec. 550.
—Ἀχῆα χεῖμα καλόν τι
Κοσμήν την βασιλισσαν.—Theoc. 15. 24.
SYN. Ἀναστα, βασιλιννα, ἡγεμονίς, στρα-
τηγίς.
ΕΡΙΤΗ. Αἰθρία, αἰσθητός, ἀμαρμακτός,
ἀγακλετή, ἀθανάτος, ἰβήμη, περιφρων, ποτα-
μνήπ.
Βασίλεια.
Τὸ σκηπτεῖον ἀνακτὶ Θεῷ βασιλευσίνε. Poffel.
SYN. Ἀνακτορία, κοίραση.
Βασίλειος, Βασιλείος, Βασιλῆς, Βασιλικός.
Κτυπεῖ γὰρ κλέδρα βασιλείων δρῶν. Eur.
Or. 1372.
—Δεινὸν δὲ φησὶ βασιλῆϊν ἐστὶ—κτείνε. Od.
π. 401.
Δῖκε δὲ τί τιμῆς βασιλῆϊδος ἤμισυ πασις.
Od. 2. 193.
Γαμοὺ ἴσων βασιλικοῖς εὐναζεται. Eur. M.
18.
Βασιλεύς.
—Εἰς κοίρας ἐστὼ.—εἰς βασιλεύς. Il. 6.
205.
SYN. Ἀναξ, ἀγός, αυτοκράτωρ, κοίρατος,
κοσμητὴρ.
ΕΡΙΤΗ. Ἀγαθός, ἀγαθός, αἰδοῖος, ἀμυμν.
ἀπηνής, ἀκμυτός, ἀμμαιμακτός, ἀρεκρεπής,
αριζήλος, ἀγακλετός, ἀγνίθεος, ἀγνητὸς, ἀγι-
γὺ ρωχός.

B A

ρωχος, απαγωγος, αριστοπος, αλλογλωσσος. α.
λεχλαινος, βαθυπλευτος, δημεβρος, δωροφάγος,
δημοφιλής, διοτρεφής, εριδηνής, ευγενής, ευκλει-
ανος, ευολβος, εχεφρων, ηπιος, θιος, θευδης,
θηγενής, θεμιστευχος, ιφθιμος, κρατερής, κλει-
της, κυδαλιμος, κυδαινων, καρτεροθυμος, λαοσ-
σος, λαμπρος, μενεπτολεμος, μενεχαρμοσι με-
γακλινης, μεγαθυμος, μεγαδοχος, παναρχος,
παμμεδων, πανταναξ, παναπαλος, πεισημ-
βροτος, πολιιστευχος, ποφρων, πολυολβος, τι-
μηης, υπερφιαλος, υβριδης, υπερμενης, φιλο-
πτολεμος, φιλοσκηπτιρος, φερπτολις, χαλεπος
κοσμοφθορος, τυραννοφθορος.

P H R.—Σκηπτρον εχων, φρεσιν αισιμα ειδως.

—Καλός τε και αλκιμος, εξοχος αλλων

Σκηπτροχος βασιλευς, και εν πολεμοισι μαχη-
της. Hom.

Και λογιων αγελης αμβροτοι ηγαμινες. Ep.

—Ολυμπια ταχέα γαμιν. Opp.

Εικον δε βασιλευς εστιν επιφυχος θεῷ.

Βασιλευς.

Ισον μοι βασιλευς—Il. i. 612.

S Y N.—Εμβασιλευς, ανασσει, αρχω, εξουσι-
αζω, αισιμναω.

P H R.—Σαρκος ὅλης βροτῆς περιμνησιον ἥτιο
χενων. Nonn.

—Θρονον εγκαθίζειν. Ευθυμων. λαῖς διπας.
Pind.

—Κραίνει μεγαν θρονον εμβιβαῖτες. Opp.

Βαλλε καθ' Ελληνων σῆς ζυγοδισμα δικης.

—Νεαρά σκηπτρον ἔλασ πάλαιμα. Ep.

Βασις.

Ξενον γὰρ εξομιλος ἡδὲ τις βασις. Soph. Tr.
981.

—Αμφὶ ταῦτα και τροχῶν βασις. Ib. El. 720.

Τὰς ακνεις μεν βασις, αὔλαιας αρχή. Pind. P. i.

S Y N.—Βαδισις.—πας.—Ζυγος.—βαθμός. δε-
μιλον, ἰδρα, ερεσμος, πυθμην.

Βασκαίνω.

—Τῷ δ' ὦ κακῷ, και πρὶ στακιν.

Βασκαίνων.—Theoc. 5. 13.

S Y N.—Φθορεω, λυπταμαι.—γαπταω, κατα-
γοπταω.—φαρμακευω.—αἰτιασμαι, μιμφομαι,
συκοφανταω.

Βασκαניה.

—Ὁ δ' η̄σειεν κραισσενα βασκανης. Call. Ep.
26.

S Y N.—Φθορος, κακοθησια, καταγοπτευσις. α-
χαρισια, συκοφαντια.

Βασκανος.

—Καὶ περ σφοδρὰ βασκανος ὕσαι. Arist. Pl.
571.

B A

S Y N.—Φθορεδς, κακοθησις, συκοφαντης.—ὑ-
βριδης, φιλαίτιος.

Βασκω. Vid. Βαπνω.

Βασκ. θη.—Il. ε. 8.

Βασσαρα. Βασσαρις.

—Ἡδὲ βασσαρα.

Σεμῶς κασσωρευσσά κοιλαν δόμους. Lyc. 771.

Βασσαρις Ευρυνομη σκοπελοδρομος.—Ep. Suid.

S Y N.—Εμπιλατερα, πασαλβη, κασωρις,
λαικαστρια, μαχλῖς, μαχλας, μυλλας, πορνη,
ἑταιρα βακχη.

Βασσαρικος. Vid. Βακχῆος.

Στρέψιν Βασσαρικῆ ρομβον Διασαιο μυπα.

Ep. Suid.

Δεινὸν μὲν ἦν βασαγμα.—Eur. Supp. 767.

S Y N.—Βασαγη, βαρος.

Βασαζω.

Αὐτίκ' ἐπεὶ μεγα τοζον εβασασι.—Od. φ. 403.

S Y N.—Φερω, φερομαι, εκφορεω, υποφερομαι, α-
νακυφω, αγκυλοδωφω, αχθοφορεω, φρετη-
γω, ζυληγω, αιρω, κωμιζω, εκκομιζομαι,
κατακομιζω, αερταζω, βασανίζω, δοκιμαζω,
διασηκω.

Βατιω, Βατιομαι.

—Τὰς μικράδας, ῥῖα βατεύνται. Theoc. i.
87.

S Y N.—Βατευω, βατευομαι, βινω, μισγομαι,
οχευω, οίρω, οίρω, οπρω.

Βατήρ, Vid. Βηλῆς.

Αὐτὴ καρκαι τον βατήρα τῆς θυρας. Suid.

Βατηριος.

Μηδ' αλογοις ζωοισι βατηριον ες λεχος ελθω.
Phocyl. 176.

Βατιδωσκοτος.

—Βατιδωσκοτοι, ἀρπηται. Arist. Pa. 811.

Βατῆς.

—Τῷ θαλασσα μεν βατὴ Πεζῷ ποτ' ἔσαι.—Lyc.
1414.

S Y N.—Διαβατῆς, βασιμος, αμεισιμος, δι-
δευσιμος, ευδιδος, ευπορος, περασσιμος, πορευ-
τινός, πορευσιμος, ευπεμβατος.

Βατος.

Νῦν ια μεν φοροῖτε βατος.—Theoc. i. 132.

S Y N.—Ακαθβα

Βατοδρόπος.

Ὁ γὰρ, Ογκησῶ βατοδροπε ποιηγτος. Hom.
M. 190.

Βατραχῶν (χρωματος ἑδος.)

—Και βαττομινος βατραχοις. Arist. Eq. 520.

Βατραχίς.

Ἐπεὶ δε ταυτην λαβὼν τὴν βατραχίδα. Ib.
1403.

Βατραχος.

B Δ

Βατραχος.

Ταῖς νυμφαῖσι δ' ἔδοξεν αἰετὸν βατραχὸν φθεῖν.
Μοῖsch. 3. 111.

Καὶ τοτ' ἀπολλυμένοις βατραχὺς ὤκτειρε Κρο-
νίων Hom. B. 262.

ΕΡΙΤΗ. Ἰδατοτροφίης.

ΡΗΡ.—Νωθὴς καὶ μαλθακὸς ἰχθύς. Opp.

Τῶν νυμφῶν ἱεραπόστα. φιλομειριον, ὑγρὸν
αοιδῶν —

Λιμναῖα κρηνῶν τέκνα, οἰκωδὸν γένος. Αἰθ.

Βαυξ.

—Ἀδελβαῖσδε. Theoc. 6. 10.

SYN. Ἰλακτεῶ, ὕλαω, ληκίω, ροιζέω, ἀρυο-
μαί.

Βαρυς.

Τὺτ' βαρυὺς ἐβόησε.—Ερ 1. 2.

SYN. Αἰθοδαρῆς, χρωσῆρ, χρωματίζω, δει-
σοποιός.

Βαυή.

Βαυή σιδῆρος ὡς, ἐθληνθην γομα. Soph. Aj.
660.

SYN. Βαψισμα, βαμμα, μολυσμα, χρώμα.

B Δ

Β ΔΕΛΛΑ.

Αἰ Αἰ, Ἐρως ἀνιηρὲ, τί μευ μελαιν ἐκ χροῦς
αἶμα

Ἐμῶς, ὅς λιμναῖτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πεπτακας;
Theoc. 2. 56.

Βδελυτροπος.

—Εὐμενίδες—μελαιναὶ δ' ἐς τὸ πᾶν βδελυκ-
τροποί. Aesch. Eum. 52.

Βδελυρς.

Ἀλλ' ἐχὶ νῦν γ' ὁ βδελυρὸς τὸν νῦν ἐχει

Τὸν αὐτόν—Αἰθ. Pl. 994.

SYN. Ἀπεικτὸς, ἀποτροπος, ἀκολατός, ἀ-
σελγής, ἀνοσίος, ἀκρατὴς, αἰσχυρεργός, αἰσχυρο-
ποιός, λωβητὴρ, μωρός, μοχθηρὸς, ὕβριστικός.

Βδελυτῶμαι, Βδελυσσομαι.

Ἡ πῶ σε διὰ τῶτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο. Αἰθ.
Pl. 700.

SYN. Ἀπειχομαι, μισέω, ἀποστροφῶμαι, ἀπο-
τροπαίωμαι, ἀποτροπιαζομαι, μυστατῶμαι, παρ-
οραω, διαπύω, πρὸς ἀλλῶ, ἐπαρᾶμαι, κατ-
αταομαι, ἐκμυκτερίζω, βδύλλω, φοβέομαι.

Βδω. Βδύλλω.

Μη βδέττε, μηδ' ἐχέειν ἡμερῶν τριῶν. Ib. Pz.
150.

Τι βδύλλεθ' ἡμᾶς. Ib. Lys. 354.

—Ὅτε σπινθὴς βδύλλει λίθος. Ib. Eq. 224.

B E

SYN. Περδω, καταπερδω.—βρωμαίωμαι —
φοβεῖμαι. εὐτελιζω. βδελυτῶμαι.

B E

ΒΕΒΑΙΟΣ.

Χωρὴ δ' ἔτι βεβαίον ἐχει πιδόν ἀνθρώποισιν.
Phoc. 37.

SYN. Ἀρρηκτός, ἀδιαπῆλτος, ἀμειταθῆτος,
ἀκατασῆτος, ἀσφαλής, ἑδραίος, ἐμπέδος, εὐ-
δρος, εὐσταθής, εὐθερὸς, εὐθιρὸς, εὐσιμος, εὐ-
ρεός, πολυχάλκος, χαλκοβατής, —πίδες, ἰσχυ-
ρογενῶν.

Βεβηλος.

—Θυρας δ' ἐπίθεσθε βεβηλοῖς. Orph.

SYN. Ἀμνητος, ἀκαθαρτος, ἀμνηστιασας, ἡ-
διστης, μιαιφός.—βατός.

Βεβρωθῶν. Vid. Βρωσκω.

Ωμον βεβρωθὸς Πριάμον—Il. δ. 35.

Βελιας.

—Βελιας κακοφρονος οἶδμα κελευθός. Naz.

Καὶ Βελιας ἦξει, καὶ σήματα πολλὰ ποιήσει

Ἀνθρώποις.—Sibyl. l. 2.

ΕΡΙΤΗ. Ἀμερσινος.

Βελλεροφοντης

Πάστας γὰρ κατεπερδεν ἀμυμον Βελλεροφόντης.
Il. 2. 190.

ΕΡΙΤΗ. Δαΐφρων, εὐθλός, κραταῖος.

ΡΗΡ. Αἰολίδας βασιλεὺς. Χιμαροκτόνος φῶς.

Βελορη.

Εὐρυπλοὺς βελορη, παγχαλκεὺς ἐργον Ἀρης.

Hom. B. 129.

SYN. Ἠπητρίων, ἀκίερα, ῥαφίς, περὸν.

Βελεμνον.

—Ἐσσαντο Διωτερον ἢ βελεμνον. Orph. L.

Βελος.

Ἀλλ' ἀγε, τῶδ' ἀφες ἀνδρὶ βελος—Il. ε. 174.

SYN. Ἀκοντίον, ἀτρακτὸς, ἰος, οἶσος.

ΕΡΙΤΗ. Ἄλιον, ἀφαιρον, ἀγαθόν, ἀλαγει-
νόν, ἀντηρὸν, ἀργαλέον, ἀλγιστὸν, αἰνόν, ἀγρίον,

αἰθαλόν, ἀκιδόν, ἀματοφρενὲς, βροτταῖον,

αὐτοβοήτον, βλαφθὲν, βριθὺ, γυμνόν, δειμνὸν,

δαφονδόν, διερὸν, διαβλητόν, δρυόν, ἐκχέδον,

ἐμπροον, ἐκκεντρον, ζαφλεγὲς, ἡδυμανές, περ-
οφοντον, πνευμέν, πλίσατον, ῥοδόν, θηροφόνον, θη-

ροκίον, θροευκτον, θερμὸν, ἰθυκελευθον, κρα-

τερὸν, κωρὸν, κύφον, κρασιπρόν, κραναδόν, κισσο-

φύρον, κακόν, λοχίον, λογχιστὸν, λεοντοφόνον, κα-

τακαίριον, μιαιφόνον, λαίμηρὸν, οἶδον, οἶζυρὸν,

οκρυόν, ολόν, οἰχυμον, ομείσμερὸν, πυρ' ἐν, πυρ-

παλαμον, πυριπύον, πυριπυκὲς, ἐχπειυκὲς,

πύρερον,

Β Ε

πέρων, πίνων, πειδωφόνον, φοβερίων, πίκρον, πολυφλοισβόν, παχύνειν, ευγενών, συμβολών, τούόν, σικτόν, σκαλιόν, τοξοφόρον, υδροσάφης, υπνημιόν, φλογέν, φοβερόν, χαλαζήν, χαλεπόν, χαλαδραίων, χαλκοσάφης, φολών, ακύ. ΡΗΚ. Συνδρομόν αυραϊς, Nonn.—Πάνον όπλον. Soph. Πίνων όφης. Aelch.

Βεμεικίζω, Βεμεικισάω.

Ιν εδ' ήγχιτας ήμην προσθεν
Βεμεικίζωσιν ήαυτός. Arist. V. 1508.

Όσι σε ποσών τήμερον βεμεικισάν. Ib. Av. 1465.

SYN. Βεμειώ, βεμειζώ, βεμειζέω, βεμειζεύω, διαμεινέω.

Βεμειζέω.

—Τποπληγής δοάς βεμεικίας έχοντας.—Call. Ep. 1.

SYN. Βεμειζέ, ερεβέας, ερεμβός, τροχός.

Βενέτοι.

—Βενέτων άλος αρχιμεδόντων. M. Mus.

Βενός. Vid. Βαθός

Πάσαι, όσαι κατά βενός άλός Νηρηίδες ήσαν. Il. σ. 38.

ΕΡΙΤΗ. Άλμυρά, άλμυρές, ασπρηκτιν, ακινητόν, ευρύ, τανυσκίον, πολυκλήρον, παλμφοδιον, φωλεός.

Βερεθρον (Att. pro Βαραθρον.)

—Ηχι βατίζον έπο χθονός έξι βερεθρον. Il. θ. 14.

SYN. Καταχασμα (γής,) βαθος, αλδρος

ΕΡΙΤΗ. Αμειδίτον, απληρωτόν, αχλυνέν, αινόν, αφηγές, αχάνες, κοίλον, γλαφυρόν, δεινόν, ευφέν, περλέν, ιλύνει, κρατερών, σκατιον, καταχθονιον, αινοςητον, ευγύνει, περτεσιαν, ταρταριον, χθονιον.

ΡΗΡ. Βενός αμς. Νεκρών κευθμύνα και σκοτη πυλάς. Eur.

Βερενικη.

Κακρή—τυ μών αθατάται από θρατών
Ανθρώπων (ως μύθος) έποιήσας Βερενικαν. Theoc.

15. 107.

ΕΡΙΤΗ. Περικλειτή, φριζύλας, ευφείας.

Βερεαχέβος.

Βερεαχέβό τε—και μωθνας—Arist. Eq. 652.

(f. ήτε ποαλεμοι. Metri gratiā, vid. Schol.)

SYN. Ανοστος.

Βερον.

Ριζα βει, Βερον, Πόλιον τροφός, εΐχος ακανταρ, Πρωτοφανής, αΐσπος άμοσπορι, συνήρανε καμμη Εδραρον Ερμιαο, δικης πέδον, ασυ βεμισων, Ενδίου Ευφροσύνης, Παφίης δόμος, οΐκος έρωτων, Βακχι τέρπτον έδελον, εναλλιον Ιορχαίους.

Β Η. Β Ι

Νηριδών αναθήμα, Διός δόμος, Αρσός αυλή.
Nonn. l. 41.
ΕΡΙΤΗ. Πορτοπαγής, ευηνωρ, ευησός, ευχροός.
Βαΐδας.

—Και αύδλα βευδ' έχουσι Call. Fr.

Β Η

ΒΗΛΟΣ.

Ρηπασκον τεταγών από βαλς—Il. ε. 23.

SYN. Βαδμός, βατήρ, κδός.

ΕΡΙΤΗ. Λιθός.

Βήμα.

Βήματα δ' υτ' απόδός ταδ' γνιται, κδ' γυναϊκός. Hom. M. 222.

SYN. Βαδίσμα, διαδημα, βασίς, ιθμα. αναβαθρον, οκρίδας.

ΕΡΙΤΗ. Εροπλιον, κέρον.

Βηρύλλος.

Γλαυκής βηρύλλοιρ.—Tryph. 69.

Βησσα.

—Κοιλή δ' υπόδεδρομε βησσα. Hom. A. 284.

SYN. Αγκος, αλσος.

ΕΡΙΤΗ. Ακανθαφόρος, αϊδνή, βαθυσκοπελος, δασυξύλος, ευθαλής, ευανεμος, ίερά, καλλ. τελεθρονιος, παιπαλοσσσα, πολυκτημος, σκιερφερμαία, υΐλοτος, χλοερά.

Βήσος.

—Και βησσα ποιηντα. Hom. V. 99.

SYN. Αντρον, κοιλάς, συναγκία.

Βηταρμός. (Sc. Γυρριχη ορχησις.)

Σκαιροντες βηταρμών εροπλιον ορχησαντο, και σκεα ζιφείσσην επεκτύπων.—Apol. 1. 1135.

Βηταρμών.

—Φαικων βηταρμονες όσσοι αριστοι. Od. θ. 250.

SYN. Ορχησός, χειρευτής.

Βητλω.

—Ο γάρ ανήρ την νυχθ' όλην Εβητλε.—Arist. Ecc. 56.

SYN. Βησσω, αναβησσω, χελυτλω.

Β Ι

ΒΙΑ.

Ουτε βιας Τρωαν επεισένδυσαν—Il. ε. 521.

SYN. Ις, ισχύς, δύναμις, κίχυς, έβρις, βιαίτης, όρμη, ρύμη, αλλή—αναγκη.

ΕΡΙΤΗ.

ΕΡΙΤΗ. Ασχάτος, ατρεσός, απροσμάχος, αδο-
νιτός, ασεμής, αρρηκτός, δεκαπληγός, ζωαρ-
κός, μεγαλοφών, μεγάλη, δεσπεσιός, κήσια,
λευγαλία, νικηφόρος, ναυμαχός, παμφαγός,
πιαλας, εριπνεύς, λουονέα, υπερθυμός, πο-
λυδός, φυσικός. Ετεοκλήση, Ηράκλεια, Ιφι-
κλήση.

Βιάω, Βιάζομαι.

Βιάω, ὅς βελεσσι βιάζεται.—Π. λ. 588.

—Μαλα δὴ σε βιάζεται ὡχὺς Ἀχιλλεύς. Π.
χ. 229.

SYN. Βιάω, ἐπιγῶ, καταβάλλω, κατα-
πίττω, προσάγω, παραινέω, ὑβρίζω, λωδάζ-
μαι, διαφθεύω, ἐννικέω.

Βιαίος.

Ερδεν έργα βιαία κακογραφίησι νοιο. Od. 6.
236.

SYN. Βιασίλης, ὑβριστής, ἰταμός, ὀρμιός,
δαινός, ἔντονος, ἔξρος, ἰσχυρός, λαβρός, σφο-
δρός.

Βιαιώς.

—Κατεδύσι βιαιώς—Οἶκον Οδυσσεύς. Ib. 237.

SYN. Βιά. ὑπερβίως, ἰταμός, δαινώς, σφο-
δρῶς.

Βιαιοκλή.

Γαμὺς βιαιοκλήπας ἀρπαγὰς τε συγγονών. Lyc.
548.

Βιαιρής.

—Τάδε Πανὶ βιαιρῆς ἄλλος ἐπ' ἄλλης
Αὐθαιμοὶ τρισσοὶ δῶρα λινοςαστῆς. Ep. 1. 6.

Βιας.

—Βιαντὰ τε ποιμένα λαῶν. Π. δ. 296.

Βιας.

—Καλυπτεῖ

Ἥδ' ὅς βιαντὰ πετρῇ, κοσμοὶ ἴωσι μέγαν. Ep. 1. 3.

Βιατὴς.

—Και γὰρ βιατὰς Ἀρης—Pind. Pyth. 1.

SYN. Βιαστής, ὑβριστής.

Βιάω, Βιαομαι. Vid. Βιάζομαι.

Πετρῇ χηραμονεσσὶν ἐπιθρῶσκα βιάται

Πορτοῖσιν—Oirh. 1264.

Βιάδω, Βιάω, βιάμην. Vid. Βαίω.

Αἶας δὲ πρῶτος προκαλεσάτο μακρὰ βιάδων.
Il. v. 809.

Ὅς κ' τοῖα πειλῶν βιάει ποσὶ καρπαλμοῖσι.
Hom. M. 225.

—Κῦρα βιάειντα. Pind. Ol. 14.

Ἥε μακρὰ βιάει—Il. η. 213.

Βιβλιοθήκη.

Τίμη μισπολοῖς, πολέως χάριν, ἐπιδά κερῶν,
Ὅτλα δὲ ταῖς ἀρεταῖς, χρήματα τοῖς ἀγαθοῖς.

Ep. 1. 4.

SYN. Βιβλιοφυλακίον, βιβλιοπολεῖον.

Βιβλος, Βιβλίον.

—Μαγικῶν βιβλίων ἀπεχέσθαι. Phocyl. 139.

Εἰζόμενος βιβλίον λαβε—Pofel.

SYN. Δελτός, λόγος, τεύχος, συγγραμμά,
φλοῖς, λεπὶς, λεπίσμα. Σελίδες, σκεδαρίον,
καρονίον, πινάκιον.

ΕΡΙΤΗ. Αἰξίνος, ἐργεσίνοος, ζαθεός, δῖος,
δεσπῆς, δεσπτεύς, δεσγλωστός, δεορητός,
δεογραφός, δεμιστόβλος, πολυελκτός, πολυ-
ίσωρ, πολυηχής, περιηγής, ἐμφρῶν, σοφῶν, φρε-
ζῶς.

ΡΗΡ. Ὀργάνον Μουσῶν. Δελτοὶ Περιέδες.

Βιβνῶρ.

—Ελε δ' ἀνδρα Βιβνῶρα ποιμένα λαῶν. Π. λ.
92.

Βιβνῶι.

Δη τότε Βιβνῶν γαῖαν λυκοὶ οἰκίσουσιν. Zof. 1. 2.

Βινεῶ.

Ὅς τις γέ πινειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον. Ag. R.

752.

SYN. Βάτω, συνζίαζω, γάμω.

Βινητιάω.

Βινητιάμεν, ἢ βραχίσον τῷ λόγῳ. Arist. L. 717.

SYN. Αἰσλγαίνω, αἰσλγέω.

Βίος.

Μηριονῆς δ' Οδυσσεὶ δίδε βίον.—Il. κ. 260.

SYN. Αἰψός, τόξα.

ΕΡΙΤΗ. Αἰολομορφός, γναμπήδης, κρατερός.

Βίος.

—Τον ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύει. Od. τ. 127.

—Ζῶεις δ' ἀγαθὸν βίον—Od. α. 490.

Τοῖς ζῶσιν ἐπὶ παῖσι μὴ σπανὶς βίος. Eur. Hec.
12.

SYN. Βιοτή, βίος, βιοτής, βιοτεία, βίωσις,
ψυχή, ζωή, ἀγωγή, τροφή, δικτροφή, ἐμψι-
σις, περινομή, περισσία.

ΕΡΙΤΗ. Αἰσιός, ἀμειψής, ἀβλαβής, ἀσπα-
σιός, ἀπορός, ἀλυπτός, ἀλυπός, ἀθλῖος, ἀργα-
λῖος, ἀλγινός, αἰπτός, αὐταρκής, ἀπαιδέυτος,
ἀντιπαλός, ἀκαυθόφροος, ἀπίος, ἀγρηαός, ἀκν-
δής, ἀσυφελικός, ἀσημός, ἀφορητός, ἀφροντής,
ἀπαλαμός, ἀσάθης, αἰναιός, ἀσθίτος, αἰ-δαλ-
λῶν, βαρύς, βαρυσμαραχός, γλυκερός, ἡδύς,
δυσζήλος, δυσδαίμων, δυσήνος, δυσθανής,
δολερός, δροικητός, ἐμπεδός, ἐμπεδοσθενής,
ἐφημερός, εὐολβός, εὐπρεπής, εὐκασμός, εὐαῖων,
ἐργασίμος, ἡσυχός, θνητός, θυμητής, θηλυ-
μανής, θεοπρεπής, ἡμεροίς, κακοεργός, λυπρός,
λυπηρός, λευγαλῖος, λιποπλοῖς, μισοχαρής,
μογέρδης, μεριμνοτόκος, μελιφρων νηπεινός, νη-
ποῖνος, οἰκυροκαθέριος, οἰζυρός, πολυχρονίος,
πολυφλοῖστος, πολυολβός, πολυτελής, πολυ-
σενακτός, πολυτήλης, πολυσχιδής, πολυ-
Ζ. z πλανής.

πλαγής, πικρός, πέρσιος, παλιντοός, παμπό-
κλος, βέων, συγγρός, σκιοίς, τωροίς, σκληρός,
ερεπίδς, τελεσφόρος, τάλαιπαρος, τυφλός, τρι-
σφαικτός, φυξίπολις, φιλογωνίος, χρυστος.
P H R. Παιγνίον ἐστὶ τυχῆς μεροπῶν βίος, ακ-
τρός, αλιτής.
Βιοδάρως,
Ὅσα πίμπει βιοδάρως αἶα. Soph. Ph. 1191.
Βιοδάρτις, Vid. Περσέφονη.
Βιοδάρτωρ.
Δαιμονα—παγγυετήν, βιοδάρτωρ θνητῶν. Ib.
Βιοθαλμίοις. Vid. Διπταίδς.
—Ἐπεὶ ἔβιοθαλμιοις ἀνὴρ Hom. V. 190.
Βιοθρεμμῶν.
—Κρίνεις βιοθρεμμῶνα φύλα. Orph. Hymn.
Βιοθρεπτήρα. Vid. Ρεα.
Βιοστέρης.
—Κῆρι προσπαλε μιάς
Βιοστὴν χωρῶντα.—Soph. Oed. C. 780.
S Y N. Ενδείης.
Βιοσθορία.
Ὅσα βιοσθορίην πίμπει κατὰ γαίαν ἀπασαν.
Orph. H.
Βιοσθόρος.
Χρυσέ, κακῶς αρχηγέ, βιοσθόρε—Phocyl. 40.
Βιοτύνω,
Μη πλυτέην ἀδικῶς, ἀλλ' ἐξ ὧσιν βιοτεύειν.
Phoc. 3.
Βίω, Βιομαι, Βίωμι.
—Ἡ ἐβίοναι. Il. κ. 174.
—Τί νυ βίωμαι αἰνὰ παύσασα; Il. χ. 431.
S Y N. Ζαω.—βλεπω.
P H R.—Χαρμῆτος ἰδὲν βιοτοῖο γαλήνην. Apoll.
Εἶναι Διὸς ἐν φαι. Eur.
Ζωᾶς ὑλοδίαίτε δεισμοῖσι μαρτυρῶν. Syncl.
Ἡέρα λαπ' αἰθῶν μυκτηρῶν ἀμπεινόντες,
Ζωομένη περὶ λαμπάδα δερκομένοι.
Αἰετὶς ζωογονοῖς πνεύματα δαχυνυμένος. Ep.
Βιοτή, Βιοτής, Βιοτῆς. Vid. Βίος.
Τῷ παρ' ῥήσιν βιοτῇ περὶ ἀνθρωποῖσιν. Od. δ.
565.
Πρὸ κατασίλβων σέλας ὑφ' ὅθεν ἐβιοτῆτα
Ἡμετέρη—Hom. VII. 10.
—Βίωτος τροχός, ἀσάτος ὁλβός. S. b. l.
Εὐθα καὶ τοί, Μέγας, φαι βιοτοῖο τελευτή.
Il. π. 104.
Ἀνδρὶ παρ' ἀκλῆφ, ὃ μὲ βίωτος πολὺς ἐστ. Od.
λ. 489.
Βιότιον.
Οὗτος γὰρ ἐξερῶκεν αὐτῷ βιότιον. Ar. Pl.
1166.

Βιόσιμος, Βιόσιμος. Βιόσιος.
Τί γὰρ μοῦν μοι τῆςδ' ἀτερ βιόσιμος; Soph.
An. 572.
Ὡς ἐμὲ βιόσιμος βιόσιμος—Ar. x. 1008.
Ὡς ἐμοὶ γ' ὁ μέλλων βίος ἔβιοτός. Soph. Oed.
C. 1766.
S Y N. Βιοτικός, βιωτικός, ἐμβίος, ζῶσιμος,
ζωτικός.
Βιργίλιος.
Καὶ φίλος Ἀντωνίου λεγέμενος ἐπὶ τῷ κυνέῳ
Πινίων εὐεπὶς Βιργίλιος.—Ep. I. 5.
Περὶ δὲ, τί μοι ἀγὼν ἐφωπλισσάσθαι Μαρτυρῶ;
Ep. I. 4.
Βίων.
Καὶ ποταμοὶ κλαίοντες τοὺς ἡμετέροισιν Βίωσι.
Molch. 3. 2.
P H R. Δωριος Ὀρφεύς. Ἀγλαίστω τραγῳδίας.
Ib.

Βλαβερός.
Οἱκοὶ βελτίον ὄναι, ἐπὶ βλαβερὸν τὶ δύν-
εσθαι. Hec. M. 36.
S Y N. Βλαβήκός, βλαβός, πολυτήμων, πο-
λυβλαβός, ἐπιβλαβός, ἐπισφαλής, ἐπικινδυνός,
ἐπιζημιός, ζημιωδής, λαβήκός, ἀκαρδής, δαλ-
μῶν.
Βλαβή, Βλαβός.
Τὰ μὲν κερδὴ μαζώνας βλαβὰς φέρει. Sapp.
Οὐκ ἐμὸι τοδ' αἰσχρόν, ἀλλὰ σοὶ βλαβός. Eur.
Hec. 256.
S Y N. Ἀσὴ ἀπὸ ζήμια, ζήμιον, ἀπο-
τεύμα, συμφορά, ἐπὶ πρῶτῃ. λαβή, δαΐ.
E P I T H. Στυγὴν μέμμερος, πάλαι πο-
τότημον, πυρροφλέτας.
Βλαβός.
Βλαβῶν, χαρτερῶν—καρτερῶν. Hom. B.
288.
S Y N. Βλαβός.
Βλαβή.
Ὡς βλαβήκῃ διακονεῖς. Ar. Av. 1323.
S Y N. Βλαβή.
Βλαβή (antiq. Βλαβή).
—Βλαβήται δὲ περὶ γῆν, ὄντι. Nic.
—Μή τι' ἵταρον βλαβή. Od. x. 22.
S Y N. Ἀποβλαβή, καταβλαβή, ἐπὶ βλαβῇ
καὶ ἀσφαλίᾳ, ἀσφαλίᾳ, ἀσφαλίᾳ, ἀσφαλίᾳ.
Βλαβή.

Β Λ

Βλασανω, Βλασιω.
Θνησκὼ δὲ σπικ. βλασανω δ' απικια. Soph. Oed. C. 638.
—Πᾶντ' αἰας ἀδία βλασι—Bion. 6. 17.
SYN. Αποβλασανω, παραβλασανω, διαβλασανω, εκβλασανω, επιβλασανω, επιβλασιω, εξαδανω, εκφυω, θαλλω, αναβαλλω, θαλασω, θηλω, θηλασω. θαρναζω, βρωω, ανατελλω. ουω.—αποφυλλίζω, φυλλοζωω φυλλοις θαλλω.
Βλαση, Βλασημα, Βλασημος, βλασις.
Τῶν—παιτραι βλασα δαμασικ. Soph. An. 833:
—Γαιης βλασημα φειγον Oph. H.
Τῶν ω στ' αλλω τῆς δὲ βλασημον λεγεις;
Aisch. Supp. 322.
Βλασημον αλδανοντα σαρματος—Ib. S. T. 12.
Ιερὸν ἐκφανισα δέμας βλασιόις χρυσαρκους.
Oph. H.
SYN. Αποβλασημα, εκβλασημα, διαβλασημα, βλασις, βλασις, απρωω, γυνημα, κύμα, θαλός, φτυμα, παραφας, φυτόν αυξησης, φροσση.
ΕΡΙΤΗ. Αυτοματος, διίπτης.
Βλασημα,
Ουδὲς κακουργος λοιδορεῖ βλασημας. Lucian. ap. Diop.—(an κακουργος;) Ισσαι απε βλασι.
SYN. Βλασημοσυτη, διασημα, κακουργια, φιλολοιδορια.
Βλασιον.
Τοῖσι τροποῖς τοῖς σῶσι.
—Ωσπερ βλασιτοισι χρωμαι. Arist. Eq. 885.
—Ο σπικων και ταῦτα τα βλασιω—Eph. 3uid.
SYN. Τασημα, απωω.
Βλασιον.
Βλασιονος. Οιδιποδα Aisch. S. T. 731.
SYN. θραυβλασις, φρενπλῆξ.
Βλασιον
—Ο δὲ το δανὶ βλασιονω—Il. p. 135.
ΕΧΡ. Ενθυσιαδῶς βλασι.
Βλασιμα, Βλασιω.
Αλλ' ἐδὲ το βλασιμ' αὐτὸ κατὰ χερσιν εχει.
Ag. Pl. 357.
Επὶ τῇ απρωω εστιν Ασιων βλασις. Ib. N. 1178.
SYN. Αποβλασιμα, αποβλασις, αναβλασιμα, βλασις, βλασις, αναβλασις, διρρημας, διρρησις, οψ, οψις, απωις, απρωω.
Βλασις.
Τι δὲ ποτ' εμοὶ βλασις. Soph. Oed. T. 1059.
SYN. Ορατός.
Βλασι.
Ουδὲν βλασιω αλλω—Ag. A. 375.

Β Λ

Εἰ γὰρ βλέποντος μη δυνηθῆμεν κρατῶν
Παντὸς θανόντος ἀρξόμεν.—Soph. Aj. 1086.
SYN. Απρβλεπω, δερκω, δερκομαι, ορασι, οπλομαι, οσσομαι, οδω, θηπομαι, λυσσω, οπτιω, οπιτιω.—ζωω.
Βλεφαρις,
Ως αὐτὸς αὐτῷ βλεφαριδ' ἐκ εσωσαςτο. Arist. Eq. 402.
Βλεφαρος.
—Φιλα βλεφαρ' αμφικαλυψας. Od. ↓. 17.
ΕΡΙΤΗ. Αρωδὴν, ακοιμητον, αρωτισσῶν, γλαυκὸν, βοογληνον, ευκυκλόν, ηδουδὸν, κυκλόν, τολμηδόν, ὑπερογιαλον.
Βλεφαρον γοργωπὸν ἔδρατ. Eur.
Βλημα.
Ετ' αὐτον αλλα βληματ' ἐν κυσὶς βλασιν
Πεποισα,—Eur. Supp. 330.
SYN. Βολή, πληγή.
Βλητός.
Η βληται θνησκουσι λεχωιδες.—Call. 3. 127.
SYN. Βεβλημένος.
Βλητρον.
Ευστον—κολλητὸν βλητροισι.—Il. o. 678.
SYN. Γομφος, επιτρος.—βαλανος, επιβλητος, μοχλός, μοχλον, συμβαλμα.
Βληχσμαι.
Αμπεδιον βληχσιντο.—Theoc. 16. 92.
SYN. Καταβληχσμαι, βηξω, μπικω.
Βληχ.
Οιδντε βληχην.—Od. μ. 266.
SYN. Βληχημα, μπικασμας.
Βληχρός. Vid. Αβληχρος.
Ολον ὅτε βληχροῖσι κυλινδομενον πηλαγιωσι
Κύμα μελαν.—Apoll. 4. 152.
Βληχωνιας.
Ουκ, εινε κυσίων επιπιοις βληχωνων. Ag. P. 711.
Βλημαζω, Βληματῶ.
Οι δ' ἀνῶντα βλημαζοντες.—Ib. Av. 530.
—Ποτες παλαι δωμεθα, και βληματῶμεν. I. L. 1166.
SYN. Βλημαζω, μπικασμα, επιπιοις, διαβλασιω, κακω.
Βλητῶ.
Ην μή τις ὥσπερ σπικων βλητῶ με—Ib. 478.
SYN. Αποβλητῶ, εκπιζω, κινω, ερεθίζω.
Βλοσυρός,
Μειδιων βλοσυροῖσι προσωπασι.—Il. η. 212.
SYN. Καταπληκτικὸς, ερεθιστὴς, σενδρις, αχρωπὸν, ατυχληδὴ, γοργωπὸν, βλοσυρωπὸς, δυσδερκής.

Βλοσυρωπη

B O

- Βλοσυράπις.**
Τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ βλοσυράπις ἐσφειγνῶτο,
Δεινὸν δ' ἐρχομένη—II. λ. 36.
Βλοσυρονυχίος. Vid. Εὐμενίδης.
Βλοσυροφρων.
—Βλοσυροφρονα χλιδᾷ. Aesch. Supp. 840.
S Y N. Αἰχλοθυμὸς, ἀπηνής.
Βλυζω, Βλυω. Vid. Αἰαβλυζω.
Βλυζω ἀργυροειδὲς ὕδωρ κρήνης ἀπὸ μύσσης
Ogph. 597.
Τῇ δ' ὕδωρ τασταῖς ἀγχιπύλοισι ἐβλυε πύλῃ.
Nonn.
Βλωθρός.
Ἡ δ' ὅστις βλωθρή.—II. ν. 390.
S Y N. Εὐμηκὴς, εὐμεγεθὴς, εὐαυξής, μακρὸς,
αἰπυνός.—ἀδρός. εὐχλωρός. ἀπαλός.
Βλωμός, (το κλάσμα τὸ ἀρτε.)
—Ὅσον βλωμὴ πίνος πρᾶσσατο. Call. Fr.
S Y N. Ψωμός, ἀκόλος—εὐκαφός.
Βλωσκω.
Καὶ Σατραχὸν βλωξάντες.—Lyc. 448.
S Y N. Αποβλωσκω, ἀναβαίνω—αὐξάνομαι.

B O

- Βοαγίδης, (αἱ Βυγαλίδης.)**
—Σκαπανεύς, βοαγίδα. Lyc. 652.
S Y N. Βοκόλος.
Βοαγρίον. Vid. Βοεῖα.
—Ὅθι πολλὰ βοαγρία, καὶ τρυφάλαιαι
Καπτεσὺν ἐν κοιτῇσι—II. μ. 22.
Βοαδρόμος
—Ὁ βοαδρόμος ἀσπίδ' ἀείρας
Τεθναμένην φεγγῶν εἶλετ' Ἀριστάρχου. Ep. 1. 3.
S Y N. Βοηδός.
Βοᾶτις.
Τέρε δὲ δυσδαῦκτον
Βοᾶτιν ταλαίαν ἀνδάν. Aesch. Pers. 576.
Βοαυα, Βοαυλιον.
—Ἴνα τε σφίσιν ἐσκε βοαυα. Apoll. 3. 1289.
Οἰωνοὶ τ' ἐκυκλῶντο βοαυαία Κενταυροῖο. Ogph.
436.
S Y N. Βυσσασίς, βυσσασίον, βυσσάθμον, αὐ-
λόν.
Βοῶω.
Μῆδ' ἐ βοῶν—II. ε. 12.
—Τίς ο βοῶν τὸν Διόποτην; Ag. Av. 60.
S Y N. Ἀναβῶω, ἐμβῶω, ἰαχῶ, αὐτῶ, ἀν-
υμῶω.
P H R. Ἀσπίτον χεῦσαι παμμιγῇ βοῇν.
Κλαῶντ' ἀμικτὸν ὀλοματὶ ἐγγισίην βοῇν. Lyc.

B O

- Βούσεν** ὅσον βαθὺς πρυγι λαίμας.
Καὶ κλύπον ἐνεαχλὸν ἀπρυγεν ἀνδρείωνος.
Theoc.
Σμερδαλεὺς ὀλοματῆσι φέρων ῥήξινόρα φωνήν.
Λυσσαλὲς προχέειν ὀλεσπύρα βομβόν ἐωπῆς.
Nonn.
Βοεῖα.
—Θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπαχέει βοεῖας. II. λ. 842.
—Βοὸς μεγαλοῖο βοεῖν. II. σ. 582.
Καμμέν ἀδελφὸν βοεῖν σφίρεσε—Od. υ. 2.
S Y N. Βύρα, δερμα βοός.—ἀσπίς. βοαγρίον.
E P I T H. Αὐα, σίερα, αἰολαῖος. Σαμεία,
ἀκαμάτος, ἀρραγὴς, ἀδύπνητος, εὐδενής, βαρυ-
σμάραγος, φιλοσμάραγος, βαρυβρόμος, ἐριγδύ-
πος, εὐτυχτός.—αἰοφῇ μεθύσα.
Βοεῖος, Βοεός.
—Καὶ νῦν βοεῖα. II. δ. 122.
—Βοεὺς ἐξῆπ' ἱμάντας. II. χ. 397.
S Y N. Βοῖκός, βοεικός, βοειακός.
Βοεύς.
Ἐλκον δ' ἰσθία λευκὰ εὐσφρίπτοις βοεῦσι. Od.
ο. 291.
S Y N. Δεσμὸς, ἱμάς.
Βοή.
—Βοὴ θαλερῶν αἰζῶν. II. ξ. 4.
Αὐλοὶ φορμιγγαὶ τε βοήν εχον.—II. σ. 495.
—Βοήν ἀγαθὸν Μενελάου. II. δ. 220.
S Y N. Αὐτμη, ἀλαλαγμός, ἐτόπῃ, βοημα,
βοητός. ἦχος. μαχη.
E P I T H. Ἀσέστος, ἀσπετός, ἀλαλητός, ἀ-
σπυγτός, ἀδερφρόμος, ἑτεροβρότος, Διόσπετος,
εὐφημός, εὐφρων, λυσίπονος, πάλυδακρυς, ἡδυ-
γλωσσός, μελιβρόμος, ὁμοκλήτερας, ἱκαποφάτης,
κακογλωσσός, τερασθία, παραυλός.
Βοηδρομεία.
Οὐτὶ πε κραυγὴν ἐθηκας.
Μενελάου βοηδρομείων. Eur. Or. 1541.
Βοηδρομῖος.
Ὡ πολλῶν, πολλοὶ σε βοηδρομῖον καλεῖσι.
Cal. 2. 69.
Βοηδρομός,
—Ποδὶ βοηδρομῶ μελαθρα προσμῖξαι. Eur.
Or. 1295.
Βοηθός.
Ἀλλήμεδων δὲ βοηθοὺν ἀρμ' ἐπορεύσας. II. ρ.
481.
Βοηθός.
—Θητοῖσι βοηθόν.—Call. 3. 153.
S Y N. Ἀρωγός, ἀλεξήτηρ, ἐφελκυστήρ, πρὸς
σῆλῆς.
Βοηλασία.
Ἀμφὶ βοηλασίην.—II. λ. 671.
S Y N. Ἀγρυμα, ἀγρα.

Βοηλατής,

Β Ο

Βοηλατης, Βοηλατις.
 —Συν βοηλάτῃ—Διθυραμβῶν. Pind. Ol. 13.
 —Βοηλατὶν εἶλετο ῥαβδόν. Mo'ch. Ep.
 S Y N. Βυπηλατης, βυπηλατης, βοτῆρ.
 Βοημα, Βοητύς. Vid. Βοη.
 Χαμαιπιτὶς βοημα προσχανης ἐμὲ. Aesch.
 Ag. 928.
 —Μηδ' ἐβοητύς—εἶω. Od. α. 369.
 Βοθρος.
 Βοθρον ορυζα—πυγυσιον ἐνθα καὶ ἐνθα. Od λ.
 26.
 S Y N. Βοθυρος, καπετος, ταφρός, λακκος, σκαμμα.
 ΕΡΙΤΗ. Γλαφυρός, ευρύς, εδαῖος, πηχυῖος, περιγυῖος, δυσαλυκτος, φθισπνερ, εὐδρομος, τριγυῖος, κακρυγῖος.
 Βοιδάριον, Βοιδίον.
 Μη πρὶν γὰρ ἐγὼ τῷ βοῖδαριω
 Τὸ μὲν πρῶτις ἀποδῶμαι. Ag. Av. 586.
 —Τοῖν γεωργοῖν βοιδίον. Ib. A. 1035.
 Βοιωτοί.
 —Βοιωτοί, μάλα πῖονα δῆμον ἔχοντες. Il. ε.
 710.
 ΕΡΙΤΗ. Χάλκοχιτάνες.
 ΡΗΡ. Πληξίπποι, ὑπὲρ σακίων πνιόντες.
 Hef.
 Βοιωτία.
 Καταπαλτασσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην. Ag.
 A. 159.
 Βοιωτίδιον.
 Ὡ χαῖρε καλλικοφάγῃ Βοιωτίδιον. Ib 872.
 Βοιωτίας.
 —Πηνελῶες Βοιωτίας ἦρξε φοβόιο. Il. ρ. 597.
 Βολβός.
 Βολβός τις κοχλίας ἐξηρέθη ἥς ποτος ἀδύς.
 Theoc. 14. 17.
 S Y N. Βολβίον, βολβαρίον. ὕδνον.
 Βολβω.
 —Τῇ πνυ βεβολημένοι ἦτορ. Orph. 36.
 S Y N. Βαλλω.
 Βολή, (Vid. Νυγμα) Βολας.
 Οφθαλμῶντε βολαί—Od. δ. 150.
 —Μεγα δίκτυον ἐς βολαν ἔλκει. Theoc. ε. 40.
 S Y N. Αποβολή, εκβολή. βλήμα. αφασίς.
 ΕΡΙΤΗ. Κρατερὰ, δροσερά, εὐστόχος, μαν-
 τιπόλος, κεραυνίος, κρανίος.
 Βολιτος.
 —Τοῖς βολιτοῖς ἠτήμινος. Arist. Eq. 655.
 S Y N. Βολίτον, βολβίτον, σπελεθος.
 Βολιτινος.
 Νη των Ποσειδῶ, καὶ βολιτινον θάτερον. Ib.
 R. 297.

Β Ο

Βομβαυλιος. (αυλητής.)
 Επὶ τὴν θύραν μοι Χαιριδεῖς βομβαυλιοί Ib.
 A. 866.
 Βομβυλιος
 Ὡσπερ μελιτ' ἢ βομβυλὶς εἰσερχεται. Ib.
 V. 107.
 S Y N. Βομβυλη, μελισσαρίον.
 Βομβω.
 Αὐλαῖς τρυφαλεῖα χαμαὶ βομβήσας πεισῶσα.
 Il. ν. 530.
 S Y N. Περιβομβω, εμβομβω, επιβομβω,
 βομβαινω, ηχῶ. βομβυλιαζω.
 Βομβός.
 Μαινομένων ῥοθίων πολυηχία βομβον ακκων.
 Mu. 242.
 S Y N. Ἦχος. κωδωνισμός, συριγμός, φόρος,
 δῆπος.
 ΕΡΙΤΗ. Ανεμώδης, θεοδινής, μυκητωρ, ο-
 λισπνερ.
 Βοοκλόπος.
 —βοοκλῆπος Τίταν—Orph. 1055.
 Βοοκτασία.
 Αἰὲν ἐν Ἀλκίνοιο βοοκτασίαις ὄρωσαι. Apoll.
 4. 1724.
 S Y N. Βοοφαγία, βουθυα.
 Βοοσασίς.
 —Δεξαμένοιο βοοσάσις Οἰνιαδαο. Call. 4.
 102.
 S Y N. Βουαδίον, βουασίς.
 Βορά.
 Οὐδε γὰρ ἴσχει πόνον βοράς. Eur. Or. 189.
 Μη κῆνος θνητοῖο βορὴν κατὰ μετρον ἔλται.
 Phocyl 132.
 S Y N. Εδάρ, βράμα, βράσις, δειλαρ, τροζή,
 ἀρμαλια, μασαζ, σιτίον—νομή, φορζή, χιλός,
 χορτος.
 Βορβόρος. Vid. Ασις.
 Τῇ παντ' ἀν' οἶκον βορβορῶν πεφυρμένα. Sim.
 Βορβοροθυμος.
 —Κάπαιλας βορβοροθυμους. Ag. Pa. 752.
 Βορβοροταραξίς.
 Ὡ βορβοροταραξί—Ib. Eq. 309.
 E X P. Ταραχωδέστατος.
 Βορεας.
 Βορεας καὶ ζεφυρος—Il. ε. 5.
 Εἴλει γὰρ βορεας ἀνεμος μέγας—Od. τ. 200.
 Βορέης, νέροτος—Call Ep. 5.
 ΕΡΙΤΗ. Αἰθρηγενής, αἰθρηκός, αλεγεινός,
 Αρκτός, αἰ-ῆροκελευθός, λαῖ-ῆροκελευθός, κραι-
 πνός, κρυερός, κρατερὴς, κελιδών, καθαρός,
 κλυτός, καλός, δυσμερὸς, δυσσῆς, Θρηκίος,
 Α α α. Θράξ.

Β Ο

Θρήξ, Στρυμονίος, Ιτμαρικός, ηχητής, νιφοβλή-
τος, υ νιοσόδος, ψυχρός.

ΡΗ R. Βασιλεὺς ανέμων. Ἀνεμος ακραὴς, ψ-
φιακλονεών.—Κρυσαλλοπικτον φυσήμα. Eur.
Και Βορέης Θρηίσσαν αἶθρον ἀντίπρουν αὐρῆς.
Αὔρια μαινομένης ἐπειμασίε νῶτα θαλάσσης.
Nonn.

—Ζαμὲν δὲ Βορέης εὐφραδεσσιν αἰετλάει.

Χεμερίοις αὐραῖσι δονῶν βαθὺν ἠέρα κοσμή,
Κρυμοπαγῆς Βορέα, χιονώδεος ἐλθ' ἀπὸ Θράκης.
Αὐτὲ τε παννιφελάων εἴασιν ἠῆρος ὕψος ἐκλυθεῖς,
Ἰκμάδι ῥίπιζον νοτίραις οὐβρογενὲς ὕδωρ,
Αἰθρία πάντα τίθει, θαλερομμάτων αἰθέρα
τεύχων. Orph.

Βορειόγονοι, Αἰθριογόνοι.

—Εὐ τοπαῖς Βορειόγονων. Lyc. 1253.

Βορείας, Βορείος, Βορραῖος, Βορρίος.

—Βορειάδος αὐτίων Ἀρκτε. Orph. 736.

Βορείος ὡς τις ἀκτὰ. Soph. Oed. C. 1304.

—Προσάχθιντα βορραῖαις πυλαῖς. Aesch. S.T.
533.

—Βορρίοι ἦες. Apoll. 1. 211.

SYN. Βορραῖος, Ἀρκτικός, Ἀρκτῆος.

Βορός.

Μιαρὸν το χρεῖμα, καὶ κακοσμον, καὶ βορός.
Ar. Pa. 38.

SYN. Αἰσχυρός, βρωτικός.

Βοσκή.

Βοσκὰν φρεσὶμαν ποταμὸς δύσποτος. Aesch.
Eum. 266.

SYN. Βοσκ, τροφή ἐχέ.

Βοσκημα.

Αἰθρὴ ἐμὸν βοσκημα—Ar. R. 919.

Βοσκημασί σοῖσι τυρίζων. Eur. Alc. 556.

SYN. Βορά, βοσκίσις.—βοτάν, βρέγμα σί-
τον.

Βοσκή.

Βαλεται αἰλῶν βοσκὸν ἢ γαστὴρ ἀκαλτον. Od.
p. 228.

SYN. Ἐπιβόσκω, τρέφω, νομέω, σιτώ, β-
κόλω, νιμέω, ποιμαίνω, χίλω, χαρτάζω,
ψωμιζώ.

Βοσπορος.

Φαίγεται δ' ἐνὶ ῥέει γομα βοσπορι—An. 1. 1114.

ΕΡΙΤΗ. Ἀσπρατος, δίπρος, ἰχθυόας, Θρη-
ϊκός, ἑμιμέτος.—πορος κωμάσιος. Aesch.

Βοσπορία.

Ἀκταὶ βοσπορία—Soph. An. 979.

Βοσρυχός.

Παρά βοσρυχὸν αὐρα.

—Ἐλας—αἰσων. Eur. Or. 1438.

SYN. Βοσρυξ, κομή, χαῖτα, κικίσις, πλο-
κάμος, πλοχμός, σφόρος, θείρα, κηρά.

Β Ο

ΡΗ R. Βοτρυς ἐθείρης. Ἀνθεα πορρῆς.

—Κατεμένα βοσρυχα χαίτην.

Ἀπλοκὸν ἀσάθεισιν ἐσέετο βοσρυχὸν αὐραῖς.

Χρυσέα χιορρῆσι παρῖσι βοσρυχα σείων. Nonn.

Μηδὲ κομῆς περιὰλλα περισχιδέας πλεκε σεί-
ρας. Naup.

Χρυσείοις δ' ἐκατέρθε τίνασσομενος πλοκαμοῖσι

Βοτρυς ἀκέρσεκομῆς ζευρὸν τυφάλλετο χαίτην.

Coluth.

—Καδ' δὲ καρρῆς

Οὐλας ἦκε κομῆς ὑακνιδίῳ ἀνθεῖ ὁμοίαις—Hom.
Od. 2.

Βοσρυχάδης.

Οὐ προκαλὺπταρετα βοσρυχάδεος

Ἀβρά παρῖδος.—Eur. Ph. 1507.

Βοτανή,

—Μετὰ κτλὸν ἐσέετο μῆλα

Πιομέν' ἐκ βοτανῆς.—Il. v. 493.

SYN. Ἀγρῶσις, νομή, ποά, ποιά, χλω, χλοία, χορτῶς.

ΕΡΙΤΗ. Εἰαρινή, ζειδωρός, ζωαρκῆς, χλο-
ρά, χλωρά.

Βοτήρ.

—Ἀγρον δ' ἐπελευσόμεαι, πδὲ βοτῆρας. Od.
e. 503.

SYN. Βαγῶν, βεβότης, βυπομῆν, βυπόλος, βυκαῖος, βυφορός, βυκόλος, βοσνόςμος, βοσνάζης.

βυτής, βοτῆρ, βωτής, βωνίτης, βοτῶν, ἐπιβ-
ταρ, ἀμορβέως, ἀμνοκόπος, νομέως, ποιμήν.

ΕΡΙΤΗ. Ἀγρῶνόςμος, ἀγελινόμος, δειδρο-
κόςμος, ἰπποκόςμος, λιγυθρός, ορεσσινόμος, ορεσι-
τροφός.

Βοτῆν.

—Βοτὰ χίλια βοσκῶ. Theoc. 13. 34.

SYN. Ὀρεμῆμα, μῆλον, κτήνος, βοσκημαῖ.

Βοτρυδόν.

Βοτρυδὸν δὲ σπειροται ἐπ' ἀνθεσσιν—Il. ε. 89.

SYN. Ἀθροῖς, κατὰ πληθὺν, ὁμωγῆρες.

Βοτρυς.

—Μελαρῆς δ' ἀνὰ βοτρυεὶς ἦσαν. Π. σ. 562.

—Βοτρυς ἐθείρης. Nonn.

SYN. Σταφυλή, σπῆρα.—κομή (Μεταρῆ.)

ΕΡΙΤΗ. Ἀγλῶς, ἀγλαοκαρπός, ἀμειβάς, ἀμειβῶν, ἀπενάρτος, ἀκμῶν, ἀμπελοῦς, Βακ-
χιάς, γελῶν, γλυκερός, θραύς, θρεῖγενός,

δυαδός, ερευνθῆς, ἠέρος, μελαροχρῶς, οἰω-
πός, οἰωψ, οἰοτόκος, οἰοχυτός, ορχήνης, πωρ-
ναῖος, πορρῆς, πορρῶν, πῶν, μελαδός,

πολυκαρπός, εὐχαιτός, ἐκέρσεκομῆς.

ΡΗ R.—Πολυδαιδάλον ἀνθεῖ σπῆρας.

Εγμῶν πρεθάλῃς ερρῆς.

Παῖνων ἀνθρομῆς αἰνῆς.

Ημερίδων

Β Ο

Β Ο

Ημερίδων ὡδίν.—Λαθικηδης καρπος σπυρης.
Νοση.
Ονοτρεφός ομφαξ Βακχι.—
Πορφυρέιν τε βοτρυν, μεθυπιδάκα, πυκρορεῖνα.
Ερ.
Βοτρυόδωρος.
Ω ποτνια βοτρυόδωρε.—Ατ. Ρα. 519.
Βοτρυοεις, Βοτρυόδης.
Πλοχμοί βοτρυόεντες.—Αpoll. 2. 679.
—Αμπελν—βοτρυόει χλοη. Eur. B. 12.
S Y N. Βοτρυηφόρος.
Βοτρυοκοσμος, Vid. Βακχος.
Βοτρυοπαις.
Εἶδα περιξ κεχυται βοτρυοπαις ἑλκας
Αμπελος.—Theoc. Ep. 4.
Βοτρυοφόρος. Vid. Βακχος.
Βοτρυοχαιτης.
Ξανθός, ερευνώδης, μελανοφρες, βοτρυοχαιτης.
Sapph.
Βεβαλις.
Λεοντοχορταν βεβαλιν.—Aesch. Fr.
Βεβοσιον.
Ρῆδ κα βεβοσιον τελεθοι πλεον.—Call. 2. 50.
S Y N. Βοσκή.
Βεβοτος.
Αιγίβοτος δ' αγαθή και βεβοτος.—Od. v. 246.
S Y N. Εγνομος.
Βεβρωσις.
Και ἡ κακή βεβρωσις ἐπὶ χθονα δῖαν ελαυνει.
Il. ω. 532.
S Y N. Βυλιμιά, βυλιμιάσις, βυλιμος, βυπει-
να. μεγάς λιμός —αἷα, λυπη.—εἰκτος.
Βεβων.
Βεβληκει βεβῶνα.—Il. δ. 492.
S Y N. Μήρης. ἦεν.
Βεβωνιαω.
Τὸ τῶν κοπων γὰρ τὰ νεφρῶν βεβωνιά. Ar. R.
1313.
Βεβυαίς.
Αἶα, ἀμφοροπῆς, βιγαίς.—Il. γ. 824.
S Y N. Αλαζονικός. βεργετης. πολυπραγμων.
Βεβωρος.
—Κακ' ἡματα, βεβωρα παρτα. Hes. e. 502.
Βεβερῆς.
Εν βεβερῇ λειμῶνι.—Soph. Tr. 191.
Βεβυρος.
Φασὶ τρέκοντα βυβωρῶ ταυρῶ δέμας. Aesch.
Supp. 306.
Βεβυσια. Vid. Βοοκλασια.
—Μεγύταις ὅπο βεβυσιαίς. Pind. Ol. 5.
Βεβυτω.
—Εἶδα βεβυτῶν κάλλον πρόκει. Eur. Hec.
260.

S Y N. Βεσφαγεω, βεφονεω.
Βεδυτος.
Βεδυτον ἐστὶν ἀγίζων. Soph. Oed. C. 1565.
Βεκαῖος. Vid. Βοτήρ.
Εργατῖνα βεκαίς.—Theoc. 10. 1.
Βεκερς.
—Τὰς βεκερῶ παρβενν. Aesch. Pr. 590.
Βεκολεω.
Τον μεν βεκολεων.—Od. κ. 85.
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλεποδας ἑλικας βῆς βεκολεσκες.
Il. φ. 148.
—Εἰπὲρ τις ἄλλος βεκολεῖν τον δῆμιον. Aris.
Ecc. 81.
S Y N. Διαβεκολεω, βοσκω.—ἀπάταω. κάλ-
σελγω.
Βεκολια.
Βεκολιας τ' ἐπιτελλεν.—Hom. M. 494.
S Y N. Βεκολιον, ἐπιβεκολιον, ἀγελῆ, ἀγε-
λαίων.
Βεκολιαζω.
—Και αὐτ' ἰθι βεκολιασδευ. Theoc. 5. 60.
Βεκόλος.
—Και βεκόλοι ἀγροῖσται. Od. λ. 292.
S Y N. Βοτήρ, βοσσοσκος, βοπρόμος, βοπρόφος,
βῆκος, ἀγελάρχης, ἐπιβεκολος.
Βεκρανος.
—Ἄλλοτ' ἀνδρῶν τυτφ.—Βεκρανος. Soph. Tr.
13.
S Y N. Ταυροκρατος.
Βελαῖος, βελαρχος, βελευτής, βεληφόρος.
Ον Γογγυλάτης εἶλε, βελαῖος, μυλεῖς. Lyc.
435.
Δαναός δὲ πατήρ, και βελαρχος. Aesch. Supp.
12.
Εἶπω βελευτήσιν.—Il. ζ. 114.
—Μή τις Ἀχαιῶν
Εὐβάδ' ἐπιλθσιν βεληφορος.—Il. ω. 651.
S Y N. Επικριτής, συμβελος, φραδμωτ, συμ-
φραδμωτ, προβυλος, αρχιβυλος.
Βελαει.
Παραδῆς ἑτέρω την βελαειν. Ar. Th. 816.
Βελευματιον.
Βελευματιων, καὶ γρωμιδιων. Pb. Eq. 100.
S Y N. Διανοημα.
Βελευτρησιν.
Οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἰως ἂν
Ζῇ το βελευτρησιν. Pb. 394.
S Y N. Βελέιον, δμασπριον. πρυτανεῖον, συν-
δριον, αρχεῖον. ὁμηγυρις.
P H R. Μιγισα δίκης τεμερη. Ep.
Θεσμιος αἰσῆ. Ἀγνὸν ἀλεξικακὸν δῶμα θεμιστων.
Εἰς ἀγορὴν ἀγρογτο πολυδρον, ἤχι γεροτων
Εἰς ἐν ἀγρομεινων πρῶτοθροτος ἐξετο βελή. Non.
Ερυμα

Ερυμά τε χώρας, και πολεως σωτηριον. Aesch.
Βελευτικός.

Καὶ δὲ τὸν ἀνδρα τῆς γυ-
ναικὸς ἐν βελευτικῷ. Ag. Av. 795.

Βελευτός.

Ὅς ποτε βελευτὸν γνῆς ἐπὶ οἱ θάνατον. Call. 5.
38.

Βελευω.

Βελας βελευει θου παρὰ σηματι Ιλυ. Il. κ.
415.

Ἡδὲ κακὴ βελὴ τῷ βελευσαντι κακιστῇ. Hef. ε.
264.

SYN. Βελευομαι, διαβελευομαι, συμβελευω,
συμβελευομαι, επιβελευω, διασκεπτομαι, συ-
σκεπτομαι, αγοραζω πυρτανευω, χρηματίζω,
αναλογίζομαι, κοινολογεομαι, συμφραζομαι,
παραφημι, μητιζομαι, μητιαω, συμμητιασομαι-
ησιγνῆμαι.

Βελευμα,

—Αλλως φροντιδων βελευματα. Eur. Hec.
624.

Βελή.

—Διὸς δ' ἐτέλειτο βελή Il. α 5.

—Ἡδὲ κειλευσθ—Βελή και μυθοισι. Il. δ. 323.

—Οὐτ' ἐνὶ βελή. Il. ε. 202.

SYN. Συμβελή, συμβελευμα, συμβελευσις,
συμβελια, διαβελια, διαβελιον, σκεψις, δια-
σκεψις, φραδμοσυνη, φραδμη, γνωμη, δῆμος, ἡ-
γημα, ιότης, μῦθος, μῆτις.—αγορα—ὑπαγο-
ρια.

ΕΡΙΤΗ. Ασεμφής, ακριτος, αδικος, αλεξι-
κακος, ακναμπής, βραδυπας, δυσπικθής, δυ-
λα, δαιμονια, διχθαδια, εχεφρων, επιφρων,
ευφρων, εσθλή, ερικυδής, δεσπης, δεοτερπής,
κερδαλια, κακή, κρυπταδια, κρατεροφρων, κη-
ροφρων, μεγαληφρων, νικερδής, ημερετής, ολοή,
πυκινή, πυκινοφρων, πειθμων, πολυφροντις,
πολυτροπος, πολυμηχανος, πινυτεφρων, συγχε-
ρά, σχολιοφρων, σωφρων, συμφραδμων, τεχνη-
μων, τρηχία, ταχυπειθής, ὑλαυχηνη, ακυνηος.
ΡΗΗ.—Αλεξητειρα ερωτων. Nonn.

Βελημα, Βελησις.

—Το βελημ' ας επ' Αργεωις τό δ' ἦν; Soph.
Aj. 44.

Ει τολμα προσγενοίτο, βελησις δ' αμα. Eur.
Andr. 702

SYN. Γνωμη, εελδωρ, ζελημα, ζελησις,
λῆμα, λῆσις, πραδεις, ὑποδ.σις, προαιρεσις,
σκοπος.

Βελιμιαω.

—Δῆλον ὅτι βελιμιᾶ. Ag. Pl. 874.

SYN. Βελιμαζω, βελιματῶ, λειματῶ, πε-
τωω, προσπεινω, βρωσειω.

Βελιος.

—Πράξαι δὲ τι βελιωτερον. Aesch. Ch. 670.
SYN. Βελευτικός.

Βελομαι.

Βελομαι ἐγὼ λαδν σοον ἐμμεναι.—Il. α 117.

SYN. Θελω, εθελω, θυμῷ, προθυμειω, προ-
θυμιομαι, προπερινω, μεναινω, χρηζω.—επεσι
μοι.

Βελομαχος.

Ει σύ μὴ ἦς—ανδρὸς βελομαχῆ.—Ag. Pa. 1291.

Βελυσιος, Βελυτος,

Ερχομεναι σαθμόνδε βαες βελυσιον ἄρην. Agat.

Βελυτός.

Ἡμος δ' ηλιος μετενεσστο βελυτόνδε. Il. π.
779.

Ἡμος δὲ τριτατον λαχος ηματος απομεινω
λειπεται ἐξ ἡς, καλεισι δὲ κεκμηῶτες
Εργατιναι γλυκερόν σφιν ἀφαρ βελυτὸν ἐκείδαι.
Ap. 3. 1340.

Βυνίς.

Ιλεομαι μὲν Απιαν βύνιν—Aesch. Supp. 123.

Βυνίτις.

Ιω γὰρ βυνίτι.—Ib. 782.

SYN. Ορεινή.

Βυνομος.

Βυνομον εχων ακτάν Soph. El. 182.

Βυταις.

Ὡν βυταις ετι—Ag. V. 1201.

SYN. Νεος, εφελίζ.—βυκόλος.

Βυπαλος.

Ει—τάς γναθας τυτων τις—

Εκολεν, ὡσπερ βυπαλυ. Ib. L. 361.

SYN. Ορος.

Βυπεινα, Vid. Βυβρωσις.

Θηκατο βυπεινα Τριοπειω γογον οικτρὸν ἰδίθαα
Call. 6. 24.

Βυπελατης. Vid. Βυκόλος.

Βυπελαται τε βων. Ap. 4. 1342.

Βυπλανοκτιςος.

Ατης απ' ακρων βυπλανοκτιςων λαφων. Lyc.
29.

Βυπληξ.

Θενομεναι βυπληγι—Il. ζ. 135.

SYN. Βυπληκτρον, βυκεντρον, μασιζ. πε-
λεκυσ.

ΕΡΙΤΗ. Αμφίτυπος, αμφιτομος, βαρυσο-
μος, βαθυστομος, ευχαλας, θηγαλέος, θοός,
σιβαρός.

Βυπέρος.

Σταγχε τ' εχων βυπέρω ποδῶν πάρος. Eur.
Andr. 1134.

Βυπρασιον, (πολις τῆς Ηλιδος)

Ορε

Οὐδ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βεσάμην ἱππῶν.
II. λ. 755.

ΕΡΙΤΗ. Πολυσοτρυ.

Βεσ.

—Και ἐντὶ βῆς ἱερευσιν. II. ζ. 174.

ΕΡΙΤΗ. Αἰγρονόμος, ἀγέλαια, ἀδμήτη, ἀργός, αἰθών, ἀγραιυλος, γασμέρος, ὑπεωρος, ευκραίρης, ευκρασος, ευθίλος, ευρυκράως, ευρυματώπος, ἐλίζ, ἐλικωφ, εἰλυπς, εριμυκος, εργατινής, λιπαρός, πῖων, κρατερός, κερὰς, κεραιλῆς, κερασφόρος, καλλικίρως, ορθοκράιρης, ονοφ, ζατρεπής, ζωοίκοις, ὑποβρυχίος, ὑλαδύμος, ὑλοράγος, υγροπύρος, ταναιμυκος, φορδαίς, χαμυνας, ωμοφάγος.

ΡΗΡ. Τρέφει ἀροτρον. Theoc. Γῆς εργαίης, ἀροτήρ. Hel.

Βεσκαφῶν.

Στιγρῶ δὲ δικαλῇ βεσκαφισαντος γονον. Lyc. 434.

Βεσαθμῶν, Βεσαθμῶς

—Λιπὼν δὲ βεσαθμ' Ἰδαῖος Πάρις. Eur. Hel. 29.

—Πότ' ἀμφὶ βεσαθμῶς.—Ib. 363.

SYN. Βεσαδίων, βοοσασιον, βοαυλιον.

Βεσρορος.

Οἱ δ' ἐν μεταφρενοῖσι βεσροροῖς χθονός. Lyc. 1438.

Βεσραγῶν. Βεφονεῶν. Vid. Βεθυτιῶν.

Βεσραγῶν ὠπλίζετο. Eur. El. 627.

Βεσροιον δὲ κατὰ κλισίας.—II. η. 466.

Βυτιῆς. Vid. Βοτήρ.

Αἰγρονόμοις χαίρων—ἠδ' ἑ βεταίς. Orph. H.

Βετομοῖς.

Εὐθεν βετομοῖν οἶον.—Theoc. 13.35.

Βετυπος.

Πλῆξεν.—Βετύπος ὅς τε μέγαν κεραλῆα ταῦρον. Apoll. 4. 46.

SYN. Βεθυτιῆς.

Βεφάγος.

—Και βεφάγος ἦλθε Κορινθός. Orph. 136.

SYN. Φαγός, καταφαγός, φαγεσώρος.

Βεφάρος.

Βεφόνι, μηχαινῖτα.—Hom. M. 435.

Βεφορία.

Και κηκείδῃ, και βουφοριῶν.—Ar. N. 981.

Βουφορῶν.

—Ἐβουφορῶν ξενῶ. Eur. Alc. 8.

Βουφορῶν, τα.

—Τα μεζονα

Νικῶσι πυγμῆν, και παλιν βουφορῶν. Ib. 1041.

Βουφορῶν.

Βουφορῶν δὲ ἡμῶν.—Ib. Iph. T. 265.

Βουφορῶν.

—Βουφορῶν κοίρανοι ἀποσώρων. Ep. Suid.

SYN. Πολυφορῶν.

Βουχανδῆς.

Βουχανδῆς ὁ λέων. Ib.

Βουχάτιος.

—Ἀνέρα βουχάτιον. Call. Fr.

Βουχίλος.

Πάντες βουχίλου κραττορες Ἀρκάδης. Ep. Suid.

SYN. Εὐτροφος,

Βοῶπις.

—Βοῶπις ποττία Hpn. II. α. 551.

SYN. Μεγαλοφθαλμος, ευοφθαλμος.

Βοώτιω.

—Γυμνὸν δὲ βοωτῶν. Hel. ε. 389.

Βοώτης.

—Και οφ—δυστα βοώτην. Od. ε. 272.

ΕΡΙΤΗ. Χαλαζῆς, ὑδροχίτων, ἀρκτοφυλάξ.

ΡΗΡ.—Λυκαωνίς ελατήρ Ἀρκτῶς ἀμαξῆς. Nonn.

ΒΡΑΒΕΙΑ.

—Ὅπως κλυοιμὶ σου—κοινὰς βραβεΐας.

Eur. Ph. 463.

Βραβῶν Vid. Αἰθλον.

Βραβῶν ἀρετῆς ἐστὶν ευκαίδωσια. Sent.

Βραβεύς, βραβευτής.

—Σὺ δ' ἡμῖν τοῦ φονοῦ γενοῦ βραβεύς. Eur. Or. 1070.

Μοῖνος ἐφύς ἀφαιτῶν ἐργῶν φαριῶντε βραβευτής. Orph. H.

SYN. Ἐπιστάτης, οικονομός, διοικητής, ἐπαγώνιος, ἀγωνάρχης.—Διαίτητής, δοξαστής, διαγγραμνῶν, ραβδούχος.

ΕΡΙΤΗ. Φιλομαχος, δωρηματικὸς.

Βραβεύω.

—Παντ' ἐπακουεις, πάντα βραβεύεις. Orph. H.

SYN. Αἰγνοθετεῖω, διατεμῶ, ἐπιτηροῦμαι, ἰθύνω, κυβερνῶ, διαταῶ.

Βραβύλον.

Ὀρπακίς βραβύλοισι καταβριθῶτες ἐρασδε.

Theoc. 7. 146.

ΕΧΡ. Καίκυμνος, Δαμασκηνός.

Βραγχία, τα.

Ὡ μαι, ὅτ' οὐκ ἐτικῶ μ' ἡ μάτηρ βραγχεῖ ε-
χοντα. Ib. 11. 54.

Βραδύνα.

—Ἡ δὲ βραδύνη—πᾶσι χάρις κενή.—Fr. I. 1.

B b b

SYN.

SYN. Επίδραυνω, δρύνω, μέλλω, διατρέλλω, διατρίβω, ανατρίβω, αναβάλλομαι, οκνέω, ελίνυνω, ανελίνυνω.

Βραδύς.

—Κίχωνι τοι βραδύς ωκύ. Od. θ. 329.

SYN. Μελλότης, μωλύς, ναδρός, ναχέλης, σχολαίος, χροίος.

Βραδυπνεύς.

—Σπενσω θραδυπνεύ

Ηλυσιν αβων προτιθίσα. Eur. Hec. 65.

Βραδυτής.

—Βραδυτήτι τε, ναχέλιτι Π. τ. 411.

SYN. Άργη, αναβολή, σχολαιοτής, υφισμός, αργησία, ναθεία, ναχέλιη.

Βραζω, βραστω, βρασσομαι.

Ποτός Ιατυγίους εβρασ' επι σκοπελόν. Ep. Suid.

—Αλλά τε οί βραστων τε ποός, λαπὴ δέ τε μήτις. II. κ. 226.

—Τῶν βρασσομένων—Ap. β. 323.

SYN. Αναβράζω, αναβράττω, αποβράζω, ζιω, παφλάζω, βρεμω, σπαρίζω, φλυζω, αναβάλλω, κυμαίνω, κυματίζομαι.

Βρακος.

Πολλά δ' οἶα γυναῖκες

φοροῖσ' ὕδατι βρακῇ. Theoc. 28. 11.

SYN. Ρακος—ίματιον πολυτελές.—σκητὴ τε.

Βρασμός.

Εστῆσι κρατερῶς βρασμὸς γαίης αποπτεφίας.

Orph. H.

SYN. Βρασμα, εκβρασμός, αναβρασκ, κηπώσις, κλυδων, ζιός, εκζιός, αναζιός, καχλασμα.

Βραχίον.

Ηρ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα—II. μ. 389.

SYN. Ζαῦρος, μύων, ωλεν.

EPITH. Αταρτηρός, απαντός, απειρής, κρατερός, δεινός, μενεπλόμος, παλλισπύχης, σείριος, σκαρδός, πολυκνήκης, πυρμυός.

PHR. Ο τευρωδής τοπος.

Βραχύς.

—Ημεας μερὸς βραχύ. Soph. Ph. 84.

Βραχύν τινα αἰτέ μύθον—Soph. Oed. C. 1224.

SYN. Βαῖς, βραχυτελής αδρανής, ολίγος, τυτθός, συντομος.

Βραχυπύλος.

—Και βραχυπύλος—Κρημιστός—Lyc. 911.

Βραχυσιδής.

Βραχυσιδάρων ακοντα παλλών. Pind. Neim. 3.

Βραχυογγυής.

Και βραχυογγυίτου λυχνου σιλας—Ep. Suid. 7

Βραχυσυλλαζέει.

—Εμοί δ' ὦ νὰξ, ἡ βραχυσυλλαζέει. Call. Ep.

13.

SYN. Βραχυλογία, βραχυμυθία, λακωνισμός.

Βραχύνω.

—Βραχύνω τούτῳ ποικίλα χαλκῷ. H. μ. 396.

SYN. Δουπέω, βρέκω, κτυώ.

Βρεγμα, βρεγματός.

Κερμαδὴν πλεῖστας κατὰ βρεγματός—Hom. B. 205.

—Επὶ βρεγμὴν τε καὶ ωμούς. H. ε. 586.

SYN. Βρεγμὴς, βρεγμα.

Βρεμω, βρεμομαι.

Κερσὼ ρηγνύμενον μετὰ βρεμῇ—II. δ. 425.

—Ὡς ὅτε κύμα—βρεμεται—II. ε. 710.

SYN. Εμβρεμομαι, βρομω, επιβρεμω, πρην, κτυπώ, βραχύνω, βριμω, βριμομαι, βρυχω, περιβρυχομαι, ταρασσω, φριμασσομαι, φριμασσομαι, φρυατίζω, βριθυομαι.

Βρεθνυομαι.

—Οτι βρεθνυετ' εν ταῖσιν ὕδρεσσιν.—Arist. N. 361.

SYN. Βρεμῶ, καυχασομαι, τταρσομαι, μορμυρῶ, γογφοζω, τρυζω, ὑποφασω, οργίζομαι.

Βρετανιοί.

—Τες τετραφθον αγρῇ οὐλα Βρεταντων αἰολογώτων.

Opp.

EPITH. Αρτίφιλοι.

Βρετανίς.

—Δισσαί νῆσοι εἰσι Βρετανίδες ἀπὸ τῆς Γῆς.

Dionys. 566.

Βρετας. Vid Αγαλαμα

Εἰσσι δ' ἐπισταμένους βρετας ἱερὸν—Orph. 607.

EPITH. Αἰγυρὸς, εὐπόκτων, πυρθεμεθλων.

Βρεφός.

Βρεφός εἰμι, μη φοβέσθαι. Apac. 3. 11.

—Βρεφός ἡμῶν κυνέωσαν. II. J. 266.

SYN. Παιδίον, νηπιός, νηπιαχός, Εμβρυον.

EPITH. Αρτιγενής, αρτιτοκον, αναρτῶν, ἀπαλόν, νεογίλου νηπιον, ἐπιμασίδιος, εβριμαπατῶν, ποικιλομαρπον.

PHR.—Κρυφίως αυταγγίλων ευνῆς. Nona,

Βρεφοκλόνος.

Βρεφοκλόνος Παλαιμω—Lyc. 229.

SYN. Παιδοκτόνος.

Βρεχω.

—Βρεχε δὲ αὖ βασιλεὺς—πολιν. Pind. Ol. 7.

SYN. Αναβρεχω, αποβρεχω, εμβρεχω, επιβρεχω, αρδω, διεμαι, διημι, διαγραινω καθυγραινω, νοτιζω, καταροτίζω, διατω, διατεγγω, ομβρεω.

Βρετάρς.

Βριαρ's.

Εν κορυβί Βριαρῇ—II. π. 413.

SYN. Ισχυρὸς, ἀγῆστον, κρατάρης, ἀεικλής, ευρωτός, ἀγρίος, βαρὺς, τρεπτός, φοβερὸς, ευδαιμόνης.

Βριαρῆς, Βριαρῆας.

Ὁ Βριαρῆς καλεῖται θεὸς, ἀνδρες δὲ τὴν πρώτην Αἰγαιώνα.—II. α. 403.

EPITH. Εκατογχορὸς, ευπαλαμὸς, μέγας θυμὸς, πολυτῆχος.

Βριας.

Ἐξ αἰώνων βαίνει, καὶ πολλῶν μέγεθος θῆκεν. Hes. θ. 447.

SYN. Ισχυρὸν, ἀναιρῶ, μεταωρίζω—αἰδανῶ.

Βριζῶ.

Εὐθ' ἔκ αν βρίζοντα ἰδοὺς Ἀγαμέμνονα δῖον. II. δ. 223.

SYN. Νυσεῖω, ἡμίμα, εὐανέω, ἱπποτῆαν.

Βριπυος

—Βριπυος οὐρμὸς Ἀρης. II. ν. 521.

SYN. Μεγαλοφρονος, κελαδανός, κεκρακῆς.

Βριθός, Βριθούρη.

Τὴ δ' ἐστὶ μέγαν βριθός, ἡ παρὸς ὅ' ἔχει. Eur. Tro. 1050.

—Παρεστὴν ληθὸς εἶπω—Βριθούρη. II. μ. 460.

SYN. Εμψρόμα, βαρὺς, βαρυτής, δεινότης, ἀποτής, οὐκας, σεμνότης, χαλεπότης.

Βριθός.

—Λαζέτο δ' εὐχος.

Βριθὺ, μέγαν, ἑκαστὸν—II. ε. 746.

SYN. Βαρὺς, ἐμψρόμας, δεινός, καταπληκτικὸς.

Βριθῶ.

Ἰδὲ γὰρ εἰσελὼν Ἀντιφῶν ἀγῶν—II. μ. 346.

—Βριθῶν δὲ δένδρεα καρπῶ. Od. τ. 112.

Ἡ χερὶ βριθῶν, ἡ μακρὴ πλεῖτε βαρῶ. Soph. Aj. 136.

SYN. Επὶ βριθῶ, διακριθῶ, ἀποκριθῶ, βαρυθῶ, βαρύνω, ἐπισφραγῶ, βαρύνωμαι, δυσχεραίνω, χαλεπώω—εὐδαιμόνως, ισχυρῶ.

Βριμαῶ.

Ὡς εἰ σὺ βριμῆσαι—Ar. Eq. 851.

SYN. Βριμῶ, ἀπειλῶ, οὐκίζομαι, βρεθῶμαι, ἐπισφραγίζομαι.

Βριμη.

Μηδείης βριμη παλυσφραγῆς—Ar. 4. 1677.

SYN. Ἀλκή, πολυδύναμια, ισχύς.

Βριμύτης. (Adv.)

Ἀχαιῶν βριμύτης παρὰ φρεσὶ εἴκτον ἀνέλεον. Nonn.

SYN. Βρυχάδης.

Βριμῶ.

Vid. Περσεφόνη.

Βριμῶς τ' εὐδυνάτοιο γυνάς.—Orph. 17.

Βρισαρματος.

Ἀρις ὑπερμεινίτα, βρισαρματε—Hom. VII. 1.

Βρισαυχην.

—Βρισαυχῆνες ἀνδρες. Dols.

Βρισπῆς.

Βρισπῆς—ἡμεῖς χερσὶ Ἀφροδίτῃ. II. τ. 232.

EPITH. Ηυκαμὸς, ευπλακμὸς, καλλιπαρῆς.

PHR. Κυρὴ Βρισπῆς—εἰκῆα θῆσι. Hom.

Βριτομαρτίς.

Ελλοφῶν Βριτομαρτίν, εὐσκοπον.—Call. 3.190.

SYN. Ἀρτεμῖς.—Γορτυνίς, Δικτυνίς.

Βρογχορ.

Βρογχορ ἀπορήξας.—Theog. 1095.

SYN. Ασφαραγος, τραχυλός.

Βριμῶ.

—Ὡς ὅτε μῆαι.

Σταθμῶς ἐν βριμῶσι—II. π. 642.

SYN. Βριμῶ, βριμαῶ.—ἡχῶ.

Βρομῖος (Vid. Βακχος.)

Βρομῖς, καὶ Σαμῆλης παῖ. Ar. Th. 1000.

Ἀρπυμῖ, Τίτανις, Βρομῖα.—Orph. H.

Βρομῖος.

—Καὶ ἡμερῶς βρομῖος αὐλῶν. Hom. M. 471.

—Πυρὸς βρομῖος αἰδομένοιο. II. ξ. 396.

SYN. Βρυχῆ, ἥχος, φριμαγμῖς, μολος, οὐρμαγμῖς.

Βρονταῖος.

Ζεὺ βρονταῖε, κεραυνίε.—Orph. H.

Βρονταῶ.

Βροντῆσας δ' ἀρὰ δεινὸν, ἀφ' ἧκ' ἀργῆτα κεραυνόν. II. θ. 133.

SYN. Εκβρονταῶ, καταβρονταῶ.

Βρονταῖος παταγῶσι Διὸς μυκησάτο σαλπιγῆ.

Ἀθανάτῃ δ' ὕψιστος ἀπ' αἰθέρος ἰαχεν αὐδῆ.

Apollin.

Ἀστραπῆι δὲ σέλας νεφῶν παταγοδρόμῳ αὐδῆ.

Orph.

Βροντή.

—Χαῖρεν δὲ κληδόνι Διὸς Οδυσσεύς.

Ζηνὸς τε βροντῇ.—Od. υ. 121.

SYN. Βροντήμα.—αὐδῆ.

EPITH. Ἀμφιπυρὸς, ἀκαμαντότης, ἀτράμνος, βαρυήχης, βαρυδέπος, πολυήχης, γονοσση, παμοφοίτος, δεινὴ, θάλα, πτερυγός.

PHR. Οὐρανίη σαλπιγῆ. Tigrh.

Βαρυβρομῖος ἡχῶ. Eur.

Ἀθαρῶν μυκημα.

Καὶ παταγον βρονταῖον ἀρασσομένον νεφέλων.

—Ζαθεὼν ἀπὸ κολπῶν.

Βρονταῖα βαρυδέπος ἐπεκτύπεν αἰθέρος ἡχῶ.

Nonn.

Βροντησικηραυνός.

Εροντσηικαρυνοες.

—Νιφίλαι βροτσηικαρυνοι. Ar. N. 264.
 Βροτσηος, βροτσηος, βροτσηος. Vid. Ανδρομεος.
 Βροτσηον κδέν μαρτιλῆς εχον τεχνης. Soph.
 Oed. T. 728.

Φωνη δε βροτση κατερητυε. —Od. τ 545.
 Βελλησεται τις δταν βροτσηια χερί. Eur. Or.
 271.

Βροτσηος.

—Φιροι δ' εναζα βροτσηοντα. Il. ζ 480
 SYN. Αιμιδαρης, ημαγμίνες. λυθωδής.

Βρότος.

Αλλ' υδατι νιζοντες απο βροτση αιματοεοντα.
 Il η. 425.

SYN. Αίμα. λυθιον. ιχαρ.

Βροτς.

Ουκ αν επειτ' Οδυσηι γ' ερισσει βροτς αλλος.
 Od. τ. 286.

Βροτς.

—Βροτς εδωλα καμωτων. Od. λ. 475.
 ΕΡΙΤΗ. Ανημεροι, ασθινεις. αδρανεις, αλαοι,
 αιμοχαρες, δολοτροτες. διεροι, δειλοι. δυσμε-
 νεις, ζωοι, κακουργοι, οιοιοι, κτιδανοι. αϊζυροι,
 μογεροι, πολυποροι, πολυκλαυτοι, πολυσπε-
 ρεις, παντλημορες, παντολετηρες, ποιοι, πη-
 λογονοι, χαμαιγενεις, ταλαιες, ταλαιπωροι,
 υψιφορες, ποικιλομητιες, φιλοπτολεμοι, επιχθο-
 νιοι. ρεα — φθινυοντες. Vid, ανθρωποι.

Βροτσηοντα.

Βροτσηοντα εκ δομων ελαυνομεν. Aesch.
 Eum. 424.

SYN. Ανδρομεω.

Βροτσηιος. Vid. Ανδροκλῆνος.

Αρες — Οπλοχαρης αδαιμασε, βροτσηιος. —
 Orph. H.

Βροτσηιος.

Αρης τε βροτσηιος. —Il. ε. 518.

Βροτσηιος.

—Βροτσηιος Μαيناδων. Aesch. Eum. 503.

Βροτσηιος.

—Βροτσηιος Δεσκειλα πετρα. Orph. L.

Βροτσηιος.

—Γοργυνης βροτσηιος. Aesch. Pr. 798.

Βροτσηιος.

—Σκυλα μεν βροτσηιος — χαιρες υδρα.
 Eur. Fr.

Βροτση.

—Βροτσηιος τευχες ιχοντες. Od. λ. 41.

SYN. Αιμασσω.

Βροτσηος.

Ως μελι. τοι γλυκὺ τέτο κατὰ βροτσηιος γενειο.
 Theoc. 3. 54.

SYN. Βροτσηος. — λαγυμος.

Βροτσηος.

Η δ' εση εις Αιδωο πυλαρταο κρατεραιο.
 Αφαιμεν βροτσηον αιπυν αφ' υψηλοιο μεταβρι.
 Od. λ. 277.

SYN. Αλχονη. σχοινος.

ΕΡΙΤΗ. Αργαλιος, δυσλυτος, ευρεπτος,
 ευρεπτος, ευαλχυνος, κρυφος, λυγρος, περιμεδς,
 νευριος, παναφυκτος.

Βροτσηος.

Περικριμτς βροτσηιος. Aesch. Supp. 885.

—Θαλαισι βροτσηιος. Orph.

SYN. Βλαστω, ακμαζω, ανθω, θαλλω —
 αγαλλομαι.

Βροτσηος. Vid. Βροτση.

—Και αθανατων απο βροτσηιος. Sibyll.

Βροτση.

Βροτση — με της δακτυλης. Ar. L. 369.

SYN. Δαλτω, αποτρωγω, βροτσηιος. εδω.

Βροτση.

—Βροτσηιος το καθ' ημεραν. Ib. Eq. 1123.

SYN. Τποπιω, μετω. φιλοπτεω.

Βροτση.

Στρωσασμενοι βροτσηιος αυον υπο πλεκτηις καλυ-
 ραισι. Theoc. 21. 7

SYN. Φυκος, φυκος, μυων.

ΕΡΙΤΗ. Ελαφρος, λευκον, θαλασσιον.

Βροτση.

Κακ τωδ' επιτες βροτσηιος ισχυαιων χροτα.
 Aesch. Fr.

SYN. Βροτσηος. ζυθος. οϊνος κρηθιος.

Βροτσηιος. Vid. Βροτσηιος.

Ως ο τον λυσση εσφαλμενα βροτσηιος. Nic.
 —Γοιη βροτσηιος αυιν. Apoll. 3. 19.

SYN. Βροτσηος. βροτσηιος, αλαλαζω, μυκασ-
 μαι, κλαυθμυρζω, αρωμαι.

Βροτση.

—Βροτσηιος δ' υπεταλλει οδοντων. Ar. 2. 83.

—Μυκηθμοισι και βροτσηιος. Aesch. Fr.

SYN. Βροτσηιος, βροτσηιος, βροτσηιος, βρο-
 τσηιος, αρωγη, αρωθιος, αρωθια. φριμαγμης,
 φριμαγμα.

Βροτση.

Βροτσηιος δ' ηχω παραμυκαται βροτσηιος. Aesch.
 Fr. 1081.

—Αλμην βροτσηιος. Ib. P. 397.

SYN. Βροτσηιος, βροτσηιος.

Βροτση.

Βροτσηιος μεγα κῆμα ποτι ροον — Il. ε. 264.

SYN. Βροτσηιος, καταβροτσηιος, επεβροτσηιος, ανα-
 βροτσηιος, βροτσηιος, βροτσηιος, βροτσηιος, κατα-
 τριζω, κριζω, λιγγω, σιζω, ριζω, ριζω,
 σμαραγγω.

Βροτση.

Β Υ

Βρυω.

—Καί τε βρυει ανθει λευκῶ. II. p. 56.

SYN. Βρυαζω, απεβρυω, επιβρυω, γρυω, αναβρυω, εκβρυω, αποβρυω, επιβρυω, πηγυαζω, αναβλυζω, πηδαω, ανημι, ανθειω.

Βρυωνίς.

—Ῥιζαετς βρυωνίδος—Nic.

SYN. Βρυωνία.

Βρωμη, Βρώσις, Βρωτός.

Αλλ' αγετ' εσθιετε βρωμη—Od. κ. 460.

—Βρώσιν τε πρσιντε—Od. α. 191.

Υμῆς δ' εις βρωτων στυγετεον—II. τ. 205.

SYN. Βρώμα, καταβρώμα, εδωσίμα, τρωξιμον, το.

ΕΡΙΤΗ. Ανθεμοεσσα, εὔδροτος, θυμηδής.

Βρωμαομαι, βρωμω.

Βρωμωσμενος τῷ σῶδιν—Ag. V. 616.

SYN. Ογκωμαι, μωδαω.—σηπομαι.—δυσωδισω.

Βρωμι, βρωσκω.

—Επὶ δὲ γλυκὺ κηριον εβρωσ. Call. i. 49.

Βεβρωκῶς κακὰ φαρμακα.—II. χ. 94.

SYN. Βεβρωθω, βιβρωσκω, αναβρωσκω, βρωτῶ, εσθιω, δαπῶ, εδομαι, δαιτυμαι, τενδῶ, τραγω, φαγω.

Βρώμιος.

Και χῆνες κλαγγηδὸν επειγομεναι βρώμιοι—Agat.

SYN. Νωμη—κακωδία, δυσωδία, δυσωμια.—αζη, φωα.—αποφορῶ, σαπροτης.

Βρωσιμος, βρωτός.

Ωκ' ἦν αλεξιμ' εδὲν, εδὲ βρωσιμων Aesch. Pr. 478.

—Και εξεβρωσκατο βρωτοῖς. Hom. B. 30.

SYN. Εδωδισμος, τρωξιμος.—πυρναῖος.

Βρωτήρ

Βρωτήρας αιχμας σπερματων ανημευς. Aesch. Eum. 806.

—Βρωτήρες οδόντες.—Nic.

Β Υ

ΒΥΒΛΙΝΟΣ.

—Οπλον νεὸς αμφιβλοσης

Βυβλινον.—Od. φ. 391.

—Ανῶξα δὲ Βυβλινον αυτοῖς

Ευωδη, τετορον ετειων.—Theoc. 14. 15.

Βυβλος.

Βυβλος δὲ καρπὸς κ κρατῆ σαχυγ.—Aesch. Supp. 768.

SYN. Παπυρος.—χαρτης. βιβλος.

Β Υ

Βυζω.

Νηματες ασκητοιο βεδυσμένον—Od. δ. 134.

SYN. Αναπληθω—βυω—κλαυθυμιζω.—καλυπῶ.

Βυθίζομαι.

SYN. Καταβυθίζομαι, καταποντιζομαι.

PHR. Θαιεῖν βρυχιον μωρον.

Διερω τυμβευετο ποτμῶ. Nonn.

Ωρη γὰρ σε πεδισεν ανεγγυος· ὑγρὰ δὲ την σην Κυματ' ἐφ' ἱμερτην εκλυσεν ἡλικιην. Anac. Ep.

Βυθιος.

Νυρηίδες—βυθιαί—Orph. H.

SYN. Βαθυς, ενυδρος.

Βυθός.

Τῆτον απιπνιζεν Φυσιγναθὸς ες βυθὸν αξας.

Hom. B. 117.

SYN. Βαθος.—δινη.

ΕΡΙΤΗ. Βαθυκυμων, ἀγνός, ὑγροχίτων, μαιεθνός.

Βυκτης.

—Βυκτασ ανμων κατεδησε κελευθα. Od. κ. 20.

SYN. Αελλής, ηχηεις—αθρως—σπειων.

Βυστά.

Θωρηκας δ' εἶχον καλαμισεφειων πηδ βυστῶν. Hom. B. 126.

SYN. Βυστις, δὲλα, βεδειψμον, κατῆμα, σκυτος, δερμα, δερρις, δερας, κωδιον, νακος.

ΕΡΙΤΗ. Λασιαυχην, επαυχενια, βριαρά.

Βυρσαιετος.

—Βυρσαιετος αγκυλοχελης. Ag. Eq. 197.

Βυρσινη.

—Αλλα βυρσινην εχων. Ib. 59.

EXR. Ρυτῆρα, ἱμᾶντα.

Βυρσοδεψω.

Ὁ δὲ βυρσοδεψῶ—Ib. Pl. 167.

Βυρσοδεψης, Βυρσοπωλης.

—Βυρσοδεψην Παφλαγονα Ib. N. 381.

—Βυρσοπωλης Παφλαγων. Ib. Eq. 136.

SYN. Βυρσεύς, σκυτεύς, σκυτοτόμος, σκινυος—ράφος.

Βυρσοτενής.

Τυμπανὰ τε λαβετε βυρσοτενῆ. Eur. Hel. 1363.

Βυσσινος.

Κολπῷ φρεσσα βυσσινι πεπλωματος. Aesch. S. G. 1047.

Βυσσοδομευω.

—Κακὰ φρεσὶ βυσσοδομευων. Od. θ. 273.

SYN. Μηχανωμαι, επιβλυω.

Βυσσόθεν.

Κυλινδὰ βυσσόθεν κελαιᾶν θῆτα. Soph. An. 597.

. C c c

SYN.

Β Ω

SYN. Πυθμενίδην, ἀρδην, προβελυμενον, καλῶ-
κρας.
Βυσσός, Βυσσώμα. Vid. Βαθος.
Ἡδὲ μολυβδαινή ἱκέλη, ἐς βυσσὸν ὀρυσειν. II. ω.
80.
Εὐκλωστοῖσι λιγὲ βυσσώμασι.—Er. I. 6.
Βύσσος.
—Βυσσέω καλὸν συροῖσα χιτῶνα. Theoc. 2. 73.
Βυσσοφρων.
—Τινεῖ μῦθος χρόνῳ κλυτὴ βυσσοφρων Βριννύς.
Aesch. Ch. 650.
Βυω.

Χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποικύ.
τῶν εἶναι το σομα. Ag. Pa. 644.
SYN. Αποφρατῖω, επιζρατῖω, συμφρατῖω,
εμφρατῖω, ἐπίβω, ἐμβω, ἀποβω, ἐπιλαμ-
βανω, πωμαζω, ἀποφραγνυω, παραθριγκίζω,
παρεμπλατῖω, φιμωω, βυζω. καλυπῖω.

Β Ω

ΒΩΚΟΣ.
Ἡ καλὰς ἀμμε ποῶν ἐλεληθεῖ βῶκος αἰδῶς.
Theoc. 10. 38
SYN. Βουκίος, βυκίλος.
Βωλαξ, Βῶλος.
—Εἰσατο γὰρ οἱ
Δαιμονὶν βωλαξ ὀππμασιος.—Ar. 4. 1734:
—Εἰκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀροτρη. Od. σ. 373.
SYN. Χαρδρος, ἀρεα. ἀγρός. οἶκος.
EPITH. Διερὰ, βαθθα, δροφρεα, δι.ιδς.
Βῶμος.
Οὐ γὰρ μοι ποτὶ βῶμος εἰδυτο δαῖτδς ὕσης.
II. δ. 48.

Β Ω

SYN. Θυμελη, ἐρατη.—τεμενος. βασις. θυ-
σιασπριον.
EPITH. Απηνθής, ἀκρηατος, ἀγακλήνης,
ἀναϊμακτος, ἀρηρῆς, ἀνδρσφῆς, αἰθωφ. Δελ-
φῆος, εὐαγδς, εὐοδμος, ἐαργής, εὐκερας, εὐ-
γλυπῆς, εὐδμητος, Ερκας, ἐρεθόμενος, ἐτακ-
τιος, ἐμπυρος, θεοδμητος, θεοκλητος, θεοτερ-
πής, θυνης, θυωδης, ἱερδς, κυκλιος, κλισσηας,
περικαλλής, σκιοεις, νεοδρεπῆς, πολυκνισσος,
πολυξενος. Πανακρηατος, μαρτίος. φλογερδς.
PHR. Θωκτισον λιθινον βωμοῖο δειαρ. Pind.
Βῶμος.
—Και βῶμος ἐδρη. Orph. 990.
Βωμολοχευμα.
Οἰοῖσι μ, ᾧ ποτηρε,
Βωμολοχευμασιν τατατῆς; Ag. Eq. 898.
SYN. Κολοκευμα, ἀπατη, βωμοκευμα, βωμο-
λοχια, παρηργευμα.
Βωμολοχυνω.
Εἰ δ' εἰς τις αὐτῶν βωμολοχευσαιτο. Ib. N. 966.
SYN. Βωμολοχεω, κακουργεω.
Βωμολοχος.
—Και βωμολοχος. Ib. 907.
SYN. Βωμαξ, κακῆργος, γελοιοποιδς, ασ-
ςδς, ἱεροσυλος, θεοσυλος, θεοσυλῆς, θναρπαξ-
βωσρεω,
—Βωσρεῖν δὲ Κραταῖν. Od. μ. 124.
SYN. Επικαλεω, βοαω.
Βωτης, Βωτωρ. Vid. Βωτήρ.
Ἡθον τοι βῶται. τοῖ ποιμίνης.—Theoc. 1. 80.
Εσπερ γὰρ χ' εὐρησι παρ αὐτῷ βωτορας ατ-
δρας. II. μ. 302.
Βωτινης.
Οἷς βωτινησιν ἐνὶ κρηπῖσι γυναῖκες. Call. Fr.
Βωτιανερος.
—Εν φθῖν ἐριζωλακι βωτιανερη. II. α, 155.
SYN. Θρα.ληωρ.

ΓΑΓΑΤΗΣ.

Φεύγει και κνίσσῃ γαγάτην ορνυμένην
 Τεφροτα θνητὸς ἐχέπυχῃ παντὰς αὐτμῇ.
 Χροῖν δ' αἰθαλοῖς, πλατύς, ἡ μέγας ἐπλεῖ
 ἰδεσθαι.

Καρφαλεῖ δ' ἰκέλον παύκη φλόγα δ' ἄν ορίει
 Ἀλλ' ὁλεον ποτὶ ρίνας ἀγέας μέγας. κ. λ. Orph. L.
 Γαγῆμον.

—Μεγα δουλίας γαγῆμον. Aesch. Ag. 369.
 S Y N. Γαγῆμη, σαγηνή, ἀμφιδελήρον.

Γαγῆς.
 —Μελανδίνην ἀνὰ Γαγῆν. Dionys. 577.
 E P I T H. Χρυσανγῆς, εὐρεπτής.

Γαῖα.
 Ἀλλ' ὤμῳς μιν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοιτο.
 II. η 99.

S Y N. Αἶα.—εἶα, κλίμα, πατρίς.
 E P I T H. Ἀπειρὼν, ἀπειρεσίαι, ἀπειριτός, ἀ-
 γασαχὺς, ἀνθῶσα, ἀνθειοῖσα, ἀμπειοῖσα,
 ἀπαλή, ἀπεινή, ἀκίνητος, ἀπηνής, ἀνδρῶς,
 ἀνερῶς, ἀνπλαγκτός, ἀκανθοφόρος, ἀμαλλο-
 τήκος, βαρεία, βαθυκρηπίς, βαθυκαλπός, βιαρ-
 κῆς, βωτιανεῖρα, θυοφειρά, διψάς, ἐρικυδής, ἐρι-
 κάλος, φρατεινή, ἐπηράτος, ἐρδάλυς, ἐρεμνή,
 ευρύαλος, ευρυστερνός, ευρυοδία, ευρυπεδός, ευ-
 ρυχορός, ευκαρπός, ευώδιν, ευσαχὺς, ευλαχάνος,
 πυθιμεθλός, θαλερά, κλεινή, κυανὴ καφῆ, καρ-
 ποδοτρεῖα, καρποτακία, ζωοτόκος, ζαθεῖη, λαο-
 σοτρεῖα, μελαμφυλλός, μελαινα, μελανοχροός,
 μισομφαλός, μεταλλοχρυσός, ολοή, οἰνοφυτός,
 ορεῖτρα, οπωροφόρος, ἕηρά, ξεινή, ολβιομαίρος,
 πολυπλάσις, πολυφάρκος, πολυχμῆτος, πολυ-
 μοχθός, πολυθρεμῶν, πολυμέτρως, πολυδωμός,
 πολυδωσκός, πολυδροσός, πολυδενδρεός, πολυ-
 καρπός, πολυμήτωρ, παγγενεῖτρα, παμμήτειρα,
 πλατυνώτος, πειλωρά, πίων, υδατοῖσα, πυρο-
 φόρος, παμφάγος, ευγυερά, ευφελή, σιδεροφί-
 ρος, σφαιρηδής, τελεστογονός, τραφερά, τροχο-
 εδής, φερεισβίος, φυσίζωος, χλοηφόρος, ψαμα-
 θωδής,

Γαῖα.
 Πρώτον μιν ευχῇ τῇδε προσβέου θεῶν
 Τὴν πρωτομαντὴν Γαῖαν. Aesch.
 Παμβώτι γὰ μᾶττε αὐτῇ Διὶς. Soph.
 Μῆτις αἶα βροτῶν. Dionys.
 Γαῖα θεῖα, κῆτερ μακαρῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
 Παντρώει, πανδωτρεῖα, τελεσφόρε, παύλολειρεῖα,
 Αὐξιβάλυς, φερικαρπῆ, καλαῖς ὥραις βρυεσα,
 Εὐδαιμον ἀθανάτη κοσμοῦ πολυποικίλῃ κηρ.—
 Αἰδία, πολυστέγῃ, βρύουερν', ολβιομαίρε,

Ὀμβροχαρής.—Χαίρουσα χλοαῖς πολυανθεσί,
 δαίμων. Orph. H.

Γαιηνῆς.

—Γαιηνῆν εἶσατο λαόν. Apoll. 3. 1185.

S Y N. Γηγενῆς, γηγενῆς, χθονοπαῖς, πηλο-
 γόνος.

Γαινίος.

—Τίτυον γαινίον ὕον. Od. η. 324.

S Y N. Γεωδῆς, γεπρός, γηῖνος, γηῖος, γεμμιγῆς,
 ἐγφείος, ἐπιγείος, ἐπιχθονίος, υδαίος, χθονοσιδῆς,
 χεῖκός.

Γαινοχος.

Ἀλλὰ Πασειδῶν γαινοχος—II. ν. 49.

—Γαινοχος κυανοχαῖτα. II. ο. 174.

S Y N. Γενοχος, γανῆχος. Γενεσιγείος, Ποσει-
 δων.

Γαιοδάτης.

Γαιοδάται καὶ σπάρτα διηλεκτὸς εὐτε βαλάντια
 Call. Fr.

E X P. Οἱ ἀρχιτέκτονες.

Γαίω.

Ὅς γὰρ παρὰ Κρονίῳ καθέζετο κυδεῖ γαίω. II.
 α. 405.

S Y N. Αὐχέω, γίβω, γαυρίαω, ἀβρυνομαι.

Γαλα.

—Καὶ ἐπ' ἀκρίῳ γαλα πίνων. Od. ι. 297.

S Y N. Γλαγός.

E P I T H. Ἀμβροσίον, ἀμειλγομενον, ἀργινόν,
 γλυκερόν, λιγρόν, λευκόν, λαρόν, ευαργόν, ευπο-
 τόν, ευτραφές, επητάκον, εἰσπεσίον, καλόν,
 νεοδάλτον, νεκταρεον, παιδοκίμον, πολών,
 πῖον, φερεισβίον, χιτονεον.

P H R. Ἀργεννὴ ἰκμάς μαζῶν.

Ἀργεννὴ χυσις γαλαξίαυ ὀλκῇ.
 Χιονωπὸς ευρησθ. Nonn.

Γαλαθηνός.

Νεβρὸς κοσμησάσα τεγγενεας γαλαθηνός. Od.
 δ. 336.

S Y N. Γαλακτικὸς, γαλακτινός, γαλακτω-
 δής, επιμαζίος, ὑποτιτθίος.

Γαλακτοπότης.

Εμολε γαλακτοπότας ἀνὴρ. Eur. El. 169.

Γαλακτινός.

Ἄλλοι δ' εσκηφαντο Γαλακτίδα σεβέρον εἶναι
 Κικλησκειν πέτρην, ὅθι τοι τριφάντι γαλακτός.
 Εκπρορεῖ λευκοῖα πανακείας. εὐδ' ὅθεν ἰχθὺς.

Orph. L.

Γαλατεια.

—Καὶ ἀγακλειτὴ Γαλατεια. Π. σ. 45.

E P I T H. Βυθία, εὐαλία, ευειδής, καλή,
 λευκί. Γαλαται.

Γ Α

Γαλαται. Nom. pr.
Γαίης εκ Γαλατῶν μηδ' ἀνθεα. —Ερ. I. 2.
Γαλεη. Γαλῆ
—Γαλῆς κινδύνον αλυτᾶς. Hom. B. 9.
Τὴν δ' ἐν γαλῆς δυστινον οἷζυρον γένος. Sim.
SYN. Γαλῆς, ἐκτίς, αἰλυρος.
ΕΡΙΤΗ. Αἰγριωπὸς, μυακτόνος, παμφάγος.
Γαλεωτής.
Ἀπὸ τῆς οροῦν· νυκτὼ γαλεωτὴς κατεχέσεν.
Ατ. N. 173.
SYN. Γαλεῶς, ασκαλαεωτὴς, κωλωτὴς.
Γαληνη. Γαληναίη.
—Ἡδὲ γαληνῇ—ἐπλετο νηνεμῇ. Od. μ. 169.
Οἱ δὲ γαληναίη πισυνοῖ. —Apol. I. 1156.
SYN. Γαληνισμὸς, γαληνοτής, αἰθρη, ἀταρᾶξια.
ΕΡΙΤΗ. Ακυμαίτος, ἀφροιστός, ἀνημεός, ἀκλίστος, ἀχάλινος, γέλωσα, εὐκηλός, ἐχνηίς, λιπαρά, λευκή, κυδιανέρα, μαλακή, μελιχία, ηπιόδωρος, σιγαλεῖα, φαῖδρα, φιλοζέφυρος.
P.H.R. Ληξίς ορνομένων ἀνεμών.—ἀμφὶ γὰρ αἰθρῇ
Νημεός ἐσορεσεν δινὰς, κατὰ δ' εὐνάσε πόντον.
Αρ.
Γαληνιαῶ.
—Ἀπαλοῖσι γαληνιωσά δρομιοῖσι. Orph. H.
SYN. Γαληνίζω, διαγαληνίζω, ἀτρεμίζω, εὐδιζω, εὐδιαζομαι. γαννυμαι, χερῶ.
Γαληναῖος, Γαληνός.
—Εἰς ξένος—γαληνὸς πῶθα. Eur. I. T. 345.
Κυπρί, γαληναίη, φιλονυμφίη.—Ερ. I. 1.
SYN. Γαληνίος, γαληνὴς, γαλερός, αἰθρίας, ἀχεμασός, εὐδίας, εὐδιμένος.
Γαλιλαία.
Ἀμφὶ πῶδον Καναναῖον ἀεξίφυτε Γαλιλαίης
Παιδοτοκῆ.—Nonn.
ΕΡΙΤΗ. Βωτιανεῖρα, ἀλκρηπίς, εὐπυργός.
Γαλιλαίοι.
Ες πολὺν εὐφῶδα ταυτοπλοκαμῶν Γαλιλαίων.
ΕΡΙΤΗ. Απερσεκομοί, θεοσργοί, φίλος οργῶν, φίλοχρηστοί.
Γαλινός.
Λυσσάν ἐπιπνεύσα ὑπὲρ γαλινῶς σκυλακεστον.
Orph. 908.
ΕΧΡ. Οργίλος.—(αἱ ὑπερχολοίς. f. ἐπιπνεύσα ἀχαλινισί)
Γαλλός. Vid. Εὐνῆχος.
Γαλλός, ὁ χαιτηνός, ὁ νεπητός.—Ερ. Suid.
Γαλλαῖος.
Γαλλαῖα Κυβελῆς ολολυγματι.—Ib.
Γαλωε.
Ἀμφὶ δὲ μιν γαλωε τε καὶ ἐνατέρης αἰὲς ἐσάν.
II. χ. 473.

Γ Α

SYN. Γαλῶς, γαλωεῖς, ἀνδραδελφός.—γαλαῖς.
Γαμδρός.
—Εὐθαδὲ γαρδρεῖ
Κοιμῶντο Πιριαμοῖ παρ' αἰδοῖς ἀλοχισί. II. 249.
SYN. Κηδεστὴς, ἐδωτὴς, ἐκυρὸς, πενθερός.
ΕΡΙΤΗ. Αριστοπότης, ἀμυμων, εὐπεριθέρης.
Γαμβροκτίτης
Γαμβροκτίονος ῥαιστοῦ παρ' ἐροφθοροῦς
Βελαῖς.—Luc. 161.
Γαμετή.
Κτήσιν ἢ γαμετήν.—Hes. ε. 404.
SYN. Γαμέτις, ἀκοίτις, δαμάς, συεινός, συζυγός.—γυνή
Γαμέω.
Κερην δ' ἢ γαμέω Ἀγαμέμνονος.—II. ι. 388.
SYN. Γαμεομαι, νυμφευομαι ἐπιγαμέω.
P.H.R.—Ἀνέτρον δεσμὸν ἵκεσθαι. Hom.
—Γαμπλία λεκτὴ δῖονεν Ερ.
—Ζυγίφ σσηκωσάτο δεσμῶ. Nonn.
Γαμπλευμα. Vid. Γαμος.
—Δυσφιλὲς γαμπλευμα. Aesch. Ch. 622.
Γαμπλῖος, Γαμῖος, Γαμικός.
Καὶ σέφος ἐξεπέτασε γαμπλῖον.—Bion. ι. 88.
Κοχλασιν τανααῖς γαμῖον μέλος πησυντες. Μοῖς. 2. 120.
Ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δίδωται τὴς δευτέρας.
Ατ. Av. 1692.
SYN. Εδνίος, ἐπιθαλαμῖος.
Γαμος.
—Δαίσειν δὲ γαμός μετὰ Μυρμιδονέσι. II. τ. 290.
Νυξ δ' ἐσσι δὲ δὴ συγερὸς γαμός ἀντιβόλῃσι
Ουλομένης ἐμῆθεν.—Od. σ. 271.
SYN. Νυμφεῖα τὰ, νυμφῖα—ἐπιγαμία, γαμπλευμα, συζυγία, ὁμοζυγία.
ΕΡΙΤΗ. Ἀσυλητός, ἀτασθαλός, αἰμαλῆρος, αθεσμός, ἀφοβός, ἀχλυσός, ἀχορευτός, ἀγνός, βρομῖος, βισσός, γλυκερός, δολοεῖς, ἐροεῖς, ἐχέφρων, θαλαρδός, θυμηδὴς, ἡμεροεῖς, ἱερὸς, εὐδοκίμος, κρυφίος, κεννός, μισαφρόνος, θανατοφρόνος, ολόος, ολέσιος, ὄστος, ὁμαλός, πολυπράτος, πολυολός, πολυγηθὴς, πολυτλήτος, πολυμνῆτος, πολυῦμος, τελεσιγονός, τιμνῆς, νυμφόκομος, ὠραίος.
P.H.R. Παρθενοῖον ζυγόν. Luc.
Ἀνδρομῆς γένεθς εὐσίς. Ἀλκαρ ολέθου.
Ορος πῶδον Τλησ ἀμετροῖο χαλκός. Naz.
Παιδοτοκῆ βιν πρωτοσπορος ἀρχή. Nonn.
Γαμῶν εὐαγῆς δεσμός.—Εὐκταῖον κακόν.
Καὶ δεσμῶν ἐπέδωσαν ἀριστοῖς Κυβερνήτας.
Ἦν γαμός, ἀλλ' ἀχορευτός, κ. λ. Μύθε 274.
Νυμφας

Γ Α

- Νυμφας δ' εκ θαλαμων, δαΐδων ὑπολαμπόμε-
ναι.
 Ηγίαιον ἀνὰ αὖν. κ. λ. —Π. σ. 490.
 Εὐδα τὸτ' ἐσθρεσαν μεγα λικτρον. κ. λ. Apoll.
 4. 1141.
Γαμοκλοπία.
 Μῆτε γαμοκλοπία—Phoc. 1.
Γαμοκλοπία.
 Οἱ δ' ἀγαπᾶσι γαμοντε, γαμοκλοπία τ' ἀπε-
 χονται. Sib. 1. 2.
Γαμος.
 —Γᾶνδε γαμων. Aesch. Supp. 621.
Γαμοσολία.
 Χαίρε γαμοσολία, καὶ θαλαμπολία. Sapph.
Γαμοσολός.
 Ἦρως νυκτιγαμίο γαμοσόλον ἀγγελεύσθην.
 Muf 7.
Γαμφαί, Γαμφηλαί.
 Γαμφαῖσιν ἄρκης οἰνὰς ἐλκυθησέμαι. Lyc. 358.
 Ὀλετο τὲ σεναχῶν ὑπο γαμφηλαῖσι λεοτοῖς. Il.
 π. 489.
 SYN. Γναθός, γναθμός, γαγῶν, παρσία,
 κορρη.
 EPITH. Σμερδναί.
Γαμφός.
 —Γαμφός οἶστος αερίνηχῆς. Ar. N. 336.
 SYN. Αγκύλος, ἐπιγρυπτός, ἐπικαμπύλος,
 ἐπικαμπής.
Γαμφωύς, Γαμφωνυχός.
 Οἱ δ' ὥς αἰγυπιοί, γαμφωνυχῆς.—Il. π. 428.
 —Γαμφωνυχὸν ἄρπην. Orph. L.
Γανός.
 Οἰνάνθας γανός ἀμπίλιν. Ar. R. 1355.
 SYN. Γανώμα, γανώσις, γνήσοσυνη, εὐθυμο-
 συνη, εὐφροσυνη, ἡδονή, τερψίς, χαρμα, φιλη-
 δία, φιληδονία.—αγλαία.—κῆτος.—οἶνος.
Γανός. Γανώ.
 —Θεὸς γαναινέτες—Aesch. Supp. 1026.
 —Καὶ θωρηκὲς λαμπρὸν γανωννέτες. Il. v. 265.
 SYN. Λαμπρυνόμαι, σιλῶ, ἀγλαΐζομαι,
 ἀβρυνώ.
Γανυμαί.
 —Οὐδὲ γανυνται. Od. μ. 43.
 SYN. Γανύομαι, γανυμί. ἀβρυνόμαι, χαίρω,
 γνήω, ἡδύομαι, ἐφιδύομαι, εὐθυμύομαι, εὐφραι-
 νομαι, αγαθύνομαι, φαιδρυνόμαι, ἱλαρυνόμαι,
 αλυώ.
Γανυμῆδης.
 —Καὶ ἀντίθεος Γανυμῆδης. Il. v. 232.
 EPITH. Αγακλύτος, ἀστροφοῖτος, ευχαί-
 της, ζανθός, ἡδότηρ, ἡμεροεὶς, οἰνοχόος, χαρο-
 πός, Δαρδανίδης, Φρυγίος.

Γ Α

- P H R. Τρωῖος βυκόλος. Φρυξ. Ἐπιδυδρίας. Lyc.
 Τρωῖον οἰνοχόον ζαθεῶν δρηστήρα κυπελλῶν.
 Nonn.
 —Οἰνοχόος Παῖς. Theos.
 Ος δὴ καλλισὸς γενετὸ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Τὸν καὶ ἀνθρεῖσαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχόουεν,
 Καλλεὸς οἶνεκα οἶο, ἰν' ἀθανάτοισι μετεῖη. Hom.
 —Τὴν γὰρ ποτὲ ζεὺς
 Θυρανῶ ἐγκάτεναςεν ἐφείσιον ἀθανάτοισιν
 Καλλεὸς ἡμερθεῖς.—Apoll.
Γαπτός.
 —Γαπτόν χυσίν. Aesch. Ch. 95.
Γαραμαντές.
 —Ὡν ὑπὲρ αἶαν
 Ναυσιν Γαραμαντές ἀπείριτοι.—Dion. 217.
Γαργαλίζω.
 Ἐρως ἰαίνει γαργαλίζων σπλαγχνά. Anac. 181.
 SYN. Ἐρεθίζω, ὑποκνίζω, ὑποσάινω, κινέω,
 προτρέπω, γανώω.
Γαργαλός.
 —Ἵππλθε γαργαλός. Ar. Th. 140.
 SYN. Γαργαλισμός, ἐρεθισμός, κινήσις, ἡ-
 δυπαθεία.
Γασήρ.
 —Περὶσσεύεται δὲ τε γασήρ. Il. π. 163.
 SYN. Κερεὼν, κοιλία, λαπάρα, νηδὺς, νει-
 αῖρα.
 EPITH. Αγαλτός, αραία, αρχικακός, ἀ-
 πληρώτος, ἀτειρής, ἀναιδής, αἰμαργός, ἀργή,
 ἀριστόκος, αἰμαίνετος, ἀτεκμαρτός, αἰμοδόρος,
 ἀρσενόταις, δασυθρίξ, λασίος, δυσκολπός, ἐγ-
 κυμῶν, ευρυχαρής, κακοεργός, κυνομήα, με-
 λιχός, μαργή, μιανῶ, μογερῶ, λυγρῶ, πολία,
 πολυχανδής, πληθεύσα, θυμωρεπίδειπνος, υ-
 λομένη, σιτοδόκος, τεκνογόνος, τρυσιεῖος, τα-
 λαίπτερος, σιμοτόκος.
 P H R. Μαχλοσύνης μητέρων ἀτασθαλον—
 Naz
Γαστριδίων.
 Σπᾶται τοῖσιν γ' ἀπὸ γαστριδίων—Ar. N. 391.
Γαστρα, Γαστήρ.
 Γαστήρ μιν τριπόδος πῦρ ἀμφεπεί—Il. σ. 348.
 SYN. Χωρημα, πλάτος, κύτος, λεκανίον.
Γαστρίζω.
 Γαστρίζει καὶ τοῖς ἐντέροις. Ar. Eq. 452.
 —Καὶ γαστρίσον σεαυτὸν. Ib. V. 1519.
 SYN. Κατακοπῆ.—εὐαχέω.
Γασρίς.
 Ἠλθίος καὶ γασρίς ἔ. Ib. Av. 1603.
 SYN. Γαστήρ, γαστρίδελος, ἀδιδάργος.
Γαστρώδης.
 Καὶ γαστρώδεις, καὶ παχυκνήμοι. Ib. Pl. 560.
 D d d
 SYN:

Γ Ε

SYN. Γαστροειδής, γαστροπίων, πλατυγαστήρ, γρυγαστήρ, προγαστήρ, ουσκων. πίων.

PH R.—Βασκαδὰ νηδὺν ἔχων.

Γαυλός.

Γαυλοί τε σκαφίδες τε τετυγμένα, τοῖς ἑταμέλῃ. Od. ε. 223.

SYN. Αμολγυς.—καλπη.

Γαῦρος.

—Ο δ' ἐπ' αὐχίνι γαῦρος ἀσφθεῖς

Εσπείται.—Ap. 4. 1606.

SYN. Γαυρικὸς, αὐθαδής, ἀκλινὴς, ἀγέρωχος, ὑπερφανὸς, ἀνήμερος, σαρρὸς. μέγας. ἀκαταπληκτός. γαυρωειδής.

Γαυρὼν, Γαυρωμαί.

Στῆ δὲ παρὰ κρητὴν γαυρωμένος.—Hom. B. 258.

SYN. Γαυρίω, ἐγκυρεῖμαι, ἀγαλλομαι, ἀγνῶρεω, ἀλαζονευομαι, δρασυνομαι. καίμω. φρονηματίζομαι.

Γαυρωμαί.

Κερὼν δὲ γαυρωμ' ἐπὶ τῶν ζώων τῶδε. Eur. Tro. 1250.

SYN. Γαυριμία, γαυροτής, ἀγαλλισμα. φρονημαί.

Γ Ε

ΓΕγνων, γεγνησκά.

—Ἀλλ' ὅπως οἱ σὺν βασιλῆϊ γεγνησάν. II. μ. 337.

Τι δῖτα μέλλεις μὴ κ' γεγνησθῆναι το πᾶν. Aesch. Pr. 628.

SYN. Βοῶν, αὐδαῶν. ἀκούμαι.

Γεγνητός.

—Ταῦτα δ' ἀφ' ὧν βοὴν ἰσθῆσι γεγνητόν. Sapph.

SYN. Ακυστός, ἐξηκυστός.

Γεγεννα.

Εἰς γέναν μαλαρῶ λάρβη πυρὸς ἀκαμάτου. Sibyl. I. 1.

Γενομαι.

—Θιὰ δ' ἐσὶ σε γένετο μήτηρ. II. ε. 280.

SYN. Γενῶν, λοχίω, αἰτεῖναι, τικῶ. γίνομαι. ἐμί.

Γεομόρος.

Γεομόροι μυρμηκῆς.—Apoll. 4. 1453.

Γεῖσσαν, γέσσης.

Ρηξας παλαιὰ γέισσα, τεκτόνων ποιοῦ. Eur. Or. 1608.

ΕΧΡ. Αἱ σεφαναὶ τῶν οἰκῶν τὸ περιπύρρον. κροαίος.

Γ Ε

Γετνιαῶν, Γετνοῦν.

Τίς ἐστὶ κ' δῆπυ Βλαπυρὸς ὁ γετνιαῶν. Arist. Ecc. 327.

Ἀγρὺ γετνοσάντες ἀποσχῶ.—Phoc. 32.

SYN. Γετνιαζῶ, γετνοῦμαι.

Γετνω.

Γετνοῦς, ἡδὲ ἐταί Μενελαῶ.—Od. δ. 61.

SYN. Γετνοσύνος, ἀσυγχεῖται, ἀγχιγυός, θυρραῖος, ὁμορῆς, μεθόριος, συνορός, προσσός, φειρικτιῶν, ἀμφιπερικτιῶν, πλεπιοχῶρος, παροίμος, περὶναιετής, περὶοικός. προσοικός, συρτοίος, προσχῶρος. ὁ σγγυός, ὁ πλεπτοῦς.

Γελασιῖος.

—Τροχάλοος σφραγιζομένη γελασιῖος. Ep. Suid.

Γελασῆς.

Οὐκ ὡς γελασῆς Οιδίπυς, ἀπληυθῶ. Soph. Tr. 1435.

SYN. Καταγελασῆς, ἐγγελασῆς, καρτομός, σφραγιστός, κείριος, κείριος, σκαπῆς, φειαζ. φιλοσφραγιστός, τωβάς, χλευασῆς.

Γελασῆς.

Διὸς ἵνα ἐργα γελασῶ καὶ ἐκ ἐπικτὰ ἰδῶθε. Od. θ. 307.

SYN. Γελασιμος, γελοῖος.

Γελασῆς. Vid. Γελας.

—Καὶ Ἀπολλωνί γελασῆν. Call. 4. 324.

Γελαῶ.

Δακρυῖεν γελασασα.—II. 2. 484.

—Γελασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν.

Χαλκὺ ὑπὸ τερπιδῆς.—II. τ. 362.

SYN. Μειδῶν, σαιρῶ, ἀγαγελαῶ.—ἀπογελαῶ.—ἀνθῶ.

PH R. Γελαῶτα ἀγῶ, σιμπῶ.

Νεκταρεὼν μείδῃς, ἐχούθη δὲ οἱ ἐνδοθε θυμῶς.

Ἰμερῶν παιδῶν ἐπ' ὄφρως μείδουσιντες. Apoll.

Γαληναῖοι δὲ πρὸς τῶν

ἡθῶν ἀμειψέ γελαῶτα

Σαρδονίῳ γελαῶν φιλοκερτομον εἶχε φωνήν. Nonn.

—Δαμυροῖοιμασι σικνὰ γελαῶ. Ep.

Γελοῖα.

Ἠδὺ γελοισασα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη. Hom. V. 49.

SYN. Γελαῶν, ὑπομειδῶν.

Γελοῖος, Γελοῖος.

—Καὶ γελοῖον δῖτ' ἐπὶ ἔποιησα.—Ag. Pl. 697.

Ἀλλ' ὅ,τι οἱ ἐστὶ το γελοῖον Ἀργεῖοισιν.—II. ε. 215.

SYN. Γελασῆς.—αἰσῆς.—(γέλοῖος δὲ, ὁ γελοῖος, παρὰ γέλοῦς.)

Γελας.

Γ Β

ΕΡΙΘΗ. Χαλκοπληκτος. αμφοτης, φονία.
Γεννα. Vid. Γεννα.
Τρισσὴν δ' Ἐρμείας κλυτὴν εισέδρακα γενναν.
Orph. 130.

Γεννάδας.

—Χρησὶς ἔτι καὶ γεννάδας. Ag. R. 180.

Γενναίος.

Οὐ γὰρ μοι γενναῖον αλυσκαζοῖται μαχεῖσθαι.
Il. ε. 253.

SYN. Ευγενής, γεννικός, αριστογόνος, διογενής, γυνιστος, ελευθεριος, επιεικής, ευδοκίμος, κρατερὸς, χαλεπός.

Γενναϊότης.

Γενναϊότης σοι, μωρία δ' ἔνεστί τις. Eur. Ph. 1708.

SYN. Ευγενεία, ελευθεριότης, επιεικεία. τὸ ευγενές, τὸ γενναῖον.

Γεννημα, Γεννησις. Vid. Γεννα.

Δηλοὶ τὸ γεννημ' ὦμδ' ἐξ ὦμ' πατρὸς. Soph. An. 477.

Ο Μυσᾶν τ' εἰδὼς γεννασσεῖς, Χερῶν. Eur. I. A. 1065.

Γεννοδότηρα. Vid. Αφροδίτη.

Γενος.

Ανδρὸς δ' ἐξ ἀγαθῆ γῶνος εὐχεται ἐμμεναι ὦς.
Od. φ. 335.

SYN. Γεννα. γενεθλον. εἶδος, φύλον.

ΕΡΙΘΗ. Αμφηρισον, αμφισποντον, αρσενον-γυνῆς, αλλοπροσαλλον, αυτοπρεμνον, εμφοτον, ακριτοβυλον, διογενῆς, ευγενῆς, κρατὸν, ζαθεον, δειον, λαμπρὸν, μαιφονον, ολαιοον, Ολυμπιον, ομδριμθυμον, πολυκλετον.

Γενος ανθρωπων.

Ω γινος ανθρωπων πολυδακρυτον ασθενῆς, οικ-τρὸν. Ep. I. 1.

ΕΡΙΘΗ. Ανεμωλιον, αυτοχολωτον, αμπα-τωλον, ιερὸν, δειλὸν, μογερὸν, τρεπλὸν, μαινο-μενον.

Γενος.

Θηγων λευκὸν οδοντα μετὰ γναμπῆσι γινυσσιν.
Il. λ. 416.

Ἐπεί δ' ἐτεκνον γενος ἐμῶν σκιαζεται. Eur. Ph. 63.

SYN. Γενειον, γαμφαί. παρῆς, μῦλον.

ΕΡΙΘΗ. Απαλοχερας, αδρυπηος, αυτορριζος, διαφοτη, ξανθη, καρπαλιμη, ομδρηρα, πολυφα-γος, τρηγαλια, σμερδαλια, φδοτερα.

P H R. Βαρυδεσμος γένος ἵππων. Nonn.

Πριν σφῶν ὑπὸ κροταφοῖσιν ἰυλκς

Αρθῆσαι, πυκασαι τε γένυν ευανθεῖ λαχῆρ. Hom.

Γεραία.

—Πολλὰ δ' ἐμετεσσευοντο γεραίαί. Il. ζ. 295.

Γ Ε

SYN. Γραῖα, γραῖς, γραῖς, πρεσβυτις, δαμαρ.

Γεραῖος.

Πολλὰ δ' ἐπετ'—πρῶτ' ὁ γεραῖος. Il. α. 35.

SYN. Γερων. γεροντικός, γεραρός.

Γεραιοφλοῖος.

—Γεραιοφλοῖατε σῖκα. Ep. I. 6.

Γεραῖρα.

—Ὅτ' ἰμε τοῖον ἐόντ' αγαθοῖσι γεραῖραις. Od. ξ. 441.

SYN. Κοσμεω, τιμαω, δοξαζω, αγλαῖζω, αἰδεωμαι, σεβάζομαι, πρεσβευω.

Γερανδρυσ.

Προχῆν γερανδρυσον τὸ μεν εκταμου.—Ap. ι. 1118.

FX P. Τὸ παλαιὸν ξυλον.

Γεραρος.

Χηῶν, η γερανῶν—Il. ο. 692.

SYN. Γερανιον.

ΕΡΙΘΗ. Γλαγερὸς, περοφωτος, περοφαιτης, κραιπνή, ταυτοφωγος, ὕψιπτης.

P H R.—Θερίκιοις γερανοῖσιν εἰκότες, εὔτε θυ-γῆσαι

Χειμερην μασιγα καὶ αἰθερην χυσιν ομδρη
Πυγμαίων ἀγληδὸν ἀπαίσουσι κερηροῖς.—
Καὶ γερανὸν μινηλὸς ἐν τυτὸς περοφωτης
Ἰπταμεινὸν σεφανηδὸν ἀμοδαιφ ἐνὶ κυκλῷ—
Καὶ γερανὸν ἀτινακτον ἐμιμησαντο πορετη
Αἰ σοματων ἐντοσθεν ἀοσσητῆρα κλειυθε
Λᾶαν ἐλαφρίζουσι καταχθῆα, μὴ ποτε κενων
Ἰπταμεινὸν ᾤρεα κύφα παραπλαγῆεν ἀτης.
Nonn.

Γεραρός, Γερασμῖος.

Οὐδ' ἔτω γερανὸν—Il. γ. 170.

—Καὶ γερασμῖος τριχός. Eur. Ph. 940.

SYN. Γεράος, γεραῖος, γερωσος, αἰδεσμιος, ἐντιμος, ποτῆριος, σεβασμῖος, ἀξιατιμος.

Γερας.

—Ὁ μοι γερας ἐρχεται ἀλλῃ. Il. α. 120.

SYN. Ἄθλον, δῶρον, τιμή. τιμον, φιλοτι-μῆμα.

ΕΡΙΘΗ. Αγακλειτὸν, αφθιτον, αγλαδν, βα-σιλῆιον, θεοσδυτον, επιηρον, ευαθλον, καλδν, λαμπρὸν, περικαλλές, πολυαλδον, τιμῶν. αρισ-δαρματον.

Γερασφόρος.

Οὐτ' ανδρασι γερασφόρον—Pind. Pyth. 2.

Γερηνιος.

—Γερηνιος ἵπποτα Νεσωρ. Il. ε. 336.

SYN. Γερατιμος, γεραρός.

Γερμανοι.

Λευκά τε φύλα νιμονται αρειματων Γερμανων.
Dionys. 285.

ΕΡΙΘΗ.

88.

ΥΝ. Γητομω, γηπορω, γωπορω, αμπ-

Г Н

Γ^Η.
Γῆφυσιζοος.—Π. φ. 63.

SYN. Αἴα, γαῖα, ἀρχα.

Γñ. Vid Γαῖα.

Γῆ τε καὶ Ἡλῖος, καὶ Ἐριννυες.—II, τ. 259.

ΕΡ.ΙΤΗ. Ποτνια; δοτειρα ολβε.

Γηγενετης, γηγενής.

Γίγαντι γηγενεῖα προσομοίος. Eur. Ph. 130.

Γηγεντων ανδρων μιμεμενοι εργα γιγαντων.
Hom. B. 7.

SYN. Γαίνγενής.—γενναῖος.

E e e .

Γηθες.

Γῆθεν.
Χαλκοῖς βαθροῖσι γῆθεν ἐργαζομένης. Soph. Oed.
C. 1668.

SYN. Βυσσόθεν.

Γῆθεν.

—Αχιλλῆος εἰσὶν κῆρ

Γῆθ' ἐνὶ στήθεσσι—Il. ε. 140.

SYN. Γῆθεν γηθόμεναι, γαννυμαι, αἰρυνομαι.

Γῆθενον. Vid. Γῆτειον.

Μη τυπῆτε τῆτον, μηδε γηθείη κεν. Ar. R. 635.

Γῆθουσιν.

Γῆθουσιν δὲ θαλασσα δῆσ' αὐτο—Il. ν. 29.

SYN. Χαρά, γῆθος, γανος, χαρμα.

Γῆθουσινος.

Χαρμη γῆθουσινος—Il. ν. 80.

SYN. Αἰδρός, γαλκρός, εὐθυμος, εὐπροσώπος, εὐφρων, εὐψυχος, ἰλαρός, φαιδρός, χαυρὰν, περιχαρής, περιγυθῆς.

Γῆνιος. Vid. Γαμῖος.

Την δὲ πλάσαντες γῆνιν Ὀλυμπῖοι

Εἰδωκαν ἀνδρὶ ποτηρὸν—Simon. 21.

Γηλεχῆς,

Γηλεχῆς Στραπόντες ἀστυαίου λεβητος. Call.
4. 286.

SYN. Χαμαιευτης.

Γηπειτής.

Γαπέτης δίκων οδόντας

Εἰς βαθυστομος γῆας. Eur. Ph. 682.

Γηπotos.

—Γαπotos δ' ἐγώ

Τημὰς προτιμῶ τάδε νερτρῶσι θεοῖς. Aesc.
P. 623.

Γηραῖος, Γηραῖος.

Γηραῖος δὲ θανούς—Hef. ε. 376.

—Γηραῖον κακοποτα σαιδὸς καλλεν. Apoll.
1. 194.

SYN. Γερων, γεροντεος, ἀρχαῖος, γρηῖος.

Γῆρας.

—Χαλεπὸν δὲ σε γῆρας οπαζει. Il. θ. 103.

SYN. Μαρανσις, πολιά, παλαιότης, πολυ-
ετία.

ΕΡΙΤΗ. Αμφορον, αμφρυτον, αμειλιχον, π-
τερπές, ἀργαλέην, ἀφαιρὸν, αἰρὸν, ἀπὲχθοιμ-
νον, ἀκράτης, ἀφραγῶν, βαρὸν, δυσκόλον, δυσ-
παλαῖον, δειλὸν, ἐπαχθές, ελευθερον, εὐθυμον,
εὐπροσηγορον, ἠπεδαρὸν, λιπαρὸν, λυγρὸν, καμ-
πυλόν, καταμειμῖον, λυπηρὸν, νοσοφόρον, ευ-
λομενον, ὀδυνηρὸν, ὀφφανιον, οκνηρὸν, ολεόν, ξη-
ρὸν, καματηρὸν, παλῶν, πολυτλητον, ῥακῆεν,
σκληρωπὸν, συγερὸν, σφῶν, τρομαρὸν, φῶν.

ΡΗΡ. Εσχάτη ῥυτίς. Λευκανθὲς κωρα. Soph.

Κακῶ ἐπὶ γῆρας ἐδ' Hef.

Απαρτ' ἀφανίζει γῆρας ἰσχὺν σωματος.

Χαλεπὸν το γῆρας ἐστὶν ἀνθρώποις βροτοῖ
Καὶ ῥυτίδες, καὶ θρίξ πολλή, καὶ σῶμα ρακῶδες,
Καὶ σῶμα τὰς προτέρας καὶ εἴ' ἔχον χαρίτας,
Καὶ βασις ἀσπεύουσα, καὶ ἀσάτος ἀδμαῖος ὄρμη,
Καὶ κοιλὰς βλεφαρῶν ἰσχυρῆς βασις. Ερ.

—Το, τε καταμειμῖον ἐπιλελογχε πυρατον,
Ακράτης, ἀπροσμίλον,

Γῆρας, ἀφίλον, ἵνα ἀποπαντα

Κακὰ κακῶν ζυνοικί. Soph.

Γηρασῶ, Γηρασ.

—Ὁς οἱ παρὰ πατρὶ γερωντι

Κηρυσσων γηρασῶ—Il. ε. 325.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκοργος ἐνὶ μεταρσίῳ εἴηρα. Il.
η. 148.

SYN. Απογηρασῶ, καταγηρασῶν, παρ-
ακμαζῶ, παρῶν—ἐπὶ γῆρας ἰκισθαί.

Γηροκομῶ.

—Καὶ ζῶν ἔσαν ἐγηροκομῆ. Call. Ep. 27.

SYN. Γηροτροφῶν, γηροδοκῶν,

Γηροσκόπος, Γηροκόμος, Γηροτρόφος.

Ὡς σπιν γενηται γηροσκόπος εἰσαί. Soph. Aj.
571.

Κηται γηροκομῶ—Hef. θ. 605.

Καὶ φῶν γηροτρόφον. Eur. Alc. 978.

Γηρουνοῦς, Γηρουνοῦς, Γηρουν

Χρυσῶν δ' ἐτρε τρικλῆνον Γηρουνοῦ. Hef. θ.
287.

Βυλεῖ μαχηταῖς Γηρουνοῦ τετραπῆλιν; Ar. A.
1081.

—Τριλοφον κακοπατα Γηρουνοῦ. Nonn. I. 25;

ΕΡΙΤΗ. Αλαματος, ἀλμυρ.

ΡΗΡ. Τρισωματος βοτήρ Ερυνθιας. Eur.

Γηρως.

Ου γαρ πατιων ὅν ὁμος θρος, ἐδ' ἰα γῆρως
Il. δ. 437.

SYN. Αἰσῆ, φωνή, γηρμα.

ΕΡΙΤΗ. Αμείβω, αμείβης, ἀλγισσῶσα,
ερεσῶσα, δακρυοῖσσα, κραπῆν, κραπνοβατῆς,
ῥηγεδανή, πολυχωρῆς.

Γηρως, Γηρωςμαι.

Μῆτιν τε γερων παλαιονων. Pind. Ol. 13;

—Ταχα δὲ λῆγως κθαριζων

Γηρως, ἀμολαδην—Hom. M. 425.

SYN. Αἰσῶ, αἰσῶ, ηχῶ.

Γῆτειον.

Ἀπαντα, τὰ τε γητῆ, ὅς' ἦν ἐν τῇ ἀγορᾷ. Ar.
Eq. 674.

SYN. Γῆτειον, γῆθουον, ἀμπελοπρασον, κρο-
μουον.

Γῆτης. Vid. Γεωργός.

Γῆτης ὅπως ἀφραν ἐντοπαν λαβάν. Soph. Tr. 32.

Γητομῶ. Vid. Γεωργῶ.

—Στυρελὸν χῶρον γαταμῶντες. Ar. 2. 1007.

Γ Ι

Γ Ι

ΓΙΓΑΡΤΟΝ.

Αλλ' αὐτ' ὦν ἀνέυ γιγάρτων —Αἰ. Ρα. 633.
SYN. Σταφύλη.

Γίγας.

Φοῖον δ' ὥστε γιγαντ' ἀντιπαλὸν θεοῖσιν. Eur.
B. 543.

Γίγαντες.

—Καὶ ἀγρία φύλα γιγαντῶν. Od. η. 206.
ΕΡΙΤΗ. Ἀτασθαλοὶ, αἰετρεῖς, κήκοι, ἀπε-
λεθροὶ, γηγενεῖς, δρακοντοκύμοι, κρατεροί, κλε-
σάτω, οδοντοφόροι, πολυπληχεῖς, πολυστερεῖς,
πηλογοροὶ, ὑπερβυμοὶ, ὑφιλοφοὶ, ὑψαυχεῖς,
ὑψικακῆνοι, φλογοντες.

ΡΗΚ. Καὶ δολιχῶν μέλεων βίβαρημίνας εὐρεῖ
εὐρεῖ. Nonn.

Γίγαντες σκολιοί, μιαιφῶς δυσφύλα χεόντες.
Καὶ βασιλεὺς Κρονός, καὶ Τίταν Ἰαπέτος τε,
Γαίης τέλει φέρισα, καὶ κρατὶ ἐξέκαλυσσαν
Ἀνδράποιοι, γαίης τε καὶ κρατὶ ἔνομα δέντες.
Οὐνεκα οἱ προφεισμένοι ἔσαν μαρτυρῶν ἀνδράποιοι
Sibyl.

Καὶ το μὲν ὕδασι τε καὶ ἀγροὶ ραπτανοῖ
Γηγενεῖς, μετὰ θαῦμα περικλίονεσσιν ἰδεσθαι.
Ἐξ γὰρ ἑκάστω χερσὶ ὑπερβυοὶ περιβόηται.
Αἱ μὲν ἀπὸ σισαράων ὤμων δυοὶ τὰ δ' ὑπερβυοὶ
Τισσαρες αἰνοτάτησιν ἐπὶ πλευραῖς ἀρραμῶν
ἄρ.

Ἐνθα δ' ἀνὴρ ὑπρόπλοος ἐνήμενος ἐνδίασσε
Δεινὸς ἰεῖν, σκληραῖσι τεθλαστμίνοις κατὰ πυγ-
μαῖς
Στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελωρία, καὶ πλατὺ
ἰώτον.

Σαρκεὶ σιδάρεσσι, σφυρηλατος αἶα Καλοσσός.
Ἐν δὲ μυεῖ στερεοῖσι βραχίουσιν ἀκρον ὑπ' ὤμων
Ἐσάσων, ἥτε πύργοι οὐλοῦντροχοί.—Theoc.

Γιγαστικά.

Γιγαντιῶ δὲ καὶ τυραννῆσαι δελεῖ. Suid.

Γιγαντοράκος.

Γιγαντοράκοις ἀρδίσιν τετρωμένοι. Lyc. 63.

Γίγνομαι, Γίνομαι.

Μυριοὶ ὅσα τε φύλλα καὶ ἀνθεα γίγνεται ὥρη.
Π. C. 468.

—Ἀρεῶς δὲ διὰ σῶμα γίγνεται ὄδοντων. Π. κ.
375.

SYN. Γενναίωμαι, ἐπιγναίωμαι, τικτομαι,
φύωμαι. —προσσεχόμεμαι. —εἶμι. —ἀποκοίμαι. —
τελειόωμαι, καθίσταμαι.

Γ Λ

Γιγνώσκω, Γινώσκω.

Γιγνώσκω, φρονέω.—Od. π. 136.

—Σὺ καὶ αὐτὸν εἶσθαι εἰσφορῶντα

Γινώσκων. Π. ρ. 688

SYN. Αναγινώσκω, διαγινώσκω, ἐπιγνώμι,
κρινώ, ἐγκρινώ, αἰσθανομαι, συνιημι, οἶδα.

Γ Λ

ΓΛΑΓΕΡΟΣ.

Ἀνθ' ὃν εὐδρον, Νυμφαί, τόδε δῶμα γε-
ροῦτος

Αὐξετε, Πάτερ, γλαγερὸν Βακχεῖ, πολυσφυλῶν
Ep. I. 6.

SYN. Γλαγοεῖς, περγλαγῆς, γαλαθινός.

Γλαγος Vid. Γαλα

Ὡρὴ νεαρινῇ, ὅτε τὲ γλαγὸς ἀγλαῖα δυνεῖ. Π.
C. 471.

Γλαστοροφος,

—Καὶ τέκων γλαστοροφῶν. Lyc. 1260.

Γλακτοφαγος.

Ἰππημολῶν, γλακτοφαγῶν, αἰκῶντε—Π. ρ. 6.

Γλαγοφρεῶν.

Ἡύτε παρθένη γλαγοφροεῖ, χερσὶν ἑλῶσα,
Ἡθιον σερπῶ προσπίσσεται. Orph. L.

Γλαμυρὸς, Γλαμῶν.

—Ἐν τυφλῶν δὲ πολεῖ γλαμυρὸς βασιλευεῖ. Prou.

—Κ' Ἀρχεδημὸς ὁ γλαμῶν. Αἰ. R. 596.

SYN. Γλαμωδης, γλημωδης, κλημωδης, τυ-
φλωδης, ἀναδαρτος.

Γλαρῆς.

Καὶ γλαρίδες, σαφυλή τε.—Call. Fr.

Γλαυκία.

Γλαυκίον δ' ἰθὺς εὐρετῶν μενεῖ—Π. υ. 172.

ΕΧΡ. Πυρράδες καὶ φάεράν βλέπων.

Γλαυκή.

Ἐνθ' ἀρ' ἐν Γλαυκῇ τε. Θάλασσά τε—Π. σ. 39.

Γλαυκὴν δ' ἐγρεκιδόμον ἀταρξέα, Τριτόβηναι.

Orph. L.

Γλαῦκος.

Ὁ ναυτιλοῦσι μαντικῇ, ἐξηγείλει με

Νηρῶς Προφῆτης Γλαῦκος, ἀφειδῆς Θεός. Eur.

Or. 364.

ΕΡΙΤΗ. Αἰζώος, ὑγροβίος, ἰχθυοβόλεις.

ΡΗΚ. Νηρῶς θεοῖο πολυφραδμῶν ὑποφῆτης.

Apoll.

Καὶ πρὸς ευρυγενεὶς ἀποσπορος Ἐννοστρακί.

Nonn.

Γλαυκος.

—Καὶ Γλαῦκος ἀρυμῶν. Π. C. 876.

ΕΡΙΤΗ. Ἀντίθεος, εὐμελεῖς, κρατερὸς με-
γαλήτωρ.

P.H.R.

Γ Λ

- PHR. Ιππολοχοιο παίδιμος ὕς. Hom.
 Γλαυκος.
 —Γλαυκη δὲ σε τικτε θαλασσα. II. π. 34.
 SYN. Γλαυκιος, γλαυκοσδής, λευκός, κυ-
 νιος, χαρπός.
 Γλαυκωπὶς.
 —Γλαυκῶπις Αθήνη. II. α. 206.
 SYN. Γλαυκοφθαλμος, γλαυκομματος, γλαυ-
 κωπ, γλαυκωπός.
 Γλαυξ. Vid. Κακκαβίζω.
 —Αν γλαυξ ανακραῖν, δεδρακαμεν. Men.
 —Και νυκτεριν γλαυξ Αἶας.
 SYN. Αἰγυλιός, νυκτιγενη, ὠτός.
 Γλαφυ.
 —Και γλαφυ πετρεῖν. Hes. ε. 531.
 SYN. Αντρον, σπέος.
 Γλαφυρίς.
 Πέτρης εκ γλαφυρῆς—II. ε. 88.
 SYN. Κοῖλος, ινός, βαθύς.—δαφιλής.—ευ-
 σδής.—ἡδύς. σοφός, ακριβής, εκπρεπής, επι-
 δεξιός.
 Γλαφω.
 —Πλευράς τε και πους
 Ουρὴ μασιζων, ποσοῖ γλαφω—Hes. α. 431.
 SYN. Γλυφω, βαθυνω, ορυσσω, σκαπῶ.
 Γληνη.
 Ερρε, κακὴ γληνη—II. θ. 164.
 Εκ δ' ὥς γληνη—II. ξ. 494.
 SYN. Κορη, κορίον. οφθαλμός. Δεαμα, βλεμ-
 μα, οξυδερκία.
 Γληνεα τὰ,
 —Ὅς γληνεα πολλὰ κεχαρδεν. II. ω. 192.
 SYN. Χρηματα, ποικιλματα, ακροκοσμία.
 Γληχων.
 Και γλαχων' ανθεῦσαν.—Theoc. 5. 56.
 SYN. Εληχων, βληχονιν, οριγανος.
 Γλισχρος.
 Νυν δὴ γενε Γλισχρος, προσαιτῶν — Ag. A.
 451.
 Γλισχρων.
 —Πως ἦλθες; ω γλισχρων—Ib. Pa. 192.
 SYN. Γλισχρωδης, ιξωδης, κολλωδης.—σφα-
 λερός.—φειδωλός, γλοιός, ακμηρος, επιθυμητης.
 —ατυχίς.—αδδηφάγος,—ἡδύς.—ταπεινός.—
 κολαξ, αλαζων.
 Γλιχομαι.
 Τί δῆτα τῶδ' ε τῶν κακῶν, ω παῖ, γλιχη. Ib.
 SYN. Επιθυμω, αιτω.
 Γλοιός.
 Ματθλης, εφρων, γλοιός, αλαζων. Ib N. 448.
 SYN. Γλοιης, ασθενής, γλισχρός, μασθλής,
 ρυπαρός, κακοτροπος.

Γ Α

- Γλυτός.
 Βεβληκε γλυτον κατά δεξιόν.—II. ε. 66.
 SYN. Κοτυλη, έδρα, πυγή, πυσαῖα.
 Γλυκερός, Γλυκός.
 Τπνος εχε γλυκερός—II. π. 4.
 —Γλυκὸ νεκταρ από κρητῆρος αφυστων. II. α.
 598.
 SYN. Επιγλυκος, ἡδύς, μελιμένη, ἡδυμος,
 εδανός, αγαθός, λαρός, λεφιοίς.
 Γλυκυδεκής.
 Ηλιε γλυκυδεκής ιδ' ε φας—Sibyll.
 Γλυκυθυμός.
 Ου γάρ τι γλυκυθυμος αἰης ἦν—II. υ. 467.
 SYN. Απαλοφυχος.
 Γλυκυμειλχος.
 Χαῖρ' έλικοσλεφαρε, γλυκομειλιχε—Hom. V. 19.
 Γλυκυμηλον,
 Εν δ' ε καλὰ γλυκυμαλα—Call. 6. 29.
 Γλυκυπικρος.
 —Γλυκυπικρον εδεξατο κεντρον ερωτῶν. Mus.
 165.
 Γλυκυφωμος.
 —Ὡς γλυκυφωμος. Theoc. 15. 146.
 SYN. Ηδυφρος, ἡδυεπης, ἡδυλογος, μελι-
 φωρος, μελιγηνος, μελιγλωσσος.
 Γλυφανον.
 Ενθ' αναπηλησας γλυφανη πολλοῖο σιδηρι. Hom.
 M. 41.
 SYN. Γλυφῆον, γλυπῆριον, σμίλη, κοπίς.
 τυνός, λαξευτηριον.
 Γλυφανος.
 —Ετι γλυφανοιο ποτοσδον. Theoc. 1. 28.
 SYN. Γλυρῆ, γλυμμα, κερχρωμα.
 Γλυφίς.
 Ελκε δ' ὅμῃ γλυφίδας τε λαβων—II. δ. 122.
 SYN. Χιλη.
 Γλυφω.
 Και τόδ' απ' ευωδης γλυφατ' αγαλμα κεδρε.
 Theoc. Ep. 7.
 SYN. Αναγλυφω, διαγλυφω, γλαφω, γλαπ-
 τω, διαγλαπῶ, ξω, ξυω, χαρατῶ. εἰκοπῶ.
 Γλῶσσα. Γλῶττα.
 Ουδ' εἰ μοι δέκα μεν γλῶσσαι—II. ε. 481.
 —Ουδ' ια γηρυς
 Αλλα γλωσσ' εμεμικτὸ, πολυκλητοι δ' εσαν
 ανδρες. II. δ. 438.
 SYN. Γαλια. Διαλεκτος.
 ΕΡΙΤΗ. Αδαμασος, αδεσμος, ακολασος,
 αραιά, αυδισσα, αχαλινος, αχαριστος, δυ-
 φερὰ, διχομυθός, δολοισσα, δολοφρων, επεσβό-
 λος, ερισσα, ευτροχος, ευρημος, ευκελαδός, κε-
 λαδῆτις, ελευθεροσμοσ, ἡδύλαγος, δοα, κρη-
 γῆρας.

Γ Ν

γῆρος, λαλός, λιγύς, μαψιδίος, μαργύ. μιάραι, ματαία, μεγαλαυχής, μελιχογῆρος, ελομένη, πολυδαίδαλος, πολυχητής, πολυμυθός, ψευδάλει, υπερποντία, φειδωλή, φιλοκέρτομος, φιλολοιδόρος. — θυρ πνεύσα. — μελιγαλαύσα, Τμητήϊη ἡδίων — περιφορτός ἀνιής.
 ΡΗΡ. Ἀγέλεος λόγων. Ευρ. Λάλον βελός, Ἐτοιμοτάτος βελός. Νίζ.
 — Σοφῆς σχετηγός ιωῆς. Nonn.
 Γλωσσαλγία.
 — Σοί μιν ἡ γλωσσαλγία Μεζών. Ευρ. Andr. 690.
 ΣΥΝ. Ἀργολογία.
 Γλωττοποίηση.
 — Ἀυτομάτος εκμάθειν, γλωττοποιεῖν. Αἰ. V. 1274.
 Γλωττοστροφή.
 Ἀπὸ γὰρ οἰεῖμαι, μὴ μάθων γλωττοστροφεῖν. Ib. N. 790.
 ΣΥΝ. Βαττολογία, εκαιομυθεῖν, περιλεγω, περιγαλεῖν, λαυροσφμεῖν, σμυλλῶ, φλυαρεῖν, ψελλῶ, ληρεῖν, καταγλωττίζω.
 Γλωχίν.
 — Ἰπὸ γλωχίρα δ' εκάμψεν Π. ω. 274.
 ΣΥΝ. Γλωχίς, ακωκή, γανιζ.
 ΕΡΙΘΗ. Ἀργαγῆς, αυχένιος, γαιτόμος, δισαυτόμος, μαρμαρεῖα, οὔτενής.

Γ Ν

Γναβμος, Γναβος.
 Γναβμόν δεξιτέρον. — Π. π. 405.
 Ὡς γναβος ἵππειν βρυχεῖ. — Hom. XLVII.
 ΣΥΝ. Γενός, σιαγών γαμφαί, μῆλα τα.
 ΕΡΙΘΗ. Ἀνδρεόβρος, αργιοδός.
 Γναμπής.
 — Γναμπήϊς αγκιστροῖσιν. — Π. δ. 369.
 — Ουτε νουμα
 Γναμπήδιν ἐνὶ σθητοσιν. — Π. ω. 41.
 ΣΥΝ. Ἀγκύλος, ερεπῆδός, ευερεπῆτος, καμπήδός, ευκαμπῆτος, ευκαμπῆς, ευπίσος.
 Γναμπήω.
 — Ου ποτ' Οικερός δορυ
 Γναμψέθαι. — Luc. 1247.
 ΣΥΝ. Καμπήω, επικαμπήω, κατακαμπήω, κυαπήω, επιπλάζω, κυρτωῶ, αναστρέφω.
 Γναφείς.
 Ἀπεδ' ἀκ' οφειλὼν τῷ γναφῇ τριώβολον. Αἰ. V. 1123.
 ΣΥΝ. Κναφεύς, πλινεύς, σιεύς.

F N

Συμπλεκτικῶν ρυτῶσαν επασσυτέρων τίχα πεπλῶν.
 Ποσὶ πολυσκαρθμοῖσιν επισκεύσει χιτῶνας.
 Nonn. I. 3.
 Γναφικός.
 — Καὶ γναφικῶν πινακῶν. Ep. I. 2.
 Γνησιος.
 Τις δ' αὖ Πριαμοιο γόθον καὶ γησιόν. — Π. λ. 102.
 ΣΥΝ. Ἀνοθιευτός, νομιμος, ὁμοπατριος, ὁμογενής, απαγαποιοτης.
 Γνοφαλλον.
 Μαλθακὸν ἀμφὶ γνοφαλλον. Alcæ.
 Γνύξ.
 Γνύξ δ' ἐρίπ' οἰμώξας. — Π. ε. 68.
 ΣΥΝ. Οκλάξ, οκλασί. — ἐπὶ γονυ.
 Γνώμα.
 Ἐν δε παντῶν γνώμα ταύτην ἐμπρεπῇ. Ευρ. Heracl. 408.
 ΣΥΝ. Γνώμη, γνώματευμα.
 Γνωμιδίων.
 Καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξας.
 Ἐτέρῳ λόγῳ ἀντιλογησάι. Arist. N. 320.
 Γνωμη.
 Ἡ καθαραῖς γνώμας αἰεὶ τα δύνοντα βραβεύεις.
 Orph. H.
 ΣΥΝ. Ἀπόφανσις, βελή, δογμα, διανσις, νῆς, νοημα, νοσις, δελήμα, ἐντομία, προαιρεσις, δημηγορία, συνειδήσεις, φρεσημα, σκέψις. — αἰσις.
 ΕΡΙΘΗ. Ἀταρξήτος, ευσεβής, ἐμπειδός, ἰθία, δυσφορός, πολυκύλος. πανεχθής, πανυπερφρων.
 Γνωμοτυπεῖω.
 Καὶ γνωμοτυπεῖ, κἀντονομαζει. Αἰ. Th. 60.
 ΣΥΝ. Γνωμολογέω.
 Γνωμοτυπικός.
 Καὶ γνωμοτυπικός, καὶ σαφής. Ib. Eq. 1376.
 Γνωμοτυπος.
 — Καὶ γνωμοτυπὸς μεριμναίς. Ib. N. 949.
 Γνωρίζω.
 Ἡ τῆργον ὥς ε γνωρισοίμ' σε τίςδε. Soph. Oed. T. 546.
 ΣΥΝ. Ἀραγνωρίζω, διαγνωρίζω, γνωσκῶ, δοκιμαζῶ, ανακρίνω, απαγγελλῶ, μνασμαι, ἰσoria.
 Γνωριμος, Γνωσδός.
 Ἡ καὶ γνωριμος ἄλλος. — Od. π. 9.
 Οὐκ ὥς γ' εἶπεν γνωσύν. — Soph. Oed. T. 369.
 ΣΥΝ. Γνωτδός, οικέας, ενδοξός, ὁμιλητής, φίλος, μαθητής.
 Fff.
 Γνωτδός.

Γνωτός.

Γνωτοί τε γνωταίτε πυρὸς λελαχῶσι θανόντα.
Il. ο 350.—Γνωτὸν δὲ καὶ ὅς μαλα ὑπὶς εἰν. Il. η. 401.
SYN. Ευγνωσος, καταληπτος.—ὁμαιομος.—
φανερὸς.

Γνωσιμαχείω

—Μηδ' ευβὺς γνωσιμαχῆσι. Ag. Av. 556.

Γνωτοφοντίς.

Τὴν γνωτοφοντιν, καὶ τεκνῶν αλαστορα. Lyc.
1318.

ΓΟΛΩ.

Κατθεμένοι γοασίεν· ὁ γὰρ γερας ἐστὶ θανόντων. Od. ω 189.

Αἶψ' Ὀδυσσεὺς κατὰ κράτα καλυψάμενος γοάσκειν. Od. θ. 92.

SYN. ὀρνεῖω, ὀδυρομαι, πενθεῖω, ἀπακύνω, ἀποκλαίω, θροεῖμαι, κινυρομαι, μυρομαι, ἰαλεμίζω, ὀτοτύζω, κατοίμωζω, χλευάζομαι.

Γογγυλή.

Ὡς περ γυναικὶ γογγυλήν μεμαγμένην. Ag. Pa. 28.

SYN. Γογγυλὶς, τρογγυλή, ῥαπυς.

Γογγυλίζω.

Καὶ κηροχυτῇ, καὶ γογγυλίζει—Ib. Th. 61.

SYN. Γογγυλῆω, γογγυλεῖω, συσφρω, μετασφρω.

Γοεῖνον.

—Γοεῖνα δ' ἀνθεμιζομαι. Aesch. Supp. 76.

EXR. Τῶν γῶν τὸ ἀνθος.

Γοερός.

Δακρυα γοερά παῖσι τιθεμένα. Eur. Ph. 1594.

SYN. Γοημων, γωωδης, δυσαιακτος, δυσητος, δακρυωδης, πολυδακρυς, επικλαυτος, λυπτρος, επιλυπος, περιλυπος, ελεγεινός, θρηνηωδης, θρηνητικός, αξιοθρηνος, πολυθρηνος, πενθιμος, πενθικός, πενθηρης, βαρυπενθης, πολυπενθης, πολυστονος, ανιαρδς, οικτρος, ολοφυνδός, οδυρτικός, κατωδυνος.

Γοης.

Αρ' εκ παωδός και γοης πεφυχ' ὁδε; Eur. Hipp. 1038.

SYN. Αγυρτης, επωδός, φαρμακεύς, τερθρεύς, κολαξ, περιεργος, αλανος.

Γομφιος, Γομφιον.

—Ενα γαρ γομφιον μονον φορεῖ. Ag. Pl. 1060.

SYN. Μυλος, μυλακρος.—ὀδοντες οἱ γοισοί, κραντῆρες, σφφρονισῆρες.

Γομφιοδεντος.

Γομφιοδεντα χαλινα. Ep. Suid.

Γοιμοδετος

Γοιμοδετω τε δρι—Aesch. Supp. 853.

Γομποπαγής

Ρηματα γομποπαγῆ—Ag. R. 844.

SYN. πολυσυνθετος, πηκτός, συμπηκτος, ευπηκτος, ευπαγής, ακριβής, τραφερός.—σκληρός.

Γομφος.

Γομποισιν δ' αρα τήν γε και αρμοτησιν αρησειν. Od. ε. 248.

SYN. Επισχιδιον, σφήν, ἦλος.—μυλς, δεσμα, αεθρον.

ΕΡΙΤΗ. Κοκτερός, δοός, εχετληης, σιδηροφάρος, πολυκμητος.

Γομζω.

Αργῶ τευκησίν τ' ιδὲ δρυτὶν γομφωθεσαν. Orph. 257.

SYN. Σφηνω, κατασφηνω, πηννω, συμπηννυμι, συναπῶ, συναρμῶζω, προσαρμότηω, καταρτίζω. συνωθεω.

Γονεύς

Τικτεσιν δε γυναικες εοικότα τεκνα γονεῦσι. Hes. ε. 233.

SYN. Γεινητωρ, γενετωρ, φιτυς.

Γονή.

Παιδων εν μεγαροισι γονή γενετο κρειοντων. Il. ω 539.

SYN. Επηγονή, γενεσις, γονος, σπορός. εκφυσις, βλασησις.—κύμα.

ΕΡΙΤΗ. Αχραντος, αρρητος, ευκαρπος, τελεσιγαμος. μητροδοκος.

Γονιμος.

Ηνικα σε Βακχι γονιμην ωδῖνα τελεῶσιν. Orph. SYN. Γεννητικός, γενεθλιος, κυνητικός. γενναίος.

Γονιμωδης.

Αιγυπῆ—ἱερῆς γονιμωδεα λυτρα. Orph. H.

Γονος.

—Ζηνός γονος ενθάδ' ἱκανῶ. Il. ν. 449.

SYN. Γενς, γονή, γενεα, παῖς, εἰτυμα. γεννημα.

ΕΡΙΤΗ. Αυτογενεθλος, θαλερός, πύς, ἱμεροεις, γλυκερός, τηλυγετος.

Γονυ. Γενα, Γενατα, Γοατα.

Φημί μιν ασπασίως γονυ καμψεν—Ib. η. 118.

Ρίμφα ἔ γῶνα φερε μετὰ τ' ἠθεα—Ib. ζ. 511.

Γενατά τε, κνήμαί τε—Ib. ρ 386.

Βροντεω τε στβαροῖσιν ερεσσαμενε γνατεσσι. Call. 3. 75.

ΕΡΙΤΗ. Ακαμπῆ, ακροπαγῆ, ακκύλα, δῶλα, δοά, ελαφρά, ευφορτα, ικετησια, λαιφρά,

Γ Ο

ψηρά, τωθρά, πραιπνοπύρα, σφαλερά, χλωρά,
ψυχρά.
Γορυκροτος. Anac. Fragm.
S Y N. Βκαιοός, δειλός.
Γορυπετής.
Γορυπετής έδρας προσπιτνω σε.—Eur. Ph. 302.
Γουπαχής.
Αχλυσ—γυνοπαχής. Hes. a. 266.
Γωος.
Οικοί ενεσι γωος.—Il. a. 240.
S Y N. Θρήνος, ελεγος, κοπετος, κωκυτος,
πενθος, οδυρμός, ολολυγμός, ολαφυρμός.
ΕΡΙΤΗ. Ατλητος, αδινός, αλιάσος, αερκός,
ασχετος, αλκικος, απείριστος, αρεπτος, δακρυ-
σις, θαλερός, ερικλαγκτης, ιμεροσις, κινυρός,
κρυζός, λαρός, οΐζυρός, οξυδασις, οξυτονος, οξός,
οιωνοθροος, πολυδακρυτις, λευγαλιός, χαλεπός,
ψυχγαγός.
ΡΗ R. Γων σικρόν νεφος. Οξυτονων φδων
δρήνοι,
Χειροπληκτοι δῆποι. αμυγματα χαιτας. Soph.
Παρής φοινισσα μυγμοίς ουχος. Aesch.
Γορυθιων.
—Αμμυνα Γορυθιωνα. Il. φ. 302.
Γοργώ, Γοργών.
Τῇ δ' ἐπὶ μιν Γοργῶ βλοσυραῖς ἐσφρανωτο
Δεινὸν δερκομένη.—Il. λ. 36.
Γοργύνης αρτιτομον κεφαλὴν βασιλῆϊ κομιζων.
Apoll. 4. 1515.
—Το λαιμοτμητον—Γοργονος καρᾶ. Eur. Ph.
469.
ΕΡΙΤΗ. Αναιδής, ανδροφόνος, καρατομος,
δρασσία, λιθοδερκής, ερεβώσις, Περσνίς.
ΡΗ R. Αγρωπὸν ομμα Γοργόνος. Eur.
Γοργύνες.
Πελας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς καταπύροι,
Δρακοντομαλλοὶ Γοργύνες βρωτοσυγῆς,
Ας θνητὸς υδὴς ἐσιδὼν ἐξέπνοας Aesch. Pr. 797.
ΕΡΙΤΗ. Δρακοντοβίβραι, απλητοι, τιθασ-
σαι, ο-φοράγοι, βατιδοσκόποι Λιδυσσαι.
ΡΗ R. Αι Φωκίδες δηναϊαὶ κοραι Τρεῖς κυνο-
μορφοι κοινὸν ομμα κεκτημένα Aesch.
Γοργυς δ' αἰ ναισι περην κλυτὰ Ωκεανοιο,
Εσχατὴν πρὸς τυκτὸς ἰν' Εσπερίδες λιγυφωνοί·
Σθηνῶ τε Ευρυαλὴ τε, Μεδυσά τε, λυγρὰ πα-
θῆσα.
Η μιν ἐν θνητῇ, αἱ δ' ἀθανατοὶ καὶ ἀγῆρω
Αἰδυο.—κ. λ. Hes. θ. 275.
Γοργωος.
Εν δ' ἐτε Γοργεῖν κεφαλή.—Il. ε. 741.
S Y N. Γοργονος, εσέρός.
Γοργολοφα. Vid. Αθηνη.
Γοργολοφα σ' εκελευς. Ag. Eq. 1178.

Γ Ρ

Γοργωνωτος.
—Γοργωνωτος ασπίδος κυκλον. Ib. A. 1173.
Γοργωφ.
Γοργῶπις, ειερων ἱεραι δεινὰ θεαί. Eur. Or.
261.
Γοργῶπις, Γοργωπής.
—Η Διδς Γοργῶπις αδαμασος θεᾶ. Soph. Aj.
450.
—Ησραπῆ γοργωπὸν σελας. Aesch. Pr. 356.
S Y N. Γοργοφθαλμος, καταπληκτικος.
Γορτυν.
—Γορτυνὰ τε τειχιεσσαν. Il. C. 646.
Γυναζομαι, Γυνοομαι.
Νιν δ' ἐ σε τῶν οπιθεν γυναζομαι.—Od. λ. 66.
Γυνῆμαί σ', Αχιλεῦ.—Il. φ. 74.
S Y N. Γορυπετω, γονατιζω, προσπιτνω,
προσπιτνω, λιτανευω, ἱκετευω, οκλαζω, παρα-
καλεω.—γυγατων ἀπλομαι.
Γυνός.
—Ες γυνὸν Αθηνων ἱερων. Od. λ. 322.
—Κατὰ γυνὸν αλωῆς οιοπεδοιο. Ib. 192.
S Y N. Γαῖα, πεδον.—ευκαρπος, γονιμος.

Γ Ρ

ΓΡαῖα, Γραῖδιον, Γραῖς, Γρηῖς, Γραῖς, Γρηῖς.
Και τον μεν γραῖης πυκιμηδῆς ἐμβαλε χερ-
σίν. Od. a. 438.
Ολίγον απῶθεν τῆς κεφαλῆς τε γραῖδις. Ag. Pl.
674.
Γρηῖ περίπλεχθη.—Od. φ. 33.
Κἄν γραῖς οληται, πλεσῖως ταρσεται. Eur.
Aic. 56.
Εσι δ' ἐμοὶ γρηῖς πυκινὰ φρεσὶ μηδ' ἐχευσα. Od.
τ. 353.
S Y N. Γεραῖα, πρισβυτις.
ΕΡΙΤΗ. Παλαιγενής, δυσκωτος, ερεκίμος,
νερτερομαντις, εγσασεμυθος, πολυμυθος, κα-
μινῶ.
ΡΗ R. Γηραῖ δη ρικνοῖσιν ἐπισπάζουσα ποδῶσιν,
Βακτρῶ ερειδόμενι. Apoll.
Γραικός.
—Το μεν φυγαδων τῖς ἐνισποι Γραικός.—Call.
Ep. 7.
S Y N. Αχαιός, Ελληρ, Ελληνικός.
Γραμμα,
Γραφον καὶ τόδε γραμμα τό σοι σιχοισι χα-
ραξω. Theoc. 23. 40.
S Y N. (Συγ)γραμμα, γραφή. βίβλος.—χαρρακ-
τήρ.

Γραμματα.

Γραμματα.

Ο γραμματων απειρος ε βλεπει βλεπων. Sent.

SYN. Λογοι, ξυσματα. παιδεία, γραμμα-
τειον, γραμματεία

ΕΡΙΤΗ. Ακριβή, φωνηεντα, κωφά.

ΡΗΡ. Ψυχής ιατρος. Γλωσσης οργανα. Ορ-
για φωνής. ασίγητες τυποι σιγής.

Γραμματειον

Καλφερε το γραμματειον. Ατ. Ν. 19.

SYN. Γραμματιδιον, δελταριον, βιβλος, πι-
νακίς, πινακιον, διαθηκη, επιστολιον, σχημαλιον,
διπλωματα. σανίδες.

Γραμματεύς.

Οποτε γραφοιτο την δικην ο γραμματεύς. Ατ.
Ν. 768.

SYN. Υπογραμματεύς, υπογραφεύς, γρα-
φεύς, συγγραφεύς, γραπτήρ, γραμματοκυφων,
γραμματογρως.

Γραμματευω.

Λυσιλλ. εγραμματαυεν.—Ιβ. Th. 381.

Γραμματική.

Ιλαθι Γραμματική φουσιζοε, ιλαθι Μῦσαι.—Ερ.
1. 2.

ΕΡΙΤΗ. Βαρυμοχθος, απορος.

Γραμματικός.

Γραμματικῶν περιεργα γενη, ριζωρυχα μωσος
Αλλοτρης, ατυχής, σήτες ακανθόβεται. Ερ.
1. 2.

ΕΡΙΤΗ. Αοιδομαχοι, αλιτροι, ακανθολόφοι,
σικροί.

ΡΗΡ. Μωμη τεκνα. Ζηνοδοτε σκυλακες. Καλ-
λιμαχος στρατιωτας. Ποιητων λωβαι, πασι
σκοτος αρχομενοισι. Ευφωνων λαθροδάναι κα-
ρης. συνδεσμων λυγρών θρηνητορες. κ. λ. ib.

Γραμμή.

Και τον απο γραμμάς κινεί λιθον.—Theoc. 6. 18.

SYN. Βαλβίς, περας, σπαρτη.

Γρασοδης.

Γρασοδαι, μιαιοί.—Ατ. Ρα. 812.

Γραπτός.

—Και α γραπτά υακινθος. Theoc. 10. 28.

SYN. Εγγραπτος, αναγραπτος, εγγραφος.

Γραπτός.

—Γραπτός αχαιωνων. Od. ω. 228.

SYN. Αμυχή, σχασίς, κατασχασμός.

Γραφεύς.

Οικτειρων ημάς, ως γραφεύς τ' αποσαθείς. Eur.
Hec. 806.

SYN. Αναγραφεύς, γραμματεύς, ζωγραφος,
εγκαιστής.

Γραφή.

—Η νωμων γραφαί. Eur. Hec. 806.

SYN. Συγγραφή, διαγγραφή, καταγραφή,
γραμμά, ζωγραφία.—εγγλήμα.

ΕΡΙΤΗ. Αεμνητος, ζωπνευτος, ιερά.

Γραφίς.

Κυτήν Απελλειν μοχθον ορα γραφίδος. Ερ. 1. 4.

SYN. Γραφείν, γραφειδία, γραφιος. γρα-
φική δυναμεις.

Γραφω.

Γραφας εν πινακί στυκτῷ θυμοφθόρα πολλὰ.
Il. 2. 169.

SYN. Αναγραφω, επιγραφω, ζωγραφω,
εγγλυφω, εγκολαπῶ, επεγκολαπῶ, εγχα-
ρατῶ. διασκαπῶ, διατατῶμαι.—κατηγορευω.
Τοιον επος ταχυμυθος επεγραφε διξυγι δελτα
Αυλακας ιθυπορων γραφιδων κυκλοισι χαρασων.
—Μυθεν σοφοίς παλαμης άλλοισι χαρασσειν.
Nonn.

Γρηγορεύω.

Τῆτο τὸ πῶς εγρηγορεν.—Ατ. L. 306.

SYN. Εγρηγορεύω, αγρυπνῶ, ζω.

Γρηγορός.

Γρηγορά αλοφίτης.—Sibyll. 1. 1.

SYN. Γρηγορικῆς, αὐπνος.

Γρηνικός.

Γρηνικός τε και Αισηπος.—Il. μ. 215

Γριπεύς.

Τοίς δὲ μετὰ γριπείας τε γεραν.—Theoc. γ. 39.

Γρίφος.

Ουδὲν ἀρα γρίφῳ διαφερε Κλειωνμος. Ατ. V.
20.

—Εκ Μωσων γρίφον ὑφηναμενοι. Ερ.

SYN. Γρίπος, αρκυσ, γαγγαμη. δικτυον.
ασαφής λογος.

Γρενός.

Λευσσω θεοντα γρενόν επιερωμένον, Lyc. 86.

Γρυζω.

Γρυλλίζω.

—Αλλα φθειρε, και μη γρυζης. Ib. Pl. 598.

Τμείς δε γρυλλιζοντες υπο φιληδίας. Ib. 307.

SYN. Αναγρυζω, μυζω.—θρητῶ, φανεῶ
φθεγγομαι.

Γρυκτός.

Αρα γρυκτόν εστιν ὑμῖν;—Ib. Lyf. 657.

Γρυπαιετος.

Γρυπαιετης χαλκηπλατες. Arist. R. 960.

SYN. Γρύψ.

ΡΗΡ. Οξυσομοι Ζηνός ακραγείς κυτες.

Οκνοι τετρασκελῆς. Aesch.

Γρώνος.

Γρώνω βερεθω συγκατηρηφῆς γενης. Lyc. 1280.

SYN. Κοίλος.

Γ Τ

Γ Τ

Γ Τ

Γ Τ Α.

Πυροφόροι τε γυναι.—Theoc. 25. 30.

S Y N. Αρετρα. πλεθρον, πειλεθρον, πειλεθρον, αμαξιτον, ταφρηα.

ΕΡΙΤΗ. Βαθυσπορος, ευκαρπος, πολυτελής, πολυχρυσος, σφραγιστος, πικρ, ακηροδης.

Γυαλον.

Θωρηκος γυαλον.—Il. ε. 99.

—Γυαλων υπο Παρηγοιο. Hom. A. 396.

S Y N. Κοιλοτης, κενων.—Θαναρ.—αγκος.

ΕΡΙΤΗ. Καρποφορον, μελαμπεπλον.

Γυαρκης.

Ανδονιας γυαρκης. Pind. Pyth. 3.

S Y N. Αχμαζων, ισχυων.

Γυης.

—Φερων δε γυνη, οτ αν ευρης. Hes. ε. 425.

Δρυος ελυμα, περην γυνη.—Ib. 434.

Γυον, Γυω.

—Υπο τε τρομος ελλαβε γυα. Il. γ. 34.

S Y N. Αλος.—μελη, γονατα.

ΕΡΙΤΗ. Αμαιομακετα, αβαλπια, ελαφρα, ευρηαι εμπεδα, δοα, ομβριμα. παταιολα, τελεαφορα, φαιδιμα, κηα.

Γυοβαρης.

Πολλα παλαισμαα, και γυοβαρη. Aesch. Ag. 62.

Γυοδαμας.

Ανω και Πυθειαν εν γυοδαμας.—Pind. Isth. 5.

Γυιοδαρος.

—Και γυιοδαρος μελεδωνας. Hes. ε. 66.

S Y N. Γυοδαρος.

Γυοπεδα.

Εν δ' αφικτασι γυοπεδαις πεσαν. Pind. P. 2.

Γυοτακης.

Γυοτακης δε λιπαρ ταδε συμβολα κωμων. Ep. 1. 6.

Γυω.

Γυωσμιω σφαιν υρ' αμασιν οικας ιππας. Il. θ. 402.

S Y N. Απογυω, καταγυω, απογευρω, χολως βλαπτω.

Γυλιος.

Φρ' εγω δευρο τον γυλιον εμοι. Ag. A. 1096.

Γυλιαυχην.

Γυλιαυχενας ορχησας. Ib. Pa. 789.

S Y N. Μακροτραχηλος.

Γυμναζω.

Μαν κρυμς αυτης πλευρα γυμναζει σχολης. Eur. Fr.

S Y N. Απογυμναζω, ασκειω.

Γυμνας.

Γυμνασιν δε χαιρει.—Orph. H.

Γυμνασια, Γυμνασιον.

Αλλα ποτε τε μετρον, και σιτε, γυμνασιοντε Ποιεσθαι.—Pyth. 33.

—Τον δ' εβελοντα

Ασων, και ξενων γυμνασιω δεχομαι. Amos 197.

S Y N. Γυμνασμα, γυμνασις, ασκημα, ασκησις, επασκησις, διατριβη, επιτηδευμα. σχολη.—τα, αλειψηρια, βαλανια, λυτρε—Παλαιστρα.

P H R. Ελικωνος Πιερικος δομος. Ep.

Ψυχων σοφων φροντιστριον. Aillorh.

Γυμνας,

Ος μιν ανδρων τβδε γυμναδα εολοκ. Eur. Fr.

Γυμνης, Γυμνητης.

Γυμνητες, ιππεις, αρματων τ' επιταται. Ib. Ph. 1164.

Πε δε γυμνητων κεναρχοι; Rh. 31.

S Y N. Σφαιδοντης, τοξοτης.

Γυμνικος.

—Αγωνας κενικος, και γυμνικος. Ag. Pl. 1164.

Γυμνητης.

—Οισι κυμα γυμνητην φαγρον. Lyc. 388.

Γυμνός.

Ου γαρ πως αν γυμνός εων Τρωεσσι μαχοιτο. Il. ρ. 711.

S Y N. Αχιτων, απεπλος, ανσιμων, ανσιπλος.

Γυμνω.

—Αιδιομαι γαρ

Γυμνωσθαι κερσησιν ευπλοκαμοισι μεταλθων. Od. ζ. 222.

S Y N. Απογυμνω, αναγυμνω, αναδερω, ανασυλω, ανασυρω, αποκαλυπτω, ψιλω.

Γυνη.

Η δ' ακενσ' αμα τοισι γυνη κερ.—Il. ε. 348.

Τβδε γυνη Προιτα.—Il. ζ. 160.

S Y N. Θηλυς, θηλεια, το θηλυ.—ακοιτις.—Bl. mores.

ΕΡΙΤΗ. Αρακλις, αμυμων, ακηδης, αγνωμων, αγριος, ασοργος, αιδαι, ακριτομυθος, απειληταρα, αμαρπος, αθωρηκτος, αβροχιτων, αρισωδιν, αγλαοδωρος, αχαλιος, βαθυκωπος, βαθυκολπος, βαρυτηκτος, βαρυφορτος, βαρυθυμος, δια, διαπολόχος, δυσπαις, δολοσας, δολοφρονεσσα, ευζωτος, ευειδης, ευμορσος, ευκομος, ευπλοκαμις, ευγεσιμοθος, ευγεμινοσος, ευμανης, ευμανεσσα ζυγια, ζηλημων, ελκεχιτων, διογλωσσος, κακογλωσσος, κακοτεχνος, κεκλητης, καλλιπλοκαμος, καλλικομος, καλ—G B 8. λζωτοες.

λιζωνος, κορυμφοφρος, λυτικομος, θυμφοφρος,
ολον, οργιλη, ομολεκτηρος, οικωφιλης, πυγροδλος,
περικνη, περικαλλης, πολυανδρος, πολυσονος,
πολυμνηση, παραπατμος, σχετλιοτεκνος, τανα-
εργος, ταυπεπλος, ταχία, φιλοβηνος, φιλο-
κλαυτος, φιλοικτισος, φιλοτεκνος, φιλοκροταλος,
φιλοξενος, φλαυροτοκας, χοροπλεκης, χοροϊτυ-
πος, χαμαιγενης, χειριτης, φλαυρα.
P H R. Καλον εντον εν βιω. Τερπιδανον τραψ-
μα. Πινδαλιον οικιας. Τερπιδον κακον. Menand.
Ασπητα πεπλην τε και αμυκη. — Theoc.
Σωμφοнос ακοιτη — Εις εσθλα αμνηχανος.
Κακων δε παντων τεκτορες σοφωτάται.
Αθλιωτατον φυτον. Eur.
Ζῶσε δε και κοσμησε δεα γλαυκαπτις Αθηνη.
Αμφι δε τι χαρις τε θαει. κ. λ. Hes. s. 73.
Γυναικειος, Γυναικος.
Γυναικεας δια βιλας. Od. λ. 436.
— Γυναιων ενεκα φιλτρων. Orph. 671.
S Y N. Γυναικιος. — γυναικοφιλης.
Γυναικω, Γυναικίζομαι.
Γυναικίως εὔ και πιδανος. Ar. Th. 275.
Γυναικισις.
Πριν τῆς ἑτερας δεῖναι γυναικισίως δικην. Ib.
870.
Γυναικοβελος.
Γυναικοβελος τε μητιδας. — Aesch. Ch. 624.
Γυναικοκρηκυτος,
Αλλα ταχυμορον
Γυναικοκρηκυτον ολλυται κλεος. Aesch. Ag. 496.
Γυναικομανω.
Γυναικομανῶ γαρ, και προξενῶ δ' ὑμῶν αεί. Ar.
Th. 583.
Γυναικομιμος.
Γυναικομιμοις ὑψιασμασιν χερσιν. Aesch. Pr. 1004.
Γυναικομορφος.
Γυναικομορφον αγομενον δι' ασεος. Eur. B. 853.
Γυναικοπληθής,
Γυνακοπληθεῖς ζυλλογοι. — Ib. Alc. 962.
Γυναικοποιος.
Γυναικοποιων πολεμων. Aesch. Ag. 234.
Γυναικοφωνος.
Γυναικοφωνος, ἀπαλός, ευπρεπής ιδών. Ar. Th.
199.
Γυναικοφιλης, Γυναμηνής.
— Και τυ γυναικοφιλας. Theoc. 8. 60.
Δυσπαρι, εἶδος αρισε, γυναιμανής. — Il. γ. 39.
S Y N. Γυναικομανής, γυναικίας, γυναικωδης,
γυναικακηρ, γυναικοθυμος, γυνις, καταγυναιξ,
καταγυνης, θηλυμανής, θηλυμιτρης, φιλογυνης,
φιλογυνος, φιλογυναιξ, φιλογυναικος.

Γυναικωίτις.
Εἴτα δια τῶτοταῖς γυναικωνιτισιν. Ar. Th. 420.
S Y N. Γυναικων, γυναικωνιτης.
Γυνις, Γυνις. Vid. Γυναικοφιλης.
— Ου γυνις ἐὼν κεκλησθ' ἑ πικτης. Theoc.
22. 69.
Γυπαριον.
Και γυπαριας, και πυργιδιος. — Ar. Eq. 790.
S Y N. Φωλεός, καλια.
Γυρινος.
— Πατέρας βοσκει γυρινων. Arat. Δ. 215.
Ε Χ Ρ. Οι ἀδιαπλατοι βατραχοι.
Γυριος.
Επει δε λιμνης εγγυς ἔλθον γυρις. Ep. Suid.
S Y N. Περιγρηής, κυκλικός.
Γυρος.
Γυρὸς ἐν ὁμοις. — Ol. τ. 246.
S Y N. Αγκυλος, ὅδεσι κυρτός, ερογγυλος.
Γυρω.
Και οὐτὰ γυρῶσαι. — Arat. 9.
S Y N. Γυρεω, γυριζω, φυτευω. περισκαπῶ,
περιφρατῶ, κυρτω. δινω.
Γυρῶν, Γυρῶνη.
Ἠλυθε δ' ἀφνειν πρῶτων Γυρῶνα Κορινθιος.
Ar. i. 57.
— Οι Γυρῶνιν ἐνεμοντο. Π. 6. 737.
P H R. Γυρῶνες ἀλιεῖρες ασι. Orph.
Γυλ.
— Αὐτῶν τερενα χροα γυπες εἶδονται. Π. δ.
237.
S Y N. Γυπαίετος.

Γ Ωλειον.
— Και Διακριων — γωλεια. Lyc. 376.
Ε Χ Ρ. Αἱ πρὸς την θαλασσαν καταδυσης.
Γωνια.
Αποδράς γαρ εις την γωνια. — Arist. V. 905.
S Y N. Γωνιδιον. — κευθμῶν.
Γωνιασμός.
Ἐπὼν τε γωνιασμός — κῶν. Ib. B. 987.
Ε Χ Ρ. Πλαγιασμός, ἀπατη.
Γωρυτός.
Αὐτῷ γωρυτῶ, ὅς οἱ περικειτο φασος. Od. φ.
54.
S Y N. Βιλοθηκη, ιοδοκη, ογκιον, φασέτρα-
τοξοθηκη.

Δ **ΑΒΙΔ.**
—Οππ'θι δῶμα λυροκτύπος φκει Δαβιδ.
Nonn.

Μυρί φῶς πασχειν παλυπλαγκτον ὄντα Δα-
βιδον. Doise.

Δαβιδος σθερεν τρισκαιδεκατος πλεῖ ὕμνος.
Apollin.

ΕΡΙΤΗ. Αρετήγινος, αμυμων, γεραρός, δῖος,
δρασυκαρδῖος, κρατερὸς, μινεχαρμος, μέγας,
καλλινικός, περικαλλής, προφηταναξ, πωπύδης,
θεοτιρκής, ῥήξισθενής, ταπεινός, χαριεύς, ἱεσ-
σαίδης.

ΡΗΡ. Θεοσσυτος αοιδός. Ψαλμογράφος, ευ-
φορηγῆς ἀναξ.

Δαγυς.
Ἄλλ' ἐπαγνῆ δαγυδι καλὸν χρῶα παντοθεν ἴσα.
Theoc. 2. 110.

ΕΧΡ. Στεφανος περισφιγγων τὴν κεφαλὴν.
Κοσμος τ' ἐγκαρδίως ἐστὶ γυναικῶν.

Δαδιν.
Φερε δὴ το δαδιν.—Aiiß. Pa. 959.

SYN. Λαμπαδιδόν, δαίτις.

Δαδῆχει.
Ἡφαισ, δαδῆχῶς μὲν ἐν γαμοῖς βροτῶν. Eur.
Tto. 343.

SYN. Λαμπαδηφορεῖν, πυρσεύειν.—φρυκτωρεῖν.
φαίνω. φατίζω. λαμπῶ, διαλαμπῶ.

Δαδῆχος.
Ἐνυχία, δαδῆχῆ, κορη εὐαερεῖ. Μιμη. Orph.
SYN. Λαμπαδῆχος, λαμπαδηφόρος, δαδῆ-
φόρος, λυχνάπης.

Δαειν, Δαειν.
—Διωνέ, μοι σφρα δαειν. Il. κ. 425.

Εἰ δ' ἐθέλοις καὶ ταῦτα δαμνῆναι.—Il. ζ. 150.

SYN. Δαιομαι, δασκῶ, δαίσκω, διδάσκο-
μαι, διαιδομαι, μανθάνω.

Δαζομαι
Κτήματα γὰρ κεν πάντα δασαιμεθα.—Od. ε.
335.

SYN. Ἀναδαζομαι, αποδαζομαι, διαδαζο-
μαι, δαίζω.

Δαημοσυν
—Σφοτεροισι δαημοσυνῆσι κεκασθαι. Orph. 726.

SYN. Γυῶσις, εμπειρία, εἰδησις, ἐπισήμη,
ἐπισημοσυνή, ἰδμοσυνή, ἰδρεία, φραδμοσυνή,
μαθῆσις.

Δαημων.
Ἐν παντεσσ' ἐργασι δαημονα.—Il. ι. 671.

SYN. Εμπερής, εμπεραμος, εμπειρος, ἐμ-
παιος, ἐπιδμων, ἰδμων, εἰδῶς, εἰδῆδαι, ἐπι-
σημων, εἰδημων, ἰσαρ, ἰδρις, συνετος, εὐσυνε-
τος, φραδμων.

Δαηρ, (ἀνδραδελφος.)
Δαηρ αὐτ' ἐμὸς εἰς.—Il. γ. 180.

Λυτακαστυνητον καὶ δαῖρα.—Il. ξ. 156.

Εκτορ. ἐμῷ θυμῷ δαερων πολὺ φιλτατε πάντων.
Il. ω. 762.

Δαιδαλλω, Δαιδαλω.

Δαιδαλλον χρυσῶ τε καὶ ἀργυρῷ.—Od. ι. 200.
—Κλυταῖσι δαῖδα-
λωσαμεν ὕμνων ψυχαῖς. Pind. Ol. 1.

SYN. Δαλλω, ποικιλλω, κοσμεῶ.

Δαιδαλευτρία

Μυληφατε χιλοιο δαιδαλευτριάς.—Lyc. 379.

Δαῖδαλος.

—Χορον—οἶον πῶτ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρεῖ
Δαῖδαλος ἠσκησεν καλλιπλοκαμῷ Ἀριαδῇ. Il.
σ. 592.

Δαῖδαλος, Δαῖδαλος, Δαῖδαλος.

Τα δαῖδαλα πάντα κινεῖσθαι δοκῶν

Τ' ἀγχαλματα. Eup. Fr.

Δαῖδαλεον Ἰφρηκα, τὸν Ἡφαισος καμῶ τευχων.
Il θ. 195.

—Τίθει δ' ἐνὶ δαῖδαλᾷ πάντα. Il. ξ. 179.

SYN. Ἐντεχνος, κατατεχνος, πολυτεχνος,
ὑπερτεχνος. τεχνικός, τεχνασδς, τεχνησις.—
εὐεργής.—πολυδαῖδαλος.—αἰόλης. ποικίλος.

Δαῖδαλοχειρ.

Δῆρις ὁ δαῖδαλοχειρ.—Er 1. 6.

SYN. Τεχνίτης.

Δαίζω.

—Χερσὶ κομῇ ἠσχυτε δαίζων. Il. σ. 27.

Δαίζων ἵππες καὶ ἀνέρας.—Il. λ. 497.

SYN. Δαζομαι, δαιομαι, δαῖω, διαμερίζω,
διακοπῶ, κατακοπῶ, διαμοιρομαι, δια-
τμήνω. διατμύστω, διανέμω, διαίρειν, κατα-
διαίρειν, διαμελίζω, διορίζω, διχαίω, διαχω-
ρίζω. δατεομαι, κατανομιτεύω, κεαζῶ, μοίραω,
νομαῶ.—φθεῖρα, ἀναρπαζῶ, ἀποκτείνω. δια-
σπᾶω, τιμνῶ, σχίζω, πορθίζω, σκυλεύω. θάπτω.

Δαῖκτηρ, Δαῖκτός, Δαῖκτωρ.

Δομῶν μάλ' ἀχρὲς αὐτῆς

Προπμπει δαῖκτῆρ γοῖς. Aesch. S. T. 922.

Θῆτον ἐκ οἷδα δαῖκτόν. Anac. 42. 10.

Πρὸν δαῖκτορος βία

Καρδίας γαμῶς κυρῆσαι. Aesc. Supp. 805.

SYN.

SYN. Δαῖος, δῆϊος.

Δαιμοναῶ.

Ὡς δαιμονῶντας κῆνατρεφοντας πολιν. Eur.
Ph. 895.

SYN. Δαιμονιαῶ. δαιμονιαζῶ, δαιμονίζομαι,
αφραίνω.

Δαιμονιακός.

—Σε λυσσῆς

Δαίμονος περφορτος αλαστορος οἶστρος ελαυνει.

Δαίμονος ἀμφιεπών μανιῶδία φοῖζον ἱμασθλῆς.
Nonn.

Δαιμονίος.

Δαίμονις, φθισει σὲ τοσον μενος.—Π. ζ. 407.

Δαίμονιος, μυθὺς μεν ὑπερφιάλεις αλασθῆ. Od.
δ. 774.

SYN. Γενναῖος, μακαρίος. ἀντίθεος, θαν-
μασος, ἀγαστος, ἀξιοπρεπῆς, εὐδαιμών.—δυσ-
δαιμών, ἀθλῖος.—θεῖος. μορσιμος.

Δαίμων.

—Ἦρχε δὲ δαίμων. Π. γ. 420.

—Μετὰ δαιμόνας ἄλλυς. Π. α. 222.

—Ἐπὶ τε λίην ἠγάγε δαίμων. Π. λ. 480.

—Παρος τοι δαίμονα δῶσα. Π. θ. 166.

Ἀσά με δαίμονος αἶσα κακῇ.—Od. λ. 61.

SYN. Θεός.—τύχη.—μοῖρα, μορῆς.—αλαστῶρ.

ΕΡΙΤΗ. Ἀγαυός, αθῆτος, ἀφθίτος, δέξιος,
σπῶτήρ, ἐρηνίος, ἐπιρροθός, κακός, συγερός,
σκληρὸς, λυγρὸς, χαλεπός, οιοπόλος.

Δαίμονα κελησπῶ μεγαλάνητορα φειλῶν,
Μελιχίον Δία, παγγενετήν, βιοδωτορα θνητῶν,
Ζῆνα μέγαν, πολυπλαγκτὸν αλαστορα, παμ-
βασίληα.

Πλάττοδότην.—ψυχοντα βιον θνητῶν ἀνθρώπων.
Ὡς σοὶ γὰρ λυπῆς τε χαρῆς κληῖδες οἰεῖται.

Orph.

Δαίμων. (Διαβολός.)

Πομπὸς αλιτροσυνης ἔλιν ἀνέρα δύσατο Δαίμων.
Nonn.

ΕΡΙΤΗ. Ἀρχικακός, ἀλλοπροσταλλός, ἀστυ-
γός, ἀντικαλός, ἀχλυσός, ἀγριόθυμος, βαρυ-
τομός, βροτοκτόνος, βροτοφθόρος, βαρυμυκτός, δολο-
μηκτός, δολομηχανός, δυσμάχος, πέριος, κα-
κοσκόλος, εἰδολοχαρής, κακοεργός, λυσσῆς,
μελαμφρὸν, πολυστομός, ὄγροπορός, φθονερός.—
παντῶν ολωσάτος.

Κλῶψ. ορι. πῦρ, βέλῃ, κακῇ, μορῇ, χασμα,
δρακὼν, θῆρ.

Νυξ, λοχε, λυσσά, χάος, βασκαῖα, ἀνδροφῶν.
Naz.

Δαίμονες.

Τοὶ μὲν Δαίμονες οἰσι, Διὶς μεγαλὴ δὲ βελία.
Ἐδλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φυλακῆς θνητῶν ἀνθρώπων.
Οἱ γὰρ φυλάσσειν τε δίκας καὶ σχετλῖα ἐργα,

Ἡέρα ἰσσανμένοι, παντὶ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
Πλάττοδοται· καὶ τὸτο γέρας βασιλῆϊον ἐσχον
Hes. s. 121.

Δαίμονες ἀνθρώπων δηλημονες, ἀγριοθυμοί.

ΕΡΙΤΗ. Δίοι, ἀγαυοί, ἀφθίτοι, ἀψυχαί,
ἐπιρροθοί, δέξιοι, σπῶτήρες, ἠγαθοί, πολλοσῶ-
χοι—παῦλοι, συγερὸι, χαλεποί, δυσσῶμοι,
σκληροί, λυγροί, ἠλκείαι, ἀλγίνοντες, μανί-
ες, δυσμενῆς, σαρκοχαρῆς, ἰλυοεντῆς, μίσαν-
θρωποι.

Δαίμονες ἡρώες, καὶ πέριοι, καὶ ἐφύδροι.

Καὶ χθόνιοι, καὶ ὑποχθόνιοι, ἧδ' ἐπυρφοῖτο.
Orph.

Δαίνομαι.

Δαίνυσθαί μιν ἀναγόν ἐνὶ μεγαροῖσιν ἱκέων. Π.
ε. 805.

SYN. Δαίταλον, μεταδαινομαι, ἐνδαιττομαι,
εὐωχεομαι, συνεσιῶμαι, συμποσιαζῶ, δοῖσθαι,
αἰσποτάζω, ἐστῆαζω. ἐσθῆα. ἐλαπταζῶ, τρε-
φομαι.—δερμαίνομαι.

Δαίνομι.

Δαίνω δαῖτα γερασθῆ.—Π. ι. 70.

SYN. Ἐσιῶ, εὐωχέω, δαίω, δαιτνίζω.

Δαῖος.

Ὡ δαῖα Τεκμησσα, δυσμῶρον γένος. Soph. Aj.
795.

SYN. Ατυχῆς.—δαιμων.—δῆϊος, δυσμενῆς.
—ἀπειρος, σιμνός, φοβερός, ἰσχυρός, ἀγαθός.

Δαῖς, Δαίτη, Δαίτις.

Δαίνοντ', ἐδ' ἐτι θυμὸς εἰδυστο δαίτις εἴσης.
Π. α. 468.

Τὴ γὰρ καὶ δαίτης ἠτήσατε δῦρο μολόντες.
Od. γ. 44.

Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὲς ἐκ δαίτιος ἐστυφελῆει.
Π. χ. 496.

SYN. Εὐωχία, εὐωχῆσις, ἐκασίς, ἰελαπτή,
συνδαιπνόν, συνεσία, συμποσιόν, ποτός, ὑπό-
δοχη, δαίτη, πανθοῖνη, παρθῆναια, φιλοπῆναια,
οἶα, σιτία, φαγηματα, βραματα.

ΕΡΙΤΗ. Ἀμείροτος, ἀγαθός, ἀτερπῆς, ἐραστῆς,
ἐπῆρατος, ἐρατοῦ, ἐρικυδῆς, εἰσιμῆς, εὐδαίμωνος,
βιοπῆσιος, γαμῆλιος, γενεθλῖος, διψῆς, διψα-
λέα, δυσερπῆς, δυσμῆς, δαλεῖα, θρεψιμῆς,
μενεεικῆς, μινυθαδία, μυσιπόλος, ζωαρκῆς, νη-
φιδία, πολυξῆνος, παχῆα, πειρῆα, παλῶ-
αυξῆς, πολυκῶμος, καταθυμῖος, συγερὸς, τεχν-
οθιμῆς.

ΡΗΡ. Αἰολία, σιαλεῖς ἐτεροτροπα δαίτηα τρα-
πέζης. Nonn.

Εἰλαπίνης ἐργα κυπελλομαχί.

Εὐπῆς τραπέζης.

Μυρὼν τε καὶ μαγειρῶν

Σοφισμασιν περισσοῖς.

Τραπεζα,

Δ Α

Δ Α

Τραπέζα, Μαχλοσυνης μητέρα ατασθαλος.
Naz.
Δαιονται παρα δεσφιν σπιντα μυρία κῆται
Κρισσῆν δε τε δῶμα περισταχίζεται αυλῇ
Ηματα κ. λ. Od. κ. 9.
—Ειδάτα δῖα φερναι
Χερσὶν εκ' αμφοροῖσι θαλ' παρηνησεν Ωραι
Χρυσόμοις κακοῖσι—κ. λ. Coluth.
Δαῖς.
Τῷ δ' αὖρ' αἶμ' αἰδομενας δαΐδας φερε—Od. α.
428.
SYN. Δάς, δειλετρον.
Δαῖς.
Εν δαῖ λευγαλεη—II. Ε. 387.
SYN. Δαῖς, δαν, μαχνη.
Δαῖσφαλος.
Τὰ δευτερα της δαῖσφαλτε παλης. I. γς. 170.
SYN. Πολεμικός.
Δαιταλω.
—Ωμοσιτα δαιταλωμενος. Ib. 654.
SYN. Δαινυμαι, τρωγω.
Δαιταλουργια.
Σαρκας λεβητιζυσα δαιταλουργια. Ib. 199.
Δαιτρουνη.
Καὶ δοῖω θεραποντε δαημονε δαιτρουναων. Od.
π. 253.
Δαιτρουω.
—Τα δ' αλλ' ες δῆμον εδωκε—Δαιτρουειν. II.
λ. 704.
SYN. Δαῖζω.—μαγειρευω.—ευωχῆμαι.
Δαιτρος.
Δαιτρος δε κρειων πινακας παρεθηκεν—Od. α.
141.
SYN. Αρταμος, μαγειρος, μεριστής.
Δαιτυμων, Δαιτυμονεύς.
Δαιτυμόνης δ' ες δωματ' ισαν θαι βασιλῆς.
Od. δ. 621.
—Συν ἡεί δαιτυμονῆι. Nonn.
SYN. Δαιταλεύς, δαιταλής, ευωχῆτης, θαι-
νητης, ειλαιναςῆς, διασωτης, αρεστήτης, συν-
θαινης, συντραπέζης, συμποτης, συναρκτης,
συνδεκτος, συνδερπος, συσαντος, συμποσιατης,
συνδαιταλής.—μαγειρος.
Δαῖφρων.
—Χρυσον δ' Αχιλλεύς εκομίσσε δαῖφρων. II. Ε.
875.
SYN. Δαῖος, αἶθων, αγχινοος, εμφρων, εχε-
φρων, εχεθυμος, συνετος.—πολεμικός.
Δαῖω, Δαῖω.
—Τπο δε ξυλα δαῖον ἔλοντες. II. σ. 347.
—Μελεῖσι κε δαιομενος θανεισθαι. Aroh. 2.
627.
Ερθ' εἰ δαῖσαμενοι.—Ib. 498.

SYN. Αναδαιω, ανακαιω, εξαπῶ.—δαῖζω.
διακοπῶ.—δαινυμαι, ευωχῆμαι.—δασω. μαρ-
θανω.
Δακιδυμος.
—'Ανικ' εξανη δακιδυμος ατα. Soph. Ph. 715.
SYN. Ανιαρδς, αιινδς, δηξιδυμος, θυμοδακῆς,
ψυχотаκῆς.
Δακετον. Δακος.
Ξῆνος εχιδναῖον νεβεν αγων δακετον. Call.
Fr.
—Δικας παρονομο δακει. Eur. Tro. 284.
SYN. Εχιδνα.
ΕΡΙΤΗ. Ιοβῶλον. αἱμαρροον, αβληχρον, αι-
νοπελαρον. βλαβερον, βλοσυρον, φοινδν, ολονν,
σαλαμαδρεον.
Δακναζω. Δακνω.
Στενς και δακναζω. Aesc. P. 571.
—Δακε δε φρενας Εκτορι μῦθος. II. ε. 493.
Και δακνομαι ψυχην, και διχα θυμὸν εχω.
Theog. 906
SYN. Αναδακνω, αποδακνω, καταδακνω,
ενδακνω, προσδακνω, επίδακνω, βρυκα, λυπω,
κεντω, ενοχλω, καθικομαι, καθαπτομαι. ο.
δαξω
Δακρυ, Δακρυμα, Δακρυον.
Αλγηςας δ' αχέων ιδων, απεμορξατο δακρυ.
II. Ε. 269.
Θρηνοισι και γοοισι, και δακρυμασι. Eur. Andr.
92.
—Ελεεινδν ὑπ' οφρύσι δακρυον ἔκον. Od. π.
219.
SYN. Επιδακρυον, δακρυσις. λιθος, ικμάς.
ΕΡΙΤΗ. Αινδν, αλεγεινδν, αυαλεον, αυτο-
χυτον, αθρογγον. γλυκν, θαλερον, θερμδν,
γοερδν, δυσδακρυτον. δειλαιον. λαθριδιον, λια-
ρον, μελιηδῆς, ικετησιον, πενθῆμον, πενθιμον.
πολυσορον, κλυερδν, περιτυμῆσιον, ρυφηνῆς, φι-
λαδελφον, φιλοξενον, χλωερδν, ψυχотаκῆς.
P.H.R. Ομβρος οπαπῆς. Nonn. Βλεφαρων νο-
τίδες. Synesf. Οφθαλμοτεγχετος πλημμυρίς.
Eur.
Δακρυογῶνος.
—Δακρυογόνον Αρη. Aesc. Supp. 690.
SYN. Δακρυοποιός.
Δακρυοεις.
Δακρυοεις δ' ετ' ανεισι παῖς ες μητέρα χερην.
II. χ. 499.
SYN. Δακρυωδης, δακρυοσακτος, αριδακρυς,
ενδακρυς, πολυδακρυς.
Δακρυοπετής.
—Παθεα δακρυοπετή. Aesch. Supp. 118.
Δακρυοτιμος. Vid. Αδωνις.

Η h h.

Δακρυπλω.

Δακρυπλῶν,
 Φῆ δὲ δακρυπλῶειν—Od. τ. 122.
 Δακρύρροτος,
 Δακρυρροί δυσήνος. Soph. Tr. 330.
 Δακρυχέω,
 Ως φάτο δακρυχεῖ—Il. α. 357.
 Δακρυῶ. Vid. Κατείσκομαι.
 Κυμασι πορφύρεοις ἐπέκλυζετο πολλὰ δακρυῶν.
 Hom. B. 68.
 S Y N. Αποδακρυῶ, ἐνδακρυῶ, ἐπιδακρυῶ,
 καταδακρυῶ, αποκλαῖω, θρηνέω, ὀδυρομαι.
 P H R. Δακρυῶν ῥῆξαι θερμὰ ραμάτα. Soph.
 Δαπτεδὸν βλεφάρων δένειν νοτίσι. Synel.
 —Δακρυὰ δ' ἐσθιν
 Θερμὰ καταβλεφάρων χαμαδ' ῖς ῥε μυρομενοισι.
 Ἰσατο δακρυχέωι ὥς κρήνη μελανυδρός. Hom.
 Οὐδ' ὅθ' ἄκρυον ἔστι περιρραίνοντο παρειαί. Nonn.
 Θερμὰ τεγγὼν δακρυὰ σοναχαῖς. Pind.
 Δακρυρροός.
 —Δακρυρροόν—ὀμμά σε σενει. Soph. Oed. C.
 1788.
 Ἀδ' ἔτε μολπὰς ἐκχέω δακρυρροός. Eur. Supp.
 773.
 Δακρυτός.
 Δακρυτός ἐλπις σπέρματος σωτηρίας. Aesch. Ch.
 234.
 S Y N. Λιάκτος, ἀξιοθνήσκος, δυσδακρυτός.
 Δακτυλίδιον,
 Το δακτυλίδιον πιεζει το ζυγόν. A. L. 418.
 Δακτυλιός.
 Διὰ δακτυλὶ μεν ἔν' ἐμὰ γ' ἂν διελκυσσῃς. Ib.
 Pl. 1037.
 S Y N. Σφραγίς.
 Δακτυλεδείκτος.
 —Δακτυλοδείκτων
 Δ' ὅστις ἀπείπων εἴργει μελαθρῶν. Aesch. Ag.
 1341.
 Δακτυλός,
 Ἀλλ' ἐπὶ λεκτρον ἰὼν, ἄκρον δακτυλον κατα-
 δακνῶ. Hom. B. 45.
 Δακτυλα, ῥο δακτυλοί.
 Ἡρέμα μεν θλίβων ῥοδείδ' ἐξ δακτυλα κερῆς.
 Muf. 114.
 E P I T H. Ἀπαλὰ, ἀπαλοχροα, ἐκίκοιλα, ἐ-
 τροτροπα, πολυτροπα, εὐτροχα, δοα, μενε-
 δηία, ὁμοπλοκα.—
 P H R. Νομῶν μαρτυρῶν. Nonn.
 Χερῶν ἀκρὺς κίεας. Aesch.
 Δαλός
 —Δαλός δ' ἐοικὼς χερῶν. Il. ο. 421.
 S Y N. Δαλιον, δαυλός, δαός, θυμαλῶν,
 λαμπάς.
 E P I T H. Αἰδομένος, αἰφλεγής, ευφελγής,

αἰθαψ, ἐπισχάριες, λυχρίοις, πυραυγῆς, φε-
 ραυγῆς, πηλαυγῆς, σελασφόρος.
 Δαμαζῶ, Δαμαλίζω, Δαμαῶ, Δαμναῶ, Δαμνημι.
 —Υπο χερῶν Μεινοῖτιάδαο δαμασσω. Il. π.
 438.
 Μη—ἀνεμών χειμερία
 Καταπνοα δαμαλίζοι χρόνον. Pind. P. 5.
 —Πολεμὸς τὸ δαμά καὶ λοιμὸς Ἀχαιῶν. Il. α.
 61.
 —Πάντας γὰρ ἐμὸν δαμνασκε νοημα. Hom. V.
 252.
 Δαμνα μιν Ζηνὸς τε νοός—Il. π. 103.
 —Τὴν μὲν ἐγὼ σπυδῇ δαμνημὶ ἐπέσσειν. Il. ε.
 893.
 S Y N. Δμαῶ, ἀποτρεζῶ, ατυζῶ, βιάζω, κα-
 τατρυχῶ, καταπονῶ, κατακρατεῶ, τήσασσεν,
 ὑποτασσω, ἀναίρω, ἀποκλίνω.
 Δαμνιπτός.
 Ἀσέ' Ἀμαζονιδῶν δαμνιπτῶν—Orph. 738.
 Δαμαλῆ, Δαμαλῆς.
 Πολλὰ δ' αὖ δαμαλῆ καὶ πορτίες. Theoc.
 α. 75.
 Λευκοκίτων ὡς δαμαλῆ. Aesch. Supp. 355.
 S Y N. Πορτίς.
 E P I T H. Λευκή, ευγλήνος, μυκωμένη.
 Δαμαρ.
 —Ἡ προμαχοῖο δαμαρ Ἀλεγυνορίδαο. Il. ξ.
 503.
 S Y N. Ακοίτις
 E P I T H. Κοιτολεκτρός, εὐκραιρός.
 Δανα.
 —Δαναὸς καλίσφυρς Ἀκρίσιωνος. Il. ξ. 319.
 E P I T H. Νυκομός, καλή.
 —Ἡς διὰ κόλπτῃ
 Χρυστεὸς ἐξ ὀροφοῖο κατέρρεεν ὕψις Ζεὺς
 Ἀφνειὴ ραδαμνίγγι γυναιμανίος νιφίτοιο. Nonn.
 Δαναοί, Δαναΐδαι.
 Τρωᾶς δ' ἐκλιναν Δαναοί.—Il. ε. 57.
 Παλαί Πηλεσγοί, Δαναΐδαι δὲ δευτέρων. Eur.
 Or. 931.
 E P I T H. Ἀλκάντες, αἰχμηταί, εὐσθενεῖς,
 εἰδύποιοι, ξανθοκόμοι, καρτεροθυμοί, ἰφθίμοι,
 μενεχαρμαί, ὀβριμοί, ταχυπόλοι, φιλοπτολεμοί.
 —Θεραποντίες Ἄρηνος.
 Δαναΐς.
 Δαναὸς δ' ἀδελφὸς ἐστὶ περτηκοσπαίς. Aesch.
 Supp. 325.
 E P I T H. Ἀρχεκακός, θυγατρογόνος, λιπο-
 πατρὸς, ὑδροφρόνος.
 Δανέζω, Δανέζομαι.
 Ἐς χορείδ' ἔν' μοι νῦν δανέισον τρεῖς δραχμάς.
 Ag. P. 374.

Οἱτι

Δ Α

Οτι κατὰ μῆν' ἄ' ἀργυρίων δανίζεται. Ib.
N 754.

SYN. Επιδανίζω, τοκίζω, τοκοφορέω, τοκο-
γλυφίω, οβολοσταίω, μεταδίδωμι.
Μηδ' ἔ' τοκον δυσάλειτον ἑαίς παλαμῆσιν εἴρειν.
Apollin.

Δανειον.

—Αὐτῷ τὸ δανειον εἶηκε. Poffel.

SYN. Χρεός, ὀφλημα, ὀφείλη, τοκος, δανός,
δῶρον.

Δανεισμός.

Πικρὸς δανεισμός ἦλθε τῷ θανόντι νῦν. Eur.
El. 858.

SYN. Δανεισμός, τοκος, τοκισμός.

Δανός.

—Διδ' τε ξύλα δανά κέσσαι. Od. o. 321.

SYN. Αὐαλός, —ουκαύτος, θειμός, ξηρός,
καυσίμος.

Δανος. Vid. Δῶρον, Δανειον.

—Τῷ ρά οἱ δανος ὥπασεν Εὐφωρ. Euphorm.

Δαός.

—Δαός μετα χερσὶν ἐχέσθαι. Il. o. 647.

SYN. Λαμπάς, δαλός, φανός, δειτή.—πῖρ.
—φας, φλοξ, φεγγος, αὐγή.

Δαπαναω.

Ὁς δαπαῖς μὲν ἀπαντα, καὶ αὐξίς ἐμπάλιν
αὐτός. Oigb. H.

SYN. Αποδαπαναω, ἀναλίσκω, προσανα-
λίσκω, κατείδω, καταφθείρω, καταλιχύνω,
διαλαφύσσω, σπαθαω, ἐκλείχω, ἀναισθημοω,
κίχλω.

Δαπαγή.

Ἐκ κοινῆ πώλησι δὲ χάρις, δαπανή τ' ὀλιγισή.
Hef. ε 721.

SYN. Δαπανήμα, ἀναλωμα.—τροφή.

Δαπανηρός.

Γυνή το συγολόν ἐσι δαπανηρὸν φύσει. Sent.

SYN. Δαπανητικὸς, εὐδαπανηρός, ἀναλω-
τὴς, φιλαναλωτὴς, πολυτελής, πολυδαπανής.

Δαπιδον.

Χρυσὴν ἐν δαπιδῶ—Il. d. 2.

SYN. Οὐδός, ἑδός, ἐδός, πιδιον. γῆ. οἶκος
εἰρητικός.

Δαπίς.

—Δαπίδας καὶ ποικίλα προσκεφαλαία. Ep.
I. 5.

SYN. Ταπίς, ταπίς, ἀμοιταπίς, ἀμριτα-
πίς, ἀμοιταπός, φιλοταπίς.

Δαπίης, Δαπίς.

Δαπίης τιτυσκὼν αἵματι πύκνισιν φόνον. Lyc.
1403.

SYN. Τρωκτής, δακρυδής.—δακρυρά μῦα.

Δ Α

Δαπίω, Δαρδαπίω.

—Αὐτὰρ ὁ δαπίω. Il. λ. 481.

Ὡμοφάγοι μὲν θῶες ἐν κρείσι δαρδαπίεσσιν. Ib.
479.

SYN. Διαδαπίω, καταδαπίω, βρωσκω, ανα-
βρωσκω, ἐσθίω, κατεσθίω, βροχθίζω, λαφύσσω
καταπίω, δατύσσω.—διασπαω, διασπαράττω,
εὐκαπίω.

Δαρδανίς.

—Καὶ Δαρδανίδες βαθυκολποί. Il. σ. 337.

Δαρδανίδης.

Τῷσι δὲ Δαρδανίδης Πριάμος κατὰ μῦθον εἶπε.
Il γ. 303.

Δαρδανός, Δαρδανοί, Δαρδανιοί.

—Τὸν δ' ἔκταρε Δαρδαγός ἀνὴρ. Il. ε. 701.

—Καὶ Δαρδανοί. ἠδ' ἐπικυροί. Il. γ. 456.

Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν εἰς παῖς Ἀγχιμαχά. Il.
ε. 819.

ΕΡΙΤΗ. Ἀγχιμαχῆται, μενεπτόλεμοι

Δαρδαγός.

—Προπύλων Δαρδαγῶν. Il. ε. 789.

Δαρδανός. Nom. pr.

—Ἀφ' αἵματος ἐσμεν ἀγαυὸν Δαρδανόν.—Cal. I. 1.

ΕΡΙΤΗ. Ἀντίθεος.

Δαρειός.

Ἴσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δυναταίῳ. Ep. I. 3.

Δαρής.

—Δαρὴς ἀθηνίδας, ἀμυμον

Ἰριὸς Ἡραίοιο—Il. ε. 10.

Δαρθάνω.

—Ἐδρᾶν ἐν προδομῷ—Od. υ. 143.

8 YN. Αποδαρθάνω, καταδαρθάνω, καθεύδω.

Δάρ.

—Καὶ δ' ἄρ' ἔχων πορεύεται. Ar. Pl. 1042.

SYN. Δαίς, λαμπάς, πυρός, φανός.

ΕΡΙΤΗ. Αἰθαλοὺς, φλογερός, πυριθαλπής,
πολυφλεγής.

Ἐκ τε πολυσπεριαν δαΐδων ὁμοφλεγέος αἰγλῆς
Ἐσπερινὸς ἀνιέλλει φανός ψευδήμονος ἡδός. Nonn.

Δασκίος.

—Πετρη καὶ δασκίος ἰλη. Il. ο. 293.

SYN. Ασκίος, (a inteni)—πολυσκίος.

Δασμός.

—Ἀτὰρ ἦν ποτε δασμός ἰκηται. Il. α. 166.

SYN. Δασμός, δασμεύσις, ἀναδασμός, δα-
τησις, διανομή, διαδοσις, διαίρεσις, διαλογή,
διαμερισμός, μερισμός, τελεσμός, τέλος, φορός.

Δασμοφόρεω.

Οὐκέτι δασμοφορέω

Δεσποσυνοῖσιν ἀναγκαίς. Aesch. P. 589.

SYN. Συντελεω.—ταῖς τελεῖσι προσκεμαι.

Δασμοφόρος.

Δ Α

Δασμοφόρος.
 Οπποτα δασμοφορος Ασις υπιδέξατο Ρωμη.
 Sibyll. 1. 3.
 S Y N. Τποτελής, υποφόρος, συντελεστής.
Δασπλής, Δασπλήτης.
 Σήν γαρ εγω δασπλήτα διασασιν—οἶα τε πι-
 κρήν
 Νυκτα καταπλησσω την Αχεροντιάδα. Ep. 1. 7.
 —Θεά δασπλήτης Εριννυς. Od. o. 234.
 S Y N. Αινός, χαλεπός. δυσπρόσπελατος. τολ-
 μηρός.
Δασύς.
 —Ρῶπας δ' ὑπεχυνε δασυας. Od. ξ. 49.
 S Y N. Πυκνός, δαυλός, λατός.—απαρτιλ-
 τος.—τραχύς, συνεχής.
Δασυβριξ.
 —Δασυβριχος εἶχε τραγοιο
 Κικανδ δερμ ωμοισι—Theoc. 7. 15.
Δασυκέρκος.
 Μισίω τας δασυκέρκος αλωπεκας—Ib. 5. 112.
Δασυμαλλος.
 Δασυμαλλω εν αγίδι—Eur. Cys. 359.
 —Οἶες—εὐτρεφές, δασυμαλλοι. Od. ε. 425.
Δασυπαγων.
 Μων ὁ δασυπαγων; Ar. Th. 33.
Δασυσερνος.
 —Δασυσερνων περ εωτων Hes. ε. 512.
Δασύνω.
 —Ινα δασυνθην ὅλη. Ar. Eccl. 66.
Δατεῖμαι.
 Εν μίζῳ αμφοτερι μενος Αρης δατεονται. Il.
 σ. 264.
 S Y N. Διαδατεῖμαι, ενδατεῖμαι, δαίζω, δα-
 ζομαι, μερίζομαι.—πορευομαι.
Δατηριος.
 —Πατρων χρημάτων δατηριοι. Aesc. S. T.
 717.
Δατητής.
 Χρημάτων κακός δατητής Αρης. Ib. 952.
 S Y N. Διατομής, μερίτης, διαίρετης, διανέ-
 μητής.
Δαυλός.
 Δαυλοί γαρ παρτιδων—ποροι. Ib. Supp. 98.
 S Y N. Ενδαυλος, δασύς, κατηρενής.
Δαυλιος.
 Δαυλια και βοταται. Call. Fr.
Δαυώ.
 Δαυοῖς απαλᾶς ἑταρας εν σθησιν. Sapph.
 S Y N. Κνωμαμαι.
Δαυός.
 Δαυοῖς τω χαριεντι συνηντετο βυκολεοντι.
 Theoc. 8. 1.
 E P I T H. Ταλας, δυσωος, λευκοχρους.

Δ Ε

Δαφνη.
 —Σπείρος—ὑψηλον, δαφνησι κατηρενός.—Od. ε.
 183.
 E P I T H. Εριθηλής, ἱερά, ευθαλής, ευωδής,
 ευπεταλος, ευεργής, ἡμεροθαλής, μαντωδής, μα-
 λαμφυλλος, χρυσία, Δελφίς, Πυθική.
 P H R. Παρνασσία ποια. Pind. Ερνος Απολ-
 λωνιον.
 Δαφνης εριθηλέος ὄζος. Hes.—Δαφνον φυλλον.
Δαφνηφαγος.
 Δαφνηφαγων φοιβαζεν εκ λαιμῶν οπα. Lyc. 6.
Δαφνινος, Δαφνωδής.
 Οἶον ὁ τῷ πολλωνος επείσατο δαφνινος ὄρτηξ.
 Call. 2.
 Αλλ' εἰς δαφνωδῇ γυαλα βησομαι πάδε. Eur.
 I. 76.
 S Y N. Δαφνηεις, δαφνινός, δαφνιακός, δαφ-
 νοειδής.
Δαφνοφόρος.
 Δαφνοφοροισιν βεβυτοισι τιμαῖς. Aesc. Supp.
 714.
 S Y N. Δαφνοφόρος, δαφνοκίμος.
Δαφονίος, Δαφονίη.
 Εἰμα δεχ' αμφ' ὤμοισι δαφνον αἵματι φωτῶν.
 Il. σ. 538.
 —Δρακων ἐπὶ ῥῶτα δαφονίος. Il. ε. 308.
 S Y N. Αἱμαλῖος, —ερυθρός. πυρρός, μελας.
 ποικίλος, δεινός.
Δαφιλής.
 Ὅπου συνοικεῖ δαφιλῆς ερημια. Lyc. 957.
 S Y N. Αδαῖος, αδινός, λαμπρός, ἄερος, φαί-
 δρος, τρυφερός, αφθονος, πολυτελής, ευπυρος,
 ευρύς, μέγας, μεγαλοπρεπής φιλοδαιτυγας.

Δ Ε

Δ Εδίσκομαι, Δεδιττομαι, Δεδίσκομαι, Δεδισ-
 σομαι, Δεδιττομαι.
 —Δεδίσκομενος δε προσπνδα. Od. α. 150.
 Και δεπαῖ χρυσεφ δεδίσκετο, φωνησεντε. Ib.
 σ. 120.
 Εκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκρῷ δεδιξασθαί. Il.
 σ. 164.
 S Y N. Δεδῶ, δεδιζῶ. περιφριτῶ. κατα-
 φοβῶμαι.—δεπασκομαι.—αποδῶ, αποτρεπῶ
 δῶκω.
Δεελος.
 —Δεελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' εἴθηκε. Il. κ. 466.
 S Y N. Δῆλος, εὐδῆλος, ευγνωτος.
Δημα, Δεπισ.

Τι

Δ Ε

Δ Ε

Το δῆγμα τῆς Νυμφῆς, ὃ δέταί μὲ σφοδρά.
 Ar. A. 1053.
 Ἐνθα δὲ τις πᾶς ποιῇτ' εὐχάς, ἠδὲ δεισιπ.
 I. Csm
 SYN. Αἰτήμα, αἰτησις, ἐρωτήμα, αξιώσις,
 παρακλήσις, εὐχή, προσευχή, εὐχολή, ἀρά,
 ἱκεσία, ὑπερτεύξις.
Δείγμα.
 Λαβὼν δ' Ἀδρασον δῆγμα των ἐμῶν λόγων.
 Eur. Supp. 354.
 SYN. Ἐνδείγμα, παραδείγμα, ὑποδείγμα,
 ἀρχετυπον.
Δειδῆμων.
 Ἀλλὰ μαλα Τρῶες δειδῆμονες—II. γ. 56.
 SYN. Δειμαλῆος, δειλακρός, δειματούς, δει-
 λός, δειλαιός, δειλοψυχός, πτοιαλῆος, πολυ-
 πλοῖτος, εὐλαβῆς, αἰσχυρτήρως, φοβερὸς, περι-
 φοβός, φυζαλῆος.
Δειδῶ.
 Ἀλλὰ μαλ' αἰνῶς δειδῶ, μὴ—II. ε. 623.
 SYN. Καταδειδῶ, δειδισκομαι, δειμαινω,
 δειμαινομαι. ἐκφοβῶ, φοβεομαι. δειλαινω, δει-
 λαινομαι, δειλαῶ, ἀποδειλαῶ, δειλοομαι, δει-
 λαυδρῶ, δειλαῖζω, οὐκνω, οὐρῶδω, τερβῶ,
 τρεμῶ.
Δειελίως.
 —Συ δ' ἐρχεο δειελίως. Od. p. 599.
 SYN. Μεσημέρια, μεσημέριαζω, ἐνδιαζῶ,
 ἐρδία.
Δειελίνος, Δειελός.
 Δειελινος κλινόντος ἔπο ζῶπον πελίοιο. Apoll. 1.
 452.
 —Ἡδ' ἢ γὰρ ἐππλυθε δειελον ἥμαρ. Od. p. ult.
 SYN. Ἐπιδειλός, δειλινός, ἑσπεριός, ἑσπε-
 ρινός, ἐρεσπερός, οφίος.
Δεικαναζομαι.
 —Καὶ δεικαναζοντο δατεσσιν. II. ο. 86.
 SYN. Δειξιομαι, γεραιζω, πρῶσαυδα, φιλ-
 ἀνθρωπίνουμαι.
Δεικῆλιν, Δεικῆλον.
 Ρεῖης πυργόφορον δεικῆλιν εἰσορῶν. Ep. I. 7.
 Ἡς καὶ πολὺ δεικῆλον ἀνθισει—Lyc. 1259.
 SYN. Ἀγαλμα, μιμήμα, εἰκασμα, ὑδαλμα,
 φασμα, ὁμιμα.
Δεικνῶ, Δεικνυμι.
 Χρόνος δικαίαν ἀνδρᾶ δεικνυει μοιός. Sent.
 Δεικνύς σῆμα βροτῶσιν—II. ν. 244.
 Δεικνυει δὲ δμῶεσσι—Hef. ε. 500.
 SYN. Ἀναδεικνυμι, ἀποδεικνυμι, διαδεικνυ-
 μι, καταδεικνυμι, ἐνδεικνυμι, ἐπιδεικνυω, ἀνα-
 φαίνω, φανερῶ, σημαινῶ—λέγω.
Δειλῆ, Δειλῆς (Adv.)
 Ποῖός τις δειλῶν τε καὶ ἐν μεσῷ αματός ἐσθῆ.
 Theoc. 10. 5.

—Ἡ παῖς, ἡ δειλῆς, ἡ μεσον ἥμαρ. II. p. 111.
 SYN. Δειλον, βελυτός, ἑσπερα, ἑσπερινή,
 οφία, κνέρις.
Δειλαιός, Δειλακρός, Δειλακρίων.
 Τὸ το δειλαίον γενετο βρεφός—Call. 6. 101.
 —Ἐγὼ δὲ κατακλεισμαι δειλακρά. Ar. Pl.
 973.
 Ω δειλακρίων σὺ, τῶν κακῶν οἶον ἑρᾶς. Ib. Av.
 143.
 SYN. Δειδημων, δειλημων, δειλός, ελεηνός,
 ἀναλκῆς, ἀθλιός, ταλαιπώρος, ἀχρεῖός, μάταιος.
Δειλία.
 Τον δειλία προδόντα καὶ κακάνδρια Soph. Aj.
 1033.
 SYN. Δειλιασις, δειλοτης, ἀτολμία, φόβος,
 κακάνδρια δεισιδαιμονία, εὐλαβεία.
Δειλός.
 Ἡ γὰρ κεν δειλός τε καὶ κτιδατος καλειομην.
 II. α. 293.
 Ω μοι ἐγὼ δειλός—Od. ε. 299.
 SYN. Δειλαιός, εὐλαβῆς, ἀσθενής, κακός,
 ταλας, πονηρός, ἀναλγῆτος.
Δείμα.
 Δείμα φερων Δαναοῖσι—II. ε. 682.
 SYN. Φόβος, φόβημα, εὐλαβεία, δέος, δει-
 λία.—δειμος.
ΕΡΙΤΗ. Ἀλεγινδν, ἀμειλιχον, ἀργαλῆον,
 ἀταιδῆς, ἀτυζήλδν, λευγαλῆον, δαιμονιον, δγσ-
 δερκῆς, ἐξαισιον, δεινόν, ἱκμαλῆον, νυκτιφοῖδον,
 ἱκτιπταγῆτον, οἰσρηλατον, πελαρδν, βίγηνδν,
 τυγερδν, τρομερδν, χλωρεδν
 P. H. R. Δειματων ἀχῆ. Aesch.
Δειμαινω.
 —Ἐνὶ νηὶ καθειατο δειμαινοντες. Hom. A. 404.
 SYN. Δειδῶ, βδύλλω, φοβομαι, ἐκφοβεομαι.
Δειμαλῆος.
 —Δειμαλῆον Διδε ὄπλον—Hom. B. 2-8.
 SYN. Ατυζήλδς, δειματωδης.—δειλός, εὐ-
 λαβῆς.
Δειμαλῶσαγης.
 —Ἀχθος δειμαλῶσαγῆς φορῶ. Aesch. Ch. 842.
Δειματοω. Vid. Ατυζῶ.
 —Δειματωμένη δ' ἐγώ. Eur. And. 42.
Δειμός.
 Δειμός τ' ἠδὲ φόβος—II. δ. 440.
 Ἀριος καὶ Ἀφροδιτη; παῖδες—al. ἵπποι.
Δεινός,
 Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσι, φιλεῖ ἐκνρῆ, δεινός τε II.
 γ. 172
 SYN. Ἐνδεινός, εοφρός, χαλεπός, παλαμ-
 ναῖός, βίαιος, αἰνός—δαμνῶν, σφόδς, ἐμπειρός,
 ἐπιτηδεῖος, ἱκανός, ἀκολακευτός, ἀκλήνητος,
 δριμύς—ἰσχυρός, μέγας—ατασθαλός, παντῆ-
 γος. Δυσχερής.—ατυζήλδς.
 I ii

Δεινός.

Δ Ε

- Δεινοβίης.**
Δεινοβίην ἥρωα περικλυτὸν Αἰσῶτος ἦμα. Orph. 64.
- Δεινοθέτης.**
Κῶρος Δεινοθέτας, κακομαχανός—Mosch. Ep. 8.
- Δεινοκαθέκτος.** Vid. Φυσικ.
- Δεινοπύς.**
Εἰ ποτ' ἐκ γ' ἔς τῆσδε Δεινοπύς ἀρά. Soph. Oed. T. 426.
- Δεινωπός, Δεινωπ.**
Δεινωποί, βλοσυροίτε—Hef. a. 250.
Ω πύριαι Δεινωπές—Soph. Oed. 85.
S Y N. Γοργωπός, δειματώδης, φοβερός.
- Δειπνέω.**
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δειπνήσε, καὶ πρᾶε θυμὸν ἐδωδῇ. Od. ε. 95.
S Y N. Δειπνήμι, Δειπνοποιεῖμαι, ἐπιδειπνέω, βρώσκω, δорπew.
- Δειπνήσας.**
Ἀλλ' ὅτε δὴ Δειπνήσας ἐν—Od. ε. 170.
S Y N. Δειπνήτης.
- Δειπνίζω.** Vid. Δαινύμι.
Δειπνίσας, ὥς τις τε κατεκλανε βῆν ἐπὶ φάτῃ. Od. δ. 535.
P H R. Καὶ Δειπνὸν ἐλόγη. Hom.
- Δειπνόν.**
Νυν δ' ἐρχέσθ' ἐπὶ Δείπνον.—Il. ε. 381.
S Y N. Δερπὸν, δερπός, δοῖν—δαις—βραῖς.
E P I T H. Ἀρμόδιον, ἀσυμβολόν, ἄβρον, ἀμ-
ερόσιον, ἀμοιβῶν, ἀλφειόν, ἀδαιτρευτόν,
ἀλιτρώζον, γαμψίον, ἰχθυέον, λαρόν, λαμ-
πρὸν, σιγαλέον, ποικίλον, πολυτόνον.
P H R. Οὐκ μὴ παρώντος ἀτερπές.—Nonn.
- Δειπνολόχος.**
—Τῆς δ' αὐτῆς κακῆς κ' ῥιγίου ἄλλο
Δειπνολόχης—Hef. ε. 702.
S Y N. Δαιταλιεύς, δαιτυμῶν, κωμασῆς, κλεπ-
τοφόρος, κλεπτοτρόφος.
- Δειράς.**
—Προσελθὼς πρὸς Δειράδα θυῶν. Hom. A. 281.
S Y N. Κόλωνα, κορυφή, λοφός, ἐξοχή.
- Δειρή.**
—Ἀπαλὴν ὑπὸ Δειρήν. Il γ. 371.
S Y N. Δερν, Δερνίς, αὐχὴν, τραχήλος λοφός.
E P I T H. Βαθύθριξ, εὐθριξ, δολιχή, ἐπι-
κυρτός, ἰσρά, οἰδαλέα, περιμηχῆς, λεπταλέα,
καλλιπαρθέτος, περικαλλῆς, τανυφυλλός, χερ-
σοφόρος.
- Δειρατός.**
Λινε θ' αἰλισμῆλοιο Δειρατὶαν ἀκραν. Lyc. 994.
S Y N. Πολυδεύρας, πολυαυχένος.
- Δειροπαῖς.**
Τῆς Δειροπαίδος, μαρμαρωπιδὸς γαλῆς. Ib. 843.

Δ Ε

- Δειροτομέω.**
—Τῷ μὴ με λιλαίεω Δειροτομήσαι. Od χ. 349.
S Y N. Κατατομέω, κεφαλοτομέω, ἀποκαφα-
λίζω, ἐκτραχηλίζω, τραχηλοκοπέω, διατεμνω.
- Δεισηνωρ.**
—Θυσίαν—ε Δεισηνωρ. Aesch. Ag. 158.
- Δεκά.**
Τοῖσιντοῖσδε μοι συμφοραδμόνες εἶεν Ἀχαιῶν.
Il. ε. 372.
- Δεκαδωρός.**
Τρίς πῖθαμον δ' ἄφιν ταμνεῖν δεκαδωρὸν ἄμαξον.
Hef. ε. 424.
E X P. Ἡς οἱ διαμετροὺς τῶν προχῶν δεκαδωρός.
- Δεκαμνός.**
Τί δαι δεκαμνὸς τῷδε θωρακὸς κυτεῖ. Ag. P. 1223.
S Y N. Δεκαμνῶτος.
- Δεκαπύς.**
Ὅταν ἦ δεκαπύς το σόλχειον.—Ib. Ecc. 648.
- Δεκάς.**
Μνηστῆρων δ' ἐτ' ἀρ' δεκάς ἀτρεκές.—Od. π. 244.
- Δεκαττόρος.**
—Ὡς δεκάσπορον χροῶν. Eur. Tro. 20.
- Δεκατευμα.**
Εἰσατο τῶν κερδῶν δεκατευματα.—Call. Ep. 14.
- Δεκατη.**
Οὐκ ἀρτι θυῶ τὴν δεκατὴν ταυτὴς ἐγώ. Ag. Av. 923.
- Δεκατός.**
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκατὴ φρατὴ ῥόδοδ' ἀκίυλος πᾶς.
Il. ζ. 175.
- Δεκατηφόρος.**
Ἀλλὰ τοι ἀμφοτέρας δεκατηφόροι αἶν ἀπαρχαί.
Call. 4. 278.
- Δεκαφύος.**
Τῶν ἐπὶ σοὶ δεκαφύα φάτο ζωνγρία τισιν. Ib.
S Y N. Δεκαπλάσιος.
- Δεκαχίλοι πρὸ Δεκακισχίλιοι.**
—Ἡ δεκαχίλοι—Ἄνδρες ἐν πολέμῳ—Il. ε. 860.
- Δεκετής, Δεκετήρος, Δεκαετής.**
Δεκέσις ἀλλήληντο—Eur. Andr. 306.
- Δεκτάρ.**
—Ἀίματος δεκτάρ νεκ. Aesch. Eum. 204.
S Y N. Δεκτῆρ, συμπρακτῆρ, ὑποδοχεύς.
- Δελεαρ.**
Τοιονδ' ἐχῶ σε Δελεαρ—Eur. Andr. 263.
S Y N. Δελεασμα, Δελεασμός, Δελητηριον,
Δελητιον, ἐπαγωγὴ, Δεληκτρον, Δεληκτρον, Δε-
κτῆριον, ἀπάτη, δολός, ὑγός.
E P I T H. Ηδύ.

Δελεός.

Δ Ε

Δελτος.

Ην νεον εν δελτοισιν μοις ἐπὶ γυνασί θῆκαν—
Hom. B. 3.

S Y N. Δελταριον, γραμματεῖον, πινακίδιον,
σχεδριον. πυκτὶς, πυκτιον.

Δελτογραφος.

Δελτογραφῶ δε παντ' ἐπωπὴ φρενι. Aesch.
Eum. 275.

Δελφακιδν, Δελφαξ.

Θι μοι κἀκοδαιμων, δελφακιδν γεινησομαι. Ag.
Th. 244.

—Εβελ' εσθινεν τὸν δελφακα. Soph. Fr.

E X P. Ο γαλαθηνος χοῖρος. Χοιριδιδν.

Δελφιος.

Αυταρ ὁ βωμὸς—Δελφειος. Hom. A. 496.

Δελφι.

—Δελφῶν εἰς πῖονα δῆμον. Hom. XXVI. 14:

P H R. Χρυσὲ γεινῶντα γυαλα.

Θισαυροί βροτῶν. Eur.

Γὰς ομφαλος. Soph.

Μεσος ομφαλος εὐδένδροιο ματέρος. Pind.

Δελφινιον.

Ὡς εἶμαι ευχεσθαι Δελφινίῳ—Hom. A. 425.

Δελφινόφορος.

Δελφινόφορον πεδιον—Aesch. Fr.

Δελφίν, Δελφίς.

Ὡς δ' ὑπο Δελφίνος μεγακητεος ἰχθύες αλλοι
φειγοντες—Il. φ 22.

Ἰν' ὁ φιλαυλος ἐπαλλε Δελφίς. Ag. R. 1353.

E P I T H. Αλιτριφίς, αλιδρομος, αλιος, αυ-
πολικτος, ἐλιξ, ἀφραδίς, πυγενεὺς, εἰηδς, ελα-

χυπτερυξ, θαλασσιος, θαλασσαῖος, δρεδς,
καλλιχορς, ποήλοπόρος, χορευτής.

P H R. Ἰερὸς τροχίς Εὐνοστγαῖν.

Δελφινων ἀγέλας εὐειδέας ἱμερον αλμης.

Αλος μεγα κειρανεονίς,

Εξοχορ νηριη τε και ἀγλαη κομωωντες. Opp.

Εἰναλιων βασιλευτατος.

Πύλοπλάνοι Δελφίνες, ἀλιεργοῖοι, κυαναυγίς.

Τῶν δρεδμοῖο σκιρτηταὶ ἐλίσσομενοι περὶ κυμα.

O r p h.

Δελφίνες, πελαγὶς ἰχθυοφάγοι σκυλακες. Ep.

Δελφίνα κυβισιτήρα θαλασσης. Nonn.

Δεμας.

—Κασίανερα, δεμας ἐν ᾧ θεῆσι. Il. θ. 305.

S Y N. Σῶμα, χρώς, μορφή, ἰδέα, τροπος.

E P I T H. Απαλὸν, αἰδλον, ἀμβροτον, ἀμω-
μον, ἀσπεπὶς, ἀγναμπλον, ἀμολυνλον, ἄβρον,

αλλοπροσαλλον, βριαρὸν, θεπτόν, ευρυκαρηνον,
ευταρικον, βαρυκισον, λυγρὸν, γωθρόν, καρτερὸν,

πρόλιν, σκολιδν, τερόν, ταλαιπωρόν, πολυμορ-
φόν, περικαλλές, ξυθόχροον, φαιδρωτόν, ὠρι-
καρπον, ὠχρόν.

Δ Ε

Δεμνιον.

Δεμνια δε φορεσαν—Od. δ 30.

S Y N. Στρωμνη, στῶμα, λεκτρον, κοιτη.

Δεμνωκτηρης.

Μηδὲ δεμνωκτηρης—Aesch. Ag. 1458.

8 Y N. Εγχοῖτος.

Δεμω (inuf.)

Και δὴ τείχος εδῆμε—Il. ι. 349.

—Και εδῆματο οικος. Od. ζ. 9.

S Y N. Δομεω, κατασκευάζω, οικοδομεω,
προστοικοδομεω, κτίζω, δαμεω, δαμασμαι, καθ-
ιδρυμαι.

Δενδιδλω.

Δενδιδλων ες ἑκασον—Il. ι. 180.

S Y N. Περιβλεπω, διανευω.—σκαρδαμυτῶ.
ατιμαζω. σκωπῶ σημαίνω.

Δενδρεον. Δενδρεον, Δενδρον.

Πολλὰ δὲ δενδρεοιο περὶ φλοον—Arag.

—Βριθῆσι δὲ δενδρεα καρπῶ. Od. τ. 112.

—Και δενδρεα εὐκτιμειν κατ' ἀλῶν. Od. ω.
334.

S Y N. Δενδρος, δρεῖς, φυτόν—δαμνος.

E P I T H. Αγλαδν, ἀγλαοκαρπον, ἀνθεμειν;
αὐτοπρεμιν, βαρυφυλλον, ευκαρπον, ευοδμον,
ευτεῖλλον, ευθαλές, μακιδνον, μακρὸν, ἀριτρε-
φές, πυκομεν, λιποσκιν, ρυφανίς, πολυσπερές,
σκιερὸν, σισαρὸν, ταυυπῆθορον, ταυφυλλον, τη-
λαβον, ὑψιτερές, ὑψικαρηνον, ὑψιπετλον, ὑψι-
κομον.

Δενδρεης.

Νῆσος δενδρεησσα—Od. α 51.

Δενδροκομος. Δενδροφυλος. Δενδρωδης. Δενδρωτῆς.

—Εναυλοῖς ὑπο δενδροκομοῖοι. Eur. Hel. 1113.

Εἰ και δενδροφυλοιο φερεις τρυφος εν χειρὶ πέλης.
O r p h. H.

—Και Αθω δενδρωδεια καμψαν. O r p h. 463.

Ω Πυθις δενδρωτῆς πετρα.—Eur. Herc. f. 790.

S Y N. Δενδρωεις, καλῶ δενδρος, βαθυδενδρος,
δενδρωφός, ευδενδρος, πολυδενδρος, συνδεν-
δρος, αλσωδης, ὕληεις.

Δενδροπημων.

Δενδροπημων μη σνεοι βλαβα. Aesch. Eum.
941.

Δενδροτομεω.

—Κάθενδροτομησε τὰ ἱᾶτα. Ag. Pa. 746.

S Y N. Δενδροκοπία

Δενδραζω.

Κακὰ δενδραζων ρηματα. Soph. Aj. 243.

S Y N. Ονειδίζω, λυπεω, ὕβριζω. βλασφημια.
λοιδορεω.

Δεννος.

Δεννοῖς κολασθεις—Lyc. 777.

S Y N. Αἴσχος, ὕβρις.—κακολύγος.

Δεξία,

Δ Ε

- Δεξία, Δεξιτέρα.**
 —Πικρόν φίλημα δῶσα, δεξιαντ' εμοί. Eur. I. A. 679.
 —Δεξιτέρη δ' ἀρ' ἵπ' ἀνθρεῶνος ἔλθσα. Il. α. 501.
ΕΡΙΘΗ. Πανίλαος, ολβόδοτρεα.
Δεξιός.
 Ως ἀρα οἱ εἰποντι ἐπέπ' ατο δεξιός ορνυς. Il. γ. 821.
 Δεξιὸν πρὸς ἀνδρός ἐσι.—Ar. R. 546.
SYN. Δεξιτέρος, ἐπιδεξιός, διαδεξιός, αἰσιός, ἀγαθός, ἀρχινός, ευνός, εὐχερής, εὐπαιδευτός, ἐπιτηδεύς, ἐλαφρός, συνετός, εὐθετός, προχέρος.
Δεξιτέρος.
 Δεξιτέρον κατα μαζόν—Il. ε. 393.
Δεξιομαί. Δεξιομαί.
 Χερσὶ τ' ἐδεξιωντο—Hom. V. 16.
 Πᾶν ἐρημοὶ δεξιωσύναι ταύως. Lyc. 416.
SYN. Δεκινάσμαι, ἐνδεξιομαί, ἀσπαζομαί, προσασπαζομαί, ξενοδοκεῖν, φιλοφρονεῖν, προσ-αγομαί.
Δεξιαδής.
 Δεξιαδὴν, ἵππων ἐπιαλμενον ὠκεῶν. Il. η. 15.
Δεξιμηλος.
 —Θιῶντε δεξιμηλ' ἀγαλματα. Eur. Ph. 645.
Δεξιογυός.
 Τον δ' ἀνέρα—εὐχερα, δεξιογυον. Pind. Ol. 9.
Δεξιοστερός.
 Μεγας Ἀρης δεξιοστερός. Soph. An. 144.
Δεξιοτής.
 Δεξιοτήτος, καὶ νῆστις—Ar. R. 1041.
SYN. Ἐπιτηδεύτης, εὐαρμοστία, εὐφυΐα, ἐπιπνοία.
Δεξιπυρός.
 Ἐμολον δεξιπυρὸς Θιῶν θυμέλας.—Eur. Supp. 63.
Δεξιωμα.
 Ω χρυσὸν, δεξιωμα καλλίσον βροτοῖς. Eur. Fr.
Δεξιωνυμός.
 —Χερσὶ δεξιωνυμοῖς. Aesc. Supp. 615.
Δεομαί.
 Ω Δεσποινζι, δεομαι τοῖνυν
 Γ' ὕμῶν τὰτ' παννὸν μικρόν. Ar. N. 428.
SYN. Ἀρτίβολω, εὐχομαι, προσδεομαι, καταδεομαι, ἐνδεομαι, προσλιπαρεῖν, αἰτεῖν, γυνάζομαι, ποτιάζομαι, λίσσομαι.
Δεομαι.
 Τὸτ' δὲ πρᾶγμα δῆται φορὶν πτέρων. Ib. An. 1375.
SYN. Ἀπορεῖν, προσδεομαι, ἐπιδεομαι, ἐνδεομαι, ἐνδεῶν, χρεῖαν εἶχεν.

Δ Ε

- Δεοντό.**
 —Εἰς τὸ δεον ἀπώλεσα. Ib. N. 857.
 Εἰ πάντεσσι βροτοῖς τὰ δεοντα μεμνητε τελεῖσαι, Ἀθήνησιν παταῖς εὐπραγίῃσι δομός. Ep.
SYN. Τὸ πρεπὸν, πρεπᾶδες, εὐπρεπές, καθήκον, προσήκον, ἐπιεικές.
Δεός.
 —Ἐπεὶ ἔτοι ἐπὶ δεός.—Il. α. 515.
 Χλωρός ὑπαὶ δεός.—Il. κ. 376.
SYN. Δεῖμα, δεῖμα, φόβος, οὐρασία.
ΕΡΙΘΗ. Ἀντηρὸν, ἀτλητον, ἀκηριον, αἰνόν, ἀργαλέον, κρατερὸν, συγερὸν, ολόν, οκνηρὸν, χλωρόν.
PHR. Φρικαλεὴν παραλή. Apollin. Ἀμνηχανία φωνῆς. Call. Κραδίης ὀρχησῆς. Aesc. Χυτῆς νοῦ. ὀρθαὶ τριχες, παταγος ὀδόντων. Hom.
Δεῖτας.
 —Ἐν χερσὶ τιθεὶς δεῖτας ἡδεός οἶνε. Od. γ. 51.
SYN. Δεῖταστρον, ἀλεισον, ποτῆριον, ἐκπώμα.
ΕΡΙΘΗ. Ἀμνηκυπτελλον, ἄδρην, αυτοκραίς, εὐκραίς, εὐπαῖστον, εὐδομον, περικαλλές, πολυχρόδες, χρυσιον, ἡμερῆν, Κρῆσιον.—ἐμπλεῖν οἶνε.
Δεῖταστρον.
 —Καὶ δεῖταστρον ποτῆν. Lyc. 489.
Δεραῖον.
 Δεραῖα παῖδ' ἡγεονοφ φερεῖν—Eur. I. 1431.
SYN. Περιδεραῖον, ὑποδεραῖον, περιτραχήλιον, ἐπιτραχήλιον, ὄρμις, ὄρμις, καθόρμις, ἰσθμῖον, μανιακῆς, μαντῆς, κλοῖς, περιδερῆς, ὑποδερῆς, σρεπῆς, περιανχεῖος, περιπῆλον.
Δεραιοπέδη.
 —Τὰ δὲ δεραιοπέδην. Ep. I. 6.
EX P. Τὸ ἐξευτράδην λινον.
Δερας. Vid. Βύρα.
 —Δερας χρυσεῖον ἔλωμεν. Orph. 888.
Δεργμα.
 Πολυπλάτοῖς δεργμάτων κοραῖσι. Eur. Ph. 675.
SYN. Δεργμός.—ὀφθαλμός, βλέμμα, οἶος, δέρεξ.
Δερν. Vid. Δαῖρη.
 Καὶ οἱ λιχμαζέσκε δερν.—Mosch. 2. 94.
Δερκευής.
 Πολλὰ δ' ἡ σκυλακῆς δερκευῆος.—Nic.
Δερκισομαι, Δερκομαι.
 —Καλὸν δ' ὑπ' ὀφρυσι δερκισσώται. Hes. θ. 911.
Οξυτατον δερκεσθαι ἐπυραγιῶν πέπλων. H. p. 75.
SYN. Διαδερκομαι, βλέπω, ὄραω.

Δεσμα,

Δ Β.

Δερμα. Δερρις.

—Βάλεν δ' ἐπὶ δερμα ἑκάσθ. Od. δ. 440.

Γυνὴ μάλαιναν δερρίν ημφιεσμένη. Eur.

SYN. Βύρσα.—ἱμάτιον.—πῆρα. δερρις.

ΕΡΙΤΗ. Ἀδελφόν, δαφνιον, βοειον, λεον-
τειον, λασιον, βαθυμαλλον, εὐχροές, κελαινόν,
κνακόν, ποδηνεκές, πυκινόν, νεοδάρτον, πολυ-
δαίδαλον, φίλον, ὀμνόν, λαχνην.—λαχνη κά-
τασκιον.

Δερματινός.

Ηρτυνοντο δ' ἐρετμα τροποῖς ἐν δερματινοῖσι.
Od. δ. 782.

Δέρτρον.

Δέρτρον ἐστὶ δυνοντες.—Od. λ. 578.

ΕΧΡ. Τὴν ὑπὸ τὴν σάρκα πικρὰν.

SYN. Δερά.—ἥτρον. λαπαρά.—εἰς φος. εὐγ-
χος.—διφθερά.—ἐπιπλοον.

Δέρω.

Τὸν δερὸν, ἀμφὶ δ' ἔπον.—Il. η. 316.

SYN. Ἀποδέρω, ἐκδέρω. κοτῶ. δερν. τυπ-
τῶ.

Δέρμα, Δερμάς, Δερμάμα.

Ἀμφὶ δ' ἀρ' ἐρμίσιν χεῖρ δερμάτα κυκλῶ ἀπαρή.
Od. θ. 278.

—Κοτῆ δὲ δερμάς. Ib. 274.

—Ἑλλησποντόν.—δύλον ὦν, δερμαμασιν

ἤλπειν σχῆσαι. Aesc. P. 747.

SYN. Δέρμα, συνδέρμας, ἄμμα, αλυσίς,
πιδαι ἥλος, σερῶ. ἐπιδέρμιος.

ΕΡΙΤΗ. Ἀγρὸν, αεικός, ἀρρηκτόν, αλυσόν,
αμνηχόν, ἀργαλίον, ἀσεμφές, ἀμειλιχτόν, ἀ-
ναγκαῖον, ἀφυκτόν. ἀχλύ' ἐν, ἀκαμπές, ἀει-
ρές, ἀπινός, ἀραχναῖον, ἀμπελῆν, ἀυχένιον,
ἀγχορόν, αἰμοδαφές, ἀδελφόν, βυροφόν, γλυ-
κὺ, γαλακός, δυσπλεγός, δισπερθρόν, ἐπίστα-
λον, εὐπαλαμιον, εὐαγρές, ἐλικῶδες, ἐλικέν,
ἐχιδναῖον, ζυγίον, θυμαλγές, κρατερόν, καρ-
χαράδην, λοφόν, λινζευκόν, μαλακόν, ἡλές,
δυσεξηντόν, Κυπριδίον, ολόδν, οπισθοτόδν,
ὀμοζευκτόν, ορῶδες, πελώριον, πολυπλεκτόν,
πυλνπλεκός, πολυσρέπιον, πολυκαμπές, πολυ-
σορόν, σιγαλόεν, σιδήρεον, τετρακνημιον, φιλο-
σορόν, φίλιον, τανυπλεκτόν, χαλεπόν, φρενο-
φελγές, λυμασῆριον.

Δέρμευα.

Σώματα δερμινον ἐν ἀχαλκευτοῖσι πεδῆσι.
Orrh. H.

SYN. Ἀποδέρμευα, ἐπιδέρμευα, δερμευα,
δερμω. διαδέρμευα, δερν.

PHR. Δερμοῖς κρατεροῖσι πιεζέιν. Hom.

Περὶ ἀλλεῖται αἰώλα δερμά. Orr.

Ἄνιον εἰλοκοῖντι λίγων μίτρωσάτο δερμά. Nonn.

Δ Ε.

Δεσμός.

—Δεσμίον τ' ἄγων.—Soph. Ph. 617.

SYN. Δετός, δεθός, πεπεδημένος, ἰλλόμε-
νος.

Δεσμώτης, Δεσμώτις.

—Δεσμώτης ἐστὶ—θακός. Soph. Aj. 105.

Δεσμώτιν ἄγων ἠλυθε ποιμνῶν. Ib. 234.

Πρὸς τοῖσι δεσμωταῖσι κατατιπύματα. Suid.

SYN. Δεσμιος.—ὁ δεσμοφυλάξ.

Δεσποζώ, Δεσπόζω.

Τὸν Εὐρυτόν τῶνδ' οἶπε δεσποζέειν θρόνον. Soph.
Tr. 367.

Μῆτε δεσποτουμενον—βιον αἰνέσης. Aesc. Eum.
530.

SYN. Ἐπιδεσποζώ, δεσποτεῦα, αὐθεντεῦα,
διακορανεῦα, ἐξουσιάζω, κατακυριεῦα, ἀρχαῖα
κρατεῦα, προσδρεῦα.

Δεσποινα, Δεσπότις.

Τὴν δ' ἀλόχος δεσποινα λεχέος πορεύει καὶ εὐνή.
Od. γ. 403.

Καὶ σ' ἐγὼγε δεσπότιν—ἡμῶν. Soph. El. 599.

SYN. Δεσποτειρα τροφίμη κυρία.

Δεσποσις, Δεσποτικὴς, Δεσποσύνης, Δεσποσίης.

Δεσποσιφ ζυν ὕβρει. Aesc. Supp. 852.

Δεσποτικὰν ὑπο χεῖρα.—Call. 6. 62.

Τὰς δεσποσύνας σκηνὰς περὶ λυπῶσα. Eur. Hec.
98.

Ταῖς δεσποταῖς ὀλεναῖς ὠγκώμενον. Lyc. 1183.

Δεσποτής, Δεσποτίσκος.

—Ἀσληπίε, δεσποτα Παῖαν. Orrh. H.

Οἷς παραλαβὴν δεσποτὴν ἀπραγμονα. Men.

ἢ δεσποτίσκη.—Eur. Cycl. 266.

SYN. Κοράνος, κυρίος, αὐτεξουσός, ἀνάξ.

Δετῆ.

Κατομναῖ τε δεταί.—Il. λ. 553.

SYN. Λαμπάς, δάς.

Δευκαλίων.

Μίνως δ' αὐτὸν τεκεῖν ἦν ἀμύμονα Δευκαλίωνα.

Il. ν. 452.

ΕΡΙΤΗ. Μεγαθύμος.

Δευρυτός, προ Διουρυτός.

Ερεβρομὸν Δευρυτόν. Aesc. Fr.

Δεῦρο, Δεῦτε.

Δεῦρο μαχισσομένο.—Il. α. 153.

Δεῦτε φίλοι.—Ib. ν. 481.

SYN. Ἐνταῦθα.—πρὸς τοῖσι, ἰθὺ τῶν.

Δευτερεῖα.

—Τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων. Lyc. 1011.

Δευτερός.

—Οἱ καὶ πρὸ δευτεροῖ.—Il. ι. 248.

—Ὁ δὲ δευτερός ὠρνυτο χαλκῶ. Il. γ. 349.

SYN. Οπισθερός.—ἄλλος.

K k k

Δευταῖος.

Δ Η

- Δεῦλος**,
 Αὐτὰρ ὁ δεῦλος ἦλθεν ἀναξ—Π. τ. 51.
 S Y N. Νεατός, νεατός, εὐχατός, οπίσκατος,
 πυματος, τελευταῖος, ἕσχατος, πανυατός.
Δευτεριάζω.
 —Παραδῶ σοὶ δευτεριάζων. Ag. Esc. 630.
Δευτερεύχος.
 Ὁρκὼν τὰ δευτερεύχων ἀρσαντες ζυγόν. Lyc.
 204.
Δευω.
 Ὡς ἐκ σιαιρῆ, ὅτε τε γλαυγος ἀγγεα δυνει. Π.
 6. 471.
 Βρέμων αἶμ' ἐδευσα. Soph. Aj. 376.
 S Y N. Βρέχω, ἐμβρέχω—ἀποχέω—φυράω.
 ἐνδύω—μαλατίζω—τυπίζω.
Δεφα. Vid. Δίρω.
 Ἐν τοῖς προθύροις δεφισθαί. Ag. Esc. 704.
Δεχινμαι, Δεχομαι.
 —Ἐδεχοντο δ' ἡραὸς ἄρθρον. Orph. 562.
 Τὸτο δ' ἐγὼ προφρὼν δεχομαι—Π. 4. 647.
 S Y N. Αποδεχομαι, ἐπιδεχομαι, ἐκδεχο-
 μαι, ἐσδεχομαι, προσδεχομαι, λαμβάνω.
 ἀμολογεῖται φιλοφρονέω ἐπιτηρέω.
Δεῖω.
 Κηρὸν δεῖψας μαλινδῶ—Od. μ. 48.
 S Y N. Εἶψω, ἀναματίζω, μαλατίζω, ἀπαλύνω.
Δεω.
 Δῆσε χρυσεὸν καλὸν ζυγόν—Π. ε. 730.
 S Y N. Αναδεω, διαδεω, καταδεω, ἐπιδεω.
 δεσμεύω—συναπίζω.
Δεω.
 Τυτθὲν ἐδύσειεν δ' οπίον ἀκρον ἰκεσθαι. Od. ι.
 483.
 —Τι δὲ μοχλῶν; Arist. L. 432.
 S Y N. Ενδεύωμαι, χρεῖζω—χρεῖα, ἔργον ἔσται.

Δ Η

- ΔΗΓΜΑ**.
 —Δῆγμα δ' ἐλπίης.
 Οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσκινεῖται. Aesch. Ag.
 800.
 S Y N. Δηγμός, δῆξις, δακος, καψες, βρυγ-
 μα.
ΕΡΙΤΗ. Καρχαρον, κερδαλέον, πυρσπαρῆα.
Δηθυνω.
 Μηδ' ἐσὲ δηθυνεν. Od. ρ. 278.
 S Y N. Βραδύνω, διαμύλλω, συχνοῦζω, χρο-
 νίζομαι, περίμνω.
Δηιάλωτος. Vid. Αἰχμαλωτός.
 —Δηιάλωτον—πολεμ. Aesch. S. T. 724

Δ Η

- Δηῖανειρα**.
 Τὴν ἀμφιφανῆ Δηῖανειραν αἶ. Soph. Tr. 105.
 P H R. Ἡ δολέπης Οὐρανὸς κερν. Ib. 1057.
Δηῖδαμεια.
 Τὴν Ἀχιλλῶος καὶ ἐπαινῆς Δηῖδαμειας. Tryph.
 54.
ΕΡΙΤΗ. Επηρατός, ευφρων.
Δηῖοπιτινα.
 —Δηῖοπιτινα Δηῖοπιτινα. Π. 420.
Δηῖος.
 —Ὅτι δηῖος ἐγὼ καὶ ἡνῶν
 Κακσιν πυρὰ πολλὰ—Π. ι. 76.
 —Πρῆσαι δὲ πυρὸς δηῖοιο θυρετρα. Π. ε. 415.
 S Y N. Δηῖος, μαχη, βοῶ, μάλας, φιλοπῆς,
 χαρμῆς, στρατια, ἀρετῆς, αὐτῆς, κλονος.
ΕΡΙΤΗ. Ἀρηλῆς, ἀρετῆς, ἀναιμακτοῦς,
 εὐτρεχάλης, λευκαλέα, κελαιόνη, οὐλῆ.
Δηῖω, Δηῖω.
 —Οὐδ' ἀποληγὲς Καλῆς δηῖων—Π. ρ. 566.
 S Y N. Δηῖω, δηῖζω, αἰχμαζω, δηῖκα, ἐπ-
 τολεμῶ, καταπολεμῶ, καταγωνίζομαι, δια-
 κοπῶ, σπέννω—ἐκπερθεῖν.
Δηῖφοβος.
 Δηῖφοβὸν γὰρ ἐγὼν ἐραμνὴν ἦσαν παρῆναι. Π. χ.
 298.
ΕΡΙΤΗ. Θεοφίδης, Ἰσοκρίτης, ὑπερηφανῶν,
 οὐραῖος, φορμῶς, λευκασπῆς, τολμῶς, γυναι-
 κῶς—μεινέμενος, κρατὸς τῆς παλῆς. Cal.
Δηῖκτιρος, Δηῖκτός.
 —Μηδ' ἐκείνης δηῖκτιρος—ἔξιστορῆσαι. Eur.
 Hec. 234.
 —Κρατὸς—καρδία δηῖκτιρος κρατῶν. Aesch.
 Ag. 1480.
 S Y N. Δηῖκτις, δηῖκτός, δηῖκτις, κρατῶ-
 νος, κερτομῶς, παρδακτις.
Δηῖω, Δηῖομαι.
 Εὐθα καὶ σὴ βελὴ δηῖομεται—Π. ε. 102.
 S Y N. Διαδηῖω, ἀσπῶ, βλαπῶ, δαλασπῶ,
 κακοποιῶ. Ψευδομαι. φθίρω.
Δηῖω.
 Ἀλλὰ τε δηῖοντα κατὰ χρονα πολλὰ περὶ κα-
 ῖα. Oerph. 921.
 S Y N. Αταρτηρὸς, δηῖων.
Δηῖω.
 Ἐκ νυκτῶν δ' ἀνέμοι χαλεποὶ δηῖωματα πύκ-
 νονται—Od. μ. 286.
 S Y N. Δηῖσις, βλασῆ, λυμῆ, ολεθρὸς, πανο-
 λῆβρις.

Δ Η

λεβρία, παρωλεα, εξωλεα, οργή, λωβισιέ, κω-
κυργια. φθορα.
Δηλημων.
Εἰς ἔχστον βασιλῆα, βροτῶν δληλημονα παντων.
Od. σ. 84.
SYN. Δηλητηριος, δηλητηριωδης, βλαβερός,
βλαπτικός, σιντής, αλιτρός, κακοποιός, ολεθριος.
λυμεών.
Δηλητήρ.
Συγκαλεω δ' ηπειτα καμινῶ δηλητήρας. Hom.
XLVII. 8.
SYN. Δηλημων, λυμαντήρ, λυμεών. κακῆρ-
γος. κλεπίης.
Δηλιάς.
Κύραι Δηλιάδες ἐκετῆς ἐλεταο θεραπναι. Hom.
A. 157.
Δήλος.
Νῦν δ' ἦδη τόδ' εἴηλον.—Od. v. 333.
SYN. Αριδῆλος, διαδῆλος, εκδῆλος, ενδῆλος,
επιδῆλος, ευδῆλος, περιδῆλος, προδῆλος, παν-
δῆλος, καταδῆλος, εμφανής, φανερός, ενεργῆς,
επαίσιος, ατρεκής, γνωστός, ευστός, συνόπτης,
ευσυνόπτης, σαφής, τρανής, ὁρατός.
Δήλος. In sulæ Nom.
Δηλῶ δὴ ποτε τοῖον Απολλωνος παρὰ βαιμῶ.
Od. ζ. 162.
—Ονομα δ' ἦν σοι
Ασπριν το παλαίον. Call. 4. 37.
ΕΡΙΤΗ. Αλιπλήξ, αμφιρυτός, αμφιδοτος,
απέφικα, ατρεπος, ερημαία, πνεστος, πνεμοεσσα,
ηγαθεν, θεοδμητος, θυοεσσα, ιερὰ, κραναή,
μογασικός, κυμαμπύξ, περιπλυσή, πολυβώμος,
πολυλλιτος, πλαγκτή, φιλομολπος.
P.H.R. Απὸ τῶν ἱερῶν τροφός. Κερυτρόφος
Απολλωνος. Call.
Δηλω.
Τίς ἔτος; ἡ κατοισθα δηλῶσαι λογωί. Soph.
Oed. T. 1060.
SYN. Αποδεικνυμι, εμφανω, φανερω, διαρ-
θρω.
Δημαγωγέω.
Νῦν δὲ δημαγωγῶ
Εν τοῖς ἀνὼ νεκροῖσι. Ag. R. 422.
SYN. Καταδημαγωγέω, πωλιτεω, πολίτζω,
ερατηχεω, δμίζω.
Δημαγωγία.
Ἡ δημαγωγία γάρ εἰ παρὸς μισθῶ
Εἴ' ἐστὶν ἀνδρός.—Ib. Eq. 191.
Δημαγωγικός.
Τὰ δ' ἄλλα σοι προσεσὶ δημαγωγικὰ. Ib.
217.
Ὁ Χ. Ν. Στρατηγικός.

Δ Η

Δημαρχός.
Δακνεί με δημαρχός τις—Ib. N. 37.
SYN. Ενεχυραστής.
Δημηγόρος.
Δημηγόρους δ' ηκασεν ευπεθῆς εροάς
Δήμος Πελασγῶν. Aesch. Supp. 631.
SYN. Δημηγορικός.—Δημοδιδασκαλος, δη-
μοκομπος, δικολόγος, λογογράφος, αγορητής,
ρητῆρ, σοφιστής, κοπίς, μυθητής.—ιεροφαντής.
Δημηλασιος.
—Δημηλασία ψηφῶ πολέως. Aesch. Supp. 8.
SYN. Δημοσιος, δημιος.
Δημητήρ.
—Και ἐδοι Δημητερος ακτήν. Il. v. 322.
SYN. Δημητρά, Δη, Ομπνία.
ΕΡΙΤΗ. Αγνοπόλος, αἰδοία, αγλαοπαίς,
αγλαοκαρπος, αμαλλοφόρος, αμαλλοτικός, α-
λαῖος, Αχαια, Αιγυπτία, δρεπάνηφόρος, ενναία,
ευρυαλῶς, ευσεφανος, ευπέπλος, ευκτεανος, ευ-
χλοος, εσιῦχος, ξανθή, ξανθοεὺς, ξανθοκομος,
καρποφόρος, καρποποιός, θαλυσιάς, πολυκαρ-
πος, πολυσαχυσ, πολυτιμητος, πολυτροφος,
πολυφορῶς, πολυμεδίμνος, ποτνια, σαχυοπλο-
καμος, σαχυοσερανος, σακυνχῆμος, φερεσαχυσ,
φοινικοπιζα, φιλοτεκνος, παμμητῶρ, πυροφόρος,
φιλοπυρος, φοινικοεσσα, χαλκοκροτος, παμμη-
τερα.
P.H.R. Καλλιπλοκαμιο ανασσης.
Ευκομον σεμνήν Δέον. Hom.
Μεγαλη θεῶ; ευρυανασσα.
Τριλλισι μεγα κρεῖντα θεων. Call.
Αγνῶν οργίων ανασσα.
Εσιῦχος Ελευσῖνος χθονός. Arist.
Δία θεων Theog.
Ενναία ποτε
Ερκυν', Ερινύς. Θερια, ξιφφόρος. Lyc.
Ομπνία—μασκήεσα μεταρστια νῶτα δρακονίων.
Nonn.
Σεμνη Δημητερ, κερυτρόφε. ολβιοδῶτι;
Πλυτοδοτερα θεά, σαχυοτροφε, παντοδῶφειρα,
Σπερμία, σφῆτι, ἀλωαία, χλοοκαρπέ,—
Ιμεροεσσ', ερατή, διητῶν δρεπῆρα προπαίων.
Αυξιβαλῆς. βρομίοισι συνεσιος. αγλαοτιμος,
Λαμπαδοεσσ', ἀγνή, δρεπανοίς χαιρεσα δε-
ρειοίς,—
Ευτεκνε, παιδοφίλη, σεμνή, κερυτροφε κερ.—
Μενογενής. πολυτεκνε θεά, πολυπόνια θνητοῖς
κ. λ. Oph. H.
Δημιδιον.
Ὡ Δημιδιον, ὅρας τὰ λαγῶ, ἃ σοι εἰρω. Ag.
Eq. 1196.

Δημιζω

Δ Η

Δημιζω.
 Τπο τῶν αἰεὶ δημιζομένων—Ib. V. 697.
 E X P. Τῶν του δῆμον ἀπατώντων.
Δημοπληθής.
 Κτηνὴ προσθε τα δημοπληθῆ. Aesc. Ag. 132.
Δημιουργός, Δημιουργός.
 —Εἰ μὴ τῶν οἱ δημιουργοὶ εἰσιν. Od. ε. 383.
 —Αἰδης δημιουργός αἰγίως. Soph. Aj. 1054.
 S Y N. Εργατής, κατασκευαστής, τεχναστής, τεχνίτης, κλισίης, κλισῶρ, χειροτεχνίας, χειρουργός, χειρωναξ.—δημιός, ποιητής.
Δημιόπρατα τὰ.
 Λιμένας, μισθίς, καὶ δημιόπρατα. Ag. V. 657.
Δημιός.
 Πρῆξις δ' ἡδ' ἰδίη. κ δημιός —Od. γ. 82.
 Δημία πινύσιν—I. p. 250.
 S Y N. Δημιόσιος, δημοσιακός, ἐπιδήμιος, ἐν-δημιός, ἐπιδήμιος, πανδήμιος, πολιτικός, κοι-νός, δημοκοίνος, ληϊτός—ὑπηρέτης, ραβδῶχος, καθαιρετής.
Δημοκόρος.
 Δημοκόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ ὑπιδανόισιν ἀνασσει. II. α. 231.
 S Y N. Δημοφάγος.
Δημογεγών.
 Εἶατο δημογεγονότες ἐπὶ Σκαίῃσι πυλῆσι. II. γ. 149.
 S Y N. Βιλευτής, πρόεδρος, γερών, συγκλη-τικός.
Δημοδόκος. Nom. pr.
 —Μετὰ δὲ σφιν ἐμελπέτο δῖος αἰδὼς
 Δημοδόκος, λαοῖσι τετιμῆνος—Od. ν. 28.
Δημοθροός.
 —Δημοθροός ἀναρχία. Aesc. Ag. 892.
 —Δημοθροός τ' εἶχεν ἀράς. Ib. 1722.
Δημοκοίνος.
 Οἷος γὰρ ἡμῶν δημοκοίνος οἰχεται. Soph.
 S Y N. Δημιός, πορνός.
Δημοκοων.
 Ἀλλ' ὕδν Πριαμοιο νόθον βαλε Δημοκοωντα. II. δ. 499.
Δημοκρατεομαι.
 Κατὰ τον νόμον ταῦτα ποιεῖν
 Εἰς δικαιοῦν, κ δημοκρατεομεθα. Ag. Ecc. 940.
Δημοκρατία.
 Τὴν δημοκρατίαν, ἐτε τὴν βελὴν τιθέν. Pl. 950.
 S Y N. Τα δημοσία, κοινά.
Δημοκρατικός.
 Δημοκρατικὸν γὰρ αὐτ' ἐδρῶν. R. 983.
Δημοκράτος.
 —Τίς ἐργον ἐρεξε τοσῶτον.
 Οσοῦν ὁ παντοδαῶς μῆνυσε Δημοκρίτος. Ep. 1. 3.

Δ Η

—Δημοκρίτον γὰρ περιφρονᾷ, ποιμένα μύθων,
 Ἀμφίποον λεισχῆν.—Diog. L. 1. 9.
Δημολευτός.
 Φόνος προκλήσθαι δημολευτόν ἐν πόλει. Soph. An. 36.
Δημολέων.
 —Ο δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα
 Ἐσθλὸν ἀλεξήτηρα μάχης. Ἀρσενόρος ὕδν
 Νύξε κατὰ κροταφόν.—II. υ. 393.
Δημοπιδήκος.
 Καὶ βωμολοχῶν δημοπιδήκων—Ag. R. 1113.
 S Y N. Δημολέων, δημοπιδής, δημοπιδής.
Δημοπιδής.
 Δημοπιδής—λευστικός ἀράς. Aesc. Ag. 1625.
Δημός.
 Ἀγρονομοί, πᾶς δῆμος—II. υ. 166.
 Δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος—II. ε. 547.
 —Ἐπὶ δ' ἐσένη δῆμος ἀπειρών. II. ω. 776.
 S Y N. Λαός, λαός, οἰκός, πᾶς, οἱ πολλοί.
 —κωμῆ, χάρος.
 E P I T H. Χυδαῖος, ἐτεράλκῆς, κενεοφρῶν, μυριόφρων, ὕφαν' ἡν, κακοχρησμών, πολυσπε-ρής, φιλοδοξοποιός. ευρύς.
Δημοί.
 Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βῶν δῆμον, καὶ μὴρ' ἐκρά. II. δ. 240.
 S Y N. Αλοιοῦ, σιμελῆ, σαρ. ληπος.
 E P I T H. Λεγῆς, ἐπιπιδής, πίων.
Δημοσιεύω.
 Ἀλλ' ὡ πορνῶν, κ δημοσιεύων τυγχάνω. Ag. A. 1029.
 S Y N. Δημοσιεύω, δημεύω, ἀνακηρύττω.
Δημοπρακός.
 Τοιαῦτα δημοπρακτός—ψῆφος. Aesc. Supp. 949.
Δημοσιός.
 —Ταν αἱ πόλεις ἀρπύτρων
 Δημοσιαν ἐσάσαν—Call. 6. 44.
 S Y N. Δημοτελής, εὐτελής.—δημιός, δημο-φάντος.
Δημοτής, Δημοτερός, Δημοτικός.
 Δημοτής δ' ἀν' ευτυχῆς
 Ζῆν ἀν' ὀλοίμῃ μᾶλλον, ἢν τυραννός ὦν. Eur. I. 625.
 —Ἀνδρᾶς δημότην. Soph. Aj. 1091.
 Καὶ ῥ' ὁ μὲν ἀσχετὰ ἐργα σφαιροειδὲς δημο-τε-ροισιν. Apoll. 3. 606.
 Καὶ δημότικῃ ἡ γνῶμη—Arist. Ecc. 627.
 S Y N. Δημιός, μετὰδημιός, δημότης, δημο-σιότης, ὁμοδημιός, πολιτικός, ιδιωτής, ιδιωτικός, ὁ τυχών.
Δημιῶχος.
 Δημιῶχον δὲ φιλητορίδην κῆντε, μεγαλῆ. II. υ. 457.
 Δημοφάγος.

Δ Η

Δημοφάγος.

Δημοφάγον δε τυραννεν, ὅπως θέλεις, καὶ ἀκλῆραι.
Theog. 1183.

SYN. Δημοβόρος.

Δημοχαρίτης.

Κοπῆς, ἡδουλῆς, Δημοχαρίτης. Eur. Hec. 132.

SYN. Δημερσῆς, Δημοκίππος, εὐθυδήμων.

Δημῶμα.

Τοιαῖς χαρίτων δαμῶματα. Ag. Pa. 798.

SYN. Παιγνιον. Κοινωνία, δημοσιώμα.

Δηναίος.

—Οἷε μάλ' εὐ δηναιδὲς, ὅς ἀθανάτοισι μαχοίτο.
Il. ε. 407.

SYN. Δηρὸς, Δηρὸς, δῆβαιον, δηροβίος, μα-
κροβίος, μακροήμερος, μακράων, βιοθαλμῖος, ευ-
γυρὸς, πολυετής, πολυχρόνιος, μακροχρόνιος,
μακροχρονίζων. —ἀρχαῖος, χρόνιος, χρόνιαιός,
παμμήνιος, διηνεκής, ἀθαιατός.

Δήνος

—Ολοφῶτα δῆνεα Κίρκης. Od. κ. 289.

SYN. Βαλὴ μιν χιτῶνι. δῆνεον, βλεῦμα.

EPITH. Ἠπίον, ολεθρίον, παναίολον, πολυ-
μήχανον, πολυτρόπον, σχιτλίον, ἀλουργές.

Δηξίθυμος. Vid. Δακεθυμός.

Δηξίθυμον ἐξωτός ανθός. Aesch. Ag. 752.

Δῆρῶ.

Δῆρῶτε χωρεῖν, ἢς ὑπ' εὐ πεπονησθε. Ag. L. 1148.
Χαλκῶ δῆρῶσεν. —Hec. α. 67.

SYN. Δπίων, ἀναιρεῖν, δαίω, κακῶς, τιμῶ.

Δῆρην, Δῆρην.

—Δῆρην καὶ δυσπεροσύνης ἀλγυεινῆς. Suid.

Ἀνδράσι δυσμενέσσι πόνον καὶ δῆρην ἐθέντο.
Il. ρ. 158.

SYN. Δαῖς, ἀγών, μάχη, ἐρίς, νῆκος, φιλο-
νείκεια.

EPITH. Ἀπερσία, ἀσχετος, αἰμαλίσσας,
ἀναιδής, ἀμωλῆχος, ἀμεμφής, ἀμικτος, ἀνήμερος,
ἀπηνής, ἀπέχθης, ἐχθρὰ, ἐποίσιος, κρατερὰ,
οἷζυρὰ, κλομένη, πολεμοκλονος, σθεναρὰ, ὑπερ-
βίος, φιλνέικος.

PHR. Κοσιγνήτη πολεμῶ. Cal.

Δῆραιομαι, Δῆρῶμαι, Δῆρτομαι, Δῆρτω.

—Περὶ νεκρῶν δῆρῶσθαι. Il. ρ. 734.

Ὡς ποτε δῆρῶσαντο θεῶν ἐν δαίτῃ θαλάτῃ

ἐκπαγλοῖς ἐπείεσσιν. —Od. θ. 76.

Τὸ περὶ Κεβρίοναο λεονθ' ὥς, δῆρηνθήην. Il. π.
766.

Οὐκ ἂν τοι δῆρῶν τίς ἐδῆρσεν περὶ τιμῆς.
Theoc. 25. 82.

SYN. Δῆρῶν, μάχομαι, φιλονεικῶ, ἐρίζω,
ἀντιφερίζω, ἀμύλλομαι, ἀγωνίζομαι.

Δῆρὸς, Vid. Δηναιδὲς.

Δ Ι

Ἡδὴ γὰρ δῆρῶν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται.
Il. ε. 206.

Δηροβίος.

—Καὶ δηροβίοισι θεοῖσι. Aesch. S. T. 530.

SYN. Αἰδῖος, μακροβίος, δηναιδὲς.

Δῆω, Δῆομαι.

—Δῆος δ' ἐν πῆματα οἶκῳ. Od. λ. 114.

SYN. Ἀνυρισκῶ, σπῖομαι, μανθάνω.

Δῆω, Vid. Δημήτηρ.

Σεμναῖσι Δῆος ἐσχάραις παρημενῇ. Eur. Supp.
290.

Δ Ι

Δ ΙΑ. (ἡ Ναξος)

Δῆ εν ἀμφιρύτῃ. —Od. λ. 324.

Διαβαινῶ

—Ἐταίρους—Ταφρον ἐποτρυνῶν διαβαινέμεν.—
Il. μ. 50.

8 YN. Εκδιαβαινῶ, διαβάσκω, διαβιβαζῶ,
διαπείρω, διαπεραιῶν, διαγῶ, διαβάλλω, δια-
δύνω, διοδεύω, διπκῶ, διερχομαι, διεμι, διε-
ξέμι, διασεύω, διαίρω, διείρω, διακομίζομαι,
διεκτορθεύω, διαχωρίζω, εκπεραιῶ, ὑπερβαίνω,
μεταβαίνω, μεταχωρεῶ, βαίνω.

Διαβάλλω, Διαβάλλομαι.

—Μη με διαβάλλης στρατῷ. Soph. Ph. 589.

Διαβάλλεται σ' ὁ θεός. —Ag. Av. 1647.

SYN. Διαβαινῶ, διασύρω, μεταγῶ, μεθίστη-
μι, πρὸβαλλομαι, αἰτιαομαι, εἰσαγγελλῶ,
βλασφημεῶ, λοιδορεῶ, παραλογίζομαι, ὑβρίζω,
συκοφαντεῶ —ἀπατάω, ἐξαπατάω. —ἐνιπῶ
καταγινώσκω.

Διαβάσκω.

—Ὡς περ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει. Ib. Av.
487.

SYN. Βαίνω, διαβαινῶ, περιβαίνω, περιλαμ-
βάνω, περιεπῶ, κωλοπορεῶ.

Διαβήτης.

—Εἴτα διαβήτην λαβόν. Ib. N. 178.

SYN. Περιγῶ, πρὶσαγαγίον.

Διαβιβαζομαι

Καὶ πρὸς σ' ἐπισθαὶ διεβιβαζομεσθὰ νιν. Eur.
I. T. 1365.

SYN. Βιβαζομαι, ἐπιβάλλομαι, διαγωνίζο-
μαι, παρὰναγναζομαι.

Διαβίωω.

Τὸ διαβίωει μόνον ἀπὸ δῆρῶσθαι. Eur. Fr.

SYN. Βίωτεω, διατελῶ τον βίον.

L I I

Διαβίωω

Διαβοῶν

Πανταλαί' αχὴ διαβοῶν. Aesch. Pers. 645.

SYN. Περιβοῶν, διαβρυλλέω, διαλαλέω, διασημίζω, καταφημίζω, καταγορεύω. διαγινώσκω, διαγγέλλω. κληρίζω.

Διαβολή, Διαβολία.

Νικά γὰρ αὐτὴ διαβολὴ τὰ κρεττοῖνα. Sent.?

Πειθόμενος χαλεπῇ, Κυρνε, διαβολῇ.—Theog.

324.

SYN. Λεσχηγέα, λοιδορία, συκοφαντία.—αμφιβολία, διαλογισμός.—αιτίαμα, ὑποληψία.

Διαβολός. (Vid. Δαίμων.)

Διαβολός νεός ἄλλος ἐν ὑφ' ἡγενοῖσιν ἀκνών. Nonn.

SYN. Αλασφός, παλαμναῖος, ἀποσάτης, πλανός, συκοφαντής, πομπρός.

PHR. Πτανός οἷς. Δαίμων ὕλας, νεφέλη ψυχῆς.

Εὐχαῖς σκυλακας ἐπιθώσων. Παθεὼν ἀλκή.

Αναγωγὴν ὅδ' ἐν διατεχίζων. Αἰαίδης κυὼν ὁ

χθονίος, τὰς θεοφιλεῖς βλαπτὼν μεριμνας. Synes.

Ζωῆς ημετέρης ἀντιπαλός. Naz.

Διαβόρος.

Νόσῳ κατασάζοντα διαβόρῳ ποδά. Soph. Ph. 7.

SYN. Σηπιτικός, διαβιβρώσκων.

Διαβροχός.

Τί δ', ὦ γεραιὲ διαβροχόν τόδ' ὀμμ' ἔχεις;

Eur. El. 363.

SYN. Διύγρος, καθυγρός, ὑγρὸς, νοτερός.

Διαγαλμηζέω. Vid. Γαλπηάω.

Τῶν δ' εὐθὺς τὰ πρόσωπα διαγαλμησεν. Arist.

Eq. 643.

Διαγγέλλω.

Δαναΐδας δ' ἀφίενται ναῦς δ' ἡγήγελον.—Eur. Iph.

A. 353.

SYN. Εξαγγέλλω, παραγγέλλω, απαγγέλλω,

ἐξαιτέω, παρακλεύω, διαγορεύω, διαβοῶν.

Διαγέλαω.

Οὗτος δ' ὁ δαίμων ὁ νεός, ὃν σὺ διαγέλας. Eur.

B. 272.

SYN. Εκγέλαω, καταγέλαω, διαπαίζω,

γέλομαι, καταμειδίαω, καταμωμασμαι, χλευ-

άζω, συγχάζω.

Διαγινώσκω.

Εὐ διαγινώσκω.—Π. ψ. 470.

SYN. Γινώσκω.—διατάττομαι, προαίρεσμαι,

βέλομαι, βέλευω, δοκιμάζω.—διακρίνομαι.

Διαγλαπῆω. (inuf.)

Εὐνας δ' ἐν ψαμαθῖσι διαγλαψάσ' ἄλησιν.

Od. δ. 438.

SYN. Γλυφω, διαγλυφω, διαχαρατῆω, δια-

σκαλεύω.

Διαγλαυσσάω.

—Διαγλαυσσῶσι δ' ἀταρπύοι. Apoll. 1. 1281.

SYN. Διαλαμπῶ, φωτίζω.

Διαγνώμι.

—Καὶ διαγνώμαι δικήν. Aesch. Eum. 712.

SYN. Γινώμι, ἐπιγινώμι, διορίζω κρινῶ, δια-

κρινῶ.

Διαγνώσκει.

—Καὶ διαγνώσκει φρενῶν. Eur. Hipp. 926.

SYN. Διαγνώμη, διακρίσις, διευκρίνησις.

Διαβολή.

Διαγορεύω. Vid. Ιαχχός.

Διαγράφω.

Διαγράψ' ὥς ἔσαν κακὴν.—Eur. El. 1073.

—Διαγράψω τὴν ἱππείαν. Ag. L. 677.

SYN. Καταγράφω, διατυπῶ.—διακοπῆω.—

απαλειφῶ, διαζύω, καταξύω.—ακυρώω, πα-

λαιώω, αποπαλαιώω, καταρνεώ, ἀποψήφίζομαι.

αποδοκιμάζω, καταβάλλω.

Διαγρυπνέω.

—Ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διαγρυπνήσα. Ib.

R. 962.

SYN. Αγρυπνέω, διαγρηγορεύω.

Διαγῶ.

Εὐκνήλοι διαγῶσιν ἐνὶ σφετεροῖσι δομοῖσι. Hom.

XIX. 7.

SYN. Διαβίωω.—διαβαινῶ, διεξάγω, παρα-

γῶ.—απαγῶ.—διατρίβω, διαλαμβάνω.—παρ-

εκτείνω.—παρελκῶ, ἐξαπατάω.

Διαγωνίζομαι.

—Εἰ δὲ μὴ περὶ τῆς τέχνης

διαγωνισθ' ἔφασκε πρὸς γ' Εὐριπίδην. Ag. R.

806.

SYN. Αγωνίζομαι, ἀμιλλασομαι.

Διαδάζομαι. Vid. Δαζομαι.

—Ὁ δὲ τοῖσιν εὐ διαδασσάτο τιμας. Hec. θ.

885.

Διαδαπῆω.

—Διὰ δὲ χρόα καλὸν ἐδαψεν. Il. ε. 858.

SYN. Δαπῆω, διερχομαι, διακοπῆω, απο-

σπαρτῆω, τέμνω.

Διαδατίζομαι.

—Χηρῶσαι δὲ διὰ κῆψιν δατεοῦτο. Il. ε. 158.

SYN. Διαμερίζω, διαμοιρασμαι, διαίρειν.

Διαδέκτωρ.

—Διαδέκτορα πλετον. Eur. I. 478.

SYN. Πατρικός, πατρώος, ἐγκληρός, κληρο-

νομαῖος.

Διαδέρχω.

—Οὐδ' ἀντὶ τῶν διαδράκοι καλὴς περ. Il. ε. 344.

SYN. Διαβλέπω, διαβίδω, διοτρίεω, δέχο-

μαι.

Διαδέτος.

Διαδέτοι δὲ γένων ἱππέων

κινυρονται φόνος χαλινῶι. Aesch. S. T. 124.

SYN.

Δ Ι

SYN. Δετός, δεῖμιος.
Διαδεχομαι.
 —Νύξ γὰρ εἰσαγῆ
 Καὶ νύξ ἀπαθεῖ διαδεγμένη πονοῖ. Soph. Tr.
 30.
 SYN. Εκδεχομαι, παραδεχομαι, ἐπιλαμβάνω.
Διαδῆλω, Διαδῆλωμαι.
 Ἡ ολίγη σε κυνὲς διεδῆλησαντο.—Od. ξ. 37.
 SYN. Δῆλω, ἀποσκέδαζω.
Διαδιδρασκω, Διαδιδραομαι. (inuf)
 Νανίας, δ' οἷς σὺ, διαδιδρακοταί. Ag. A.
 601.
 SYN. Διαφεύγω, ἀποφεύγω, διαδύνω.
Διαδιδωμι.
 Καὶ διαδέναι ἡτόν.—Eur. Tr. 117.
 SYN. Αναδιδωμι, διανεμω, ἀπομειρομαι, διασπέρω—δωρεομαι, καταχαρίζομαι.
Διαδिकाζω.
 Διαδικασαὶ πᾶν ἐπος. Aesc. Ch 786.
 SYN. Διακρίνω, διευκρινεω.—ἀμφισβῆτω.—συνερίζω. ἐξελεγχω.
Διαδιφρευω.
 —Διεδιφρευσε Μυρτίλη φονοῦ. Eur. Or. 993.
 SYN. Εκδιφρευω.
Διαδοχή.
 Δῆμος δ' ἀνασσει διαδοχαῖσιν ἐν μερὶ
 Ἐνιαυσιασιν.—Eur. Supp 406.
 SYN. Διαδέξις, καταβολή.
Διαδοχος.
 Ὁ φεγγος ὕπνῳ διαδοχόν. Soph. Ph. 888.
 SYN. Διαδέξαμενος—κυφιστής.—κληρονόμος.
Διαδραστοπολιται.
 —Καὶ μὴ διαδραστοπολιτάς. Ag. R. 1046.
Διαδρομή.
 Ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομῶν ὁμαιμονες. Aesc. S. T.
 358.
 SYN. Διαδρομος, περιδρομή, διπλυσίς, ἐν-
 τρεχία.
Διαδυμι, Διαδυομαι.
 Τον κισσὸν διαδύς.—Theoc. 3. 14.
 —Ὅς ἡμᾶς διαδύει, ἐξαπατᾶν. Ag. V. 281.
 SYN. Διαδύνω, διαφεύγω, ἀποφεύγω, δια-
 βαίνω, διίκνεομαι, ἀναπεράω.
Διαείδω, Διαείδομαι.
 —Ἐνθα μάλισ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν. Il. γ.
 277.
 Ἀνρίον ἢν ἀρετὴν διαείσεται.—Il. θ. 535.
 SYN. Διαδέρκω, γνωρίζω, διαγνωρίζω, δια-
 γνῶμι, αἰσθάνομαι.—φαίνομαι.
Διαείπω.
 —Διαεπέμεν ἀλλήλοισιν.—Od. δ. 215.
 SYN. Συλλαλεω, διαλαλεω, διαλεγομαι,

Δ Ι

κοινολογεομαι, συνομιλεω, εντυγχανω, χρημα-
 τίζομαι, οαρίζω.
Διαζω, Διαζωω.
 Λελογισμένοι γὰρ οἱ τοιοῖδ' ἐπὶ βροτῶν,
 Ορθὸς διαζῆν τον βιον γνῶμης μέτα. Eur. I. A.
 923.
 Ἀλλ' αὐτῶς ἀφλεκτα διαζώεσκον ἐδόντες. Ar. i.
 1074.
 SYN. Ζαω, βιω, διαγω.
Διαζήτω.
 Ποικίλος λογὸς ἀνευρεν
 Ἐν διεζήτημενος. Ag. Th. 446.
 SYN. Αραζήτω, ἀνακρινῶ, ἐξετάζω, τεχ-
 ναομαι.
Διαμη.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπολοχρος κ διαμῖν. Hec.
 ε. 517.
 SYN. Διαπνεω, διεκπνεω, καβαπνεω, διαυ-
 λονίζω, διερχομαι.
Διαβείω.
 Ἐν διεβείωσεν μεγαρον.—Od. χ. 494.
 SYN. Θείω, θυμιαω, επιθυμιαω, περιγα-
 νίζω, καθαγίζω.
Διαβήκη.
 Τῆς δ' ἐπικληρᾶ την διαβήκην
 ἀδικεῖς.—Ag. V. 587.
 SYN. Σπονδή, συνθεσία, συνθήκη, ἀρμονία,
 γραμματέων.—αετυλία—νομος.—συνομωσία—
 διαθesis, διακρισις.
Διαθλίβω.
 Κυφότερος τότε φῶτα διαθλίβουσιν ανιαί. Call.
 Ep 10.
 SYN. Επιθλίβω, ιπῶω, πιεζω, σφιγγω.
Διαθρεω.
 Φροντίζει δὴ καὶ διαθρεῖ. Ag. N. 700.
 SYN. Ἀθρεω. Διαείδω.
Διαθρυπῶ.
 Τριχθαῖ τε καὶ τετραχθαῖ διετρυφὲν ἐκπεσὶ χαι-
 ρος. Il γ. 363.
 SYN. Διαρρυγνυω, καταρρυγνυμι, διατρι-
 βω. αλγισαω. χαυνωω, διαλυω. συγκοπῶ.
Διαιβυσσω.
 Ἀλλοτ' ἀλλοιοὶ διαιβυσσασιν αὔραι. Pind. Ol. 7.
 SYN. Αιβυσσω, επικειμαι, επιβάλλω, επι-
 σκηπῶ.
Διαιμος.
 Δαίμον ονυχά τιθεμενα σπαραγμοῖς. Eur.
 Hec. 654.
 SYN. Δαζοινος.
Διαινω.
 —Διαινε δὲ μιν μελαν ὕδωρ. Il. φ. 202.
 SYN. Διαερεχω, βρεχω, ὕγραίνω, πλυρω.—
 διαινομαι, δακρυω.

Διαίρεσις.

Διαίρεσις.

Το μὴ δ' αὖτε σεβόντες ἐν διαίρεσιν. Aesc. Eum.
752.

SYN. Νομή, διανομή, διαδοσις, μεταδοσις, μερισμός, διανεμησις, ἐπιμεμησις, διασμός, διαχωρισμός, χωρισμός, διαλυσις, διαληψις, διακοψις, διαγωγή, αναστροφή.

Διαιρετός.

Μοῖραν πατρώας γῆς διαιρετον νεμοί. Soph.
Tr. 166.

SYN. Ευδιαιρετός, διασατός, μεριστός, διαρέσις, χωριστός, ευδηγυτός, διχοτομός.

Διαίρειω.

—Διὰ δ' ἀμφοτέρους ἐλε κυκλῆς—Ατπίδος. II.
v. 280.

SYN. Διακοπῶ, διατέμνω, διαρρησσω, αναρρηγνυμι, διαμερίζω.—διακρινῶ.—ἀναπύσσω. δοκιμαζῶ.—ἐξαλείφω.—διαγορεύω.

Διαῖσσω.

—Ἐν αἷς Λυκαί' ορεῖα—διαῖσσει. Soph. Oed.
T. 218.

SYN. Διαθεῶ, διατρέχω, διπκῶ.—ἀνατέλλω.

Διαῖσσω.

Αὐτὴν διῖσῶσε—Soph. Tr. 896.

SYN. Αἶσσω, ἀφανίζω.

Διαίται.

Τῆς πρὶν διαίτης τλημονες μεμνημένοι. Lyc.
609.

Εὐθιζέ' δε διαίταν εἶχεν καθαρερόν, αβρυπῖον.
Pylh. 35.

SYN. Βίος, διατρέφω. αἰκήμα.—διαγωγή, γνώμη, κρίσις, θέσμις.

ΕΡΕΙΤΗ. Φιλοτησιος.

Διατταμαι.

Καὶ τὴν δομοισιν ἦν διαττᾶσθαι γλυκῦ. Soph.
Oed. C. 802.

SYN. Διαζῶ, διαγω, διατριβῶ, πολέω.—τρέφομαι.

Διαίταω.

Οὐδὲν ὅστις παῖδ' ἐπὶ φιληματα κῆντα διαίτῃ.
Theoc. 12. 33.

SYN. Βραδεύω, διαδικαζῶ, κρίνω, διακρινῶ.—διακαυνιαζῶ.

Ἡ διακαυνιασαι—Ατ. Ρα. 1081.

SYN. Διακλήρω, διακαυνίζω.

Διακισαζῶ.

—Διὰ τε ξύλα δ' ἀνὰ κισσάι. Od. o. 321.

SYN. Κισαζῶ, διασχίζω.

Διακίμαι.

Ὡς γὰρ οἱ διακίμω.—Hes. a. 20.

SYN. Τατίζομαι.—διατίθεμαι. πασχῶ, εἶχω.

Διακίρω.

—Μῦτε τίς ἀρσῆν

Πειρατῶ διακίρσαι ἐμὸν ἐπος.—II. θ. 82.

SYN. Αποκίρω, κατακίρω, κίρω, αποξυραῶ, ἀνακίρω. διακοπῶ. ἀνατρέπω.

Διακερματίζω.

—Διεκερματίζει μ' ἐν τῇ γυθίσῃ. Ατ. V. 785.

SYN. Κερταμίζω, διαβρυπῶ.

Διακινεῶ.

Καὶ διακινεῖ τὸν νῦν αὐτῷ—Ib. N. 477.

SYN. Κινῶ. ἐπικινεῶ, περικινεῶ. ἐξορμαῶ.

Διακλαῶ.

—Τὰ δ' ἐ τοῖα χερσὶ διακλασσας.—II. ε. 216.

SYN. Διαβρυπῶ, ἀποθραύω, καταθραύω.

Διακλήρω.

Ὡς ἐφ' ἑκάστῳ διακλήρωσε

Δαναὸς δεραποττίδα φερῆν. Aesc. Supp. 985.

SYN. Αποκλήρω, κατακλήρωμαι, ἀπομεινῶμαι, διαψήφω, διαφρυσκω.

Διακναιῶ.

—Ὅς με διακναιῶσας εἶχε. Ατ. Ecce. 952.

SYN. Διαφθέρω, κακυνῶ, λωσσομαι, κατασχύνω, μαιίνω, τηκῶ, αμαυρῶ.—ἔω.

Διακοιρανέω.

—Πόλεας διακοιρανέοντα. II. δ. 230.

SYN. Κοιρανέω, διατασσω. δίπνω. ἐπὶ γῆς μαί.

Διακοινῶ, Διακοινομαι.

Εγὼ δ' ἀναρεοτῖ

Διακοινῶ τοῦ αὐτά. Ατ. 9. 14.

—Τῇ δ' ὑπὸ σέθεν μόνον Διακοινῶσθαι. Soph.
Ph. 290.

SYN. Διακονίζω, ἀμφιπολεῶ, δαλεῶ, δεραπύω, βάλανεύω, ὑπεργῶ, ὑπακνύομαι, ὑπηρετῶμαι.—κατεργαζομαι.

Διακονικός.

Ἰν' εὐθείᾳ διακονικός ἔναί μοι δοκῇ. Ατ. Pl.
1171.

SYN. Ὑπηρετικός, ὑπηρετητικός, ὑπεργικός.

Διακονός.

Κυκλωπὶ δειπνῶν ἀνδρῶν διακονός. Eur. C. 31.

SYN. Αμφιπόλος. διακτῶρ, ἱεροδύτης. παῖς, ὑπηρετής.

Διακαπῶ.

Το μετόξευον δὲ μὴ μοι

Διακαπῇ μῆτε μισγέ. Ατ. 28. 14.

SYN. Κοπῶ, ἀνασχίζω, διασχίζω, ἀπαιγάω, διαλυῶ, διαρρηγνυμι. διατέμνω. καταπαῖω. λεπῶ.

Διακοριεῶ.

Ὅσπερ με διακοριεῶσιν ὕσαν ἐπὶ τίτῳ, Ατ. Th. 487.

SYN. Διακοριεῶ, διακορίζω, διαπαρθινῶ, διαφθέρω, κατασχύνω.

Διακοριεργεῶ.

Καὶ κλοῖος ἐξαιρέτης αὐτὴν διακοριεργύσειν. Ib.
N. 386.

SYN.

SYN. Κοκορυγῶ, ηχέω.

Διακραζῶ.

—Καί τρεχέσι διακαραγύτες. ΑΓ. ΑΥ. 308.

SYN. Διαβῶα, κραζῶ, ανακραζῶ.

Διακρήνω.

Οιον δὴ τοκα πᾶμα διακρῆνασθε Νυμφαί.
Theoc. 7. 154.

EXR. Επηγασίτε.—διακρῆνασθε.

Διακρινῶ.

—Εἶσθε δαίμων—Αἴμμε διακρινῶ. II. η. 292.

SYN. Επδιακρινῶ, εκκρινῶ, διορίζω, διαίρω, διαλαμβάνω, διαλύω, διαίρω, διίστημι, απαρτῶ, αφορίζω, αποσκεδαννύμι, χωρίζω, διαχωρίζω—διαδικάζω, ανακρινῶ, διεκρινῶ, διαγινώσκω, διαλέγω, διαλογίζομαι, διατελλῶ, δοκιμάζω—μαχομαι.

Διακρινίς.

—Εἰ τέλειτο διακρισίς Αλκίνοιο. ΑΡ. 4. 1169.

SYN. Επικρίσις, αποκρίσις, γνώμη, διαγνώσις, διαγνωρίσις, διαιρέσις, διαδικασία, διαλέξις, διαληψίς—διαλύσις, διακοφίς, διαθεσίς, διασασίς, αμφιβάσις.—διατάξις διαφορήσις, διασκεδασίς, διασπορά, σημειωσίς.

ΕΡΙΤΗ. Περιμεμφός.

Διακριδόν.

Οι γὰρ οἱ εἴσαντο διακριδόν ἔτι αἰετοί. II. μ. 103.

SYN. Διακεκριμμένος, κεχωρισμένος.

Διακτορία.

Λυχνον απαγγέλλοντα διακτορίην Αφροδίτης.
Mith. 6.

SYN. Αγγελία, διακονία, διαχειρίσις, διαχειρισμός, εγχειρίσις, υπηρεσία, διοικήσις.

Διακτορός.

—Διακτορῶ Αργεφότη. II. ε. 103.

Αλλά θεῖς, ἥ τις με διακτορον εἰλαχε Παλλας.
Call. Fr.

SYN. Διακτωρ, διακτονος, διαγωγεύς, αγγέλος, διαγέλος, αγγελιαφόρος.—διατορος.

Διακαθαρίζω.

Κοπήν χρυσόκαλλον διεκκαθωνισεν. Eur. Fr.

SYN. Καθονίζω, βομβέω, ηχέω.—ανακρινῶ, εξετάζω, διαπειράζω, δοκιμάζω—διαφαιμίζω, διαπαίζω.

Διακώλυω.

—Εάν ποῖς—Διακώλυσμεν φωνῶν. Soph. Oed. C. 1855.

SYN. Κώλυω, απείρω, ετῶω, εμποδίζω, αποκοπῶ.

Διαλλαγῶν.

Θηκτῶ σιδῆρῳ δῶμα διαλαχῶν τόδε. Eur. Ph. 68.

SYN. Διακλῆσθαι, διαμερίζομαι.

Διαλακῶ.

—Εἴτ' ἐξαίφης

Διαλακῆσθαι πρὸς αὐτῶ. ΑΓ. Ν. 409.

SYN. Διαρρησσομαι.

Διαλαλέω.

Ἀκὺ, Ὀδυσσεῦ, διαλαλήσομεν τί σοι. Eur. C. 174.

SYN. Διαλέπω, διαμυθολογεμαι.—συνέψιας, συνομιλέω, καταμυθολογεμαι.

Διαλαμπῶ.

—ὥς δὴ λαμπρὴν ἦν ἡ ἡμέρα. ΑΓ. ΡΙ. 744.

SYN. Εκλαμπῶ, ἐπιδιαλαμπῶ, ἐπιδιαμύω, διαυγάζω, διαφανομαι.

Διαλγῆς.

Διαλγῆς αὐτὴ διαφέρει τὸν αἰτιον. Aesc. Ch. 66.

SYN. Γοερός, βαρυπενθής, βαρυαλγής.

Διαλεγῶ.

Τὴν μὲν γὰρ πρῶτον διαλεγύσαν τὴν ὁπὴν

Κατελαβόν.—ΑΓ. Λ. 721.

SYN. Διακρινῶ, διορίζω, ἀνογῶ—Διακοδόμεω ἀνακαθαίρω—διορῶ.

Διαλεγομαι.

Αλλά τῇ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός.
II. λ. 407.

SYN. Διαγορεύω, διαλογίζομαι, συλλογίζω, διαλαμβάνω, συζητῶ.—ἐνθυμιομαι.—ἀκρίβο-λογεομαι.

PHR. Επείσσι πολυπερεσσίην μαρνατο.

Εγὼς εἶχον σομα θυρόν, ἐπὸς ζῆτος, ἀσπίδα φωνῇ. Nonn.

Τῷ φιλοφῶντι λόγων κορυθαίολα νίκη. Atist.

Διαλεῖχω.

Αγαθὸς γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλεῖχεν ταῖς χυτραῖς.
Arist. V. 899.

Διαλέξις.

Αἶψα γνώμην καὶ διαλέξιν.

Καὶ νῦν ἡμῖν παρεχουσιν. Ib. N 316.

SYN. Διαλογος, διαλογισμός, διατριβή, ὁμιλία, εἴσις, λίσχη, εντευξίς, οαρις, οαρις—ῶς—διαλεκτός, λαλιά, ἰδιαίμα.

Διαλεπτολογεομαι.

Διαλεπτολογεῖται ταῖς δοκοῖς τῆς οικίας. Ib. 1498.

SYN. Διαλεγομαι.

Διαλεπτός.

—Διαλεπτός δ' οὗτος αὐτῶ—Ib. 1611.

SYN. Λεπτός.

Διαλλαγή, Διαλλαγμα.

Ω Κυπρίδι—καὶ χάρισι ταῖς φίλαις.

Ξυντροφιᾷ διαλλαγῇ. Ib. A. 987.

Ἡμεῖς διαλλαγῇ, ὡς Πάρης με μετὰ λαβῶν. Eur. Hel. 592.

M m m

S Y N

SYN. Εἰρήνη, συναλλαγὴ, καταλλαγὴ, παρ-
αλλαγὴ, προσαγωγή.—διαλλαξίς, αλλαγμά,
αμοιβή, φιλία, συμβίβασις, μεταβολή, δια-
λέξις.

Διαλλακτῆρ.

—Διαλλακτῆρι δ' ἐκ ἀμεμφία. Aesc. S. T. 927.

SYN. Διαλλακτῆς, καταλλακτῆς, συναλ-
λακτῆς, ἀρμολιτῆς, καταρτιστῆς, ἐρηνόποιος, φι-
λιώτης, δεισιπότης, προξένος, μεσιτής.

Διαλλάσσω.

Οὐ δύναμαι ζῆν εἰ γε διαλλαξας με φίλας.
Theoc. 23. 42.

SYN. Ἀλλαττομαι, διαλλαττομαι, καταλ-
λαττω, συναλλαττω, συνδιαλλαττω, αμειβω,
οικισμαι, συνισημι.—διαφερομαι.—πράυνω.—
μεταλλάσσω, τελευταῖω.—διερχομαι, διαλυω.

Διαλυμκινόμεαι.

—Ἦτις Ἑλλάδ' αὐτοῖς
φρυξί διελυμνατο. Eur. Or. 1546.

SYN. Ἀταω, βλαπτοω, δαπτοω, διασπαω.

Διαλυσίς.

Ἀλλ' εἰς σέ τένει τῶνδε διαλυσίς κακῶν. Eur.
Ph. 448.

SYN. Ἀνέσις, ἀνάλυσις, καταλυσίς, ἐκλυσίς,
παράλυσις, διαπύσις, διασάσις, ἀποταξίς,
διασπασμός, διαζεύξις, καταβολή, ἐκτίσις.—
διαλλαγὴ.—ἀπώλεια, μόρος, οὐδότης, φθορά,
διακρίσις, διαχωρισμός.

Διαλυω.

Ἀφ' οὗ πάλιν διελυον.—Theoc. 24. 32.

SYN. Λυω, ἐκλυω, ἀπολυω, παραλυω, κατὰ-
λυω, κατασπαω.—διαλλάσσω.—διαβρέχω,
διακλυζω, ἐξυδάσσω.

Διαλφίτω.

Διαλφίτω σε κυκλῶ τὴν καρδίαν. Ag. N.
669.

Διαμαθυω.

Πολὺν διμαθυεν Ἀργεῖον δακός. Aesc. Ag.
833.

SYN. Ἀμαθυω.

Διαμασσω, Διαματῶ.

Ὁν διαματῆι κωλύει.—Ag. Av. 463.

SYN. Ἀναματῶ, ἀναδευω, ἀναφορυσσω,
διαπλάττω, ὑπαγω, ὑποχέρω, κατεργάζομαι,
κοπανίζω.

Διαμαχομαι.

Σὺ γ' ἐν ἀναιδῶς διμαχε τὸ μὴ θανέω. Eur.
Alc. 704.

SYN. Προσμαχομαι, καταμαχομαι, ἀντι-
μαχομαι, διαμιλλῶμαι, διαπολέμω, δια-
πληκτίζομαι, διαπαλαίω, ἀντιστρατεύομαι, ἀν-
τιπράττω, ἀνθισταμαι, ἀντεχω, διαγωνίζομαι,
διαξίφίζομαι, ἀνταγωνίζομαι, ἀντιφέρομαι,

ἐναντιοῦμαι, —διαπύρομαι, διατύνομαι. ἰσ-
χυρίζομαι.

Διαμαω.

—Παραί λαπαρὴν διαμῆσαι χιτῶνα. Il. η. 253.

SYN. Ἀπαμαω, ἐξαμαω, καταμαω, ἀπο-
τέμνω, διασχίζω, διασκαπτοω, διακοπτοω, διο-
ρυττοω, ἀποθερίζω, ἐκθερίζω, διαθερίζω, παρα-
θερίζω, διαταλέω.

Διαμεβουαί.

Ἀλλ' ἡμεῖς τυτοῖς κ' διαμεβόμεθα.

Τῆς ἀρετῆς τὸν πλεόν.—Theoc. 316.

SYN. Ἐπαμβέβομαι, ἐπαλλάττω, καταλ-
λαττομαι, διερχομαι, μεταβάλλω.

Διαμεθίμι.

Vid. Αἰρημι.

Διαμεθεὶς δὲ τίνδε μυχθον.—Eur. B. 627.

Διαμετρίω.

Χῶρον δὲ πρῶτον διμετρεῖν.—Il. γ. 315.

SYN. Ἀναμετρεω, ἐκμετρεω, καταμετρεω.—

διαίεμαι, διατάττω.

Διαμετρήτος.

—Διαμετρήτῳ ἐνὶ χώρῳ. Il. γ. 344.

Διαμετρος.

Καὶ διαμετρήεις, καὶ σφῆνας.—Ag. R. 813.

Διαμνηρίζω.

Διαμνηρίζω τὴν Ἱρίν αὐτήν. Ib. Av. 1254.

Διαμινυρίζομαι.

Μυρμηκὸς ἀτραπὸς, ἢ τί διαμινυρίζεται; Ib.
Th. 106.

SYN. Μινυρίζω, ἀναμινυρίζω, θρηγνύω.

Διαμοιραζομαι.

Καὶ τὰ μὲν ἐπὶ ἄρχα πανία διμοιραῖο δαΐζον.
Od. ξ. 434.

SYN. Διαδατεομαι, διαίρεω, μερίζω.

Διαμπαξ (Vid. Διχη).

SYN. Διολυ, καθολυ, διαπαντός, παντός,
διηγεῖσθαι.

Διαμπερίς.

—Εἰβέ σε διαμπερίεις

στρεφὼν ἐχοῖτ' ἀλγύσις ἡδε.—Scph. Ph. 804.

SYN. Παντή, παντελῶς, τελειῶς, ἐπιπαύχῃ,
—ἐνδοθεν.—αἰ.

Διαμυθολογέω.

Καὶ γλωσσῇ διμυθολογῶν. Aesc. Pr. 888.

SYN. Διαλεγομαι, ἐκδιηγομαι, διεξῆμι.

Διαμυλλανω.

Οὗτος δὲ διμυλλαιεν, ὥς δ' ἡ δεξιός. Ag. V.
1306.

EXP. Τὰ χεῖρη διαστρέφω, ὥς χλευάζω.—
αἰσχρῶς πρᾶττειν.—διαμυλλομαι.

Διαμφίδιος.

Τὸ διαμφίδιον δὲ μοι μέλος προσέηλ' αἰς.
Pr. 557.

SYN. Διαφύρος, ἀναρμος.—δίσκος.

Διαμυ...

Δ Ι

Διατεμεν.

Ας ποτε Βακχέυτας Βρομῖος διενέμειν οπώρας.

Orph.

S Y N. Απομερομαι. Διατελλω. Διαίρω. Διέπω. Διαδίδωμι.

Διανοιομαι.

Συ δ' κ καταθῆναι διανοῖς. Ag. Ecc. 763.

S Y N. Αισθανομαι. Διαγινωσκω.—ενθυμωμαι. μεταμελεομαι.—λογίζομαι.—διαφρονεω.

Διανοια.

Δος δ' αγαθὴν διανοίαν εχειν—Orph. H.

S Y N. Νοημα, διανοημα, επινοημα, επινοια, περινοια, εννοια, συννοια. ενθυμια, ενθυμημα, ενθυμους, ενθυμιον, αισθησις, γνωμη, λογισμός, διαλογισμός. θυμός, φρήν. ευφύια. Ψωγία. σκοπος. νοος, νοησις. παρπίδες.

Διανταῖος.

Διανταῖος ετυπεν οδυνα με. Eur. I. 766.

Διαντλω.

Αλλ' ευχεται κλομεναν

Νῆσον διαντλησας ποτε

Οἶκον ιδεῖν. Pind. P. 4.

S Y N. Απαντλω.—ανατλω, αναμενω.—διαρω.

Διανω.

Αλλ' ἔγω κακοτήτα διηνυσεν ἢν ἀγορευων. Od. p. 517.

S Y N. Ανω, απεργαζομαι. τελειω.

Διαξαίω.

Και ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι.—Ag. L. 578.

S Y N. Διαλυω, ξαίω, θλιβω. αναιρω, διακοπή.

Διαξιζομαι.

Ος Μηδίοισι διεξιφισω περὶ

Τῆς χώρας ἐν Μαραθωνί. Ib. Eq. 778.

S Y N. Πολεμω, διαμαχομαι.

Διαπαλαιω.

Αλλα διαπαλαιον αὔθις—Ib. 570.

S Y N. Αναπαλαιω, εκπαλαιω, συμπαλαιω, προσπαλαιω. διακλιμακίζω. αναμαχομαι εκνικαω.

P H R. Την παλαιεργικὴν ασκῶ—

Εν λαμαδοῖς παίζοντες εὐκροκαλὸς ποταμοῦ

Ἀμφὶ παλαισμοτύνης φιλοπαίμονες ἔχον ἀγῶνα. Nonn.

Διαπαλλω.

Χθονα ναιεν διαπηλας—Aesch. S. T. 738.

S Y N. Παλλω.—διακληρω.

Διαπαλυνω.

Εαυθὸν δὲ κρᾶτα διεπαλυνε—Eur. Ph. 1176.

S Y N. Διαλυσῶ.

Διαπασσαλευω, Διαπατῖαλευω.

Διαπατῖαλευθησεν χαμαί. Ag. Eq. 370.

Δ Ι

S Y N. Εκτενω. πατῖαλας κατακρυω.—διερινωω. ζητω.

Διαπεινω.

—Διαπεινᾶμις. αἰὲ ποτὶδ' αὖρ. Ib. A. 751.

Διαπειρα.

Διαπειρᾶ τοι βροτῶν ἐλεγχοσ. Pind. Ol. 4.

S Y N. Εμπειρία, πῆρα, αποπειρα, αναπειρα, βασανος.—κινδυνος.

Διαπειρω.

—Δια δ' αὐτῷ πῆξεν οδόντων. Il. π. 405.

S Y N. Πείρω, ἀναπείρω, ἐμπειροῶ.—διорυτῶ.

Διαπεραινω.

Φερε δ' η, διαπεραινωμεν λογος. Eur. Andr. 333.

S Y N. Απεργαζομαι, τελειω.—διακεντεω.

Διαπεραιωω.

Κυλεῶν ἐρυσά διαπεραιωθῃ ξισθ. Soph. Aj. 741.

S Y N. Διακρυω. Διαπορθμευω, διήμι.

Διαπεραω.

Ἄλλον δι' ἄλλῃ διαπερᾶν Μολοσσίαν. Eur. Andr. 1248.

S Y N. Διαβαινω, διαγω, διερχομαι. εκπεραω. διεξαγω, διιβυω.

Διαπέρβω.

—Διαπράθειν τόδε ασυ. Il. η. 32.

S Y N. Διαπορθεω, ανατρέπω.

Διαπεταζω, Διαπεταννυμι.

Οσον διαπετασα ἐπὶ τῆς κλινῆς μονον.

Μη διαπεταννυε.—Ag. L. 733, 734.

Διαπετομαι.

Πᾶ μοι φθογὰ διαπεταται φοραδην. Soph. Oed. T. 1332.

S Y N. Διίπταμαι, διαχυομαι. φερομαι.

Διαπευθ:μαι.

Γνωση δὲ χρόνῳ διαπευθομενος. Aesch. Ag. 816.

S Y N. Αναζητω, ανακρίνω. Διαπυνθανομαι.

Διαπταίνω.

Μηλὸν χιλιάδες βοτάναις διαπτανθῆσαι.

Theoc. 16. 91.

S Y N. Πταίνω, λιπαίνω.

Διαπιτῶ.

—Διαπετοιμι πανταχῇ. Ag. Eq. 692.

S Y N. Διεκπιτῶ. παρμπιτῶ. παραπιτῶ.

—διαλυομαι.—διολισθαίνω, ὑπεκφυγω.—αποτυγχανω.

Διαπλέκω.

Ἀφρας' ἠδ' ἀνοητὰ διεπλεκε θάυματα ἔργα. Hom. M. 80.

S Y N. Εμπλεκω, συμπλεκω.—παρεμβάλλω, συνυφαινω, διαποιλλω.—διαγω.

Διαπλησσω.

—Τας μὲν ἐπεὶ διαπλησσοῦντες Ἀχαιοί. Il. Ϛ. 120.

S Y N.

SYN. Διαθρύψω, διακοπῶ, αποσκειδάννυμι.
διασχιζῶ. διελκῶ. διαπλεκῶ.
Διαπλῶ.
—Κάθεν δὲ διαπλῶσιν Ἀβαντων
Εἰς αγαθὸν πεδίων, Λιβαντίον—Call. 4. 288.
SYN. Διαπλῶ, διαβαίνω, διερχομαι.
Διαποντίος.
Πλησῶμαι κήγῳ διαποντίος—Theoc. 14. 55.
Διαπορθῶ.
Λυγρῶσεν διαπορθήσας—Il. 6. 691.
SYN. Διατρέθω, εκπορθῶ, αἰδῶ, διαἰδῶ,
δηῶ, ἐρημῶ, ἀποικοδομῶ, ἀνατρέπω
Διαπρατῶ.
Πλῦτῶσι, διαπρατῶσι, νικῶσιν δίκας. Ag. Eq.
93.
SYN. Απεργαζομαι, ἐναπεργαζομαι, κατ-
εργαζομαι, συνεργαζομαι, συμπρατῶ, τελε-
σιεργῶ, ἐπεχῶ.
Διαπρεπής.
Πόθεν ποδ' οἶδε διαπρέπεις εὐφυχία; Eur.
Supp. 841.
SYN. Εξέχοος, ὑπεροχος, ἐξάιρτος, παναιρε-
τος, ἐκκεῖτος, προκρίτος, ἀπολεκτος, ἐκλεκτος,
ἐπιλεκτος, διαφορος, ἐκδηλος, ἐπισημος, ὑπερ-
φυής.
Διαπρεπῶ.
Ρεῖα μάλ' ἰχθία πάντα διεπρεπεν ἐν κονίῃσιν.
Hom. M. 351.
SYN. Μεταπρεπῶ, διαφερῶ, προσέχω, ὑπερ-
εχω, ὑπεραγῶ, ὑπεραίρω, ὑπερβαίνω, ὑπερβαλ-
λῶ, ὑπερνηγορῶ—διαφαινομαι, προκοπῶ.
Διαπριῶ.
Ἀπολοιμην, καὶ διαπρισθην—Ag. Eq. 165.
SYN. Ἐμπριῶ, διατεμνω.
Διαπρυσκες. Διαπρυσιον. (Adv.)
—Χοροῖτε διαπρυσιοῖτ' ὀλολυγαί. Hom. V. 19.
Ἡῦτεν δὲ διαπρυσιον.—Il. 9. 227
SYN. Διαβοητος. μέγας, αὐδής, ἐξακυστος,
διατορος.—διαδύλον.
Διαπύειω.
—Ἐπεισσι διεπίσῃτε γυναῖκας. Od. σ. 339.
SYN. Πτοῖω, ἐκδήματω, ἐκπλῆσσω, κατὰ-
πλητῶ.
Διαπύσσω.
Εἰ τις διαπύξεν.—Eur. Hipp. 985.
SYN. Ἀναπύσσω, διοίγω διατραναῶ, δια-
σφειῶ, φανερῶ, ἐξαπλῶ.—διαπύεω.
Διαπύχῃ.
Δέλτε μὲν αἶδ' πολυθροὶ διαπύχαι. Eur.
I. T. 727.
SYN. Ἐπιπύχῃ, ἐνηλημα.—βιβλίον.—δια-
πύξεις, ἀναπύξεις. δηλωσις.

Διαπυρος.
Διαπυρος δ' ἐστὶν καλῶς. Cys. 627.
SYN. Ἐκπυρός, ἐμπυρος, ἐμπυροειδής, δια-
θερμῶς, θερμῶς, φλεγυρός.—δριμύς.
Διαραινομαι.
Κρυνδὲ διερραίνοντο κρηναὶ ποτὶ. Soph. Tr. 14.
SYN. Ἀπορρῶ, καταρρῶ, κατεβομαι.
Διαρᾶσσω.
—Διὰ δὲ μεγὰ σᾶκος ἀραξά. Hes. α. 364.
SYN. Διαρρηγνυμι, διασπᾶω, διακοπῶ,
κατακλᾶω, ἀποθραύω.
Διάρῶ. (inuf.) Vid. Διᾶτω.
Οὐ γὰρ διήρηχ' ὁ θεός. Eur. B. 206.
Διάρρηγνυμι.
—Διὰ τε ρηξασθαι ἐπαλξας. Il. μ. 308.
SYN. Διαρρηγνῶ, ἀναρρηγνυμι, διαρᾶσσω
συντρίβῳ, σχιζῶ.
Διариθμῶ.
—Ἰσας δέ μοι
Ψηφὸς διηριθμῶσι Παλλὰς.—Eur. I. T. 966.
SYN. Ἀπαριθμῶ, καταριθμῶ, ἐξαριθμῶ,
καταλεγω, κατατάτῳ. διαλογιζομαι.
Διάρκειω.
Εὐωνυμον ἐς δίκαν
Τεῖα ἐπεὶ διάρκειαι. Pind. Nem. 7.
SYN. Ἀρκῶ, ἐξαρκῶ, ἐπαρκῶ, παραμῶ
βοηθῶ.
Διαρμῶζω.
Διαρμῶσας ἀπ' ἴπρου διοποινας. Eur. Or. 1467.
SYN. Ἀπ' ἐν γνυμι, ἀπὸσπᾶω, χωρίζω.
Διαρπαζῶ.
Αἰψά διαρπαζῶσιν ἀναλκίδα θυμὸν ἐχέσας.
Il. π. 355.
SYN. Ἀρραπαζῶ, ἀναρπαζομαι, διασπᾶω,
διοσπαρασσῶ. καταληίζομαι.
Διαρραῖω.
Νῆα διαρραῖοι.—Od. μ. 290.
SYN. Διαπερῶ, διαἰδῶ, διαρπαζῶ, δια-
φθερῶ.
Διαρρεῶ.
Φιν, τῷ θανόντος, ὡς ταχέᾳ τις βροτοῖς
Χαῖρις διαρρεῖ.—Soph. Aj. 1284.
SYN. Καταρρεῶ, ἐκρῶ, διαλυνομαι, διαφθι-
ρομαι, ὑπολοισομαι, διαφαιρῶ, κατὰτῳ,
χαυνοομαι. μεταρρεῶ. διαθρῦλλῶμαι, ἀποβλυ-
ζῶ.—διαπῆδῶ.
Διариπῶ.
Τι δ' ἀνὴρ ταθὶ τ' ἀγαλματα—διариπῶμι;
Ag. Th. 781.
SYN. Διαρριπίζω, καταρριπίζω, διασκο-
δαζῶ, καταβαλλῶ, ἐκτινασσω. διασφαιρίζω.
διακορτιζῶ.

Διερριπνομαι.

Δ Ι

Διαερηνδομαι.

Ξιφίς και σποδίζε, και διαερηνν. Crates.
E X P. Την οφυν φορτικώς περιαγειν.

Διαρροή.

Περώσα γάρ δὴ ποταμὺς διαρράς. Eur. R.
919.

S Y N. Διαρροια, διαβασις, πορεα, ορυγμα,
σωλήν.

Διαρροθεω.

—Διερροθησατ' αψυχον κακῶν. Aesch. S. T.
198.

S Y N. Διακινεω, εμβάλλω.

Διαρροίζω.

—Ες δὲ πνευμονας
Στέρνων διερροίζησεν.—Soph. Tr. 577.

S Y N. Διαπέραω.

E X P. Μετά η̄χῃ ἄρμπος.

Διαρρυδᾶν

Τίτας φονος πεπηγεν ε̄ διαρρυδᾶν. Aesc. Ch 65.
S Y N. Διαρρεω.

Διαρρῆξ.

Ἦν τις διαρρῆξ κυμάτων πολλῶ σάλῳ
Κοιλωπὸς ἄρμος.—Eur. I. T. 262.

S Y N. Απορρῆξ.

Διαρταζω.

Τοιαῦτα κηρυξ, ἐξ ἐμῷ διαρτασόν. Aesc. Fr.
S Y N. Διατελλω.

Διαρταμῶν.

Διαρταμῶσι σωματος μεγα βᾶκος. Aesc. Pr.
1022.

S Y N. Διασπᾶν, διακοπῆν, διαίρειν.

Διασαλακωνίζω, Διασαυλοομαι.

—Τρυφερόν τι διασαλακωνισόν. Ar. V 1164.
Ορῶ γὰρ ὡς ομφαλὰ διασαυλεμενον. Ib

S Y N. Αερίζομαι, αβρυνομαι, διαθευπτομαι.
διαγαυριαζω, διασινω.

Διασημος.

Διασημα θροῶ γὰρ. Soph. Ph. 212.

S Y N. Ἐπισημος, παρασημος, περισημος,
λαμπρὸς, φανερὸς.

Διασιᾶ.

Τετὴν περιμην σοὶ Διασιᾶς ἁμαξίδα. Ar. N.
862.

S Y N. Διήτολια.

Διασγάζομαι.

Διασγάζομαι αὐτῷ μορον. Pind. Ol. 13.

Διασιώπων.

—Διετιώπων δ' ὅμας. Eur. Hel. 1567.

S Y N. Κατάσγινάζομαι, αποσιώπων, παρα-
σιώπων, εχθροῦμαι.

Διασκαίρω.

—Τ' γρά κίλωθα διασκαίροντες. Ar. 1. 574.

S Y N. Διατηχομαι.

Δ Ι

Διασκανδικῶ

Μή μοι γέ, μή μοι, μη διασκανδικισθῇ. Ar.
Eq 19.

S Y N. Αποδεικναι, αμελεω—διᾶριπιδίζω.

Διασκεδάζω. Διασκεδᾶω. Διασκιδνῆμι.

—Τα μὲν αὖτε διεσκεδᾶσ' ἀλλυδὺς ἀλλῃ. Od.
ε. 369.

—Σὺν σὺγκῳ και πορῳ διασκεδᾷ. Soph. Oed.
C. 1406.

—Οἷτε νεφεα σκικεντα

Πνοιῆσιν λιγυρῆσι διασκιδνᾶσιν αἶντες. Il. ε.
526.

S Y N. Αποσκεδάζω, διασκεδαννω, ἰ δια-
σπέρω, διασκορπίζω, απορρίπω, διαχέω—
διαπνέω—διατυπώω.

Διασκεπτομαι, Διασκοπεω, Διασκοπιαομαι.

—Φερε διασκεψομεθα. Eur Cys. 559.

Διασκοπῶν ἦδομαι τας Ἀημνίας ἀμπελὺς. Arist.
Pa. 1161.

Ἡ δ' Ἐκτώρ προσεηκε διασκοπιᾶσθαι ἑαυτα.
Il κ. 388.

S Y N. Διαβλεπω, αποσκοπεω—σκεπτομαι,
προσκεπτομαι, διακιδῶ, θεωρεω, καταμανθανω,
διαλογιζομαι, φροντίζω—σκοπεύω, σκοπιάζω,
σκοπιάζομαι, σκοπιωρομαι, κατασκεπτομαι.

Διασκηρτῆν.

Ἠλθεν ποτ' ἐρπύσσα συν δρυὸς ζυλῳ,
Τό μιν διεσκηρτίε την τετρωμενην. Ep. Suid.

S Y N. Ἐπισκηρίζω.

Διασμα.

—Διασματα, φαρειος αρχην. Call. Fr.

Διασμηχῶ

Ἀλοῖν διασμηχέες, οναιτ' αν ἑτοσί. Ar. N.
1239.

S Y N. Σμηχῶ, διαβρεχῶ.

Διασοφίζομαι

—Εἰτα διασοφίζεται λεγων. Ib. Av. 1618.

S Y N. Διαπαιζω.

Διασπαρασσῶ, Διασπᾶν.

Διασπαρατῆν και συναρταζει βίᾳ. Aesc. P.
195.

Διασπασομαι, και καθαίμαξω χροα. Eur.
Hec. 1133.

S Y N. Αποσπαρατῆν, αποσπᾶν, διαπῆν, συν-
τριβῶ διαίρειν, διαμερίζω κρευεγῶ.

Διασπαρακτῶς.

Διασπαρακτῶν—σῶμα.—Ib. B. 1218.

S Y N. Πμοσπαρακτῶν, αμοδαϊκτων.

Διασπῶν

—Τὰ δὲ διασπᾶται μετην. Soph. El. 1304.

S Y N. Διασκεδάζω, διαγορεύω, διακιδῶ. εν
διασπῶν.

N d h

Διαγαθισομαι

Διαθαβησμαι.

Και θρησκάς διὸν διαθαβησάτο. Eur. Supp.
202.

S Y N. Διάτατῃν, διαμετρεῖν, αναμετρεῖν.

Διασεχω.

—Διεσχε μᾶλα νομειν. Theoc. 27. 68.

S Y N. Βαδίζω, διαβαίνω, διερχομαι, δηνκω.
διαφοίτων. διαπορευομαι, διαχωρεῖν.

Διασιλβω

Αἰτε θρινακὲς διασιλβωσι πρὸς τὸν ἵπλον. Ag.
Pa. 566.

S Y N. Διαφαινομαι, διαλαμπω, διαυγαζω.

Διασπῶν.

—Και διεσπῶνιζτο Αρχὴν. Aesc. Pr. 230.

S Y N. Διαμερίζω, διατάσσω.

Διασρεφω.

Ἡβη ποταμὸν τὴν φύσιν διασρεφει. Sent.

S Y N. Κατασρεφω, επισρεφω, παρασρεφω,
συσρεφω, παραγω, παρακινω, παρασύρω, πα-
ρατρέπω, διασθηνω, λαθασμαι, σρεβλω, δια-
σρεφομαι, διαπορευομαι.

Διαστροφος.

Και διαστροφος ποταμός. Eur. B. 1121.

S Y N. Παραστροφος, σρεβλός, γανός, σρεβός.

Διασφῶ.

Κρυψοι κολλοῖς εν μυχοῖς διασφῶγος. Lyc.
1062.

S Y N. Καταχασμαι, αγκος, διατομή ορος.

Διασφαιρίζω. Vid. Διαρριπῶ.

—Διασφαιρίζει σαρκας Πενθως. Eur. B. 1134.

Διασσηκω.

Εἴτα θαυμαζοι μὲ ὄρων με-
τὸν διανοηταμένον. Ag. V. 1067.

S Y N. Διαδῶ.

Διασχιζω.

—Ἰστω δὲ σφιν

Τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ δισχιζεν κ' ἀντροῖα.
Od. 1. 71.

S Y N. Αποσχιζω, κατασχιζω, παρασχιζω,
ἀνασχιζω, διατεμνω, διασμιλνω.

Διασωζω

—Τὴν δὲ διασωσάτω πῶλον. Eur. Ph. 800.

S Y N. Σωζω, ανασωζω, διατρηω, συντρηω,
συγκρατω, διαφυλατῶ.

Διατατῶ.

Τὸν δὲ γὰρ ἀνδραποῖσι νομον διατάξας Κροντος.
Hef. 274.

S Y N. Διατινθαλω, διασθηνω, εὐετιζω, διτω,
διακοσμεν, ἐγχοσμεν, διαλαύσανω, διαταθ-
μασμαι, ἐπιγυθμίζω, καταρτων, καθυγομαι,
—τάσσω.

Διατιγγω

—Εἴτα κῆρ διατιγγῆ βρυκας. Eur. I. T. 404.

S Y N. Τεγγω, βρεχω, ανυγρανω, εξυγρανω,
μαλασσω.

Διατεχιζω.

Διατεχιζων, και χρησιμωδων. Arist. Bq. 815.

S Y N. Διακοπῶν.

E X P. Συστελλων τὰ τεχνη.

Διατεχμασσω.

Εργα, τὰτ ἀνδραποῖσι διὸ διτεχμασματο.
Hef. 396.

S Y N. Τεχμασμαι, αναθεκνυμι, αποτατῶ,
σημαιομαι, διασχεζομαι.

Διατελής.

—Βροται διατελής. Soph. Oed. C. 1584.

S Y N. Ασκέλης, συρεχίης.

Διατελευτῶ, Διατελειω.

—Θεός διὰ πάντα τελευτῶ. H. 7. 90.

—Οὐ μέλλωσα διατελεῖν χάριν. Eur. Hec. 435.

S Y N. Ανω, απεργαζομαι, διαγω. —δια-
μενω.

Διατεμνω.

—Διὰ δὲ γλῶσσαν ταμε μεσσην. Il. π. 618.

S Y N. Συντεμνω, διασχιζω, διατμήγω, δια-
κοπῶ, κατακοπῶ, διακερίζω, διατρω, δια-
στω, διαλαύσανω, ὀποτεμνομαι.

Διατηκω.

Ἡκρον διατηκας. —Ag. M. 149.

S Y N. Εκτικω, κατατικω, περικτικω, συ-
τικω, χυλω, χυλῶ, εχχυλῶ, μαλατῶ,
απομαραινω.

Διατρηω

Οὐδ' ὅς γε πάντα ταῦτα διατρημικος. Philem.

S Y N. Ετιτρηω, παρτρηω, συντρηω, τῶ-
ρω, διασώζω, ἐφυλατῶ, διαφυλατῶ, συγ-
κρατω.

Διατιθῆμι.

Ὡς ἐπὶ δὲ διέθηκε θεμελια Φοῖβος Απυλλον.
Hom. A. 254.

S Y N. Διατατῶ, επιδιατιθῆμι, κατατασσω,
συντατῶ, διαπρασσω, αποδιδῶμι, προτθε-
μαι, αποτιθῆμαι, ἀρμωζω, ἀρτιζω, διαλαμ-
βανω, επαγορβω, επευθυνω, προαιρωμαι, καθῆ-
μι, συστήμι, ἀπομολογῶμαι —ἀφθῶ.

Διατινασσω

Αὐτὰρ ἐπὶν δὴ μοι σχεδὶν διὰ κύμα τιπάζει.
Od. 363.

S Y N. Διασρεφω, διασθηνω, διασσω, δια-
λυω.

Διατινθαλός.

—Ἡρακλῆς διατινθαλεω. —Ag. V. 328.

S Y N. Τινθαλός, διαπυρος, θεμῆς.

Διατιτρω.

Ακοὴν δὲ χάρις ὅτα διατιτρωται. Id. Th.
184.

S Y N.

Δ Η

Δ Ι

ΣΥΝ. Τίτρω, τίτρημι, ανατίτρω, διατίτρω, διατρύκω, διαποιώ, διαπύρω.
Διατμήγω, Διατμήσσω.
 Χωρίον διατμήγῃσι. Call. Fr.
 Ηε διατμήξαι κοίλον δορυ ἡλὲ χαλκῷ. Od. θ. 507.
ΣΥΝ. Διατμύω, διασχίζω, λελύω, αφανίζω.
Διατομή.
 Διατομαῖς κ φιλαις. Acfc. S. T. 941.
Διατορος.
 Λυω σ' έχοντα διατορος ποδοῖν ακμάς. Soph. T. 1053.
ΣΥΝ. Τριττός, διατρητός — εριδύπος, οξυττός, μεγαλοφωνός, σαφής, τριττός, εξακτός — μέγας.
Διατρέχω.
 Ιχθυοῦντα κελυθα διεδραμον — Od. γ. 177.
ΣΥΝ. Διαδρόμω, δίκνυμαι, διεξέρχμαι, διεξείμι, διατρίω, διαφεύγω. διαδω, αποδωρῶ, περιτρέχω.
Διατρέω.
 — Διδ' τ' ετρεσαν αλλυδὶς αλλος. II. p. 729.
ΣΥΝ. Τρέω, υποτρέμω, εντρέμω, ελελίζομαι, αποδρῶ — διατίτρω.
Διατρίβη.
 Ορομα δ' ἑκάστῃ διατρίβῃ πᾶλλῃ λεγών. Eur. Ph. 768.
 Ει μη φανῆται διατρίβῃ τίς τῷ βωφ. Ag. Pl. 924.
ΣΥΝ. Επιτηδεύω, ασχοληῖα, διαίτα, ενδιατημα, διαγωγή, καταγωγή, μόνη, εμμονή, παραμονή, διαμαχή, ὁμιλία, προφασίς, απαβολή, γυμνασιόν.
Διατρίβω.
 Ουτι διατρίβω μητρός γαμον — Od. υ. 341.
 Μητι διατρίβω τον ἐμὸν χολον — II. δ. 42.
ΣΥΝ. Αποδιατρίβω, προσδιατρίβω, ενδιατρίβω, συνδιατρίβω, κατατρίβω, επιδιατρίβω, εραδύω, εγχερόω, διδυνο — αναλίσκω, αποτρίβω, ανατίθειμαι, αναβαλλομαι, παρελκω, ενίαω, διαγω, κωλύω — διακαίω, εμποδίζω, παρακρυνομαι.
Διατριπικός.
 Ει μη διατριπικός τε κ' εκ οζον γαμων. Ag. L. 942.
Διατρίμος.
 Ιδετε λαίνα κισιν εμβολα.
 Διατρίμα τάδε. Eur. B. 592.
ΣΥΝ. Διαδρίμος, τριμερής.
Διατρητός.
 Διατρητός δὲ φουσας — βροτῶν. Eur. Iph. A. 550.

ΣΥΝ. Διαφορός, διαστροφός, παραστροφός, αλτ' λοπροσάλλος.
Διατρυγίος.
 — Διατρυγίος δὲ ἑκαστος. Od. ω. 341.
ΣΥΝ. Ευφρός, καρποφρός, καρποτόκος, πυροφρός, σιτοφρός, τρυγησιμός. (— δια μαστρυγῇ κατασπυρματός.)
Διατρυγω.
 Διατρυγῶν τοινυν κρατίστον.
 Εἰ μοι το δακτυλῷ. Ag. V. 366.
ΣΥΝ. Διεσθίω, κατισθίω, διαβιβρωσκω, αποτρυγω.
Διαυγής.
 Χρυσάλλον φαεινῶτα διαυγῆ λαζέω χερσίν. Oph. L.
ΣΥΝ. Διαφανής, διαδής, λαμπρός, φαεινός, ευδηλος.
Διαυλοδρομής.
 Διαυλοδρομάκ ὕπατον παίδων. Pind. P. 100.
Διαυλος.
 — Δις ἑξήκοτα διαβρεξασα διαυλος. Call. 5: 23.
Διαφαινέμαι.
 — Οὐδ' ἡ κεκυῶν διαφαινετο χῆρος. II. θ. 491.
ΣΥΝ. Φαίνομαι, προσφαίνομαι, επιφαίνωμαι, παραφαίνομαι, εμφαίνομαι, διαφείνομαι, παρφαίνομαι.
Διαφανής.
 Αἰ, Αἰ, τὰ δ' ἡδὲ διαφαίνω — Soph. Oed. T. 773.
ΣΥΝ. Δῆλος — διαυγής, εμφανής, καθαφανής, προφανής, λαμπρός, διαπυρός, διαδρός, διαδός, επιφανής, επισημος.
Διαφερα.
 Γυνὴ γυναικὶς παποτ' ὡδὲ διαφερες. Sent.
 Αρ οἱ τεκόντες διαφερουσιν, η προφαί: Eur. Hec. 597.
ΣΥΝ. Δύσημι — εκφερω — αποσκαδαννυμι — διαβωω, διαφωνω — διαπαρασσω, διαλλασσω, διαφορῶ — διαγω — προσχω, παρεχω, υπερχω, υπερβαλλομαι, υπερβαίνω, πρωτεύω, πλεονεκτεω — υπομνω, καρτίζω, συμφερω — παρασκευαζω.
Διαφύγω.
 — Ως ε διαφύγῃν τέμειν δορυ. Eur. Iph. T. 1326.
ΣΥΝ. Αποφύγω, διαφυγγανω.
Διαφθέρω.
 — Ος ποτ' ὕμμι διαφθερσει πολιν αιπή. Il. γ. 625.
ΣΥΝ. Διαφθορα, απολλυμι, διαφραω, διακταω, αιτρίω, κατασχυνω — φθίρω, παρφθίρω, κατακτιζομαι, κφραίνω, κιδήλευω, λυμαινομαι, απαλλασσω.
 Διαφθορα

Δ Ι

Διαφθορά.
Εφ' ἧκεν ἑλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν. Soph. Aj.
1314.

Αἱ δ' αἰματωτοὶ δεργμάτων διαφθοραί. Eur. Ph.
887.

ΔΥΝ. Καταφθορά, φθορά, ἀπώλεια, πᾶσι
λεβρία, ἐξώλει. δηλημα, λυμη, φθαρμα, δια-
κορευσις.—θανάτος.—εὐθρα. βδελυρία.

Διαφοῖδαζομαι.

—Τὸν ἀνδρα διαπεφοῖδασθαι κακοῖς. Soph. Aj.
332.

ΔΥΝ. Εκμαινομαι.—μαρτυνομαι, ενθυσιαζω.
Διαφορᾶ

—Εἰ καὶ μητρί διαφορὰν εἶχει. Eur. M. 75.

ΔΥΝ. Διαφορᾶ, διαφορῆς, ἀποφορά, δια-
σασις, ἀναμοιότης, διθυμία, διχοσασια, σασις,
ἐτεροτης, ἀλλοιότης, διακρισις, διαλλαγή, εν-
αλλαγή, παραλλαγή, εὐθρα, διεδρία, δια-
ζευξις.

Διαφορεῶ, Διαφρῶ, Διαφρῶμαι.

Τῷ μὲν τε κλεῖς ευρὺ διὰ ξῆνος φορευσί. Od. τ.
333.

Διαφορησῶ σ', εἰ τι γρυζεις. Ag. Eq. 294.

Τὸν μηρίων τὴν κνίσσαν εὐ διαφρηστετε. Ib. Av.
193.

ΔΥΝ. Φερῶ, ἀκαφερῶ, ἐκφερῶ. διολλυμι, δι-
αρρηπῶ, διατατῶ, διατινασσω, διασπᾶω,
διασχιζῶ, ἀναβαλλομαι. διαπεμπῶ, διαπερῶ,
μετακομιζῶ, διακομιζῶ.—παιζῶ.

Διαφορῶς.

Ἡ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διαφορῶς βροτῶν. Eur.
M. 579.

ΔΥΝ. Ἀνομολογῶς, διαφωτός, ἀσυμφωτός, ἀνοί-
κεις, ἀλλοῖος, διεδρός, ἐτεροδοξός, ἐτερογνώ-
μων, διχογνώμων, διχονός.—ἐξοχος.—εὐθρῶς.
—αμφιλεκτός.

Διαφραζομαι.

—Ἐπὶ διαπεφραδὶ κερῇ. Od. ζ. 47.

ΔΥΝ. Φραζῶ.—συμβεβλησῶ, διασημαινῶ.

Διαφυλασσω.

Οἱ τ' αὖ το Καδμῆ διαφυλασσον ἵππικόν. Eur.
Supp. 682.

ΔΥΝ. Διασωζῶ, ἀμυνῶ, διατρίβω.

Διαφυσσω.

—Διὰ δ' ἐντερα χαλκὸς αὖροςσῃ. Il. ξ. 517.

ΔΥΝ. Διακοπῶ, διαντλᾶω, ἀπαντλᾶω. χω-
ρίζω.

Διαχάλαω.

Διαχάλατ' ἐμοὶ μελαθρα.—Eur. I. A. 1340.

ΔΥΝ. Ἀγαμῶχλειω, διοιγῶ, ἀντημι, διαλυθῶ,
διασπιδάζω.

Διαχάσκω.

Τῶν ἀρμαγίων διαχάσκειν.—Ag. Eq. 530.

Δ Ι

ΔΥΝ. Χάσκω, διαχάινω, ἀναχάινω, δια-
σκορπίζομαι.

Διαχειρία.

Διαχειρία ποτε λαχὼν κτήματα. Aesc. S. T.
766.

ΔΥΝ. Πράξις, οἰκονομία.

Διαχεῖω.

Αἰψά δ' ἐμὴν διεχευαν.—Od. ξ. 427.

ΔΥΝ. Διαχυῶ, διασπιδαννῶ, κατανίζω,
δαζομαι, διαμερίζω.—ἀναπίυσσῶ, διαχεομαι,
διαδεχομαι, ὑδομαι, χαιρῶ.

Διαχραομαι.

—Ὅτε τοῖσι νομοῖς

Διεχρωμέθα τοῖς προτεροῖσιν. Arist. Ecc. 605.

—Διαχρηστέται τὸν ἀγοντα. Theoc. 15. 54.

ΔΥΝ. Χραομαι, καταχραομαι.—ἀναίρειν,
διαφθεῖν.

Διαψαίρω.

Λύραι διαψαίρουσι πλεκταμένην κατῷ.—Ag. Av.
1714.

ΔΥΝ. Διακαθαίρω, διαψῆμι, διαπτῆω.—δια-
σπᾶω.

Διαψ, Διαψῆμι.

—Οὐτ' ἀνεμὸν διαψῆ μενός ὑγρὸν αὐτῶν. Od. ε.
478.

ΔΥΝ. Διαπτῆω, διαψαίρω.

Δισαμός.

Δισαμός εἰμι. Eur. R. 215.

ΔΥΝ. Δίπτες.

Δισκόλος.

Δισκόλον τ' ἀγοντα πᾶλλον. Ib. 374.

ΔΥΝ. Διστομός.—ἀμφισκόλος.

Διγληνός.

Δακρυσι διγληνὸς ὅπας οδυρομένος. Theoc.
Ep. 6.

Διγόνος.

Διγόνος σωματ' ἐν χθονὶ κεκμενα.—Eur. El. 1179.

ΔΥΝ. Διδυμός, δίδυς.

Διδαγμα.

Ταῦτα λεγὼ πᾶσιν τα διδαγματα τοῖς ἀνι-
σταῖς. Mosch. 6.

ΔΥΝ. Διδακτριον, δᾶξις, ἀποδείξις, ἐπι-
δείξις, ἐπιδείγμα, πείρα, παρασάσις, ὑποθήκη,
διδασχὴ μαθήμα.

ΕΡΙΤΗ. Θέσκειον.

Διδακτής.

—Διδαξόν μήτερ, εἰ διδακτὰ μοι. Soph. Tr.
64.

Διδαξέ, Διδαχέ.

Ἐχῃ γὰρ μὲν τι καὶ τὸ τριφθῆναι καλῶς

Διδαξὶν ἐσθλῷ.—Eur. Hec. 599.

Οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδιδάκτος ἀκνῶν.
Phoc. 84.

ΔΥΝ.

SYN. Διδασκαλία, μαθησις, παιδεία, αγωγή, παρρησία, γνώσις.—**Διδάγμα.** ἀγαθή, καλὴ, καλὴ, καλὴ.
ΕΡΙΤΗ. Πολυδίδης. Χρῆσις, εὐαγγελικὴ.
Διδασκαλός.
 Μανθῆναι ἀπὸ τοῦ διδασκαλίου.—**Hom. M.** 553.
SYN. Επιστάτης, προσηγνύς, καθηγούμενος, κα-
 θηγητὴρ, παιδαγωγός.—**προσηγνύς.**
Διδάσκω.
 Ἐθλὸν θρηνητῆρα διδάξει γὰρ Ἀρτεμῖς αὐτή.
 Π. 4. 51.
SYN. Μαθητὴς, μαθητής, ἀκούων, ἀκού-
 σης, ἀκούων, ἀκούων.
PHR. Πᾶσαι ὑποπείρουσιν καὶ μελίσχην.
 Ὅσον σοφίας χρυσοῦ κελεύθου. **Ερ.**
 Εἰς Μουσῶν λειμῶνα πολυανθήμων ἀγείν. **Ορφ.**
 Κρησθαί γλυκὺ κῆμα καὶ καὶ καὶ πρᾶξις.
Ορφ.
Διδῆμι. **Vid.** Δεῶ.
 Ἰδὼς ἐν κημέσιν διδῆ μοσχόισι λυγροῖσι. Π. λ.
 105.
Διδύμασιν. **Διδύμος.**
 Τῆς καὶ Θανάτῃ διδύμασιν.—Π. π. 672.
 Οἱ δ' ἀρ' ἔσαν διδύμοι.—Π. ψ. 641.
 —**Αὐτὰρ οἱ περὶ χρυσοῦ τετυκτο**
Αὐλοῖσιν διδύμοισι.—**Od. τ.** 227.
SYN. Ἀγαστὴρ, ὁμοπαῖς.—**διπλῶς.**—**δοῖς.**
Διδυμοτόκος. **Διδυμοτόκος.**
 Ἀγὰρ τί τοι δῶσιν διδυμοτόκον.—**Theoc.** 7. 4.
 Ἡ δ' ἐκ μενοτόκος, διδυμοτόκος αἰψά γενέτω.
Call. 2. 54.
Διδυμογενής.
 Διδυμογενὴς ἀγαλμα πατρίδος. **Eur. Hel.** 807.
Διδυμοχόρος.
 Ὁ δὲ δὸν ἐκ καλυκῶν διδυμοχόρον.—**Muf.** 59.
SYN. **Διχόρος.**
Διδῶ.
 Ἀρχετύπον διδῶς ἐρικυδέος, ὃ ξέρε, λευσοῦς.
Ερ. 1. 4.
Διδῶμι.
 —**Διδῶμι δ' ἐπὶ τοῖς ἀέθλοισιν.** Π. ψ. 620.
SYN. Ἐνδιδῶμι, ἐπιδιδῶμι, δωροῦμαι, χα-
 ριζομαι, ἐπιτρέπω, σπάζω, προσφέρω, παρατί-
 θημι.
PHR. Τμῖν ἐλδομένοισι φίλας εἰς χεῖρας ἀγύσει.
Cal.
Διδῶμαι.
 Ἀτραπὴς ὡς χλοερῶ διδῶμεν πεδίοιο. **Αρ.**
 1. 546.
SYN. **Διδοῦμαι.**
Διδῶν.
 Οἷν δ' ἀφροῖο διδῶσθαι δόμοιο
 Ἀνίας.—**Ib.** 4. 35.

SYN. Ἀποδραῖα, ἀπορρα, ἔρα, ὄρα, ὄρα, ὄρα.
 φεύγω.
Διῶμι.
 Ἀπαντα γὰρ διῶμι σοὶ τὸν αἶρα. **Αρ.** **Αν.** 1392.
 Χλαῖναν δ' ἔχων φανὸν διῶ. **Ib.** **A.** 845.
SYN. **Διῶμι.**—**διῶμι.** διέρχομαι.—**διῶμι.**
Διῶμι.
 —**Διῶμι μοι.** ὅρα δαίμων. Π. κ. 425.
SYN. Ἀπορρα, ἀπορρα, ἀπορρα, ἀπορρα, ἀπορρα.
 ἀπορρα, ἀπορρα, ἀπορρα, ἀπορρα, ἀπορρα.
Διῶμι.
 Ὡς ἀρα τὴν διῶμι ἐπαλξῆς.—Π. μ. 424.
SYN. **Διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**
 ἐκέρω, διαγῶ, διαχωρίζω, διίστημι, διαμε-
 ρίζω, διανομομαι.—**χάω.**
Διῶμι.
 Μᾶτι σὺ ταῦτα ἐκάστα διῶμι.—Π. α. 550.
SYN. Ἀπορρα, ἀπορρα, ἀπορρα, ἀπορρα, ἀπορρα.
Διῶμι.
 —**Διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**
EXR. Ἐξαπατῶντες τὴν ξένου.
Διῶμι.
 —**Πολλὴν δύμον ρίζας διῶμι.**—**Ib.** **Pl.**
 283.
SYN. **Διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**
Διῶμι.
 —**Διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**
SYN. **Διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**
Διῶμι.
 Εἰλε δ' ἐκ προθύρου, λαβὼν ποδὸς.—**Od.** **ε.**
 100.
SYN. **Διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**
Διῶμι.
 Κακῶν συνεργὸς ἢ διῶμι.—**Eur.** **B.** 512.
SYN. **Διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**
Διῶμι.
 Ὁ τρισμακάριος τῷ διῶμι.—**Αρ.** **N.** 166.
SYN. **Διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**
Διῶμι.
 —**Διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**
SYN. **Διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**
Διῶμι.
 Ὅστε δ' ἐκ Πελοποννήσου πικρὰν εἶργει. **Hom.**
A. 432.
SYN. **Διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**—**διῶμι.**
Διῶμι.
 Ἀλλὰ τῇ καὶ ταῦτα διῶμι.—**Π.** **κ.**
 432.
OOO **SYN.**

ΣΥΝ. Ἐπαύομαι, ἀνέσθαι, ἀνακρίνω, ἐκμη-
νοομαι

Διεξοδος.

— Ἀνεμὶ κοῦρων διεξοδὸς ἐπ' αὖν. Lyc. 14.

— Καὶ ἀνεμων διεξοδοί. Soph. Fr.

ΣΥΝ. Ἐκμηνοομαι — διεξίς, διεξελύσις — ἐκ-
πνοά, ἐκβάσις, — δρομος.

Διεπώ.

— Ὡς ὅτε παύσων διεπώσας τὴν — Il. 6. 207.

ΣΥΝ. Διατάσσω, ἀπευθύνω, κατευθύνω, ἀμ-
φειώ, περιώ, διατιθῆμι, διακεμώ, οικονομώ,
διεξάγω, ἐνέργω, διοικέω, διακοσμέω, καθι-
σταίμι, διοικώ, μετατρέπωμαι, κομίζω, ἀμφι-
πολέω, ἐπιτάσσω, κυβερνάω, ἐπίσταται, δια-
πορεύω.

Διεργάζομαι.

— Καὶ διεργάσαι μ' αὐγών. Eur. Hec. 368.

ΣΥΝ. Ἐξεργάζομαι, κατεργάζομαι, δια-
χραμαι, ἀναίρω, διαφθείρω.

Διερεῖδομαι.

Κάγω σχολίῳ σκίτωνι χερδὲς

Διερεῖδομαι. — Eur. Hec. 65.

ΣΥΝ. Ἐρεῖδομαι, σπρίζομαι.

Διερεῖσσω.

— Διερεῖσαι χερσὶν ἐλπίσι. Od. μ. 444.

ΣΥΝ. Διαπορθεύω, διακομίζομαι, διαστει-
νύω, διατρέπω.

Διερός.

Οὐκ εὐθ' ἔτος ἀνὴρ διερός βροτῶς — Od. ζ. 201.

ΣΥΝ. Ἰκμαλὲς, ἐνίκμος, διαδροχός, μυδι-
αλός, διυγρός, ἱερδός, νοτίος, ὑδρηλός, λιμακώ-
δης, διίδρος — νεοχμός — χλωρός.

Διερω.

Δαδὲν' ἀπ' ἀντολίων ἀκρὶ δυσμῶν ἀδλα διε-
ρών. Oph. H.

ΣΥΝ. Διερωτίζω, διεξερχομαι, διεργάζομαι.

Διερχομαι.

Ὅς οἶον μέγα πᾶν διερχεται. — Il. γ. 193.

— Ἀντικρὺ δὲ διήλθε βέλος —

ΣΥΝ. Διαξερχομαι, διηγνομαι, ἐξηνομαι,
διαμῖ, διαβάδιζω, διακνεομαι, — διαβαινώ,
διαλλατῖω, διείχω, διάσειχω, παρατιθεμαι,
παρερχομαι, — ἀναγνώσκω.

Διεχῶ.

Ἀντικρὺ δὲ διεσχέ παρ' ομφαλὸν ἐγχείος αἰχμῇ.
— Il. υ. 416.

ΣΥΝ. Διερχομαι, διαερνήνυμι, καταρρη-
νύμι, διαλαμβάνω, διαζεύγγω, — διεύνημι, —
παράκλινω.

Διζήμαι.

Παιδάρον ἀντιθέον διζήμενος. — Il. ε. 168.

ΣΥΝ. Δίζω, ζητέω, ἀναζητέω, φροντίζω, ἀνε-
ρευνάω, εξερευνάω, ἐπιδιζήμαι.

Δίζω.

Διζέτω γὰρ, πῆ μάχοιτο — Il. π. 713.

ΣΥΝ. Ἀμφιβάλλω, διζάζω, αμφινοοῦ. σπν-
δάζω, διζήμι.

Δίζυξ.

Παρά δὲ σφιν' ἑκάστῳ διζυγες ἵπποι

ἔσονται. — H. ε. 195.

ΣΥΝ. Δίζυγος, διπλῆχος, διτλῆς.

Διηγνομαι.

Τίς αὖ ἐν τοῖς πράγμασι αὐτοῖς διηγνίσαιτο; Ar.
Av. 198.

ΣΥΝ. Διεξηνομαι, ἐξηνομαι, περιηγνομαι,
ὑφηνομαι, ὑπαγορεύω ἰσορεύω, ἐξισορεύω, δια-
μνησκύνω, ἀπομνησκύνω, ἀπαγγέλλω, διεξ-
εμί, μνησκύνω, φράζω.

Διερειός.

— Ὡς αἰψά διερειός ποτεοῖται. — Ar. 2. 227.

ΣΥΝ. Διαερειός, αερειός.

Διηκομαι.

— Ἡδὴ μὲν τε δίκαιο περὶ αὐτῶν. Ib. 413.

ΣΥΝ. Διημι, ἐπικλεγομαι, ἐπεξερχομαι,
διασεύχω.

Διήλυσσις.

Κεῖνη μὲν πορτοῖο διήλυσσις — Ib. 4. 1573.

ΣΥΝ. Διεξελύσις, διεξοδος, ἐκδρομή, δια-
χωρισμός.

Δινηκεώς. Δινηκέες.

— Ἐπείτα δινηκεώς ἀγορεύσω. Od. μ. 56.

— Καὶ μάλα μακρὰ δινηκέες. — Hom. A. 255.

ΣΥΝ. Συνεχῶς, αἰ.

Δινηκεῖς.

Ἀτραποῖτε δινηκέες — Od. ν. 195.

ΣΥΝ. Μακρῶς, ἀμύρτος, συναφής, αἰδής,
ἡγεχής, συνεχής, ἐνδελεχής, ἀδιαλείπτος, —
σκληρός.

Δινημος.

Ἐξότε πατρὸν δινημον λελοσπεν. Soph. Tr. 331.

ΣΥΝ. Ἰφιλός — ἐρημος.

Διήρες το.

— Μελαθρόν, ἐς διήρες ἐσχάτον. Eur. Ph. 90.

ΕΧΡ. Το διεργον ὑπερβόν. αἱ, το διερῶν, καὶ
ὑπαίθρον — ἰδ' δι. ροτον.

Διθρονός. — Δισκηπτός.

Διθρονὸν διδοὺν καὶ διτκήν, τιμῆς. Aesc. Ag.
43.

Διθυραμβός. Vid. Βακχος.

10, α Διθυραμβός. — Eur. B. 526.

Διθυραμβοδιδασκαλός.

Ψυχὰς δὲ νητρὸς — διθυραμβοδιδασκάλων, Ar.
Pa. 829.

ΣΥΝ. Διθυραμβοποιός.

Διῖαυω.

Τον εὖ διῖαυοντα. Eur. Herc. f. 1049.

ΣΥΝ.

Δ Ι

SYN. Ιαῶ, καθεύδω.
 Δικνεομαι.
 ἔξεσθαι και παντα διίξομαι.—Π. 1. 61.
 SYN Διίξομαι, διερχομαι, πληρω, διηγνο-
 μαι—οθανω—διαδύομαι.
 Διίπετής
 —Διίπετός ποταμός. H. p. 263.
 Και πεδιον δε διίπετός.—Etymol M.
 SYN. Καταερής, πρηνής, διαρηνής, διαυ-
 γής.—νοτερός, δροσώδης.
 Διίπολις
 —Ερμῆ, Διίπολις, Αδωνια. Ar. Pa. 419.
 Διίπολιωδης.
 Αρχαία τε και Διίπολιωδη—Ib N. 980.
 Διίπταμαι.
 Διαδ' ἐπ' ἄτα πικρὸς οἶσος. Π. 1. 99.
 SYN. Διίπτημι, διαπετομαι—διερχομαι.
 Δύσημι.
 Εξ ἔδη τὰ πρῶτα διαστητην ερισαντε Π. α. 6.
 SYN. Αποδύσημι, διχοστατω, διαφωνεω,
 διαχωρίζομαι.
 Διίσχαινω. (Poet.)
 —Οὐδ' αἶσα διίσχανεν.—Ar. 4. 1696.
 SYN. Αἶσαιω, ισχάνω, λείπνω—διεχω.
 Δικάζω.
 Κρυπταδία φρονεοντα δικαζομεν—Π α. 542.
 SYN Διαδικάζω, δικαιω, κηνω, καίκερνω,
 διαγνωσκω, κλητευω, εγκαλειω, θεμιςευω, φη-
 φιζομαι, διαφέρομαι, δικάζομαι, αμφισβητω.
 Δικαιοκριτής.
 —Ο δικαιοκριτής τε μονάρχος. Sibyl. l. 3.
 Δικαιοπολις.
 Ἄ δικαιοπολις νᾶσος. Pind. P. 8.
 Δικαίς
 —Επει ἔτε νομογονες, ὡδε δικαιοι. Od. 6. 282.
 Δικαίς ἔαι μοῖλλον η χρησὸς θελε Sent.
 SYN. Ἑνδικος, ευλογος, επιεικής, ισος, δοκι-
 μος, χρησὸς εννομος.
 ΡΗΚ. Εργατης δικης Ευσεβη μεμηλώς.
 Ὅσ' ὅμις κραιώσατο μαζῶ.
 Δικαιοσύνη.
 Αθανατη παντεςσι δικαιοσυνην αναφαιτων.
 Apollin
 SYN. Δίκη, δικαιοσις, επιεικεια, ευγνωμο-
 συνη, ευθυτης, ευνομια, ισοτης, ελευθερια, κοσ-
 μιότης, χρησότης, φιλοσοφια, ανδραγαθια,
 καλοκαγαθια, θεμιςοσυνη.
 ΕΡΙΤΗ. Ευσεβής, ευθεσμός, ερικυδής, θεια,
 θευτεπής, εροισσα, ηκαθεν, πατνα.
 Δικαιοσυνη, η θεμις Δίκη.
 Ω θνητοίσι δικαιοτατη, πολυολός, ποθεινή,
 Εξισοτητος αὐθνητοίς χαιρεσά δικαιοις
 Παντιμ', ελδισμοιρε, Δικαιοσυνη μεγαλαυχής,

Δ Ι

Η καθαράς γνωμαις αἰετὰ δεοντα βραβευεις.
 Ασασις, φιλη παντων, φιλοκαμ', ερατωνή,
 Ειρηνή χαιρεσα, βιον ζηλυσσα βεβαιο.
 Αἰετ' γαρ τὸ πλεον συγεις, ισοτητι δε χαιρες.
 Orph. H.
 Δικαιο.
 —Η τον Ελληνων ὄρων
 Φωγεν δικαιοτ', ὅσις ἄν τ' Αργος φυγοι; Eur.
 Hera. 191.
 SYN. Δικάζομαι, καταδικάζω.—απολυω.
 —κατακρινω, αποτιομαι.—νοθετω
 Δικαρνος.
 Οκταποδεις, δικαρνοι, αχειρές.—Hom. B. 289.
 SYN. Δικρανός, δικεφαλός, δικαρυμλός, δι-
 κραιρος, δικραής, δικροός, δικροσός, αμφικρα-
 νός, αμφικεφαλός, δικροσάπος, αμφιπροσάπος,
 διμετώπος.
 Δικασπολία.
 Ος ῥα δικασπολις μελεται.—Orph. 379.
 SYN. Διαδικασία, δικη, κρισις.
 Δικασπλος, Δικασής.
 —Νῦν αὐτὴ μιν ὑδ' Αχαιῶν
 Εγ' παλαμης φορευσι δικασπίλοι.—Π. α. 238.
 Οὔτοι δικασην σ' ἐλομην ἐμῶν κακῶν. Eur. Sup.
 252.
 SYN. Διαγνωμων, κριτης, ἡλιασής, διαιτη-
 τής, διαλλακτής, δικαιοδότης.—βασιλεύς.
 Δικασπριον.
 Και τελη, και γραφαί, και δικασπρια. Ar. Eq.
 308.
 SYN. Δίκη, βῆμα, βουλευτηριον, δικαιοτηριον.
 Δικασπριδιον.
 —Δικασπριδιον μικρὸν πατυ. Ib. V. 799.
 Δικελλα.
 —Ου δικελλης εκβολή. Soph. An. 256.
 SYN. Αγριφῆ, λισρον, αμν, σκαφῆον, μακελλῆ,
 μακελλα, σκαπανη, σμινυη, σμῆτος.—διοδω.
 ΕΡΙΤΗ. Σκαπῆρα.
 Δικεραίος, Δικερώς.
 Δερμα δε, και δικερανον ἀπὸ φορβυργα μέλων
 Σπασσαμενος.—Er. l. 6.
 Πᾶσα θεὸν δικερωτα—Orph. H.
 SYN. Δικεραός, δικερός, δικραιός, δικραιός.
 Δικη.
 Αυτή τοι δικη ἐσὶ θεῶν—Od. τ. 43.
 Ευνομυμονες δικαν
 Τρια επεία διαρκεσσι. Pind. Nem. 7.
 SYN. Κρισις.—δικασπριον.—εθος, τροπος.—
 ποιή.—τιμωρια, εγκλημα.—δικαιοσυνη.
 ΕΡΙΤΗ. Ιθῆρα, σκολια, ὅσια.
 Δικη. Vid. Δι' αλοσυνη.
 Ιτω Δικα. φανερὸς,
 Ιτω ξιφηρὸς,

Φορευσα

Δ Ι

Φοινύσα δαιμον διαμπάξ
 Τον αθύνον, ανώμον, αδικόν.
 Εχίνος τρεκν γηγενή. Eur. B. 1012.
 Την τ.ε. Διάνη λεγούσι παλὶδ' εἶναι Χρόνῳ.
 Δεικνύσι δ' ἡμῶν ὅτις ἐστὶν ἀν κακός. Eur. Fr.
 ΕΡΙΤΗ. Ἰθύντετα, ὑψιθρόνος, φυγὰς, κα-
 θαρά, ασφαλὲς, ακτεανός, ξεναρκὴς, τελεσφό-
 ρος, ποιημιός. φορία, νικηφόρος, ισάφηνος, με-
 γισοτιμος
 ΡΗΡ. Ποτρία δωτετρα δίκαιων. Ατα.
 Αστραῖς πρεσβ. Δίκη θυγατρ. Μιφ.
 Ποινάτηρ φον. Νιζ. Θρεπίερα πολλῶν. Ορρ.
 Παλαιφάτος Δίκη ξυνέδρος Ζητός. Soph.
 Ομμα Δίκης μελπω πανδερκίος. αγλαομορφος,
 Η και Ζηνὸς ἀνακτος ἐπὶ θρόνον ἱερὸν ἵκει,
 Ουρανὸν καθιρῶσα βιον θυγῶν πελυφύλων,
 Τοῖς ἀδικοῖς τιμωρὸς.—κ. λ. Orph. H.
 Ἐστὶ Δίκης οφθαλμοῖς, ὅς τα πάνθ' ὅρα —
 Η δὲ τε παρθενὸς ἐστὶ Δίκη, Διδὲ ἐγγεγαῖα,
 Κυδνήτ' αἰδύιπτε θεοῖς οἱ Ολυμπον ἐχούσιν.
 Και ῥ' ὅπου' ἀν τίς μιν βλαπῇ σκαλιῶς νοταζών,
 Αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθέζομενη Κρονίῳνι,
 Γηρυετ' ἀνθρώπων ἀδικον νοῶν.—κ. λ. Hes. ε 254.
 Δικηφόρος.
 Ποτέρα Δικαστὴν, ἢ Δικηφόρον λεγεις; Aesc. Ch.
 118.
 S Y N. Τιμωρὸς.
 Δικιδιον.
 Οἶαν Δικιδίους.—ΑΓ. Ν. 1107.
 Δικλῆς.
 —Πυλῆς—Δικλίδας. ὑψηλῆς —Π. μ 455.
 S Y N. Διθυρὸς.—θυρα.
 Δικορραφίω.
 Ορθῶς παραινῶς, κκ εἰν Δικορραφῶν. ΑΓ. Ν.
 1485.
 S Y N. Αμφισπῆτω, φιλοσπῆκῶ.
 Δικουρῶς.
 Ἰω λαμπρῶσα σέτρα πυρὸς
 Δικουρῶν σέλας —Eur. Ph. 236.
 S Y N. Δικουρμῶς, δικουρῶς, δικαρηνός, δι-
 κραιρός.
 Δικραιρός.
 Αὐτὰρ ὑπαι λαγόνων Δικραιρα οἱ εὐθα και εὐθα
 Κητιος ἀλλοιη μνηστεύο—ΑΓ. 4. 1615.
 S Y N. Δικαρηνός.—διπλῶς.—δικερώς.
 Δικρατῆς.
 Τοιας ἐρεσσουσιν ἀπειλὰς
 Δικρατῆς Ατρεΐδαι. Soph. Aj. 251.
 Δικρούς, Δικρούς.
 Τῆνδε μιν Δικρούς εἶδον
 Τῶν θεῶν κεκραγμάσι. ΑΓ. Ρα. 636.
 S Y N. Δικρανός, Δικαρηνός.—διφυῆς.

Δ Ι

Δικροτός.
 —Δικροτοῖσι κωταῖς
 Επλευσαν ἐπὶ ποντία κυματα. Eur. I. T. 408.
 Δικτυνα. Vid. Αρτεμῖς.
 —Και ἐνθέρην εἰς ἀλγῶν
 Δικτυα τὰ σφ' ἱσάωσεν. ὅθεν μετεπέλα Κυδῶνες
 Νυμφαν μιν, Δικτυῶν, ὅρε δ' ὅθεν ἡλῆτο νυμφῇ
 Δικταῖον καλεῖσιν.—Cal. 3. 196.
 Δικτυον.
 —Ὡς' ἰχθύας, ἕς δ' ἀλγῶν
 Δικτυῶν ἐξερυσαν πολυποτρ.—Od. χ. 385.
 S Y N. Αρκεύς, γαργαμον
 ΕΡΙΤΗ. Αγκύλον, εὐπλοκόν, πολυπλοκόν,
 εὐεκής, ἐκπῆδον, δυσβάλαστον.
 Δικτυοκλώος.
 Σπείραισι Δικτυοκλώοις. Soph. An 353.
 Δικω.
 Δικῶν ἐς οἶδμα ποντε. Eur. Ph. 994.
 S Y N. Βαλλῶ, ἐμβαλλῶ, καταβαλλῶ, ῥεπῶ,
 ἀπαρῶσσω
 Δικωλός.
 Τριπλᾶς Δικωλοῖς σφειδοναῖς ὠπλισμένοι. Lyc.
 636.
 S Y N. Διμερὴς, διφυῆς.
 Δικωπός.
 Ορῶ Δικωπόν, ὅρῳ σκαφός. Eur. Alc. 254.
 S Y N. Διμερὴς.
 Διλοφός.
 Σε δ' ὑπὲρ Διλοφῶ πετρας —Soph. An. 1139.
 S Y N. Δικαρηνός, δισχιδής.
 Διμῆτω.
 —Ἐπιλήνιε Βακχε, Διματῶν. Orph. H.
 Διμοῖρος.
 Και τὸ διμοῖρον αἰνῶ. Aesc. Supp. 1078.
 Sc. Τῶν κακῶν συν ἐν ἀγαθῶ.
 Διμορφός.
 —Βακχεῖον—Δικερωτά, διμορφον. Orph. H.
 Δινδυμνῇ.
 Μητέρα Δινδυμνῇ πολυπόσιναν ἐγκάλεοντες,
 Ἐνναετιν Φρυγίης.—Apoll. i. 1125.
 Δινεῶν, Δινεῶν.
 Δινεῶν κατὰ μέσσην.—Π. δ. 541.
 Δινεῶν ἐκ' αὐτῶν παρὰ Διὶ ἄλλος —Π. ω. 12.
 Ὡς τῷ ἐν οφθαλμῷ πυρεπικῇ μοχλῶν ἰόντες
 Δινεομένη—Od. i. 388.
 S Y N. Δινεῶν, ἀναδινεῶν, δινεῶν, ἐνδινεῶν, ἐπὶ-
 δινεῶν, κυκλεῶν, ἀνακυκλεῶν, κυκλαζῶ, σίρεφω,
 ἀναστρεφόμεναι, ἐκινεῶν, περισίρεφω, σίρεφω,
 στροφᾶλίζω, γυροῶ, ὀρχεοῦμαι, εἰλεῶ.
 Δινῇ.
 —Βαθεῖν δ' ἐμπιστὶ Δινῇ. Od. ζ. 116.
 S Y N. Δῖνος, ἐλῖξ, ἐλγμος, ἐλγξ, ἀελλα,
 ἀμπωτής.

Δ Ι

αμπατίς, σίρομζος, επισίροφή, συσίροφή. αμφισίρομον.
ΕΡΙΤΗ. Αργυρεν, αργυροειδής, ακηλητος, αίμυρής, ανεμίωκης, εγκυκλιος, δοά, λιπαρά, λευκή.

Δίπεις, Διπώεις.

—Άλλα Σκαμανδρος
Οισι δίπεις εσω άλος ευρέα κολπον. ΙΙ. φ. 125.
Διπών 3' ύδωρ ποταμών. Ευρ. Cys. 47.
SYN. Διναδής έλικοειδής.

Δίτες.

Ηες' αλλ' αίθεριος δίτος—Αγ. Ν. 379.
SYN. Διτη—κίησις.—γύρος, γυρωμα, γυρωσις—σκοτοδής, σκοτοδίνος, σκοτώμα, σκοτώσις—περιδίτησις αίθερα.

Διπυτός.

—Κλιστην—Διπυτήν εαφρατί και αργυρε—Od. τ. 56.

SYN. Ευτοργος, τοργωτός, τοργευτός, τρομωτός, τρογγύλος, λιθοσρωτός, εγκυκλιος. περιφερής. πεπικιλμένος.

Διόβολος.

Κτυπος αετος όδε Διόβολος. Soph. Oed. C. 1534.

SYN. Διόκλητος.

Διογενετωρ Διογενής, Διογρητος, Διογοιος.

Διογενετορες αναιλοι. Ευρ. B 122.

Διογενής Πηλειος υός—ΙΙ α. 489.

—Τότε δή ρα Διογρητος βολαος. Hef. α. 340.

—Διογοιοιο Βακχης Ευρ Hipp 560.

SYN. Διογρητος, αριστογνης, ευγενής, ευγενής, δίος, γενναίος, αγαθός.

Διογενής Nom. pr.

Διογενεως τόδε σήμα, σοφῶ κυνός—Ερ. Ι. 3.

ΕΡΙΤΗ. Σινωπεύς, Σινωπιτης, βακτροφός, διπλασματος, αθερίσκαας.

PHR. Ζηνός γονος, κρανίος τε κυων.

Τῷ παγονοφορε κυνική, τῷ βακτροπροσάιτα.

Πᾶσιν επιπλησων ὅτος ὁ ριγομαχας Ερ. Ι. 2.

Διόδος.

Αι δε γυναικες κατὰ τὰς διόδους

Προσπιπῖναι τοῖς ἀπὸ δειπν. Αγ. Ecc. 689.

SYN. Αμφοδιον, παροδος, διξόδος, ιδός, μετασασις, διεκπλος, πορθμιον, περασσις.

Διογμός.

Δι' αἰῶος Διογμῷσι βοσκεται κερ. Aescb. Ch 24.

SYN. Αισαγμα, γεταγμα, γοος, θρήνος.

Διογνυμι, Διογνυ.

—Άλλά τὰς γναβις Διογνυτε. Αγ. Ecc. 849.

Βοά Διογνυ κλέθρα. Soph. Oed. T. 1310.

SYN. Ανογω, προ-ογω, Διοανογω, προσ-ανογω, παρανογω, Διαπεταννυμι, αναπεταζώ, εμφαρίζω, Διαπύσσω, Διορίζω, Διατεινω.

Δ Ι

Διοίτευω.

—Διοίτευω τε σιδήρη. Od. φ. 114.

SYN. Ακοιτζώ, Διακοιτζώ.

Διοιχνίω.

Ασίνης δ' αἶψα Διοιχνή. Aesc. Eum. 316.

SYN. Διαβαινω, Διαμέω, περιπλανασμαι.

Διοιχομαι.

Διοιχομαιθ' οιοχομεθα. Ευρ. Or. 182.

SYN. Ολωλα, απολωλα.

Διοκλης.

Ορσιλοχος δ' αε ετικτε Διοκληά μεγαθυμον.

ΙΙ. ε 547.

Διοκτυτος.

—Διοκτυπον γηνος—Aesc. Supp. 161.

SYN. Διοκλητος.

Διολισθαίνω, Διολισθίω

Διολισθανών μεν αλλοις. Anac. 44. 9.

—Και τες χρησάς Διολισθίω. Αγ. Ν. Ν. 433.

SYN. Ολισθαίνω, εκφυγω.

Διολεω, (ινδ) Διολλυμι.

Δειλαια Διολεσ' ήμας—νοσος. Soph. Tr. 1046.

Το καλλος αυτης τον βιον Διολεσε. Ib. 472.

SYN. Διαφθερω, εξολοθρευω, Διαπολλυμι.

Διολλυμαι.

Τραντον αμφιβληστρον, ὃ Διολλυμαι. Ib. 1069.

SYN. Διοιχομαι.

Διομηδης.

—Βοήν αγαθός Διομηδης. ΙΙ. Ε. 567.

ΕΡΙΤΗ. Αγαυός, αντιθεος, δίος, δυρικλυτος, ευχεσπαλος, λαφόνος, μενπτολεμος, εκυδής, ιπποδαμος, σθεναρός, ιφθιμος, Τυδεΐδης, Καλυδωνιος.

PHR. Τυδεος αλκιμος, ομβριμος, αριστος υῖος Καρτεροθυμι, Δαΐφρον, αγχυνη Τυδεος υῖ.

Αγχιον, αιχμητην, κρατερών, μισωρα φοβοιο Hom.

Διομνυμι.

Σαφώς Διομνυσθ' εἶδναι τὰ δαίμονων. Ευρ. Fr.

SYN. Ομνυω, ομνυμι, επομνυμι, απομνυμι.

Διονυσος Vid. Βακχος.

Ελθε μακαρ Διονυσι—Orph H.

Οια Διονυσος δ'ακ' ανδρασι χαρμα και αχθος. Hef. α 400.

Διονυσίος. (Σκελιωτης)

Τῶς ἐν Μυστῶν Διονυσιον—M. Muf.

—Ολοφρονα Σικαλων—τυραννον,

Ωμοφάγον, Σκυλλης λευγαλες τροφιμων. Ib.

Διοπετής.

—Διοπετες λαβών αγαλμα Ευρ. Iph. T. 977.

SYN. Διίπετης, Διοσδοτος.

Διοπος, Διοπίης, Διοπίης.

Τινε σημηνω Διοπων γρατιάς; Ευρ. R. 741.

Τέν ρα Διοπίτρα γρατή—ΙΙ. α. 562.

P p p

Και

Και στρατιάς Ελλάδος διοπίας. Eur. R. 234.
 SYN. Διπών, διο-φ, κατοπής, επ-πής, επισκοπος, κατασκοπος, θεωρός, εφορος, κηδε-
 μων, ηγεμων, ιθυντής, διιθυντής, οικονόμος, δι-
 οικητής, κυβερνητής, βασιλεύς. — επιτηρητής, προφυλάξ, επιμελητής.

Διοπτεύω.

Η δ διοπτεύσαν. — II. κ. 451.

SYN. Κατασκοπεύω, διασκοπεύω, διορῶ, συν-
 ορῶ, εισορῶ διαδερῶ, διοπτομαι, εποπίαω.

Διοπρία.

Ταῦτα πρὸ πολλῆ τῇ διοπρίᾳ σε βλέπεις. Suid.

Διορθεύω, Διορθόω.

— Πῶς αν μὴ διορθεύων λόγους. Eur. Supp. 417.

Εξὸν διορθῶσαι λόγοις Σάν εριν. — Ib. Hel. 1174.

SYN. Επιδιορθόω, ανορθόω, εξαγορθόω, επαν-
 ορθόω, κατορθόω, διευθυνώ, κατευθυνώ, συγκα-
 λυθύνω, διατατίζω, επίθυνα, επιθεραπεύω. —
 αναλαμβάνω, ανατίθημι, μεταποιεῖω.

Διορίζω, Διορίζομαι.

Στρατεύμα κωπη διορίσας Τροίαν ἔπι. Ib. 401.

SYN. Αφορίζω, αποδιορίζω, διαγῶ, διαβαλ-
 λῶ, διακρινῶ, διατελλῶ διατασσω, διαχω-
 ρίζω, διασιζῶ, διαφρατίζω, αποραινῶ. κατὰ
 φημι.

Διоруσσω, Διоруτίζω.

— Διὰ τατρὸν ορυξας Od. φ. 120.

— Και τις τοιχῆς διορυτίζω. Ar. Pl. 565.

SYN. Διασκαπῶ, καλσκαπῶ, διαρρηγνύ-
 μι, διαπείρω, διαψάω, διασκαλεύω.

PHR. Γάϊαν εκολαινοντο πεδοσκαφεσσι μα-
 κελλαις Nonn.

Διορχειμαι

— Διορχεισμενες, ολίγων ὕστερον. Ib. V. 1474.

SYN. Ορχειμαι, απορχειμαι, διαλλομαι.

Διός.

— Κυπρισσον δ' ἴον εναιον. II. ε. 522.

SYN. Αντιθεός. — ενδοξός, θανμαστός.

Διοσδοτος.

Οταν αργη διοσδοτος ελθῇ. Find. P. 8.

SYN. Διοπειπτός, διοπετής.

Διοσημία, Διοσημεία.

Διοσημί εστὶ και ρανὶς βεβληκέ με. Ar. A. 170.

EX P. Ὁ παρὰ καιρον χειμῶν.

8 YN. Τερας, τερασιον. — το ετασι-λον.

Διοσκοροι, Διοσκυροι.

— Ελενη — συγγονοι Διοσκυρον. Eur. Hec. 439.

Αμφὶ Διοσκυρος ἐλικωπιδες ἐσπετε Μῆσαι

Τυνδαρίδας, Ἀνδης καλλισφύρι ἀγλαὰ τεύχεα,

Κασορά τ' ἵπποδαμον, και ἀμφήλοιο Πόκυρι-
 κέα.

— Ταχέων ἐπιβήτορας ἵππων κ. λ. Hom. Hym.

SYN. Ατακτες. Vid. Κατωρ. Πολυεύκτης.

Διοτρεφής.

— Διεις δε διοτρεφίας βασιλῆας. Od. η. 49.

Διπαις.

Διπαις τοῖς επιτυμειθίοις

Θρήνος ανασταζει. Aelc. Ch. 332.

Εἶλον διπαιδα. — Supp. 323.

Διπάλτος.

Πᾶς δε στρατός διπάλτος. — Soph. Aj. 408.

Διπάλτων ἱερὸν πῦρ. Eur. Tr. 1102.

SYN. Αμφιδέξιος, περιδέξιος, αμφοτέρω
 δέξιος. — ασεροπαῖος.

Διπλάξ, Διπλόος.

— Και διπλάκι δημῶ. — II. φ. 243.

— Ἴσον. Διπλάκι. μαρμαρεν. — II. γ. 126.

— Και διπλόος ηντετῶ θωρηξ. II. δ. 133.

SYN. Διπύξ, διπύχος, δισσος, διδυμοῖς
 διαδιπλος, διχθᾶς, διχθαδῆς, διπλασιος, δι-
 φασιος, διφυῖς. — αμφιλαφής.

Διπλάζω.

Τό τοι διπλάζον, ᾧ γυται, μείζον κακόν. Soph.
 Aj. 268.

SYN. Αναδιπλάζω, αναδιπλασιαζῶ, ενδι-
 πλασιαζῶ, επιδιπλασιαζῶ, διπλῶ, επιδιπλῶ,
 αναδιπλῶ, δευτερω, αναλαμβάνω. — διπλῶς
 εἶναι.

Διπλοῖ.

Επεσχεν ὕμῶν την βολην ὑπηγμενην

Η τῆ χιτῶνος ἐμπειυσα διπλοῖ. Suid.

SYN. — Απατη. — ασαφεια.

Διποδιαζῶ.

Ἰν' ἐγὼ διποδιαζῶ. Ar. L. 1245.

EX P. Τοῖς δυο ποσιν χορεύω.

Διποταμος.

Διποταμον ἵνα πολιν μολῶι. Eur. Supp. 624.

Διπορος.

Η διπορον κορυφαν, Ισθμιοι. — Ib. Tro. 1097.

Διπύς.

Εστὶ διπύς ἐπὶ γῆς, και τετραπύς, εἰ μια ἐστί.
 Athen. I. 10.

Διπυλος.

Ὁ σχῆμα πατρὸς διπυλον. Soph. Ph. 975.

Διπύχος. Vid. Διπλόος.

Διπύχον αμφ' ὠμοισιν ἐχυσ' ευρυγία, λαπύ.
 Od. η. 224.

Διρκα.

— Ρευματα σερμὰ διρκας. Eur. I. T. 401.

Αχελῶς θυγατερ,

Ποτνί, ευπαρθένη διρκα. Eur. B. 519.

ΕΡΙΤΗ. Εχιδνοκομος, οφιδης, ερπας, καλ-
 λιρεθρος, Ἀβρά δηκῶν το βῆτοιο παρσιχίε παρ-
 τα διρκας Nonn.

Διρκαῖος.

Διρκαῖον ὅπερ ρειθρων μολύδα. Soph. An. 105.
 Διρκαῖος.

Δ Ι

Δίφρουμα.

Δίφρουμα τε και τριφρουμα τελει. Aesc. Pers. 47.

Δισαρπαγος.

—Αρωγός τῇ δισαρπαγῇ κρεί. Lyc. 513.

Δισθανός.

Δισθανός. ὅτε τ' ἄλλοι ἀπαξ. Σησπεύ' ἀνθρώ-
πος. Od. μ. 22.

Δισκευω, Δισκειω.

Εἰ βυθὸν δισκευσαν ἀκίρροιοιο θαλάσσης. Orph.
1286.

Μακρὰ δισκησας ακορτισσαιμι. Pind. Isthm. 2.

SYN. Συνδισκευω. — ριπίζω, περιδίνω,
κημνίζω.

Δισκημα.

—Ὁν πύργων δισκήμα πικρὸν
Δαναοὶ κίοντες εἶχον. Eur. Tr. 1121.

Δισκος.

Δισκω δ' αὖ πάντων προφρεσάτος ἦεν Ελατρεὺς.
Od. θ. 129.

SYN. Σολος.

ΕΡΙΤΗ. Τροχούδης.

Και σολον εὐδινητον ἔλαν νωμπορι καρπῷ.

Βεῖθ βελος προσηκε —

Και βελος περοφοιτον επετρεχε συνδρομον αυραις.

Και σολος περισιν επερριζήσεν αελλαις,

Εκ βριαρῆς παλαμης παφορημένος —

Δισκω πεμπομενοιο πειλει δολιχοσκιος ὄρμη.

Οἱ βριαρῇ παλαμῇ δονεων αἰζῆς ιαλλει. Nonn.

Δισσαρχης.

—Τὸς τε δισσαρχας ολεσσας βασιλῆς—Soph.
Aj. 390.

SYN. Δικρατής.

Δισσος, Διτῖος Vid. Διπλος:

Ὁ δισσά πατὴρς και κασιγνητης μοι

Ἠδισα προσφωνηματα. Ib. Oed. C. 330.

Δισσολος.

Θησά και τος δισσολος

Αδμήτας αδελφός. Ib. 1110.

SYN. Διδυμος.

Δισσωμα.

Αλλ' ἐν γὰρ ὦν ἐξοίδα. σὲ μὲν ἐκόντ' ἐμὰ

Κενην τε ταῦτα δισσώμην.—Ib. 1041.

SYN. Αἰροσώμην.

Δισωμος.

—Δισώμα φαγατα χειρὸς ἰεμενοι. Eur. Or. 1368.

SYN. Αμοισωμος.

Δισωμάτος.

—Δισώματον ἐσπάσε χροσίην. Orph. H.

SYN. Δισσωμος.

Διτοκος. Ανακ. Fr. 159.

SYN. Δευτεροτοκος, Δισοκος.

Διυγρος.

Διυγρὰ τριπαλτων πηματων. Aesc. S. T. 593.

Δ Ι

SYN. Διερῆς.—αἱματοσαγῆς.—ασθενῆς.

Διφω.

—Τῆθα διφῶν. II π. 747.

SYN. Ζήλω, εἰνεω. ἐξιστα, μασευω,
αναμασευω. ακριβω, πολυπραγματευω. φιλα-
φω.

Διφθερα.

Ὅσπερ ὁ πατήρ σε διφθεραν ἐπημένος. Ag. N. 72.

SYN. Γσάλη, μανδύη, βούτα, βούτα.—δε-
μα.—περιβολαιον πολεμικόν.

Διφορος.

Θρία λαβόντα διφορε συκῆς. Ib. Ecc. 703.

Διφρα, Διφρηλασία.

Ὁ μὲν αεζων διφραις. Synel.

—Και ριμφαρματι διφρηλασίας. Pind. Ol. 3.

SYN. Ηνιοχέω, ηνιοχισις, ἀρματιηλασία.
—δρομος.

Διφρευτής, Διφρηλατής. Vid. Αρματιηλατής.

Και τον διφρευτήν Ηλιον—Soph. Aj. 868.

—Εἰς τὴν διφρηλατίαν—

Ελυσαν αἱματηρόν. Ib. El. 755.

Διφρευω. Vid. Αρματευω.

—Τον περὶ τέχνης

Εἰλκυσε διφρευών παῖς ἀλίας Θιδῶς. Eur.
An. 108.

Διφρε επεμβεθαῶς ἰθύντο καμπύλον ἄρμα.

Αἰδοκομῶ μασίγι μετηλυδὰ διφρον ἡμασσαν.
Nonn.

Διφρίσκα, Διφράς.

Τρεῖς μναὶ διφρίσκει και τροχῶν αμυνία. Ag. N.
31.

Τὴν παιδὸς δὲ θυγῆ κατὰ διατάδα βησται
ὕμμιν. Hom. 48. 7.

Διφρος.

—Πάρα τοι διφρος τε και ἵπποι. Od. γ. 324.

SYN. Ἄρμα, ζεύγος, αμαξία, συ αρις —
ἴδρα.—ἀρματιον, αμαξίς, οχημα.

ΕΡΙΤΗ. Αλεξιμορος, αειλοφῶρος, αειλοπυρ,
αξονιος, ἀρπαξ, ἀρματωος, αργυροεργῆς, βα-
θυνης, διδυμαζυξ, ελεφαντινος, ξειδς, ευξεος,
ευεργῆς, ευξοος, ευπηγῆς, ευπηρευξ ευπλεκῆς,
ευπλεκτος, ευτυχτος, ευκυκλός, ευορπηξ, ηλιβα-
τος, ἵππειος, καμπύλος, κηροπαγῆς, κεφαλελικῆς,
κολλητῶς, χρυσοκολλητος, νυμφολόμος, σπισθο-
τονος, πρωτοπαγῆς, περικαλλῆς, πτεροεις, πτη-
νός, παμφανων, ποιکیلως, πολυδαιδύλος, πε-
ριμνηκῆς, τετραζυξ, φεραυγῆς, φερεσυχος, τρο-
χηλατος.

Διφροντις.

Ὅπως διφροντις ἦσα μὲ κινυσομην. Aesc. Chl
194

SYN. Διχογνῶμων.

Διφρηλῶ,

Διφρελκῶ.

Αντυγα διφρελκῶ—Ερ.

Διφροφροειω

Και τον διφρον γε διφροφροει τογδὲ λαβών. Ατ.
Αν. 15, 1.

Διφροφρόρος.

Πῶ σθ' ἡ διφροφρόρος; Ib. Ecc. 729.

Διφυῆς. Vid. Διπλοος.

Πρωταγονον καλεῶ διφυῆ, μεγαν—Orph. H.

Διχα.

—Διχα δὲ σφισιν πνιδ' ανε βελή. Il. σ. 510.

SYN. Διχῆ, διχθα, διχῶς, επιδιχα, χωρίς,
ανευ, ανδιχα, διανδιχα, διχασαδόν.—διχ-
δαδία, διτῶς, διπῆυχα.

Διχάς.

Οκτω δ' εν διχάσπ. διχομηναδὲ, παντὶ προ-
σωπῶ. Ατ. Δ 5.

E X P. Διχοτομος ὕσα.

Διχαω.

—Κυκλος διχαοντι ωικῶς. Ib. φ. 512.

SYN. Διχαζω.

Διχιλος.

—Η διχιλον εμβασιν. Eur. B. 739.

SYN. Δισχιδῆς, διχροος.

Διχηρης.

Κυκλος διε πανσεληνος ηκοντιζ' ανῶ
Μηνος διχηρης. Eur. I. 1156.

SYN. Μεριστής.

Διχθαδιος.

Διχθαδίας κῆρας φερεμεν θα' αταιο τελοσδε. Il.
I. 411.

SYN. Διχθᾶς, δαῖδς, διπλοος.

Διχοβελος, Διχομητης.

Νεμεσιν διχοβελον. Pind. Ol. 8.

—Διδυμοιο νοον διχομητιν ελεγχον. Nonn. I.

SYN. Διχογυνωμων, διχοφρων, διχοθυμος,
διαβολος.

Διχομηνης.

Πρὸς γὰρ οἱ διχομηνης απ' αιθερος αυγαζυσα
Βαλλε σεληναιη.—Apoll. I. 1231.

SYN. Πανσεληνος.

Διχομηνος, Vid Διχᾶς.

Διχομυθος

—Ελεξε δε—διχομυθα—Eur. Or. 888.

SYN. Διγνωμος, διχογνωμος, αμφιρεπής.
διγλωσσος, διφωνος, διλογος.

Διχορραγῆς.

Διχορραγῆς εκετο χρηπιδων επι. Eur. Herc. f.
1008.

Διχορροπως.

—Μη διχορροπως ιδῶν. Aesc. Ag. 357.

Διχοσφασια.

—Αργαλεισι διχοσφασις κελωνται Αρ. 4 501.

SYN. Ακατασφασια, διασφασις, διχωνια,
διχοφροσυνη, διθυμια, διαφρησις, διαφρηια,
διαφορα, διαμαχη, αμφιβασις, αναχωρησις,
ετερογνωμοσυνη,—αμειλια.

Διχοσφαιτω.

Ηπὲρ μεγαίστη γιγνεται σωτηρια

Οταν γυνή πρὸς ἀνδρα μη διχοσφατῇ. Eur.
M. 15.SYN. Διχογυνωμονῶ, αντ. γυνωμονῶ, διχογοιω
σφασιαζω, διαφερομαι, διίσταμαι, αντικαθη-
μαι, ετεροδοξῶ, ζυμμαχέω, ερίζω.—διαλλατῶ,
δοιαζω, αμφοισω—παραχορδίζω, διορίζω, α-
πορεῶ.

Διχοφρων.

Εκ πατρὸς διχοφρωνι ποτμῶ. Aesc. S. T. 906.

SYN. Διχοβελος, διχοθυμος, διθυμος.

Διφα, Διφος.

—Πανούτ' αρετην πολυκαγγία δῆφαν. Il. λ.
641.—Εἰ σε διφος ανεμεινα χεῖλεα τέρσοι. Theoc.
22. 63

SYN. Εελδωρ, επιθυμια.

E P I T H. Αργαλειω, αζαλεια, αυαλεια, αι-
θωφ. Ξηρά, καρχαλεια, θυμορροτος, κελαιπη,
λυσιμελής, μαλερά.

P H R. Διφαλεια αναγκη.

Διφαλεος,

Μὲς πατὶ διφαλέος—

—Εν λιμνῇ ἀπαλὸν προσεθηκε γυνειον Hom. B. 9.

Διφας, (ἡ Ξηρά γῆ)

—Ανεβραχε διφᾶδος αὐτῶς

Εκ κερυθῆς—Apoll. I. 1147.

Διφιος.

Κῆπι χρωτὶ διφίαν

Κονὴν παλυνας Soph. An. 252.

SYN. Διφῆρς, διφῶδης, διφᾶλεων, επι-
διφιος, πολυδιφιος, ανυδρος, ξηρὸς, αζαλῶς,
καρχαλῶς.

Διφᾶω.

Με διφᾶντα πειν. Anac. 84. 2.

SYN. Καταδιφᾶω.—ἡμερῶ, επιποδῶ, επι-
θυμῶ.

Αδροχα διφᾶλεος θερμαινέτο χεῖλεα κυρῶς—

—Γλῶσσαν εἰς επιμαρτυρα διφῆς

Χεῖλεσιν οργισμενοισι προϊσχαεν ανθεριᾶντος. Non.

Διω, Διομαι, Διημι.

—Πῆρι γὰρ διε ρηυσὶν Αχαιῶν. Π. I. 433:

Μή σε, καὶ ὀπλοτερός περ εἴη, ἀγρόνδε διωμαι.
Od. φ 370.Ου γὰρ τίς με βῆ γέ ἐκῶν αἰκοντα δυνται. Π.
II. 197.SYN. Εκρῶς, αποδῶ, απελαυνω, διωκω,
—φενυα.

Διωγία,

Δ Μ

- Διωγμα.** Διωγμός, Διωκτής.
Τὸ πλῆθὺν μὲν διωγμα τῶν πωλῶν. Eur. Or. 990.
Οἱ μοι διωγμῶν. Ib. 412.
—Καὶ οὐκ ἀνέπαυσε διωκτῆρ. Call. 3. 194.
SYN. Διωξίς, ἀποδιωξίς. ἰωχμὸς, ἐποχλησὶς, κακωσίς, ἐλασίς, ἐπελασίς, πλῆξις, κλησίς, ὤσις, ὠσμὸς, ὠθισμὸς, ὠθῆσις. ἐπηρεσία.
Διωδύτος.
—Καὶ διωδύτος σπαραγμός Soph. Tr. 790.
Διωκω.
Εἰς αὐτὸς γραφὴν Διωκαθῶ γραψάμενος. Ag. N. 1484.
—Διωκω δ' ἐτιν ἐγώ γε. Od. ε. 408.
—Ἰστραρον ἄρμα Διωκῶν. Orph.
SYN. Αποδιωκω, ἐπιδιωκω, καταδιωκω, μεταδιωκω. συνακολουθεῖν, ἐπακολουθεῖν, κατασοεῖν, ἐπιτηδεύω, ἀπελαυνῶ, ἐξορᾶω, ἐκκρῶ, ἐπηρεάζω, διασύρω φυγάδεύω.—ἀναγκάζω.—κατηγόρεω ζήλω.
Διωλυγίος.
Πᾶσα διωλυγίς ἀναπεπλάται ἠπείρου. Ar. 4. 1258.
SYN. Μεγας, μακρὸς, ευρυτενὴς, ἐντονος, χαλεπὸς, δυνός.—σκοτεινός.—ἐξαικτός.
Διωμοτός.
Διωμοτοὶ πλεῖστοι—Soph. Ph. 602.
SYN. Εὐωμοτός, ἐπώμοτος, ἐνορκος, ὀρκωίδης, ὀρκίος, ἐνοχός.
Διωπῆ.
—Διωπῆ δ' ἴα θείων. Il. ε. 381.
Ὅσσοι ἀρισταὶ ἴσαν, Διωπῆ τε. Ρομ. τε. Hom. A. 93.
EPITH. Ερατῆ, εὐπλοκαμος, καλὴ, ξανθὴ, σεμνὴ.
Διωρυμῶς.
Αἱ διωρυμοὶ θείαι. Eur. Ph. 699.
SYN. Παλυνυμῶς.—διαβόητος, περιβόητος, ὀνομαστός, περιφημῶς.
Διωυσσοί. Vid. Βακχός.
Ἡ δὲ Διωυσσοὺν Σεμέλη τέκε—Il. ξ. 325.
Διωρῆς.
Τῶν δ' Ἀμαρυγκειδῆς ἦρχε κρατερὸς Διωρῆς. Il. ε. 622.
Διωνάιος.
—Ἐπὶ πρῶτον αὖτις Διωνάιος Ἀφροδίτης. Dion. 509.

Δ Μ

- Δ ΜΗΤΕΙΡΑ.**
Εἰ μὴ Νυξ δ' Ἀμητῆρα θείῃ ἴσασσι, καὶ ἀνδρῶν. Il. ξ. 259.

Δ Ν Δ Ο

- Δμητῆρ.**
Ἰππῶν τε δ' Ἀμητῆρ' ἰμεναί—Hom. XX. 5.
SYN. Δαμάτωρ, δαμαγῆς, ἀρχών.
Δμητωρ. Nom. pr.
Δμητορι ἰασίδῃ, ὅς Κυπρῷ ἴφι ἀνασσεν. Od. p. 443.
Δμῶν, Δμῶν.
Ἠλθον δ' ἐ δμῶναι λευκώλενας ἐκ μεγάροιο. Od. τ. 60.
Δμῶν ἐπ' ἀλλοτρίᾳς πόλεως.—Eur. Andr. 137.
SYN. Δυλη, δραστέρα, θερραπῆνα, θερραπαίρις, παῖς, παιδίσκη. ἀμφιπόλες.
EPITH. Εὐπλοκαμος, μογερά, ἐπιστόλος.
Δμῶν, Δμῶν.
Καὶ καὶ τὸ δμῶν ἀνδρῶν ἐτι πεφθόμενον. Od. π. 305.
Τεῦ δμῶν ὅς ἀνδρῶν;—Od. ω. 256.
SYN. Δύλος, θῆς, θερρατῶν, σπηδός, ἀμφοίπολος, δραστῆρ μισθῆτις. ἀναγκαῖος.
EPITH. Λυγρὸς, ταλασιφρων, δειπτοφόρος.

Δ Ν

- Δ ΝΟΠΑΛΙΖΩ.**
—Ἄνδρ' δ' ἀνδρ' ἐδνοπαλίζεν. Il. δ. 472.
—Ἡδὲν γὰρ τὰ σαράπεια δνοπαλίζεις. Od. ε. 512.
SYN. Αποπλητῶ, ἀναίρειν. φονεύω.—ἀμφιεννύμι, ἀμπεχῶ. συρραπῶ, περιτινασσω, περιεραφῶ.
Δνοφερὸς.
Ἡτε κατ' αἰγίλιπος πετρῆς δνοφερὸν χεῖρ ὕδωρ. Il. ι. 15.
SYN. Δνοφείος, μελας, μελαγχρῶς, κελαινός, γνοφερὸς, γνοφείδης, ζοφερὸς, ζοφείος, ὀφθαλμῶς, ἀλαμπτός, ἀδύλος, σκοτεινός.
Δνοφος.
Βροτοσυγῆς δνοφοὶ καλυπῖσιν δμῶν. Acis. Ch. 50.
SYN. Αχλὺς, σκοτός.

Δ Ο

- Δ ΟΘΙΗΝ, Δοθίων.**
—Δοθίῃν σκοροδὸν ἠμῶσμενον. Ag. V. 1167.
EX P. Φύμα φλυταιῇ τοιχός.
Δοαζῶ, Δοιαζομαι.
—Δοασσάτο κερδίων εἶναι. Il. γ. 458.
Q99

Οὐδὲ

Οὐδ' ἔτι βυλάς, Ἀλλή δ' οἰαζέσκειν—Ap. 3, 818.
 Εξομένη δ' ἔπειτα δασσάτο, φωνήσεν τε Ib. 769.
 SYN. Δοκῶ. — διασκεπτόμαι. — ακροβόλιζομαι. επιδιδάσκω. διδάσκω.

P H R. — Τοῖο δ' ἔστι Συμῆς

Διχθαδὴν πορφυρὰν ἐπὶ στήθεσσι μενοινῆν. Apoll. Δοιή.

—Εν δ' αὖτε δ' ἐσάσωμεν ἢ ἀπολυσθαι. Il. i. 230.

SYN. Δισαγμός, διχόσασια, ἐνδισασις, ἐνδισαμὸς, ἀμνηχασία, ἀπορία.

Δοιδυξ.

—Καὶ δοιδυκα καὶ κιβωτίον. At. Pl. 711.

SYN. Αλστριβανός. Κοχλίσκιον.

Δοκεῖω.

—Ελίσσόμενον τε δοκεῖ Il. 3. 340.

—Βιν συλασκε δοκεῖω. Hef. a. 480.

SYN. Επιτήρειω, παρατήρειω, ἐφραῶ, ἐπι-
 κλητῶ. προδοκάζω. — δολοπεύω. — φυλάσσομαι,
 προσδεχόμεαι, ἀδεχόμεαι.

Δοκῆ.

—Ερεῶ ὥς μοι δοκῆ ἔναι ἀριστα. Il. i. 103.

SYN. Αρεσκεῖ. ἡδύ, φίλον ἐστὶ.

Δοκεῖω.

—Επεὶ δοκεῖ νίκησμεν Ἐκτορα δ' ἴον. Il. η. 192.

Παῖδα δ' ἐδοξά—Hom. M. 208.

SYN. Δοκαζῶ, δοξαζῶ, καταδοκῶ, ἐνδο-
 μαζῶ, φοικα, ἰσθ' ἀλλομαι, καταφαινομαι, δοκ-
 μαζῶ. κρῶ, ἀνακρίνω, αἰομαι, διαλαμβάνω,
 προλαμβάνω, ὑπολαμβάνω, ἐλπομαι, ἀρεσκῶ.
 προσδοκῶ, κριμίζω, ὑπονοῶ.

Δοκῆμα. Δοκῆσι. (Δοκῆ, Δοκῆ, Poet.)

—Τὰ σέμνα, καὶ δοκημασιν σοφά. Eur. Tr. 411.

Δοκῆσις ἀγῶς λόγων ἦλθε Soph. Oed. T. 697.

—Ἡ δοκῆ κενὴ—ὑπ' ἡλθ' ἐμοί. Eur. El. 747.

SYN. Οἴημα, οἰήσις, ὑπολήψις, προσδοκία,
 ὑπόψις, ὑπορασις, ἐπινοία, ὑπονοία. γνώμη,
 δογμα. δοξά, δοξασμα. εὐδοξία. — σκοπή, α-
 παντήσις.

Δοκίμαζω.

—Δοκίμαζον. ὥσπερ εἴρηται, ποιῶν. Diod. Fr.

SYN. Αποδεχομαι, ἀρεσκομαι, συναίνομαι, ἐν-
 δοκῶ, διαδοκίμαζω, ἐπιδοκίμαζω. — ἀνακρίνω,
 ἐπικρίνω, ἐκκρίνω, διακρίνω, διοράω, ἐξετά-
 ζω, βασανίζω, βασάζω, σέσω, ἀποτιμάω,
 γνώριζω, ἐπαληθεύω. — τιμάω, διατίμαω. — κα-
 τασκοπεύω, κατασκεπτόμαι.

Δοκῆσισοφος

—Νεανίας δοκῆσισοφος. — At. Pa. 44.

Δόκιμος.

—Βροτεον δοκίμον γένος, ἐλπίδι κῆφον. Orph. H.

SYN. Εὐδοκίμος, δίκαιος, ἀγαθός, χρησι-
 μός, τέλειος.

Δοκός.

Εἰλατῖναι τε δοκοί—Od. τ. 38.

SYN. Ἰερίον. — λογχή. — ἐνεδ' ἄρ. βύλησι.
 σκοπή, προσδοκία.

Δολοκτωρ.

Ἐπὶ θεῶν μαρτυρῶν δολοκτωρὸς ἔτοι ἀέκλω. Sth.
 I. i.

Δολερὸς, Δολιός.

Λοξά δ' ὅτι πλεῖον δολερὰς ἐλελίζεν οὐκ ἔτι.
 Mus. 101.

—Προσέφη δολίοις ἐπέσσει. Od. i. 282.

Δολιοφρων, Δολομητής.

Δολιοφρων ποινά. Acsc Ch. 947.

Δολοφρονες καὶ δολομητίδες—Ib. Supp. 758.

Δολοίς.

—Περὶ γὰρ δολοῦντα τέτυκτο. Od. θ. 281.

—Ὅτε δολοῖς πελὲ ποτόμης Hom. B. 50.

Δολομητός.

Νεσσε δολομητὰ κεντρά—Soph. Tr. 852.

Δολοπλόκος, Δολοποιός.

—Δολοπλόκε, μήτηρ ἀναγκῆς. Orph. H.

Δολοποιός ἀναγκῆς. Soph. Tr. 845.

Δολοφραδής, Δολοφρονέων.

Ὁ πτερον ἡεροπευτὰ δολοφραδής. Hom. M. 282.

Τοῖς δὲ δολοφρονέων μετ' ἐπὶ πολυμητίς Οδυσσεύς.
 Od. σ. 51.

Δολῶτις.

—Ἡ δολῶτις ὄντως κορη. Soph. Tr. 1067.

SYN. Δολομηχανός, δολοφραδής, δολομητής,
 δολοφραδῆς, δολοπεύων. — ἀπατηλός, πατρ-
 γος κακοτεχνός.

Δολιόνες

Ἰσθμὸν δ' αὖ πεδίον τε Δολιόνες ἀμφιπερικύβητο.
 Apoll. i. 947.

E P I T H. Εὐξένοι.

Δολιχός.

—Δολιχὴν δὲ δὴν ἀργαλεὴν τε. Od. δ. 393.

Ἡ δολιχὴ νέσος—Od. λ. 171.

SYN. Δινηκῆς, μακρός, μπεδ' ἀνδρῶν, ἐπημ-
 κῆς, ευμηκῆς, προμηκῆς, ἐκτενῆς, ταναός.

Δολιχαυλός.

—Καὶ αἰγανίας δολιχαυλός. Od. i. 156.

Δολιχαυχήν.

Κυκλὸν δολιχαυχέρος γόνον. Eur. Iph. A. 794.

SYN. Δολιχοδέρκας, μακροτραχὴλος.

Δολιχέγγυς

Παίονας ἀνδρας ἀγων δολιχεγγύας—Il. φ. 155.

Δολιχηρετός

Φαιήκας δολιχηρετῆρας—Od. θ. 191.

SYN. Μακροκαπτός.

Δολιχοσκίος

—Προίη δολιχοσκίων ἐγγυος. Il. γ. 346.

Δολοφρονέων

Δολοδύπος. Vid. Ἀρς.

Δολος,

—Σὺς δολος. Ηρη.

Εκτορα δ' ἴον επάυσε μαχῆς.—Π. ο. 14.

SYN. Ἀπάτη, πανουργία, δολοπλοκία, παραλογισμός, κακορραφία, δολωμα. ὑπαγωγή, παρασκευή.

ΕΡΙΤΗ. Ἀμνηχανος, ἀναπυτος, αἰνός, ἀπ' αἰς, αλλοπροσαλλος, αἰπύς, ἀτλητός, ἀθιμικός, ἀγκύλος, δυσπενής, δυσμηχανός, ἐπικλοπός, κλειψικός, γναμλός, λοξός, ἡπεροπτός, κρυφίος, κακός, κρυπταίος, κακοτέχνης, θανατηφόρος, πυκινός, πολυφραγός, πολυειδής, ορφαίος, οξύραπτός, οἰστικός, συγερός, τεχνικός, φαρμακός, φρικτός, φιλοπαίγμων, φθονερός.

Δολοπλοκία. Δολοφροσύνη.

Τῷ δὲ δολοπλοκίᾳ μάλλον ἀπίστω ἄδον. Theog. 226.

—Ζεὺς δ' ἔτι δολοφροσύνῃ ἐποίησεν. Π. τ. 112.

SYN. Δολορραφία. Δολός.

Δολοκτασία.

Ἡ θίμης αὐθεντήσι δολοκτασίας ἱλαίσθαι. Αρ. 4. 480.

Δολοφονός.

Δολοφόνος δὲ λείπτος τυχάν σοι λεγώ. Aesc. Ag. 1138.

Δολωθ.

Γαίης ἐνέσκηψι πολυφραδεύσει δολωθείς. Hef. θ 494.

SYN. Δολίω, πανουργώ, ἀπάτω.

Δολωμα.

—Τῷ δ' ἐπ' αὖ δολωμάτι

Πολλὴς ἀναιρῶν Aesc. Ch. 1003.

SYN. Δολωσις, δολός.

Δολων.

—Δολων Εὐμηδῆος υἱός. Π. κ. 314.

ΕΡΙΤΗ. Δαιψιός, πολυχάλκος, πολυχρυσός.

Δομῶ. Δομῶμαι. Vid. Δεμῶ.

Ὁ δ' Ἀργυρίπταν—δομῶνται. Lyc. 593.

Δομή.

—Κητεσσι δομὴν ἀταλάντοι ἰδέσθαι. Αρ. 3. 1394.

SYN. Δομησις, ἐνδομησις, δομητις, κατασκευασμός, οἰκισμός, οἰκιστήριον, οἰκοδομή, οἰκοδομία, κτίσμα, λιθοδογία, τέχος.—τὸ σωματός συσασίς, καὶ χορεία.

Δομος.

Δυσμενεῖαν ἀνδρῶν πλεῖστος δόμος—Od δ 319.

SYN. Δω. δῶμα, οἶκος, ἐστία. θαλαμή, καλὰ, οροθή, σῶν, σῶνος, ὑπερώς.

ΕΡΙΤΗ. Αἰπύς, αἰπυδύμνος, ἀθάνατος, ἀφρίτος, ἀσπρόεις, ἀσμενός, ἀμυμων, ἀγλαός,

μορφός, ἀσπράς, εὐρῶς, εὐδύμνος, εὐσαθής, εὐτελής, βασιλῆος, γλυκερός, ἱερός, πηκός, λιτοπλάκτος, μελαντελής, κυρτοφός, πῶν, πολυξένος, προσήλος, πλινθυής, πανδοχός, περικαλλής, πυκινός, κρανομήκης, ὑψηλός, ὑπώροφος, ὑπόροφος, σκῆψ, γεγανός, χαλκῆος, χρυσαυγής, χρυσεόσολος.

ΡΗΡ. Θέλεις δομὴς ἀμετρύς,

Χρυσόροφος, γραφῆς τε,

Καὶ ψφιδὸς σοφισμῶς, κ. λ. Naz Hymn. 2.

Δομοσφαλής,

Δεδόκα δ' οὐβρε κλυτὸν δομοσφαλή. Aesc. Ag. 1542.

Δοναξ.

Συμμάρψας δονακίς.—Π. κ. 467.

SYN. Καλαμός, κλάδος, αὐλός—σχόινος—ατρακτός.

ΕΡΙΤΗ. Ἀκροβελής, ἀγκιστροδέτος, δολιχός, ἐπητρίμος, ευκελάδος, εὐτρητός, ἐμπνός, ἔξοφός, ἔξευτῆς, λεπτός, λιγυρός, λιμνοφυής, λαθροκόλος, νομῖος, μελιγρῶς, ὀμβρογῶς, πολυτρητός, τερψίνοος, ὑμνοπόλος, σκιαρός, πολυκαμπύλος, πομπανός.

ΡΗΡ.—Υπο δὲ κηροπλάσας ὀτρίοι δοναξ

Ἀχέτας ὑπνοδόταν νομόν. Aesch.

Δονακεύς, Δονακοίς, Δονακοτρόφης, Δονακοχλῆς, Δονακώδης.

Πὰρ ποταμὸν—δονακῆα. Π. σ. 576.

Δονακοετός Ευρώτα. Eur. Hel. 210.

—Ευρώτα δονακοτρόφῃ ἀγλαὸν αἶν. Theog. 783.

—Δονοκοχλῶα λιπόντες Ευράτα. Eur. I. T. 400.

Χείλος ὑπὲρ ποταμῷ δονακώδῆος—Orph. 798.

SYN. Καλαμώδης, καλαμῶς—ευκίρητος.

Δοναξ.

—Τῷ δὲ τε ποταμῷ δονακί. Π. ρ. 55.

SYN. Διαδονεῶ, δονεῶ, κινεῶ, κινύμαι, ἀνακινεῶ, κλονεῶ, διασείω, διαπρατίνω, ἀνασείω, παλλεῶ, πελεμίζω, εἰσεῶ, σείω, σείω, σείω, παρατῶ.

Δοξασμα

—Οὐκ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι, ἐδ' ἀπὸ δόξης. Π. κ. 324.

Δοξάν ἡμερτὰν ἀγαγοῦντ' ἀπὸ Δελφῶν. Pind. P.

—Τῶν κενὸν δόξασματων. Eur. Fr.

SYN. Δοκητις, ἐκασμός, δόξασια, φημή, τιμή, κλέος, ἐπαινος, ἀξίότης, δογμα, ὑπολήψις, ὑπόνοια.

ΕΡΙΤΗ. Ἀθανάτος, ἀταρῶν, ἀειμνήσος, ἀμειψίος, ἀπλετός, ἀτρεκής, ἐνδοξός, ἐρικυδής, ευαγγεῖος, ἐπηρεχτός, μαλακοφρῶν, πρᾶντος.

ΡΗΡ. Οπισθομύροτον αυχημὰ δόξας. Pind.

Δοξαζω

Ἐπεί περ ἀνέκυρσα, δόξασαν μὲν ἔ. Soph. Ph. 552.

SYN.

SYN. Οιομαι. δοκω, υπονοω.—ενδοξαζω, δοξολογιω, ενδοξολογειν, κυδαινω.

Δορά,

—Και νεδρων δοράς εχεν. Eur. B. 176.

SYN. Διφθειρα, δερμα, χρας.

ΕΡΙΤΗ. Καταστικτος.

Δρατιον.

Ως ταχίς' ανιυ δορατιν. Ag. Pa. 552.

Δορκάλις.

—Και πασης ιχθια δορκάλιδος. Call. Ep. 4.

Δορκάς, Δορξ.

Αιδ' αγκαλαισι δορχάδ' εχυσαι—Eur. B. 698.

Τάν τε χρυσοκαρπον,

Δορκαν ποικιλονωτον,

Συλητρεαν αγρους—Her. f. 376.

Και ζορκάς επ' ιχθιον ηγησασθαι. Call. 3. 97.

SYN. Δορκος, δορκων, αιξ.

ΕΡΙΤΗ. Ταιυκραιρος, ακυπτος.

Δορξ, Vid. Ασκος.

Εν δέ μοι αλφита χεϋον ευραφεισσι δορξισιν.

Od. ε 354

Δορπω, Vid. Δειπνω.

Αλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι εασατε—Od. η. 215.

Δορπισός.

Ευθὺς δ' ἀπὸ δορπισῶ κειραγεν ἐμβάδας. Ag. V.

103.

SYN. Δορπηδός, δορπη. ὥρα τῷ δειπνῷ.

Δορπος, Δορπον.

—Πυματον δ' ἀπλιστατο δορπον. Od. ε. 20.

Τευξισθαι μεγα δορπον—Il. τ. 208.

SYN. Δείπτον τροφή, τροφή, βορά.

Δορυ.

Ευ μὲν τις δορυ θηξασθω.—Il. ε. 382.

—Γῆς, ἥς ἐμὸν κρατεῖ δορυ. Eur. Hipp. 975.

—Ευθυνον αμφῆρες δορυ. Eur. B. 15.

SYN. Δορχη, ακοντιον, εγχος, αιχμή, βε-

λος—σκήπτρον—ναῦς.—ξύλον.

ΕΡΙΤΗ. Αλκιμον, αμφιγυον, ααγές, αρ-

ρηκλον, αφορυκτον, ατερές, αμειλιχον, αρειδές,

αμμαιμακετον, αἰμύλον, αἰματόεν, γναμπῖδον,

βριαρδον, αγγεμαχον, δολιχδον, εὐξοον, εικοσι-

πηχυ, γομφιδειτον, κῆπον, κοῖλον, κραταιον,

καλλιπιοον, κελαινον, ιθυτενές, λαοφόνον, λευγα-

λίου, λοιγιοον, δοδον, μελινον, δερρον, ναυμα-

χον, ομβριμον, οξύ' εν, οξύ, παμφανδον, περι-

μηχες, προτενές, προμαχον, πολυπορον, πολυ-

αινετον, σιβαρδον, σοφ' εν, τρισελές, τηλεπορον,

τολμῆεν, ὑποδρυχιον, φαινον, φονί' εν, χαλκή-

ρες, χαλκοβαρές, κεκορυμμένον χαλκή-

ριγαμείρος.

Ταν δοριγαμείρον Ελεναρ. Aesc. Ag. 694.

Δοριαλωτος, Δοριαλωτος,

ἐπεί σε λεχος δοριαλωτον;

Στερξας ανιχει Σφριος Αρης. Soph. Aj. 211.

Δοριληπῆος, Δορυληπῆος. Δοριληπῆος,

ἥπερ Δοριληπῆος ἐτ' ἦν λοιπῇ. Ib. 146.

Τὴν Δοριληπῆον δυσμῶρον νυμφαν ἐρῶ. Ib. 904.

Δορικτητος, Δορικτητος,

—Δορικτητὴν περ εὔσαν. Il. ι 348.

Δοριθηρατος.

Δοριθηρατος πρὸς Αχαιοῖν. Eur. Hec. 102.

SYN. Αἰχμαλωτος, δεσμωτης· ανδραπόδον.

Δορικτυπος, Δορυκτυπος.

Δορικτυπον αλαλαν Λυκίων. Pind. Nem. 3.

Δοριλυμαντος.

Δοριλυμαντες Δαναων μοχθες. Aesc. Fr.

Δοριμανός, Δοριμαργος, Δοριμησῶρ

Οὐκ ἂν ποθ' Ἑλλας Δοριμαγῆς ἀπωλετο. Eur.

Supp. 485.

—Δοριμαργος Ατα.—Aesc. Supp. 693.

Εὐαλιφ Δοριμησῶρι. Eur. Andr. 1015.

SYN. Δορυμησῶρ. ἰδρις αιχμῆς.

Δοριπαλτος.

—Χερὸς εκ δοριπαλτε. Aesc. Ag. 118.

Δοριπορός.

—Δοριποροῖς ἀσπίσι. Eur. Iph. A. 771:

Δοριτμητος

Δοριτμητος κλει' αρισθης. Aesc. Ch. 345.

Δορυξενός.

Ὅτε πρῶτον μὲν ἡ Δορυξενος

κοινητ' ἀρ' ἡμῖν αἰὲν ἐστὶν ἐστὶα Soph. Oed. C.

659.

Δορυξέος.

Καὶ τις Δορυξέος—Ag. Pa. 446.

Δορυπαγῆς.

Δορυπαγῆς δ' εχοντες—νῆας. Aesc. Supp. 751.

Δορυπετις.

Πολλῶν νεκρῶν ποιῶσα Δορυπετῇ φονον. Eur.

Cyc. 304.

Δορυσθενής.

Αρες—Δορυσθενές, ἦρκος Ολυμπε. Hom. 7. 3.

Δορυσσός.

—Οἶκον Αρηῖ Δορυσσοῖς εἰσὶν ἀτερεῖς. Orph.

822.

—Δορυσσω Αμφιτρυων. Hef. a. 54.

Δορυφός, Δορυφός.

Άγεν κελευει Δορυφορος οπασας. Aesc. Ch.

767.

SYN. Δορυμσχος, Δορυτολμος, Δορυσθενής,

Δορυθαρεής, Δορυμησῶρ, Δοριπορος, Δορυκυλος,

Δορατοφός, ὄπλοφός, ὑπασπιστής, αιχμοφός,

ρος, αιχμητής, φυλαξ, λογχοφός, εγχιστι-

μωρός.

Δορυσσω.

Δορυσσωτων μοχθων αταν.—Soph. Aj. 1207:

Δοσις.

—Και οἱ Δοσις εσσιται εσθλή. Il. κ. 213.

SYN.

SYN. Δῶρον, δῶρεα. ἐπιδόσεις, παροχή. με-
γαλοδωρεά, πολυδωρεά, φιλοδωρεά.
Δοτεῖρα.
Ποτρία Γῆ. παιδῶρε, δοτεῖρα μελιφρονος ολέγ.
Hom. 41. 1.
Δοτήρ.
Καὶ ταμῖαι παρὰ νηυσὶν ἑσάν σιτοιο δοτῆρες.
Il. 7. 44.
SYN. Δότης, ἐπιδότης, δωτήρ. δωτής, δω-
τωρ. βραβευτής, οἰκονόμος. δωρίτης, χορηγός.
παροχός.
Δωλαριον.
Αὐταὶ γέ καὶ τὰ δωλάρια.—Ar. Th. 544.
SYN. Θεραπευτὴν, θεραπευτὴν, παιδα-
ριον, παιδισκαριον.
Δωλεῖα, Δωλευμα, Δωληῖα, Δωλοσυνη.
—Πρὸς οἷα δωλεῖας ζυγα—Χορῆμεν. Soph. Aj.
957.
Γυναικὸς ὦν δωλευμα μὴ κωτιλλί με. Soph. An.
767.
Αμυνὼν πατρίδος δωληῖαν. Anac. 192. 2.
—Αργαλεὴ δ' ἐκ ἐπὶ δωλοσυνη Theog. 1214.
SYN. Δωλοπρεπτεῖα, δωλευσις, δωλῶσις, δη-
τεῖα, θεραπεῖα, οἰκεία. ὑπηρεσία. λατρεία.
εἰλωτεῖα.
ΕΡΙΘΗ. Δωλαῖα.
Δωλευω.
—Εἴτα τοῖς δὲ δωλευω βίη. Soph. El. 1198.
SYN. Θεραπεύω, δητεύω, υπηρετέω, υπερ-
γέω, αἰτέω, διακονέω, λατρεύω. προσκείμεαι.
εἰλωτεύω.
PHR. Θετο μὲν ζυγῷ αυχίνα δῶλον.
Τποδυσσετο δῶλιον ἡμαρ. Apollin.
ἡμαρ ιδεῖν δῶλιον. Eur.
Δρησπριον εργον ὑφαινεῖν. Nonn.
Δωλειος, Δωλιος, Δωλικός.
Οὐδ' ἐτι τοι δῶλιον ἐπιπρέπει εἰσορᾶσθαι.
Εἶδος καὶ μεγεθος.—Od. ω. 251.
—Αμυκεῖν δῶλιον ἡμαρ. Il. ζ. 463.
—Τέτο μὲν τοι δῶλικόν
Ευθὺς πεποικίας.—Ar. R. 755.
Δωλοσυνης.
Τῷ δωλοσυνης πρὸς οἶκον
Κτῆθαισ' ἀφίζομαι. Eur. Hec. 446.
SYN. Δωλοπρεπής, ὑπηρετητικός, αὐδραπο-
δωδής.
Δωλη,
Εἰσὶκε σ' ἡ αλοχον ποιησεται, ἡ ὄγε δῶλην.
Il. γ. 409.
SYN. Δωλὴ, δμωή, οἰκίτις, θεραπνῇ, δρα-
σεια δρησερα, δῆσσαι σπιδός, ἀμφιπολος, εἰ-
λωτίς.

Δωλος.
Ἡ χρημάτων γὰρ δῶλός ἐστι, ἡ τύχη. Eur.
Hec. 864.
SYN. Δμῶς, δερῶς, ἰδρησής. ὑποδρησπῆρ,
οἰκίτης, λατρεύς, ἀμφιπολος, προσπαλος. εἰλῶς.
Δωλοφρων. Vid Δολομητις.
Δωλω.
—Τὺς δὲ δωλωσας ἀγων. Soph. An. 208.
Δωπειω.
Ἡ αὐτὸς δὲ πῆσαι ἀμυνῶν λοιγὸν Ἀχαιοῖς. Il.
γ. 426.
SYN. Ἀπυω, κῆρυπειω. καταχλῶ, κονάβω,
κονάβιζω, κροταλιζω, πλαταγίω, πλαταγιζω,
οἰλοβίω, φορεῶ ἐνδύπειω, δέπειομαι, πιπῶ,
δυσκω.
Δωπημα, Δῶπος.
Πραῖνι τε βαρυκλυπία δωπηματα βροντῶν.
Sibyl.
—Ομαδος καὶ δῶπος ὁρωει. Il. ι. 569.
SYN. Βρομος, βομός. νχῆ, κῆρυπος, παλα-
γος, κονάτος. καταχῆ, φθογγος.
Δωρα τὰ, Δωρατα Vid Δορυ.
Εἰλετο δ' ἀλκιμα δῶρα—Il. π. 139.
Αὐτὰρ ὁ ταμνετο δῶρα—Od. ε. 243.
—Καταχλῆ δὲ δωρατα πυργων. Il. μ. 36.
—Τρῶες δ' ἐπὶ δωρατ' ἔχεναν
Οἷα, παμφανωντα. Il. ε. 618.
Δωρατειος, Δωρειος
Δωρατειον μεγαν ἵππον—Od θ. 512.
Δωρειος ἵππος, κρυπλὸν ἀμπισχων δορυ. Eur.
Tro. 14.
SYN. Δωρειος, ξυλινος, ξυλικός.
Δωρατογλυφος.
Ἡ δ' οἷς τεραμνα δωρατογλυφε σεγης. Lyc. 361.
Δωρηνικός.
Ἀλλ' οὔτε δ' ἡρ' ἀπείσαν δωρηνικός—Il. κ. 357.
ΕΧΡ. Δωρατος βολήν, ἡ μήκος.
Δωρικλυτος, Δωρικλυτος
Κρητων δ' ἰδομενεος δωρικλυτος ηγεμῶντιν Il.
ζ. 645.
Δωροδοκη.
Δωροδοκῆς ἐντοσθεν εὐξου—Od. α. 128.
SYN. Δωροδοκῆς, ὀπλοδοκῆς, σκευοδοκῆς, ζαβα-
ρεῖον.
Δωρυπληκτος.
Λαφυρα δαΐων δωρυπληκτα—Aesc. S. T. 284.
Δοχημή.
—Μείζον ἢν δυοῖν δοχημαῖν. Ar. Eq. 318.
SYN. Παλαιστή, παλαιστής. σπιθαμή.
Δοχημιος, Δοχημός.
Πολλὰ δ' ἀπαντα. καταντα, παρηντά τῷ, δοχ-
μιάτ' ἤλθον. Il. ψ. 116.
Ρ Γ Γ Δοχημός

Δ Ρ

Δ Ρ

Δραστήρ, Δραστής.

—Εξ δὲ δραστήρης ἴσονται. Od. π. 248.

SYN. Δμῶς, δρατῶν.—πρακτῶρ.

Δραστηριος.

Ηκω κλυων τα ἴδενά και δραστηρια. Eur. Or. 1592.

SYN. Δρακινός, δεξιός, ἀνυσινός, εμπρακ-
τος, πρακτικός, ενεργός, ενεργός, περιεργός, εν-
εργητικός, τραπεζιουργός, απεργαστικός, δεινός—
αγνητός, σπευδαίος, φιλοπονος, αγγχίνος, κατα-
τεχνος, επιμελής, ευφυής, ευμηχανός, προθυμός.

Δρασοσυνη.

Δρασοσυνη εκ αν μοι ερισσενεν βρότος αλλος.
Od. ο. 320.

SYN. Αγνητορη.

Δρατῖς.

—Περὶ δε δρατὰ σωματα νηει. Il. ι. 169.

Δραχμή.

—Φορὰ γαρ πριαμένος

Τον δακτυλον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.
Ag. Pl. 885.

Δραω.

Ο Ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν.—Ag. Pl. 87.

SYN. Αἰνω. ὑπηρετω, ἀμφιπολεω. ρεζω,
τευχω. κρατω. παρτῶ—βλεπω.

Δρεπανή, Δρεπανίς, Δρεπανον. Vid. Ἀρπη.

—Οξείας δρεπανας εν χειρὶν έχοντες. Il. σ.
551.

Εν ποτι δρεπανων μεν ογών ευκαμπές έχοιμι.
Od σ. 367.

ΕΡΙΤΗ. Νεοθηγής, πυρολόγος, εκτομής.

Δρεπανουργός.

Ο δε δρεπανουργός, εκ ὁράς, ὡς ἴδεται. Ag. Pa.
547.

Δρεπω, Δρεπομαι.

Φύλλα δε δρεφαιμετοι τερενα δρυός.—Od. μ.
357.

SYN. Αποδρεπω, αποδρεπανίζω, αναλωγω,
τευγαω, αποτρυγαω, ξερίζω, απανθίζω.—πε-
ριζαίνω. τεμνω.

Δριμυλος.

—Ομματα δ' αὐτῷ Δριμυλα και φλογοντα—
Μοίς. ι. 8.

Δριμύς

—Μαλα γαρ δριμύς χολος αἰρεῖ. Il. σ. 322.

SYN. Δεινός, χαλεπός, βλοσυρός, ὠμός, φο-
δρός, ενεργός, διαπυρός, εντονος, απρεπής. τα-
χὺς, οξύς.

Δριων, Δριος.

—Κατα τε δρια παντα καθαιρων. Soph. Tr.
1029.

—Οθι τε δριος ἦν πολυαθῆος ὕλης Od. ξ.
353.

SYN. Αλσος, δρυμός, ὕλη.

ΕΡΙΤΗ. Ερσῆεν.

Δροῖτη.

Αργυροτοχὺ δροίτας.—Aesch. Ag. 1549.

SYN. Φιράτρον, δροῖτη. σορῖς. πυίλος.

Δρομαῖος, Δρομάς.

—Ποτε δη δρομίων ἔπα

Πηδᾷ δρομαῖος.—Eur. Or. 45.

Νυμφαι, πηγᾶται, δρομαῖες.—Orph. H.

SYN. Αελλοπος, θοός, δρομικός, ακυδρομος.

Δρομεύς.

Πρωτην αραξας νυσσαν, ὡς πῆγνός δρομεύς.
Lyc. 15.

SYN. Μεταδρομος, τροχίας. δρομαῖος.

Δρομημα,

Επῆατορ τε δρομηματα Πλαάδος. Eur. Or.
1008.

Δρομος.

—Αφαρ δ' ἵπποισι ταθη δρομος.—Il. ι. 375:

SYN. Δρασμός, φυγή, τροχος. γυμνασιον.

ΕΡΙΤΗ. Ασχίτος, ἀπαλός, ακμαῖος, ἀμ-

φρησιος, ασπιδοδύπος, βαρυγυνος, γυαμπής.

ευσκίος, εναρμονιος, προφοιτικός, ηλιόκατος, ηλιο-

ερόφος, θυτενής, ἰθυκελευθος, ευρύς, λαξός, λαί-

ψυρός, καλλιγαδῖος, καμαδασσός, λαμπαδῖ-

χος, οξύς, οξύκελευθος, παλιμπλαγκτος, πολυ-

πλαγκτος, ὑψιφαής, χρυσοχαλινός, ακύς, ακυ-

ποδῆς.

Δροσιζομαι.

Τεγνυσαι νοτιρῆς σφερῶν

Ρανίσι χορα δροσιζομενοι. Ag. R. 1346.

Δροσρός, Δροσοίς, Δροσώδης.

—Υπερ δροσεροῖο γενεικ. Orph. 225.

Και πεδία δροσοεντα φαινη λαμπέται αἰγλη.

Ap. ι. 1282.

Οθεν δροσώδης ὕδατος εκπεδᾷ νοτίς. Eur. B. 704.

SYN. Ενδροςος, ευδροςος, πολυδροςος, ερ-
σῆς, ὕδρηλος.

Δροσωμων. Vid. Νεφαι. Νυμφαι.

Δροσος.

Ολιγην δροσον πεπωκός. Anac. 43. 3.

SYN. Ερση, πρῶξ. ψαῖς, ψακάς, ψεχάς.

ΕΡΙΤΗ. Ἀπαλή, μαλθακή, χλοεά, πο-

ταμια, ορθία.

Δρυας.

—Πειριθόοντε, Δρυαντά τε ποίμνεα λαῶν. Il.
α. 263.

Δρυικόπος, Δρυτόμος.

—Ανακτος τε δρυκοπέγονος. Lyc. 1378.

Μητι τοι δρυτόμος μεγ' αμείνων, ηῖ βηφι. Il.

ι. 315.

SYN. Δρυοκόπος, ξυλοκόπος, ξυλοτόμος, ξυ-
λοφόρος, ξυλεύς, ξυλεργός, ξυληγός, ξυλοφορτη-

γός, ὕλοφίρος, αλσοκόμος.

Δρυίτος.

Δρυϊτός.

—Αμφὶ δὲ φύλλοις στεφανιμένοι δρυϊνοῖσι.—Αρ.
1. 1123.

SYN. Δρυώδης. Ξυλινός.

Δρικερπτός.

Φηγὼν δὲ καὶ δρυκαρπὰ.—Lyc. 83.

SYN. Βαλανός.

Δρυκολαπίης.

Οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς

Τὸ σκήπτρον τῷ δρυκολαπίῃ. Αἴ. Αἴ. 480.

Δρυμὼν, Δρυμὸς, Δρυον.

—Διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην. II. λ. 118.

—Καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἐκλαυσεν. Theoc. 20. 36.

—Ἀνα δρυα βησπεντα. Hes. ε. 528.

SYN. Δρυμὼν, δριον. ὕλη.

ΕΡΙΤΗ. Λάσιον, οισπόλον.

Δρυογονός.

—Ἐν ὄρεσι δρυογονοῖσι.—Αἴ. Th. 120.

Δρυόχος.

Τὸς πελεκίαι, τὸς κύνες ἐπὶ μεταρῶσιν ἰοῖσιν

Ἰστασχ' ἐξείης, δρυόχης ἄς.—Οἰ. τ. 573.

SYN. Πασσάλος.—πλοῖον, τροπὶς.—πελεκίς.

Δρυπετής.

—Καὶ τὰς δρυπετέας κατεπίνειν. Αἴ. L. 564.

Δρυπτα.

—Αἴ. ἐφελκίς Δρυπτα.—Ερ. Suid.

Δρυπῶ.

—Πρυμνὸν δὲ βραχίονα δρυὸς ἀκακῷ

Δρυπ' ἀπὸ μυωνων.—II. π. 324

SYN. Αποσυρῶ, αποδρυπτομαι, αποκοπῶ,
αποξίω, καταξίω, σπαρασσῶ, ἀσπαρασσῶ, α-
μυτσω.

Δρύς.

Ἡριπε δ', ὥς ὅτε τις δρύς.—II. ν. 389.

ΕΡΙΤΗ. Αζαλεα, αραία, αχρεομός, βα-
θυρικός, ἱερά, ἐρμηαία, εὐπετάλος, εὐπρεμένος,
καλλή, λάσιος, νυμφαία, καλλικομός, καρπο-
τρίφος, πολυγλωσσός, παλαιρατός, σερά, τη-
λιθανσα, ὑψικομός, ὑψικερνός, ὑψιπέτης.
Δικταία.

ΡΗΡ.—Ταναῆς δρυὸς εὐσχιον ὕψος, κ. λ. Ερ.
1. 1.

Δρυτή.

Δρυτὴς κατασκευήμα.—Aesch. Ch. 999.

SYN. Δροίτη, πυελός ξυλινή.

Δρυφακτός, Δρυφαντός.

Εἰδ' ὑπερεπιδῶν τὰς δρυφακτὺς πανταχῷ. Αἴ.
Eq. 672.

SYN. Δρυφακτώμα, κατ' ἄλιν, σανίδωμα,
πυλὶς.—Διαφραγμά, περιφραγμά.—Ξυλινός
θώραξ.

Δρυφασσόμεαι.

—Στέρνα διδρυφαγμένων. Lyc. 758.

SYN. Ασφαλιζόμεαι.

Δ ΤΑΩ.

Ἀλλὰ θεοὶ δύνασι πολυπλαγῆς ἀνθρώπους.
Od. υ. 195.

SYN. Ἀνία, πειζῶ. φλυαρεῖ.

Δυν.

—Ἡ γὰρ με δυν εἶχε πλὴθα πολλή. Od. ξ. 215.

SYN. Ατυχήμα, ἀποτυχία, ἀκλέρωμα,
ἥσσα, ἥτλα, πλῆϊσμα, λυμή, δυσπραξία, δυσ-
παθία, αλγος, ανία, ἐνδία, πονός.

ΕΡΙΤΗ. Αἰνή, λυγρὰ, θυμοβόρος, γυμνο-
ρός, βαρεία, πικρά.

Δυνπαθία.

—Ἐπὶ ξηρῇ γὰρ ἐκεῖτο

Διὶ δὲ δυνπαθίῃ τε καὶ αλγέσιν.—Αἴ. 4. 1395.

SYN. Δυν, κακοπαθία, παθίμα, παθός.

Δυνπαθής. Δυνπαθός.

—Φῦλα δυνπαθεὶν ἀνθρώπων. Ib. 1165.

Εργασίην φθεγγεσα δυνπαθόν.—Hom. M. 483.

SYN. Ἀθλός, δυσπαθής, τλασιπότης, φερε-
πότης, καρτερικός.

Δύμι.

Τυρὴ δ' ὁμοῖν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τευχέα δύμι.
II. π. 64.

SYN. Δυνω, ἐνδυνω, ἐνδυνόμαι, περιδυνω, ὑπο-
δυνω, ἐσδυνω, δυνω, ἐσδυνω, καλᾶδυνω, ὑπο-
δυνω.—ἀμπεχω, περιβαλλομαι, ὑποδυνόμαι.

Δυναμαί.

—Ἀνδρὸς μεγά δυναμεντοῦ. Od. λ. 413.

Δοῖα δ' ἔμ δυναμαί ἰδεῖν.—II. γ. 236.

SYN. Ἰσχυω, ἐξισχυω, ἐχω, σθένω.—εἰπεῖ
μοι.—Δεῖλω.

Δυναμενῇ. Nom. pr.

—Φηρὶσα τέ, δυναμεντῆ. II. σ. 43.

Δυναμὶς, Δυνασις.

—Ὅση δυναμὶς γέ παρῆσι. II. ν. 786.

Δυνασὶν ἀδίκον—ἐφελκων. Eur. Herc. f. 776.

SYN. Ἀλκή, βιά, ἰσχύς, ἐξουσία.—χεφ-
στολος, στρατός.

ΕΡΙΤΗ. Αμφιλαφής, ἀδάμαστος, θεοσδότης.

Δυναστεία.

Πᾶς δ' ἦτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἰδίῳ εἶχον

Ἀρχὴς αὐπτὴ καὶ δυναστείας ἐφ' ἡ; Soph. Oed.
T. 600.

SYN. Ἀρχή, δεσποτεία, ἐπικρατεία, ἰσχύς.
Δυναμὶς.

Δυναστὴς, Δυναστήρ.

—Ἀγῆρας δὲ δύναστας κατεχέει Ὀλυμπὺ
Μαρμαροῖσσι αἰγλαν. Ib. An. 617.

—Ἡλίδος

Δ Τ

Δ Τ

—Ηλίδος Δυνατορες. Eur. I. A. 280.
 S Y N. Αρχηγός, αρχός.
 Δυνατός.
 —Τοῖς δυνατοῖς Οὐκ εἰσὶν πλάθειν. Soph. El. 221.
 S Y N. Δυνήδης.—ὁ κρατῶν. βασιλεύς.
 Δυνω. Vid Δῦμι.
 Δύνει δὲ ποταμόν. Il. o. 219.
 —Θωρηκα παρὶ στήθεσιν ὄδυναν. Il. γ. 332.
 Δυο, Δυο, (Poet.)
 —Ἀσκληπιῦ δυο παῖδες.—Il. ε. 731.
 —Ἐνα και δυο. Ib. 346.
 —Ἐννεοῖς τε δυο ποταμῶν εἰδέσπων. Od. κ. 515.
 —Οὐδὲ δὴ οἶαι. Od. π. 244.
 Δυναιδεα.
 Ἐταρὼν δυοκαίδεκα ἀρίστους. Od. ε. 195.
 Δυναιδεκαμνητος.
 Παντα δυοκαίδεκαμνητον
 Ἀμμευσσαι χροτον. Soph. Tr. 659.
 Δυπῆς.
 Δυπῆαι δ' ἐξ ἀλδς ἐρχομενοι.—Call. Fr.
 S Y N. Ἀριευτήρ, κολυμβητής. Δυτης.
 Δυπῆω.
 —Ἄλλω μιν εἰς ἀλμυρὸν ἀθροῖο ὕδωρ
 Δυπῆοντες κεφαλὰς και στήθεα.—Ar. I. 1008.
 S Y N. Ευθίζω, βαπίζω, καταποντίζω.—
 δῦμι.
 Δυσάγνος.
 Δυσάγνος παῖδ' ἀγνὸν ὀδῆγητῆρα λαχῆσα.
 Orph. H.
 S Y N. Ἀναγνος, ανοστος.
 Δυσάγκομιτος.
 —Ἄϊμα ματρῶν χαμαί
 Δυσάγκομιτον. Aesc. Eum. 263.
 S Y N. Δυσλητος.—δυσιατος.
 Δυσάγκριτος.
 Ἰω Δυσάγκριτοι πονῶ. Ib. Supp. 132.
 S Y N. Δυσδιαγνος.
 Δυσάδελφος.
 Ἰω Δυσάδελφοταται Πασῶν. Ib. S. T. 876.
 Δυσάης.
 —Ζεφυροῖτε Δυσάης. Od. ε. 295.
 S Y N. Δυσπντος. Δυσπνευστος.
 Δυσάβλιος, Δυσάβιν.
 Ω Δυσάβλια τροφαί. Soph. Oed. C. 336.
 —Δυσάβιν μακραίων τε. Ib. 148.
 S Y N. Δυσυχής, ἀθλιος.
 Δυσαιανής.
 —Βοῶν Δυσαιανῆ. Aesc. Pers. 281.
 S Y N. Δυσδρηνητος, Δυσαιαντος.
 Δυσαινητος.
 Ἀνογαμὸς Μηδεια Δυσαινητως ὕμναισις. Orph.
 1337.

S Y N. Δυσωνιτης, απαισιος.
 Δυσά γῆς, Δυσάλητος.
 Δυσάλη τοῦ τυχεῖ μινυρὰ κακὰ θραμενας. Aesc.
 Ag. 1174.
 —Δυσάλητος γὰρ αν—ειπ. Soph. Oed. T. 12.
 S Y N. Δυσάλαςχος, δυσιατος, ἐπιδυνος,
 ὀδυνηρός.—σκληρός, δυσμετακλαστος, ἀπαθής,
 ἀνελπής, ἀναλγής, ἀναλγητος, ασυμπαθής.
 Δυσάλωτος.
 Κακῶν και υἱοῖ Δυσάλωτος υἱός. Soph. Oed.
 C. 1801.
 S Y N. Δυσληπτος, δυσπορθητος. ἀμετοχος.
 Δυσάμμορος.
 Μητηρ θ' ἡ μιν εἰκτε Δυσάμμορος.—Il. χ. 428.
 S Y N. Δυσάμμορος, δυσμορος, κακομοιρος,
 δυσκληρος, δυσυχής.
 Δυσαντης.
 —Δυσαντῆ κυματος ὄρμη. Muf. 324.
 S Y N. Δυσπροσιτος. φεβερός. χαλεπός. τρα-
 χύς.
 Δυσάπαλλακτος.
 —Ἐν Δυσάπαλλακτοῖς ὀδυνας. Soph. Tr. 976.
 S Y N. Δυσιατος, ανιατος.
 Δυσαρεις.
 —Μεγάλας και Δυσαρεις Δαιμονας. Aesc.
 Eum. 931.
 S Y N. Δυσροπος, δυσκλογισος, δυσδιαγνω-
 σος, δυσχερής, δυσκολος, δυσηλεγός, βαρυ-
 φρων, χαλεπός.
 Δυσαριστοκενα.
 —Ω μοι Δυσαριστοκενα. Il. α. 54.
 Δυσαρκτος.
 —Φερεισι γὰρ νικωμενον
 Φερεις Δυσαρκτοι. Aesc. Ch. 1024.
 S Y N. Δυσπαθής, ανηκοος.
 Δυσασχίτος.
 —Οδμή δὲ Δυσασχίτος αἰθὶ λελεπῆ. Ar. 2. 272.
 S Y N. Δυσάσασχίτος, δυσφορητος, Δυσασχής.
 Δυσάτιμος.
 Κλυος πατρῴης Δυσάτιμης. Aesc. Ch. 441.
 Δυσάυλος.
 Δυσάυλων παγων αἰθρια. Soph. An. 363.
 S Y N. Δυσάυλισος.
 Δυσάυχης.
 —Οἷοίτε Δυσάυχίς αλλοι εἰσιν. Ar. 3. 975.
 E X P. Οι καυχωμενοι αλαζονικῶς εν ἑτέρων
 διαβολαῖς.
 Δυσάχβης.
 Ἐπαθῆμιν παθος Δυσάχβης. Aesc. Eum. 145.
 S Y N. Δυσάσασχίτος, Δυσάσχος, Δυσάσχίτος,
 Δυσάσιος.
 Δυσάστος, Δυσάσκατος. (Vid. Μυγδονη)
 Ἰω, Περσὶς αἶα Δυσάστος. Ib. P. 1078.
 S I I S Y N.

Δ Τ

SYN. Δυσμελέτος, δυσδιαλέτος, δυσμε-
λέτος, αλάτος, δυσμελέτος, δυσμελέτος. δυσ-
χερής, ατρελής, τραχής.
Δυσδαύκτος
Τῶν δὲ δυσδαύκτων βοῶντα—Ib. 575.
SYN. Θρηνητικός.
Δυσδελία.
Ἀλλ' ἐὰν καὶ τὴν ἐξ ἐμῶν δυσδελίαν
Πάθων το δεινὸν τέτο—Soph. An. 95.
SYN. Αδελία, κακοδελία.
Δυσδωλος.
Τοῖσι δὲ δυσδωλὸς καὶ τρηχὺς—Hom. 41. 3.
SYN. Ακαρπός.
Δυσγαμός. Vid. Δυστυμός.
Δυσγαμὸν αἰσχὺς ἐλάσῃ Ἑλλάδι—Eur. Tr. 1114.
Δυσγενία
Τὴν δυσγενίαν τὴν ἐμὴν αἰσχυνεται. Soph.
Oed. T. 1098.
SYN. Αγενία.
Δυσγενής,
Διδὺς γὰρ μὲν δὴ, δυσγενὲς μηδὲν δίδω. Eur.
Hel. 1275.
SYN. Αγενής, ανελευθερός, δυσκλής, εχθρός.
Δυσγονία, Δυσγνωσία
Δυσγονίαν ὅτι τὴν ἐμὴν ἰσεται. Eur. Herc. f.
1107.
—Ἐκτοὶ δὲ ματὸς δυσγονίαν
Εἶχον προσηπ. Ib. El. 767.
SYN. Ανοία, αγνωσία.
Δυσδαίμονια.
Μεταβαλλὰς δυσδαίμονια. Ib. Iph. T. 1120.
SYN. Δυσυχία, δυσπραξία.
Δυσδαίμων
Πρὸς τῇ σῇ δυσδαίμονι μοιρα. Soph. Oed. T.
1325.
SYN. Δυσποτμός, αθλός.
Δυσδακρυτός.
Ψῆγμα δυσδακρυτόν
Ἀντηνὸς σποδῶ—Aesc. Ag. 451.
SYN. Αξιοθρήνος.
Δυσδαμαρ.
Ἀνὴρ τὸ δυσδαμαρτός αὐτ' ἀνδρὸς πρὸς. Ib.
1328.
SYN. Δυσγαμός, δυσνυμός.
Δυσδέρος.
Δυσδέρος καὶ δυσμιλός. Ib. 755.
Δυσδεμάτος
Σὺ δ' ὦδ' αὐτός καὶ δυσδεμάτος χροα. Eur.
El. 1107.
SYN. Δυσέμων, ἀχίτων, ἀχίμων.
Δυσελπίς.
Καὶ τότε μὲν δυσελπίς—Aesc. Ch. 410.
SYN. Αρελπίσις, κθαρήσις, δυσέρσις.

Δ Τ

Δυσεκπεράντος, Δυσέκηντος.
Τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν παθὸς
Παρόν, δυσεκπεράντων ἐρχεται βίη. Eur. Hfr.
678.
Δυσέκηντος δυσέκηντος ἐλκεται δέθεις Ib. 1237.
SYN. Ατρελότητος.—Δυσεπαιχτός, δυσελυτός,
δυσήντος.
Δυσέξοδος.
—Τὰς δυσέξοδους—Ζητῶν καλυθεῖς. Lyc. 1099.
SYN. Ανεξοδος, δυσέκλετος.
Δυσεργός
Ἡ καὶ χαῖμα δυσεργόν—Bion 6. 5.
SYN. Δυσεργής.—Δυσεργατός, δυσχερής.
Δυσκολός
Δυστερίσις. Vid. Δυσμαχός.
Τὸ δυστερίσιον, αἶμα φύσων Ἀρης. Soph. El. 1401.
Δυστερός
—Δυστερότα των αἰτόλων ἀνδρῶν καλεῖται.
Theoc. 6. 7.
SYN. Ερωμανής.
Δυσευνητερός.
—Δυσευνητερός παντρός πρὸς αἰσ. S. T.
299.
SYN. Δυσευνητός.
Δυσφύρατος.
Λυκὴ καλεῖται, πολεμικὸς δυσφύρατος. Eur. R.
212.
SYN. Δυσφύρατος, ἀντιφύρατος, δυσφύρατος.
Δυσφύρατος, δυσφύρατος
Δυσζήλος
Δυσζήλος γὰρ τ' ἐμὴν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων.
Od. n. 307.
SYN. Κακοζήλος, ἀντιζήλος, φθονερός, φιλοπό-
κος.
Δυσηλεγής
—Θανατὸν γὰρ δυσηλεγία—Hom. A. 367.
—Δυσηλεγεῖν τε πολίτην. Theoc. 793.
SYN. Δυσαλγής, ἀλγεῖας, δυσφύρατος, δυσ-
τρός, χαλεπός, κακοήγος, μακροκοιμήτος.
Δυσήλιος.
—Ὅταν ἡ Δυσήλιος ἐν πύλαις
Καὶ σάλευν πόλιν—Eur. R. 247.
SYN. Αηλός.
Δυσημερίος
Σφιγγὰ δυσημερίαν. Arist. R. 1320.
Δυσημέριος
Ἀκτὴν αἰγυγίαν τε δυσημέριαν—Ar. 1. 593.
SYN. Δυσαραχός, ἀντιμυζήτης.
Δυσήτης.
Γάμος δυσήτης—Aesc. Supp. 1071.
Δυσήτης.
Αὐτὰρ ἐγὼ τοῖσι δυσήτης—Call. 4. 268.
SYN. Αηρητός.

Δυσήτης

Δ Τ

Δυσήχης.

—Οὐ πολὺ μοι Δυσήχιος ἐμνωόντα. II. 6. 686.

S Y N. Δυσκελᾶδος, κακοῦχος, βαρυὺχος βαρυδρόμος, κακρόφρονος.

Δυσθαλπής.

Ἡ καὶ χειμῶνος δυσθαλπίος—II. p. 549.

S Y N. Δυσθερμᾶτος, ψυχρὸς, ψυχρὸς, ῥιγίος, κακοθαλπίος.

Δυσθάνατος.

Δυσθάνατων κρατῆρων πληρωμένα. —Eur. I.

1051.

S Y N. Θανατηφόρος.—δυσθνήσκων.

Δυσθῆατος.

Ὁ Δυσθῆατος ὄμμα—Soph. Aj. 1023.

S Y N. Δυσπροσότης, φρικώδης, φθέρης, δεινός

Δυσθῆος

Ὁ Δυσθῆος μίσημα—Soph. El. 291:

S Y N. Ασείδης, ἀθεός, κακός, κακοδαίμων.—δυσθῆατος Schol.

Δυσθεραπεύτος.

—Δυσθεραπεύτος Αἴας. Soph. Aj. 614.

S Y N. Αἰθεραπεύτος, αἰατός, δυσίατος, ἀκαθής, δυσαλθής, δυσαλθής, δυσήλος, ἀνηκετός.

Δυσθνήσκων.

Θερμὸς δὲ κενὸς δεισποτὴ παρὰ σφαγαῖς
Βαλλεῖ με δυσθνήσκοτος αἵματος νύ. Eur. R.
791.

Δυσθρηνητός.

—Δυσθρηνητοῖς ὧς θρηνοῖς ἐγκύμαι. Eur. I. T.

143

S Y N. Πολυδάκρυτος, δυσαιανής, δυσοκίρρος, δυσαιακτός.

Δυσθροός

Αἰανὶ Δυσθροά βαγμάτα. Aesc. Perf. 639.

S Y N. Κακοθροός, κακοῦχός.—γοερός.

Δυσθυμῖα.

Καὶ μὴ πελαγεῖ μητρὶ δυσθυμῖαν. Eur. M 91.
S Y N. Ἀνελπίζω, ἀκνδεῖα, λυπιομαί, δυσκολαίω, δυσφρονέω—ἀθυμῖα, ἐκψύχω.

Δυσθυμία.

Πρὶν εἰθὼν συμμαχοῖς δυσθυμῖαν. Eur. Supp.
696.

S Y N. Δυσελπίστια, βαθυθυμία, ἀθυμία, δυσφροσύνη, λυπή.

Δυσθυμός

Σὲ δυσθυμὸν τίκτω' αὐτὸν.

Ψυχὰ πολέμου. Soph. El. 280.

S Y N. Αἰθυμός, βαρυθυμός, ἀγρωτός, δυσκῆδης, νυκταχθής, σκληρός, δυσφρον, κακοθυλός, δυσμητής, δυστήρ, οργίλος.

Δ Τ

Δυσίατος. Vid. Δυσθεραπεύτος.

—Κακὸν ἀφ' ἑστὸν φιλοῖσι, δυσίατον. Aesc. Ag.
1112.

Δυσίμερος.

—Ἀτὴς πῆμα δυσίμερον.—Apoll. 4. 3.

S Y N. Δυσερατός.—δυσερας.

Δυσίς.

—Ἡλιῷ—δυσίς τε καὶ ἀήολαι—Ib. 1. 85.

S Y N. Καταδυσίς, δυσμή.

E P I T H. Αχλυοπέζα, αχλυοίσσα, κυανώπης, ἀκαμάτος.

Δυσκαθάριος.

Ἰὼ, δυσκαθάριος Ἀδελμῖν. Soph. An. 1195.

S Y N. Ἀκαθάριος.

Δυσκαπνός,

Δυσκαπνοὶς δῶμασι. Aesc. Ag. 783.

S Y N. Πενίχρως.

Δυσκαταπαυσός.

Μεγλοσπλαγχνός, δυσκαταπαυσὸς ψυχῇ.

Eur. M. 109.

S Y N. Ἀπαυσός, ἀτίθασσεντος.

Δυσκελᾶδος. Vid. Δυσήχης.

Οἱ δὲ φάβω Δυσκελᾶδ' ἐμνησάντο.—II. 6. 357.

Δυσκηδής

—Ἐν ποταμῷ δυσκηδία ρυκτα φυλάξα. Od. 6.
465.

S Y N. Πολυκηδής, πολυμερίμνος, χαλεπός, κακωτικός, δυσφυλακτός.

Δυσκῆλος. Vid. Δυσθεραπεύτος.

—Μηδ' ὑπερθυμὸς ἀγαν

Θεὸν βροτῶν γῆστοι δυσκῆλ' ἔχονα. Aesc.
Eum. 828.

Δυσκίνητος.

Ἀδὴ δυσκίνητε—Er. 1. 3.

S Y N. Ἀμαλκίτης, δυσρόπος, χαλεπός, δυσκολοκαμπής, δυσαναγωγός.

Δυσκλῆδης

Δυσκλῆα, Ἀργὸς ἵκεσθαι.—II. 6. 115.

S Y N. Ἀκλῆς, ἀτίμος, ἀδόξος, κακοδόξος, δυσκλυτός, ἀπρεπής.

Δυσκλῆα. Vid. Ἀδοξία.

—Ἐξαναψ—δυσκλῆαν εἰσαί. Eur. Or. 828.

Δυσκολαίνω.

Τι δυσκολαίνεις; Arist. N. 36.

S Y N. Δυσροπαῖω, δυσχεραῖω, δυσφοραῖω.

Δυσκολοκαμπής. Vid. Δυσκίνητος.

—Ταύτας τὰς δυσκολοκαμπέας. Ib. 967.

Δυσκολοκοίτης

—Δυσκολοκοίτη τε μερίμνη. Ib. 419.

S Y N. Παναγρυπτός, θυμοδαής.

Δυσκόλος

Πενταφρον καὶ γῆρας ἐστὶ δυσκόλος. Sent.

S Y N.

Δ Τ

SYN. Αργαλίας, δυσφορος, δυσπληγής, α-
γριος. δυσραπελος. δυσαρτος. ανδής. δυσ-
χερής.
Δυσκομισος. Vid. Δυσφορος.
—Επί κρατί μοι
Ποτμος δυσκομισος εσπλάτο. Soph. An. 1347.
Δυσκυμαντος.
Εν νυκτί δυσκυμαντα δ' ωραει κακά. Aesc. Ag.
662.
Δυσκριτος.
Δυσκριτ' ἔμοιγε δυσανα. Soph. Tr. 966
SYN. Δυσκαταληπτος, δυσγνωτος, δυσση-
τος, δυσδαιτητος.
Δυσλεκτος.
—Λέξας δυσλεκτα φιλοισιν. Aesc. Pers. 704.
SYN. Δυσρητος, δυσφατος.
Δυσλογισος,
Και πρὸς τι δ. σλογισον ὦδ' ἤξεν χερα. Soph.
Aj. 40.
SYN. Δυσβελος, δυσσυλλογισος, δυσκατα-
νοητος.
Δυσλοφος.
—Και ζευγλην δυσλοπον αμφιτιθε. Theog. 846.
Δυσλοφος.
—Δυσλοφος φερει κακά. Eur. Tro. 303.
Δυσλυτος.
Και δυσλυτος εχουσα τας διαλλαγάς. Eur. Ph.
388.
SYN. Δυσκυλτος, αλυτος.
Δυσμαθω.
Αντὸν μιν ἐν ὁρῶσα δυσμαθεὶς ἐμὶ. Aesc. Ch.
223.
SYN. Απιστω, αγνωσσω.
Δυσμαχίω.
Θεοῖσι δυσμαχῶντες.—Soph. Tr. 499.
SYN. Αντισατιω, αντιτατω, φιλομαχίω,
φιλονεικίω.
Δυσμαχος.
Δανόν το πλῆθος, ξυν δολφ τε δυσμαχον. Eur.
Hec. 883.
SYN. Δυσμαχητος, δυσεριος, δυσεπιχωρη-
τος, δυσπαλαιος, δυσκαταγνωσιος, δυσπαλε-
μος, δυσμεταχειρισος, φιλονεικος.
Δυσμενεια.
Αλλ' ἢ γὰρ ἐκ σὺ δυσμενεα, και τα σα
Εργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βίη. Soph.
El. 621.
SYN. Δυστοια, κακοτοια, εχθρα. μισος.
Δυσμενεων, Δυσμενής.
Δυσμενεων κακ' ἐρεξεν.—Αχαιός. Od. ε. 72.
Δυσμενείας δ' ανδρείς σχειδὸν εἵσται.—Il. κ. 100.
SYN. Εχθρός, πολέμιος, απεχθής.

Δ Τ

ΕΡΙΤΗ. Ασπονδος, αμυλικτος, ευγυρής,
βροτοκτόνος.
Δυσμή. Vid. Δυσσις.
Δωδὲκ' ἀπ' ανταλίων αχει δυσμῶν ἄλλα δηρ-
πων. Orph. H.
Δυσμητης, Δυσμητωρ.
Μῆτερ ἐμὴ, δυσμητερ.—Od. ι. 97.
—Εν δυσματορος κοτε τυχεῖν. Aesc. Supp. 70.
Δυσμηχανῶ.
—Ἐπεὶ δυσμηχανῶ
Λογισι τον θανντ' ανισάται παλιν. Aesc. Ag.
1369.
SYN. Ματαισκοπων. Περυγίχῳ. ε δυναμα.
Δυσμισητης.
Φαλαίνα δυσμισητης.—Lyc. 841.
SYN. Δυσμενής, ευγυρής.
Δυσμοιρος, Δυσμορος. Vid. Αιτομορος.
Δυσμοιρος ισθι μάλλον η κακηγορος. Sent.
SYN. Δυσαμμορος, δυσυχής, κακοθατατος-
αθλιος.
Δυσμορφος. Vid. Αμορφος.
Δυσμορφος ἐστὶ μάλλον η καλὸς καλός. Sent.
Δυσνιπλος.
Χαλκὴς ὁπῶς δυσνιπλον ἐκ δελτε γραφήν. Soph.
Tr. 696.
SYN. Δυσπαλαιπλος, ανξαλειπλος, δυσεξε-
τηλος.
Δυστοια.
—Εμοί—δυστοια μη προσεσιν.—Soph. El. 656.
SYN. Κακοτοια, δυσμεινεια, κακεντρεχια,
κακορεαφια, επιχαιρικακια. Κακοβουλια.
Δυστομια.
Ὡς κακὰ πλεῖστα πολει δυστομια παριχει.
Solon.
Δυστομος.
—Αυτίκα θειοὶ
Εσσανται θαλαμοι νυμφῶν δια δυστομια φύλα.
Sibyl. l. 7.
SYN. Ανομος, κακοτομος, παρατομος.
Δυστοος.
Τον τῆδε δυστον και τον ευμενῆ πολε. Soph.
An. 218.
SYN. Δυσμενής, εχθρός.
Δυστοσλος.
Δυστοσλον αυτοῖς ποσλον εμβάλων δελω. Eur.
Tr. 75.
Δυστυμφος.
Νυμφαιοι, εμοι δυστυμφον. Ib. I. T. 216.
SYN. Δυσγαμος. κακονυμφος.
Δυστυμβλητος.
Κεπος δι' δυστυμβλητων εξητηγ' ετα. Eur. Dia.
10.

SYN.

Δ Τ

SYN. Δυσξυμβολος, δυσσηκτος, δυσσημαρ-
τος, δυσσηρευνητος.

Δυσξυνετος.

Οτε δυσξυνετα ξυνετος μελος εγνωσ

Σφιγγος.—Eur. Ph. 1529

SYN. Ασυνητος, ασαφής, δυσσηκτος, δυσερ-
μνηυτος.

Δυσσηδοπαταλος.

Λαχη δειν—δυσσηδοπαταλα

Δερκομενοι και δυσσημαρτος ομω. Aesc. Eum.
190.

SYN. Δυσπαρβατος, δυσξυνετος, τραχύς.

Δυσσηδος.

—Δυσσηδομοις θηρησι συγκαοιμωμενοις. Lyc. 849.

SYN. Δυσσημος, δυσσηδης, εσσηδης, βαρυ-
σηδης, βαρυσσημος, κακσημος, προσσηδης, μυ-
σηδης.

Δυσσηζω.

—Τι λασκων ; δυσσηζων. Eur. R. 724.

SYN. Δυσσηφοω, δυσσηχραινω, υπσηπεινω. φο-
βσημαι.

Δυσσημιος.

Δυσσημιος τυχας. Aesc. Ch. 945.

SYN. Δυσσηρευνητος, δυσσηδος.

Δυσσησιος. Vid. Δυσσηφορος.

—Πηλ. ων δ' ελεξεν

Δυσσησιων ποιων αθλα. Soph. Ph. 514.

Δυσσημρος.

—Και δυσσημρσα φευγειν βειλη. Ib. An. 365.

Δυσσημιλος.

Δυσσηδρος και δυσσημιλος. Aesc. Ag. 756.

SYN. Δυσσημιλητος, αμειληκτος, ακοινηκτος.
δυσσηρησιος, δυσσητεκνιος.

Δυσσηργος.

—Ανηρ δυσσηργος εν γηρα βαρύς. Soph. Aj 1036.

SYN. Βαρυσημος, οςσηχολος.

Δυσσηρνις.

Η δυσσηρνις εδς

Ευσηυκλια δωρος. Aesc. S. T. 845.

Δυσσηρραιος.

Δυσσηρραια δ' αμφι τρυχη

Ταδς σκοτι κρειβσημαι.—Eur. Ph. 337.

SYN. Δυσσηρραιος, μελαγγχης, μελανοφρος.
μελας, αφανής.

Δυσσηρρεια.

—Βοής τε και δυσσηρρειας γεμων. Soph. Ph. 897.

SYN. Δυσσηρρεια, βρωμος.

Δυσσηρρυσος.

Ιω σκοτε κρεφος εμνη.—

—Αδαμαρρυσος και δυσσηρρυσος. Ib. Oed. T. 1339.

SYN. Δυσσηρρυσος, ατελειυτητος.

Δυσσηρρυσος, Δυσσηρρυσος.

Ουδεν γαρ γεμιστην υπερ τεκνη γοασσας.

Πηλη. δυσσηρρυσος.—Molch. 4. 84.

Δ Τ

—Και γαρ τα Πυθοκραντα, δυσσηρρυσος δ' ομω.
Aesc. Ag. 1264.

SYN. Δυσσηρρυσος, κακοπαθής.—δυσσηρρυσος.

Δυσσηρρυσος, Δυσσηρρυσος.

Ω δυσσηρρυσος γηρας.—Eur. Supp. 1108.

—Δυσσηρρυσος δ' εγινετα. Pind. P. 4.

SYN. Δυσσηρρυσος, ακαταπαλαισιος, δυσσηρ-
ρυσος, αρηαλός, ακαταγνησιος, δυσσηρρυσος, σκληρος, δυσσηρρυσος.

Δυσσηρρυσος

—Δυσσηρρυσος δολοι. Aesc. Eum. 882.

SYN. Δυσσηρρυσος, κακοτεχνης, δυσσηρρυσος.

Δυσσηρρυσος

—Μεσα δυσσηρρυσος δηφ. Ib. 562.

Δυσσηρρυσος.

Δυσσηρρυσος φρεσι. Aesc. Supp. 113.

SYN. Δυσσηρρυσος, αβυλος.

Δυσσηρρυσος.

Διδς γαρ δυσσηρρυσος φρεσι. Aesc. Pr. 34.

SYN. Απαραιτητος, αμειληκτος, αμει-
ληκος, χαλεπός.

Δυσσηρρυσος.

Δυσσηρρυσος δ' εγινετα. Pind. P. 4.

Sent

SYN. Δυσσηρρυσος, δυσσηρρυσος.

Δυσσηρρυσος.

Τα δυσσηρρυσος λεκτρον.—Soph. Tr. 804.

SYN. Απαισιος, δυσσηρρυσος.

Δυσσηρρυσος, Δυσσηρρυσος.

—Και δυσσηρρυσος βροτεις. Aesc. Eum. 387.

Εν δυσσηρρυσος—οικτος. Ib. Supp. 391.

SYN. Δυσσηρρυσος, δυσσηρρυσος.

Δυσσηρρυσος.

Δυσσηρρυσος, εδς αμειλη.—Il. γ. 39.

Δυσσηρρυσος.

Δυσσηρρυσος εδς συγγονων Εριννυν. Aesc. Ag.
1199.

SYN. Αχρηστος.

Δυσσηρρυσος.

—Ει και δυσσηρρυσος ειη. Il. π. 748.

SYN. Δυσσηρρυσος, δυσσηρρυσος, δυσσηρρυσος.

Δυσσηρρυσος, δυσσηρρυσος, χαλεπός, μεμνημοιρος.

Δυσσηρρυσος.

—Εκ δολε—δυσσηρρυσος. Pind. P. 11.

SYN. Πολυσηρρυσος, πολυσηρρυσος.

Δυσσηρρυσος.

Τον αμνηρρυσος ειχουα

Δυσσηρρυσος ειχουα.—Eur. M. 648.

SYN. Δυσσηρρυσος, δυσσηρρυσος, δυσσηρρυσος.

Δυσσηρρυσος.

—Μαθιν γαρ, εδς αν, ε δυσσηρρυσος. Soph.

Aj. 1065.

T t t

SYN

Δ Υ

- ΣΥΝ.** Δυσχερής, δυσκολός.
Δυσπετής.
 Η δυσπετής αν τὴς ἐμὲς ἀθλὸς φοροῖς. Aesc. Pr. 771.
Δυσπινής.
 —Εἶτ' ἔλυσε δυσπινὴς σολάς. Soph. Oed. C. 1688.
ΣΥΝ. Αὐχμηρὸς, πιναρὸς, ρυπαρὸς.
Δυσπημα.
 Περμπεν δε δυσπηματ' ἀμνηχαιῶς ἐμοί. Aesc. Eum. 484.
Δυσπλαιος.
 Φραζέ τῶ δυσπλαιῶ παρθενῶ. Aesc. Pr. 609.
ΣΥΝ. Αλητής, αλητής.
Δυσπλήτης.
 —Εἰς ναπὲς δυσπλητιδᾶς — Lyc. 1452.
ΣΥΝ. Καταπληκτική, τραχὺς, δασυπλήτης.
Δυσπρος, Δυσπνός.
 —Δυσπνός θρησσαις — πνοαίς. Soph. An. 595.
 Δυσπνός ἰκανῶ κῦφον ἐξάρας ποδα. Ib. 230.
ΣΥΝ. Δυσανής, δυσπνοϊκός, ὑπερασθμός.
Δυσπολεμτος, Δυσπολεμος.
 Πρακτορὰ τε σκεπὸν δυσπολεμτον. Aesc. Supp. 657.
 Δυσπολεμτον δὴ γένος τῶν Περσῶν. Aesc. P. 1088.
ΣΥΝ. Δυσμαχος. — Δυσυχὴς ἢ κακωδὲς πολέμῳ.
Δυσπονός, Δυσπονος, Δυσπονητος.
 Δυσπονός καματοῦ. — Od. ε. 493.
 Ω ποιοι βροτῶν δυσπονοι. Soph. An. 1288.
 Τὴν δυσπονητον ἐξέτ' ἀμφ' ἐμοί τροφήν. Soph. Oed. C. 1685.
ΣΥΝ. Πολυπονος, ἀτυπονος, πολυκμητος, αλγώνος.
Δυσποτμος.
 —Ἰσθὶ δυσποτμὸς γηγῶς. Soph. Oed. T. 1205.
 Δυσποτμὸς μένον, Ἀδωνι. — Bion. 1. 44.
ΣΥΝ. Δυσυχής, δυσαιμμορος, ἀθλιος.
Δυσποτος.
 Βοσκειν φεροίμαν ποματος δυσποτη. Aesc. Eum. 266.
Δυσπραγιῶ.
 Τῶ δυσπραγιῶντι δ' ἐπισυναχῶν
 Πᾶς τις ἴτοιμος — Aesc. Ag. 799.
ΣΥΝ. Δυσυχῶ.
Δυσπραξία, Δυσπραγία.
 Οἱμοὶ κελυθὸς τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας. Soph. Oed. C. 1464.
ΣΥΝ. Δυσυχία, δυσημερία, λαβή.
Δυσπροσιτος.
 Δυσπροσιτος ἴσῳ τε κλειδρον σπαριος. Eur. I. A. 345.

Δ Υ

- ΣΥΝ.** Δυσταμιλος, δυσπροσπείλατος, δυσσύντατος, δυσπροσδοτος, δυσπνιτικὸς, ἀπεντινέτες.
Δυσπροσιτος.
 Το δυσπροσιτον κῆπροσπυρον σίμα. Soph. Oed. C. 1342.
ΣΥΝ. Δυσπροσιτος, δυσσισιος.
Δυσπροσιτος.
 —Δυσπροσιτὴ' οὐκ ἐρατα. Soph. El. 462.
ΣΥΝ. Δυσθεατος.
Δυσπροσωπος.
 —Μηδὲ με καρα
 Τὸ δυσπροσωπον ἐσορῶν ἀτιμασθῆς. Soph. Oed. C. 250.
Δυσσεβία, Δυσσεβία.
 —Τὸ δ' εὐσεβῆς
 Τῆς δυσσεβείας ἀνθελῶ. Eur. Cyc. 310.
 —Και δυσσεβία ἀλεγεινή. Sibyl. 1. 1.
ΣΥΝ. Δυσσεβία, ἀσεβία, θεοσεχθρία.
ΕΡΙΤΗ. Ὑπεροπλος.
Δυσσεβία.
 Ἀλλ' ἐκδιδάχθῃ δῆτα δυσσεβῶν; — Soph. Tr. 1261.
ΣΥΝ. Ἀνοσιμεργῶν, θεοβλαβῶν, ἀσεπῶν.
Δυσσεβῆς. Vid. Ἀθῆας.
 Ἰ. ὡς δῆτ' ἐκεῖνῳ δυσσεβῇ τιμᾶς χαριν; Ib. An. 520.
Δυσσος.
 Ω μοι ἐγὼ τὶ παθῶ; τὶ οὐ δύσσοος; — Theoc. 3. 24.
ΕΧΡ. Κακοδαίμων δυσσώρως σωζόμενος.
Δυσσάλας, Δυσήνος, Δυσλημνῶν.
 Τὴν δυσσάλασαν δαίτα — Soph. El. 286.
 Ἐκτορ, ἐγὼ δυσήνος — Il. χ. 477.
 Νηπιοὶ ἀνθρώποι, δυσλημνῶν — Hom. A. 532.
ΣΥΝ. Δυσυχής, δυσμωρος, ἀθλιος.
Δυσεκμαρτος.
 Ἰχθὺς παλαιᾶς δυσεκμαρτον αἰτίας. Soph. Oed. T. 109.
ΣΥΝ. Δυσξυμβλητος, δυστυρετος, δυσζήτητος, δυσκαταληπτός, δυσκατεργαστος, ἀφανής.
Δυσεκρος.
 —Δυσεκρὸν παιδεργίαν. Ib. 1271.
 ΕΧΡ. Παῖδας δυσπαιδᾶς.
Δυσερπής,
 —Πολλὰ δυσερπῇ κακῇ. Aesc. Ch. 275.
ΣΥΝ. Δυσφιλής, ἀσφής.
Δυσρητος.
 Καλλὸς δυσρητον ἐφ' αὐτῶν τεκμασθῶ. Phoc. 205.
ΣΥΝ. Δυσφυλκτος, ἀφρητος.
Δυστοκία.
 Ὡς ἡ δυστοκίασα κακὰς ἀδῖνας αἰτταν.
 Mos. 4. 87.
 Δυστοκία

Δ Τ

- Εἰρξαι νεοταῶν ὡς δραχοντα δυσχιμονί. Aesc.
S. T. 509.
S Y N. Δυσχειμος, δυσχειμων, δυσχειμαρῆς,
δυσπεμφελοῖς—λευγαλέος. αγριος.
Δυσχειρωμα.
—Αντιπαλφ Δυσχειρωμα δρακοντι. Soph. An.
128.
Δυσχεραίνω.
H δυσχερανάντ', ἡ κατοικτισαντά πως. Ib.
Oed. C. 1347.
S Y N. Ανιαω, προσισαμαί, —διαπορέμαι.—
βαρυνομαι.—αγανακτεω, φθονεω.—μυσάττομαι.
δυσνοπαθειω. μισεω. απείθεω. ὑπερηθανεω.
Δυσχερεα.
—Δυσχερεα μεν
—Πολλή τῷδε τῷ φορηματος. Ib. Ph. 479.
S Y N. Δυσκολια, δυσεργια, δυσροπια, κακο-
τροπια, χαλεποτης, αἰνια.
Δυσχερης.
Μη τῷ θανέντι τῷτο δυσχερὲς πινῶ. Ib. Aj.
1412.
S Y N. Αλεγενός, δεινός, δυσανταγωγος, δυσ-
φορος, αχθηνός, δυσαντητος, αργαλέος, δυσπ-
ρης εργωδης.—δυσλειπής. απειθής.
Δυσχλαινα.
Δυσχλαινα τ' αμορφοῖς—Eur. Hec. 239.
S Y N. Δυσχημοσια.
Δυσχορτος.
Δυσχορτος οικος ναιω. Eur. Iph. T. 219.
S Y N. Δυσθαλής, ανδής.
Δυσωδής. Vid. Δυσοδμος.
Πῶς—μὴν εκ ἐμὶ σοί
Χωλός, δυσωδης;—Soph. Ph. 1060.
Δυσωνυμος.
Προσθεν γὰρ μιν μοῖρα δυσωνυμος ἀμφεκαλυψεν.
II. μ. 116.
S Y N. Δυσποτμος, αποθημος, χαλεπός, κα-
κώυμος.
Δυσωρεω, Δυσωρεομαι.
Ὡς δε κυνὲς περὶ μῆλα δυσωρησονται εν αυλῇ.
II. κ. 183.
S Y N. Δυσφυλακτεω.
Δυω, δυομαι.
Εἰ δε κ' ατεγ δωρον παλεμον φθισινορα δ' αἰς.
II. ι. 600.
—Νεπτερα δ' αἰσων χθ' νι. Eur. Her. f. 335.
Αλλὰ κατὰ σταθμὸς δ' αἰται—II. ε. 140.
S Y N. Κατερχομαι. κρυπτομαι. επιδυνω. ὑ-
ποδυνω.
Δυσδεκαβιος.
Τοιῷδε δυσδεκαβιοιον ἐνδοφίσι τίον Αχαιοί. II.
ι. 703.
B X P. Δωδεκα βιῶν ἀξιοι.

Δ Ω

- Δωδεκακρυφος.
Δωδεκακρυφον φομα. Suid.
Δωδεκατος.
Δωδεκατος τ' αροτος. Soph. Tr. 838.
S Y N. Δωκαίδεκατος, δωδεκαριθμος.
Δωδων, Δωδωνη.
Ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαι ποτε
Δωδῶνι διίστων εκ πελειῶν εφη. Ib. 175.
Τὴν αἰτυνητον ἀμφὶ Δωδωνη.—Aesc. Pr. 829.
Δωδωναίος.
Ζεῦ ἀνα, Δωδωνάϊε, Πελασγικὲ, τηλόθι ναιων,
Δωδωνης μεδων δυσχειμερι—II. π. 233.
Δωμα, Δω, Poet. Vid. Δομος, μελαθρον.
Τίτῃς Θετι, ταυπηκε, ἱκανὲς ἡμετερον δῶ.
II. σ. 385.
—Θάλαμον, καὶ δῶμα, καὶ αυλὴν. II. ζ. 316.
E P I T H. Αγαλὸν, αγαλ' αὐτον, κλυτὸν, α-
κλυδμητον, ἑλ' αὐτὸν, εὐκ' αὐτον. ευπηλ' αὐτον, λιπαρὸν,
κνισσῆεν, δεοτερπες, κρανομήκες, πολυκτεανον,
πολυχρυσον, πολ' εσφυλον, αλβιον, περικαλλές,
ευδ' αὐτον, πυκνὸν, φιλοκ.
P H R. Αφνειον βιοτοιο.
Κερίδιον, μαλα καλὸν, ἐπιπλεον βιοτοιο.
Ὡς γὰρ πελὶ αυλῇ πελεν ἢ σεληνης,
Δῶμα καθ' ὑπερεφές Μενελαος κλυδαλιμοιο. Hom.
Διὸς Δω.
—Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ. II. α. 426.
S Y N. Ολυμπος, Ολυμπια δωματα.
Χρυσῆα, μαρμαίροντα τε τευχαται, αφθιτα αἰεθ.
Χαλκὲ τε σεροπην, καὶ δωματα ηχηεστα,
Χρυσῆτ', ηλκ' αὐτον τε, καὶ αργυρον, πο' ελεφαντος,
Ζηνός πο τοιῷδε γ' Ολυμπε εἰδοθεν αυλῇ. Hom.
Αἰδός Δω. Vid. Αἰδης.
Αλλ' αὐτὸς ἀλαλημαι σε ευρυπυλὲς Αἰδός δῶ.
II. ι. 74.
Δωματιον.
Αἰθέρῃ Διὸς δωματιον—Ar. R. 100.
S Y N. Οικεδιον, οικισιον, οικιστη.
Δωματῆτις.
—Δωματῆτιν ἔστιαν. Aesc. Ag. 977.
Δωμω, Δωμομαι. Vid. Δεμω.
Ου σῆμα δ' αἰσωνσας.—Lyc. 719.
—Εδωμισαντο δ' εσῆμα. Orph. 568.
Δωρημα, Δωρεῖα, Δωτινη.
Στεργα δ' ε με σαρροστυνη
Δωρημα καλλισαν δ' αἰων. Eur. M. 637.
Ουτος δ' αἰσων τῷδε δ' αἰσων εχων. Soph. Aj.
1051.
—Ἡὲ καὶ αλλως Δωρε δ' αἰσων—Od. ε. 268.
Δῶρον.
—Θοαντὶ δε δῶρον εδωκεν. II. ι. 745.
S Y N.

Δ Ω

SYN. Δομα, δοσκ. δῶκ, γράς, καρπωμα, χαρισμα. χαρισπιον. δανός.

ΕΡΙΤΗ. Αγλαδν, αγλαοτιμον, αρεσδν, αμ-
ερωτον, αγαδν, αγαυδν, γαμπλιον, ερατδν, ερι-
κυδς, αρχεγοτον, θηητδν, θυμῆρες, μελινδς,
μετοικς, μαιλχον, κῆφον, μεγαλασχς, μεγα-
λωνυμον, κυδῆν, ξεινῆον, καλλιμον, ολςιον,
δισπειον, περικαλλς, ποθητδν, πολυλλιτον,
πλανδν, παυσικακον, τιμῆν, παιδρδν, φουσι-
ζον, φιλαγαδν, φιλιον, φιλοπαυγμον, φεραι-
γς, φερεισιον, χαρις, σπανισον, χρυσοφας.
δυσδωρον.

Δωρομαι.

Δωρεται Μορσων τῶν αμνῶν—Theoc. 5. 139.

SYN. Δεξιομαι. διδωμι. χαριζομαι. βρα-
βευω. γιραινω.

Δωρητός.

Δωρητοί τε πειλοντο παραρρητοκ' επιεσσι. 11.
i. 522.

—Αρχῆς ἐνέκ', ἦν ἐμοὶ πολὺς

Δωρητδν, εκ αιτητων εωςχαρις. Soph. Oed.
T. 392.

Δ Ω

ΕΧΡ. Τοῖς δωρεῖς παθόμενος.—
δῶρα λαμβάνων.—τὸ ὡς δῶρον δίδομενον.

Δωρικς, Δωριος.

Δωρικς τα τριγλυφας. Eur. Or. 1318.

—Και Δωριον ὕδωρ. Mosch. 3. 1.

Δωρίς.

—Και ολετο Δωρίς ασιδᾶ. Ib. 12.

Δωροδοκία.

Λιτῶ, ταρσῆσι, δωροδοκεῖ. Ar. Eq. 66.

Δωροδοκος.

Δωροδοκισικ επ' ανθεσικ ιζων. Ib. 402.

SYN. Δεξιδωρος.

Δωροδότης.

—Δωροδότης βασιλῆας. Hef. v. 39.

SYN. Δωροδότης, δωροδότης.

Δωροδότης.

—Ἄνδρες δωροδότες. Pind.

Δωτειρα.

—Δικη δωτειρα δικαίων. Arat. φ. 113.

Δωτήρ, Δωτωρ. Vid. Δοτήρ.

—Θεοὶ δωτῆρες ἰατρῶν. Od. 9. 325.

Ερμια.—δῶτωρ ἰατρῶν. Ib. 335.

U u u

A E

Ε ΑΓΗ, pro ηγη ab ἀγνυμε vel Ἀγῶν.
—Ὡς δὴ πολλά περὶ ῥημάτων ἀμφὶς εἰρη.
Π. λ. 558.

Νῦν δέ μοι ἐν χερσὶν εἰρη ξερὰ ἐπὶ γ. 367.
Εαδῶτα pro ἡδῶτα.—κ. λ.

—Τοῖσι δὲ πᾶσι βαδῶτα μὲν εἶπεν. Π. τ. 173.
Εανός, (Adj.) ὥςτις ῥεανός Sch.

Πεπλον μὲν κατεχέυεν εἰανόν, παῖρδ' ἐπ' ὕδα.
Π. ε. 734.

—Εανῶ λιτὶ καλυψαν. Π. ι. 254.

Λίτι καλυψαμένη εἰανῶ—Οἶρεν 875.

8 Y N. Ισχυρός, τρυφερός, χαῦνος, ευρύς, πλα-
τός, αβροχίτων, αποικίλος, λεπτός, λεπταλός,
ἀπαλός.

Εανός, Poet. Εἰανός. (Subst.)

Χεῖρὶ δὲ μακτέρει ἐκτὸς εἰναῖτο λαβῶσα. Π. γ.
385.

Εἰανὸ ἀπλάμενη—Π. π. 9.

S Y N. Πεπλον, ἐμπέχοντα, εἶδος, ἱμάτιον.

ΕΡΙΤΗ. Ἀμβροσίος, ἀργός, φανός, βα-
θυκαλός, λεπταλός, ευώδης, πολυκμήτος.

Εαρ, Poet. Εἶαρ, Ἥρ.

—Εαρος δ' ἐπιγίγνεται ἥρ. Π. ζ. 148.

—Εἶαρ πρῶτον. Theoc. 12. 30.

Ἥρος ἐν ἄρα χαιρῶν—Αγ. Ν. 1004.

ΕΡΙΤΗ. Ἀνθεμέν, αἰόλον, ἡμεροθαλές, ἡδύ,
ἔρσην, δροσερόν, γλυκερόν, ευκραές, ευτροφον,
καυκόν, κάρδον, πολυδένδριον, πολυκνήδες, πο-
λιδόν, εφρανηφόρον, ὕγρον.

Εἶαρ χρυσέω, κρυεῶν νεφῶν ἐλατῆρι.

Οππότε γαῖα βροτοῖσι φυτσκομεσι γεγηθῆν.

Οππότε καὶ καλυκεσι, καὶ ανθεσιν ἀμμάλα λυει.

—Γλαγοίντος ἐν εἶαρος ἥρ. Opp.

—Φοινικανθεῖς ἥρως ἀκμά. Pind.

Χειματος πνεμοεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομενοιο,

Πορφυρεν μείδ' ἡσε φερανθίος εἶαρος ἥρ.

Γαῖα δὲ κυανῇ χλοερῇ ἐπέφατο πομπήν,

Καὶ φυτὰ θηλησαντα νεῖς ἐκομίσε πετηλοῖς

Οἱ δ' ἀπαλὴν πινόντες ἀξίφυτε δροσαν πῆς

Λειμώνες γελῶσιν ανοιγομενοιο ροδῶιο. κ. λ. Ep.

Ι. ι. ult.

Ἡ δὴ μὲν Ζεφυροῖσι μεμυκῶτα κολπον ανοιγει

Εἶαρος ευλειμων δελξινροιο χαρις.

—Ἥρος πολυανθεμῶς ἥρ. Ep.

Ιδ'ε, πῶς εἶαρος φανέντος

Χαρίτες ροδὰ βρυκοῖν. κ. λ. Anac. 37.

—Παντ' εἶαρος ἀδέα βλαστῇ. Bion.

Εαρ, Poet. Εἶαρ.

—Το δ' ἐκ μελαν εἶαρ ἐδ' ἄπ' ἔν. Call. Fr.

—Ἡ ορχιδὸς εἶαρ εἰλας. Nic.

S Y N. Αἶμα.—λίπος.

Εαρινός, Poet. Εἰαρινός, Ἥρως.

Επ' αἰθέσιν εἰαρινοῖσιν. Π. ζ. 89.

—Ὡς ἀνέμος νεφελας αἶμα δισκεδᾶσιν

Ἥρως.—Solon. 1. 19

S Y N. Εἰαρινός, ἥρως, ἥρως.

Εἰαρινοτάτος. Vid. Νυμφαι.

Εἰαρινοτάτος.

Λεπταλὸς εἰαρινοτάτος πεπλῶνα πετηλῶ. Mok.
2. 67.

Εαυτός

Εὐπὲ, πὶ παγχαλῆπος πελῶκα : το γὰρ καὶ εἰαν-
τόν.

Εἰπὲ, τὶ ρηῖδιον : μωμείσθαι πρᾶγμα ἢ αλλαν.

Εἰω

—Ἀλλὰ π' εἰῶται. Π. δ. 48.

Οὐκ εἰα Κρονίδης—Π. θ. 414.

—Μιν ἐγὼ πολεμίζεσκ' ἐκ εἰασκον. Π. α. 802.

S Y N. Συγχαρῶν, εὐχαρῶν, ἀφῆμαι.—εἰπῶ-
μι, παρῆμαι, ἀνατίθημι ἐπιτρέπω δίδωμι.—
παρεπείπω—ἀναπαύομαι, ἀποταττομαι, δι-
αγέλλω.

ΕΒΔΟΜΑΓΕΤΗΣ.

Τὰς δ' ἐβδόμας ὁ σέμνος ἐβδομαγετῆς
Ἀναξ Ἀπολλων εἰλετο. Aesc. S. T. 806.

Εβδομάκις

Εβδομάκις περὶ Δῆλον. Call. 4. 251.

Εβδομάς

Επ' αὖ δὲ νῦν καὶ γλῶσσαν ἐν ἐβδομάσι μεγ'
αἰσός. (αὖ ἐν ἐβδομάδεσσιν αἰσός.) Solon.
11.

Εβδομάτος,

Εν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ρινῶ σχετο—Π. η. 248.

Εβδομός.

—Εγὼ δ' εἰ τοι ἐβδομός εἰμι. Π. ω. 399.

—Καὶ ἐβδομή, ἱερὸν ἡμᾶρ. Hes. ε. 768.

Εβενος, Εβελος

Ω Εβενος, ὁ χρυσοῦς—Theoc. 15. 123.

Εβραῖοι.

Ἦξει πορθῆσαν λαὸν γένος ἀκρίτα φύλα,

Εβραίων ἔθνος—Sibyl. 1. 8.

Μῦθοι Χαλδαῖοι σορίαν λαχόν, πρ' ἀρ' Εβραῖοι

Ἀπογενέθλον ἀνακτα σβρίζομενοι θένδ' ἀγνῶς.

Apoll. ap. Euseb.

S Y N. Εβδαίος, Ισραήλ, Αβραμῖται, Σο-
λυμῖοι.

ΕΡΙΤΗ.

Ε Γ

ΕΡΙΤΗ. Αναίδεις, αινομανείς, οφειδηντοι.
—πιστοί, εκλεκτοί.
Εβρος. Nom. Pl.
Εβρον παρ' πεταμέν τετραμμένος — Theoc. 7.
112.
ΕΡΙΤΗ. Ορηκίος, αργυρορρυτής.

Ε Γ

ΕΓγαστριμυθος.
—Μωρὸν ἀπατας ἐγγαστριμυθῶν. Sib. l. 3.
ΣΥΝ. Εγγαστρίης, ἐγγαστριμαντῖς, γενομαν-
τις.
Εγσεινομαι Poet.
Ευλάς ἐγσεινῶνται — Il. τ. 26.
ΣΥΝ. Εγσεινω — ἐγσεινομαί.
Εγσειος.
Οὐδὲν περσας ὥσπερ ἐγσειοκ δρομον. Suid.
ΣΥΝ. Γαινίος, ἐγσίαιος, ἐγσειος.
Εγσελασής. Vid Γελασής.
Οὐκ ἐγσελασής των ὀμιλῶντων — Eur. Hipp. 1000.
Εγσελαω
—Εγσελῶσα τοῖς ποικίμοις. Soph. El. 279.
—Καθ' ἡμῶν ἐγσελῶν ἀδρυνηται. Ib. Oed. C.
1404.
ΣΥΝ. Επιδελαω, επιγσελαω, καταγσελαω.
Εγσειντης, Εγσεινής.
Δαιμονσιν ἐγσεινεται — Ar. 4. 1549.
Ιω πονος ἐγσεινής. Aesc. Ch. 464.
—Εγσεινής αἶμα. Sibyl l. 3.
ΣΥΝ. Αυδιγενής, ἐπιγενής, συγγενής, ὀμα-
μος.
Εγσεινής.
—Εἰ περ ἐγσεινῶς εἶ — Soph. Oed. T. 1248.
ΣΥΝ. Γηνσιως.
Εγσειος.
—Γα φίλτατ' ἐγσειον μοῖν. Ib. 1485.
ΣΥΝ. Επειγσινος, αμκαμινος.
Εγσελωτογασωρ.
—Παιτέρων ἐγσελωτογασωρων γένος. Ar. Av.
1696.
Εγσελωτοτυπεω.
Και νικησας ἡμῖν μεγαλως
Εγσελωτοτυπεῖν παρεδωκας. Ib. Eq. 779.
ΣΥΝ. Σεμνολογέω, μεγαληγορεω.
Εγσεαω, Εγσεαομαι.
Ἦν ἐγσεαὸν σὺ μνημοσιν δελτοῖς φρεσίν. Aesc.
Fr. 788.
ΣΥΝ. Προεγσεαω, παρεγσεαω, επιγσεαω.
—προεγσεαω, γεαω. — ἐγγλυαω. — προσαπῶ,

Ε Γ

ἐγκατατασσω, ανατιθημι, προστιθημι. ἐγκο-
λαπῶ, επιχαρᾶτῶ.
Εγσεαλιζω.
—Τότε τοι κρατος ἐγσεαλιξω. Il. λ. 207.
ΣΥΝ. Εγχεριζω, διδωμι, παρεχω, χαρι-
ζομαι.
Εγσεαω, Εγσεαομαι.
Αλλ' εἰγε μὲν τοι, νη Δι', ἐγσεῖς σὺ μοι — Ar. Pl.
1203.
—Εγσεαομαι μὴ — Pind. Ol. 11.
ΣΥΝ. Ανεγσεαω, παρεγσεαομαι, αναδεχο-
μαι. ἐκδιδωμι, μνηστυομαι, αντιφωρεω. ασφα-
λιζομαι. — γενναω.
Εγσευ.
Δειλαί τοι δειλῶν γε και ἐγσευαὶ ἐγσεαασθαι.
Od. θ. 350.
Εγσευη φευγων δε Θαλης Μιλησιος πυδα. Ep.
3.
ΣΥΝ. Εγσευσις, διεγσευσις, εξεγσευσις, εξ-
εγσευμα, ὁμολογια. αναδοχή.
Εγσευητής.
Αλλ' ἐγσευητάς σοι κατασπῶ δυο
Αξιοχρεως. Ar. Ecc. 1056.
ΣΥΝ. Εγσευος, ὑπεγσευος, αναδοχεύς, αναδο-
χος.
Εγσευθεν, Εγσευθι, Εγσευός.
—Εγσευθεν ελθῶν. Il. ε. 72.
—Εγσευθι ταφρον. Il. η. 341.
Και ρ' ἐγσευς εἴτην — Il. γ. 344.
ΣΥΝ. Παρεγσευς, συνεγσευς, ενεγσευς, πλησιον.
παραπλησιον, συσαδην, συσαδην, ὀμῆ, ὀμοσε,
πειλας, σχεδόν. αγγχι, αγγχθι. ἐμπελαδην,
ἐμπλην.
Εγσερω.
—Ον Αργυροτοχος ἐγσερον. Il. ε. 517.
ΣΥΝ. Ανεγσερω, διεγσερω, επεγσερω, εκζω-
πυρεω, διασπενδω, επισπερχω, παροξυνω, επο-
τρυνω, παρορμαω, παρακλενομαι, ἐγκελευω,
συρτηνω, κινεω, ορινω, ορνυμι, αορρυμι, ορω,
αορω, εκριπίζω. κατασκευαζω. — ζωγρεω. ανι-
σημι.
Εγερσιμος.
—Γλυκερὸν και ἐγερσιμον ὑπνον. Theoc. 24. 7.
Εγερτί.
Φορεῖν ἐγερτί. Eur. Rh. 524.
Εγκαθαρμοζω.
Εγκαθαρμοσαι λαβοντας
Τετορί τον αυχίνα. Ar. L. 684.
ΣΥΝ. Αρμωζω τετραγωνίζω.
Εγκαθεζομαι, Εγκαθημαι, Εγκαθεζω — ομαι.
Μηδ' ακων ἐγκαθεδεῖται. Ib. R. 1571.
Εν ταῖς γυναιξίν ἐγκαθεζομενος λαθρα. Ib. Th.
191.
—Κρυπῖδες

- Κρητὶς ἐγκαθημένος. Ib. 607.
 —Θρόνος, ὃ ποτε Κρητὶδᾶς
 Ἐγκαθίζων —Pind. P. 4
 Ἦν δ' ἐγκαθίζομεσθα προτεραι. —Ag. Ec. 98.
 —Ναὸν Κυπρίδος Ἐγκαθισατο. Eur. Hip. 31.
 S Y N. Ἐπικαθίμαι, επικαθίζω, ἐρεζομαι, ἐφη-
 μαι, ἐνῆμαι, ἐνδριαω, ἐνιδρυομαι, ἐνιδρυω, ἐν-
 θανεω, ἐπιθαζω, ἐνεζομαι, ἐνίζω, ἐνίζανω, ἐφι-
 ζανω ἐγκρυπτομαι. ἐγκαθιδρύω.
 Ἐγκαθεύδω.
 Οὐκ ἐτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν. —Ar. L. 615.
 S Y N. Ἐπικαθεύδω, ἐγκοιμαομαι, ἐπικοιμα-
 μαι, ἐπειναζομαι, ραδινεργῶ, καταπραθυμῶ-
 μαι, καταδραβω. ἐγκαταδραβαν, ἐνεύδω, ἐνι-
 κωσσω.
 Ἐγκαθίσταω.
 Ὡς ἐγκαθίστᾳν πολλ' ἔχεις εὐδαιμονα. Eur. Hip.
 1096.
 S Y N. Ἐνταζομαι ἠβῶ.
 Ἐγκαθίστημι.
 Ἀλλ' ἅρτοίς θεῶν ἑγκαταστήσῃ τινα. Ib. Andr.
 269.
 S Y N. Διατίθην, καθίστημι, παρτίθην, ἐν-
 τιμ.
 Ἐκθαβραω. Vid. Καθραω.
 Χαιρεσ' —ἐκθάβρα πολιν. Apac. Sj. 6.
 Ἐκθαυερίζω.
 —Ταῖς σαῖς ἐκθαυερίζῃν τρυφαῖς. Eur. Tro.
 997.
 S Y N. Ταυρω, θρασυνομαι, ὑπερφορεω.
 Ἐκθαλειω.
 Ἐγκαλῶ δ' ἐ μοι φόνος πατρός. Soph. El. 780.
 S Y N. Δικαζομαι, κλητεύω, προσεγκαλῶ,
 επικαλῶ, αἰτιαομαι, ἐπαιτιαομαι, κατηγορεω,
 ἐνδεικνυμαι. ἐντίω. —ἐγκλησιν, καταδικην,
 εἰσαγω.
 Ἐγκαλυπῶ.
 Ὅς ἐγκαλιφθαί φής. Ag. Pl. 714.
 S Y N. Ἐπικαλυπῶ, κατακαλυπῶ, ἐγκρυπ-
 τω, ἐμπυκαζω. —ἐγκαλυπτομαι, διατρεπτομα
 αἰσχυνομαι.
 Ἐγκαναχίω.
 —Ὁ δ' ἐγκαναχισατο κοχλῶ. Theoc. 9. 27.
 (—Ἀκρατον ἐγκαναξὸν μοι πολύν. Ag. Eq. 105.)
 S Y N. Ἐνιχίω, ἐπηχίω, κατηχίω (—ἐγχιω,
 ἐνσω. ἐκπίω. ἐκφίω.)
 Ἐγκαπῶ.
 Σιγαῖμεν ἐγκαφαντες αἰθίρα γναβεκ. Eur. Cys.
 625.
 Ὀλην ἐνεκαψε. —Ag. Pz. 7
 S Y N. Ἀποχναυω, δαρδαπῶ, περιδαρδαπ-
 τομαι, κατατρεγω, ἀνακαπῶ, ἐπεγκαπῶ.

- Ἐγκαρτος.
 —Τελὴ τ' ἐγκαρτα Κνωψ Δλ. Soph. Tr.
 242.
 S Y N. Ἐγκαρτῆς, εὐκαρτος, πολυκαρτος,
 επικαρπιος.
 Ἐγκαρτεριω.
 Ἐγκαρτεριῶς δὴ θανατον. —Eur. Andr. 261.
 S Y N. Διακαρτεριω, καρτεριω, αἰματο, ἀσπ-
 μινω.
 Ἐγκατα τα.
 —Καὶ ἐγκατα πάντα λαφύσσει. Π. λ. 176.
 S Y N. Ἐντερα, ἐνδύνα, ἐντεσθια, ἐντοσθια,
 ἐγκοιλια, σπλαγχνῶ, ἐνδύα.
 Ἐγκαταζευγνυμι.
 —Νεας βελᾶς ποσειν ἐγκαταζεύξας τροποῖς.
 Soph. Aj. 747
 S Y N. Συναρμοζω, συντιθηναι.
 Ἐγκατακεμαι.
 —Κλισμῶ βασιλῆϊ ἐγκατακῆσθαι. Theoc.
 1191.
 S Y N. Ἀνακεμαι. ἐκαθηναι, προσέζανω.
 Ἐγκατακλῆσος. Vid. Ἐγκλῆσος.
 —Νῦν ἐγκατακλῆσος δόμος. Eur. Dan. 39.
 Ἐγκατακλινω—ομαι.
 Ὡς περ Σίσυραν ἐγκατακλιθῆναι μαλβαίην. Ag.
 Av. 122.
 S Y N. Κατακλινω, ἐγκλινω—ἀνακλινομαι.
 Ἐγκατακρυω.
 Θρασὴ δ' ἐγκατακρυων—Ib. R. 334.
 S Y N. Κατακρυω, ἀνακρυω, ἐγκρυω.
 Ἐγκατακρυπῶ.
 Κύδος μαρναν ἐγκατακρυπῶς ζῶσθ. Lyc. 1231.
 S Y N. Αποκρυπῶ, ἐγκρυπῶ, κατακρυπῶ.
 Ἐγκαταλεγω.
 —Τά μοι δεῖς ἐγκαταλεῖξαι. Sibyl. l. 3.
 S Y N. Ἐρδιδασκω, ἐγκαταλογίζομαι, ἐξα-
 ριδμινω, καταλεγω, ἀνακρῶ, ἐξέταζω, πρῶτα-
 γομαι, ἐγκατοικοδομῶ.
 Ἐγκαταλεπω.
 —Ἐτερον παῖδ' ἐγκαταλεπον. Hef. i. 376.
 S Y N. Απολεπω, ἐγκαταλιμπανω.
 Ἐγκαταμιγνυμι.
 —Καὶ τῆς ἐγκαταμίξαι. Ag. L. 581.
 S Y N. Ἀναμιγνυμι, διαμιγνυμι, ἐντάμνω,
 ἐγκατατίθην. ἐγκαρηνυμι.
 Ἐγκαταπαω.
 Οὐρανῷ ἐγκατιπασσιν ἱερίον ἀθανάτοισι. Ag. 3.
 116.
 S Y N. Καπατω, κατακίζω, ἐγκατοκίζω.
 Ἐγκαταπηγνυμι.
 —Ξίφος—Κυλῆϊ ἐγκατεπηξά.—Od. λ. 96.
 S Y N. Καταπηγνυμι, καπηγνυμι, ἐντάμνω.
 Ἐγκατῶ.

Β Γ

Εγκαταραπίζω.

Μῶρε εγκατεράψας Βακχόν—Orph. H.

SY N. Ερραπίζω, επιρραπίζω, καταρραπίζω.

Εγκατασκηπίζω.

—Εγκατασκηπίζον βελός. Soph. Tr. 1103.

SY N. Ενσκηπίζω, ενσβαλλώ—ληλατεύω.

Εγκατατιθίμι.

—Σφ εγκαθίθετο κολπφ. II. ζ. 223.

SY N. Κατατιθίμι, εντιθίμι, ανατιθίμι, εγκρυπίζω, εγκαταμιγνύμι, εγκαταπηγνύμι.

Εγκαταλλάττω.

—Τμίεν εγκατillaφας μεγα. Aesc. Eum. 113.

SY N. Χλευάζω, κατillaφίζω, εγκαταμυκίζω.

Εγκατοικέω. Vid. Ενοικέω.

Εξ ὧν κενόσιν εγκατοικησες δομοίς. Eur. Fr.

Εγκατοικίζω.

Πατρός αγαλλματ' εγκατοικιέθω. Lyc. 1262.

SY N. Εγκαταναύω, ενοικίζω.

Εγκαρς.

Ου γαρ λειπείσθαι τῶν ἐμῶν ἐδ' εγκαρς. Suid.

EX P. Τὸ ελαχιστον.

SY N. Πυρρος, ψώμιον, ψώμις.—τομιον.

Εγκίμαι.

—Επεικ εγκίσεαι αυτοίς. II. χ. 513.

SY N. Εγκατακίμαι, επικίμαι, εγκέλλω, εισαίμαι, επισαίμαι, παρίσαιμαι, ενχοίμαι, επερχοίμαι, εγκίζω, εγκλινώ—ασχολέομαι.

Εγκελαδός. Nom. pr.

Εγκελαδόν τ' επεδησας—Hom. B. 275.

Επ' Εγκελαδῶ δε κερηφ

Ηίρα θερμαινών ε'ελιζέτο πυρός αλητης'

Αλλά μιν εκ εδαμασσε—κ. λ. Nonn. 1. 48.

Εγκέλευω. Εγκελευομαι.

—Μηδέν εγκέλευσ' αγαν. Aesc. Pr. 73.

* SY N. Επεγκέλευω, κέλευω, επικέλευω, παρκαλέυω, περσασσω.—εγείρω, παρκαλέω.

Εγκεντρίς.

—Δεδοικα τας εγκεντρίδας. Ar. V. 425.

SY N. Κεντρον, ογκός, πλῆκτρον, ἦλος, σκολαφ, μυωφ, καρφίον, γραφών.—ακανθα.

Εγκεραννύμι, Εγκεραννύω.

Οπὸν τ' εγκερασσας πείω—II. δ. 189.

Τρεῖς γαρ μόνος κρατῆρας εγκεραννύω

Τοῖς ευ ερονόσι. Sent. Eub.

SY N. Εγκεραπεραννύω, εγκυκαώ, εγκύω, εγκαταμυγνύμι, αναταρασσω.

Εγκερτομέω.

—Και ματην εγκερτομών. Eur. I. A. 1006.

SY N. Κερτομέω, αποσκηπίζω, εμπαιζώ.

Εγκεφαλός.

—Βέλος δ' εκ εγκεφαλόν δδ. II θ. 85.

SY N. Εγκαρς εγκαρς, ακαρός, μυιός.

Ε Γ

Εγκιβανίζω.

—Μισφ ηματι εγκιβανίζω. Hom. M. 17.

SY N. Κιβανίζω, φορμίζω.

Εγκιλικίζω.

Αδ ποδ' ἡμῖν εγκιλικίζουσιν οι θωί. Suid.

SY N. Κακοποιώ, κακοθνεύομαι.

Εγκλειώ. Βηκλειώ.

—Ει μη γλώσσαν εγκλεισοι φόρος. Soph. An. 511.

Λιμῶ μιν κόν' ἡμαρ ενκλεισαρτες εχουσιν. Ar. 2. 1031.

SY N. Αποκλειώ, διακλειώ, κατακλειώ, εγκατακλειώ, περικλειώ, εγκαθεργώ.

Εγκινέω.

Ανὴρ τις ἡμῖν εστι εγκινεμενος. Ar. Fr.

SY N. Ταρασσω, εμποδίζω.

Εγκιρνήμι, Εγκιρναώ.

Εγκιρνατω τίς μιν. γλυκόν

Κῶμῳ περσάταρ. Pind. Nem. 2.

SY N. Συγκιρναώ, αρμαζώ, ρυθμίζω, εγκοραννύω.

Εγκλημα.

Εγκλημα μικρόν αιτιαν θ' ετοίμασας. Soph. Tr. 365.

SY N. Εγκλησις, επικλημα, απηγορια, επηγορια, κατηγορια, απαγωγή, επαγωγή, ενδωξις, υποκρισις, επιβυλη, εισαγγελια, κατεγγελια, γραφή, αιτιαμα, αιτιασις, μεμψις, καταμεμψις, προκλησις, εξαιτησις. πλίσισμα.

Εγκληρος.

—Ουθ' ὁμεναιων Εγκληρος—Ib. An. 825.

Τοῖς ισθβοῖς εγκληρα λαχεν. Ib. 848.

—Πῖαρ εγκληρον χθονίς. Lyc. 1060.

SY N. Μετοχος—κοινός, ὁμοιος.—διαδεδίωρ, επικληρος, πλεσιος.

Εγκλιδόν.

Εγκλιδόν εζόμενη—Hom. XXII. 3.

Εγκλινώ, Εγκλινύμαι.

Εγκλινών δ' εκυλινδε—Hom. V. 119.

—Επει πορος ὕμρι μαλιστα

Τρώων και Λυκίων εγκεκλινεται—II. ζ. 78.

SY N. Εγκατακλινώ, επικλινώ, παρακατακλινώ, παρακλινώ, υποκλινώ, επιρρετώ, επαγκυνίζω, εγκίμαι, επικίμαι, επιρροίμαι, εγκυπίζω, επικυπίζω, προκυπίζω—ναύω.

Εγκοιμαομαι Vid. Εγκαθεύδω.

Δοραῖς δε μηλων τυμβος εγκοιμαμενοις

Χρησει καθ' ὕπνον πᾶσι νημερτῇ φατιν. Lyc. 1050.

Εγκοισυρῶμαι.

Σιμνήν, τρυφῶσαν, εγκοισυρῶμενην. Ar. N. 48.

SY N. ΑCρυνομαι. περισσῶς κῶσμεομαι.

X x x

Εγκλλαβίζω.

Ε Γ

- Εγκολλαρίζω, Εγκολλαβέω.
—Αὐτὸν ἐνκολλαβήσας. Ib. Eq. 263.
SYN. Καταπινώ. προσκρινώ.
Εγκομβέω.
—Τὴν ἐπαμίδα
Πτυξας διπλῶς ἀνωθεν ἐνκομβώσαμην. Apoll.
SYN. Ενδύω. ἐνδύω. —ἐνδύομαι.
Εγκομῶ.
—Εσορίσαν δόω λείχε' ἐγκομῶσαι. Il. ω. 648.
SYN. Κατεγκομῶ, ἐνέγκω. σπενδῶ, κατὰ
σπενδῶ, ἐπιγόμεναι, κατεπιγόμεναι, ταχυγῶ,
ἐπιταχυγῶ, ὠκυνῶ.
Εγκονή.
Και—Ὅστιν κατεμάρψεν ἐγκονή. Pind. N. 3.
SYN. Μεγέρεος, ἐπιπονεῖ, μοχθηρῶς, ἐπώ-
δυνος, ταχέως.
Εγκορδύλλω.
Εν αὐτῇ σισυραῖς ἐγκορδύλλήμηνος. Ar. N. 10.
SYN. Εγκορπύω, ἐντυλίτῳ, ἐνείλω.
Εγκορπύω, Εγκορπύομαι.
Πληγὴν ἀδαμῆς κριος ἐγκορπύεται. Lyc. 558.
SYN. Κορπύω.—ἐντέλω.
Εγκοσμέω.
Εγκοσμεῖτε τὰ τεύχεα—Od. ο. 218.
SYN. Διακοσμεῖν, κατακοσμεῖν, διατατῆναι,
διαδοιχίζω, εὐδοκίζω, εὐτρεπίζω.
Εγκοτῶ.
—Τοῖς κλῆνῶσι τ' ἐγκοτῶν. Aesc. Ch. 39.
SYN. Αἰγανῶν.
Εγκοτος.
Εγκοτος σφυγῶς. Ib. 391.
SYN. Επικοτος, οργίλος, ἐχθρὸς, ἐνδιαβετος.
Εγκορῶ.
Αμφιβάλλει ἐγκορῶ. Aesc. Fr.
Εγκορῶ. Vid. Ανακορῶ.
Οὐ γὰρ ἀν τοσέτονι
Ενκορῶς ἡμῖν κδ' ἐν ποδὶ κλημῶν. Ar. Pl. 428.
Εγκορῶ.
Τὴν ἐγκορῶ. τοῖς νοσῶσιν εὐ σφοδρῶ
Πάντες λαλῶσιν—Philem. 11.
SYN. Επικορῶ, σαφροσύνη, σαφροσύνη,
ἐκκορῶ, μετράτης, συμμετρία, ἀποχῶ, ἀπο-
φθεσι.
Εγκορῶ.
Ἡ γὰρ δ' ἐγκορῶ. —Theoc. 25. 266.
SYN. Εγκορῶ, ἴρι, κρατῶ. καθεκτῶς,
σαφροσύνη.
Εγκορῶ.
—Ναδὲ ἴρι ἐγκορῶς—Soph. An. 726.
Εἰ δ' ἐγκορῶς φευγῶν.—Ib. Oed. C. 10.
SYN. Επικορῶ, κραταῖος, ἐπισχῶν, ἐπο-
χῶς, ἐπιτυχῶς, ἐπιβόλος.—σαφροσύνη.

Ε Γ

- Εγκορῶ.
Αἰδῶν δ' ἀρὰ πᾶσαι ἐν μέλῳ ἐγκορῶσαι
Ποσὶ περιπλεκταῖς.—Theoc. 18. 7.
SYN. Ανακορῶ, ἐγκορῶ. προσκρινώ.
Εγκορῶ.
—Εγκορῶ—καὶ παίζω. Ar. R. 377.
EXR. Βαίτων ἐνυθῶς
SYN. Εγκορῶ, ἐκβάλλω. ἐγκορῶ-
νυμῶ.
Εγκορῶ.
—Δαλὸν σποδῶ ἐνκορῶ μελαίτη. Od. ε. 489.
SYN. Εγκορῶ, ἐπικορῶ, συγκαρῶ-
νυμῶ, ἀποκορῶ, ἐπικορῶ.
Εγκορῶ.
—Ελελῆθεις ἐγκορῶ. Ar. Eq. 819.
SYN. Εμφωλῶ, ἀποκορῶ.
Εγκορῶ, Εγκορῶ. Vid. Εγκορῶ.
—Εγκορῶ ἀλφίτη θρονα. Lyc. 674.
Τὰ πρᾶγματ' ἐγκορῶ. Ar. A. 937.
Εγκορῶ.
Αλλ' ἐγκορῶν' οφθαλμὸν εὐ σκοπεῖν χρεῶν.
Eur. I. T. 76
—Οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκορῶ. Ar. V. 697.
SYN. Ανακορῶ. μεταβάλλω.
Εγκορῶ.
(Εἶδος γυναικῆς φορημάτων)
Φερ' ἐγκορῶ. Ib. Th. 268.
Εγκορῶ.
—Ὡς περ φωνή με τίς ἐγκορῶ. Ib. V. 394.
SYN. Κυκλῶ, περιγῶ, κατακυκλῶ, περι-
κλῶ.
Εγκορῶ.
Μηδ' ἐτις ἢ ἀλοχῶ ἐγκορῶ χῶρα βαλῶνται.
Phocyl. 174.
SYN. Εγκορῶ, κυρῶ, ἐγκορῶ, κυρῶ,
κυρῶ.—πλεῖος, ἀναμῶς.—γονιμος, ἐγκορῶ.
—ἐμδρῶ.—ἐντοκος.
Εγκορῶ.
Εἰς ἐν ταυρῶν ἐγκορῶ κατῶ. Ar. R.
816.
SYN. Επικορῶ, κατακυρῶ. καταβάλλω.
Εγκορῶ, Εγκορῶ.
—Πυκνῶς ἐνκορῶ φαλαγγί. Il. ν. 145.
SYN. Εγκορῶ, περιγῶ, ἐμπίτῳ,
προσπίτῳ, ἐπιδιδρασκῶ, ἐπικορῶ, κυρῶ.
Εγκορῶ.
—Τὸ δ' ἐγκορῶ τεκνῶ ἐκέρω. Call. Suid.
SYN. Εἶδος, ἐν χρῶ, ἐν χρωτί.
Εγκορῶ. Vid. Αἶνος.
Τὴν σεαυτῆ μη φρασις ἐγκορῶ. Sent.
Εγκορῶ.
—Τὸν ἐγκορῶν Θρονα. Soph. Oed. C. 1109.
SYN.

Ε Γ

Ε Γ

SYN. Εγρεσιμαχος, εγρεσιμαχος, αρηιος, μετα-
πολεμος.
Εγρεσικιμος. Vid. Βακχος.
Εγρηγορεω. Εγρησσω.
Καὶτ' εγρηγορεων.—Od. v. 6.
Τιτ' αὐτ' εγρησσαις—Ib. 33.
SYN. Γρηγορεω, αγρυπνιω, διαγρυπνιω,
νυφω.
PHR. Ου κνεφας ἡδυμος ὑπνος αναδεις δαμ-
ναται οσοι. Αρ.
Εχειν αγρυπνον οπαπην. Apollin.
Εγρηγορεω.
Εγρηγορεω θρεψιμα γῆς καθισταμαι. Aesc. Eum.
709.
SYN. Ευεγρηγορος, ακοιμητος, αγρυπνος, νη-
φαλεος.
Εγρηγορεω.
Αλλ' εγρηγορεῖτι συν τευχεσιν εἴατο παντες. II.
x. 182.
SYN. Εγρηγορεω, εγρηγορωτος.
Εγρομαι.
Εγρετο δ' ἐξ ὑπνου—Ii. 6. 41.
SYN. Εξεγρομαι, επεγρομαι, ανισταμαι, ανε-
γειρομαι, διεγειρομαι, εξανισταμαι.
PHR. Οφθαλμοῖς ληθαῖον αμεγρομενος πλε-
ρον ὑπνι Nonn.
Υπνον απ' οφθαλμων βαλλεν. Apoll.
—Εμε δὲ γλυκύς ὑπνος ἀνικεν. Hom.
Εγχαίνω, Εγχασκω.
—Μη γαρ εγχαῖνη ποτὶ. Αρ. Α. 220.
—Μη τῶτος εγχασκην σοι σωμαζοντας. Ib.
V. 721.
SYN. Καταγχαλω.—αγαχαίνω, αμφιγαίνω.
Εγχιζω.
Πομπυζουσι, κφγκηχοδασί με—Αρ. V. 624.
SYN. Χεζω, επιχέζω, αποπατιω.
Εγχαω.
Στοιτ' εγχαω—Ii. γ. 345.
Εγχαω δ' εκεκασι—Ii. 6. 530.
SYN. Δορυ, εγχος.—ευτοξια.
ΕΡΙΤΗ. Αμαμακατος, ευνηκς, μακρά, τα-
μισιχρες, χαλκηνς.
Εγχεσρομος.
—Κορα τ' εγχεσρομφ.—Pind. Ol. 7.
Εγχεκαραννος.
—Ζηρδς εγχεκαραννε παῖς. Ib. 8.
Εγχειρω.
Αλλ' εγχειρει τον πρεσβυτην—Αρ. N. 476.
SYN. Επιχειρω, επαποδυναμαι, ερισταμαι,
επερχομαι, μεταχειριζω, αντιλαμβανομαι, αν-
αιρεομαι, τολμαω.
Εγχειρημα.
—Μαζον εσι τῖςχειρημά σν. Soph. Oed. T.
548.

SYN. Επιχειρημα, επιβολή, εισβολή, εμβολή,
προβολή, ὀρημα, μηχανή, μηχανημα,
επιθεις, επιλευσις, φιλοτιμημα, χειρισμός, εγ-
χειρησις, επιχειρησις, επιτηδευμα, τολμημα,
παρα.—εκδοσις, αρχή.
Εγχειρητής.
Καιων εργαων τ' εγχειρητής. Αρ. Av. 258.
SYN. Αιτιος, εγχειρητής.
Εγχειριδιος.
Συν τοῖς δ' ικετων εγχειριδιοις.
Ιεροσποιοις κλαδοις. Aesch. Supp. 22.
Εγχελλος.
Οπ' ατε τα γχαλεια. Αρ. Α. 1042.
Εγχειλος.
Τον μεν αρ' εγχειλούς τε και ιχθύες αμφεπενοσθ.
II. φ. 203.
SYN. Εγχειλος, εγχειλιον.
—Εγχειλουας, σκολιήν ωδ'ινα ρεσθων. Nonn.
Εγχεισμορος, Εγχεισμορος, Εγχεισπαλος.
—Και εγχεισμοροις Αθιοπισσι. Pind. Nem. 3.
—Και Αρκαδες εγχεισμοροι. II. η. 134.
—Εγχεισπαλοι ανδρες εασιν. II. 6. 131.
SYN. Εγχεισπαλλος, εγχειμαργος, εγχει-
μαργος, αρηιος, δερικλυτος, δοριπαλος, εγχει-
μαχος πολεμικός.
Εγχειω.
—Εν δ' αἶνον εχευε. Od. γ. 4.
Τον το πῖον εγχειντα—Theoc. 10. 53.
Εγχει δὴ σπονδήν.—Αρ. Pa. 1102.
SYN. Επεγχειω, εγχυω, εισχειω, επισχειω,
καταχειω, αποσχεχω, επισχεχω, εγχυματιζω,
εμβαλλω.—κινω.—απαρχομαι.
Εγχαλινω.
Εσθῆτα προσροπαιον εγχαλινωμετος. Lyc. 974.
Εγχος.
—Ειλετο δ' αλκιμον εγχος. II γ. 338.
SYN. Εγχεια, δορυ.—ξιφος.
ΕΡΙΤΗ. Αγαστονον, αμαμακατον, αμειλι-
χον, αμφιγνον, ανεμοτερες, αρηιον, ακαμητις,
βριθῶ, δριον, δεινον, δεκαπηχυ, δολιχόν, δο-
λυχοσκια, εκβολος, ζακονον. Δορν, Δυριον,
λοιγιον, μακρον, μειλινόν, καλλινικον, οξυδεν,
οκρυδεν, οβριμον, ομβριμον, πελωριον, περιμηκε-
τον, πανοριον, σπερχυδν, σαδαῖον, σιβαρν,
φονικοςολον, χαλκειον.—γαμβροκτόνον. Δερμδν,
ναυμαχον, παχυνῆν, τηλεπορον, τηλεβολον, τα-
νυφυλλον, λαοσσοον.
Εγχος εχ' ἐνδεκαπηχυ παροιθε δε λαμπετο
δερδς
Αιχμη χαλκειη, περι δὲ χρυσειος Δεε πορκης.
Hom.
Metaph. Ουδ' ενι φροντίδος εγχος
Ωι τις αλεξεται. Soph. Oed. T. 178.
Εγχυριμῶ,

Β Δ

- Εγχιμπίω, Εγχειπίω.**
 Ἰσὺν μαλ' ἐγχιμπίας — Π. Ϛ. 334.
 Ἀσπίδα ἐγχιμπίδης. Π. η. 272.
 — Ἀλλὰ ζῶν ἐγχιμπίετα σὺλησιν. Π. ρ. 405.
 S Y N. Χριμπίω, ἐμπελάζω, προσπελάζω,
 προσεγγίζω, προσρίβω — ἐπεριδομαί — ἀρκενο-
 μαι — ἐμπιπίω. ψαυω.
Εγχεῖς.
 — Φαρμακόν — ἐτ' ἐγχεῖς — ἐτ' ἐπιπᾶσον. Theo.
 11. 2.
 S Y N. Ἐπιχεῖς, καταχεῖς.
Εγχεῖω.
 Ψευδηγόρος φημισιν ἐγχεῖσας ἐπὶ. Lyc. 1455.
 S Y N. Ἐπχεῖω, ἐγχεῖω, ἐγχεῖσθαι, δια-
 χεῖω, καταχεῖω, ἐναλείφω, ἐπαλείφω, ἐμπλατ-
 τώ — ἐγκεντρίζω τυπῶ.
Εγχεύω.
 Εγχεύα δ' ἀτρεῖα καὶ δροσὰν τὴν σχέσιν.
 Alex. apud. Athen.
Εγχεύω.
 — Ὅς ὅπως αἰσχυνοῖς, ἐγχευοῖς. Ag. V. 288.
 S Y N. Φοβέω, ἀποκτείνω, βλαπτῶ.
Εγχεύω.
 Εἰ γὰρ τοὶ καὶ χρῆμ' ἐγχεύοις ἄλλο γένεται.
 Hel. 342.
 Νομοῖς ἐπείσθαι τοῖσιν ἐγχεύοις καλῶν. Sent.
 S Y N. Ἐπχεύοις, ἐνέσιος, οἰκείος, πατριος.
 ἐντοπός. ἐθαγενής.

Ε Δ

- ΕΔΑΝΟΣ.**
 — Ἐλαίω — Ἀμβροσίω, ἐδανῶ. Π. ξ. 172.
 S Y N. Ἠδύς, γλυκὺς, ἡμετέρις, μελιχρός —
 εὐωδής, εὐοσμὸς — βρωσιμὸς.
Εδαρ, Εἰδαρ.
 Οὐδ' ὅς' ἄλυσσι μεμυγμένον εἶδαρ ἐδοῖ. Od.
 λ. 122.
 S Y N. Ἐδεσμα, βρῶμα, βρῶσις, βρωτὸν, βροσις.
 ἀρμαλία.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀμβροσίον, ἀνθινόν, πῖον, χθονό-
 τρεφές.
Εδαφος.
 Ὅσον τίς τ' ἐδαφος νῆς τορτώσεται — Od. ε.
 249.
 S Y N. Δαπέδον — ἔδος. εὐγών — πύθμην —
 ἐδέθλον.
Εδέθλιον, Εδέθλον.
 Η, καὶ ὑπὸ χρυσεῖον ἐδέθλον Ἴζε — Call. 4. 228.
 — Τόδε πρωτίστον ἐδέθλον. Ib. 2. 72.
 S Y N. Ἐδαφος, ἐδρασμα, ἐδραισμα, ἔδρα,

Ε Δ

- βαθρον, θεμεθλον, πρῶτον, κρητὶς, καταβάδι,
 ὑποδῆμα.
Εδεσμα, Εδητός.
 — Καὶ ἐδεσμασι παντοδαποῖσι. Hom. B. 31.
 — Καὶ ἐδητός ἐξ ἑσπ. ἑσπ. Π. α. 49.
 S Y N. Ἐδαρ, ἐδαρὴν τροφὴ — εὐωχία, σπᾶ-
 τάλῃ.
Εδισος.
 — Ἀλλ' ἐδισὸν ἐξ αὐτῶ φθῆναι. Soph. Tr. 690.
 S Y N. Βρωτός, βρωσιμὸς, ἐδαρμὸς, τρωξι-
 μος.
Εδνα, Ἐδνα, Εδνα, Ἐδνα.
 — Καὶ ἔδνα δίδοντες. Od. λ. 116.
 — Καὶ ἀρτυρεῖσιν ἐδνα. Od. α. 227.
 Καὶ τί μοι ἔδον αἰγῶν γὰρ αἰγῶν, ἢ σπινεύσω.
 Theoc. 27. 32.
 S Y N. Νυμφία τῶν, κατεῖχθητικά, φερνῶ,
 μνηστῆρα — χαρισμα.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀπειρεσία, μυρία, δεσπεία.
Εδνασμαι, Ἐδναμαι, Εδναμαι, Ἐδνα.
 Εδνασμαι τε θυγατέρα — Eur. Hel. 39.
 — Ὡς κ' αὐτὸς ἐδνασταιτο θυγατέρα. Od. ε.
 53.
 Ἡμῖν τῷ Λευκίππῳ ἔδος ἔδνασε θυγατρῶν.
 Theoc. 22. 147.
 S Y N. Προικτιζῶ, κατεγύσω.
Εδνατός, Εδνατός.
 — Ἐπὶ ἑσπ. ἐδνατοῖς κακοῖς ἐμῖν. Π. ρ. 382.
 S Y N. Προικοδοτῆς, προικιστής — ἐκνός, κῆ-
 δετής, πενθερός, ἐγχεύσας, νυμφίος.
Εδος.
 — Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσαν
 Εξ ἔδων. — Π. α. 534.
 Ἡμεῖς καὶ Θησῆς ἔδος εἰλομεν — Π. δ. 406.
 S Y N. Ἐδρα, καθέδρα — ἔδραμα, ἔδαφος, ἔ-
 δρασμα — τέμενος — ἀγαλμα — διατριβή —
 φροντισμα. ἔρα.
 ΕΡΙΤΗ. Ασφαλές, αἰπὺ, αἰσινόν, γναμ-
 πτόν, εὐοσμὸν, εὐπύργον, θεῖον, καλόν, πλυτόν,
 μεγαλαυχόν, πολυχάλκον, ὑπερῖον — βαρυ-
 δρομον, φίλοπαιον, ψαμαθῆδες.
Εδρα.
 — Καὶ ἄλλοις δνομεν ἔδραν. Od. π. 44.
 Ες τὴν ἔδραν τε — Ag. Eq. 1402.
 Οὐ γὰρ ἡδ' ἔδρα σμικρὴ λογι. Soph. Oed. C.
 1225.
 — Ἀγυρίν τε καὶ ἔδρας. Od. γ. 31.
 — Ὅσῃ ἔδρας ἀκμή. Soph. Aj. 812.
 — Νάυλιχες λιπὼν ἔδρας. Ib. 460.
 — Ὡς εἶχον, ἔδραν. Ib. Tr. 1168.
 S Y N. Ἐδος, καθέδρα, συνεδρία, καθέδρα, κα-
 θέσμος, ἔδωλον, ἔδραν, ἔδρασμα, δῶκος
 δροτός.

Ε Ζ

Ε Θ

Ε Θ

δρακός.—δράκος.—δράκων.—δρακόνια, σκινδρία.
—εαβμός.—αναπαυσίς.—εφυγκτήρ.

ΕΡΙΤΗ. Απορμάν, αυπκίς, γονυπτήρ, βω-
μιος, ευλαχός, ευκυβλος, ευδριγκος, εμπορος,
δεομίσς, μοσοικητός, νοσηγής, νηπιμος, κναν-
αυγής, καλλιπυλος, ορκωμος, πολυτιμής,
τριποδής, τρίποδής, υπερώς, χαλκοκίδος,
χρυσήλατος.

Εδραίος.

Εἰ τις ἐν τοτοῖς ἑδραῖος.—Αγ. Th. 671.

Καθῆσ' ἑδραία.—Ευγ.

SYN. Βαναισος, διφρίς, φιλοθαπος. ἑδραιός,
ἑδρανός, ἑδρικός,—ευσάβης. εαθρός, ασάλευ-
τος.

Εδραον, Εδρασμα.

Αλλ' ἀναεξ' ἑδραων.—Soph. Aj. 194.

Αρχαιακτά πατρός ως ἑδρασμάτα. Ib. El.
1409.

—Εδωλα. Said.

SYN. Εδός, ἑδρα, ἑδρασμα.—βασίς.—οι-
κῆμα.

Εδραον, Εδραομαι.

ἑδραῖα παρὰ γ' αὐτὸν Αλεξανδρος φιλα ἐνός.
Theoc. 17. 19.

—Και ἑδρασθαι ἀναγον. Od. γ. 35.

SYN. Εζομαι, ἦμαι, καθίζομαι, ἴακω.

Εδροςόφος

—Εδροςόφοι Αργύθεν ἀνδρες. Theoc. 24. 109.

Εδω, Εδομαι.

—Οἱ ἀορὴς καρπὸν ἐδυσιν. Il. ζ. 142.

Μυλὸν οἶον ἐδυσσε.—Il. χ. 501.

Οὐτὶν ἐχὼ πνυμάτων ἐδομαι.—Od. ι. 369.

SYN. Βωσκω, ἐσθίω, φαγομαι, σιτεομαι,
ερεττομαι, βροχῶν βρυχῶ.—αναλίσκω.

Εδωδ. Vid. Εδεσμα Εδωρ

—Παρὰ δὲ σοῖσι βαλλετ' ἐδωδην. Il. θ. 504.

ΕΡΙΤΗ. Αδρωτός, αμειλιχος, αμοχθος,
γλυκερά, φρατίνη, ἐμ-λυχος, ευαντήτος, θυμη-
ρής, ἡδύα, μενοεικός, πλάκος, πολυολός.

Εδωλια τῶ.

—Ναυτικοῖς ἐδωλιοις. Soph. Aj. 1293.

SYN. Εδρασμάτα, καθίσματά, ὑποσώματ' α,
κατάσφραμάτα, σιλμάτα, ζυγα.

Ε Ζ

ΕΖΟΜΑΙ.

—Οὐδ' ἔτις ἐτλη Εζεσθαι. Il. σ. 247.

—Επὶ κραναῇ δὲ τὴν ἀμφω.

Εσδομένοι.—τοιδ' αἰδον. Theoc. 6. 4.

SYN. Εδρῖμα, καθίζομαι.

ΕΘΑΣ.

Και ταχὺς πελὶος περὶ κοσμον ὅπως ἐθᾶς
ελθῇ. Zoroaf.

SYN. Εθιμῶν, εθιμος, φίλος, συνηθς. ἡθᾶς.
Εθωρα, Εθωράς.

—Περὶ σσηοντο δ' εθωρα. Il. τ. 382.

—Μιανθῆσαν δὲ εθωρα. Il. π. 795.

Κυανεαί δ' ἐγενοντο εθωράδες ἀμφὶ γανειον. Od.
π. 176.

SYN. Κομη, φοβη, βοτρυχος, ἑρίξ.

ΕΡΙΤΗ. Απαλή, ακερσικομος, θυοεσσα,
λιπαρά, ξανθή, μελιχρυσος, πολυσρεπός, περισ-
σοκομος, πυρσή, πολιά, τρηχία, χρυσή.—ἑα-
ευσμυρίγξ, ἐχιδναία, πολυκαμπής.

Εθωράζω.

Καλὸν εθωραζόντες.—Theoc. ι. 34.

SYN. Κομαω, κομοτρορεω, αγαλλω.

Εθελω.

Αλλὰ καὶ ὥς ἐθελω.—Il. ι. 116.

Οὐκ ἐθέλωσκε μάχην ἀπὸ τῆχως ορνυμὲν' Ἐκτωρ.
Il. ι. 353.

Οὐδ' ἐθέλει προρεω.—Il. φ. 366.

SYN. Θέλω, βυλομαι.—δυναμαι.

Εθελήμους.

—Οἱ δ' ἐθελήμοι

ἡσυχοὶ ἀργα νημοντο.—Hef. ε. 118.

SYN. Αυθαιρετός, ἐθελήμων, ἐθελοντήρ.—
ἡσυχος, προθυμος.

Εθιμῶν.

—Περ' εθιμονος ἐλπίδι νυμοκ. Mus. 312.

SYN. Εθᾶς, εθιμος, συνηθς, νομιμος.—συν-
τροπος, ἐμπειρος, προθυμος.

Εθίζω, Ειβίζω.

Μηδ' αλογισας σαυτὸν εχεν περὶ μηδὲν εθίζει.
Pyth. 14.

Ειβίζε δὲ διαίταν εχεν καθαρεῖν, ἀθρυπτον. Ib.
35.

SYN. Ερεθίζω, κατεθίζω, συνεθίζω, προσε-
θίζω.—εφισαμαι.

Εθνος.

Δυσετ' Αχαῖων ἐθνος.—Il. ε. 552.

Ορριθων ἐθνος.—Il. σ. 691.

Και τὸτ' ἐθνος μεγαλοιο θῆ.—Sibyl. 3.

SYN. Γενεα, γνος, φύλον, πλῆθος, λαός.

ΕΡΙΤΗ. Αλλοδαπον, ἀρρεῖν, ατασθαλον,
βαρβαροφωτον, ἐλαστικον, μιάρην, μεγα, πο-
λυπῆμα, πολυσπέρης, ταχυποτμος.

Υγυ

Εθης.

ΕΙ

Εἶδος.
Ὅσα παρ' ἀνθρώποις τραγῶν εἶδος.—Hom. B. 34.
SYN. Εἰθιμοσύνη, εἰσμά, εἰσμός, συνήθεια.
—σημῖον.—νομος ἀγραφοῦς

Εἶω,
—Εἶων Οἰνῆος ἀλῶν. II. ε. 536.
Εἶ ἔμαλ' ὡς αἶψα κακῆς ἀδυνάστευτο πάλαζον. II. ε. 766
Ε.Χ.Ρ. Εἶ ὅτε κατατρεχὼν καὶ βλαπτήν.
SYN. Εἰθίζομαι, συνεθίζομαι.—πορευίζομαι.—
φιλέω—εἶθεω, εἰθίζω

ΕΙ

ΕΙΔΜΕΝΗ.
Αἱ ρά τ' ἐκ εἰσμενῶν εἰς μεγαλοῦς κεραιαί.
II. ο. 631.
Ε.Χ.Ρ. Ἐν κρυβυρῶ καὶ ποσειδάωνι χαρῶν.
SYN. Λαμπρῶν, χαρτοποιεῖον.
Εἶω, Εἶσομαι. (Poet.)
—Ἐπ' ὀφρυσὶ δακρυρὸν εἶδε. Od. δ. 194.
Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφαρῶν εἰς εἶσο.—Hes. θ. 910.
SYN. Λεῖω, κλαίω, γάζω τηκῶμαι.
Εἰδαλμος.
—Γυναῖκας—Γασσάρας εἰδαλμῶν.—Od. α. 278.
SYN. Ευειδής, ευμορφος, ευπροσώπος, ευπρε-
πής, ὁρατός.—καλός.
Εἶδω (inuf.) Εἶδω, Εἰδομαι, Εἰδόμενα.
.. Εἶδω καὶ αὐτὰς ἐν ὄρεσιν.—Od. η. 327.
—Ὅρ' εὖ εἶδω. II. α. 515.
Τῇσι πόλιν δ' εἶσαντο καταφθιμένοιο Θοάωντος
Τηλεγεγενη γειγῶναι ἀναστανῶν.—Ap. ι. 718.
Ποταμὸν δ' εἶδα παρὰ πρῶτον.—II. δ. 355.
Τῇ μὲν εἰδομένη.—Od. ζ. 24.
SYN. Εἰσπείδω, μαθαίνω, γινώσκω, εἶδα,
εἶμι, δαμάμαι, ἐπιστάμαι, διατρέχει, ὑπάλμα-
ζανω.—φαίνομαι. βλέπω. εἶκω. κίλζω.—έρμαιω.
Εἶδον.
Πρωτὸς ἰθιμὺς θυγατρὸς ἄλλοιο γένετος
Εἶδον.—Od. δ. 366.
Εἶδος.
—Εἶδος τε, μεγῆς τε. II. ε. 58.
Ἡ σὺν το κλαίῳ εἶδος Ἠλέκτορος τίςδε κ. Soph.
El 1183.
—Κρατερὴν μεγαλὴν ἐπὶ εἶδω. Hes. θ. 133.
SYN. Ἰδέα, σχῆμα, προσχῆμα, ἰνδαλμα.
μορφή.—τύπος.—εἶδος.—προσώπου.—σῆμα.
—ἰδέα.—τροπὸν.—πῶμα.—χρῶμα.
ΕΡΙΤΗ. Ἀγῶνι.—πρῶτος.—ἀγῶν.—ἀγῶν.
μορφον, ἀγῶν, αἶδον, ἀμύροτον, ἀνίστομον,

ΕΙ

ἀγῶν, ἀγῶν, γινώσκον, γινώσκον. Δολοπλό-
κον, εἰσμίαν, ἐστρατον, ὅτιον, εἰσμίαν, ἰ-
εῖα, καλὸν, καλλίον, μαχίον, μετατροπὸν,
ποθον, πολυτροπὸν, πολυτροπῶν, μαλατοχρῶν,
χρῶν.
Εἶδω.
Αὐτὰρ ὁ εἰδὼν εἶδε.—II. ε. 449.
Μηδὲ ματὴν εἶδωλα σεῖβ.—Sibyl. 2.
Εἶδωλον ἄλλως.—Soph. Ph 970.
SYN. Ἀγῶμα, βρετῶν, σῆμα, σῆμα, ἐ-
τυπῶμα.—ὁμοίωμα.—φασμα.—φαντασία. σῆμα.
ΕΡΙΤΗ. Ἀμαυρῶν, ἀμυδρῶν, ἀμυδρῶν, ἀλα-
δον, ἀπῶν, ἀδρανῶν, καθάρων, μακτοχρῶν,
πυλινον, λιθοχρῶν, ορφαῖον.
Ἀνδρομεῶν ἀλαπαδῶν, σφῶν.—Φωδῶν.—χῆ-
ρῶν.—Αρῶν.
Εἶδω καὶ ποσειδάων καὶ ἀναστανῶν ἐπὶ ποσει-
Ἀνδρῶν δὲ ξαντὸν θεὸς ξυλινος, λιθινος τε,
Χαλκῆς τε, χρυσεῖς τε, καὶ ἀργυρεῖς τε ματαίως,
Ἀλκυονος, κῆτος, κ. λ. Sibyl. ι. 5.
Εἰδωλοατραί.
ΕΡΙΤΗ. Ἀσβείας, αἰμοχρῶν, δολίος, δ-
γλωσσος, κῆτος, κῆτος, κῆτος, κῆτος, κῆτος.
Εἰδωλοθυτον.
—Εἰδωλοθυτον δ' ἀπεχισθῆναι. Sibyl. ι. 2.
Εἰδωλοπλάσος.
Εἰδωλοπλάσος προσκαταβῶν.—Ibid. Lye. 173.
SYN. Φαντασῶν, προσπῶν.
Εἶθαρ.
—Εἶθαρ δὲ δορυ χρῶς ἀντοπόρῶν.—II. ε. 537.
SYN. Εὐθῆς, ἀντίκα, παραχρῆμα.
Εἶκαζω.
Ἡμῖν μὲν εἶκαζον.—Soph. Oed. T. 412.
Ἀλκυονοῖσι τῆς φαντασίας πᾶσι.—Ar. Eq.
1072.
SYN. Ἀπῶμα, ἐπῶμα, παραπῶμα, σῆ-
μαινομαι, συμβῶμα, τεμαίνομαι.—ὁμοίω,
ἀφομοῖομαι.—ἀντίκαζω. ἐκτυπῶ.—σῆμα.
εἰκοβῶμα.
Εἶκαθω.
—Τῷ κρατὸς δ' εἶκαθεν.—Soph. El 398.
SYN. Εἶκω, κῆτος, κῆτος, κῆτος, κῆτος, κῆτος.
Εἶκατος.
Εἶκατος γομφίος προσκαταβῶν.—Lyc. 748.
SYN. Ἀβῶν, ἀγορῶν, ματαίως, φῶν.
ἀντοπῶν, ἀργῶν, ματῶν.
Εἶκας.
Εἶκαδ δ' ἐν μεγαλῶν.—Hes. ε. 790.
Εἶκασμα.
Δαιμοσιν ἐχθρὸν σῆμα.—Ar. S. T. 529.
SYN.

Ε Ϊ

Μη ὄν περὶ σαυτὸν ἄλλετὴν γνημνήσῃ. Αἰ. Ν.
759.
S Y N. Συνελεῖω, συναλῶ, συναθροίζω, συνω-
θίω, συνελευῖω, ἐπισύλλεγω, ἐπιτελεῖω, ἐπο-
χωρεῖω, γενῶ, συγχλεῖω, συγκατακλεῖω, ἀπο-
κλεῖω, συνειργῶ, συνεχωῖ, ἐντελεῖω, κατέκλεω,
ἐλίσσω, ἀνελίττω, συστρέφω, στρέφω.
Εἰλημα. Vid. Ἐλυμα.
Νεοπλουτὸν εἰλημα.
Κακῆς ἀσπίδος. Αἰας. 62. 8.
Εἰλιγγος. Εἰλιγμός.
Νεῖθεν εἰλιγγόισιν ἐπιπορος ἐξανύσα Αρ. 4. 142.
Εἰλιγμοῖς τε ποδῶν κοινὴ νεφέλην ἀφικατεῖ.
Ορφ. Η.
S Y N. Εἰλισίς, συστρόφῃ, δίτη, δίνοσσι—σπαστο-
δίνοσσι, σκαστοδυνασίς.
Εἰλιπες.
Βυσὶν ἐπ' εἰλιποδίσσιν—Π. ζ. 424.
S Y N. Εἰλιποδής.
Εἰλίσσω, Εἰλυμα κ λ. Vid. Ἐλίσσω. Ἐλυμα.
Εἰλιπέν.
—Καὶ εἰλιπὲς ἀγρῶσις. Theoc. 13. 42.
E X P. Εὐ τοῖς ἔλοσι γνημνήσῃ.
Εἰλυθμός, Εἰλυός.
Εὐθ' εἰλυθμὸν ἐχέσκειν—Νικ.
Θῆρες δ' εἰλυὸς τε κατὰ ζυλοχῆς τε λήπντες.
Αρ. 1. 1144.
8 Y N. Σπῆλαιον, σπῆος, κλυθμῶν, φωλεῖς,
κατακλυσίς (τῶν θηρῶν)
Εἰλυφάζω. Εἰλυφάω.
Παντὶ τε κλυθὲν ἀνέμος φλογα εἰλυφάζει. Π.
υ. 492.
Παντὶ τ' εἰλυφῶν ἀνέμος φέει—Π. λ. 196.
Τῆλε δ' ἀπ' αἰθόμενων δαΐδων σιλας εἰλυφάζει.
Hef. α. 275.
S Y N. Εἰλω, ἀναστρέφω, συστρέφω, ταρασσῶ,
δίνω, τιπασσῶ, συνελῶ, ἰχθυῶ.
Εἰλυφ.
Εκ κεφαλῆς εἰλυτο διαμπερὲς ἐς ποδάς ἀκρῶς.
Π. π. 640.
S Y N. Εἰλω, ἐλίσσω, καλυπῶ, ἐγχευόμεμαι,
ἐρπύζω, τετραποδίζω, κακυρῶ.
Εἶμα.
Εἶμα δ' ἐχ' ἀμφ' αἰμοῖσι δαφοινόν.—Π. σ. 538.
S Y N. Ἀμπύχον, ἱμάτιον, ἐνδομα, εἰλυμα.
E P I Γ H. Ἀμβροτον, βασιλῆϊον, διαλαμπὲς,
δυῶδες, ἐπηρετῶν, ἐξημῶδον, ἰσοχρεον, καλόν,
λυγρόν, καθάρν, πολυδαίδαλον, σαρκοφάγον,
σηγαλόν, νεοπλουτὸν, τηλαυγὲς, τιμῆν, ὑφαν-
τόν, φανταῖν, χαρίν.
Εἰμαρμένος.
Τοιαύτ' ἐρράζει πρὸς Διὸν εἰμαρμένα. Soph. Tr.
172.

Β Ι

S Y N. Εἰμαρτός, ἐπιμαρμένος.
Εἰμενος.
Ὡ τὸν αἰὶ κατὰ γὰρ σκοτὸν εἰμῆτος. Ib. Oed.
C. 1776.
S Y N. Εἰμῆρος, ἐνδεδυμένος.
Εἰμί.
Ὅσον φέρτερός ἐμι σέθεν—Π. α. 186.
S Y N. Τπαρχῶ, γίνομαι, πείλω, πειλομαι,
τελεῖω.—τυγχάνω.—εἶχω.
Εἶμι.
Νῦν δ' εἶμι φθιπὸς—Ib. 169.
S Y N. Βαίνω, πορευομαι, οἰχέω, νεισομαι,
μολῶ.
Εἰνατηρ, Εἰνατηρ (ἡ τῷ ἀδελφοῦ γυνή)
—Ἡ ἐνατηρὸν εὐπεπλον. Π. ζ. 378.
Εἰνατιος. Vñ Εἰληθῶ.
Εἰνατὴν ὁμοδύλον ἐπ' ἀδελφῶν ἰδύσα. Call. Fr.
Εἰνοσιφυλλος.
Καὶ Νῆριτον εἰνοσιφυλλῶν.—Π. ε. 632.
S Y N. Βαδυσυλλας, πολυσυλλας, φυλλωδής.
Εἰργῶ, Εργῶ, Εργάω, Εργάω.
Τῆλε με ἐργῶσι ψυχαί.—Π. ι. 72.
Τις γὰρ εὐθ' ὁ ταῦτα σ' ἐργῶσι. Αρ. V. 333.
—Ὡς ὅτε μητὴρ Παιδὸς ἐργῶσι μέγας—Π. δ. 131.
Πάντα δ' ἀπο πλεονῶν χρεα ἐργάω.—Π. λ.
437.
Τα μὲν σ' οὐκ εὖ χαιρέσαν ἐργάθειν—Soph. El.
1283.
S Y N. Ἀπειργῶ, ἀνιργῶ, κατειργῶ, ἀπο-
κλειῶ, ἀπειργάω, ἀπώθω, χαρίζω, κалуω,
παύω, κατεργῶ.
Εἰργῶ. Ἐργῶ, Εργῶ.
Τὰς μὲν ἀρὰ ἔργαν—Od. ξ. 411.
—Καὶ Ἀλκίον ἐντὶ ἐργῶν.—Π. ε. 617.
S Y N. Εργκλειῶ, ἐναποκλειῶ, καθιργῶ, εἰς-
γυμνῶ, φυλατῶ.
Εἰρεα.
Εἰρεας ἀθανάτων—Hef. δ. 804.
S Y N. Ἀγορά, ὁμιλία.
Εἰρεος.
Εἰρεὸν εἰσαναγχεῖ—Od. δ. 529.
S Y N. Δαλεῖα, αἰχμαλωσία.
Εἰρεσιωνή.
Ὡς περ παλαιὰς εἰρεσιωνῆς κινεῖται. Αρ. Pl.
1055.
E X P. Κλαδὸς εὐαίης ἐρῶσι πωστογμῆτος.
Εἰρεσιωνή σῆμα φέρει, καὶ πῖνας ἀρτῶς,
Καὶ μέλιον κτυλῆ, καὶ εὐαίης ὑποψασθῆαι,
Καὶ κηλῇ εὐζωρῶν.—Ib. Schol.
Εἰρηναῖος.
—Εἰρηναῖος Διῶν.—Ib. Eq. 802.
S Y N. Εἰρηνικός, εἰρηνοποιός, εὐνοχός.
Εἰρηναῖος.

Ε Ϊ

Ερην. Vid. Ησυχία.

Ὡς ποτ' ἐπ' ἐρήνης.—Π. ζ. 797.

SYN. Αἰσάτεια, ησυχία, διαλλαγή, ἰσμο-
νοια, ὁμοφροσύνη.—πορος. τέλος.

ΕΡΙΤΗ. Ἰαμακτός, αἰλαστικός, ατι-
νακτός, γαλήνης, βιοσός, ζωαρκής, σθεναρά,
ερατή, σαπάλις, χαριεσσα, πολυλλός. βαθυ-
πλutos, μινωριος, πουχιος.

ΡΗΡ. Ειρήνης δεσμός ἀριπρέπτος. Ναζ.

Ειρήνην, πολυκαρπον εὐφρονα, βοτρυοδαρον. Μυθ.

—Κοσμῷ παντὶ ποθονετατήν. Ib.

—Ποδίων κυροτρόφον ολκοδῶτιν. Οἶρφ.

Τικτεῖ δὲ θνατοῖσιν εἰρήνη μεγάλη
Πλῆτον, καὶ μελιγλωσσῶν αἰοδῶν ἀνθία·
Δαιδαλίω τ' ἐπὶ βωμῶν θεῶισιν αἰδεται βοῶν
Ἐαυθὰ φλογὶ μῆρια, τῶν εὐτρίχων τὴ μῆλων·
Τυμιασίαν τε νῆοις αὐλῶν τε καὶ κωμῶν μέλει.—
Οὐκετι σαλπιγῶν κῆρυες, ὑδὲ συλάται μελι-
φρῶν ὕπνος

Ἀπὸ βλεφαρον ἀμὲν ὅς θαλπει κίαρ.

Συμπασιῶν δ' ἐρατὴν βριθὲν τ' αἰμαῖ

Παιδικοὶ δ' ὕμνοι φλεγονται. Βακχυλ.

Ειρήνη.

Ὡ σεμνοτάτη βασίλεια θεᾶ

Ποτρί Εἰρήνη

Δεσποῖνα χορῶν, δεσποῖνα γαμῶν.—Αἰ. Ρα. 975.

ΕΡΙΤΗ. Πολυτιμῆτος, τεθαύμα.—Θιαν

καλλιγῆ. Eur.

Ἡ θεῶν πασῶν μεγίστη, καὶ φιλαμπελοδῆλη. Αἰ.

Ἐν τῇ δὲ δ' Εὐνομία ναιεῖ, κασιγνηταὶ τε—

Ἀσφαλῆς Δικα, καὶ ὁμοτρόπος Εἰρήνη. Pind.

Φιλίᾳ δ' ολκοδότεραν εἰρη-
ναν, κυροτρόφον θεᾶν. Eur.

Εἰρήνη, Εἶρος. Εἶρον.

—Καὶ εἶρον ἀμφὶς ἀνέλκει. Π. μ. 434.

Ἠλακτὴ τεταυσο ἰσθνεφίς εἶρος ἐχυσά. Od. δ.

134.

Ἀλιππὴ δὲ ταππη φερὲν μαλακῇ εἰρη. Ib.

124.

SYN. Ἀῖνος, ποκος, πικος, μαλλός, ταλα-

σιός.

ΕΡΙΤΗ. Πιτῶδες, ροδῶδες.

Εἰροκομος.

Γρηὶ δὲ—εἰροκομῶν—Od. γ. 387.

SYN. Εἰρηγός, εἰρῆς, εἰροπῆτος, ταλασπε-

γός.

Εἰροπῆτος.

—Ἐπ' εἰροκοποῖς αἶεσαι. Π. ε. 137.

SYN. Εἰροφῆρος, εἰρωφῆς, μαλλεφῆρος, μαλ-

λωτῆς, δασυμαλλός.

Εἰρητίον.

Ἀλλ' εἰρητίον τάδ' ἐσίν.—Soph. Aj. 1267.

Ε Ϊ

Εἰρητή.

Σκοταῖς κρυπλὸν ἐν ἀρχαῖς. Eur. B. 549.

SYN. Εἰρητῆ, εἰρηγός, δέσμος, δέσποτῆριον,
κεραμος, κλάσῃριον, οἰκημα, φυλακῆ, ἀσφα-
λεια.

Εἰρω.

—Ὀρμον, χρυσειον, πλακτροισιν εἰρμένον—Od. σ.
295.

SYN. Ἀνείρω, ενείρω, πλεκω, εμπλεκω, συρ-
ραπῶ, συναπῶ.

Εἰρω, ἱππῆ.—f. Ερω, Poet. Ερω. Ριττ. Εἰρηκα.

Τεῖ χαρ ἐγὼν εἰρω—Π. α. 76.

—Προρρησις εἰρω ἐπος—Π. ε. 816.

Εἰρηκα μὲν νῦν ταῦτα.—Soph. El. 73.

Εἰρηταῖ τὰ τ' εἰντα, τὰ τ' εἰσμενα—Hes. δ.
38.

SYN. Λεγω. εἰρομαι. αγγελλω, κελευω.

Εἰρωτευομαι.

Ἠκυσας αὐτῆς οἶον εἰρωτευεται. Αἰ. Αν. 1211.

SYN. Επειρωτιω, καταρωτευομαι, ἀπορος-
ιομαι, ἀποπροσποιῶμαι, ὑποκρινομαι, καθυπο-
κρινομαι, ὑποσπλομαι. χλευάζω. ψευδολογῶ.

Εἰρωνικός.

Ὅταν προφασιν καθῆκεν ἄς. εἰρωνικός. Ib. V.

174.

Εἰς, Poet. Εἰς.

—Εἰς δὲ τίς ἀρχὸς ἀνῆρ βελιφῆρες ἐσῶ. Π. α.

144.

—Ὁφθαλμός ἐἰς ἐπικεῖτο μετωπῶ. Hes. δ.

145.

Εἰσαγγελλω.

Τὸ πρᾶγμα τυτὲ δυνὸν εἰσαγγελλεται. Αἰ. Th.

604.

SYN. Προσαγγελλω. ενδεικνω, διαβάλλω,
προβάλλομαι, συκοφαντῶ, μινύω, ἀποφαίνω.

Εἰσαγῶν, Εἰσαγωγομαι.

—Νέον δ' εἰσαγερατὸ θυμὸν. Π. ο. 240.

SYN. Ἀβροίζομαι, ἀγερῶ, συλλεγω, συναγω,
ανακλῶμαι.

Εἰσαγω, Εἰσαναγω.

Οἱ δ' εἰς εἰσαναγον κλυτὰ δωματα—Π. ω. 719.

Εἰρον-εἰσαναγοσι—Od. δ. 529.

SYN. Αναγω, εἰαγω, εἰαγω, σπαταγω, παρ-
εἰαγω, παρσίδω, ἐνδίδωμι, εἰσαφίμι, εἰσ-
οικίζω, εἰσδύχομαι. ἀναπεύω.

Εἰσαθρίω, Εἰσαθρίω.

Εἰ πεῖσαθρησεν Ἀλεξάνδρου—Π. γ. 450.

SYN. Εἰδῶ, δεαομαι, περιαθρίω, ἀποκλεπω.

Εἰσαι, Εἰσαιήν, Vid. Αἰή.

Χ' οἱ πάντες εὐ ζῶντες εἰσαι θεοί. Soph. Oed.

T. 283.

Ὁ γὰρ εἰσαιὲν ὄσων κυκλὸς Διὶς.—Ib. C. 736.

Ζ η α

Εἰσαίστω.

Εισαίσσω.
 Οὐδ' ἐσῆξ' ἔδδ' αὖς ἐχέουσα — Αἴ. Ν. 543.
 S Y N. Εἰσαίσσω, ἐπιφέρωμαι, ἐπερχομαι, ἐρ-
 ορμῶ εἰσπαίω.
 Εἰσαίρω
 — Χ' ἡ τραπεζ' ἐσῆρετο. Ib. R 521.
 S Y N. Εἰσφαίρω, προσέβημι, ἐπαγῶ.
 Εἰσαῖω, Εσαῖω, Εισακκῶ, Ἐσακκῶ.
 — Ἴνα Κρονὸς κασιν ηχ' ὦ
 Ἀσπίδος εἰσαῖοι. — C. II. 1. 54.
 — Οὐδ' ἔτακσε πολυτλας Διὸς Ὀδυσσεύς. II.
 3. 47.
 S Y N. Επακκῶ, δίκκῶ, κατακκῶ, ἐξακκῶ,
 ὕπακκῶ.
 Εἰσακκντίζω, Εσακκντίζω.
 — Αἱματος δ' ἀπορροαί
 Εἰς οἶδ' μ' ἐσπικντίζω — Eur. Hel. 1604.
 S Y N. Επακκντίζω, εἰσαλλομαι.
 Εἰσαλλομαι, Εσαλλομαι.
 — Καὶ τείχος ἐσάλτο. II. v. 679.
 S Y N. Ἐναλλομαι, ἐφαλλομαι, εἰσθορεῶ, ἐπι-
 θρωσκῶ, εἰσπῆδῶ, ἐμπιπῶ.
 Εἰσαναβαίνω.
 — Ἡ κῆν τοι ὁμὸν λεχρὲς εἰσαναβαίνοι. II. 3. 291.
 S Y N. Επισβαίνω, αναβαίνω.
 Εἰσαναγκαζῶ, Εσαναγκαζῶ.
 Τό. τε γὰρ με ξυγγενὲς ὕτως εἰσαναγκαζει. Aes.
 P. 289.
 S Y N. Αναγκαζῶ, εἰσκυκλῶ.
 Εἰσανδρῶ, Εσανδρῶ.
 — Εἰσὶν Ἀἰώνιον Παισὶν εἰσανδρῶση — Αἴ. 1. 874.
 E X P. Ἀνδρῶν πληρῶση.
 Εἰσανεῖω.
 Οὐρανὸν εἰσανεῖων — II. ω. 307.
 S Y N. Αναβλεπῶ, ἀνακνύπῶ, ἀποβλεπῶ. 3 αυ-
 μαζῶ.
 Εἰσανεῖμι.
 Οὐρανὸν εἰσανεῖων — II. η. 423.
 S Y N. Ανεῖμι, αναβαίνω.
 Εἰσανεχῶ.
 — Οἱ δὲ χθονὸς εἰσανεχουσιν
 Ἀκτὴν ἐκ κόλπου μάλ' ευρεῖαν εἰσίδεσθαι
 Φρασσάμινον. — Αἴ. 1. 1360.
 S Y N. Εἰσέχω, ἐπαιρομαι.
 Εἰσαπαξ. Vid. Ἀπαξ.
 Σαφ' ἰσθ', ἐπείπερ εἰσαπαξ ζῆνηνισα. Soph. Ph.
 123.
 Εἰσαπῶ.
 Μηδ' εἰς οὐχὲς εἰσαπῶ — Αἴ. Ν. 992.
 S Y N. Εἰσιμι, ἐσπερχομαι, ἐσπῆδῶ.
 Εἰσαῦθις.
 — Ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβέβλημαθα. Ib. Ecc. 974.
 S Y N. Εἰσποπῶ, μετὰ ταῦτα, εἰς τὸ ὕστερον,
 ἐνυστερον, ἀπ' αὐτοῦ.

Εἰσαρρικῶ, Εἰσαρρικνομαι. Vid. Ἀφικανῶ.
 Λαμῶν δ' εἰσαρρικανε πολὺν — II. ξ. 230.
 — Πρὶν Ἰλίου εἰσαρρικεσθαι. II. χ. 17.
 Εἰσβαίνω, Εσβαίνω.
 Οἱ δ' αἰψ' εἰσβαίνον. — Od. 1. 179.
 Αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπεννίζοντο θάλασση
 Εσβάντες — II. κ. 573.
 S Y N. Αναβαίνω, εἰσβαίνω, εἰσπερχομαι, εἰσ-
 βαλλῶ.
 Εἰσβαλλῶ.
 — Εἰσβαλλὼν εἰς ἔρηκ' ἀνὰ. Soph. Aj. 60.
 — Εἰσβαλλὼν ἵππικαὶ πνοαί. Ib. El. 721.
 S Y N. Αναβαλλῶ, ἐμβαλλῶ, ἐπιτιθεμαι,
 ἐφισαμαι, εἰσπερχομαι, ἐφοδεύω, εἰσδίαζῶ, ἐν-
 ορκῶ, προσελαυνῶ, εἰσελαυνῶ.
 Εἰσβιαζομαι.
 Ο μὲν γὰρ ὦν ἐκ ἀσδὲς εἰσβιαζεται. Αἴ. Av. 33.
 S Y N. Εἰσώθω.
 Εἰσβλεπῶ, Εσβλεπῶ. Vid. Εἰσδερκῶ.
 Ἡ γὰρ πρὶν ἐς πόντον εἰσβλεπον. — Theoc. 6. 35.
 Εἰσβολή, Εσβολή.
 Συμπληγαδῶν πετρῶν — εἰσβολῶν. Eur. M.
 1265.
 Λεπ' ὦν τε κανονὸν εἰσβολῶς — Αἴ. R. 987.
 S Y N. Εμβολή, ἐπιβολή, εἰσδρομή, κατα-
 δρομή, προσβολή, ἐπιλευσίς, εἰσπομπή, ἐρο-
 μῆσις.
 Εἰσγραφῶ, Εἰσγραφομαι.
 Σέλλων ἐσελθὼν ἀλσος, εἰσεγγραφάμην
 Πρὸς τῆς πατρῶας — δρυός. Soph. Tr. 1183.
 S Y N. Γραφῶ, συγγραφῶ, διαγραφῶ, κατα-
 γραφῶ.
 Εἰσδερκῶ, Εἰσίδῶ, Εσίδῶ.
 — Καὶ εἰσδρακὼν αὐτήν. II. ω. 223.
 Ἡρῆ δ' εἰσίδε χρυσοθρόνος οφθαλμοῖσι. II. ξ.
 153.
 Χρυστῶ τῆτ' εἰσίδει. — Theoc. 8. 11.
 S Y N. Δερκῶ, ἐπιδερκομαι, ἐπισκοπῶ, εἰσ-
 οραῶ, εἰσβλεπῶ, ἐπὶβλεπῶ, ἐμβλεπῶ, διοπτεύω,
 ἐποπτεύω, ἐπισκεπῶ, εἰσλευσῶ.
 Εἰσδεχομαι.
 Μὴτ' εἰσδεχέσθαι, μὴτε προσφωνεῖν τινά. Soph.
 Oed. T. 246.
 S Y N. Επεἰσδεχομαι, ἀναδεχομαι, ἐνδεχο-
 μαι.
 Εἰσδοχή.
 Αἰνῶ μὲν ἔν τῳδ' ἀνδρὲς εἰσδοχὰς δομον. Eur.
 El. 396.
 S Y N. Αποδοχή, ὑποδοχή, καταδοχή.
 Εἰσδυμι.
 — Εἰσδύς γὰρ ποτε
 Οὐκ εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν, ὡδὲν λαβεῖν. Αἴ. Pl.
 205.
 S Y N.

E I

SYN. Εισδύω, εισδύομαι, εισδύνω, δύω, εισέρχομαι, διαδύμι, διαδύομαι, παραδύομαι.
Εισίμι. VII. Εισέρχομαι.
—Ουδ' Αχιλλῆος Ὀφθαλμὸς εἰσεῖμι.—II. ω. 461.
Εισέλκυνω
Εἰθ' οἷγ' εἰσελάσαν.—Od. γ. 113.
SYN. Ὑποχῶρειν, εισφέρομαι, εναγομαι, επ. αγομαι, διατεινομαι, ὑποτεινομαι, επεξελαυνω, επεξαγομαι, εισέρχομαι. εισπιπῶ. επιππαζομαι.
Εισέλκυνω.
Εισέλκυσας γάρ μ' εἰς το βελυτηριον. Ag. A. 378.
SYN. Εσαλκω, εφελκω, προσελκυνω, ειστρυω.
Εισεπειτα, Εσεπειτα
Τά τ' εσεπειτα.—Soph. Aj. 35.
SYN. Επειτα, μεταπειτα, μεταπισθεν, εἰς τῆτιον.
Εισεπομαι.
—Οἱ μοι Πυλον εἰς αἶμ' ἔποντο Od. ο. 540.
SYN. Εφεπομαι, ανακολυθεω, επακολουθεω, επιδιωκω.
Εισεργεω, Εσεργεω.
—Ὁχληράγ' εἰσηρηκας λιν.—Ag. Th. 1084.
SYN. Εισβαινω, εισερχομαι, εισπηδω.
Εισερευω, Εισερευομαι.
Νῦν μὲν ἄρισται μὲν κοῖλον σπιος εισευσαντες.—Od. μ. 317.
SYN. Εισελκυνω, εισαγω, επισυρω.
Εισερχομαι, Εσερχομαι.
Αλλ' εισερχομαι τις.—II. χ. 56.
Σελλων εισελθων αλσος.—Soph. Tr. 1182.
SYN. Επεισερχομαι, επερχομαι, μετερχομαι, επειμι, εισειμι, επιβαινω, εμβαινω, εισβαινω, εισδύω, επεισδύω, εισδύνω, εισδύομαι, εισπορευομαι, εισφοιτω, διοιχνεω, εισοιχνεω.
Εισηγομαι.
Ιωμιν εισηγῶ σὺ λαὸν ἡμᾶς.—Ag. Av. 648.
SYN. Εισαγω, παρεισαγω, συμβουλευω, νυθετω, παραινῶ, απαπειθω ενισαμαι. ηγνομαι, προηγνομαι, καθηγνομαι ὑπηγνομαι, προερχομαι, ηγηλαζω—καταρχω, υπαρχω. παρακαλεω. αναπλυσσω.
Εισθορεω, Εσθορεω.
—Πρὶν ἐμὸν εισθορεῖν δομον. Aesc. S. T. 460.
—Ο δ' ἀρ' εισθορε φαιδριμος Εκτωρ. II. μ. 462.
SYN. Επιθορεω, ενδορεω, εισπηδαα.
Εισιζω, Εισιζομαι, Εσιζομαι.
Τάρβει, επειδ' αν πρῶτον εἰζηται λοχον ανδρῶν.—II. γ. 285.
SYN. Καθιζω, καθιζομαι, καθιςημι. καθιζομαι.

E I

Εισιθμην.
Λεπὴ δ' εἰθμην.—Od. ζ. 263.
SYN. Εισοδος, διοδος, εισδυσσις, εμβασσις.—αγγλ. ρυμή.
Εισπιπῆμι, Εισπιπῶμαι.
Κοιλὴν εισπῆγ' ατο πετρην. II. φ. 494.
SYN. Εισπιτομαι, επιπεταομαι. εισπιπῶ.
Ειστικνυομαι.
—Ειστικνυμενη βελει
Βυκολη πῆροεντος.—Aesc. Smpp. 565.
SYN. Καθικνυομαι. (I. εξιχνυμενη.—εἰσιδνυμενη P.)
Εισκαλεω, Εσκαλεω. Vid. Προσκαλεω.
Εσκαλετατα τῶν ποτὶ τῆτο μελαθρον.—Theoc. 2 132.
Εισκαταβαινω, Εσκαταβαινω.
—Μεγαν ορχατον εσκαταβαινων. Od. ω. 221.
SYN. Καταβαινω, εισβαινω.
Εισκελλω.
Ἴοιαν δ'ε χωραν εισκελσαμεν σκαφει. Ag. Th. 885.
SYN. Εποκελλω, επερχομαι, καθορμιζω, προσεγγιζω. παραβαλλω.
Εισκηρυττω.
—Ὅσων γαρ εισεκηρυξαν βραβεῖς
Δρομων διαυλων πεπλαεθλα.—Soph. El. 692.
SYN. Κηρυττω, ανακηρυττω, επικηρυττω, προκηρυττω προσκαλεω.
Ειστοιμιζω, Εστομιζω, Εστομιζομαι.
Χορτον δ' εστομισαι, και συρφετ. γ.—Hef. ε. 605.
SYN. Προστομιζω, παραστομιζω, εισαγω, επαγω, απαγομαι. εποχιω. εισφερω.
Εισκυκλεω.
—Απορά γ' ἡμῖν πραγματα
Δαιμων τις εισκεκυκληκεν εἰς την οικίαν. Ag. V. 1466. (al. εισκεκληκεν)
Εἰσω τίς ὥς ταχιδά μ' εισκυκλησάτω. Ib. Th. 272.
SYN. Επεισκυκλεω, εγκυκλεω, εισαγω, εισφερω, επισυναπῶ, εισκυλιω. κατασποδιω, περσερχομαι.
Εισκυλιω.
—Και εισεκυλισσε θαλασση. Call. 4. 33.
SYN. Αποκυλιω, κατακυλιω, εγκυλιω, επικυλιω, αποκυλιζω, εισκυκλεω, επικυκλεω, προσκυκλεω, ενελεω, ενελω, περιελω, εντυλιττω.
Εἶσκω, Poet.
Αρειω μιν εγωγε εἶσκω.—II. γ. 197.
Οἶον δ' αθανάτων τιν' εἶσκομεν ανδρασι πῆμα—ερεῖναι. Theoc. 25 199.
SYN. Εικαζω, απικαζω, παρεικαζω, ὁμοιωω, αρομοιω, ἱκελω, παραβαλλω.
Εισκωμαζω.

Εισκωμάζω.
 Αγγυλλαν Αυσούτιν εισκωμάσαν. Lyc. 1355.
 SYN. Κωμάζω, επεισκωμάζω, επικωμάζω.
 καταφερομαι, εμβάλλω.
 Εισλευτσω, Εσλευτσω.
 Τὸ γὰρ εσλευτσειν οικίᾳ παθῖ,
 Μηδένος ἀλλε παραπραζάντος,
 Μεγάλας οδύνας ὑποτείνει. Soph. Aj. 262.
 SYN. Αποβλεπω, διασκεπτόμαι, εισδερκω,
 θεαομαι.
 Εισματσω, Εσματσω, Εσματσομαι.
 —Μαλα γὰρ με θανάν εσματσατο θυμέν. Il. ε. 564.
 SYN. Αποματσω, τραποματσομαι, καθάπτω,
 λυπω, προστριβομαι.
 Εισοντω.
 —Φίλον πατὴρ' εισηονσιν. Il. ω. 700.
 —Ωριανα πέλωριον εισηονσα. Od. λ. 571.
 SYN. Αισθανομαι, φοραω, εισαθρεω.
 Εισοδος.
 —Αραιή δ' εισοδὺς εἰν. Od. κ. 90.
 SYN. Εισιθμῖ. —επισοδος, επιδασίς, αριξίς,
 προσοδος, εισπλοος. —ελευσίς. εισφορά.
 Εισοικεω, Εσοικεω.
 Τιμὼν μισανθρωπος εσοικεω —Call. Ep. 3.
 SYN. Ενοικεω, κατοικεω. εντω. μετοικεω.
 Εισοικησις.
 —Προσκυσαντες την εσω
 Δοικον εισοικησιν —Soph. Ph. 541.
 SYN. Οικησις. ἑστία. ενοικησις. εισαγωγή.
 Εισοικίζω, Εσοικίζω, Εισοικίζομαι.
 —Εχθρὸς εισοικισμεθα. Ag. Pa. 259.
 SYN. Ενοικίζω, κατοικίζω, συνοικίζω. εισ-
 αγω, εισφέρω.
 Εισοιχνεω. Vid. Εισερχομαι.
 Οὐδ' εἰ μιν εισοιχνεῖσι κυνηγέται. —Od. ι. 120.
 Εισοικε, Εισοικεν. Poet.
 Εισόικε σ' η αλοχον ποιησεται. —Il. γ. 409.
 —Εισόικεν αὐτὸν μεγάλα Πριαμοιο ἔλωμεν. Il. ε.
 332.
 SYN. Εως αν, ες' αν, μεσφα, οφρα, αχρει,
 αχρις, αχρις αν, αχρις αν ε, αχρις αν, αχρις
 ε, μεχρις, μεχρις αν.
 Εισοπισω.
 Ποιῖ δ' εισοπισω θαλασσαν γαγον —Hom. V. 104.
 SYN. Εισαίθις, μετὰ τῆτο, εισεπειτα, εφεξῆς,
 τὸν μεταπειτα χρόνον.
 Εισοσπῶμαι, Εσοσπῶμαι, Εισοσπῶ, Εσοσπῶ.
 —Και εσοσπῶμαι οφθαλμοίτι
 Πατρίδ' ἐμάν. —Il. ε. 212.
 Ἰππες τ' εσοσπῶν —Ib. 183;
 —Οὐκ εσορήτε —Κομάταν; Theoc. 5. 4.
 SYN. Οραω, βλέπω, εμβλεπω, επιβλεπω.

εισδερκω, θεαομαι, φοραω, καθοραω, εφραω,
 επισκοπεω, περισκοπεω.
 Εισορμαω, Εισορμαομαι.
 —Ξαίφνης σφ' ἱρώ
 Τον Ηρακλειον θαλαμον εισορμωμενον. Soph.
 Tr. 930.
 SYN. Εξορμαω, ενορμα, επαίστω, εισθρεω-
 εισπαιω.
 Εἶσος Poet. pro Ισος.
 —Οὐδ' εἰ θυμὸς εἰδυτο δαιτὸς εἶσος. Il. α.
 468.
 Εισπαιω.
 Βοῶν γὰρ εισπαισιν Οιδίπους —Soph. Oed. T.
 1275.
 SYN. Επισπαιω, εισορμαω, εισαίστω, αἶσθη,
 εμβάλλω, εισπιτῶ.
 Εισπεριτω.
 Μαρτίν μὲν ὅν κακῶζον εισπεριτω. —Ib. 714.
 SYN. Αφημι, επαφημι, εμβάλλω, ὑποπιμ-
 πω, προσβλεπω. εισφειρω.
 Εισπεριτω.
 Χαλκίδα τ' εισπεριτω —Hef. ε. 653.
 SYN. Διαπεραω, περαιω. διαβαίνω, παρη-
 χομαι, παροδευω.
 Εισπηδαω, Εσπηδαω.
 Ως ὅτ' εἰς τὰς ἱππαγωγὰς
 Εισεπηδων ἀνδρικόως. Ag. Eq. 596.
 —Κὲν ἀντιπῶς εσπηδῶς εφλυαρεῖ. Ib. 542.
 SYN. Επεισπηδαω, ἐμπηδαω, ἐπιπηδαω,
 ἀντιπηδαω, εισθρεω, εισφειρω, εισαλλομαι, εισ-
 ερχομαι.
 Εισπιτῶ.
 Εὐθ' εισπιτῶν —Soph. Aj. 55.
 SYN. Επεισπιτῶ, ἐμπιτῶ, ἐπιπιτῶ, αἶψα-
 πιτῶ, κατολισθαίνω, καταρριω, εμβάλλω, εσ-
 βάλλω, εισπαιω, εισορμαω.
 Εισπλωω.
 —Τὸν ὕμνατον, ὃν δομοῖς
 Ἀνορμον εισπλευσας ευπλοῖας τυχάν. Ib. Oed.
 T. 431.
 SYN. Προσπλωω, επιπλωω, εισπλωω.
 Εισπνυλης, Εισπνυλος.
 Μεμλετο δ' εισπνυλαις, ὅππότε κῆρυξ ἦεν.
 Call. Fr.
 —Ο μὲν ἦν εσπνυλος. —Theoc. 12. 13.
 EX P. Ὁ ερωμενος, φίλος, αἷτης.
 Ειστρεχω.
 —Βαθύ δ' ειστρεχω φάσιν. Theoc. 13. 23.
 SYN. Επιτρεχω, επιτρω, εγκυρω, επιδρ-
 δρασω, ερεπῶ, εμβάλλω.
 Εισφειρω, Εισφειρω, Εισφειρομαι, Εισφειρω.
 —Πολλὰς δ' εἰς πτωχὰς εισφειρεται. —Il. λ. 495.
 —Και εισφειρον μελαν ὕδωρ. Od. ζ. 91.

Ε Κ

Ὡς ἡνίκ' αὖ λεγώσιν ἐκ εισφορῶσιν. *Ag. V. 887.*
SYN. Επισφω, επιφορῶ, ἐκφω, προσφω,
 επαφω, προσαφω, επισαφω, εισαφω, αναλαμ-
 βαφω, εισβαλλω, επιβαλλω, ετισκυκλιω, εισ-
 δεχομαι, επισυναπτω, εισκομιζω, παρακομιζω.
Εισφοιταω. Vid. Εισερχομαι.

Αλλ' ὑποτ', ὑποτ', κ' γὰρ εισαπαξ' ἐρῶ,
 Χρὲ τίς γὰρ νῦν ἐχοντας, οἷς ἐστὶν γυνή,
 Πρὸς τὴν ἐν οἰκοῖς ἀλοχον εισφοιτῶν εἰς
 Γυναῖκας, αὐταὶ γὰρ διδάσκαλοι κακῶν. *Eur.*
Andr. 945.

Εισχεριζω.
 —Αρχῆς νεκ', ἢν ἑμοὶ παλὶς
 Δωρητὴν ἐκ αἰτητῶν εισχερισε. *Soph. Oed.*
T. 392.

SYN. Εὐχχεριζω. ἐνδιδωμι.
Εισω, Εσω.
 —Μὴ παρ' τις ἀπαγγελησὶ καὶ εἰσω. *Od. δ. 775.*
 —Οὐδ' ἐστὶν ἄλλον
 Πρωχὸν ἐσσω μισγοῦμαι εισόμεν—*Ib. σ. 49.*
SYN. Εἰσδοθι, ἐνδοθεν, ἐνδοί, ἐνδόν, ἐντός.

Εισωπός.
 Εἰσωποί δ' ἐγένοντο νεῶν—*Il. ο. 653.*
EXR. Εὐ οφεί τας ταύς ἐβλεπον. *al. Εναντιοί.*
 εἰσάτεροι γενομένοι.—*ἀντιπροσώποι.*

Εἶτα.
 —Εἶτα τί τῷτο; *Ag. N. 346.*
SYN. Ἀρα; μὴ; ἀλλὰ μὴ; —ἴμως.—*ἐπειτα.*

Ε Κ

ΕΚΑΒΗ.
 Τῆσιν δ' αὖθ' Ἐκαβὴ ἀδινεῖ ἐξήρχε γοοῖο.
Il. ω. 747.

ΕΡΙΤΗ. Αἰολοδάκρος, τλημων, πολυτλημων,
 παναθλια, μογερά, τρυφερά, Κισσηίς, Επωπίς.
ΡΗΡ. —Ταλαινα σκύλαξ. *Lyc.*
 Ἀνασσα τῶν πολυχρυσῶν Φρυγῶν.
 —Πριαμὺ τέ μετ' ὀλβιῶ δαμαρ.
 —Εὐτεχνωτάτων δέ σε

Πασῶν γυναικῶν δυσυχέσαστην ὄρεῃ
 Ἀπαιδ', ἀνδρῶν, ἀπολιν, ἐξεφάρμακην. *Eur.*
Εκπεργος.

—Ἐκπεργος Ἀπολλω. *Il. α. 479.*
SYN. Εκκαλος, μακροβίος, ευσκοπος, ιοκω-
 ρος, ἀφηταρ.

Εκαμηδη
 Εἰσέκε θερμαῖ λοστρά εὐπλοκαμος Εκαμηδὴ
 Θερμην. —*Il. ξ. 6.*

Εκαθεν. Ἐκός, Ἐκαστω, Ἐκαστω.
 —Ἐκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγὴ. *Il. ε. 456.*

Ε Κ

—Ἐκός ἐπ' αὐτο πικρὸς οἷός. *Il. ν. 592.*
 Εἶπερ καὶ μαλα πολλὸν ἑκαστῶν ἔς' *Εὐβοίης. Od.*
η. 321.

Τῶν γὰρ νῆες εἰσὶν ἑκαστῶ —*Il. κ. 113.*
SYN. Ἀπῶθεν, ἀποπρὸ, ἀποπρῶθι, ἀποπρῶθεν,
 ἀποσάδ', ἀποσάδην, μακράν, μακρῶθεν, πορρῶ,
 πορρῶθεν, πορρῶτερῶ, πορρῶτατῶ, ἀπώτερῶ,
 ἀπώτατῶ, τῆλε, τηλίστα, τηλοτάτῶ.

Εκασος.
 —Ἐβαν οἰκόνδε ἑκασος. *Il. α. 606.*
SYN. Εκασος τικ, πᾶς ἑκασος, οἱ καθ' ἑκασον.

Εκασοτῶ.
 Τῶν ἐν τριχῶν ἑκασοτ' ἢ μὲν ἀκμαία
 Ἐτίλλεν, ἄς εὗρισκε λευκαριθέσας. *Suid.*
SYN. Παρκασα.—αἶ.—*ἑαμινά.—ἑσάυτω.*
 —αὐθις καὶ αὐθις.

Εκατερθε, Εκατερθεν.
 Ὡς οἱ μὲν ε' ἐκατερθε καθέκατο—*Il. υ. 153.*
 Τῷ δ' ἑτέρῳ ἐκατερθεν ἰτην—*Od. ι. 430.*

SYN. Ἀμφοτερῶθεν, ἐκατερῶθεν, διαμπαξ,
 κεχωρισμένως.

Εκαταίος.—Εκαταίον.
 Ὡς περ Ἐκαταίον πάντα χεῖ πρὸ τῶν θυρῶν. *Ag.*
V. 800.

EXR. Εκατῆς ἱερὸν, ἀγαλμα.
Εκατη.

Ἀστὴρ δ'—Ἐκατην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τιμήσας πορρὸν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα
 Μοῖραν ἔχον γαίης τε, καὶ αἰθρῆς οἰο θαλάσσης,
 Ἡ δέ καὶ ἀστὴρ ἐντος ὑπ' ἡραν ἐμμορε τιμῆς,—
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μετατρεπεί, ἢ κ' ἐβελήσιν,
 Ἡδ' ὅπῳ ἐς πολέμον ὀβισπνορά. *Θωρησσάται*
 Ἀνέρες, ἐνθα δαδ' παραγίνεται, οἷς κ' ἐβελήσι,
 Νικην πορροφρονέως ὀπασαί, καὶ κύδος ὀρεζαί.
 Ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ' αἰδοῖοις καθίζει.
κ. λ. Hes. δ. 411.

SYN. Ἀρτεμῖς. Σελήνη.
ΕΡΙΤΗ. Μυρογυνὴς, κυδνὴ, δασπλήτης,
 πολυωνυμος, νυχία, κυροσφαγῆς, τριμορφος, τρι-
 αυχην, φασφορος Φηγαία, Περπηίς.
ΡΗΡ. Περσεως παρθένας.—*Δαδοφορῶ νυκίδος*
θυγατὴρ. Lyc.

Βριμῶ νυκτιπόλος, χθονιῇ, ἐρεοισιν ἀνασσα.
 Βριμῶ κυκλῶσκων Ἐκατην, ἐπαρῶν ἀεθλῶν.
 Κυθμῶν ἐξ ὀπατων δεινὴ θεὸς ἀντεβόλησεν
 ἱερῶς Αἰσωνίδαο· περὶ δέ μιν ἐσεφάνοντο
 Σμερδαλίοι δρυῖνοισι μετὰ σφόρδοισι δράκοντες.
 Στρατῆς δ' ἀπειρεσίον δαΐδων σελας. ἀμφὶ δέ
 τήνγες.

Ὀξὴν ὑλάκῃ χθονιοὶ κύνες ἐφθεγγοντο. *κ. λ.*
Apoll

—Συν δ' αἰολομορφος ἱκάνε
 Τρίσσοπαρῆνος ἰδὲν, ὀλοὺν τερας, ἐπὶ δαητὸν,
Λα α α *Ταρ*

Ε Κ

Ταρταροπαί Έκατη λαϊά δ' ἀρεπισσυνεν ὠμι
 ἱπποῖς χαιτησί, κατὰ δεξιὰ δ' ἔσαν ἀθρήσαι
 Λυσσάσι σκυλακή, μέσση δ' ἐφ' ἀγρίομορφος...
 κ. λ. Οἶρη.
 Τὰ χθονία δ' Έκατη, τὰν καὶ σκυλακὲς τρο-
 μούντι
 Εἰσχομένην γενυῶν ἀνα τ' ἥρτα καὶ μέλαν αἷμα.
 Γηεος.
 Εἰνοδίαν Έκατην κληῖω, τριδῖτιν ερανήν,
 Ουραϊαν, χθονίαντε, καὶ εἰταλίαν, προκτεπλάσθ
 Τυμβιδίαν, ψυχαῖς γενυῶν μετὰ βαλχεύσαν.
 Περτεϊαν σκυλακίτιν, αἰμαίμακτον βροχίεαν,
 Ταυρπόλον, πάντας κοσμοὺς κλειδύχον ἀναστῶν,
 Ηγμονήν, θυμὸν, κυρτοτρήφον, ὑρσιφοίτιν, κ. λ.
 Οἶρη. Η.
 Έκατηέλετης, Έκατηβόλος, Έκατος. Vid. Έκβόλος.
 —Έκατηέλεταισ ἀνακίος. II. α. 75.
 —Έκατηβόλυ Απολλωνος. Ib. 370.
 —Θεοπροσίας Έκατοιο. Ib. 385.
 Έκατι. Vid. Έκπτι.
 Ασκήτων δ' έκατι.—Lyc. 60.
 Έκατογχείρ, Έκατογχείρος.
 Ὡς έκατογχείρον καλεῖσθ' εἰς μακρὸν Ολυμπον
 Ον Βορῆων καλεῖσθι Θεοί—II. α. 402.
 Έκατομκεφαλος, Έκατομτακεφαλος.
 —Έκατομκεφαλυ βαφαῖς Τδρας. Eur. Her. F.
 1188.
 Έχιδνὰ δ' έκατομτακεφαλος.—Ar. R. 476.
 S Y N. Έκατομκαρνος, έκατομτακαρνος. Pind.
 Έκατομβη.
 —Εἰς δ' έκατομβῶν Βῆσι Διὸς.—II. κ. 309.
 ΕΡΙΓΗ. Ἀγία, ἀγαλνυτος, κλητὴ, ἐξαίσιος,
 πολυκνιστος, ἱερά, τέλεισσαι.
 Έκατομβοῖς.
 —Έκατομβοῖς δὲ έκατος II. ε. 449.
 ΕΧΡ. Έκατον βοῶν τιμῆς αξίος.
 Έκατομπολις.
 —Οἱ Κρήτην έκατομπολιν ἀμφετιμοντο. Ib.
 649.
 Έκατομπος, Έκατομποδος.
 Ποιῶσαν δὲ πυρὴν έκατομποδον—II. ι. 164.
 (Sch. Έκατομπίδος.)
 Έκατομτυλος, Έκατομτατυλος.
 Αἰδ' έκατομτυλοῖ εἰσι—II. ι. 383.
 Έκατόν.
 Τῶν έκατόν ἑπὶν ἔρχε κρεῖων ἀγαμέμνων. II.
 6. 576.
 Έκατοζυγος.
 —Οὐδ' αὖ πῶς έκατοζυγος ἀχθος ἀριτο. II. υ.
 247.
 S Y N. Έκατοτορος.
 Έκατοτταστής.
 —Έγκυρσας έκατοτταττω βροτῶ. Pind. P. 4.

Ε Κ

Έκατοτταλαστος.
 Φυῖαι γραφαίς έκατοτταλαστος τειλαρας. Ar.
 Eq. 440.
 Έκατοττατοργμος, Έκατοττατοργμος.
 Τὸ δὲ μάλιστα εἰσι—έκατοττατοργμων—Ib. An. 1131.
 Έκατοντάς.
 Τρεῖς μὲν αἱ πολλὴν έκατοντάδας πωδεδμνται
 Θεος. 17. 82.
 S Y N. Έκατοτός.
 Έκατος.
 —Καὶ τὰς πολλὰς έκατοςδας. Ar. V. 656.
 Έκβαζω.
 Αλλ' ἡ τὸ χαιρεῖν μᾶλλον εὐβαζω λεγών. Ael.
 Ag. 507.
 Έκβαλω.
 Εκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ρυγμῇν θαλάσσης.
 Ib. α. 437.
 —Ευτοχος τὰ πραγματ' εκέβησαν.—Ar. Ecc.
 502.
 S Y N. Επικβατω. ἐξερχομαι.—εὐπαισι, εκ-
 πτήσω.
 Εκβακχεω, Εκβακχευομαι.
 Εἰ μὴ σ' Απολλων ἐξεβακχευσε φρενας. Eur. Tr.
 408.
 Προσεβαν θροῦς ἐξ ἐμῶν
 Οἶκων εκβακχευσάμενα. Ib. Supp. 1001.
 S Y N. Βακχεω, αναβακχευομαι —εὐκτατω.
 εκταρσσω, αἰσινως εορταζω.
 Εκβαλλω.
 —Οδῖον μετὰν εκβαλε διφρυ. II. ε. 39.
 S Y N. Αναρριτῶ, αναρριτιζω, εκριτῶ, αφ-
 ημι. εκδῖακω, ἐξελαυνω, εκβρασσω, ἐξίαλλω,
 εκδύω, εκτινασσω, εκσιω, εκτρίβω, αποσυφε-
 λῶ, εκκρω. απωθω. φυγαδευω.
 Εκβάσος.
 Εὐθ' οἷγ' Εκβασίω βωμὸν δεσταν Απολλωνι. Ar.
 1. 966.
 Εκβασίς.
 Εκβασίς ἢ σπ φαιτὸ ἀλλ' πολλοὺ θοραζω. Odi.
 ε. 410.
 S Y N. Παρηβάσις, κατὰβασίς, ἐξάδος, ἐκ-
 λυσίς, ἐξίλευσις, αποβάσις, ἀφίξις, πέρασσις.
 τέλος. εκβλῶσσις.
 Εκβατανατά.
 —Συσαν, ἡδ' Εκβαταναν. Aesch. Pers. 16.
 Εκβατηρια.
 Εἰς Βεβρυχων ριψαν εκβατηριαν. Lyc. 516.
 (Sch. Εκβασίς. αἰγιαλός.)
 Εκβιάζω.
 Ὡ τῶς, φίλων
 Χερὸν εκβέβιασμένον. Soph. Ph. 1157.
 S Y N. Εξαρρω. ἐξάβω.
 Εκβιάζω.
 Εκβέβασον εκ τῷ βετομυ τῆρεθρον. A. A. 663.
 S Y N.

SYN. Εξαγω, εξαγαγω, εξαίτω, απάλλω.
αυτ. δακρυαζω.
Εκβλασιω.
Κενυ γαρ εκβλασεν.—Eus. Fr.
SYN. Εκβλασανω, απεβλασανω, εκφυνομαι.
Εκβλητος.
Εκβλητον, η πεισμα φοινι δρος; Eur. Hes.
697.
SYN. Εκβληλμηνος. αποβλητος. εκβολος.
Εκβοαω.
Ου γαρ σθενω-τοσους
Ερωτας εκβοησαι. Anac. 33. 19.
SYN. Αναβοαω, ανακραζω, εκρατω. βοαω.
Εκβολιζω.
Α λαμβαν' αυτος εξαπατων, εκβολισω. Ag. Pa.
1123.
SYN. Εξορυττω.
Εκβολη.
—Ου δ'ικελλης εκβολη.—Soph. An. 256.
—Κελευσας νως. Eur. I. T. 1424.
SYN. Αποβολη, καταβολη, εκβασις, εξοδος,
εξαλασις, εξωλη, εξωθησις, εκπηψις, εξαποβολη,
εξορκε, εκπομπη, αφεσις, απολυσις, εξαλασσις.
εκρηγμα, εκρηξις.—εκπλησις.
Εκβολος.
—Και εκβολα λυματα δαιτός. Call. 6. 116.
SYN. Αποβλητος, εκβλητος. εκπεσαν.
Εκβρασσω.
—Φοβον εκβρασσαν υδωρ. Lyc. 1009.
SYN. Εκβαλλω, εκρηπτο. εκπτω. απαρριπτο.
Εκβροταομαι.
—Κακ'εβροτηνη σθανος. Aesc. Pr. 362.
SYN. Εμβροταομαι.
Εκβρυχομαι.
Οι δ'εταγμην υδ'ον εκβρυχομενοι. Eur. I. T.
1390.
SYN. Βρυχαμαι. εξεβρυχομαι.
Εκβρωμα.
—Ως περιος
Εκβρωματ' αν βλεψαις εν τομη ξυλι. Soph.
Tr. 713.
SYN. Βρωμα. τδ τρωξιμον.
Εκβυροομαι. Vid. Γαυροομαι.
Τδ, τ' αξιωμα τ' ανδρος εκβυρομενος. Eur.
I. A. 101.
Εκχυλω.
Εκ δ'εχλασας πατήρ.—Il. 2. 471.
SYN. Εκκαγχάζω, ανακαγχάζω, γιλω.
Εκχυετης. Vid. Εκχυος.
Δεσποταις αμιλλα.
Ιωκ' υσα ποτα, λακιδαιμονος εκχυεταισι.
Eur. And. 128.

Εκχυνωμαι.
Οι Διδος εξεχυνοντο.—Il. 6. 637.
SYN. Εκχυομαι, αναχυομαι, ανακνυτω.
Εκχυω.
Τυδιδος εκχυος εσσι.—Ib. 813.
—Εκχυον Τενθρειδας. Lyc. 899.
SYN. Παις; υψ, υνι. εκχυος, αποχυος,
επιχυος, εκχυετης.
Εκχυραω, Εκχυροομαι.
Η Μορσιμ τις εστιν εκχυρατε. Ag. R. 151.
SYN. Αποχυραω, μεταχυραω, καταχυραω.
μυημονεω.
Εκχυρηγορεω.
Τυτι τδ κακον κ φαυλον εκχυρηγορεν. Ib. Av.
1413.
SYN. Εξεχυροομαι, εκνυω.
Εκδακρυω.
Ποι' εκδακρυσαι;—Soph. Ph. 281.
SYN. Επιδακρυω, απωδρυω, ολοφυροομαι.
Εκδακτωρ. Vid. Αρτιδακ.
Εκδερπομαι.
Ουτε ται οχυτατοι παφαλῆς εκδερεται εσσι. Il.
ψ 477.
SYN. Δερκομαι, εκδεαομαι, απωλεπν, επι-
λεπν, απωλεπν. διακνυτω.
Εκδερω.
Θαυσον δε βυσαν εξεδειρεν.—Eur. El. 824.
SYN. Δερω, αποδερω, εκδεματιζω. διε-
μυλλω.
Εκδεχομαι.
—Οι δι σκακος εξεδιχοντο. Il. 9. 710.
SYN. Αναδεχομαι, διαδεχομαι, αναλα-
σανω. προσδεχομαι.—απειργνω-πτεω, υπολα-
σανω.—προσδεκαω, παρακαμνω.
Εκδω.
Εκδων ημινω.—Il. 4. 121.
SYN. Εκδισμενω, αναδω, εξαρταω.
Εκδηλος.
—Ιν' εκδηλος μετα πασσιν
Αργυνοισι γεινοτο.—Il. 2. 2.
SYN. Διαδηλος, φανερος, αποδλεπῆς; υπερ-
εχων.
Εκδημω.
Θιωρδ.—εκδημω.—Soph. Oed. T. 114.
SYN. Αποδημω.—δυραζω.—αυχαρω.
Εκδημος.
Ερωσ' ερωτ' εκδημον.—Eur. Hipp. 32.
SYN. Αποδημος, απαν, αποτερος.
Εκδιδω.
Vid. Διαδω.
Ταφρον δ' εκδιδαντες λευατην.—Il. κ. 198.
Εκδιδωγμα.
—Οιοι δ' εκδιδωγμα κρηιδος. Eur. Id. 1419.
SYN.

Ε Κ

SYN. Προπαιδευμα, σοιχωνισι.
Εκδιδασκω.
 Ταῦτά μιν ἐκδιδασκον—Bion. 3. 9.
SYN. Διδασκω, αναδιδασκω, εκπαιδευω.
 εκμισω.
Εκδιδασκω. Vid. Αποριυγω.
 Ο δ' ἐκδιδρασκε διὰ τὴν ὑδροροῶν. Ag. V. 126.
Εκδιδωμί.
 —Και κτημαθ' αὐτῇ ἐκδοτε—Il. γ. 459.
SYN. Αποδιδωμί, αναδιδωμί, ενδιδωμί, προστερω.—εκδιδασκομαι.—αποτοπιζω.—εσπιπῶ.—προδιδωμί.
Εκδικαζω.
 Πατρων θανόντων εκδικαζοντες φονον. Eur. Supp. 1215.
SYN. Δικαζω, επιδικαζω, επικρινω, εκδικιω, τιμωρω.
Εκδικητής. Vid. Αμυντωρ.
 Τῷ φθιμῇ πατρίδι εκδικατέν. Ib. 1152.
Εκδικος.
 —Ἐχει θεός εκδικον ομμα Hom. B. 96.
 Ου γαρ οὐλῇτιν ανδρας εκδικως τρεφον. Soph. Oed. C. 975.
SYN. Απονοδικος, αμυντικός.—εκδικητής.
 —αδικος, εκνομος.—δικασιμος.
Εκδικως.
 —Παθόντες εὖ κακῶσι μ' εκδικως. Aesch. Pr. 975.
SYN. Αδικως, παρανομος.
Εκδιωκω. Vid. Εκβαλλω.
 Αὐτὸ λυπῶν εκδιωκε τῷ βίῳ. Sent.
Εκδυω. Εκδυω, Εκδυομαι.
 —Μαλακὸν δ' εκδυε χιτῶνα. Od. α. 437.
 —Ιδὲ ἑμάτα σιγαλοεντα Εκδυε—Hom. V. 166.
 —Ναῖν δ' εκδυμεν ολεθρον. Il. π. 99.
 Τευχεῖ τ' ἐξεδυντο.—Il. γ. 114.
 —Ὅπως μὴ κδυσεται. Ag. V. 141.
 —Εκδυῖναι κακῶν. Eur.
SYN. Αποδυω, αποδυομαι. Διαφυγω. ἐξομι, ἐξερχομαι, αναδυομαι. λωπίζω.
Εκῆ. Εκῆθι.
 Ὅδ' καταρχων τῆς εκῆ. Soph. Oed. C. 1074.
 Εκῆ γὰρ αἶν κειτομαι.—Ib. Av. 76.
 —Ὅφρ' ἀν' εκῆθι Δαίτα πῶχων.—Od. ρ. 10.
SYN. Εκῆσι, αὐτόθι, αὐτῇ, τῇδε, τῇδ' αὐτῇ, εκονῇ. μακροδ' πορρω.
Εκῆθεν.
 Τὴν κῆθεν αλσιν τῷδε—Soph. Oed. C. 518.
SYN. Εκειθεν, ενθίνδε.—τηνῶθε.
Εκῆτος.
 —Ανεστὶς εἰσι εκῆτος
 Ος πολέμου κραται επιδημιῷ—Il. ε. 63.
SYN. Αυτός, κῆτος.

Ε Κ

Εκχεω.
 Ἀλλ' εὐρον αὖ ε' ὑπεχοντα τὴν εκχεωσαν. Ag. Pa. 908.
SYN. Ανοχῆ, ανακαχῆ, διακαχῆ, διαλυσις, σπονδῆ. φιλα. συνθηκη. αργια, ανεσις, αναπανσις, ενδοσις, αρεσις, σχολή.
Εκζω.
 Εκζισιν γὰρ Οιδίπυ κατευγματα. Aesch. S. T. 715.
SYN. Αναζω, ὑπερζω, βρασσω, αναβραστομαι, εκβρασσομαι, αναφλω, ὑπερφλω. εκβραζω. αποβραζω.
Εκζωπυρω.
 Τον πολέμον εκζωπυρσετε—Ag. Pa. 309.
SYN. Αναζωπυρω, αναπῶ, ἐξεγερω, ανεγερω.
Εκηβολια.
 Ουδ' εκηβολια.—Il. ε. 54.
SYN. Ευσοχια, μακροβολια.
Εκηβολος.
 Τυνηκ' αρ' αλγῆ' εδωνεν Εκηβόλος—Il. α. 96.
SYN. Εκατηβόλος, εκατηβόλετης, εκατης, τοξικός, ευσοχης, ευσχωματος, μακροβόλος.
Εκηλος.
 —Οι δὲ εκηλοι Τερπονται—Il. ε. 759.
SYN. Ευηλος, ησυχος, ησυχιος, μετοπραγμων. αθουρος, αταραχος, ηρεμος, ηρεμαιο, ηρεμος.
Εκητι.
 —Διδς μεγαλοιο εκητι. Hes. ε. 4.
 Ερμειας εκητι διακτορυ—Od. ο. 318.
SYN. Εκατι ἐνικα, χαρις, αμφι, διδ, επι, παρα.—αυθαιρετως.
Εκθαμιζω.
 Μῆ μοι πολιν γὰρ πυρμυθῶν πανωλεθρον Εκθαμισητε—Aesch. S. T. 72.
SYN. Εκτρεμιζω, εκθμελιω, αποριζω, εκριζω, εκμοχλειω, εκσπασ, εκπορθεω.
Εκθεσμαι. Vid. Εκδερχομαι. Αποβλεπω.
 Ουκ ἦν τὸ κεινς εκθεσασθαι κακόν. Soph. Oed. T. 1276.
Εκθεριζω.
 Την γλῶσσαν. εἰς ὃ Τυρεὺς
 Εκῆρος, εκθεριζω. Anas. 12 7.
SYN. Αποθεριζω, εξαμασ, διαμασ.
Εκθεσφατα τα.
 —Επει κτιδῶν εκθεσφατα ρηθ. Il. ε. 64.
SYN. Θεσφατα, Σισφατα, χρηστια. ματευματα.
Εκθρησσομαι.
 Εκθρησσω' οφρος αλλαξι τυπων. Eur. B. 1329.
SYN. Αποθρησσω, εξαγριασσομαι, εξαγριασμαι.
 Εκθρησσω.

Ε Κ

Εκθνήσκω. Vid. Αποθνήσκω.
 Χείρας ἀνασχομένοι γέλω εκθνήσκον—Od. σ. 99.
Εκθνοῦμαι.
 Κατανοῶντων δ' ἦπαρ εκθνοῖσθεται. Aesc. P. 1024.
SYN. Θοῖνασμαι, καταθοῖνασμαι, κατα-
 τρώω.—δαινυμαι.
Εκθροῖω.
 Πατρόκλος δ'—εκθροῖ διφρη. Il. π. 427.
 —Αὐτὰρ Ἀπολλων Ἀντίος ἐξεθροῖ—Il. φ. 539.
SYN. Εξάλλομαι, ἐκπῆδω, ἐκθροῖσκω.
Εκθροῖω.
 —Ος σφῶιν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροῖ. Soph.
 Oed. C. 1490.
SYN. Εξαγέλλω, ἐκφαίνω, ἀποφαίνω, προ-
 σκαίνω.
Εκθροῖσκω.
 —Κραδίη δ' ἔμοι ἐξω
 Στήθεων ἐκθροῖσκω—Il. κ. 95.
SYN. Αποθροῖσκω, ἐκθροῖω, ἀπαλλάω, ἀνα-
 πῆδω.—ἐκτρέχω, ἐκφύγω.
Εκθυῖαι.
 —Καὶ θυμία Σμυρνης ἰδρῶτα—Eur. I. 1174.
SYN. Αποθυῖαι, ἀναθυῖαι.—ἐξατμιζομαι;
 διαπτέω.
Εκθυμός.
 Τοιαῦτ' ἐλεξε καρθ' ὑπ' ἐκθυμῶντος. Aesch.
 P. 372
SYN. Ευθυμός, ὑπερθυμός, προθυμός, προ-
 φων.
Εκθυσιάζω.
 —Μοσχὼν τ' ἀγέλας ἐριμυκῶν
 Εκθυσιάζοντες—Sibyl. l. 5.
Εκθυῖω. Vid. Θυῖω.
 Τῷ θηρὶ εκθυσθε τὴν αὐτὴ κερην. Soph. El.
 574.
Εκκαθαίρω.
 Οὐδὲ τ' ἐξεκαθαίρων—Il. ε. 153.
SYN. Ανακαθαίρω, ἀποκαθαίρω, ἀποματῶ,
 περιματῶ, ἀποκλύζω, καταπλυνώ.
Εκκαίδεκαδωρός.
 Τὴ κίρα εκ κεφαλῆς ἐκκαίδεκαδωρὰ περικε. Il.
 δ. 109.
Εκκαίω, Εκκαίωμαι.
 Καί πασας πόλιας πόλιμεις δ' ἄμα, καὶ θάλασσας
 Εκκαύσῃ—Sibyl. l. 4.
SYN. Εκαλεῖω, ἐκπύρω, ἀποκαίω, κατα-
 φλεγω, ἀνθρακίζω.
Εκκαλαμασμαι.
 Καί παππαζὺς ἄμα τῇ γλωττῇ
 Τριπόλον εκκαλαμάται. Ag. V. 607.
SYN. Εξαγω, ἱελλω, ἐπισυρομαι, ὑποσπασω.

Ε Κ

Εκκαλεῖω, Εκκαλεῖσθαι.
 Διμῶς δ' ἐκκαλεσας λῦσαι κέλετο—Il. ω. 582.
 Ερμῆς δὲ ψυχὰς Κυλληνίος ἐξκαλεῖτο
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων.—Od. ω. 1.
SYN. Ανακαλεῖω, προκαλεῖω, ἐκπροκαλεῖσθαι,
 παρακαλεῖω, κατακαλεῖω, ἐπαγω, παρορμαῖω.
Εκκαλυπῶ, Εκκαλυπτομαι.
 Εκ δὲ καλυψάμενοι—Od. κ. 179.
 Ἰδ' ἐκκαλύψον, ὥς ἰδῶ τὸ πᾶν κακόν. Soph.
 Aj. 1022.
SYN. Αποκαλυπῶ, ἀποσφραζῶ, ἀποσκα-
 παζῶ, ἀνακαλυπῶ, ἀναφαίνω.
Εκκαρπίζω, Εκκαρπίζομαι.
 Ἀτῆς ἀνὴρα θάνατον ἐκκαρπίζεται. Aesc. S. T.
 607.
SYN. Καρπολογεῖω, σπαριζομαι, ἐκφυῖω.
Εκκατεῖω (inuf.)
 Περιγὰμν ἐκκατεῖων.—Il. δ. 508.
SYN. Αποσκοπεῖω, ἀποσλέπω, κατεῖω.
Εκκατεφαλλομαι.
 Οὐρανὸν ἐκκατεπαλτο δὲ αἰθέρος—Il. τ. 351.
SYN. Καθαλλομαι, καταπῆδω, ἀποθροῖσκω.
Εκκαυλίζω.
 —Καί τ' ἐς καυλὸς
 Τῶν ευθυῶν ἐκκαυλίζων. Ag. Eq. 822.
SYN. Αποκαυλίζω, ἀναίρω, ἀνασπασω, ἀπο-
 κλαῖω.
Εκκαυμα.
 Το μὴ εἶδέναι σέ μιν δὲ, ὦν ἁμαρτανός,
 Εκκαυμα τολμῆς ἱκανὸν ἐστὶ καὶ θρασυς Eur. Fr.
SYN. Τεκκαίμα, ζωντυρον, κινητήριον, ἐκ-
 καυσίς, ἐκπῆσις, ἐκπύρωσις.
Εκκαυχασμαι.
 —Ὅν νιν ὕψια κ' ἵανεν
 Ζῆν' ἐξεκαυχανθ', ὅτι γαμῆς-ε-φύεσσο. Eur. B.
 31.
SYN. Καυχασμαι, ὑγκαυχῶ, καυχῶ.
Εκκειμαι.
 Μηροὶ καλυπτῆς ἐξικνεῖτο σιμελῆς. Soph. An.
 1023.
SYN. Εκλῖθεμαι, ἐκπίτῶ, προκειμαι, κᾶ-
 μαι.
Εκκινεῖω.
 Επεὶ γλυκὺν ἐξικνεῖσαν
 Θομόν ἐς ευρείαν σχεδίαν συγῆν Ἀχέρωντος.
 Iheoc. 16. 40.
SYN. Αποκινεῖω, ἀπογεμίζω, ἀλαπαζῶ, ἐξά-
 λαπαζῶ, ὑπαλαπαζῶ, ἐξαφύω.
Εκκεραίζω.
 —Τὰς ἱερὰς ἐκκεραίζει. Call. 6. 50.
SYN. Αταρπαζῶ, ἀφαρπαζῶ, ἐκπορῶ, ἐκ-
 θαμνίζω.
 B b b b. Εκκρηρῶ.

Εκκηραίνω.

Τῆτος πόντος τε κυριοι συναμάτῃ
Δεινὴς δρακωνίης ἐξεκρηκνόν μενος. Aesc. Eum.
128.

SYN. Παραιρέομαι, αφαιρέω.

Εκκηρύττω.

—Κῆρ ἐκκηρύσσειτο
Αὐτὸς πρὸς αὐτὴ καλλιρινός.—Eur. Herc. f. 960.

SYN. Αφορίζω, ἐξορίζω, ἐξελαύνω, ἐκβάλλω.
ἐξαγγέλλω.

Εκκινέω.

Οὗτος ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τὸδε
Τὸ ρήμα; Soph. Oed. T. 362.
Σὺ γὰρ μ' ἀπεινασθέντος ἐκκινεῖς κακῷ. Ib. Tr.
1258.

SYN. Εκφέρω, ἐκδίδω, ἐκπάλω, ἐξεγείρω.
ἀναταράττω.

Εκκλω. Vid. Εξέρχομαι.

—Εκ δ' ἰὸς Δολιχὸν κινεῖ, ὡς ἐκλευσεν. Od. ω.
491.

Εκκληπῆω.

—Ο δ' ἐξεκλεπεν Ἀρκα. Il. ε. 390.

SYN. Διακλεπῶ, ἀναγῶ, ὕαγῶ, ἐκκομίζω.

Εκκλησία.

Ἴσοι, γυναικῶν ἔργα, κῆκ ἐκκλησῖαι. Sent.

SYN. Αγορά, ὁμηγυρία, συναγωγή, συνοδος.

Νύμφα Θεῶ. μεγά χαῖρ', Εκκλησία.—Cyr.

Χ ἡ τῶν εὐσεβῶν γενετὴρ Εκκλησία, ἥδε

Παντῶν τῶν πικῶν κενὴ εὔσα τροφός. Dols.

Εκκλησιαζώ.

Εκκλησιαζέω πρόβατα συγκαθήμενα. At. V.
32.

SYN. Εξεκκλησιαζώ, δημηγορεῖν, ἀγορεῖν
μαί, ἐκλεγῶ, συναθροίζω. Εκκλησίαν συλλέγω,
ποιῶ, ἀποδίδωμι.

Εκκλητός.

—Πορεύει δ' αὐτὸν ἐκκλητῶν ἀπο. Eur. Or. 947.

EX P. Ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

SYN. Ἀπώλητος, ἐπικλητός, ἐγκλητός, συγ-
κλητός.

Εκκλυω.

Ἡ δὲ τιν' ἀγγελίην φθῆς ἐξεκλυες;—Il. π. 13.

SYN. Εξακνῶ, εἰσακνῶ, ακνῶ.

Εκκναίω.

Τρυγόνες ἐκκναίουσιν, πλάγασθαι ἀπαῖα.
Theoc. 15. 88.

SYN. Εκκναιῶ, ἀποκναιῶ.—διαλέγω. (Sch.)

Εκκοβαλίνεομαι.

Ὡς περὶ γιροῦτας ἡμᾶς
Εκκοβαλίνεται. At. Eq. 270.

SYN. Ἀπεινῶ, ἀπάτω, παραλογίζομαι.

Εκκοκκίζω.

Ἀπὸς σταντὺ τὰς πόλεις ἐκκοκκισαῖ. Ib. Pa.
62.

SYN. Ερημῶ. ἐκτμήσθω, συντρίβω, ἐκκλᾶσθαι
ἐκβάλλω. πέρβω.—ἐκτῆλλω, ἀκασπᾶν.

Εκκολυμβάω.

Ὡς ἐκκολυμβᾶν νῆες.—Erg. Hel. 1625.

SYN. Αποκολυμβάω, ἀποτηχομαι, ἐκνηχο-
μαί, καταφερομαι.

Εκκομίζω, Εκκομίζομαι.

—Εκκομισαί τε με.—Il. ε. 359.

SYN. Επικομίζω, ἐπιμελεσθαι, ἐκφῶ, κατ-
αγῶ, ἐκφῶν, ἐξελαύνω.

Εκκομψεύομαι.

Εκκομψεύσαι. ποτηρὸν

Γλῶσσ' ἐπιφθόνον σοφῇ. Eur. I. A. 333.

SYN. Κατακομψεύομαι, σῶμυλλω.

Εκκοπῶ.

Τὸν παλαί ἐκκοπᾶντα στερῆν.—Sibyl. l. 5.

SYN. Διακοπῶ, ἐπικοπῶ, περικοπῶ, ὑπο-
κοπῶ, κατακοπῶ, ἐκκρῶ, ἐκκολαπῶ, ἐκθλῶ,
ἀποθλῶ, ἀναίρεω, ἐκκνίζω.—νικῶ.—καταλῶ,
ἐκπορθεῶ, διαφθεῖρω.

Εκκορεῶ.

Κατὰθε τὸ κορημα' μὴ ἔκορε τὴν Ελλάδα. At.
Pa 59.

SYN. Παρακορεῶ, ἀποματῶ, ἐκσῶ, ἀφα-
νίζω.—φθείρω.

Εκκορυφῶ.

—Ἐτέρῳ τοι ἐγὼ λογοῖν ἐκκορυφῶσω. Hel. ε. 106.

SYN. Ἀναπύσσω, εἰπῶν συνελόντι, ἀπλῶς.

—κεφαλᾶσω, ἀνακεφαλᾶσω.—βλασολογῶ.

Εκκρημαίμαι, Εκκρημαίνομαι.

—Εκκρημασθε πατρῶν πεπλῶν. Herc. f. 520.

SYN. Εκκρημαίνωμαι, ἐξαρταίμαι, κατακρε-
μαίμαι.

Εκκρίνω.

Ἀρετὴ τε πρῶτος ἐκκρίβει σφραγιδῆς. Soph.
P. 1471.

SYN. Αποκρίνω, ἐκτροκρίνω, προκρίνω, ἐκ-
λεγω, ἐξαίρεω, ἀφορίζω, ἐκκνῶ, χωρίζω, ἐκ-
χωρίζω, ἐξαλείφω, ἐκρίπτω.

Εκκρίτος. Vid. Εκκρίτος

—Εκκρίτον δῶρημα.—Soph. Aj. 1320.

Εκκρύπτω.

—Λαμπρὸν ἐκκρύπτει δέμας. Aesc. S. T. 548.

SYN. Κατακρύπτης, ἐκθαμβός, φρικτός.

Εκκυβίσσω.

—Πρὸς γῆν ἐκκυβίσαντων βίβ. Eur. Supp. 692.

SYN. Κυβίσσῳ, κατακυρμαίζομαι.

Εκκυκλῶ.

Ἀλλ' ἐκκυκλῆσομαι.—At. A. 408.

SYN. Εκκαλυπῶ, ἐκκυλίω, ἐξελύττω.

Εκκυλινδῶ, Εκκυλινδῶ, Εκκυλίω, Εκκυλίζω.

Μέσης ἀπῆνης εὐθὺς ἐκκυλινδῆται. Soph. Oed.
T. 831.

Αὐτὸς

Ε Κ

Αὐτὸς δ' ἐκ δίφορο παρὰ τροχὸν ἐξεκλιθεῖ. Π.
2. 42.
S Y N. Αποκλιῶ, αποκλινδῶ, εκκκληῶ.
Εκκνηγέτω
Τὴν νυμφαγωγὴν εκκνηγέτω τροπιν. Lyc.
1025.
—Τίς ἡμᾶς εκκνηγέτω ποταμός. Eur. I. 1422.
S Y N. Κυνηγέω, θηρεύω, εκθηρασμαι. ἐξερύ-
νω, ἐξεταζῶ.
Εκκωφάω. Εκκωφῶ.
Ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθῆνας
Εκκεκωφκας βοῶν. Ag. Eq. 312.
Αρ' εἰς τὸ καλλὸς εκκεκωφάται ξίφος; Eur. Or.
1292.
S Y N. Κωφῶν ποιεῶ. Διαμαλασσω.
Εκλαγχάνω.
—Κακῶν—μερὸς ἐξελαχόν. Ar. Th. 1080.
Ὅπως πατρὸς τυμβὸν εκλαχοὶ χθονός. Soph.
El. 762.
S Y N. Διαλαγχάνω, λαγχάνω, εκμειρῶ, εκ-
μειρομαι, εντυγχάνω.
Εκλακίζω, Εκλακίζομαι.
Σκελὸς ὕφανον γ' εκλακίζων. Ar. V. 1483.
Καὶ τὸ φρυγίχων κλακτισάτω τίς.—Ib 1516.
S Y N. Λακίζων. αποβάλλω.
Εκλαλεῶ.
Τὸ δ' εκλαλῶν. καθ' ἡδονῆς μὲν ἀπῆλται. Eur. Fr.
S Y N. Εξαγορεύω, εκθρυλλῶ, εκφρῶ, παρα-
φθεγγομαι, δημοσιεύω, φλυαρεῶ.
Εκλαμπῶ.
Οὐθ' ἴλις πηλαυγὴς ἀκλίνων σελας
Τοῦτον ἐξελαμψεν.—Ag. Av. 1708.
S Y N. Αγαλαμπῶ, απολαμπῶ, επιλαμπῶ.
Εκλανθανομαι.
Αλκῆς ἐξελαθοντι.—Il. π. 602.
S Y N. Απικλανθανομαι, αμνημονεῶ.
Εκλανθῶ, Εκληθῶ.
—Καὶ εκλελαθὸν κισθρεῦν. Il. C. 600.
Εκλαπαζῶ.
Πωλικὸν δ' ἐδωλὸν ὑπερκομπῶ
Δορί ποτ' εκλαπαξαι. Aesc. S. T. 462.
S Y N. Εξαπαζῶ, εκπορθῶ, λαπαζῶ.
Εκλαπῶ, Εκλαπῶμαι.
Καὶ πρός γ' ακρατὸν ἐγγχεας
Αμυσιν ἐξελαψα. Ar. A. 1227.
Τὸν ζῶμὸν—εκλαψεται. Ib. Pa. 885.
S Y N. Ααπῶ, ακμπωτίζω, εκπινῶ, εκροφῶ,
ἐξαττανῶ.
Εκλαχαίνω.
Χθραμαλωτέρων ἐξελαχαῖνον Στειρῆς.—Ar. 1. 374.
S Y N. Λαχαίνω, ἐξορυτῶ, κατασκαπῶ.
Εκλειπῶ, Εκλιμπανῶ.
—Αλλὰ μ' ἑταῖρος Εκλειπεται.—Theog. 936.

Ε Κ

—Ηνίκ' ἐξελιμπανον
Δομὸς πατρὸς.—Eur. M. 800.
S Y N. Απολειπῶ, εκπρολειπῶ, καταλειπῶ.
παραλειπῶ, ελλειπῶ. αποτεμῶ. ὑστερῶ.
Εκλεικίος.
Πίσυς τ' εκλεικίος Εβραῖος.—Sibyl. l. 3.
S Y N. Επιλεικίος, απολεικίος, αἰρετός, ἐξαίρε-
τός, εκκριτός, επικριτός, προκριτός.
Εκλεισός. Vid. Αμνημοσύνη
—Κασιγνητῶν τε φοροῖο
Εκλεισιν δέωμεν.—Od. ω. 484.
Εκλογίζομαι.
Αρ' εκλογίζομαι γὰρ πρὸς τὸ δυσμενὲς
Μᾶλλον φρενας, τὸ δ' οὐτος ἐχὶ δυσμενὲς; Eur.
Hec. 744.
S Y N. Ὑπολαμβάνω, λογιζομαι.
Εκλόφος. Aesc. Fr.
S Y N. Διηγῆσις.
Εκλόχειω, Εκλόχευομαι.
—Οὐθ' Ἑλληνίς, κτε βαρβαρος
Τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν εκλόχευεται. Eur. Helē
205.
Οὐκ ἀδακρυτὸς εκλόχουη. Ib. Ion. 1458.
S Y N. Αποτικίω, εκλίκίω, ωδίνω.
Εκλυσις.
Δεσμῷ ἀναγκαιῶν παρωμένοι εκλυσιν εὐρεῖν.
Theoc. 24. 33.
S Y N. Διαλυσκ, καταλυσίς, παραλυσίς, ανε-
σίς, αφίσις, αφαιρέσις, απαλλαγή, απαλλαξίς,
ρυσίς. ατονια. ασθένεια. λοιποθύμια —λυτῆριον,
εκλυτῆριον.
Εκλυτῆριον.
—Τι τοῖς δ' ἀσούσιν εκλυτῆριον. Soph. Oed.
C. 400.
S Y N. Λυτῆριον. εκλυσίς. ρυσίς.
Εκλυτός.
Συρετο δὲ πυρμυνοῖσιν ἐπ' ἰχθυσιν εκλυτός κρή.
Tryph. 81.
S Y N. Διαλυτός, αρετός, ανεμῖνος, ανευρός,
ανανδρός.
Εκλυῶ, Εκλύομαι.
—Κρυχέας ἵππων
Εκλυον ἰδρῶνοντας, ἐπεί πολεμὲ εκροσθεν. Ar.
Pa. 1282.
—Σε πακῶν εκλυσομαι, ἠδὲ σαώω Od. i. 286.
S Y N. Απολυῶ, απεκλυῶ, λυῶ, ἐκρπαζῶ.
αφαιρῶ. απαλλάττω, ελευθερῶ ἰσχναινω, απ-
ασθινεῶ. εκλειπῶ ελλειπῶ, αποκαμινῶ.
Εκλωσεῶ. Vid. Λωσειῶ.
—Μολίς δ' ἐρῶ
Α' γὰρ ὑπ' αὐτῶν ἐξελεσθητή μολῶν. Soph. P.
333.
Εκλωπιζῶ.

Ε Κ

Εκλατίζω.

—Εκ δ' ἐλατίσσει

Πλευρὰν ἀπασαν, ὠλεσθην τε—Ib. Tr. 942.

SYN. Γυμνω. ἐκδυω. ἐκδύρω. ἐξανθίζω, λωποδυτέω.

Εκμαγμα.

Λέων σοὶ γέγονεν, αὐτ' ἐκμαγμα σὸν. Ar. Th. 521.

SYN. Εἶγμα, εἰκὼν, ἀπεικασμα, ἀφομοίωμα, ἐκλυπωμα, ἐκσφραγισμα, ἀπεικονισμα, ἐκμακτρον. ἐκμαγνισον.

Εκμαινω, Εκμαινομαι.

Κῆμὲ γὰρ ὁ Κρατίδης—ἐκμαίνει.—Theoc. 5 90.

Οἱ μὲν καλὴν Κυθήνην—

Λόγυσιν ἐκμανῆναι. Anac. 13. 4.

SYN. Μαινω, ἐκβαλχεύω.—μαινομαι, ἐκβαλχεύομαι, ἐκμαργρομαι.

Εκμακτρον. Vid. Εκμαγμα.

Πῶς δ' ἂν γενοίτ' ἂν ἐν κραταίῳ πεδῷ

Γαίας, ποδῶν ἐκμακτρον;—Eur. El. 535.

Εκμανθάνω. Vid. Μανθάνω.

—Τὸς εὐσαντάς ἐκμανθῶν θείων. Eur. Ph. 34.

Εκμαραίνω. Εκμαραίνομαι.

Ἀλλ' αὐτὸς ἀταλῇ ποτὶ παχέϊ ἐξεμαρανθῆναι. Theoc. 3. 30.

SYN. Μαραίνω, ἐκλκω.—ἐκσπομαι, ἐκλακω, ἐκκαμνω.

Εκμαργρομαι. Vid. Εκμαινομαι.

Εξεμαργνῆς φρενός. Eur. Tro. 932.

Εκμαρτυρέω. Vid. Μαρτυρέω.

Εκμαρτυρήσον πρὸς ἐμοσας.—Aesch. Ag. 1205.

Εκμασσω, Εκμασσομαι.

—Ποδῶν ἐκμασσεῖται ἰχθυ. Theoc. 17. 122.

Οἰμας μελὸν δὲ μητρὸς ἐκμεμαγμένης. Lyc. 713.

SYN. Αποσμάω, ἀποματῶ.—ἐκλυπω, ἐκφραζω, ἐκμιμωμαι.

Εκμασεύω.

Τετραμματοσμίονος γὰρ ὡς κύων νεβρόν,

Πρὸς αἷμα καὶ γαλαγμὶν ἐκμασεύομεν. Aesch. Eum. 247.

SYN. Μασεύω, εἰρυνάω, ἐξερευνάω.

Εκμειρω, Εκμειρομαι. Vid. Εκλαγχάτω.

—Θέων ἐξέμειρος τιμῆς. Od. ε. 335.

Εκμελετάω. Vid. Μελετάω.

Ταῦτα ποιεῖ, ταῦτ' ἐκμελετά—Pyth. 45.

Εκμετρέω, Εκμετρεομαι. Vid. Μετρέω.

Τὴν Κορινθίαν

Ἀστροίς—ἐκμετρεμένος χθονα. Soph. Oed. T. 814.

Εκμιμωμαι.

Σοὶ γὰρ καλαινῆς ὑπὲρ ἐκμιμμένη. Lyc. 7.

SYN. Μιμωμαι, ἀπομιμωμαι, ἐκμασσομαι, ἐκμορφω.—ἐκτυπω, ἀποτυπω, ἐκχαράτῶ. ἴμοισιν.

Ε Κ

Εκμολέω. Vid. Εξέρχομαι.

Εκμολεν ἴσος Ἀρηί—Il. λ. 603.

Εκμύσω.

Διονυσος ἡμᾶς ἐξέμυσσεν τάδε. Eur. B. 823.

SYN. Μύσω, ἐκδιδάσκω.

Εκμοχθεύω. Vid. Εξαντλέω.

—Πονῶν τε σῶν

Οὐς ἐξεμοχθεῖς περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα. Ib. I. T. 1455.

Ὅς τῷ τυραννὶ πλειον' ἐκμοχθῆ βιον. Ib. Supp. 451.

Εκμοχλεύω.

Ἐντυθεν ἐκμοχλεύσετ', ἐθύνδ' ἐγώ

Συνεκμοχλεύσω.—Ar. L. 430.

SYN. Μοχλεύω, ἐκρίζω, ἀπορρίζω, ἐκθεμελίω, πρεμνίζω.

Εκμύζω, Εκμύζω.

Αἶμα ἐκμύζηςας—Ib. δ. 218.

SYN. Εκπιέζω, ἐκπιαίνω, ἐκθλίβω, ἐκχυλάζω, ἐκθηλαζω. μύζω, μύζω.

Εκναυσθλῶ. Vid. Ναυσθλῶ.

Λιγεια δ' εἰς Τίρηναι ἐκναυσθλωσεται. Lyc. 726.

Ε X P. Τὸ ἐκρῖφῆναι ὑπο τῶν κυμάτων. αἱ ἐκπλεύσαι.

Εκναῶ.

—Εκ δὲ κρήνῃ νασί, ἀμφὶ δὲ λειμῶν. Od. ζ. 292. (Siber.)

SYN. Εκρεῶ, ἐκφερομαι.

Εκνεμομαι

Οὐκ ἀφόρρον ἐκνεμῇ ποδαί Soph. Aj 369.

SYN. Εξαγω. ἐκπορευομαι.—ἐκσοομαι.

Εκνεύω.

—Εξεκνεύ' ἀποσῆναι φροσώ. Eur. I. T. 1320.

Ἀγῆς ἰδ' ἐκ ἐτ' αὐτὸς, ἐκνεύει παλιν. Ib. Ph. 937.

SYN. Νεύω, ἐπιρεύω, ἀπορεύω.—προκυτῶ.

—ἀναχωρεῶ, μετασφρομαι. παρὰ τὴν ἀπάλ. λατῶμαι, ἐξαρτος γίνομαι.

Εκνεῶ, Εκνεύω.

—Ὡς μὴ ποτ' ἐκνεύσαι παλιν. Ib. Hipp. 823.

—Πῶς αὖ ἐκνεύσαι δοκῶς. Ib. 470.

SYN. Εκνηχόμαι, ἐκποδύμω. ἀναδύομαι.

ἐκτρεπομαι. ἐκφύγω.

Εκνηφω. Vid. Νηφω.

Κ' ἔθελετ' ἐκνήφαι, καὶ σφραγα πρὸς ποσὶν ἄλδῃ.

Sibyl l. i.

Εκνίπῶ. Εκνίπῶμαι.

Μετ' ὅταν ἐκνίπῃθε μυτὸς θείοισι καθαρμοῖς.

Orph. 1230.

SYN. Αποκνίπῶ, ἐκπλύω, ἐκκαλῶ, ἐκνιζῶ.

ἀποματῶ. καθαιρῶ.

Εκνομίως. Εκνομῶς.

Καί. ἡρ ἐκνομίως μ' ἠσχυρετο. Ar. Pl. 982.

Λεγῶν

Ε Κ

Λεγέας εἰδὼτ' ἀνδρῶν ἐκνομιωτάτα. Ib. 993.
 — ἐκνομίος ὕμνον ὕμνον ἐπὶ ψαλμοῖς. Aesc. Ag. 1483.
 S Y N. Ἐκτοπῶς, ἀμειψῶς, μεγάλας, ὑπερ-
 φανταστικῶς, ἐξάλλως.
 Ἐκτοσίω. Vid. Νοτίω.
 — Οὐ ζῶντες μάχης ἐκτοσίσαντες. Il. ε. 157.
 Ἐκοντί.
 — Μῆτ' ἐπιερκεσθαι, μῆτ' ἀγῶνι, μῆτε ἔκοντί.
 Phocyl. 14.
 S Y N. Ἐβελοντί, αυτοματῶν, αυτοματί, αυ-
 τοματῶς, ἐκυσίως, ἐβελοντήν, ἐβελοντηδόν, ἐβε-
 λαιῶς, προΐκα, ἐξέπληθες.
 Ἐκυσίος.
 — Μελίσσαι ζῶν ἐκυσίω τροπῶ. Eur. M. 751.
 S Y N. Ἐκων, ἐβελισίος, ἐβελοντικῶς, αὐτεπαγ-
 γηλτος, αὐθαιρετός.
 Ἐκπαγῶν, Ἐκπαγῶς.
 Α δ' εὐπρεπτος ἐκπαγῶν ἄλῃα χερ-
 σὶ παραπλομένη πλάτα θρῶσκει. Soph. Oed. C. 749.
 Καὶ ἐκπαγῶς ἀπολίσσαν. Il. ε. 268.
 S Y N. Μεγαλῶς, θαυμαστῶς, θαυμασίως,
 ἐκπληκτικῶς, ἐκπληγῶς, ἀνυπερβλητός, ὑπερ-
 φανῶς, φοβεράς, ισχυράς, ἐξοχα, περιττῶς.
 Ἐκπαγῶς.
 Λαομαδῶν ἐκπαγῶς—Il. φ. 452.
 S Y N. Ατυχήλως, δριμύς, ἐξοχος, ἐκπληκτι-
 κός, καταπληκτικῶς, θαυμαστός, φοβερός.
 Ἐκπαγῶμαι.
 — Πατέρα μὲν σὸν ἐκπαγῶμαι. Eur. Or. 888.
 S Y N. Θαυμάζω, αἰδῶμαι, ἐκπληττομαι.
 Ἐκπαιδεύω.
 Σὺ, τ' ὦ μελαινὴς νυκτὸς ἐκπαιδεύμ', Τπτε. Ib. B. 597.
 S Y N. Ομιλητῆς—παιδεύω.
 Ἐκπαιδεύω. Vid. Παιδεύω.
 Ἀς δὴ Προβλαστός ἐξεκπαίδευσε θρασύς. Lyc. 577.
 Ἐκπαιφασσώ.
 Οὐδ' ἐκπαιφασσεν.—Il. ε. 803.
 S Y N. Ἐρδυσιασώ, ἐκμαινομαι.
 Ἐκπατασώ.
 — Σὺ γὰρ τις φρενὸς ἐκπαταγαμῖνος ἐσσι. Od. σ. 326.
 S Y N. Ατυχῶς, ἐκπλητῶς, πατασσω.
 Ἐκπατῶς.
 — Οἷ' ἐκπατῶς
 Ἀλγιστοὶ παῖδων, ὕπατοι λεχέων
 Στροφοδιόνται. Aesc. Ag. 49.
 E X P. Ἐξω τῆς ἐδῶ· ἐξω τῆς οἰκίας αὐτῶν.
 Ἐκπῶθω. Vid. Πῶθω.
 Ἡ γὰρ σπῆρ αὐτὸν ἐξέπῶθ' ἀπαιδία. Soph. Oed. T. 1043.

Ε Κ

Ἐκπεραζώ, Ἐκπεραῶ, Ἐκπεραομαι. Vid. Παραζώ.
 — Ἡ κπεραζώ λέγεται; Ib. 368.
 Καὶ σὺ τοῦτο πρῶτον ἐκπερασομαι. Ag. Eq. 1231.
 Ἐκπέλει.
 Οὐ γὰρ ἐκπέλει
 Φρονεῖν μεγ', ὅστις δαλὸς ἐστὶ τῶν πηλῶν. Soph. An. 485.
 S Y N. Ἐξέσι, πέλει, ἐμπρεπῶς, ἐκπρεπῶς.
 Ἐκπέμπω.
 — Πολεμῶν ἐκπέμπει νεσθῶ. Il. φ. 598.
 S Y N. Αποπέμπω, ἐξαποστέλλω, ἐξέλαυνω, ἐκ-
 γυμνῶ, περιβάλλομαι.
 Ἐκπεραμα.
 Τρίτον τόδ' ἐκπεραμα δωματῶν καλῶ. Aesc. Ch. 653.
 E X P. Τὸν διακορον τοῦ εἰσιόντα καὶ ἐξίοντα
 πρὸς τὰς ἀποκρίσεις.
 Ἐκπεραῶ.
 Λαίτμα μεγ' ἐκπεραῶσιν—Od. η. 35.
 S Y N. Διεκπεραῶ, διαβαίνω, διαπλέω, δια-
 τηχομαι, διαδύομαι, μεταδιδάσκω, αναδιδάσκω,
 παρέρχμαι, περαῶ.
 Ἐκπερδισκίω.
 Ὡς παρ' ἡμῖν ἐδὲν αἰσχρόν
 ἔστιν ἐκπερδισκίαι. Ag. Av. 769.
 E X P. φευγεῖν.
 Ἐκπερθῶ.
 Ἐκ δὲ πολλὴν πέρσων Κίλικων.—Il. ζ. 415.
 S Y N. Εκπορθεῶ, διαπερθῶ, ἀνατρέπω, περθῶ,
 λαμβανῶ, ἐκπιτῶ.
 Ἐκπεταννύμι, Ἐκπεταζώ.
 Τα δ' ὅτα γὰρ σε—ἐξεκπεταννύτο. Ag. Eq. 1394.
 Καὶ σῆρος ἐξεκπετασσε γαμηλίων—Bion. 1. 88.
 S Y N. Πεταῶ, πεταζώ, πεταννύω, ἀναπέ-
 ταζώ, ἀναπύσσω, αἰθυσσῶ, ἐκτανύω, ἐκτάνω,
 ἐκπεταννύμι.
 Ἐκπετῆσιμος. Vid. Πτεροῖς, Πτηνός.
 Ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετῆσιμος
 Παντὰς ποίησεν τὴν πελαργιδεῖς—Ag. Av. 1357.
 Ἐκπηδῶ.
 Ὡς ἡδὲ εὐδύσαν ἐκπηδῶν ἐμὲ
 Φόβῳ, φίλῳ, ταρβύσαν—Soph. Tr. 178.
 S Y N. Εξάλλομαι, ἐξορῶ, ἐκθροῶ, ἀναπῆ-
 δῶ, ἀνακηνίω.
 Ἐκπηδηκῶ. Vid. Πηδηκῶ.
 Ἐκπηδηκῶς ἐκπηδηκῶς. Aesc. Ag. 1385.
 Ἐκπηνέω.
 — Ὅς αὐτὴ τήμερον
 Ἐκπηνέται ταῦτα προσχιλόμενος. Ag. R. 586.
 E X P. Εξελκύσει ἀπὸ τῆς πηνῆς.—ἐκμυρσίσει.
 Hef.
 C c c c c
 Εκπιμ-

E K

Εκπιμπλημι. Vid. Γίμπλημι. Εκπληθω.
—Πεδία δ' ἐξεπιμπλάσαν Φευγοντες—Eur. Ph.
1479.

Εκπινω.
Ληθσα μ' ἐξέπινες—Soph. An. 538.
S Y N. Επεκπινω, καταπινω, εκροφω, απορ-
ροφω.

Εκπιπλω.
—Ταχέες δ' εκπιπλον εἶσοι. Il. φ. 492.
Λογων ματαιων εἰεκ' εκπιδῃ χθονίς. Eur. M.
450.

S Y N. Εκπιτνω, αποπιτνω, απορρω, εκβρω,
αποφρομαι. αποτυγχανομαι. εκβαλλομαι, εξω-
θεομαι.

Εκπλεθρος.
—Ανελκων κῶλον εκπλεθρον δρομη,
Ταχὺς βαδίσῃς τερομων ανθηπῖετο Ib. 1181.
E X P. Μεγα πηδημα, υπερβαινον πλεθρον με-
τρον.

Εκπλεος, Εκπλεος. Vid. Πληρης.
Νεκταρος εκπλεος—αδυτες. Hom. M. 248.

Εκπλω, Εκπλω.
Εκπλευσας, υγιης επαηλθ', εμδς ηλικιώτας.
Theoc. 14. 54.

Αλλ' οἱ τετρας Πληγῶδας ἐξέπλωμεν—Ar. 2.
645.
S Y N. Αποπλω, διαπλω, εξοκellw, αφορ-
μω, εξαναγομαι. πλω. —παράτρεπω.

Εκπληνυω. Vid. Πληθυνω.
Ακται δ' α κερῶν χορῶδες τ' εκπληθυνεν. Aesc.
P. 421. (Ald. επληθυνον.)

Εκπληθω.
—Ως δ' εκπληῃσαι χαρας. Eur. Ph. 171.
—Πολλα δὲ φιληματ' ἐξέπλησε—Ib. Or. 462.
S Y N. Εκπιμπλημι, εκπληρω, αναπληθω,
πληρω, αναπληρω, συμπληθυνω.—ἐπισωρινω.
—εκτελω—εκτινω.

Εκπληρω. Vid. Πληρω, Αναπληρω.
Βοιωτὸς αλλος δεκατον εκπληρῶν οχον. Soph.
El. 710.

Εκπληξίς.
Μηδὲ δουρον, μηδ' εκπληξιν
ἔσθαι ξεναις παρεχωμεν. Eur. I. A. 604.
S Y N. Καταπληξίς, εμπληξία, πλοησις, συ-
γολή, ταρῆχῃ, αναισθησία. ροβος.

Εκπλησσω.
Εκ γαρ με πλοησσοι παρημένοι.—Od. σ. 230.
S Y N. Αποπλησσω, καταπλησσω, εκπλησσω,
εκπλοισω, εκπλοισω, εκδειμαινω, εκδεματοω, α-
τυζω, εκφωσσω, φρυβω, εκταρασσω, διατα-
ρασσω, διαγω, συσελλω, περιτρεπω, κατα-
βαλλω εμπροστω, πλοησσω.

E K

Εκπλυω. Vid. Εκπιπλω.
Οταιο μεν γ' αν οί τις εκπλυοί σε. Ar. Pl.
1063.

Εκπλυτός.
Μητροκτόνον μiasma δ' εκπλυτον πλεει. Aesc.
Eum. 281.

S Y N. Εκκεκαθαρμυμος, εκλελυμμος.

Εκπνεω.
—Το δ' φρεως. αρ' ἐξέπνευσας.—Soph. Aj. 1045.
S Y N. Εκφυσω, αποπνιω, αποφυχω.—απο-
σπνιχω.—εξατμιζομαι.

Εκπνοα.
Ουδ' ομμα χραινειν θανασιμοισιν εκπνοαῖς.
Eur. Hipp. 1438.
S Y N. Εκπνοα, αποπνοα, εκπνευσις, ανα-
πνοή αποφροδ. ατμής.

Εκποδών.
—Αγετέ μ' εκποδών. Soph. An. 1327.
S Y N. Εκδς. αποθεν, πορρωθεν. αφαιης.

Εκποκίζω. Vid. Εκτιλλω.
Αλλ' εκποκίω σε τὰς ποκῶδας. Ar. Th. 574.
E X P. Τὰς τριχας εκποαω.

Εκπονω.
Τῷ δ' οἱ πρῶν εν ορει τὸ μελυστριον ἐξεπονασῶ
Theoc. 7. 51.

Κῆμὲ μαλθακον ἐξεπονασε σιδαρακ. Ib. 29. 24.
Τον α Θετις τεκε και Χερων ἐξεπονασεν. Eur.
I. A. 209.

S Y N. Εξέργαζομαι, εκπρασσω, εκπαιδεω,
επασκω, σπευδαζω.

Εκπορευω.
Εκπορευετ' Ιοκασην δωμα. Ib. Ph. 1075.
S Y N. Εξαγω

Εκπορθω.
Και πασαν αἰλὴν ἐξεπορθησαν δορί. Lyc. 1339.
S Y N. Εκτερβω, εκπολιορκω, εκπολεμω, κα-
ταπολεμω, χερσσω, ητλαομαι, εθαμνιζω.

Εκπορθηταρ.
—Πολεος εκπορθητορες. Eur. Supp. 1223.
S Y N. Πορθητής, δρωτής, λυμαντήρ, κεραϊστής
αλαστωρ.

Εκπορθμευομαι.
Μενελκος αυτῶν εκπορθμευεται χθνός. Eur.
H. l. 1533.

S Y N. Εξαγω, εκφωσσω, εκκομιζω.
Εκτεριζω. Vid. Ποριζω.
Πῶτ' εκπορίζεις, πλὴν το μη ιουεῖν ἐμὲ. Soph.
Ph. 302.

Εκποταομαι, Εκπόττομαι.
Ουδ' ἐπὶ χρυσεις Ὀρμοις εκπεποταμαι. Ib. El.
177.

—Πᾶ τὰς φρεας εκποτασσαι; Theoc. 2. 19.
Ως

Ε Κ

Ὡς δ' ὅτε τάρφαι νιφάδες Δίδε εκποτιονται.
 II. τ. 357.
 S Y N. Εξίπταμαι, εκπιτομαι, εκπτήμι, α-
 φήπταμαι.
 Εκπρασσω.
 Οι τὰ δ' εκπραξαι μελεν. Soph. Oed. T. 385.
 Ου γάρ τις αυτὸν—κεραυνὸς εξίπραξεν. Ib. C.
 1730.
 S Y N. Εκπορω, εκποιω.—εξαιρω, αναιρω.
 Εκπρετής.
 Εκπρεπὲς ἐν πολλοῖσι και ἐξοχὸν ἥρωσσι. II.
 C. 483.
 S Y N. Ευπρετής, μεγαλκπρετής, διαπρετής,
 πρεπων, διασημος, αγαῖος, εξαιρετος, καλός,
 αἰετός, κομψός, ἀραίος, εκδηλός.
 Εκπριαμαι.
 Πῶς Ζελες, εφην, σοί
 Τὸ τευχθὲν εκπριωμαι; Anac. 10. 5.
 S Y N. Πρίαμαι. απαλλάττω. καταδωροδο-
 κω.
 Εκπροθυμιομαι.
 Τι δ' εκπροθυμῇ τῶν δ' απαλλαχθαι γαμων;
 Eur. Ph. 1706.
 S Y N. Προθυμιομαι, επιθυμω.
 Εκπροιμι.
 Ταν αυνανον παγὰν εκπροϊσαι. Ion. 119.
 S Y N. Εξαρημι, αφρημι, εκπειπω.
 Εκπροκαλεομαι. Vid. Εκκαλω, Προκαλεομαι
 Εκπροκαλεσσαι μεν μεγαρων—Od. C. 400.
 Εκπροκρινω Vid. Εκκρινω. Προκρινω.
 Πῶς εκπροκρεθισ' εμας. Eur. Ph. 222.
 Εκπρολειπω. Vid. Εκλειπω. Προλειπω
 —Κοῖλον λοχον εκπρολιποντες. Od. θ. 515.
 Εκπρορω. Vid. Εκρω. Προρω.
 —Ὅθι τοι τριψαντι γαλακτος
 Εκπρορει λευκοῖο πανεικελος ενδοθεν γχώρ.
 Orph. L.
 Εκπροτιμω Vid. Προτιμω.
 Τοιῷδ' ἐμντοι σ' εκπροτιμωσας' εγώ
 Νομφ—Soph. An. 925.
 Εκπροχω. Vid. Εκχω.
 —Χλοερὸς εκπροχων πλοκαμας. Ep.
 Εκπλήττω.
 —Οικων μ' ὥς' ορειν
 Θαμβει τῷδ' ἐξεπλήξας. Eur. Hec. 178.
 Εκπλήττω. Vid. Εκπλησσω. Πτεω.
 Εξεπλήσθη—Ib. Cys. 184.
 Εκπλήω.
 —Στοματος δ' ἐξεπλήυτεν ἀλμην. Od. ε. 322.
 S Y N. Αποπλήω. εκχρεμπτομαι.
 Εκπυλινμαι. Εκπειθυμαι.
 —Σχεδὸν ἐλθῆμεν εκ τῆς πυθῆθαι
 Ηδ' φυλάσσονται νῆες—II. κ. 308.

Ε Κ

Ειδ' Αχιλεὺς κ ταῦτα θιᾶν εκπυσσεται αμφῆς.
 II. υ. 129.
 Σκαιῶς γὰρ αυτὸ και χαλεπῶς εκπυνθανει. Ar.
 Pl. 60.
 S Y N. Πυνθανομαι, ακυρω, εξερενω, ερω-
 τω. ανακρινω. ανισορω, επιρωμαι.
 Εκπυρω, Εκπυρομαι.
 —Αυτῶν τ' εκπυρῶσι σωματα. Eur. Tro. 301.
 S Y N. Εκκαίω, εκθερμαινω, διαθερμαινω,
 επιθερμαινω, διακαίω, πυρω, πυρομαι.
 Εκπωμα.
 Αυτοξυλὸν γ' εκπωμα—Soph. Ph. 35.
 S Y N. Εκπομα, ποτηριον, κυαθος, αρουή.
 φιαλη
 Εκραβδιζω.
 Εκ τῆς πολέως επικλινεις
 Εκραβδιζειν τῆ; μοχθηρας. Ar. L. 576.
 Εκραινω.
 Κομης δε λευκὸν μυελὸν εκραινει μεσς
 Κρατὸς διασπαρῆτος—Soph. Tr. 794.
 S Y N. Εκρω, Εκδλυζω, εκχω, αποχω.
 απορραινω, πρστραινω.
 Εκρω.
 —Εκ δ' αἶμα μελαρρει—I. v. 655.
 S Y N. Απορρω, εκπρρω, εκριπτομαι, εκφερο-
 μαι. εκπιπῶ.—εξοχετευω.
 Εκρηγνυμι.
 Νευριν δ' εξερρηξε νεοσφορον—II. ο. 469.
 S Y N. Αναρρηγνυμι, καταρρηγνυμι διορυσσω.
 Εκρορω. Vid. Εκπινω
 —Οτιῇ μονος τον ζωμὸν εκρορησεις. Ar. Eq. 359.
 Εκσαλασσω,
 —Τηνδε δε θυμῷ
 Εξεσαλαξας ὄλην θαμβεῖ φαντασιν. Ep.
 Εκσαλειω.
 Εκσαλευσον αυτό.—Ar. L. 1027.
 S Y N. Εκινω, μετακινω, εξελκω, εκφρω,
 εξωθω αναταλιω εκσω.
 Εκσωζω. Εκταζω. Εκσωζομαι.
 —Και εξεσαι σε θαλασσης Od. δ. 501.
 —Τυμβος δ' αυτο, εκτωσει μορς Lyc. 613.
 —Κλῶνας ὡς εκσωσεται Soph. An. 724.
 S Y N. Ανασωζω, διασωζω, σωζω.
 Εκσω.
 Εκσεσσαι χαμάζε—Ar. A. 343.
 S Y N. Αποσω, αποσυφελίζω, εκάλλω, εκ-
 τινασσω. εκκινω, εκσαλασσω, εκσαλειω.
 Εκσημαινω
 Ποθεν τῷτ' ἐξεσημινας κακόν. Soph. El. 1197.
 S Y N. Αποσημαινω. αποσημειω, αποδαινω-
 μι σημαίνω. χαρῆκῆκοιω
 Εκσεδανυμι. Εκσεδαζω. Vid. Σεδαζω.
 Τὸν ερηνην εξεσεδασας.—Ar. Eq. 792.
 Εκσοβω

Εκσέβω.

Εκχυτόν εκ σερῶν εξεσέβησεν. Ep. 1. 7.

SYN. Εξάβω, ἀπώβω, ἐκδιώκω, ἐξέλαυνω, ἐκσπῶ, ἐκταράσσω.

Εκσπαῶ

—Εξέσπασε μιλίχον ἐγχείς. Il. ζ. 65.

SYN. Αποσπῶ, ἀνασπῶ, ἀφελῶ, ἀπώ-
θω, ἐξαιρεῖμαι, ἀποτιλλῶ, ἐκτιλλῶ, ἐκσέβω.

Εκσπένδω. Vid. Σπένδω.

Πᾶσι τ' ἐκσπένδην λεγῶ. Eur. I. 1193.

Εκσελλῶ.

—Περόνας, —αἰσιν ἐξελλετο. Soph. Oed. T. 1292.

SYN. Ἐπικοσμεῶ, ἐξασκῶ.—ἐκπεμπῶ.—
σεφῶ.

Εκσεφῶ.

Ἰκτιρὶς κλαδοῖσιν ἐξεσεμμένοι. Ib. 3.

Πάντας δὲ βωμὸς—ἐξεσεφε. Eur. Alc. 168.

SYN. Ἐπισεφῶ, σεφῶ, ἀποσεφῶ, κοσμεῶ, ἐκ-
σελλῶ.—ἐκκενῶ.—τον σεφῶνον ἀφαρπαζέειν.

Εκσερεφῶ.

Βόθρη τ' ἐξεσερεφε—Il. p. 58.

Εκσερεφον ὡς ταχίστα τις σαυτῷ τροπῆς. Ag. N. 88.

SYN. Ἀνασερεφῶ, ἐπισερεφῶ, κατασερεφῶ, μέλα-
callῶ, μεταλλατῶ.

Εκσυομαι.

Ὡς ἐπὶ πύλεων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἑκτωρ. Il. η. 1.

SYN. Εξερχομαι, ἐξορμαῶ.

Εκσωρευνῶ. Vid. Σωρευνῶ.

Νεῖροι δὲ νεκροῖς ἐξισωρευνῶν ὁμῶ. Eur. Ph. 1212.

Εκταδῆν, Εκταδῆν.

Τῷδ' ἐκταδῆν σοι κῆσθον ἀλλήλοιν πτελας. Ib. 1726.

Εκταδῖος.

Χλαῖναν—Διπλῆν, ἐκταδῖν. Il. κ. 134.

SYN. Ἐκτεταμένος, ευρύς, πλατύς, μέγας.
—ἐκτενής, ορετός, τεταός, τετανός.

Εκταμνῶ. Vid. Εκτεμνῶ.

Ἰὺς τ' ἐκταμνῶν—Il. λ. 515.

Εκτανῶ, Εκτείνω.

Καὶ ἐξέταρυσσ' ἐπὶ γαίῃ. Il. p. 58.

—Μεζόν' ἐκτενῶ λόγον. Soph. Tr. 692.

SYN. Ἀνατείνω, προτείνω, ἀπεκτείνω, ἐκτε-
τείνω, παρατείνω, διατείνω, ἐκπτασνυμι, ορεψ-
νυμι, περιστάω, τανῶ, πρὸς αὐτῶ, τάζω,
σπίζω ἄπλω, ἀναπλω.

Εκτεχιζῶ.

—Ἄρα θαυμάζεις ὅτι

Οὗτ' ὅ τ' ἐκτεχιζομαι ταχὺ; Ag. Av. 1165.

SYN. Τηχοποιεῖν διατεχιζῶ.

Εκτελευταῶ.

Κένος ὁρις ἐκτελευταῶ.

σὺ μεγαλὰν πόλιν ματροπόλιν

Θηραὶ γενέσθαι—Pind. P. 4.

Τοιαῦτ' ἐφθαζέει πρὸς θεῶν ἡμαρμένα

τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι ποῶν. Soph. Tr. 173.

Εκτελεῶ.

Οὐδ' εἰ τοὶ ἐκτελεῖσιν ὑποσχέσιν—Il. ε. 286.

SYN. Παρεκτελεῶ, ἐπιτελεῶ, ἐκτελειῶ, τέ-
λειω, τέλειω, καταρτίζω, πληρῶ, ἀνυῶ.

Εκτελείος, Εκτελής.

—Ἐκ δὲ τελείον

Συμβολὸν ἀθαιατῶν ποιησῶμαι—Hom. M. 523.

Εκτελέα βριθεῖν—Hes. ε. 464.

SYN. Εὐτελής, παντελής, τελείος, εὐτελής.

—ἀποφορέα.

Εκτεμνῶ.

Μηδὺς τ' ἐξέταμον—Il. α. 460.

SYN. Διεκτεμνῶ, ἐκτεμνῶ, ἐκκαλαπῶ, ἀνα-
σπῶ.

Εκτίς.

Οἷσθ' ὅν' ἀπολαλεῖν πυρῶν ἐκτίς. Ag. Ecc. 542.

Εκτηκῶ, Εκτηκομαι.

—Εκτιτῆκα καρδίαν

Θρηνοῖσι μῆτρὸς τῆρ' ἐτ' ἐκτηκῶ χοοῖς—Eur. Hec. 431.

Δακρυοῖς γέροντ' ὀφθαλμοῖν ἐκτηκῶ—Ib. Ot. 528.

SYN. Αἰκτῶ, ἀποτῶ, διατῶ, κατα-
τῶ, τῆκα, καταπιπῶ, διασπῶμαι.—δαμαζῶ,
ισχυαίνω ἀποτρῶ.

Εκτιθῆμι, Εκτιθεμαι.

Εὐθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λεχός—Od. J. 179.

Διδῶσι βουκολοῖσιν ἐκθεῖναι βρέφος. Eur. Ph. 25.

SYN. Αποτιθῆμι, ἐκβάλλω, ἀναδαικνυμι, κα-
τατιθῆμι, συντατῶ. ἐξηγεῖμαι, ἀνατιθεμαι.

Εκτιλλῶ.

—Κομῆν Πάγωνά τ' ἐκτιλλόμενος. Anac. 62. 17.

SYN. Αποτιλλῶ, κατατιλλῶ, παρατιλλῶ,
ἐκτοκίζω, ἀποκνίζω, ἀποσπῶ, ἐκτινασσω.

Εκτιμῶ. Vid. Τιμῶ.

—Αὐθὺς ἐκτετιμῆνται πλεον. Soph. El. 64.

Εκτιμός.

Εκτιμὸς ἰσχυρὰ πλεονεχίας

ὀξυτόνων γόνων. Ib. 244.

SYN. Αἰτιμός.

Εκτινασσω.

Εκ δὲ τιναχθὲν ὀδόντες—Il. π. 348.

SYN. Αποτινασσω, ἀνατινασσω, ἐκσῶ, ἐκ-
κινῶ, ἀποκινῶ, ἐκτριβῶ, ἐκσάλευω, ἐκκινῶ.

Εκτῶν

Ε Κ

Ε Κ

Εκτινω, Εκτινω.
 Πατρῶν εκτινας τιν' ἀθλον. Soph. An. 868.
 —Ενδίκως γὰρ εκτιση ποσιν. Eur. M. 267.
SYN. Εκτιννω, αποτινω, αποτιω, εκλυω, αποτιννω, αποτιννυμι. αναματίω, αποδιδῶμι.
 —κατατιθῆμι —καταβάλλω.—τινω.
Εκτοθεν, Εκτοθι, Εκτος, Εκτοσθεν, Εκτοσθε, Εκτοσε.
 —Εκτοθεν αλλων Μησηρων.—Od. α. 132.
 —Θωων εκτοθι νηῶν. Il. ο. 391.
 Εκτος ἀπὸ κλισίης.—Il. κ. 151.
 Τινος εκτοσθεν μινεν. Il. ι. 548.
 —Πολις εκτοσθε θαλασσης. Od. χ. 385.
 —Δουρ δ' εκβαλον εκτοσε χειρὸς Il. ξ. 277.
SYN. Αποθεν, εξω, εξοθεν, παρικ, παρεξ.
Εκτολυπνω
 —Χαλεπὸν πορον εκτολυπνυσας. Hec. α. 44.
SYN. Εκτελειω, εργαζομαι, πληρω. τολυπνω (αὐτὸν εκτολμηςας).
Εκτοξω.
 Καὶ σε τὸ σῶφρον εξεταξωσε φρενός. Eur. Andr. 365.
 —Νομιζων εκτετοξεῖσθαι βιον. Ar. Pl. 34.
SYN. Εκπιπῶ. εκκνω, εξαντλω, απαντλω απεργαζομαι.
Εκτοπιος, Εκτοπος.
 Εκτοπιαν φλογα πηματος. Soph. Oed. T. 174.
 Εκτοπιος σὺθης.—Ib. C 119.
 Σὺ δὲ τανδ' εδρανων παλιν εκτοπος.—Ib. 238.
 —Αρυραν εκτοπον λαόν. Ib. Tr. 32.
SYN. Ξενος, αλλοκοτος, ὑπεροπιος ατοπος, αφυς, αμετρος, εκνομος, ανωμαλος, βιαιος, μεγας, αφορητος. παρηλλαγμαίνω.
Εκτοπας.
 Αρκτος φιλῶν ανθρωπον εκτοπας νυχαι. Said.
SYN. Μαγαλως, απρεπῶς, παρηλλαγμαίνω, αφορητως, ὑπερβαλλοντως, κραταιῶς.
Εκτορεω.
 Αἰων' εξετορησεν ορεσκωιο χελωνης. Hom. M. 42.
SYN Αφαρπαζω, ιφελκω.
Εκτος.
 Εκτον δ' αὐτ' Οδυσῆα.—Il. ε. 407.
SYN. Εκταῖος.
Εκτραπελος.
 —Γιγνεται δ' εκτραπελοισι νομος. Theog. 290.
SYN. Κακός, πονηρός, αποτροπος, φανκτός, σκληρός, θυρωδης, αμυσος, αισχρός, σριβός.
Εκτραχηλιζω.
 —Ἴν' εκθεν εκτραχηλισθῇ πισών. Ar. Pl. 70.
SYN. Αποτραχηλιζω εκσπονδυλιζω, καὶ απρηζω —εξεπαιρω.
Εκτριπω, Εκτριπομαι.
 Καὶ πρὸς τε πωμνας εκτριπω.—Soph. Aj. 53.

—Τὴν τε δρῶσαν εκτριπας. Ib. El. 352.
 Οἱ δ' εξετριποντο.—Ar. Pl. 838.
SYN. Αποτριπω, μεταβαλλω, παρακλινω.
Εκτριφω, Εκτριφομαι
 —Ὡτ' αἰσχυντὶ σ' εξετριφεα.—Ar. N. 1383.
 —Και εξετριφατο βρωτοῖς Hom B 30
SYN. Ανατριφω, τριφω, αναγω, εκτιθινω, εκτιθνω, εκτιθνιω. εκπαιδευω.
Εκτρεχω.
 —Εκ δὲ θυραζε Εδραμον.—Il. σ. 29.
SYN. Εκθω, επεκθω, επεκτριχω, παρικτριχω, κατατριχω, εκτροχαζω.
Εκτριβω.
 Κακὸν κακῶς νιν αμοιρον εκτριβαι βιον. Soph. Oed. T. 256.
 —Σὺ γὰρ κ' εἰς βροτων
 Κακὸν οἷς εκτριβησεται ποτε. Ib. 436.
SYN. Διατριβω, αποτριβω, επιτριβω, κατατριβω, τριβω, εκτρυχω, εκτρυχομαι, εκλεινω, αποσμηχω. φθιρω.
Εκτροπή.
 —Νειρὸς θανῶν —λαοφορος πρὸς εκτροπας. Eur. Rh. 881.
SYN. Παροδος, παρατροπή, ατραπιτός, εκσασις, παρικσασις, εξαλλαγή, αφυια. περιπλοκή. προφασις. χειρισμός.
Εκτροφή.
 —Και γὰρ εκτροφαὶ καλάι. Eur. Dan. 104.
SYN. Ανατροφή, αγωγή, αναγωγή, τιθησεις.
Εκτρυπαω.
 Αλλ' εκτετρυπηκεν λαβῆσά μ' ενδοθεν. Ar. Ecc. 337.
ΕΧΡ. Εξιελθὲν λειπθωτος.
SYN. Διατρυπα., διορυτῶ.—διερυνω.
Εκτρωγω, Εκτρωγομαι.
 —Μητὴν βαλαν εκτρωζεται. Ib. V. 156.
SYN. Εξωδω, κατιδω, κατατρωγω, απετρωγω
Εκτυφλω Vid Τυφλω.
 —Και εξετυφλε παρὰ μικρόν. Hom. B. 235.
Εκτωρ
 Τρῶσι μιν ηγεμονευε μεγας κορυθαιολος Εκτωρ Πριαμίδης.—Il. ε. 816.
ΕΡΙΓΗ. Ανδροφόνος, αχχημαχος, αδιδης, θρασυς, επισκοπος, κυντης, διος, ιπποδαμος, οβριμος, πελωριος, μεγαθυμος, θοδς, θεοεικελος, θνιος, θυςνος, χαλκοεργος, χαλκιομιτωρ. Φρυγιος
PHR. Εκτωρ ἢ Πριαμοιο. Διὶ μήτιν αταλαντος.
 —Διὶ φιλος —σθενεῖ βλεμεινων.—
 —Ποιμένα λαῶν —κρατερόν μιν σφα φοβοιο.—
 D d d d —Βοή

Ε Κ

—Βοὴν ἀγαθὴς.—μοῦς ἀκορπός.
 Γοργυς ομμάτ' ἐχών, ἠδ' ἐ βροτολογεῖ Ἀρης. Hom.
 —Γροίας ἀμαχὸν ἀσραβὴ κίονα. Pind.
 Θεοδόμει τεύχευς ἐρχος ἐρυμνότερον. Er.
 —Καναστραίων μέγαν
 Εὐχωρίαν Γίγαντα δυσμενῶν μοχλόν. Lyc.
 Εκτάρ (Met. Κελυτῆς.)
 Πενυκὴς οδόντας, ἐκτορας πλεμμυρίδος. Lyc.
 100.
 Εκτορεος, Εκτορεως.
 Εκτορεὺς δὲ χετῶνα.—Il. C. 416.
 Εὐὰ γὰρ ἡμᾶς εὐασσ' Εκτορεῖα χεῖρ. Ear. Rh.
 762.
 Εκτοριδῆς.
 Εκτοριδὴν ἀγαπῆτον.—(Sc. Ἀσυνακτῶ.) Il. 2.
 401.
 Εκυρα.
 Αἰδοίης ἐκυρῆς σπὺς ἐκλυον.—Il. χ. 451.
 S Y N. Πενθερά. (ἀνδρὸς μητῆρ)
 Εκυρος.
 Ἡ ἐκυρῆ, ἐκυρὸς δὲ πατὴρ ὡς ἡπίος αἰεὶ Il. ω.
 770.
 S Y N. Γαμβρὸς, ἰδνωτῆς, κηδεστῆς, πενθερός.
 ἀνδρὸς πατὴρ.
 Εκφαιδρυνῶ.
 Σταγόνῃ δ' ἐκ παρτίδων
 Γλωσσῇ δραπετοῦς ἐκφαιδρυνον χροδός. Ear. B.
 767.
 S Y N. Επιφαιδρυνῶ, φαιδρυνῶ, ἀπομασσω,
 ἐκκαθαίρω.
 Εκφαινω.
 Εκτ' ἐφανον πᾶσαι σκοπταί.—Il. π. 299.
 Σήμερον ἀνδρὰ φωνασδε μογός.—ως Εὐλειθμα
 Εκφανεν.—Ib. τ. 104.
 —Τὸ Πυθικὴν Θεῶ
 Μαντεῖον ἐξεφῆνεν.—Soph. Oed. T. 251.
 S Y N. Εκφαινομαι, διαφαινομαι.—ἐκδιδω-
 μι, ἐκφερῶ, ἀποφαίνω, φανεροποιῶ, δηλω-
 φαινω.
 Εκφατνωμα.
 —Λεσίου ἐκφατνωμα.—Aesc. Fr.
 S Y N. Φατνωμα, οροφή.
 Εκφατνω.
 —Εκφατνω τιοντας Γμεναιον.—Aesc. Ag. 715.
 S Y N. Ἀμειτρωσ, ἐκτοπας.
 Εκφερω, Εκφερομαι
 Νηὸν δ' ἐκφερ' αἰθλα.—Il. ψ. 259.
 Οἱ καὶ ἐν ἐξοισι.—Ib. 675.
 —Ὡς ἐς οὐδὸν ἐκφέρει Μαντευματα.—Soph. Oed.
 C. 1488.
 Μεγα τὶ σθένος εἰ
 Κυπρις ἐκφρεται νινας αἰ.—Ib. Tr. 505.
 B Y N. Εκφρορεω, ἐκφρεω, ἐκκομιζω, ἐξαγω,

Ε Κ

ἐπαγω, προφερω, προφερομαι, παραφερω, προ-
 κομιζω, προχωριζομαι. δημιευω, εξαγορευω. ἐκ-
 θυλλω, πρῶτον ἐκφαίνω, ἐκφαιμι.—παρι-
 χομαι.—ἐξαιρω, ἐπικομπάζω.
 Εκφρευω.
 Εἰς αὐτὸν ἐφρυγες Σωατον.—Il. υ. 449.
 S Y N. Εκφρυγγα, ἐκπροφρευω, ὑπταφρευω,
 ἀποφρευω.
 Εκφαιμι.
 Οὐδὲ τι ἐκφασθαι δυνατό ἐπος.—Od. κ. 246.
 S Y N. Εἰς-παῖν, ἐκφαινω, ἐκφρω, ἐκφασθαι,
 ἐκφράζω.—ἀποφαιμι.
 Εκφθιρομαι.
 Εὐχθὴς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαίης.—Ar. Pa. 71.
 E X P. Εἰς-ερχομαι. (ἐπὶ κακῷ)
 Εκφθιω, Εκφθιομαι. Vid. Φθιω. Αποφθιω.
 Οὐ γὰρ πα νῶν ἐκφθιτο αἶνος ἐκφθός. Od. ι.
 163.
 Εκφλεγω Vid. Εκκλαιω
 —Αὐτὸς ἐξέφλεξε τῆν πολιν. Ar. Pa. 607.
 Εκφλυσσα, Εκφλυζω.
 Οὐκ ἐχει ἐκφλυσαι τασσιν γασ. ὅσων ἀρεχθῶ.
 Ar. i. 275.
 S Y N. Αἰαφλυζω, ἐκφλυνδανω, φλυνω, ἐκζω.
 —ἐκπαῖν.
 Εκφροεομαι.
 Ὡν ἐνέκ' ἐκφροῦ με.—Soph. Oed. C. 273.
 Πόνας δὲ καὶ γυναῖκας ἐκφροῦσθ' ὑπάρ.—Ib. T.
 1008.
 S Y N. Αποφροτῶ, ἀποφρυγῶ.—ἀποφροτῶ,
 ἀποφρυγῶ. περὶφροεομαι, φροεομαι, καταφροεομαι,
 ἐκφροεομαι. ἐκφροεομαι.
 Εκφροισσω Vid. Φροισσω
 —Πῶλοι δὲ νιν
 Χηλαῖς τενοντας ἐκφροισσαν ποδῶν. Ear. Ph.
 42.
 Εκφορά.
 Οὔτε μείρακιον ἦν, τὴν αἰσῶν πλῶν
 Νυτὶ δ' ὅταν γεροντος ἐκφορᾷ. ιδω.
 Κλαίω.—προς ἐμὲ γὰρ ἐπὶ ταῦτα καὶ ἰδῶ.
 Apollod
 S Y N. Εκκομιδῆ, κατακομιδῆ, ταρῆ, κηδευ-
 μα.—ἐκφορησις, ἐκτοπισμός, ἐξαρσις, ἐξορσις,
 ἐξαγωγή, ἐκφροισις.—ἐξαρσις, ἐκφροισις.—ἐξαγω-
 ρεσις, ἀφαιρέσις
 Εκφορεω, Εκφρορεω, Εκφορεω. Vid. Εκφρορεω
 —Ταῖ δ' ἐκφορεῖ καὶ ἀναγῶν Od. χ. 451.
 —Οὐκ ἐπ' αὐτὸν ἐκφροεομαι. Ar. V. 125.
 —Οὐκ ἐκφροετ' ἰσ μωρατάτα. Ib. 156.
 Εκφορος.
 Εἰ δ' ἐκφορός σοι συμφορᾷ πρὸς ἀρετῆς. Ear.
 Hipp. 295.

Ἰω

Ε Κ

Τὸν δυσσεβέντων δ' ἐκφορτερὰ πειλοῖς. Aesc.
Eum 913.

—Αλλ' ἐκ ἐκφορᾶ. Ag. Pl. 1139.

SYN. Παραφορὸς, ἐκφαντός, ἐξάκτος, ἐκ-
πυτός.—ἐκφερομενός, (οργῆς.)

Εκφροντίζω.

Εκφροντίζόν τι τῶν σιαυτῶ πραγμάτων. Ag.
N. 695.

SYN. Ἐπιτοῶ, ἐπισκεπτομαι, βεβουνομαι,
φροντίζω.

Εκφρῶν

Ἐκορονα κικλησκόντες.—Sibyl. l. 1.

SYN. Ἀφρων, παραφρῶν, ἀβυλος, μωρὺς.

Εκφυγανῶ. Vid. Εκφευγῶ

—Καὶ δύας ἐκφυγανῶ. Aesc. Pr. 524.

Εκφυλασσῶ.

Ρυκ με κἀκφυλασσῶ.—Soph. Oed. C. 289.

SYN. Διαφυλασσῶ, συνδιαφυλασσῶ, ἐπιφυ-
λασσῶ, φυλασσῶ, διατηρῶ.

Εκφυσῶ, Εκφυσίαω

Εκφυσθε γὰρ τοῦτον πολέμον.—Ag. Pa. 609.

Κἀκφυσίαν οὐρανὸν αἵματος σφαγῆν. Aesc. Ag.
1398.

SYN. Ἐκκινῶ, ταρασσῶ.—ἐκπνῶ, φουσαῶ.

Εκφῶ, Εκφύμι.

—Τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν; Soph. Oed. T. 445.

Τοῖόςδε δ' ἐκφύς.—Ib. 1103.

—Ἐρὸς ἀνχίνος ἐκπφύει. Il. λ. 40.

SYN. Φύω, τικτῶ, ἐκγίνομαι, ἐκφύομαι, ἐκ-
πλασῶ, ἀνακυπνῶ, ἐκγεννασθαι, ἐπαυξασθαι.

Εκχαυνῶ.

Οὐδ' ἔστιν, αὐτὴν ὅσις ἐκχαυνῶν λόγοις. Eur.
Supp. 412.

SYN. Ἐκμαλατῶ, ἐκμαλθακῶ, χαυνῶ,
ἐκκλινῶ.

Εκχῶ, Εκχυῶ.

Οἶον δ' ἐκ κρητῆρος—ἐκχύν.—Il. γ. 296.

—Τὰ γὰρ ἀρετὴν ἐκχυτο πάντα. Od. τ. 504.

SYN. Ἐκπροχῶ, προχῶ, περιχῶ, ἀπο-
χῶ, σπένδῶ.—ἀπαρτλαῶ, ἐκτῆκῶ.

Εκχραῶ.

Ὅς μοι τὰ πολλ' ἐκέν' ὅτ' ἐξεχρῆ κακῶ. Soph.
Oed. C. 88

SYN. Ἐκφῶνῶ, ἐκφῆμι, χραῶ.

Εκχορευομαι

Ἄν τίς παρ' Ἀρτεμίδος ἐξεχορευσατο. Eur. Hec.
387.

Εκχωρεῶ

Χειμῶνες ἐκχωρεῦσιν εὐκαρπῶ θέρει. Soph. Aj.
680.

SYN. Ἀποχωρεῶ, ἀπερχομαι, ἐξερχομαι.

Εκῶν.

—Ἐκῶν αἰκοντί γε θυμῷ. Il. δ. 43.

Ε Λ

SYN. Θελῶν, ἐκυσίος, ἀναταγκαστός, αὐθαί-
ρετος.

Ε Λ

ΕΛΑΙΑ.

—Καὶ ελαῖαι τηλεθῶσαι. Od. η. 116.

Οἷον δὲ τρεφεῖ ἐρὸς ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης,
Χωρῶ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' αἰὲς ἀναβιβρυχέν ὕδωρ
Καλὸν, τηλεθάον, τό δέ τε ποταίαι δόνευσι
Παντοίων ἀνεμῶν, καὶ τε βρύει ἀνθεὶ λευκῶ. Il.
52.

SYN. Ελαα, ελαῖς. Αθηναῖς.

ΕΡΙΤΗ. Αἰλαομορφός, αἰλαοχρῶς, ἀγρίαις,
ἀπειτῆλος, ἀβρά, Αἰθίς, ἰερά, ἱεσία, γλαυκῶ-
πός, εὐκτεάτος. Θαλερά, καλή, πιαλεα, εὐχαῖ-
τις, εὐρεθμυγῆ, εὐσθῆς, κῆτινθρος, καρποφό-
ρος, παρθενική, λιπαρά, σκληρά, φθινοπαρεῖς,
ταυφυλλός. Vid. ελαιον.

PHR. Γλαυκᾶς παιδοστροφὴ φυλλὸν ἐλαίας.

Φυτεύμ' ἀχωροτόν. αὐτοποιόν.—Soph.

Παλλὰδος ἄγῃδν ἀγαλμα.—Γλαυκὴ χλοή. Eur.

Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν,

Ἀμφὶ κομαίσιν βαλοὶ γλαυ-

κοχρῶα κοσμῶν ἐλαίας.—

Φυλλοὶ ἐλαίαν χερύσει. Pind.

Ἐλαίης, Ελαίαις,

—Λαζῶ φλοῖδν ἐλαίηντα κροτῶνος. Nic.

Ελαίαισσα ἡδύς. Soph. Fr.

Ελαίης, Ελαίηνος, Ελαίιος.

Ελαίην δ' ἔρως. Ep.

—Ροπαλόν—χλωρὸν, ἐλαίηνον.—Od. ι. 320.

Στελείδν περικαλλές, ἐλαίηνον.—Ib. ε. 236.

Ελαιον.

—Καθυπερθεὶν ἐπὶρρει, νῦτ' ἐλαιον. Il. ε. 754.

SYN. Αἰεφαρ.

ΕΡΙΤΗ. Ἀμβροτόν, αἰγλήν, ἀργίην, ἡδύ,
εὐαγές, εὐθησαυρόν, εὐώδες, κηῶδες, λιπαρόν,
πῖον. Δυόν, ροδόν, ὕγρον.

PHR.—Ἀλεῖται δὲ λίπ' ἐλαίῳ,

Ἀμβροσίῳ, ἰδανῷ.—Hom.

—Πολυκμητὴ πῖας ἐλαίης. Apollin.

Πιονες ὕγροτοκοιο γοναί—ἐλαίης. Nonn.

Ελαιολόγος.

Νῦν δ' ὥσπερ ἐλαιολόγοι, χωρεῖθ'

Ἄμα τῷ τὸν μισθὸν ἐχόντι. Ag. V. 710.

SYN. Ελαίης, ἐλαιωτής.

Ελαιόφορος

Ὁ τὸν ἐλατοφόρον ὀχθὸν ἐχών. Eur. Her. F. 1178.

Ελαιοφυής.

Ἄ—τὸν ἐλαιοφυῆ παζον θάσσει. Ib. I. 1480.

Ελαίης.

Ελαίς. Vid. Ελαία.

Και περὶ τὸ χωρίον ἄπαν ελαΐδας ἐν κυκλῷ. Ag. A. 977.

Ἐλάνδρος.

—Ἐλάνδρος, ἐλεπτολὶς. Aesc. Ag. 698.

Ελασιβρόντες.

—Ελασιβρόντ' ἀναρρηγνύς ἐπῆ. Ag. Eq. 623.

Ελασιππος. Vid. Νύξ.

Ελασσών, Ελατῖων. Vid. Ελαχὺς.

Οὐτε μέζον, οὐτ' ελασσόνα. Soph. Tr. 328.

Σθένεις δ' ελατῖον τῶν ἐναντιῶν χερσίν. Ib. El. 1004.

SYN. Μικροτέρως, μειών, ολιζών. Χειρῶν, χερσίων, φαυλοτέρως — ἥττον, μείον.

Ελασρεω.

Ζευγέα δινεονίτες ελασρεον ἐνθα καὶ ἐνθα. Il. σ. 543.

Ζανὶς ελασρηθείς γυνοπαγὶ νηδῶδι. Ep. I. 6.

SYN. Ελαυνῶ, κινεῶ, ἀνακινεῶ — βιάζομαι, δεινπαθεῖω.

Ελατῆ.

Εἰς ελατῆν ἀνάβας περιμυκεται. — Il. ξ. 287.

ΕΡΙΤΗ. Μακεδνὴ, παχέια, ὑψηλὴ, ὑψικομος, ὑψιλοφος, κρανομηκὴς, σιβαρά, περιμυκτος, ὑπερλοφος, εὐξέση, ταυροφλῖος.

Ελατήρ.

Ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τυτὴν φαγεῖν

Ελατήρ. — Ag. Eq. 1179.

SYN. Πέμμα, πεπία, μαζα, πλακῆς. (πᾶν τὸ πλατύ)

Ελατήρ.

—Ελατήρ τε κύδος. Il. δ. 145.

—Αλκιμᾶνα, λυγρὴ ελατήρ Λακωνίης. Ep. I. 6.

—Ελατήρ ὑπερτάτε βροντᾶς. Pind. Ol. 4.

SYN. Ηνιοχος, ἱππηλατῆς, ἄρματῆλατῆς — κοπιηλατῆς, ἐρετῆς. — κρυσις — κινητής — αγωγνός, ἀπαγωγνός, διωκτής, βασανιστής, ἐξορσιστής, ἐξολοθρευτής, αφανιστής.

ΕΡΙΤΗ. Κραταίος, ἀκορητός, ἱμασθλῆς.

Ελατηριον.

Μῦθος πᾶν ελασθὴ καθαρμοῖς

Ἀπὸν ελατηριον. Aesc. Ch. 968.

ΕΧΡ. Το καθαρτικὸν φαρμακον.

Ελατινος, Ειλατινος.

—Θυρην δ' ἔχε μῦθος ἐπιβλής

Ειλατινος. — Il. ω. 454.

Ελατιονίδης.

Ἰσχυ' ἐμ' ἀντιθεφ Ελατιονίδῃ εὐίππῳ. Hom. A. 210.

Ελατρεὺς. Nom. pr.

Δισκῷ δ' αὖ πατρὶν παρρηγέρας αὐτὸς ἦεν Ελατρεὺς. Od. θ. 129.

Ελαυνῶ, Ελαυνομαι.

Τὰς Εὐμήλος ελαυνεῖ. — Il. ε. 764.

—Ἄσυ δ' ελαυνεῖτε νῆα μελαιναρ. Od. ο. 508.

Ρυσι' ελαυνόμενος. — Il. λ. 673.

SYN. Ελαῶ, ελασρεῶ, διελαυνῶ, προελαυνῶ, ἀπτελαυνῶ, προελαυνῶ. παρτελαυνῶ, ἐξελαυνῶ, συνελαυνῶ, αγω, ἐπαγω, διεξαγω, προαγω, κεντεῶ, ἐταζῶ, αἰκίζῶ, ἐπισπερχῶ, ἐπικερτομεῶ, καταπονεῶ, διωκῶ, ἐπείγω, ἐκείνω. — ἵππευῶ — ἐρεσσω. — διφρηλατεῶ — κενεῶ. — παλασσω. ορυτῶ.

Ελαφνολία.

Μηδ' ελαφνολίης. — Call. 3. 262.

Ελαφνόςλος.

—Ελαφνόςλος ἀνὴρ. Il. σ. 319.

Ἀρτεμῖν Ορτυγίαν, ελαφνόςλον. Soph. Tr. 218.

SYN. Κυνῆτος, αγραυτήρ.

Ελαφοκτόνος.

—Τὰς ελαφοκτονὸν Θεᾶς κτερά. — Eur. I. T. 1113.

Ελαφος.

Θησαυτ' ελαφον' μαλα γὰρ μετὰ θηρίου πῆν. Od. κ. 180.

SYN. Ἐλλος, κέμας, νεβρός.

ΕΡΙΤΗ. Βαθυκερως, κερως, βριθυκερως, ὑψι-κερως, χρυσοκερως. Ταυροκερως, αἰλλοπες, ὄρεος, μακροτόρος, πῖον, τετρακερως, πυκνόςικτος, σικτοπες, βαλῖα, θοή, ταχέια, θυζακινὴ, ρυκία, κρακινὴ, ἀγροτέρα, δαιδαλεα, λιποσθενής. Μαιναλία.

Ναὶ μὴν ἀκυποδῶν ελαφον γένος ἐστρεφεν αἶα. Εὐκεραον, μεγαλοπὸν, ἀριπρεπὲς, αἰολοπῶτον, Στικτὸν, ἀριζήλον, ποταμηνόρον, ὑψικαρηνον, Πιπλῶν νωτοῖς, καὶ λεπταλίων κωλοῖσι. Οὐτιδανὴ δειρὴ, καὶ βασιότατι πάλιν κρὴ. Τετραδυμοὶ ρίνες, πῖσυρες πνοῇσι διαυλοὶ, Ἀσληχρὴ κρεάτη, καὶ θυμὸς ἐσθθεν ἀταλῆς. Orr.

Ελας κερως.

Σκεπῖω, καὶ θηπτον ἔχων ελαφοιο πελαζε. Ἀθνατοῖσι κερὰς ποτὶ γὰρ τοὺς κρακινῶν Μειδίασι, φουσὸς πολυδαίδαλε ἐργον ἰδόντων. Ἐκ κεφαλῆς ελαφοιο. κ. λ. Orrh. L.

Ελαφρίζω.

—Ἐπ' ἐμῷ Μῦθῳ ελαφρίζουσι. — Call. 4. 115.

—Ελαφρίζεσκε δὲ κερην. Mosch. 2. 126.

SYN. Ελαφρυῶ, ἀπτελαφρυῶ, ἐπτελαφρυῶ, ἐπτελαφρίζω, κεφίζω, ἐπαιρῶ, ἀνασπικῶ. παρασκευάζομαι. (ορδίζω.)

Ελαφρός.

Γῆα δ' ἐθικεν ελαφρό. — Il. ε. 122.

—Ἡ μάλ' ελαφρος ἀνὴρ. — Il. π. 745.

SYN. Κῆφος, ευκνήτος, ευστροφος, εὐστροφός, ευσάλος.

Ε Λ

ΣΥΝ. Ελεντινός, ευσπληχρής πολυέλεος, οκτιρμών, φιλοκτιρμών.
ΕΛΕΝΤΥΣ.
 —Επεί οτις οπισσέσσι. ἡδ' ἐλεντύς.
 Αλλοτρίων χάρισσασθαι, ἐπεί πάρα πολλά ἐκασψ.
 Od. p. 451.
ΣΥΝ. Ελεος, οἶκτος, οκτισμα.
 Ελεόθυμα. Vid. Είλεόθυμα.
ΕΛΕΟΣ
 —Ελεος δαπέδον. Ag. R. 355.
ΣΥΝ. Ελεός, λιμναίος, τελεματώδης, τελεματώος.
ΕΛΕΟΒΑΤΗΣ.
 Καί ελεοβάται νεῦν ἐρεται. Aesc. Pers. 39.
ΕΛΕΟΝΟΜΟΣ.
 Νυμφαί ελεονόμοι ποταμηίδες—Ap. 3. 1218.
ΣΥΝ. Ελεογενής, ελεοτροφός, ελεορεπτός.
ΕΛΕΙΨ, ΕΛΕΙΨΕΥ. (Θρηνηδὲς ελεοθεύμα. αἰ. πωλε-
 μίχον)
 Ὁρα ταχυνεῖ, Ελεειψ. Suid.
 Ελεειψ χυρεῖ.—Ag. Av. 363.
 Ελεειψ. Aesc. Fr. 876.
ΕΛΕΙΨΩ, ΕΛΕΙΨΟΜΑΙ.
 Ελεειψομένη διεροίς μέλισσι. Ag. Av. 213.
 —Μέγας δ' ἐλεειζέτ' Ὀλυμπος. Hom. XXXVII.
 3.
ΣΥΝ. Ὁρνεῖω, ὀλολυζῶ.—ἐλελιτίζομαι.
ΕΛΕΙΤΙΖΩ.
 —Μέγαν δ' ἐλελιζεν Ὀλυμπον. Il. α. 530.
ΣΥΝ. Κίρειω, σῶω, διασῶω, συνελτίζω, πε-
 ριδίρειω. τινάσσω. ἐπιστρέφω, σφραγίσσω.
ΕΛΕΙΤΙΧΘΑΙ. Vid. Ερεσιχθαί.
 Τίς τ', ἐλεσιχθόν.
 Ποσειδάων.—προσερχεται. Pind. P. 6.
ΕΛΕΙΤΗ.
 Ἀργεῖη δ' Ἐλενη μετ' ἀεα δμῶϊσι γυναῖξιν.
 Ἥγε, καὶ ἀμφιπολοῖσι περικλυτὰ ἔργα κείνου.
 Il. ζ. 323.
ΣΥΝ. Αἰνολεκτρος, ὀλυμπας, δολιμ, δολομη-
 τής, νύκομος, εὐπαταρα. εὐνδής, εὐκόπης, εὐ-
 κόλεφρος, λευκώλενος, λιγυθροός, χρυσία, κυ-
 δακίμη, καλλικόμος, καλλισφύρος, καλλιστε-
 λος, καλλισπάρμος, ρυγδαλὴ, ταυροπύλος,
 πολυκυδής, πολυδάκρυτος, πολυσόμος, πολυ-
 πρῶτος, πολυκτόνος, πολυπῶνος, λευκοπατὴρ,
 λευτογῆμος. Ραμνισίς. Λακωνία.
ΡΗΡ. Δῖα γυναῖκῶν. Διὸς ἐκπαιγνῆα, κερη.
 —Κυρὴν κακομηχανός, οκρυοεσσα. Hom.
 —Γοδοχρῶς Ἐλενα Λακεδαιμόνι κοσμος. Theoc.
 Μαίμαρναθα θραππῶνι τότε θυμῶν. Tryph.
 Ἡ Τυνδαρίς γὰρ ἔδος εὐπρεπείῃ.
 Διὰ το τὰς ὀρνιθογονοῖα
 Κυνοπῆρον καλλοσύνας
 Ληδας σκυμνὸν δυσσεύας. Eur.

Ε Λ

Ἀντίθει Ἐλενη χαρίτων ἐκκείμενη ἄδης. Cal.
 Τῆς πανταλειτρῆς. Δυάδης. Πλευρωτίας.
 —Πεφραῖα κυρὴ
 Ἡ τοργῶς ὑποφωτός ἐκδοχέυεται. Lyc.
 —Ροδόπηχυν ὁμοφρονα Τυνδαράων. Er.
ΕΛΕΟΣ.
 Πριαμίδης Ἐλεος, οἰνοπολὼν ὄχ' ἀφίτος. H. ζ.
 76.
ΕΡΙΤΗ. Αἰρισμαντίς.
ΡΗΡ. —Βίρη δ' Ἐλενοῖα ἀνακλῶς. Hom.
 —Ἀντὶθεῖ Ἐλενοῖο κλυτὰς πόες.—Cal.
 —Βαρυζήλας Θεοφροπίης Ἐλενοῖο.
 —Ἐλενοῖο μετὰ λυδίας ὁμηγεῖρας. Tryph.
ΕΛΕΟΒΕΡΤΟΣ, Vid. Ελεονομός.
 —Ελεοβετῶν τε σελινον. Il. 6. 776.
ΕΛΕΩ, ΕΛΕΩΣ, ΕΙΛΕΩΣ,
 —Καθελ' αὐτῇ τέλειον.—Ag. Eq. 152.
 —Καὶ ὦν ἐλεοῖσιν ἐχέω. Il. 1. 215.
ΕΧΡ. Τὸ μαγειρικὸν τραπέζιον.
ΕΛΕΟΣ.
 Ὡς Ἀχιλλεύς ἔλεος μὴ ἀπολέσκει—Il. ο. 44.
ΣΥΝ. Ελενός, οἶκτος, κατοικίσις. καταικ-
 τρισίς, οκτιρμός. σπλαγχνός.
ΕΛΕΠΟΛΩΣ. Vid. Ἐλενός.
ΕΛΕΟΠΙΣ.
 Πιστὰ τε σπληνὸν καὶ ἐλεοπίδας.—Ap. 1. 1266.
ΕΧΡ. Πετραδής, αἰ. ἑλῶδης, αἰ. συμφωτός,
Ε Μ. λαπαδής, τόπος.
ΕΛΕΤΟΣ
 Ἀνδρὸς δὲ ἴαρχη παλιν εἶδαν, ἐπὶ λείῃ,
 Οὐδ' ἔλετῃ, ἐπεί ἄρ' ἐν ἀμειψίᾳ ἔρως εἶδον.
 Il. 1. 409.
ΣΥΝ. Ληπτός (παλιν.) εὐλαβής. αἰρετός.
ΕΛΕΥΘΕΡΙΩ.
 Στῆσαι μὲν κρητῆρας εὐλευθερίας. ἐραταπῆς.
 Tryph. 407.
ΣΥΝ. Ελευθεριότης, αὐταρχία, αὐτονομία,
 ἐξουσία, αὐτεξουσία, ἀδυναμία.—δαμναία πη-
 ρία, γενναίότης, φιλανθρωπία.
ΕΡΙΤΗ. Αἰρετός. Δυσέμματος.
 Ἀδρὸν ἀδύλατον φεγγὸς εὐλευθερίας. Er.
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ.
 Οὐδ' ἐπὶ ἐκ δολιμῶν τιμῶν εὐλευθερίαν. Theoc.
 518.
ΣΥΝ. Γενναῖος, εὐλευθεροπρεπής, εὐδαίμων,
 δαφνίης, μεγαλόδωρος.—Ελευθεριότης.
ΕΛΕΥΘΕΡΙΣ.
 —Σκωδῶν. ἐνδ' Ελευθερίας πύτρα. Eur. Supp.
 759.
ΕΛΕΥΘΕΡΟΠΡΑΞΙΑ.
 —Ελευθεροπραξία δ' ἐσσι. Sibyl. 1. 2.
ΣΥΝ. Ἀδυναμία, θάρρησια, ἀδυσία, αὐθαδία.
 Ελευθερίας.

Ε Λ

Ελευθερος.

—Ελευθερον ἦμαρ ἀπικρας. Π. ζ. 455.

S Y N. Αυτονομος, αυταρχος, αυθαιρετος, αυτεξουσιος, αδιασπατος, αυταγαμμων, ασηνιος. αφετος. ελευθεριος.

Ελευθεριως.

—Και γελοι ελευθεριως Soph. El. 1313.

S Y N. Αδως, αφιως, ασελγως, ανεμποδιστως —ελευθεριως, ελευθεροπρεπας, γενναιως, ευγενως. φιλοτιμως.

Ελευθερομοω.

Αγαν δ' ελευθερομοω. Aesc. Pr. 180.

S Y N. Εξελευθερομοω, αδυρομοω, αδυρογλωττω, παρησιαζομαι σοβαρως φεβγομαι.

Ελευθερομοος.

Σαφ' δ' ακυεις εξ ελευθερομοω Γλωσσας.—Ib. Supp. 955.

S Y N. Αδυρογλωττος, αδυρομοος, αδολεσχος.

Ελευθερος.

—Παν ελευθεροτομα. Soph. Oed. T. 785.

S Y N. Απειλευρω, εξελευθερω, αφιμαι, απαλλαττω, απολυω αυτροω.

Ελευθω. Vid. Ειλεβηνα.

Ελευσινια.

—Μεδεις δε παγκοιν Ελευσινιας. Ib. An. 1132.

Ελεφατω, Ελεφαυρομαι.

Οιδ' ελεφαιρονται επ' ακρααντα φερυντες. Od. T. 565.

—Ελεφαιρετο φυλ' ανθρωπων. Hef. θ. 330.

S Y N. Απαταιω, βλαπτω, πλαναω, αδικεω.

Ελεφας.

Ηρια λευκ' ελεφαντι χαμαι πειον.—Π. ε. 583.

ΕΡΙΤΗ. Ευκτεανος, νεοπριος, πολυμοχθος, λευκος. τιμησις.

ΡΗΡ. Ελεφαντινον οςεν.

Ελεφας.

Μητέρα Ταυροδανν Ασηγυνων ελεφαντων. Dionys. 593.

ΕΡΙΤΗ. Ακαμψοποδης, ασηγυνης, αμωτροβιος, ηλιδατος, σθεναρδς, ορεσιςινμος, ερημοτομος, οσθοποδης, υφιλοποι, ταυροκαρηνος, σιδροφόρος, οπλοφόρος, ομοζυγης. κρυα βιδα.

ΡΗΡ.—Δεμας κρατερη ελεφαντος. Naz.

Θηρ κελαινορριος.—υπερβιον ασχος.

Ουκ ετι περιγυθεις ο φαλαγγομαχας επι δ'ηρη Ασχοςτος ορμαινει μυριοδς ελεφας. Ep.

—Φαιης κεν ιδων ελεφαντα

Η κορυφην ορεις αναπαρεττορ. η νερος ανδρ

Χεμα φερων δειλοισι βροτοισι επι χερσιν οδυειν. Opp.

Ελεφαντινος, Ελεφαντοδιδος.

—Ελεφαντινον φηχτο διφρον. Theoc. 24. 99.

Ελεφαντοδιδων—δομων. Eur. I. A. 582.

Β Λ

S Y N. Ελεφαντινος, ελεφαντοκολλητος, ελεφαντοειδης.

Ελεφνηρ.

—Ελεφνηρ, οζος Αρης.

Χαλκιδοντιαδης, μεγαθυμων αρχδς Ασαντων. Π. ε. 540.

Παπποκλόνος δ' Οθρώνδς οικησει λυκος. Lyc.

Ελη, Ειλη.

—Ην εξεχη ειλη κατ' ορθρον.—Ar. V. 769.

ΕΧΡ. Η τω ηλιω αυγη, θερμασια.

Ελικη.

—Και αμφ' Ελικη ευρεται. Π. ε. 574.

ΕΡΙΤΗ. Αγχιαλος, περιγηης.

Ελικοβλεφαρος.

Χαιρ' ελικοβλεφαρς.—Hom. V. 19.

S Y N. Καλλιβλεφαρος, ελικωπις, ελικωφ.

Ελικοδρομος. Vid. Σεληνω.

Ελικδς, Ελικτος, Ελικοις, Ειλικοις.

—Ελικωπτατον υδωρ Αισοπε.—Call. ap. Steph.

—Πασας κραιεστιν ελικτας. Hom. M. 192.

—Ασπισιν ελικοισσαις. Nic.

S Y N. Ελικοειδης, ελιγματωδης, ευκαμπδς, ερεπηδς, ερεβδς, ερεβδς, κοχλιαδης, ευερεφς.—μελας. ελιξ.

Ελικων.

—Μυσων χορδν εξ Ελικωνος. Hom. B. 1.

ΕΡΙΤΗ. Ζαθος, μελισσηεις, μελισσοβοδς, ημερος, ξανθδς, ευρυχορος, υψαδς. Βοιωτδς.

ΡΗΡ. Παρικδς δομος.

Ελικωνιαδς. Vid. Μυσαι.

Μυσων Ελικωνιαδων.—κ. λ. Hef. θ. 1.

Ελικωνις.

Ιππω επι κρηνα Ελικωνιδς.—Call. 5. 712.

Ελικωνιος.

—Ελικωνιον αμφι ανακτα. Π. υ. 404.

Ελικωφ, Ελικωπις.

—Ελικωπις Αχαροι. Π. α. 389.

—Δομεναι ελικωπιδα κρην. Ib. 98.

S Y N. Ελικοβλεφαρος, μελανοφθαλμος, ευφθαλμος. ευπρεπης.

Ελιος.

—Σπωσην εκ ψιδης ελιτοιο

Κειροντες θλιβουσι.—Nic.

S Y N. Κλαδς, αμπελος.

Ελιννω, Ελιννω.

Τεκτον, ελιννωτον.—Call. 6. 48.

Ος' ελιννωτον' εργαζεσθαι αγαλματα.—Pind. N. 5.

S Y N. Αελιννω, αναπαυομαι, σχολαζω, οπτεω, ραδιεργεω, ησυχάζω, δηθυκ βραδυκ αμειλεω. ηρεμιζω.—διατρενω, εγχροκω. αργεω.

Ελιξ.

Ε Λ

- ΕΛΞ.**
Πορπας τε. γναμπής δ' ἑλικας.—II. σ. 401.
Καρπὸν ἑλξέ εἴλεται ἀγαλλομένα κροκοντι.
Theoc 1. 31.
—Και εἰλοπόδας ἑλικας βας. II. ε. 462.
—Ελξ χρόνος. Nonn.
—Ελξ πλεκαμος Ep.
S Y N. Ψελλιον.—εἴλυμα.—δῖνος.—συγροή,
ἑλικοειδής, ἐλγυμός, περικυλινδῆσις.—ἑλικίς.
ἑλικοκερατος, ἐλξοκερως.—μέλας.—νεος καλός.
ΕΛΙΣΥΝ.
—Νεοτος ἐπ' οὐχθασι ἀμφ' Ελισυντος. Theoc.
25. 9.
ΕΛΙΣΣΩ. ΕΛΙΤΩ. ΕΛΙΣΣΩ.
Οἶσθα γὰρ εἰ περὶ τέρμαθ' ἐλίσσόμεν.—II. Ϛ.
309.
—Και περὶ γῆα μακρὸς ἐλίσξαν ἱμάντας. Theoc.
22. 81.
S Y N. Γίλω, ἐνείλω, περιείλω, εἴλυφα.
ἐτέλισσα, ἀναστρέφω, καμπήω, ἐγκυκλω, συμ-
πλέω, πλέκω.—Ϛευδομαι.
ΕΛΙΧΡΥΤΟΣ.
Κισσὸς ἐλιχρυσὸν κεκοιμισμένος.—Ib. 1. 30.
S Y N. Ελεοχρυτος.
ΕΛΚΑΙΝΩ. Vid ΕΛΚΩ.
—Φονή (σοφ. P.)
Τὸ προσθεὶν ἐλκαίνοντι.—Aesch Ch 843.
ΕΛΚΕΣΙΠΠΛΟΣ, ΕΛΚΕΧΙΤΩΝ.
—Και τρωάδας ἐλκεσιππλους. II. Ϛ. 442.
—Και ἱαογες ἐλκεχιτῶνες. II. ϛ. 685.
S Y N. Ταιυπιπλος.
ΕΛΚΩ, ΕΛΩ, ΕΛΚΩ, ΕΛΚΩ.
Ελκωσ' αἰκῶς II. χ. 236.
Ελκε δ' ἐπιστρέφας.—II. γ. 370.
—Ταχέες κυνὲς ἐλκυσσύν. II. ϛ. 558.
S Y N. Αρελκω, ἐρυω, ἐπισύρω, παρὰσυρω,
σπαρᾶσσω, ἀποσπᾶω, ἐλκυσάζω. βιαομαι.
ΕΛΚΗΔΩ.
Πῦξ τε καὶ ἐλκηδόν.—Hef. a. 302.
S Y N. Επισσευρμένως.
ΕΛΚΗΜΑ
—Κράτα δ' ἀνοσιον τεμῶν
Ριφῶ κυνῶν ἐλκήμα.—Eng. Her. F. 568.
ΕΛΚΗΘΥΣ.
Πρὶν γ' ἐτι σῆς τε βοῆς σὲ δ' ἐλκήθυς οὐθε-
σθαι. II. Ϛ. 465.
S Y N. Ελκυσμός, ἀνδραποδισμός, αἰχμαλω-
σία, ἐλκυσίς, ἐλξίς, ρύμα, συρσίς, σπαργμύς.
βία.
ΕΛΚΟΣ.
Ελκος δ' ἰσθὴρ ἐπιμασσοῦται.—II. δ. 190.
S Y N. Τραῦμα, τρώμα. ἀπτελος.

Ε Λ

- ΕΡΙΤΗ. Αργαλίον, ἀναλθίς, ἀντρεῖν, ἀγρεῖν,**
ἀμειλιχόν, ἀσχετόν, ἐμπεδόν, κρυπτόν, καρτε-
ρόν, μέλαν, λυγρόν, κακόν, υλομένον, ολόον, ἐχ-
θιστόν, λοιγίον, ἐπωδύον, ὑπερβίον, φοινίον, ὑπο-
καρδίον, ποτικαρδίον.
ΕΛΚΟΠΟΙΣ.
Οὐδ' ἐλκοποιὰ γινεται τὰ σώματα. Aesc S. T.
404.
ΕΛΚΩ.
Εμνησας δ' μὴ φρενας ἦλκωσεν Eur. Alc. 888.
S Y N. Αφελκω, ἐξελκω, ἐλκωω, ἐλκοποιῶ,
τραυματίζω.
ΕΛΚΥΣΑΖΩ. Vid ΕΛΚΩ.
—Μή μιν ἀποδερφοὶ ἐλκυσάζων. II. Ϛ. 187.
ΕΛΚΥΔΡΙΟΝ.
Τὰ ν' τοῖσιν ἀντανημισίον
Ἐλκυδρία περιελείπειν. Ar. Eq 903.
S Y N. Ελκυδριον.—καδίσσος, καλπη.
ΕΛΛΑΣ.
—Ἡδ' Ἑλλάδα καλλιγυναικα. II. ε. 683.
S Y N. Αχαια.
ΕΡΙΤΗ. Αγιπτος, μεγαλαυχος, μυθοτόκος,
ευρυχορος, ευχωρος, δριμυανής, κλεινὴ, τρίτα-
λαινα, εὐίππος, κροτρώφος, σοφί.
Ἐλλεβορος, Ἐλλεβορος.
—Πῖθ' ἑλλεβορον. Ar. V. 1380.
Καροα τ' τ' ἑλλεβορον μεγαροχορος.—Nic.
S Y N. Καρπίς.
ΕΛΛΕΔΑΝΟΣ, ΕΛΛΕΔΑΝΟΣ.
—Εν ἑλλεδανοῖσι δειντο. II. σ. 553.
S Y N. Δεισμός, σχοῖτος.
ΕΛΛΕΙΜΑ.
—Φορὸν ἐλλεματα. Synes.
S Y N. Καταλοιμμα, περιλοιμμα, ὑπολοιμμα,
λοιπός.—αλιτήμα.
ΕΛΛΕΙΠΩ.
—Οὐ μὴν Τροίης γ' ἐνέλειπεν. Hom. A. 213.
S Y N. Εκλειπω, ἐπιλειπώ, ἀπείμι, ἐκκαμνῶ.
—παρὰλειπώ, ἀπολειπώ, καταλειπώ.
ΕΛΛΗ.
Γλαυκὸν ἀναψύσσοιτες ὕδωρ Ἀθαμαντίδος Ελ-
λης Tryph. 211.
—Σταναπὼν ὕδωρ Ἀθαμαντίδος Ἑλλης Dionys.
—Και Αἰολίδος ποτὸν Ἑλλης. Coluth.
—Πορθμὸν Ἀθαμαντίδος Ἑλλης. Aesc.
ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΣ. (Vid. Ξερξής.)
—Παρ' ἀγερροῦν Ἑλλήσποντον. II. μ. 30.
ΕΡΙΤΗ. Απειρων, βαρυδενκος, ευρύς, πλα-
τὺς, ἰχθυος
Διη πορφυροντα διηγυσαν Ἑλλήσποντον. Ar.
ΕΛΛΗΝ.
—Και Ἑλληνες, καὶ Αχαιοί. II. ε. 684
—Ἑλλης

Ε Λ

Ε Λ

—Ελληνες ὑπερφίαλοι καὶ ἀναγνοί. Sibyl.
 SYN. Ἑλληνικός, Ἑλληνος, Γραικός, Ἀχαιοί.
 Ἑλληνός.
 —Χθόνες μολοῦντ' ἀπὸ Ἑλλανίδος. Soph. Aj. 426.
 Ἑλλανοδικίας.
 Ἀτρεΐδης Ἑλλανοδικίας—Pind. Ol. 3
 E X P. [Ἐν τοῖς Ἑλλανοῖν] ὁ κριτής, ὁ βραβεύ-
 τής.
 Ἑλλοπιτινω.
 —Ὅσον σθένος ἑλλοπιτινῶν. Theoc. i. 42.
 SYN. Ἑλλοπιτινω. ἄλιεω, γριπιτινω. ἰχθυαω.
 Ἑλλός.
 —Κύων εἶχε ποικίλον ἑλλόν. Od. τ. 228.
 —Ἑλλοῖς ἰχθύσι διαφθοραν. Soph. Aj. 1314.
 SYN. Νεβρός, εἰαφος, κίμας.—αφωτος, ἑλ-
 λούψ.
 Ἑλλοψ.
 —Ἑλλοπος μινδὺ δίκην. Lyc. 1375.
 Κεντρὸν δυσαλθὲς ἑλλοπος Σαρδωνικῆς. Ib. 796.
 SYN. ἰχθύς, λῆτιδωτός.—αφωτος, ἑλλός.—
 δασύς, τραχύς, ποικίλος.
 Ἑλλοφίνος.
 Ἑλλοφίνον Βριτομαρτιν—Call. 3. 190.
 Ἑλλοχιζέω.
 —Θάμνω δ' ἑλλοχιζόμεν φοβῶν. Eur. B. 721.
 SYN. Ἑλλοχαω, προλοχιζέω, λοχαω, ἐρε-
 δρευω, ἐνδρευω.
 Ἑλος.
 —Ἑλος κατὰ Βυκολορτο. Il. υ. 221.
 SYN. Λιμνή, τίφος.—χῆλος ποταμῷ. [Hef.]
 EPITH. Δασυων.
 Ἑλος.
 —Ἑλος τ' ἐφ' αὐλὸν πῶλιεθρον. Il. ε. 584.
 Ἑλπνῶρ.
 Ἑλπνῶρ δὲ τίς ἐσκε νεωτάτος, ὡς τι λην
 Ἀλμῶς ἐν πολεμῷ, ὡς φρεσὶν ἦσιν ἀρηνῆς. κ λ.
 Od. κ. 552.
 Ἑλπιζέω.
 Ἑλπιζέω πάντα μέχρι γῆρας. Σπυτὸς ὦν. Sent.
 Θῆρας ἐρε τον δυσνητο ἑλπιζέω κίανῶν. Eur. I.
 348.
 Δυστασαν ἑλπιζουσαν αἶσαν. Soph. Tr. 113.
 SYN. Ἐπελπιζέω, ἐλπομαι, ἐπιλπομαι, προσ-
 δοναω.—νομίζω.—φύβομαι.
 P H R. Οὐ γὰρ ἐλπίδων ἐστὶ βίβηκα—Eur.
 Ἐλπίδας εἶχεν, λαβεῖν—ἐν ἐλπίδι εἶναι—
 Παρηγορεῖν ἐλπίδα βοσκῆν. Nonn.
 Φανταίς θυμὸν ἀλδανειν εὐφροσυνῶν. Aesch.
 Ἑλπίς, Ἑλπωρῆ.
 —Ἐτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα Od. π. 101.
 Ἑλπωρῆ τοι ἐπὶ τα φίλῳ τ' ἰδῶν—Ib. η. 76.
 —Προσῆλθεν ἐλπίς, ἣν φοβέμεν—Ib. Or. 857
 SYN. Ἑλπισμα, προσδοκία.—δέος.—ἰπο-
 ποσία, [vid. ἐμπατιω.]—δουκίσις.

EPITH. Ἀμυδρά, ἀριδικετος, αἰζώμας,
 ἀληπός, ἀπρηκός, ἀσφαλής, ἀλλοπροσάλλος,
 εὐαγυέλος, γλυκύς, θαρσαλέος, θιοπειθής, κυ-
 φή, κυδιστεία, μαφιδία, ὑφανία, γαθερά, παν-
 αγρητος, οὐκεία, πολυπλαγκτός, προκλει-
 θος, φυσικός, τρεφύς, μελγχερά, παρηγορος,
 δολομηνανός, κενταυχός. Κυτρίδια, αἰωνος,
 ἀχρητος, ἀναιδής, οὐκεία, ψυχρά, λειπῆ, φθο-
 ρερά.
 P H R. Αυτοδιδάκτος ἰσῶθεν θυμὸς—
 Ἐχὼς Ἑλπίδος φίλον θράσος. Aesch.
 Ἐλπίς δὲ πάντας καλλεσιν δεινὴ τρεφῶ
 Ἀπρηκτορ ορμαινοντας—κ λ. Simon.
 Κενταῦν δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος.
 Χρὴ δ' ἀγαθὰν Ἑλπίδ' ἀνδρὶ μίλιν. Pind.
 —Ἐν δομοῖσι Βακχίας καλῆς
 Ἰατρος Ἑλπίς ἦν.—Aesch.
 Οὗτος δ' ἀνὴρ ἀριστος, ὅστις ἐλπίσιν
 Πεισθεῖν αἰεὶ τὸ δ' ἀπορεῖν, ἀνδρὸς κακῷ. Eur.
 Αἰ δ' ἐλπίδες βοσκῆσι τὴν κενὴν βροτῶν
 Ἀνὴρ ατυχῶν δὲ σαζέται ταῖς ἐλπίσιν. Sent.
 Αἰ δ' ἐλπίδες βοσκῆσι φυγάδας, ὡς λογος.
 Ἐχυσιν ἀφροδίτην τὴν ἡδύσαν κακῶν. Eur.
 Ἀλλ' οἱ ἐλπῶν μιν ἐν ἀναγκῇ αὐρῇ.
 Ἐλπίς δ' ἔσθ' ἐνὶ στήθεσσι φρεσὶν ἡντ' οὐκείος Opp.
 Ἐλπομαι. Vid. Ἐλπιζέω.
 Εἰ τίνα πε Δακῶν ἐτι ἐλπίται ἐξαπατησῶν:
 Il. ι. 371.
 Ἐλπισθεὶς χρὴ πάντ' ἐπὶ κ' ἐξ' ὡδὲν ἀελπίον.
 Sent.
 Ἐλπῶ.
 Πάντας μὲν ῥ' ἐλπει—Od. ε. 91.
 E X P. Ἀγῶν εἰς ἐλπίδα.
 Ἐλυμα, Ἐλυμα.
 —Γυν—ἐν ἐλυματι πηξας. Hef. ε. 428.
 Εἴ τι πε ἐλυμα σπαιρῶν εἶχες—Od. ζ. 179.
 SYN. Ἰνδρυον, ρυμὸς, στήριγμα.—εἰχέτην.—
 ἐνελυμα, ἐλυτρον, σκεπασμα, ἱματίον.
 Ἐλυτρον.
 —Τὴν δόρατος ἀφελκυσμα τὴν ἐλυτρον. Ag. A.
 1119.
 SYN. Ὀπκῆ, καλυμμα, σκεπασμα, περιβλη-
 μα, ἐκπτασμα, ἐλυμα, ἐλυτρον, ἀνιλημα, ἐ-
 λυγμα, προβολή, εἶμα, ἐγκάλυμμα, ἐπικα-
 λυμμα.—δερμα.
 Ἐλωρ, Ἐλωρῶν.
 —Ἐλωρ καὶ κύμα γενεθῆ. Il. ε. 488.
 —Ἐλωρ δῆϊοισι λειπῶν. Ib. 667.
 —Αὐτὸς δ' ἐλωρῶν τείχεα κινεσσιν. Il. α. 4.
 SYN. Ἀγρῶ, ἀγρευμα.—ἀναίρεμα, σπαραγ-
 μα, ἀρπαγμα, ἐλκυσμα, βράμα. Σοῖνη.
 Ἐλω (ἰνυ) Vid. Αἰρεω.
 —Φυλακὸν δ' εἰς Ἀνῆτος ἥρας. Il. ζ. 35.
 F f f f Θησῆς

Ε Μ

—Θηκής ἔδος εἶλονεν ἱππυλοισι. H. J. 406.
 Εἰ δὲ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω—H. J. 81.
 S Y N. Λαμβάνω, νικῶ, κρατῶ, κατέχω,
 πιᾶζω, πορθεῖν.
 Ελῶρος.
 Ἐλῶρος ἐνθα ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτόν. Lyc. 1033.

Ε Μ

ΕΜΒΑΔΙΑ, Vid Εμβάς.
 Τοῖς δ' ἐμβαδίοις τι χρῆσται—Ar Pl. 942.
 Εμβαδόν.
 Εμβαδὸν ἰζεσθαι ἢν πατρίδα γαῖαν ἑλᾶτος. H.
 ο. 505.
 E X P. Πεζῇ βαίνοντες.
 Εμβαίνω.
 —Πολλοί δ' ἐμβαίνουν Ἐπειοί. H. C. 619.
 —Γῆς δὲ μὴ μβαίνης ὄρν. Soph. Oed. C. 413.
 S Y N. Εἰσερχομαι, ἀφικνεομαι, ὑποβαίνω,
 ἀναβαίνω, ἐπιβαίνω, ἐπίδαίνω, ἐπέρχομαι,
 ἐμβάλλω.
 Εμβάλλω.
 —Γλυκὺν ἡμέραν ἐμβαλε θυμῷ. H. γ. 139.
 —Ἐβάλλε θρόνους ἐνὶ ρηγᾷ καλά. Od. κ. 352.
 Εμβάλλω χυρὸς πῖσι. Εμβάλλω μπειν. Soph.
 Ph. 829.
 S Y N. Ἐπιβάλλω, παραβάλλω, ἐπεμβαλλώ,
 παρεμβαλλώ, εἰσβάλλω, προσβάλλω, ἐντιθῆμι,
 ἐνιθῆμι, ἐμβαίνω, κατανταῶ, ἀπερχομαι—ἐν-
 ἀφῆμι, ἐντινασσω κατακλινῶ.
 Εμβαπῖω
 Εμβαπῖεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τῷ πῶδε. Ar. N.
 150.
 S Y N. Ἀποβαπῖω, καταβαπῖω, καταδυῖω,
 ἐμβαπῖζω ἐγχρωζῶ
 Εμβας
 Εμβαδά χρυσεῖν γε τιτανομένην πτερυγέσσι.
 Orph. 591
 S Y N. Εμβαδίων, ἐμβατης, ἀρβυλῆ, εὐμαρίς,
 πεδῖλον, κοδοῦνός, σκρίδας
 Εμβασιλεύω Vid Βασιλεύω. Αρχω.
 —Ὅθ' ἀρ' Ἀδρητος πρῶτ' ἐμβασιλεύει H. C. 572.
 —Ὁ δ' ἑρὰν ἐμβασιλεύει. Hef. θ. 71.
 Εμβασις.
 —Ἐπαὶ τις ἀρβυλᾶς
 Λυοὶ ταχῶς, προδ' ἰον ἐμβασιον ποδός. Aesch.
 Ag. 953.
 —Ἡ πλεῦρᾶν, ἡ διχληλὸν ἐμβασιον. Eur. B. 739.
 S Y N. Βαδίσαις, εἰσοδος.—πὺς, βασις.—ασα-
 μινθος, ἐμβατή.

Ε Μ

Εμβατῶν, Εμβατῶν, Εμβατῶν.
 Μῆτ' ἐμβατῶν πατρίδος.—Soph. Oed. T. 844.
 —Ἴν' ὁ Βακχεῖωτας αἰὶ
 Διόνυσος ἐμβατῶν. Ib. C. 712.
 —Ἀκτὰς ἐμβατῶνται λεπτὰς. Lyc. 642.
 S Y N. Ἐπιδάινω, ἐπιβάλλω, εἰσερχομαι, αἰ-
 κροῦμαι, κατέχω, κερπύμαι.—ζῆτω
 Εμβλεπῶ.
 Ποῖ γὰρ ποτ' ἐμβλεψατα—Soph. El. 1001.
 S Y N. Ἐπιδάινω, ἀποδάινω, προσδάινω,
 εἰσδῆμι, ἐνδῆμι, ἀφῆμι, ὑφῆμι, συνδῆμι, πα-
 τινῆμι, καθοπῆμι, σκοπῆμι, δαῖμα.
 Εμβολῆ.
 —Δαμασθῆς γαῖον ἐμβολαῖς Aesch. P. 279.
 S Y N. Ἐμβολῆ, καταβολῆ, παρεμβολῆ, ἐμβο-
 λισμός, ὄρμη, ἀναρρηξίς, ἐπὶρρηξίς, ἐσφραγίς.
 —εἰσοδος—παρενδοσις.—ἐμβολον.
 Εμβολον. Εμβολα τῶ.
 Επεὶ δ' ἐμβολῶ
 Κρεμασθῶ ἀγκυρας ὑπερθε Pind. P. 4.
 Εμβολα χαλκογενεῖα. φιλοπλοα ναῶν,
 Ἀκτιαὶ πολέμῳ κειμήλια μαρτυρία Ep. I. 6.
 S Y N. Εμβολός, χαλκῶμα.—μοχλῆ.—ἐμβο-
 λαί.—ασφαλεία.
 Εμβραχυ
 Ἀλλὰ μοι δοκεῖ τοιοῦτον
 Τῶν πολιτῶν ἐμβραχυ Ar. V. 1115.
 S Y N. Βραχὺ καθάπαξ, ἀπλῶς, ὅλως, συν-
 τομῶς—ἐλαχιστῶ
 Εμβρῆμα. Εμβρῆμαμαι.
 Ἀντιμοῖο δὲ δεινὸς ἀπῆς
 Ἰσὼ ἐμβρῆμαται.—Γ. ο. 627.
 S Y N. Εὐρηχῶ. πνέω, βρέχω, ἐμβρῆμαμαι.
 —ἐμπιπῶ, ἐμφοσῶ.
 Εμβρεμα.
 Ἰππῆς ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβρεμμαται. Aesch.
 S. T. 457.
 S Y N. Εμβρεμῶ, ἐπαπείλω, ἐπιτιμαῶ—
 προσάσσω.
 Εμβροντητός
 —Ὁ μβροντητὴ σὺ Ar. Ecc. 788.
 S Y N. Ἐπιβροντητός, ἀπὸ πλάκτος.—αφῆμα—
 μαυνομένος.
 Εμβρυον.
 —Καὶ ὅτ' ἐμβρυον ἦεν ἑκάστη Od. ι. 245.
 Εὐν διπλοῖς ἐμβρυοῖς, Aesch. Eum. 948.
 S Y N. Ἐπιγόνῃ κυνῆμα νεογόνος.
 Εμβρυ.
 Εμβρυσαμεν ρακί ἰσι—Ar. V. 128.
 S Y N. Βρυῶ—ἐπιτομίζω.—πλάσσω.—καλυπῶ
 Εμβρυς.
 —Ἰηλαῦτα δ' ἐμμάτης βοᾷ—Soph. El. 206.
 S Y N.

SYN. Μανικῆς, μανικῆς, εμπληκτος, εκ-
φρων, εκθυμος. οργίλος.
Εμπαπειω.
Κεντρον γαρ πλῆγῃ περικαλλιστεν εμπαπεισα.
Nic.
E X P. Ενεργῶσα.
Εμπαπειω.
—Ο δ' ἀρ' εμπαπειωσ απορροσῃ. Il. 8 836.
SYN. Ενεργῶς. ταχέως, ετοιμῶς, προθυμῶς,
σπουδαιῶς.
Εμπαπσω, Εμπαπσομαι, Εμπαπειω.
—Οἷς τυτῇ χαλεπὴν εμπαξῃαι οργήν. Call. 3.
124.
—Τα δ' αθροα τῷδ' ἑβραστοις
Εμπαπειω ετ' ἀπειπῇ—Nic. Al. 137.
SYN. Εμπαλλω—ενερειδω, ελλαμβανωμαι.
—ἡλαφω φιλοτινεω, ὀρμω.
Εμμελεια.
Και μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμῶμεν
Παρά σοφῶν ἀνδρῶν ἀκῶσαι
Τινὰ λόγων εμμελειαν. Ag. R. 924.
SYN. Εὐρυθμία, ευαρμοσία, εκπρεπεία.—
συμμετρία.—τραγική ορχήσις.
Εμμελής.
Ὡς εμμελής τ' ἐγαντο κ' ἐπιδέξιος
Ἐπὶ τὴ ποιεῖν, πρὸς λυραν τ' αἰδεῖν. Theoc.
Ep. 19 5.
—Πολὺ γὰρ εμμελεστέρον. Ag. Ecc 802.
SYN. Ακριβής, τελείος.—μυστικός—ευρυθμῶς,
ευαρμονίος, ευαρμῶς, ἀρμονικός, κομψός, ευ-
φυής—ἐπιδέξιος.—συνετός, αἰφρακτικός, κοσμίος,
καθηκῶν. προσήνης.
Εμμελῶς, Εμμελεως.
Χρὴ γὰρ Θαρρηλίοις εμμελῶς δισκεῖν. Anac. 135.
Εμμελῶς κραίπνοισι πιδόν ρησάσσι ποδισσιν.
Ap. 1. 530.
SYN. Προθυμῶς, συνετός, ἀρμονίως, ευθυμ-
κῶς, συμμετρώς, ευπρεπῶς, κοσμίως.
Εμμεμαῶς.
Αὐτὰρ ὁ εμμεμαῶς βαθεὺς ἐξαλλεται αὐλῆς. Il.
ε. 142.
SYN. Μεμαῶς, ευθυμῶς, παιδρὸς, προφρων.
Εμμενῆς, Εμμενεως.
—Διωχέτον εμμενῆς αἰεῖ. Il. κ. 364.
Εμμενεως εμαχοντο διὰ κρατερὰς ὕμνισας. Hef.
3. 712
SYN. Επιμονῶς, ἀδιαλείπτως, βεβαίως, επι-
σάδον, ευσαθῶς. ερρωμένως, ευθυμῶς. συνεχῶς.
βίαιως, προθυμῶς.
Εμμενω
—Μοῖοι τ' εμμενοντες ορθῶ νῆμω. Soph. Aj.
350
SYN. Επιμνω, διαμνω, ἐπιδιαμνω, καλῶ.

μνω, παραμνω, παρμνω, διαγνομαι. δια-
κνω. ἀρεσκομαι.
Εμμηρος.
—Τρεῖς ὅλως—εμμηρος χρόνος. Soph. Oed. T.
1157.
Αρμαλὴν εμμηρον ἐμετρησαντο πινεσαι. Theoc.
16 35.
SYN. Εμμηριος, ἐπιμηριος, καταμηριος, μη-
ραιος.
Εμμιγνυμι, Εμμιγνυω
Αὐταρχε ταχ' ἐμμιξεν βοᾷ. Soph. Oed. C.
1112.
SYN. Αναμιγνυμι.—ἐμπλεκω.—συναρμωτῶ.
—συμπνέω.
Εμμοτος.
Ἰω δυσκαταπαυστῶ αλγος
Δωμασιν ἐμμοτον. Aesch. Ch 469.
SYN. Τραυματίας, ῥοσώδης. (Hef.)—(qu.
μοτοῖς θεραπευτέον)
Εμμοχθος.
—Ἐς αἰδαν καταλυστῶ ἐμμοχθον
Βιστον, αἰώνος τε πονος. Eur. Supp. 1004.
SYN. Επιμοχθος, ἐμπειδομοχθος, πολυποντος,
ἐπιπονός, μοχθηρὸς, ἀθλιος.
Εμπα, Εμπας, Εμπης.
—Εμπα δ' ἄ λεξον τῷτο—Call. Ep. 17.
Αλλ' ἐμπας ἐν τοῖς σεφανοῖς—Theoc. 10. 29.
Πρῆξαι δ' ἐμπης ἐν δυνυσταῖς—Il. α. 562.
Δυστηνον ἐμπης—Soph. Aj. 122.
—Ἐπει κ' ἐφάμην ἐγνώσμεν ἐμπης. Od. ξ. 481.
SYN. Ὀμως.—παντός.—Ἄλλ' ἐν.
Εμπαζομαι.
Οὐτε θεοπροπίης ἐμπαζομαι.—Od. α. 415.
SYN. Επισεφομαι, ἐπιμελῆμαι, προσμελῆ-
μαι. αναβαλλομαι, ἐντρεπομαι, ἐντιβημαῖ μῆ-
δομαι, ὀθειω. κομίζω. σεδομαι, φροντίζω.
Εμπαιζω.
—Ἀμαχος γὰρ ἐμπαιζει
Θεὸς Ἀφροδίτα Soph. An. 810.
SYN. Προσπαιζω. καταπαιζω, εὐκαταπαί-
ζω, εὐχερτομω, ἐπιχλευάζω, ἐντροφω, ἐπι-
σκαπῶ, διασυνω ὕβριζω, μωκίζω, φενακίζω.
ἐξαπαταω. καταμειδῶ.
Εμπασιος
—Κακῶν ἐμπασιος ἀληθης. Od. φ. 400.
—Οὐδ' ἔτι ἐργων
Εμπασιον, ἐδ' ἔβινος.—Ib v. 379.
Εμπασιος τυχαῖσι συμπνέων. Aesch. Ag. 195.
SYN. Εμπερος, εἰδῶς, ἐπισήμων, αἰμωπ—
ἐμπιστῶν.
Εμπασιω.
—Εμπασιε τί μοι
Ψυχῇ συνηθες ὁμμα—Soph. El. 908.
SYN.

Ε Μ

SYN. Επερχομαι. εμβαλλω. εγχαράττω.
Εμπαλιν.
 —Κατά δ' εμπαλιν αὐτὸς εἶπεν. Hom. M. 78.
 SYN. Αφ. ἐς τὴν παλιν, ἐς τὴν πίσω, ἐναντίον, κατοπισθέν.
Εμπαῖς.
 —Τροφῆς ἀσκῶν εμπαῖα—Soph. Aj. 564.
 SYN. Φροντιστής, ἐπιμελητής, τροφεύς, ἐπιτροπος, προσατής, κηδεμών.
Εμπασσω.
 —Πολέας δ' ἀνέπασσεν ἀέθλους. Il. γ. 126
 SYN. Παρεμπάσσω, προσπάσσω. εμβαλλω, ἐμπικίλλω, ἐπιδραίνω, ἐγκατασπεύρω, ἐπισκεδαννύμι.
Εμπαταῖω.
 Οὐ μοι φοβεύμεθα εἰς ἐμπαταῖαν. Aesch. Ag. 1443.
 SYN. Εἰσερχομαι.
Εμπεδομοχθος. Vid. Εμμοχθος.
 ἔχει δ' ἀπαλαμὸν βίον
 τῦτον ἐμπεδομοχθόν. Pind. Ol. 1.
Εμπεδος.
 —Βίη δ' ἐπὶ τοῖς ἐμπεδοῖς ἐστίν. Il. δ. 314.
 SYN. Βεβαίος, ἐδραῖος, ἀσφαλής, ἰσχυρὸς, ἐπιτελής, ἀληθής, ἀκίρηντος.
Εμπεδός.
 —Εμπεδὸς ἐκονεῖν. Soph. Tr. 494.
 SYN. Αληθής, ἀκριβής, ἀναμφισβόλος.—βεβαιός.
Εμπεδοσθενής.
 Εἰ γὰρ σοῖσιν ἐμπεδοσθενὴς βίον ἀρμόσσει. Pind. N. 7.
 SYN. Αἰσθητής, εὐσθενής, καλλισθενής, μεγαλοσθενής. βεβαίος.
Εμπεδω. Εμπεδοομαι.
 Ταῦτ' ἐμπεδύσα μιν—Ag. L. 233.
 Τρεῖς δ' ἐπομύσσει ταῦτα καμπεδωσέτε. Ib. 211.
 SYN. Εἰσεμπεδω, προσεμπεδω, βεβαιω, διαβεβαιω, ἐκβεβαιω, ἀσφαλιζομαι, διδάσκω, ἐνριζω, πισύμαι.
Εμπεραμος, Εμπεραμος. Poet. pro Εμπερος.
 —Μήτηρ ἢ παῖς ἐμπεραμος. Lyc. 1196.
 —Νῆων ἐμπεραμος—Call. 1. 71.
Εμπεραμω.
 —Εμπεραμὸς ἐν τριφύλλῳ λίσσεται λαβόσσα χρυσία. Ib. 5. 25.
 SYN. Εμπεραμω, εἰδημονω, ἐπισταμνέω.
Εμπερία.
 Εμπερία γὰρ τῆς ἀπειρίας κρατεῖ. Eur. Fr.
 SYN. Διαπερία, δαμνέω.
Εμπερος. Vid. Δαμνέω, Εμπαίος.
 Ὡς τοῖσιν ἐμπεροῖσιν καὶ τὰς συμφορὰς
 Ζῶσας ὅρῳ μαλίστα τῶν βλαυμάτων. Soph. Oed. T. 44.

Ε Μ

—Οὐ γὰρ μὲν ἐμπερος—Ib. C. 785.
Εμπερῶ.
 Σπλάγγνα δ' ἀρ' ἐμπεραττες—Il. ε. 426.
 SYN. Αναπερῶ, διαπερῶ. ἐμπερῶ.
Εμπελαδόν, Εμπελαδόν. Vid. Εγγύς.
 Ἐστὶν ἐμπελαδόν—Hes. e. 732.
Εμπελαζω, Εμπελαω.
 Μὴ δ' ἐπὶ ἐμπελασθὲν πυκνῶ δόμῳ—Hom. M. 520.
 Πῦρ δ' ἐμπελαζὸς τάνδρ' ἐκείνῳ, καὶ παρσάσαι;
 Soph. Tr. 761.
 SYN. Πελαζω, προσεγγίζω, ἐφικνομαι, πλεσιαζω ἐντυγχάνω, συγγίνομαι.
Εμπελαττω. Vid. Ἐταίρη.
 Τὸς αὐτῶν σχολῆς ἐμπελαττω τεινέ. Call. Fr.
Εμπερονημα.
 —Μαλα τοι το καταπύχους ἐμπερονημα
 τῦτο περὶ—Theoc. 15. 34.
 SYN. Διπλοῖς
Εμπερῶν, Εμπερῶν.
 Ἐν δ' ἐμπερῶν πῆξε—Il. δ. 460.
 Λογὴν τις ἐμπερῶν μὲν δ' ὅσων—As. A. 1224.
 Οὐκ ἀπὸ, πρὶν ἀν' οὐκ οἶος αὐτοῖσιν αὐτῶν ἐμπερῶ—Ib. 229.
 SYN. Επερῶ, ἀπαιτηνύμι, ἐμπερῶ—ἐκπερῶ, συμπερῶ, ἐπιπερῶ.
Εμπερῶν, Εμπερῶν. Εμπερῶν.
 Καὶ τὸς κοφίνους ἀπαντὰς ἐμπερῶν—Ag. Av. 1310.
 —Καὶ ἐμπερῶν ἐμπερῶν
 τῶν ἐκ ἐμπερῶν—Il. φ. 311.
 SYN. Διμπερῶν, ἀναπερῶ, ἀναπερῶ—κορῶν, κορῶν, γίμῳ.
Εμπερῶν, Εμπερῶν. Εμπερῶν Vid. Εμπερῶ.
 Εμπερῶναι γὰρ τὰς θυρὰς—Ag. L. 311.
Εμπερῶ, Εμπερῶ.
 —Ἡ δὲ ἀπὸ οὐκ οἶος, ἢ ἀπὸ ἀπὸ
 Εμπερῶ—Nis.
 —Ὅς δ' ἐμπερῶ—Ib.
 Εμπερῶν ἐμπερῶν, ἀπὸ—Ag. Pa. 1143.
 SYN. Καταπερῶ, ἐλλαμνέω, ἐσδεχομαι, περῶ, βρεχῶ.
Εμπερῶ, Εμπερῶ.
 —Ὅ δ' ἐμπερῶ ἐμπερῶν. Il. δ. 108.
 Ὅτ' ἀλλοτ' ἀλλοτ' ἐμπερῶν ἐμπερῶν. Soph. Aj. 58.
 SYN. Εἰσπερῶ, ἐπιπερῶ, προσπερῶ, ἐμπερῶ, ἐντυγχάνω, συμβαίνω, ἐγκυρῶ, ἐπιδιδρασκῶ, ἐπιτρεχῶ, ἐσβαλλῶ, ἐγγίζω.
Εμπερῶ.
 Τὰς ἐμπερῶν ἐμπερῶν. Ag. Av. 245.
 SYN. Κονῶν.

Εμπερῶν

Εμπλέω, Εππλέω.

Εμπλέω καλυκισσι και ενδύμασι σελινοί.
Theoc. 3. 23.

—Χώρα δ' εμπλέσας' εμήν. Eur. Or. 262.

Ποιη' επιπλέω σε;—Call. 4. 29.

SYN. Επιπλέω, περιπλέω, διαπλέω, καταπλέω, εγκαταπλέω, περιβαλλω, ενδύω, πλεγματεύω, ευφραίνω, παρυφαίνω, ενδύω, επιμύνημι.

Εμπλεος, Εμπλεος, Επιπλεος, Ερεπλεος.

Και' ορα' παρα' σκαίοιο βραχίονος εμπλεον ολπην.
Call. Fr.

—Σοί τε γὰρ ὄμμα

Εμπλεον η' δ' ἐμὲ σώζων. Soph. Tr. 1037.

—Φαρετραν ἰὼν εμπλέων—Theoc. 25. 207.

—Μαλα καλόν, επιπλεον βιοτοιο. Od. τ. 580.

—Εμπλεον δ' ὑπὸ μαζόν—Ar. 3. 119.

SYN. Εμπλεος, μέσος, γεμῶν, πλεος, δια-
κωρος.—αδην

Εμπληθω, Εππληθω.

Δωδεκα δ' εμπληθον—Od. C. 353.

Μή μοι μάλλον θυμὸν επιπληθῆς ὀδύναων. Ib. τ.
517.

SYN. Αναπληθω, εμπληρῶ, επιμπλημι,
γεμίζω, εμφορῶ.

Εμπληκτος.

Τοιοῖδε μύθοι φῶτες εμπληκτοί βροτῶν. Soph.
Aj. 1375.

SYN. Αποπληκτος, εκπληκτος, καταπληξ,
παραπληξ, αναισθητος, κύφης, ευμεταβλητος,
εμεταβατος, αερων, μαινομενοις.

Εμπλην.

Βασιτων δ' εμπλην—Il. C. 526

SYN. Εμπλαδην, πλυσιον, εβγυς.—εμπής.
πλήν

Εμπλησσω, Εμπλητῶ, Εππλησσω.

Η κερτομός με διῶ τις εμπλησσει χαρά; Eur.
Arc. 1135

—Και ταφῶν επιπλησσωμεν ορυκτῆ. Il. μ. 72.

SYN. Εκπλητῶ, ατυζῶ—εμπιπῶ, εμβαλ-
λω, επισκηπῶ, ενισκηπῶ.

Εμπνιω, Εμπνι.

—Τῷ δ' εμπνιυσε μινος γλαυκῶπις Αθηνη. Il.
κ. 482.

Αλλά μάλ' εμπνιωντε μεταορεῖω. Il. ρ. 502.

SYN. Επιπνιω, εισπνιω, καταπνιω, κατα-
φασαω, εμφισαω, φυσαω, πνιυσιαω, ζῶ πνιω.
—εραω, ποθιω.

Εμπνιος, Εμπνι.

—Μεταπνιεντα πλάσει παλιν εμπνιον εργον. Sib.
I. 1

Εμπνιος δὲ δαιτὸς ἥπταν—Lyc. 35.

SYN. Πνυσός, εμψύχος, εμβιος, ζῶός.

Εμποδίζω, Εμποδίζομαι.

Αλλά χ' αἱ σοφαί

Γνώμαι—εμποδίζονται δαμά: Soph. Ph. 437.

—Το δῶν ενποδίζε με. Ar. Av. 966.

SYN. Αναποδίζω, παραποδίζω, διακώλω, καταβάλλω, μασσαομαι.

Εμποδών.

Κακὸν δὲ ποῖον εμποδῶν—Soph. Oed. T. 128.

Ὡς παρὰν τὰ γ' εμποδῶν οχλῆς.—Ib. 453.

SYN. Εμποδιον.—επιπολής, παρα' ποδῆς

Εμπυθεν.

—Εμὴν δὲ τὸ βυκολιασδεν

Εμπυθεν ἀλλωθεν δὲ ποτικερνοίτο Μεγαλακας;
Theoc. 9. 6.

SYN. Ποθεν.—αι. εμπροσθεν.—ενθάδε.

Εμποίω.

Εν δ' αυτοῖσι πυλας ενεποιεον—Il. η. 438.

Τρωγλας τ' εμποισαν—Hom. B. 182.

SYN. Ενεργαζομαι, εντιθῆμι, προσιθῆμι, εμ-
βαλλω, εμφορῶ.—ποιεω, πρᾶσσω.—κίχομαι.

Εμπολαῖος.

Φρμ' εμπολαῖε—Ar. A. 816.

SYN. Αγοραῖος, εμπορικὸς, πραγματευτῆς,
εμπορος.

Εμπολω, Εμπολιω, Εμπολομαι.

—Βιοτον πολὺν εμπολωντο. Od. ο. 455.

—Και γὰρ ὑς-εφ' τὸ γ' εὔ

Πρᾶσσειν ἐπὶ πυθείτο, κερδῆς εμπολᾶ. Soph.
Tr. 93

SYN. Απειμπολιω, εξεμπολαω, δημπολαω,
εμπωλιω, πραγματευομαι, εμπορῶ, εμπορευο-
μαι, αγοραζω, πρίαμαι, εντιομαι, κερδαινω,
πωλιω, πορίζω.—περιμερχομαι, περιποιεω, προ-
διδωμι.—κατεργαζομαι. (Soph Aj. 993. Steph.)

Εμπολη, Εμπολημα.

—Βορᾶς χρῆζοντες εμπολὴν λαβῶν. Eur. C.
233.

Λωβητὸν εμπολημα τῆς ἐμῆς φρενός. Soph. Tr.
547.

SYN. Απειπολη, εμπορια, οπιον τὸ (το τῆς
πραγματειας κερδὸς, εμπορικὸς φρετος.)

Εμπόλη.

Οὐδ' ἔμπολητὸς Σίσυφῳ Λαερτιά. Ib. Ph. 422.

SYN. Ωπητὸς, πρᾶβῆς.

Εμπολῆς.

—Σοὶ μὲν εμπολῆν

Οὐκ οὔτα συγγενῆ δε.—Ib. Oed. C. 1218.

SYN. Συμπολιτῆς, εμφυλιος.

Εμπορευομαι.

Ποῖ δ' εμπορευῃ;—Soph. El. 407.

—ἔμην ἐπὶ—γαῖαν εμπορευσετα. Ib. Oed.
T. 464.

G g g g

SYN.

Ε Ν

- εμπλατίζω. επτονω—εμπλατίζομαι, κεραιαίμαι.
—απολαύω. χορταζώ.
- Εμφορῶν.**
Εμφορῶν μοις πῶς ξυν χροῦ καθίσταται. Soph. Aj. 306.
SYN. Ερως, νεύχης, ἀλαδῆς, εὐκαρδίας, φροῖμος, ἐπιφρον, δαίφρων.
- Εμφυλῖος, Εμφυλός.**
—Θαίτο μαχὴν ἐμφυλῖον ἀνδρῶν. Theoc. 22. 200.
—Μῆτε γῆς ἐμφυλῖν Δορί κρατῆσαι—Soph. C. 1450.
—Καὶ ἐμφυλῖν πολέμοιο. Sibyl. I. 8.
—Αἰδρα κατακτάς Εμφυλῖν—Od. o. 273.
SYN. Ομοφυλός, συμφυλῆτης, ἑμοιότης, δημότης, φρέτωρ, ἐμφοίς—συγγενής—ἐπίδημιος.
- Εμφυρῶ.**
—Βάλλον ἐμπεφυρμένην. Lyc. 1380.
SYN. Αραφύρῶ, συμφύρῶ, διαφύρῶ, φυρῶ.
—ισχνάινω. ἐναπύρῳ.
- Εμφυσῶ.**
Αυλητρίς ἐνεφυσήσιν—Ag. V. 1214.
SYN. Αναφυσῶ, ἐπιφυσῶ. ἐφυσῶ. ἐμπνευματῶ, διογκῶ.
- Εμφυτός.**
—Κῆτρα μελισσῶν
Εμφυτὸν ἀλκαρ εἰδῶκε—Phocyl. 121.
SYN. Εμφύς, συμφύς, συμφύτος, φυσικός, συγγενικός, αὐτοφύς, αὐθιγενής, ἐγξωτός, γνησίος.
- Εμφύω.**
—Θεὸς δὲ μοι ἐν φρεσὶν οἶμας Παιτοῖαις ἐνεφύσιν—Od. x. 348.
SYN. Εντικτῶ, ἐπιγύνησιν, ἐφυνομαί, ἐμφομαι, ἐπιφύομαι—ἐμφυτεύω, ἐνσπύρω.
- Εμφυχός.**
Εμφυχός, ἐκ ἀνορατῆς—Theoc. 15. 83.
Εἰκὼν δὲ βασιλεὺς ἐστὶν ἐμφυχός, θεῶ. Sent.
—Ἀλλ' ἐμφυχὸς ἦγεμαι κέρδον. Soph. Aj. 1181.
SYN. Εμβίος, ψυχικός, ἐμπνός, ἐναιμής, ζῶς.

Ε Ν

- ΕΝΑΙΗΣ.**
Τὸν ἐναγῆ φίλον μῖσος ἐν αἵματι.
Σὺν γ' ἀραχί λογῇ αἰτίμοι βαλοῖ. Soph. Oed. T. 670.
SYN. Ξελασμός, ἀγνός, ἐναγίς—αἰσθητός, ἔκφυτος, ποτηρός, μυσαρός, ἀκαθαρτός, καταράτος.

Ε Ν

- Εναγκαλισμα.**
—Τερπὴν ἐναγκαλισμα συγγενῶν. Lyc. 308.
SYN. Αγκαλισμα, ἀσπασμός.
- Εναγχα.**
Οἷλος γὰρ, ὅσπερ ἐναγχος εἰσπλῆν φολί. Eur. Ph. 206. (Valec.)
Τὸ δ' ἐναγχος ἐχ' ἀπαντες ἡμῶς ὠμωμέν. Ag. Ecc. 818.
SYN. Ἀρτί, ἀρτίως, πῶς. —ἐρρηγ, προσφάτως, ἐγγύς.
- Εναγῶ.**
Ἀμὲρ δὲ γαῖαν ἐναγῶ—Od. φ. 322.
SYN. Εἰσαγῶ, ἐπαγῶ, εἰσφέρῶ, ἐμβίβαζω, κινῶ, ἀναπείθω, εἰσπνέομαι—εἰσαγγέλλω, διέβαλλω, ἀνθυπαγῶ, προτρέπομαι.
- Εναγωνίος.** Vid. Εἰμής.
Εναγωνίος τοῖσιν γ' ἴσεται—Ag. Pl. 1162.
SYN. Αγωνίος, ἀγασθατής, ἀγωνορχός—δικανικός—ὑπερμός.
- Εναίρῶ, Εναίρομαι, Ενταίρῶ.**
Νέ σὺ γ' ἀνδρῶς ἐναίρῶ—Il. κ. 481.
Μηριότης δὲ φέρεκλον ἐνταίρῶ—Il. ε. 59.
Ενταίρῶν βατραχίς βλαμειμένων—Hom. B. 766.
SYN. Εξενταίρῶ, κατενταίρῶ, ἀποκλίνῶ, φονεύω. Διαφθείρῶ. σκυλεύω, ἐνθλίβω. ἐναρίζω. ἀφανίζω. αἰσχνύω.
- Εναισιμός.**
—Ορνίθες—εἰς τε πάντες ἀναισιμοί—Od. ε. 182.
—Εναισιμα σήματα φαιφῶν. Il. ε. 353.
—Θικ ἐν τῷ τρι. ἀπὸ οὗ ἐναισιμος ἐστὶ. Il. ζ. 521.
SYN. Καθηκῶν, συμφερῶν, ἀγαθῶν, σωτῆρος, ἐμπροπῆς, δίκαιος—κατ' ἐκτός. αἰσιος, ἐναισιος, ἡδύς, καλός, ἀληθής.
- Εναισιμον, Εναίσμιος.**
—Οὐδ' ἦλθον ἐναισιμον ὡς ἐκελευς. Ib. 519.
—Ἀλλ' ἐναισιμῶς φέρε. Eur. Alc. 1087.
SYN. Καθηκῶς, φρεσπῶς, προσσηκῶς, δίκαιος, εὐκαιρος.
- Εναισιος.** Vid. Εναισιμος.
Εἵναισι δὲ συκτύχουμι. Soph. Oed. C. 1552.
- Εναχμαζῶ.**
Ἄνθις δ' ἐναχμασσεῖν αὐτανόψιν. Lyc. 546.
SYN. Επισχυο, ἀγωνίζομαι, πολεμῶ.
- Εναίρῶ.**
Πολὺν θάλασση χρόνον ἐναιρῶμένος. Eur. C. 696.
SYN. Αἰώρῶ, ὑπερταίρῶ.
- Εναίς, Εναίς.**
Εἰσῆλος ἀνδρῶν ἦρξεν—Od. ε. 230.
- Εναλιγμός.** Vid. Αλιγμός.
Βῆ δ' ἡμῖν ἀγαρὴν ἐναλιγμός.—Il. γ. 242.
Εναλλάξ

Ε Ν

Εναλλαξ.
 Ἡλλαν δ' εναλλαξ σπημάτων ἀπαρξεται. Lys.
 1409.
 S Y N. Επαλλαξ, αμοιβαίως, αμοιβαδόν, επ-
 αμοιβαδόν, αμοιβαδίζω, εναμοιβαδίζω, επαμοι-
 βαδίζω, εναλλαγδην, καταλλαγδην, παρλα-
 λαξ.—πρωθυερον.
Εναλλατσω, ιναλλατῶ.
 Νυν δ' εναλλαξεν θεός
 Την τῷδ' ὕβριν πρὸς μηλα—πισσῖς. Soph. Aj.
 1079.
 S Y N. Παραλλατῶ, μεταλλατῶ, ενδιαλ-
 λατῶ, διαμειβομαι.
Εναλλομαι.
 —Ὡς κενταυρικῶς Εηλατο —Ag. R. 39:
 S Y N. Εφαλλομαι, επιπηδῶ, εμπηδῶ, αλ-
 λομαι.
Εναλος, Εναλιος, Εναλιος.
 Καὶ Μιλητον εχεις, εναλον πολιν.—Hom. A. 180.
 Νησος εναλιας εργαζετο—Call. 4. 32.
 S Y N. Αλιος, παρालιος, εραλιος, αγχιαλος.
Εναλλος.
 Πάντα δ' εναλλα γυνοίτο—Theoc. 1. 134.
 S Y N. Αντιθετος, ανταῖος, παλιντροπος, εν-
 αρτιος.
Εναμειλω.
 Γαυλοί τε σκαφίδες τε—ταῖς εναμειλθεν. Od. 1.
 223.
 S Y N. Αμειλω.
Εναμοιβαδίζω. Vid. Εναλλαξ.
 Τῶν δ' εναμοιβαδίζω αυτοὶ ενασθεν αμφοτεροθεν.
 Ap. 1. 380.
Εναντα,
 —Εναντα Ποσειδάωντος ενακτος. Il. v. 67.
Εναντι.
 —Τὸν δ' εναντι προσελεσσω γαῖαν. Soph. An.
 1307.
 S Y N. Αντα, απεναντι, αντικρικ, επανταδίζω,
 εμπροσθεν, επιπροσθεν, εναντιον, προταροιδεν,
 υπαιθα.
Εναντισιος, Εναντισιον.
 —Και εναντισιον μαχισσασθαι. Il. θ. 168.
 S Y N. Αντισιος, αντιπαλος—εναντιος—εν-
 αντα.
Εναρτιομαι.
 Οὐκ ἐσι λησάῖς πνύμ' εναρτιομενον. Soph. Ph.
 652.
 S Y N. Αντιπιδανω, αντιπεριζω, αντιπαθισκα-
 μαι.
Εναντιος.
 Πατροκλος δ' οἱ οἶος εναντιος ἦσθε σιωπῇ. Il. ι.
 190.

Ε Ν

Ακταῖ δ' ἐπὶ προελῆτες εναντιαὶ ἀλλήλησιν. Od κ.
 89.
 S Y N. Αντιοφρων, ανταῖος, αντικοιμενος, αρ-
 τιθετος, υπεκαντιος.
Εναποπατιω.
 Εναποπατιῶν γὰρ ἐς' επιτηδῶδες παυ. Ag. Pa.
 1227.
 S Y N. Εμπεριπατιω, συνδιατριβῶ. εναπο-
 ψω.
Εναποτιω.
 —Εναποτιῶσαι χρηματα. Ib. Av. 38.
 S Y N. Αποτιω, αποδιδωμι.
Εναποψυχω.
 Μηδ' ἐπὶ κρηταιων κρηταιων—
 Μηδ' εναποψυχῶν—Hes. ε. 757.
 S Y N. Εναποπατιω, εναποβιω, εναποβησκα.
 —αποψυσκω.
Εναπῶ.
 Σχιζα γυν ενημμενη—Ag. Pa. 1031.
 —Διφθερα ενημμετος. Ib. N. 72.
 S Y N. Αναπῶ, εραπῶ, εναυω, ανακαίω—
 ενδυομαι.
Εναρα τδ.
 Παλλ' εναρα Τραων—Il. v. 268.
 S Y N. Σκύλα, τα, λαφυρα, ὄπλα.
Εναργής.
 —Χαλεπεῖ δ' ἐπὶ θεοὶ φανισθαι εναργῶς. Il. v.
 131.
 S Y N. Φανερὸς, εμφανὸς, δῆλος, αρεινός,
 σαφής, βεβαιός, ασφαλής.
Εναργῶς.
 Κλυεσ' εναργῶς, ὥτπερ εισορῶς ἐμέ. Soph. El.
 884.
 S Y N. Εμφανῶς, τρανῶς, φανεῶς, επιδηλός,
 σαφῶς, αναφανδόν, εκφανδον.
Εναρίζω.
 Εγθ' ὅγε τις εναρίζε—Il. ε. 155.
 Αγε με, καὶ τὸτ' εναρίζω. Soph. Oed. C.
 1814.
 S Y N. ΕΞεναρίζω, εναίρω, αποσυλαω, αρ-
 κηλῶ, σκυλευω, φοιγω—συνκαρτετω.
Εναριθμῶ.
 Ὡς γενεαὶ βροτῶν, ὥς ὑμᾶς ἴσα καὶ το μηδ' ὅς
 Ζῶσας εναριθμῶ; Soph. Oed. T. 1211.
 S Y N. Επαριθμῶ, καθαρθμῶ, μεταριθμῶ.
 συντατῶ.
Εναριθμῶς.
 Οὐτ' ἐπ' ἐν πολέμῳ εναριθμῶς—Il. ε. 202.
 Αἰδ' ἐπ' ἐμῶν ζωῶν εναριθμῶς σφίλες ἡμᾶς. Theoc.
 78 86.
 S Y N. Εναριθμῶς, μεταριθμῶς — αρίζω-
 λος.
 Εναριθμῶς.

Β Ν

Ε Ν

Εναριμύροτος.

—Εναριμύροτον αμμόνας—Μεμνόμενα.—Pind. P.

6.

S Y N. ὀθισιμύροτος, βροτολαγύς, ἀνδροφόνος.
Εναρμύζω.

—Σφονδύλοις τ' ἐνηρμωσεν. Eur. Ph. 1435.

Δωρὶν φωνὰν ἐναρμύζει πεδὶλιν. Pind. Ol. 3.

S Y N. Ἀρμύζω, προσαρμύζω, συναρμύζω, ρυθμίζω, εὐθετίζω, ἐφαρμύττω. ἐγχιρμύττω. σπύχω.

Εναρμονίος.

—Κοσμος τον ἐναρμονιον δρομον ἔλκων. Orph. H.

S Y N. Εναρμυνικός, ἐναρμωτός, ἐμμελής.

Εναρφορος ῥτο Εναρφηρος, Εναρφορος.

—Ερ δε και αὐτὸς ἐναρφορος υἱος Ἀρης. Hef. a. 192.

S Y N. Σουλπτής, σκυλευτής.

Ερασπίδω, Ερασπίδομαι.

—Οὐκ ἐρασπίδομαι. Ar. A. 367.

S Y N. Ὑπασπής.

Ερατός, Εἰατός, Εἰατός.

—Ἀτὰρ μητὴρ ἐρατὴ ἦν, ἡ τέκα τέκνα. Il. C. 313.

Εραυγάζω.

Και πῦρ ἐραυγάζουσαν αἰσώθηριν. Lyc. 71.

S Y N. Εσαυγάζω, ἐμβλεπω. αὐγάζω.

Εραυλιζώ.

Στεῖπλή γε φυλλὰς ὥς ἐραυλιζοῦντί τῃ. Soph. Ph. 33.

S Y N. Επαυλιζομαι, καταυλιζομαι, αὐλιζομαι, ἐπισταθμειω, ἐναυω, ἐναυλοχέω, ἐροικίζω.

Εραυλος.

Εραυλον, ἡ θυραῖον. Ib. 159.

—Ὡς τε λιονταὶ ἐραυλος. Eur. Ph. 1600.

S Y N. Συνοικός, ἐροικός, ἐνέδρος. (ὁ ἐντὸς τῆς αὐλῆς.

Εραυλος.

—Θεῶν χαριεντας ἐραυλος. Hef. θ. 129.

—Κατὰ σκυῖοντας ἐραυλος. Hom. V. 74.

—Καθ' ὕληντας ἐραυλος. Hom. XXV. 8.

S Y N. Αὐλὴ, ἐραυλιον, ἐροικησίς—σπίος—μυχίς.

Εραυλος.

—Παύτας δ' οροθύνον ἐραυλος. Il. φ. 312.

—Εραυλος πλοῖσιον νεκυών.—Il. π. 71.

S Y N. Διωρυγὴ. ποταμὸς (ὁ διὰ τὸν ῥεον.)

Εραυλοχέω. Vid. Εραυλιζομαι.

—Εξῆς ἐραυλοχέω.—Eur. I. A. 249.

Εραυσμα

—Πᾶσιν ζῷοῖσιν ἐραυσμα. Orph. H.

S Y N. Ὑπεκκαυμα, ζῶπυρον, ἐμπυρευμα. φανός.

Εναφωσσαν, Εἰναφωσσαν.

—Εἰναφωσσανα σολον. Lyc. 101.

E X P. Ενταρμωτον, μοναρμωτον. (α. Σῖνα φασσανα.)

Εγναμπήω.

Εν δε γονι γναμψεν.—Il. φ. 731.

S Y N. Ἀναγναμπήω, ἐπιγναμψήω, ἐγκαμπήω.

Ενδαις.

Σπονδαι δ' ἐς το πᾶν ἐνδαιδες οἰκων. Aesch. Eum. 1047.

E X P. Μετὰ λαμπαδων.

Ενδακνω. Vid. Δακνω.

Αἰδ' ἐνδακῆσαι σομια—γναθοῖς. Eur. Hipp. 1223.

Ενδακνω. Vid. Δακνω.

Ὡς ἐνδακνωεν γ' οἰμασιν χάρᾱς ὑπο. Aesch. Ag. 550.

Ενδαπιος.

—Ἡ γὰρ ἦκει Εἰνδαπιη.—Mosch. 2. 11.

S Y N. Επὶ γῆς, αὐθιγενής, ἐγχευρίος.

Ενδατιομαι.

—Βελεα θελοῖμ' αν

Ἀδασας ἐνδατῆσθαι. Soph. Oed. T. 214.

—Λακτρον ἐνδατμενος

Σὺ τῆς ταλαίνης.—Ib. Tr. 804.

S Y N. Δατιομαι, διαδιδῶμι, μερίζομαι.—(ἐνδιατριβή, ἐνδιατταομαι.—λοιδορεῖν, μεμφομαι, ἐπαραιομαι. Sch.)

Ενδείς.

—Οὐδὲν ἐνδείς ποιμμενος. Ib. Ph. 379.

—Στρατηλάτῃ

Χρησὲ τὰ κρείσσω μὴδ' ἐνδείᾳ λειγών. Ib. Oed. C. 1495.

S Y N. Επιδείης, ἐκδείης, ἐκλειπής, ἐλαιπής, ἐλλειπής, ἐπιλειπής. αἶρος.—ατελής. ἐλατῶν.

Ενδείκνυμι.

—Πρὶν γ' αν ἐνδείξω τί δρῶ. Ib. 49.

Πηλειδῇ μὲν ἐγὼ ἐνδείξομαι.—Il. τ. 83.

S Y N. Δεκνυμι, σημαίνω, ἀπολογεομαι. ἐντπασσω. ἐντέλλω.

Ενδεκα.

Τὸν ἦρχ' Ἀδμητοιο φίλος παῖς ἐνδεκα νηῶν. Il. C. 713.

Ενδεκαπήχυς.

Εγχεος ἐχ' ἐνδεκαπήχυν.—Il. Z. 494.

Ενδεκαταῖος, Εἰνδεκατος.

—Εραμυι σχεδὸν ἐνδεκαταῖος. Theoc. 10. 12.

—Ἡδ' ἐδ' μοι εἶν Ἡδ' ἐνδεκατη.—Il. φ. 156.

Ενδείξιομαι.

—Και πατὴρ ἐμὸς

Ενδείξισθω βαμῖν.—Eur. I. A. 1473.

S Y N. Δειξιομαι, ἐπαγκυλιζομαι.

H h h h

Ενδείξια:

Ενδεξίε.

—Θεοὶς ἐνδεξία πᾶσιν Ὀϊνοχοοί — II. α. 597.

E X P. Ἀπὸ τῶν δεξιῶν μαρῶν ἀρξάμενος.

Ενδεξιός.

Ὁ δὲ σὺ μὴ πνευσθης ἐνδεξιός — Call. Ep. 13.

S Y N. Ἐπιδεξιός. αἰσιός, καλός.

Ενδεῖω.

Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἀτὴ ἐνδεῖσε βαρεῖ. II. C. 111

— Ἀμφὶ δὲ βαρεῖ ἐνδεῖσατο δεισμῷ. Theoc. 24.

27.

S Y N. Ἀναδεῖω, ἀποδεῖω, ἀμφιδεῖω, ἐπιδεῖω, καταδεῖω, περιδεῖω, προσδεῖω, ἐμπλεκεῖω, ἐμβάλλω.

Ενδεῖω.

— Ἐνδεῖς υἱένος. Eur.

S Y N. Ἐνδεομαι, δεομαι. — ἀσθενεῖω, ἐλλοπεῖω.

Ενδεχομαι.

Ἀλλ' ἐμὲν ἐνδεχέσθε — Eur. Hecac. 550.

S Y N. Ἀποδεχομαι, εἰσδεχομαι, ἐπιδεχομαι, καταδεχομαι, παραδεχομαι, δεχομαι. συνισθῆμι. πειθόμεναι. παραλαμβάνω.

Ενδῆλος. Vid. Δῆλος.

— Ἀρ' ἐνδῆλα καὶ σαφῶς λεγώ; An. 411.

Ενδιαομαι, Ενδιαω.

— Ἀκτῆρις δ' ἐνδιαοῦνται. Hom. XX XI. 6.

Ενθα δ' ἀνὴρ ὑπεροπλος ἐνημένος ἐνδιασσκε. Theoc. 22. 44.

— Οἰμασι μνηοῖς

Θελομαι, οἷς ἐλπίς· μελιγχρος ἐνδιασκει. Br. Suid.

S Y N. Ενδιαζω, μεσημζριαω. — αἰθριοκαττεω.

— ἐνδιαγω, ἐνδιατρίβω, ἐνεῖμι.

Ενδιαθρυπῶ.

— Ἐπεὶ τί μοι ἐνδιαθρυπῇ. Theoc. 3. 36.

S Y N. Ἀπογοῖω, ἐμβλακεύω, σπαταλάω, τρυφάω, κατατρυφάω, ἐντρυφάω.

Ενδιατρίβω.

Τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν.

Τέτ' ἐσθ' ὁ μαλίστα δεδοικα. Ag. Ecc. 581.

S Y N. Ενδιαγω, διατρίβω, ἐπιμαίνω, ἐμμενῶ, ἐνδαιταίμαι, ἐνιανῶ.

Ενδιδωμι.

Ἀκὼν ἐμαυτὸν τοῖς ποτηροῖς ἐνδιδόν. Ib. Pl. 781.

Μαλακὸν δ' ἐνδιδάσκει μηδ' ἐν. Ib. 488.

S Y N. Εἰδιδωμι, ἐπιδιδωμι, παραδιδωμι, ὑποδιδωμι, ὑποσημαινῶ. παρεχω. αἰκω. — αἰσάγω — ἀνιῖμι. — ἐγχοιρίζομαι. — ὀρίζω, προστάσσω.

Ενδίστημι.

— Οἱ δὲ νεμῆες Ἀυτὰς ἐνδίσταν — II. C. 584.

E X P. Ἐνεκλεῖντο, παρορμῶντες ἐπιβάλλον.

S Y N. Εὐαφίστημι, ἐπαφίστημι, ἐπιστρυφῶ, ἐπιδάκνω σπινδαζῶ.

Ενδίκος.

Τίς μοι φανῆται πῆτις ἐνδίκος; — Soph. Oed. T. 1433.

Τὸ μετρηρίζαντι τὰ μῦνδικα — Call. Ep. 13.

S Y N. Δίκαιος. εὐπροσώπος.

Ενδίκως.

— Δεδωκας' ἐνδίκως ἔτοι τάδε. Soph. Ph. 376.

S Y N. Δικαίως, καλῶς, ἐκωστῶς, ἀξίως, ἀληθῶς.

Ενδινεῖω. Vid. Δινεῖω.

— Καὶ ὡς ἐτυμ' ἐνδινεῖντι. Theoc. 15. 82.

Ενδινεῖα τὰ. Vid. Ἐγκάτα.

Ψαυσῆ δ' ἐνδινεῖω — II. J. 806.

E X P. Τῶν ἐντὸς ὀπλῶν μελῶν.

Ενδίων.

Ενδίων αὐτορρίζον ἱεσσαυλοῖς μελαθρῶν.

Ενδίων αἰτυδμήτων ἀπερσεκομένων Γαλιλαίων. Nonn.

Ενδίων ευπροσώπως. — Ενδίων εἰδωλῶν. — Ερῖ

S Y N. Διατρίβῃ, ἐνοικίσις, εὐαυλος.

Ενδίων, το.

Ὅσσην ἐς ἐνδίων κερ εὐτολός ἀλλὰς ἀυσσῶν. Ap. 1. 603.

Τὸ δ' ὑπὸ τὰν νυμφῶν ποτὶ τῶνδ' ἐνδίων ἐβίοντο. Call. 6. 39.

S Y N. Τὸ μεσημζριον, μεσημζρια.

Ενδῖος.

Ενδῖος νικομεσθ' ἱερὸν ῥοον Ἀλφειοῖο. II. λ. 725.

Ενδῖος δ' ὁ γέρον ἡλθ' ἐξ ἄλλος — Od. δ. 450.

Ποιμένας ἐνδῖος πεφυλαγμένος. — Theoc. 16. 95.

S Y N. Μεσημζρινός. ὑπαίθριος. λαμπρός.

Ενδοθεν, Ενδοθι, Ενδόν, Ενδοί.

Ζηνός πε τοῖς δ' γ' Ὀλυμπιεῖς ἐνδοθεν αὐλή. Od. δ. 74.

— Σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμυξῆς. II. α. 243.

— Ἐς γὰρ ἐνδόν χαλκός τε, χρυσός τε — II. κ. 378.

— Ενδοῖ πᾶσαι, ὁ τὰν νυδὴν ὥπ' ἀπεκλήξας. Theoc. 15. 77.

S Y N. Εντός, εἶω, εἰσῶ.

Ενδομαχῆς.

Ενδομαχῆς ἀτ' ἀλεκτωρ. Pind Ol. 12.

Ενδομυχός.

— Τὸ δ' Ἐρωτος ἐμὲ φλεγὼν ἐνδομυχὸν πῦρ. Maβ. 246.

— Ἐτεγχεῖν κρᾶτ' ἐνδομυχὸν πῦρ ἡγῆσι νύτῃ. Soph. P. 1503.

S Y N. Μυχατός, ἐνδοτατός, εἰσάτατός, ἀποκρυφός. κατοίκος. σκοτεινός.

Ενδοξός.

Εἰς οἶκον ἀγίται, χρημασί πειθόμενος.

Ενδοξός· κηκοδόξον. — Theog. 195.

S Y N;

Ε Ν

ΣΥΝ. Επιδόξας, ωδοξος, προσδοκίμος, αγωγ-
κλυτος.
Ενδύπνιω.
—Επὶ δ' ἐνδύπνισαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη. *Il.*
λ. 45.
Ἀντρω δ' ἐνδύπνισε πύσσα—*Od.* α. 478.
ΣΥΝ. Ἐπικύπτειν, ἐπιβροτταῖν δυπταῖν.
Ενδρακοντα.
Ἐνδρακονταθεὶς ἐγὼ Κτενῶνιν.—*Aesch.* *Ch.* 547.
Ενδρομίδας.
Αἰτέ μοι ἐνδρομίδας—εὐ κομῶνιν. *Call.* 3. 16.
ΣΥΝ. Ὑποδῆματα τα.—
Ενδροσος. *Vid* Δροσέρης
—Ἐνδροσόν τ' ἔχω Εὐνὴν.—*Aesch.* *Ag.* 12.
Ενδρουν. *Ενδρουν.*
Ἐνδρουν ἐλκοντων μισαῶν—*Hef.* ε. 467.
ΣΥΝ. Ελυμα. αφοτρον.
Ενδυκως.
Ετρεφε τ' ἐνδυκως.—*Il.* λ. 90.
ΣΥΝ. Ἐπιμελως, σπουδαιως, στυγαλως, ανα-
κως. αξιως φιλοτιμως. φιλοφρονως.
Ενδυμιων.
Ζαλωτὸς μὲν ἐμὴν ὁ τον ατροπον ὑπτον ἰαυων.
Ενδυμιων—*Theoc.* 3. 50.
ΕΡΪΤΗ. Σοφός, ἀεροκόμος, Λατμιος.
ΡΗΡ. Ακοιμητος νομῆς. *Nonn.* Σελωνης προ-
μιος.—
Ἐνδυμιων δὲ τίς ἦν; ἢ βακχολος; ὅς τις Σιλανα
Βυκολοντα φιλασιν; ἀπ' ελυμψ δὲ μαλαῖσιν
Λατμιον ἐν παπὸς ἦλθε, καὶ εἰς ἑνα παῖδ' ἐκα-
θυσθε. *Theoc.*
Ενδυνασειω.
—Ἐκποκος ἐνδυνασειωσαι ἐγὼ. *Aesch.* *P.* 693.
ΣΥΝ. Δυνασειω, ἀρχω. προτερευω.
Ενδυω. *Ενδυω.* *Ενδυομαι.* *Ενδυμι.* *Vid* Δυνω.
—Μαλακὸν δ' ἐνδυει χιτῶνα. *Il.* ε. 42.
—Καὶ ἐν ταυχεσσι δυνωτο. *Od.* α. 495.
Ἦδε χιτῶν' ἐνδύσα Διός.—*Il.* ε. 736.
Ενδυσυχω. *Vid.* Δυσυχω
Ἐνδυσυχῆσαι δεινὴν εὐφρονης κνέρας. *Επρ.* *Ph.*
744.
Ενδυτεν. *Vid.* Εσθῆς.
Ἐνδυτα, καὶ ξανθὸς ἐκρέμασεν πλοκαμῶς. *Ερ.*
Suid.
Ενδυτῆρ.
—Τον ἐνδυτῆρα πικλον.—*Soph.* *Tr.* 687.
Ενδυτος.
Φοινικεσσι τοῖς ἐνδυτοῖς ἐσθῆμασι. *Aesch.* *Euam.*
1031.
Ενδρος.
—Λεγ'. αὐλὰς
Ποίας ἐνδρος ναισι. *Soph.* *Ph.* 154.
ΣΥΝ. Ενοικω. ενοικωσι.

Ε Ν

Ενεζομαι. *Vid.* Εγκνεζομαι.
—Το δ' ἐνεζομενοι Στεγος ἀρχαῖων. *Aesch.* *P.* 140.
Ενεῖδω (inu).
Ἀπορα πυκνοῖς ἐνεδῶν παθῇ. *Soph.* *Ph.* 875.
ΣΥΝ. Εμῖλετω, ἐνορῶ, προβλετω, προιδῶν.
Ενοιμι.
Οἱκοι ἐνεσι γοος.—*Il.* ω. 240.
ΣΥΝ. Προσεῖμι, ἐνυπαρχω, ἐναπαύομαι.
Ενικα. *Ενικεν.* *Ενικα.*
Ὡς δ' ἡ τῷδ' ἐνικα.—*Il.* α. 110.
—Ἀγλαῖης δ' ἐνικεν κομῶσιν ἀνακτε. *Od.* ε.
310.
—Μαχισομαι ὀνικα κυρῆς. *Il.* α. 298.
ΣΥΝ. Χαφω, ἀμφί, διὰ, ἐπὶ, παρῶ.
Εννηκοντα.
Τῷ δ' ἐννηκοντα γλαφυραὶ νηε ἐσχεοντα. *Il.*
ε. 602.
Ενπω. *Ενπω.*
—Δὸς δὲ σφ' ἐντεπε μυθόν. *Il.* θ. 412.
ΣΥΝ. Εἴπω, λεγω, ἀπαγγέλλω.
Ενεργεω.
—Κατελαμβανον, ἄμος ἐναργῆ. *Theoc.* 4. 61.
ΣΥΝ. Ενεργῶμαι, ενεργαζομαι, ἀπεργαζο-
μαι.
Ενεριδω.
Οἱ μὲν μοχλον—ἐν ἀκρῶν.
Ὀφθαλμῶ ἐνερισαν.—*Od.* ι. 383.
ΣΥΝ. Εμπήγνυμι, ἐπικαρεω, ἐπεριδω, δια-
ριδω, ἐπρίζω, ἐμβάλλω, ἐπῆμι.
Επερευγω.
Τυρὴ κακίστην ἀρτίως ἐπερυγεν. *Ar.* *V.* 908.
ΣΥΝ. Απερευγω, ἐξερευγῶμαι, ἐπερευγῶμαι,
προτερευγω.
Ενερθε. *Ενερθεν.*
Μαιμακωσι δ' ἐνερθε ποδῆς, καὶ χόρῃς ὑπερθεν.
Il. ν. 75.
—Ἀγχιῶνος ἐνερθεν. *Il.* λ. 252.
ΣΥΝ. Νερθε, νερθεν, ὑπερθε, ὑπεκατωθεν,
κατω, ὑπό.
Ενερσι.
—Αἰδῆς ἐνεροισιν ἀνασσαν. *Il.* ο. 188.
Παραγίνεται γὰρ ἐνερσιν
Δολιόπτες ἀρωγίς.—*Soph.* *El.* 1497.
ΣΥΝ. Νερσοί, οἱ ὑπο γῆν, οἱ νερτερι, χθονοί,
δεοί.
Ενερτερος.
—Ενερτερος ἀρκαίωνων. *Il.* ε. 898.
ΣΥΝ. Νερτερος, κατωτερος.
Ενεσια. *Ενεσια.*
Τῷ σ' οἶω κενῆς τὰδε πασχῶν ἐννεσισην. *Il.*
ε. 8.
Ἐννης ἐννεσισην: παλαιοφραδισσα δολωθῆς. *Hef.*
θ. 494.
ΣΥΝ.

Ε Ν

SYN. Βελήσις, βελή, συμβελή, εννοία. ενθε-
σια. διανοήσις.

Ενείη.

Χρυσείοις δ' ενείησι κατά γῆθος περιώτο. II.
ξ. 180.

SYN. Πεπορη, πορη, λαβίς.

Ενυδω. Vid. Εγκαιενδω.

Χλαῖναν μιν συνελών και κατά τοῖσιν ενυδεν.
Od. v. 95.

Ενυναιος.

Χητέ ενυναιων—Od. π. 35.

Εγορεσεν δ' επί δερμα ιουθαδος αγρις αιγός
Αυτῷ ενυναιον, μεγα και δασύ—Ib. ξ. 51.

SYN. Ενυνος, εγκαιος, εγκαιτερος.—περι-
βόλαιον.

Ενχυραζω, Ενχυραζομαι.

—Τα χρεματ ενχυραζομαι. Ar. N. 240.

SYN. Εγχυραζω, εγχυριαζω, ενχυριαζω,
υποτιθημι. ρυσιαζομαι, ιευσιαζω, κατατεχυ-
ραζω.

Ενχυρον.

Ουκ ενχυρον τιθῃσι η μιαρωτατη. Ib. Pl. 451.

SYN. Ενγχυρον, εγχυρον, ασφαλισμα, α-
ποτιμημα, αποτιμον, πωδον, ρυσιον, υποβολον,
υποβηκ. αρραβων.

Ενχομαι.

—Ενχομαι γυν μοι σφοδρα. Ib. Ecc. 357.

SYN. Προσχομαι, κατεχομαι, προσανχω.

Ενζωγυμι.

—Και γιν αρθρα κῆτος ενζωγας ποδων. Soph.
Oed. T. 737.

Αυτοματοι βοες ὄμην ενζωγῆντες αρραις

Γεωτομον γεοῖο διαφρυσσων αροτρον. Ar. i. 686.

SYN. Εγκαταζωγυμι, συναπῶ, ζευγυμι.

Επν, Επν. Vid. Επος.

Πρωτον ἔπν, τετρας τε, και ἐς δωμη, ιερὸν ἥμαρ.
Hef. a. 768.

—Ες αυριον, ες εννηφι. Ib. 408.

—Και ἔπν, και ες αῶ. Theoc. 18. 14.

—Σὺ πελιδς ὦν ἔπν. Ar. Av. 610.

Επνεα.

Νῦν τις επνης Πατροκλῆος δειλοῖο

Μυσσασθω—Ib. ρ. 670.

SYN. Προσηνεια, φρασης, αγαποφροσυνη.

Επνός.

—Επνία τε κρατερόν τε. Ib. 204.

SYN. Πρῶος, προσηνής, αγαποφρων, αγανής,
ἡδύς, ευμενής, φιλοφρων, σωφρων, αγαθός, συνε-
τὴς, επιαικίης.

Εππλάτα, τα.

—Αξων τ' εππλάτα. Eur. Hipp. 1235.

Κλιμακς αμακων ξες εππλάτων βαθρα. Eur.
Ph. 1196.

Ε Ν

SYN. Πασσαλίσκοι, οχαί (αμαξαδονια.)
τα ορθά ξυλα, εθα ελκυνται τα βαθρα κλιμα-
κος.

Επηλυσιος.

—Αρκων επηλυσιων—Aesc. Fr.

ΕΧΡ. Κατασηκθῶς.—εμφορητος.

Επημαι. Vid. Εγκαιεζομαι.

—'Ιν' επμαιθα παντες αριτοι. Od. δ. 272.

Επθα

Ως ὁ μιν επθα καθεζετ' επι θρονον—Ib. α. 536.

Επθα και επθα πετανται—Ib. ε. 462.

SYN. Επθαδε, επθαδῖ, επταυθῖ, επταυθα,
κῆκισε.—ἴπν.—

Επθαδς, Επθαδῖ.

—Και ηγομεν επθαδς παντα. II. α. 367.

Τοιαῦτα ταιθαδς εσιν.—Soph. Tr. 960.

Ηλθε μετα των επθαδῖ. Ar. Pl. 54.

SYN. Επθα, εκισε, δειρο, αυτῶς, ὦδε.

Επθακω Vid. Εγκαιεζομαι.

Τῷς σοῖς παναρχοις—επθακων θρονοις. Soph.
Oed. C. 1358.

Επθακησις.

—Εν ψυχῃ μὲν ἦλκε διπλῷ

Παρεσιν επθακησις—Ib. Ph. 18.

SYN. Καθεδρα, ἴδρα.

Επθον, Επθονδε

—Γετος δέ μοι επθον ὀθεν σοι. II. δ. 58.

Εξελαν επθονδε κυνας—Ib. θ. 527.

SYN. Εκθονει, αυτίθων, επτιθων.

Ερθεος.

Παντοκει μεν γαρ ερθεος γυναικας.—Soph. An.
975.

SYN. Δαιμονιος, θῶος, ενθεαγῶς, κατοχος,
εμμανής, θεομανής, θεοφορητος, θεοληπής. α-
δεξος, επιτιμος.

Ερθεως.

Θεὺς σεβς και παντα πρῆξας ερθεως. Sert.

SYN. Εοσεβῶς, θεοσεβῶς, θεοφιλῶς, ὀσιος,
ἀγιος, εμμανῶς.

Ερθεοτιμος.

—Και ευχαῖς ερθεοτιμοις. Sibyl. l. 5.

SYN. Ευσεβῆς, ὀσιος, θεοφιλος.

Ερθερμαινω.

—Επιερ επτιθερμανται ποδω. Soph. Tr. 372.

SYN. Εκθερμαινω, επιθερμαινω, διαθερμαινω,
εκακω.

Ερθεσις.

—Εκθαλοις την ερθεσιν. Ar. Eq. 403.

SYN. Τροφή, ακολος, ψωμός.—παρεμβολή,
παρεπθεσις, παρεινθηκη.

Ερθερος.

Ερθερω ποδός—Soph. Ph. 708:

SYN. Θερμῶντος.—θῆμος, θηκῶντος.

Ερθεσικω

Ε Ν

Β Ν

Ενθνησκω.

—Ενθατέν μονον. Ib. Oed. C. 824.

SYN. Επιθνησκω, αποθνησκω, εναποθνησκω, εναποτίσκω.

Ενθροεω.

Αυτὰς ὁ λαμπομενος πυρὶ παντοθεν ενθορ' ὀμιλω. Il. ο 623.

SYN. Εισθροεω, επενθροεω, επιθροεω, εναλλομαι, εφאלλομαι, αναλλομαι, εισπηδαω, επιθρωσκω, ενορμαω.

Ενθροΐς

Πολλὰν τ' ορει πῦρ ἐξ ἐνος
Σπερματος ενθορὸν αἰσάσεν ὕλαν. Pind. P. 3.

Ενθυσιαω.

Ενθυσιασας τῇ πυρῳσαι τῆς μεθης. Suid.

SYN. Ενθυσιαζω, ενθιαζω, επιθιαζω, θειοφορμαι, εμμαινομαι, εξαγευρομαι, θαυμαζω, ὀρμαω.

Ενθρυσθαι:

—Αλλ' ἐκ ενθρυσθαι πρεπει. Ag. L. 664.

SYN. Ενθρυσζομαι, εντυλισσομαι.

Ενθρως. Vid. Φυσις.

Ενθρυλλίζω.

—Ενθρυλλισεν τῷ δεσποτῇ. Ib. Th. 348.

SYN. Ενθρυλλω ενφιθυριζω, επιφιθυριζω, διαφθυμιζω, κατεπην.

Ενθρωςκω.

—Φιλλον ενθρωςκων πνοαῖς. Lyc. 756.

SYN. Αναθρωςκω, επυνθρωςκω, επιθρωςκω, ενθρεω.

Ενθυμομαι.

Τὸ μὲν θανόντος ἐκ ἀν ενθυμοιμεθα. Simon.

SYN. Επισκεπτομαι, λογιζομαι, ανασκοπεω, διανωω, εξαυρισκω—πλασσω, ανισορεω.

Ενθυμημα. Ενθυμησις.

Ταῖς μὲν, ὡ γεραιὲ, τὰνθυμηματα
Πολλὴ γ' ἀνάγκη τ' ἀπὸ σὺ.—Soph Oed. C. 296.

Εχεις γὰρ ὡ βίαια τὰνθυμηματα. Ib. 1263.

Νεανίας τε καὶ πηνης, σοφὸς δ' ἄμα,

Ταῦτ' ἡς ἐν εἰλοντ' ἀξί' ενθυμησεως. Eur. Fr.

SYN. Ελεγχος, αφορμή, κατασκευασμα, σκευημα, πλάσμα, σκηψις, μῦθος, σοφισμα, λῆρος—επινοια, διανοια, ενθυμιον, διαληψις, επιμαλεια, γνῶσις, θεωρια, μελετησις, πραγματεια.

Ενθυμιος.

Ενθυμιος ευναῖς τ' ανανδρωτοις. Soph. Tr. 111.

Τὶ δ' ἐστὶ σοι τῶτ'—ενθυμιον ι Ib. Oed. T. 758.

Μη δὴ τοι κείνός γε λην ενθυμιος εσω. Od. γ. 421.

SYN. Καταθυμιος, πολυφρογτισος, μεριμνητικίς, σεμνός, απωρος.

Ενιαυσιος.

Σὺν ἱερεισαυτῶς ενιαυσιον—Od. π. 454.

SYN. Ενιαυσιαῖος, ετησιος, ετῶος, αυτοετης, εναντος.

Ενιαυτὸς.

Εννεα δὲ βεβασι Διδς μεγαλη ενιαυτοί.—Il. C.

134.

SYN. Ενος, ετος, λυκαδας, ὥρος.

ΕΡΙΤΗ. Αυχμηρός, αελλοποδης, εγρεμοθος, πολυγλαγῆς, πολυσπερης, πλυτοδοτης, περιτελλομενος, τελεσφόρος, φιλοκτισος, παλιννοςος.

ΡΗΡ. Δωδεκαμηνος χρονος. Δωδεκατος αροτος. Soph.

Ενιαυτε κυκλος. Eur.

—Δυο καὶ δεκα κυκλα Σεληνης—

Τετραποροιο χρονε σφοαλιγξ. Nonn:

Ενιαυω.

Ενθα δ' ανῆρ ενιαυε πελωριος—Od. ε. 187.

SYN. Εναυλιζομαι, ενδιαιταομαι, εμμενω, διατριβω.

Ενιβλαπῖω.

Τῇ ὄγ' ενιβλαφθεις, πεσεν ὑπῆιος—Il. ο 647.

SYN. Αποβλαπῖω—προσκοπῖω, εμποδιζομαι.

Ενιδρυω, Ενιδρυω, Ενιδρυμι.

Τον Συρακοσσαις ενιδρυνται πελωριςῃ πολη. Theoc. Ep. 17.

Τοῖος ανῆρ πλατεεσσιν ενιδρυται πεδισοι. Ib. 17. 102.

SYN. Εγκαθιδρυω, ιδρυω, ενισημι.

Ενιζω. Vid. Εγκαθεζομαι.

—Και θαυκς ενιζεσαν—Eur. Hel. 1114.

Ενημι.

—Τον περι παντων

Ζεύς ενηκε ποιοισι διαμπερές—Il. κ. 89.

SYN. Αφημι, αναφημι, εμπηγνυμι, εμβαλλω, εναποτιθημι, εγχελευομαι.

Ενιπης.

Τῷ δ' Ενιπης ἐποντο,—Il. ε. 749.

Ερικαταβαλλω.

—Μεση δ' ενικαεβαλε διση. Ap. ε. 1239.

SYN. Καταβαλλω, εμβαλλω, καταδυω.

Ενικλαω.

Ανὲ γὰρ μοι εωθεν ενικλᾶν ὁ, τῇ νοσηω. Il. ε. 408.

SYN. Επεκλυω, επιθραυω, εμποδιζω.

Ενικνωσσω. Vid. Εγκαθευδω.

Τῆμος ὑπωροφισσιν ενικνωσεα δμοισι

Φοινικος θυγατηρ.—Moich. 2. 6.

Ενικρινω, Εγκρινω.

—Τῆς μὲν ανωγος

Προσυνη καὶ κῆδος ενικριθῆναι ὁμοφ. Ap. ι: 48.

SYN. Εισδεχομαι, προσδεχομαι, προσλαμβανω, εισποιεω, επαριθμεω.

I i i i

Ενιπῶς

Ε Ν

Ενιπέυς.
 Η ποταμὸν ἠρασσάτ' Ενιπῆος Δαίσιον. Od. λ. 237.
 Καὶ ἐπ' Ενιπῆος πωλεσκέτο καλά ραβδρα. Ib. 239.

Ενιπή.
 Αἰδισθῆς βασιλῆος ενιπὴν αἰδοῖοιο. Il. δ. 402.
 S Y N. Επιπληξίς, μεμψίς, επιτιμήσις, ελεγχέειν, ὁμοχλή, ἀπειλή. λοιδορία. οργή. φόφος. πληγή.
 Ε Ρ Ι Τ Η. Αργαλία, αλιτοζένος, κρυερά, φριμεία, κρατερά, εκπαγλός, κλομένη, σμερδαλέα, φλογοεσσα.

Ενιπιάζω, Ενιπῶ, Ενισσω.
 Χωετ ενιπιάζων.—Αρ. 1. 492.
 Μή με, γυναι, χαλεποῖσιν ονειδέσι θυμὸν ενιπῆ. Il. γ. 438.
 —Τον δ' ενενιπῆ Μερωτίτι αλκιμος υἱός. Il. π. 626.
 —Καὶ υἱός κερδίων ενι
 Εκπαγλούς επείσσειν ενισσόμεν.—Il. ο. 198.
 Χερσὶν πεπληγώς, καὶ ονειδέοισιν ενισσών. Il. χ. 497.
 —Νοον καὶ μητιν ενιψέ. Il. η. 447.
 S Y N. Κατηγορεω, μεμφομαι, διαμεμφομαι, διαβαλλω, εγκλωω, κατατιταιομαι, επιπλητῶ, εμπλητῶ, επιτιμῶ, καταβόω, επιφορεω, λοιδορεω, περιφορεω, ψεγω, ονειδίζω, ενισπῶ, λεγω, τυπῶ, κακῶ.

Ενιπύσσω.
 —Μεσοῖσιν ενιπύσας εριφοῖσι. Orph. L.
 S Y N. Επιπύσσω, συμπύσσω, εμπλεω.

Ενισκίλλω.
 Μητι ενισκλή νεαρὸν σκιναρ.—Nic.

Ενισκηπῶ.
 —Ὅπποτ' ανίας
 Ακαματοὶ πρᾶπιδέσσειν ενισκηψωσιν ερωτες. Αρ. 3. 764.
 S Y N. Αρασκηπῶ, επισκηπῶ, κατασκηπῶ, προσερεῖδω. ενορμαω. εμπηγνυμι.

Ενισκιμπῶ.
 Εὖ κε ενισκιμψης κυρὴ βαλὸς Αἰγυαο. Αρ. 3. 153.
 S Y N. Ενεργῶ, επιβαλλω, ενισκηπῶ.

Ενισπῶ.
 Εἰμὴν τις τον ονειρον Αχαιῶν αλλος ενιστε. Il. ε. 80.
 —Πρῶτον δ' Ικεταονιδην ενενισπεν. Il. ο. 546.
 S Y N. Ενισπῶ, λεγω.—ενιπῶ, ενιπιάζω.

Ενιστημι.
 Οσαι τὸ πρᾶγμα τῶτ' ενεστησαντο.—Αρ. L. 268.
 S Y N. Προαιρεομαι, παρεμβαλλω, ενιδρυω.

Ενιφερβομαι.
 Ουκ οἷος σαθροῖς ενιφερβεται.—Μοσχ. 2. 80.
 S Y N. Αποφερβομαι, επιβουσκομαι.

Ε Ν

Ενκλερεῖζω. Vid. Κτερεῖζω. Θαπῶ.
 Τυμῶ ενκλερεῖζαι.—Αρ. 1. 1060.

Εννα.
 —Τριοπα δ' ὄσον, ὀκῶσον Εννα. Call. 6. 31.
 Ενναετηρος, Ενναετης, Ενναετης, Ενναετης.
 —Βος δ' ενναετηρῶ. Hes. ε. 434.
 Ενναετες δὲ θεῶν απομεινεται.—Ib. ε. 801.
 —Ενναετες χαλκευον δαίδαλα πολλὰ. Il. ε. 4008.
 Πασας Ενναετας.—Call. 3. 14.

Ενναετηρ, Ενναετης, Ενναετειρα.
 —Πορτοιο βαθυρροος ενναετηρῆς, Μοσχ. 2. 119.
 Τον θρασὺν ὑψικομων ενναετην δονακων. Ερ. Suid.
 Ηχὼ ερημῆς ενναετειρα ναπης. Ερ. 1. 3.
 S Y N. Ναετης, ναετης, οικητωρ.—ενναετης.
 Ενναετιζομαι, Ενναετιζομαι.
 Ενναετιζομαι, κεραελκίης, (Βοε.) Call. 3. 179.
 Ενναίω.
 —Εκεῖ
 Χωρας αλασῶρ ἐμὸς ενναίων αἶ. Soph. Oed C. 820.
 —Εν δ' ανδρες ναισι πολυερηνες.—Il. ε. 154.
 S Y N. Εννοικῶ, κατοικῶ, ναυλιζομαι.

Εννάκις, Εννάκις.
 Εννάκις ανδρασιν ἦρξαι.—Od. ε. 230.

Εννανυχες, Εννανυχες.
 Εννανυχες δὲ μοι αμφ' αὐτῷ παρὰ νυκτὸς ἰαυον. Il. ε. 466.

Εννέα
 Εννέα δὴ βεβαασι Διὸς μεγαλη ενιαυτοί. Il. ε. 134.

Εννεαβοῖος.
 —Εκατομβοῖ εννεαβοῖων. Il. ζ. 236.

Εννεακαίδεκα.
 Εννεακαίδεκα μὲν μοι ἦς εκ νηδύος ἦσαν. Il. ω. 496.

Εννεαμυκλος.
 Εσὶν μοι Μαγνης εννεαμυκλος ογος. Call. Fr.

Εννεαπηχυς, Εννεαπηχυς.
 Εχ δ' εφερον ζυγοδέσμον ἄμα ζυγῷ εννεαπηχυῖ. Il. ω. 270.
 —Καὶ εννεαπηχεις ἦσαν. Od. λ. 310.
 Πειθεῖν τον εννεαπηχυν.—Lyc 860.

Εννεαφθογγος, Εννεαφθωνος.
 Απαν τε Μυσῶν εννεαφθογγον μελος. Eur. Fr.
 Συρεῖγ' αν ἐποίησα καλά εγὼ εννεαφθονον. Theoc. 8. 18.

Εννεαχιλος.
 Ὅσον τ' εννεαχιλοὶ επιαχον.—Il. ε. 860.

Εννεοργυος.
 —Μηκός γε γεγεσθην εννεοργυοι. Od. λ. 311.

Εννεοτῆευω. Vid. Νεοτῆευω.
 —Εν τε τοῖς βαλλαντιοῖς
 Εννεοτῆευσσι.—Αρ. Av. 1108.

Ενναρος

Ε Ν

Εννεωρος.
 Εννεωρος βασιλευς Δίδς μεγαλυ σαριγύς. Od. τ.
 179.
 S Y N. Ενναιτής.
 Ενηκοντα.
 — Και ενηκοντα πολης. Ib. 174.
 Ενημαρ.
 Ενημαρ μεν ανά στρατόν φηγο κήλα θεῶ. Il.
 α. 53.
 Εννοω.
 Αλλ' εννοῦν χρῆ τέτο. —Soph. An. 61.
 S Y N. Διανοω, επινοω, ενθυμειμαι, λογιζο-
 μαι, σκεπτομαι, αισθανομαι, προσεχω, τηρω.
 Εννομος. Nom. pr.
 — Και Εννομον οινωγίν. Il. ρ. 218.
 Εννομος.
 Ουτ' εννομ' ἔπες. —Soph. Oed. T. 330.
 Ερωτοὶ δ' οἱ γὰς τότε πσαν εννομοι. Aesc. Supp.
 574.
 S Y N. Δικαιος, νομιμος, ενθεσμος. —ενοικος,
 οικητωρ.
 Ενωσιγαιος, Ενωσιδας. Vid. Ποσειδων.
 —Ευχομεν γαινοχω Ενωσιγαιω. Il. ι. 183.
 Γαινοχω παῖς αφιτε Ενωσιδα. Pind. P. 4.
 S Y N. Ενότιχθων, σεισιχθων, ελελιχθων.
 Ενωτιος.
 Αυραις ενωτιας. —Eur. I. T. 433.
 S Y N. Νοτιος, τυφωνικός. —Διερός, διυγρος.
 Ενωτος. Ενωτος.
 —Ουδ' ὅποι' ἀνῆρ
 Ενωτος, τὰ καινὰ τοῖς παλαι τεκμαιρεται.
 Soph. Oed. T. 935.
 S Y N. Εμφρων, συνετος, αγχινοος, δαῖφρων,
 σοφος.
 Ενωμι.
 —Αργυρεω φᾶρος μεγα εννυτο Νυμφη. Od. ρ. 230.
 S Y N. Αμφεινυμι, επιεννυμι, περιδνω, ενδνω,
 αμπεχω.
 Ενωχεω.
 Ος εν μαλακαῖς παρειαῖς
 Νεανιδος εννυχεις. Soph. An. 795.
 S Y N. Παρακοιμῶμαι, πασαυλιζομαι, δια-
 τριβω.
 Ενωχος, Ενωχος.
 —Ενωχοις μαχανακ. Ib. Aj. 181.
 Ενωχιων αναξ Αιδωνεύ. Ib. Oed. C. 1628.
 Ουδ' ε τον εννυχον Αιδαν. Ib. Tr. 509.
 Τί πῶς αἰρομαι εννυχος ντωσί. Eur. Hec. 68.
 S Y N. Νυκτηρησιος, νυχιος, αυτονυχιος. —εν
 σκοτῳ διατρίβων.
 Ενοδια, Ενοδίτις.
 Αιτησαντες Ενοδιαν Θεόν. —Soph. An. 1213.

Ε Ν

Ενοδια θυγατερ Δαματρος, ε τῶν
 Νυκτιπολων εφοδων ανασσεις. Eur. I. 1048.
 Μελιχιαν Ενοδίτιν. —Ogrh. H.
 Vid. Εκατη, Περσεφονη, Αρτεμις.
 Ενοδιος, Ενοδίας.
 Ερμεω αζομενος δεινὸν οπιν ενοδιοιο. Theoc.
 25. 4.
 —Σθηκεσιν ειπότες. —Ενοδιοισι. —Il. π. 260.
 Ενοικω.
 —Τήνδ' ενοικησεν πολιν. Soph. Oed. C. 1603.
 8 Y N. Εγκατοικω, κατοικω, εποικω, ενοι-
 κω, ενανλιζομαι, εναιω, επισκηνω, επιτο-
 πίζω.
 Ενοικιος, Ενοικος, Ενοικος
 Ενοικω δ' ορνιθος κ λεγω μαχαν. Aesc. Eum.
 869.
 Ω πατρας Θηδης ενοικω. —Soph. Oed. T. 1545.
 S Y N. Συνοικος, οικῆος, ενεσιος, συνεσιος, εφ-
 εσιος, ὁμεσιος, ὁμωροφος, ὁμωροφιος, ὑποροροφος,
 ὑποσενος, συσκηνος, ὁμοφυλος. εχχωριος, επτο-
 μος, ναετης, εντοπιος. ἡ
 Ενοικοχω. Vid. Οικοχω.
 Οἶνον ενοικοχεῖντες ἐπὶ χρυσεις δειπαισι. Od.
 γ. 472.
 Ενοπη. Nom. pr.
 Καρδαμυλην, Ενοπην τε. —Il. ι. 292.
 Ενοπη.
 —Τοτε δ' αμφὶ μαχη ενοπή τε δέδωκε. Il. μ.
 35.
 Θεσπεση δ' ενοπή γενετ' ασπετος. —Hom. A.
 360.
 Φοίβε τ' ασφοι γλωσσης ενοπαί. Eur. El. 1302.
 S Y N. Αὐτμή, βοή, φωνή, μαχη, κλαγγή.
 ΕΡΙΤΗ. Αποτροπιος, νυχια.
 Ενοπλιζω. Vid. Οπλιζω.
 Σώματα κοσμησαντες ενοπλισθωμεν ἅπαντες.
 Hom. B. 152.
 Στερεάν ενοπλισσιν. ωλέναις πλατην. Lyc. 205.
 Ενοπλιος, Ενοπλος
 Πρώτα μὲν εν σακειςσιν ενοπλιον. —Call. 3. 241.
 Ουτω μιν μυες ἦσαν ενοπλοι. —Hom. B. 131.
 Κατ' ενοπλιον, χ' ἄποδος αὐ κατὰ δακτυλον.
 Ar. N. 651.
 S Y N. Παροπλος, ενοπλος. —ἑπλιγῆς. —(αἶδος,
 ερυθμῆ.)
 Ενοπῖρον. Vid. Εσοπῖρον.
 Χρυσειων ενοπῖρων
 Λευσοσ' ατερμονας εις αυγας. Eur. Hec. 924.
 Ενοραω.
 Η μεγ' ενορᾷ βελευμ' εν ορνιθων γενει. Ar. Av.
 163.
 S Y N. Εφοραω, καθοραω, δεκνω, εμλεπω
 Ετορκω.

Ε Ν

Ενορκος. Vid. Διωμότης.
 —Οὐτ' ενορκος ἐδ' ἐνί. Soph. Ph. 73.
 Εγορεύω. Vid. Επορεύω, Ορεώ.
 —Η οἶσσι κακὰ φρονέων εγορεύσῃ. Il. κ. 486.
 Εγορχής, Εγορχος, Εγορχίς.
 Καί παῖδ' εγορχὴν —Αγ. Εφ. 1382.
 Πεντηκοντα δ' εγορχὰ παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσων.
 Il. ↓ 147.
 —Σερφον εγορχὴν σφαγιαζέων. Αγ. Av. 570.
 S Y N. Αρσῆν.
 Ενορῶ.
 —Αναλκίδα φυζάν ενορσας. Il. ο. 62.
 —Τῆσιν δὲ γούον πασησιν ενωρσεν. Il. ζ. 499.
 S Y N. Αγορῶ, ἐξορῶ, διεγερῶ.—εμβάλλω,
 ενορῶ.
 Ἔρος, Ἔρνος.
 Ες τὴν ἔρην τε καὶ νεαν.—Αγ. Ν. 1224;
 S Y N. Παλαιός. ἐράνος, ἐναιυσίος.—ἐναιυ-
 τός. ἐπετέως.
 Ἐροσις.
 —Ἐροσις δ' ἵκανε βαρεῖα. Hef. θ. 681.
 S Y N. Σέσις, κινήσις. μῆξις.
 Ἐροσιχθών. Vid. Ἐνοσιγχαίτης.
 —Ἐνοσιχθονί κυανοχαίτη. Od. γ. 6.
 Ἐροχλῆω.
 —Οὐδ' ἵνα τυκτὸς ὀδοιποροῦντ' εροχλῆσῃ. Μοῖς.
 7. 7.
 S Y N. Διοχλῆω, διενοχλῆω, παρενοχλῆω,
 εχλῆω. καλῶ, ἀνιῶ, ἐπίταρατῶ, περισυρῶ,
 ὑποκρῶ, διακοπῶ.
 Ἐριγῶ. Vid. Ριγῶ.
 —Ἀλλ' ἐνερρίγῃσ' ἐπὶ τριακαίδεκα. Αγ. Pl. 847.
 Ἐνσαρῶ, Vid. Σαρῶ.
 Ποῦτε δ' αὐπτος ἐνσαρμμένος μυχοῖς. Lyc. 753.
 Ἐνσῶ.
 Οἷον δ' ὡτῶν καλαδὸν ἐνσῶσας—Soph. El. 739.
 S Y N. Ἐπισῶ, ἐμφορῶ, ἐμβάλλω. σῶ.
 Ἐνσκηναζῶ. Ἐνσκηναζομαι.
 Ἐνσκηνασθῆναι μ' οἶον ἀθλιωτάτων. Αγ. Α. 435.
 —Καὶ δῶππον τις ἐνσκηναζέτο. Ib. 1095.
 S Y N. Διασκηναζῶ, κατασκηναζῶ, σκηναζῶ,
 εὐτρεπίζω, διακοσμεῶ. καθοπλίζω.
 Ἐνσπονδός.
 Ἥξει δ' ἄμεις τυσδ', ὅτε σ' ἐκπλήσας χαρὰς
 Ἐνσπονδός.—Eur. Ph. 176.
 ΒΧΡ. Φιλικὸς, σπονδαῖς ποφαιλισμένος.
 S Y N. Ὅμοσπονδός, ὑποσπονδός, ὁμαιχμός,
 συμμάχος.
 Ἐνσάζω, Ἐνσαλαζῶ.
 Εἰ δ' ἡ τῶ σὲ πατὴρ ἐνσαχταί μενος νύ. Od.
 C. 271.
 Εἰς τὸν καλαμίσκῳ ἐνσαλαζὼν τυτονί. Αγ. Α.
 1033.

Ε Ν

S Y N. Ἐπισαζῶ, ἐπισαλαζῶ, κατασαλαζῶ,
 ἐντιθημι.
 Ἐνσηρίζω.
 —Η δ' ὑπὲρ αὐτῶ Γαῖα ἐνσηρικτο—Il. φ. 168.
 Ποῦτε ἐνσηρικται—Call. 4. 13.
 S Y N. Ἐμπηγνυμι, ἐπερείδω. διασηρίζω, δια-
 ρείδω, διασφαλίζω.
 Ἐνσρεφῶ. Vid. Στρεφῶ.
 —Ἐνθα τε μὲρὸς ἰσχυρὸν ἐνσρεφεται. Il. ε. 306.
 Ἐνσροφος.
 —Ἐν δὲ σροφος ἦν αορτήρ. Od. ρ. 198.
 S Y N. Στροβελός, σρεβλός, ἐλικός.
 Ἐνσυρῶ. Vid. Στυρῶ.
 —Καὶ ἐνσυρον ποτὸν οἷος. Nic.
 Ἐνσχέρω.
 —Λαζοντο δὲ χερσὶν ἐρετμὰ
 Ἐνσχέρῳ ἐζομένοι—Αγ. 1. 912.
 S Y N. Σχίρῳ, ἐφεξῆς. ἐνταχτός.
 Ἐνταρῶ, Vid. Ἐρταρῶ.
 —Οὐδ' ἐτι τοξὸν εὐξοον ἐνταρῶσιν. Od. φ. 326;
 Ἐνταυθα.
 Ἐνταῦθα πεμφεν.—Soph. El. 382.
 S Y N. Ἐνταυθοῖ, ἐκῆσι.
 Ἐνταφία, τα.
 —Ἐνταφία χερσὶν ἐρεσαν—Ib. 328.
 S Y N. Ἐναγισματα, ἐπικτάρια, χοαί.
 Ἐντια, τὰ.
 Ὡς δ' αὐτῶς Μενελαὸς ἀρῖος ἐντὶ ἐδυνεν. Il. γ.
 339.
 —Ἀμφιπολοὶ δ' ἐπικεσμεον ἐντὰ δαιτός. Od. η.
 232.
 S Y N. Ὀπλα, τευχία.—σκευή.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀρῖα, ἀλεγενά, ἀκαμαντα. αἰ-
 ματοῖεντα. δαιδαλία, ποικίλα, μαρμαίρωτα,
 παμφανῶντα, χαλκία.
 Ἐντῶν, Ἐντανωμαι.
 Δίφρος δὲ χρυστοῖσι καὶ ἀργυρεῖσιν ἱμάσιν
 Ἐντεταται.—Il. ε. 728.
 Ἐνταναμῆντες τὴν ἀρμονίαν.—Αγ. Ν. 565.
 S Y N. Αποτῆνω, διατῆνω, ἐκτῆνω, ἐπιτῆνω,
 παρῆνω, ἐκταρῶ, ἐπιταρῶ, κατῆνω,
 προσῆνω, ἐνταρῶ, ἐνταρῶ.
 Ἐντελής.
 —Τὸ δ' ἐντελὲς ᾧ κ' ἐπινευσῇ Παλλὰς—Call. 5.
 131.
 S Y N. Βεβαίος, τελείος, ἐντελεχῆς, αὐτοτε-
 λῆς, ὁλοκληρὸς. ἐντιμός.
 Ἐντελλῶ. Vid. Ἐπιτελλῶ.
 Πῶς; τάντεταλμῶν κ' δίκαιον ἐκτελῶν. Eur.
 Ph. 1676.
 Ἐντεμῶ.
 Τῶν τόδ' ἀντιμολπῶν ἐντεμῶν ἀκος. Aesch.
 Ag. 17.

S Y N.

Ε Ν

- SYN.** Καταστῆναι — ανατιθῆναι. — αποτῆναι, εκτῆναι, κατατῆναι. ὑποτῆναι, εγχοπῆναι, επικοπῆναι, εγκολαπῆναι, εγχαράτῆναι — ναγιζῶ.
- Ερτενός.** Adv.
— Ἡ δ' ἐς πελαγος πεσορητο Ερτενός. — Ar. 2. 935.
- SYN.** Ερτενός, ερτενος, συντενος.
- Ερτερον, Ερτερα** τῶ. Vid. Εγκατα.
— Εὐσερέφης ερτερον οἶος. Od. ρ. 408.
— Διὰ δ' ερτερα χαλκός Ηφυσε. — Il. γ. 508.
- Ερτερονα**
— Επεμψέ σοι
Εἰς τας τριπρεὶς ερτεροναὶν ἡ Δεός. Ar. Eq. 1182.
- SYN.** Ερτερωνη, ερτερωνίς. — εγχοιλία τῶ μυελος.
- Ερτεσιεργός.**
— Ἡμιονας κρατερωνυκας ερτεσιεργός. Il. ω. 277.
- SYN.** Ἐρτεσιεργός.
- Ερτεῦθεν, Ερτεῦθεν.** Vid. Ερθεν.
- ΑΛΛ'** ἐμοὶ κε ερτεῦθεν οἶομαι αἰνὸν ορεῖρον. Od. τ. 568.
- Αρε δὴ τὶ γὰρ ερτεῦθεν ποικητίον.** Ar. Pa. 921.
- Ερτευτλανω.**
Σὺ χωρὶς — ερτεῦτλανωμενης. Ar. A. 889.
- Ερτηκω, Ερτηκομαι.**
Μίσος τὸ γὰρ παλαιον ερτηκί μοι. Soph. El. 1324
- SYN.** Επτικω, πρεσηκω, κατατῆκω, αἰσμαρανομαι. εμπηγνυμι. — πρεσβριζομαι.
- Ερτιθῆμι.**
— Τῆς δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά. Il. ξ. 179.
Εν δὲ οἱ ασκὸν εἴηκε διὰ μελανος οἴοιο. Od. ε. 265.
- SYN.** Επτιθῆμι, κατατῆθῆμι, πρεσθῆμι, επιβάλλω, ἐνιημι, ἐνερῶ, ἐνδίδωμι.
- Ερτικῶ**
— Νέσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πολεὶ ἐρτικῶν. Ar. V. 649.
- SYN.** Επτιγυνναι, ἐμφυῶ, ἐρβάλλω.
- Ερτιμος.**
— Τοῖς ἐνέθεν ἐντιμον νεκροῖς. Soph. An. 25.
- SYN.** Τιμιος, ευρυτιμος, πολυτιμος, ἐνδοξος, τιμηκός, ἐριτιμος.
- Ερτολή.**
Κενὸν τ' ἐμὴν ἀγγελατ' ἐρτολήν. — Ib. El. 568.
- SYN.** Ερταλμα, το ἐρταλμερὸν, κελυσμα, ὀρισμός, ἐπισολή — ἐπιτροπή. ἐφημεροσύνη.
- Ερτοκος.**
Τῷ Σκυρι δρακόντος ἐρτοκον λεχέ. Lyc. 185.
- SYN.** Εγκυμασ, ἐγκυος.
- Ερτομή**
Στορεντος ἐρτομῶ σιδήρε. Soph. Tr. 903.

Ε Ν

- SYN.** Τομή, τμήσις, ἐπικοπή, ἐγκοπή. — τραῦμα — εγχαράξις.
- Ερτομος**
— Τὸ κίφας ἐρτομα μύλων Κόων. — Ar. 1. 587.
- ΕΧΡ.** Τα σφαγια τὰ τοῖς νεκροῖς ἐναγίζομενα.
- SYN.** Αποτομος, ἐρτομίας, ἐκτομίας. — ἐνορ-κας.
- Ερτονος.**
— Τὸ ἥος σπλαγχνον ἐρτονον φερων. Eur. Hip. 118.
- Ερτονος Αλχαρική. Ar. A. 666.
- SYN.** Ερτενός, ἰσχυρός, δεινός, δριμύς, συν-τῶνος, σπερχνός, οἶος, λιπτογνημων.
- Ερτοπιος, Ερτοπος.**
Προσάβ' ὦδε, βᾶτ' ἐρτοπιον. Soph. Oed. C. 885.
- Εἰ τις ἐρτοπος. Ib. 1527.
- Ἀνδρα δ' ὦδ' ἐρτοπον. Ib. Ph. 283.
- SYN.** Εγχαρῖος, ἐνδραπιος, πατριωτης, ἐνο-κος, ἐνδρος, ἐρηνός — τοπικός.
- Ερτος, Ερτοσθε, Ερτοσθεν.**
— Λιμένος πολυδανθός ἐρτος ἱκοντο. Il. α. 432.
— Καὶ Αλκισιον ἐρτος ἐργων. Il. ε. 617.
— Κοιλῆς ἐρτοσθε μεσοδῆς. Od. ε. 424.
Δυροδονὸς ἐρτοσθεν εὐξον. — Ib. α. 128.
- SYN.** Ερτοσθε, ἐρδοθεν, ἰσω.
- Ερτριπῶ, Ερτριπομαι.**
— Οὐδ' ἐν σοὶ περ.
Ερτριπεται φίλον ἦτορ. — Il. α. 554.
— Οὐδ' ἐν ἐρτριπῇ Εμῷ γε. — Soph. El. 521.
- SYN.** Επτριπῶ, ἐπτριφῶ, ἐγκλιπῶ, καμπῶ.
— ἀζομαι, αἰδῶμαι. — φροντίζω.
- Ερτριφῶ.**
— Οὐ Σκυρῶ μοὶ ἐντριφεται φίλος υἱός. Il. τ. 326.
- SYN.** Επτριφῶ, ἀνατριφῶ.
- Ερτριχῶ.**
— Καὶ ἐντριχοὶ ἀγλαὰ γῆα. Il. τ. 385.
- SYN.** Επτριχῶ, ἐπιδιδρασκῶ, ἐπικιπῶ, ἐγκυμαι, ἐναρμόζω.
- Εντριχίς.**
Ἀμνηχανον δὲ παντὸς ἀνδρος ἐκμαθεῖν
Ψυχὴν τε καὶ φρονίμα. καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
Ἀρχαῖς τε καὶ νομοῖσιν ἐντριχίς φανῇ. Soph. An. 183.
- SYN.** Συνηθῆς, ἐθῆμων, τριβανός, τριβων.
- Εντριβῶ, Εντριβομαι**
— Καὶ τὸ τριβῆται τῷ θανάτῳ μαλῆμα. Ar. Ecc. 899.
- Εἰ γὰρ καθῆμαθ' ἐνδον ἐντετριμμεναι.** Ib. L. 149
- SYN.** Τριβῶ, ἐπισμηχῶ, ἐπίχριω. — ἀνατριβῶ, κατὰτριβῶ — καλλωπίζω, ψιμνυθῶ.
- Κ κ κ κ** **Εντριτανίζω**

Εντρίτωνίζω.
 ἢ τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐντρίτωνισι. Ib. Ag.
 1186.
 Εντροπαλιζομαι.
 —Αλοχος δὲ φίλη οἰκόνδε βόσκει.
 Εντροπαλιζομενη.—Il. ζ. 496.
 S Y N. Επίτρεφομαι, παραλλασσω. ὕφραω.
 Εντροπι.
 Ἡ καὶ δοκεῖται τῷ τυφλῷ τιν' ἐντροπὴν
 Ἡ φρενίδ' ἐξεν; Soph. Oed. C. 303.
 S Y N. Εὐλαβεῖαι, διατροπὴ, αἰσχυνῶ, αἰδώς.
 Εντροπι.
 Παῖδ' ολίγον, δολιχὸν εἰλυμένον ἐντροπιῇσι. Hesp.
 M. 245.
 S Y N. Διπλοῖ, πανουργία, στροφή, δόλος.
 Εντροπος.
 Σὺ γὰρ με μοχθῶ τῷδ' ἐθικας ἐντροπον. Ib.
 1427.
 —Παλαιὰ μὲν ἐντροπος ἀμερῃ. Ib. Aj. 628.
 S Y N. Σύντροφος, ἐντεθραμμένος.
 Εντραγω.
 —Ρορῆσον, ἐντραγ', εἶχε πρῶτολον. Ag. Eq.
 51.
 S Y N. Παρεντραγῶ, παρατραγῶ, τραγῶ.
 Εντυγχανω.
 Τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐκτυγχαῖω. Soph. Aj. 493.
 S Y N. Επιτυγχανω, προπιπῶ, προσέρχομαι,
 προστυγχανω, οαρίζω, συντομίζω, αἰκνίσσομαι,
 καρποομαι, φθάνω, ἀναγινώσκω.
 Εντυλιζω, Εντυλιτῶ.
 Κατεκεῖτο δ' αὐτὴν ἐντυλιξάσ' ὄσυχῃ. Ag. Pl.
 692.
 S Y N. Εγκυλινδῶ, εγκυλιζῶ, ἐνείλω, περι-
 εἶλω, επικυλίω, επικυκλῶ, ἐνέσωμαι, ἐμπλέκω,
 περιβάλλω.
 Εντυνω, Εντυω.
 —Δεπας δ' ἐντυνὸν ἑκάσθ. Il. ι. 203.
 —Καὶ οἱ λεχος ἐντυνῶ. Ωραι. Mosch. 2. 160.
 —'Ἦν ἐντυνέσκε θεα λεχος Ηφαίστιο. Ap. 3.
 40.
 —Χρυσαμπυχας ἐντυεν ἰππας. Il. ε. 720.
 S Y N. Επεντυνω, ἐπεντυω, ἐτοιμαζῶ, συν-
 τασσω, κατασκευάζω, παρασκευάζω, εὐτρε-
 πίζω, ἐξαρτυω, κείλω, σπενδῶ, κοσμίω,
 ἐπλίζω.
 Εντυπάζ, Adv.
 Εντυπας ἐν χλαίῃ κεκαλυμμένος.—H. ω. 163.
 E X P. Ὡς μορον τον τῶν μελῶν τυπον φαι-
 νεσθαι.
 Εντυπος.
 Ὅς τριηκοστὴς κερὸς λαχὼν ἐντυπων ἀρχὴν,
 Κέλτος ορεοβάτης.—Sibyl. 1. 5.

Εντυπω.
 Καὶ σὺ προσβῆς Αἰσχινῶν ἐντυπὸν τὸν Σιλαρτικ.
 Ag. V. 457.
 S Y N. Αἰσκαῖα, τυφῶ, ἀναβαλῶ.
 Ευαλιος.
 —Αταλαντος Ευαλιῶ ἀνερριφότη. Il. ε. 651.
 Ἡ χαλκοβαρεξ, ἢ τῷ Ευαλίου
 Μομφῶν ἔχων. Soph. Aj. 179. (Vid. Sch.)
 S Y N. Ἀρεῖ.—πολεμικός.
 Ευεβριζω.
 Φρασον παλιν μοι παραγμ' οὔτ' σ' εὐεβριζω.
 Soph. Ph. 345.
 S Y N. Εφουβρίζω, καθουβρίζω, ὕδαζω, αἰκίζω,
 ἐκπλῆσσω, ἀσέλγαινω, γαυρία, ἐμπαροῖσι.
 Ευδροβιος.
 Καὶ πολλὸν χηνῶν ζεύγος εὐδροβίων. Ep. Suid.
 S Y N. Τδάτοτρεφίς.
 Ευδρος.
 Νυμφαὶ τ' εὐδρῶι λειμωνιάδες. Soph. Ph. 1500.
 Ναματ' εὐδρῶι.—Eur. Ph. 673.
 S Y N. Καθυδρος, ὕδρηνος, αὐδρος, εφδρος.
 Ευεύς.
 Σκίρῶ ἐλὼν ἀντίαν Εὐεύς φηλομένη. Il. ε. 664.
 Ευπνιον. Vid. Ονειρον.
 Ἰδόντι τοιούτον εὐπνιον.—Ag. V. 25.
 E P I T H. Θεοπνευσον.
 Ευπνιον, Adv.
 —Θῶς μοι εὐπνιον ἦλθεν ὄνειρος. Il. ε. 56.
 E X P. Κατὰ τὴν ὕπνιν.
 Ευφαρτος.
 Εμφυχ', ἐκ εὐφραντά.—Theoc. 15. 83.
 Ευω.
 —Ἦρχε δ' ἀρὰ σφιν Ἀρης καὶ ποτρί' Ευώ. Il.
 ε. 592.
 E P I T H. Ἀρωτος, ἀρῶτος, ἀρτίπαρα,
 ἀμπελοεσσα, βαρυμηνίς, γαμψίλος, μαχημῶν,
 δῦρις, θυελλοεσσα, κροκοπέπλος, καρτεροθυμῶς,
 κρατερὰ, λυγρὰ, φηλοεσσα, θυάς, βαρβαροφθ-
 νος, αυτοελεγκτος, φοροεσσα, εσπεριν. λοξή, νυ-
 χία, πολυεσσα, οὐξήλις, ευρυθμῶς, ὕδατοεσσα,
 πυροεσσα, χαλκοχίτων, χαρὰδρῆεσσα, τετρα-
 ζυγος, αὐοπλος, Βακχίας.
 P H R.—Ποικῶν ἀκορητος Ευώ. Nonn.
 Γηραλή—Φονὴν ἀκορητος Ευώ
 Αἵματος ἀκριτοιο μέθης ἐπικῶμος Ευώ,
 Κυματι παφλαζῶσα πολυφλασθε πολεμαιο. Tty.
 —Ολοὴ δ' ἀπὸ μέσσαν Ευώ
 Στρωφᾶτ' ἀλγινοντι λυθρῶ πεπαλασμένη ὤμης.
 Καὶ χείρας, ἐκ δ' οἱ αἰνὸς ἀπὸ μέλων ρεν ἰδράς.
 —Νεφρὸς ἀμπερῶν ὤμης
 Αἱματῶν, φοῖτα δὲ μεγά κλονεῖσα κυδῶσιν.
 Τὴν δὲ Φόβος καὶ Δέμος ἀταρβείας ἀμφοτέρωτο
 Πατρῶα

Ε Ξ

Πατροκασιγνήτην κρατεροφρονα κυδαινοντες·
Τευχέα δ' ἐξ ἀδαμαντος ἔχον πεπαλαγμένα
λυθρῶ·
Πάλλε δὲ λαίγιον ἐγχεας ἐς πέρα, — κ. λ. Cal.
Ενωμοτος. Vid. Διωμοτος.
— Ενωμοτος θεῶν. Eur.
Ενωπαδῖς, Ενωπῇ, Ενωπιδίως.
— Ξτονοεῖτα δ' ἐνωπαδῖς ἐκφατο μῦθον. Ap. 4.
355.
— Ενωπαδῖς ἀμμι φανῆσαι. Ib. 1415.
— Ὡς εἰ τι κακὸν ρέεσσαν ἐνωπῇ. Il. ε. 374.
— Μιν ἐνωπιδίως ἐσίδεσκειν Od. ι. 94.
S Y N. Ενωπαδίως, ἐνωπιον, ἐνωπίως, ἀναίλιον,
ἐμπροσθεν, φανερῶς, κατ' ὄψιν, ἐν ὄψει.
Ενωπία τᾶ.
Ἀρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνωπία παμφανωντᾶ.
Il θ 435.
Ενωπιος.
Ἡ μὲν πολλακίς ὕμνῳ ἐνωπιος ἀμφοτεροσίν
Αὐτὸς ἐγὼν τὰδ' ἐνέπα, — Theoc. 22. 152.

Ε Ξ

ΕΞΑΓΑΓΩ, Εξαγω.
— Μαχίης ἐξηγάγε θυρόν Ἀρηα. Il. ε. 35.
Ἀλλ' ἄγε, — Πατροκλῆς, ἐξάγε κερην. Il. ε. 337.
S Y N. Εκφέρω, ἐκκομίζω, ἀναγῶ, ἀπαγῶ,
ἐναγῶ, ἐπεξάγῶ, προαγῶ, ἐξάιτω, ἐξέλαινω,
ἐξάδω, ἐκβάλλω, — ἀναπαρατρίβομαι, σπερματῶ,
παροξύνω — κατεργάζομαι.
Εξαγέλλω, Εξαγέλλομαι.
Ερμεα ἐξηγέλλων — Il. ε. 390.
— Ὡν δὲ ἐξαγέλλεται. Soph. Oed. T. 148.
S Y N. Απαγέλλω, ἐρμηνεύω. φωτίζω ἐπαγ-
γέλλομαι. παρακαλέω, δέομαι. εξαγορεύω.
Εξαγέλλος.
— Κακῶν εξαγέλλος ἐργῶν. Orph. H. 14.
S Y N. Αγέλλος, μνηστῆς, ἐκφαντῶρ.
Εξαγιζῶ.
Πολλὰς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δαμων. Aesc.
Ag. 650.
S Y N. Εξοριζῶ, ἐξαγῶ.
Εξαγιος.
Α δ' ἐξαγίσα, μὴδ' ἐκινῆται λογῶ,
Αὐτὸς μάθησθαι. — Soph. Oed. C. 1596.
S Y N. Εξαγίης, ἐπαρατος, πονηρὸς, ἀκαθάρτης,
ἐνερὸς — καθαρὸς. ἀγίης.
Εξαγκωνίζω.
— Εξαγκωνίω. Ag. Ecc. 259.
E X P. Τὴς ἀγκῶνας ὑπὸ ταῖς πλευραῖς ποτῶ.

Ε Ξ

Εξαγορεύω.
— Ἡ δὲ ἑκάστη
Ὀν γοῶν εξαγορεύειν — Od. λ. 233.
S Y N. Εξισορεύω, ἐξηγομαι, ἐκκαλέω, ἐξομο-
λογῆμαι, ἐξαγέλλω. φανερῶ.
Εξαγρίω.
Οὐτ' ἐξοδὸν δίδόντες, ἀνδρα δυσυχῇ
Ἐξηγρίωσαν. — Eur. Ph. 893.
S Y N. Απαγρίω, ἐξαγρίασθω, διαγρίασθω,
ἐκθρίζω, ἐκτραχύνω, ἐκκινέω.
Εξαγωγίμος.
Ἀλλὰι παρ' ἄλλων εἰσὶν εξαγωγίμοι. Eur. Fr.
S Y N. Εξοριος, ἐξοριος.
Εξαίρω.
Ἐκ δὴ κτηματ' αἰσταν ἃ οἱ φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὡπασαν οἰκαδ' ἰγυτι — Od. ν. 120.
S Y N. Εξεπαίρω, ὑπεραίρω, αἰρώ.
Εξαετῆς.
— Καὶ ἑταῖρος παραμύμων. Od. γ. 115.
Εξαθροκῶ, Εξαθροκῶμαι.
— Ἀλλὰ νῦν παλιν
Κυρηγὸς ὥσπερ, παῖς σοι εξαθροίζεται. Eur. Ph.
1186.
S Y N. Συναθροίζω, συναγῶ, συλλέγω, ἀνα-
λεγομαι. αθροίζω.
Εξαιρῶμαι.
— Ἐκ δ' αὐτοῦ θυμῶν. Il. δ. 531.
S Y N. Αποαιρῶμαι, παραιρῶμαι. ἀφαιρέω,
ἐξαιρῶ, ἐξαιρομαι. ἀπαλλάττω.
Εξαιρέτος.
— Πολλὰ δὲ γυναικῶς
Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαιρέτοι — Il. ε. 227.
S Y N. Επιλεκτός, ἐκκριτός, ἐξοχός, ἐκλεκτός,
διαπρεπής, διασημὸς, ευσεδής, ευδόξος, ευδη-
λός. ἰδίος.
Εξαιρέω, Εξαιρέωμαι.
— Ἐκ γὰρ οἱ φρένας εἰλετο μητιετα Ζεύς. Il. ι.
377.
— Καὶ μοι μάλα τυγχάνει πάντα
Τῶν ἐξαιρεῦμην μενοεικέα — Od. ξ. 232.
S Y N. Εξαιρῶμαι, ἐξαγῶ, ἐκλείγω, ἐκκρίνω,
διακρίνω. — ἐκτίθημι. — λαμβάνω. ἀποκομίζω. —
ἐκβάσσω. ἐκείαζομαι. ἐξαπαίρομαι. ἐξαιρῶ.
Εξαιρῶ.
Πολλῶν δ' ἐξαιρεῖ θυμὸν ἐς ἀμπλακίην. Theog.
630.
Ἀλλ' ἡδοναῖς ἀμοχθὸν ἐξαιρεῖ βίον. Soph. Tr.
150.
Τὰ λαῖς δεσφάτ' ἐξαιρῶσιν — Ib. Oed. T. 926.
S Y N. Επαίρω, ὑπαίρω, ὑψώω, ἐξαίρω, ἐκκο-
μίζω, προαγῶ, ἀνατρέπω, ἐκβάλλω, ἀφανίζω,
ἀπασκυνάζω, ἀναζευγνυμι. ἐξαιρέω.
Εξαιρέσιος.

Εξαισιος.

—Θετιδης δ' εξαισιον αρον
Πασαν επικρηνη—II. c. 598.

SYN. Απαισιος, δυσιοιωσιος, δυσαντητος.—
εκδικιος. απρεπής.—μεγας υπερμετρος.

Εξαίσω.

Εκ δε τῷ αἶξαντε.—II. μ. 145.

SYN. Αναίσσω, απαίσσω, επαίσσω, κατ-
αίσσω, εξερχομαι, εξορμαω, εκθορεω, προαλλο-
μαι, αίσσω.

Εξαίσω.

—Ος πᾶν εξαίσωσει γένος. Aesc. Pr. 669.

SYN. Διαίσιω, αίσω, εκπορθεω, αφανίζω.

Εξαίτω, Εξαίτομαι.

Φοιτῶ γὰρ ἡμᾶς εὐχος εξαίτων πορῶν. Soph.
Oed. T. 1278.

—Πρῶτον γὰρ τόδ' εξαίτησομαι. Eur. Hecab.
476.

SYN. Απαιτω. επιθυμῶ, προσδιομαι, αἰλω,
εκλιπαρεω, προσλιπαρεω. αξιω. δυσωπειω. πα-
ρακαλω.

Εξαιτω, ριο Εξαιριτος.

Οινος δ' εξαίτων, μελιπδιά.—II. μ. 320.

Εξαιφης.

—Πολλὴν ἀνδρῶν

Ορμενον εξαίφης φλεγυθεί.—II. ρ. 738.

SYN. Αιφης, αιφνιδιον, αιφνιδίως εξαπινῶ,
εξαπινάω, εξαπινῶ, αδοκητως. απροσπῶς.
παρὰχημα. εξεπιδρομῆς.

Εξακίω, Εξακτομαι.

Εξακίεας, ψυχὴν δὲ πορῶν ἀπὸ τῶνδε σωσεις.
Ryib. 66.

—Αἱ δ' εξακίονται οπισσω. II. i. 503.

SYN. Εξιαομαι, αποθεραπεινω, επαλθιω, εξι-
λασκομαι. κταρτιζω.

Εξακισις.

—Εξακισις τε πορῶν. Ag. R. 1065.

SYN. Ακισμα, ακος, δεραπνια, ιατρεια,
ιατρουσις.

Εξακι.

Χαῖρε βαρυσχιμῶν επιτακτα μεν ἐκτανι δοιά.
Call. Fr.

Εξακοντιζω.

Και ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τὰδ' εξακοντίσα. Eur.
Supp. 456.

Αλλὰ γὰρ τὶ τὸς Οδυσσεως

Εξακοντιζω πορῶν; Ib. Tro. 444.

SYN. Ακιντιζω.—απαγυῖλλω. εκτοξνομαι.

Εξακνω.

Διγυθῆς πρὸς ᾧ ἔγκυσεν—Soph. Ph. 382.

SYN. Εισακνω, κατακνω, επακνω, ὑπακνω,
ακνω.

Εξακρίσω.

—Καὶ ἐκκρίβωσαι λογόν. Ib. Tr. 433.

SYN. Διακρίσω, απακρίσω, εξακρίβω,
ακρίσω. ρινω, καταρρινω, κρνω, κρυνω,
εξίχριαζω.

Εξακρίζω.

—Εξακρίζετ' αἰθέρα Πτεροῖς. Eur. Or. 275.

SYN. Ακρίζω. τὸ ακρὸν κοπή. τὰ ακρὰ επι-
πορευομαι.—επ ακροῖσι θαμίζω.

Εξαλαω.

—Τὸν ἀνὴρ κακὸς εξαλαωσε. Od. i. 453.

Εξαλαπαζω.

—Τροῖην εὐταχίαν εξαλαπαξαι. II. a. 129.

SYN. Εκκισω, εκπορθεω, αφανίζω, αλαπαζω.

Εξαλειπῶν.

Τπεχ' ὦδε δαῦρο τὴ εξαλειπῶν.—Ag. A. 1062.

Εξαλειφω, Εξαλειφομαι.

Οὐκ ἀν δύναμιν εξαλειψασθαι φρενός. Eur.
Hec. 588.

SYN. Απαλειφω, διαλειφω, διαγραφω, εκ-
κρινω, οβελίζω, εξαφανίζω.

Εξαλεινω, Εξαλεινομαι, Εξαλειομαι.

Μῆνιν βαρύνω εξαλεινωμαι θεᾶς. Soph. Aj. 665.
Φραζέω δ' ὅπως χείρας ἐμὰς σοος εξαλεινω. Ar.
i. 490.

—Εκ τ' αλεινοτο. II. σ. 586.

SYN. Εξαλυσκω, ὑκαλυσκω, ὑπεξαλυσκω,
απαλεινομαι, ὑπαλεινομαι, εκπηδω, φυλασσο-
μαι, εκκλινω, διαφενγω, αποφενγω, αλειομαι.

Εξαλιω.

Απαγε τον ἵππον εξαλισας οικადε. Ag. N. 32.

SYN. Εκκυλιω, εξελισσω εκκαμίζω.

Εξαλλασσω, Εξαλλατῶ, Εξαλλασσομαι.

Αισχρὸν γὰρ ἀνδρᾶ τῷ μακρῷ χρυζῶν βν,
Κηκοῖσιν ὅτις μὴδ' ἐν εξαλλασσεται. Soph. Aj.
474.

Εξαλλαγοῖς γὰρ τε παρὲς ὧτος πορῶν. Eur. Ph.
1431.

SYN. Απαλλατῶ, διαλλατῶ, ενλλατῶ,
καταλλατῶ, εξαπαλλατῶ, μεταλλατῶ, ὑπ-
αλλατῶ. τριπω, μεταβαλλω. διαφερω. δια-
βαινω. αμοιβομαι, εξαμοιβω.

Εξαλλομαι.

Αὐταρ ὁ ἐμμιμαδς βαθης εξαλλεται αὐλης. II.
i. 142.

SYN. Αφαλλομαι, καθαλλομαι, ὑπεραλλο-
μαι, εισαλλομαι, εκπηδω, ανασκικτω.

Εξαλυσκω, Εξαλυω.

—Πᾶ ποτ' εξαλυξω τυχας; Eur. Hipp. 673.

—Οἱ δὲ θυραζε κακὸν μορον εξαλυοντες. Hom.
VI. 51.

Εξαμαρτανω.

- Εξαμαρτανειν.**
 Η δεινὴ ἐν λεγέσων εξαμαρτανειν. Soph. El. 1045.
 Δις εξαμαρτεῖν ταυτὸν, ἢ ἀνδρὸς σοφῷ. Sent. S. Y. N. Αφαμαρτανω, διαμαρτανω, παρδ-μαρτανω, αμαρτανω, πλῆμμελω, αποτυγ-χανω, παραλλατῶ.
Εξαμαρτια.
 Καὶ μὴν ἰση νῶς ἐστὶ ἡ ἑαμαρτια. Soph. An. 564.
 S. Y. N. Αμαρτια, διαμαρτημα, αποτυχια.
Εξαμαω.
 Σπικρὼν μονοι προσιδὲ κῆξαμῶ ἀπαξ. Soph. Tr. 33.
 Γενεὺς ἀπαντος ριζαν ἐξημημένος. Ib. Aj. 1197.
 S. Y. N. Απαμασμαι, διαμαω, αποκοπῶ, εκ-καρτιζομαι, εξανω, εκφρω, αφαιρω.
Εξαμβλω.
 Καὶ φροντίδ' ἐξημβλωκας—Ar. N. 137.
 S. Y. N. Εξαμβλωσκω, εξαμβλω, εξαμβλωσκω, αποκυνησκειμαι, εκτιτρωσκω, αμβλω, εξωθω, εκβαλλω, διαφθερω.
Εξαμβροτω. (σοχασικὸς Ροφύ.)
 Γαιας εξαμβροσαι (εξαμβλῶσαι, εξαμβλῦσαι. P.)
 Φαίδρον ἀλιε σιλας. Aesc. Eum. 928.
Εξαμεῖω, Εξαμεῖομαι.
 Ενθα φονὴ φονος εξαμεῖων. Eur. Or. 814.
 Εἰ μὴ ἑαμει-ῖαι χωρὶς ομμάτων ἐμῶν. Ib. 272.
 S. Y. N. Διαμεῖομαι, επαμεῖομαι, εξαλλασ-σω, αφισημι.—ανταμεῖομαι, αμειβομαι, δια-δεχομαι, εκτελειω.
Εξαμελγω.
 Ουλασιν ἐξημελξας ευτραφὸς γαλα. Aesc. Ch. 898.
 Πληρωμα τυρῶν ἐστὶν ἐξημελγμῖνον. Eur. Cyc. 208.
 S. Y. N. Εκθλιω, εκματτομαι, αμελγω.
Εξαμηχανειω.
 Βιμητι τῶτων εξαμηχανησομεν. Ib. Hera. 496.
 E. X. P. Ἐκ τινος αμηχανιας αλλαττομαι, vel εξαπαλλατῶ. Aem. Fort. (—αντιμηχανησο-μεν. B.)
Εξαμιλλαομαι.
 Ἐς' αὖν ομματος
 Οφίς κυκλωπὸς εξαμιλλῆθ' πυρί. Ib. Cyc. 624.
 —Αἱ τὸνδ' εξαμιλλῶνται φοβῶ. Ib. Or. 38.
 Εξαμιλλῶνται σε γῆς. Ib. 431.
 S. Y. N. Εξελανω, εκβαλλω, ετιδιωκω.
Εξαμπρευω.
 Χ' ὅπως ποτ' εξαμπρευσωμεν
 Τὺτ' ἀνυ κατῆλν. Ar. L. 289.
 S. Y. N. Αμπρευω, ἔλκω.

- Εξαμυνω, Εξαμυνομαι.**
 Αἱ τὰς ἀπασας εξαμυνονται νοσες. Aesch. Pr. 482.
 S. Y. N. Καταγωνιζομαι, απαμυνομαι, αμυνω.
Εξαναδαινω.
 Παρθένος εξαναδῶσα.—Sibyl. I. 5.
 S. Y. N. Αναδαινω.
Εξαναγκαζω. Vid. Αναγκαζω.
 Αλλ' εἰ τὸ δακνημ' εξαναγκαζει.—Soph. Oed. C. 5243.
Εξαναδνυμαι, Εξαναδνυμι, Εξαναδνυνω.
 Κυματος εξαναδύς.—Od. ε. 438.
 —Πολιὴς ἀλδς εξαναδύσαι. Il. δ. 405.
 S. Y. N. Αναδνυω, ανερχομαι, αποδιδρασκω, απολεγομαι, επιφαινομαι.
Εξαναζω.
 Τοῖνδ' εἰ τυφὸς εξαναζωσσι χολον. Aesc. Pr. 370.
 S. Y. N. Αναζω, αναδιδωμι.
Εξαναλισκω.
 Ουτως δειλοντος εξαναλῶσαι γυνος. Ib. Ag. 687.
 S. Y. N. Καταναλισκω, εκπορθω, εξαλαπαζω, εκριζω, εξαπολλυμι.
Εξανалуω.
 Αψ' εἴλωκε θανατοιο δυσηχίος εξαναλυσας. Il. π. 442.
 S. Y. N. Αναλυω, εκλυω, ελευθερω, εξατιημι.
Εξαναπῶ.
 Αλλοι δὲ πλεκτὰς εξαπῆπῶν αγκυρας. Eur. I. T. 1408.
 S. Y. N. Αναπῶ, εξαπῶ, επαπῶ, προεαπῶ, εξαρταω.
Εξανασπαω.
 —Επ' ὧμοις γηγενὴς ολν πολλν
 Φερων, μοχλοῖσιν εξανασπας βιφ. Ib. Ph. 1149.
 S. Y. N. Ανασπαω, εκσπαω, εκριζω, ακαθω.
Εξαναστρεφω.
 Δαιμονων δ' ἰδρυματα
 Προρριζα φυρδην εξαναστραπῆαι βαθρων. Aesc. P. 814.
 S. Y. N. Αναστρεφω, ανατρεπω, αποσκευαζομαι.
Εξανατελλω.
 Τοῖο δὲ φοιτηντος ἀφ' αἵματος εξανατελλεν
 Ορνις.—Mosc. 2. 58.
 S. Y. N. Ανατελλω, επατελλω, τελλω, φυο-μαι, εξαρισταμαι.
Εξαπαφανδόν. Vid. Απαφανδόν.
 —Ερεω δὲ τοι εξαπαφανδόν. Od. υ. 48.
Εξανδροομαι.
 —Πυρσαις γυνυσιν εξανδρυμενος. Eur. Ph. 32.
 S. Y. N. Ανδροομαι, ανδριζομαι.

Εξανεμι.
 Αλκίης εξανιών δονακων.—Hom. XVIII. 15.
 S Y N. Εξεμι, εξερχομαι, εξαποβαινω.
 Εξανεμω, Εξαγεμύμαι
 Εξηνεμωσε τάμ' Αλεξανδρου λεχη Eur. Hel. 32.
 Εξηνεμωθην μωρια—Ib. Andr. 938.
 S Y N. Εξανεμιζω, ανεμιζω, εκλικμαω, εκκινω.—επαιρομαι, ξηραινομαι.
 Εξαγευρισκω.
 Οία κ' εξανυρισκεις λεγων; Soph. P. 1017.
 S Y N. Ανευρισκω, εξευρισκω, εφευρισκω.
 Εξαγεχω, Εξαγεχομαι.
 Μεγας και υπερχος αγχων
 Εξαγεχει γαμης.—Ar. 2. 370.
 Η τις εμης τις παιδας εξανιζεται
 Φθιας τυραννος ογτας.—Eur. Andr. 200.
 S Y N. Εξεχω, αναφαινομαι. ανεχω.—ανεχομαι, ιαω.
 Εξανθιζω.
 —Αι καθυμεν' εξηνθισμεναι. Ar. L. 43.
 E X P. Ανθη φερεσαι. ανθετι κεκοσμημεναι.—
 α. τὸ βαπτειν, χρωμασιν ανθρωποις χρωματιζεν,
 και κοσμειν.—α. ξανθιζεν.
 Εξανιμι.
 Παντοιν ευρησον αυτην εξανιτσει. Il. σ. 471.
 S Y N. Αφιμι, εξαφιμι, αναπεμπω, εκπεμπω, εξαποσella. ανιμι, αναδιδωμι, εξαναλυνω.
 Εξανισιμι, Εξανισαμαι.
 Η τις θανόντας εξαπασσω ποτό. Soph. El. 946.
 —Τεξανι-αναι πολεις.—Ib Oed. C. 48.
 —Ευθὺς εξανισαμαι. Ib Ph 371.
 S Y N. Ανισιμι. ανεγερω, μετεξανισιμι, μετοικιζω.—ανισαμαι, εξανασella.
 Εξανοιγω
 Ειτ' εξανοιγε μηχανας τας Σίσυφου. Ar. Av. 390.
 S Y N. Εξοιγω, ανοιγω, διοιγω, εκφερω, Εξαορθω.
 Συ γαρ τάμ' εξανωρθωσας μορος, Eur. Al. 1148.
 S Y N. Ανορθω, διορθω.
 Εξαορτλω.
 —Εξαορτλῶν γευς. Eur.
 S Y N. Εξαορτω, εκμοχθεω.
 Εξαντης.
 Ω Ζεὺ, γενεσθαι τῆςδε μ' εξαντην νοση. E. M.
 E X P. Αδλαδής, υγιής—μαινόμενος.
 Εξανυω.
 Η θῆν σ' εξανυω.—Il. υ 452.
 —Θετιδος δ' εξηνυσε βιλας. Il. θ. 370.
 S Y N. Διανυω, επανυω, κατανυω, τελειω, πληρωω, εκπληρωω: φορεω καταργαζομαι.—επιτελος αγω.

Εξαπαλλαττω, Εξαπαλλαττομαι, Εξαπαλλασσω.
 Τάλαινης εξαπαλλαξαι ζωής. Eur. Hec. 1115.
 Αλυτος ατης εξαπαλλαχθησεται. Soph. El. 1008.
 S Y N. Εξαπαττω, απερχομαι, απολυομαι, εκπορθω, εκκαρτω.
 Εξαπαταω.
 —Εμὲ δ' εξαπατησεν Αθηνῃ. Il. χ. 299.
 Εκ γὰρ δὴ μ' απατησε και ηλιτεν.—Il. ι. 375.
 S Y N. Απαταω, διαπαίζω, καταπαίζω. παλ-
 ειρωνευομαι, διακρω, τεχνάζω, σορίζομαι, ψευ-
 δομαι, χλευάζω, δολάζω, φαναρίζω, εγχατα-
 λαμβανω, πλεονεκτω, υπερτενω, εκποδακνυ-
 ομαι, εξαπαφαω.
 P H R. Κλειφονοις οαροις απατηλῶν ιαχε φωνήν
 Λαῦ κλειφονοισι παραπαλῶν φρενα μυθοις. Non.
 Εξαπατη.
 Παρθενὺς τ' οαρς, μενδῆματα τ' εξαπατας τε.
 Hec. θ. 205.
 S Y N. Απατη, μυκτηρισμός, προπηλακισμός,
 εμπαιγμα, εμπαιγμός, κερτομία.
 Εξαπατυλλω,
 Ου θωπευειν, υθ' υποτεινω
 Μισθς, υτ' εξαπατυλλον. Ar. A. 658.
 Εξαπαφαω. Εξαπαφισκω, Εξαπαφω, Εξαπαφο-
 μαι. Vid. Εξαπαταω.
 Ουνεκδ' μιν κρηνη καλλιρροος εξαπαφισσε. Hom.
 A. 376.
 —Διδς ρον εξαπαφισκων. Hec. θ. 537.
 Αι κέν σ' εξαπαφω.—Od. ι. 79
 Οπως εξαπαφοιτο Διδς ρον—Il. ξ. 160.
 Εξαπειδω
 —Εξαπειδομεν τον ανδρα—Soph. Oed. C. 1719.
 S Y N. Ειδω, οιδυμαι, απειδω, ερειδω, επειδω, διαειδω, προσειδω, αποβλεπω.
 Εξαπεζος.
 Μυρμων τον εξαπεζον ανδρωςας στρατόν. Lyc. 176.
 Εξαπιναίος.
 Γεντο γαρ εξαπιναία Παπαχοίδος εργα μιλισης. Call. ι. 50.
 S Y N. Αιριδιος, απροσδοκητος.
 Εξαπινης. Vid. Εξαιπινης.
 Ελθόντ' εξαπινης—Il. ε. 91.
 Εξαπλωω.
 Υπῆιος δ' εξηπλωτο, νεκρὸν δεμης.—Hom B 105.
 S Y N. Εκτενω, εκτανυω, εκτετανυμι, διαπλυστω, παρεμφαινω.
 Εξαποβαινω.
 Και εξαποδυσαν εταῖροι Νηΐς.—Od. μ. 306.
 S Y N. Αποβαινω, καταβαινω, εκβαινω, επε-
 βαινω, εξανεμι.

Εξαποδυω

Ε Ξ

Εξαποδῖω, Εξαποδῖομαι.

—Αἶκην Ἀρηά

Λυγρῶς πεπληγῖα μαχῆς εξαποδῖομαι, II. ε. 703.

SYN. Αποδῖω, αποδῖσκω, ἐξῶθει, ἐξελαυνω. Εξαποδύνω.

Εἶματα δ' ἐξαπιδύνε —Od. ε. 372.

SYN. Αποδύνω, εκδύνομαι.

Εξαπολλυμι, Εξαπολλυμαι.

Τὸν αἰτίον δ' ἐξαπολλύς μορμ. Aesc. Ch. 837.

Νυν δὲ δὴ ἐξαπολλῶλε δομῶν κειμηλία καλὰ. II. σ. 290

SYN. Απολλυμι, απολλυμαι. εξαπορθεῖω. Εξαποῖομαι.

—Σοὸν δ' ἀνένεισε μαχῆς εξαπονεσθαι. II. π. 252.

SYN. Απονεομαι, ἀνερχομαι.

Εξαπονίζω.

Τῷ πῶδας ἐξαπνίζεν, —Od. τ. 387.

SYN. Απονίζομαι, ἀπονιπτομαι, διανιπῶ, ἐκνιπῶ, κατανιπῶ.

Εξαποξύνω.

Ὀν φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἀκρον. Eur. Cyc. 455.

SYN. Εξοξύνω, εποξύνω, αποξύνω.

Εξαποτινῶ

Οὐτὼ κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας εξαποτινοῖς. II. φ. 412.

SYN. Αποτινῶ, εκτινῶ, εκτιομαι.

Εξαπορθεῖω.

—Εγὼ δυστυχὸς εξαπορθεῖω. Soph. Tr. 726.

SYN. Απορθεῖω, ἀπορθῖω, ἐκρθεῖομαι, ἐξαπολλυμι.

Εξαπρυμνος.

Τὸν ἐξαπρυμνον. —Lyc. 1347.

Εξαπῶ, Εξαπῶμαι

—Βοῖος ἐξηπῶεν ἰμάντας. II. χ. 397.

Ἰππῶν ἐξαπῶν. —II. ω. 51.

Παντες δ' ἐξαπῶσθε θεοί. —II. θ. 20.

SYN. Απαπῶ, φαπῶ, καθαπῶ, πρσπαπῶ, ἐξαπῶ, ἐπιλαμβανῶ, ἀποκρεμαμαι, ἐξαπῶμαι.

Εξαπῶ

Πῦρ εὐδον πδητὸ πρὶν ἐξαπῶν φλογι. Lyc. 1363.

SYN. Απαπῶ, ἐναπῶ, φαπῶ.

Εξαπῶθω.

Κετ' εἰσὶντάς στρατοῦςδ' ἐξαπῶσατε. Eur. R. 811.

SYN. Απῶθω, ἐξῶθω, κατῶθω, ἐξελαυνω.

Εξαπατῶ, Εξαπατῶμαι.

Οὐδ' εἰ χολῶθῶς ἐξαπατῶσιν λίθῳ

Ὀδοντας. —Simon. 17.

—Ἀλλ' εὐθύς ἐξαπατῶ

Πολλοὺς κακοῖς κῶσχροῖσι. —Ar. N. 1377.

Ε Ξ

SYN. Διαρρηγνυμι, καταβαλλω, εκβαλλω, εκκρῶ, κρῶ, συντρίβω, ἐκτλησσω, πλῆττω, λοιδορῶ.

Εξαργυομαι,

—Ὀυκετ' ἐξαργυμενα —Soph. Ph. 563.

SYN. Περγῶ, καταργῶ, ἀποναρκῶμαι, ἀναβολὴν ἔχων.

Εξαργματα.

—Εξαργματα ταμνε θανόντος,

Τρίς δ' ἀπελῶξε φονε, τρίς δ' ἐξ ἀγῶς ἐπῖς' ὀδόντων,

Ἡ θῆμις αὐθεντήσι δουλοκρατίας ἱλασθαι. Ar. 4. 478.

SYN. Απαργματα. ἀκρωτηρια τὰ.

Εξαριθμῶ

—Εξαριθμησας γονάς

Συδὲ κελαινῆς. —Lyc. 1255.

SYN. Αραριθμῶ, διαριθμῶ, παριθμῶ.

Εξαρκῶ.

Ταῖς τηλικαῖς δὲ σμικρὸς ἐξαρκῆ λογος. Soph. Oed. C. 1178.

—Εξαρκῶν κῖεατεσσι —Pind. Ol. 5.

SYN. Αρκῶ, ἀρκῶμαι, ἀπαρκῶ, ἐπαρκῶ, αὐταρκῶ, ἀρῖσκομαι, ἐκποιῶ, πλεροφροῖω, ἐξ-ισχυῶ.

Εξαρκῆς.

—Πλῆτος ἐξαρκῆς δομοῖς. Aesc. P. 237.

Εγὼ τε τάνδον ἐξαρκῆ τιθῶ. Soph. Tr. 338.

SYN. Διαρκῆς, αὐταρκῆς, εὐαρκῆς, ἀρκῖος.

Εξαρκυντός.

—Ἡρῖσται δ' ἐξαρκυντός. Ar. R. 380.

SYN. Αρκυντός, αὐταρκῶς, ἐπαρκυντός, ἱκανῶς ἀρεσκοντός, ἀγαπητός.

Εξαρνημαι

—Ὁ γὰρ ἐξαρνημεθα. Eur. Andr. 436.

SYN. Αρνηομαι, ἐξαρνῶς εἰμι.

Εξαρνητικός.

Νῦν μιν γ' ἰδεῖν εἰ πρῶτον ἐξαρνητικός. Ar. N. 1174.

EX P. Αρνεῖσθαι δυναμῶς.

Εξαρῶς

Νῦν δὲ διὰ τῆς ἐξαρῶν εἶναι διανοῶ. Ib. 1232.

SYN. Αρνητικός, ἐνστατης

Εξαρπαζῶ.

Φατ' ἐξαρπαξασα νέας. —Od. μ. 100.

SYN. Αφαρπαζῶ, ἐξαιρεομαι, —ἐξορμαῶ.

Εξαρταομαι.

—Βιάζῃ χερὲς ἐξαρταμενη; Eur. Hipp. 325.

SYN. Αταρταομαι, ἀπαρταομαι, ἐπαρταῶ, παρταῶ, ἐξατῶμαι, ἐκκρεμαμαι

Εξαρτῶ, Εξαρτῶμαι

Οἰκίος πδὴ πόλεμος ἐξαρτνεται. Ib. Her. 420.

—Οἶον

—Οἱον. *ἐξαετίζεται*.
 Γαμον γαμῶν — Aesc. Pr. 907.
 SYN. *Ἀναρτυω, καταρτυω, συναρτυω, ἐξαρ-
 τίζω, καταρτίζω, ἐπειτυγῶ. — ταρτίζω. — ἐκ-
 πληρω. ετοιμάζω.*
Εξαρυα
 Κένων καὶ ἐξηρυκε βυλευων σαφῶς. Soph. Ph.
 428.
 SYN. *Εκφραζω, ἐκτοξενόμεμαι. — ἐξαντλῶ,
 ἐξαρυα.*
Εξαρχῆς, Adv.
 — *Ἡντες ἄρχε ἐξαρχῆς παλιν.* Ar. R. 600.
 SYN. *Ἀρχῆν, ἀπ' ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, καταρ-
 χάς. πρωτίστα.*
Εξαρχος, Εξαρχων.
 — *Παρά δ' εἶσαν αἰσδ'ες.*
 Ὁμηων ἐξαρχος. — Il. ω. 721.
 SYN. *Ἀρχός, ἡγεμὼν, ἐπιστάτης, ἀρχηγός.*
κορυφαῖος, χοροστάτης.
Εξαρχω, Εξαρχομαι. Vid. *Ἀρχω.*
Βυλάς, τ' ἐξαρχων αγαθός — Il. ε. 273.
Μολπῆς ἐξαρχοντες — Il. σ. 605.
Εξασκησ.
 — *Οἴκες δὲ μὲν ἐξησκησεν Παντοῖς* — Sibyl. l. i.
 SYN. *Εὐσκεναζω, διασκεναζω, ἐπισκομῶ,
 διαποσμεῶ. ἐξεργάζομαι.*
Εξαστραψω, Εξαστραπιομαι.
 Ὡς ὁ μὲν ἐξαστραψτο φθῶ, καὶ καλλεῖ πολλῶ
 Eurys δ' ὑψηλὸς τε. — Tryph. 101.
 SYN. *Ἀπαστραψῶ, αστραψῶ, ἀπολαμπῶ.*
Εξατιμαζω.
 Καὶ μὴ ἑατιμαζήτον, — Soph. Oed. C. 1443.
 SYN. *Ἀτιμαζω, καταφρονομῶ.*
Εξαυδα.
 Εξαυδα, μὴ κενθε νοῦ — Il. α. 363.
 SYN. *Εκφραζω, ἐξηπκην, ἐξηνεπα, ἐκφω-
 νῶ, ἐξερῶ, ἀποφθεγγομαι, λεγῶ.*
Εξυνεῖρ. — Aesc. E. M.
 SYN. *Κρεαγρεῖα, ἀρπαγῆ, λυκος.*
Εξαῦτις.
 Πηλειδῆς δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπιστοῖν
 Ἀτρεΐδην προσεπτε — Il. α. 223.
 SYN. *Εξαυτῆς, παραχρῆμα, εὐθις, παρ-
 ἀντίκα, ἐκ δευτέρου.*
Εξαυτομολῶ.
 Ὡς ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς. Ar. N. 1102.
 SYN. *Ἀπαντομολῶ, αὐτομολῶ, διαφενγῶ.*
Εξαυχω.
 Οὐ γὰρ ποτ', ὡ παῖ, τῷτ' ἀν' ἐξηυχῆς ἐγώ.
 Soph. Ph. 890.
 Σχολῆ πρὸ ἤξων δειρ' αὐ' ἐξηυχῆς ἐγώ. Ib. An.
 396.

SYN. *Υπεραυχω, ὑψαυχω. — ταυίζω. —
 θαρσῶ. — σεμνυνομαι.*
Εξαφαιρεομαι.
 — *Εἰσὶκε πασῶν*
Ψυχὰς ἐξαφελίσθη. — Od. χ. 444.
 — *Ἀλλὰ τῷτ' ὁ δυστυχῆς*
Δαίμων ὁ σῶς τε, καὶ μὲν ἐξαφελίσθη. Soph. El.
 1163.
 SYN. *Ἀφαιρῶ, ἀποαιρῶμαι, ἐξαιρῶ, ἐξαι-
 ρομαι, ἀγῶ.*
Εξαφανίζω.
 — *Καὶ πυρὶ πολλῷ Ἐξαφανίσθη.* — Sibyl. l. 8.
 SYN. *Ἀφανίζω, ἐξαλείφω.*
Εξαφινμι.
 Ἀλλ' ἐξαφῶται τῷδε. Soph. Tr. 72.
 SYN. *Ἀφινμι, διαφινμι, ἀπαλλατῶ.*
Εξαφισαμαι.
 Καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαφισαμαι λογιον. Eur. L.A.
 479.
 SYN. *Ἀφισαμαι, ἐξαπαλλαττομαι, ἐξαλ-
 λαττομαι, ἀποσάτω.*
Εξαφρίζομαι.
 Πρὶν αἰματηρὰν ἐξαφρίζεσθαι μενος. Aesc. Ag.
 1076.
 SYN. *Ἀπαφρίζω, ἐπαφρίζω.*
Εξαφυω.
 Ὅσον δὲ φθινυθεὶς ὑπερβιον ἐξαφυοντες. Od.
 ξ. 95.
 SYN. *Διαφυσσῶ, ἐξαφυα, ἐξαπτλεω.*
Εξιγρομαι, pro Ἐξεγειρομαι. Vid. *Εγχομαι.*
 Καὶ τότε ἀρ' ἐξεγροκτό, — Theoc. 24. 21.
Εξιδῶ, Εξιδομαι.
 Εξιδεται σὺ τῷτον, — Ar. Eq. 1029.
 SYN. *Εδομαι, κατεδῶ, διαβίβρωσκα, ἐξ-
 ισθῶ.*
Εξιδρα.
 Τὸς δ' ἐν ἐξιδραῖσι. Eur. Or. 1464.
 SYN. *Ἀφιδρών. — καπηλῶν. — ἐξιδρίων.*
Εξιδρος.
 Ὡς ἐκ ἐξιδρος ἀλλ' ἐντοπος ἀνὴρ. Soph. Ph.
 215.
 Εξιδροὶ φρεων λογοι. Eur.
 Ὅρρις ἐξιδρον χωραν έχων. Ar. Av. 276.
 SYN. *Ἀναστατος, ἐφορτος, τηλωπός. — ἀναι-
 σιος.*
Εξιδῶ, Εξιδῶ. (Inus.)
 Ἀρ' ἐξιδῶς ὅσον ἦν κερδός
 Σιγῇ κενθεῖν, — Soph. Tr. 1005.
 — *Ὁ δ' ἐπὶ τα μὲν ἐξιδῶ οὐδαλμασιν.* Il. υ.
 342.
 SYN. *Ἀισθανομαι, ἐπιγνησκα, ἐξοπισαμαι,
 εφοραῶ, ἐπιβλεπω.*
 Εξιδῶς.

Εξείδω.

—Πάντα δ' εξείδω, φρασ. Eur. Ph. 95.

—Τὸ ἥμῶν ὑδὲν εξείδω πλεον. Soph. Oed. T. 37

SYN. Εἰδῶ, αἰδημῶν, δαημῶν.

Εξείης pro ΕΞῆς.

Εξείης ἐσησάν—περὶ βωμῶν. Il. a 448.

Εξοκάζω.

—Κεραύνον, ὑδὲν εξοκασμῶν

Μισθόμενοισι θαλάσσι τοῖς ἡλίω. Aesc. S. T.

SYN. Αποκάζω, εξομοῶ, εκματῶ, δια-
τυπῶ, ἐκονίζω, ἀπομιμνήμαι.

Εξήλυα.

Τὸ δ' ἐξήλυσθῆντες ἐπὶ χθονί—Theoc. 24. 17.

SYN. Περσέλειω, εκκυλίω, πρὸκυλίω, προ-
κυλίω δια.

ΕΞῆμι ΕΞῶ. ΕΞῆω. ἱνα(.) Vid. ΕΞερχομαι.

Τοῖς ΕΞῆμι θυράζει—Od. v 367.

Ωἶξαν δὲ θυράς. εκ δ' ἡῖον.—I. † 370.

ΕΞεῖπον. Vid. ΕΞαυδαῶ.

ΕΞῖπω. καὶ πάντα διέζομαι.—Il. i 61.

ΕΞεργῶ.

Χρὸς γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξεργῶι λόγος. Soph.
El. 1305

SYN. Απειργῶ, διειργῶ, ἀπειργῶ, κωλύω.
ἀφαιρέομαι—ἀνατρέπω.

ΕΞερω.

Τὴν γλῶτταν ἐξεραντες αὐτὲ—Ar. Eq. 377.

SYN. ΕΞέλκω, ἀνασπῶ, ἐξῶθει.

ΕΞελαυνῶ. ΕΞέλαω.

—Καλλιτριχῶς ἵππος

ΕΞέλασε Τρώων—Il. v 324.

ΕΞέλασεν ἐνθεὶς κυράς.—Il. θ 527.

SYN. Απelaυνῶ, ἀπειργῶ, ἀποδιώκω, ἐξ-
αγῶ, ἐξορίζω, ἐξολοθρεύω, ἐξοστρακίζω, φυγα-
δεύω, ἀπῶθει, ἀποτρέπω, ἐξελίσσω.

ΕΞελεγχῶ.

—Καί μ' ἐξελεγχομαι εἰπὼν. Ar. N. 1158

SYN. Ελεγχῶ, ἀπολεγχῶ, διλεγχῶ, κατ-
ελεγχῶ—καταλαμβάνω—προσλαμβάνω—
καταδικάζω, κατακρίνω, ἐκκαθάρζω, διαλύω,
ἀντιλεγῶ.—ἐκκαυρίζω, ἐκποιπύω, φανερτοποιῶ.

ΕΞελευθεροσμεν Vid. Ελευθεροσμεν.

—Εἰς εὐθεροσμοῖς Soph. Aj. 1275.

ΕΞελίσσω.

—ΕΞυλίκας ἐμὸ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν. Ar. N. 33.

SYN. Ανελίσσω, ἐξελαινω, ἐκβάλλω, ἐξῶθει,
ἀποκυλίω, εκκυλίω, εκκυλίζω, κινῶ.

ΕΞεῖκα.

Πνιγὸν ἐξέλκυσσά παρεκμίτον—Il. † 762.

SYN. ΕΞέλκω, ἀφελκῶ, ἐξαιρῶ, ἐκσυρῶ, ἐξ-
ερῶ, ἐξερῶ, ἐξαγῶ.—ἐκπύκνυνω, ἐκμυρῶμαι.

ΕΞεμῶ.

Ἦτοι ὅτ' ἐξεμῶν.—Od. μ. 237.

SYN. Αἰτεμῶ ἐκμερῶμαι

ΕΞεμπολαῶ. ΕΞεμπολεῶ. Vid. Εμπολεῶ.

ΕΞεμπολεῖμαι, κἀκπιφορτισμαὶ παλάς. Soph.
An. 1048.

ΕΞεμπολεῖται κερδῶς.—Ib. Ph. 306.

ΕΞεναίρω. Vid. Εναίρω.

Κυλινῶν τ' ἐξαναρεῖν—Hes. a 329.

ΕΞεναρίζω Vid. Εναρίζω.

—Καὶ Ἀντίφον ἐξαναρίζων. Il. λ. 101.

—Συ δέ με τρίτος ἐξαναρίζεις. Il. π. 850.

ΕΞεπαδῶ. ΕΞεπαδομαι.

ΕΞεπαδονται φουσιν. Soph. Oed. C. 1258.

SYN. Επαδῶ, καταπραύνω, εκπραύνω.

ΕΞεπαίρω.

Τὰς θαῖς ἐχθρὰς γυναῖκας

ΕΞεπαίρωσιν δολφ. Ar. L. 624.

SYN. Επαίρω, παρῶν, ἐπισπέρχω, προ-
τρέπω, πῶθω

ΕΞεπύχομαι Vid. Επύχομαι.

—Καὶ ἐπύχασθαι βροτῶν. Soph. Ph. 677.

ΕΞεπίσταμαι

Εκ τῶνδε τυτὸς ἐξεπίσταμαι καλῶς. Ib. An.
299

SYN. Επισταμαι, αὐριῶς γινώσκω, ἐμπαι-
ρῶς εἶχω, ἀναμνησκῶ.

ΕΞεπιτῆδες

—Δικαστὰς ἐξεπιτῆδες ἡ πόλις

Ἀρχῶν καθίστασιν.—Ar. Pl. 917.

SYN. Επιτῆδες.—ἀνεπιτῆδαις, ἀργῶς, μα-
την

ΕΞῆπῶθω ΕΞῆπῶθαι.

Ὡς ἐμὸ γ' ἐπὶ ξυλῶ τον

Ὡμοι ἐπιπύκατον. Ar. L. 291.

SYN. Επῶθει, επῶθίζω, ἐλίζω, πηζῶ,
βαρύνω.

ΕΞεραῶ.

—Λίθος χαμαζέ πρώτον ἐξερασατε. Ib. A. 340.

SYN. Εκβάλλω, ἀπορρίπτω, εκκινῶ.

ΕΞεργάζομαι, ΕΞεργαζομαι.

Ὁ παρ' ἡλικιαν νῆς μισος ἐξεργάζεται. Sent.

—Τὸ ἐργασμῶν Ελεῖα πᾶν.—Soph. Aj. 315.

SYN. Απεργάζομαι, ἐπεξεργάζομαι, ἐργα-
ζομαι, κατεργάζομαι, ἐπιτελεῶ, διαπραττο-
μαι, διαπονεῶ, ἐκποιεῶ, ἐξασκῶ, τοιοῦτεν,
φιλοπονεῖμαι, περιεπῶ, ἐπιποσμεν, καλλωπίζο-
μαι, διαξῶ

ΕΞερεῖω, ΕΞερεῖναι.

Πρώτος δ' ἐξερεῖνεν ἀναξ.—Il. i. 668.

—Πορὶς ἄδ' ἐξερεῖων. Od. μ. 259.

—Καὶ ἐξερεῖντο μύθοι. Il. κ. 81.

M m m m

SYN.

Ε Ξ

SYN. Εξέρω, ανερωτάω, ανακρίνω, διαζη-
τω, εξερυνάω. Διασκέπτομαι.
Εξερεθίζω. Vid. Ερεθίζω.
—Γιαρ' αἶσαν εξερεθίζων. Pind. P. 8.
Εξερειπώ, Εξερειπομαι.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπαί ριπῆς πατρός Διός εξερειπῇ δρῦς.
Il. ξ. 414.
—Οἱ δ' αὐχνας εξερειποντες. Hes. α. 174.
SYN. Ερειπώ. —επιπῶ —καταβάλλω —
εκκαθαίρω —επιρῶ —ερεπία εκβάλλω.
Εξερυνάω, Εξερυνόμαι.
Γισταν θ' ὁ Λαρις εξερυνεταί ποτδ. Lyc. 725.
SYN. Ανερυνώ, απερυνόμαι, κατρευνώ.
Εξερυνάω.
Τί δ' εξερυνᾷς; —Soph. El. 1106.
SYN. Ανερυνάω, δερυνάω, διεξερυνάω, εξε-
ταζώ, εξερευνάω.
Εξερών, Εξερύομαι, Εξερύομαι, Εξερύομαι.
Ἄλλ' ἐκ τοι ερεώ —Il. α. 204.
—Εκ τ' ερεοντο. Od. κ 63.
Αἰδώς δ' αὖ νεον ἀνδρα γυναιτέρων εξερεσθαι.
Od. γ. 24.
—Διός δ' εξερετο Βυλῆν. Il. υ. 13.
SYN. Εξαυδάω —εξερευνάω.
Εξερύομαι. Vid. Ερημάω.
—Καξερημάσθαι γένος. Soph. El. 1016.
Εξερυνάω.
—Ἄλλος εξερυνάζεις λόγῳ. Ib. Fr.
SYN. Ερυνάζω, ερινάω.
Εξερύω.
Οὐδ' εξερύης τῶν λόγων —Eur. Supp. 894.
SYN. Ερύης, φιλονεικός, αντιδικός, αντιλο-
γός.
Εξερπύω, Εξερπώ.
—Τῷ ἡδονῇ εξερπύσῃ θυράζει. Ar. V. 272.
—Ταῦτ' ἀν' εξερπῶν τάλας
Εμψχανώμην. —Soph. Ph. 297.
SYN. Διεξερπύω, διεξερπώ, απερπώ, αφερ-
πώ, εκσυρομαι, εξερχομαι, βαδίζω —αναδι-
δωμι.
Εξερύω. Vid. Ερυώ.
—Οὐτος γὰρ τάγῃ
Κοίῳν κακ' εξερ κί βουλευσ σαφῶς. Ib. 428.
(Καξερηρυξ, Sch.)
Εξερύω, Εξερύω.
Ρυμῷ εξερύοι. —Il. κ. 505.
—Βελος ἀνδ' διαμπίρας εξερύσ' ἄμν. Il. ε. 112.
—Τυς δ' εξερυσσαν Αχαιοί. Il. ρ. 194.
—Τοξον —Μηριονης εξερυσσε χερσ. Il. ψ. 870.
SYN. Εξελκω, εξαρυώ, αφανίζω.
Εξερύομαι.
Εξελθῶν μμαῶτα πυλῶν —Il. χ. 413.
Εξελθὼν ἀεθλ' ἀγώνων. Soph. Tr. 513.

Ε Ξ

SYN. Επεξερχομαι, εξομι, εκφοιτάω, εκμα-
λειώ, εξοιχέμαι, εκπαννομαι, εξοδύω, εκκλώ,
εκδανώ, επεκδανώ, εκβάλλομαι, επερχομαι,
τελοομαι, διανύω, αγωνίζομαι.
Εξερύω
Αἱ δ' εξερύσταν. —Il. ι. 468.
—Μεσσης εξερύσσει κλειυθι. Theoc. 25. 189.
SYN. Απερύνω, ερεπώ, απερχομαι, εξεκω.
Εξίσθω.
Λιχνας εξίσθοντας αρχαίαι φουσιν. Aesch. Ch.
279.
SYN. Ανεσθίω, απίσθω, διεσθίω, εξεδόμαι
κατιδω.
Εξίσθω.
—Ὁ αἰ Θρήνης πορον ἀνδρες
Εξίσθην ελθοντι —Il. ω. 235.
SYN. Πρεσβεία, εκτεμψίς (δημοσία) δημ-
γορία, απαιτησις, χρηματά.
Εξισταζω.
Εξίστασαι τε φίλοι, ὅτιν' ἔχεις ποον. Theoc.
1019.
Οὐ μὲν εξισταζα. —Theoc. 14 28.
SYN. Εσταζω, αντιεσταζω, απσταζω, διεξ-
ταζω, δουμαζω, εξερυνάω, επκλῆτω, απ-
κρίνω, περικεκτόμαι, σκεπτόμαι, επύσσω, παρ-
φραζομαι, επιλογίζομαι, διακριβύμαι, εξω-
ρισκω, συναριθμώ, μετρεω, αναπολέω.
Εξίτης, Εξάτης.
Οἱδ' εξίτη σοι τραυλίσαντι πιδόμανος. Ar. N.
860.
Εξίτι τῷ.
Εξίτι τῷ ὅτε —Il. ι. 106.
SYN. Εως τῷ νῦν ἀπ' ἐκων τῷ χρόνῳ.
Εξυλαβόμαι. Vid. Ευλαβόμαι
—Τῷτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν
Εξυλαβῶνται, μὴ φίλοις τεύχων εριν. Eur.
Andr. 644.
Εξυμαρίζω.
—Συμφορας δε τας ἐμὰς
Εξυμαρίζων. Ib. Her. F. 18
Νυν ἐν τίν' ἐλπίδ', η πιδον σωτηρίας
Εξυμαρίζῃ, πρεσβυ; —Ib. 81.
SYN. Ευμαρίζω, εκπραύνω, εξήμερω, εξω-
μενίζω, εξυτρεπίζω, πιδω.
Εξυρῆμα.
Κριοντος η συ ταῦτα τα ξυρῆματα. Soph.
Oed. T. 386.
SYN. Μυχατημα, πλάσμα.
Εξυρισκω, Εξυρῶ, Εξυρομαι.
Επτοθι εξυρῶι. —Il. σ. 322.
—Γαστρί μεν τὰ συμφορα
Τοξον τὶδ' εξυριση —Soph. Ph. 291.
Πυγμαρχω

Ε Ξ

Ε Ξ

Πυγμαχοι εξευροτο παλαισματα συμφορα
 ΤΙΧΥΖ. Theoc 24. 112.
 SYN Ευρισκω ανευρισκω. προσεξευρισκω.
 εξανευρισκω, επεξευρισκω, καταλαμβανω, επι-
 μηχανασμαι, τεχναζομαι, συμπλαττω, πρσι-
 ματευομαι, ενθυμομαι
 Εξευτρεπιζω Vid. Ευτρεπιζω.
 —Ταν δομοις δ' ημα. Χριων
 Εξευτρεπιζειν. —Eut. li. 75.
 Εξεφισμαι. Vid. Εφισμαι
 Εκεινον εφισταν Τιρκος εξεφισται. Soph. Aj. 806.
 Εξεχω.
 —Ην εξεχω Είλη κατ' ορθρον.—Ar. V 768.
 SYN. Εξισχω, προαινω, ανεχω, ανισχω,
 επιτιλλομαι, ανατελλω, αναφαινομαι. εξεχο-
 μαι.
 Εξηκος.
 —Και τον ελλειποτ' ετι
 Ηδης ακμαιαι, και τον εξηκος χρονον. Aesch.
 S. T. 11.
 SYN. Αφηκος, παρηκος, εξηφηςκος.
 Εξηγομαι.
 Των δ' εξηγοσθαι.—Il. ε. 806.
 Προς γαρ κακὸν τι και βαρυψυχη γους
 Τουςδ' αει πῶτ' ανδρὸς εξηγοιτ' εχων. Soph.
 Aj. 320.
 SYN. Ηγειομαι, αφηγιομαι, διηγιομαι, δι-
 εξηγιομαι, ερμηνευω.
 Εξηκουτα.
 Εξηκουτα νεων.—Il. ε. 587.
 Εξηκω.
 Οτ' εκ τοιαυτην ημιν εξηκεις εδον. Soph. El.
 1331.
 SYN. Πορευομαι, απιρχομαι, παροίχομαι,
 παρρηχομαι, εξερχομαι.
 Εξηλατος
 Ασπίδα.—χαλκην, εξηλατον, ηρα χαλκιν
 Ηλασεν.—Il. μ. 295.
 SYN. Εξαπ'υχος. (εξ ελασματων κατασκευ-
 ασθεισαν.) ευπαπτος.
 Εξημαρ.
 Εξημαρ μὲν ὅμως πλομεν.—Od. κ. 80.
 Εξημερω Vid. Ημερω.
 Εξημερωσαι γαίαν.—Herc. F. 20.
 Εξημοις
 Ειματά τ' εξημοιβά.—Od. θ. 249.
 EX P. Αλλοτε αλλο αμοιζομενα.—αλλακ'ος.
 ετερος.
 Εξηπυροπειω Vid. Ηπυροπειω.
 Καξηπυροπειω, και φιλω, και μη φιλω. Ar.
 L. 840.
 Εξηψ.

Εξηψ πυναζοντο παρὰ ρηγμῖνι θαλασσης. Od.
 δ. 449
 SYN. Εξηψ. εφεξης, καθεξης, φορηξιν.—
 μετα ταυτα, εκ τυτη, λοιπων. ενθιν, εντευθιν.
 Εξιδιω.
 Ουκ αν εξιδισεν εις δοματα ιον. Ar. Av. 792.
 SYN. Εκτιλαω, αποπατω.—αφιδρω, εξι-
 δρω.
 Εξιδρυω.
 Στησον με καξηδρυσον.—Soph. Oed. C. 11.
 SYN. Αφιδρυω, ενιδρυω.
 Εξημι, Εξημαι
 —Επὸ ποσιος και εδητος εξ ερον ιντο. Il. 469.
 SYN. Επιξημι, αποτιθημι, εκβαλλω.
 Εξιθυω. Vid. Ιθυω.
 Αλλ' ὡς εαυτην δορυνηιον εξιθυει. Il. ο. 416.
 Εξικετω.
 Εξικετωσε, τῆς εμῆς χωρὸς διγαν. Ib. Oed.
 T. 779.
 SYN. Καθικετω, καταδωμαι, καταποθω,
 εκλιπαρω, παρακαλω, ικετω.
 Εξικνιωμαι. Εξικω.
 —Θων δ' εξικετο θωκυς. Il. θ. 439.
 Τα πατ' αν εξικει σαφῶ. Soph. Oed. T. 1206.
 SYN. Αφικνιωμαι —καταλαμψαν.—εξαφ-
 κω. χωρεω. αποβαινω.
 Εξισω.
 Φαλαιναι δυσμωστος εξισωμωη. Lyc. 841;
 SYN. Εκκισω, εκραγιζω, εκνευρω.
 Εξισπιαμαι. Vid. Αφισπιαμαι.
 —Ψυχη δε μελιων εξισπῃ. Hom. B. 210.
 Εξισ.
 —Ορα ιδωμεν Εξω παιδες εμοιο.—Orph. 389.
 SYN. Σχεσις, κατασσις, κατασημα, δια-
 θσις, σκευῃ.
 Εξισω.
 —Μητρὶ δ' υδὼν εξισοῖ. Soph. El. 1200.
 —Φυλοπις υκετ' εξι
 σῦται φιλοτασιω διατα. Ib. 1079.
 SYN. Ανισω, εξανισω. ανισαζω, απισω,
 επισαζω, εξομαλιζω, απευθυω, ισαπραττω,
 ισαζω, ισω.
 Εξισημι.—Εξισαμαι.
 Φρονντα γαρ νιν εκ αν εξισην ιδων. Soph. Aj.
 82.
 Εξισαται δε νυκτὸς αιανῆς κυκλος. Ib. 681;
 —Καρδιας δ' εξισαμαι. Ib. An. 1117.
 —Ουδ', ὅς αν βλαση, μιν
 Νῦς τοῖς κακῶς πρσιψεν αλλ' εξισαται. Il.
 570.
 SYN. Αφισαμαι, υπεξισαμαι, υπανισαμ
 μιθισαμαι,—εκπληττομαι, εξαλλαττομαι, δ
 φθοι

Ε Ξ

φθορομαι, αμυνεμαι, εκνοσφιζομαι, παραχω-
 ρω, υποχωρειω, εκχωρειω, μαινομαι.
Εξισορῶ
 Εξισορῶσαν ὧν ὀδὸν βουλευμάτων. Eur. Hec.
 743.
SYN. Αἰσιορῶ, ἀναζητῶ, διηγομαι, συν-
 θανομαι, ἐρωτῶ, μαθάνω.
Εξιχνοσκοπῶ, Εξιχνοσκοπεύμαι, Εξιχνεύω.
 —Ιππὸς νομάδας ἐξιχνοσκοπῶ. Soph Tr. 275.
 —Διωκὼν κῆξιχνοσκοπεύμενος. Ib. Aj. 1016.
 Οἱ δ' ἀνα πολλὴν γειχόντες, ἐξιχνεύσασθε
 τὸν θηλυμορφὸν ξένον—Eur. B. 352.
SYN. Ἰχνοσκοπῶ, ἐξιχνιάζω, ἀνιχνεύω, ἰχ-
 νεύω, ἐξερευνῶ, ἀναζητῶ.
Εξμεδῖμος.
 Εξμεδῖμον κυτλήν ἀπώλεσαν. Ar. Pa. 630.
Εξογκῶ.
 Εἴ τ' ἐταλαίην μητέρ' ἐξογκῶν τάφῳ. Eur. Or.
 402.
SYN. Ογκῶ.—καταχωννύμι, καλυπῶ, θάπ-
 τω.—ύψω, μεγαλύνω.
Εξογκῶμα.
 Λατῖνοι τ' ἐξογκῶμασι. Eur. Herc. F. 1332.
SYN. Τυμῶς, χῶμα.—ογκος.
Εξοδαῶ, Εξοδέω.
 —Μη τὰδ' ἐξοδ' ἄν ἐγὼ
 Ξενοῖσι χρημάτα—Eur. C. 266.
SYN. Ὀδαῶ, ἐξεμπολαῶ, ἐκπορευομαι, ἐξο-
 δεύω.
Εξοδοιπορέω
 Πρὶν ἢ τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορῶν γεγεῆς. Soph.
 El. 20.
SYN. Εξοδεύω, ἐξερχομαι.
Εξόδος.
 —Πρὸς θυρῶν ἐξόδος. Ib. 330.
 —Ὡς ἐπ' ἐξόδῳ. Ib. Tr. 541.
 —Εξόδος ἔρπειν κενῶς. Ib. Aj. 287.
 Αὐρίον γ' ἐσθ' ἢ ἔξοδος. Ar. Pa. 1181.
 —Ἐξόδον πολλὸς ἀπίσκειν. Ib. V. 580.
SYN. Εκβάσις, ἀφοδευσις, ἐξίθνη, ἀφιξίς,
 ἐξελευσις, ἐξηλυσίς, ἐκβολή, ἐκδρομή, παρεκ-
 βάσις, ἐκφορά, τέλος (βίη)—ἀνατολή.
Εξόδιος.
 Τὴς ἐξόδους ἡμῖν ἐν αὐλᾷ τὴς νομῆς. Suid.
ΕΧΡ. ἄνληματα, δι' ὧν ἐξῆσαν οἱ χοροί.
Εξοδυνασμαι.
 Μη σ' ἐξοδυνῇθης
 Δραστὴ τι ματαίον. Eur. Cyc. 657.
Εξοζῶ. Vid. Ὀζω.
 Καὶ κακὴν ἐξοζῶς.—Theoc. 2. 10.
Εξοιδεῶ
 —Γέροντα τι
 Πληγαῖς προσώπον φαλακρὸν ἐξοιδῆκτα. Eur.
 Cyc. 226.

Ε Ξ

SYN. Εξοιδάω, ἐξογκομαι, ἀπογκομαι,
 προβλῶσκα, οἶδω.
Εξοικησιμος.
 —Εἰπερ ἐστὶ γ' ἐξοικησιμος. Soph. Oed. C. 27.
SYN. Ενοικησιμος, οἰκητός.
Εξοικίζω, Εξοικίζομαι.
 Εξοικίσε τ' οἶκον γάμος ἢ γάμος. Eur. Hec. 947.
 Εξοικίσαντο δ' οἱ δύο.—Ar. Pa. 202.
SYN. Εξορρίζω, ἐκτρέφω, ἐκβάλλω, μετατρέ-
 ζομαι.
Εξοικοδομῶ.
 Εξοικοδομεῖται σοι τὸ ταίχος—Ib. Av. 1124.
SYN. Αποικοδομῶ.—οικοδομῶ.
Εξοικωῶ. Vid. Οἰκωῶ.
 Ο δ' εὐθὺς ἐξοικωῶν οἰκωγὰς λυγρὰς. Soph.
 Aj. 317.
Εξοικωμένος. Vid. Οἰκω.
 Λυτῶς νῦν ἐσθ' οἶμ' ἀν' ἐξοικωμένους. Eur. B. 812.
SYN. Οἰνωμένος, οἰκωμένος.
Εξοίχνω, Εξοίχομαι. Vid. Εξερχομαι.
 Ἀνέρες ἐξοίχνευσι συν ἱπποσίν καὶ οἰχέσθαι. Il. 1.
 384.
 Οὐτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται—Il. 2. 384.
Εξοικέλλω.
 Ο τε πλεῖστος ἐξοικέλλει τὸν κεντημένον
 Εἰς ἕτερον ἦθος, ἐκ ἐν ᾧ τὸ προσέειπεν ἦν. Menand.
SYN. Επτακέλλω, προσοικέλλω, προσβάλλω,
 ἐκβάλλομαι, ἐξορῶμαι, ἐκτρέχω, ἀποβάλλω, ἐκ-
 πίπτω, καταλισσάινω.
Εξολισθάνω, Εξολίσθη.
 Οπως σὺδ' ἦτο, ἐξολισθάνοι μάτην. Eur. Ph. 1405.
 Εκ δ' οἱ παρ' ολισθῆν.—Il. 1. 470.
SYN. Εκπίπτω, ἀπολισθάνω, ολισθάνω.
Εξολλυμῶ, Vid. Απολλυμι, Ὀλλυμι.
 Τὴς (εὐς) ἐξολεσεῖν πρὶν ἡμῖν σῆμα γένεσθαι. Od.
 11. 59.
Εξολοθρεύω.
 Καὶ θυμὸς τεχνούς αἰώνιος ἐξολοθρεύσει. Sibyl.
 1. 3.
SYN. Εξολλυμι, διαφθερῶ, ἐξελάνω.
Εξολοιζῶ. Vid. Ὀλοιζῶ.
 Διὸν δ' ἐξολοιζέει—Il. 10. 100.
Εξομιλεῶ. Vid. Ὀμιλεῶ.
 Στεφανῶν δ' ἑμὶα χρόα
 Περὶ σὸν κράτα ταχ' ἐξομιλήσει. Eur. Cyc.
 516.
 Οὐ καλὸν ἐν οὐλῳ σ' ἐξομιλῆσθαι φράτῃ. Ib. 1. A.
 735.
Εξομιλος.
 Ξένον γὰρ ἐξομιλος ἦδ' ἐτι βῆσις. Soph. Tr.
 981.
SYN. Ανομιλητος, δυσομιλος, ἐφ' ὧς, ἀπο-
 τρεπος, ξένος.
 Εξομιλῶμα.

Εξομμάω.

Ημῶς δ' Πολυὺς παῖδ' ἐρεσάντες ποδῶ
Εξοματῶμεν, καὶ διολλυμένους κορας. Eur. Fr.
Εξωμμάτωται, καὶ λειλαμπρυνταὶ κορας. Ag.
Pl. 635.

S Y N. Εκτυφλώ—ομμάτω.

Εξομνυμι.

—Η' ξομῇ το μὴ εἶδεναι. Soph. An. 541.
S Y N. Εξομνυμαι. απομνυμι.—απαγορεύω,
(παυτελῶς) ἀρρεομαι.

Εξομῶν, V. i. Ομῶν.

—Δοῖς δ' αὖ ὑπὸ λυθὲ θαμνὺς
Εξομῶν περυσίας.—Od. s. 477.

Εξομοῶ

—Κάξομοῖσθαι φυσῶ. Soph. Aj. 549.

S Y N. Ομοῖω—εκτυποῶ.

Εξομοργνυμι.

Α γὰρ αὐτοῖς παρμόειν εξομοξομαι. Eur.
Hipp. 653.

S Y N. Ομοργνυμι, απομοργνυμι, εκμοργνυμι,
προμοργνυμι, εκματῶ, εκματῶμαι. ἀφο-
σώομαι.

Εξω.

—Νῦν δ' ἐξὼ πατρὸς
Πατρὸν ἀρετῇ παῖδ' ἀνελθόντα.—Soph. El. 367.
S Y N. Πατρὸν, ἐνδὸν.

Εξοειδίζω. Vid. Ονειδίζω.

Τοιδ' ἐξοειδίζει κακὰ Ib. 290.

Εξομαζω, Εξομαρῶ. Vid. Ονομαζω.

—Ἐπεὶ τ' ἐπατ', ἔκ τ' ονομαζει. H. α. 361:
Ὡς μοι καὶ πότ' ἀνδρὰ πτωχὸν εξομαρῶν. H.
γ. 166.

Εξομακλῶ. Vid. Ονομακλῶ.

Εξομακλῶν ονομαζὼν ἀνδρὰ ἱεραγῶ. H. χ.
415.

Εξοπῖν, προ Εξοπισθῖν, Εξοπισω. Vid. Οπιθῖν.

Πέες δ' ἐξοπιθῶν ἤσιν.—H. θ. 298.
Αὐτὰρ δ' ἐξοπισσάμενος ἀνιχάζετο.—H. λ. 461.

Εξοπλίζω.

—Διὰ δ' ὅτιν ἐξοπλίζει
Τὰν ἀπὸν δαίμονιαν. Aesc. Supp. 104.
S Y N. Αρπλίζω.—εὐοπλίζω, οπλίζω.

Εξοπῶ. Vid. Οπῶ.

—Καὶ καθάρτας
Λαβερὸν μαχαίρην σαρκας, ἐξοπῶ πυρὶ. Eur.
Cyc. 402.

Εξοργίζω, Εξοργίζομαι.

—Τὴν χάριν ἐξοργίζομαι. Hom. B. 184.
S Y N. Οργίζω, οργίζομαι.—αὐθυμω.—οὐ ορ-
γὴν ἐμβάλλω.

Εξορῶ. Εξορῶμαι.

—Τὸν σὺν ἐξορῶ βίον. Soph. An. 83.
S Y N. Αγαρῶ, ἐπανορθῶμαι, διορθῶ, ορθῶ.

Εξορίζω.

Εξορίζεται παῖδ' ὡς μελλοῖ, Eur. Hipp. 1381:
S Y N. Ορίζω—αφορίζω ὑπερορίζω, ἐξελαινω,
ἐκδιωκω, φυγαδευω ἐξορῶμαι.

Εξορίω.

Σὺ δ' ἐξορίσας ἡπῖος ὑλαγμασιν. Aesc. Ag.
1640.

S Y N. Εξερῶ, ἐξερῶμαι, ορῶ.

Εξορῶ.

—Μὴ σε λαθῇσι
Καὶ ἐξορῶμαι.—Od. μ. 227.
Ἡθῶν, ἐξορῶμαι.—Soph. r. 1105.
—Κῦρον ἐξορῶν ποδῶ. Ag. Th. 666.

S Y N. Ανορῶ, ἀφορῶ, παρορῶ, παρ-
εκδῶ, ἐξερῶμαι, διαρῶ, ορῶ, ὁρ-
μαινω, παρορῶ, ἐπαρῶ, παραρῶ, παραρῶ,
ἐπαρῶ, ἐκδορῶ, ἐκδορῶ, ἐκδορῶ, ἐκδορῶ.

Εξορῶμαι.

Καὶ ἐξορῶμαι, καὶ ἐκδορῶμαι. Soph. Fr.

Εξορῶ.

Πεπῶς γὰρ—πολλοὶ σὺς
Εξορῶσαι σὺν ποδῶ.—Eur. Ph. 861.

S Y N. Αφορῶ, ἀφορῶμαι, ἐφορῶ, ἐφορῶμαι.

Εξορῶ.

Κεντὰς ἐξορῶ ἀνῆρ. Eur. Hipp. 1561.

E X P. Ἐκ κεντῆς ὀρῶμαι.

Εξορῶ.

—Παρις δ' ἐξορῶ ἐκ κλῆρος ὀρῶ. H. γ. 327.
S Y N. Εκδορῶ, ἐκδορῶ, ἀπορῶ, ἐπορῶ.

Εξορῶ. Vid. Ορῶ.

—Εξορῶ γὰρ. Apoll.

Εξορῶ.

Ὅς μ' ἐξορῶναι παῖδ' ἐμὸν ποῖσαι λῆταις. Eur.
Supp. 24.

S Y N. Εκδορῶ, ἐπορῶ.

Εξορῶ.

Τὴν τῶν κρατύντων μάθη φέρων ἐξορῶ. Sent.
S Y N. Δυναμῶ, ἀδῶ, ἐπορῶ, παρασκῶ,
κῶ, δῶ, ἀξῶ.

Εξοφῶ.

—Καὶ ἐξοφῶμαι.—Od. ο. 18.
S Y N. Εποφῶ, οφῶ, αὐξῶ.

Εξοχα, Εξοχῶ.

—Εξοχα γὰρ μὴ ἐφίλατο Πύλλας Αἰθῶ. H. ε.
61.

Τὴν ἐξοχῶς φρακοῖσιν ἐξομνυμῶ. Iva. 1195.
S Y N. Εξαιρετῶ, διαφορῶ, διαφροτῶ,
ἐκπαλῶ, παυ, ὑπερβαλλόντως, ὑπερβῶ, ὑ-
περβαλλῶ, μεγαλῶ, διακριδῶ, δαυῶ, γιν-
ναιῶ.

Εξοχος.

Ὅτινα μὴ βασιλῆα καὶ ἐξοχὸν ἀνδρὰ κῶναι.
H. ε. 188.

N a n n

Μήτ'

Ε Ξ

Μήτ' ἀριτὴν εὐχὴν—ἐξοχος εἶναι,
Μήτ' ἀφενός· μύκον δ' ἀνδρὶ γυναικὶ τυχῆ.
Theog. 130

SYN Εἰς αἵρετος, πανέξοχος. διαφρος, περι-
ριττός, ὑπεροχος, πανυπεροχος, ὑπερβλητος,
ὑπερβλῶν, περιβλῶν, ὑπερβλήτης, φοροβλήτης, γεν-
ναῖος, δεινός, καλός, αἰσός, εὐαἰσός, εὐδοξός,
εὐκρεπής, κρατικός—φριτατός, ἐξοχωτάτος.—
κατὰ κλεος ἐξοχος ἄλλων.

Εξυβρίζω.

Τὰδ' ἐξυβρίζει.—Soph. El. 295.

SYN Τέριζω,—γαυρίζω, τυφῶμαι. κατὰ-
στρεφίζω, κατὰ τρυφάν, ἀστυνένομαι—υπερβάλλω.
—παρασποιδῶ ἀδίκῃ.

Εξυλακτεῖν.

Τὸν μυθοπλασὴν ἐξυλακτεῖν γινώσκ. Lyc. 764.

SYN Φλυαρεῖν ἀταγέλλω ὑλακτεῖν.

Εξυμνεῖν V.

Ἄντλοιαι Δυσίε· τὸ θεῷ κλεος ἐξυμνεῖσαν. Sibyl.
I 5.

SYN Ἀνυμνεῖν, εὐμνεῖν, καθυμνεῖν, ὕμνεω,
ἐπιπαίωννίζω.

Εξυπαλυξίς Vid Ὑπαλυξίς.

Οὐ γὰρ οἱ ἐξυπαλυξίς οἰζυροῖο ποιοῖο. Orph.
682

Εξυπανισμεῖν.

Σμῶδιξ αἱματοσσο μεταφέρει ἐξυπανισμεῖν. II.
C 267

SYN Εξαισημεῖν.

Εξυπτεῖν

—Τί μοι τοῦδ' ἐξυπτεῖται εἰσορᾶν. Eur. B 1264.

SYN Τπτεῖν, ἐπιτελλῶ, ὑποτίθημι.

Εξυπερθε

Τόδ' ἐξυπερθε—Soph. Ph. 29.

SYN Τπερθε, ἀνωθεν.

Εξυπηρετεῖν Vid Ὑπηρετεῖν.

—Κλυόντες ἐξυπηρετῶμεν, Ib. Tr. 1172.

Εξυπρίαζω

Εξυπρίαζων ὄνομα Πολυνεικὸς βίαν. Aesc. S. T.
583.

SYN Ἀναλῶ, ἀναπύσσω, ἐτυμολογῶ—υπ-
τρίαζω.

Εξυφαινω

Πεπλον—ὡ ἐξυφνω καμῦσα

Εκ ροδανῆς λεπίης.—Hom. B 180.

SYN Διυφαινω, ὑφαινω, κατασφενδαζῶ, ἐκ-
τελειω

Εξυφασμα.

Κερκίδος ὅτῃ γυνὴς αὐ ἐξυφασμα σῆς. Eur. El.
539.

SYN Ὑφασμα, ἴσος.

Εξωθεῖν.

Εκ δ' ὥς γληνῃν,—II. E. 494.

Ε Ο

Γῆς ἐξωσεν—Soph. Oed. C. 1361.

SYN Ἀπαθῶ. ἐξωθίζω, παρῶθω, ἀποσυ-
φελίζω, ἐκβάλλω, ἐξελαινω, ἀπτελῶ, δια-
κρυομαι.

Εξωλής.

Εξωλής ἀπολοιῶ—Ar. Pa. 1072.

Οὐδὲν πεφυκε ζῶον ἐξωλεσέρον. Ib. Pí. 443.

SYN Πανώλης, πατολεθρός, πανωλεθρός,
πρωλής, παρῶλης, ολοός δυσήνος.

Εξωμίζω

Εξωμισσασαίς τὸν ἕτερον βραχίονα. Ib. Ecc. 267.

EX P. Ἀπρὶ τὸν ὦμον γυμνωθεῖσαις

Εξωμῖς

Κεξωμίδων, ὅς ἔτος αὐτοῖς ἡμπολά. Ib. V. 442.

EX P Ἰμάτιον δολικὸν καὶ ἑτερομασχαλόν.

Εξωμοσία.

Εξωμοσία δ' ἐκ ἔστιν—Ib. Ecc. 1018.

SYN Ἀπωμοσία ἀρησις (μεθ' ὅρκου)

Εξωπιος.

—Χρονίζων δ' ὁματῶν ἐξωπιος. Eur. M. 624.

SYN Ἀφεσηκός, ἀφεσῶς.

Εξωρίαζω.

Εξωρίαζῶν γὰρ πατρὸς λόγος βαρὺ Aesc. Pr. 17.

EX P. Εξω ὥρας καὶ φροντίδας ποιεῖσθαι.

SYN Εξαιελεῖν, ἀκηδεῖν, ἀφρεῖν, ἐωρμαζῶ,
ολιγῶρεω, παρακινῶ.

Εξωροί.

—Μαρθανὶ δ' ὁδ' ἔνεκα

Εξωρα πρᾶσσω, κῆν ἐμοὶ προσαικότα. Soph.
El. 620.

EX P Οὐ κατὰ τὴν ἑαυτῶ ἄφην.

SYN Ἀφρος, ἀκαιρος, παλαιός, ὑπάρφρος, ὑπ-
ερῶριος, ὑπερμερὸς, ἐξίτηλος, ἐξαστης.

Εξωσής.

—Ἡνίκ' ἐξωσής Ἀρης

Εφρασε λαίφῃ τῆσδε γῆς μεγάς σπῆαν. Epi.
Rh 322

SYN Διωκτής, ἐλατῆρ, ἐξωστήρ.—ὁξρῖμος.

Ε Ο

Ε ΟΙΚΩΣ.

—Ο δ' ἦεν θυκτε εὐκός. II. a. 4.

Y N. Προσεικός, εὐκός, αὐγικός, παρῶ-
πλησις, εὐκός, προσεικός, προσφρος.

Εορταζῶ.

Οὐ δ' αὐτὰ μὴ ἔξωμαι με, μὴδ' ἐρτασαι. Ar. A.

1078

SYN Διορταζῶ, ἐριορταζῶ, συνερταζῶ
σχολαζῶ, τελῶ, ἐπιθῆαζῶ.

P H R.

Ε Π

PHR. Σχολὴν, πονυχίαν, ἀπταξίαν, ἀγέην.
—Χοροσάδας ἦγον εορτάς. Call.
Εορτή.
—Ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή. Od. v. 156.
—Ἀγροῖς αἰὲν ἑορτά. Theoc. 15. 26.
SYN. Εορτάσματος, τελετῆ, πανηγυρίε, ἱερο-
μηνία εἰλαπινή.
ΕΡΙΤΗ. Ἀγνή, ἀρτιχορευτός, χοροσάς, ἀ-
γρυπνός, λυσίπονος, πλεισμοσροτός, θεοφιλής,
μαχλή, ἱερά, ευκελάδος, ἐτησίος, μυθιπόλος,
Κυπρίδια, Διονυσία.
PHR. Εορτασμός ἑορτάσιν ἡμέρα.
—Πανδημιον ἡμᾶς ἑορτάς. Ep.
Θυσιάδες ὄραι.—μεθεορτοὶ ἡμέραι.
Οργία μυθιπολεῖ φιλοκροτὰ θεῶς ἑορτή.
Θεοποιεῖς ἀρχαῖον ἐκαίνισε θεομὲν ἑορτῆς.
—Μηλοφαγοῖο προαγγέλον ἡμᾶς ἑορτῆς. Nonn.
Εἶς.
—Ὅδ' εἰς δόμος ἀμφεκαλύψεν
Κεῖσέ με νοσήσαντα.—Od. o. 119.
—Ἐοῖσι λελειφμαι ἐν μεγαθύοις. Ap. 1. 285.
Οἶον εἶς ψυχῆς ἀλεγον ὑπέρ.—Ib. 2. 636.
Δωοὶ γὰρ τε φίλοι κατακτάται ἐν Διδί, ἔδω
Δωρὼν οἶα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἱσίων. Il.
a. 528.
SYN. Ὅς, ἐμὲ, σὺς, ἰδίος, σφός, σφίτερος.—
ἀγαθάτα.

Ε Π

ΕΠΑΓΑΙΟΜΑΙ.
Οὐνεὲν ἔκ οἱ ἐγὼ γὰρ κακῇ επαγαιομαι αὐτῇ.
Ap. 3. 470.
Επαγαλλομαι.
Μηδ' επαγαλλομένους πολεμῶ.—Il. π. 91.
SYN. Ἀγαλλομαι, ἀγαιομαι, τερπομαι, ἐπι-
χαίρω, χαίρω, επαγλαίζομαι.
Επαγέλλω, Επαγέλλομαι.
—Μήπως τις επαγγέλλῃσι καὶ εἰσω. Od. δ. 775.
SYN. Απαγγέλλω, καταγγέλλω, παραγγ-
έλλω, κέλευω, διαγορεύω, ἐξαγορεύω, ὁμολο-
γεῖω, ἐπικαλεῖω, ἀξίω, ἐπιτάσσω.—ἀνεγχεύω,
διεγχεύομαι.—παρακαλεῖω, ἐπισέλλω.
Επαγγέρω.
Λαὸς δ' ἐκ ἐπεικε παλιλλογα ταῦτ' επαγγέρων.
Il. a. 126.
SYN. Ἀγέρω, διαγέρω, ἐναγέρω, συναγέ-
ρω, επαθροίζω, ἐπισυναθροίζω.
Επαγλαίζομαι.
—Οὐδ' εἰ φημί
Δηρὸν επαγλαίσσθαι.—Il. σ. 133.

Ε Π

SYN. Γαυρίω, ἀγαλλιαομαι, ἐπαγαλλο-
μαι, εὐδριζω.
Επαγγίω.
Το γὰρ ἐμὲν θροῶ παθὸς επαγγίεσσα. Aesc.
Ag. 1146.
SYN. Αναμιγνυμι, συναναμιγνυμι, συγκε-
ραυνυμι.
Επαγω, Επαγομαι.
Ὡς επαγοντες ἐπῆσαν.—Od. τ. 445.
SYN. Εἰσαγω, εἰσφέρω, ἐκείσφω, ἐπιφέρω,
προσφέρω, κατέπαγω, ἐπιτίθημι, προσαιρέομαι,
παραπύμπω.—ἐποκέλλω, ἐξοκέλλω, προσέαλ-
λω, πυκνῶ.—ἐπισπέρχω, παραπύθω, ἐφελκνῶ,
ἐπαιέω.—ἐφελκομαι.
Επαγωγός.
—Μανίας επαγωγὸν ὁμοκλῶν. Aesc. Fr.
SYN. Ἀγωγός, προσπομπός, ἐπιβυλός, ἀνα-
γωγός, καταγωγεύς.
Επαδῶ, Επαείδω.
—Γραίας δόμον, αἷτις ἐπᾶδεν. Theoc. 2. 91.
—Ἐπνεῖσαν δὲ λοχίην
Μιστῶν ὀρνίθες, ἀειδοτάτοι πετιτῶν. Cal. 4.
2; 2.
SYN. Προσαδῶ, παταδῶ, ἀνταδῶ, κατε-
παδῶ, καταείδω,—παραγγέλλω, γοητεύω, φαρ-
μακίζομαι.
Επαιέω.
—Ἀμαξῶν επαίεον. Il. η. 426.
—Κρατεῦταων επαίεας Il. ι. 214.
SYN. Ἀπαίρω, ἐξαιέω, επαίρω, ἐπιτίθημι,
σηκῶ, επαγῶ, ἀνακυφίζω.
Επαίξω.
—Θεὸς δ' ἐπὶ ἐργὸν αἰξῶ. Od. ξ. 65.
SYN. Αἰξῶ, αὖξω, επαύξω, παύξω,
Επαθλον.
Καὶ σκηπ' επαθλα τῆσδε λαμβάνει χθόνες.
Eur. Ph. 52.
SYN. Νικητηρίον, αθλον.
Επαίζω.
Αἰαζῶ τον Ἀδωνιν' επαίζουσιν Εἰσῆτες. Bion.
1. 6.
SYN. Εποίμωζω, ἐπιδάκρυω, ἐπολολίζω.
Επαιγίζω.
Λαβρον επαίγισοντα δὲ ἀβήρος.—Od. o. 293.
SYN. Επαίσσω, ἐπικαταπνέω, μεγα, σφο-
δρῶς, πνέω.—ἐπικαταγάζω, ἀποκτιπῶ.
Επαίδεομαι.
Οὐ παίδευσθαι μοι γὰρ
Προσπέσειν τὸν σὸν γόνυ. Eur. I. A. 900.
Σὺ δ' ἐκ παιδ' ἄ τῶνδε χάρις αἰ φρονέεις. Soph.
An. 516.
SYN. Αἰδέομαι, ἐπαισχυνομαι, ἐντρέπομαι,
φοβέομαι.
Επαισεις.

Επαινεσις.

Αργεῖ' ονοῖδῃ, καὶ Φρυγῶν ἐπαινέσεως. Eur. Tro. 418.

Επαινος. Vid Αἶνος.

Φίλων ἐπαινον μάλλον ἢ σαυτὲ λαγῶ. Sent.

Επαινῶ.

Ερδ'· ἀτὰρ ἔ τοι πάντες ἐπαινεομεν θεοὶ ἄλλοι.

Il. δ. 29.

SYN. Συνεπαινῶ, καταινῶ, συναινῶ—συνκατατίθηναι.—εὐφημιζῶ εὐφυνῶ, ἐπισημαινομαι. ἀποδεχομαι.—ἐπιδόκιμαζῶ. ἐγκωμιαζῶ. καυχασμαι.

Επαινός.

—Καὶ ἐπαινὴν Περσεφονειαν. Il. ι. 565.

SYN. Φοσερός.—διασημος, ἐπιδόξος, ἐνδοξος.

Επαίρω.

Επαίρει δὴ σὺ θυμάτα—Soph. El. 636.

—Επαίρων βλεφαρά—Ib. Oed. T. 1299.

Ἡδὴ καὶ πτερυγεσσιν ἐπαίρομαι—Theog. 1093.

SYN. Εἰεπαίρω, εἰαίρω, ὑπαίρω, διαίρω, αἰρῶ. ἐπαίρω, ὕψω. ἀνίσχω, ἀνακρίζω, ἀπὸρθεω. ἀναπείθω, ἐρεθίζω.

Επαισθάνομαι.

Ὅθ' ἔναι κδ' ἐν τῷτ' ἐπαισθάνῃ κακῶν. Soph. Aj. 553.

SYN. Αἰσθάνομαι, ἐπιγινώμι, ἐπισκῶ, ἐπαῖω.

Επαῖσσω.

Τρεῖς μὲν ἐπῆϊξαν, τρεῖς δὲ σχεδὸν ὀρμηθῆσαν. Il. ι. 817.

SYN. Καταῖσσω, σπαιῖσσω, εὐορμαῶ, σπ-βαλλῶ, ἐπιπείθω, ἐπερχομαι, ἐπισκνέπω. σπ-ορμαῶ, ἐπιφύρομαι, καταφύρομαι, ἐπίθω, ἐπιδι-ομαι. ἀποπλήττω.

Επαισχωμαι.

—Οὐδ' ἐπαισχυεσθε, γῆς

Οὐτὼ ποσειδῆς—Soph. Oed. T. 647.

SYN. Αἰσχωμαι, ἐπαιδύομαι.

Επαίτω. Επαίτεομαι.

Ἄλλος ἐπαίτε τον καθ' ἡμέραν βίον. Ib. C. 1429.

—Οὐ γὰρ ὅς

Ἐν δυσμένει γ' ἔσ' ἐπαίτεται τόδε. Ib. El. 1130.

SYN. Αἰαίτω, προαίτω, αἰτῶ, αἰτιζῶ, ἐρανίζω.

Επαυτίζομαι. Vid. Αἴτιαομαι.

—Ὡν ἐπαυτίζεμε δρῶν. Ib. Oed. T. 657.

Επαύτιος.

Οὐτὶ μοι ὕμμες ὑπαύτιος ἀλλ' Ἀγαμέμνων. Il. α. 335.

SYN. Υπαύτιος, ὑπευθῶς, ὑποδίκιος, ἐπι-φογός, ἐπιμεμῆς, ἐπιμεμῆτος, αἰτίος.

Επαῖω.

Τὴν βαρβαρὸν γὰρ γλῶσσαν ἐκ ἐπαῖω. Soph. Aj. 1280.

SYN. Αἰῶ, ἐπαισθάνομαι, ἐπιπλῶ, ἐπακνῶ, ακνῶ, ἀντιλαμβάνομαι.

Επακολουθεῖν.

Ἀρεῖσι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅς τις ἐπακολουθεῖ; Ar. Ecc. 477.

SYN. Ἀκαλυθεῖν, ἐξακολουθεῖν, συνακολουθεῖν, ἔπομαι, συνεπομαι, μετερχομαι.

Επακνῶ.

Ἡλιος δ' ὅς παρτ' εὐροῖς καὶ παρτ' ἐπακνῆς. Il. γ. 277.

Καὶ νῦ Δίκης ἐπακνῆς—Hes. ε. 273.

SYN. Εἰσακνῶ, κατακνῶ, ἐξακνῶ, ὑπακνῶ, ἐπαῖω.

Επακνός.

—Ἀγορῆς ἐπακνὸν ἔστω. Ib. 29.

SYN. Επακνός, ακνός, ὑπακνός, ἀπροκτός.

Επακρίζω.

Ἐπεί δὲ πολλὰν αἵματων ἐπακρίστω. Aesc. Ch. 932.

SYN. Εἰξανῶ, ἐπ' ἀκρὸν ἐρχομαι.

Επακτῆρ.

Ἀρδεις ἐπακτῆρες,—Il. ρ. 135.

SYN. Κυνηγός, κυνηγετής.

Αἶθων ἐπακτῆρ καυχῶν ἀγριωματι. Lyc.

Επακτίος.

Ἐνθα δ' ἐπακτίον οἶκον Ἀγνοριδῆς ἔχε Φινίης. Ar. 2. 178.

SYN. Παρεκτίος, παραβαλαστικός. Δαυδάος αἰγυαλῶδης.

Επακτός.

Στρατὸν λαβὼν ἐπακτόν,—Soph. Tr. 263.

—Πλῆτος ὁ λαχὼν πομένε ἐπακτόν.

Ἀλλοτριον δ' ἴσας ὀντι συγρωτάτος. Pind. Ol. 10.

SYN. Συμμαχικός, σποσιπτος, ἀλλοτριος, κηλίδιος, αὐθαιρέτος, ξένος, εἰσαγωγίμος.

Επαλαομαι.

Ὅστις δὴ μαλα πολλὰ παθῇ καὶ πῶλλ' ἐπαλῆθῃ. Od. ο. 400.

SYN. Ἀλαομαι, ἀπαλαομαι, ἀποσλαομαι, περιφύρομαι.

Επαλασῶ. Vid. Αλασῶ.

Τὸν δ' ἐπαλασάσσα προσπύδα Πάλλας Ἀθήνη. Ib. α. 252.

Επαλείφω.

—Ἐπὶ δ' κατ' ἀλοιφαί ἱταίρων. Ib. μ. 47.

SYN. Καταλείφω, περιλείφω, ἐναλείφω, προσ-αλείφω, αλείφω, ἐπιχρῶ.—γυμνάζω.

Επαλέξω.

Τῷ δ' ἐπαλέξῃσων Σῆκος κίεν—Il. λ. 428.

SYN. Ἐπικρίω, βοήθω, ἀλέξω, ἐπαμύρω.

Επαλετρεύω.

—Ἰάονες ἐμπέδον αἰδῷ

Πανδημοῖο μύλης σιλανὺς ἐπαλετρεύουσιν. Ar. v. 1077.

SYN.

Ε Π

- SYN.** Αλω, αληθω, αλιτρευω.
Επαλινδύω.
 Ἰννα γὰρ νυχθισιν ἐπαλινδύητ' ἀνεμοῖσι
 Κινυμένης ἀμαυῖς.—*Ap.* 4. 1463.
SYN. Εγαλινδύω, ἐκαλυπτῶ.
Επαλκίς.
 Όταν δ' αὐτ' ἐπαλκίς θρασεία—*Aesc.* Ch. 413.
 (ἐπαλκίς. P.)
SYN. Μεγαλαλκίς, παναλκίς. ισχυροποιός.
Επαλλασσω.
 Πῶς γὰρ ἐπαλλαξάκτες, ἐπ' αμφοτεροῖς τανυσ-
 σαν. *Il.* v. 359.
SYN. Παραλλατῶ, ἐναλλατῶ, ὠπallaτῶ.
 ἐπιπλεῖν κατὰ πηληπλήρη. ἐπιλεγῶ.
Επαλξίς.
 —Καὶ ἐρεπον ἐπαλξίς. *Il.* μ. 258.
SYN. Προμαχών (τῷ τειχεῖ) πῆρεμα.
 ἔλας
ΕΡΙΤΗ. Καλῶ, χρυσία.
Επαλπιος.
 —Οὐτε νοσος ὁμῶς
 Επαλπιος ἐν Πυθιδίδι κριθῶ. *Pind.* P. 8.
SYN. Επιτερήτης, ἡδύς.
Επαμαξέω.
 Καὶ χερσὶ ἀεράξ, καὶ ἐπ' ἐμαξέωμιν
 Τροχούσιν.—*Soph.* An. 257.
SYN. Καθαμαξέω.
Επαμαρμαι.
 —Ἀραρ δ' ἐνὶν ἐπαμρματο χερσὶ φίλησιν. *Od.*
 ε. 482.
SYN. Επισπασ, ἐπισαρεύω, ἐπιβάλλω. ἀνα-
 κινῶ.
Επαμπατῖρ.
 Σαρκῶν ἐπαμπατῖρας ἀφρίας ὄνατος. *Aesch.*
 Ch. 278.
SYN. Ἐπιπατῖς, ἀναπατῖς.
Επαμοιβόμαι.
 Τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμοιβόμεν.—*Il.* ζ. 230.
 —Νίκη δ' ἐπαμοιβέται ἀνδράς. *Ib.* 339.
SYN. Διαμοιβόμαι, παραμοιβόμαι, ἀμοιβό-
 μαι, κατallaσσω, ἀνταλλασσεμμαι, ἀντιδι-
 δομι.—ὡς ἀμοιβῆς παραγιγνομαι.
Επαμμένω. *Vid.* Επαναμμένω.
Επαμοιβάδης.
 —Ὡς ἀρα πυνυῖ
 Ἀλλήλοισιν ὅσων ἐπαμοιβάδης.—*Od.* ε. 481.
SYN. Επαμοιβάδην, ἐπαμοιβάδης, ἐπαλλαξ,
 ἐπαλλαγδην, πολυπλοῦς.
Επαμοιβίος. Επαμοιβός. *Vid.* Επαμοιβός.
 —Επαμοιβία ἐργα
 Ὅσων ἀνθρώποις.—*Hom.* M. 513.
 Ἀλλω δ' ἐμπέδον ἄλλος ὅσως ἐπαμοιβός ἀρρεν.
Ap. 2. 1077.

Ε Π

- SYN.** Αμοιβος, ἐπαλληλος, ἀμοιβαῖος. ἐπ-
 ἡλλαγμενος
Επαμνηνυμι, pro Επαναμνηνυμι.
 Δερατ' ἐπαμνηξασθαι.—*Od.* π. 317.
SYN. Αναμνηνυμι, διαμνηνυμι, ἐμνηνυμι,
 συμνηνυμι, συναπῶ.
Επαμνύω.
 —Εσθλαί ται τῶν γ' ἐπαμνύτορες—*Od.* π. 263.
SYN. Ἀμνύω, ἀλεξήτηρ.
Επαμυνω.
 Προρρῶν νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπαμυναι.
Il. ξ. 357.
SYN. Προσαμυνω, συναμυνω, αμυνω, ἐπαρ-
 κω. ἐπαλξέω, ἐπιδοθεῖω, ἐπαρῶ, προΐσται.
Επαμφορῶ, pro Επαναφορῶ.
 Μῆτι θεοῖς τῶν μοῖραν ἐπαμφορέτε. *Solon.*
 3. 2.
SYN. Μεταφορῶ, παραφορῶ, ἐπαναφορμαί,
 ἐπακομιζῶ. μεταγῶ, προσιθίμην, ἀπαγῆλλω,
 ἐπαλαμῶ.
Επᾶν, Επὴν *Vid.* Επεί.
 Γῆρας ἐπᾶν μὲν ἀπὸ πᾶς εὐχεται πρὶ δὲ ποτ'
 ἔλθῃ.
 Μιμφοίται, ἔτι δ' αἰ κρεῖσσον οφειλομενον. *Eph.*
 1. 2.
 —Ἐπὴν κεκαμῶ πολέμῳ. *Il.* α. 168.
Επαπαβαλλω, Επαπαβαλλομαι.
 Καὶ δοματῖα τάνδρεια. τάπτερ ἐκλεψάτε,
 Επαπαβαλλισθε.—*Ag.* Ecc. 276.
SYN. Περιολιζῶ, ἐπιβάλλω, περιβάλλω,
 ἀναβάλλω, ὑπερβάλλομαι, ὑπερτιθίμην, ἀνατι-
 θέμην.
Επαπαβοαω.
 —Θαμίν' ἐπαπαβοῶντες. *Ib.* Pl. 292.
SYN. Απαβοαω, ἐπιβοαω, παπαβοαω, ἐπι-
 ρογιζομαι.
Επαπαγκαζω.
 —Ἀλλ' ἐπαπαγκαζέειν
 Δίδος χαλινός πρὸς βίαν πρᾶσσειν τάδε. *Aesc.*
 P. 673.
SYN. Εξαναγκαζῶ, εἰσαναγκαζῶ, ἀναγ-
 καζῶ.
Επαπαγορεύω.
 Τῆδε μὲν τοι θ' ἡμέρα με-
 λισθ' ἐπαπαγορεύεται. *Ag.* Av. 1072.
EXR. Απαγορεύω, ἀνακηνύτῶ.
Επαπαδιπλαζω.
 Τῶν δ' εἰ τι σοὶ ψάλλον τε καὶ δυσσευρετον
 Επαπαδιπλαζεῖ, καὶ σαφῶς ἐκμασθᾶν. *Aesch.*
 P. 816
SYN. Απαδιπλω. ἀπαδιπλασιαζῶ, ἐπιδι-
 πλω, ἐπαπαφῶ. ἀγαλαμῶ.
 Ο ο ο ο Επανα-

Επαναίρειμαι.
—Κἀπαναίρεινται δ' ὄρου Soph. Oed. C. 437.
SYN. Επαίρω (κατ' ἀλλήλων,) εξαίρωμαι, επιλαμβάνω—αναίρειω.
Επαναίρομαι.
—Ἀλλ' ἐπαίρειν. Ag. Eq. 781.
SYN. Επεγείρομαι, ἐγείρομαι, ἐπανίσταμαι.
Επανακρῶ.
Τὸ δὲν ἐπανακρῆσαι πάλιν—Ib. Av. 649.
SYN. Ἀνακρῶ, ἐπανακαμπῶ, ὑποστρέφω, ἐπαναβαίνω.
Επαναμεινῶ.
Ἀλλ' ἐπαναμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον. Ib. N. 801.
Ἀλλὰ μὴ τῶρος τεκμήρον
Ὅ, τι μὲ ἐπαμμενὶ παθεῖν. Aesc. Pr. 606.
SYN. Ἀταμεινῶ, ἀπομεινῶ, ἐμμενῶ, ἐπιμεινῶ, περιμεινῶ, προσμεινῶ, παραμεινῶ. ἀποκείμαι.
Επαναπιδάω. Vid. **Επιπιδάω.**
—Εἴθ' ἔτος ἐπαναπιδάξ. Ag. N. 1378.
Επανασαδίσ.
—Κἀπανασαδίσαι θρόνον. Soph. An. 539.
SYN. Ἀνασάσις, ἐξανασάσις, ἐπιστάσις, ἐπανηγρέσις, διασάσις, ἐπαναστήσις.
Επαναφύσσω.
—Επαναφύσσει Περσικόν. Ag. Th. 1186.
SYN. Ἀναφύσσω, ἐμφύσσω, συμφύσσω, ἀναπτύσσω—αἰεῖδω.
Επαναχωρῶ. Vid. **Επανερχομαι.**
—Επαναχωρήσω πάλιν. Ib. Ecc. 28.
Επανεμῖ. Vid. **Επανερχομαι.**
Ἰαχὼν καναχὼν ἐπανεμῖν. Soph. Tr. 652.
Επανερόμαι, Επανειρομαι.
Τάδε σ' ἐπανειρομαι. Aesc. P. 977.
SYN. Ἀνερόμαι, ἀνειρομαι, ἀνερῶται, ἀναγνώριζω.
Επαπέρχομαι.
—Ἡ Πύρρος ἀπὸ Τροίας ἐπαπέρθεον. Theoc. 15. 140.
—Επαπέρχομενοι δὲ θάλασσαν,
καὶ μὲ λιθῶς ὀλιστεύουσιν—Sibyl. l. 7.
SYN. Ἀνέρχομαι, ἀπέρχομαι, ἐπαναχωρεῖω, ἐπαναστρέφω, ἐπαναβαίνω, ἐπανακαμπῶ, ἐπανεμῖ, ἐπαπύκω, ἐπαπύχομαι, διερχομαι.—ἀναπύσσω.—οἱ ἐπιστομῖνοι.
Επανθῶ, Επανθίσσω.
—Πολλὰς δὲ καὶ ὡς ῥοδὰ κισσὸς ἐπανθῆ. Theoc. 5. 131.
—Οὐδὲ περ ὅσον ἐπανθίσκοντας ἰκλῆς Ἀντιλλῶν—Apoll. 3. 519.
SYN. Εξανθῶ, ἀπανθῶ.—ἀπολαμπῶ.—βλάττω.

Επανθρακίς.
Ἡνὶ ἐπανθρακίδες ὡς παρακείμεναι. Ag. Av. 670.
EXR. Λεπτοὶ ἰχθύες σπτοί.
Επανίστημι, Επανίσταμαι.
Οἱ δ' ἐπανέστησαν—Il. G. 85.
—Ἀλλ' ἐπείγω. Ag. Pl. 539.
Επανίσταμαι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀργαῖς. Ib. Av. 1583.
SYN. Ἀνίστημι, ἐξάνιστημι.—ἀνίσταμαι, ἐξάνισταμαι, προσάνισταμαι, διανίσταμαι, ὑπανίσταμαι.
Επανορθῶ.
—Επανορθώσαιμιν ἂν ἡμᾶς. Ag. L. 528.
SYN. Επανορθῶμαι, ἀνορθῶ, κατορθῶ, ἐξορθῶ.
Επανοταγῶ.
Τῷ δ' ἐπανοταγῶν, —Od. χ. 467.
SYN. Εκταγῶ, ἐνταγῶ, κατ' ἐταγῶ, προσταγῶ, ἀναταγῶ, ἐκταγῶ.
Επανοτελλῶ, προ Επανοτελλῶ.
Οἷα τὲ λευκοπαρὸς ἐπανοτελλῶσα σελήνη. Mul. 57.
—Ποδὶς ἰχθὺς ἐπανοτελλῶν. Eur. Ph. 105.
SYN. Ἀνατελλῶ, ὑπερτελλῶ, ἐξαναδύομαι, ἐξάνισκω—ἐπαναγῶ, ἀναδίσκω, ἀναφύω.
Επαντία.
Οἱ τότε ἐπαντία σῶθ' Ἱάονες ἀβροὶ οἶον. Hom. Ap. 152. (al. Ὅς τότε ἀπαντίαςαι, ὅτ' Ἰάονες.)
Επανω Vid. **Εξάνω**
—Οὐδὲ ποτὶ σφιν Νίκη ἐπρωσθή—Hes. a. 311.
Επανωθῶ. Vid. **Πεισανδρῶς.**
Επαξίος.
Ἀτρεΐδης ἱεροῖαν ἐπαξίαν εὖρατο Κυπρίης. Mul. 60.
SYN. Ἀξίος, ἀξιοπρεπής, ἀρμοδός.
Επαξίως.
Επαξίως γὰρ φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
Πρὸς τῷ θανόντι τήνδ' ἐθεσθ' ἐπιστροφὴν. Soph. Oed. T. 133.
SYN. Ἀξίως, καταξίως, ἐνδίκως, κατ' ἀξίαν.
Επαξίω.
καὶ φίλος ἐπαξίῳ
Δικαίαν χάριν παρασχῶν παθῶν. Ib. C. 1567.
Επαξίῳ σε δαίμονι οὐτ' ἐξεδύνας. Ib. El. 660.
SYN. Ἀξίω, ἐπιζητῶ, παρακαλῶ.
Επαξιοῖος.
Θαλάσας ἐν πυρὶ πρῶτον ἐπαξιοῖον κυκλὰ διέρρη. Theoc. 25. 249.
Επαοιδῆ.
—Επαοιδῶ δ' αἶμα κελαιγόν.
Ερχέσθην—Od. τ. 457.

SYN.

Β Π

- SYN. Επώδῃ, ἐπᾶσμα, γοητεία, γοητευμα, φαρμακία, τερθρεία.
 EPITH. Μαλακί.
 Επασιδός.
 Οὐ μαυτοῖς, κ φαρμακίας, κ μὴν στασιδός. Sib. 1. 3.
 SYN. Επώδῃ, γοῆς, φαρμακός, τερθρεύς.
 Επατεῖλω.
 —Τὴν πρῶτον ἐπηπείλω Ἀχιλλῆϊ. II. α. 319.
 SYN. Απειλῶ, καταπειλῶ, διαπειλῶ, ἐμ-
 βριμασμαι, κατομνυμι.
 Επαποδύομαι.
 Ἀλλ' ἐπαποδύομαι ἄνθρωποι τετὰ τῷ πρᾶγ-
 ματι. Αἴ. L. 616.
 SYN. Εὐχολογίζω, εὐχαριῶ, ἐφισαμαι, παρα-
 σκευάζω (ἐαυτὸν).
 Επαπορέω.
 Δαλαιοι, ὧς ἐς πολλὰ γ' ἐπαπορέω εἶχω. Soph. Tr. 1259.
 SYN. Απορέω, απορεῖμαι, διαπορέω, διαπορεῖ-
 μαι, ἐξαπορέω.
 Επαπύω, Επηπύω.
 Λαοὶ δ' ἀμφοτέρωσιν ἐπαπύου. —II. ε. 502.
 SYN. Επεργάζω, ἐπαύτω, βόσσω, ἐπιβόσσω.
 Επαρά. Vid. Αρά.
 —Θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς. II. ι. 456.
 Επαράσιμος.
 Σπέρματα μὴ κλεπτήν ἐπαράσιμος, ὅς τις ἀρῶ-
 ται Phocyl. 16.
 SYN. Απαράτος, ἐπαράτος, καταράτος,
 ἐπικαταράτος, ἀράσιμος, ἀπεικτός.
 Επαργεῖν.
 Αἰδώς γὰρ ἐν λεχθεσὶν κκ ἐπαργεῖν
 Λογὸς τίθησιν—Aesc. Ch. 663. (νὺν ἐπ—P.)
 SYN. Σκοτεινός, —ασυμνος, οὐκ οὐνοπός, τυ-
 φλός.
 Επαρδύω.
 —Επαρδύσει δὲ βροτοῖσι: Sibyl. 1. 5.
 SYN. Διαρδύω, ἐπαρδύω, καταρδύω, προσαρ-
 δύω, ἀρδύω.
 Επαρηγῶ.
 Μητρὸς ὡς, Οδυσεὺς παρίσεται, καὶ ἐπαρηγῶ.
 II. ι. 783.
 SYN. Επαλεξίω, ἐπαμυνῶ, συναργῶ, ἀρηγῶ.
 Επαρηγῶ. Vid. Επαρωγός.
 —Πολλοὶ δ' ἐπαρηγοῦντες ἄλλοι. Αἴ. 1. 1039.
 Επαρῖστρα, Adv.
 —Επαρῖστ' ὕτως ἀμπεχίη: Αἴ. Av. 1566.
 Επαρῖστ' ἱμαθὺς, ὧ πονηρὸν, γραμματα. Athen. 1. 3. c. 23.
 SYN. Επαρῖστως, ἐπακτός, εὐνοῦμος.
 Επαρκία, Επαρκισίς.
 Καὶ δὴ τίς ἡμᾶς εἰς ἐπαρκίαν καλεῖς: Eur. Hec. 757.

Ε Π

- Καὶ γινέσθαι ἐπαρκέειν. Soph. Oed. C. 460.
 SYN. Βοηθεία, ἐπισκοπή, ἐπικυρία, ἀμυνή,
 ἀλκαρ, ἀρωγὴ, πορισμός.
 Επαρκέω.
 —Οὐδ' ἄ τι οἱ τογ' ἐπαρκέει λυγρὸν ὀλεθρον. II. ε. 873.
 Οὐτὲ τι Τηλεμαχος τόγ' ἐπαρκέει. —Od. ε. 568.
 Φίλοις ἐπαρκέειν—Eur. Hec. 984.
 SYN. Απαργῶ, ἀπειλῶ, ἐπαμυνῶ ὑπηρε-
 τῶ, διαρκέω, ἐξαρκεῖν, παρῖχω, πορίζω, ἐκ-
 πορίζω, ὑποτιθῆμι, ὑπεργίω.
 Επαρκύντας. Vid. Εξαρκύντας.
 Οὐ ζῶι κακῶς μὲν, οἷδ' ἐπαρκύντας δέ μοι.
 Soph. El. 356.
 Επαρμα.
 Ἀν χρυσοφορῆς, τῷτο τυχεῖς ἐπὶ ἐπαρμα. Sent.
 SYN. Επαρσίς, ἀρσίς, ἐξαρμα, ἐξαρσίς, δι-
 αρμα, αἰωρημα, αὐθαδέα, ὑπερφανία.
 Επαρρος.
 Βαλομένη κ' ἐπαρρος ἐὼν ζητεῖται ἀλλῶ. Od. λ. 488.
 SYN. Αἰροτής, κηρύς, θῆς, ἐπιγίος.
 Επαρτής.
 —Καὶ ἐπαρτεῖς ἐσὶν ἱταῖροι. Od. θ. 151.
 SYN. Ετοίμος, ἐπηρής, εὐτρεπής, προχερρὸς,
 ἐξηρτισμένος.
 Επαρτίζω.
 Ἀλλ' αὐτὸς ἀγορεύθην ἐπαρτίζοντο νείεσθαι
 Σπερχόμενοι—Αἴ. 1. 877.
 SYN. Διαχωρίζω. —ἀπαρτίζω, ἐξαρτίζω,
 καταρτίζω.
 Επαρτυ.
 Αὐτὴν ἐπηρτυε πῶμα—Od. θ. 441.
 SYN. Απαρτυῶ, ἐξαρτυῶ, καταρτυῶ, συν-
 αρτυῶ, αρτυῶ, αρτυνῶ, ἀρμῶζω, φαρμῶζω, ἀρῶ,
 ἐπαρῶ.
 Επαρχομαι.
 —Επαρξάμενοι διπαέουσιν. II. α. 477.
 SYN. Απαρχομαι, ἐξαρχομαι, ἐναρχομαι,
 καταρχομαι, ἀρχομαι, ἐνισαμαι, ἐπιβάλλο-
 μαι.
 Επαρῶ.
 —Πυκινὰς δὲ θυρὰς σαθμοῖσιν ἐπῆρσεν. II. ζ. 337.
 —Μία δὲ κληῖς ἐπαρῆρι. II. μ. 456.
 Οπλα δ' ἐπαρμένα πάντα τῷ ἐγκάθεο οἰκῶ.
 Hec. ε. 625.
 SYN. Αρῶ, ἀρμῶζω, φαρμῶζω, ἐναρμῶζω.
 Επαρωγῇ.
 —Ἀτὰρ μετεπειτὰ γ' ἀριστὸν ἐπαρωγῇ. Αἴ. 1. 302.
 SYN. Αρωγῇ, ἐλκνημός.
 Επαρωγός

Ε Π

- Επαγωγός.**
 Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαγωγός.—Od. λ. 497.
 S Y N. Αρωγός. ἀλεξήτηρ, βοηθός, επικυρός, ἐπαγγών.
Επασκίω.
 —Επασκίω κλυταῖς Ἡρώα τιμαῖς. Pind. N. 9.
 —Ἐπνέσκειται δὲ οἱ αὐλή
 Τοίχῳ καὶ θρίγγοισι—Od. ρ. 266.
 S Y N. Διασκίω, ἐξασκίω, κατασκίω, δια-
 κοσμέω, κατακοσμέω.—εἰσεμαί, ἀγνέω.
Επασσύτερος.
 —Οἱ δὲ νῦ λαοὶ Θῆσῶν ἐπασσύτεροι—Il. α.
 383.
 S Y N. Συνεχής, πυκνός, ἐπαλληλος,—νήτος.
 ἀμνητός.
Επασσυτεροτέρειος.
 Ἐπασσυτεροτέρειά τὰ χερὸς ορεγμάτα. Aesch.
 Cn. 424.
 E X P. Ἀλλεπαλληλὸν κῆρυγες ποιεῖντα.
Επαυλιον.
 —Ξυλὸν γὰρ ἐπαυλιον ἐσκεν ἅπασιν. Call. Suid.
 S Y N. Αὐλιον, ἐπαυλιον, ἐναυλος, ἐπαυλος,
 καλυβή. μανδρά, κλισίον.
 E P I T H. Ἀβληχίς, ἀμυκητόν.
Επαυλιός.
 Τίς ἐπαυλειοῖσι θυγαῖς θάσσει; Ag. V. 1473.
Επαυλὶς, Επαυλος.
 Δήμῳ ἀπορρυμένοι λαοὶ παρῆσαν ἐπαυλῆς. Ag.
 1. 800.
 —Εἰσόκε πάντας ἐνπλητῶσιν ἐπαυλῆς. Od. ϕ.
 358.
 S Y N. Αὐλή, ἐπαυλιον, ἐναυλος, καλυβή,
 κλισία, οἰκίον, μονή, μανδρά, γεγῆ, ἐπαυλισ-
 μα ἔδρα.
Επαυρίω, Επαυρίσκω, Επαυρίσκομαι, Επαυρομαι.
 —Παρος χρέα λευκὸν ἐπαυρίειν. Il. κ. 572.
 —Ἴνα πάντες ἐπαυρώνται βασιλῆος. Il. α.
 410.
 —Τὸ δὲ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἀνθρώποι. Il.
 ν. 733.
 —Μὴ περὶ κακὸν καὶ μέζον ἐπαυρίης. Od. σ.
 106.
 Πολλάκι καὶ συμπασα πόλις κακῷ ἀνδρὸς ἐπ-
 αυρίει. Hes. ε. 238.
 S Y N. Επαυρίζω, ἐπαυρίσκομαι, ἐπιθίγω—επο-
 λαυνῶ, ἐπαπολαυνῶ, ἀπολαμβάνω, ἐπιτυγχάνω,
 ἐπιφάνω, ἐπιτελεῖω—δικὰς διδῶμι.
Επαύτιω.
 —Ἐπνύτῃσθε δὲ λάβετε. Cal. 2. 102.
 —Βεβρυκὲς δ' ἐπαύτιον.—Theoc. 22. 91.
 S Y N. Ἀναῦω, ἀνακραζῶ, ἐπιβόω, ἐπαύτω,
 ἐπαῦω, ἐπιβώσσω.

Β Π

- Επαυχένος.**
 Φέρειν δ' ἐλατρώς
 Επαυχέινον λαβόντα
 Ζυγόν. ἀρηγεί.—Pind. P. 2.
 S Y N. Ἰπαυχένος, παρπαυχένος, περιπαυχένος.
Επαυχέω.
 Ως καὶ ἐπαυχῶ τῷδε τῆς φήμης ἄπο. Soph.
 El. 65.
 Οὐς Μῆδοι καθέλοντες ἐπαυχάσσοι θρασυοισιν.
 Sibyl. 1. 4.
 Επαυχίστας δὲ τοῖσι τοῖς λόγους. Ag. Av. 627.
 S Y N. Εἰπαυχέω, ὑπεραυχέω, αὐχέω. μέγα
 φρονέω. θάρσυνω ἐπαυχάμαι.
Επαῦω. Vid. Επαύτιω.
 Καὶ ἀπὸ τῆς τῷδε μοι τρεῖς ἐπαύσον, ὦ φίλε καί-
 σαι. Theoc. 23. 44.
Επαφαινω.
 Ὡς ἐπαφαινω.
 Παναθηναίοισι γελῶν.—Ag. R. 1121.
 S Y N. Επὶ ἐπαφῶν, ἀφαινώ.
Επαφῶ, Επαφάσσομαι. Vid. Επαφός.
 Ἐν δ' ἦν Ζεὺς ἐπαφόμενος πρῶτα χερὶ θύειν
 Πορτίος ἀναλῆς.—Mosc. 2. 50.
 S Y N. Ἀμφαφῶ, ἐπαφάσσομαι, ἐπιφάνω.
Επαφῆ.
 Τὴς οἰστρονὸν βοδὴ ἐξ ἐπαφῆς. Aesch. Supp. 18.
 S Y N. Ἀφῆς, συναφῆς, συναφή, ψαλαφῆμα,
 ψαλαφῆσι, προσαφή.
Επαφός.
 Ἐπαφῶ δὲ σὶ Ζεὺς τίθησιν ἐμρῶνα,
 Επαφῶν ἀπαρθεῖ χερὶ, καὶ δύνω μόνον
 Επαυμὸν δὲ τῶν Διὸς γυννημάτων
 Τεξέας κελαινὸν Επαφόν.—Aesch. Pr. 850.
Επαφρίζω.
 Ἀλλ' ὅταν ἀχρηστὴ πόλις βόλλῃ, ἢ τε θάλασσα
 Κυρτὸν ἐπαφρίζῃ. τὰ τε κυμάτα πάντα μέμνηται
 Ἐς χθονά παρ' αἰνῶν καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἄλα
 ρεύων. Mosc. 5.
 S Y N. Ἀφρίζω, ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.
Επαφῶ, Επαφύσσω.
 —Ἐπειτα δὲ θέρμην ἐπνύσσειν—Od. τ. 388.
 S Y N. Διαφύσσω, ἀφῶ, ἀπνύσσω.
Επαχθός.
 —Καὶ ἡμῶν ἐπαχθῶν. Ag. R. 971.
 S Y N. Βαρὺς, ἀλγυνός, ἀσθής, ἐπιφθονός,
 ἐπιτορός, ἀλγής.
Επιγέλαω.
 —Ταῖς θανάσι τοι
 Φιλῶσι πάντες κέκλεταις ἐπιγέλας. Soph. Aj.
 1008.
 S Y N. Διαγέλαω, ἐγέλαω, καταγέλαω,
 προσκαταγέλαω, ἐπιγέλαω.

Επιγέλας:

Ε. Π

Ε. Π

Επιγίρω.

Μετὰ τὴν δ' επιγίρω—Od. χ. 431.

SYN. Απειγίρω, διεγίρω, εξεγίρω, σγίρω, ανακίρω.

Επιγκασιώ.

Εχέ νυν επιγκασιώ λαδὼν ταδί. Ar. Eq. 491.

SYN. Επικασιῶν, εγκασιῶ, αλακασιῶ.

Επιγκαυχαζώ.

Επιγκαυχαζὼν τὴ δειδωμένος μορῇ. Lyc. 285.

SYN. Εγκαυχαζώ, επικαυχαζώ, επιγαλαῶ.

Επιγυλευσά. Vid. Εγκυλευσά.

Αλλ' ὡς επιγυλευσά.—Eur. Cyc. 524.

Επιγκολασιῶ.

—Τὰς δ' ὁ λυμῶν

Επιγκολασιῶν ἀπεινακτος αἰνεσθ. Lyc. 782.

SYN. Εγκολασιῶ, εγγλυφῶ, εγχχαρσιῶ, εγκοσιῶ.

Επιγρομαι. Vid. Εγρομαι.

—Καὶ επιγροῖτο πρῶτα. Theoc. 24. 34.

Επιγχιῶ.

—Εὐδ' ἐπ' επιγχιῶν

Αλλ' ἐπ' ἀλλῇ—Eur. Cyc. 422.

SYN. Επιγχιῶ, επιχίῶ, εγχιῶ.

Επι, Επειν, Επειδῶν. Επειδῶν. Vid. Επεί.

Οἱ δ' ἐπεί ἐν ημερῶν.—Il. α. 57.

—Επεί χ' ἔσμεν πολεμιοί Il. τ. 402.

—Επειὶ πολὺ φερτερον ἔως. Il. δ. 307.

—Επειδὴ πρῶτον ἐσκήνται λόχον ἀνδρῶν Il. ν. 285.

—Επειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ἐρεσσι λαλοῖσιν. Il. α. 156.

SYN. Επ' ἀν, ἐπεί ἀν, ὀπνίκα, ὅτε, ὅτι, ἐπειδὴ περ, ὅταν, ὁπόταν, ἐπεί περ.

Επιγίγεις.

Τίς Ἀγαλλῆος μεγαθυμῆς, δῖος Επειγίδος

ὅς ῥ' ἐν Βιδεῖν εὐαίονα μνηστῆρας. Il. π. 571.

Επιγῶ, Επειγομαι.

—Ἀναγκαῖη γὰρ επιγίγεις. Il. ζ. 85.

—Μὴ τις πρὶν ἐπειγισθῆναι οἶκόν δ' ἐνέσθαι. Il. ζ. 354.

SYN. Καταπῆγῶ, καταγῶ, καθέλκῶ, καβα-

σπερχῶ, ἐπισπερχῶ, δῖωκῶ, δῖωθῶ, ελαυνῶ, καταπονεῶ, βαρεῶ, σπιδάζῶ, σπυδῶ, σπεν-

δομαί, ἐπισπυδῶ, ἐπιθίζῶ, αἰαῶ.

Επιδῶ.

—Ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα ποντοῖν. Il. δ. 143.

Επείδεις, ὦ ματαῖα, τὴν δ' ὕβρις Soph. Tr. 904.

SYN. Προσιδῶ, κατιδῶ, εροῶ, δεομαι.

Επεικαζώ.

—Ὡς ἐπεικασαι. Soph. Oed. C. 149.

—Ὡς ἐπεικαζέιν ἐμὴ Ib. Tr. 1236.

—Επεικαζὼν κυρῶ. Ib. El. 665.

SYN. Επεικάζῶ, τεκμαῖρον ποιῶμαι.

Επεικελος.

—Επεικελος ἀθανάτοισιν. Od. ε. 413.

SYN. Επεικελος, αλλήκελος, εἰκῆος.

Επεικτής.

—Τοῖς ἐπεικταῖς ἀγέλοις, Suid.

EXR. Ο κατεπειγόν.

Επειμι.

Αλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρον ἀγρον ἐπειμι.

Od. δ. 359.

—Πρὶν μὲν καὶ γῆρας ἐπεισιν. Il. α. 29.

SYN. Επειρχομαι, καταλαμβάνω.

Επειμι.

Μηκέτ' ἐπειτ' Ὀδυσσῆϊ κάρη μοῖροισιν ἐπειμι. Il. ζ. 259.

Λεσίοτατη δ' ἐπὶν εἰνὸς βοῆς.—Il. ν. 276.

SYN. Επειγινεμαι, ἐπικῆνῶ, ἐπικεμαι.

Επειοι.

Ταῦθ' ὑπερφανεόντες Επειοὶ χαλκοχίτωνες.

Ἡμῖας ὑβρίζοντες, ἀτασθαλὰ μηχανοῦντο. Il. λ. 694.

ΕΡΙΤΗ. Μεγαθυμοί, ἀρχαῖοι, παλαιοί.

Επειος.

—Ἀρῆς πῦρ τε μέγας τε

Εἰδὸς πυγμαχικῆς, ὡς Πανοπῆος Επειός. Il. δ. 665.

ΕΡΙΤΗ. Αεινήριος, εἰμῆλιος, ἀγλαομηνίς, δῖος.

Επειπῶν.

—Πᾶς τις ἐπειπῶν

Ψόγον ἀλλοτρίοις εὐκυντοῖς. Aesch-Supp. 979.

SYN. Προσπειπῶν, προσπειπῶν, ἐπαιπῶν.—

ἐπιβαλλῶ

Επεισαγμα. (αἱ Επεισαγμα.)

Δεινὸν δὲ τέπεισαγμα τὸ νοσηματος. Soph. P. 767.

SYN. Επεισοδος, προσδίκη, ἐπίδοσις.

Επεισακτος.

—Οὐδ' ἐπεισακτος γένος. Eur. I. 590.

SYN. Επειταγωγίμος, εισαγωγίμος, ἐπεισο-

δῖος, ἐπεισοδιώδης, ἐκωτικὸς, ἐπικτήτος, ἐπὶ-

λειστικὸς ἐπὶκλητος, ἐπὶρρυτος, προεγγραπῆτος, παρעγγραπῆτος ἀλλοτρίος.

Επεισοδιον.

—Καὶ οὐκὲς ἀνθος, ἐπεισοδία. Ep. I. 7.

EXR. Το εἰς φερομένον τῷ δράματι, ἐξ αὐτῆς ὑποθέσεως ὄν.—Τὸ ἐξαγωγίον ἀπὸ τοῦ πρᾶγμα.

Επεισοδος. Vid. Εισοδος.

—Τὴν αἰὲς ἐπεισοδῶν. Soph. Oed. C. 763.

Επεισπαιῶ. Vid. Εισπαιῶ.

Ἡμῖν γὰρ ἀγαθὸν σωθῆναι ἐκ τῆς οἰκίας.

Επεισπεταικιν ἐδὲν ἡδὲ κηκῆσιν. Ar. Pl. 805.

ΕΡΡΡ

Ε Π

- Επεισηδάω, Vid. Εσσηδάω, Επισηδάω.
 Εγώ δ' επεισηδάω γε τήν
 Βυλὴν βία κυκλώ. Ib. Eq. 362.
 Επεισφίρω, Επισφίρω. Vid. Εισφίρω.
 Χρεῖα δ' εἴ ποῖα τόνδ' επεισφίρεις λόγον. Ib. Th.
 1174.
 —Γοργυπὲς σφεις
 Επισφίρησε σπαργανοῖσι τοῖς ἰμοῖς. Eur. Herc.
 F. 1267.
 Επειτα, post. Ηπειτα.
 Πολλὰ δ' ἐπειτ' ἀπαυθεῖς κίων ἡδὺ ὁ γεραίος.
 Il. α. 35.
 Φραζέσθω δ' ἡπειτα κατὰ φρενα, καὶ κατὰ θυ-
 μόν. Il. ο. 163.
 Τον δ' ἡμείετ' ἐπεία ποδάρκης δῖος Οδυσσεύς.
 Il. α. 121.
 S Y N. Εἴτα, ἐπὶ δέ, μετὰ δέ, μετὰ ταῦτα,
 καθεξῆς, τέρτυθεν, τότε, τῆνίκα, ἐπεί τε, ἐπεί
 τοι.
 Επικεῖνα.
 —Τῆπεκεῖνα τῆσδε γῆς. Eur. Hipp. 1199.
 S Y N. Ὑπερεκεῖνα, ἀντικρυ, ἀπεναντι, αὐτόθι,
 ὑπεραν, περαν, παρεκί, ἀνωτέρω, ἐξωτέρω.
 Επικίπω. Vid. Εκκίπω.
 Επικίπῃ γαλακτός ἀμφοῖα—Eur. Cyc. 326.
 Επεκφυγῶ.
 Εἶβαν δ' εἰς Λυρνησσὸν ἐπεκφυγας.—Il. υ. 191.
 S Y N. Ὑποφυγῶ, ἀποφυγῶ, ἐκφυγῶ.
 Επιλαυνῶ.
 —Πολλῆς γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἐλασσάν. Il.
 ω. 421.
 S Y N. Επεκίλλω, ἐπιτίθηναι, ἐπαγῶ, ἐπι-
 πνῶ.
 Επιλίσσω, Επιλίσσομαι.
 Ἀφραδίῃς ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἰθὺς καὶ ἰθὺς.
 Il. ι. 320.
 S Y N. Ελίσσω, ἀναστρέφω, ἐπιτρέχω.
 Επιπλίζω. Επιπλομαι. Vid. Ελπίζω, Ελπομαι.
 —Ἡ σὸν οἰκιστὴν δέμον.
 Εὐκλήρην εὐνὴν προσέβαλόν, ἐπηλπίσα. Eur.
 Hipp. 1011.
 Ἡρὴ μὴ δὴ πάντας ἐμὸς ἐπιελπὶο μύθος
 Εἰδύσεν.—Il. α. 545.
 Επεμβαίνω.
 Οὐδὲ ἐπεμβεῖαός ὕψιφρέιος θάλαμον. Il. ι.
 578.
 —Σῆς ἐπεμβαίνων χθονός. Soph. Oed. C. 979.
 —Κατ' ἐμὲ τακομένης
 Μᾶλλον ἐπεμβάση Ib. El. 839.
 S Y N. Επισβαίνω, ἐμβάινω, ἐπισδβαίνω, ἀνα-
 βαίνω, ἐπιπλῖω, ἐπιπλομαι, ἐπακροτομῶ, ἐπι-
 θλίβω.

Ε Π

- Επεμβαλλῶ.
 —Προσθεν γὰρ ἐπεμβαλεῖ σῶμα πύλοιο. Hes. α.
 98.
 —Ἐπὶ δέ τῆσδε γῆς
 Σωτήρα σαυτὸν τῷ δ' ἐπεμβαλλεῖς λόγῳ. Soph.
 Oed. C. 476.
 S Y N. Εμβαλλῶ, παρὰ τὴν ἄλῃ.—ἐπελαυνῶ,
 ἐπαγῶ—ἐσιπλῖω.—ὑπισχνέομαι.
 Επεμβατῆς.
 Δεξιὸν γὰρ ἱπποκείρη
 Οὐκ εἴχης ἐπεμβατῆν. Anac. 60. 12.
 —Επεμβαταὶ ἰχθῆσι κωφοί. Oirh. H.
 —Ἀρμάταν τ' ἐπεμβατῆν. Eur. Supp. 585.
 S Y N. Εμβατῆς, ἐπιβατῆς, ἀμβατῆς, ἀναβα-
 τῆς, ἱπποβατῆς, ἐποχος, ἐποχόμενος, ἐπιστήτης,
 ἐπιστήτης.
 Επεμπιπλῖω.
 Τί δ' ἦτα ποιμναὶς τὴν δ' ἐπεμπιπλῖαι βασιγῇ;
 Soph. Aj. 42.
 S Y N. Επεμβαλλῶ, ἐρομῶ, ἐσιπλῖω, ἐμ-
 πλῖω, ἐπιπλῖω, ἐνομῶ.
 Επειδίδωμι. Vid. Επιδίδωμι.
 —Καὶ πεπλῶκότι
 Τρίτην ἐπειδίδωμι—Aesc. Ag. 1395.
 Επειδύκτω.
 —Ἐπὶ δ' ἐγδύκησαν Ἀθηναῖοι τε καὶ Ἡρῶ. Il. λ.
 45.
 S Y N. Επιδύκτω, ἐπιδύκτω, ἐπιδύκτω.
 Επειδύτης.
 —Ἀποκλυθεὶς τ' ἐπειδύτας. Soph. Fr.
 S Y N. Ἀμφισμα, χιτωνίσκος.
 Επειθροῖω. Vid. Ενθροῖω, Επὶπνῶ.
 —Επειθροῖς αὐτῷ. Soph. Tr. 934.
 Επειθροσκῶ. Vid. Ενθροσκῶ, Επὶθροσκῶ.
 Εποπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπειθροσκῶ. Ib. Oed.
 T. 477.
 Επειτῶν, Επειτῶμαι.
 Μὴ νῦν ἀνόμεν, ἀλλ' ἐπὶ
 τινόμεν ἀδελφικώτερον. Ag. Pa. 514.
 —Ὡς περ εἴχ' ἐπειταβῆς. Soph. An. 1249.
 S Y N. Επειταύω, ἐπιταύω, πρῶτειν, πρῶ-
 εἶω, ἐντεινῶ.
 Επειτῶ.
 Τί δ' ἦτ' ἀν' ἀλλῇ τῇτ' ἐπειτῶλοις εἶσι; Ib. 224.
 S Y N. Επειτῶ, ἐπειτῶμαι, ἐπιτῶ, πρῶ-
 τῶ.
 Επειτῶ, Επειτῶμαι, Επειτῶ. Vid. Επειτῶ.
 —Ἐπ' αὐτοῖς χῆρ' ἐπειτῶντο ἑμῇ. Soph. Aj.
 451.
 —Καὶ ἐπειτῶνται ἀεθλα. Od. ω. 89.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν εἴν' εἴν' ἐπειτῶ μωυχαὶ ἴππας.
 Il. θ. 374.

Επειξομαι.

Β Π

- Επιξέμι.**
—Αλλά πάντ' επιξέμι, —Ατ. R. 1149.
SYN. Επιξάνω, επιμί, —ξέμι, —επιρχομαι, διεξιμί, —προσέχω, διακρίνω, —επιξέρχομαι, αντιπείμι.
Επιξεργάζομαι.
Αι, Αι, ολολύτ' ανδρ' επιξεργασάν Soph. An. 1298.
SYN. Επιξάττω, εξεργάζομαι, προσεπιξεργάζομαι.
Επιξέρχομαι.
Η κάπα πειλὼν ὡδ' επιξέρχῃ θρασύς. Ib. 763.
SYN. Επιξέμι, επιρχομαι, ενδίκτω.
Επιξιακχάζω.
Αλωσίμων παϊάν επιξιακχάσας Aesc. S. T. 641.
SYN. Εκδραω, επαλαλάζω, αδω, ια'ιχαζω.
Επειδω.
—Επειρεσε δε Παλλάς Αθηνη
Νεατον ες κειῶνα—Il. ε. 856.
—Επειρεσε δε ἱδ' απειλεθρον. Il. η. 269.
SYN. Απειριδω, επαπειριδω, διεριδω, ενεριδω, συνεριδω, επισηριζω, βεδαῖμαι, ισχυριζω, επιδαρω, εμπηγνύμι.
Επειρω.
—Ειποτέ τοι χαρμντ' ἐπὶ νῆδ' ερεΐα. Il. α. 39.
SYN. Ερεω, ορεφω, σφαπσω, επισπασαζω, επικοσμεω, επισιγω.
Επειρομαι, Επειροσμαι, Επειρομαι.
Επειροσμαι τι μικρ' ν.—Ατ. L. 98.
SYN. Επειρωται, επιζητω, ερωμαι.
Επειρω, Επειρω.
—Θρηνη δ' επειρωσε κορονη. Od. α. 441.
SYN. Επαγω, προσαγομαι, εφελκυω, επισωρω, επισπασω.
Επιρχομαι.
Αυτάρ εγὼν αγρόνδ' επιλευσομαι—Od. ο. 503.
—Εἴθ' επιλθοῖς ἀπαντὰ μοι σαφῶς Ατ. Εβ. 615.
SYN. Εισερχομαι, επεισερχομαι, προσερχομαι, επ.πορευομαι, μετῃμι, επιμί, αναβαινω, επιξάνω, επῆκταινθ, εφικνεομαι, επιδατεινω, επιφοιτω, ερεδυνω, επιβαλλομαι, εισβαλλομαι, επισυνωμαι, επιτιθμαι, επιμνησθ, επιτελλω, επισημαι, προσισαμαι, υφισαμαι, εφορμαω, επιχειρτω, αρχομαι, καταρχομαι, επῆερχομαι, διεξερχομαι, διεξιμί.
Επισβολω.
Επισβολησας λυγρῶ—Lyc. 130.
SYN. Αποσκηπῶ, λοιδορω, επικερτομεω.
Επισβολια.
—Και φοβερῆς ἰδς επισβολιης. Ερ. I. 1.
—Επισβολιας αναφανην. Od. δ. 159.
ΕΧΡ. Τὰς τῶν επων εισβολας, και αρχας.

Ε Π

- SYN.** Φλυαρια, λοιδορια, κακηγορια, πολυλογία, κακολογια.
Επισβολος.
Ος τον λωσνητῆρα επισβόλον εσχ' αγοραων. Il. 6. 275.
SYN. Λοιδωρος, κακηγόρος, φλυαρδς, πρσγλωσσος, αταρτηρος.
Επισσομαι.
—Επισσομαινος δε γεννημεθα πᾶσιν αοιδῇ. Theoc. 12. 11.
SYN. Μεταγενεστροι, εσομενοι, επιγεινομενοι, εγ.στροι, επιγοροι, οι επιτα, υτερων, μεθ' ημάς, υτεροι.
Επειτειος, Επειτησιος.
Μοιραν δ' ετι κῆσε θυη επετεια δεχονται. Αρ. 4. 1217.
Ταων ε ποτε καρπς απολλυται, εδ' επιλειπει χειματος, εδ' ερεως επητησιος.—Od. η. 118.
SYN. Ετειος, ετησιος, εριανσιος, επητηανσιος.
Επειτης, Επίτης.
Πολυφιλον επεταν. Pind. P. 5.
—Η οι επῆτις πελε κερῖσσα. Αρ. 3. 666.
SYN. Ακολυθος, αμφοιπολος, δεραπων.
Επειαδω. Vid. Ευαδω
Ου γαρ εμοῖς το εἰσση επειαδεν.—Mus. 180.
Επειαζω. Vid. Ευαζω.
Βακχιακῶς ἀνὰ νυκτας επειαζωσα ανακτα. Οἶφ. H
Επειφημω. Vid. Ευφημω.
Ενθ' αλλοι μιν παντες επειφημησαν Αχαιοῖ. Il. α. 22.
Επειυχομαι.
Αρχομαινος πρῶτον, Μισῶν χορον εξ Ελκωνος Ελθῶν εκ εμδν ἥτερ επευχομαι—Hom. B. 2.
Ος μ' ἰβαλῖ φθαμνός, και επευχεται.—Il. ε. 119.
—Μη πειξη πειρα. Soph. Ph. 1322.
SYN. Ευχομαι.—μεγαλανχω, αυχω.—επαραομαι, εξευχομαι.
Επιχω, Επισχω.
—Ου πολυν
Χρονον μ' επισχον μή με ναυτελῶ ταχύ. Soph. Ph. 352.
—Καλυψε δε χωρον ἀπαντα
Οσσον επῆχε νηυς.—Il. Ϛ. 190.
Αυτάρ ο Πατροκλω επεχε κρατερωνυχας ἱππης. Il. π. 732.
Τῶ κεν επισχοιης λιπαρῶς ποδας.—Il. ξ. 241.
SYN. Επανισχω, κατεχω, αναελλω, κωλυω, κρατω.—αναβαλλομαι, προσεχω, υπεχω, προσαγω.—επιυθνω.—αποδιδωμι.—επειριδα.—επικειμαι, επιμενω.—τυγχανω.—επιξάνω, ενερω.

Ε Π

- ορῶν — δ' ὥσπερ — καταλυσάμενα — φυλοῖσθε. —
 εἶχω
 Επηόλος.
 Γυναῖξί σοος οἰκωφάλεσσι σοος ἐπηόλος. Theoc.
 23. 2.
 — Οὐ γὰρ ἴνδς ἐπηόλος, ἐδ' ἐρέταων. Od. 6.
 319.
 S Y N. Επηόλος, ἐπιτευκτικός, ἐπιτυχής.
 ἐγκρατής, μετοχος, ασφαλής, ἀμπερος, ἐπι-
 στατης, δεσποτης ἐπιτηδείου.
 Επηγκενίδες.
 — Ἀτὰρ μακρῆσιν ἐπηγκενίδεσσι τελευτά. Od.
 6. 253.
 E X P. Σανίδες, ἐκ πυρρᾶς ἐς πυρρῶν τετα-
 μέναι.
 Επηετανος.
 — Επεδ' ἔ Κομίδῃ κατὰ νῆα
 Νεν ἐπηετανος. — Il 3. 233.
 S Y N. Ευπορος — ἐπαιτικός, ἐπαιτήσιος. — συνε-
 χής, ἀδιδάκτος.
 Επηκοος. Vid. Επακός.
 — Τίς ἐπακοος ἐσθεται ὁμῶν; Theoc. 8. 25.
 Επηλυξ.
 Οὗτοι δ' ὁππῇ τὴν πετρὰν ἐπηλυγα
 Λαβόντες, ἐπηκασι. — Bug. Cys. 676.
 S Y N. Λυγαῖος, ἡλυγαῖος, ὀφθαλμῶς, σκοτεινός,
 σκιοῦς.
 Επηλυς, Επηλυτος.
 Εἴωσαν ὁμοτῆμοι ἐπηλυδες ἐν πολῆταις. Phocyl.
 35.
 — Ἐλθετ' ἐπηλυδες αὖθις. Soph. Ph. 1219.
 — Το δ' εἰς φοβερὸν καὶ ἐπηλυτον ὕδωρ. Sib.
 1. 1.
 S Y N. Ζείος, ἀποφυλός, παρικός, ποικίλος,
 προσήλυτος, μετῆλυς, ἐπηλυτής, παρὰ πιδήμιος.
 — ἀτιμητός. — αὐματός. ἀκαλῆτος.
 Επηλυσία, Επηλυσις.
 Ἡ γὰρ ἐπηλυσις πολυτημένος ἐσσεῖται αἰχμᾷ.
 Hom M. 37.
 Μὴ πῆρηγυν τρομοὶ τίς ἐπηλυσιν. — Ep. 1. 7.
 — Επηλυσιν ἐφ' ἀλεοῖτο Φαρίον. — Said.
 S Y N. Ἠλυσις, ὀφθαλμῶς, ὀφθαλμῶς, ἐπιδρομή,
 ἀφίξις, ἐκπεψίς — ἐπαοιδή, ἐπαγωγὴ.
 Επηματιος.
 — Καὶ ὅτις ἀνηλυθε δ' εὖρο γυναικῶν
 Τῶν, αἱ το παροῖν ἐπηματιαι ἀγέρονται. Ap.
 3. 894.
 S Y N. Ἡματιος, ἡμερῶς.
 Επημοῖος. Vid. Επαμοῖος.
 — Δοιοὶ δ' ἐπτοσθεν οὐχὺς
 Εἶχον ἐπημοῖοι. — Il μ. 456.
 — Επημοῖοι τε χιτῶνες. Od. 5. 513.

Β Π

- E X P. Εσ' ἀμοιβῆς ἀλλήλοις ἐπικείμενοι. —
 Ἀς ἀμειβασθαι τις ἀνέταται. — ἐπὶ ἀλλογμένους.
 παραλλυλός.
 Εσπορος. Vid. Μετασπορος.
 Νηὶδὲν εἰλιγῶσιν ἐσπορος ἐξανίσσα. Ap. 4. 142.
 Εσπρατος.
 — Ἀλλ' ἔ δ' αὖτὸς ἐσπρατος ἐργα μεμλῆν. Il. 1.
 228.
 S Y N. Ερακνός, ερατνός, εσπρατος, εσπρατος,
 εσπρανος, καλός, ἡδύς.
 Εσπρετμος.
 — Ἡδ' ἔ μιν τοι εὐκρημίδες ἐταῖραι
 Εἰατ' ἐσπρετμοι. — Od 6. 493.
 Οὐ γὰρ οἱ παρα νῆες ἐσπρετμοι, καὶ ἐταῖροι. Il.
 5. 559.
 S Y N. Εσπρετμος, ἐπικρατος — ἐταμοι εἰρασεῖν.
 — νῆες, αἱ εἰσὶν ἐσπρετμοί.
 Εσπρεφής.
 — Κρηνοὶ γὰρ ἐσπρεφές περὶ πᾶσαν
 Εἰσασαν ἀμφοτέρωθεν. — Il. μ. 54.
 Εὐθεν μὲν γὰρ πετρῶν ἐσπρεφές. — Od. μ. 59.
 — Φηλοῖσιν ἐσπρεφές ἀμφοτέρωθεν, Ap. 1. 1121.
 S Y N. Κατρεφής, συνεφής, ὑπερεφής, ὑπε-
 λός, μεγας, κατρεφής, ἐπικρατῆμος, πικρὸς,
 ἀπείστος, κατρεφής, εὐκρητος.
 Εσπριτος.
 Εἰμι γὰρ εἰς Ἀλκυοντος, ὅθι κλυτὰ δώματα νῆα,
 Τίς Ἀρεῖδαντος Πολυαίμονος ἀναπτος.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ γ' ὅση ἐστὶν Εσπριτος. — Od. 305.
 Εσπρῆς, Vid. Εὐγλωσσος, Εὐγλωσσία.
 Οὐνεκ' ἐσπρῆς τ' ἐστὶ, καὶ ἐσπρῆς, καὶ ἐσπρῆ-
 ρων. Od. 5. 332.
 — Εσπρῆ δ' ἀνδρὶ εὐκρητος Il. σ. 127.
 S Y N. Εὐκρητος, λογικός, συνετός, εὐλογητός,
 εὐγενής, ἀληθής, δίκαιος, σωφρονής, πρῶτος.
 P H R. Εχων δελεῖσθρον παρθῶ. Nonn.
 — Παρῆσθε Παλλὰς Ἀθηνῆ.
 Ἀνδρὶς ἐσπρῆς μαλιχρῶς νικτορι φανῶν. Tty.
 Εσπρῆς, Εσπρῆς.
 — Ἡ γὰρ εὐκρητος
 Εὐκρητος ἀγαθῶς ἐσπρῆς κακῶς. Ap. 3.
 1006.
 — Οὐ γὰρ τοι ἐσπρῆς ἀπὸ τῶν. Od. 6.
 306.
 S Y N. Επισπρῆς, φρονήσις, εὐγλωσσία, ἐπαι-
 τήσις.
 ΕΡΙΤΗ. Ερατῆ, ἡρώς, εὐκρητος, φρονήσις.
 Εσπρῆς.
 Δράγμα δ' ἀλλὰ μετ' οἰκῶν ἐσπρῆς ἐπαι-
 τῆς. Il. σ. 552.
 S Y N. Επαιτῆς, πικρὸς, παρῆς, πικρὸς.
 Επαιτῆς.

Επηρεω.

Φυτὸν εὐβαλὲς δ' ἐπηρεῖ. Ἀπας. 192. 19.

— Ἀπας δ' ἐπηρεῖται ἑαυτός. Eur. I. A. 1584.

SYN. Εἰρηχῶ, κατηχῶ, ἀντηχῶ, ὑπηχῶ, κατηχῶ, ἀντηχῶ, ἐπιβρεμῶ, ἐπιφοβῶ.

Επιάλλω, Επιάλλομαι

Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἑταίρους ἐπὶ χεῖρας ἰαλλε. Od.

1. 288.

— Οὗτος γὰρ ἐπίαλε τὰς ἐργα. Ib. χ. 49.

SYN. Εἰσιαλλῶ, ἐφίμμι, ἐπιβάλλω, ἐμβάλλω, ἐπιτίθωμι, ἐπείκωμι.

Επιανδανῶ.

— Ἐμοὶ δ' ἐπιανδανῶ ἔτος. Π. η. 407.

— Τοῖσιν δ' ἐπιανδανῶ μῦθος. Od. γ. 16.

SYN. Ἐπαρῶσκω, συναρῶσκω, ἀνδανῶ.

Επίαυω.

— Ἦσις συβῶτης

Εὐθλὸς ἐὼν ἐπίαυν—Od. ο. ult. (αὐ. ἐπίαυν)

SYN. Ἐπίαυνω, περῖανω, ἐπιοκίμασμαι.

Επιαχῶ.

— Οἱ δ' ἀρα πάντες ἐπιαχὼν ἦς Ἀχαιῶν. Π. η. 403.

SYN. Ἐπιβῶσκω, ἐπαῦω, ἐπαῦτεαι, ἀνακράζω.

Επιβαθρον. Vid. Ναυλον.

— Ἀλλ' ἐπιβαθρον ἐγὼν ἐβαλυσά γε δεινὸν. Od. α. 448.

EX P. Μισθῶν, ὃ ἐστὶ καῦλον, τῆς ἐπιβάσεως τῆς νείας.

Επιβαίνω.

— Πᾶσαι ἀναιδῶσαι ἐπὶβησαν. Od. χ. 424.

— Τοὶ δ' ἐπὶ πυργῶν βαΐνον. Π. ι. 585.

Οἱ δ' ἐπὶ ἐπαλξῆς βαΐνον—Π. μ. 375.

SYN. Ἀναβαίνω, ἐμβαινῶ, ἐπαμβαινῶ, ἐσβαίνω, προσβαίνω, ἐπερχομαι, μετερχομαι, ἐπισυμβαινῶ, ἐντυγχάνω, ἐνορῶ, εἰσβάλλω, ἐπιβάσκω, ἐπιβάτευω.

Επιβάλλω, Επιβάλλομαι

— Ἐπὶ δὲ κροίκον ἐσὶν ἐβάλλον. Π. ω. 272.

— Ἀς ἐπέβαλλον Κρονομένοι—Π. ψ. 135.

Ἡ δὲ φέρας ἐπέβαλλον—Od. ο. 296.

— Ὅθ' ἐπὶ μέγῃ βαλλετο κῆας. Od. χ. 58.

Μῆτις γὰρ ἀνδρῶν ἐπιβάλλομενος—Π. ζ. 68.

SYN. Εἰσβάλλω, ἐμβάλλω, προσβάλλω, περιβάλλω, ἐπανάβαλλομαι, προσεμβάλλω, ἐπιτίθωμι, ἐπιμετρεῖω, προσεπιδίδωμι, ἐπιγρηπῶ, παραζυγνύμι, προσείρω, ἐπερχομαι, ἐπιχειρεῖω, ἐπαγῶ, προσίριβομαι, ἀπειλῶ, ἐκθυμῶ, ἀντιπαύμαι, προσῶκω, ζήμιομαι.

Επιβάσκω

— Καλῶς ἐπιβάσκωμεν ἦρας Ἀχαιῶν. Π. ε. 234.

SYN. Ἐπαγῶ, ἐπαγῶ—ἐπιβάσκω.

Επιβῶ.

Γραχῆϊα ἱρπῶντων πρὸς ἐπιβῶν δ' ὁμός. Pind. P. 4.

EX P. Η μίθοτος ἡμῶν.

Επιβάσζω.

— Καπιβάσαςας χερεῖν. Eur. Cyc. 378.

SYN. Διαβάσζω, ὑποβάσζω, βασάζω, ἀνακυφίζω, φέρω.

Επιβήτηρ, Επιβήτηρ. Vid. Επαμῆτης.

— Τυφᾶριδαι, ταχέων ἐπιβήτηροι ἱππῶν. Hom. XVI.

— Σύν τ' ἐπιβήτηρα καπρον. Od. λ. 130.

Επιβλεπῶ.

— Καὶ δολιχὰς δῖρας ἐπιβλεπτε. Call. Fr.

— Καὶ τυχαῖς ἐπιβλεπων. Soph. Oed. T. 1547.

SYN. Ἐμβλεπῶ, ἐπιδερκομαι, ἐπισκοπεῖω, ἐπισκίπτωμαι, ἐφορῶ, ἐπιδύσσω, ἐπισσομαι, ἐπὶσπῶ, ἐπὶσπῶμαι, ἐπὶσπῶμαι, ἀποβλεπῶ.

Επιβλήεις.

— Θυρὴν δ' εἶχε μῶνος ἐπιβλήεις. Π. ω. 453.

SYN. Μοχλῶς, (ὃ τῷ θυρᾷ ἐπιβαλλόμενος) οὐκ εἰς δοκὸς κλῆθρον.

Επιβῶσκω, ἐπιβῶσκωμαι.

— Καπιβῶσκω το Μυσιον. Aesf. P. 1059.

— Καπιβῶσται Θεμῶν ἐκχταῖαν. Eur. M. 168.

— Σε γὰρ πρῶτην ἐν Ὀλυμπῳ.

Πάντων ἀθανάτων ἐπιβῶσκαμαι—Π. κ. 463.

SYN. Ἀναβῶσκω, ἐπαρῶσκω, ἐμβῶσκω, ἀνακράζω, ἐπικαλῶ, ἐπικαλεσθαι, ἐπικλῆω, ἐπὶσφῶ, ἐπιαχῶ, ἐπιφύγχομαι, ἐπικιλάδω.

Επιβόσκω, ἐπιβόσκω.

— Καὶ μ' ἐπιβόσκω.

Κατὰ γῆνομαρτυροῦσας. Ἀπας. 88.

SYN. Διαβόσκω, περὶβόσκω, πολυβρῦλλητος, παλυσήμος, δυσφήμος.

Επιβόλη.

Ταυτὴς ἐπιβόλῃν ἦτορ μίαν μόνην. Ar. V. 766.

SYN. Ζῆμις (ἐπιτίμιος) ἐκβολή, ἐπιθεσίς—παρὰθεσίς, ἐννοία, ἐπιχειρήσις, εὐχειρήσις—προκαταρξίς—ἐσφορά, εὐφραδία, ὁρμή.

Επιβόσκω, ἐπιβόσκομαι

— Οὐ τευτλοῖς χλφροῖς ἐπιβόσκομαι—Hom. B. 54.

SYN. Ἐκβόσκω, ἀποβόσκομαι, καταβόσκω, βοσκῶ, ἐπιφαγῶν.

Επιβυκόλιον. Vid. Βυκόλια.

— Τοσ' αὐτὰ μετοπισθε βοῶν ἐπιβυκόλι' ηἱ. Theoc. 25. 95.

Επιβυκόλος. Vid. Βυκόλος.

— Ἐλαση δὲ βοῶν ἐπιβυκόλος ἀήρ. Od. γ. 422.

Επιβυλεύω.

— Ὅταν ταχύς τις ἐπιβυλεύων λαθῇ. Soph. Oed. T. 626.

SYN. Ἐφδρευῶ, ἐνδρευῶ, λοχίζω, προσολοχίζω, λοχῶ, σκυεφῶ, ὑποκαθῆμαι, βυλεύω.

Επιβυλευτής, ἐπιβυκός.

— Καπιβυλευτὴ γράτῳ. Soph. Aj. 737.

Q 9 9 9

— Ἀδελφῶν

Ε. Π.

- Αδελφῶν ἐπιβόλοι. Sibyl. I. 1.
 Τίς γὰρ ἀν κατεπαύσε; Η-
 ρας νόστος ἐπιβόλος; Aesc. Supp. 595.
 S Y N. Επεδρευτής, ἐπιδρεύς, παδρός, εγκραθ-
 τος, λοχίτης, ὀδερὺς, ἐχθρὸς.
 Ἐπιβουλία
 — Ἄντιστον ἐπιβουλία—Pind. N. 4.
 S Y N. Ἐπιβουλῇ, ἐπιβουλίῳ, ἐπιβουλεύσις, κα-
 κοβουλία, λοχός, ἐπιβολή, ἐγχειρημα.
 Ἐπιβρέμω, Ἐπιβρέμομαι, Ἐπιβριμάομαι.
 — Τὸ δ' ἐπιβρέμει ἰς ἀνέμοιο. II. p 739.
 Δεινὸν ἐπιβρέμεται Θρηίκια χελιδόν. Ag. R. 692.
 — Ἡ μὲν ἀπασαίς
 Δεινὸν ἐπιβριμάτο λεχνοῖσιν.—Call. 4 56.
 S Y N. Εμβρέμω, περιβρέμω, βρέμω, φορεῖν,
 ἐπιχέω, προσφρυάττω.
 Ἐπιβριθής.
 Παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθής. Aesc. Eum. 968.
 S Y N. Εμβριθής, ὑπερβριθής, βριθής, βαρὺς,
 δεινός, χαλεπός.
 Ἐπιβριθῶ.
 — Ὅτ' ἐπιβριθῇ Διὸς ὁμῆρος. II. e 91.
 S Y N. Καταβριθῶ, περιβριθῶ, ἐμβριθῶ, δια-
 βριθῶ, ἀποβριθῶ, βριθῶ, βαρεῖν, ἐπιβαρεῖν, ἐπι-
 βαρύνω, καταβαρύνω, ἐπισκηπτόμαι, ἐνσηκῶ.
 Ἐπιβροντήτος. Vid. Εμβροντήτος.
 Ὡς ὁ κρατηγὸς οὐπιβροντήτος μολών. Soph. Aj.
 1403.
 Ἐπιβρυχῶ. Vid. Βρυχῶ.
 Δαιμονίον περὶ πολλῶ ἐπιβρυχῶσιν ὁδῶσι. Sibyl.
 I. 2.
 Ἐπιβρυῶ.
 Ὅσ' αἶρος ληγοντος ἐπιβρυῶν λαμῶνας. Theo.
 22. 43.
 S Y N. Ἐπισχυῶ, ἐπιβαρεῖν, βρυῶ.
 Ἐπιβυνῶ. Vid. Βυνῶ.
 Το σομ' ἐπιβυσας κερμασιν τῶν ρητορῶν. Ag. Pl.
 379.
 S Y N. Εμβυνῶ, ἐμπληθῶ, γιμίζω, σκεπαζῶ.
 ἐπικαλυπτόμαι, ἐμφορῶ.
 Ἐπιβωμῶς.
 Σιλαγέτο δ' ἀν αὖ
 Πῦρ ἐπιβωμιον Ἀργείων. Eur. El. 745.
 Ἐπιβωγρεῶ. Vid. Ἐπιβωῶ.
 Ἡ πε τον χαροπὸν Γανυμῆδα πῶλλ' ἐπιβωγρεῶ.
 Theoc. 18. 35.
 Ἐπιβωτῶρ. Vid. Βωτῆρ.
 Ἀνδρὶ δέμας ἐκίκα νῆφ ἐπιβωτορὶ μύλων. Od.
 p. 222.
 Ἐπιγῆμιον. Vid. Γῆμιον.
 — Οὐ γὰρ ἐπιγῆμιον ποσὶ ποσῶ. Eur. Or.
 588,

Ε. Π.

- Ἐπιγῆμιος.
 Θυγατὴρ ἐπιγῆμιος, καὶ ὅλως μηδὲν λαλῆ.
 Διὰ τὴ σιωπῇ πλεῖστα περὶ αὐτῆς λέγει. Men.
 S Y N. Ἐπαῖμος.—γαμὺς εἰραία.—ἀκραία.—
 πατρῶος.
 Ἐπιγίλαω.
 — Γελασάν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί. II. ↓ 840.
 — Οἱ δ' ἀρα πάντες ἐπ' αὐτῇ ἡδὺ γελασσαι.
 Ib. 784.
 S Y N. Ἐγίλαω, ἐγίλαω, καταγίλαω, ἐπι-
 καγγαζῶ, ἐπισκωπῶ, ἐπιταβάζω, ἐπιγχαίνω,
 διαταίζω, διαμωκαομαι, καταμωκαομαι, ἐπι-
 σκίρταομαι, ἐπεφρονέομαι, ἐπιχλευάζω, ἐπι-
 χλευάζομαι, ἐπιχαίρω, ἐφθόρομαι, ἐφτυφῶν,
 ἐπιλαβῶν.
 Ἐπιγίνομαι, Ἐπιγίνομαι.
 — Ὡς δ' ἐν αἰμῇ
 Ζεὺς ἐπιγενέμενισιν ἰεὶ κακοτήτα βαρῆαν. II.
 κ 71.
 — Ὅσον τ' ἐπὶ δρυὸς ἐρῶν Γίνεται.—II. o. 359.
 — Εἶρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρῃ. II. ζ. 148.
 S Y N. Γίνομαι, γίνομαι, παραινέομαι, προσ-
 φουομαι, ἐρισαίμαι, ἐπερχομαι, ἐρικνέομαι, ἀ-
 νισχῶ, συναυξομαι, ἐπιδίδωμι.
 Ἐπιγλωσσῶ, Ἐπιγλωσσάομαι.
 Σὺ δὴν εἰ χρεῖς, ταῦτ' ἐπιγλωσσῶ Διός. Aesc.
 Pr. 927.
 Περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' ἐκ ἐπιγλωττήσομαι
 τοῦτον ἔδην.—Ag. L. 37.
 S Y N. Ἐποικνέομαι, καταβῶν, κατηγορεῖν,
 φλυαρεῖν, ἐπικαλεῖν.
 Ἐπιγναμῶ.
 — Ἐπιγναμῶν γὰρ ἀπαντας. II. ε. 14.
 Τιμὴν, ἥτ' ἄλλων περ ἐπιγναμῶν φρενας ἐδῶν.
 II. i. 510.
 S Y N. Ἐπικαμῶ, ἐγκαμῶ, κατακαμῶ,
 ἐπιποθῶ, ἀναπείθω, πρᾶνται, ἐπικαταπλάω.
 Ἐπιγνῶμι, Ἐπιγνῶσκω.
 Αἰ κ' ἐμ' ἐπιγνῶν.—Od. o. 216.
 — Ὅπως μὴ τῇ σε μὴ πινῶσεται
 Φαίδρῳ προσώπῳ.—Soph. El. 1309.
 S Y N. Γινώσκω, ἀναγινώσκω, αἰσθανομαι, ἐ-
 πισταίμαι, μετανοῶ, μαθάνω, γινώσκω.
 Ἐπιγνώμων.
 — Ἐπιγνώμων δ' ἐγὼ εἰμι
 Δοχάλας, ὅτε δὴ γὰ καὶ εὐφροσύνης κορὸς ἐστὶ.
 Mosch. 4. 70.
 S Y N. Συγνώσκω, συγνώμων.—κρίτης,
 ἐπισκοπός, ἐποπτής.
 Ἐπιγυγός, Pr. (Ἐπιγυγός, Vid. Ἐπισσομενός.)
 — Ἐπιγυγοὶ δ' ἀν Ἑλλάδα
 Κληθέντες, ὡδ' ἀς ὀγεροῖσι θηοῦται. Eur. Sup. 1224.
 Ἐπιγυμνῶν

Ε Π

- Επιγυνιδιον**, (Adv)
Ται δ' επιγυνιδιον
Θηκαμεναι βρεφοαυταις. Pind. P. 9.
- Επιγυνίς**.
—Μεγαλην επιγυνίδα θείτο. Od. p. 225.
SYN. Μηρός, μηριον, ισχιον. (το ὑπεραν τῷ γονατος)
ΕΡΙΤΗ. Λευκή.
- Επιγραβδην**.
Τῷ δ' ἑτέρῳ μιν πῆχιν επιγραβδην βαλε χροός.
Il. φ. 166.
SYN. Λυγδην, επιλιγδην, ελαφρῶς, κυρῶς, επιφαιδην.
- Επιγραμμα**
—Αισχρὸν τύπγραμμα' εν Ελλάδι. Eur. Tro. 1191.
Πᾶν καλὸν ἐς' επιγραμμα το δισιχον, ην δε παρ-
ελθης
Τες τρεῖς, ρα λωδεῖς, κῆκ επιγραμμα λεγεις.
Ep. l. 1.
SYN. Επιγραφή.—προγραμμα, προσονυμια, προσχημα, επικησις.
- Επιγραφω**.
Ὅς μιν επιγραφας κυνη βαλε φαιδιμος Αίας.
Il. η. 187.
Ακροτατον δ' ας οἷσδε επιγραφε χροα φωτίς.
Il. δ. 139.
SYN. Εγγραφω, αναγραφω, παραγραφω, ὑπογραφω.—διίσχυριζω.—καθαπτομαι, επιξω.—επιτελω επιχαρασσω.
- Επιδακρυον** Vid. Δακρυον.
Βλεφον εμῶν βλεφαρων επιδακρυον.—Eur. Supp. 284. (α. ἐπὶ δακρυον.)
- Επιδακρυω**.
Κε επιδακρυειν αντιβολυντων. Ag. V. 879.
SYN. Καταδακρυω, κατολοφυρομαι, δακρυω, επιθρηω, επιπικνω.
- Επιδαιομαι**.
—Μεγαν δ' επιδαιομαι ὄκον. Hom. M. 383.
SYN. Παρατιθεμαι—επιγινωσκω.
- Επιδαισιος**
—Ουρανὸν κκ εμεγληαν εχειν επιδαισιον οἶκον.
Call. 1. 59.
SYN. Επικοπος. κ μερισός. (α. μεμορισμένος)
- Επιδαυρος**.
—Και αμπελοειτ' επιδαυρον. Il. ε. 561.
- Επιδειλος**. Vid. Δειλος.
—Εινός δ' ἡ μεσση επιδευλα, λωῖον ἡμαρ. Hes. 808.
- Επιδεικνυμι, Επιδεικνυω, Επιδεικνυμαι**.
Οτε δὴ κατ' ἄλλ' Ευριπιδης, επιδεικνυτο
τοῖς λωποδυταις.—Ag. R. 783.
SYN. Αναγνωσκω, (επιδεικτιασ,) προφαι-

Ε Π

- νομαι, αναδεικνυμαι, αποδεικνυμι, ὑποδεικνυω, φανεροποιῶ. επιδειξιν, δειγμα, συμβολον, εκ-
φερω, παρεχω—αποδειξιν, πείραν διδωμι.
- Επιδειξίς**.
Τῷ δ' εἰς επιδειξιν. Ag. N. 168.
SYN. Δειξίς, ενδειξίς, αποδειξίς, επιδειγμα, δειγμα, αναγνωσις.
- Επιδειπνιω**, Vid. Δειπιω.
Θυσας, επιδειπνείς. Ib. Eq. 1137.
- Επιδεμνιος**.
Επιδεμνιος ὡς πεσοιμ' ες ευνῶν. Eur. Hec. 926.
- Επιδεξια** (Adv.)
Ασραπῶν επιδεξια—Il. ε. 357.
SYN. Επιδέξις, αἰσις, επιτηδεως.
- Επιδέξις**.
Γυμνός ην πληγῆς ὑπ' αὐ-
τῷ παντα τ' επιδεξια. Ag. Av. 1493.
SYN. Ενδεξις, περιδεξις.—αἰσιος—προχει-
ρος, επιτηδειος, ευφυής, σοφός, εμπειρος, ακριβής,
κῆφος, ἡδύς, δεινός, ευπορός. ευπροαιρετος. καλός,
αγαθός, ευμορφος.
- Επιδερκομαι**.
—Ουδε ποτ' αυτες
Ηελιος σαιθω επιδερκεται ακτινεσσιν. Od. λ. 16.
SYN. Εισδερκω, καταδερκομαι, επιδλετω.
- Επιδεσμος**.
—Εν ταχει επιδεσμον επιω.—Ag. V. 1431.
SYN. Δισμος, δεσις, επιδισις, προδεσις, τε-
λαμῶν, σπαργανον, περιζωστρα. [ὁ ἐπὶ τῇ πληγῇ
δεσμῆς.]
- Επιδεινός**.
—Δαιτὸς μιν εἴσῃς κκ επιδεινός. Il. ε. 225.
—Τάτ' ελδεται ὅς κ' επιδεινός. Il. ε. 481.
—Ἰνα μή τι δικης επιδεινός εχθρῶ. Il. τ. 180.
SYN. Επιδεινός, ενδεινός, κατενδεινός, ὑποδεινός,
χρεῖος, απορος, ελλιπής, ατελής.
- Επιδευομαι**.
Η νχ αλλε ὅττι μαχης επιδευομαι.—Il. ι. 670.
SYN. Αποδew, ενδewμαι, προσδewμαι, ὑπο-
δewμαι, ελατῶμαι, λειπομαι, καθυστερω, απο-
ρω.
- Επιδηλος**. Vid. Δῆλος.
Οι δειξ τοι παντ' ἐπὶ πανολεῖος Αλλ' ὁ μὲν
εσθλός
Τολμᾷ εχειν το κακόν, κ' εκ επιδηλός ὄμως.
Theog 412.
- Επιδημευω, Επιδημευ**.
Ου μιν γὰρ τι θαμ' αγρὸν επιρχειαι, ἐδ' νομῆας,
Αλλ' επιδημευεις.—Od. π. 28.
Τε φοίβω—επιδημησαντος. Call. 2. 13.
SYN. Επιδημευω, ενδημεω, οικυρω, μετ-
ειμι, παροικῶ. αφικνεομαι, φαινομαι.

Επιδημιος,

Ε Π

Επιδήμιος, Επιδήμιος.

Ὁς πολέμῳ ἐραταὶ ἐπιδήμιαι, οὐρουσντος. II. 1. 64.

—Ὅπρ' ἐτι χείνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν. Od. α. 233.
Μιλῆτῳ ἐπιδήμιαι — Call. 3. 226.

SYN. Πανδήμιος, πανδήμιος, μεταδήμιος, δημόσιος, δημιός, ἐπιδήμικός, ἐμφυλιός, κοινός.

Επιδιδῶμι.

—Ὅσσ' κτῶ τις ἐφ' ἐπιδῶκε θυγατρὶ. II. 1. 148.

SYN. Επενδιδῶμι, προσεπιδιδῶμι, προσδιδῶμι, ἐπεκδιδῶμι, προίεμαι, αὐξανομαι.

Επιδίδωμαι, Επιδίδημαι. Vid. Δίδημαι.

—Φίλας δ' ἐπιδίδ' ἐταίρας. Mosch. 2. 28.

Επιδίνεω, Επιδίνεομαι.

Ρι. Ἐπιδίνεσας. — II γ 378.

Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φιλοῖσι

Πολλὰ ἐπιδίνεταί. — Od. υ. 218.

SYN. Συστρέφω, συστήσω, δίνεω.

Επιδίωρις.

—Παρ' αὐτῷ δ' ὠκεὺς ἵπποι

Ἐξ ἐπιδίωριδος πυματὸς ἱμάσι δεδέντο. II. κ. 475.

SYN. Αντυξ.

Επιδίωρις.

—Δῶρα φερῶν ἐπιδίωρις θένω. Od. ο. 75.

SYN. —Item, Αργός, γυναικωδής.

Επιδίχα. Vid. Δίχα.

Ἐνθα πυρρῶν ἀγορᾶς

Επιδίχα κῆται θανάων. Pind. P. 5.

Επιδόω.

—Πόλεως δ' ἐπεδόωσα βελός. Ap. 3. 21.

SYN. Επιδόω, δόω, ἀμφισβήτην, νομίζω, μερμηρίζω, σκεπίζομαι.

Επιδόρπιος.

—Τῶν ἐπιδόρπιον οἶσαν. Theoc. 13. 36.

SYN. Μεταδόρπιος, προσδόρπιος.

Επιδόσις.

Προς τὰς ἐπιδόσεις τῶν ξίφων καὶ τῶν λίθων. Suid.

SYN. Επδόσις, διαδόσις, ἐπιδόχῃ, ἐπεισάγμα, αὐξήσις, ἐπίθηκῃ, προσθήκῃ, χαρίσμα, διογκωσις.

Επιδρομή, Επιδρομα.

—Ἰλιν τ' ἐπιδρομάς. Eur. I. A. 1597.

—Ἀξενος τ' ἐπιδρομάς. Ib. Hel. 481.

—Ἡδὲ βοτῆων

Αὐλῖα δυσκελαδοῖσιν ἐπιδρομῆσι δαΐξαι. Ap. 3. 593.

SYN. Εἰσδρομή, καταδρομή, ἐπηλυσις, προσδρομή, ἐπιμβασίς, ἐπισύστασις, ἐπιβολή, ἐμβολή.

Επιδρομάδην.

Πνεύμασιν ἀντισπαστοῖς ἐπιδρομάδην παταγεῖν. Orph. H.

Ε Π

SYN. Δρομάδην, δρομαίως, δρομαῖως, ἐξεπιδρομῆς.

Επιδρομαῶς.

Επιδρομαῶς ὅτι θάνατος ἀπ' αὐτοῦ. Aesc. Supp. 130.

SYN. Ἐπιτρέχω, ἐπιδιδρασκῶ, ἐπιπείλω, ἐμ-
βάλλω.

Επιδρομος.

—Καὶ ἐπιδρομῶν ἐπλετο τῶν χῶν. II. ζ. 434.

SYN. Ἀμβάτος, καταφέρης, ευαλτός, ευπροσόδος, ἐμπροστίος.

Επιδύω, Επιδύνω. Vid. Δύω, Δυνομαι.

Μη πρὶν ἐπ' ἐλπίσιν δύνασθαι. — II. ε. 413.

Επιεικελός.

—Επιεικελὸν ἀθανάτοισι. II. α. 265.

SYN. Εἰκελός, ὁμαλός, ἀλγυκός.

Επιεικής.

Τῷ δ' ἔμμελα πολλὰν ἐγὼ πεισθεῖν ἀνέχω
Ἀλλ' ἐπεικέα τοῖον. — II. ι. 246.

—Βῶν ἐπεικέ' ἐμοῖσιν. Od. μ. 382.

Ἀλλ' ὅν μ' ἐπ' ἐπεικέ' ἀνέμειν. — II. α. 547.

SYN. Εἰκής, κατεκτός, ἴσος, ὁμαλός, δίκαιος, μετρίος, ολίγος, πρῶτος, ἐννεμέγος, ἀρετός, πρῶτον, πρῶτη, καθήκων, ἀγαθός, ἐπαικτός.

Επιεικῶς.

Τὸ τὶ μὲν ἐπιεικῶς σὺ γ' ἐξέτισσας. Ar. V. 1241.

SYN. Εὐγνώμονος, μεσῶς, μετρίου, συμμέτρως, ὁμαλός, καλός, κομιδῇ, παταλῶς, λιπῶς, παραδόξως, ἰκανῶς, πρῶτον.

Επιεικτός.

Μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀσχετῶν, καὶ ἐπαικτῶν. II. ε. 892.

SYN. Εἰκτικός, ἐμικός, κατεκτός, ἐννεμωχῶντος, ὑποχωρητός, ἀνέμετος, πατακλήκτος, ἐπαικτός.

Επισιννυμαι. Vid. Εννυμαι.

—Ἐπὶ δὲ νεφελῇν ἄσαντες. II. ξ. 350.

Ἀνὴρ ἀναιδέην ἐπεισμένος. — II. ι. 372.

Επιζαρεύω.

—Ὡς δ' ἐπιζαρεύω.

Σοφίῃ ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ. — Eur. Ph. 45.

Παιονας τ' ἐπιζαρεύω. Ib. Rh. 441.

SYN. Επιδάφω, ἐπιπλάττω, κακοποιῶ.

Επιζαφελός.

—Ὅτε κῶν τιν' ἐπιζαφελός χολός ἴποι. II. ι. 521.

SYN. Επίζαφελός, ζαφελός, θυμικός, δυνάμει, σφοδρὸς, ζαφελός, ισχυρὸς, θυμώδης, χαλεπός.

Επιζαφελός.

—Ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελός χαλεπαίνων. Ib. 512.

SYN. Ζαφελός, ἐπιμηνός, αὐξημηνός, σφοδρὸς, δυνάμει.

Επιζέω.

Νέσον. — Δολομυθὰ κεντρά

Επιζέσαντα. — Soph. Tr. 853.

—Ὅν

Ε Π

- SYN.** *Επικαυχάζω, ανακαυχάζω*, (επύθραυμαι) *επιγελῶ*.
Επικαθίζομαι, *Επικαθήμεαι*, *Επικαθίζω*.
Εφ' οἷς ἀν' ἑτοῦς *ἐπι-αθίζηται* μοῦκ. *Αἶ.* Pl. 185.
Αλλ' ἐπὶ σοὶ τοι, καὶ τοῖς σοῖσιν
Πολλὴ πολλὰ ἑκαθοῖτο. *Ib.* R. 1078.
—*Καὶ ἐπὶ κλῆσι καθίζον*. *Od.* i. 103.
SYN. *Εγκαθίζομαι, εγκαθήμεαι, ανακαθίζω, εγκαθίζω, εγκαθίζομαι, ερίζομαι, συγκαθήμεαι, συζαίω, ερίζανω, καθίζανω, συζηταίω, ἐπισχομαι*.—*ἐποκίλλω*.
Επικαίνω.
Αὐτῶν πολιτῶν μὴ ἑπικαινόντων νόμους
Κακαῖς ἐπιρροαῖσι.—*Aeifc.* *Eum.* 696.
SYN. *Κατακαίνω*. (al. *παρεισαγῶ, ἐγκαινίζω*).
Επικαίρομαι, Επικαίρομαι. (*Adv*)
Α μὴ πικαίρε μὴδ' ἐσυμφερόντα. *Soph.* *Oed.* T. 894.
Τρεῖσδ' ἀμφιπυρον λυτῶν ὅσιον
Θεοῦ ἐπικαίρον.—*Ib.* Aj. 1423.
SYN. *Ευκαίρος, ἐγκαίρος, προσκαίρος, καιρός, ωφέλιμος*.—*ἐπικαίρως*.
Επικαίω.
—*Θιψ δ' ἐπὶ μῆρια καίω*. *Od.* γ. 9.
SYN. *Ανακαίω, ἀποκαίω, κατακαίω, προσκαίω, συγκαίω, ἐγκαίω, καίω, ἐπιφλέγω, προσφλέγω, αἰθαλόω, διαθάλω, κνίσσας, προστρίβομαι*.
**Επικαλέω, Επικαλέομαι.
Ἡδὲν δὲ γέροντας ἐπὶ πλεονας καλέσαντες. *Od.* η. 189.
SYN. *Εγκαλέω, προσκαλέω, καλέω, κατακάλεω, ἀνακαλέω, ἐπικλέω, ἐπιδάσκω*.—*μεταπιμπῶ*.—*αἰτῖσθαι, μεμφομαι, ἐνεδίξω, κατηγορεύω*.—*ἐπονομαζέω*.
Επικαμπύλος.
—*Ὅς φυτὰ σκαπῆις ἐπικαμπύλος ὤμους*. *Hom.* M. 90.
SYN. *Επικαμπής, ανακαμπής, ἐπικαμπύς, ἐγκύλος, καμπύλος, πολικαμπής, ἑλικωφής, γριπός*.
Επικάρ. al. *Επὶ κάρ.*
Εξ ὁρίων ἐπικάρ.—*Η.* π. 392.
Επικαρτεῖς.
Αἱ μὲν περὶ ἐφείροντ' ἐπικαρτεῖαι.—*Od.* i. 70.
SYN. *Καρτεῖς, ἐγκαρτεῖς, πλεῖστος, λεχρτεῖς*.
Επίκαση.
Μητέρα τ' Οἰδῖποδ' αὖ ἰδὼν καλὴν Επικασην. *Od.* λ. 270. *Vid.* *Ιοκάστη*.
Επικέμαι.
—*Θυραὶ δ' ἐπικέντο φαίναί*. *Od.* ζ. 19.
SYN. *Εγκέμαι, κρατάκεμαι, προσκέμαι, παρακέμαι, ὑπερέκεμαι, ἐπιτίθεμαι, ἐπιφερομαι, εἰσαμάμαι, ἐπισκηπῶν διαδύσσω, ἐπύχω, ἀνέχω*.
Επικέρω.
—*Επὶ ἢν πρῶτας ἐπικέρσε φάλαγξας*. *Π.* π. 394.
SYN. *Αποκέρω, κατακέρω, ἀποτέρω, διαφθέρω, διακοπῶ*.
Επικελεύω.
—*Επὶ δὲ Τρῶες κελεύεσσαν*. *Π.* δ. 542.
SYN. *Κελεύω, ἐπιβουλεύω, ἐπισύω*.
Επικελεύομαι, Επικελευομαι.
—*Καὶ πάντα λέων συγχάειν, κῆπικελευσεν*. *Ag.* Pa. 1317.
SYN. *Κατακελεύω, διακελευομαι, ἐγκελεύω, ἐγκελευομαι, παρακελεύω, συμπαρακελεύω, παραινέω, προτρέπω, παρὰγυαλ*.
Επικεχοῦμαι.
Επικεχοῦμαι ἐγὼγε ρασιανικός. *Ib.* Av. 68.
Επικέλλω.
Ἡπείρ ἐπικέλεσεν.—*Od.* γ. 114.
—*Πρὶν ἦναι εὐσσελμὸς ἐπικέσαι*. *Ib.* δ. 148.
SYN. *Κέλλω, οκέλλω, ἐποκέλλω, ὀρέμα*.
Επικεραννύμι.
Οἶον ἐπικερῶσαι.—*Od.* η. 164.
SYN. *Εγκεραννύμι, συγκεραννύμι, ἐγκέω, ἐπύχω*.
Επικερτομέω.
Τὸν δ' ἐπικερτομῶν προσέειπεν.—*Π.* π. 744.
SYN. *Διακερτομέω, κατακερτομέω, κερτομέω, ἐπύχυνω, ἐπιλοιδόρῶ, ἐπιταθάζω, ἐπικέρνωμαι, ἐπισκῶπῶ, ἐπύχυνω, ἐπύχυνω, διασύνω, οἰσρηάτιω*.
Επικεύω.
—*Προφρονέως ἐρῶ ἐπος, καὶ ἐπικεύω*. *Η.* ε. 816.
SYN. *Επικρυπῶ, ἀποκρυπῶ*.
Επικρυκνύμαι.
—*Κῆπικρυκνύμασιν*
Οὐκ ἀν' ὀφείλο.—*Eug.* M. 738.
SYN. *Κρυκνύω, κρυκνύμα, πρὸς κρυμῶ*.
Επικρυκνύομαι.
—*Ταυτ' ἐπικρυκνύομαι*. *Ag.* Th. 1173.
SYN. *Διακρυκνύομαι, πρὸς κρυμῶ*. [*διακρυκνύω λέγω*]
Επικρυπύω.
Πνεύγεις ἐπικρύπτει κῆπικρυπύω χροτί. *Aeifc.* S. T. 640.
SYN. *Κρυπύω, ἀνακρυπύω, ἀναγορεύω*.—*ἐπικρύπτω*.
Επικιδνύμι, Επικιδνάμαι.
Ἀξιν, ἑ καλλίσον ὕδωρ ἐπικιδνάται αἰψ. *Π.* ε. 850.
SYN. *Σκεδάω, κεδάω, διασκεδάω, καλεσκάω*.**

Β Π

- μαί, εἰσαμάμαι, ἐπισκηπῶν διαδύσσω, ἐπύχω, ἀνέχω*.
Επικέρω.
—*Επὶ ἢν πρῶτας ἐπικέρσε φάλαγξας*. *Π.* π. 394.
SYN. *Αποκέρω, κατακέρω, ἀποτέρω, διαφθέρω, διακοπῶ*.
Επικελεύω.
—*Επὶ δὲ Τρῶες κελεύεσσαν*. *Π.* δ. 542.
SYN. *Κελεύω, ἐπιβουλεύω, ἐπισύω*.
Επικελεύομαι, Επικελευομαι.
—*Καὶ πάντα λέων συγχάειν, κῆπικελευσεν*. *Ag.* Pa. 1317.
SYN. *Κατακελεύω, διακελευομαι, ἐγκελεύω, ἐγκελευομαι, παρακελεύω, συμπαρακελεύω, παραινέω, προτρέπω, παρὰγυαλ*.
Επικεχοῦμαι.
Επικεχοῦμαι ἐγὼγε ρασιανικός. *Ib.* Av. 68.
Επικέλλω.
Ἡπείρ ἐπικέλεσεν.—*Od.* γ. 114.
—*Πρὶν ἦναι εὐσσελμὸς ἐπικέσαι*. *Ib.* δ. 148.
SYN. *Κέλλω, οκέλλω, ἐποκέλλω, ὀρέμα*.
Επικεραννύμι.
Οἶον ἐπικερῶσαι.—*Od.* η. 164.
SYN. *Εγκεραννύμι, συγκεραννύμι, ἐγκέω, ἐπύχω*.
Επικερτομέω.
Τὸν δ' ἐπικερτομῶν προσέειπεν.—*Π.* π. 744.
SYN. *Διακερτομέω, κατακερτομέω, κερτομέω, ἐπύχυνω, ἐπιλοιδόρῶ, ἐπιταθάζω, ἐπικέρνωμαι, ἐπισκῶπῶ, ἐπύχυνω, ἐπύχυνω, διασύνω, οἰσρηάτιω*.
Επικεύω.
—*Προφρονέως ἐρῶ ἐπος, καὶ ἐπικεύω*. *Η.* ε. 816.
SYN. *Επικρυπῶ, ἀποκρυπῶ*.
Επικρυκνύμαι.
—*Κῆπικρυκνύμασιν*
Οὐκ ἀν' ὀφείλο.—*Eug.* M. 738.
SYN. *Κρυκνύω, κρυκνύμα, πρὸς κρυμῶ*.
Επικρυκνύομαι.
—*Ταυτ' ἐπικρυκνύομαι*. *Ag.* Th. 1173.
SYN. *Διακρυκνύομαι, πρὸς κρυμῶ*. [*διακρυκνύω λέγω*]
Επικρυπύω.
Πνεύγεις ἐπικρύπτει κῆπικρυπύω χροτί. *Aeifc.* S. T. 640.
SYN. *Κρυπύω, ἀνακρυπύω, ἀναγορεύω*.—*ἐπικρύπτω*.
Επικιδνύμι, Επικιδνάμαι.
Ἀξιν, ἑ καλλίσον ὕδωρ ἐπικιδνάται αἰψ. *Π.* ε. 850.
SYN. *Σκεδάω, κεδάω, διασκεδάω, καλεσκάω*.

Ε Π

- σκέδαζω — επιρρω, επικλυζω. — επισκερπίζομαι, εφορμαζομαι.
Επικινδυνός.
 Ως πάντα δεινός, κῆρικινδυνός βροτοῖς. Soph. Ph. 508.
SYN. Επισφαλός.
Επικλαίω.
 — Σε δ' επικλαίειν ὕσερον. Ag. Th. 1072.
SYN. Κλαίω, αἰακλαίω, επιθρηναίω, εὐολοφουρομαι, επιδ'αλρω.
Επικλαυτός.
 Κελαδέϊ δ' επικλαυτον ἀνδρονιον Νόμον. — Ib. R. 695.
SYN. Φρικλαίτος, πολυκλαυτός, αἰακτός, γοερός, θρηνητικός.
Επικλειώ.
 Την γὰρ αἰοιδὴν μάλλον επικλειούσ' ἀνθρώποι Οἰά. 351.
SYN. Κλειώ, περιόω, εὐλογέω, επικαλεώ, επιφημιζώ.
Επικληρός.
 Κἄν ἀποθνήσκων ὁ πατὴρ τῷ, δῶ καταλινὼν παῖδ' επικληρον. Ag. V. 581.
SYN. Κληρονομός, μοτοκληρονομός — αἰδνωτός.
Επικληρώ.
 — Το πρῶτον επικληρώσαν ἀρηγεῖν. Call. 3. 23.
SYN. Διακληρώω, προσκληρώω, κληρώ, επικλωθώ.
Επικλημα.
 Κατηγορεῖτο τί επικλημα τὸ τό μν. Soph. Oed. T. 537.
SYN. Εγκλημα, αἰτίαμα, κατηγορία, ἀμαρτήμα.
Επικλησις.
 — Τον επικλησιν Κορυνητήν. Il. η 138.
 Αὐτὰρ επικλησιν Ρωφ. — Il. σ. 177.
SYN. Ομωνυμία, επωνυμία, ἀνακλησις — φωνή — αἰσχυρή.
Επικλητός.
 — Των επικλητων δειρόν. — Ag. Pa. 1265.
SYN. Προσκλητός, παρακλητός, συνήγορος, προσληπτός, επιξένος.
Επικλιτής.
 — Επικλιτής τε ταλαρτον. Call (Steph)
SYN. Περικλητής, επιρρεπής, επιφύρος, καλ'ακλήτης, καταρροπος, καταφύρης, καταπραγής, πρηνής.
Επικλιντρον. (ἔδος κοσμοῦ.)
 Το τ' επικλιντρον ἀποβάλας. Ag. Ecc. 902.
SYN. Ανακλιτρον, ἀνακλιντρον, κλινή, δέσμιον, λειτρον.
Επικλινω.
 — Αἶα δε Χολχίς
 Ποῦτε καὶ γαίης επικεκλιταὶ ἰσχατιῇσιν. Ag. 2. 420.

Ε Π

- SYN.** Αποκλινω, εγκλινω, προσκλινω, επιχείμαι, επιπείσσω, προσρεπώ.
Επικλονέω.
 Νευσὶν επικλονεονται. — Il. σ. 7.
SYN. Διακλονέω, συγκλονέω, κλονέω.
Επικλοπός.
 Ἡ περοπῆα τ' εἰμὲν καὶ επικλοπῶν. — Od. λ 363.
 Ἀλλὰ τις ἀρτίστῆς καὶ επικλοπῶς ἐπλεο μύθων. Il. χ. 281.
 — Κινεῖν τε ροὴν καὶ επικλοπῶν ἦθος. Hef. ε. 67.
SYN. Κλεπτής — κερδαλέος, δολομυτής, ἀπατεων, παραλογιστικός. — δολιχός, ἀσυνετός, πανύργος.
Επικλυζώ.
 — Ὅθι κυματ' ἐπ' ἠϊόνος κλυζέσχον. Il. ι. 6.
 Κυμασι πορφύρεσις ἐπεκλυζέτο. — Hom. B. 68.
 Οὐκ ἀν τῶσάν' ἐ κῆμ' επικλυσὶν κακῶν. Lyc. 228.
 — Ὅτε ἦϊας επικλυζέσιν αἰελλαι. S byl. l. 5.
SYN. Κλυζώ, κατακλυζώ, προσκλυζώ, συκλυζώ, ὑποκλυζώ, επικυμαινῶ, καταβάλλω, ἐπιδάψιενω.
Επικλυω. Vid. Επαῖω, κλυω.
 — Επὶ πάντ' αἶνον επικλυε Νηλεΐδα. Il. ι. 652.
Επικλωθώ, Επικλωθεμαι.
 — Ὄτε Κροῖων
 Ὀλβον επικλωσῇ. — Od. δ. 208.
 Ως γὰρ επικλωσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι. Il. σ. 525.
 Ως νηματα ξηνάσ', επικλωσεν θεα
 Φρις. (αἰ. εἰν) — Eur. Or. 12.
SYN. Κλωθώ, ἐπινατακλωθώ, επικληρώω, κυρῶ, ἐπαγαγῶ, ἐπινέω, προσάσσω, ἐπιμοίραμαι, διαμοιραμαι. — ἐμαρμύρον ποιῶν.
Επικνω.
 — Ἀλλ' ἐπικνῶ το σιλφον. Ag. Av. 1581.
SYN. Κνω, κναιώ, κνήω, ἐπικνήω, διαφθερώ, ἐπιδάλλω, ἐπικνίζω.
Επικνίζω.
 Ἀλλ' ἀρότρῳ βραχὺ βῶλον ἐπικνίζεσι χαράσσων. Ep. Suid.
SYN. Κνίζω, ἐπικναιώ, δακνώ.
Επικοῖος.
 — Επικοῖον εὔσαν ἀμφὶ παῖδ' Ἀχιλλέως. Eur. Andr. 124.
SYN. Κοινῶς, συγγενῶς, μετοχος.
Επικοκκυρία.
 Ἠχὼ λυγρὴν ἀντῶδες ἐπικοκκυρία. Ag. Th. 1068.
ΕΧΡ. Επικοκκυρία, ἀντεπαδύσα.
Επικοπία.
 — Βῦν ἐπικοπῶν. Od. γ. 443.
SYN.

Ε Π

SYN. Εγκοπῶ, ανακοπῶ, κατακοπῶ, συγ-
κοπῶ, κοπῶ, επικολαπῶ, επιτεμνω, ασθενω,
καταπιεῶ, επιπλησσω, καταπαίω, τυπώ,
επιχαρατῶ, σχιζῶ.

Επικότης.
Επ' ἀνδρὶ δ' ἦοις επικότη σέβας. Aelc. Ch.
626.

SYN. Εγκότης, ζακότης, περιεργής, φοβερός.
— επιμομφος.

Επικότης.
— Ο δ' επικότης αἶθ
Θεμῖτος ἀγναμπῶν νοῦν. Ib. Pr. 162.

SYN. Παλιγκότης, οργίλος, δυσκόλος, δυσ-
θυμῶς, επισεφας.

Επικურια, Επικურσις.
— Κενὴ ἀρωγῆς, κῆπικυρίας στρατῷ. Ib. Per.
733.

— Κῆπικυρῶσιν κακῶν. Eur. Andr. 28.

SYN. Αλκαρ, ἀλεξήτριον, βοηθία, βοηθημα,
ἀρωγὴ, ἀντιληψίς.

Επικυρίω.
Καὶ πάντες Περσῶν βασιλεὺς επικυρῶσι. Sibyl.
1. 3.

SYN. Συνεπικυρίω, ἐπαίτιω, ἀμυνῶ, ἐπι-
συνθῶ.

Επικυρός, Επικυρία.
— Καὶ Δαρδανοί, καὶ επικυροί. Il. γ. 456.

Καὶ γὰρ ἐγὼν επικυρὸς εἰμ. — Ib. 188.

SYN. Βοηθός, ἀλεξήτης. — Πάρεδρος, συμμα-
χος.

ΕΡΙΤΗ. Μικρός. — ἀγχεμαχοί, ἐχέσπαλοι,
κλειτοί, τηλεκλυτοί, πολυγλωσσοί, σθεναροί,
ὑπερμανεῖς.

Επικυρῶς.
Εξ Επικυρῶν ἀτομῶν — Ep. 1. 2.

Επικυρῶς. Nom. pr. Vid. Ατομός.

Επικυρίζω.
Ἡδὴ καὶ νύκτις ἐποκυρίζεται ἀνδρῶν,
Πολλὰ δ' ἐξαιρεῖ θυμὸν ἐς κμπλακὴν. Theog.
630.

SYN. Ανακυρίζω, ἀναβασάζω, ἐλαφρύνω.

Επικυραίνω, Επικυρίω.
— Καὶ νῦν μοι επικυρήνον ἐλδωρ. Il. α. 455.

— Οὐδ' ἀρὰ πῶ οἱ επικυραίνε Κρόνιον. Il. C.
419.

Πάντας επικυραίνετα θεός. — Hom. M. 528.

SYN. Επιτελεῶ, κραταίνω, κραίνω.

Επικραδαῖω.
Ἡρώας χερσὶν επικραδαίνοντας ἐρίτμα. Ap.
1. 552.

SYN. Ανακραδαῖω, ἀνακραδαίνω, διακρα-
δαίνω, συγκραδαίνω, συνεπικραδαίω, κρα-
δαίνω, ἀναστρέφω.

Ε Π

Επικρατών.
Βαρύ μοι κεφαλῆς επικρατὸν ἔχεν. Eur. Hipp.
201.

SYN. Κρηδεμνόν, κεφαλοδεσμὸν, κεκυφαλός,
κρανός, προσκεφαλαίον, καλυμμα, κορυς.

Επικρατεῖω.
Ὅσσοι γὰρ νηυσὶν επικρατεῦσιν ἄριστοι. Il. κ.
214.

SYN. Κρατεῖω, ἀποκρατεῖω, κατισχύω, κατ-
έχω, ὑπερέχω, περιεχομαι, ἐπιτυγχάνω, ἀρχώ,
ἐκνικῶ.

Επικρατεῖω.
— Τρωῶν νηὸς ἀμφεβίβηκε
Νηυσὶν επικρατεῖω. — Il. π. 67.

— Νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμυνῶν
Εμπεσ' επικρατεῖω. — Ib. 81.

SYN. Επικρατῶς, κρατερῶς, δυνατῶς, κα-
χυρῶς, ἴσθι, ἐνέργως, ἐντονώς.

Επικρατῆς, Nom. pr
Ἀναξ ὑπὸ νηὸς Επικρατῆς σάκισφόρῳ. Suid.

Επικρεμαῖω, Επικρεμαίω.
Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸς τίς ποτὶ κακὸν χρεῖς ὅς δ' ἐφίλοισιν
Ἀτὴν ἐξοπίσω παύσειν επικρεμασέν. Theog. 206.

Ἐνὸς ἐπὶ πάντεσσιν επικρεμαδ' ἦμιν αἰθέρος.
Ap. 3. 483.

SYN. Αποκρεμαῖω, ἀποκρεμαίω, κρεμαῖω,
κρεμαίω, ἐπαρταῖω, ἐπαρτασμαι, ἐπνέμαι.

Επικριδόν.
— Επικριδὸν ἱρευσαντο Μῆλα — Ap. 2. 302.

SYN. Δεόντως, προσκοιτώνς, ἀρθῶς, κατὰ
θεσμίην — ἐπιλεγδὴν, ἐπιλεκτῶς, λογαδῶ.

Επικρίων. Vid. Ικρίων.
— Καὶ επικρίων ἀρμάνον αὐτῷ. Od. ε. 254.

Επικρῶ.
— Μᾶλλον επικρῶσος σύγῃ (τον ἦλον) Ar. Th.
1013.

SYN. Εγκρῶ, προσκρῶ, ἐμπηγνυμί, ἐμ-
καλλῶ, ἐπιπατασσω, ἐπιτιθῆμι.

Επικρυφός. Vid. Κρυπτός.
— Καὶ επικρυφὸν οἶμον. Pind. Ol. 8.

Επικρυζῶ.
Μη πείθε, φθονεραὶ γὰρ επικρυζέει κορυμνί.
Ar. Eq. 1047.

SYN. Κρυζῶ, ἐπύσσω, ἐπικρυζῶ.

Επικτασμαι.
Ἐμμετρεῖς ὕμν' ἐπικτῶμαι. Soph. An. 858.

SYN. Προσκλησμαι, κατακλησμαι, κλησμαι,
ἐπικαλεῶ.

Επικλῆνω.
— Τὴν ἀλκὴν τὸν θάνατον' ἐπικλῆναι. Ib. 1042.

SYN. Κτείνω, ἀποκτείνω, κατακτείνω.

Επικλήσις.
Καλὴ γὰρ ἡ πικλήσις. — Ib. Ph. 1382.

SYN.

SYN. Κτησίς, κτήμα, περιουσία, προσθήκη, επίτευξις, οικουσία.
 Επιτήρητος, Nom. pl.
 Άλλος Επιτήρητος γινώσκων, και σὺμ' ἀναπήρος, και πνεύνη ἱρός, και φίλος ἀθανάτοισ. Ep. I. 3.
 Μῆτιν Επιτήρητοιο τίω ἐνὶ κατθεο θυμῷ. Ib. I. 1.
 Επιτήρησις.
 Ἀμὲν ὅμῃ ξυνῆσαι ἐπιτήρητον.—Ap. 2. 566.
 Πᾶς δ' ἐπιτήρησ' Ὀλυμπος. Ag. Av. 781.
 SYN. Ἐπιτήρησις, ἐπιτήρησις, ἐπιτήρησις, ἐπιτήρησις, ἐπιτήρησις.
 Επικυμαίνω.
 Η δ' ἐπικυμαίνουσα μετήρος αὐχίῃ κυρτῇ. Tryph. 66.
 SYN. Επικυματίζω, ἐκκυμαίνω.
 Επικυρτω.
 —Ἐπὶ δὲ ζῶντι δράκοντι
 Διὶ ἀπικυρτῶντι ἐπικυρτῶντι κερνα. Hes. a. 234.
 SYN. Κυρτω, ἀγύλω, κατακαμπω.
 Επικυρῶ.
 Ὡς λῶν ἔχασιν μεγάλῃ ἐπὶ σωματι κυρσας. Il. γ. 23.
 Ἀπὲρ ἐπ' αὐχίῃ κῦρε φασγῶ δ' ὄφρ' ἀκοπῇ. Il. ι. 821.
 SYN. Κυρῶ, κυρομαι, ἀντικυρῶ, ἐγκυρῶ, ἐγκυρῶ, πρὸς κυρῶ, ἐγξίζω, ἐπιτυγχάνω, καλ-
 ευσχῶ.
 Επικωλύω.
 —Κάπικωλύω πατρίς
 Τὸν Δυσσάλασαν δαΐτα.—Soph. El. 285.
 SYN. Ἀνακωλύω, ἐπιδεκνύω, ἐπιδεκνύω.
 Επικωλύω. Vid. Κωλύω.
 Τίς εἶναι μ' ἐπικωλύσων τὰ δὲ; Soph. Ph. 1271.
 Επικωμᾶζω.
 Εἰ μὲν ἔκων ἀρχῶν ἐπικωμᾶσα.—Call. Ep. 17.
 Ὅτις ἐπὶ πάντ' ἀγαθῷ ἔχοντες ἐπικωμᾶσαι. Ag. A. 979.
 SYN. Εἰσκωμᾶζω, ἐπισκωμᾶζω, κωμᾶζω, ἐπιφρομαι, χλευάζω, μυκῆριζω, οἰχέομαι, ἀναδελφύω.—ἐπιδήμιω.
 Επικωμῶς.
 Θελόντες ἀγαθῶν ἐπικωμῶν
 Ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα. Pind. P. 10.
 SYN. Εγκωμιαστικός, αἰνетиός, ἐπαινετικός, ἐπαινετήριος, παρηγορητικός.
 Επικωμῶς.
 Διμάτος ἀμνητοιο μῆτις ἐπικωμῶς Εὐνῶ. Tryph. 552.
 SYN. Εἰκωμᾶς, δεινότης, συγχαίρων. ἰ-
 σριός.
 Επικωπός.
 Σχοπός.—ὁδυνήρος, ἐπικωπός. Ag. A. 230.

SYN. Ναυτικός. ξιπτικός. κωπτικός.—ἐπικω-
 πικός.
 Επιλαβή.
 Πολυμίτων πεπλων
 Τ' ἐπιλαβῆς ἐμῶν. Aesc. Supp. 440.
 SYN. Επιληψίς, ληψίς, καταληψίς, ἀντι-
 λαβή, ἐσβολή, ἐπιλαβή, ἐπιλαβή.
 Επιλαγχάνω, Επιλαγχέομαι.
 Επιλελογχεύω, επιλελογχεύω.
 Ἀκρατὲς, ἀπρὸς ἐμὸν Γῆρας.—Soph. Oed. C. 1299.
 SYN. Μεταλαγχάνω, ἐπαρχομαι, ἐπαρχομαι, ἐπιδέχομαι, κληρομαι, τυγχάνω, περιτυγχάνω.
 Επιλαύω.
 —Σιωπῶ, καὶ ἐπιλαύω σομα. Eur. Andr. 449.
 SYN. Λαύω, ἐπισχῶ.
 Επιλαμβάνω, Επιλαμβάνομαι.
 Τόσσα μὲν ὁρμίσαντες ἐπὶ λαβῇ ἐμῶν ἵππων.
 Od. δ. 793.
 Κἂν τῷτο μὴ ἐπιλαβῇται. Ag. L. 596.
 SYN. Καταλαμβάνω, ἐπιλαμβάνω, προκα-
 ταλαμβάνω, ἐκλαμβάνω, φθάνω, προσλαμβάνω, προσδέχομαι, ἐπαρχομαι, μεταλαμβάνω, δια-
 δεχῶμαι, ἐπιδέχομαι, ἐπιτυγχάνω, παραλαμβάνω, ἐπαρχομαι, δρασσομαι, εὐρίσκω, περι-
 σοιῶμαι, κρατῶ.
 Επιλαμβάνω.
 Ἡλῖος δ' ἐπὶ λαμψέ.—Il. p. 650.
 SYN. Ἀπολαμβάνω, ἐκλαμβάνω, κατὰ λαμψέ, λαμψέ, περιλαύω, ἐκλαμβάνω, προσλαμβάνω, ἀκτινοβολῶ, εὐφραίνομαι, ἐπιδέχομαι.
 Επιλαμβάνομαι, Επιλαμβάνομαι. Vid. Λαμβάνομαι.
 —Οὐδ' ὁ γὰρ δόλιος ἐπιλαβῆτο τέχνης. Od. δ. 455.
 Επιλέγω, Επιλέγομαι.
 —Ἐπὶ δὲ ξύλα πολλά λεγέσθαι. Il. δ. 507.
 SYN. Λέγω, συλλέγω, συλλέγομαι, ἀναλέγω, ἀπολέγω, ἐκλέγω, καταλέγω, καταλέγομαι, προσκαταλέγω, προσεπιλέγω, προσαιρέομαι, προαιρέομαι, ἐγκρίνω, ἐκλέγω.—ἐκλέγομαι, ἀναλογίζω.—ἀνακεφαλαιῶ.
 Επιλέγω. Vid. Λέγω.
 —Ἀνίσταμενοι δ' ἐπιλέγον. Od. γ. 341.
 Επιλέγω.
 —Οὐδ' ἐπιλέγω
 Χαιματος, ἐδὲ δεινός.—Od. η. 117.
 —Ἐπὶ δὲ πλοῶν ἐπιλέγω
 Ἀργυροδότης ὕς.—Ib. ζ. 475.
 SYN. Ἀπολέγω, ἐκλέγω, ἐκλέγομαι, καλῶ-
 λειπῶ, παρέρχομαι.
 Επιλέγω.
 Δαφνὸς ἀγλαὴν ὅσον ἔλῳ, ἐπὶ λαμψέ σιδῆρῳ
 Ἀρμενὸν ἐν πάλῃ.—Hom. M. 109.
 S I I I SYN.

Ε Π

- SYN. Λεπω, απολεπω, απολειπω.
 Επιλευσσω.
 Τόσον τίς τ' επιλευσσει οσον τ' επί λααν ἰσιν.
 Il. γ. 12.
 SYN. Βλεπω, προβλεπω, επίβλεπω.
 Επιλήθω.
 —Εκ οἶνον βαλε φαρμακον, ενθεν επινον,
 Νηπιεθές τ' αχολόν τε, κακῶν επιλήθον απαντων.
 Od. δ. 222.
 SYN. Εκληθαινω.
 Επιληκω.
 —Κύροι δ' επιληκον αλλοι.
 Εσαότες κατ' αγῶνα—Od. θ. 379.
 SYN. Αποληκω, ληκω. ανακροτω, επικρο-
 τω.
 Επιληνιος.
 Μιγα τον θεον κροτῦντες
 Επιληνιοισιν ὕμνοις. Απας. 52. 8.
 SYN. Επιληνιαος.
 Επιληπτος.
 —Κάπιληπτος ευρεθη. Soph. An. 412.
 SYN. Αυτοφωρος. επιληψιμος. υπαιτιος.
 Επιλησις.
 Καματων δ' επιλησιν παραχοι. Pind. P. 1.
 SYN. Εκλησις, επιλησμοτη, επιλησμη, επι-
 λησμοσυνη, λησμοσυνη.
 Επιλησμων, Επιλησμοτατος.
 —Κάπιλησμων, και βραδύς. Ar. N. 129.
 —Επιλησμων πανυ. Ib. 485.
 Επιλησμοτατον, και σκαιστατον γεροτιον. Ib.
 788.
 SYN. Αμημων, ληθαῖος.
 Επιλιγδην, Επιλιγδην.
 Βλῆτο γαρ ὦμον δουρι, προσω τετραμμενος αιο.
 Αχεον επιλιγδην—Il. ρ. 599.
 SYN. Ανωθεν, ανω, λιγδην, επιγραδην.—
 ασθινῶς, ατονως, αμνηνας, αμαυρῶς.
 Επιλλιζω.
 Ουκ αἶψα ὅτι δὴ μοι επιλλιζῆσιν ἀπαντες. Od.
 ε. 11.
 SYN. Διανιω, (τοῖς ομμασι.) καταμωκα-
 μαι, επιγέλαω, ενιλλω, κατιλλαινω.
 Επιλογχος.
 Επιλογχον εχουσ' εν χεῖρι βελος. Eur. Hipp. 222.
 EX P. Γαισόν, ὀλοσιδηρον δору.
 Επιλοιπος.
 Ως τάπιλοιπα τῶν λογων συ μεν κλυοις, Soph.
 Ph 24.
 Αμεραι δ' επιλοιποι
 Μαρτυρες σοφωτατοι. Pind. Ol. 1.
 SYN. Λοιπός—επισσομενος.
 Επιλυσις.
 Φόβε επιλυση διδυ. Aesc. S. T. 135.

Ε Π

- SYN. Διαλυσις, εκλυσις, απαλλαγή, κατὰ-
 σολή.
 Επιλωθεω.
 Οι δ' επιλωθεον, και εκερτομεον επεεσσιν. Od.
 ε. 323.
 SYN. Απολωθεω, επισκωπῶ, ὑβριζω, επι-
 γελω, επιτιμαω.
 Επιμαζιος.
 —Επιμαζια νηματα μιτρης. Tigrh. 336.
 SYN. Υπομασιος, υπομαζιος—επιμασιδιος.
 Επιμαιμαω. Vid. Μαιμαω, Επιθυμειω.
 —Καπιμαιμῶσαι μαχης. Lyc. 301.
 Επιμαινομαι.
 Τῶδε γυνή Προιτη επιμανητο—Il. ζ. 160.
 SYN. Υπερμαινομαι, περιμαινομαι, εμμα-
 νομαι, μεινομαι.
 Επιμανδλωτος.
 Το περιπετασον κάπιμανδλωτον αν. Ar. A.
 1200.
 Επιμαιομαι.
 Ηρη δ' ε μασιγυ δοῶς επιμανητ' ας ἱππες. H.
 ε. 748.
 —Ατὰρ χερσεσι νέων, επιμαιο ποτε
 Γαης φαικων,—Od. ε. 344.
 SYN. Εφαπτομαι, επιφανω, επειγω, προθυ-
 μοιῶ, εφιεμαι, επιμαιμαω, μαιομαι, επιζη-
 τω, επιθυμειω.
 Επιμαρτυρομαι.
 Κάπειτ' επισχῶν ὀλίγον επιμαρτυρομαι. Ar.
 N. 495.
 SYN. Μαρτυρομαι, διαμαρτυρομαι, προσ-
 λιπαριω, εκλιπαρω, επισκηπῶ, ικετω, πα-
 ρακαλῶ.
 Επιμαρτυρ, Επιμαρτυρος. Vid. Μαρτυρ.
 Εἰπέ θεῶ, κρυφίων επιμαρτυρα λυχνον ερωτον.
 Mus. 1.
 —Ζεὺς δ' αμμ' επιμαρτυρος εστω. H. η. 76.
 Επιμασσομαι.
 Ελκος δ' ἰστηρ επιμασσεται,—Il. δ. 190.
 Ως αρα μιν φαιμεν ραδῶ επιμασσεατ' Αθηνη.
 Od. γ. 429.
 SYN. Απομασσω, προσμασσω, εφαπτομαι,
 ἀπτομαι, ψλασσω, συνταρασσω.
 Επιμασιδιος.
 Ον ελιπον επιμασιδιον. Eur. I. T. 231.
 SYN. Επιμαζιος, επιμασιός, υπομασιος,
 απομασιδιος, επιτιτιθιος, υποτιτιθιος, δηλαζων,
 δηλαμιος, γαλαθηνός, νηπιος.
 Επιμασιος.
 Οιον μὲν τινα τέτον εχεις επιμασον αλητην,
 Σιτε και οινε κεχηρμενον.—Od. υ. 377.
 EX P., Επιμασευοντα, επιζητῶντα.—επαίης,
 απασας, πενιές. επιληπτός, οχληρός. ενδείς.
 Επιμαδω.

Επίμειδαν, Επίμειδισαν.

Τὸν δ' ἐπιμειδῆσας προσεῖπεν κρείων Ἀγαμέμνων.
II. δ. 356.

—Εφ' ἱμερτῇ προσώπῳ

Αἰὲ μείδισαι.—Hom. IX. 3.

SYN. Διαμειδισαν, προσμειδῶ, ὁπαμειδῶ,
μειδαν, μείδισαν, γέλαν.

Επιμολία. Vid. Μολία.

—Εγὼ δ' ἐπιμολία δῶσω

Πολλὰ μάλ', ὅσσ' ἔγωγε τίς ἦν ἐπέδωκε θυγατρὶ.
II. i. 147.

Επιμελία.

Τῆς ἐπιμελίας πάντα δ' ἔλα γιγνέται. Sent.

SYN. Επισασις, επισασία, επιτροπή, κηδε-
μονία, διοικήσις, θεραπείασις, θεραπεία, σπουδή,
ἐντρεχία, ἀκρίβεια, ἐπιστηδευσις, ἐπισκέρχια,
ασκήσις, ἐνδελεχισμός, ἐνδελεχία, ἐπιμονή,
συνεχία, προσεδρία, αὐχινισία, ευφυΐα, φιλο-
πορία, φιλευργία, φροντίς, παρημοσύνη, προνοία,
προσεΐξις, φιληκοία.

Επιμελητής.

Τὸν τῆς πόλεως ἐμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων.
Ag. Pl. 908.

SYN. Φροντιστής, εποπτής, φορέας, θεραπείας,
διαθετής, διοικητής, ἐμπαξ, ἐπικομος, ἐπικρα-
τής, ἐπιτρόπος, ἐπιπλος, κηδεμών, πολυπραγ-
μων.

Επιμελομαι.

Ψυχῆς ἐπιμελῶ τῆς σεαυτῆ, καθὰ δύνῃ. Sent.

SYN. Επιδυῖναι, μελομαι, προσμελῶμαι,
μυδομαι, περισσεύω, ἐπιστρεφόμεναι, πολυμερῶς,
ἐξακριβῶ, προσλιπαρῶ, προσμενῶ, διατελεῶ
—ἐπιμελεῖσθαι ἔχω, ποιῶμαι.

Επιμελῶ.

Αἰδῶ τ' ἐχθρὸν Παῖδ' ἐπιμελῶν. Aesc. S. T.
875.

SYN. Μελεῶ, ἐπιδῶ, προσεπιδῶ, ἐπιπλέω.

Επιμελώς.

—Ελθόντ' εἰς νοσον

Τὸν ἔχοντα ταυτὴν ἐνθεραπείαν ἐπιδυῖναι. Men.

SYN. Επιστρεφίως, περιεργός, λιπαρῶς, πο-
λυπραγμοῦς, ισχυρῶς, σφοδρῶς, ἀκριβῶς, ἀπ-
αρτίως, ἐνδύκειος, συνεχῆς, σπουδαίως.

Επιμεμφομαι.

Ἐστ' ἀρ' ὅγ' ευχολῆς ἐπιμεμφομαι.—II. α. 65.

Οὔτε κασιγνήτοισι ἐπιμεμφομαι.—Od. π. 115.

SYN. Καταμεμφομαι, ἀπομεμφομαι, μεμψι-
μορεῶ, μωμασμαι, ὀγκαλεῶ, αἰτιασμαι, ἐπαι-
τιασμαι, ἀποδύρομαι, χλευάζομαι.—ἐπικρίτως,

Επιμύνω, Επιμύνομαι.

Ἀλλ' ἀγε νῦν ἐπιμύνων ἀρήϊα τεύχεα δύω. II.
ζ. 340.

Ἐνθα σὺς ἐπιμύνομεν. Soph. Ph. 521;

SYN. Αναμύνω, ἀπομύνω, διαμύνω, ἐμμύνω,
καταμύνω, περιμύνω, προσμύνω, ἐπιμύνω,
μύνω. ἐπιχῶ.—προδύμιομαι, ὀρμασμαι.

Επιμύστος.

—Ταῖσι δὲ Διὶ

Δωσέσιν πάντ' ἐπιμύστα, καὶ ὡς ποτὶ νῆδ' ἰκονῆται.
Call. 6. 134.

SYN. Περιτλός, περιπλέως, ἐπιπλέως, περι-
πλήρης, πλήρης, ὑπερπλέως, ἀναμύστος, δια-
μύστος, ἐμμύστος.

Επιμετρέω.

—Εγὼ δ' ἐγὼ τοι κ' ἀποδῶσω,

Οὐδ' ἐπιμετρήσω.—Hef. 6. 385.

SYN. Προσπεριμετρέω, προσμετρέω, ἐπιβαλῶ
λῶ, ἐπιχρητῶ.

Επιμετρον.

—Ἐχὼν δ' ἐπιμετρον ἀπῆνθον. Theoc. 12. 26.

SYN. Επισκλημα, ἐπιθεμα.

Επιμνησμαι.

—Δολὸν δ' ἐπιμνηστέον πατρί. Od. δ. 437.

SYN. Μνησμαι, μνησασμαι, τεχνασμαι,
διαζήτησ, ἐξυρισκῶ, ἐπινοῶ.

Επιμνησθεῖς,

—Ἀμαρτινὸν τ' ἐπιμνησθεῖς,

Ὅς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδρασι ἀλφειῶσιν.
Hef. θ. 512.

ΕΡΙΤΗ. Οψινοος.

Επιμνήθης.

Θηριον ἀνθρώποισι μετεμμεναι ὡς ἐπιμνήθης.

Theoc. 25. 79.

SYN. Ἐντεχνος, σοφός, δαιδός, πανῦργος,
δαΐφρων.

Επιμνηλός.

—Οὐδε κεν αἶγιος

Δευοιντο βρέφειν ἐπιμνηλός.—Call. 2. 51.

EXR. Αἱ μετὰ τῶν μνηλῶν νεμομεναι.

Επιμνηνῶ. Vid. Μνηνῶ.

—Αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπιμνηνέει δῖος. II. ν. 460.

Επιμνηκτός.

Γνωτὴ τοι πνιν—

Πάντ' ἂν γὰρ τέλασσαν ἔχει, πάντ' ὃν ἐπιμνηκτός.
Theoc. 269.

SYN. Προμνηκτός, συμμνηκτός.

Επιμνηνσκομαι, Επιμνησμαι.

Ἀμρῶ κ' αὐτὶς ἰόντες ἐπιμνησμαιμεθα χαρμῆς.
II. ρ. 103.

Τὸ δ' ὅγ' ἐπιμνησθεῖς.—Od. α. 31.

SYN. Ἀπομνηνσκομαι, ἀπομνησμαι, ἀνα-
μνησμαι, ἀναμνηνσκομαι, μνησμαι.

Επιμινῶ, Vid. Ἐπιμύνω.

Ὡς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον αἰετῆται, ὃ ἐπιμινῶ.
Od. ζ. 66.

Επιμῖξ.

Επιμύξ. Vid. Μυξδα.

Τρῶες ὀρνόται ἐπιμύξ ἵπτοι τε καὶ αὐτοί. II. λ. 525.

Επιμύξις.

Εχθαιρσι δε πάντες—(κωτίλον ἀνθρώπων)

—Αναγκασθ' ἐπιμύξῃ

Ἀνδρὸς τοῖντε συμπόσιον τελεῖται. Theog. 297.

ΣΥΝ. Ἐπιμύξια, κοινωνία, συμβολαίον, ὁμιλία, συνδιατριβή, εὐτυχία, ἀγαμίξις, προσμύξις.

Επιμισγομαι.

Ἀιδ' μεν Τρῶεσσ' ἐπιμισγομαι.—II. κ. 548.

ΣΥΝ. Συμμισηγομαι, μισηγομαι, ὁμιλεῖν, κοινωνεῖν, συνείμι.

Επιμοιραομαι.

Γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχευτοῖς ἱκεῖνσι Phoc.

94.

ΣΥΝ. Ἐπιμερίζω, ἀπομεφομαι, ἐπιμεῖω.

Επιμολεῖν. Vid. Ἐπερχομαι.

—Νοστος—ἀγαλλεστον Ἡρακλῆ' ἐπεμολε.—Soph. Tr. 868.

Επιμολος.

Δοριπὸνα κἀν' ἐκτεπρωτες γὰρ

Πρὸς ἐπιμολος.—Aesc. S. T. 635.

ΕΚΡ. Τὸς ἐπὶλθοῦντας (ἐχθρούς.)

ΣΥΝ. Αποφυλλος, παρσιπιδήμος, ξένος.

Επιμομφή.

Ὅμως δὲ λῦσαι δυνατός ὄξει

ἐν ἐπιμομφᾷ ὁ τόπος ἀνδρῶν. Pind. Ol. 10.

ΣΥΝ. Μομφή, μῆμος, ἐπιτιμησις, λοιδορία, μαριλῆ.

Επιμομφος.

—Κεπιμομφος ἢ φιλοῖς. Eur. Rh. 327.

ΣΥΝ. Φιλομειφῆς, φιλομῆμος, φιλοφλογος, ἐπιτιμητής, ἐπικροτός, ψεκτής.

Επιμυσσῶν, Ἐπιμυστήν.

—Αἱ δ' ἐπιμύξαν Ἀθηναῖαι τε καὶ Ἡρῆ II. δ. 20.

ΣΥΝ. Ἐκμυκτηρίζω, γογγίζω, ἐπιγογγυρίζω, ἐπισυναρίζω, ἐπιμύζω, διαφραυλίζω.

Ἐπιμυνῶ.

—Ἐπιμυνε γὰρ τοι. Ag. V. 928.

ΣΥΝ. Καταμυνῶ, ἀπομυνῶ, μυνῶ, ἐπιμυνῶ, κλεῖω.

Ἐπιμωμῆτις.

Ἡ δ' ἐπιμωμῆτι.—Hef. s. 13.

ΣΥΝ. Ἐπιμωμῆτις, ἐπιμῆμος, ἐπιμωμῆτις, ἐπιφλογος, ἐπιρρητός, ἐπισφατός, ὑπαίτιος, ἐπ' αὐτοῖς, εὐλογχῆς, ψεκχῆς, ψευγῆς.

Ἐπινασσω.

Ὡς αἱ τραπέζαι γ' οἰσιν ἐπινασμαιναι

Ἀγαθῶν ἀπάντων.—Ag. Ecc. 836.

ΣΥΝ. Νασσω, πληρῶω, ἀναπληθῶ, ἐπίπληκω.

Ἐπινασιος.

Ἀλλὰ Ὀρθήκης ἐπινασιος ἡπαίρειο

Πυροφόρος ἀρωσὶ γυας.—Ap. 1. 795.

ΣΥΝ. Μειτοικός, μεταναστεύς.—φυγῆς, ἀπολῆς.

Ἐπινεῖω.

Ἀυτομέδων δ' ἀρὰ σίτον ἔλκω ἐπινεῖμε τραπέζῃ

Καλοῖς ἐν κανεῖσιν.—II. ω 626.

ΣΥΝ. Διανεῖω, κατανεῖω, ἐπιμερίζω, ὅπτι μοιραομαι.

Ἐπνεύω.

—Ἐμὲ δ' ἐπνεύσα καρτί. II. ο. 75.

ΣΥΝ. Συρεπνεύω, κατανεύω, διανεύωμαι, πρεσνεύω, συννεύω, νεύω, συναίνεω, παραπνίττομαι, ὑπαιπνίττομαι.

Ἐπινῶ, Ἐπινῶ, Ἐπινῶ.

Νεκρὸς πυρκαϊῆς ἐπενηρὸς ἀχμῖνοι κῆρ. II. η. 428.

ΣΥΝ. Νῶω, νῶω. κατανῶω, παρανῶω, ἐπίπαρανῶω, ἐπισυνῶω, συναθροίζω.—ἐπινεῖμαι.

Ἐπινῶ.

—Τέσσοι αὐτὲ τὰ πῦρται αἶσα οἱ αἶσα

Γενομένων ἐπινῶσι λῆρ.—II. ν. 128.

ΣΥΝ. Νῶω, ἐπικλῶω.

Ἐπινηχυτός.

Πεπλῶ παρκαταθῆκα θούϊς ἐπινηχυτά δῶρα.

Oph. 310.

ΣΥΝ. Νηχυτός. (αἱ ἐμμετρος.)

Ἐπινηχῶ, Ἐπινηχομαι.

—Μέσσω δ' ἐπινηχέτο πῶψ. Hom. B. 106.

ΣΥΝ. Ἐπινῶ, εἰσινῶ, ἀγανηχομαι, ἀποπνιχομαι, ὑπερπνιχομαι, προσπνιχομαι, παραπνιχομαι, ἐνπνιχομαι, ἐπικυματίζω, ἐπιπνιζῶ, ἐπινῶω, ἐπιφερομαι.

Ἐπινικίον.

Τῶν ἐν ἀγῶνι πάντα τέπνικια. Soph. El. 694.

ΣΥΝ. Νικητηρίον, (ἀθλον, ἄσμα.) βραδύων, ἀπνιχία τῶν.

Ἐπινίκιος, Ἐπινίκιος.

Ἐπινικίῳ σθένα τον εν

αγρον τελευτᾶσαι δὴ λοχον. Soph. Oed. C. 1144.

—Φράσαι χαρὴν αὐτῶν ἐλπίσιν ἐπινικῶν. Pind. Ol. 8.

ΣΥΝ. Νικητήριος, τροπαιοφόρος.

Ἐπινισσομαι.

Εὐδ' ἂ καλὰ παῖς ἐπινισσεται.—Theoc. 8. 43.

ΣΥΝ. Ἀφινεομαι, εἰσερχομαι, προσηρχομαι, μετεμι.

Ἐπινῶω.

Εὐ γ' ἐπινῶσας αὐτὸ, καὶ ὀφρῶνδεκῶς. Ag. Au. 1510.

ΣΥΝ. Νοῖω, διακινῶμαι, ἐπνῶω, πνῶω, ἐπνῶω, πνῶω.

Ε Π

προνοια, επιμνησμοί, διαζήτησις, πορίζω, μηχανάομαι φραζομαι.

Επινοια.

—Τίν' επινοίαν εσχέθης; Eur. Ph. 421.

—Κοινή γὰρ ἐπ' ευτυχισίαισιν

Ερχεται γλώσσης επινοια.—Ar. Ecc. 570.

Ψευδὲς γὰρ ἡ πνοια τὴν γνώμην. Soph. An. 395.

SYN. Επινοημα, εννοια, εννοημα, επινοησις, περινοια, διανοια, σκέψις, εξευρημα, μηχανημα, ευμηχανια, επιστρεφεια, σοφισμα, ευτεχνια, επιτηδευμα, γνῶμη—ἡ ἐπίστα γνῶμη.

ΕΡΙΤΗ. Αμηχανις, ατασθαλος, θάυμαστος, καινή, ασεστατη.

Επινομφιδιος.

—Οὐτ' επινομφιδιος

Πω μὲ τις ὕμνος ὤμνησεν. Ib 825.

SYN. Επιθαλαμιος, γαμιος, γαμικός.

Επιρυσσω.

—Με και αλλο τὴν επιρυσσειν φορτην. Il. ξ. 249.

SYN. Νυσσω—παιδεύω, νυθεύω, σφραγιζώ, διδάσκω.

Επινομα.

—Οὐδ' ἐτὶν αὐτῷ

Παίονα κακῶν επινομάων. Soph. Ph. 169.

SYN. Επινομα, εξυρισκω, επιμνησμοί, επισκοπεω.

Επινοτιζω.

Ξαρθον κρατ' επινοτισας. Eur. Herc. F. 362.

SYN. Εφορμα.

Επινοτιος.

Ὡς ἐμ' επιπλωσας επινοτιον ἦγεν ἐς οἶλον. Hom. B. 79.

SYN. Επωμαδιος, φωτόφορος.

Επιξενω.

Ἡδ' ὡς Αἰμυλιαδὸς ἐπὶ ἐξενῶντο γυναίξιν. Ar. 2. 766.

Επιξενῶμαι ταῦτα δ' ὡς θανέμεν. Aesc. Ag. 1329.

SYN. Ξενω, καταξενω, φιλιω. μαρτυρομαι.—πορευομαι.

Επιξηνος. (ὁ μαγειρικὸς κορμός)

Ἐπεὶ ἐξίηεν δελισσῶ

τὴν κεφαλὴν ἐχόν, λεγέιν. Ar. A. 317.

SYN. Επικορμιον, επιλοπον.

Επιξυρος. Vid. Ξυρος.

Μετ' ἐν χερσὶν ἐχόντες επιξυρῶ ἐν ἀρετῇ. Il. μ. 422.

Επιξυνω.

Ἡ δ' ὅτε κηρυκὸς ἐπὶ ἐξυνῶσατο μῦθος. Ar. 4. 436.

Οἷον ἢ κακῶν ἐργῶν επιξυνῶσατο βέλῃ. Ib. 3. 1161.

Ε Π

SYN. Επικοινωνω, κοινοω, ὁμοφροίζομαι.

Επικοινων.

Τίς δ' ἀρετὴ πινυτ' επινοιον ἄθλον ἔλασθαι; Theog. 965.

Επικοινωνου.

Και τί διδὸς κατὰ δῶμα θεοῖς επινοιχομευοί; Hom. V. 205.

Επομνυμι, Επομνυμαι.

—Και ἐπὶ μεγάλῳ ὄρκῳ ομνύμαι. Il. α. 233.

SYN. Προπομνυμι, κατομνυμι, διομνυμαι, ομνυμι.

Επιπτόμαι, Επισσομαι.

Εἰ δ' ἀγὰρ τὲς ἀνὲρ ἐπιπτόμαι.—Il. ι. 167.

Τὰ δ' ἐπισσομενῶ θάνατον και φύζαν ἑταίρων. Il. ε. 381.

SYN. Επιπρηνω, επιλεγω, κατοπτόμαι, προσπτόμαι, προσπτόμαι, επίλπω, εφορῶ, προσ-αγορεύω, ἐπιστημαινομαι.

Επιτοκω.

Μητ' επιτοκῆσης, μητ' ἀγνῆς, μητε ἱκοντί. Phocyl. 14.

Οὐδ' επιτοκῆσθαι πρὸς δαίμονας.—Il. τ. 188.

SYN. Εππιτοκω, παροκω, ψευδοκω.

Επιτοκον (Adv.) Επιοκον,—επιτοκος.

Ὡς φάτο και ῥ' επιτοκον ἀπομύσσει.—Il. κ. 332.

Εἰ δ' ἐτὶ τῶνδ' επιτοκον, ἐμοὶ θεοὶ ἀλγέα δαίνῃ. Il. τ. 264.

Ὀρκον τινυμινῶς· τὸν Ερις τεκεῖ σῆμ' επιτοκοῖς. Hef. ε. 802.

SYN. Επιορκως—επιτοκιον, επιτοκια.—ψευδορκος, ψευδορκιος, επιτορκητικός.

Επιτρα τῶ.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπην ὅσσην τ' επιτρα πειλονται ἡμιονων.—Il. κ. 351.

SYN. Ορεα, ὄρμηματα.—διασασις, διασημα, το μεταξυ.

Επιτρος. Vid. Φυλαξ.

Ὡς πρῶτος Μινῶα τεκε Κρητὴ επιτρον. Il. η. 450.

Επιπαγχυ.

Δωροφάγοι, σχολιῶν δὲ δίκων επιπαγχυ λαθῶσθε. Hef. ε. 262.

Επιπαμφαλα.

Πολλ' επιπαμφαλῶντες ὅκε.—Ar. 2. 127.

Επιπαλλω.

—Τὰτ' ἐν χερσὶν παλιντοῖ ἐν ἐργῷ βέλῃ

ἑπιπαλλων Ἀρης.—Aesc. Ch. 160.

SYN. Αγαπαλλω, διαπαλλω, εμπαλλω, παλλω, κληρω.

Επιπασσω.

Τὸ δ' ἐπὶ Παιῖων ὁδυνήματα φαρμακα πασων. Il. ε. 401.

SYN. Διαπασσω, εμπασσω, καταπασσω, πασσω.

Ε Π

παρῶσθαι, περιπασθαι, περὶπασθαι, συμ-
 πασθαι, πασθαι, καταβρέχω, επιβαλλω.
Επιπατος.
 —Λειχων επιπασα. Ag. Eq. 1087.
ΕΧΡ. Τα επιπασσομενα τῷ εἶναι αλευρα.
Επιπείθω, Επιπείθομαι,
 —Πατροκλος δε φιλω επιπειθεῖσθ' εἵταιρω Il. a. 345.
SYN. Πείθω.—πιστευω.
Επιπελομαι
 Νῆσος ἐπὶ συγρηῖ πελσται δαίλοισι βροτοῖσι.
 Od. o. 497.
 —Τὰτ' ἐπ' ἀνθρωποισι πελσνται. Ib. v. 60.
 Ἀλλ' ὅτε δ' οὐδ' οἱ μοι επιπλομενον εἶτος ἦλθε.
 Ib. η. 261.
SYN. Περιπελομαι, επιρχομαι, παραγίνο-
 μαι, παραπελομαι, επιφρομαι, φρεπομαι. **Α**
Επιπεμπῶ.
 —Εἴτε σιτία
 Τίς τῆς τελευτης μάλλον επιπεμψεν αν. Ag.
 Ecc. 235.
SYN. Αναπεμψω, αποπιμψω, προσπιμψω,
 υπερπιμψω, φημι. επιπροῖμι, επιβαλλω.
 αιημι, αναχαλαω.
Επιπτερω.
 —Τὸ δ' ἔνδ' ἐπὶ νῆες εἶσαι
 Ωκυποροι πτερωσιν.—Od. e. 175.
SYN. Διαπτερω, εκπτερω, πτερω, διαβαινω.
Επιπτομαι.
 —Καθ' ὁμιλον επιπτεσθαι μενεαινων. Il. δ. 126.
 Καὶ δαυμαστ' επιπτομεσθα. Ag. Av. 1471.
SYN. Επιπτατομαι, παραπετομαι, προσ-
 πτομαι, επιπταμαι, εραπτομαι.
Επιπιτω.
 —Κλειτὸς οὖν εκατομβας
 Επιπτοσας θεῶν ρεζοντας. Pind. P. 10.
SYN. Πιτω, επιπιτῶ, επιτυγχανω, κα-
 ταλαμβανω. (al. pro επιτοπσας.)
Επιπτηγνυμι.
 —Δορυ δ' εν κραδιῃ επιπτηγνυ. Il. v. 442.
SYN. Επιπῃσσω, εμπτηγνυμι.
Επιπῃδαν.
 —Αγριως αυτοῖς επιπῃδῆς. Ag. V. 703.
SYN. Εμπῃδαν, επιπῃδαν, εσπῃδαν,
 επιμῃδαν, παρῃδαν, προσπῃδαν, εἵανα-
 πῃδαν, ενορῶ, εναλλομαι, προσβαλλομαι, εἵ-
 αλλομαι, ανθισμαι, επειθορεω, επερχομαι,
 επιπιτῶ, επιβαλλομαι.
Επιπιλημι, Επιπιλναμαι.
 —Ουδ' ἑλὼν επιπιλνεται.—Il. ζ. 44.
SYN. Πιλημι, εμπελαζω, προσπλάζω,
 προσπελαζω, πέλω.
Επιπινω.
 —Και ἐπ' ακρητον γαλα πινω. Od. i. 297.

Ε Π

SYN. Εμπινω, εκπινω, καταπινω.
Επιπινῶ.
 —Ουδ' οἱ ὑπὸ ἐπὶ βλεφάρῳσιν επιπινῶ. Od. η.
 271.
SYN. Εισπιπινῶ, παρῃσπιπινῶ, εμπιπινῶ,
 προσπινῶ, επιρῃσσω, επιμῃσσαι, ενορῶ, συμ-
 πλομαι, επιτυγχανω.
Επιπλαζομαι.
 Ποντον επιπλαγχθῆς.—Od. θ. 14.
SYN. Εμπλαζομαι, περιπλασσαι, περ-
 νοσσω.
Επιπλαταγω.
 Τοῖς μιν επιπλαταγῃσα.—Theoc. 9. 22.
SYN. Επικροτω, ανακροτω, πλαταγῶ.
Επιπλεω, Επιπλω, Επιπλωμι.
 —Επῃπλεον ὑγρὰ κλειυθα. Il. a. 312.
 Ποντον επιπλωσας. Il. γ. 47.
 —Ποντον επῃπλεω.—Od. γ. 15.
SYN. Εσπλεω, καταπλεω, προσπλεω, εμ-
 πλεω, πλεω, επιπλάζω, προσπλεω, κατα-
 πλεω.
Επιπλησσω.
 Τοῦτο επιπλησσαν.—Il. κ. 500.
 Εκτορ, αὐτὸς μὲν πως μοι επιπλησσει αγκυρῃσιν.
 Il. μ. 211.
SYN. Αποπλησσω, εμπλησσω, πλησσω. ε-
 λαινω, ὑδρῖζω, κολαζω, επιτιμῶ, επιπῶ, γα-
 κω, κακῖζω, λοιδορομαι.
Επιπνιω, Επιπνυ.
 Αἱ δ' αλλαι ματ' αἶραι επιπνυσι θαλασσαν.
 Hel. θ. 872.
 —Και επιπνυσσιν αἶται. Od. i. 139.
SYN. Εισπνιω, αποπνιω, εμπνιω, καπνῖω,
 προσπνιω, πνιω, εμφυσῶ.—αφίμαι.
Επιπνοια.
 —Ινὶν τ' ανθομε τὰς προγῃν
 Βοδ' εἰς επιπνοιας ζῆνός εραφιν. Aesc. Supp. 45.
SYN. Εμπνοια, εισπνέω, εμπνευσις, επιπνυ-
 σις, εμπνευματωσις, προσπνευμα, επιθιασμός,
 κατακωχή.
Επιπνοδος.
 —Ος αγριας πῃδας
 Επιπνοδας μ' ἀπό τε φωνῆ
 Ερρυτο κῆνισσεν.—Soph. Oed. T. 1368.
Επιπομην. Vid. Ποιμην.
 —Θεαὶ δ' επιποιμῖνες εἰσιν
 Νυμφαι εὐπλοκαμαι.—Od. μ. 131.
Επιπολαζω.
 Ταυτην ανοιαν επιπολαζουσαν.—Alex. 2. 7.
SYN. Επινω, επινιχομαι, επιπλεω, επῃ-
 χνω, ανισχω.
Επιπολῆς (Επνπολή)
 Τῆς γῆρας επιπολῆς ενωσιν αἱ χυλῖραι.—Ag. Pl. 1208.
SYN.

Ε Π

- SYN. *Ανο, ετανο, εξεπιπολῆς, επιπολαύς, λυγδην. (επιπαινεός)*
Επιπολός.
Ιω, φίλος, συ μεν εμὸς
Επιπολός ἐστι μεμνῆς. Soph. Oed. T. 1345.
 SYN. *Περιπολῶν.—επιμαλητής, επιτροπος.*
Επιποτός.
Αυθραπὶς ἐς ζῶον επιπῶν φυσῶν. Tim.
—Επιπῶν—μορφ. Soph. Oed. C. 1630.
 SYN. *Δραστηριός, καματηρός, πομπός.*
Επιπορπός. Vid. Πορπη.
*Χρυσία τῷ πολλῶνι, το τ' ενδύτον, ἢ τ' επιπορ-
 πῆς.* Call. 2. 32.
Επιπρεπῶ, Επιπρεπῶ.
Οὐδ' ἄ τι τοι δαλοῖεν επιπρεπῶς σπουδασθῆναι
Εἶδος καὶ μεγέθος· βασιλεῖ γὰρ ἀνδρὶ σοικας.
Od. ω. 251
 SYN. *Εμπρεπῶ, μεταπρεπῶ, πρεπῶ, πρεπῶν.*
Επιπρῶ.
—Ας ὅγ' επιπρῶ
Θελομένης φορμυγῆς κατηγαγε Πιερίθην. Ap.
 1. 30.
 SYN. *Διανεκῶ, ωδολεχῶς, μακρῶς.*
Επιπρῶθῶ.
Αἶν επιπρῶθεντες—Ib. 582.
 SYN. *Προπρῶνεται, ἀδουπῶμαι.*
Επιπροῖαλλω.
Η σφῶν πρώτον μὲν επιπροῖαλλε τραπίζαν. II.
 λ. 627.
 SYN. *Προτῶν, παρῆτιθιμι, προαλλῶ.*
Επιπροῖημι.
Αρξας δε λίσσασθαι επιπροῖηκεν αρις. II. 1.
 316.
 SYN. *Προῖημι, επιπῶμαι.*
Επιπρομολῶ. Vid. Προμολῶ.
—Την δ' ἔ τς αφῶ
Μυρομένην μέσσηγὺς επιπρομολῶς' εροσεν
Δμῶων.—Ap. 3. 665.
Επιπροπῆλω.
—Οφρα βαθύαν
Νηδὺν φορβάδι ἴσος επιπροπῆσῶν ἐκορεσθῆ. Ib. 4.
 1449.
 SYN. *Πρόσ επιπῆλω, προπῆλω, επιπῶλω.*
Επιπροσβαλλῶ.
Δαρδανὴν δε λιπορτες, επιπροσβαλλῶν Αβυδῶ.
Ib. 1. 931.
 SYN. *Επιβαλλῶ, προσβαλλομαι, επερχομαι.*
Επιπροσθε, Επιπροσθεν.
Και μὴ πῖπροσθε τῶν ἐμῶν τις σὺς λόγος
Θῆς.—Eur. Supp. 514.
 SYN. *Εμπροσθεν, ἀπεναντι, προσθε.*
Επιπροσραπῶ.
—Εσθλὸς μὲν επιπροσανέντας ἐνισπῶ
Οἰωνός.—Ap. 3. 916.

Ε Π

- SYN. *Επιρῶν, προρῶν, προσφαινηται.*
Επιπρορῶ. Vid. Προρῶ.
Λαῖον επιπρορῶν ταρσὸν ποδός.—Ib. 4. 1519.
Επιπροχῶ.
—Εν πεταλοισι
Θῆρον επιπροχῶσα, χεῖ μελιγχευν αοιδῶν.
Hom. XVIII. 18.
 SYN. *Εκχῶ, προχῶ.*
Επιπῶν.
Οὐκ ὁρας, ὅ μαι ἦδες επιπῶρε πᾶσιν ἐπισσῶ.
Od. p. 545.
 SYN. *Επιπῶνται. πῶν.*
Επιπῶλομαι, Επιπολομαι.
Αὐτὸς δε κῆλος ὡς επιπῶλῆται εἰχῆας ἀνδρῶν.
II. γ. 196.
 SYN. *Αμριπολομαι, περιπολομαι, ἐπερχο-
 μαι, ἐπιπορευομαι.*
Επιπῶταομαι.
—Επιπῶταομαι ὑπὲρ ἄλλης. Ep. 1. 1.
 SYN. *Επιπῶτομαι, ἐπίποταομαι, παρῶ-
 τομαι.*
Επιρῶννυμι, Επῶρῶ.
—Τον τρεῖς μὲν ἐπῶρῶσσεσκον Αχαιοί. II. ω.
 454.
Πυλῆς δ' ὅπως ἐπῶλθ', ἐπῶρῆξας ἐσῶ. Soph.
 Oed. T. 1267.
 SYN. *Κῶν.—αναρῶννυμι, ἀπορῶννυμι.—*
ἐπιβαλλῶ, ἐπῶν, μετατιθῆμαι.
Επῶρῶν.
Εάνθ' ἐπῶρῶντο ἐπῶρῶν τρεῖς χροῦς.
Tryph. 65.
 SYN. *Ρῶν, διαρῶν, ἀπορῶν, καταρ-
 ρῶν, προρῶν, αἰῶν, καταῖον, παρῶ-
 πῶν, προσπῶν, ραντῶ, ἐπῶρῶν, ἐπῶ-
 ρῶν, δῖν, ἐπῶρῶν, καταρῶν, δῖν, ἐπῶρῶν, διαρῶν, ἐπῶρῶν, ἐπῶρῶν.*
Επῶρῶ.
—Ὅτι πάντες ἐπῶρῶντο ἐδῶται. Od. p. 211.
 SYN. *Επῶν, ρῶ.*
Επῶρῶ.
Ἡμῖν δ' αἰπὺς ολεθρὸς ἐπῶρῶ.—II. ξ. 99.
Ζεὺς γὰρ τοι το τάλαντον ἐπῶρῶν ἀλλοτῶ
ἀλλῶ. Theog. 157.
 SYN. *Ρῶν, καταρῶν, καταρῶν, καταρῶν, κα-
 ταρῶν, ἐπῶν, ἐπῶν, ἐπῶν, ἐπῶν.*
Επῶρῶ.
Ἀλλὰ τε μὲν καθυπέρθεν ἐπῶρῶ, πῦρ' ελαιον.
II. ε. 754.
—Τὰ δ' ἐπῶρῶν ἐθνεα πῶν. II. λ. 723.
 SYN. *Επῶν, ἐπῶν, ἐπῶν, ἐπῶν, ἐπῶν, ἐπῶν.*
ἐπῶν, ἐπῶν, ἐπῶν, ἐπῶν.
Επῶρῶν.
—Καί ρ' αὐτὶς ἐπῶρῶν ματεῖν. Ap. 2. 642.
 SYN.

Ε Π

- SYN. Διαερρηδην, σαφῶς, αναφανδον.—ονομακλήδην.
 Επιρην.
 Ος τότε Κανθον επερναν επιρηνεσσιν ιοῖσιν. Ib. 4. 1497. (f. επί ρηνεσσιν.)
 Επιρριπίω, Επιρριπίω.
 —Οτε μοι πλεῖστοι χαλκηρεα δῦρα Τρώες επιρριπιν περι Πηλειωνι θανόντες. Od. ε. 310.
 SYN. Επιβαλλω, επιφερω.
 Επιρροί.
 Κακῶν τοσούτων εχ ὄρεας επιρροάς; Eur. Andr. 349.
 SYN. Επιρροια, επιρρυσις, εισροος. προσθεσις, ευπορια, αεθονια, δαψιλια, πλεονασμός.
 Επιρροῖω.
 Επιρροθησαν δ' οἱ μιν, ὡς καλῶς λεγοι, Οἱ δ' εκ παρην.—Eur. Or. 899.
 SYN. Οφουρω. παινω. επηχω, επιβοα.
 Επιρροθος.
 —Τοι οἱ επιρροθος ἦεν Αθην. Il. δ. 390.
 Εγερτὶ κινῶν ανδρ' ανηρ επιρροθοις Κακοῖσιν.—Soph. An. 419.
 SYN. Βοηθος. επιταρροθος, συμμαχος, οησιμος, ισχυρός. πασσυτες. (Sch. λοιδοροις, υβριστικοῖς)
 Επιρροῖω, Επιρροζω.
 Καὶ ταῦτα μιν μεττοις χαλκεων παλαι Στρομβων επιρροῖζσι γηραιαῖ κοραι. Lyc. 585.
 Η και τοιαυτας τῶδ' επιρροῖζεις φυγας; Aesch. Eum. 427.
 SYN. Επινθη. προσκυλιζω.—επιβαλλω.—επιπιζω, επισιω, επιγυκελευω.
 Επιρρυζω.
 Επὶ τῶν εχθρῶν τιν' επιρρυζας.—Ar. V. 703.
 SYN. Επισιζω, φορμαω.
 Επιρρυμμι.
 Επῆπαυλον εδος επιρρυμ. Aesch. S. T. 171.
 SYN. Ρυμμι, ερυμαι, βοηθω, επαμυνω.
 Επιρρυτος.
 Καρπὸν τε γαιας και βροτων επιρρυτων. Ib. Eum. 910.
 SYN. Καταρρυτος, ευπορος, επικλῆτος.
 Επιρρυτνυμι, (Επιρρωμαι, inuf)
 Αμβρ:σαι δ' αρα χαῖται επιρρυσαντο ανακλῶς. Κρατὸς απ' αθανατοιο μεγαν δ' ελελιξεν Ολυμ. π.ν. Il. α. 529.
 Τῆσι δὲ δωδεκα παῖσαι επιρρυσαντο γυναῖκες. Od. υ. 107.
 SYN. Ρ:ννυμι, επισσωμαι, κητομαι, ενεργω. (εργαμειως).—εισχω, συνισχω, ισχυροποιω, κατακτενω, σθιω, επικυρω, σπριζω, κ:α:τυω, αναθαρσυνω.

Ε Π

- Επισιω, Επισση.
 Την μαλ' επισσιων, φοβειν ἡρας Αχαιῶς. Il. ε. 230.
 Ω μητερ, ικετευ σε μὴ πῖσιαι μοι Τας αιματωπες και δρακοντωδεις κορας. Eur. Or. 255.
 SYN. Ερτανω, επανατενομαι, επιρρυνυμι, επιφερω, αρσση, προσκομαι. επαν κινω, επισσωμαι. εκφοβω.
 Επισσω, Επισση, Επισσωμαι, Επισσωμαι (inuf.) Αινιαν δ' επεσιεν απὸ χθονος υψος' αιρας. Il. υ. 325.
 Η ετι μοι και κῆτος επισση μεγα δαιμα. Od. ε. 421.
 Νῆα επισσιοντο.—Od. ε. 19.
 —Επισσιοντο γυναῖκας. Ar. j. 805.
 —Το τεταρτον επεσιοντο δαιμονιοσος. Il. ε. 438.
 SYN. Εφορμαω, ὄρμαω, δῖω, σπριζω, επισπριζομαι, θυω, επηχω, κατεπαιγω. επιθυμω. επακολουθεω. εφορμα.
 Επισσημαινω, Επισσημαινομαι.
 —Καπισσημανθησεται
 Κενε κελυθῆσαι λαδς ονομ' επωυμος. Eur. Ion. 1593.
 SYN. Επσημαινομαι, επισημαινω, αποσημαινω, σημειω, κατασημαινω, αναρσητω, κατακρητω, επισφραγιζω, χαρακτηριζω, βεβαιω, επιστηνυνομαι, επιφωνω.
 Επισημος.
 Δωνδς χαρακτηρ, καπισσημος εν βροτοῖς Εσθλὸν γενεσθαι.—Eur. Hec. 378.
 SYN. Διασημος, περισημος, παρασημος, ευσημος, διαδηλος, καταδηλος, ευγνωστος, επιφαντος επιρρητος, επιφανης, ενδοξος.
 Επισιζω.
 —Καθ' ὅταν ἔτος γ' επισιζῃ. Ar. V. 702.
 EX P. Επαφιναι τες κυνας. Vid. επιρρυζω.
 Επισκαζω. Vid. Σκαζω.
 Γηραι δη ρικτοισιν επισκαζεσα ποδισσιν. Ar. i. 669.
 Επισκεπτομαι.
 Ναυται επισκεπταντο.—Call. 4. 43.
 SYN. Επισκοπεω, εφορμα, καθορμα, επιβλεπω, περισκοπεω, θιασμαι. αναθεωρω, λογιζομαι, αναλογιζομαι, ενθυμιομαι, μεινσασκεπτομαι.
 Επισκεπω.
 Φικρι πολλὰκι λυχνοι επισκεπιν.—Mus. 258.
 SYN. Επισκαλυπῶ, επιρρω. περισκεπω, σκεπω, σκεπαζω.
 Επισκευαζω.
 Το δῶπτον αυτοῖς ἔς' επισκευασμενον. Ar. Ecc. 1139.

SYN.

Επιστορία.

—Και επιστορίην αλεασθαι. Hes. v. 444.

SYN. Επιστορά, ἐμψυτία, ἐμβλημά.

Επιστορος.

Στεργειν τὰ πῶτα τῷδε τῷ επιστορῷ. Aesc. Eum. 676.

SYN. Αποστορος, απογονος, ἐλγος.

Επιστυτος.

Ἐνεπε τις φοβᾷ σε

Φῆμα, γυναι, φρενας επιστυτος; Eur. Hipp. 574.

SYN. Βιαίος, ἰξάλος. (αφορμησασα. Sch.)

Επισαδόν.

Νομῶσεν δ' ἀρα πᾶσιν επισαδόν—Od. v. 54.

SYN. Επισαμένως.—βιβαίως, ἐμμένως, ευ-
γαθῶς, ἑντονος, ἐπιμονως.

Επισαθυμαμαι.

Οὐκ ἔχω προσεικασαι

Παντ' επισαθυμῶμενος. Aesc. Ag. 172.

SYN. Διασαθυμαμαι, κρεναω, ἐξεταζω, σαθ-
μῶμαι.

Επισαμαι.

Νῦν δ' ἐτ' ἀρ' πῃ θέσθαι επισαμαι—Od. v. 207.

—Επισαμένοι πολέμοιο. Il. C. 611.

SYN. Εξεπισαμαι, γινωσκω, μαρτυροῦμαι, δυ-
ναμαι, ἐκμαλισταω, ἐμπειρως ἔχω, νομίζω, οἶο-
μαι.

Επισαμένος.

Μισυλλόν τ' ἀρ' επισαμένως.—Il. π' 307.

SYN. Επισαδόν, ἐδδημένος, ἐπισημονως, ευ-
φυῶς, ευμαθῶς, ἐμπειρως, ἐμπειρως, συνταῖς,
περιφραδῆως, δυνατῶς.

Επισασις.

Πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων επισασις. Soph. An. 231.

SYN. Επισασις, προσασια, ενσασις, ἐπισασις,
λογισμῶς, ἐπισκεψις, ἐπισκοπή, ἐφορία, ἐποπ-
τεία, θεωρία, προσβολή, ἐπιθεσις, ἐπαρχία,
παραμονή.

Επισατιω.

Ἐνταυθ' ορεοικὸν ποιμνίως επισατιω. Ib. Oed. T. 1047.

SYN. Προσατιω, προΐσαμαι, ἐξήγομαι, ἐπ-
αρχω.

Επισατης.

—Θυματος δ' επισατης,

Ἰεῦς τ' ἐπεσι τῷδε, παῖς Ἀχλιδας. Eur. Hec. 223.

Καίρις γὰρ—εργε πάντες ἐς' επισατης. Soph. El. 76.

—Ἐξ οὐκ οὐδ' επισατη ἐδ' ἀλα δόικε. Od. π' 455.

SYN. Προσατης, διοπος, ἐπαρχος, ὑπαρχος,

ἡγεμῶν, μεταίτης, ἐπαίτης, διδασκαλός, ἀρε-
της.

Επισαχυν.

Ἰσὺν ποὺ κλέινω επισαχυνέον ἄλοι. Ap. i. 972.

SYN. Σταχυῦμαι, ὑποσχυομαι.

Επισαίω. Vid. Στείβω.

—Οὐδ' ἐσ' Εὐνω

Οὐδ' Αἰδῆς, ἐδ' ἵπποι επισαίωσιν Ἀρης. Call. 4. 277.

Επισαχῶ. Vid. Επερχομαι.

—Κά' ἐμῶν ἀνματά

Εὐηλίας πνέοντ' επισαχῶ χθονα. Aesc. Eum. 909.

Επισαλλω.

Εὐθ' αὐτ' ἀγέλιον ἐπὶ Τυδῆ σάλλαν Ἀχαιοί. Il. δ. 384.

—Νῦν επισαλλῶ σαφως. Soph. Oed. T. 106.

SYN. Αποσάλλω, διασάλλω, σάλλω, ἐντελ-
λωμαι, ὑποτίθηναι.—προσάλλω, προάγω.

Επισαναχῶ, Επισαναχομαι, Επισαναχῶ, Επισανα-
χίζω, Επισαναχῶ, Επισαναχίζω, Επισαναζῶ,
Επισανω

—Ἐπὶ δὲ σαναχον το γυναικας. Il. τ. 301.

—Επισαναχῶς δὲ λιμνῇ. Il. ω. 79.

Δεινὰ δ' επισαναχίζε.—Hom. B. 72.

Ἰκτῆρης επισαναχῶσι. Soph. Oed. T. 195.

—Επισαναχίζε δὲ γαῖα. Hes. δ. 843.

Καί τι—ἐδ' επισαναζετε. Aesc. P. 729.

—Ἐπὶ δ' ἐσπε δῆμος ἀπειρῶν. Il. ω. 776.

—Πότερ' ἀν' επισανῶ; Soph. Tr. 964.

SYN. Ανασαναζῶ, κατασαναζῶ, κατασανα-
ματάσσω, ἀναμῶζω, ἐξαβυμῶ, σαναζῶ.

Επισεφίς.

—Κρατῆρας επισεφίας οἶκω. Il. δ. 232.

SYN. Αμρισεφίς. (πληρης, ὑπερχηλῶς.)

Επισεφω. Επισεφομαι.

—Τάσδε δυσμενεῖς χροῖς

Οὐκ ἀν' ὀδοι, δὲ γ' ἀλ' ἐνὶ, τῷδ' επισεφῶ. Soph. El. 443.

Κῆροι δὲ κρατῆρας επισεφῶντο ποτοῖο. Il. ι. 175.

SYN. Στεφω, σνασεφομαι—ἐπισκομῶ—
πληροῦ.

Επισηλω.

Ἀρχαίος ὦ θινὸς επισηλωμενον ἀχθος. Ep. i. 3.

Επισημῶ.

Καὶ λόγον ὀρθὸν ἐδῆκεν, επισημῶν τ' ἐδιδάξω.
Sibyl. i. 8.

Ἰασην ὅρα γὰρ πάντ' επισημῶν ἔχω. Soph. Tr. 342.

SYN. Επισημοσυνῶ, φασμασυνῶ, τεχνοσυνῶ,
γνώσις.

Επισημῶ

Επισήμων.

Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπισήμων βυλῇ τε νοῦ τε. Od.
π. 374.

SYN. Εἰδὼς, εἰδημων, ἐπισαμνος, νοσημων,
νοερός, δαημων, σοφός, μνησάρ.

Επισιον.

—Πᾶσιν γὰρ ἐπισίον ἐσιν ἕκαστω. Od. 2 265.

EXR. Επεικίον, σκληρὸν, νῆπιον, σκαρὸς. (στρα-
τιωτικὸν καταλυμα Suid.)

Επισίος, προ Εφείσιος.

Πνεύσα τὴν ἐπισίον (χυλικά.) Anac. 73.

Επισοβίω (q Επισομῶ.)

Μὴ μιν κερτομένους ἐπισοβίωσι γυναῖκες. Ap. 3.
663.

SYN. Λοιδόρω, χλευάζω, μωμασμαι, ὕβριζω,
ἐπισομῶ.

Επισολαδην.

—Επισολαδην δε χιτῶνας

Εσαλαταί.—Hes. α. 287.

SYN. Ευκοσμός, καλῶς, λαμπρῶς, χαρίεν-
τως—συντομῶς.

Επισολή.

Και νυν οἷας ἐπισοῦ

Επισολας κομιζῶ. Anac. 9. 16.

Πεμπῶ με σοὶ φερὸντα τάδ' ἐπισολας. Soph.
Aj. 792.

SYN. Γράμμα, γραμματίον, λόγος, δέλτος.
—ἐντάλη, ἐπιταγή, ἐπισκεπτικ.

Επισομίζω.

—Τὺς ἐμὸς ἐχθρὸς ἐπισομίζω. Ag. Eq. 841.

SYN. Αἰσδομῶ, κατασομίζω, κατασιγαζῶ,
αποφρατίζω, ἐμποδίζω, κατασχῶν ἐλεγχῶ.

Επιστρατεύω, Επιστρατεύομαι.

Νυκτὸρ ἐπιστρατεύσεν.—Soph. Aj. 1075.

Οἱ τὴνδ' ἐπιστρατεύσαν Ἕλληνες πόλιν. Eur.
Tro. 22.

Διπλῶν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπιστρατεύετο. Ib. M.
1185.

SYN. Αντιστρατεύω, ἐσβαλλῶ, ἐμβάλλω,
ἐξορμαῶ, πολεμῶ.

Επιστρέφω.

Τειχῶν τε κελυβοῖς

Επιστρέφον αἰὼνα κλισίας. Aesc. Ch. 348.

SYN. Επιστρέπικος, ζήλωτος.

Επιστρέφω, Επιστρέφομαι

Ὡς πρὸς τί πρὶν τὴνδ' ἀγαθὴν ἐπιστρέφεις; Soph.
Tr. 1198.

Ελεε δ' ἐπιστρέφας μετ' εὐκνημίδας Ἀχαιῶς. Il.
γ. 370.

Γαίαν ἐπιστρέφεται.—Hes. 3. 753.

Παρθὴν ἐπιστρέφεται θνητῶν ἀλκυῖα γενεήν.
Hom. XXVI. 10.

SYN. Αντιστρέφω, μεταστρέφω, συστρέφω, ὑπο-
στρέφω, ἐκστρέφω, ἀναστρέφω, ἐπαναστρέφω, ἐπανερ-
χομαι, ἐπαγῶ, ἐπιστρέφω—πλανῶμαι.

Επιστρεφάδην.

Κτείνε δ' ἐπιστρεφάδην.—Il. κ. 483.

SYN. Επιστρέφεις, ἐνεργῶς, εὐτοκῶς, ισχυρῶς,
ἐπιμαλῶς, ἴφι, σπουδαίως. (μετ' ἐπιστροφῆς)

Επιστροφή.

Πρὸ τῷ θανόντος τὴνδ' εἰσεθ' ἐπιστροφήν. Soph.
Oed. T. 134.

Μυρίων ἐπιστροφαὶ κακῶν. Ib. Oed. C. 555.

SYN. Αναστροφή, προστροφή, ερσφή.—σπεδῆ,
μέλετη.—συναθροίσις, πλῆθος—δίκη.—τιμωρία.
—διατριβή, διαίτα.

Επιστροφός.

—Καὶ κείνος ἐπιστροφός ἦν ἀνθρώπων. Od. α.
177.

—Επιστροφήν ὄρμον ἐχουσα. Dion. 75.

EXR. Ενεργῶν, καὶ ποιημένος τὴν εἰς ἄλλους
ἐπιστροφήν.—ἀγαπῶμενος—φιλοζήνος.—Eust.—
Ὅδ' ἵστοι ἐποῖντο πάντες ἀνθρώποι.—συνανα-
στρεφόμενος ἐπερχόμενος, ἐπιδήμων. Sch.—ἀσπι-
ροσός, ἐπικαμπής.

Επιστρεφάω.

—Επιστρεφάωσι πολέας. Od. ρ. 486.

—Πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστρεφά σπῆρον. Eur. M.
666.

α YN. Επιστρέφομαι, ἐνδιατρίβω, ἐπερχομαι.

Επισφραγίζω Vid. Σφραγίζω.

Σοὶ κλειὸς ὀππότε δῆμος ἐπισφραγιζέε θανόντα.
Ep. l. 5.

Επισφυρίω.

—Ἀργυριοῖσιν ἐπισφυρίοις ἀραρμας. Il. γ. 331.

EXR. Ταῖς τῶν σφυρῶν ποσπαῖς.

Επισχεδόν. Vid. Σχεδόν.

Καὶ ῥα γ' ἀναίσσουσιν ἐπισχεδὸν ἐρχόμενοι.
Hom. A. 3.

Επισχερῶ Vid. Εφεξής.

Αὐτοὶ τε κλεινωμεθ' ἐπισχερῶ.—Il. λ. 667.

Επισχεσία.

—Οὐδέ τι' ἄλλην

Μυθε πομπασθαι ἐπισχεσίην ἐδυνασθε. Od. φ.
71.

SYN. Προφασίς, ἀναβολή ἐπισχεσίς.

Επισχεσις.

—Ἐπὶ κτις ἐπισχεσίς, ἐδ' ἐλεπτός

Ἀλλοτριῶν χάρισσασθαι.—Od. ρ. 451.

SYN. Κωλύσις, ἐπεχὴ, ἐφεξίς, καθέξις, κα-
τάσχεσις, σχέσις, κατοχή, φειδῶ ἐπισχεσία.

Επισχολάζομαι.

Καθήμενός, καὶ ἐπισχολάζεται. Soph. Fr.

SYN. Σχολάζω, ἀποσχολάζω.

Επισωτρών,

Επιτάλα.

Τὸ δὲ θεὸς δὲ τῆς μαρίλης μοι συγχῆν
Ο λαρκός επιτιλήσεν, ὥσπερ σπηια. Αἱ. Α. 350.
S Y N. Εντίλαω, κατατίλαω, προσίλαω, τέ-
λαω, αποπατιέω.

Επιτιμα.

Πυκτὴ δ' επιτιμᾶν ἐδὲν ἔργον μαχομένη. Phil.
S Y N. Τπερτιμαω, βαρυτιμαω, επιλαμβα-
νομαι, επιθεραπευω.—επιτιμῶ, επιπλητῶ, εγχα-
λεω.—επικλησ τιμωρομαι.

Επιτιμητήρ, Επιτιμητής, Επιτιμητῶρ.

Ὡς δ' ὅτε μισοπολὺν ἔργον ἀπὸ παίδες ἴσων,
Αθροί, οἱ δ' ἀρ' ὀπισθεν ἐπισκοποὶ εἴγυς ἴπονται,
Αἰδῶς τε, πρᾶσιδων τε, νοῦ τ' επιτιμητῆρες
Πρεσβυτατοί, γῆρας γὰρ ἐναισιμον ἀνδρα τήν-
ειν. Opp. a.

Ὡς επιτιμητῆς γὰρ τῶν ἔργων βαρύς. Αἱ. Α. Pr. 77.
Ζεύς δ' επιτιμητῶρ ἱκατῶν τε ξένων τε. Od.
i. 270.

S Y N. Παιδευτής, διορθωτής, πατορθωτής,
σωφροσιτής, ψαλῆς, λοιδορητής.—βοηθός, ἀμυν-
τῶρ, τιμωρός, ἐνδικός.

Επιτιμία.

Ἀλλ' ἐς ὅρεα ταῦτα τὰ 'πιτιμία. Soph. El.
921.

Καὶ δέξον ἀνθρώποισι τὰ 'πιτιμία
Τῆς δυσσεβείας οἷα δαρύνται Θωί. Ib. 1398.

S Y N. Γρας, τιμὴ, εὐπορία.—τιμωρία, δίκη,
ποινὴ.—επιχειρά τά.

Επιτιμός.

Κάπιτιμος, καὶ πολίτας.—Αἱ. R. 714.

S Y N. Εντιμός, επιτιμιός, ἀξιότιμος, τιμητής,
τιμητής, πλεονέκτης.

Επιτιτθίος. Vid. Επιμασιδίας.

Ἦτοι ἀρ' ὡς εἰδὼντ' επιτιτθίον Ἡρακλῆα. Theoc.
24. 53.

Επιτλήμι.

Τῷ τοι επιτλήτω κραδίη μυθοῖσιν ἐμοῖσιν. Il.
τ. 220.

S Y N. Ανατλήμι, διατλάω, τλάω, ὑπομένω,
ἀπομένω, ἐπιτολμαω.

Επιτολμα.

Ἀλλ' επιτολμησέ, φρεσὶ δ' ἐσχέτο.—Od. p. 238.

S Y N. Τολμαω.—επιτλήμι.—επιβλεψομαι.

Επιτῶς.

—Αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ

Επιτῶς βέβλητο, βόδς εἰοῖο τετευχώς. Od. μ.
423

S Y N. Ἰμας, (ὁ τῶν κερατῶν δισμός.)

Επιτοξαζομαι.

Τῷ δ' επιτοξαζόντο καρνηκόμοι Ἀχαιοί. Il.
γ. 79

S Y N. Επακοντίζω, τοξέω, σοχαζομαι. ἐφ-
ορμαω.

Επιτρεσθ, Επιτροπα.

—Επὶ εἰ μὲν ἐπιτρεσθ γηραῖ λυγρῷ. Il. κ.
79.

—Τρᾶσιν γὰρ επιτραπένσι φυλασσεῖν Ib. 421.
Εἰ μὲν δ' ἡ μοι κῆδος επιτρεσθᾶτε μελεσθαι.
Ar. i. 351.

S Y N. Ανατιθῆμι, ἀφίημι, εἰρήμι, διδῶμι,
παραδίδῶμι, χαρίζομαι.—επιτελλομαι.—ὁμο-
λογέω.—καταπιστεύω. εγχαίριζω. ὑποσχεσθαι.

Επιτρέχω.

Οἱ δὲ μέγα ἰαχόντες ἐπεδραμον ἦες Ἀχαιοῖν.
Il. ξ. 421.

Ἰπποῖς ἀκνυποδῶσιν ἐπιτρέχον.—Il. ψ. 504.

Κεφαλίων δ' οἱ ἀσπίς ἐπιθρεξάτος αὐτοῖν

Εγχείας.—Il. γ. 409.

—Λευκὴ δ' ἐπιδεδρόμεν αἰγλή. Od. ζ. 45.

S Y N. Διατρέχω, εντρέχω, προστρέχω, κατὰ-
τρέχω, επιτροχάω, επιτροχάζω, επιδῶ, ἐπι-
διδράσκω, επικύβω, επιβάλλω, ἐσβάλλω, προσ-
πιστῶ, προσαρασσω, επιψάω, επιρχομαι.

Επιτρίβω.

Νόσος μ' επιτρίβειν ἰσπικῇ, δαήτ' φαγῶν. Ar.
N. 242.

S Y N. Κατατρίβω, παρατρίβω, ανατρίβω,
αποτρίβω, προστρίβω, εντρίβω, παρορμαω, εν-
τείνω, επιφύρω, επιβάλλω, προσβάλλω, ανίσω,
ἐλίσσω, καταψάω.

Επιτριπίος.

Ἡ τὲ επιτριπίον κινάδος ἐξήρε μ' ὅπως; Soph. Aj.
103.

Ὡς σέμνους οὐ επιτριπίος.—Αἱ. Pl. 276.

S Y N. Εξωλῆς, πανῶργος, ποτηρός.

Επιτροπτεύω.

—Θαυμάζω δ' ὅπως

Τὸν δῆμον οἷός τ' ἐμ' επιτροπτεύειν ἐγώ. Ar. Eq.
212.

S Y N. Επισατέω, ἐφιστήμι, διοικέω, κηδομαι
κατευθύνω, ὑπηρετέω, επιμελεσθαι.

Επιτροπος.

Θιός επιτροπος ἐών.—Pind. Ol. i.

S Y N. Διοικητής, επιμελητής, μελετωρ, με-
λεδωνεύς, φροντιστής, κηδεμών, πρῶτατης.

Επιτροχάδην.

Ἦτοι μὲν Μενελάος επιτροχάδην ἀγορεύει. Il. γ.
213.

S Y N. Εσσευσμένος, ηπειγμένος, ταχέως-
συντομῶς, κεφαλαιωδῶς

Επιτροχάω. Vid. Επιτρέχω.

Εἴθαρ επιτροχάων.—Ar. 4. 1606.

Επιτυγχάνω.

Μετρεῖς γὰρ ἀνδρὸς ἐκ επιτυχῆς πώποτε. Ar.
Pl. 245.

S Y N. Εντυγχάνω, κατατυγχάνω, περι-
τυγχάνω
X x x x

Ε Π

τυγχάνω, τυγχάνω, αποκλίσσασθαι, αποκλίσσασθαι,
 λαγχάνω, κατευθύνω, κατευθύνω.
Επιτυμῖδιος. **Επιτυμῖδιος.**
 Οὐδ' ἐπιτυμῖδιον Κορυθαλίδης πλαινόνται.
 Theoc. 7. 23.
 Διπλοῖς τοῖς ἐπιτυμῖδιόις
 Θεῶν ἀναστρέφει. Aesc. Ch. 332.
 —Κρίπτουμῖδι καὶ εἰδωκά—Soph. An. 913.
Επιτυφῶ.
 Ὅπως ἀν' ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μαλίστ' αὖ. Ag. L. 221.
 S Y N. **Επικαίω,** ἐκπύρω.
Επιφαίνω, **Επιφαίνομαι.**
 Στιγμάτα δ' ὥς ἐπιφαντο ἰδὲν δ' ἐνοῖσι δ' ἄρα
 Κυανὰ κατὰ νῶτα—Hes. a. 167.
 S Y N. Προσφαίνομαι, διαφαίνομαι, παρ-
 φαίνομαι, εμφανίζω, φαίνομαι, διακρίνομαι,
 ἐπιλαμβάνω, ἐμπομπέω, διαγινώσκω.—ἐπιφαίνω,
 ἐπιφάνω.
Επιφαντός.
 Οὐκ ἔλαμψεν ὕβρις
 Ἄλλ' ἐπιφαντόν. Soph. An. 853.
 S Y N. **Εμῖος.**—ἐπιφανύς.
Επιφανσκά, **Επιφανσκόμαι.**
 —Επιφανσκόμενος τὰ ἅ κῆλα. Hom. A. 444.
 S Y N. **Επιφωσκῶ,** ἀποφάινω, ἐκφαίνω, ἐμ-
 φαίνω, ἐπιφάνω, ἐπιδείκνυμι, ἀνατελλῶ.
Επιφέρω.
 Οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολυδάκρυον ἀγνα.
 Il. γ. 132.
 Σοὶ κοίλῃς παρὰ νῆυσί βαρείας χεῖρας ποιεῖς.
 Il. α. 89.
 S Y N. **Εἰσφέρω,** προσφέρω, ἐκφέρω, ἐπαγῶ,
 προσάγω, ἐπιφέρω, ἐπιβάλλω, καταδικάζω,
 κατηγορεύω, διασύρω, προσήκω.
Επιφίμαι.
 Οὐδ' ὅτι κενὸν παῖδ' ἐπέφισα Eur. I. A. 130.
 S Y N. **Επαγγέλλομαι,** ἀναδέχομαι, ἐγγύω,
 ὑπισχομαι.
Επιφθεγῖμαι.
 Ἐγὼ δ' ἐπιφθεγῖμαι κεκλαυμένα. Aesc. Ch.
 455.
 S Y N. **Προσθελγῖμαι,** προσφώνω, ἐπιφώνω,
 ἐπίσσω.
Επιφθίμι, **Επιφθάνω.**
 Τρωγλοδύτην πέτρῳ μυλοειδεῖ τρώσεν ἐπιφθάς.
 Hom. B. 211.
 S Y N. **Παραφθάνω,** προφθάνω, υποφθάνω,
 φθάνω.
Επιφθονεύω Vid. φθονεύω.
 Ὡδ' ἐπ' ἐπιφθονοῖς, ὁδ' ἐπ' αὖτις ἔσω οἰσσω.
 Od. λ. 148.
Επιφθονός.
 Πολλὰ γὰρ ἡμῶν αἰ μὲν εἰς' ἐπιφθονοῖ. Eur.
 Hec. 1192.

Ε Π

Σοφὴ γὰρ ὕσα, τοῖς μὲν ἐμ' ἐπιφθονός. Ib. M.
 303.
 S Y N. **Ζηλωτός,** ἐπαινετός.—φθονόμενος.—νε-
 μαιτός.—ἐπιμεμῆτος.
Επιφθύζω.
 Καὶ λέγ' ἐπιφθυσσοῖσα—Theoc. 2. (2)
 S Y N. **Επιπύω,** πρᾶσπύω, ἐμπύω, ἐπιμύ-
 ριζω, ἐπαδῶ (ἰσχυράς).
Επιπλέγω.
 Ἡνὲ πῶρ αἰδῆλον ἐπιπλέγει ἀσπετον ὕλην. Il.
 ε. 455.
 S Y N. **Επικαίω,** φλέγω.
Επιπλύνω.
 Τόια φάτις, καὶ τὴν πρὶν ἐπιπλύνει μακαρεῖσι
 Τίαν Αλκιδάδας.—Ap. 1. 481
 S Y N. **Φλύω,** φλυαρέω, λοιδορέω.
Επιφρονός. Vid. φρονός.
 Ὁρχημοῖς γ' ἐπιφρονος ποδός. Aesc. Eum.
 373.
Επιφροβέω.
 Ἐνθ' ἐπὶ εὐ βότανος ἐπιφροβέω. βός ἐριμυκός.
 Hom. M. 105.
 S Y N. **Φιέω,** βόσκω, ἐπιβόσκω.
Επιφροῶ.
 Ὅσος ἀνὰ πρὶν ἐπιφροῶσι τῶν λίθων. Ag. Pa. 224.
 S Y N. **Συμφορέω,** συσσωρεύω, ἐπισσώρεύω, ἐπι-
 βάλλω, ἐπιφροῶ.
Επιφρορός.
 Παις ὁ Μαιῆς ἐπιφρορωτός
 Πράξιν ἑρίαν δελών. Aesc. Ch. 811.
 S Y N. **Ευμενής,**—λογικός.—εὐχυμῶν.—εὐεπι-
 φρορός, καταφρορός, καταφροῆς, καταφροῆς, ἐπι-
 σφαλής, ὀφρητικός.
Επιφραζῶ, **Επιφραζομαι.**
 —ἵνα γὰρ σφιν ἐπιφραδῶν πηγεῖσθαι. Il. κ.
 127.
 —Καὶ ἐπιφρασσάτο βελὴν. Il. ε. 282.
 Δολίην δ' ἐκ κλῆν ἐπιφρασσάτο βελὴν. Hes. θ.
 260.
 S Y N. **Παραγγέλλω,** ἐπαγγέλλω, δηλώω, δια-
 σαφῶ.—ἐπινοῶ, ἐπιγνώμι, ἐνθυμέομαι, ἐπι-
 σκεπτόμαι, διαλογίζομαι, μηχανάομαι.
Επιφρονέω.
 —ὥς σύ περ αὐτὴ ἐπιφρονέωσ' ἀγορεύεις. Od.
 τ. 385.
 S Y N. **Εὐφρονέω,** φρονέω. νῦν ἔχω.
Επιφροσύνη.
 Εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη. Od.
 ε. 437.
 S Y N. **Πολυφροσύνη,** σωφροσύνη, φρονήσις,
 φραδμοσύνη, φραδμία, εὐβουλία, μῆτις, πινυτή,
 πινυτής, προμηθεῖα, ἐπιλογισμός, συνέσις, πυκ-
 νοτής, πυκνὰ φρονέει. (Hom.)

Επιφροῆς.

Β Π

- Επιφρεμος.**
Ξιφος δ' εμης θυγατρὸς επιφρεμον δερη. Eur.
Or. 1613.
E X P. **Επικειμενος.** επι τετῳ φρεμεινος.
- Επιφρων.**
—Και επιφρονα βυλὴν. Od. π 242.
S Y N. Εμφρων, νυεχης. δαίφρων, περισσο-
φρων, πολυφρων, σαφρων, πυκνιοφρων, φρονημος,
συνετός.
- Επιφυλιος.**
—Κάπιφυλις χθονός. Eur. I. 1577.
- Επιφυλλίς.**
Επιφυλλίδες ταῦτ' ἐσι, και σφυλλματα,
Κελιδωνων μυσά. —Αγ. R. 92.
E X P. Τα επικειμενα τοις μεγαλοις βοτρυσι
βοτρυδια. Τα εν τοις βοτρυσιν εν αρχῇ περιττω-
ματα.—ραγολογια.—λαλος, πιθανολογος.
- Επιφυσω.**
Τοις επιφυσιωσιν ἀκίφρονες ασπαλῆης. Nasm.
ult.
—Η γαστήρ γαρ επιφυσητόμυ. Ag. Pl. 6-9
S Y N. Αταφυσω, εμφυσω, ρυσω—επεγ-
χαιρω—διογκω, εξογκομαι, χαυνομαι, εξ-
οιδω, επιιρομαι.
- Επιχαιρω.**
Σε μεν ευπρασσοντ' επιχαιρω. Soph. Aj. 136.
S Y N. Περιχαιρω, συγχαιρω, υπέρχαιρω,
χαιρω, ερσδωμαι, επιγαννύμαι.
- Επιχαλαω.**
—Και σικραῖς Δυναισιν υδὴν επιχαλᾷς. Aesc.
Pr. 179
S Y N. Αποχαλαω, αναχαλαω, χαλαω, απο-
διδωμι, ενδιδωμι, επικαμψομαι.
- Επιχαλκεω.**
—Επεικα τετῳ επιχαλκεωσιν παρεχόμε' αν. Ag.
N 921.
S Y N. Αποχαλκεω, παιδευσμαι: επεξεργα-
ζομαι.
- Επιχαρις.**
—Οτω τάδ' επιχαρις. Aesc. Pr. 160.
E X P. Καρως αξια. επιχαρτα.
- Επιχαρις.**
Ουδ' επιχαρις αρης. Ib. S. T. 916.
S Y N. Ευχαρις, ευχαριστος, ευαριστος, χαριεις,
χαριεργος, αγαπητος, ἡδύς, ευειδής, επιτερ-
πης.
- Επιχαριτως.**
—Επιχαριτως αν γ', ὦ ξενε. Ag. A. 867.
S Y N. Χαριτωτα, ασσως, τωμυλωτα.
- Επιχαριτία.** ρτο Επιχαριζω
—Επιχαριτία τῷ ξενῳ. Ib. 884.
- Επιχαρια.**
Η γὰ γέ τοι, μυσαρη, και τιν επιχαρια τέλγυ-
μαι; Theoc. 2. 20.

Ε Π

- Ουδ' επ' ονειδισιν, υδ' επιχαρμασιν. Eur. Ph.
1581.
S Y N. Καταγελως, εμπαιγμα, χλευασμα—
συγχαρμα, επιχαρσις, ευχαγρια.
- Επιχαρμος.** Nom. pr
—Χωνηρ ὁ τας καμωδιαν
Εύων Επιχαρμος. Theoc. Ep. 17.
- Επιχαρτος.**
Εχθροῖς επιχαρτα πεπονθα. Aesc. Pr. 158.
—Ως επιχαρτον
Τελεως αεκουσιον εργον Soph. Tr. 1278.
S Y N. Επιχαρης.—ευφροσυτος. καταγελαστος.
- Επιχειλῖς.**
Ὅς εποισεν την πολιν ἡμῶν
Με ἦν. ευρων επιχειλῆ Ag. Eq 811.
S Y N. Ενδής επιπολαιος. αμειρος.
- Επιχερα.** Επιχειρια τά.
—Μεμνημενοι τελέων επιχειρα. Theoc. Ep. 17.8.
Ουτε ξιφτων επιχερα λαχυστα. Soph. An. 831.
S Y N. Επαθλα, ικητηρια, επιτιμια—τιμω-
ρια
- Επιχειρω.**
Ειθ οἱ μεν δειπνω επιχειρων.—Od. ω. 385.
S Y N. Εγχειρω, ετοιμαζω, επιβαλλομαι,
επερχομαι, σπιδαζω.—συλλογίζω.—επιτηρω-
τολμαω.
- Επιχειζω.** Επιχειζομαι. Vid. Εγχειζω.
Ιδ' γ' επιχεισε. Ag. L. 442.
- Επιχω.** Επιχωμαι, Επιχυνω, Επιχυνω.
—Και αμφοπολον ταμην ωτρεν ὁ γεραῖδς
Χερσιν υδωρ επιχύναι ακρατον.—Il. ω. 303:
—Επὶ δε Τραῖς τε και Εκτωρ
Ηχη θεοπέσιη βαλεια σπieroντα χιοντο. Il. 3.
139.
—Τοι δ' επιχυντο. Il. ο 654.
S Y N. Προσχω, επεγχω, επιχω, προσ-
χυνω, εγχω, εσχω, καταχω, επιβρεχω, επι-
βαλλω.
- Επιχθονιος.**
—Οι νυν βροτοί εσιν επιχθονιοι.—Il. α. 272.
S Y N. Επιγμος, γαπίος, χθονιος, χθονοστιβής.
- Επ χυνω.** Vid. Χυνω.
—Λευκήσιν επιχνοασσαι εθεραις. Ap. 1. 672.
- Επιχρασ.**
Ὡς Δανδοῖ: Τρωεσιν επιχραν.—Il. π 356.
S Y N. Εφορμαω, επιπιπῳ, επερχομαι.
- Επιχριο.**
—Επιχριόντες αλοιφῃ. Od. φ. 179.
S Y N. Καταχριω, διαχριω, εγχριω, χριω,
επαλειφω.
- Επιχαριω.**
Το μὴ πιχαρεῖν τοῖς ἀπίστωσιν τάδ' ε. Soph.
An. 225.

S Y N.

Ε Π

- SYN. Συγχωρεω, προσχωρεω, παραχωρεω, επιτρεπω, εφίημι. συμπαθεω.—επιγυγνισιαω.
Επιχωριος.
 Ουκ εν επιχωρίον τι πράγμ' εργαζεται. Ag. Pl. 342.
 —Επιχωριον Ερνος. Theoc. 27. 11.
 SYN. Εγχωριος, συβρυτας. αυθιγενής, οικουγής, όμογλωσσος.
Επιφανω.
 —Ος τ' ολίγον περ επιφανει τραπιδεσσιν. Od. 3. 547.
 SYN. Προφανω, παραφανω, εραπτομαι, ηλαφω. επιθιγω.
Επιφεκαζω.
 Τον θεον δ' επιφεκαζεν—Ag. Pa. 1141.
 SYN. Καταφεκαζω, επιδρροσιζω, επιδρεχω.—κατασάζω, κατεβόμαι.
Επιφευδομαι.
 Ανθρωποι θεόν επον, επιφευσαντο δε μαντιν. Sibyl. 1. 7.
 SYN. Αποφευδομαι, διαφευδομαι, προσφευδομαι, καταφευδομαι, φευδομαι, φευδολογω, προσποινομαι.
Επιφογος.
 —Μακαρισσιν επιφογον αιών ιαπεί. Rhi.
 SYN. Επιληψιμος, επιληπτος, καταμεμπικ, επιμεμής, μωμηςτος.
Επιφορεω.
 —Επιφοριον δε φαιτραι. Call. 3. 247.
 SYN. Επηχεω, φορεω.
Επιωγή.
 Δικταιν όρμοιο κατερχομενυ επιωγήν. Ag. 4. 1640.
 Ου γαρ εσαν λιμενες ημών οχοι, υδ' επιωγαί. Od. 3. 404.
 EX P. Αι εξοχαί, καί οι πλατείς αιγιαλοί. οι παραθαλασσιοι τοποι.
Επογμειυ.
 Κυκλον επογμειυσιν αλημονες ορχηθμοίο. Tigrh 345.
Επογμιος.
 Ταν οϊν, ω Δαματερ Επογμιε.—Er. Suid.
Εποικεω.
 Ξενην εποικησαντες οθνεαν κοριν. Lyc. 526.
 SYN. Επιδημειω. μετοικεω. ενοικεω.
Εποικος.
 Αλλ' άπερ ειτις εποικος αναξια
 Οικονεμώ θαλαμω πατρός. Soph El. 191.
 SYN. Ενοικος, εγκατοικος, μετοικος, συνοικος. επιχωριος.
Εποικτιρω. Vid. Οικτιρω.
 —Ουτ' εποικτιρειν τινα. Ib. Ph. 1358.

Ε Π

- Εποικτιζω.** Vid. Οικτιζω.
 —Θεαμα δ' εσοφαι ταχα
 Ταις τον οϊον και συγαντ' εποικτισαι. Ib. Oed. T. 1319.
Εποιοχομαι.
 Ουρηας μιν παϊτον επφχετο—Il. α. 50.
 Αυτίκα δε μνησθήρας επφχετο ισθιος φός. Od. α. 324.
 —Και αμφιπυλοισι κελευ
 Εργον εποιχεσθαι—Il ζ. 492.
 SYN. Επειμι, επερχομαι, εισερχομαι, επερχομαι, επιπορευομαι, επιτελειω.
Επολολυζω.
 Νυν αρ αξίν γε σάσιν εσίν επολαλυζαι. Ag. Eq 613.
 SYN. Ολολυζω, επιθρανω, επικακω, επεμυζω.—ευχομαι, ευφημω.
Επομαι. Poet. Εσπομαι.
 —Θοι δ' άμα πάντες έπονται. Il α. 424.
 Σπεί μοι ως ότε πατρί άμ' εσπεο τυδεί δην. Il. κ. 285.
 SYN. Συνεπομαι, ακολουθεω, συνακολουθεω, επακολουθεω.
Επομβρεω. Vid. Ομβρεω.
 Ει περ επομβρηθ' το αριον όσσην απορη. Er. 1. 2.
Επομβρεα.
 Ωςτε μήτ' αυχμδν πιεζεν,
 Μήτ' αγαν γ' επομβρειαν. Ag. N. 1118.
 SYN. Ομβρος, ικμασια, υγρασια, υγροτης.
 —Και περι ρος ομβρε
 Ηερα κυμαινω επεπλασε γειτονι μητη.—
 Και ποθεν ασεια παντα κατεκλυσεν αετως Ζεύς.
 —Οτε τριτατε χυσις ομβρε
 Κυμασι πυργωθισα κατεκλυσεν εδρανα κοσμου.
 Nonn.
 —Ζηνός καχλαζον νασμής. Lyc.
Επομνυμι, Επομνυμαι, Επομνυω.
 —Και επι μεγαν όρμον όμνυμαι. Il. κ. 132.
 Μητε Ζεύς επισκεπον επομνυθι—Theog. 1195.
 —Ορκόν γαρ εγώ ταν επωμοσα ταρβω. Theoc. 21. 62.
 SYN. Ορκω, επορκω, εφορκίζω, κατομνυμι, προσομνυμι, αμνυμι.
Επομφαλιον.
 Μεσσονεπομφαλιον.—Il. η. 267.
 EX P. Τδ επικαιμενον τῷ τῆς ασπίδος ομφαλῳ
Επονιδειζω.
 Στιγματε μή γραφης, επονιδιζαν θεραποντα.
 Phocyl. 212.
 SYN. Προπονιδιζω, κατοπονιδιζω, εξωνιδιζω, ανιδιζω.
 Επονιδισια.

Επαισιδίζω.

Τίς πᾶσι τέτοια τέκονιδίζων βροταῖς
Οὐκ οἶδε Λαμίας τῆς Λιεύσιγῆς γένος. Eur. Fr.
S Y N. Οπαιδίζω, οπαιδίζω, επιμαρπίζω, επι-
δοῦτος.

Επτονομαζω.

Τυκά οἱ Δι' επτονομοσάνθ', ὅτι οἱ Διενεμῶνθι.
Sibyl. l. 3.

Την δυσάλαυναι δ' αἷτ' επτονομασμένη. Soph.
El. 286.

S Y N. Προσπονομαζω, κατονομαζω, ονομαζω.

Εποπιζω. Εποπιζομαι.

—Δίδω δ' εποπιζέω μῆνιν. Od. ε. 146.

S Y N. Εγπρεπομαι, επισπρεφομαι, κατασπιν-
αζω, φυλάσσω, οπίζομαι.

Εποπία. Vid Οπία.

Αλλ' ὕδατι σπινδόντες εππῆσαν εὐκατά παῖα.
Od. μ. 363.

Εποπία. Εποπίζομαι.

Εργα τ' εποπίζουσιν—Hes. ε. 765.

Εργα τ' εποπίζουσιν—Od. π. 140.

Οικτρὸν γὰρ, οικτρὸν κῶ' επ-φομαι φάος. Lyc.
904.

S Y N. Επισπείνω, ὑπολαμβάνω, νομίζω. Δι-
ρίζω.

Εποπία. Εποπία.

—Εποπίαρας λιτῶν—Aesc. S. T. 646.

Πυθῶνας ἀνιπῶντες ὁμοκλαροῖς εππῆσαι. Pind.
N. 9.

S Y N. Διοπος, κατοπία, επ-φίος, επισκοπος,
εἰρηός, τιμητής, μυστής, ἐξεταστής, επιτηρητής,
πληρωτής, επανκστής, επιμαρπτής. Θρατήης.

Εποργιάζω.

—Οπ' εὐλοῦσιν.

Ερως εποργιάζει. Anac. 32. 23.

S Y N. Οργιάζω, τελίω (Διουση).

Επορευομαι.

Εὐθ' επορεζαμένος μεγαθύμου Τυδίδος ὑδ'.

Αχρὴν ὑπασσε χεῖρα—H. ε. 336.

—Στιβαρή επορεζατο χεῖρ.

Νηῖς ὀλκαιοῖ.—Ar. l. 1313.

S Y N. Προτεινω (την χεῖρα) επεκτανω, επι-
λαμβάνω.

Επορδοσάω.

—Ἰνα πατρί γόνυ.

Νυχθινῇ επορδοσάω. Eur. El. 142.

Επορτυμι, Επορτυ.

—Ανπαρῆσι τ' επορτυμπος λαγονισσῶ. Hom.
B. 220.

—Οἱ δὲ λυκοὶ ὤς.

Αλλήλοισ επορτυαν.—H. δ. 472.

—Επὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ορυσεν. Ib. f. 232.

S Y N. Επορτυ, επορτυα, επερχομαι, επιπῆδαν.

Επρεω, Επρεομαι.

Ωρσεν επὶ ζῆν ανέμος νεαλινγέμετα Ζεύς. Od.
μ. 313.

—Επὶ δ' ἀνέρες εὐθλοὶ ορντο. Od. γ. 471.

S Y N. Ορῶ, εξορμαω, παρερμαι, επάισσαι.

Επος.

Προφρον τῆτληκας επᾶν επος ὅ,τι νουσις. H.
α. 543.

—Ἰδ' αὖν διὰ δικας πᾶν επος. Aesc. Ch. 786.

S Y N. Λόγος, μῦθος, ῥῆμα, εἶσις, χρεσμός.
εἴχος, αἰδὲ, μέτρον, μέλος, λόγος ἐμμέτρος.—
πράγμα.

ΕΡΪΤΗ. Αταρτηρὸν, ἀρτίσιον, ἀνέσμων, αἰσ-
χρὸν, ἀποθυμιον, ἀνιγματοῦδες, ἀσηματόν.
δανόν, ἐκπαγλόν, δολιόν, θυμολγόν, ἱμερῶν.
ἐσόν, δυσφῆμον, λευγαλίον, συγερὸν, θυμολγόν.
θυμολγόν, κερτομιον, μαλακόν, μελινιον, νικερ-
δόν, ολεφονόν, οκείδιον, πῆρτον, πυκινόν, πολυ-
πλάσιον, πολυθρῦλλον, σερῶν, ὑπερφίλον, πῆ-
κρὸν, ἡδυθρον, λοξόν, κύφον, μελλογλῶστον, χα-
μαίπτον, ἀσπασόν, θερσαλίον, κομῆδον, ἀλιόν,
ἀποβλάτον, κακόν, νικερτῶν, ρῆδον, τῶσιον,
ἀκραστόν, πρῶκλον, ἀγανόν, χαλεπὸν, χρο-
λατόν, εὐφῆμον, θεοπρεπῶν, ταχυμυθόν.

P H R.—Επὶ εὐφῆσιον εὐκῶτα χαμεινισσῶν.
Hom.

Εποτοπύζω. Vid Οποτοπύζω.

Άλλος ἀλλ' εποτοπύζει.

Διαδοχαῖς ἀνὰ πῆλιν. Eur. Ph. 1055.

Εποτρύω.

Η νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς εποτρύνει καὶ ἀναγοῖ. H.
ζ. 499.

S Y N. Οτρύνω, παροτρύνω, εξοτρύνω, παρ-
οτρύνω, παροτρύνω, εποτρύνω.

Επιραγίος. Vid Ουραγίος.

Οὐδ' ἔγωγε καὶ Διὸς ἀντιπῶντος ὡς κρατερὸς Διὸς ἀντιπῶντος.
Δὸν ἦν, ὅς γε ἐπὶ Διὸσιν επυραγίωσιν ἐρίζει. Ib.
131.

Επρίζω.

Οὐδ' αἵματινὸν πνέω επρίζωσας τῶ.

Ατμῶ κατ' ἑλπίσιν ἐπρίζωσας. Aesc. Eumē.
137.

Αλλ' ἐπὶ ταύτῃ σοι φρονίμ' επυρίζω. Eur. Andr.
610.

S Y N. Επυρίζω, επορμαω—επυρίζω—επίζω—
επιτίλειω, αποπύμπω.

Επυρς.

Εἰδ' ἀνιμωσά τις.

Γενοῖτ' επυρς ἐκπῶντις αἵμα. Soph. Tr. 993.

Παλίσυτον δραμῆμα νῶτισαι.

Πατρὰς επυρς.—Ib. Oed. T. 203.

S Y N. Ουρίας.—απυρς.

Υ Υ Υ Υ.

Εποχία.

- Εποχίω.
Μη μιν τοις ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχῆσεται ἄλλος. Π.
κ 330.
S Y N. Οχίω. ἐπιβαίνω.
Εποχος. Vid. Επεμβάτης.
—Νῶν τ' ἐποχος. Aesc. Eum. 54.
Εποψ.
Οὐδ' ἐποπας κυκροισι.—Theoc. 5. 137.
Εποψιμος, Εποψιος.
Οὐδ' ἔκκετον ὠδ' ἐποψιμος. Soph. Oed. T. 1335.
—Δημητρος εἰς ἐποψιον
Παγον μόλευσα.—Ib. C. 1671.
—Θεοί τ' ἐποψιοι. Ib. Ph. 1068.
—Λαῶν τ' ἐμειναι καὶ ἐποψιον ἄλλων. Π. γ. 42.
S Y N. Ορατος, περιβλεπτός, λευτός, φανερός.
—ἐποψίης.
Επία.
Θι δέ μοι ἐπία κασιγνήτοι ἐσαν ἐν μεγαροῖσιν.
Π. ζ 421.
Επιάβοιος, Επιάβοιος.
—Σακος αἰόλον ἐπιάβοιον. Π. η. 232.
—Επιάβοιον ἀρρηκτόν σακος. Soph. Aj. 577.
S Y N. Επιάβυρος, ἐπιάβυρος.
Επιάτης.—Επιάτης. (Adv.) Επιάτης, Επιάτης.
Επιάτης δ' ἦν ἄσπετος πολυχρυσόιο Μυκηνῆς. Od.
γ 305.
Ὅς ἐπιάτης ἄν, κκ εἴσε φρατορας. Ar. R. 421.
—Επιάτιν ἔσαν. Ib. Th. 487.
Επιάδικαίδικα.
Επιάδικαίδικα μιν πλεονήματα.—Od. ε. 278.
Επιάλογον.
—Τον ἐπιάλογον—εἶλον. Soph. Oed. 1370.
Επιάμιτος.
Πατρὸν ἐπιάμιτῳ ταχίσας ἐν κῆρυ. Ep. I. 1.
Επιάμυχος.
Επιάμυχον Βορέα παρὰ σπινθ.—Call. 4. 65.
S Y N. Πολυμυχός.
Επιάποδης.
Θρίγυν ἐφ' ἐπιάποδην.—Π. ο. 729.
Επιάπορος. Nom. pr.
Ρησος δ', Επιάπορος τε.—Ib. μ. 20.
Επιάπορος.
Αἰθέρης ἐπιάπορος ἐπὶ τῶρεσσιν.—Hom. VII. 7.
Επιάπυλος.
—Θηῆς ἑδος—ἐπιάπυλοιο. Π. δ. 406.
Επιάπυργος.
Επιάπυργος ἄδε γὰ. Eur. Ph. 254.
Επιάσολος.
Επιάσολον πυργώμα Καδμύειον ἐπι. Ib. Supp.
1221.
Επιάσολος.
—Ἀμφ' ἐπιάσολος Πύλας.—Ib. 401.

- Επίατονος.
Καθ' ἐπίατον' ὅ τ' ὄρωαν χεῖλον. Ib. Alc. 451.
S Y N. Επίατορος.
Επίατης, Vid. Αἰετής.
Επίαχα.
Καὶ τα μὲν ἐπίαχα πάντα διμοιράτο δαΐζων.
Od. ε 434.
Επυλλιον.
Επυλλιον Ευρυπιδῆ.—Ar. Pa. 531.
S Y N. Ρηματιον, ρηματισκίον, σιγιδιον.
Επώ.
Οὐχ ὄραας οἶον Δολοτος περὶ τεχῆς ἐπυσιν. Π.
ο. 555.
Τον δ' εὖρ ἐν θαλάμῳ περικαλλία τευχῆς ἐπὶ
τα. Π. ζ 321.
S Y N. Εργαζομαι, ἐργάζω, ἀσχολῶμαι, ἐπι-
μαλῶμαι, ἐντρεπίζω, διοικῶ—λεγω—ἐπομαι.
Επωάζω, Επωάζω.
—Επωάζε, χαράδριον μινυμένος. Ar. An.
267.
Επὶ τῷδ' ἐπωάζων ἐλεπτον καλόν. Crat. ap.
Athen.
(al.) Επὶ τῷδ' ἐπωάζω ὅς ἐν ἐλεψῆς καλόν.
(Valc. ad Ph. 447.)
S Y N. Επικαθεύδω, ἐπιναζομαι, ἐπικεμαι.
ἑλπῶ.
Επώδῃ, Vid. Επαοιδῇ.
—Οὐ πρὸς ἰατρὴ σαφῇ
Θρωῶν ἐπώδῃς πρὸς τομῶντι πηματι. Soph.
Aj. 583.
Επώδινω. Vid. Ωδινω.
Τοσσὸν ἐπώδινωσα Εὐκρόλον ἱκέτο Ληταί. Hom.
A 45.
Επώδης.
—Καὶ δυσπράξα
Ληθεῖς, ἐπώδης ἐστὶ τῷ πωρωμένῳ. Menand.
Μορφής ἐπώδην ἢ τί τῆς ἐμῆς ἀρεῆς; Eur. Hec.
1275.
S Y N. Επαοιδῆς.—ἐπανυμος.
Επωλενιος.
—Επωλενιον κθαρίζων. Hom. M. 432.
S Y N. Τπαγχαλος.
Επωμαδιος.
Τυολὸς γὰρ λιπογυῖον ἐπωμαδίων βαρὺς αἰσῶν
Ταῖς κοινῇ γλῆλαις ἀτραπον ὀρθοῦσιν. Ep. I. 1.
Επωμαδίων.
—Ζῆθος μὲν ἐπωμαδὸν περταζεν
Οὐρεὸς ἠλίστατοιο κερῆ.—Ar. i. 738.
S Y N. Κατωμαδίων.
Επωμῆς.
Εἰς ἑτέραν Βριαρῆος ἐπωμῆδα κινυμναιοί. Call. 4.
143.

Λαῶνες

Ε Ρ

- Δαΰσα πῶπλς ἐξ αἰρας ἐπωμίδος. Eur. Hec.
556.
S Y N. ὤμους. ἀκρωμία, ἀκρωμιον.—(εἰδός ἐν-
δυματος.)
Επωμοτός. Vid. Διωμοτός.
Ομυμ ἐγγυγὶ Ζην' ἔχων ἐπωματον. Soph. Tr.
1204.
—Επωμοτός λεγων. Ib. 434.
Επωνυμία.
—Καί δέ σε καὶ κησ
Κρηταῖς καλεῖσιν ἐπωνυμίαν ἀπὸ νυμφος. Call.
3. 205.
S Y N. Ομωνυμία, ἐτικλῆσις. παρωνυμία.
Επωνυμος.
Αλκυονη καλεῖσθον ἐπωνυμιον—Il. 1. 558.
S Y N. Συνωνυμος, παρωνυμος.
Επωπῆ.
Ματίρος ἀνθομοῦς ἐπωπῆς. Aesc. Supp. 548.
Επωπίς.
—Θησεται σ' ἐπωπίδα. Lyc. 1176.
S Y N. Θεραπανίς.
Επωπαῶ. Vid. Επισέλεπα.
Ὡς πολλ' ἐπωπῆς.—Aesc. Ch. 691.
Επωρυῶ.
Πάλλας δ' ἐπαρυξαν ἀνὴρ ἐσιδηροτομησεν. Er.
1. 1.
S Y N. Ολουζῶ. αρυῶ.
Επωφελῶ.
—Οἱ δ' ἐπωφελῶν
Οἱ τὴ πατρὸς τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
Οὐκ ἠέλυσαν.—Soph. Oed. C. 454.
S Y N. Προσφελῶ, ωφελῶ, ονημι.
Επωφελίμα. Vid. Ωφελίμα.
—Καί τι καὶ βορέας
Επωφελίμα σμικρὶν.—Ib. Ph. 278.
Επωφελίμος.
Πράϊσι δ' ἔκε λογοῖς, ἐργοῖσι τ' ἐπωφελίμοισι.
Pythag. 6.
S Y N. Επωφελῆς, πατωφελῆς, ωφελίμος, χρη-
σίμος.

Ε Ρ

- ΕΡΑΖΕ, Εράσδ.
—Νιφάδες δ' ὡς πιπλον ἐράζε. Il. μ. 156.
Ορπακὲς βραδυλοῖσι καταβρίθοντες ἐράσδε.
Theoc. 7. 146.
S Y N. Χερσονδῆ. χαμαί.
Εραμαι. Vid. Εραῶ.
Ὡς σὺ νυν ἐραμαι, καί με γλυκὺς ἱμερὸς αἰρεῖ.
Il. γ. 446.

Ε Ρ

- Ερανίζω.
Πηρὸς ο μὲν γυοῖς, ὃ δ' ἀρ ομμασιν' ἀμφοτέροι δέ
Εἰς αὐτὴς το τυχῆς ἐνδῆες ἥρασαν. Er. 1. 1.
S Y N. Συλλεγω, συαγω, συερανίζω, ἀντε-
ρανίζομαι.
Εραννός.
—Πεδιον Καλυδῶνος ἐραννῆς. Il. 1. 573.
S Y N. Εππρατος, πολυπρανος, ἐρατεινός. ευ-
θαλής. ἐρατὸς, ἐπιθυμητός. καλός. ἡδύς. τι-
μιος.
Ερανος.
—Ἐπὶ εκ ερανος τάδε εἰν. Od. α. 226.
E X P. Τὸ ἀπὸ συμβολῆς δᾶπνον.
S Y N. Ερανιον, εἰσφορά, συνεισφορά, συντελεσ-
συμβολή, συλλογή, ἐμπολί. δᾶιτη χάρις.
μισθός. ἐντολή.
ΕΡΙΤΗ. Πολυθυτον.—ρυσία ψυχῆς δᾶρα.
Er.
Ερασινίδης, Nom. pr.
Εἰ κῆςρατηγησέν γε μετ' Ερασινίδῃ. Ag. R.
1227.
Ερασμιος.
Κείνος ὃ ταῖς ἀγυλαῖσιν ἐρασμιος ἐκετι μελπει.
Mosc. 3. 20.
S Y N. Αγαπητὸς. ἐπιδόξος, ποθεινός, ἐρατει-
νός, ζηλωτὸς, ἐπιδόξος, τιμιος, φίλος, πρόσσι-
λῆς, ἐπιθυμητός.
Ερατῆς
Γερων ἐρατῆς, ἐσχάτη κακὴ τυχή. Sent.
Οὐκ ὦν γεινοίτο νῦς κακὴς καλῶς φρονῶν.
Ἀλλ' ὅτ' ἐρατῆς τῆςδε τῆς γυναικὸς ἐφυν. Soph.
Oed. T. 609
S Y N. Φιλητῆς, φιλητῶρ, φιλικός, φιλητικός,
φίλος, ἐπιθυμητῆς, εἰσπληλῆς, ζηλωτῆς.
ΕΡΙΤΗ. Πολυχρυσος.
Ερατεινός, Vid. Εραννός. Αγαπητός.
—Αραιθυρεντ' ἐρατεινὴν. Il. C. 571.
Εκθ' ἐρατεινοτάτος ποταμῶν Αλφειὸς ὀδυνεῖ.
Dion. 410.
Οὐδ' ἀρ ἐμελλ' ἱταροῖσι φατὲς ἐρατεινὸς εἶσθαι.
Od. 1. 230.
Ερατιζῶ.
—Ὁ δέ κρειων ἐρατιζὼν ἴθυε.—Il. λ. 550.
S Y N. Εραῶ, ἐπιθυμῶ, εἰεῖμαι.
Ερατοπλοκαμος Vid. Περσεφονη.
Ερατος. Vid. Εραννός, Αγαπητός.
Μή μοι δᾶρ' ἐρατὰ προσφρε χερσὶς Ἀφροδίτης.
Il. γ. 64.
Ερατοσθηνῆς.
Ἀκρᾷ μεριμνησας Ερατοσθηνῆς.—Er. 1. 3.
Ερατῶ. Vid. Μῆσαι.
Ἰμνὸς ἀθανάτων Ερατῶ πολυτερπίας εὔρε. Er.
1. 1.

Εἰποτο

Ε Ρ

Εἰποτε τερψινοο φίλος φορμύγος ακουσείς.
Τὴν Ἐρατὴ θάυμαζε τοσῆς εὐριτορα τέχνης. Ib.
Ερατῆς.

Οἱ πολλοὶ αἰτῶντο Νυμφὸς ἐρατῶπιδος Ἥρης
Ναίετε—Hom. XXXIII. 2.

SYN. Αἰχλαῶπις, αἰχλαῶπις, εὐωψ, εὐώπις,
καλλιπρόσωπος.

Εραώ. Εραομαι.

Ἐρᾷ δὲ Λαίῃς κ' διὰ σέ Φιλωνίδης· Ag. Pl. 179.
Φυλοπιδος μέγα ἔργον, ἔης το πρὶν γ' ἐρασθεῖς.
Il. π. 208.

SYN. Εραμαι, ἐρατίζω, ἐφιεμαι, ἐπιθυμῶ,
ἀγαπᾶω.

PHR.—Θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῷ με καταίθει.
Theoc.

—Γλυκερὴ δὲ κατείστο θυμὸν ἀνιη. Apoll.
Vid Ἐρως. Αγαπᾶω.

Εργαζομαι, Εἰργαζομαι.

—Κελευσέ τε ἐργαζέσθαι. Il. σ. 469.
—Ἐνθα κεν ἐργά σείκῃ ἐργάζο Il. ω. 733.
Οἷσιν τε χρυσὸν ἐργαζέτο—Od. γ. 435.
—Οἱ γλαυκὴν δύσπεμφορον ἐργάζονται. Hesf.
δ. 440.

SYN. Ερεργαζομαι, κατεργαζομαι, ἀπεργα-
ζομαι, ἐναπεργαζομαι, διεργαζομαι, ἐπεργαζο-
μαι, αὐταργεῖω, ἐνέργεω. μογέω. ἀναζητεῖω.
Χρηματίζομαι, φιλοκέρδεω, τεύχω, διαπρατρί-
μαι, ἐπιτελεῖω. ἀπαλλατρίομαι.

Εργαλεῖον

Τὰ δ' ἐργαλεῖά, τοῖσι τέττηνας βρετας. Lyc.
948.

SYN. Ὀργανον, σκεῦος, σκευή, τεύχος.

Εργασία.

Εργασίην φθίγῃσα δυνπαθον—Hom. M. 483.

SYN. Ἐργον, ἐρεργεία, δημιουργία, δημιουργή-
μα, σκευή, κατασκευή, χειρουργημα, ἐπιτηδεύ-
σις, πράξις, σπάδῃ. μοχθος. θρησκεία. θνητὰ.
Δεραπνευμα, ὑπηρεσία, ἐπιμελεια, καλλωπισμός.
κέρδος.

ΕΡΙΤΗ. Πολυμοχθος.

Εργασίμος.

Και σφίαις ἀρετῆς τε, και ἐργασίμῃ θρασυτη-
τος. Orph. H.

SYN. Φιλοπονός, πολυκμητός, τυκτός. εἰργασ-
μένος.

Εργαστήρ. Εργατής. Εργάτις. Εργατίνης.

Εργαστήρ, κοφίμοιο μέρος.—Ib.
Α' λ' ἀσπμος οὐργαχῆς τις ἦν. Soph. An. 258.
Γλῶσσαν μὲν ἀργὴν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν. Ib.
Pn. 98

Οὐ γὰρ ἐργατὶν τριφῶ τὴν Μῆσαν—Call. Fr.
Ἰργατῆσι, τοὶ δ' ἀμφὶ σιδήρεά ἐργα μέλονται.
Ap. 2. 376.

Ε Ρ

SYN. Εργολάβος, χερῆς, χερσητής, ἀγρωτής,
γηνονός, ρεκτής, ρεκτής. περικήρ, σκευαστής,
μηχανητής, ποιητής.—ἐργασικός, δραστηρίος.

Εργαστήριον

Πρὸς γὰρ τὸ γῆρας, ὥσπερ ἐργαστήριον,
Ἀπαντὰ τὰνθρώπειά προσφατῆ κακὰ. Anti ph. π.

SYN. Δημιουργεῖον, δεσμοτήριον, κυρῶν.

Εργμα.

Πρὸς ἔργμα τυμδοχῶν ἐρχομαι—Soph. An.
860.

SYN. Ερμα, περιεργαμα, καλυμα

Εργμα. Vid. Ἐργον.

Εἰδότες ἐργματα κακὰ.—Hom. XXVIII. 12.

ΕΡΙΤΗ. Νικηφόρον, ἀγερῶχον.

Εργολάβος.

Χερσὶν οἰζυραῖς περχολάσσει τάφον. Ep. I. 3. (al.
πρμολογῇ)

Εργον.

Εἰ δὴ σὺ πᾶν ἔργον ἱπαξομαι—Il. α. 299.
Οὐκ ἀρετὰ κακὰ ἐργα.—Od. δ. 329.

—Και ἀνδρῶν πῖονα ἐργα. Il. μ. 283.

SYN. Εργμα, κατέργον, πᾶγμα, πρᾶξις,
ἐπιχειρημα, τέλεμα, ποιημα, δράμα.—γενε-
ργία.—παρασκευη. (τὸ πολέμ.)

ΕΡΙΤΗ. Αργαλέον, ἀγλαῶν, ἀμειλίχον,
αοιδίμον, ἀφίδον, ἀναπύον, καλὸν, ἐπικλινόν,
εὐσεβές, θεοδότον, θεσκελον, θεδμικτον, θε-
συγῆς, ἐνδοξον, βροτων, ἐπιχθονιον, κακαυμ-
φον, κρατερὸν, καρτέρον, νικηφόρον, κλυτὸν, περ-
κλυτον, τεχνῆον, μεσοπύλον, μεγαλαυχίς, φιλο-
τησιον, τροπαῖδ' ἔχον, φιλοξενον, αἰκίς, ἀσπασ-
απυλον, αἰσιμον, ἀμνηχανον, ἀμφαδὸν, ἀσχε-
τον, ἀντίτον, ἀριστιμον, βίαιον, γλασδὸν, ἐν-
δεξίον, ἐπαμοιόσιον, ἱμερόεν, λεπίδον, λογιον, μερ-
μερον, παλιντιτον, πατρωνον, περικαλλές, πα-
λειμνιον, ποικηδὸν, σχητιον, χαρίεν, ἀκρασίον,
ἀρεκτον, μέγα, παγχαλκίον, πολεμοκλῆστον,
ἀννυσον, ἀταλευτον, ἀγαθὸν, φιλοκ, δῖον, ἐρα-
τῶν.—θάυματα ἐργα.—Hom.

Εργοποιός.

—Ὅτι μὲν ἀνῆρ.
Εργοποιός χαλκεύει παρ' ἐσχαριων θάλασσαν.
Ep. I. 5.

Εργωλη

Πολλὰ γὰρ τήν γε λιτῆσιν ἀποστρέφαι ἐργωλῶν
Ἀισονίδης γυνάετο—Ap. I. 1132.

SYN. Εργωδία.

Ερδω. Vid. Ρέζω.

Ερδον δ' Ἀπολλωνι τέλειστας ἱκατομύχας. Il.
α. 315.

Ερδεν ἔττι καὶ κῆρος ἐποτρυνῇ καὶ ἀνωγῇ. Il. ε.
148.

Ε Ρ

Ὅς καὶ πολλ' ἐρῶσκειν ὄντων Ὀνήϊος ἀλωήν. II. 1. 536.
Ερεβέννος.
 Τὸν δ' ἐ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβέννη νύξ ἐκαλύψεν. II. ε. 6. 9.
 — Διὰ νεφῶν ἐρεβέντων. II. χ. 309.
 S Y N. Σκίπτεινός, ἐρεμνός.
Ερεβίνθος. (εἶδος ὁσπρίου.)
 — Κυάμοι μελανοχροὲς ἢ ἐρεβίνθοι. II. ν. 589.
 — Καὶ ἀκμάζων ἐρεβίνθος. Ep. l. 1.
Ερεβοδιφῶ.
 Οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον. Ar. N. 191.
 S Y N. Ερευναζῶ, ἐξεταζῶ.
Ερεβός, Ερεμβός.
 Βήτην εἰς ἐρεβός Σαρπηδόρος ἐσθλοὶ ἱταῖροι. II. π. 327.
 — Ερεμβός, ὁ φαεινὸς ὡς ἐμοί. Soph. Aj. 394.
 S Y N. Σκοτός, ῥοφός, νύξ, ἄδης.
 E P I T H. Κυάτειν, μεταμῶνιον, μελαμφοῦς.
 P H R. Μελαγνέτης ὁμοῖος Περσεφονῆς. Pind.
Ερενω, Ερενομαι.
 — Τὴν γένεσιν ἐρείνει· II. π. 145.
 — Ἀφ' ὧν δ' ἐρείνεται μύθος. Od. p. 305.
 S Y N. Ερομαι, ἀνερῶται, ἐρωτάω, ἀνακρίνω.
Ερεθίζω, Ερεθῶ.
 Ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρεθίζει, σάωτερος ὧς κε γένηαι. II. α. 32.
 — Ὅταν μ' ἐρεθίσιν ὀνειδείους ἐπεισὶν. Ib. 519.
 S Y N. Ἀερεθίζω, διερεθίζω, ἐξερεθίζω, ἐπερεθίζω, κατερεθίζω, ἐριδμάτω, λυπῶ, παροξύνω, κινῶ, ἐπείγω, συγκλονῶ, κηρυττομαι, κατεπείγω, παραθίγω, παροργίζω, ἐχοργίζω, παρορμασθῶ, ἐχορμασθῶ, προτρέπω, προπηλακίζω, σκώπῳ, παίζω, διαμάχομαι.
Ερεθισμα.
 Εὐκλειδῶν τε χορῶν ἐρεθίσματα. Ar. N. 311.
 S Y N. Ερεθισμός, ἐπερεθισμός, παροργισμός, παραπικρασμός, ἐρεθμός.—ἐρεσις.
Ερειδῶ, Ερειδομαι.
 Ἀσπίς ἀρ' ἀσπίδ' ἐρειδε, κορυς κορυν, ἀντρα δ' ἀκῆς. II. ν. 131.
 Εὔχει ἐρειδόμενοι κισὶν ἀβρόοι.—II. ξ. 38.
 Κρημνὸς ἐρειδῶν.—Ar. Eq. 625.
 S Y N. Ἐπερειδῶ, προσερειδῶ, διερειδῶ, κατ' ἐρειδῶ, συνερειδῶ, συνεπερειδῶ, ἀπερειδομαι, ὑπερειδομαι, περῶ, ἐμπέδω, ἀντιλαμβάνομαι, ἐπικειμαι, ἐσθάλλω, σκηπτέομαι, ισχυρίζομαι, σπρίζω, βασιζῶ, ἀριμῶ.
Ερεικν, Ερεικν. (δ' ἀνδρὸν θάμνωδες.)
 — Ὅς τὰς ἐρείκας
 Τίνας τὰς παρὰ τὴν ξυλοχισθεῖται.—Theoc. 5. 64.

Ε Ρ

Ἄλ' ἔσο δ' ἀνθεμοίσταν ἀφ' ἧς ταυφυλλὸν ἐρεικν,
 Ἥντε μάλιστα αἶδ' ἐπεδοσκέταται κλαμός ἐρπῶν.
 Nic Th.
Ερεικν, Ερεικν.
 Ἀδ' τίτ' ἔγ' αὖτον αὖτεν ἐρεικομεγος περὶ δ' ἡρί. II. ν. 441.
 Ἡρικε δ' ἰπποδάσεια κορυς.—II. p. 295.
 S Y N. Κατερεικν, ἀγνυμι, θλαῶ, καταθραύω.—ρηγνυμι, σχίζω, διασχιζομαι.—εσθίω.
Ερεῖός.
 —Κακὰ παιγνία, πάντες ἐρεοί. Theoc. 15. 50.
 S Y N. Ερεῖκος, φίλερις, δυσεῖρις, φιλαίτιος, φιλονεικος.
Ερεοπιον.
 Ἀγαῖσι κωπῶν, θραυμασίῳ τ' ἐρεοπιῶν. Aesch. P. 425.
 S Y N. Οἰκοπεδον. (τὰ περιπλοκάματα τῶν αἰκῶν).
Ερεοπω.
 —Καὶ ἐρεοπον ἐπαλξας. II. μ. 258.
 Γυῖξ δ' ἐρεπ' οἰμωξας.—II. ν. 68.
 S Y N. Εξερεοπω, κατερεοπω, συνεριπῶ, καλῶ, ἄλλω, κατασφειῶ, διαφθίρω.—επιπῶ.
Ερεοσμα.
 Ερεοσμ. Ἀθηνᾶς.—Soph. Oed. C. 59.
 S Y N. Τπειροσμα, ασφαλισμα, κραταίωμα, πείσμα, βελαιώσις, σπριγμα, βάρων, στερωμα, ἔσμα, ἔχμα, οὐχὴ, χαρᾶκιον, προβλημα, συλός, κίων.
 E P I T H. Ἀσυφελικτον.
Ερεφίμος.
 —Πᾶν δ' ἐρεφίμον σείγος. Eur. I. T. 48.
 S Y N. Πίτωσιμος, ἐνπῶτος, ἐνκαταπῶτος, φθαρτός, ἐπικηρός, ἐφημεριος, ἀσθενής.
Ερεφίτοιχος.
 —Ἰα δ' ὤματα ἐρεφίτοιχοι.—Aesch. S. T. 887.
 S Y N. Ἀνατροπεύς, καθαιρετής, ἀναστατήρ.
Ερεμβοί, (οἱ Ἀραβες)
 Λυτὸν ὀρεσκόων ἀναφαινται ὕδας Ερεμβῶν.
 Οἱ βιον ἐν πετρησὶ κατ' ὠρυχέσσιν ἐβωτο.
 Γυμνοὶ, καὶ κῆανων ἐπιδ' ἐνέες.—Dion. 963.
Ερεμνος.
 Αὐτὸς ἐπισσεσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι. II. δ. 167.
 —Ερεμνὴ λαίλαπι ἴσοι. II. μ. 375.
 S Y N. Ερεβέννος, ἐρεβώδης, σκατίνος, κελῶν, νός, φοβερός.
Ερεπῶ, Ερεπτομαι.
 —Ἀσπυγος ἀνὴρ, ἐμὸν αἶσαν ἐρεπῶν. Nonn.
 Λωτὸν ἐρεπτομαι.—II. 6. 776.
 S Y N. Εσθίω, ἐδομαι, βρωσκῶ.—ερεφῶ.
Ερεσια, Ερεσια.
 —'Υπ' ἐρεσις ἀλεγονῆς. Od. κ. 78.
 Z. z z z

S Y N.

- SYN. Καπηλασνα.
 EPITH. Θωά, μογερά.
 Ερισσώ.
 —Οι δὲ προπικνόντες ερισσον. Od. ι. 490.
 Τοιαῖα ερισσασιν ἀπειλὰς. Soph. Aj. 251.
 Ερισσεῖτ' ἀμφὶ κρατὶ πομπιμον χερσὶν.
 Πιτυλον.—Acēch S. T. 862.
 SYN. Ερετμω, διερεσσω, περιερετῶ, κωπη-
 λατῶ. ελαυνω.—αυτοῦτος κίρω.
 —Κωπησιν ελδὲς ἐρηγμῖνα θαλάσσης
 Τυπῆτε.—Hom.
 Ερετης.
 Ες δ' ερετας ἐπετηδὲς ἀγαγομεν.—Il. ε. 142.
 SYN. Νηλατης, κωπηλατης, ελατήρ, κω-
 πητής, προσκαπος.
 EPITH. Αλιεύς, ἐξατος.
 Ερετμός. Ερετμός.
 —Πῆξαι δ' ἐπὶ τυμβῷ ερετμῶν. Od. λ. 77.
 Ἡρτυναντο δ' ερετμὰ τροποῖς ἐν διεματωσιν.
 Ib. δ. 782.
 SYN. Ελατη, κωπη, σκαθῖ, πλατη.
 EPITH. Ἀρτίτυπον, αμοιβαῖον, αὐμαυ-
 τον, ἀφρολυμον, ὄδον, εἴρη, εὐξέστον, εὐλατινῶν,
 δολιχόν.
 PHR. Νῆδς πῆριν. Hom. Νῆδς ἱμασθλη. Ερ-
 ερυγω, Ερευνομαι.
 Ως ἀρα τὸν γ' ερυγοντα λιπ' ὅτ' αἶμα θυμὸς ερυπται.
 Il. υ. 406.
 Ροχθεὶ γὰρ μεγὰ κῆμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
 Δινὸν ερευνομενον.—Od. ε. 403.
 SYN. Ανερευγω, επερευγω, ενερευγω, κατ-
 ερευγω, ερυγασω.—βοᾶω, αὐχίω, εὐκαμιάζω.
 —αὐσεῖσθαι.—βρυχομαι. μυκαομαι.—πῖτω.
 Ερευθαλιών.
 —Ὅτε δ' ὅσον Ερευθαλιῶνα κατεκταν. Il. δ. 319.
 Τοῖσι δ' Ερευθαλιῶν προμος ἴσατο, ἰσοθὺς φῶς.
 Il. η. 136.
 Ερευθείς.
 —Ἡ αὖ' Ερευθεί. Hom. A. 211.
 Ερευθνοίς. Vid. Ερευθος, Ερυθρός.
 Ερευθος.
 Αἰδὺς ὕγρην ερευθος ἀποσάξ' αἶμα προσώπῃ. Mus.
 173.
 Τῆς μὲν ἐνιτέρων κεν ἐπ' ἡλίου ἀριότα
 Ὅσσο βαλοῖς, ἡ αὖτο μεταβλεψάσας ερευθος.
 Διὶ γὰρ τοῖς μεσση μὲν ερευθνοσσα τετυκτο,
 Ἀχρεῖ δὲ πορφυρεν παντὶ πτελεν.—Ar. ι. 726.
 SYN. Ερυθροτης, ερυθμα, τὸ ερευθός.—
 Αἰδός.—αἶθος.
 PHR.—Γλυκερὸν δὲ οἱ ἀμφὶ παρειαῖς
 Χροῖθ' ὁλλάν ερευθος.—
 —Θερμὸν δὲ παρμίδας ἔλεν ερευθος. Apoll.

- Ερυθα, Ερυθυα.
 —Ὁ δὲ θ' αἵματι γαῖαν ερυθα
 Πυθεταί.—Il. λ. 394.
 —Τῆς δὲ καλυπτήρην
 Ἀργυρεν καὶ πτελον αλευρομένης ερυθυεν. Ar.
 4. 475.
 SYN. Ερυθραίνω, φοινίσσω, ἐπιφοινίζω, ερυ-
 θαίνω, ξανθίζω.
 Ερυθαίω.
 Πολλὰ δὲ τ' ἀγχι' ἐπῆλθε μετ' αἶρος ἰχθὺ' ερυ-
 νῶν. Il. σ. 321.
 Μηποτε τον παρὲντα μεθὲς φίλον, ἄλλον ερυθα-
 Theog. 1147.
 SYN. Ανερευνω, διερευνω, ἐξερευνω, διε-
 ερυνω, δίφω, ἐξατάζω, ἀναζητῶ, ἰχθυω,
 μαρτυρῶ, ρινηλατῶ, παλιντραγμῶν, μετ' ἄλλω.
 ἀνακρινῶ.
 Ερεφω.
 —Ατὰρ καθυπάρθεν ερεφῶν. Il. ω. 450.
 Κισσὼ τ' ερεφόμεσθα.—Eur. B. 323.
 SYN. Επερεφω, κατερεφω, στεγαζω, σκαπα-
 ζω, οροφω, σκιαζω, πυκαζω, κρυπῶ, καλυπ-
 τω.—εἶφω. κορμῶ.
 Ερεχθεῖσαι.
 —Γυναις χθονίων ἀπ' Ερεχθεῖδων. Soph. Aj. 202.
 —Ἀρχαιογοντων Ερεχθεῖδων. Ib. An. 993.
 Ερεχθεῖσαι το παλαιὸν οὐδῶι.
 Καὶ θῶν παῖδες μακαρῶν. Eur. M. 824.
 Ερεχθεός.
 Δῆμον Ερεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθῆναι
 Θρεψα Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζεῖδ' αἶρας Ἀμφι-
 Κλέδ' ἐν Ἀθῆναις εἶσεν ἐφ' ἐνὶ πτοίῃ νηφ. Il. ε.
 548.
 EPITH. Αγλαυπαίς, ποικιλομήτης, ταχυ-
 βελος, σιδῆρεος, πλεξίππος, ωκύς.
 PHR.—Ἀθηναίων ερατῆς προμος.—
 —Μοδῶν ἀκορῆτος Ερεχθεύς.—
 Τὴν ποτὲ πυρσοφοροῖο κατὰ πῖρυχα παρθενῶν
 Παρθένος αὐτολοχευτοῦ ἀνέτρεφεν ἀρσενὶ μαζῶ.
 Nonn. vid. l. 13.—27.—29.
 Ερεχθω.
 —Καὶ ἀλλοῖσι θυμὸν ερεχθων. Od. ε. 83.
 Νῆα θοὴν ἰθὺναι ερεχθόμενῃ ἀνιμοῖσι. Il. ι. 317.
 SYN. Διακοτῶ, βαρύνω, σάλευω, ταρᾶσσω,
 ἄλυνω, ὀχλῶ.
 Ερεω.
 Τοιγαρ ἐγὼν ερεω.—Il. α. 76.
 Πάντων Ἀργείων ερεω γυνήντας τοκαυ τε. Ib. η.
 128.
 SYN. Εξερῶ, λεγω, σπαργελλω.—ερευνῶ,
 ζητῶ, σημαίνω, επερεταῶ.

Ερημαῖος,

Ερμαῖος.
 Ουκ ἐτ' ἐρμαίωσιν ὑπὲρ δρυὸν ἡμεῖς ἀδ' α.
 Mofc. 3. 21.
 S Y N. Φιλερμῆς, ἐρμαῖος, ἐρμιοπλαγῆς.—ἐρ-
 μος.
Ερμαῖω.
 Ἀμφω ἐρμαῖωσκον, ἀποπλαγθέντες ἱταίρων.
 Theoc. 32. 35.
Ερμαφοδίτης.
 Ἰσάτο δ' ἐρμαφοδίτης ἐπερατὸς, κθ' ὅλος ἀνὴρ
 Οὐτὲ γυνή, μικτὸν γὰρ ἐν βρέτας.—Ep. I. 5.
Ερμιῖς.
 —Σὴ ἐρμιῖς ἐστὶ παῖς. Theoc. 27. 62.
 S Y N. Μοιρῆς.
Ερμια, Ερμιος, Ερμιαία, Ερμιουσία.
 —Ἀδ' αὐτὸν αἰς ἐρμιαίαν. Aesc. Pg. 2.
 Ναισταν μάλα παιπαλοῖσσαν ἐρμιον. Dofc.
 Οὐτ' ἀπ' ἐρμιαῖος θηροτρόφοιο λοφῶν. Ib.
 —Θηροτότῳ περικύβητον ἐρμιαῖος. Ep. I. 1.
 E P T I H. Ορεαίς, αὐσαλας, ευρεῖα, πωησσεα,
 δολεχὴ, θηροκόμος, αγραυλός, παρατόμος.
Ερμιος.
 —Τὰ δ' ἐρμια φοβεῖται. Il. 6. 140.
 Ὡς ἰδεῖ χ' αἶψαν ἐρμιον.—Il. κ. 520.
 Πατὴρ δ' ἐρμιας. Soph. Oed. C. 1796.
 —Ἀλλ' ἐρμιας (ἀμπελὺς) φεῖ
 Οὕτω ραδίως τρυγησέω. Ag. V. 632. Prou.
 Οὐδὲν οἷος ἐρμιον εἶναι βίον, κθ' ἐπιμικτὸν. Naz.
 S Y N. Ερμαῖος, ἐρμιότης, ἐρμιῖς, μοιρῆς,
 ἀπαθρῶπος, χῆρος, πρημαῖος, οφραῖος.
Ερμιοκομῆς.
 Τῇ μιν ἐρμιοκομῆς καὶται κορσῶ.—Ep. I. 3.
Ερμιονομος, Ερμιοπλαγῆς, Ερμιόφιλος. (Vid. αἰδ' α.)
 Ἰλατ' ἐρμιονόμοιο κούδραϊ Θεαί.—Ap. 4. 1333.
 —Ερμιόπλαναν Κορυδαῖτα. Oph. H.
Ερμιολαλός. Vid. Τετ' ἰγξ.
Ερμιων
 Γαῖαν ἐρμιωνοῖ.—Sibyl. I. 8.
 —Σῶμ' ἐρμιωνοῖς ἐμὲν. Eur. Hec. 31.
 S Y N. Ἀπερμιων, ἐξερμιων, ἐκπορθεῖω, ἀφ' α-
 νιζῶ, μονω, χερω, μοιρῆς, καταλατῶ
Ερμιότης.
 —Ταυρον
 Τον περ ἐρμιότηας δῦρα Μακεδονίας. Ep. I. 6.
 S Y N. Ερμιόποιος, ἀφ' αὐτῆς, καραῖτης, ἐκπορ-
 θητής, λυμαντήρ.
Ερμιόσκοπος.—Soph. Fr. E. M.
 S Y N. Προβατόσκοπος.
Ερπητις.
 Ὑμῖς δ' ἀλλοθεν ἄλλος ἐρπητις ἐπεσθῖν. Il.
 6. 75.
 —Επεσθῖν ἐρπητις οὔτα ἵνασαν. Ib. 164.
 —Ερπητις τὸ δ' αὖτε. Il. α. 192.

—Ερπητισσῶν δ' ὕλαγμῶ. Theoc. 25. 75.
 S Y N. Ἀπερπητις, κατερπητις, κατεχῶ, ἐπ-
 ἰσχω, κώλυω, περῶν, ἡσυχάζω, παρασκευάζω.
Ερπυλῆς.
 —Δυν τ' ἐρπυλῆας ἵππους. Il. κ. 305.
 S Y N. Ερπυλαγός, μεγαλοτραχηλός, γαῖρος.
Ερπυλῶ.
 Τελαμῶνι δ' αὖτε, μητρί τ' Ερπυλῶ.—Soph. Aj.
 570.
Ερπυλῆς, Ερπυλῶς.
 Ζῆνος ἐρπυλῆς χαλεπὴν ἐδ' ἔδνατε μῆνιν. Il.
 v. 623.
 Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρπυλῶς.—Hom. VI. 56.
 S Y N. Τ' ἐρπυλῆς, βαρυέρως, βρονταῖος,
 ἐρπυλῶς, ἐρπυλῶς, τραχυφῶς.
Ερπυλῆς, Ερπυλῶς, Vid. Ερμυλῶς.
 Ταυρὸς ἐρπυλῶς μινος ἀσχετὸν ὄσσαν ἀγαυρῶ.
 Hes. 3. 832.
 —Ερπυλῶν παυσάμενη καλῶν. Suid. Ep.
Ερπυλῶς, Ερπυλῶς.
 —Εν φθίῃ ἐρπυλῶς βωτιανῆς. Il. α. 155.
 —Κατὰ Τροίην ἐρπυλῶν. Ib. i. 329.
 S Y N. Μεγαλοέρως, ἀδροέρως, ευέρως, ευ-
 κάρπος, λιπαρός.
Ερπυλῆς. Nom. pr.
 —Καὶ αὐτῆς Ερπυλῆς. Ap. I. 71.
 —Ευκλείης Ερπυλῆς. Ib. 73.
Ερπυλῶς, Ερπυλῶς.
 Ορκία δ' αὖτε ἰσὺ ἐρπυλῶς, ποσὶς Ηρῆς. Il.
 η. 411.
 —Καὶ αὐτῆς ἐρπυλῶς. Il. α. 323.
 S Y N. Ερπυλῶς, βρομῶδης, πολυέρως, ευ-
 χῶς, ἐρπυλῶς, ἡχῶς, ἡχῶδης, μεγαλοέρως,
 μεγαλοέρως, μεγαλοέρως, βωτιανῆς, ευέρως,
 πολυέρως, ἐρπυλῶς, ἐρπυλῶς, ἐρπυλῶς.
Ερπυλῶς, Ερπυλῶς, Ερπυλῶς. Vid. Ερπυλῶς.
 Αὐτῶς γὰρ ἐπεσθ' ἐρπυλῶς.—Il. 6. 342.
 —Αρπυλῶς δ' αὖτε
 Ποσσὶν ἐρπυλῶσθαι Ἀχαιοῖς.—Il. 4. 792.
Ερπυλῶς
 Καπνὸν ἐρπυλῶς ἐρπυλῶς φατὰδ' ἰριτῇ. Τυγρ.
 224.
 S Y N. Περπυλῶς, ταχυέρως, δινῆς.
Ερπυλῶς.
 Κύροι ἐρπυλῶς φιλημάτων ἀκρὰ φερῶνται.
 I theoc. 12. 31.
 —Οὐς παῖδες ἐρπυλῶς ἐνόντες. Il. π. 260.
 S Y N. Ερπυλῶς, ἐρπυλῶς.
Ερπυλῶς.
 Εἰς, ἐρπυλῶς ἀνδρὸς οἰζῶς. Aesc. Ag. 1470.
Ερπυλῶς, Ερπυλῶς.
 —Ποσὶ δ' αὖτε ἐν ἐρπυλῶς. Il. v. 325.
 —Ὡς οὐτὶς τοὶ ἐρπυλῶς ἐνθάδ' ἐγ' ἀνὴρ. Il. 6. 172.
 S Y N.

SYN. Συνερίζω, αντερίζω, εριδαινω, εριδω, εριδνω, νεικω, φιλονεικω. ζυγομαχίω, διαστρωμαι, αμιλλαομαι, εγκαλεω, εναντινμαι, λοιδορεω, επιμειφομαι. — Διαδικαζομαι, αμρισηται, εξιστευμαι.

Εριπκος.

— Και λεπτῆς εριπκον εμμεν' αοιδῆς. **Orph. L.**

SYN. Ευπικκος, υπηκκος, φιλυπηκκος, ευπειθῆς.

Εριπρ. Εριπρος

— Κομισαν δ' εριπρος εταῖροι. **Il. γ. 378**

— Μαλα μέντοι εγὼν εριπρος εταῖρος **Il. δ. 266.**

— Εριπρον αοιδόν. **Od. α. 346.**

SYN. Επιτηδεως, σπερδαῖος, ὁμοφρων, ὁμοφυχος, θυμηρης, προθυμος, ευαρμοςος, ευαρμοςος — ερατεινός, επεραστος, αγαθός, ευχαριστος, μεγαλοφελῆς.

Εριθακис, Nom. pr.

— Α Μερμνως Εριθακис α μελαγχρως. **Theoc. 3. 35.**

Εριθηλῆς.

— Μορικης τ' εριθηλῆας οἶος. **Il. κ. 467.**

SYN. Εριθαλῆς, εριθαλλῆς, ευθαλῆς, αειθαλῆς, πανυ θαλλων.

Εριθος.

— Ερθα δ' εριθος

Ημων οἷας δρεπανας εν χειρσιν εχοντες. **Il. σι 550.**

— Και ατεκνον εριθος. **Hes. ε. 600.**

— Χαλεπῇ δ' ὑποποδῖς εριθος. **Ib. 601.**

SYN. Συνεριθος, εριργός, ερολόμος. — γεωργός. — θῆς, θῆσσα. εργατης. μισθωτής.

Εριθυμος.

— Και ανθρωποις εριθυμοις. **Orph. Fr.**

SYN. Προθυμος, θυμωδης, ευτολμος.

Ερικλαυτος Vid. Πολυθρηνος.

Ει και ερικλαυτων τῶν εθανες γυνεων. **Ep. I. 3.**

Ερικτυπος. Vid. Εριγδυπος, Εριδρομος.

— Και ερικτυπον Εννοσιγαλιον. **Hes. δ. 456.**

Ερικυδῆς.

— Θῶν ερικυδῆα δῶρα **Il. γ. 65.**

SYN. Επικυδῆς, προσκυδῆς, υπερχυδῆς, κυδιμος, ενδοξος, αγλαός, αγαυός, αγερωχος, εριπρεπῆς, σεμνός, αγαγκλυτος, ερτιμος, φαιδιμος, κλυτοφημος, ευδοκιμος.

Ερικυμων.

Βοσκομενοι λαγιων

Ερικυμνα φερσοντο γενναν. **Aesc. Ar. 121.**

SYN. Πολυκυμων, αρικυμων, πολυκυματος.

Εριλαμπῆς.

Αλλά θεοι σοφιν: εριλαμπῆες ἡγεμονῆες. **Orph. Fr.**

SYN. Υπερλαμπρος, λαμπρός, αγλαός.

Εριμυκῆς

— Βῶν ὑπὸ ποσσ' εριμυκων. **Il. υ. 497.**

• **SYN.** Εριδρυχος, μεγαλοφονος, μεγαλομυκτης, ερυγμυλος. ταναμυκτης. — εριδυπος.

Ερινῆς, Ερινδῶν, Ερινδῶν, Ερινός, Ερινῆς.

— Παρ' οκοπῆν, και ερινδῶν ηνεμοιτα. **Il. χ. 145.**

— Ορηκας. — ερινεῦ ευκατοιο. **Theoc. 25. 248.**

— Εκ χειρῶν εφυγεν ταυφλοιος ερινῆς. **Ib. 250.**

Η αυτῆς κοκκυγας ερινῆδος. — **Nic. Th.**

Εριννός, Εριννῆς

— Τῆς δ' ηεροφοῖτις Εριννός

Εκλυεν εξ Εριδρυφιν, αμειλιχων ἥτος εχυσα. **Il. ι. 567.**

— Στυγερῆς δ' επανακλετ' Εριννός. **Ib. 454.**

SYN. Αλαωρ, κακοποιός, καταχθονος δαιμων. — ποιναί.

ΕΡΙΤΗ. Ατασθαλος, βροσυφρων, βλοσυρῆς, πανδραματωρ. θυρις, ηλιτοποιος, σοφισσα, ηλεις, οἷα, μελαναιγίς, ικεσια, καμψιπυς, υστεροπυς, ποικιλομορφος, ταρταρη, νυμφουλαντος κρατεραι, ομδριμουμοι, σμερδαλαι, μημονες, αργαλαι, ολιτωραι, κυτωπιδες, αγιαμπτοι, αινωδοτεραι.

P. H. R. — Θῶν δ' ασπλῆτις Εριννός. **Hom.**

— Εν ηέρι φοιτάς. — εν κρεσι φοιτάς.

Σεταμεινη βαρυδυπος εχιδνησσαν ιμασθλην και κεφαλην ελελῖξ' δρακοντων δε κομασιν Φρικτῇ τινασσομενων επστυρις λογιος ηχῶ. **Nom.**

Ηξεν δε και πολυπυς, και πολυχειρ.

Α δ' αωοῖς κρυπτομενα λοχοις,

Καλκίπυς Εριννός.

Καλῶ δε αρωγός τας αἰ τε παρθενος,

Αἰ τ' ὄρωσας παντα τῶν βροτοῖς παθῶ.

Σεμνῆς Εριννός, ταυνοποδας.

Ιτ' α ταχῆαι ποιημοι τ' Εριννός.

— Σεμναί θεῶν παῖδες. **Soph.**

— Αιματωπῇ και δρακοντωδῶς Κερα. **Eur.**

Γοργῶπες, ενερων ιεραι, δαναί θεαί.

Ορα, φυλαξαι μητρὸς εηκοτες κυτας. **Aesc.**

Τισσιρονητε, και Αληκτῶ, και δία Μεγαيرا,

Πευκαις αζ' αλαις φοριοι σιλας αἰσσοσαι. —

Δεναί, θαμνητωραι. απηνός, απροσφορατῶ.

Orph. Vid. Ευμετῖδες.

Εριον, Vid. Ειριον.

Εριπωλικος.

— Εριπωλικος

Τυγρὸν ποιησας τῆπος. — **Ar. R. 1433.**

Ερινης, Εριννιος, Ερινος.

— Ηδ' ερινης Ερμειας. — **Il. υ. 34.**

— Ερηνιος Ερινης. **Ib. 72.**

SYN.

Ε Ρ

- SYN. Μαγαλοφιλής, παγχαρμῶς, οὐκισμός, αγαθός, μέγας, χθόνιος.
- Εριπλευρός.
Εμβαλλων τ' εριπλευρῶ φύλ
Κατ' ὅσον αἰανός.—Pind. P. 4.
- Εριπτη.
Και δὴ Καυκασίῳ ὄρεσιν ἀνιστάμενον εριπταί. Ap. 2. 1251.
- SYN. Απορροή, ἐξοχή, κορυφή, κρημνός, ὄρος, σπηλαιον.
- ΕΡΙΤΗ. Ερημός, ηλιότατος, ἀραιός, ἀσκήτος, πρὸς ἡλίου, ἡλιότατος, διασπαστός, πυρροφωγισμός, πτελωτός.
- Ερις.
Ερις λιπῦσαι, Λαγυμῶν, ἡδὲ Τηλαμῶν. Lyc. 1333.
- Ερις.
—Εριδ' αὖ ξυναγόντες Ἀρης. Il. ε. 861.
—Ὅς δ' ἐν ἄρεσιν κακὴν ἐπιδεύτερον αὐτῆς. Od. γ. 161.
- SYN. Ἀγών, δῖος, ἐρις, διαφορά, διασπασίς, δυνάμεισμα, κρίσις, φιλονεικία, διχοστασία, ἀντιλογία, ἀνταρξήσις, ἀμφισβήτησις.
- ΕΡΙΤΗ. Ἀπρηκτός, αἰνός, ἀλεγεινός, Ἀρητός, ἀμφισβητός, ἀντιδικτικός, ἐπιδεύτερος, ἀπρηκτός, βεβρημένος, κραταῖος, λυγρὸς, κλομῶν, λευγαλέος, ὁλοὺς, διχόστατος, δυσανάχτος, πικρὸς, χαλκῶν, χαλκῶν, ἀρκαδῶν, λωσσοῦν, δυσανάχτος, ἀρκαδῶν.
- Ερις.
—Και Ερις ἀμύμονος μαρμαίρει. Il. δ. 440.
- ΕΡΙΤΗ. Ἀργαλέος, κακομαχῶν, κακοχαρῶς, πλοῦτος, σχηλῶν, καρτεροῦς, συγερῶν, γυρεκυδῶν, ἀκαρῶν, ἀλγαστῶν, πάνδοκτος, ἀπρηκτός, φοιταλέος, συταλέος, λαοσσοῦς.
- ΡΗΡ.—Ερις πλοῦτος τίθηται. Nonn.
- Δεῖν Ερις ἀποπληροῦ κορυφῶν κλονῶν ἀνδρῶν. Hes.
- Ἀλγιστῶν δ' Ερις μέγας μαρμαίρει. Ib.
- Νυκτὶς θυγατρὶς ἐρεβινῆς. Ib.
- Οὐρανομῆνης ἀναστῆσαι κερῶν. Tzetz.
- Ἀρης ἀνδροφονῶν κασιγνήτης, ἐταρτής.
- Ἡτ' αὖτις μεν πρῶτα κορυφῶνται, αὐτὰρ ἐπεὶ αὖ
Οὐρανὸν ἐπὶ κεφαλῇ, καὶ ἐπὶ χθονὶ βασιλεῖ. Hom.
- Ζεὺς δ' Εριδ' ἀπὸ πρῶτης θοῆς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν Ἀργαλέων, πολεμῶν τερας μετὰ χερσὶν ἔχουσιν. Ib.
- Βαρυκλῶσιν Ερις πλοῦτος δαμῶσα. π. λ. Coluth.
- Ερισθενής.
Εκτὸς, ὅς Διὶς ἐν χερσὶν ἐρισθενῶς παῖς εἶναι. Il. κ. 54.

Ε Ρ

- SYN. Ἀγασθενής, αἰσθενής, ευρυσθενής, ευσθενής, καλλισθενής, μεγαλοσθενής, πανσθενής, σθενάρης.
- Ερισμα. Vid. Ερη.
—Μη τὴν γὰρ γῆν οὐκιστῶν
Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἐρισμα μετ' ἀμφότεροις γένεσσι.
Il. δ. 38.
- Ερισμαραγός. Vid. Ερισρόμος, Εριγδύπος.
Αὐτὰρ ἐρισμαραγὸς Διὶς κλεντοὶ ἐπικυροί. Hes. 3. 815.
- Ερισφυλός.
—Ἡδ' ἀμύμονι, αἴτε φερσὶν
Οἶνον ἐρισφυλόν, καὶ σφιν Διὶς ὀμείβεις ἀέθρι.
Od. ι. 111.
- Εριτός.
—Τὰ δὲ, τοῖς δυνάτοισιν
Οὐκ ἐριστὰ πλάθειν. Soph. El. 222.
- SYN. Επηρεστικός.
- Ερισφάραγος.
—Κίον πολυπράκτον αἰσός
Ἀγνὸν ἐρισφάραγος Γαίονος.—Hom. M. 187.
- SYN. Ερισμαραγός, ἐρισρόμος, ἐριγδύπος.
- Ερισχῆλος.
—Ερισχῆλος κορυφῶνται. B. M.
- SYN. Λοιδόρος.
- Εριτίμος.
—Ἀγρίδ' ἔχουσ' ἐριτίμον, ἀγρῶν.—Il. ε. 447.
Οὐδ' αὖτε ἀκλῆκον ἐριτίμονος χερσὶν. Il. ι. 126.
- SYN. Εριτίμος, μεγαλοτίμος, βαρυτίμος, ἀγρολαοτίμος, πολυτίμος, ἐνδοξός, τίμιος.
- Εριφος.
Ὡς δὲ λυκοὶ ἀρρῶσιν ἐπὶ χροῶν, ἡ ἐριφός. Il. π. 352.
- SYN. Ἀγρίδιον.
- ΕΡΙΤΗ. Λεπτός, μικρός, πολίτης.
- Εριφυλῶν.
—Στυγερήντ' Εριφυλῶν
Ἡ χερσὶν φέλλαν ἀνδρῶν ἐδῆξατο τιμῶνται. Od. λ. 325.
- Ερεχθεύς.
—Τὸν καλεῖσιν Ερεχθεῖα καὶ γὰρ ἐκείνῃ
Αἶμα φέρει περιπύον Ερεχθεῖα, ὅν ποτε μαζῶ
Παρθενικὴ φύλοδ' ἐμῶς ἀνέτρεφε Πάλλας ἀμύμον
Λαβρίον ἀγρυπνῶν πεφυλαγμένον αἰδομένη λυχνῶ.
Nonn. I. 27.
- Εριχθόνιος.
Δαρδανὸς αὖτε τὸν ἦν Εριχθόνιον βασιλεῖα. Il. υ. 219.
- Τρῶα δ' Εριχθόνιος τέκετα Τρῶεσσιν ἀνακτεῖ. Ib. 230.
- Εριωλή.
Οὐτ' ἀνέμων ἐριωλὶ ἀνέσθεν.—Ap. 4. 15.

Ε Ρ

- SYN. Καταγής, αλλά, τυφά. ποτή (Ε Μ.)
αερίων συστροφή. (Hesf.)
- Εριώλη
Ουκ εν εριώλην δ' ητ' εχρην ταυτην καλῆς.
Εικαιοτέρην γ' η καυνακην—Ατ. V. 1143.
Ε Χ Ρ. Εριων απολαμν.
- Εριώπις. Nom. pr.
Γιωτὸν μητρὶς Εριωπίδος, ἢ εχ' Οίλειος. II.
v. 697.
- Ερκιος.
—Δίδς μεγαλή ποτὶ βωμόν Ερκιος—Od. χ. 334.
—Ζηὶδς Ερκις—Soph. An. 493.
- Ερκιον, Ερκος.
—Και ὑπερβορον ἔρκιον αὐλῆς. II. ε. 472.
—Και αμυμονος ἔρκος αὐλῆς. Od. χ. 442.
—Αἰας ὤτο πειλωριος, ἔρκος Αχαιῶν II. η.
211.
- SYN. Πέριφραγμα, φραγμός, τείχος, περι-
τείχισμα, φρίκη, ἔρκων, ἔρκας, ὄρκων, ὄρκων-
ταξίς, ἀσφαλεία—δικίον—ὄκλον.
- ΕΡΙΤΗ. Αἰκων, ἀργαγός, ἀρκίον, ἀρκ-
εῖων, καβχάριον, κατήριος, ποιμνίον, καρτε-
ρὸν, εἰς αὐτὸν, ὄρκιον, πορνεία, ὄρκιον, εὐ-
πύργον, ταυτοπλάτων, δολιχόν, χρυσοδόντων,
παμποικίον
- ΡΗΡ. Πτολεμαῖο δυνεχίος ἀτρομον ἔρκος. Cal.
Εχρησὶς ἐρεῖσιν οὐργον
Αἰμαχον κύμα θαλάσσης. Aescb.
- Ερμα.
—Ιδν—μελαίνων ἐρμ' ὀδυνων. II. δ. 117.
—Επὶ σφισιν ἐρμα πολλος
Ερμα, καὶ ἀλλοδαπὸς περ εὐν.—II. π. 549.
Ερμα δ' Εὐρυδυμάνη δυν θεραποντες ἐνίκων,
Τρύγληνα, μοροεντα· χαρὶς ἀπελαμπέτο πολλή.
Od. σ 296.
- SYN. Ερμα, εἰσισμα, λίθος (μεγας.)—βα-
ρος.—ἐδραῖσμα, ἀσφαλισμα.—βασαγμα, στή-
ριγμα.—καθίσματα, ἐνωτια. ἀλλοβία.—τα πε-
τρῶδη θαλάσσης μέρη.
- ΕΡΙΤΗ. Ακλινές, ἀργαγός, εὐποιήτων. ἀση-
μον.
- Ερμαῖος.
—Οθι Ερμαῖος λοφος εἶν. Od. π. 471.
- SYN. Ερμαῖος.
Ερματίζω, Ερματίζομαι.
—Ου γὰρ τῶν τροπῶν περρωμένοι
Νυμφὰς ἐς οἰκας ἐρματίζονται βροτοί Eur. Fr.
SYN. Ερμαζω, ἐδραζω, σπριζω. μαλασσω.
- Ερματίζης.
Τον ἐρματίζην γνὸς ἐκβαλὼν πετρεον. Lyc. 618.
- Ερμνευμα.
—Ερμνευμα Νηρῆδος γαμων. Eur. Andr. 46.
- SYN. Ερμνευα, ἀναπύξις, δινηγας, ἐξη-

Ε Ρ

- γης, ὕψηλως, δηλωσις, τραγοῦς, ἐκφρασις,
μεταφρασις, διευκρινισις, τεκμήριον, μῆμα.
- Ερμνευς.
—Μαθηθοντί σοι
Τορρεῖν ἐρμνευσιν εὐπρεπῶς λεγων. Aescb. Ag.
625.
- SYN. Ερμνευτής, σαφηνιγής, ἐξηγητής, ὕψη-
λότης, μεταφραστής, προξενός, ὑποσητής.
- Ερμνευμα.
Οπως τί δραση, θυγατερ, ἐρμνευέ μοι. Soph.
Oed. C 411.
- SYN. Αφερμνευω, διερμνευω, ἐρμνευω,
μεθερμνευω, διασαφειν, σαφηνίζω, ἐξηγῶμαι,
μεταφραζω, παραφραζω, περριπτεω, ὑποση-
τευω, ὑπολαμβανω. φωτίζω.
- Ερμης, Ερμείας, Ερμείας, Ερμῶν.
Τῷ κελοσ πολέεσσιν οχησατο κυμασιν Ερμῆς;
Od. ε. 54.
Αἰψα δ' ἀρ Ερμῆαν, ὦν οἶλον, αἰτῶν πυδα.
II. ω. 333.
- ΕΡΙΤΗ. Αγλαδς, αἰμύλος, αἰμυλομηνής,
ποικιλομηνής, δολομηνής, πολυμηνής, ἀκακ-
σις, ἀκακίτης, ἀγωνίος, ἀγοραῖος, ἐπῆρος,
εὐχολός, ἐρικνός, εὐσκοπός, δεσκέλος, ἐνρραπῆς,
δεός, κρατὺς, κυδῖμος, κλεφροῦς, κλυτός, κλυ-
τοκέλος, λογιός, λαοσσός, ἀλεξίπακος, βοοσσός,
βυκλόπος, πῆροπος, ταυπῆρος, ταυστῆρος,
χρυσόπῆρος, ἀκνῆρος, ἀσπῆρος, χαριδωτής,
ἀκνῆρος, εἰσπῆρος, ἐμπαλῆς, παλιγλαπῆ-
λος, δολιός, ἡγεμονίος, ὀδῖος, σιροδῖος, τομῶς,
σῶκος, σοφός, ταχυγυγός, φρεσποδός, τρισπ-
εῖος, χρυσόερος, ἀκνῆρος, φωγῖος, φασφό-
ρος, δεσμῶς, κερδῶς, πολυτροπός, χαρμωφῶς.
Λαφῖος, Μαινῖος, Ελκῶνος, Κυλλῆνιος.
- ΡΗΡ.—Τονδς ταν δῶς τροχιν,
Τον τῷ τυραννι τῷ νει διακονον Aescb.
Ερμην ὕμναι Μῦσα Διδς καὶ Μαιδῶς ὕμν.
Κυλλῆνης μεδωντα, καὶ Αρκαδῆς πολυμηνῶ.
Αγῆλον ἀθανάτων ἐρικνιον.—
Ληῖς ηρ', ἀλῶτῆρα βοῶν, ἡγητορ' ὤωνων,
Νυκτὸς ὀπῶπῆρα. πολυδῶκα.—
—Μαινς ἐρικνῶς ὕος.
- Ω πεπον, πῆροπυτα, δολοφῶδες,
Αρχὸς φηλῆτων κεκλῆσαι ἡματα παρτα.
—Σπαργανῶτα, Διδς καὶ Μαιδῶς ὕος
Βεφῖνε, μηχανῶτα, πορευμενς δαιτὸς ἑταῖρ.
—Θεῶν ἐρικνς δαῖμων. Hom.
- Ουρανίος κραυξ—γλωσσῆς ἡγεμονεύς σοφῆς.—
Ιδντων φωνῆς. Nonn.
- Πάν γένος ἀνθρώπων καταγει ψυχοςῶλος Ερμῆς.
Tryph
- Τετραγλωχιν, μῆλοσσός Μαιδῶς ὕος. Ep.
Τον πῆρον Ερμῆν, τῶν θεῶν ὑπηρετην,

Ε Ρ

Τον Αρκαδίον ἀνακτα, τον βοηλατην,
Εἰώτα τῶνδ' αὖ γυμνασίῳ ἐπισκοποῖ. Ib.
Νῶνακριατὴς τρικέφαλος παῖδ' ὅς θεός Lyc.
Πομπαῖον Ἑρμην χθονίων—Sopn.
Τον οὐκ ἔστι Μαιάδος γόνον. Eur.
—Δίδς ἀγέλει. Μαιάδος υἱέ.
Παγκρατὴς ἦτορ ἐχων, ἐναγωνίε, κοῖρανι θνητῶν,
Εὐφρων, ποικιλοδύλα, διακτορε, Ἀργεῖφοντα,
Πιτνοπέδιλε, φίλανδρε, λογιθ' ὅτι θνητοῖσι προφῆτα,
Γυμνάσιν ὅς χαιρεῖς, δολαῖς τ' ἀπαταῖς, τροφι-
ῶχε.
Ἑρμηνεὺ πάντων, κερδευκτορε, λυσιμεριμνε,
Κῶρυκαῖα, μακαρ, ἐριννε, ποικιλομυθε,
Ἑργασίαις ἐπαρωγέ, φιλε θνητοῖς ἐν ἀναγκαῖς.—
Ὅς ψυχὰς θνητῶν καταγχεῖς ὑπὸ νερτέρᾳ γαίῃς.—
Εὐίεφ' ῥαβδῷ θελγων ὑπνοδωτίδ' ἅπαντα,
Καὶ παλιν ὑπνυνόντας εὐχεῖς σὺ γὰρ ἐδῶκε
Τιμὴν ἡρσεφορέα θεᾷ κατὰ Τάρταρον ευρύν.
Orph. H.
Ἑρμιδίου.
—Δισσομαι σ' ὦ Ἑρμιδίον. Ar. Pa. 381i
Ἑρμίν.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἑρμῖσιν χρεῖ δέσματα κυκλῶ ἀπαλῇ.
Od. 9. 278.
S Y N. Ἑρμῖς, κλινοπῆς. Ἑρμινιον.
Ἑρμιοτη.
—Ἐλεη δὲ θεοὶ γόνον κ' ἐτ' εἰσιν.
Εἰς ἔδῃ τὸ πρῶτον ἐγενεατο παῖδ' ἐρατεινὴν
Ἑρμιονην, ἥ ἑδος εἶχε χρυσῆς Ἀφροδίτης. Od. 9.
14.
Ἑρμοκοπιδίης.
Τῶν Ἑρμοκοπιδίων μήτις ὅμῳ οἴεται. Ar. L.
1096.
Ἑρμος.
—Καὶ Ἑρμῶ δινιεντι. Il. v. 329.
Ε Ρ Ι Τ Η. Δονακωδης, εὐρεῖτης, πολυφθοῖς.
Λυδός.
—Ροαὶ πολυχηῖος Ἑρμῆ. Cal.
Ἑρμῶνασσα.
—Καὶ εὐκλῖτος Ἑρμῶνασσα,
Εἴθα τε ναιετασιν Ἰωνίδος ἐκγονοὶ αἰνέ. Dion.
552.
Ἑρσεπίπλος. Vid. Βακχος.
Ἑρως.
Ὅλον δὲ τρεφεῖ ἔρως ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης,
Καλὸν, τηλεθᾶον.—Il. p. 58.
S Y N. Φυτὸν, φυτὰς. κλαδός, βλαστημα, σέ-
λεχος.
Ε Ρ Ι Τ Η. Ἐπηρεατον, ἐραστὸν, δονακωρεοῦς,
γνησιόν, περικαλλές, πορφύρεον, χλοηφόρον, καλ-
λιπύτηλον, ἁπλῆς, ἐπιχωριον, περισκεπές.
—Λευκαν, Ἡρακλῆος ἱερὸν ἔρως.
—Λυκῶν τ' ὀλοφώϊον ἔρως. Theoc.

Ε Ρ

—Ταυφλοῦν ἐλατὴς ἀμφιπλίκης ἔρως. Orph.
Χρυσέων δ' ἐκομίσσε γενέθλιον ἔρως ἐλαίης. Call.
—Ἐπὶ χλοεῖς ἐριθηλῆος ἐρεῖσι πεικας. Ερ.
Τηλεθᾶον, καλὸν ἔρως, αἰθαλές, ἀγλαοκαρπον.
Ἑρξίων.
Ἐγὼ δ' ἔχων σκυφον, Ἑρξίον.
Τῷ λευκολοφῷ μέσῳ ἐξέπινον. Anac. 85.
Ἑρως. Vid. Ἀγαπητός.
Χαῖρα σὺν ἔρῳσσα. χοροῖτυπε, δαιτὸς ἔταιρη.
Hom. M. 31.
Ἑρμαι. Vid. Ἀνακρινῶ, Ερωτῶ.
Ἄλλ' ἐβελω σὲ, φερίε, περὶ ξηνοῖο ἐρεσθαί. Od.
a. 405.
Ἑρως, πρὸ Ἑρως.
Τῇ δ' Ἑρως ὠμαρτήσε, καὶ ἱμερὸς ἔσπετο καλός.
Hef. 3. 201.
Ἡδ' Ἑρως ὁ καλλίστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Λυσιμελῆς, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώ-
πων,
Δαμναται ἐν στήθεσσι νεόν, καὶ ἐπὶ ῥόδα βελαν.
Ib. 121.
Ἑρως.
—Ἐπὶ ποσὶς καὶ ἐδῆτύος ἐξ ἔρον ἔντο. Il. a.
469.
Ὁ γὰρ πτωχὸς μ' ὦδε θεᾶς ἔρος υἱὸς γυναικὸς
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσε. Il.
3. 315.
Ε Ρ Ι Τ Η. Τρηχός.
Ἑρπετος, Ἑρπιτα τα.
Πάντα δὲ γινόμενος σφαιρησταὶ ὅσῳ ἐπὶ γαίᾳ
Ἑρπιτα γίνονται.—Od. 9. 419.
Ὅθεν σφαιρωγῆς ἑρπετῶν δεινὴ μάχη
Δρακοντομορφῶν.—Lyc. 1042.
S Y N. Ἑρπυστικός. ἑρπυσήρ. οφίς.
Ἑρπῖς.
Ἑρπῖν τε ρεζέιν.—Ib. 579.
S Y N. Χαλῖς, οἶνος.
Ἑρπυζῶ. Vid. Ἑρπῶ.
Ἑρπυζῶν παρὰ πυρκαϊῇ.—Il. 4. 225.
Ἑρπυλλον, Ἑρπυλλος.
Ἡ δ' ἰον, ἥ δ' ἑρπυλλον ἀπαινυτο.—Mosc. 2. 66.
Ε Ρ Ι Τ Η. Κεροειδής, καταπυκνῶν, νομαῖον.
Ἑρπυδῆς, Ἑρπυδής.
Εἰσεται ἡδ' ὄρεων ἰδὼν ὄρεσσαι ἑρπυσήρων. Orph. L.
—Τῆς δ' ἀπατῆς τον ἐπαίτιον ἑρπυσήρα. Sibyl.
1. 1.
—Ἡδ' ὁ δράκοντας ἑρπυσας.—Ib.
S Y N. Ἑρπυδῆς, ἑρπιτος, σιγερπῆς, χαμερ-
πῆς.
Ἑρπῶ.
Πάντων ὅσα τε γαῖαν ἐπιπνέειτε καὶ ἑρπει. Il.
p. 447.
Πρὸς γὰρ τον ἐχονθ' ὁ φθονος ἑρπει. Soph. Aj 157.
Ἑρπῆ

E P

Ερπε ποτ' Αγγχισαν—Theoc. 1. 106.
 S Y N. Ερπύω, ερέρπω, τεινω. βαδίζω.
 Ερραος.
 Ουκ ατμενωσ εμας· έν ερρασ σκυτος. Lyc. 1316.
 S Y N. Ερραος, κρείος. καπρος.
 Ερριγω. Vid. Ριγω.
 Οφρα τις ερρίγησι και ε-φυγων ανδρων. II. γ. 353.
 Ερρω, Ερρομαι.
 Ερρε, κακή γλυνη—II. 3. 164.
 —Αυτάρ ο ερρων
 Πλησιον ενθα Θετις περ, επί θρονι ἴζε φαινή.
 II. σ. 421.
 —Αλλά ἔκηνος Ερρετω—Ib. 1. 377.
 S Y N. Απέρρω, εξέρρω. απολλυμαι. φθερομαι. απέρχομαι.
 Ερρη.
 —Χωρίς δε μετασσαι
 Χωρίς δ' αυθ' ερσαι.—Od. 1. 222.
 S Y N. Αρς—(αρτες, απαλαί, και νεογυαί, και δροσώεις. Sch.)
 Ερρη, Εέρρη.
 —Αιεί δ' αμειρος εχει. τοθαλή τε έρρη. Od. γ. 245.
 —Κατὰ δ' ὑπόδαρ ἔκω ερσαι
 Διματι μυδαλειας—II. λ. 53.
 S Y N. Δροσος, νοτια, ὀμιχλή.
 ΕΡΙΤΗ. Αμειροσιη, νοτια, σιλπη ενδρος
 χλωρά. ανθειμοεσσα, αξιφυτος, αφνειδτ, αερσι-
 ποτητος, Βακχιάς, αμεθυσος, γλαγοεσσα, γα-
 λαξαιη, ειαινη, αμπελοεσσα, ευραβαμική, ευ-
 οδμος, δεσφραιη, διψάς, ζωγυκος, ζειδωρος,
 ιοβόλος.
 Ερρηεις, Εερρηεις.
 Νυν δε μοι ερρηεις, και προσφατος εν μεγαραις
 Κῆσαι.—II. ω. 757.
 S Y N. Ερσαιος, έρσώδης, δροσερός.—ενυγρος.
 —αμολυντος.—απαλός, νεαρός. καλός.
 Ερραλος.
 Αυτάρ επετ' Ερραλον επεσσυμενον βαλέ πετρη.
 II. π. 411.
 Ερυγανω. Vid. Ερευγω.
 Ερυγανω γυν αυτον ἠδ' εως εγώ. Eur. Cys. 521.
 Ερυγμηλος.
 Ταύρον ερυγμηλον εχετην.—II. σ. 580.
 S Y N. Εριμυκος.—Ερευγομενος την τροφήν.
 Ερυθαινω.
 —Η δ' εγκλιδον οσας βαλῶσα
 Παρθενικας ερυθνη παρηίδας.—Ar. 1. 791.
 S Y N. Ερευθω.—μολυνω. βαπτω.
 Ερυθαινομαι.
 Ερυθαινατο δ' αίματι γαία. II. x 484.

E P

S Y N. Ερευθομαι, ερυθρανομαι, κατερυθραιο-
 μαι. ερυθιαω. φαιτισσομαι. μελαινομαι.
 Ερυθια.
 —Βοοτρήσων αμφ' Ερυθιασ. Dionys. 558.
 Ερυθής.
 Εσπερη, αγήυρος· ὦλεση δ' Ερυθής ενγυτα Ar.
 4. 1427.
 Ερυθημα. Vid. Ερευθος.
 Ουδ' ὑπὸ τέτι βλεφαροισ
 Φοινικ' ερυθημα προσεπτω
 Αιδόμενα, φορομαι, βακχα ρενων. Eur. Ph.
 1510.
 P H R. Εμφυτον οινεπασι παρηίσι πορφυρεω
 πῶρ. Nonn.
 Ερυθιαω.
 Παρθενική δ' αθρογας επί χθονα πῆξεν οκωπῶν,
 Αιδ' οἱ ερυθιοσασαυ ὑποκλεπίεσα παρηίη. Muf.
 161.
 S Y N. Ερυθριαω, ερευθιαω, ερυθαινομαι. αίσ-
 χυνομαι. εντρεπομαι, καταδύνομαι.
 Ερυθραί.
 —Και ειλασιον, και Ερυθράς. II. ε. 499.
 Ερυθρός.
 —Χρυσόν και χαλκόν ερυθρόν. II, 1. 365.
 —Οἶνος ερυθρός. Od. 1. 163.
 S Y N. Ερυθής, ερευθής, ενρευθής, ερυθραῖος
 ερευθίας, ερυθοχρεος, φλογος, φοινικκος, αιδης,
 δαφνικός, μελας, ξανθός, πυρεός.
 Ερυθροπης. (αἶδος οργη)
 —Ερυθροπης, κελληπυρις. Ar. Av. 304.
 Ερυκω, Ερυκακω, Ερυκακω. Ερυκατω.
 —Και ερυκίμην ερυκαπα Ζῆν', II. θ. 206.
 —Ολυγος δ' ετι χωρος ερυκει. II. κ. 161.
 —Σὺ δ' ε τέσδε μεν οικίας ἵππας
 Αυτ' ερυκακασ.—II. ε. 262.
 Αλλ' ὄγε τὸς μεν εὖς ερυκακας μωνυχας ἵππας
 Ib. 321.
 Ευρυλοχος δ' μοι οἶος ερυκατε παρτας ἑταιρας.
 Od. κ. 429.
 S Y N. Απορυκα, Διερυκα, κατιρυκα, ερυγω,
 απεργω, Διεργω, καλυω, κατεχω.
 Ερυμα.
 Μιτρης δ' ἦν εφορι ερυμα χροδς, έρκος ακοντα.
 II. δ. 137.
 Προς ερυμα Τρωων—Soph. Aj. 467.
 —Λογος δ' ερυμ ανθρωποισι. Phocyl. 121.
 S Y N. Φυλαγμα, φυλακή, ασφαλεια, ασφε-
 λισμα, ασφαλισις, τείχος, επιτειχισμα, επι-
 τειχιαμς, πολισχυρις, φρεα, φρεων, καλυμμα,
 οχυρωμα, εχυρωμα, ευτακεια, ερυμωτης.
 Ερυμανθιος.
 Ερυμανθιον τε Σῆρα.—Soph. Tr. 1113.
 Ερυμανθος.

E P

- Ερυμανθός.
—Η Ερυμανθόν. Od. ζ. 103.
Ερυμας. Nom. pr.
Ιδομενεὺς δ' Ερυμαντα κατὰ γομα πηλεὶ χαλκῷ
Νυξί.—II. π. 345.
Ερυμνός.
Κῶσαι μὲν πυργοῖσι περισκεπέσσιν ερυμναί.
Call. 4. 23.
Τὴς τῶνδ' ερυμνῶν δωματων εχει κρατος; Ag.
Th. 878.
S Y N. Ησφαλισμένος, ισχυρὸς, μογας, ὕψη-
λός, σκοτεινός.
Ερυμνογώτος. Vid. παγυρος.
Ερυξ.
Αἰπεινὸν τ' Ερυκα.—Theoc. 15. 103.
Ερυξίς.
Ἐγὼ δὲ τον φιλοξενῶ γ'
φμην Ερυξίν ἔναι. Ag. R. 965.
Ερυσαρμάτος.
Πολλοὶ δ' ἐν ταφῇ ερυσαρμάτες ἀκίας ἵπποι.
II. π. 370.
Ερυσίβη, Ερυσσίβη.
—Καὶ αἰθερίην ερυσίβην. Orph. L.
S Y N Μίλτος.—(κοινορτωδὴς φθίρα σιτε Sch.)
Ερυσίπολις.
Ποτὶ' Ἀθηνᾶς ερυσίπολις.—II. ζ. 305.
S Y N. Σωσιπολις, πολισσός.
Ερυσιχθών.
—Ερυσιχθωνα δ' ἤλασε καπρὸς
Πινδον ἀν' εὐαγκειαν.—Call. 6. 82.
Ερυσός.
Κκλεῶν ερυσά—Ξίφθ. Soph Aj 741.
S Y N. Ελκτός, συρτός, ρυτός.
Ερυτος. Nom. pr.
—Ερμειᾶο
Τίτις, εὖ δέδωκε δολύς, Ερυτος καὶ Εχίων.
Ap. 1. 52.
Ερυω, Ειρυω, Ερυομαι, Ειρυομαι.
—Μαλὰ δ' ἐσφισιν ἐλπετο θυμὸς
Νεὶ ρὸν ὑπ' Αἰαντος ερυνεὶ Τελεμωνιάδῃ. II. ε.
235
Πινδ' ἀπ' ὀσσεσιν ερυσαι.—Od. ξ. 134.
—Ειρυτο δὲ αὖ καὶ αὐτός. II. ε. 499.
Χρὴ μὲν σφωίτερ' ἢ γὰρ διὰ ἐπος εἰρυσσάσθαι. II.
α. 216.
Ἡ δ' ἐκ ἐγχοῦς ερυτο.—Od. ε. 523.
Ἀλλ' ἐκ οἰωνοῖσιν ερυσσατο κῆρα μιλαιναν. II.
ε. 859.
S Y N. Ελκω, ἀνελκω, συρω.—φυλασσω, σω-
ζω, ἀμυνω, τηρεῖω, κολυω, ἐλευθερεῖω, ἐκφυγω.
—κατεχω, κρατεῖω.
Ερχατόω.
—Ἐν δὲ ἑκάστῳ
Πεντακτὸς σὺς χαμαιυνάδες ἐρχατόωντο.
Od. ξ. 15.

E P

- S Y N. Εμφρατῖς, καθοργω, κατακλειω.
Ερχομαι.
Ερχομαι οὐρ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐπισπῶ.
II. λ. 838.
Ερχομαι, ὅτι τοι ἐγχοῦς ἐνὶ κλισίῃσι λαλεῖται
Οἰσόμενος.—II. ν. 256.
S Y N. Βαίνω, πορευομαι, ἔμμι, παραγνομαι,
ποτινισσομαι.
Ερωδίδν, (εἶδος ὄρεω.)
Τοῖσι δὲ διεξίον ἦκεν ἐρωδίδν.—II. κ. 274.
Ερωῶ.
—Μηδ' ἄ τ' ἐρωῶ. II. ε. 179.
—Οἱ δ' ἠρώσαν ὀπισσω Ἀτρεΐδῃ.—II. ψ. 1133.
Ἀλλοτε δ' ἦποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο. II.
ν. 776.
—Ἐσσυμένον περ ἐρωσάιτ' ἀπὸ νηων. Ib. 57.
S Y N. Ὑπερωῶ, ἐξερωῶ, συγχωρεῶ, ὑπο-
χωρεῶ, παύω ἀμελεῶ, μένω, πσυχαζω, μισῶ,
καταγνυμι, ἀπεργω, ἀμυνω, θοάζω, κατα-
φαιρω, ρεῶ, ἐπισσυμαι.
Ερωή.
—Αὐτὰρ βελεων ἀπερυχοὶ ἐρωήν. Od. δ. 542.
—Πυρὸς δ' ἠίοιο ἐρωήν. Ib. π. 127.
—Πόλεμος δ' ἐ γίνετ' ἐρωή. Ib. 302.
—Ο δ' ἐκ ὑπεμεινεν ἐρωήν. Ib. ξ. 488.
S Y N. Ορμή, διωξίς, ἀναφράς, πνοή, πσυ-
χία, ἀναπαύσις, ἀποδρασίς, φυγή, εἰστίς, ἀπο-
χωρησις.—ισχύς.
ΕΡΤΙΗ. Ἀδάμασος, ἀφυκτος, ἀγριος, δρι-
μύα, κρυοισσα, ἱμεροεις, πυροισσα, παλιμ-
πλαγκτος, πολυπικρος, πολυθυρος, πολυπλοιοι-
τος, πολυπλανὴς, γραφάς, τροχαλὴ, ὑψιπνο-
της.
Γηγενίος.—ελαῖον οἶτρον ἐρωῆς. Procs.
Ερωμανής.
Οἷσι πειλὲς ζυγερθὸς ἐρωμανέων ὀδυνων. Mus. II.
S Y N. Δυσερως, ἐρωτομανής, ἐρωτικός.
Ερωμανία.
Υἱὸς ἐμὴν ἐρεθεῖ μᾶλλον ἐρωμανίην. Ep. 1. 7.
S Y N. Ερωτομανία. παραφροσυνη.
Ερωῶ.
Οὐ γὰρ πῶ ποτὲ μ' ᾤδ' ἐρωῶ φρενας ἀμφικα-
λυψεν. II. γ. 442.
S Y N. Ἀγάπη, ἐπιθυμία, προθυμία, πόθος,
πάθος, λυσσα, μανία, ἱμερος, εὐνοία, φιλοπῆς,
φιλία.
ΕΡΙΤΗ. Ακαθεκτος, ἀμετρος, ἀρρηντικός, ἀ-
φυκτος, αἰδομενος, ἀκαμάτος, ἀναγωγίος, ἀγα-
νός, ἀλγίνοεις, θῦρος, βαθύς, γλυκύς, δωρός,
θερμός, ἐνθερμός, θρασύς, ἀνικηράτης, ἀκρη-
τος, ἀφυλακτος, ἀνιχηκτος, αὐτοδίδακτος, μα-
λακός, μαργός, κῆπος, κρηνοός, ἐπαρσιος, κρη-
φης, λοιμηρός, ἱμεροεις, ζυγίος, ἔλος, διακλός,
παντορεκτής, πολυανθός, παρθενικός, πυρρὸς,
5 B ἀκοιμητός.

ἀπορμητός, ἀτεκμαρτός, ἀπερηγμένος, ἀχρεῖυ-
τος, ἀγέραςτος, σόφρος, τελειόφρονας, σχετλός,
ὕψιρος, χθονός, παργενής.

ΡΗΡ. Τποκαρδίου ἔλκος. — Πιναι Ἀφροδίτης.

Βαρ.

—Ψυχῆς σχολαζέσης παθός. — Οἱς φέρου Παιφίης
Θεομύς Ερ.

Παρθενιον φίλτρον. — αθυμαλῖα Πενί-σμενης. Ορ.

—Στεργήθρα φρενών. Οἱρ. Πόθον ἐσθγες. Nonn.

Πορφυρος τυγξ. Lyc.

Γονῆς πρωτισπορος αρχή. Nonn.

Θελξινωαν—μειλιόρονα θεσμὸν ἐρωτῶν.

—Γλυκυπικρον θεσμὸν ἐρωτῶν. Μaf.

—Μυστικὸν δ' ἔρα

ἔρας διδάσκει, κἀν ἀμυστος ἦν το πρίν. Eur.

Οὐ γὰρ ἔρας θεός ἐστι, πᾶθος δ' αἰδῆλος ἀπατῶν.
Phocyl.

Σχετλί ἔρας, μέγα σῆμα, μέγα τυγος-αὐθρῶ-
ποισί.

Ἐκ σθένος κλομαιναι τ' ἐπιδεῖ σπονδαί τε γοοί τε,
Αλγία τ' ἀλλ' ἐπὶ τοῖσιν ἀπειρὸνα τετρηχασί.

Apoll.

ἔρας.

Νῦν ἔγνων τὸν ἔρωτα, βαρὺς θεός. ἦ ῥα λατνας
Μασδον' ἐλπάζει, δρυμὴν τὴ μιν ἐτρεφεμάτης.

Theoc. 3. 15.

ΕΡΩΤΗ. Ἀμαχάτος, ἀργαλός, ἀνιρὸς, αἰ-
νός, αεριστοπότης, ἀτρηῆς, ἀσεμνός, ἀδονητός,
ἀμφιθαλής, ἀέροπομος, αἰδρός, ἀερόχρῆτων, α-
γρευτήρ, βροτολογός, βημαχός, βιοσστός, βα-
ρυκέτης, δεινός, δριμύς, εὐτεχνητός, ληγυφθογ-
γος, θεός, λαβρός, νυμφολόμος, ἀπλοήριος,
κλεπτής, κλυμένος, μαργός, μειδίον, δελξι-
φρον, ἐκπύλος, δύσπλητος, ἀγρυπνόμενος, κα-
κρός, πῆνιος, εὐπείρευξ, ταυπηίρος, ποιμιλοπεί-
ρος, σέμνης, σκυλοχαρής, γλυκυδάρας, τοξί-
τηρ, τοξοδόλος, τοξότης, τοξοφύρος, χρυσόκο-
μης, χρυσοχαίτης, χρυσοπείρος, περαιοίτης,
ὕψιροκελεύθος, ποντοπόρος, ἀπρόστικτος, ἀδαμασ-
τός, αἰολομητής, ἀγρευτάρ, λαγυκόλος, ελα-
φρονόος.

ΡΗΡ. Κύβερητήρα γενέθλης. — Γαμοσολος ἐρ-
νις ἐρωτῶν. — Εὐφροσύνης κηροξ. Nonn.

Σωφο-
σύνης ὕβρις. ὀρεοκλόπος, ληγὸς κογισμῶ. Ερ.

Ἄνδρα γὰρ αἰολομητής ἔρας βέλεσσι δαμάζει,
καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκισσεται, οἷσι δ' ἀνασσει.

Αὐτός ὁ παρδάματάρ βυλκρόβρος ἐπὶ βροτοῖσι.
Μuf.

—Κυβερητὴς κύρον θαλαμηπύλον Col.

Σχετλί ἔρας, δολομῆτα, δεινὸν καλλίστη μεν ὀσ-
σοῖς

Εἰσιδεν, ἀλγῆς δ' ὅτε κραδίην ὀροθυρεκ.—

Ομβριμ' ἔρας, ποσος ἐστί, ποσὴ σθένος ἀπλῆτος
ἀλκή. κ. λ. — Ορρ.

—Διφυῆ, περιωπία, κυδρὸν ἔρωτα.

Νυκτὸς ἀνιγνῆτης πωτέρου κλυτῆς. — Οἱρ.

Εὐδῆς ἀγρευτρὸς ἐπαγων θνητοῖσι μαρίμνας.

Ἐστὶ δ' ὁ παῖς γλυκυδάρας, σκυλοχός, αἰνός, α-
θαμνός,

Σιμά γελῶν, πείρες, νῶτα φαιτροφύρος. Ερ.

Πανδραματάρ, ἀδαμασεί, βιοσστός, ἀνιγνῆτης.

Ἀμαχῆς καμμοῖ φαιρῶν κηροξία. Nonn.

ἔρας δύνασα συ κακὸν ἀνθρώποις μέγα. Cyt.

ἔρας, ἔρας, ὅς κατ' ὀμμάτων

Σταζέας ποθόν, οἷα γὰρ γλυκεῖαν

Ψυχαῖς χάριν, οἷς ἐπὶ κρατευσή —

Οὐτε γὰρ πυρός, κ.

τ' ἀσπρὸν ὑπερτέρον βολος

Οἷον τὸ τὰς Ἀφροδίτας

Ἰσπιν ἐκ χερῶν ἔρας ὁ Διὸς παῖς. —

ἔρωτα δὲ τὸν τυραννὸν ἀνδρῶν

Τὸν τὰς Ἀφροδίτας

Φιλτατὸν θαλαμῶν

Κληδ' ὄχον, κ. σέβίζομεν,

Περθόντα καὶ διὰ πάσης

Ἰόντα συμφορὰς θανάτῳ, ἵταν εὐθι.

Θελγῶ δ' ἔρας, ὅ-μαινόμενα κραδί.

Πταγὸς ἐφορμασῶν, χρυσοφάνης,

φυσὴν ἀρεσκῶν σκυλακῶν, — Ἀνδρας τε. Eur.

ἔρας ἀνικατὲ μάχαν,

ἔρας, ὅς ἐν κήμασι πίπτει,

ὅς ἐν μαλακαῖς παρῶν.

Νισαῖδὸς ἐντυχῆς. κ. λ. Soph. An. 795.

Ὁ δ' ἀμφιθαλής ἔρας χρυσοπείρος ἦνις

Εὐθυρὸς παλμπανεύς, Ζηνὸς παροχὸς γαμῶν.

Τῆς τ' εὐδαιμονος Ἥρης. Aristoph.

Τοῖς ἀγρίαι δαίμονι ἐχρὶς πυροπῆτας οἷς,

Πευκεδάνας, μαλέρους, φθισιφρονάς, οἰσρηπτάς,

Τηκεδὸνα σπινοντάς, ἀκαλθίας — κ. λ. Ορρ.

Κικλησκῶ μέγαν, ἀγνὸν, ἐρασμιον, ἡδὺν ἔρωτα

Τοξάλκῃ, πείροιντα, πυριδράμον, εὐδράμον ὀμῶν,

Εὐπαλαμον, διφυῆ, πάντων κληίδας ἐχόντα,

Ἀβέρος ἔραν, ποτὶ, χθονός — κ. λ. Οἱρ. Η.

Πρεσβυτάτῃν τε καὶ αὐτοτελῇ πολυμητίῃ ἔρωτα.

Ib.

Ἐστὶ δ' ὁ παῖς περιεταμός. ἐν αἰώσι πᾶσι μάθος
ἦν.

Χρῶτα μὲν κ. λευκός, πυρὶ δ' ἱκέλος ὀμματα δ'
αὐτῷ

Δρμυῖλα καὶ φλογοντά. κακὰ φρενὲς, αἰδὺ λα-
λημα. κ. λ.

—Δολιχὸν βρεφός, ἀγρία παῖσδ' αἰ.—

καὶ πείρες ὅσον ὀρνίς ἐπιπτάται ἀλλοτ' ἐπ' ἀλ-
λῶς

Ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας, ἐπὶ σπλαγγυῖσι δὲ καθά-
ται.

Τοξον

Ε Σ

- Τὸν εἶχε μὴδ' αὖτις. κ. λ.
 Ην δὲ ληγὴ, λαοὶ ταῦτα. χαρίζομαι ἴσα μοι
 ὅπλα.
 Μή τι θύγῃς, πλάνα δόξα, τὰ γὰρ πυρὶ πάντῃ
 βλάπτει. Μοῖχῃ.
 Ερωταριον.
 Καὶ πο παρθευὺς μακρὸν ερωταριον. Ερ. 1. 3.
 Ερωταν.
 Ἡρωταρε πρῶτα μὲν αὐτός. Δτ. Δν. 648.
 S Y N. Ανερωταν, διερωταν, επερωταμαι, ερω-
 μαι, ανακρινω, ἱκετευω, δεομαι, ευχομαι. πα-
 ρακαλω. ευθυω διακυνθανομαι.
 Ερωτιάς.
 Νυμφαι ερωτιάδες—Ερ. 1. 4.
 Ερωτικὸς, Ερωτυλος.
 Ευγενειμων, φιλομωσος, ερωτικὸς, εἰς ακρον αἰδύς.
 Theoc. 14. 61.
 Τι γὰρ φερε περισσους
 Ερωτικὸς οὐδ' αὖτις. Ib. 30. 36.
 Αλλά μοι αὐτὸς αἰεὶν ερωτυλα—Bion. 3. 10.
 S Y N. Ερασῆς.—οἰλικὸς, επιθυμητικὸς.
 Ερωτίας.
 Τηναν ταν κυανοφρον ερωτιάδα, τας πατ' ἐκνισθη.
 Theoc. 4. 59.
 Ερωτογραφος.
 —Και πα. μετρον ερωτογραφον. Ερ. 1. 3.
 Ερωτοτικός.
 Θυμὸν ερωτοτοκασι παραπλαξας ἐνὶ μυθοῖς.
 Mus 159.
 Ερωτοφλοῦν.
 Οἰμασι συμπεῖσαι πάντας ερωτοφλοῦν. Ερ. 1. 7.

Ε Σ

- ΕΞΑΧΡΙ. Vid. Μεχρι.
 —Και εξαχρει Μυρινης. Αρ. 1. 604.
 Εσηλυσια.
 —Κρινων καιρὸν εσηλυσιν. Ερ. 1. 4.
 Εσθμα, Εσθας, Εσθας.
 —Εσθμα δ' εσθματα. Soph. El. 270.
 —Τὸ δ' ἐτι μελαγτερον επλετο εσθος. Il. ω 94.
 Εσθῆς τ' ἐν χυλοῖσιν—Od. ε. 339.
 S Y N. Αμπεχορη, εσθῆσις, πεπλον, φᾶρος,
 χιτων, ἱματιον, ενδυτον.
 ΕΡΙΤΗ. Φανικεσάπρον, καλὸν, λεπτεργές,
 πενθιμον, σακκινον, ὑφανταδινητον.—φανή, ὑ-
 φαντή, μαλακή, αργυρῆς, πολυχρυσος, πορφυ-
 ρεα, χρυσεῖος, τερμεισσεα, πολυτιμωτος, ποι-
 μενία.
 ΡΗΡ.—Στολμος χρωτός. Eur.
 Ψυχραυ ενδιανὸν φερμακον αυρᾶν. Pind.

Ε Σ

- Εσθω, Εσθω.
 Τες αἶμα σοι πάντας πῦρ εσθιει—Il. J. 182.
 —Νυμφη δ' αἰεὶ παρὰ πᾶσαν εδωδὴν,
 Εσθην και πινειν, αἶα βρωτοὶ ανδρες εδουσιν. Od.
 ε 197.
 S Y N. Κατεσθω, ατεκεσθω, εδομαι, επισιτι-
 ζομαι, καταδεικνιω, διατρυγω, δαιτυμαι,
 βρωσκω.
 Νυν δ' ἡ και σιτε παταμην, και αἰθαπα οἶνον
 Λαυκαμης καθεκα.—Hom.
 Δαματρος ακτας δεμας ἀγνὸς ισχειν. Eur.
 Εσθλός.
 Εσθλὸν δ' ἡδ' ἐτι ἔπας επος.—Il. α. 108.
 Ηδ' ὅσ' εσθλὸς ἐστι.—Il. ε. 366.
 S Y N. Αγαθὸς, ανδρῶς, κρατερὸς.
 Εσθλαδης.
 Φιλον εσθλοδοταν. Synes. 4.
 Εσμός.
 Συλλεγοντες γὰρ καθ' ἑμὸς,
 Ὡς περὶ τ' ἀνθρωπια. Ατ. V. 1108.
 Εσμός γυναικων.—Ib. L. 354.
 Γαλακτος ἐσμός ὄχλον.—Eur. B. 709
 S Y N. Σμήνος, πλῆθος, οχλος, ευπορία.
 S Y N. Εὐπτερος, βαρυκαρδιος, δυσμαχος,
 οχειφρον, θεοφρον, συμπλόκος, δολοπλόκος, δπ-
 ιος, θρασύς, λιθρασίος, φιλοδορκιος, φιλεμπορος,
 κορυνηφόρος, βομβητής, μεγαπληθής, αἰολοφίλος,
 αλλοφυής, αφοργος, αλμής, ἐτεροπλῆγς, θα-
 λαμηνός.
 Εσοπρον.
 Λαβὼν εσοπρον, αθροι
 Κομας μιν κλέτ' υἱας. Απας. 11. 3.
 S Y N. Ενοπρον, κατοπρον.
 Ου χροος αντιτυποιο διαυγῇ μαστυρι χαλκῷ.
 Μιμηλῆς ἐγλάσσειν εἰς ακρον εἶδος οπωπῆς.
 Καλλος ἐν κρινυσα.—
 —Και ποτε χαλκὸν εχουσα διαυγῆ τερεῖο κρη.
 Καλλεος αντιτυποιο δικαστόλον αυτοματῶ δὲ
 Σιγαλεω κρηνη τυπον πεισωατο μορφῆς,
 Ψευδαλίον σκιοιντα δεμας κρινυσα κατοπρη.
 Μιμηλὴν δ' ἐγλάσσειν εἰς εἰκονα.—Nonn.
 Εσπέρα.
 —Δὴ γὰρ μεμλωκε μαλιστα
 Ημαρ, ἀτὰρ ταχα τοι ποτὶ ἑσπερα εἰσιον εἶσαι.
 Od. p. 191.
 S Y N. Δελή, δελή, οφία, βελυτος, ενη, εσ-
 περιη.
 Ηελιος μὲν απωθεν ἐρέμνην δυτο γελᾶν,
 Εσπεριος νεατας ὑπὲρ ακριας Αἰθιοπων.—
 Ημος δ' ἀγρ' ἔβεν εἰς φυτοσκάφος, η τις αροτριὸς
 Ασπασίως εἰς αὐλιν ἐν, δορποιο χατιζων. Apol.
 Και σκιοις ὅτε κῆνος ανεδραμε γειτορος ορητης.
 Nonn.
 Εσπερα.

Εσπερ. Vid. Ερυθρίς.

Εσπερος.

Οἷος δ' ἀστὴρ εἴσι μετ' ἀστροσι νυκτὸς ἀμολγῶ
Εσπερος, ὃς καλλίστος ἐν ὑρανῶ ἴσεται ἀστὴρ. II.

χ. 317.

SYN. Εσπερα — εσπεριος.

EPITH. Μέλας, χρυσεος.

PHR. Εωσφόρος, φωσφορος, Κυθερνίος, ἀστὴρ.

— Λιποφύγιος ἀγγέλως ορφνης. Nonn.

Ἀστὴρ ὡς ἀριδὴλος ἀν' ὑρανὸν αἰγληντα. Call.

— Οὐλὸς εὐθιραῖς Εσπερος. Call.

Εσπερὲ, τᾶς ἐρατὰς χρυσεον φως Ἀφρογενεας;

Εσπερὲ, κυανεας ἡερὸν φίλε νυκτὸς ἀγαλμα, κ. λ.

Molch 7.

Φεγγὸς ἀνασειλασα κατῆεν ἐς δυσιν πῶς.

Ἐκ περατὸς δ' ἀνεφαίνε βαθυσκίος Εσπερος ἀστὴρ.

Ἡμᾶς δ' ἡλὺς μιν ἐδ' ἔν, ἀνα δ' ἡλυθεν ἀστὴρ

Ἀυλὸς, ὅτ' ἀνεπαυσεν οἷζυρὸς ἀροτῆρας. Ap.

Εσπεριος, Εσπερος.

Εσπεριος δ' ἀν' ἐπειτα λοιπὸς αἰμαίνων ποταμοῖσι. II.

φ. 560.

— Πρὸς εσπερος τοπες. Aesc. Pr. 348.

SYN. Εσπερινος, εφισπερος, δυτικὸς, δεικ-
νὸς, οἷος.

Εσπερίδης.

Εσπερίδας δ', αἷς μῆλα περὶν κλυτὴ ὠκεατοιο

Χρυστὰ καλὰ μέλσσι, φεροτὰ τε δανδρεα καρ-

πὸν. Hef. θ. 215.

Εσπερίδων μνησπορον ακταγ. Eur. Hipp. 742.

EPITH. Λιγυφωνοι.

Εσσην.

Οὐ σε θιδὼν ἐσσηνα παλοὶ θεσαν—Call. 1. 66.

SYN. Βασιλεύς, (τὸν μελίσσων) ἡγεμῶν.

Εσσυμένως.

— Ὅς ἐσσυμένως ἐμαχοντο. II. ο. 698.

SYN. Σπαδαιως, ταχέως, προθυμῶς, ἐπισρο-
φελὴν, ἡπειγμένως.

Εσσην.

— Τὸθ' ἐσσηκει ἐν θάρσῃ. Od. χ. 469.

SYN. Ἰσάμαι, διαμένω, ἐμμένω.

Εσια, Ἰσην.

Εσιν τ' Ὀδυσῆος ἀμυμονος ἦν ἀφικανῶ. Od. ζ.
159.

— Πατρωνθ' ἔσια κατεσκευα. Eur. Hec. 22.

SYN. Εσχάρα, εσχάρεων, παρεια, πυρο-
δαισιον. οικία βωμὸς.

EPITH. Πανοῖζυς, μακάρα.

Εσια

Καὶ τὰν βῶν ἐφαγεν τὰν Εσια ἐτρεφε ματῆς.

Call. 6. 109

Εστία εὐδυνάτοισι Κρονὸς θυγατερ, βασιλεια,

Ἡ μείσον εἶκον ἔχεις πυρὸς ἀναισίο μεγίστη—

Αἶδῃ, πολύμορφε, ποδονοτατη, χλοομορφε,
Μειδίουσα μακάρα, — κ. λ. Orph. H.

Εσιαμα, Εσιασις.

Τα Τανταλὺ θείοισιν εσιαματα

Ἀπισα κρινῶ, παιδὸς ἡσθῆναι βόρᾳ. Eur. I. T.
388.

Ἡδ' εσιαση, ισχάδες, καὶ τιμφύλα. Alex. ap.
Athen. 1. 4.

SYN. Δαιτη—προκληση, προκλησις, ἐπα-
γαγή.

Εσιαω.

Καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν δομοισιν ἐσίω

Ξενον, πανέγγον κλῶπα, — Eur. Alc. 775.

SYN. Ενςιαω, συνςιαω, ευωχω, δατυμι.
τρεφω. ευφραινω. αριστοποιῶ,

Εσαρ.

— Ἐπὶ δὲ κρηκον ἐσορε βαλλον. II. α. 172. (αἱ.
ἐκτορε, οἶον ἐχέτορι.)

EXR. Πασσαλίσκος. E. M. σφῶν, γομφος, ἐμ-
βολος, τυλος. Hef.

Εσυστρων. Vid. Εισαυθης.

Ποσσα μὲν ἄ Καδμῆς ἐσυστρων ἐμπυρα καυσῃ.
Call. 5. 107.

Εσχάρα, Εσχάρεων.

Ὅσσαι γὰρ Τρώων πυρὸς εσχάραι. — II. κ. 418.

Ἡ μὲν ἐπ' εσχάρῃ ἦτο συν ἀμφιπολοισι γυναιξίν.
Od. ζ. 52.

Οἰεῖτε πυρὸς ἔτι θάσσων ἀπ' εσχάρεως ἐλόντες.
Theoc. 24. 48.

— Εσχάρην κρενδύκον. Ep. 1. 6.

SYN. Εσχάρις, εσχάριον, εσια. ἀνθρακισ-
ταριον. ρυπος. μαγειρικὸν ἐργαλεῖον.

Εσχάριος.

Ἡρῖπεν εσχάρις λαβρον ἐπ' ἄσθμα πυρός. Ep. 1. 3.

Εσχάτιδ.

— Εσχατιαὶ δὲ

Ἀρνα τῶν βοσκοῦντι—Theoc. 13. 25.

Μεχρεὶ πυρὸς εσχατίας πολυτιπῶκος ἀκραιφής.
Ib. 25. 31.

Ναῖον δ' εσχάτιν φθίης—II. ι. 480.

SYN. Ἀκρον, τὸ εσχάτον, ὑστάτον, περας—
χωρὸν. ἀγρὸς, ἢ τὸ εσχάτον τῷ ἀγρῷ.—ἐρημα,
τελευταία.

Εσχάτιος, Εσχάτος.

Εσχάτις κοίρης—Ep.

— Τοί ρ' εσχάτοι νῆας ὥσας Εἰρυν—II. δ. 225.

SYN. Εξωτατος, ἀκροτατος, ὑστάτος, παν-
στατος, πυματος, γεμῆτος, κατώτατος, ταπνο-
τατος, τελευταῖος.

Εσχάτοος.

— Ἀνθιδόνα τ' εσχάτοσσων. II. ε. 408. (αἱ.
εσχάτωσαν.)

Εσχάτιω

Ε Τ

Εσχάτια.

—Εἰ τινὰ περὶ δυνάμειοι ἐσχατιῶντα. Π. κ. 206.

SYN. Εσχατεύω, ἐσχατίζω, ὑπολαύομαι, πλαναομαι.

Εσχατός.

—Φοβέμαι σ' ἐσχατός. Menand.

SYN. Απρός. ὑσάτος. ὑπερβαλλόντως.

Ε Τ

ΕΤΑΙΡΑ, Εταρα.

—Φύλα. φόβη κρυόντος ἑταίρη. Π. ι. 2.

—Εταίρα δ' ἔσα πάντ' ἔργα. Ep. I. 1.

—Κασσινῆτι, ἑταρὶ τέ. Π. δ. 441.

SYN. Συνεργός, φίλη, γυνή.—εταίρις, εταίρις, χαμεταίρα, χαμεταίρις, χαμαιτυπῆ, κασάλλας, μαχλάς, πορνὴ, βασσαρά, ἐμπέλατ' ἑταίρα.

ΕΡΙΤΗ. Λιγυράνος. φίλη, ἡλιξ, οἰκτὴς, θυμῆς, εὐπατερίαι.—μισθοφόρος. vid. Μαχλάς.

Εταίρια, Εταίρια.

Θεῖο μετ' ἀλληλοῖσιν ἑταίρειν μενεῖ. Suid.
Βροτῶν ἀπὸς ἐστὶ ἑταίριας λίμνη. Soph. Aj. 692.

—Εταίριαν σεῶν. Eur. Or. 1084.

SYN. Εταίρησις, συσσιτία, συμμαχία, καί, πορνία, φίλη, ὁμοιοία.—ταγμα. μαχλοσύνη.

Εταίρειος.

Ὁν παρὸς ἀφ' ἑξέσκον ἑταίρειν φιλοσύνη. Hom. M. 58.

SYN. Εταίριος, ἑταίρικος, ἑταίριος. παρ-
κός.

Εταίρειω.

—Ἡταίρικος. Ag. Pa. 11.

SYN. Καταπορεύω.—ἐμπορευομαι

Εταίριζω, Εταρίζω, Εταρίζομαι.

—Σὺ γὰρ τέ μαλιστα γε φίλτατόν ἐστιν

Ἀνδρὶ ἐταίρισσαι—Π. ω. 335.

Ἡ τινὰ περὶ τῶν ἐταίρισσας μεγαθυμῶν. Π. ν. 456.

SYN. Προεταίριζω, συνεταίριζμαι, συνδίν-
κω, βοηθεῖω, συνεταίριζω.

Εταῖρος, Εταῖρος.

—Πολίτες δ' ἀμφοῖν αὐτὸν ἐταῖροι. Π. ζ. 417.

Ὁ δὲ δὲ δὴ μιν ἐταῖρος ἀνὴρ ἴδω—Π. ρ. 466.

—Πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ

ἄνδρες ἐπὶ τῶν ἐταῖροι.—Π. ν. 710.

SYN. Συζυγός, συμμαχός, συσσιτίας, συμ-
πρακτωρ, κοινωνός, φίλος, ἰδὸς, εἰς, συμμέλος,
συνεργός, δεσπότης, γυνώσκω, εὐμενής, εὐαίμος,

Ε Τ

οἰκός, ἐπιτηδεύς, εραγής, παρανομοί, ὁμο-
σπονδός, πῆξ, ἰδὸς.

ΕΡΙΤΗ. Δῖος, εἰρηρ, ἐνῆς, πῆξ, ὑπερθυ-
μός, κακός, φίλος, φιλοσοφός, θαλασσοπόρος,
συνδορπός, ὁμοφίλος, τετιμένος, ἐκνημῆς, πα-
τρίος, ἀκων, ἀπῆμων, ἀμειροχίτων, ἐπαρῆς,
αὐχμαχός, ἀντίθεος, λυγρός, ἰφθίμος.

Ετεοκλήος.

—Κατὰ δῶμα βῆς Ετεοκλήος. Π. δ. 386.

Ετεοκλῆς.

Ἀνδ' ὃν Ετεοκλῆς ὡν φύσει νεώτερος.

Γῆς ἐξῆσεν.—Soph. Oed. C. 1360.

Ετεοκλος.

—Τρίτος δ' Ετεοκλος Ἀγῶς γένος. Ib. 1381.

Ετεός, Vid. Ετυμός.

Εἰ ἐτεὸν Καλχῆς μαντεύεται—Π. ζ. 300.

Ετεά Adv.

—Καὶ δυσθλοῖσιν Παρθενότην βαῶν

Ετεά Κυδανῶσιν—Lyc. 721.

SYN. Ἀμφοτέ, ἀμφοτέ, ἀνὰ πᾶν ἐτος,
κατ' ἐτος, παρ' ἐτος ἑκάστον, ὅσα ἐτη, πρὸς ἐτη.

Ετεός.

Φρενὲς ἐτεῖος μῆκος.—Aesc. Ag. 2.

SYN. Επτεῖος, ἐτησιος.—αὐτοῦτος.

Ετεραλκῆς.

—Μαχῆς ἐτεραλκία νικῆν. Π. η. 26.

Ἀρῆς ἐτεραλκῆς. Aesc. Rag. 956.

SYN. Ετερορρεπῆς, ἐτεροκλινῆς.—τεκνιφῆς.

Ετερημέρος.

Ἄλλοτε μὲν ζῶνσ' ἐτερημέροι.—Od. λ. 302.

Ετερογενάτος.

—Ετερογενάτος ἴσως. F. M.

SYN. Σκληροσμός.—απλῆτος.

Ετεροζήλω.

—Ὡς ἐτεροζήλως διεδάσσαι μοιραν. Hel. θ. 544.

Ετεροζυγός.

Στάθιδον μὴ κρῶν ἐτεροζυγον, ἀλλ' ἴσαν ἄλκω
Phocyl. 13.

Ετεροπνός.

Ετεροπνός ἐναυλός. Anac. 49. 4.

Ετερορρεπῆς, Ετερορρεπός.

—Τὰ δ' ἐπισκοπῇ

Ζῶνς ἐτερορρεπῆς.—Aesc. Supp. 408.

—Φερόμεν δ' ἐξ ἐτερορρεπῶν δῶρα

Ἀεραδ' εἰς κραδίη.—Suid.

SYN. Ετεροκλινῆς, ἐτεραλκῆς, καταρρεπῆς.

Ετερός.

—Εἰ γὰρ ἐτερός γὰ φύγησιν Π. ε. 258.

—Ετερός δὲ μετ' ὕλην Π. η. 418.

SYN Ἄλλος, ἀλλῶς, ἐτερός.—δ' μεν, δ'
δὲ, ὁ δὲ τις.

E T

Ετεροτροπος.
 Επί κακὸν ἑτεροτροπον—Ar. Th. 731.
 Ετεροφρων.
 Ὡς ἐπὶ αὐτὸν ἐκελεύσεν ἀγειν ἑτεροφρονα κρηνη
 Κλυθιδν εἶναι θαλαμῶν.—Tyrph. 430.
 S Y N. Αφρων.—εἰτεροφρων.
 Ετεροφρωνος, Ετεροφρονης.
 Ετεροφρωνος φραγῶ. Aesch. S. T. 176,
 Ζῶν ἑτεροφρονης. Synes. 3.
 S Y N. Αλλοφρωνος, αλλοφρωνος. ασυμφωνος.
 Ετερωθεν, Ετερωθε, Ετερωσε.
 Ατρειδης δ' ἑτερωθεν ἐμνησεν.—Il. α. 247.
 —Και ἐξ ἑτερωθεν πύθηναι. Il. ε. 351.
 —Νεκυν ἑτερωθεν ἐρυοντα. Il. δ. 492.
 S Y N. Αλλοσε, αλλαχοσε, αλλαχούθεν, αλλη.
 αλλοθι, ἐκ τῆς ἐναντίας. ἐξεναντίας.
 Ετεινεύς.
 —Ὁ δὲ προμαλὸν ἰδὲτο κρείων Ετεινεύς,
 Οτρηδὸς θρακῶν Μενέλαον—Od. δ. 22.
 Αγχιμολος δὲ οἱ ἦλθε βοηθοῖδης Ετεινεύς. Ib.
 ο. 95.
 Ετεινος.
 Πολυκρημνὸν τ' Ετεινόν. Il. ε. 497.
 Ετρε.
 Ἡ μὲν πολλὰ ἔται και ἀνέψοι ἀμφὶς ἐόντες. Il.
 ι. 460.
 S Y N. Εταῖρος.—πολιτης.
 Ετησιος.
 Σὺ μὲν, φίλη χελιδὼν
 Ετησιη μολύσσα
 Θερὰ πλίκας καλὴν. Anac. 33. 2.
 S Y N. Επετησιος, ετειος, ετιασιος.
 Ετητυμια. Vid. Αληθια.
 Μαρτυς ετητυμιας πανθειγίος ἀνδρασιν ἐση.
 Nonn.
 Ετητυμον Adv. Vid. Ετυμως.
 Τῷ σ' οἶω κατανεύσαι ετητυμον—Il. α. 558.
 Ετητυμος. Vid. Αληθια.
 —Ὁ γὰρ οἱ τις ετητυμος ἀγγελος ελθών. Il. χ.
 438.
 Ετι.
 —Ἡδ' ἐτι δ' ὄσση. Il. α. 96.
 Μη μ' ἐτι νῦν κατέρυκε.—Od. α. 315.
 S Y N. Ες ἐτι, ἐτι μὲν, ἐτι και νῦν, προσετι,
 μέχρι νῦν, ὥς.—πλεον.—εἰσαυθις.
 Ετηρησις.
 —Αραδὸς δ' αἶρε την ετηρησιν. Ar. A. 244.
 S Y N. Ζωμαρηςρον. δ' οἶδ' οὐζ, ζωμηρησις.
 Ετνος.
 Ἰν' ετνος καταχρῶ τῷ λατῆρος τετυί. Ib. 245.
 S Y N. Αθαρη. οσπριον.
 Ετοιμαζω. Ετοιμαζομαι.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ετοιμασατ', οφρα μὴ οἷος
 Αργεων ἀγέρας εἶναι.—Il. α. 118.

E Y

S Y N. Προτοιμαζω, σχεδιαζω, ευτρεπιζω,
 κατασκευαζω, προκαθιστημι.
 Ετοιμος.
 Αὐτίκα γάρ τοι ἐπειτα μεθ' Ἐκτορα πόλιμος ἔτοϊ-
 μος. Il. σ. 96.
 S Y N. Επαρτής, προχειρος.—προθυμος, με-
 μαώς, ἐθελεργός, ταχύς, ευτροπός, ευχερής.
 Ετος. Vid. Ενιαυτος.
 Ἡδὴ γὰρ νῦν μοι τίς δ' εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν. Il. ο.
 765.
 Επ' αὖ σχεδόν τι κάρπιμος ἐτῶν κυκλῆς. Ευτ.
 Hel. 111.
 ΕΡΙΤΗ. Αμβολιεργον, πολυπλαγκλον, λι-
 παρόν.
 Ετυμος. Vid. Αληθιας.
 Ψευδομαι, η ετυμον ερεω.—Il. κ. 534.
 Ετυμως.
 Ὀθωνων φιλοτητας ἀναινεω, πρὶν κεν ἀπ' ἄλλων
 Εἰδείης ετυμῆς μελεδνηματα και νοση αὐτῶν
 Naum. 52.
 S Y N. Ετεδν, ετυμον, ετητυμως, αληθινως,
 αληθῶς, ἀτεχνῶς, ἀτρεκῶς, ἀτρεκῶς, νημερτῆς,
 νημερτῶς, νημερτῶς, οὐτως, ἀδιαφύεως.
 Ετωσια, Adv.
 —Ετωσια μοχθίζοντι. Theoc. 7. 48.
 S Y N. Ματην, φρεδας, μαψιδως, αὐτος.
 ετῆς.
 Ετωσιος.
 —Εκ δὲ μοι εγχος
 Ἡχθη παλαμφιν ετωσιον, ἐδ' ἐσάλοτ μιν. Il.
 γ. 368.
 S Y N. Ματαιος, ἀχερηνς. ἀπαιυτος, ἀπρα-
 τος.
 Ετωσιεργος.
 Οὐ γὰρ ετωσιεργός ἀνὴρ συμπλησι καλῶν. Hel.
 ε. 409.
 S Y N. Αεργός, ἀμβολιεργος, φυγεργός. ἀδρα-
 νής.

E Y

E T:
 —Εὐ δ' οἰκαδ' ἵκεισθαι. Il. α. 19.
 S Y N. Καλῶς, ορθῶς, χρησιμῶς, ευτοίως, ὡ-
 χυρῶς.
 Ευα.
 —Τὴν ἐποπτατο Ευαν ἀγνητην
 Κυριδιν αλοχον' ἦν δὴ πορὸν ἐν Παραδεισῶν
 Τὴν συνταίσιν.—Sibyl. 1. 1.
 Ευαγέλιζομαι, Ευαγέλιζω.
 Ευαγγελισσασθαι πρῶτον ὑμῖν βυλομαι. Ar. Eq.
 640.
 S Y N.

Ε Τ

- SYN. Αγγελων.
 Ευαγγελιον.
 —Ευαγγελιον δέ μοι εσω. Od. ξ. 152.
 —Απορρητων ευαγγελιων ύποσητης. Scip.
 E X P. Αγαθής αγγελίας δάρον. —Χηρυγμα, μπιγμα.
 —Μυθος σοί τε σύντομωτατες
 Κλυειν, εμοί τε τῶδε καλλιστος φερω. Eur.
 Ευαγγελος.
 Ευαγγελοι γενιοσθε, πρᾶξαντες καλῶς. Eur. M. 975.
 Ευαγγελος μεν, ὡς περ ἡ παροιμία,
 Εως γειοιτο μητρὸς ευφρονης πάρα. Aesc. Ag. 273.
 Ευαγειω.
 Αὐτὸς δ' ευαγειοιμι. και ευαγεισσιν ἀδοιμι.
 Theoc. 26. 30.
 SYN. Αγιεω, καθαρευω, ἀγιεω, ευσεβω.
 Ευαγειος.
 Ευαγειος ἱερῶ ανα διπλοα μπρια βωμῷ
 Καίον.—Ap. 2. 701.
 SYN. Αγιος, ὁσιος, καθαρῶς, ἀγιῶς.
 Ευαγής.
 —Ευαγειω δε και ευαγεισσιν μελοιμην. Call. 4. 98.
 SYN. Αγνός, καθαρός, ὁσιος, ευσεβής, ἀγιος.
 Ευαγητος.
 Δροσερὰν φουσιν ευαγητον. Ag. N. 276.
 E X P. Πανταχῶ φερομενην, η λαμπράν.
 Ευαγκalos.
 —Αχθος εκ ευαγκalon. Aesc. Pa. 350.
 SYN. Ευφώρητος, ανασχίτος.
 Ευαγκεια.
 Πινδ' αν' ευαγκειαν.—Call. 6. 83.
 Ευαγορη, Nom. pr.
 Λεαγορη τε, και Ευαγορη.—Hef. 3. 257.
 Ευαγορια.
 Σύν τ' ευαγορια, σύν τ' ευγμασι, σύν τ' ολολυ-
 γαίς. Call. 5. 139.
 SYN. Επιχαρμα, φιλοφροσυνη.
 Ευαγρειω.
 Καί σφι δὲς ευαγρῶν πῆρα, γαίαν, ὕδωρ. Ep. 1. 6.
 Ευαγρια.
 Αὐθ' ὦν ευαγριην—Ib.
 Ευαγρος.
 Επινικίῳ σθανε τον ευ-
 αγρον τελειῶσαι δὴ λοχον. Soph. Oed. C. 1145.
 SYN. Ευαλωτος, ευλαβής, ἄλωσιμος.
 Ευαζω, Ευαζομαι, Ευιάζω.
 Αερωτων επῶν ευαζοντων.—Soph. An. 1149.
 Τον Βανχιον ευαζομενα θεόν. Eur. B. 67.
 Μακαριος, ὅς ευιάζει. Ib. Cyc. 493.

Ε Υ

- SYN. Ανευαζω, επευαζω, ὑμνεω. Θρηνηω. επι-
 φθεγγομαι.
 Ευαής.
 Χωρῶ εν ευαεί, και ευτροχαλῶ εν αλωῇ. Hef. 6. 597.
 SYN. Ηνεμοις, ὑπνηεμιος. ευπτοος. ευανεμος.
 Ευαβλος.
 Μητέρες ευαβλων γερασων, φρενες.—Ep. 1. 5.
 Λαμπροτος ευαβλος γενεας ὑπέρ.—Pind. Isth. 6.
 Ευαιμων, Ευαιμονιδης. Vid. Ευρυπυλος.
 Ευαινητος.
 —Ευαινητος Ορφευς. Pind. P. 4.
 Ευαιων. Nom. pr.
 —Ευαιων ὁ δειξιωτατος, Ar. Ecc. 408.
 Ευαιων.
 —Και ευαιων Εκαεργη Call. 4. 292.
 Ολβισαν ερεει σέ, και ευαιωνα γενεσθαι. Ib. 5. 117.
 SYN. Ευδαίμων, μακαρ. ευαγρηως ευμοιρος.
 Ευαίως.
 Ευαίως επινικ' εὔαι.—Ar. Ecc. 1173.
 SYN. Ευμοιρος. μακαριος.
 Ευακοσω.
 Καρβαναν δ' αυδῶν Ευακοῖς. Aesc. Supp. 125.
 SYN. Εγνοω, αισθανομαι.
 Ευαμπelos. Vid. Βανχος.
 Ευανδρια.
 Αλλ' εκ ερεσι στεφανος, εκ' ευανδρια. Eur. Fr.
 SYN. Πολυανδρια.—αγνηγορια, ανδρια.
 Ευανδρος.
 —Πολιν κ' ευανδρον εχοιτε. Call. Fr.
 SYN. Πολυανδρος, ανδρεῖος. ευνωρ.
 Ευαεμος. Vid. Ευνημος.
 Ευ ευανεμοις βασσαις. Soph. Aj. 198.
 Τῆδε γαρ πλοον ευανεμον ατευμεθα παρ Διός.
 Theoc. 28. 5.
 Ευανθεμος, Ευανθής.
 Προς ευανθεμον δ', ὅτε φυὰν
 Λαχvai ριν μελαν γενειον ερέφον. Pind. Ol. 12.
 —Πυκασαι τ' γενυν ευανθεί λαχνη. Od. λ. 319.
 SYN. Ευαθαλής, ανθεμῶεις, πολυανθής.
 Ευανθης.
 Ὅν μοι εδῶκε Μαρων, Ευανθεος ὕος. Od. ι. 197.
 Ευανταω.
 —Και ευαντησον ασιδῆ. Call. 3. ult.
 SYN. Ιλαω, ἰλημι. ἰλεως, ευμενής, ὤναι.
 Ευαντής, Ευαντητος.
 —Χθονιην ευαντία δῶναι εφορμήν. Ap. 4. 148.
 Κλειδῶχ', ευαντήτε, φιλοτροφε.—Orph. H.
 SYN. Ευαπάντητος, ευεξίλατος.—εχθετος.
 κενός.
 Ευαρεμος.

- Ευαρκής.**
 Εὐ νηκίσι δ' ἔχεν ευαρκήιον σομά. Aesc. P. 193.
 S Y N. Ευηκός, ὑπηκός, ευηκτός, ευπηκθής.
 παθητικός.—ευαρκής.
- Ευαρμάτος**
 Ευαρμάτος ἱερών—Pind. P. 2.
 Θηδᾶς τ' ευαρμάτε αλσός.—Soph. An. 857.
- Ευαρμός.**
 Ευαρμόσις ἐν καλαμοῖς. Eur. El. 702.
 S Y N. Ευσυνθετός, ευθετός, αρμόδιος, ευαρ-
 μόνιος, επιτηδείος.
- Ευαρνός**
 Καί τις ἀπ' ευαρνίου καταχραίνεται γαλακτός.
 Ep. l. 3.
- Ευαροτός.**
 Τμηζας ευαροτρε ραχὴν ορηγίδος—Ep. l. 6.
- Ευαρχός.**
 Στέρει τυπεντα κλειδᾶς ευαρχε μυλῶ. Lyc.
 233.
 S Y N. Αρχός, ευαρκής.
- Ευξί.**
 —Βαρχε τροφόν, Ευάδα κρην. Oirph. H.
- Ευασμα.**
 —Καλλυκίπορ ευασμα Βαρχαν. Eur. B. 129.
 S Y N. Ευασμός, θριψμός, αλαλαγμός.
- Ευαστρος.** Vid. Σαλπη.
- Ευαστήρ, Ευασής.** Vid. Βαρχός, Σίλητος.
 —Και Ευαστήρ Λυσά. Ep. l. 6.
- Ευαστρα.** Vid. Νυμφαι.
- Ευδατος.**
 —Οὐ γὰρ ευδατος παρᾶν. Aesc. Ps. 717.
 S Y N. Ευαλός, ευτορός.
- Ευδοία.**
 —Οἶνα κτὶ παρᾶν ἱερῆς Ευδοίας. Il. G. 536.
 ΕΡΙΤΗ. Ημεροσσαι, ἀμπλοσσαι, ναυσί-
 κλητή, χαλκωδόν. Αβαντίς.
- Ευδοίβην.**
 Κανθός δ' Ευδοίβην Αβαντιάδης ἐπισησεν Oirph.
 139.
- Ευδοίξ, Ευδοίξ.**
 Ευδοίδα χωρᾶν—Soph. Tr. 74.
 Ακτὴ τις ἐς Ευδοίξ, ἐνθ' ὀρεζεται
 Βωμὸς τῇ λη τ' εὐχαρτα Κηναιῶ Διί. Ib. 242.
- Ευδοός, Ευδός.**
 Οὐδ' ευδόν σε εἶσθαι εἶμαι, καδ' ευμῖλον. Hom.
 A. 54.
- Ευδοσία.**
 Πρεῖκα δ' ἔχει πολλὴν ἐξ ἄλλος ευδοσιαν. Ep. l. 2.
 S Y N. Τροφή, ευφορία.
- Ευδοσφυχός**
 —Σοβὴς ευδοσφυχόν αἰγλῶν. Ep. l. 7.
- Ευδοτός.**
 Ευδοτός, ευμῖλος.—Od. o. 405.

- Ἀλλ' ἀγε καὶ τὸ τὸν ευδοτόν ἀμύνει κριθεῖ.
 Theoc. 5. 24.
- S Y N.** Βυλός, ζαβός, πολυβός, μῆλο-
 βός, ευνομάς, ευφορός, εντραφής, ευτροφός, ευ-
 ανθής.
- Ευδοτρεῖς, Ευδοτρεῖς.**
 Ες τὴν ευδοτρεὺν Πεπαρθον—Soph. Ph. 555.
 Τπ' ἀρπείλον, ευπεταλόν.
 Ευδοτρεῖον, κομῶσαν. Anac. 18. 17.
 S Y N. Βοτρυόεις, βοτρυωδής.
- Ευδυλεύς.**
 —Ευδυλῆος Αἵματος ἐκγεγαῖσας—Oirph. H.
- Ευδυλία.**
 Τυχὴς τὰ θνητῶν πραγμάτων, ἐκ ευδυλίας. Sent.
 Ευθυχίας ἐσπείσας αὐτ' ευδυλίας. Eur. Supp.
 161.
- S Y N.** Επιφροσυνή, ευλογία, φρονήσις, σπείσι.
- Ευδυλος.**
 Καὶ βραδὺς ευδυλός ἔλεν ταχὺν ἀνδρα διωκῶν.
 Theoc. 329.
 Αἰεὶς ευδυλόν παγόν—Soph. Oed. C. 1001.
- S Y N.** Ευπολυβύλος, ευμῆτης, ευμῆτης, πολυ-
 βύλος, δαίφρων, συντός, φρονίμος, πεπτυμένος
 —αγορητής.
- P H R.**—Πινυτῆσιν ἀρηραμίνος ἐρεῖδ' ὀυμῶν.
 Οὐκ ἐπιστάω ἦσαν ἐνὶ ὄρεσιν ἀρτία βαζέων.
 Βαθειαν ἀλοκα διὰ φρενὸς καρτυμίνος.
 Εξ ἧς τὰ μετὰ βλασάνει βυλευμάτα.
 Ευπραπίδων οἰακά νημῶν. Aesc.
- Ευδυλός.**
 —Ἦν γὰρ ευδυλὸς ἔχων. Aesc. Ch. 694.
- Ευδυρίος.**
 Ασυ κατ' ευδυρίος—Σ. M.
 S Y N. Ευορκός.
- Ευγαλνός.**
 Οἱ δ' ὅσα γρόντος ευγαλνῶν χερμαδός
 Ναῦται λιαζόν—Lyc. 20.
 S Y N. Γαλνός, γαλνός, ευδός.
- Ευγαμός.**
 —Αδὲ τε Κυτῆς Ευγαμόν. Ep. l. 1.
- Ευγενία.**
 —Τας δ' ευγενίας Πλεον ὑπερβαλλῶν—Eur.
 Herc. F. 696.
 S Y N. Γεναιοτής, ευδύξιος, ευπρεπεία, το γυ-
 ναῖον, ευγενεία.
- Ευγενίος, Ηὔγενιος.**
 Δέσσει γὰρ αἰεὶ δὲν οἶν ἀμυλῶν πύγνιον. Hom.
 XVIII. 19
 S Y N. Ευρυγενίος, βαθυγενίος, ευπρεπεία.
 Ευγενής, Ευγενίτης, Ηὔγενής, Ευγενεστειν.
 —Και ευγενός τε γένος. Hom. V. 230:
 Ἰππὺς ευγενείας—Phocyl. 190.

Ε Υ

Ἐ τῶν παρειῶν ευγενεῶν ἑταίρος
 Ἐτλα κακὸν τὸς δ' αἵματος ἄμειν
 Τοιδ' ἀχρεῖ φανερὰ; Eur. Ph. 1534.
 Καὶ Θέμις πυγνῆς;—Hom. IV. 94.
 Ευγενεῖα Τυχῆ—Er.
 S Y N. Γενναῖος, γεννάδας, ευγενεὶς, διογενεὶς,
 ευπατρίδας, ἀριστογόνος, εὐσεβὴς, εὐδοκίμος,
 ἀνδρείος, ευγενέας.
 P H R. Θέων αἶμα λαχὼν. Hom.—Πανέξοχον
 αἶμα λελογχάκ. Oph.
 Ευγενής. Ευγενήτος.
 —Ευγαθὴ κελεύει—Eur. Herc. F. 792.
 Καὶ Σύμ' κ' ευγαθητόν Ετεκεν—Eur. I. T. 212.
 S Y N. Ἀγαθός, μαγνητός, περπός. ἡδύς.
 Ευγηρῆς. Vid. Ευγλωσσός.
 Φθουζέμαθ' ευγηρὺν ἐμὰν ἀσπιδά. Ar. R. 215.
 Ευγλαγός.
 Ευγλαγον θαλός. Lyc. 307.
 S Y N. Ευατατροφός, γαλαθινός, θαλερός.
 Ευγληνός.
 Κυκλοῖσιν ἀδελφύτης ευγληνοὶς δομήν. Ib. 597.
 S Y N. Ευφθαλμός, ευφής, ευδερκῆς, περι-
 γληνός.
 Ευγλυπός. Ευγλυφός. Vid. Ευποιήτος.
 Ευγλυπὶφ ἐπὶ βωμῷ. Ep. I. 5.
 —Ευγλυφίας καλαμῆς. Ep. I. 6.
 Ευγλωσσία.
 Ευγλωσσία δὲ πολλάκις λαφθεὶς ἀπὸ
 Δικαία λέξας, ἥσσοι ευγλωσσεύει. Eur. Fr.
 S Y N. Δεινολογία, ευφραδία, ἐπιπύς, ἀγορη-
 τὴς, ευπειά, ευρημοσύνη λοφιστής, γωμυλία.
 Ευγλωσσός. Ευγλωττός. Vid. Ἠδυσπῆς.
 Θρασύς, ευγλωττός, τολμηρὸς ἱππῆς,
 Βδελυρὸς, ψευδὸν συγκολλητής,
 Ευρεσιπῆς, περιτρίμμα δίκων,
 —Κροταλὸν—εὐφών, γλοῖς, ἀλαζών, κ. λ. Ar.
 N. 444.
 S Y N. Ευφθογός, ευφραδής, ευφώνος, ευλαός,
 ευσομός, ευθυρημῶν, ευπῆς, ευμολπος, μελι-
 γλωσσός, καλλιφθογός, βαθυγλωσσός, γωμύλος,
 ἀλλογμός, λογίος, φρασινός, ἡδυσπῆς.
 Ευγμα.
 Καὶ δὴ οἱ Μεντωρ μὲν εἶν' ἐκεῖνα ευγμᾶτα ἔπαιον.
 Od. χ. 249.
 S Y N. Ευχή, προσευχή—εὐχος, καυχῆμα.
 Ευγμᾶτος. Vid. Ευκαμπῆς.
 —Ἑλπίσιν εὐγμᾶτοις ἀραρυῖαι. Od. σ. 293.
 Ευγμῶν.
 Οὐδ' ὅσοι νομίζετ' κ' εἶναι Θέον,
 ὧς ἐκμαρτανόντες κ' ευγμῶν.
 Ἐσιν γὰρ, εἶναι—κ. λ. Eur. Fr.
 S Y N. Ευχαρίστας, ἀρισκῆτας, ευδύας.

Ε Τ

Ευγνώμων.
 Ευγνώμων, φιλομῶντος, εὐνοῦς, εὐς ἀκρὸν ἀδύς.
 Theoc. 14. 61.
 S Y N. Ευφρων, ευνός, ἐπικῆς, ἀπλός, ευ-
 κύλος.
 Ευγνώτος. Ευγνώτος.
 —Ευγνώτος
 Ἐμὲ ξυνοῖς δὲ πατὴρ ευφρων. Soph. Aj 715.
 S Y N. Ευεπίγνωτος, φανερὸς, δῆλος, ευσυνοπ-
 τός, ευδαρτός, ευσυμῆλτος.
 Ευγομός.
 —Ἀσπὶς εὐγομῶν πύλας. Eur. I. T.
 1286.
 Ευγραφός.
 Ευγραφίος τεχνῆς οργάνων—Er. I. 6.
 Ευγυρός.
 —Οὐ κατ' ευγυρὸν παλῶν. Ep. I. 3;
 Ευδαιμονία.
 Οὐκ εἶναι οἷς πάντ' ἀνὴρ ευδαιμονεῖ. Phil.
 S Y N. Ευτυχίω, ευφένω, ευμερῶν, υἱοδρα-
 μῶν, καλῶς, εὐ, ευτυχῶς, πρᾶτ'ω, φερεμαί.
 Ευδαιμονία.
 —Δὸς δ' αἰμὶ τυχῆν ευδαιμονίῃ τε. Hom. X.
 S Y N. Ευτυχία, ευπραγία, ευπραξία, ευτολί-
 μια, ευκληρία, ευθενά, ευθηνά, ευσεῖα, ευμε-
 ρία, ευεμία, ευμερία, ευμερῆμα, οὐδός,
 πανολία, πλῆτες, ἀγαθὴ τυχή, μακαρι-
 στής.
 Ευδαιμονίζω. Vid. Μακαρίζω.
 Ευκλεία δ' οἷς μὲν εἰς ἀλφειὰς ὑπᾶ.
 Ευδαιμονίζω—Eur. Andr. 322..
 Ευδαιμονός, Ευδαιμονικός.
 Ἡ ζῆν' αλυπτός, ἡ δ' ἀνείρευδ' αἰμονοῦς. Sapph.
 Ευδαιμονικός γ' ὁ πρὸς τυτῆς—
 Τανῦν τὰ δὲ πρᾶτ' ἐν. Ar. Pa. 856.
 S Y N. Ευτυχῶς, δούκας, μακαρίας, πταλαι-
 πῶρος.
 Ευδαίμων.
 Τῶν ευδαίμων τε καὶ οὐδός, ὅς τὰ δὲ πάντα
 Εὐδός, ἐργαζήται, ἀναίτιος ἀθανάτων. Hes.
 ε. 824.
 S Y N. Ευτυχῆς, ευποτός, ευμερῶν, ευπρα-
 γῆς, ευκληρῶς, ευμερῆς, ευμερῶς, οὐδός, αἰμον-
 οῦς, οὐδός, ἀταλαιπώρος, μακροχρόνιος,
 μακαριός, πλῆσιος, ευκτημῶν.
 Ευδακρυτός.
 Οὐκ ἦσσαν ευδακρυτὰ μὲν ἀγῶν τὰ δὲ. Acf. Ch.
 179.
 S Y N. Αἰδακρυτός, παυδακρυτός, ἀγῶ-
 θῆτος, πολυθῆτος.
 Ευδανῶ.
 —Εὐθα Τυφῆτος δαμαρ.
 5. D.
 Κευθμῶνος.

Ε Τ

- Κευθμῶνος αἰνολεκτρὸν εὐδανει μυχόν. Lyc. 1354.
 S Y N. Επειταζομαι, επικαθευδω, εὐδω.
 Ευδαιλος.
 Οι νεμομεσθ' ἰθακην ευδαιλον—Il. ε. 167.
 E X P. Ευ προς δακην κειμενην—ευδηλος.
 S Y N. Αιθριος, πανηλιος, ευδιος. επιφανής.
 Ευδανός.
 Ευδανοῖς ἀπαλοῖσι γαληνίωσα δρομοισι.
 O r p h. H.
 Ευδειπνος.
 —Ινα δ' ευδειπνοι
 Δαίτις, τί ματην τινεσι βοάν. Eur. M. 200.
 S Y N. Ευθινος δαφιλής. πολυτελής.
 Ευδηλος.
 Πικληγυμὸν ευδηλα γαρ. Aesc. Per. 1013.
 S Y N. Αριδηλος, καταδηλος, δῆλος, εὐσπῖος,
 ευδιοπῖος, καταφανής.
 Ευδια.
 Ο ρικῶν δε, λογιῶν ἀμφὶ βιοτον,
 ἔχει μελιτοοῦσαν ευδιαν. Pind. Ol. 1.
 Χειμῶν μεταβάλλει ραδῶς σις ευδιαν. Sent.
 S Y N. Λιθη, γαληνη, ευαετια. πνευμα.—α.
 βροχια.—ευπνευμα.—αλα.
 Ευδιανος, Ευδιανός.
 Και ψυχρὰν ἐπὶ ευδια-
 νον φαρμακον αὐρῶν Πιλλανα φερα. Pind. Ol. 9.
 S Y N. Αλαξανιμος. ευδιος.
 Ευδιαω.
 —Επιπνευσαν δ' αἰτης
 Μοιλιχος, ὅ κ' ἐπὶ ποντον ελευσομεθ' ευδιωντες.
 Ap. 1. 424.
 S Y N. Ευευδιαω, ευδιαζομαι, παρευδιαζομαι,
 γαληνιαω, γαληνίζω.
 Ευδιπια.
 —Βασίλῃος ἀμυμονος, ὅς γε θευδῆς
 Ἀνδρῶν εν πολλοῖσι και ιφθίμοισιν ανασσων.
 Ευδιπιας ἀνιχρῶσι—Od. τ. 111.
 S Y N. Δικη, δικαιοσυνη, δικαιοπραγια, θειμς.
 B P I T H. Ερατεινή, λαδικηδής.
 Ευδιντος.
 Τρυπανα τ' ευδιντητα—Fr. Suid.
 S Y N. Ευετροφος, ευκινητός.—ευαλητος.
 Ευδιος.
 —Σημαινεσα τὰ πρὸς πλοον ευδια παντα.
 Theoc. 22. 22.
 —Εκ δ' ἀγεμοιο
 Ευδιοι εκλυζοντο τινασσόμενης αἰλὸς ακραι, Ap.
 1. 521.
 S Y N. Ευδιανος. ὑπευδιος, αιθριος, γαληνός,
 ευδαιλος. ακυμαντος.
 Ευδμητος.
 —Ευδμητον περὶ βαμβν. Il. α. 448.

Ε Τ

- Και εὐδμητων τελαμωνι. Il. η. 304.
 S Y N. Ευκλῖτος, ευκλῖτος, ευποιητος, ευπει-
 τος, ευτυκτος. ευεργής.
 Ευδοκιμω, Ευδοκιμομαι.
 Αλλ' ὁ μὲν ευδοκίμων περιωμενος, κ προσησας,
 Εἰς μεγαλην ατην και χαλεπήν ἐπεσε. Theog.
 587.
 S Y N. Ὑπερευδοκιμω. ευδοξίω, επισημιζο-
 μαι, κλωμαι, ελλαμπρυνομαι. ευδοκιμος γνο-
 μαι.
 Ευδοκιμητος, Ευδοκιμος.
 —Και τις ἀνὴρ μόνος ευδοκιμητος ελεσθη. Sibyl.
 1. 3.
 Ευδοκιμος ὁ Διὸς υἱος—Eur. Andr. 798.
 S Y N. Επαινετος, υποδεκτος, διαβρυλλητος,
 γνωριμος, ευδοξος. γενναῖος. εὐπροσωπος, ευκα-
 ραδεκτος.
 Ευδοξέω. Vid. Ευδοκιμω.
 Τίς δ' ἂν μετ' αὐτὸν αλλος ευδοξᾷ στρατῷ. Eur.
 Rh. 496.
 Ευδοξια.
 Οὐκ εἰν ἐδ' ἂν πισω, κτ' ευδοξια. Ib. Hec. 955.
 Συγγενῆ δ' εἰς τις ευδοξια μεγα βριθι. Pind. N. 3.
 S Y N. Ευκλεια, ευφημια, επιδοξότης, πα-
 δοξια.
 Ευδοξος.
 —Αλλα βαρεσaron λεγρης
 Προς γῆρας κκ ευδοξον εξεβαινέ σοι. Eur. M.
 592.
 S Y N. Ευδοξος, πολυδοξος. ευκλης, ευπρε-
 πης, εξαίρετος, εριευδής, ευδοκιμος.
 Ευδρακης.
 Ως παντων εν νοσφ ευδρακῆς
 Τπνος αὔπνος λευσσων. Soph. Ph. 868.
 Ευδρομος.
 —Και νηῶν ευδρομον ὁρμήν. O r p h. H.
 S Y N. Ευδρομιας, ταχύς, ελαφρὸς.
 Ευδροςος. Vid. Δροστερίς.
 —Ευδροςος τε γῆς τοπὸς εχρεα—Ar. Av. 246.
 —Ευδροςοι παγαί. Eur. I. A. 1517.
 Ευδυκως. al. Ενδυκως.
 Η μιν σ' ευδυκως απεπεμπομεν—Od. κ. 65.
 Ευδυατος.
 —Και ευδυατον Πλατωνα. O r p h. H.
 S Y N. Δυνατός, ισχυρός, αλκίμος, σκληράτης.
 Ευδω. Vid. Τπτω.
 Ον χρῆ παρηνυχιον εὐδων βελιφῶρον ανδρα. Il.
 ε. 24.
 Ευδωκ' εν λεκτροῖσιν, εν αγκυλιδεσσι τίθηται.
 Il. χ. 503.
 Ως ἐποδ' εὐδαι λυπρὰ σε κρηγυματα. Eur. Hec.
 660,
 S Y N.

Β Τ

- SYN. Καθευδω, αποκοιμασμαι, βρίζω, δαρ-
θανω, ηρεμω.
—Ευδον παννυχιοι μαλακῇ δεδμημένοι ὑπτη.
—Τι παννυχον ὑπνον αὐτῆς; Hom.
—Βαθὺν ὑπνον ἰαυεν. Opp.
Εἰς πῆρεν αυτοκυλῖτος ευρετο γυιτονος ὑπνυ.
Nonn.
—Ευδεν αὖν νευοντι προσωπῃ.
Υπναλιω μυκτῆρι μεθυσφαλις ἄσθμα τιταπων.
Εἰ ποτε μελιχον ὑπνον ἐμοῖς υποδείξομαι οσσοῖς.
Appollin.
Ευδωρος. Nom. pr.
Τῆς δ' ἑτέρας Ευδωρος ἀρῆιος ηγεμονευς,
Παρθένιος, τῶ ἐτικτε χορῇ καλῇ Πολυμηλη.—
Ευδωρον, περὶ μὲν θῶκιν ταχύν, καὶ μαχητην.
II π. 186.
Ευδωρος.
Ἀφρααῖς τ' αγαπησι, καὶ ευδωροῖς παλαμῆσι.
Sibyl. l. 8.
SYN. Πολυδωρος, μεγαλωδωρος, ευδωπανος.
Ευειανος.
—Καὶ ευειανος Δημητηρ. Mosch. 4. 75.
SYN. Ευειμων, ευειματος, ευπειπλος, καλλι-
πειπλος, αβροχιτων, ευσολος, ευζωνος.
Ευεδρος.
—Κατεβαινει Ὑλας ευεδρον ες Αργω. Theoc.
13. 21.
SYN. Εδραῖος, ασφαλις, βεβαιος, εχυρῆς.
Ευειδής.
Μιχθῆς αλλοδαποισι, γυναικ' ευειδῆ' ἀνῆγες. II.
γ. 48.
SYN. Ευμορφος, ευσχημων, ευπρεπης, κα-
λῆς, ζακαλλῆς, περικαλλῆς.—ωραια, λιπαρη,
αετριπῆς, τεβαλῆα. εἶδος αριστη. Αφροδιτης
εἶδος εχυσα. Ἰακλι χρυσῇ Αφροδιτῇ.
Ευεθερα.
Κλυθὶ μιν γυροτος, ευ-
θερα. χρυσιπεπλε κερα. Anac. 115.
SYN. Καλλιερα, πυκομος.
Ευειματιω, Ευιματιω.
Αν ευιματῆς, ταῦτα πρὸς σὺ προσκατιον ἔχιν.
Sotad.
Ευειμων. Vid. Ευειανος.
Εδξατην μοι δυο γυναικ' ευειμονε. Aesc. P.
181.
Ευειρος.
—Αργῆτ' οὐδ' ευειρῃ ποικῇ. Soph. Tr. 688.
Ευελπῖς.
Ευελπῖς εἰμι τῶνδ' ὅ' ἐκ δεσμων εἰσι
Λυθῆντα, μηδ' ἐν μῶν ἰσχυσεν Διός. Aesc. Pr.
508.
SYN. Ευελπιτος.

Ε Υ

- Ευξία.
Και μὲν ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς ευξίαν
Ἀσκέσι βίοντον, ἢν σοαλῶσι χρημάτων
Κακοὶ πολῖται.—Eur. Fr.
SYN. Ευηπelia, ευρωσια, ὑγίεια, ευθεσια.
ευφῶια.—δεξιότης.
Ευξοδος.
—Εἰς δ' ἐκ ευξοδον. Aesc. P. 690.
SYN. Ευεκβατος.
Ευεπεια, Ευεπια.
Ευεπινη ασκῆν, ἥτις μαλα παντας οησῃ. Phoc.
116.
Τῆς ευεπειας ἐρεκα.—Soph. Oed. T. 951.
SYN. Ευφραδια, ευρημοσυνη, ευηγορια, ευ-
γλωσσια, επητύς. καλὴ φρασις.
ΕΡΙΤΗ. Ερατῇ, ευθικτος, ἰσπριθμος, ἡρώης,
εἰδραῖ, φρενοβαλῆς.
PHK.—Γλωσσης αἰεταοιο θεωρυτος ομβρος. Non.
Μεγα κῆμα μελισαγῆος νιφτοιο. Tryph.
Καὶ ἐπεα νιφαιδισιν εοικῶτα χειμεριεσσιν.
Γλωσση Νεστος ἀντίθε.—Hom.
Πεῶδ' ἐραῦλογε αὐτος. Synec.
Ευεργεσια.
Ὡς κακοεργῆς ευεργεσι μὲν γ' αμεινων. Od. χ.
374.
SYN. Ευποιῖα, φιλευποιῖα, ευπραγια, αγα-
θοποιῖα, αγαθεργια, ευεργατημα, φιλοφροσυνη
ερατος, χαρις.—εὐλογια, ελευθεριότης.
Ευεργετιω.
Γονεῖς δὲ τιμα, καὶ φιλος ευεργετει. Sent.
SYN. Ευποιῶ, ευδραω, αγαθοποιῶ, αγαθερ-
γω. χαρίζομαι.
Ευεργετης, Ευεργῆς, Ευεργετης.
Φιλος ἀνδρα μάλλον
Ευεργεταν πραπίσιν.—Pind. Ol. 2.
Εκόντι τοῖνυν πρεπει
νοῶ τον ευεργεταν ὑπαντιασαι. Ib. P. 5.
—Ανταποδῆναι
Τμης ευεργταις.—Ep. l. 1.
—Τὴν ἐμὴν ευεργάτην προδόντα.—Eur. Alc. 1068.
SYN. Ευεργός, ευεργῆς, ευεργετικὸς, κηδ-
μὼν. αγαθοποιός, αγαθεργος, ευποιῶν, φιλαν-
θρωπος, αγαθός, χρηστός.
Ευεργῆς.
—Ευεργῆος ἐκπίσε διφρῃ. II. ε. 585.
SYN. Ευτυχτος, ευδῆμτος.—ευεργετης.
Ευεργός.
—Καὶ ἦ κ' ευεργός ἐστιν. Od. λ. 433.
—Τῆτο το λαῖον
Ευεργὸν τ' εἰν, καὶ καρπιμον ὅτ' ἰ μαλιστα.
Theoc. 10. 43.
SYN. Ευεργετης, ευεργῆς, ἐπιδέξιος, σωφρων.
Ευεργῆς.

- Ευερέλης.**
—Υπ' αἰθυσιν ευερέλης αὐλῆς. II. i. 468.
SYN. Ευτειχῆς, ευφυλακτος, ασφαλῆς.
- Ευερινός.**
Δαφραν τ' ευερινά, —Eur. I. T. 1100.
SYN. Ερυνιδῆς, ὀζωδῆς, πολυοδῆς, κλαδωδῆς, πολυκλαδῆς, ευμηκῆς, ευσελεχῆς, ευθαλῆς.
- Ευερίος.**
Εἰ τίνα πολὺν φρασείας ἡμῖν ευερίον. Ag. Av. 121.
SYN. Ευερίος.—μαλακῆς.
- Ευερίος.**
Ἰση ὤρησων, ευερίε, χαῖρε μετ' αὐτή. Call. 4. 325.
SYN. Ευαιρίος.
- Ευερίω.**
Μητ' ἐν κακοῖσι, μητ' ἐν ευερίῳ φίλῃ
Ευνοίᾳ εἰν τῷ γυναικίῳ γενεῖ. Aesc. S. T. 193.
SYN. Ευδαιμονία, ευετηρία, ευτυχία. ευθυμία, ευθηρία καταστάσις.
- Ευζῶω, Ευζῶω.**
Οἷσιν τ' ευζῶεσι καὶ ἀργεῖοι καλεῖνται. Od. γ. 79.
Δαρὸν ευζῶειν, καὶ ἔρῃ φάος πελῖαια. Hom. V. 105.
SYN. Καλῶς, ἥδῶς ζῶω. ευμυρεω.
- Ευζῶω.**
Ἰερὸν ευζῶεσ' αὐτῶν. Pind. P. 4.
- Ευζυγῆς.**
Οἱ δ' ἐκ τῆς βαντες ευζυγῆς ἡπειρότδε. Od. γ. 116.
SYN. Ευκαθεδρῆς, ευσσελμος.
- Ευζωνος.**
Χωόμενον κατὰ θυμὸν ευζωνοιο γυναικίε. II. α. 429.
SYN. Ευζωσός, ευμित्रος, ευσῶλος. βαθυζωνος, καλλιζωνός.—ευειδῆς.—ενοπλος, ευοπλος, ευγαλῆς, φοροχειρος.—ευτοκῆς.
- Ευζωρος.**
Πίνει μελαίνης ματρὸς ευζῶρον μεθυ. Eur. Alc. 767.
SYN. Ακράτος, ευκρασος.
- Ευηγερός.**
Αὐτοκασιγνητον ευηγερός Σωκαιο. II. λ. 427.
SYN. Ευγενής.—εὐ αρχόμενος.
- Ευηγισία.**
Τίκτηι δ' ἐμπεδα μῆλα, θαλασσὸν δὲ παρσχεῖ
θαι ἰχθυος.
Ἐξ ευηγισίας —Od. γ. 114.
SYN. Ευδαιμονία—ευαρχία.
- Ευηθῆς, Ευηθεατα, Adv.**
Σφραξαι κλειυτας θυγατέρ' ευηθεατα. Eur. Andr. 625.

- SYN.** Μωρός, απλός, ακούτος.—ευηθικός, ανούτος.
- Ευηθα.**
—Αλλ' ανωφελῆς
Ευηθα κατ' οἶκον ἔδρυται γυνή. Pb. Hipp. 639.
Μοχθὸν περισσῶν, κυφονν τ' ευηθα. Aesc. Pg. 383.
SYN. Αβελία, μωρία, σκαιότης, ὕπνεια.—απλοτής, απάκω, αφελεια, σιλικρινοια, ακηρασια.
- Ευηθικῶς.**
—Ὡς ευηθικῶς. Ag. Ecc. 517.
SYN. Ε:ηλῶς, αβελῶς, αγνωμονως, αφραδῶς, ακφρονως, ανούτως, ηλιθίως, ατόπως, εκτοπως, σκαῖως, απειραιως, ακακῶς, απλῶς, αρχαιως, αφελῶς, απειροκαλως.
- Ευηκῆς.**
Ὡς αἰχμῆς απελαμπ' ευηκῆς.—II. χ. 319.
SYN. Οξυτατος, ευηκτος, περιεκῆς.
- Ευηκος. Vid. Ευπειθῆς.**
Αμφω γὰρ θνατοῖς ευηκοι.—Ep. l. i.
- Ευηλακατος.**
Ὡς ευηλακατος, Θευγαῖς ἐν δαμοσιον πωλῇ.
Theoc. 28. 22.
- Ευηλῆς.**
Γαῖαν, ἃ νιν ευηλοισι.
Δείξεν αἰθῆρος ποιοαῖς. Eur. Ph. 689.
SYN. Ευελος, ευηλος, ευηλος, ευροσηλος, ευροσηλος, ευδιδανος, καθαρός.
- Ευηλιος.**
—Κάμεμον τ' αἵματα
Ευηλιος σπιντοτ' επιτεχειν χθονα. Aesc. Euph. 909.
- Ευημερῶ.**
Καὶ ταῖσι Θεῶς σι τανῶν ευημερῶ. Soph. Oed. C. 643.
SYN. Κατευμερία, ευκληρία, ευθηρία, ευθενω, ευποτμεω, ευτυχω, ευευτυχω, ευωδμαι—αυξατω.—εὐ ζῶω.
- Ευημερία.**
—Νδν δ' αὐτῆς αρχαιας επιεατο ποτμος
συγγενῆς ευαμερίας.—Pind. Isthm. 1.
SYN. Ευδία, αἰρη—ευδαιμονία, ευπραξία.
- Ευημερος.**
—Πάρα λευκὸν ευαμερον φας.—Soph. Aj 719.
Ευημερον προσωπον. Ag. Av. 1322.
SYN. Ευτυχῆς.—γαληνός, ευμενῆς, ἡμῆρος.
- Ευνεμος, Vid. Ευανεμος.**
—Διμήτας ἦλθες ἐς ευνεμῆς. Eur. Andr. 749.
SYN. Ευδιδανος, αρχεμικτος.—εἶρος.—ευαῖς.—καλός.
- Ευνητη. Vid. Κλειοπατηρ.**

Ευπορία

Ευνορία.

Αιτησὼν πολλὴν εὐνο-
ριαῖσι τὰς δὲ κλυταῖς δαΐδαλλον. Pind. Ol. 5.
—Εὐνορία θεῶν. Eur. Herc. F. 407.

Ευνοροπαλῖς.

—Μελίτι δ' εὐνοροπαλὶν καταδρεχόν. Pind.
Ol. 10.

Ευνος.

Ὁς τοῖς βαθυρρῶν ποταμῶν Εὐνὸν βροτὲς
Μισθὸν παρέυε χερσίν. Soph. Tr. 568.

Ευνος.

Τῆας Εὐνοῖο Σάλαπιδαο ἀναικτος. H. C. 693.

Ευνωρ.

—Βαλεῖν δ' Εὐνωρὰ δῖον. Cal. I. 2.
—Εὐνωρὰ χαλκομित्रῶν. Ib. I. 1.

Ευνωριδῆς.

Τυλαμαχος δ' Εὐνωριδῆν Λακωνικὸν ἔτα. Od.
X. 294.

Ευνωρ.

—Φερον δ' εὐνωρὰ δῖον. Od. δ. 622.
—Φερον δ' εὐνωρὰ χαλκον. Ib. γ. 19.
E X P. Τὸν ἀδελφὸν παρεχόντα.
S Y N. Αἰνηρ, ὕψηνωρ, εὐανδρὸς, κυδισταί-
ρος, ἀγαθὸς, εὐδυνάτος, εὐδαρσής, οὐσιμὸς.

Ευνωρῆτος.

Πελοπος παρ' εὐνωρῶν γαμβρῶν.—Pind. Ol. 5.
S Y N. Μεγνηρῆτος, πολυμηρῆτος, ἐπερῆτος, πε-
ριποδῆτος, ἐρατῆτος.

Ευνωριμῶς.

Α δ' εὐνωριμῶς ἐκπαγλ' ἄλῃα χερ-
σὶ παραπλοῖμα πλοῦτα θρασύν. Soph. Oed.
C. 748.

Ευνωριδῆς Nom. pr.

Μαντι Εὐνωριδῆα.—Theoc. 24. 70.

Ευνος.

Οὐδ' εὐνὴν ἔρετμα, τὰ τε πέρα νηυσὶ πλοῦσθαι.
Od. A. 124.

E X P.

Καλῶς ἐρεττομενός.

S Y N.

Εὐχίρῆς, εὐαγωγός.—εὐτυχτός.

Ευνχῆς.

—Ὁτ' εὐνχῆς Τριανταῖς
ἦθεα κερκῶν κοσμεύσεται.—Cal. 4. 296.
—Εὐαχνητὸν δ' ἀλκυονίδ' ἐπὶ ποσσίν. Eur. Hipp.
1272.

S Y N.

Εὐνχῆς, εὐπαλάος, εὐδρῶς, πολυδρῶς,
ἐρῶς, ἐριδύπος, εὐφῶς, εὐρημῶς, εὐρηκτός,
εὐφύγῆς.

Ευθαλασσίς.

Αὐχίμα μεγίστον,
Εὐκπῶν, αὐτῶν, εὐθαλαστον. Soph. Oed.
C. 743.

Ευθαλῆς, Ευθαλλῆς,

αὐτῶν εὐθαλῆς δ' ἐπὶ χεῖ. Anac. 172 19.

Ευθαλλῆς, ἐκλίσταται, θητῶν ἀναπαυμα-
Orph. H.

S Y N. Αἰθαλλῆς, εἰθαλλῆς, εἰθαλλῆς, εἰθνη-
λῆς, ἰμειροθαλλῆς, εὐερνῆς, εὐανθῆς, ἐπακμος,
τεθαλῆς, τηλεθῶν, χλωρὸς, ἀέρβς.

Ευθαλπια.

Ὡς εὐθαλπισθ' χρυσοθρονον καὶ ἱκται. Od. γ.
319.

Ευδαρσῶν,

Μακρότερος, εὐδαρσῆτε.—Aesc. S. T. 34.
S Y N. Θαρρῶν, ἐπιθαρρῶν, καταθαρρῶν, δρα-
συνομαί.

Ευδαρσῆς.

—Δοτὴρ εὐδαρσῆος ἥδης. Hom. VII. 9.
S Y N. Εὐτολμος, εὐνωρ, εὐκαρδῖος, ἀδης,
θρασύς, ενδυμος, περδυμος.

Ευδαρσῶς.

Πρὸς ταῦτ' ἀμειβ, καὶ λεγ' εὐδαρσῶς ἐμοῖ.
Aesc. Supp. 257.

S Y N. Θαρσαλέως, τεθαρρηκώς, θρασείως.
Εὐθεμεβλος, ἡθεμεβλος.

Γαῖαν παμμητῶραν ἀπομαί ἡθεμεβλον. Hom.
XXIX.

S Y N. Τῆθεμεβλος, εὐδμητος.

Ευθῆναι.

Αγοῖσιν εὐθενῆντα μὴ καμνόν χρόν. Aesc. Eum.
911.

S Y N. Εὐθηναι. πλῆτῶ, εὐδαιμονῶν.

Ευθετίω.

Τῷ δ' αὐτ' ὁρία λευκά βοδὸς δολη ἐπὶ τεχνῇ
Εὐθετίσας κατέθηκε.—Hef. 3. 541.

S Y N. Εὐθετῶν, διευθετῶν, κοσμεῖν, διατάττω,
τατῶ, εὐαρχμῶ, συναρχμῶ, συσκευαζῶ, συ-
τιθῆμι, συμπλεῖω—ἐπιτηδεύομαι.

Ευθετός.

Αρτηρῶς σποδῶ
Γεμίζων τὸς λεῖπτας εὐθετῶ. Aesc. Ag. 453.

S Y N. Εὐσυνθετός, εὐάρμοςος, ἀρμόδιος, εὐ-
ρυθμός, εὐποιητός, εὐθιμῶν, εὐταλῆς.

Ευθῆκτος, Εὐθῆγης.

Τῆς σκεπάρνῃ κογχῶν εὐθῆκτῶ μεσον. Lyc.
1105.

Τρηχάλεσσι τε λίθον, δονακῶν εὐθῆγῆα κοσμεῖ.
Ep. I. 6.

S Y N. Εὐπῆγης.

Ευθῆλημων.

—Τὸν εὐθῆλημονα μεσῶν. Ep. Suid.
S Y N. Εὐτραφῆς, εὐτροφος, πριμελής.

Ευθῆλειω.

—Χοῖρον καὶ μαλ' εὐθῆλημενον, Aesc. Fr.

Ευθῆλος.

Εὐθῆλος δὲ τρεφοντὸ βοῦς. Eur. I. A. 579.
S Y N. Μασθωδῆς, μεγαλομασθος.
5 E. Εὐθῆμοσυνῆ.

Ευθημοσύνη.

—Ευθημοσύνη γὰρ ἀρίστη. Hes. ε 469.

S Y N. Ταξίς, εὐταξία. Διακοσμος. εὐαρμοσία, ευρυθμία, ἐμμελεια, ἐπιμελεια, ἐπιτηδεύμα, καταλληλότης.

Ευθιμων.

Τοῖσι δὲ φορμίζων ευθιμονι μελπεν αἰδῶ. Ap. 1. 569.

Δωματων ευθιμονες. Aesc. Eum. 82.

S Y N. Ευποιητος, ευθετος, εὐσχημων—υπηρέτης, ὑπηρετής.

Ευθιρατος, Ευθιρος.

Δίδς ἱμερος εκ ευθιρατος ετυχθη. Aesc. Supp. 90.

—Απ' ευθιρα λιπον αγρης. Ep. 1. 6.

S Y N. Εἰλαβής, ευαλωτος, ευσυλληπτος, καταληπτος, ευθυληπτος, ευκαλος.

Ευδικτος.

—Ευδικτε παιγνιον ευεπίης. Ep. 1. 6.

Ευθησιμος.

—Αιματων ευθησιμων

Απορρευτων—Aesc Ag. 1302.

S Y N. Ευθανατος.

Ευθιμος, Vid. Ευδεικτος.

Εξης μοιαις χειρὸς ευθοιον γιρας. Ib. Eum. 255.

E X P. Καλὴν ευωχίαν εχον.

Ευθριγκος.

—Ευθριγκοί θ' ἴδραι. Eur. Hel. 70.

Ευθριξ.

—Ευθριχας ὀπλισθ' ἴππυς. Il. ♀. 301.

S Y N. Ευτριχος, ευκομος, ευπλοκαμος, καλλιθριξ, καλλιτριχος, καταβεσφυχος, χαιτηκος, ευσεφανος, καλός.

Ευθρονος.

Εσαότες παρ οχρεσφιν, εὐθρονον μᾶ μίμων. Il. ♀. ult.

S Y N. Χρυσοθρονος.

Εὐθροος.

Οφειθων επιθαθρον εὐθροον—Ep. 1. 4.

Ευθυγλωστος.

Εν παντα δὲ νομον ευθυγλωστος ανὴρ προερεει. Pind. P. 2.

S Y N. Αληθινος, αψευδης, απλος, ετυμηγυρος, ετυμοθροος, αληθοειής, ευγνωμων, επισεικός.

Ευθυδικος.

Οτιων γαρ ευθυδικων,

Καλλιπαις ποτμος αἰε. Aesc. Ag. 770.

S Y N. Δίκαιος, επισεικός, ευδοκιμος, ευλογος.

Ευθυμαχος.

—Και ευθυμαχων ποληται. Simon.

S Y N. Αρτίος, αγνηαρ, μινεπτόλαμος.

Ευθυμης.

Επ' ευθυμηνος Αρχοντος.—Ar. A. 67.

Ευθυμω.

—Και ες νεωτ' ευθυμωσαις. Theos. 15. 143.

S Y N. Επειθυμω, φιλοφρονῆμαι, φιλικός εχειν.—ευφραϊνομαι.

Ευθυμια.

Ροαί δ' αλλοτ' αλλαι

Ευθυμιαν τε μετά και

Πονων ες ανδρας εβαν. Pind. Ol. 2.

S Y N. Προθυμια, αλυπια, αμεριμνια, αφοβια, φαιδρετης, ευεσά ευθυμιασση, χαρα.

Ευθυμος.

Οιδ τε ὃ σκῆπ' αναξ ευθυμος εδωκεν

Οικόν τε κληρόν τε—Od. ξ. 63.

S Y N. Προθυμος, περφρων, φαιδρος, φιλοπονος, φιλοφρων, ευσως, ευγνωμων, ευψυχος, καλοψυχος ευφρων, ευθυφρων, ευκαρδιος, ευμανός.

Ευθυμω.

Στησομεν ευθυμως το μυοκιστον ὧδε τροπαιον Hom. B. 158.

S Y N. Προθυμω, επιταρως, αμεινως, ετωνμω, φαιδρεω.

Ευθυη.

Ως ετ' ευθυας μοι δωσουσιν.—Ar. Pa. 1187.

S Y N. Δαση, τιμαρια, εξεταση, εγκλημα.

Ευθυος, Ευθυνη.

—Ευθυος βαρὺς. Aesc. Per. 830.

Ευθυητρα κακης υβριος υμετερης. Theos. 40.

S Y N. Ευθυτης, δικατης, διαρθωτης, επαταρωτης, κυβερνητης. Χρωςης.

Ευθυνητρια.

—Και δι' ευθυνητριας. Eur. I. T. 1356.

S Y N. Κατευθυνητρια.—σπδαλιον.

Ευθυνητριος.

—Εχοντα σκῆπτρον ευθυνητριον. Aesc. P. 766.

S Y N. Κυβερνητικος, κυβερνητριος.

Ευθυνη.

Εμοι γαρ, ὅς τις πάσαν ευθυνην πολεω

Μη τῶν αριων ἀπτεται βαλευματων,

Αλλ' εκ φοβου τῷ γλωσσαν εγκλησας εχει,

Κακιστος εἶναι νῦν τε και παλαι δακῶ. Soph. Ai. 184.

S Y N. Απειθυνη, διεθυνη, επειθυνη, κατευθυνη, απειθυνη, ιθυνη, διθυνη, κατελεγχω—ορθω—εξεταζω.—ορμαω.—ζημωω. κρινω, δικω—προστίμαω.—εὐθμζω, συμποδηνω, συντηνω, σοχαζομαι.

Ευθυπητος.

Ευθυπητον Ζεφυροιο πομπάι—Pind. N. 7.

Ευθυπομας.

Ε Τ

Ευθυπομπος.
—Πατριαν κτερ καθ' ὅδ' ἰν' ευθυπομπος
Αἰὼν ταις μεγαλαῖς δ' ἔδωκε
Κοσμον Αθαναις, —Ib. N. 2.

Ευθυπορρω.
—Επει ὕριος εχθρῶν
Οδ' ἰν' ευθυπορρω Ib. Ol. 7.

Ευθυπόρος, Ευθυπόρον, Adv.
Ευθυπόρον δ' ἔλαον, —Hom. M. 342.
S Y N. Ευθυόλος, ευθυτενής.

Ευθυρος.
Ναρθηκά τε πεισὼν αἶδαν
Ελαβεν, ευθυρσεν—Eur. B. 1156.

Ευθύς.
—Συν ευθεν Θεῶν δίκη ἀθανάτων. Theog. 330.
S Y N. Ορθός, φανερός, δίκαιος, αἵματος.

Ευθύς, Ευθύ, (Adv.)
—Πισεν ὑπὸς ευθύς ες ὕδωρ. Hom. B. 86.
Ες λιμνὴν αὐτὴς συν εντεσιν ευθύ βαλόμεν. Ib. 156.
S Y N. Ευθείας, παραυτίκα, παραχρημα, κατευθύ, ἐπ' ευθείας, κατ' ευθείαν, ὀρθῶν.—εν ἀρχῇ—ἀσκησίως. αἰσθησίως. ἀτρεσίως. κατὰ γὰρ δὲμν.

Ευδυτομος.
Ευδυτομὸν τε κατεδάμην—ὀδ'—Pind. P. 3.
Ευδυτορος.
Σταδίον μὲν ἀριευσεν ευδυτορον, Ib. Ol. 10.
Ευδυφρων. Vid. Ευδυμος.
Επ' ευδυφρονι πομπῇ Aelc. Eum. 1038.

Ευδωρικός.
Εἰμι μὲν ευδωρικός Ευωαλν πολέματος. Ep. I. 1.

Ευΐαχος.
—Ευαχων ἰχθυόλατρε θιάσων. Ep. I. 4.

Ευίρος. Vid. Τελετή.

Ευιματιῶ.
Αἰ ευιματῆς, —Sotad. 3.

Ευίος.
—Ευίον τε πῦρ. Soph. An. 976.
Ὅποτα Βαχχον Ευιον, Ib. Oed. T. 220.
Και γυναῖξιν Ευίοις. Eur. Ph. 670.

Ευίππος, Nom. pr.
Ἰρῆ τ', Ευίππὸν τε, —Il. π. 417.

Ευίππος.
Ευίππῳ—τᾷσδ' ἑ χυρας—Soph. Oed. C. 700.
S Y N. Πολυίππος, κησιππος, ἱπποδάμης, ἱπποδάμης, ἱππιῶδης.

Ευκαιρος. Vid. Καίριος.
—Τι σοὶ λορεῖν
Ευκαιρόν ἐστιν, —Ib. 32.

Ευκαματος. Vid. Πομπηϊός.

Ευκαμπής.
Εν ποτὶ δρεπανῶ μὲν ἐγὼν ευκαμπής εχοίμην. Od. σ. 367.

Ε Τ

S Y N. Ευγαμπής. γνῆμής, ευκαμπής, πολυκαμπής, πολυκαμπής, πολυελικής, ευερεπής.—ευπειδής.

Ευκαρδίας.
—Ὡς τ' ἐρην ευκαρδίας. Soph. Ph. 542.
S Y N. Ευδαρτής, δρασύς, κρατερός, ἀγνητός, φρενήρης, φρονίμος, ἀρτίφρων, ἐμφρων, θυμοσφόρος, ευδυμός, προδυμός, ευψυχός.

Ευκαρδίας.
—Παρεξὼ γὰρ δερην ευκαρδίας. Eur. I. A. 1560.
S Y N. Ευψυχός, προδυμός, νυτχός, θυμοσφόρος.

Ευκαρπος.
Εκ σίο δ' ευπαιδής τε και εὐκαρποί τελεθῶσι. Hom. XXIX. 5.
Χειμῶνες ἐκχωρῶσιν ευκαρπῶ θέρει. Soph. Aj. 680.
S Y N. Καρποφόρος, καρποτόκος, καρπογόνος, καρποτρεφός, φρεκαρπός, ἀγλαοκαρπός, καλλικαρπός, πολυκαρπός, πολυγόνος, πολυτόκος, πολυπόρος, ευφόρος, ζαφείρος, φορός, γονίμος, πυροφόρος, ἐριώλος, ζειδωρός, ευχίος, ευδενής.

Ευκαταλεγών.
—Ὁ δ' ἀρα σφίσιν ευκατελεξεν. Od. τ. 464.

Ευκαταφρονήτης.
Ευκαταφρονήτὸν ἐστὶ σιγήρὸς τρόπος. Sent.

S Y N. Ευκαυλίσκος. ἀμειλίχης, ὀλιγοφρονήτης.

Ευκατος.
Κεῖρε τ' ευκατοιο, —Od. ε. 60.
S Y N. Ευκατος, ευσχιτός, σχιτός, ευκατος. ξηρός, ευκαυτός.

Ευκελαδός.
Ευκελαδὸν τε χερων ἐριδιματά. Ar. N. 321.
S Y N. Ευμυσοί, ἡδύς, ευηχής.

Ευκερας, Ευκερας.
—Τὴν ἐπ' ἀπορῶ πᾶρα Νεῖλῳ
Εκ βοδὸς ευκερασιο πάλιν μεταμῆκε γυναῖκα. Mosch. 2 52.
—Ευκερων τ' ἀγραν. Soph. Aj. 297.
S Y N. Ευκρατος.

Ευκληντερα.
—Παῖδων ευκληντερα. Hef. ε. 462.
S Y N. Ησυχαστρια, κατευναστρια.

Ευκλος.
Ἀλλὰ μάλ' ευκλος τα φράζει ὅσ' ἐδελυσθᾷ. Ib. α. 554.
Μητ', ὃ τῷ προσκειμᾷ χρῆσθαι
Πυνταίωμ' ευκλος, —Soph. El. 243.
S Y N. Ησυχίος, ευπρεπής, ευμίλος, φράος. —τασιμός.

Ευκλος.
Εντυπᾷς ευκλος εἰλημένοι—Ar. 2. 863.
Ευκλος.

Ευκλής.
Εισανδρακτορας τυφλῶν ἀνικλον δρυς. *H. M.*
S Y N. Ευσχετος. ευκαυτος.

Ευκων.
Ουκ εν ταῖς ῥαβδαις Ἀθαιας
Ευκονες ὕσαν αυλαί. *Eur. Ion. 185.*

Ευκλής, Ευκλής.
Ω φίλοι, κ' μου ἦσαν εὐκλῆς ἀπαρτισσάιν. *Il. p. 415.*
Ου μὲν εὐκλῆας γε συν εὐκαίης γυναιξίν. *Ap. 1. 869.*
S Y N. Ευκλαῖς, αἰσχυλῆς, περικλαῖς, ἐν-
δοξος, ευδοξος. ευκρατός. αἰδημων, αμαρτος.
ευειδής.

Ευκλαῖα, Ευκλαῖα.
—Οὐτ' ἄρ' κιν μοι εὐκλαῖα τ' ἀρετὴ το
Ειν ἐπ' αὐθιγῶν—*Od. ξ. 402.*
S Y N. Δεξά, κλος, ευδοξία, ευφημία.
ΕΡ ITH. Ερατοῖα, κωδικοποιῶ, πολυῦμος.

Ευκλῆζω.
Αὐτὸς δ' ἐν παραμαχοῖσι ποσὸν φέρον αἰσας θυμῶν,
Ἀσὺν τε καὶ λαὸς, καὶ πατέρ' ευκλῆϊσας. *Εγγ. 1. 24.*
S Y N. Κλεῖζω, κλω. καλλυγω.

Ευκλωος, Ευκλωος.
Ἡ κιν αὐτῷ οἰσθῆαι εὐκλωῖς πρὸ πάλαι. *Il. χ. 110.*
—Ευκλωῖς ἀπυλῶτα. *Aesc. P. 328.*
S Y N. Ευδοξος.

Ευκλήϊς.
Ὅσον δ' ἰσοφοροῖ θυμὸν θαλαμῶν τοτυκλῆι
Ἀνὴρος ἀφνειοῖο ευκλήϊς ἀραρυῖα.
Τοσσ' ἀρὰ τῷ ἱκατορβεν ὅσον πτέρ' α.—*Il. α. 318.*
S Y N. Ευκλωος. ασφαλῆς.

Ευκλήριον.
Χαίρω κ' σὺν κλήρῳ, ἐν εὐκλήρισσας ἐν ἀθάνα. *Ερ. 1. 2.*

Ευκλωος.
—Καὶ ευκλωοῖο χιτῶνος. *Hom. A. 203.*

Ευκνημῖς.
—Καὶ ἄλλοι εὐκνημῖδες Ἀχαιοί. *Il. α. 17.*
S Y N. Ευκνημος.

Ευκοινομητης.
—Τὴν σφῶν πρῶτον,
Προμαθῆς ευκοινομητης ἀρχα. *Aesc. Supp. 708.*
ΕΚΡ. Ἀρχὴ ὑπὸ τῶν κοινῶν προσημῶν.

Ευκλος.
Ὁ δ' ευκλος μὲν εὐκλῆς, ευκλος δ' αἰμα. *Aes. R. 82.*
—Μηδ' ευκλῆς ἐνι πολίταις. *Ib. 36a.*
S Y N. Απλῆλος, εὐθυδης, ευπότης, ευμα-

ρῆς, ευχερῆς, ἀφελῆς, πρῶτος. επιπιδῶς. απο-
πος. ραδῖος.

Ευκλος.
Ὡς ευκλος πιπῆσιν αἱ λαμπραὶ τυχαί. *Sest. S Y N.* Ευπότης, ευχερῆς, ευμαρῆς, ευμαρτος, ραδῖος, ἀνταχθῆς, ευκαταφορῆς. ἀνταρπῶς ευκνητος, μαλθακῆς.

Ευκολπος.
Κυπριδανευκολπω—*Ερ. 1. 5.*

Ευκομῶ, Ευκομῖζω, Ευκομῖζομαι.
—Ταὶ δ' ευκομῖσιν ἐδῶδ' ἤ. *Ap. 2. 1015.*
Μετρ' δ' ευκομῖσας ἐν ἀγῆσιν—*Hel. 1. 598.*
S Y N. Κομῶ, κομῖζω, ευκομῖζω, ευκομῖζομαι, επιμελῆμαι, εντριπτομαι, πολυπορῶ. ταμῖζω.
Ευκομος, Ηὐκομος. *Vid. Ευπλοκαμος.*
—Τὸν ευκομος τὰς Ἀντα. *Il. α. 36.*

Ευκομπος.
Ποδὲς ἀρχεχορῶ πλοκαῖς ἀνυγῖαῖς
Ευκομπος ἐξαρῶν δῶς. *Eur. Tro. 151.*

Ευκοσμία.
—Θαῖμ' ἰδῶν ευκοσμίας, *Eur. B. 692.*
S Y N. Ευπρῶτα, ευσχυμοσμία, κοσμος, κο-
μοτης, καλλος, κῆδος. το πρῶτος, καλλο, δῶς,
προσῆκον

Ευκοσμος, Ευκοσμητος.
Οὐ μα τὰδ' ἀθανάτων ευκοσμητα προθυραία
Hom. M. 384.
S Y N. Ευδοτος, ευσχυμων, ευρυθμος, ευρ-
μος, κομῖδς, ευκολος, ευπρῶτης.

Ευκοσμος.
Ὡς ευκοσμος εἶπες—*Od. φ. 123.*
S Y N. Κοσμος, κοσμηματος, κατὰ κοσμον,
ευσχυμοτος, ευπρῶτης, ευαρμοστος, καλλῶς, ὁ-
γαλῆς, πρῶτοντος, καθυκατατος.

Ευκραῖς.
Ἀρτίον ευκραῖος ἀνῆκ' τρι-λῆντα προσημῶν. *Hel. 1. 592.*
S Y N. Ευκρατος, ευκρατος.

Ευκραϊος. *Vid. Ευκρῶς.*
Ὅτις ἂν παῖς ἄμα βυστὴν ευκραϊον ἐπιδῶ. *Hom. M. 209.*

Ευκρας.
Βροτοῖσιν ευκρας γυνοντ' ἐν ἰδῶς. *Eur. Fr.*
S Y N. Ευκρῆλος, ευκρατος.—βυκαφῆλος.

Ευκρατῆς. *Nom. pr.*
Ἀσπρ' Ευκρατῆς ἀφῶν
Εὐθὶ τῶν κυρησιων. *Ag. Eq. 254.*

Ευκρατος. *Vid. Ευκρῆς.*
—Τὰς φορμῖγος ευκρατῆ κατὰ πῶδ' α. *Ap. 4. 1194.*

Ευκρητος.
—Κελαριζον ευκρητῆ δῶς πατῆς. *Ερ. 1. 4.*
Ευκρητος.

Ε Τ

Ευκρητός.
Ευκρίδης ευκρητός—Ερ. Ι. 6.
Ευκρίδης.
—Μαλα γὰρ σοῖσι πῶσι μετρη
Α δαιμον ευκρίδην ἀρεπληρᾶσεν ἀλῶν. Theoc.
7. 34.
Ευκρίνης.
Τῆμος δ' ευκρίνης τ' ἀδρας.—Hes. ε. 668.
S Y N. Ελληνικός, ευκρινέτης, ευκρινέτος. μα-
ραῖς. ευκρινέτης, ευκρινέτης, μαρᾶς σαφής.
Ευκρινῶ.
Καί σοι συὸν τον ἀρίστον ευκρινέας ἀποσημῶ.
Od. ξ. 108.
—Παττας ἀμ ηγεμονισσιν Ἀχιλλεύς
Στῆσεν ευκρινέας.—H. π. 199.
S Y N. Αποκρινῶ, εκκρινῶ, διακρινῶ, δι-
κρινῶ. ἀποκρινῶ.
Ευκρίτος. Nom. pg.
Με χροῖος ἀνὰ οὐδ' τι καὶ Ευκρίτος ἐκ του
Αλιττα
Εἰρπομῆς ἐκ πολιοῖς.—Theoc. γ. 1.
Ευκρίδης.
Οὐκ ευκρίτον το ἀρίμω ἀνὰ μὲν κρινῶν. Aesc.
Supp. 402.
Ευκροκαλός.
—Ευκροκαλὸς ποταμῶν. Nom. D.
Ευκροταλός.
—Ευκροταλὸν πυξινὴν πλαταγῆν. Er. Ι. 6.
Ευκροτίτης.
Εὐ τ' ευκροτίτης χαλκῶς ἀνὰ πρὸς.
Χαλκῶς τρισποδοῖσι τὸν νεκρὸν σοφῶν. Soph. An.
437.
S Y N. Εὐκροτίτης, πειρομένης, ἀμφοδότης,
καλυφάτης, πειρομένης, σπικλότες, ευκλείης.
Ευκρυπτός.
Σχισθῆντα δ' ἐκ ευκρυπῆς γινέται καδᾶ. Aesc.
Ag. 632.
Ευκρίαιος.
Ευκρίαιος φανῶν, ἡ πὸ μαντείας τίτος. Soph.
Tr. 249.
Ευκρίαιος, ευκρίαιος.—Orph. H.
S Y N. Ευκρίτης, πολυτίμος, ἰγνῆς, ευχῆς
αἷος.
Ευκρίμω.
—Εὐκρίμω ευκρί-
μωα ζαθιαν ἀγῶν. Pind. N. 7.
S Y N. Ευκρίμω, ευκρίμω, πλῆτος, ευδαι-
μῶν.
Ευκρίμω, Ευκρίμω. Vid. Ευδρίμω.
—Μαδῶα τ' ευκρίμω πλῆτος.—H. C. 501.
—Καὶ ευκρίμω. Ib. 592.
Ευκρίτης.
—Οὐδ' ἐν μὲν
Τρῶσι μὲν ευκρί γινέται.—H. ξ. 98.

Ε Τ

S Y N. Ευκρίμω, ευκρίμω, ευκρίμω.—
ευκρίμω αἷος.
Ευκρίμω, Ευκρίμω.
Ασπίδας ευκρίμω.—H. ε. 453.
Τῆλην, ευκρίμω—απηνῆν. Od. ζ. 58.
—Ευκρίμω ασπίδα. Ag. Fr.
S Y N. Περιφρῆς, ευκρίμω.—ευκρίμω—ευ-
κρίμω, ευκρίμω. εὐκρίμω.
Ευκρίμω.
Γραμῆν ευκρίμω τανῶν ραχίν.—Orph. L.
Ευκρίμω.
Ιθύναι κοῖτην ευκρίμω λαλῆν. Er. Ι. 3.
Ευκρίμω.
—Καδῆς καλῆ-
σηβίῃ ευκρίμω.—Aesc. S. T. 705.
S Y N. Ευκρίμω, ευκρίμω.
Ευκρίμω.
Τῶν Ευκρίμω, χρησιμωτάτην ἴσιν,
Προσφρῆμῶν.—Eur. Ph. 799.
Ευκρίμω, Ευκρίμω.
—Εν γὰρ τῷ μαθῶν
Βρεῖν ἡ ευκρίμω τῶν ποιημάτων. Soph. Oed.
C. 117.
H δ' ευκρίμω σκοτὸν εἶν κατ' Ἑλλάδα
Τὸ διακρίμω μόνον καὶ ἀποφρῶν. Eur. Fr.
—Οὐδ' ευκρίμω ἐν πρὸς πλῆτος. Theoc.
118.
S Y N. Εὐκρίμω, σκεπῆς, περισκεπῆς, φυλακῆς,
ἀποφρῶν.—καθαρῶς, ευκρίμω—φοβός, δει-
λία, σμυνοτής.
Ευκρίμω.
Ιθ', ευκρίμω.—Soph. Oed. T. 47.
—Ευκρίμω. δὲ μὴ φανῆς καλῆς γένος. Ib. Tr.
1145.
S Y N. Εὐκρίμω, διευκρίμω, ευκρίμω,
εὐκρίμω, φυλασσῶ, εὐκρίμω. ευκρίμω. φοβέμω.
οἰκρίμω.
Ευκρίμω.
—Ευκρίμω εὐκρίμω.—Eur. I. T. 1735.
S Y N. Εὐκρίμω, ἀσφαλῆς, ευκρίμω.
Ευκρίμω.
—Καὶ ευκρίμω Μελῶν. Orph. 165.
Ευκρίμω.
—Ευκρίμω σοφόν.—Er. Ι. 3.
Ευκρίμω.
—Οὐδ' ἐν οὐκρίμω σκεπῆς, εὐκρίμω ευκρίμω.
Εὐκρίμω, αἱ ρᾶ. τῶ. φῶτας ἀποφρῶν. κατεφρῶν.
H. ε. 414.
S Y N. Σκεπῆς. Κατῆ ἴσιν. Suid.
ΕΡΙΤΗ. Αἰλῆς, ποικιλῆς, ευκρίμω.
Ευκρίμω, Ευκρίμω.
Σίγησι δ' αἰθῆς, σίγη δ' ευκρίμω ρατῆ
Φῶτα εἶν.—Eur. B. 1082.
5 F. Οἱ.

- Οὐ γὰρ τις ἐκόντ' ἰππικατοῖ, εὖν' Εὐλαχέων. Od.
 J. 607.
 Ευλαλος. Vid. Απολλων.
 Ευλαλε, πρὸς τὴν ἀλῆν, εὐσομε, μακροφρονεῖ.
 Ep. I. 21.
 Ευλαχανος.
 Θῆκε μὲν ευλαχανόν, — Ep. I. 3.
 Ευλεκτρος.
 Νικά δ' ἐναργὴς βλεφαρων
 ἱμερὸς ευλεκτρος Νυμφαῖ. Soph. Ant. 807.
 — Ευλεκτρος Κυπρις — Ib. Tr. 524.
 Ευλεχῆς.
 Ἀντί τοι ευλεχῆος θαλαμῶ, — Ep. I. 3.
 Ευληρα τα. Vid. Ηγία.
 — Εὐ δ' αὐτὸς εἶχον ευληρα βεβηκε. Il. J. 481.
 Ευλισσας.
 — Ευλισσας Συριος εἶδος — Orph. H.
 Ευλιθος.
 — Εὐν σκεπῶ λιπαρῶ μυχῶ, ευλιθ' αὐτῶ. Ib.
 Ευλιμνος.
 Περμπόντες ευλιμνος
 Περσῶν οἶκον ἔλιναν ἐπ' ἀλῆς. Eur. Hel. 1480.
 S Y N. Ευορμος, λιμενωδής, ἀχαιατος.
 Ευλιπῆς.
 Κροαὶ δὲ Μινυῶν ευλιπῆ γαλγισμαῖα
 Τηρυσιν, — Lyc. 874.
 S Y N. Λιπαρὸς, σικω.
 Ευλογεω.
 Οὗτοι δ' ἔτι φέρουσι μέγαν δῶν ευλογεωτες. Sibyl.
 I. 4.
 Μη μὲν ευλογεῖται τέκνα τις κλίνειντ' ἀμὲν R.
 Ph. 984.
 S Y N. Ευφημῶ, ευφημω, επαίνω, κλαινω,
 ἀναμειλπω, ὕμνω, ὑγκομιαζω.
 Ευλογηα.
 Τυχευτὴ δ' ἂν τις εὐχῶν
 ἀρδῇ, ἐχάρμεν κλῆταισσι, καὶ
 Ευλογίαν προσίθης, μὴ ματεύ
 σῃ θῶς γενέσθαι. Pind. Ol. 5.
 S Y N. Ευφημια, κρυγμια, αἶνος, ἐπαινος,
 ἀναρρησις, ἀναγορευσις.
 E P I T H. Ἀγνηρατος, μελιχρῆς, θεοπραπτος.
 P H R. Ευλογια φορμιγί συναρος. Pind.
 Ευλογος.
 Πρὸς ταῦτ' ἐκείνοι σφοδρῶν κλῆρημενοι,
 Πινυσιεντ' ευλογεῖσι νεβητημασι
 Λῆξαι θεοδρακῶντ' ὑπερκρατῶ θρασυῖ. Aelc.
 P. 892.
 S Y N. Ευρατος, φρονιμος.
 Ευλογος.
 Εὐμ δ' ἀνακτος ευλογος ἐπαινωμεν
 Τειρος — Ib. Supp. 260.
 S Y N. Συνετός, ἐπιτηδευτός, καλῶς, συνετός,
 σιθαιῶς.

- Ευλοφος.
 Στυγνὰς ἀπειλὰς εὐλοφῶ μετὰ θανάτῳ. Lyc. 376.
 S Y N. Εὐτονος, ἀνδρικός, — ευπειθὴς — γυναικῆς.
 Ευλοχος.
 Τὸν δ' ευλοχον — Ἀρτεμῶ — Eur. Hipp. 166.
 P H R. Ωδῶν ἐπαρωγός. Orph. vid. Ἀρτεμῆ.
 Ευκυρης, Ευλυρος.
 Ευλαφας, Ἀπύλλων — Eur. Alc. 582.
 — Ευκυροι τε Μῦσαι. Ag. R. 231.
 S Y N. Ευφρονεῖ, — ευφρόδης, ευφρόδης, ευφρό-
 κος.
 Ευλυτος.
 Ευλυτα δ' εἶναι σερυγθρα φρεσῶν. Eur. Hipp.
 256.
 S Y N. Διαλυτοί, κλυτοί, δεκατοί.
 Ευμαθῆς.
 Ὡς ευμαθῆς σὺ, κἄν ἀποπῆς ἡν' ἴμεν
 φωνήμ' ἀκω, — Soph. Aj. 15.
 S Y N. Ευληπτός, ευθυρατος, κατῶς. — Διδάκ-
 τος, σιθαιῶς, ευπειθῆς.
 Ευμαθια, Ευμαθια.
 Ευμαθῶν πῶτα δίδως ἐμε — Call. Ep. 25.
 S Y N. Φιλημυθια, σιωπῆς.
 E P I T H. Πινυτοφραν.
 Ευματος.
 — Οὐδ' ἀρ' Ἀθῶναι
 Λῆθιν ἀπὸ γαδμαῖο κίον Ευματος ὑφάρξας. Od.
 π. 156.
 Ευμαρις, Ευμαρια.
 Οὐκ ευμαρια χρομματος πολλῶ, — Soph. Tr. 196.
 Ευρισκον ἐλάν πλὴν ἀνίσθαι παρὸν
 Τυτὴ δὲ πολλὴν ευμαριαν, — Ib. Ph. 287.
 S Y N. Ευχρησῶς, ευκοσμος, ευκολια, ευκοπια,
 ευπειθια, ευφρα, ευπορια, — ἡσυχια, απωπῆς.
 Ευμαρῆς.
 Κροαὶ γὰρ ευμαρῆς θείας. Soph. El. 180.
 Διὸς δ' αὖτις ευμαρῆς χρομματος. Aelc. Ag.
 1335.
 Εὐ μὲν κομμεν ἀνδρα κακῶς θῆμην ευμαρῆς ἐστ
 Εὐ δὲ θῆμην το κακῶς κομμεν, ἀγχαλῶν
 Theog. 844.
 S Y N. Ευχαρῆς, μελῆς, ευκολός, — ευλαφῆς,
 ευαγκαλός — δῆλος, λαμπρῆς.
 Ευμαρῶς. Vid. Ευκολός.
 Ευμαριος τοι χρῆμα θειά δῶτα — Ib. 463.
 Ευμαρῆς. Nom. pr.
 Ευμαρα δὲ τὰς αἰγας ἴρῃς, φίλα, τῶ. Ευκαρῆς.
 Theoc. 5. 73.
 Ευμαρῆς.
 Βαρβαρὸς ἐν ευμαρῶν Eur. Or. 336.
 S Y N. Τυφῶμα (σαρδανάπυς)
 Ευμεγέθης.
 Λέον ευμεγέθης πρὸς τῇ κεφαλῇ. Ag. Pl. 543.
 S Y N.

Β Τ

Ε Υ

ΣΥΝ. Παμμεγέθης, πειλώτος, ευμήκης, ευ-
ογος.
Ευμειδής.
—Ευμειδής τε και ἰλαος—Call. 3. 129.
Ευμειδής τε πικροίτο και ἥπιος—Ap. 4. 714.
ΣΥΝ. Ευπροσώπος, ευθυμος, φαιδρός.
Ευμελίας, Εὐμελίας.
—Και καὶς ευμελεις Πριαμῷ. Il. ζ. 185.
ΣΥΝ. Ανδρείος, πολεμικός, ευμορφος, ευπλάς.
Ευμενεία.
Τίς δ' ἦτ' αν ανδρὸς ευμενεαν εκβαλοι
Τοῖδ' εἰ;—Soph. Oed. C. 658.
ΣΥΝ. Ευνοία δεξιότης, ευγνωμοσύνη, επιει-
κεία, προσήθεια, ευμενεία, φιλία, διαλλαγή,
συγχωρησις.
Ευμενέτης, Vid. Ευμηνής.
—Παλ' αλγὰς δυσμενεῖσσι,
Χαρματα δ' ευμενετήσι—Od. ζ. 185.
Ευμενέω.
—Οἱ μὲν οἶδ' εὐαντόν περ ευμενεῖν. Ap. 2.
260.
—Ευμενεῖν τε και αρκῆσαι χατῶσι. Ib. 1127.
Βελτίων, αὐτ' ἐχθρῷ τυχεῶν φίλῳ ευμενεύοντος.
Phocyl. 135.
ΣΥΝ. Ευνοεω, ευγνωμονεω, ευλατῶω.
Ευμενέας, Ευμενέας.
—Αἰὶο δ' ευμενεὺς ὁ Θεός. Theoc. Ep. 4. ult.
ΣΥΝ. Ευμενεύω, ευνοῖκας, φιλοφρονεω, φιλο-
σοφωας, πρῶτος, ἡμέτερος, ἥπιος, επιεικῶς, ελευ-
θερίως, χρηστῶς, ευσεβῶς.
Ευμενής.
Αἶτ' ἐμὶν ἰλαοὶ τε και ευμενέες τελεθόντ' Theoc.
5. 18.
Και μακάρε, ευκλῆς ἦτορ εἴην.—Hom. XXI. 7.
ΣΥΝ. Ευμενέτης, ευμηνέων, ευνοος, ευεργετης,
ελευθεριος, επιεικῆς, ευλατῶς, πρῶτος, χρηστὸς,
μετρεως, αγαθὸς, μελιχρὸς, σπουδαῖος.
Ευμενίδες. Vid. Ερινους.
Δρομαδες ὡ πτεροφόροι
Ποτνιᾶδες Θεαί.—
Μελαγχρότες Ευμενίδες· αἶτα τὸν
Ταναῖα αἰθέρ' αμπαλλεσθ', αἵματος
Τρυμναῖ δικασ, τιτυμνέται φονον. Eur. Or. 321.
ΕΡΤΙΗ. Ποτνιαί, δειπῶντες, σιμναί, μελαμ-
πεπλοι, πολυμορφοί, μεγαλυνοί.
ΡΗΗ. Ανωθυμια Θεαί. Eur. Εμφοβοί Θεαί,
Γῆς τε σκοτει κυραί. Soph.
Βροτοπόλοι Μαινάδες.—
Νυκτὸς αἰση τεκνα.—Παντομιστὴ κρυάλα
στυγν Θεῶν.—Καὶ ομμάτων σαζῶν αἷμα δυσ-
φίλης. Aesch.
Κλυτε Θεαί παρτήμαι, βεβραμαι, ευρασθαι.
Ταυρόφον τε και Αλληκτω, και δῖα Μεγαίρα.

Νυκτεριαί, μυχιαί.—
Λυσσῶντες, αγρωχοί, επαυγαζεσαι αναγκαις,
Θηροπῆλοι, τιμαροί, ερισθενέες βαρβαλγῆς,
Αἰδίοι χθονιαί φοβεραί καραί, αἰολομορφοί,
Ηεριαί, αφαιεῖς, εκυδρομοί ὡς τε νοῦμα —
Αγναί θυγατέρες μεγαλοῦ Διὸς χθονιοῖο,—
Τὸν ἀδίκων τιμαροὶ εφεισηκῆαι αναγκῇ,
Κυανοχρωτὸς ἀγασσαι, ἀπαστραψῆσαι ἀπ' οσσῶν
Δεινὴν ἀνταυγὴ φαιος σαρκοφθόρον αἰγλην.
Αἰδίοι, δειπῶντες, ἀποστροφῇ, αυτοκρατεῖσθαι,
Λυσιμελεις, οἰστρο βλοσυροννυχιαί, πολυποτμαί,
Νυκτεριαί κῆραι, οφιοπλακαμοί, φοβεράντες.—
Orph. H.
Ευμετρες.
—Βακτρον—επιπρεφῆος κοτινῖο.
Ευμετρῶν—Theoc. 25. 209.
ΣΥΝ. Μετριος, συμμετρος, ευρυθμος.
Ευμηδης. Nom. pr.
—Δολὼν Ευμηδῆος ἕδος,
Κρυκος Θεαῖο.—Il. κ. 314.
Ευμήκης.
Ευμήκης βελοναί.—Hom. B. 129.
ΣΥΝ. Προμηκής, περιμηκής, επιμηκής, πολυ-
μηκής, υπερμηκής, ευμεγέθης, βλαθρός.
Ευμηλος. Nom. pr.
Ὅρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Ευμηλος,
Αδμῆτε φίλος ἕδος, ὅς ἱπποσύνη εκάασο. Il. φ.
288.
Ευμηλος. Vid. Ευβοος.
ΣΥΝ. Πολυμηλος, πολυβραμμεν.
Ευμητις. Vid. Συμετος.
Ευμητιν (Δειν) Παλλας.—Ep. I. 1.
Ευμηχανία.
—Ευμηχανίαν γὰρ εφανς ἰσθμῖος
υμετερας ἀρετὰς ὕμνῳ δῖοικεν. Pind. Isth. 4.
ΣΥΝ Τπορία. παρασθενή, αγχιμια, επι-
νοια, επιμελῶς, φιλοτιχία.
Ευμηχανος.
—Ευμηχανοί δε και τελειοί—Aesch. Eum. 384.
Καὶ τὸν αμμηχανὼν πορες ευμηχανους πορίζων.
Ar. Eq. 756.
ΣΥΝ. Αγχίμοος, ευσυνετος, εντρεχῆς, επισρε-
πῆς, εἰλοτεχῆς, περιεργος, δραστηριος, επιτα-
λετικός.
Ευμιτος.
Τρεῖς και τοδ' ἕδος ευμιτοῖς πλοκαῖς. Eur.
I. T. 817.
ΣΥΝ. Πολυμιτος, λιπτοτατος, ευπῆτος.
Ευμιτρος. Vid. Ευζαντος.
—Και ευμιτροῖο χιτῶνος. Mosc. 4. 98.
Ευμηνος.
Αλλ' ευμηνεον ἀνδρὸς
Δῆμα φέρονσαν ὅδ'—Soph. Tr. 109.
Ευμοῖρος.

Ε Τ

Ευμοῖρες.
Ευμοῖροι δ' ἐγένοντο καὶ ἀκλῆες ἐπὶ τοῖς ἐκόντοι.
Call. 4. 295.
SYN. Ευφημος, ευδαιμων.
Ευμολπῆω.
Ευμολπῆα κατὰ χερσὶν ἔχων λιγυφώνον σταῖρην.
Hom. M. 475.
SYN. Αἰδῶ, συναδῶ, μελπομαι.
Ευμολπία.
SYN. Ευφωρία, εὐμνία.
Ευμολπιδᾶι.
Προσκόλων Ευμολπιδᾶν. Soph. Oed. C. 1108.
Ευμολπος.
Αὐτὰρ αἰοδὸν ἔθηκε, καὶ ἀμφὶ χάρας ἐπλαξέ.
Πυξίνα ἐν κορμίσσιν Φιλαμμοῦνιδας Ευμολπος.
Theoc. 24. 108.
Ευμορφά.
Ερίδι συγερᾶ—Ευμορφίας, Eur. Andr. 279.
—Κομποὶ καὶ λογὼν ευμορφίας Ib. Cyc. 317.
SYN. Ευσχρημοσύνη, ευπρέπεια, κάλλος. Κυ-
πρίε. κομφοτης.
Ευμορφος.
Παιδὸς δ' ευμορφῆ φρεσὶν νεότητιον ὤρη. Phocyl.
201.
SYN. Ευειδής, ευσχημὴν μορφῆς, κάλλος
μορφος, περικάλλης.
Ευμυσία.
Εὐ ζῶν, μετ' ευμυσίας.
Αἰδ' ἐν στεφανοῖσιν ὤρη. Eur. Ilerc. F. 676.
Παῦσαι δ' αἰοδῶν, τραγμάτων δ' ευμυσίαν
ἄσκει—Ib. Fr.
SYN. Φιλολογία, φιλομαθία.
Ευμυσος.
Τὰς ἐκ ευμυσῶν μολπὰς βοᾶν
Ἀλυροῖς εὐλογοῖς. Ib. I. T. 145.
SYN. Ευπρεπής, ἐπιχαρής—φιλομυσος, φι-
λομυσος, φιλόλογος, φιλομαθής.
Ευμυκος.
—Ευμυκὼν αὐλίστα βυκολίων. Ep. I. 1.
Ευμυλία.
Ευμυλίη δ' ἔχ' Ὀλυμπον ἀγαννιφον—Hom. M.
325.
SYN. Βαξίς, φημη.
Ευναῶ, Ευναζομαι, Ευναῶ, Ευνασμαι.
Εὐνά σ' ἐγὼν ἀγαγῶσα ἀμ' ποῖ φαίνεται νηφί,
Ευνασῶ εἴποις—Od. δ. 408.
Εξέτις δ' ευνησε, βαλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἱκάσῳ. Ib.
440.
Αὐτὰρ ὁ ἐν προδρομῷ ευναζέτο δῖος Ὀδυσσεύς.
Ib. v. 1.
—Τῆς δ' ευνησε γόνυ—Ib. δ. 758.
—Θεὸς βροτῶ ευνηθεῖσα. Il. ε. 821.

Ε Τ

SYN. Απινναζῶ, κατευναῶ, κατευναζῶ, κατ-
ευναζομαι, ὑπνιναῶ, συνευναῶ, συγκαθινδῶ.
παράκοιμομαι, ευδῶ, κοιμῶ. κοιμῶ. κατ-
παυῶ.
Ευναίετα, Ευναίομαι. Vid. Ναίω, Ναίστα.
—Δορὸς ευναίσταστας. Od. φ. 242.
—Πολὺς ευναίσταστας. Il. ε. 648.
—Τρώων—εὐναίστατον ὀλοισέρον. Ib. α. 164.
Ευναῶς.
Ὀμβρός δ' ἀπ' εὐναίετος κρανὸς πεισῶν
Ελυσσεὺς γαῖαν,—Aesc. Fr.
Ευναῖος.
Ευναῖος οὐρεσμός. Call. Fr.
Δοπα δ' ὑπὲρ παθῶν
Ευναῖα δέδεται ψυχᾷ. Eur. Hipp. 160.
Ἰλιν αἰπὴν Παριε γαμῶν, ἀλλὰ τὸν ἀτὰρ
Ἠγαγέτ' εὐναῖαν ἐς θαλάμους Ελευαν. Ib.
Andr. 104.
Ευναῖος ἐν δραπέτην σείνην ἔχων. Soph. Fr.
ΕΧΡ. Εὐ ευῆ. εἰς εὐὴν κατακλινῶν. συγ-
κοίτης. εὐνός.—εὐκρεμμένος.
Ευναῖος. Εὐνητήρ. Εὐνητῶρ. Εὐνητός.
Ἰκαί γὰρ εὐναῖος οἰμαῖοι τριπλάς
Πηναις κατεκλῶσαντο θνητῆς Ἄλως. Lyc. 144.
Τὸν ἀρχιμῆτα δῖον εὐναῖον—Aesc. P. 138.
Πρὸς ἄλλον εὐναῖον. Eur. Andr. 1040.
Ἰπποσύνη Διὸς ευνητῶ. Ib. Or. 1401.
SYN. Ευναῖος, εὐνῆ, ἀνὴρ, συγκοίτης, ἀν-
της. οἰμαῖος.
Ευναῖος, Ευναῖος. Vid. Εὐνῆ.
Καθεῖτ' ἐν μισοῖσιν εὐναῖοις. Soph. Tr.
934.
Καὶ το Δαρεινὸν τὸ καὶ
Κοινὸν εὐναῖον. Aesc. Perf. 160.
Εὐνῆ, Ευναῖα.
Εκ δ' εὐνῆς ἐσάλον—Ib. α. 436.
Τῆς δ' εὐνῆς ἐκλευσεν ἐπ' εὐναῖσιν ἐρῶσαι. Ar. 2.
1286.
SYN. Αγκυρα.
Εὐνῆ.
Εὐν' ἵομεν κινῶντες, ἐπὶ νύ τοι εὐναῖον ἐπὶ. Il. ε.
340.
—Τρώων φυλακαί-τε καὶ εὐναί. Il. κ. 408.
SYN. Κοίτη, κοῖτης, λεκτρὸν, λέχος. Θαλά-
μος. εὐναῖον. κλισία. διατρίβη. σπῆς. ταφος.
ΕΡΙΤΗ. Ακρίτος, ἀσπῆτος, ἀποτρεπτός, ἀφ-
θίτος, ἀβρίχτιον. ἀναδῶς, ἀναγκασί, γαμῆ-
λιος, γλυκερά, ἡδῶα, ευναῖος, ευγῆμος,
ευπαθῆτος, δυσπαθῆτος, ευδῶμος, θαλαμῶ-
λος, θαλαμῆτος, συμφορῶλος, λαθῶς, κρυφία,
κοιλῶς, κλοπία, νοθή, μαχλῶς, μαλακῶ, περι-
καλλῆς, πολυηγῶς, πολυηγῆς, πολυηγῆς.
παίτασχος.

Ε Τ

πανταίχνης παντερπής, παναιολος, παιδ-
σπύρος, σκυλακοτρόφος, ταυρώπις, υπερωίος,
τελίσσιγαμος, φωρίος, φιλοτησιος, φωλάς, φιλο-
πλοαμος, όμοφρων, σπικρη, μινυθαδία, αλίπορ-
φυρος, νικταρία, δΐπυτης, επικλοπος, ερημάς,
ευρεία, βρετία.

Ευνομα

Απαίδεις εσμέν χρονί έχοντ' ευνοματα. Ευτ.
I. 304.

Ευνος.

—Τὰς προσηκόν Ιησούδης Ευνος,
Τον ρ' ετεχ' Τ' επιπυλν υπ' Ιησόνι ποιμήνι λαών.
II. η. 408.

Ευνητρία, Ευνη.

Λεχίων Διδς ευνητριά—Aesc. Pt. 895.
—Ως μ' εσπε

Δι' εσθ' ετ' εσ κοιταίσι ταΐσδ' ευνητρίαν. Soph.
Tr. 939.

Ευν Ηρακλῶ το πρώτον εὔνις έσπομην. Hb.
572.

SYN. Ευνητις, ακσιτίς, γυνη.

Ευνητρία.

—Αν όμιλον επηλυθεν ευνητρία
Νυξ' εργων ανδρ' εσσι.—Ap. 4. 1058.
SYN. Καταπαυστος.

Ευνις.

Ος μ' ήσθ πολλών τε και εσθλῶν ευνιν εβηκ. II.
X. 44.

SYN. Χήρος, ενδεδς, ερημς.—αιερ, γυνή.

Ευνος.

Καδ' ελπιον δυ φαρ', ευνητῶν τε χιτῶνα. II.
α. 580.

ΕΧΡ. Καλως νησιμῖνον, λεπῖον: ευφής.

Ευνικα, Ευνικα.

—Καί Ευνικη ροδωπηχς. Hef. 3. 247.
Ευνικα, και Μαλις, εαρ δ' όρωσα Νυχκια.
Theoc. 13. 45.

Ευνια, Nom. pr.

—Ορη διφρον Ευνια αυτῆ. Theoc. 15. 2.

Ευνισα.

—Ευνισιν δ' ήμιν άμα. Soph. Aj. 698.
Συ δ' ει κατ' οικς ευνοῶν στογχατες.—Ευτ.
Dan. 64.

SYN. Ευγνωμοτα, ιλασμομαι. συμπραττω,
συντιθεμαι, συναινω. ευφημια.—ιλαος, ευνης,
ευμενής, ειμα.

Ευνισα.

—Εικος δ' εσιν, ευνοϊαν δ' εχεν. Ευτ. M. 345.
SYN. Ευγνωμοσυνη, ευμεινία, φιλοφρονητος,
φιλοσργια, σργη, αγαπη, φιλανθρωπια, σπυ-
δῆ, ιλασμός, προθυμια, προσπνεια, ευφημια.
γρησιαστικῆς φιλια.

Ε Τ

Ευνομια.

Αυτοί δ' ευνομιοι πολιν κατὰ καλλιγυναπα
Κοιρανισ, αλκος δε πολς και πλῆτος σπηδῶ.
Hera. XXIX. 11.

SYN. Ευνητρία, ευθηνία. καλοπραγια δικαι-
οσυνη. ειρηνη.

ΕΡΙΤΗ. Ερατεινή, αχρατος, απολιμός,
εριθηλῆς, κυροτρόφος.

Ευνομια.

Θυγατρες Ζηδς τε και Ευνομιης βαθυκαλπη.
Orph. H. Χαριτων.

Αν. Θειμς θυγατηρ τέ αῖ

Σωτειρα λελογχῶν
Μιγαλοδούξας Ευνομια. Pind. Ol. 9.

Ευνομιος.

—Ευνομιε πῆμα διοπλοεμα. Cyn.

Ευνομος.

—Μοιραν δ' ευνομον
αιτεω σε πασιν δαρῶν Αι-
ττωιων οπαζειν. Pind. N. 9.

Ευνος, Ευνε.

Λοπην γαρ ευνης σῖδ' εδραπτευει λογος. Μόσχαν.
—Ος ει αν ευνης εμοί. Ευτ. Pt.

Ευνεσaton τῶδ' ανδρί.—Soph. Aj. 833.

SYN. Ευνοϊκος, ευμεινής, ευγνωμων, προφρων,
φιλοφρων, φιλοσργος, ερης, δεξις, ιλαος, αρι-
στορος, ευμενετης, βοηθός, σπεδαστης, συμπρατ-
τωρ, παρακλητος φιλος, γρησιας, ευνοτος.

Ευνύχος.

Ευνύχος ήμιν ήλθετ' εσκαυασμένος. Ατ. Α. 121.

SYN. Ευνυχιας, εκτομιας, εξευνύχος, σκωτ-
δων, βακχλος, ύποτομος, εκλυτος, ανανδρος.
Γαλλος.

Ευνωμιας.

—Αιῶν ευνωμια χρεον τρυχομενος, Soph. Aj.
608.

SYN. Ευκωντος.

Ευξενος, Ευξενος. Vid. Ξενικός.

—Οφρ επιλασσαν

Αυτις ευξενοισι Δολιδων.—Ap. 1. 1018.

Αγ' αυτον εις ανδρῶνας ευξενος δομισ. Ασφῶ.
Ch. 710.

Ευξενως.

—Ευξενως αρισαντο. Ap. 1. 963.

SYN. Ξενιος, φιλοξενος.

Ευξενος ποντος.

Ποντον επ' Ευξηνον πρεχων καλλιπρον εδραῖ.
Call. 1. 6.

Ισθμος Κασπικς τε και Ευξηνιο θαλασσης.
Κῶνον δ' Ευραπης Αστικς δ' όρον ηυδαξαντο. Dron.
22. 696

—Τπερ πορον Ευξηνου. Hb. 541.

5. G.

Ευξενος

Ε Υ

- Ευξείος. Ευξείος.
—Ευξείος ελαττωσι
Ποτόν ελαυνόντες.—Π. η. 5.
Ιδρωσι δ' ετεῖπτος εὐξείου ἄρμα τιταμένων. Π.
C. 390.
S Y N. Ευξείος. Ξείος. Ξυός. γλαφυρός. κα-
λῶς ἐξεσμένος. εὐ κατασκευασμένος.
Ευογκός.
Ευογκός εἶναι γὰρ ἔτι μὴ πληρωμένος. Eur. Fr.
S Y N. Ευσαλός. ευσαλάντος.
Ευοδῶ.
Σφῶν δ' εὐδοίῃ Ζεὺς.—Soph. Oed. C. 1500.
S Y N. Κατευοδῶ—ευδαμονίζω.
Ευοδία.
Πρῶτα μὲν ευοδίαν ἀγαθὴν ἀπιοῦσι ποιεῖν,
Κῆς ὅας οὐκ ἔστιν ὅτε, Δαίμονες.—Ar. R. 1576.
E X P. Ευκολίαν περὶ τὴν ὁδὸν—ευτυχία. ευ-
πορία.
Ευοδμός.
—Σὺν ευοδμοῖς ἀκραλὴν γέφανος. Call. Ep. 9.
S Y N. Ευοσμός, πολυοδμός, οδμώδης, οδ-
μήνης, ευωδός. Δυοός, δυοίης, κηωός. ἡδυποός,
ευπνοός, ἀρωματωδής.
Ευοί.
Ἰδὺ μ' ἀταταράσσει
Ευοί μ' ὁ κισσός.—Soph. Tr. 223.
Ευοίκος. Ευδύλος.
Ὡς ευδύλος, ὡς ευοίκος ἦν. Athen. l. 6.
Ευοίνισος.
—Ευοίνισος ἐπὶ λοιθαῖς, Orph. 601.
Ευολός, Vid. Ευδαίμων.
Πεμπτοῖς ευολόν βίωσι τέλος αἰὲν ἀμειπτόν.
Orph. H.
Τὴν ἐκ τῶν ευολῶν Ἀργεὶ βασιλείων, Eur. I. T.
189.
Ευοπλος.
Ἀσπίδοφερμονα διασόν, ευοπλόν. Eur. Ph. 813.
—Ευοπλος γὰρ ἦ. Ar. A. 592.
S Y N. Πανοπλος, ἐξοπλος, εὐοπλος.
Ευοργήσια.
Ἐρὸς σοφὴ γὰρ ἀνδρὸς, ἀσκήν
Σωφρον ευοργήσιαν. Eur. B. 641.
S Y N. Ευτροπία, πρᾶσις.
Ευορκία.
Τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατωρκίῃ,
Ἦν ἀν ευορκίῃ ἐγώ. Ib. Or. 1548.
Ευορκία, Ευορκία, Ευορκία.
Ὡς τὴν ἐμὴν πεποιθὲν ευορκήσια
Ψυχὴν κρατῆσαι.—Eur. Hipp. 1039.
Θέων, οἵτινες ἔχαι-
ρον ευορκίας. Pind. Ol. 2.
Πῶς δ' ευορκήματα. Aesc. Ch. 901.

Ε Υ

- Ευορκός.
Οὐδ' εἰς τις ευορκία χάρις ἐστὶται, ὅτε δίκαιον
Hec. v. 188.
S Y N. Αληθής, ευσεβής. ευγνώμων, επιεικής.
Ευορμός.
—Πιμπλάσι μυχὲς λιμένος ευορμῶ. Π. φ. 23.
S Y N. Ευλιμένος, λιμνωδής, ἀχειμάσος, ευ-
ξίμος. επιπιδείος.
Ευορμία.
Λαμπτεῖ δ' ἀγχεὺς βωμὸς ἀτμίζων περὶ
Σμυρνης γαλαχμοῖς βαρβαρὸν ευορμίας. Soph.
Fr.
S Y N. Ευωδία.
Ευοφρος.
—Ευοφρος, ευπλοκαμῶς. Ep. l. 7.
Ευοχθεῖα.
Ὡς δὲ κεν ευοχθῆσι, θεὸς δ' ἐπὶ ὀλβον οπαζῇ.
Rhian.
S Y N. Ευφρανομαι. ευτυχέω. ευθυμῶ.
Ευοχθος.
Ποτνία Γη—τοῖς μὲν φωτῶν ευοχθος εὐτυχθῆς
Τοῖσι δὲ δυσβάλλος καὶ τρηχὴ οἷς ἐχολαθῆς.
Hom. XLII.
S Y N. Ευμενής. φαίδρῶς. ευφρων.
Ευοφός.
Ἀγορὰν ἰδεῖν ευοφόν, ευπορεῖντι μὲν
Ἡδίστον' ἀνδ' ἀπὸρ' τις, ἀθλιωτάτος. Timoc.
S Y N. Πολυοφός.
Ευπαγής.
—Βακτρον—Ευπαγής, αυτοφλοῖον.—Theoc. 25.
208.
S Y N. Ευπικτός, ευκμήτος. παγίος.
Ευπαιδευσία.
Βραδείον ἀρετῆς ἐστὶν ευπαιδευσία. Sent.
Ευπαιδία.
—Ὁ μακαριὸς τῆς ευπαιδίας. Ar. V. 1503.
Ὅταν ἐμὰ τυρανὸς ευπαιδία
Ποσιν ἐχόντ' ἰδῇ, Eur. Ion. 678.
S Y N. Καλλιπαιδία, ευτεκνία. τεκός. ευ-
τοκία.
Ευπαῖς.
Ἐκ σοῦ δ' ευπαίδης τε καὶ ευκαρποὶ τελευτῶν
Hom. XXIX. 5.
Ευπαῖς ποτ' ἔσα, κῦν δὲ γράυς, ἀπαις δ' ἄμα.
Eur. Hec. 809
S Y N. Κλυτοπαῖς. πολυπαῖς, ἀγλαοπαῖς, ευ-
τεκνός.
Ευπαλαμός, Ευταλαμός.
Καὶ τεκτόνες ευπαλαμῶν ὕμνων. Ar. Eq. 528.
Ευπαλαμῶν μερίμναν. Aesc. Ag. 1539.
S Y N. Ευτεχνός, κατατεχνός, ὑπερτεχνός,
ευποίητος. ἐπιδείσιος. ευχέας, ευχείρος. σθενάρης.
Ευπαλῆς

Ε Υ

Ευπαλῆς.

—Επεὶ μετοπισθεν αἰθλῆς

Ευπαλῆας τελεσθαι Ἀγνοριδῆς φάτο Φινεύς.
Ap. 2. 620.

Ευπαλῶς

Ευπαλῆας κυρὸς ὑπὸ δυνεσι κεκρανται. Ib. 4.
193.

Ευπαγωγός.

Ἀλλ' ευπαγωγὸς εἶ. Ar. Eq. 1112.

S Y N. Ευαπάτητος, ευεξαπάτητος, ἀπλοῖκος,
ευπειθής. ευπαγωγός.

Ευπαρῆος.

Ευπαρῆα κρᾶτα συλλῆσας Μελισσας. Pind. P. 12.

Ευπαρθέτος.

Ἀρτίμι, —ευπαρθέτις — Ep. I. 6.

Ποτνί, ευπαρθέτις Διρκά. Eur. B. 520.

Ευπατῶν.

Τὸν ευπατοῖθ' ὑπ' ἐμῷ παλιν αντεποιοῖν. Ar.
Pl. 1030.

S Y N. Ευεργετῆμαι. αγαθὸν πασχεν.

Ευπατρεῖα, Ευπατρίς, Ευπατριδῆς, Ευπατρεῖος.

Τὴν ὁδὸν ἢν Ἐλένη περ ἐνηγάγεν ευπατρεῖαν.
Il. ζ. 292.

Τίς αὖ ευπατρίς ὦδε βλαστοῖ; Soph. El. 1087.

Ὡς ἐξ ευπατριδῶν εἰς ευπατριδᾶς παλιν εὐθῆ.
Theoc. 18. 53.

Αἰ κατ' ἐρανὸν

Ναιετ' ευπατρεῖαν αὐλάν. Eur. Hipp. 67.

S Y N. Οδριμοπατρη — ευπατῶρ, ευγενής.

Ευπέος, Ευπειθῆς, Ευπιθῆς.

—Περὶ γὰρ σε νῦν

Ευπέα λέγει — Soph. Aj. 151.

—Τῶν γὰρ ἠθαδῶν

Φίλων καὶ μολύντες ευπέθεστοι. Eur. Andr.
819.

Παντὸς γὰρ ἔπεισας νῦν — Οὐ γὰρ ευπιθῆς.
Aesc. Fr. 333.

S Y N. Ευπιστός. — πειστικός, πειθιμῶν. — τα-
χυπειθής, καταπειθής, πειθᾶνος, εἰρηκός, ευ-
κός, ευκαμπῆς, ευκλῆτος, ευτρέπλος, ευνός,
ευεκτός, ευαγωγός, ευπαραγωγός, ευχέρης, ευ-
αρχός, κατεικῆς, ὑποχείριος. ευμυθῆτος, πειθῶ-
νός.

Ευπειπιλος.

Αὐταὶ δ' εἶχσαι μοῖραν ἔκ ευπειπιλον. Aesc.
Eum. 479.

S Y N. Ευχέρης, ευπρεπός, ευπαραπλητός.

Ευπειθέρος.

—Χαιρείς, ευπειθέρε γαμβρῆ. Theoc. 18. 49.

Ευπειπλός. Vid. Ευεανός.

Ἀνὴρες ευπειπλῶ. Δαματὴρ δαῖτα τελεῖντι.
Theoc. 7. 32.

Ε Υ

—Ἀχαιῶδων ευπειπλων. Il. ε. 424.

Ευπερικαλυπτόν

Κῆν γὰρ πεισὴ τις ἐξ ελαττόνος μετρη,

Ευπερικαλυπτόν εἶχε τὴν δυσπραξίαν. Apoll.

S Y N. Ευκρυπτός.

Ευπειταλός.

Ἵπ' ἀμπελον ευπειταλον, Apoc. 18. 16.

S Y N. Καλλιπετήλος, καλλιφυλλός, βαθυ-
φυλλός, ευβοτρυς.

Ευπειτεῖα. Vid. Ευμαρεῖα.

Τὰ μὲν πυλῶν κλειθρὰ μ' εἰσεδιζατο

Δι' ευπειτεῖας. — Eur. Ph. 271.

Ευπειτής. Vid. Ευκολός.

Οὐδ' ἐν ἀνέμῳ καμάτι πελα ἀνδράσιν ευπειτὲς ἐρ-
γον. Phocyl. 151.

Ευπειτρος.

—Σὺν δὲ, θυεῖαν Ευπειτρον. — Ep. I. 6.

Ευπειτῶς.

Τὰ μὲν τις εὖ λείπειν ευπειτῶς εἶχεν. Aesc. Ag.
561.

S Y N. Ευπειτεῖος, ευκολός, ακοητῆς, ἀπονητῆς,
ἀπονός.

Ευπηκτός. Vid. Ευδμητός.

—Εὐνὶ μαγαρῷ εὐπηκτῶ. Il. ε. 661.

Πεπλῶν — ευπηκτοῖς ὑφαῖς. Eur. I. T. 312.

S Y N. Ευδμητός. — ευνητός. συμπηκτός. εὐ-
παγής. ευπηνός.

Ευπηληξ.

—Ευπηληκός Ἀθηναῖος ἐπὶ Δυρί. — Ep. I. 6.

S Y N. Ευκαρυθός.

Ευπηνός.

Ταὺτ' ἐν ὕφηνσ' οἷσθ' ἐν ευπηνοῖς ὑφαῖς; Eur.
I. T. 814.

S Y N. Ευμητός, ευνητός, ευπηκτός.

Ευπιστός.

Ευπιστὸς δὲ τέμνῳ

Δαίμονας εἶχε σεῖσσαι. Ar. Th. 111.

Ευπηχός.

—Μινᾶται δ' ευπηχὸν Ἀθηνῶν. Rhian. 14.

S Y N. Καλλιπηχός.

Ευπιών.

—Πλωσάτα συν ἐκ ευπιονι φορτῶ. Ep. I. 3.

Εὐπλωός.

—Κῆρ δ' ἀρὰ σῆρην

Θῆκεν ευπλεον. — Od. p. 467.

S Y N. Ευμπλωός, ευπλητός, εκπλωός, περιπλωός,
καταπλωός, παμπληθής, ευπληρωτός.

Ευπλεκῆς, Ευπλεκτός.

Τῆς ἐκατὸν θυσαοὶ παχυχευσοὶ περιβόοντο.

Παντὲς εὐπλεμέσθαι. Il. ε. 449.

Σεραὶ τ' ευπλεκτῆς. — Il. ε. 115.

S Y N. Ευνητός, ευπλετός.

Εὐπλησῶς.

Ε Τ

Ευπλοία.

Εἰ δὲ κεν εὐπλοῖην δῶη κλυτὸς ἐνθόσῳ γαίος. II. 1. 362.

SYN Πλῆξ ἥριος, καλός. χαλκή. εὐδοίχ.

EPITH. Ακυμαντός.

Ευπλοκαμῖς, Ευπλοκαμός.

—Αἱ παρὸς ἦσαν εὐπλοκαμῖδες Ἀχαιοί. Od. 6. 119.

Τρῶαί εὐπλοκαμοὶ δαίνην δαδὸν ἱλασκονταί. II. 2. 380.

SYN. Καλλιπλοκαμός, βαθυπλοκαμός, τρασιπλοκαμός, ἰοπλοκαμός, ευκομός, νυκομός, πολυκομός, ευθριξ, ευτριχος, ευδοσφυχος, ευχαιτης, αμφικομός, κομητης.

Ευπλοος.

—Καὶ εὐπλοον ἔρμον ἰκοίτο. Theoc. 7. 62.

Ευπλυνῆς.

Τῶν οἱ ἐκάστος φάρος εὐπλυνῆς, ἡδὲ χιτῶνα. Od. 9. 392.

Ευπνοος. Vid. Ευδομός.

Ἡ ὅπῃτ' ἐκ λαμπάνος εὐπνοα λειρία κίρτοι. Mosch. 2. 32.

Ευποιος.

—Κακὸν δὲ χρημάτων οὐτῶν ἀλῆς. Φινδὲ ἰοιοῖς μὴδ' ἐν' εὐποιῶν βροτῶν. Eur. Fr. SYN. Ευεργετω, ευδραω, χαριζομαι, αγαθοπαῶ.

Ευποιήτος.

Εἰματα τ' εὐποιήτα τὰ οἱ Φαιῆες ἐδῶκαν. Od. 9. 369.

SYN. Ευτυκτός, ευπαγής, ευπικτός, ευτμητός, ευξέτος, ευξός, ευπλεκτός, ευδίνητος, ευκλλητός, ευρεπτός, ευτορνος, ευτρητός, ευγλυπτός.

Ευποικαλῆς.

—Σκιερῆς ευποικικὸν ανθος οπαρής. Ep. I. 6.

Ευποκος.

Μηλῶν φλεορτῶν ευποκοὶς νομειμασιν. Aesch. Ag. 1425. (I. ευποκος. P.)

SYN. Ευρημος—ευδοτας.—ευπεχός.

Ευπολεμος. Vid. Αρης.

Νηῆς εὐπολεμίου πατέρ, —Hom. VII. 4.

SYN. Ευπτολεμος, καλιπτολεμος, μινεπτολεμος, φιλοπτολεμος. ευπαλαμος. ευτυχής.

Ευπολις.

Εὐπολὶς μὲν τὸν Μαρτιάιν πρῶτιστον παρὰ λαοσιν. Ar. N. 553.

Ευπολυκύλας. Vid. Βακχος.

Ευπομπός.

Ευπομπή τυχη. Aesch. Eur. 93.

Ταῦν δ' ευπαμπός.

Εἰ δυναίο. γινε. Soph. Oed. T. 715.

Ε. Χ. Ρ. Αγαθὸς ἐδωγός.

Ε Τ

Ευπορία, Ευπορτομαι.

Οταν ευπορῶν γὰρ αἰσχυρὰ πρῶτη πρᾶγματα. Τὶ τῶν ἀπορησάντ' ἀν' οὐ οἱ ποιοῖν; Απτήρ.

SYN. Ευμερία, ευθνεω. δυναμαι. εχσ. περισσεω, δαφιλευμαι, επιμπλαμαι, γεμω. επιτυχῶν, καταλαμδανω. πλῆττω, ευκαρτομαι. εξευπορια, προτευπορια.

Ευπορίζω.

—Ἡν ευπορίσ' Ευρεπιδης. Ar. Eccl. 820.

SYN. Εκπορίζω, εξευρισκω, πορίζω, επιτοκω.

Ευπορος.

—Καὶ γλῶσσαν ευπορον δοτε. Ib. Eq. 634.

Χρηματα πορίζην ευπορῶτατον γυνή. Ib. Eccl. 236.

SYN. Οξής, ευχερής, επιδεχίος — πορευσιμος, ευδοτός — αδινος, λαβρός, δαφιλής, αφ. θονος, ζαπλωτος. περισσος, χυδαίος, περιπλοος, αμεταφής, πλῆτος.

Ευπορως.

Ουκην Ατρείδαι τίτ' ετλησαν ευπορως. Soph. Ph. 893.

SYN. Ραδίας, ευπιτῶς, ευχερῶς. — λιπαρως, αθονως, λαβρῶς, δαφιλῶς, φιλοτιμῶς, αδιν.

Ευποτμος. Vid. Ευδαιμον.

—Πατὴρ φίλος — ευποτμος.

Αἰῶνα φίλος ετιμα. Aesch. Ag. 253.

Ευποτός.

—Ευποτόν τε Κερχυνας ρεος. Ib. Pr. 677.

SYN. Ηδυστοτός.

Ευπας.

—Καὶ ευποδα δῆλωνν Αρτέμιδος — Call. Fr.

SYN. Καλός, κραταιός.

Ευπραγία, Ευπραξία, Ευπραξέκ.

—Πολλὰ δ' ἴδοι σὺν διότ' ευπραγίας. Pind. Ol. 8.

Μεταδὸς φιλοισι σοῖσι σῆς ευπραξίας. Eur. On. 450.

Πελοίτο δ' ἐν τὰπὶ τούτοις ευπραξίς, Aesch. Ag. 263.

SYN. Ευδαιμονία, ευτυχία — ευποιῶ, ασηθργία, ευεργετήμα.

Ευπρατῆς.

Εἰ δὲ σὺν πομπή τις ευπρατσοι. — Pind. Ol. 11.

—Οἱ κατ' ἀγῶνας ευπρησσιςτων ἱεῖατα. Ode 3 259.

SYN. Ευδαιμονία, ευπραγία, ευποιῶ, αγαθθυγῶ, ευδίαγῶ. κατευθῶ.

Ευπρεπής, Ευπρεπός. Vid. Ευπρεπής.

Ο λυκατπὶς ορνυται λαός ευ.

πρεπής, ἐπὶ πολιν δῶκεν Aesch. Ag. 90.

—Πᾶσα δ' ἡ πικυρία Ευπρεπής — Ib Supp. 729.

—Ευπρεπής ἰδην. Ar. Th. 199.

Ευπρεπός.

Ευρητός

Παντοῦν ευρητὸν αὐτὸν ἐξαιεῖσαι. II. σ. 471.

SYN. Ευρητός.—ευρετός, ευρητός, ευ-
ρετός.

Ευπροσηγορος

—Δεχίσθαι ευπροσηγορὸν φρενί. Eur. Alc. 785:
Εν δ' ευπροσηγορίᾳ ἐκί τις χάρις. Sen.

SYN. Φιλοπροσηγορος, φιλοφρον, φιλοφροσύνη,
φιλοφρόντος, ευπροσόδος, ευπαρτήτος, ευπρο-
στος, ευπροπλάτος, ευπρολογος, ομιλητικός, ευ-
μενής.

Ευπροσοίος

Εὐκ' ἐκ' αὐτῆς ευπροσοίος εὐδαίμων. Eur. M. 279.

SYN. Ευεπιδουλος, ευφορος, ευφρόντος.—ευ-
φρονας, ευφροσύνη.

Ευπροσωπος

Δεχαιτ' αν ευπροσωπος.—Soph. Aj. 1028.

SYN. Ευπροσωγος, ευφρόντης, ευφρόντης, ευ-
μορφος, ευφρόνης, ευφρόνης, ευφρόνης.

Ευπρημής

—Ευπρημῇ φρενὶς χάρις. Aesch. Supp. 996.

Ευπρημνος

—Εὐδαίμων.

Εὐρητ' ευπρημνος πολὺς ἐπὶ Διὶ θαλασσοῦ.
II. δ. 248.

Ευπρίνος

—Ὁς δ' ευπρίνον ἀγέ φαστερον. Bion. 1. 82.

—Κῆρ' ἐκ' ευπρίνου ευφρόνης τῆς Κουφῆς. Ag.
N. 798.

SYN. Ευπρίνος, ευφρόντος, ευφρόντης, ευ-
φρονης, ευφρόνης.

Ευπριμνος

Πιτνατ' ευπριμνος λεπταλῆς τοῦδε.

Ep. 1. 1.

Ευπυργος

Εὐδαν η' υἱοὶ Τροίην ευπυργελετῆ. II. α. 71.

SYN. Καλλιπυργος, πολυπυργος.

Ευπυργος

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

Ευπυργος

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

Ευρα

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

ΕΥΡΕ

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

Ευρετός

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

Ευρετός

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

SYN. Ευρετός, ευρετός, ευρετός, ευρετός,
ευρετός, ευρετός, ευρετός, ευρετός, ευ-
ρετός.

Ευρετός

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

—Εὐδαίμων. Eur. Alc. 785.

Ευρεο τραχέως και ασήπιστα καταγής. Ερ.
 1. 3.
 S Y N. Απλιωτης.
 ΕΡΙΤΗ. Λιγύς, εριπνεύς, κανός, κραίνης.
 Ευρος.
 Μεταξὺ δ' αλλὰ δὲ ολιγὸν
 Τῶν, πυργὸς ἐν ὑρῷ. Αἰσ. 8. Τ. 769.
 S Y N. Ευρυτής, πλάτος, μεγέθος, ὑπερβολή.
 Ευραφής.
 Ἐν δέ μοι αλοῖτα χεῦσον ευραφισσὶ δόροισιν.
 Od. 6. 354.
 S Y N. Πολυρραφής, πολυρραφές, πολυρραφίος.
 Ευρηής, Ευρετής, Ευρετής, Ευρετός, Ευρετός.
 Εὐδὸς λιπὸντα ευρετός πταμοῖο. II. 2. 568.
 — Σαυτῶντος ευρετικός πᾶς ὀχθῆς. Ib. 34.
 — Ποταμὸς περ ευρετός ἀργυροδίνης. Ib. 3130.
 Ἀμφὶ τον ευρετον Ευρωταν. Eur. Hec. 649.
 — Τία Μελίτος ευρετός. — Ερ. 1. 5.
 S Y N. Ευρετός, ευρετός.
 Ευραγχα.
 — Τρωων πολων ευραγχα. II. 6. 12.
 S Y N. Πλανυαμένος, μεγάλη.
 Ευραλη.
 Σθενὸ τ' Ευραλη τε, Μεδσα τε, λογρὸς τε.
 Ηελ. 3. 276.
 Ευραλός. Nom. pr.
 Ἀν δὲ και Ευραλός βροτολογῶ ἴσος Ἀρηί. Od.
 3. 115.
 ΕΡΙΤΗ. Μαίχαρμής.
 P H R. — Ἰσοθός φῆς.
 Μηνίσιος ὕδρς Ταλαίονιδας ἀνακτος. Hom.
 Ευρανασσα. Vid. Ευρυκλειαν.
 — Ως ἀπὸν μεγάλη διδὸς ευρανασσα. Call. 6.
 122.
 Ευρυάτης.
 — Ἰπρυξ Ευρυάτης Μαιησιος. — II. 6. 184.
 Ευρὸς ευθῶμεις, μελανοχρὸς, υλοκαρπός. Hom.
 Ευρυς.
 Ευρυς τ', αἰδαντος ἀνὶ ὄρεσι θυμὸν ἔχουσαν.
 Ηελ. 3. 239.
 Ευρύς.
 Ευρύς αἰδῆς. — Ερ. k 3.
 Ευρυδαμας.
 Τῆας Ευρυδαματος ἀναρτολόιο γέροντος. II.
 2. 149.
 Ηδὲ και Ευρυδαμας Κτίμεν παῖς ἀγχι δὲ
 λιμνῆς.
 Ευρυάδος Κτίμεν Δολοπιδά ταπεινῶς.
 Ap. 1. 67.
 Ευρυδική.
 — Και αἰδοῖν παρακοίτης.
 Νεσφός Ευρυδική, φρίδα Κλυμένης θυγατρῶν.
 Od. 7. 452.

Ευρυδική.
 — Ὁρακταλαῖαν Ευρυδικήν ἐμῇ.
 Δαμαρτα τὴν Κρεοντος. — Soph. An. 1194.
 Ευρυθεμελῶν.
 Κωνο δὲ τοῖ μετεπειτα περὶ βρετας ευρυθεμελῶν
 Δαμῶν. — Call. 3. 248.
 Ευρυθῆς.
 Κυρ δ' ευρυθῆς πύσσιναιον τ' αληθῆς
 Κλεψίστην. ὅς μοι δοκῶν ἄ χερὶ δοκῶν. Eur.
 Fr.
 S Y N. Ευθῆτος, ευσυνθῆτος, ευαρμῶς, ευμε-
 λῆς, ἀρμόδιος, ὁμαλός. ρυθμικός.
 Ευρυθῆς.
 — Ὅς δὴ τον ἀγχιῶν ευρυθῆς. κῆτ' ἐκπῆ. Eur.
 Cya. 56a.
 S Y N. Ευθῆτος, ευσυνθῆτος, ευαρμῶς, ευ-
 μελῆς, κομῆς.
 Ευρυκλειαν.
 — Τὴν δ' αὖτε προσεφώνων ευρυκλειαν βῆς. Mels.
 2. 149.
 S Y N. Ευκλειαν, κερὰς, κεραικῆς.
 Ευρυκλειαν.
 — Δαΐδας φερὶ κερὶ οὐδ' ἄ.
 Ευρυκλειαν, ὅπως θυγατρὶ Πισιστυρίδα. Od. a.
 429.
 — Φίλη τροφὸς Ευρυκλειαν. Ib. 6. 361.
 — Περιφρὸν Ευρυκλειαν. Ib. 7. 357.
 Ευρυκλειαν.
 — Ὁμῶν ευρυκλειαν. — χερὶ. — Pind. N. 7.
 Ευρυκλειαν.
 — Ἦρος Ἀφροδίτης ευρυκλειαν. Αἰσ. 102.
 S Y N. Ευρυκλειαν, ευρυκλειαν, ευρυκλειαν.
 Ευρυκλειαν.
 — Ἐκ δ' εἴθε κλῆρος μεγαλήτορος Ευρυκλειαν. Od.
 2. 207.
 ΕΡΙΤΗ. Ευρυκλειαν.
 Ευρυμαχος.
 Ευρυμαχος, Πολυκόσι δαΐφροτος ἀγλαῖον ἴδον.
 Τὸν νῦν ἴσα θεῶν ὕδατος αἰσφροτος. Od. a.
 518.
 Αἰνίος δὲ καθῆς και Εὐρυμαχος θυγατρῆς.
 Αἰχὸι μνηστῶν, περὶ δ' ἔσαν ἔχοντες. Ib.
 628.
 Ευρυμεδσα.
 — Ἰπρυξ Αἰσφροτος θαλαμπελὸς Ευρυμεδσα. Od.
 7. 8.
 Ευρυμεδσα. (Vid. Ευρυκλειαν).
 Ευρυμεδσα.
 — Νεσφίας μιν ἐπὶ ἴππῳ θραύσας κομῶν.
 Ἰφθίμοι Σφῆλῆς. κα. Ευρυμεδσα ἀνακτος.
 II. 3. 114.
 P H R. — Ἦρος Πυλαμῶν Πυλαμῶν. Hom.
 Ευρυμεδσα.

Ευρυμδων.

—Ποταμοὶ παρὰ ροῇ Ευρυμδοντος
Ερβα συκκονοῖσι Διωναινὴν ἱλαονται. Dion. 85z.

Ευρυμεινής.

Τειχεὸς ευρυμεινής.—Orph. 985.

Ευρυμεταπος.

—Εὐν ἦν, ευρυμεταπον. II. κ. 292.

SYN. Πλατυμεταπος. μεγαλοπής.

Ευρυμίδης.

Εσκέ τις ἐνθάδε μαντις ἀνὴρ πῶς τε μεγάς τε,
Τηλεμος Ευρυμίδης, ἐς μαντοσύνην ἔκαστο.
Και μαντευόμενος πατεύηα Κυκλωπέσσιν. Od.
ι. 509.

Ευρυνομη.

Ευρυνομη θυγατρὸς αἰθροῦς Ωκεταίου. II. σ. 395.

Ευρυνομη.

Τοῖσι δ' Ευρυνομη θαλαμπεπλὴς ἡγεμονεύει.
Ερχόμενοισι λεχούσδ' εἰς μετὰ χερσὶν ἔχουσα.
Od. ψ. 293.

Ευρυνομος.

—Και ὁ μὲν κινεῖται ὁμίλῃ

Ευρυνομός.—Ib. ε. 22.

Ευρυπῶ.

Λέκταν δ' εὐρυπῶ, καλὸν δ' ευρυπῶν ἀγῶνα. Ib.
δ. 260.

SYN. Διευρυπῶ, απυρυπῶ, ευριζῶ, μπκυνῶ,
πλατυπῶ, μεγαθυπῶ, αυζανῶ.

Ευρυπῶτος.

—Οὐ γὰρ οἱ πλατὺς

οὐδ' ευρυπῶται φῶτες ἀσφαλότεροι. Soph. Aj.
1268.

SYN. Πολυπῶτος.

Ευρυπῶδης.

—Απὸ χθονὸς ευρυπῶδης. II. π. 635.

SYN. Μεγαλαμφοδός, πλατὺς ευρυπῶδης.

Ευρυπῶτης, Ευρυπῶ, Ευρυπῶ.

Αὐτὸς δ' εὐρύσειον ἐπὶ θρόνον ευρυπῶ Ζεὺς
ἔξειτο. τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μεγάς πελεμίζετ'
Ολύμπος. II. δ. 442.

Εὐρετ' δ' ευρυπῶ Κρεμίδην—

SYN. Μεγαλοφῶτος, εὐρυφῶτος.—μεγαλοφ-
θαλμός, πανδερλής.

Ευρυπῶδος.

—Ταῖς ευρυπῶδοιο βαγός. Ep. I. 4.

Ευρυπῶρος.

—Ὡς μεγά κῆμα θαλάσσης ευρυπῶροιο. II. α.
381.

SYN. Εφοχῶρος, ευρυπῶρος, ευρυπῶν.

Ευρυπῶν.

—Εὐρυπῶν.—Ατ. V. 1065.

Ευρυπῶν.

—Τὸ μὴ ευρυπῶν ὄντα. Ib. N. 1089.

Ευρυπύλη.

Ζανθὸν δ' Ευρυπύλη μελὸν
Ὁ παρφορητὸς Ἀρτίμων. Anac. 62. 1.

Ευρυπύλης.

—Αν ευρυπύλης Αἰδὸς δῶ. II. ι. 74.

SYN. Ευρυπύλος.

Ευρυπύλος.

Και Κων Ευρυπύλοιο πολιν.—Ib. ε. 677.

ΕΡΙΤΗ. Αγαπῶν, αταρδής, δαΐφρων,
κρατεροφρων, διοτρεφής, εὐκλυδής, θρασυχαρ-
μης, μεγαθυμὸς, θεοειδής, λαοσπῶς, πεπνυ-
μένος.

PHR. Διογενὴς Ευαμονίδης—Ευαίμωνος
ἀγλαὸς υἱός. Hom

—Μαχῆς ἀκορητὸν εὐτα. Call.

Ευρυπῶρος. Vid. Ευρῶς.

—Ἄξιος ευρυπῶρος. II. φ. 141.

Ευρύς.

—Ἐπ' ευρία νῶτα θαλάσσης. II. ε. 159.

SYN. Πλατὺς, μέγας, ευρυπῶν, ευρυχῶρος.

Ευρυτέρως.

—πῶς αν ευρυτέρως ἔχη. Ag. L. 420.

Ευρυσταχὴς.

Ἄλλ' αὐτὸ μὴ συ, παῖ, λαβὼν επανυμῶν

Ευρυσταχὴς, ἰσχυρὸς διὰ πολυεργαφῶν ὀρέων

Πορπακὸς ἐπὶ τὰς οἰον ἀρρηκτὸν σάκος. Soph. Aj.
576.

Ευρυσθενής.

Ὡς ποταμὸς Εὐροστυγῆς ευρυσθενής.—II. η. 455.

SYN. Μεγαλοσθενής, μεγαλοδύναμος, ευρυ-
κρῆων.

Ευρυσθενός.

Ἦδη αὐτὸν γέγον' εὐσθλὸς ἐς Ἀργείοισιν ἀναξὸς

Ευρυσθενός, Σθαιλῶιο παῖς Περσῆϊάδου. II. τ.
123.

ΕΡΙΤΗ. Αλιτῆμινος.

Ευρυσσορός.

Ευρυσσορὸν περὶ σῆμα.—Ep. I. 3.

Ευρυστερὸς.

—Και ευρυστερὸν Ἀθανῶν. Theoc. 18. 36.

SYN. Ευρυσθενής.

Ευρυτεός.

Τῷ Ευρυτεῶν—ερχεται πολιν. Soph. Tr. 264.

Τῷ Ευρυτεῶν—παρθενον. Ib. 1235.

Ευρυτιδής. Vid. Ἰφίτος.

Ευρυτιμός. Vid. Εντιμός.

—Ευρυτιμὸς ποτὶ δῶμα Διός. Pind. Ol. 12

Ευρυτιμῶ.

—Και κενταυρὸν ἀγακλυτὸν Ευρυτιμῶ. Od.

φ. 295.

Ευρυτός.

—Ευρυτὸν παρὰ κήνην.—Eur. I. A. 420.

Ευρυτός.

Ευρυτος.
Οὐδ' Ἡρακλῆϊ, κτ' Ευρυτῶ Οἰχαλῆϊ.
Οἱ ρα καὶ ἀθανάτοισιν ἐριζίσκον περὶ τοῦτον.
Τῷ ρα καὶ αἰψ' ἐθανεν μέγας Ευρυτος, κ. λ.
Od. β. 224.
Ευρυτος, ἐκ πατέρων μεγάλας ἀφροὺς ἀφύρας.
Theos.
Ευρυφασσα Vid. Φασθων.
Ἰῆμε γὰρ Ευρυφασσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίαν
Αὐτοκασίγνητην. ἥ οἱ τέκε καλλιμα τέκνα
Ἡδ' τε ροδὸπῃχυν, εὐπλοκαμὸν τε Σελήνην,
Ἡελὶν τ' ἀκαμάτῃα—Hom. XXX. 4.
Ευρυφαρέτης.
—Ευρυφαρέτρας—Απολλων. Pind. P. 9.
Ευρυφυῆς.
—Ἡδ' ευρυφυὲς ἦν λευκόν. Od. β. 604.
Ε X Ρ. Ἐπιπάλυ φεμμενον.
Ευρυχαιτης.
Ευρυχαιταν—Διονυσον—Pind. Isth. 7.
Ευρυχορος, Ευρυχωρος.
—Δι' Ἑλλάδος ευρυχοροιο. II. ι. 474.
Ευρυχωρον—Σπάρτας—Pind. N. 11.
S Y N. Πλατὺς, μέγας.—καλλιχωρος.
Ευρωγῆς.
Παυδάδα τῆς σαφυλῆς ευρωγία—Er. I. 6.
Ευρωδης.
Ἀνα ταν ευρωδῆ Τροίαν. Soph. Aj. 1210.
S Y N. Σκοτεινός, αἰρωδης, σισατάς. fch.
ευρωδῆς. Johnf.
Ευρωεις.
—Εὐθα βροτῶϊς τον αἰμυιντον
Ταφον ευρωιντα καθίξει. Ib. 1186.
Οἷα—σμερδαλὴ, ευρωιντα—It. v. 65.
S Y N. Ευρωδης, σάπρος, σαθρός, μαλασσω-
δης.—σκοτεινός ευρὺς.
Ευρωπη, Poet. Ευρωπεια.
Οὐκ ἔτι νῦν τοισιν ἰδασασι φορτον ερωτος
Ταῦρος, ὅτ' Ευρωπὴν διὰ κυματος ἦγ' ἐπὶ Κρήνην.
Hom. B. 78.
—Αρυμφο δ' Ευρωπῆν
Μήτηρ τελεφασσα περικλυτον ἄπασε δῶρον
Φοινίκης θυγατρὶ—Mösch. 2. 7. 41.
Ε P I T H. Περικαλλῆς, αρυμνῶν, λιποπατρὶς,
κεροισσα. Ταυρεα, Τυρια.
Παρθενος Ευρωπῆ βοειν ἐπεσῆσατο νῦν
Χεῖροι κίρας κρατευσσά καὶ ὕχατευσσά χαλινῷ.—
Καὶ σκαφος ἦν ερωτος ὁ τηλίκος. ὦ μέγα θαῦμα,
Παρθενος ἠνιοχέει τον αἰθερος ἠνιοχία. Νουα,
Τον ποτ' Ευρωπῆ Τετυν θυγατρὶ
Τικτε Καρὶσιν παρ' οὐχθαίς. Pind.
Ευρωπη Ευρωπεια, Ευρωπια.
Ἡ δ' οσοι Ευρωπὴν τε καὶ ἀμφιμετας κατὰ γῆρας
Χρησμενοι,—Hom. A. 251.

—Ραα τερμα κίχνησαι Ευρωπῆς. Διὸς 280.
Ασιδάας τε γῆς, Ευρωπῆς τε. Ευ. I. 1586.
Ευρῶς.
Καὶ ευριγῆς Ευρῶτι παλυνεται, —Theos. 4.
28.
S Y N. Αζῆ, σαπρῶτης, σῆ-ῆς, σπατάων, μύξα,
μαρανσῆς, μαλασμός. νουα, ὕγρῶτης σισπηῆ α.
πρασινάδης ἠμύχλη.
Ευρωτης, Nom. Fl.
—Παρ' Ευρωταν ραδρῶς. Theos. 18. 23.
Ε P I T H. Δονακτοροος, δονακωχλῆς, καλλῆ
δοναξ, καλλιφοος, ευρῶς, γουαῆς, δινουκ,
Μεστηριος.
Ευρωτια.
Εμὲ γὰρ ἦν ἀγροίως ἰδῆσθαι βίαν.
Ευρωτιά, ἀκορητος, ἀκῆ κοιμένος,
Βηων ρακίτῃας, καὶ ἀρεσάσας, καὶ εμεφύλης.
Αγ. N. 44.
S Y N. Ἰδρῶν. σπηομαι, σπηριζῶ.
Εὐς, Ηῦς.
—Εὐς παῖς Αγγχασα.—H. 6. 819.
Τληπολεμος—πὺς τε μίγας τε. Ib. 653.
S Y N. Πλατὺς, μέγας, ισχυρὸς, γουαῖας
αγῶδης, καλὸς, ευτυχῆς.
Ευσεία, Ευσεία.
—Οὐ γὰρ ευσεία σιθινισσαι βρατῆς. Soph.
Ph. 1489.
Την ευσείαν σείσασα. Ib. An. 955.
S Y N. Θεοσεια. φιλοδεία, θυδῶα, θεορο-
συν, ευλαδῶα, ευσεία, ὁσιπῆς, θρασυα,
θεολατρῶα.—γνῶσις τῷ θεῷ
Ε P I T H. Ερατεινῆ, εριτμερ.
Ευσείας.
Ευσείας δ' ἀνδρῶν γουαῆς ἀφροῖς, ἐπὶ δαμῆας
Οὐκίτι γουαῖας, ἐπὶ μὲν ευσείας. Theos.
1137.
S Y N. Θεοσειῆς, ὁσιπῆς, κρατορῶν, ευσείας.
εὐλαδῆς, θρασυπῆς, φιλοδρητος.
P H R.—Οἱσι μεμνηται ἀκρῶτος αὐτῶν ἀσπρῶς.
Οἱς νῦν ἰμειρεται—δὴ κατὰ δαμῆαν ὁδῶν.
Ἡδῶα σπηομαι κατὰ γῆας—Apollin.
Ἰχυσιν ἀπλανισσιν ἰών.—
Αὐγῆς κοσμοιο περιφροτες.—Nax.
Ευσείας.
Ἀλλ' οὐρα τις ζῶν καὶ ὁρᾷ φας πελῖος,
Ευσείας περὶ θεῶν. ἀπείδῃα προσημεται. Ib.
1140.
S Y N. Θεοσειῆς, εὐαγῆς, θυομῆς.
Ευσείας, Ευσείας Vid. Εὐθείας.
Βελο δ' ευσείας ὀλιγῶς συνχρημασῶν αἰών,
Ἡ πλῆτος ἀδικαὶ χρηματα πασσαμῶς. Ib.
145.

Ε Τ

- Τοῖς ἐν γυνὴ γὰρ τὰ ὄντα μαλίσθ' ὄραν
Μόνοι τ' ἀκύνει εὐσιώες ἔχουσιν κακὰ. Soph. Oed.
T. 1444.
- Εὐσταλμος.**
—Εὐσταλμῶ ἐντὶ νηϊ. Od. ξ. 315.
- SYN.** Εὐκατέδρος. αὐτοχόος. εὐκατός. εὐταγί-
δωτος.
- Εὐσταπλος.**
Εἰ μοι ξυνηθεὶς μοῖρα τῶν
Εὐσταπλῶν ἀγνοῖαι λόγων
Εργῶν τε πάντων.—Soph. Oed. T. 883.
- SYN.** Στάσσιμος. σπυγός. σπυγός. Σπυγός.
ἀποσπυγός.
- Εὐστατος.**
Εὐστατόν τε φασμα ναυδάταις. Eur. I. A. 252.
- SYN.** Εὐστατός. διασπυγός.—εὐταγής. δεξιός.
φαιδρός. εὐδηλός. φανερός.
- Εὐσθενία.**
SYN. Δυναμίας. ισχύος.
- Εὐσθενεύω.**
Ὡς μὴ τιν' οἶκον εὐσθενῶν ἀνὺρ εἶδεν. Aesc.
Eum. 898 (ἡ εὐθενῶν. P.)
- SYN.** Ισχυρῶ. εὐδυνῶ.
- Εὐσθενής.** Nom. pr.
Εὐσθενῆος τὸ μῦθμα.—Theoc. Ep. 2. 1.
- Εὐστυπτος.** Vid. οὐκλήμων.
Θαυρὸς εὐστυπτος ἐξ οὐκλήμων. Suid.
- Εὐσκαρῆμος.**
Τὸν δ' ἴς Αἰχμῶν νῆας εὐσκαρῆμος φέρων ἵπποι.
Il. v. 31.
- SYN.** Εὐσκαρῆμος. εὐκλήμων. ὠπτός. ταχύς.
- Εὐσκαυῶ.**
Οὐτὰ μὲν εὐσκαυῶμεν.—Soph. Aj. 134.
- SYN.** Παρασκευάζομαι. εὐελλομαι.
- Εὐσκαυός.** Εὐσκαυός.
—Κοῖται δ' ἔχει
Νερβαν εὐσκαυῶν ἀνὺρ. Soph. Oed. C. 1784.
- Αἰγυρεὺς πηλεῖας** τὴν εὐσκαυῶν αἰγυρεὺς φέρων.
Theoc. 7. 8.
- SYN.** Βαθυσκίος. δασυσκίος, ἐπισκίος, κατα-
σκίος, συσκίος, σκηρῆς.
- Εὐσκοπός.**
—Εὐσκοπὸν Ἀργεῖον φέρων. Il. α. 24.
- Τοξοίς.**—εὐσκοπῶν. Aesc. Ch. 692.
- SYN.** Πρόσκοπος, ἐποπτήρ.—εὐαφός, εὐθεω-
ρίτος.—συνετός.—εὐτοχός.
- Εὐσκαλός.**
Ἡν' αἰδρυτὸς ἀδρατῖσιν εὐσκαλῶσι.—Ar. L. 809.
- Εὐσκαός.**
—Δὺ' ἀδελφῶν. εὐσκαός. Theoc. 24. 8.
- SYN.** Σκός. ἀδελφός. εὐσθενής.
- Εὐσπαρῆς, Εὐσπαρῆς.**
—Τὸν εὐσπαρῆ δ' ἀδρακόντα. Ep. Suid.

Ε Τ

- Θαυχίτην, ἀσκητὸς εὐσπαρῆσι πορυμναίς.**
Ep. 1. 6.
- Εὐσπλαγχνία.**
—Τὴν εὐσπλαγχνίαν. Eur. Rh. 192.
- SYN.** Εὐτολμία.—εὐθυμία.—εὐτολμία.—εὐτολμία.
- Εὐσπαρῆς.**
Ὅσατ' εὐσπαρῆς ἀγρῶν γῆρας νειμῶσι.—Ar. Av.
231.
- SYN.** Εὐφορῶς. εὐταχῶς.
- Εὐσπαρῆς.**
Τὴν Εὐσπαρῆ Αἰκαμένη.—Il. ζ. 8.
- Εὐσπαρῆς.**
—Περὶ τοῦτον εὐσπαρῆς μεγαροῖ. Il. σ. 374.
- SYN.** Εὐταχῶς. εὐποιῶς. εὐδαίμων. ἀπλῶς.
εὐδαίμων. βίσιμος. εὐδαίμων. παραμονός, ἐπιμο-
νός. μονοτροπός, ἐμμετρός, ἐμμετρός.
- Εὐσπαρῆς.**
—Γραφίται δὲ
Πλῆθος εὐσπαρῆς. Soph. Ph. 793.
- Αἰκαμένη** καὶ λεκτὸν ἀρῶμεν σόλον. Aesc.
P. 97.
- EX P.** Καλῶς εὐσπαρῆς. καλῶς εὐσπαρῆς.
—SYN. Κῦρος. ἀτρεμῆς. ἐπιδέξιος.—εὐτολός.
- Εὐσπαρῆς.**
—πὶ δ' ἐτρεπον αἰκαμένης
Τίςιν εὐσπαρῆς αἰκαμένης εὐσπαρῆς. Ar. 1. 401.
- SYN.** Εὐταχῶς.
- Εὐσπαρῆς.** Εὐσπαρῆς
Νῆας εὐσπαρῆς σὺν ἀντιθέοις ἑταροῖσιν. Od.
ξ. 447.
- Πεντηκόντα** νῆας εὐσπαρῆς.
Σημειοὶ εὐσπαρῆς. Eur. I. A. 255.
- SYN.** Παρασκευάζω, κατασκευάζω. εὐταχῶς.
- Εὐσπαρῆς.**
—Εὐσπαρῆς Κελαδῶν. Il. σ. 511.
- SYN.** Εὐσπαρῆς. εὐσπαρῆς, καλλιχερδής.—
εὐταχῶς.—εὐκοσμός.
- Εὐσπαρῆς (Βαυχῶς).**
Εὐσπαρῆς μ' ἐδάμασσαν ὁμῶς καὶ περὶ τοῦτον.
Ep. 1. 1.
- Εὐσπαρῆς, Εὐσπαρῆς.**
Εὐσπαρῆς αἰθαλῆς ἰχθυόλοισι λεπας. Ep. Suid.
- Εὐσπαρῆς** αὐτὴν εὐσπαρῆς μὲν εὐσπαρῆς εὐτολός.
Ar. 2. 30.
- SYN.** Τετρίμηνος. εὐταχῶς, εὐταχῶς.
- Εὐτολός.**
Ὅσον ἐς ἀνδρῶν καὶ εὐτολός ὁλκῆς ἀνυσταί. Ib.
1. 603.
- Εὐτὸς** ταχέως καὶ. Soph. Ph. 523.
- SYN.** Εὐταχῶς, εὐταχῶς. εὐκοσμός. εὐ-
ταχῶς.
- 5 I

Ευστομῆς.
 Εἰσω κατ' αὐτὸν εὐστομῶσ' ἀπδονεῖ. Ib. Oed. C.
 18.
SYN. Εὐευστομῶ, εὐφθαλμῶ, εἰδῶ (εὐφάνας.)
 τρογυλιζῶ.—εὐφθμῶ.
Ευστομῶς.
 Εὐστομῶς. Ib. Ph. 202.
 Εὐλαλῶ, πρηνὺς γλῶττι, εὐστομῶς, μακροφάρυγξ. Ep.
 1. 2.
SYN. Εὐφημος, εὐλαλός, εὐγλωττός.—εὐρυ-
 στομός.—εὐπρόσωπος.—εὐκαμπής.—εὐχυλός.
Ευστοχία
 Καὶ ἡ κυνηλασίη τε καὶ εὐστοχίη ἐδίδαξας.
 CaH. 3. 217.
SYN. Εὐτοχία, ευτημονία, εξουδερκεια.
 Παισι λιθόβληται παύσιμον εὐστοχίης. Ep.
Ευστοχός.
 —Τῶδ' ἀν' εὐστοχῶ πετρώ. Eur. Hel. 75.
 Λογχαῖς τ' ἀκατῆς εὐστοχάταται. Ib. Ph.
 142.
SYN. Εκατηβολέτης, ευδυβόλος, ευμηχανός,
 αρχινός, ευσυνίτος, πολυδερκής, εξουδερκής.
Ευστρα.
 Εὐ ταῖσιν ἰατρῶν κορυδαῖς ἡμετοστομῶν. Ag.
 Eq. 1233.
SYN. Φλογιστρα, μαγειροῖον, μαδιστήριον.—
 κρήνη (ορεινή).—βυθός, βυθύνος.
Ευστρέπτος, Ευστρέφης, Ευστροφος.
 Ἐλκον δ' ἰστία λευκά εὐστρέπτοισι βοῦσιν. Od. G.
 426.
 Ὅς οἱ εὐστρέφει νεὺρὴν ἐν ἀμυμονί τοῦ.
 P.H. ἐπὶ τῷ φερμοντι.—Il. a. 464.
 Αὐτὴν δὲ ξυνεδρῶσιν εὐτροφῶ οἶδε ἀσπῶ. Ib. v.
 599.
 Δωδὲκ' εὐτροφῶτατ' ἰσὶ νεοῖσιν.—Eur. I. A. 292.
SYN. Ευπλεκῆς, ευπλεκτός, σριβλός, ευστρά-
 χης, ευστροφῆς, ευκαμπῆς, αρχιτροφος, ευπερι-
 τροφος, πολυστροφος, πολυτροφος, ευπεριαγωγῆς,
 ευκινητος, ευτροφος, ευτραπελος.
Ευστροφολιγξ.
 —Εδὴν σπιν δ' ευστροφολιγγα κόμαν. Ep. I. 6.
Ευστροφος.
 Λευκῆς χροῆς ταφριππον ἔλκων εὐστροφος. Ep. I. 5.
Ευστροφός.
 Εὐ λειχός εὐστροφός.—Hom. V. 158.
Ευσυλος.
 —Εὐ συλὸν ἰαῶν.—Eur. I. T. 128.
Εὐσυνμῆλτος.
 Ἡδ' ἐκ' εὐσυνμῆλτος ἡ χρησμοδία. Aesch.
 Pr. 774.
SYN. Νοητός, ευγνώστος, ευσύνετος.
Εὐσυνμῆλτος.
 Εὐσυνμῆλτον τῶδ' ἐστὶ παντὶ δοῦσας. Ib. 168.

SYN. Εὐσυνμῆλτος, ευχερής, ευπρόσμητος,
 Ευσυνίτος.
 Εὐσυνάτων ξυνετοῖσι βοῶν. Eur. I. T. 1092.
SYN. Εὐσυνμῆλτος.—ευκαίδευτος, ευσυχής,
 σφδρῆς, ευχετής.
Εὐσφυρος.
 —Καὶ εὐσφυρῶ ἀμφιτρίτη. Hef. 9. 254.
SYN. Καλλισφυρός, ταυτοσφυρῶς, ἀεζυροπείδα,
 ευπείος.
Εὐσχημῶν.
 Ἀμειλῶντα τῶ (πὺν) κ' ἐνδ' εὐσχημῶν. ScaH.
SYN. Εκπρίτω, εὐ (ζωὴ) στυμντομαι.
Εὐσχημῶν, Εὐσχημῶς.
 Πᾶς ἐν κατὰ κλίτῳ.—Εὐσχημῶντος. Ag. V. 1205.
 Πολλὰ προνοίαν εἶχεν εὐσχημῶς πρὸς αὐτὸν. Eur.
 Hec. 567.
SYN. Πρεπορῶς, προσηγορῶς, ευπρεπῶς,
 δικαίως, ἀρμόδιως, ἀρμεζοντως, καλῶς, σωφ-
 ρῶς, ευτακῶς, ευαλός, ἀραιός.
Εὐσχημῶν.
 —Λογῶν εὐσχημῶν. Eur. Hipp. 490.
 Ὡς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἐμ' εὐσχημῶν γένῃ. Ib. M.
 584.
SYN. Εὐσχημῶς, ευπρεπῆς, διαπρεπῆς, κα-
 λός, κοσμίος, σμινός, ἐντίμος, σπισμῶς, ευκί-
 κῆς, ευτακῶς.
Εὐσχιδής.
 Καὶ λίθος εὐσχιδῶν θηγαλῶς καλαμῶν. Ep.
 I. 6.
Εὐσωματῶν.
 —Τι γὰρ δὲ δῶδον οὐτ' εὐσωματῶν; Eur. And.
 765.
 —Εὐσωματῶ γὰρ καὶ σφριγῶ. Ag. N. 797.
SYN. Ευεκτώ, ευρωτώ, ευγαινώ, εὐ (εχῶ).
Εὐσωτρός.
 —Εὐσωτρός ἐσ' ἀπῆρας. Hef. 1. 273.
SYN. Ευδρόμος, ευκυλίσος.
Εὐτακτός.
 Εὐτακτὸν εἶναι τ' ἀλλοτρίᾳ διαπύρῳτα δᾶ. Sent.
SYN. Ευτιμῆς, ευπρίπῆς, εὐσχημῶν, συμ-
 μετρός, ευσάθης, κοσμίος, ευκράτης, ευλογισῶς.
Εὐτακτός.
 —Βαδίζειν—εὐ δόξῃς ευτακτῶς. Ag. N. 961.
SYN. Εὐσχημῶν, ευβίτης, καθεσπασιῶς,
 ευμυθοῦς, σφριγῶν, εἰς τακτικῶς, ἐν ταξί-
 κατᾶ ταξίν.
Εὐτε, Ἡτε.
 Εὐτ' ἀν' ἀγισθὸς μολῇ. Soph. Fl. 629.
 Ἡτε βυς ἀγληφῆ μεχ' ἔχεχον.—Il. G. 480.
SYN. Οὔποτε, ἡμος, ἐκπῶ, ἐπειδὴ ὅσπερ,
 καθάπερ.
Εὐτεχῶς, Ευταχίως, Ευταχῶς.
 —Πολὺν ευτεχῶς πειράσας. Il. π. 57.

—Τραπῶ

—Τροίην εὐταχίων ἐξαλαπαξαι. Π. α. 129.
 Ος πάσης φρυγίης εὐταχίτητος ἀνάσσει. Hom.
 V. 112.
 S Y N. Εὐταχίσιος, ευερέτης.
 Εὐτεκνία. Vid. Εὐπαιδία.
 —Δοτὴ Πατὸ κυροτέρους ὕμνων
 Εὐτεκνίαν.—Theoc. 18. 51.
 Εὐτεκνός.
 Ἡ γὰρ τεκνύει τοῦδε πατρὸς εὐτεκνός. Eur.
 Her. F. 1405.
 S Y N. Εὐταίς ευφόρος, ευτακός, πολυγόνος.
 Εὐτελεια, Εὐτελία.
 Κῆρ' εὐτελεια.—Ar. R. 408.
 Χαίρει Διὶ δέσποιν' ἀνδρῶν αγαθῶν αγαπῆμα,
 Εὐτελία, κλεινὴς ἐκγονε σφροσύνης. Ep. 11.
 S Y N. Σμικροπρεπεια, ἀφελεια, ἐκαιοτής,
 φανλοτής, ταπεινότης, ολιγαρκια, φειδῶ, λεπ-
 τότης, λεπτομερεια, ἰσχυότης, φιλοτής.
 Εὐτελής.
 Ἐγὼ δ' ἀνέστης, εὐτελὴς ὑπερβολῇ. Mehandi
 S Y N. φειδῶλης, γλισχρός, ολιγαδάπανος,
 ἀκαίσις, μηδαμινός, ἀφελής, φαῦλος, ἀγυλαίος.
 Εὐτελιζέω.
 Βίλος ευτελιζέω. Anac. 45. 10.
 S Y N. Εξευτελιζέω, ἐκφαιλιζέω, ἀτίζέω.
 Εὐτερπη. Vid. Μῦσαι.
 Εὐτερπη τραγικῶι χορῶ πολυσηχε φωνῇ.
 Εὐτερπη δονακῶσι πολυτερητοῖσι λιγαίνει,
 Πνεῦμα σοφῆς οχλητῶν ἐπισπῆρσεν μαλίσσης.
 Ep. 1. 1.
 Εὐτερπής.
 —Γυμνῶν ευτερπὲς ἀνθος. Pind. Ol. 6.
 —Εὐτερπία νοσμον αἰδῶς. Orph. 250.
 Εὐτεχνήτος.
 —Τον εὐτεχνήταν ἐρωτά. Ep. 1. 6.
 Εὐτεχνία.
 Ος λιβονες ματῆν ηγαγεν εὐτεχνίη. Ep. 1. 4.
 Εὐτμητός. Vid. Εὐποήτος.
 Ἰππες μὲν κατεδῆσαν εὐτμητοῖσι ἱμάσι. H. κ.
 567.
 S Y N. Εὐτομός.
 Εὐτοκία.
 Συμπάσχεις ὀδῶσι, καὶ εὐτοκίησι γειγῆας.
 Orph. H.
 S Y N. Πολυτοκία, πολυγονία, ευκαρπία, ευ-
 παιδία.
 Εὐτολμία.
 Οὐτὸν θρασὸς τόδ' ἔστιν, καὶ εὐτολμία,
 Φίλος καλῶς θρασυτ' ὑπάρτιον βλέπων. Eur.
 M. 469.
 S Y N. Εὐσπλαγχνία, θυμωσις, θρασυτής,
 παρασάσις, παρὰσημα, ευψυχία.

Εὐτολμός.
 Εὐτολμός ἐστὶ κρῖνα, τοῦ κρηίδος δὲ μή. Sent.
 S Y N. Ευψυχός, ενθυμός, προθυμός, θρασυ-
 σπλαγχνός, ευσπλαγχνός, ζαμινός.
 Εὐτολμός.
 —Πρὸς βωμὸν εὐτολμῶς παταῖς. Aesc. Ag.
 1308.
 S Y N. Ευψυχός, ευθυμός, προθυμός, θυμο-
 εἰδής.
 Εὐτονος.
 —Μέλος εὐτονον.—Ar. A. 674.
 S Y N. Ευμειλής, ευρώσις, ευθενής, ευλόφος,
 ευμνήσις, γενναῖος.
 Εὐτονας.
 —Ὅς εὐτονας.—Ib. Pl. 1096.
 S Y N. Ευταλός, εὐτερεφάδην, ευρώσις, ἰσ-
 χυρός.
 Εὐτονήτος. Vid. Εὐκείνητος.
 Ἰτυός τ' ἐν εὐτονήσι περιδρομῆς.—Eur. Tiro.
 1197.
 Εὐτραπέζος.
 Ὁρᾷς τὸν εὐτραπέζον, ὡς ἡδὺς βίος. Eur. Fr.
 Εὐτραπέλος.
 Οὐτε λόγον εὐτραπέλον, Ar. V. 467.
 S Y N. Αἰετός, αἰκυλῖος, χαρμῆς, καλλιπῆς,
 μιμολόγος.—κῦφος, μῦθος ἀπαιδευτός, γυλο-
 εἰδής.
 Εὐτραφής.
 Ἰδοὺς δ' ὑμᾶς εὐτραφῆς ἄκως τέλος.—Eur. M.
 920.
 Οὐλοισιν ἐξημελῆας εὐτραφῆ γαλα. Aesc. Ch.
 898.
 Ἀρσενες οἷς ἦσαν εὐτρεφῆς, δασυμαλλοι. Od.
 1. 425.
 S Y N. Εὐθρεπτός, ευπαιδευτός ἀπαλοτραφής,
 ζατρεφής, σιτευτός, πίων.—θρεπ, ηριός. Ζειδω-
 ρός.—πιαλτός.
 Εὐτρεπίζω, Εὐτρεπιζομαι.
 Ἀλλ' εὐτρεπίζει φασγᾶνα.—Eur. Or. 951.
 S Y N. Εξευτρεπίζω, κατευ-ρεπίζω, παρευ-
 τρεπίζω, ετοίμαζω, ἐκάρτω, ἐξυμαρτζω, κα-
 τασκ-υαζω, εντυνω, ἐπικοσμεω, εὐτρεπῆς ποιῶ.
 Εὐτρεπής.
 —Παρεσι λαίμαρ' εὐτρεπῆς ὄδῃ. Ib. Hec. 563.
 Καλλιχορον ἀμφὶ σεμνὸν εὐτρεπῆς ὄδῃ. Ib.
 Supp. 392.
 S Y N. Ετοίμος, επήρης, επαρτής, προχέρος,
 δικαίος.
 Εὐτρεφω.
 Οἱ μ' ἐν σεῖσι δομοῖσι εὐτρεφον, ἡδ' ἀτital-
 λον. Il. ξ. 202.
 S Y N. Αναγω, ανατρεφω.

Εὐτρεφής

Ευτρητος. Vid. Ευπαιτος.
 Εἰ δ' ἀρα ἔματα ἦεν εὐτρηταὶσι λοβοῖσι. Ib.
 182.
 Ευτριανης. Vid. Ποσειδών.
 Ἀπὺν βαρυκλύπον Ευτριαναν. Pind. Ol. 1.
 Ευτριχος. Vid. Ευθριξ.
 Ἀφρον κατέαζ' ευτριχε γυνιάδος Eur. Herc. F.
 Ευτροπια.
 Κρατὸν τοι σοφῇ γιγνέται ευτροπίας. Theog.
 218.
 SYN. Επεικεια, χρηστότης.
 Ευτροχαλος.
 Τριβεμέναι κρή λευκὸν εὐτροχαλῶ ἐν αλωῇ. Π.
 υ. 496.
 SYN. Ισοπέδος.—περιφρῆς. περιτροχος.—
 πολυτροχαλος. ευτροχος. ευκυκλος. ταχινός.
 Ευτροχος.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδῆεν εὐτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
 Ολυμπίνδ' ἑδωκε. —Π. 5. 438.
 SYN. Τροχερός, ευφορος, ελαφρός. ευεφορος.
 ευτροχαλος.
 Ευτυκος.
 —Πῦρ μὲν τοι ὑπὸ σποδῶ ευτυκὸν ἐσθ. Theoc.
 24. 86.
 Ευτυκτος. Vid. Ευπαιτος.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰθιμῶ κυνέη ευτυκίον ἐθηκεν. Π.
 γ. 336.
 Ευτυχεω.
 Ἄλλ' ἢ πεπαυται, καρτ' ἀν ευτυχεῖν δοκῶ.
 Soph. Aj. 263.
 Τὴν δ' ἐκ μελισσῆς τὴν τίς ευτυχεῖ λαβάν.
 Sim. 83.
 ΕΧΡ. Ενευτυχεω, ευμοιρεω, ευδαιμονεω —
 επιτυχατομαι.
 ΡΗΚ. Μειδῖαι βιοτοιο γαληνῶν ἐνὶ ποταμῷ
 Ερ.
 Αἰὲν ἐπ' ὀλέκῳι κραδίην πολυγυθία βοσκῶν.
 Apollin.
 Ευτυχημα. Ευτυχια. Vid. Ευδαιμονια. Τυχῆ.
 Πολλοῖς ὁ Δαίμων, ἢ κατ' εὐνοίαν φέρων
 Μεγάλα δίδωσιν ευτυχημάτων, ἀλλ' ἵνα
 Τὰς συμφορὰς λαβῶσιν ἐμφανέστερας. Eur. Fr.
 Οὐ τίρᾳ φημι θεῶν ἀτερ ὀλέγον.—
 Οὐδὲ τὸν αὐτὸν αἰὲ βεβαῖαι δοκον
 Ευτυχία —Eur. Herc. 611.
 Ευτυχῆς. Vid. Ευδαιμων.
 Τὸ ζῆν αλυπῶς ἀνδρὶς ἐσιν ευτυχεῖς. Sent.
 —Ἡ γὰρ ευτυχεῖς
 Σὺν τῷ θεῷ φανέμεθ' ἢ πεπρωκίται. —Soph. Oed.
 T. 145.
 Ω παῖ, γέροιο πατρός ευτυχετέρος. Ib. Aj.
 550.

Ευτυχῆς.
 —Ευτυχῆς μὲν, ἀλλ' ὅμως
 Τὰ τῶν τιμοτῶν ὁμμάθ' ἡδίστον βλέπων. Ib.
 Oed. T. 1017.
 SYN. Ευδαιμονως, μακαριως, αταλαιπαρως,
 δεισιως.
 Ευτυχίς. Nom. pr.
 —Γοργοὶ δὲ τὰν χερα μοι, λαβε καὶ τὸ
 Εὐνοα Ευτυχίδος —Theoc. 15. 67.
 Ευυαλος.
 —Ευυαλοὶς φιλαις. Ep. l. 2.
 Ευυδρος.
 —Μέλλεν δὲ μαλ' ευυδρος καλεσθαι. Call. 1.
 20.
 SYN. Ευυδρος, καθυδρος, πολυυδρος, ὕδρη-
 λός.
 Ευυμνος.
 —Πᾶς γὰρ σ' ὑμνήσῃ πάντως ευυμνον ἔοντα. Hom.
 A. 19.
 SYN. Πολυυμνος, ὑπερυμνητος, ἀμφισπυτος.
 Ευυφῆς.
 —Τόνδε γ' ευυφῆ πεπλον Soph. Tr. 611.
 SYN. Ευφαιτος, ευνητος. ισχυρηγός.
 Ευφαιτερης.
 Τὸν ευφαιτεραν Ἀπολλωνα—Ib. 212.
 Ευφειγῆς. Vid. Περσεφονη.
 —Ευφειγῆς ἀσῖρες ἀεχτα. Ap. 3. 1194.
 SYN. Πολυφειγῆς, ζαφειγῆς, καλλυφειγῆς,
 παμφειγῆς, λαμπρὸς.
 Ευφημεω.
 Φέρτε δὲ χερσὶν ὕδαρ, ευφημῆσαι τε καλεσθαι. Π.
 171.
 SYN. Επαυφημεω, ευφημιζω, ευφηγορεω, ευ-
 λογεω, ευδομῶ. επαινῶ. σεβίζω. σιωπαῶ.
 Ευφημια, Ευφημοσυνη.
 Ευφημῖαν νῦν ισχυρ.—Soph. Tr. 181.
 —Τὴν δ' ευφημοσυνη κοινὰν ηἴσεν
 Ες οἴλους ἀρωγῶν. Ib. Ph. 1172.
 —Ορθὰν ἀγῶν ευφημοσυνη—Pind. P. 6.
 SYN. Ευφημισμός, ευλογια, ευλογημα, ἀνα-
 φωνισις, επιφωνημα, επιδοημα, φιλοτιμια. ευ-
 δοκιμησις νεβητιμα. σιωπη.
 Ευφημος. Nom. pr.
 Ευφημος δ' ἀρχὸς Κικονων ἦν ἀρχηγῶν.
 Τὶς Τροίανος διατρεφός Κεάδης. Π. C. 846.
 Ευφημος.
 —Τὸ τὰς ευφημι γομα φροτίδος—Soph. Oed.
 C. 130.
 SYN. Ευφαιμος, ευνοήσιμος, αἰσιος.—σιωπη-
 λός.—ευσεβής.
 Ευφημος.
 Ευφαιμος κατέθετο νεωρεπῶν ἐπὶ βωμῶν.
 Theoc. 26. 8.

SYN.

SYN. Ευσεβείας, εντίμως, τιμωτά, φιλοτιμίας, ενδοξίας, καλώς, ἡδύως.
 Ευρητής.
 —Απαξ ἀνδρῶν Ευρητής. II. ο. 532.
 Ευφοργίας. Vid. Ευχης.
 Χαιρὼ δ' ευφορῶν χερσὶ λυρῇ οχίων. Theog. 534.
 Ευφίλης, Ευφίλητος.
 —Ευφίλῃ χερα. Aesc. Ag. 34.
 —Πολιν, ἀν ποτ ευφίληται εὖ. Ib. S. T. 110.
 SYN. Τρισηλῆτος, προσφίλης, φιλικός, φιλητός, αγαπητός.
 Ευφιλοπαίς.
 Αἰμερον, ευφιλοπαίδα. Ib. 23α.
 Ευφορέος.
 —Δαρδανος ἀνδρ.
 Πανθοίδης Ευφορέος δὲ ηλικίην ἐκένεσθαι.
 Εὐχὴ δ' ἱκανοῦν τε, ποδῶσι τε καρπαλιμοῖσι. II. π. 808.
 ΕΡΙΤΗ. Βικολίδης, θνητὲρ, δυνάκευτος, ερασιπλόκαμος, ευπλοκαμος, περικαλλής.
 ΡΗΡ.—Παιδὸς ὡς ευμμελὴν. Τρῶν ἀρίστον.
 —εἶδος ἀμειψντων.—Hom.
 Ευφορῆτος.
 Πολυχῶς ἀν εἶχες.
 Ταφορ διαποντία γὰρ
 Δωμασιν ευφορητον. Aesc. Ch. 352.
 SYN. Ευφορος, φορητός, ὑποκίτος, ευαγκαλος, —εντυχίης. (Sch.)
 Ευφορος.
 Ευφορος ἴδ'ε, ταχέϊα, περιδφομος, εἶδος ἀρτην.
 Ρηοσύ.
 SYN. Κῆρ, ελαφρός, ευτροχος —ευφορητος.
 φορὴς, ζαφορος, ευκαρπος, ευπορος, ευθαλής, φως.
 Ευφραδίας.
 Ω. συ μάλ' ευφραδίας πεπνυμένα παντ' αγορῶν. Od. π. 352.
 SYN. Ευφραδίας, σαφές, χαριτωτά, παντ καλώς, κοσμίως, ευκοσμῶς, ἐκ. ρεπῶς, εὐδελῶς, ευφρονῶν, νυκτερός, σφρονῶς, πυκνῶς, εὐνῶς.
 Ευφραίνω.
 Καὶ ευφρην' ἐπτεσσι.—II. α. 102.
 Ευφρατῆν αὐοχὸν τε φίλαν καὶ νηπιον ὕδω. II. α. 688.
 SYN. Φαίδων, φαίδρων, ἰλαρῶν, ἰλαρῶν, ἡδυνῶ, ἡδοναί, ἐπιτερπῶν, θάλα, ἰαίνω, ψυχαγωγῶ.
 ΡΗΡ. Μελιγλώσταις παῖδ' ἐπαίδαῖσι θαλάγαν.
 ἑρπασθῆ γλυκὺ γάμα, καὶ εὐαση καὶ σραπιδῶν. Opp.

Ευφρατος.
 Οὐδ' αὖ κιν ἐκ εἰδῶν περ εχέοις ευφρατον οὐκ ἔστιν.
 Dion. 171.
 Ευφρατῆς, Ευφρητῆς.
 Αὐτὰρ ευφρατῶ παρ' οχθαῖς Ευφρητῶ. Opp. κυν. δ.
 —Συρπηγῶν κελαιδῶν.
 Τῶσιν Ευφρητῶ διαινόμενον ζῆθοισι. Opp. L.
 Ἀσσυριε ποταμοῖα μέγας ροῶς.—Call.
 Ευφρονεία.
 —Ὅς σὺν ευφρονῶν ἀγορῶν.—II. α. 732.
 SYN. Φιλοφρονεομαι. καλῶς φρονῶν, ρεῖων.
 Ευφρονη. Vid. Νύξ.
 —Μακρά γὰρ ἐπιρροῖοι ευφρόναι εἰσὶ. Hes. α. 598.
 Μελαίπῃ τ' ἀστρῶν ἐκλειοῖπεν ευφρονη. Soph. El. 19.
 —Δαῖδν ευφρονης κρεφῆς. Eur. Ph. 744.
 Ευφρονῶς.
 —Εὐλαπναζῶν ευφρονῶς. Pind. P. 10.
 SYN. Ἠδύως, ἰλαρῶν, τερπνῶς, αγαπῶς, ευθυμῶς.
 Ευφροσύνη.
 Ἡ δὲ δὲν Ευφροσύνη μὲν εχῆ κατὰ δῆμον ἀπαῖσαι.
 Od. ι. 6.
 SYN. Γανός, ευθυμοσύνη, ευθυμία, ευφρασία, ἡδύπαθεια, θαλεία, ἀφροσύνη, ἀφροτής, Βακχεία.
 ΕΡΙΤΗ. Ερατῇ, γλυκερά, γλυκεία, λιπαρά, καλλιγεφανος, ολβιομοιρος.
 Ευφροσύνη.
 Πότνι Ἀγλαία, φιλοπαιμολπῆ.
 τ' Ευφροσύνη, δῶν κρεῖντε παῖδες. Pind. Ol. 14.
 Αἰρετος ευφροσύνη.
 πονων κερκίμενων ἰατρος. Ib.
 Ἀγλαίη τε θαλεία καὶ Ευφροσύνη πολυγλῶσ.
 Qrph. Vid. Χαρίτες.
 Ευφρων, Ευφροσύνης.
 —Εἴπερ τις ἐτι νῦν δαίνωται ευφρων. II. ο. 99.
 Ἀρὴ δὲ καὶ σὺν ευφρονα.—II. γ. 246.
 Προς με—ευφροσύνην γεγωνα. Ep. ι. 7.
 SYN. Ευθυμῶς, ευφροσύνη, εχέων, ευφραν-
 μένος, ευφραντικός, ἡδύς, αἰδύσιμος ἰλαρός, καλοφρων.
 Ευφρών.
 —Μιανθῶν αἰματι μῆρο.
 Ευφρώνες.—II. δ. 147.
 —Πύλαον—Ευφρόνη, μεγαλήν.—II. φ. 243.
 SYN. Μέγας ισχυρός, καλός.—ευπεγχερη-
 τος, ἀγχιπῶς, ἐπένος, νορός, φιλεργός, δραστη-
 ριος, ευτοχος, πολυδαίδαλος, ἐπιτηδύς.
 5. K. Ευφυλκῶς.

Ε Φ

- λοφρυστή, μαγαλονία, ευφροσύνη, ευταλμία, αυδρεία.
- Ευφυχός.**
Παλλὰν ῥαυ γὰρ πᾶν γέρον ευφυχός ῥ.
Κρείσων.—Ib. Andr. 764.
S Y N. Ευτολμος, θυμοειδής, θυμολιων, θαρ-
σαλός, ταλμπρός. ευφρομαν, ευθυμος, ευφραν.
ιλαρός.
- Ευω.**
Πᾶντα δὲ οἱ βλαφαρ' αὐροὶ καὶ οφθαλμοὶ εἶσαν
αὐτῇ. Od. i. 389.
—Στάλιν δ' εὐνοίας ἐν αὐλῇ. Ib. C. 300.
S Y N. Καίω, φλογίζω, σφίω.
Ευωδής. Vid. Ευωδμός.
—Εν θαλαμῷ ευωδῆ, κνωστῇ. Il. γ. 382.
- Ευωλιος.**
—Ο δὲ τῶν ευωλιων
Θεοφάτο παῖδα Κυρακῶ. Pind. P. 9.
- Ευωνυμός.**
Δοὶ δὲ μὴ ευθυδίων Ευωνυμοὶ ἐν δήμῳ
Ναιων, αἰῶνος μῆραν ἔχοντ ἀγαθῆς. Anac. Ep.
Ευωνυμος.
Γοῦατο δ' Ἀσπριν ευωνυμιον.—Hes. J. 409.
—Πῆσιν οἰωνων σκεδρῶς.
Διερῶ, οἰτινὲς τε δαίμονες φωνῶν,
Ευωνυμοὶ τε.—Aesc. Pt. 489.
S Y N. Ευσημος, επισημος, ἀρετῆρος.
- Ευωπός.** Ευῶπη, Ευωπός, Ευωφ.
Ω χρυσὴ θυγατὴρ Διδε ευῶπα. Soph. Oed T.
198.
—Ιδὲ τ' ευωπιδά κυρῇ. Od. J. 113.
Μορῶ μὲν κκ ευωπός, αὐδρῶς δ' αἰήρ. Eur.
Or. 916.
Τίς γ' οὐ ευῶπα παρῶν. Soph. An. 536.
S Y N. Ευωπός, ευμορφος, ευοφθαλμος, φίλος.
- Ευωπεία** (Ευπηλία E. M.)
Εὐτ' ευωπεία.—Call. Fr.
S Y N. Ευωπεία, ευῶπια.
- Ευωρος.**
Οὐδὲ τοι ευωροὶ θυῶν. E. M.
S Y N. Απαρραφαικτοί, αμελῆς. κῆταφρονη-
τικός, ἀπαιροφρονης.
- Ευωχίω.** Ευωχομαι.
Ευωχίω δ' ἔχει πολιδν εαρ.—Hes. e. 475.
Ευωχίωμαι μετὰ τῶν παιδων. Ar. Pt. 614.
S Y N. Ευφρονομαι θαινω, σίτω, χαιρω.

Ε Φ

Εφαλλομαι, Poet. Επαλλομαι. Vid. Επεκνηδω.
Εἶθα οἱ ὑὸς ἐπᾶλτο Πυλαίμεντος βασιλῆος.
Il. v. 643.

Ε Φ

- Επαλλετο δ' ὑφ' ὅθι χαιρῶν
Κοροσυνᾶ.—Theoc. 24. 56.
- Εφαλος.**
Κερυθὸν τ' εφαλον.—Il. C. 538.
S Y N. Εφαλος, παραθαλάσσιος, επιθαλά-
σιος, αγγχιαλος.
- Εφανδαν.**
Μῆλιν, ἥ γὰρ θούσιν εφανδανε μπητωσι. Il. η. 45.
S Y N. Αφδαν, ἀδω, ἀρεσκω.
- Εφαπλω.**
Αμφ' αὐτῇ χρυσῶν εραπλωσαντες αὐτον. Ogr.
1333.
- Εφαπλω.**
S Y N. Εκτεινω, αναπλυσσω.
- Εραπλω.**
—Τραποσι δε κηδε' εραπλω. Il. C.
Μη καθέλοι μιν αἰ-
ῶν, ποτμον εραπλω. Pind. Ol. 9.
S Y N. Εραπλω, εξαπλω, καθαπλω, πρραπλω.
—εραπταν.—(επικύμαι)
- Εραπλωται.**
Αὐτὰρ ἐπὶν χερσισιν εραπλωται ἡπαρῶ. Od. e.
348.
S Y N. Απλωμαι, καθαπλωμαι, ψαλασσω.—
προσηκω τυγχανα προεγχεῖω. επιδυσσῶ.
—εγχερω.—αγτεχομαι.
- Εραπλωρ.**
Καί τις γ' εραπλωρ χερσὶ.—Aesc. Sapp. 318.
- Εραρμωζω.**
Εἰ οἱ εραρμωσσω καὶ ὑπερχοι ἀγλῶκα γῆα.—Il.
τ. 385.
S Y N. Αρμωζω, αναρμωζω, καθαρμωζω, συν-
αρμωζω, αναπλωμαι, συμπτωζω.—αγτρωζω.
- Ερεδρευω.**
—Ος ξιφης τῆδ' ερεδρευας πορῶ. Eur. Or.
1665.
S Y N. Ερεδρευω, επιβλυω, σπγτιθωμαι, ερε-
ζομαι.—ερεδρας τολῶιστομαι.
- Ερεδρος.**
Μαλθακα μοι φρονων εθλοῖς
Τραχὺς δὲ παλιγκοτοῖς ερεδρος. Pind. N. 4.
—Ερεδρος δ' ἰκποταρ μωτῆπτοτῆ,
Εταξ', ὀπλῆτας δ' ἀσπιδιφρονης ἐπῶ. Eur. Ph.
1112.
S Y N. Ερεδρευτής, επικυρικός, επιτεταγμένον
διαδοχος, εποχος, ανταταλος.
- Ερεζομαι.**
—Αὐτὸς μὲν ερεζετα Πορταμῶ ἀμωρῇ. Il. e.
460.
S Y N. Εγκυβεζομαι, επικυβεζομαι, ερεζαῖω,
ερεδρευω, επικύμαι, εραμω, σπυλαπλωμαι.
- Εφελκω.** Εφελκομαι, Εφελκω, Εφελκυομαι.
—Αὐτὸς γὰρ εφελκεται ἀνδρα εἰδρος. Od. π.
294.

Mūsau

Μῦσαν δ' ὄνταν ἐπὶ ἐφελκυσμένη. Theoc.
Ep. 22.
SYN. Προσελκύνω, ἐπισκάνω, εἰσαγωγῶ, ἐξαγωγῶ,
προαγωγῶ, συγκάταγωγῶ, δημαγωγῶ, κατακαλέω,
προσεκαλέω, προσεπιμαίω, εἰσπομπῶ, μεταπιμπό-
μαι. διελκύνω, θηρεύω.
Εφείξης, Εφείξις.
Τὸν βαδὸν ἐπεποτρυν Ερασθένον, ἡ δὲ εἰς ἐφείξῃς
Ακράτης προποδίσσ' ὥχεται ἐχυσά κυλῆξ. Call.
Ep. 9.
—Εἰσπτερῆσαν πάντες ἐφείξις—Orph. 355.
SYN. Εφοίσις, ἐπισχέρις.
Εφίπομαι, Εφισπομαι.
—Ἐπὶ δ' ἐφονται θεοὶ ἅλλοι. Π. δ. 63.
—Ἐπὶ δ' ἐφονται θεοὶ ἅλλοι. Od. μ. 349.
—Αἰς ἐγὼ γ' ἐφίπομαι. Soph. An. 647.
SYN. Επακολουθεῖν, κατακολουθεῖν, ἐπιφερομαι,
ἐπιστάσσομαι.
Εφίπω
Τόσσος δ' ἀνδρῶντες, ἐφίπων—Π. υ. 357.
Καὶ δὲ ἀγρὴν ἐφίπισκον—Od. μ. 330.
SYN. Διάκω, ἐπιδιάκω, ἐπιρχομαι. θηρεύω.
διατρέχω, διπύω.
Εφίπτω, Εφίπτω, Εφίπτω.
—Πολὺς δ' ἐξ ἐφίπτω. ὁμῆρος
Νυκτὸς ἐφίπτω. Theoc. 22. 15.
Εφ' ἣν ἐπιδύμῃν δαίμονις ἐφίπτω. An. Fl.
675.
—Τὰ δὲ Κάρτα καὶ δὴ ἐφίπτω. Theoc. 5. 82.
SYN. Καθερπύω, προσερπύω, ἐρεπύζω, παρ-
ερπύζω, παρέρπινω, παρέρπινω, παρέρ-
πινω, ἐπέρχομαι, παραγνομαί.
Εφισός.
Εἰς Εφισόω πυλάω—Sibyl. L. 5.
Παράλλιν Εφισόν μεγάλην πόλιν Τόχαιρος.
Dion. 827.
Ερβιον ἀρχαίως Εφισόω κλέω, —Ερ.
Εἰς πόλιν Ἀνδροκλείου, Δοῶν βασιλείαν Ἰωνῶν,
Τῶν Δορι καὶ Μυσῶν αἰπύτατος Εφισόν. Ib.
1. 4.
Εφισπερος. Vid. Εσπεριος.
Εφισπύω.
Πέτρας ἠράδης πελάσι;—Soph. Oed. C. 1114.
Εφισπύω.
—Πέτρας τ' Εφισπύω Διός. Ib. Aj. 492.
Εφισπύω.
Τρέας μιν λείξασθαι ἐφισπύω ἴσσοι εἶναι. Il. C.
125.
Εξομῶν ἐφισπύω. Soph. Oed. T. 12.
SYN. Επώκας, αὐτοκός, αὐτοχθὼν, πολυτής,
ἰδρύσκω.
Εφισπύω. Vid. Χλαῖνα.
—Καὶ ἡ παγχρύσος ἐφισπύω. Ep. I. 2.

Εφίστα.
Οὐχυροῖσι παπιδῶς
Στυφίλοις ἐφίστα. Aesc. Per. 78.
SYN. Ηγμένους, τοξοῦται.—εἰσφοί. διπασαῖ.
Εφισπύω.
Ἡδὴ γὰρ με καὶ ἄλλα τὰ ἐπὶ ἐφισπύω. Il.
ξ. 249.
SYN. Εὐτολή, ἐπίτολή, κλεισμά, νύβια,
προσάξω, προσάγω, ἐφημοσύνη
ΕΡΙΓΗ. Ἀπλῶν, ἐφίτη, κριζῶ, σοφῶ.
Εφισπύω.
—Ἡμῶν τὸν ἐφισπύω χορῶν. Aesc. 41. 3.
SYN. Εὐφισπύω, ἀφισπύω.
Εφισπύω.
—Οὐτὶ τὴν ἄλλην
Μῆτιν ἐφισπύω.—Od. τ. 158.
SYN. Αὐφισπύω, ἐφισπύω, εὐφισπύω, κατὰ-
λαμβάνω, ἐφισπύω, μεταδίδωμι.
Εφισπύω.
—Ἀτὰρ τὴν ἐφισπύω γ' ἐφισπύωται ἀπάντες. Od.
τ. 331.
—Κακὴν ἐφισπύω γυναικίς. Ib. 370.
SYN. Εφισπύω, ἀφισπύω, ἐφισπύω.
Εφισπύω.
Οὐτ' ἐν τροφῶν, ἐν ἐφισπύω. καὶ Aesc.
S. T. 671.
SYN. Καθερπύω, ἐφισπύω, ἐφισπύω, ἡσπύω.
P. H. R. Εἰς ἡβὴν ὁρμαίνω, αἰς τὴν ἐφισπύω ἐφ-
ερχόμεν.—Vid. Ηβή.
Εφισπύω.
Οὐδ' ἐς ἐφισπύω εἶδον τέρας.—Ep. I. 3.
SYN. Μοσχὴ, ἀμύμη (τὴν ἡλκίαν).
Εφισπύω.
—Ἀλλ' ἐπὶ νεκρῶ
Εἰματα παρ' ἐφισπύω ἐφισπύω.—Theoc. 23. 56.
Εφισπύω.
—Κακὴν δ' ἐφισπύω ἐφισπύω. Ib. 60.
SYN. Εὐφισπύω, προσπύω, πρῶτος, ἡσπύω,
νύβια.
Εφισπύω.
Καὶ μὴν ὁ δ' ἀφισπύω αὐτὸς ἐφισπύω. Soph. An. 1271.
SYN. Ηκω, ἀφισπύω, προσπύω, παρῶν, ἐφ-
ισπύω.
Εφισπύω.
Πόντε θινὴ ἐφισπύω. Ib. Ph. 1152.
SYN. Εφισπύω, ἐφισπύω.
Εφισπύω, Εφισπύω.
—Ὡς ἐφισπύω τυχαί. Eur. Herac. 866.
Οὐκ ἀν ἐφισπύω γὰρ βαλὼν κατὰ δακρυ παρῶν.
Od. δ' 273.
SYN. Καθημερινός, ἡμερησίος, μικρός, με-
γάλος, θνητός.
Εφισπύω.

Εφημιος.

—Ταρασσων εφημιοις εφημιοις. Αεisc. Ag. 1225.
(μοι) μβληθῶσι λ.

Εφημοσύνη

Αλλ' ἔδ' ὡς Μιριλάϊ εφημοσύνης ἀμείλιτος. Π. ρ. 697.

SYN. Εφειμή, κλειυσίς, ενταλή.

ΕΡΪΤΗ Αλιγανή.

Εφιαλλω.

Τῷ καὶ οἱ γῦρας μὲν ἐπὶ δυνάμειν ἰαλλαν. Αρ. 2. 183.

SYN. Επιπτεπω, εφίμμι, επιβάλλω, εσβάλλω. επιχωρεῖ.

Εφιαλτής.

—Ὀτος κρατερὴς τ' Εφιαλτῆς.

Παῖδες Αλωνός—Π. ε. 385.

Ὀτὸν τ' ἀντίθεον, τηλεκλοντόν τ' Εφιαλτήν.

Οὐς δὴ μήκιστος θρεῖ· ζειδ' ἄρος αἰγυρά.

Καὶ πολὺ κάλλιστος μετὰ γέ κλυτὸν Ὀρίωντα. Od. γ. 309.

Εφίζανω, Εφίζω.

Υπὸς ἐπὶ βλεφαροσιν εφίζανω. —Π. η. 26.

Νεῖωρ αὐτὸς ἐφίζε Γερμῖος, ἔρος Αχαιοῖν. Od. γ. 411.

—Εἴθε δὲ δαιτὴς εφίζεσκιν χρεῖα πολλὰ. Ib. ρ. 331.

SYN. Εφίζω, ενίζανω, καθίζανω, εγκαθίζομαι, προσίζω, προσίζανω, εγναθίζομαι, επικαθίζομαι, επικαθηναι, καταλαμβάνω.

Εφίμαι.

Τμήσον δ' ἀφ' ὧν ἔμαθα εφίμενος τέρψις μερῶ. Od. γ. 7.

Τί μοι τῶν δυσωρον ἐστὶ. Soph. El. 144.

Τὰ δ' ἔγω γ' εφίμαι. Ib. Aj. 112.

Νηὶς ἀποπρὸς μεθεντες εφίμαιν. —Αρ. 2. 329.

SYN. Εντελλομαι, επιτρέπω, υποτιθεμαι, — επιθυμω, θηραω — εαν. — ενδιδωμι, — καταλαμβάνω.

Εφίμμι.

—Αργυροσσι πολυγόνα κηδ' εφίμμι. Ib. α. 745.

Καὶ μὴν εφίμμι. —Soph. El. 558.

SYN. Αφίμμι, ενίμμι, επιπτεπω, επιβάλλω, — παρηνιθί ενίμμι, επιτρέπω, χαλαρῶ εφίμμι, προσίμμι.

Εφικανω, Εφικνεομαι.

Χελεπόν δ' ἐπὶ γῆρας ἴκασι. Od. λ. 195.

—Ἄμα δ' ἀλλήλων εφικοντο. Π. ν. 613.

SYN. Εφικω, επικραμαι, ανευρίκω, εἰκνεομαι, παροξυνω, καταλαμβάνω, αφικμαι, δι- ἰκνεομαι, καθικνεομαι, διατάνομαι, νασα φθάνω, παραγνομαι.

Εφικμεν. Vld. Ιμμεν.

Οὐκ αὖ ἐγὼ κατ' Ὀλυμπον εφικμεν Ζεὺς οἶτα. Mus. 80.

Εφίμερος.

Νοσφιν' ἀταρ φιλοτῆτος εφίμερον. —Hef. α. 15.

—Εφίμερον ὕμνον ἀνδρῶν. Theog. 987.

SYN. Ιμερτής, ἴμερος, πανίμερος, επηρεσός, ποδινός.

Εφίππος.

—Παρος Κλυδῶν εφίππον. —Soph. El. 735.

SYN. Εφίππιος, ιππιος, ἱππικός, πωλικός, ἱπποτής.

Εφίπταμαι.

Ὡς ἀρα οἱ σκποντι επηπτατο δεξιος οφης. Π. ν. 821.

SYN. Επισπταμαι, προσπτήμι, ὑπερπτήμι, προσπιτομαι, επιπιτομαι.

Εφίσημι.

—Πρὶν μοι τυχεῖν.

Τοιάδ' ἐπίση—Soph. Oed. T. 796.

Εξ ὕγε χοροῖσιν εφίσημι.

Τρυγικοίς δ' διδασκαλός ἡμῶν. Αρ. Α. 628.

SYN. Εφίσταμαι — ενίστημι, καθίστημι, παρ- ἴστημι, προστίθηναι, επεχω, προσεχω, προσκω- μαι, προσημι, επιτατῶ, εφίζω, αναστῶ, κατεχω, σταγω.

Εφίσταμαι.

Κινάεις δ' εφίσταμαι τρετίζαις. Soph. El. 194.

Τὸ δ' εφίστατον πηλαί. Ib. 1418.

Οἷός τε πολλοῖς πρεσβυτοῖς εφίσταται. Αρ. V. 949.

SYN. Παρισταμαι, ενισταμαι, εγκινεμαι, αφικ- νεομαι, επικραμαι, επιτυγχανω, παρηνιθί, κατασπερχω, εφίστημι, — αφίσταμαι, — επιπτα- ζω, — επαποδυνωμαι, — αναιμενω, — επιβάλλομαι, — καθίσταμαι, εγκαθίσταμαι.

Εφιδυνω, εφιδυνωμαι.

Εφιδυνίται, κηδυνωφωγῶται πανταχῶ. Αρ. Av. 1160.

SYN. Διαδυνω, περδυνω, πηραω, επιτρέχω, κατασκοπεῖω.

Εφιδιον.

Εφιδιον εκ το γῆρας αἰοί κατατίβει. Sent.

SYN. Οδαν, τροφή, αἶτος, εἰταρσιον, νῆα- τα.

Εφιδος. Vld. Ενοδία.

Ημετέραις εφιδοῖς μελαινέμοσιν. Αεisc. Eum. 372.

SYN. Οδός, παροδος, προσδος, αφίξις, παρ- ρυσία, — ερμη, εφελσις, επιδρομή, — εφιδος, — μεθοδος, — παρηνιθί — διεφιδος, αναπτυχῶ, επι- σκευή, επιχωρημα, ετ. θισ, — παρυσια, βλαβή.

Εφολκαιο.

Ζεῶν εφολκαιο καταβά. —Od. ε. 350.

SYN. Πηδάλιον — εφολκαιο.

5 L

Εφολκαιο

Εχκελος.

—Αγχινορος ἔδν Εχκελον. Μ. π. 474.

Εχκελσαρος. Vid. Πλευσιος.

—Οὐ τ' ἀνδρες εχκελσαρος φανεραι. Πλάτ.

Εχκελς.

Μη τινας ἀρτίπτους Δαναοίς

Χρονίαις εχκελςας ἀπ' αὐτοῦ νοσεῖ. Αἰδ. Αἰ.

183.

Αγκυραν τ'—εχκελςα δέσμον ἀλλης. Ερ. 1. 6.

Εκλυσ ἐπ' αὐτῶν εχκελςα. ὡς ἐν ποταμῷ

Ιχθυς βαίς. ἀναλκίς ἐπ' ἑαυτῶν πολλὰ κινεῖται

Α' ἀνασφαζόν. —Nonn. 1. 21.

S Y N. —Ναυκρατής. —κυρῶνα, βόλῳ.

Εχκνος Nom. pr.

—Γερὺν ἥρας Εχκνος

Ὅς δὲ φαίνεται ἀνδρῶν προφανέστερος ἦν.

Και μυθολογία κινεῖται, παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδός.

—Οἱ. η. 155.

Εχκενικός.

—Ὑποστὶς βαλὺς εχκενικός αἰμας. Π. α. 31.

S Y N. Πικρος, δαταπικρός.

Εχκεπώλος.

—Εὐθλὸν ἐν ἀπομαχῇσι θαλασσιάζον Εχκεπώλον.

Π. δ. 458.

—Αγκισιαδὴς Εχκεπώλος. Π. δ. 296.

S Y N. Ἰππικός, ἰπποτρέφος.

Εχκετος.

—Περὶ δ' ὅν εχκετον ἐν ἀν. εἰσα. Θεοσ. 25.

213.

S Y N. Αγαθός, βαρύτερος, εὐαθής.

Εχκετης.

Find.

S Y N. Εχκες, πλυστός.

Εχκετλη (τὸ ἀποτρε το κρατημα.)

—Αγκρὶ εχκετλη

Κερὶ λαβόν ὀρτυκῶν. —Hef. ε. 465.

—Μαλὰ δ' ἐμπέδον εὐ ἀγαθῶν

Τυκτὴν ἐξ ἀδ' αμαρτίας ἐπιβύσας εχκετλη. Αρ.

3. 1524.

S Y N. Αρτοστραμα, αὐλῶς.

Εχκερνος.

—Εν σπυδῇ πῶναι εχκερνομαι. Ερ. 1. 4.

Εχκερσυνη.

Και κύβος ἀγγελῶν βενθὲς εχκερσυνης. Ερ. 1. 4.

S Y N. Συνεσις.

Εχκερρον.

—Επὶ οὐκ ἀγαθὸς καὶ εχκερρον.

Τὰν αὐτὴν φιλικῶς καὶ κινεῖται, ὅς καὶ ἐγὼ τὴν

Εκ θυμῷ φιλικῶς, διεκλήτην περ εἶσαν. Π. ε.

341.

S Y N. Περιφρον, ευφρον, δαίφρον, πολυφρον,

εχκερμος, πυκνομαθής, ταχυμαθής, πολυδύλος,

συνετός.

Εχκετος.

Εἰς ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην.

Οἱ. σ. 84.

Εχκερα.

—Μὲν γὰρ ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην.

300.

Οὐδ' αὖ τὸν ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην.

—Εἰ. 1000.

S Y N. Απεχθερα κατεχθερα, εχκερμος,

εχκερμος, μετὰ, ἀποτρε, ἀπεχθερ, ἀπεχθερ,

εχκερμος, διακινεῖται, ἐκείνην, εὐφρον.

Εχκερμος, Vid. Χθρ.

Οὐ γὰρ τι τὸν γὰρ καὶ ἐκείνην ἀλλ' αὖ ποτὶ. Soph.

—Αἰ. 462.

Εχκερμος.

—Τὸς ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην.

Εχκερμος, Εχκερμος.

Βαλὺς γὰρ ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην.

Εχκερμος δὲ μοι εἰσι δὲ ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην.

176.

Εχκερπος.

—Ὅτ' ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην.

S Y N. Εχκερμος, ἀπεχθερμος, εχκερμος, εχ-

κερμος, ἀπεχθερμος, εχκερμος, εχκερμος, εχ-

κερμος, εχκερμος, εχκερμος, εχκερμος.

Εχκερπος, Vid. Απεχθερ.

—Αὐτὸν δὲ ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην.

Εχκερμος, Εχκερμος.

Μετὰ δ' ἀμφοτέρων μετὰ εχκερμος ἐκείνην.

Π. γ. 416.

Αδερῶν ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην.

S Y N. Εχκερμος, ἀπεχθερμος, εχκερμος, μετὰ,

ἀπεχθερμος, εχκερμος, εχκερμος, εχκερμος.

ΕΡΤΗ. Απαιτός, αθιμισίον, βαρύνοντος,

εχκερμος, εχκερμος, εχκερμος, εχκερμος.

—Εἰ. 1000.

Εχκερμος.

Εγὼ δ' ἐκείνην γὰρ ἀρτίως ὅτι

Ὅτ' ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην.

—Εἰ. 1000.

Εχκερμος.

Τὸς ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην.

Οἱ. 835.

S Y N. Εχκερμος, εχκερμος.

Εχκερμος.

Δομὴς καλὴς ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην.

—Εἰ. 568.

S Y N. Αχκερμος, εχκερμος.

Εχκερμος.

- Εχθρός**, Vid. **Απεχθής**.
Εχθρός γὰρ μοι κενός ὁμοῖ αἰδᾶο πολέσιν.
 Ος χ' ἕτερον μὲν κενθεὶ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βαίνει.
 Il. i. 312.
 —Ος πύθη οἶκον ἀπατάλια βαίνει. Od. ξ. 156.
Εχθρός.
 Λόγον παρ' ἐχθρῷ μισθὸν ἦγασθαι φίλον. Sent.
 S Y N. Δπίος, δυσμενής, ἀντιπαλός, πόλε-
 μιος, ἀντίδικος, ἐκδικητής.
 ΕΡΙΤΗ. Ατασθαλός, βαρβαροφάνος, βαρβα-
 ροθυμὸς, βασπανός, κενυρός, κενταυχὴς, πικρο-
 δανδός, σύντοκος, υλομένος, εἰγεράτος, χαμαι-
 συρτός, ὑψιπόρος.
Εχθρῶ, **Εχθρομαι**. Vid. **Εχθραίρω**, **Εχθροδοκέω**.
 Ὡς Μῦσαι τον αἰδῶν, ὅμη Πιμπλίας αἰσται
 Εχθρῶν, τὰς τοῖς ὅτις Δηλοῖ λαθῆται. Call.
 4. 8.
 —Οὐ γὰρ οἷω
 Παύχῳ τοῖς μακαρεσσὶ γόνῃν Ἀρκασιάδα
 Εχθροῦμαι.—Od. δ. 756.
Εχιδνα, **Εχίς**.
 —Εχιδὸς τίς, καὶ αἰντοπλῆγος ἐχιδνῆς. Nic.Th.
 —Τῆς δ' ἀνδροφῶρος
 Πλευγυγὲν ἐχιδνῆς ἀγρίῃ χαρμυγματι. Soph.
 Ph. 270.
 S Y N. Οφίς, δακός.
 ΕΡΙΤΗ. Δυσκιδῆς, πολιά, κερραία, φοῖτια.
 —σινεῖς, φολαίς, ιοβόλος, ἱκατοντακεφαλός.
Εχιδνα. Nom. pr.
 —Θεὸν κρατεροφρον' Εχιδναν. Hes. 9. 297.
 Ηδ' ἐρετ' ἐν Ἀρμιοσίν ὑπὸ χθονα λυγρῇ Εχιδνᾷ
 Ἀθανάτος θυμῷ, καὶ ἀγρηγᾶτος ἡμᾶτα παῖτα.
 Ib. 304.
Εχιδναός.
 Ζῆνος ἐχιδναῖος νεβὼν ἀγῶν δακτύων Call. Fr.
Εχιδνάεις, **Εχιναί**
 Νησῶν, αἱ καλῶσιν Εχιδνάας.—Dion. 435.
 —Εχινᾶων δ' ἰσθμῶν
 Νησῶν, αἱ ταῖσι περὶν αἰλὸς Ἡλῶδος αὐτᾶ. Il. 6.
 625.
Εχίνος.
 —Καὶ οὐρεντες ἐχίνοι. Opp. αἰ. α.
 Φραζάμεντος συκινῆσιν ὑπὸ προβόλῳ ἀκανθῆς
 Εἰλεται σφαιρῶνδ' ὑφ' ἑρκὶ γῆα φυλάσσαν,
 Επὶ δὲν ἑρπύων.—Ib. 6.
 S Y N. Χοιρογυλλός, ἀκανθοχαιρός, ὑγρὸς.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀκανθοφόρος, αἰλός, οὐρομοσ,
 τρηχὺς
 —Θέλει δαχτυλῆτα δέμας κεντροῦσθαι ἐχίνον
 Ραγολίγῳ γλυκεῶν σιντορά θηλοπέδα
 Σφαιρῶνδ' ἐσφύλλειν ἐπιτροχάοντα.—Ερ.
 Κωμᾶυλος τον ἐχί: ον ἰδὼν ἐπὶ νῶτα φεροντα
 Ράγας, ἀπικλινεν τῷδ' ἐπὶ θηλοπέδῳ, Ib.

- Εχίος**, Nom. pr.
 Μικροῦς ἑκὼς φαίς.—Il. 9. 333.
Εχίων.
 Πιπθὼς ἐν Εχίῳ
 Εφύτισε χθονίος. Eur. B. 540.
Εχμα.
 Στήλας τε πρεβλῆτας ἐμοχλεον, αἱ ἀρ' Ἀχαιοὶ
 Πρωτας ἐν γαίῃ διδαν ἐμμεναι ἐχματα πυργῶν.
 Il. μ. 200.
 S Y N. Ερσμομα, καλυμα, σπρηγμα.
Εχυρός.
 Εχυροῖς ἐρκεσιν ἐργον
 Ἀμαχὼν χύμα θαλάσσης. Aesc. Per. 89.
 S Y N. Βεβαίος, ἀρμητός, σῆρεος, ασφαλής.
Εχω.
 Στεμματ' ἐχων ἐν χερσὶν ἐκκόλῃ Ἀπαλλασσός.
 Il. α. 14.
 Η μ' εἴην παρὰ θυσιὶ κορωνίσιν.—Ib. i. 605.
 —Εχει δ' ἀλοχὸν θυμαρία.—Ib. 336.
 Ἀλλ' ἀσεμφὸς ἐχέσκην.—Ib. γ. 219.
 —Θυμὸν ἐχων ἐπὶ ἐργῳ. Hes.
 —Διδ' ἀνδρίχα θυμὸν ἐχέσιν. Ib. ε. 13.
 Κρυψαντες γὰρ ἐχέσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι. Ib.
 42.
 —Καὶ κινεὸς ὑψὸς ἐχούτος. Od. τ. 38.
 Νωλεμῶς ἐχέμεν.—Il. ε. 492.
 —Σχεθε δ' ὅσσε γοοῖα Od. δ. 758.
 Χρυσταὶ δὲ μιν εἶχιν.—Επὶ αὐλαί.—Hes. α. 276.
 —Φοβόνδ' ἐχὶ μανυχᾶς ἱππεύς. Il. 9. 139.
 —Θεὸς οἱ Ὀλύμπῳ ἐχέσι. Ib. ε. 404.
 —Γοὺς ταῖς δὲ—ἐχέειν Soph. Aj. 320.
 —Ἀδᾶς δ' ἐχέει μύρον ἀχθος. Ib. Ph. 1197.
 Καὶ μόνος ἀρκύν ἐχων. Ib. Oed. C. 266.
 Ὡς λόγος αἰν' ἐχέει. Ib. 1643.
 Πανουργαῖς ἐδᾶξεν ἀνθρώποις ἐχων. Ib. An. 305.
 —Τοῖς δὲ καδ' ἐν ἀντικπῶν ἐχῳ. Aesc. Pr. 51.
 S Y N. Κατεχῶ, κρατῶ, καλυῶ, ἐπιχῶ,
 προσέχῳ, ὑπεχῶ, ἀνέχῳ, ἀνέχομαι, ἀντέχῳ,
 παρέχῳ, περιέχῳ, ἀμυνῶ, ἐλαυνῶ, ναίῳ, φέρῳ,
 σφοδρεῖν, ἐπισαμῶν, οἰμῶ, διακωμῶν, δύναμαι,
 κ. λ.

- ΕΨΗΤΟΣ**,
 Οὐδὲς ἐδὲ σκοροδὺ κεφαλὴν ταῖς ἐψήτοισι
 δίδωσι. Ag. V. 677.
ΕΧΡ. Εχθροῖς,
 Εἶπω, Εἶπω.
 —Τὸς φανὸς εἶπον. Theoc. 10. 44.

Ε Ω Ζ Α

Τί καί τις, ανωνυμον γάρ, καὶ παρὰ
Καθημενός ἐφοί ματαν;—Pind. Ol. 1.
SYN. παρὰ, ἐξέτα, ἐρετα, ποτὶ, οὐτα,
μαγνηται. ἀνδραγαταί. αὐται.
Ε. φαίμαι.
—καὶ ἀλλος ἐμασθαί
Πολυπύκας πορμίσθι.—Od. p. 429.
SYN. Συμπαιζέω, παίζω, συνε-ψαζέω, συ-
φραίνομαι, χαίρω, γίλω.

Ε Ω

Ε Ω inuf.—Vid. αἶμι.—αἶμι.—ανυμι.
—Κακὴ δὲ χρεὶ ἀμυστα αἶμαι. Od. τ. 72.
Εωθεν. Vid. Ηδθεν
—Ειχον.—Πάτερ' ἀγαθ' εωθεν εὐθός.—Ae. Pl.
1122.
Εωθενός, Έφός, Έωιος.
Προσδοκῶν εὐθύνων
Ζευξον πρὸς ἀλκὴν.—Eur. Rh. 771.
Ὡς ἦμιν κτλ λαμπερὸς ἦλκε σέλας.
Εὐα κινῶ φθιγμάτων' ὀρνιθων σαφῆ. Soph. El. 8.
SYN. Ὀρθρος, πῶτος, πῶτος, ὑπνῆοις, ἀνατο-
λιος, ἀνατολικός.

Ζ Α

Εωλος.
—Εωλον καὶ ο. φα. Ευπρία. Lyc. 112.
SYN. Χθονός, προτεραῖος, χθιζός, αρχαῖος,
σαθρός.—ψυχρός, ματαιος.
Εωρα.
Πλακταῖς εὐφαις ἐμπροσθεν.—Soph. Oed.
T. 1287.
SYN. Κριμασις, μεταρσις, ὑψωσις.
Εως Vid. Ηός.
—Ισασι δ' ὡς ἀνθρώπων ποτὶ
Η καλλιφύγος κεφαλον οἱ θύς Εως. Eur.
Hipp. 455.
Εως.
Εως ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρενα καὶ κατὰ θυ-
μὸν. H. κ. 193.
SYN. Εως αὖ, ἐν δ', ἐν ἑσῳ, ἀχρὶς ἔ.
Εωσπρος.
Ἥμος δ' εωσπρος ἐστὶ εὐως ἐριων ἐπὶ γαίαν. Il.
↓. 226.
—λαμπεῖ, εωσπρος δα-
ητός ὡς ἀστὴρ ἐν ἀλλοις. Pind. Isth. 4.
SYN. Εωσφός, Εσπερος, ἀνατολικός, πρῶ-
τος ἀστὴρ.
Εωσφός ο διακρίστος ἀμερας. Synaf.

Ζ Α

Ζ ΑΓΚΛΗ, Ζαγκλον.
—Τὸ ζαγκλον περιεβύσαν οὐρανὸν
ἐκροτῆς.—Nic.
Κεκρυπταί δὲ γυνὴ ζαγαλον υποχθονί. Call.
Fr.
SYN. Δρεπανον.
Ζαγκλον.
—Ζαγκλὸς δρεπανίδος αἶν. Nic.
Ζαγκλός.
Τισα Διουσσα ζαγκλὰ γυναικιν. Call.
SYN. Διουσσος (χθονιος).—αγρατὴς.
Ζαῖς.
—Νιράδες αἱ πύλον εραζέ
Ας τ' ἀνέμοι ζαῖς, νικτα σικαντα δασησας,
Ταφαις κατεχέυν ἐπὶ χθονί.—Il. μ. 157.
SYN. Βιαίος, ισχυρός, λαμπερός, πολὺς, μέ-
γας, μεγαλὸς πειρὸν ἐξωτός.
Ζαδως.
Κίλλαν τὴ ζαδιν.—Il. α. 38.

Ζ Α

SYN. (Αγαν, πανυ,) δαῖες, ηγαθὸς (προ-
αγαθὸς) ευαγής, ἀγνός, ευδαίμων, μεγαλοτι-
μος, δαυμασός.
Ζαθέρης
—Ζαθέρη καυματι θαλπομερος. Br. 1. 6.
SYN. Διαθερμος, πολυθερμος, θερμός, αἰθαν
ζαφλεγής.
Ζαχορος.
Η αἵτε περροφός Ζαχορος βαμμετρία Ραῖς. Nic.
—Επίθες τὸ πύρ ἡ Ζαχορος. Menand.
SYN. Ναωφυλαξ, ὑπηρετής, ὑπέρτης, δια-
κός, νεακός.
Ζακοτος.
Φαῖς καὶ Ζακοτὸν τίνα ἐμμεναι, ἀφείνδ δ' εὐ-
τως. Il. γ. 220.
SYN. Παινοργίλος, ζαχολος, εὐχολος.
Ζακυθος.
—Καὶ ὕληντι Ζακυθῶ. Od. α. 246.
—Καλὰ πολὺς ἡ Ζακυθος. Theoc. 4. 32.
5 M Ζακυθος

Z A

- Ζαλευρός.**
 Ζαλευκοὶ ταῦροι δὲ Διὶ παρὰ βασιλὲς ἀγίσθων
 Sibyl.
- Ζαλευρ.**
 — Ἀμφὶ δὲ γυῖς
 Χειμῖνι ζαλευσα παρὲς βασιλὲς χαλεζα Nic.
 S Y N. Κυμῖνω, κλυδονίζομαι, παρατρίομαι.
 σαλευσθ.
- Ζαλν, Ζαλος.**
 Τοῖόνδ' οὖ Τυφὰς ἐξαυάζουσι χολόν
 Θερμοῖς ἀπληγῇ βάλεισι πυρρῶν ζαλν. Aesch.
 r. 371.
 Οἱ δ' ἀνιπαρῆς ἀντιπυρραῖτες ζαλν. Pind.
 Ol. 12.
 — Ἐκ ποταμοῖο λιπὼν ζαλν αἰλουσντα. Nic.
 S Y N. Συσροφά, παραχῆ, αἰλλῶ, συρμῆ. χα-
 λεζα ἀνέμος λαβρός. πνῦμα θορυβῶδες. —
 πνῦμα βορβοράδες. — χεῖμα, χεῖμασια.
 EPIΓΓΗ. Πυριδῶπιρος.
- Ζαμινεσθ.**
 — Καὶ ζαμινεσθ, καὶ πρίσιν ᾧ παρακοῖτρ. Hes.
 92.
 S Y N. Διοργίζομαι, απομνηζῶ. δυσμενέω.
 ἐκδισσόμεαι.
- Ζαμινής.**
 — Θίω ζαμινεσάτι πάντων. Hom. A. 307.
 — Ἐν δὲ κυδοίμος
 Διὸς τε ζαμινῆς τε Δολιχῶν πρὸς δῆμῳ. Ap.
 1. 1029.
 S Y N. (Άγαν) ισχυρὸς, βίαιος, σφοδρὸς, ορ-
 γίλος, λαδρὸς, δυσμενής, ἐμφυχός, εὐφυχός.
- Ζαπληθής.**
 Πυρρὰν ζαπληθὴ δασκίον γυνειάδα—Aesch. l. P.
 316.
 Στῆσι χρόνον ζαπληθὲς ἀμεινῶντον εἶμα Μυσης.
 Ep.
 S Y N. Πολυπληθής, παμπληθής, μυρτοπλη-
 θής, πολὺς ἀμεινός, ἀπειρός.
- Ζαπλutos.**
 Μηδ' οὐ ζαπλutos οἰσται φεινὰς δομοῖς. Eur.
 Andr. 1282.
 S Y N. Μεγαλοπλutos, βαθυπλutos, εὐπλu-
 τος, καλλιπλutos, παμπλutos, ὑπερπλutos,
 διαπλutos, εὐπερός.
- Ζαπυρός.**
 — Ἐλπίς δ' ἐκλαμπυσι
 Στεροπῆς ζαπυροῖ. Aesch. Pr. 1083.
 S Y N. Πολυπυρός, διαπυρός, ἐκπυρός, καπυ-
 ρός, καταπυρός, ὑπερπυρός, ζαφλεγής.
- Ζαραξ.**
 — Καὶ μυχωρὶ χωράδων Ζαραξ. Lyc 373.
- Ζατρός.**
 Ταυρῶν ζατρώων—Π. η. 223.

Z E

- SYN. (Άγαν) εὐτραφής.**
Ζαφλεγής.
 Δοῦλῶν, οἱ φυλλοῖσιν ἐκείνους, ἀλλὰ μὴν τε
 Ζαφλεγῆς τελευτῶν ἀμφὶς καρπὸν εἶναι,
 Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύσει ἀκρίοι—Π. ρ. 465.
 S Y N. (Μεγας) ἀνθεμῆς, εὐεργῆς, δασυ-
 ρός. λαμπρῆς. πολυφλογῆς, ζαφλῆς, διαφλε-
 γῆς.
- Ζαχολός.** Vid. Βαχχός.
- Ζαχρός.**
 Ζαχροῖον ἀνιμῶν, οἱ τε πρὸς σκιοῖντα
 Πνῦμα λιγυρῆσι δασυπνῶσιν αἰνῶν. Π. ρ.
 425. (Άχρησθ. Euboth. r.)
 S Y N. (Άγαν) χροῖαδης—ζαῖς.
- Ζαχρήν.**
 Ζαχρήν τελευτῶν κατὰ κρατερὰς ἡμῶν. Π.
 μ. 347.
- S Y N. (Άγαν) βαρὺς, βίαιος, μέγας, ισχυ-
 ρός, ευχρηστός.**
- Ζαχρυσός.**
 Ὁ χλιδανὸς. ζαχρυσός, λατρινός, ἐργῶν Ρορῶν
 Παρθέν. Sibyl. 1. 3.
 Ἀριος ζαχρυσός Θρακίας πλῆθος ἀναξ. Eur. Rh.
 370.
- S Y N. Πολυχρυσός, ζαπλutos, διαχρυσός.**
 Ζαω, Ζημι. Poet. Ζωω.
 Ζῆν βυλομῖνος, μὴ πρᾶττε θανάτῳ ἀξία. Sent.
 Η Ζῶ βων μοχθῆρον.—Soph. El. 601.
 Ζωὴ δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδωνέσσιν.
 Il π. 15.
 Ηθελον Χορῶνα—ζῶνιν τῶν ἀποικομῶν. Pind.
 P. 3.
 S Y N. Βίωω, βιωμι, βιοτεύω.—βλεπω—απα-
 ζαω.

Z E

- ΖΕΙΑ', Ζεά.** (ἑὸς κριθῆς)
 Παρ δ' ἐβαλον ζῆας.—Od. δ. 48.
 S Y N. Σῖτος.
- Ζειδωρός.**
 — Τεκε δὲ ζειδωρός Ἀρεαί. Π. ρ. 548.
 S Y N. Εὐδωρός, εὐρεστικός, εὐτιζῶς, κεραιό-
 φος, τραφίμος. εὐτραφής.
- Ζελεω.**
 — Ἰσθῆς οὐ αὖ Ζελεω. Π. δ. 103.
- Ζευγαριον.**
 Οἷδ' αὖ κοτακὲς τῶν ζευγαρίων—Ar. Av. 583.
- Ζευγητής.**
 — Ἐπ' Ἀμφρυσῶν ζευγητῆδας ἐργῶν ἰππος. Cal.
 2. 48.

Ζευγῶν

Εὐδὲ βασιλεύει· εὐδὲ ἀρχεῖ· ἀπὸ πάντων.—H. Fr.
Ζεφυριτίης.

Ἀρξάμενοι πλεονεξίας Ζεφυριτίδης ἐκ βορέας. Dion.
340.

Ζεφυριός.

Ζεφυριή πρὸς τὴν τὰ μὲν φρενὶ ἀλλὰ δὲ πρὸς τῇ.
Od. η. 119 (Sub. αὐτὰ, πρὸς τῇ)

ΣΥΝ. Ζεφυριεύς.

Ζεφυρός.

Ὡς δ' ἀνέμωι δύο ποταμοὶ ορίεντο· ἑχθροὺς τε
Βορέης, καὶ Ζεφυρός, τὰ τε Θρηάκων ἄητον
ἐλθόντ' ἐξαιτίας.—H. η. 5.

ΣΥΝ. Ἀργεῖος.

ΕΡΕΤΗ. Αἰθριοί, αἰετοὶ, ἀετοί, δαί-
αις, λαβροί, τριφυροί, πολυμήτης, λακίμνος,
εὐσταθής, κραιπνός, ἥρις, μαλακός, χαριεὶς,
καλασπός.

ΡΗΡ. Ὑπὸ Ζεφυρίῳ ἰσῆς.—Πρὸς ὕπὸ Ζεφυρίῳ.

—Ζεφυροὶ λιγυρνεύοντες ἀέταις.

Καλλίπρος Ζεφυρός μεγάλη συν λαίλαπι θυῶν.

—Ζεφυρὸς μῆνις ὄρησιν αἰτός.

Αἰετὶ Ζεφυρίῳ κελεύοντ' ἐπὶ οὐρανῷ ποταμῶν.

—Ζεφυρός μεγαλὸς αἰὲν ἐρυθρός.—H. η.

—Ζεφυρὸς πνεύματος ἐρσην.—C. I.

Κύμα δὲ θηλυτὴν περὶ γὰρ Ζεφυρός.

Πρὸς ἐπιπνεύσας ἀμφὶ οὐδὲ Ζεφυρός.

—Ζεφυροὶ πλοητοὶ ὄρησιν αἰμά.

Τὸ πάντων ἀνέμων σιτοτάτῳ Ζεφυρῷ. Ερ.

Εὐθυπρὸς Ζεφυροὶ πομπαί.—H. η.

Αὐραὶ ποταμῶν Ζεφυριτίδης, πρὸς τῇ.

Ἐδυντοί, ἑδυντοί, καμάτῳ ἀνεπαισθήσιν ἐχθροί,

Εἰαίνοι, λαιμάνιδες, πεποδημέναι, ὄρησιν,

Εὐρυσταὶ ναυτοὶ τρυφερὸν ποταμὸν πέρα πτόν,

Ἡερίαι, ἀρατοί, κροσσῆται, κροσσῆται. Ορ. Η.

—Ζεφυρός δὲ περιθλίβων θροῦν αὐτῶν.

Εἰαίνοις δονακτοῖς κελεύεται θάλασσιν αἰτήν.

Ἡ δὲ χελιδονίῳ ἀνέμων τερψιμῶν αὐρῶν.

Εὐφρο φροσῶσα, φιλοζεφυρὸς δὲ παρῶν.

Εἰαίνοι δροσύνει ποταμὸν κατὰ ποταμὸν θροῦν.

Nonn.

Ζεῶ.

—Εἰμὶ δ' ἀφ' αἰσῶν αἰσῶν. Th. η. 20. 45.

Ὡς δὲ λέγει· Ζεῶν ἐνδὸν ἐπαινομένης πρὸς πτόν.

II. φ. 362.

ΣΥΝ. Ἀναζῶ, ἐπὶ ζῶ, βραζῶ, ὀλῶ, ἀφρῶ.

—ἐμαιομαι, ἀμαιομαι.

Ζ Η

ΖΗΘΟΣ.

—Κίμων Ζηθὸς ἀνακλῆσι. Od. γ. 523.

Ζηλαίης, Ζηλοδότης. Vid. Βαλχαι.

Ζηλαίῳ, Ζηλοτύπος, Ζηλαμάνης.

Σητάται ἐν Ζῷ, Ζηλαμάνης ἐφ' ὅσον αἰσῶν. Od.
6. 118.

Οὐτὸ σφῶρα Ζηλοτύπος ὁ νεώτερος ἦν. Ar. Pl.
1219.

—Ζηλαμάνης το καλασμά.—Er. I. 7.

ΣΥΝ. Ζηλαίης, φθοιρός, Ζηλαίης, βαροζαλαί.
ἐφ' ὅσον αἰσῶν, φθοιρός.

Ζηλος.

Ὡς τὸ Ζηλὸς τὸ βαρύνον δαίμων θυῶν. Ορ.

—Ζηλοὶ παραγίοντες. H. η.

Ζηλός, Ζηλοσύνη, Ζηλαμα.

Ἐχθρὸς Ζηλὸς ἐμαιομαι. H. η. 352.

Αὐτὸς ὅσον Ζηλὸς τριφύ. Soph. Aj. 503.

Ἡρὸς φράζομαι.—H. η. 352.

Ζηλοσύνη.—Hom. Ar. 100.

—Καὶ πατὴρ Ζηλαμάτων. Er. I. T. 379.

ΣΥΝ. Ζηλαίης, Ζηλοτύπος, φιλοτιμία, φθορός.

—ἐμαιομαι, ἐμαιομαι.—ἐμαιομαι.

ΕΡΕΤΗ. Βαρὺ, βαρύνον, δύσκαλος, κα-
κοχαρτος, λυγρός, συγερπῆς, ἐμαιομαι, σπέρδος,
δικαστικός, ἐμφορὸν, λυγρὸς, ἐμφορὸν, ἐμφορὸν,
ἐμφορὸς, ἐμφορὸς, ἐμφορὸς.

ΡΗΡ.—Ἐμφορὸς ἀνακλῆσι ἐταίρος. Ορ.

—Πυρὸς ἐμφορὸς ἐμφορὸς.

Θυμφορὸς Ζηλὸς κατὰ ποταμὸν ἐμφορὸς. Er.

Ζηλος.

—Ζηλὸς δὲ τὸ γένος γένος. H. η. 23.

Οὐδ' αὖν ἀνθρώποις ὡς οἱ Ζηλὸς.—Er. Or.
520.

—Σὺ καὶ ὦν τὸ γένος Ζηλὸς ἐμφορὸς. Soph. Aj.
582.

Ζηλοί μ', ὦ Παιδὲ, καὶ τακταί.—Theoc. 6. 27.

ΣΥΝ. Ζηλὸς, φιλοτιμία, μεγαλὸς, φιλοτι-
μομαι, διαζηλοτύπος, ἐμαιομαι, ἐμαιομαι, ἐμαιομαι,
ἐμαιομαι, ἐμαιομαι, ἐμαιομαι, ἐμαιομαι, ἐμαιομαι,
ἐμαιομαι, ἐμαιομαι, ἐμαιομαι, ἐμαιομαι, ἐμαιομαι.

Ζηλαίης. Vid. Ζηλὸς.

Κάτω, καὶ τὸ γένος Ζηλαίης.—Er. I. 3.

Ζηλὸς.

Ζηλὸς, ὅσον ἀνθρώπων οἱ τακταί. Er. Or.

541.

Ζηλὸς τὸ γένος.—διαζῶ. Ar. N. 469.

ΣΥΝ. Μανασίης, ἐμαιομαι.

Ζηλαίης.

—Πολλοὶ σὺ γὰρ.

Κίμων Ζηλὸς ἀνακλῆσι. Er. Or. 311.

ΣΥΝ. Ζηλαίης, ἀνακλῆσι, ἀνακλῆσι, ἀνακλῆσι,

ἐμαιομαι, ἐμαιομαι, ἐμαιομαι, ἐμαιομαι, ἐμαιομαι,

ἐμαιομαι, ἐμαιομαι, ἐμαιομαι, ἐμαιομαι, ἐμαιομαι.

Ζηλαίης.

Εἰμαιομαι πατὴρ ἀνακλῆσι, ἐμαιομαι. Er. Or. 577.

ΣΥΝ.

Ζυγωθρίζω.

ἔκτισον αὐτὸν αὖθις, καὶ ζυγωθρίσω. Ar. N.

743.

SYN. Ανακρίνα, σαθισομαι, ζυγοστατω, ισω, συναρμολίω, συμπληγνυμι.

Ζυγωτίς, VII. Ζυγίος

Λύβος ζυγωτῶν ἀρμάτων ἐπίσταται. Soph. El. 704.

Ζυμή, Ζυμαμα.

Οὐκ ἐν πυκναῖν ζυμῇ ἑρμῶν πακρυγαν. Poffel.

Μη μιν δὴ ζυμαμα κακὸν χθονὸς αἶσα κηδοί.

Nic.

SYN. Φυραμα.

Ζ Ω

ΖΩΓΡΙΑ.

Πάντα θεοὶ καλλιπλοκαίω ζωαγρία τίθεν.

Il. σ. 407.

EXR. Τα τῆς ζωῆς χαριστήρια.

Ζωαρκής.

—Καὶ δῶμεν εἶχον ζωαρκέα πτόνιν. Sibyl. l. 8.

SYN. Ζωοδαρος, βιοθρέμμων, ζωογίνος. ζωοποιός, ζωτικὸς, φυσίζος, φύσιζος.

Ζωογραφία.

Ζωογραφίας τυποειδής. Sibyl. l. 3.

SYN. Γραφή.

Ζωογράφος, Ζωογράφος. Vid. Γραφίς.

Αἶψ, ζωγράφων ἀρίστη

Ροδὴς κοίραν τεχνας. Apoc. 28. 1.

Πόιοι ζωογράφοι τακτικὴν γραμμάτων ἔγραψαν. Theoc. 15. 80.

EPITH. Κλυτοτεχνός.

Ζωογρῶ.

—Περὶ δὲ πτόνῃ Βορραο

Ζωογρῶ ἐπιπνέοντα κακῶς κικαφνέοντα θυμὸν. Il. σ. 698.

Ζωογρῶντ' αὐτὰς ἐγὼν ἐμὰ λυσομαι. —Π. σ. 372.

Ζωογρῶσαι ἀπληνέρον ἀμνηστὶν δέμας ἀνδρῶν. Apollin.

SYN. Ζωοα, ζωοπρί, εὐβαλῆ πτόνῃ ζωπύρην, ζωογενῶ, αἰτισμῇ, ἀνεγνῶν, ἀνεθῶν. Ζωὸν φυλάσσω, ἀγρῶν, εὐγενῶ.

Εὐπτόν ἐ-ψυχῶσαι δέμας παλινανξί νεκρῶ. Nonn.

Ἐκ δὲ τὰρ ἐφθίμους βιότῃ μετὰ φθῆρος ἀφίαν. Apollin.

Ζωδίου.

Ἡ δὲ ἐλεφαντος, ἡ σμαραγδὲ ζωδία, Philon.

SYN. Ζωδαζιον, ζωδῶν.

Ζωδιακός.

Ζωδιακὸν περὶ νύσσας ἀτερμῶτα κυκλὸν ὀδεύει.

Τικτὼν μετὰ Κροτοῖο, καὶ οὐκ ὄντων οἰκῶν ἀμειβῶν.

Καὶ τελείας ἐν κυκλῷ, ὅλον λυκαβάρτα πο-
μιζῶ. Nonn.

SYN. Ζωοφόρος, ζωίδεας.

PHR. Κυκλὸς ἀστερεῖς γῆς, γλαφυρὴς. Ib.

Ζωή.

Ἀνθρώπει, ζωῆς περιφάτω, μηδὲ παρ' ἑρῶν
Ναυτίλος ἰσθὶ ὡς ἔ πολλὸς ἀνδρὶ βίος. Theoc.

Ep. 9.

Ἡ γὰρ οἱ ζωὴ γ' ἦν ἀσπίς. —Od. ξ. 96.

—Τὸ γὰρ ἡμῖν τὰς ζωίας εἶχον. Theoc. 29. 5.

SYN. Βίος, —εὐπορία, κίψις, ὥστια.

EPITH. Ἀμβροσία, ἀμειριμένες, ἀλγινάσσα,

γονίμος, ελαφρῇ, εὐφυτός, λυγρῇ, λυκρῇ, λυσ-

σάδης, πενθαλία, παττροφος, καθαρά, κρανα,

παλινρσος, μινωική, ἐπιμοχθος, νοσῶ, πτω-

δυνος, μακροχρονίος, ολκισθῆμος, πολυήρατος,

γαίωτρεσις, δρεπῆσρα, πρᾶσια, αἰ—μενέσα.

—Ζωὴν παμμήτορα κοσμεῖ. Nonn.

Ζωβαλμῖος.

Ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεῖται χάριζ ζωβαλμῖος.

Pind. Ol. 7.

SYN. Ζωσμός, βρωσμός.

Ζῶμα.

Ζῶμα το καὶ μετὰ τὴν χαλκῆς καμὸν σῶδες.

Il. δ. 187.

—Σακὸς οἶον εἶχον καὶ ζῶμα φασκόν. Od. ξ. 482.

SYN. Τάπη. Ζῶμα, ζωσρῶ, περιζῶμα, σ-
ῆμα, ἰ ζωσδὲς χεῖρας. —δραγῶ.

Ζωμενύμα.

—Καὶ φημ' ἐξαγῶν—τρεπρεῖ ζωμενύματα. —Ar.
Eq. 279.

EXR. Τα τῶν νεῶν χρεῖωδῃ ὑποζῶματα ἀρ-
τυματα.

Ζωμηρυσίς. (μαγειραδὸν ἐργαλῆος.)

Ζωμηρυσίς τε τὴν λατὴν ἀφραλῶν. —Ep. l. 6.

Ζωμεδίων.

Χ' ὥστερ βροτῇ το ζωμεδίων παταγῶ. —Ar. N. 388.

SYN. Ζωμῖον, ζωμῖον.

Ζωμοποιῶ.

Ζωμοποιῶ θερμὸν ἰχθὺν Ἐπανάπλῳ. —Athen.
l. 3.

Ζωμός.

—Ἐν πτόνῃ φασκός
Ἀρτες αὖ, ἀλλ' ἔ ζωμῶν. —Menand.

Ζωναῖος.

—Ὁ ζωναῖος, πτόνῃ φασκός, Spas. 3.

Ζωνα.

Ζωή.

Αριῖ δε ζωνη.—Il. 6. 479.
 Οσσα τ' ἀπὸ ζωνῆς ἐς ἰσχατόν Ωρίωνα. Arat.
 SYN. Ζωστήρ, ζώμα. διαζώμα. περιζώμα.
 ζῶσμα τελαμών.—δυναμὶς, αξίωμα
 ΕΡΙΤΗ. Δερματίνη, παρθενία. φοινικεκροκος.
 Ζωστατο δε ζωνὴν ἑκατόν δυσεύους ἀραρυῖαν.
 —Περὶ δε ζωνῆς βαλεῖτ' ἱεὺς
 Καλλὴν, χρυσεῖν.—Hom.;

Ζώνιον.

Μολὶς γὰρ εὐρον ἐν σκοτῷ το ζώνιον. Ar. L.
 72.

Ζώννυμι, Ζώννυμι.

—Αργεῖς.—ζώννυσθαι ἀκνύν.—Il. 1. 15.
 SYN. —Περιζώννυμι. ἀκνέζονυμι διαζώννυμι,
 καταζώννυμι, περιζώννυμι, ἐνδύομαι καθο-
 πλίζω, κηλίζω, θρίγγω, σίφισται.

Ζωογόνος.

Ζωογόνος ποιοῖαι.—Orph. H.
 SYN. Ζωοποιός, ζωοδαρός. ζωαρκής. ζωο-
 τος;

Ζωοῖ.

Γαῖα δ' ἐστὶ ζωοῖσι ἀγαλλομένη ἀσπασμένη.
 Naz.
 ΕΡΙΤΗ. Αλογισιν, αλογον, λογικόν, ποικίλο-
 μύρρον, ἐμφυχόν, ἑτερόδοξον.

Ζωοπλασέω.

Ὁς ζωοπλασὴν ἀνδρας ἐξ ἀκνέω παύει. Ige.
 844
 SYN. Εξοπλαζέω, εὐστυπω.

Ζωός, Ζωός, Ζωός.

Ζωός τῶν.—Il. 6. 699.
 Αἰθ' ἀπ' ἐμῇ ζωός· ἀνερθόμενος ἀφ' αὐτοῦ ἦμαρ.
 Theoc. 7. 86.

Οὐδ' ἀνὴρ ποταμὸν ἐνθάδε κτερεῖ· τὸ ζωότιμος. Ige.
 2. 5.

Ἡ κτὴν ζωός ἀμεινός· οὐ χαλκὸς τυπῆται. Il. 6.
 887.

SYN. Ζωὴν ἐμπίπας, ἐμδός, ἐμφυχόν.

Ζωοτεμνω.

—Περικλῆς τὰς ἀνδρῶν.
 Ζωοτεμνέω.—Orph. 313.

Ζωοτοκός.

—Ἡ γὰρ ἀπάσαι
 Ζωοτοκοὶ τ' ἦσαν περὶ ὧσα θεοῦτοκοὶ τε. Theoc.
 25. 125.

Ζωπυρῶ.

Ὅρας ἀν' αὐτῷ ζωπυρῆς τοκήτα; Eur. El. 1121.
 Εἴ τι τῷ θεῷ με ζωπυρῆσαι. Ar. L. 683.
 SYN. Αραζωπυρῶ, ἐκζωπυρῶ, ζωπυρῶ.
 ζωπυρίζω, ἐκκαίω, ἀναπίνω, ἀνεγείρω. ζωπυρῶ
 ἐξυπνίζω.

Ζωπυρεῖν. Nom. pr.

Θαρσέ, ζωπυριῶν, γλυκερὸν τέκος.—Theoc. 15.
 13.

Ζωροποτεῖν.

Καὶ γὰρ ὁ Ὀρικήν μεν ἀπὸ γατο χανδρὸν αὐτῷ
 Ζωροποτεῖν.—Call. Fr.

Ζωροποτής.

Καλλεὶς ἀκέρητ' ζωροποταὶ θρασυίης. Ep. 1. 7.

Ζωρός, Ζωροτρός.

Ἡ τοι ἐς αὐτὴν ζωρὸν μεθ' ὀφθαλμοῦ κτῆ
 Οἰδαναι ἐν στήθεσσι θεῶς γ' ἀνέστη αὐτῶν;
 Ar. 1. 477.

Ζωροτρός δε, κεραιεῖ.—Il. 1. 203.

SYN. Ακράτος, εὐζαρός.—ζωροκροτός· ἐν-
 τρυφὴ παχέως.

Ζωσμός.

Κυλῶν δ' ἐν γυνή, καὶ ἐν ζωσμοῖς ἰσχυλάσσει.
 Sibyl. 1. 3.

Ζωστήρ.

—Εν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἐλάσσει. Il. 6. 539.

SYN. Ζωστήρ, τελαμών. λωραξ.

ΕΡΙΤΗ. Αἰσώτης, ἀναιδής, βουβός, πλάκας
 ἐπὶ παρθενομίᾳ διαδεδωκός, σαρκαλός, φοινί-
 φανής.

Ζωστήρ κλεπῆς. (Θηροφ.)

Ζωστήρ κλεπῆς νόκος ὠρινεν δινκλῶν. Ige. 1369.

Ζωστήρ. Vid. Ζώμα.

Ζωστήρ τε, καὶ πεπλός.—Od. 3. 38.

Ζωστής.

Αφροδίτου υἱός· ὅθεν ζωστής.
 Ζωστής αἶμα βροτοῖσι δαλλὰς. Aesc. 609p.

864

SYN. Ζωογόνος. ζωστής.

Ηρακλῆος·

Νῦν μὲν δὲ μάλα πωγῶν κίχθ'· καὶ δὲ πηδῶν α.
Od. p. 217.

ΣΥΝ. Ἡγεμαί, ἀγροί, φερὶ αὐαῖνα, διαγυ.
ἵπομα. ὀδύνη. ἀρχή, ἰδρυμένη, ἐπιμαλ-
μαι.

Ἡγυτορε

Ἐργον ἡγυτορε, δὲ ἀρπυγὸς ὀνυτῶν. Οὔρ. Η.
ΣΥΝ. Ἡγυτί, ἡγυτορε, ἀνασσα.

Ἡγυτῆς.

Ἡγυτῆς. Ἡγυτῆς. Ἡγυτῆς.
Αθικτος ἡγυτῆρος.—Soph. Oed. C. 1591.

Διὶ δ' αὖσαι ὡς ὅφ' ἡγυτῆ τινός· Ib. Oed.

T. 1283.

—Μυσὸν ἡγυτορε καρτεροβύμω. II. E. 582.

ΣΥΝ. Οδύνη, ἀγυρὸς, ἡγυμῶν.

ΕΡΙΤΗ. φίλος, ἰρθμός.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΑΛΛ' ἡδύς ἐμῆς κλέγεται ἡμῶν· Soph.
An. 442.

ΣΥΝ. Τυρῆτις, τυρῆτις, ἀλκίως, ἀρπυγῆς,
ἰκνῆς, ἐνδύτης, ἐνδύτης, ἀρπυγῆς, φλο-
ρενός.

Ἰδύς.

—Πολλὰ τοι σμικροὶ λόγοι.

Ἐκπλῆγ ἡδύς, καὶ κατὰ φῶσιν βροτῆς. Ib. El.

418.

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ τῇ δῶν κατελευσόμεν ἡδύς.

Od. a. 303.

ΣΥΝ. Παλαί, ἡδύς.

Ἡδύμας.

Ὡς ἡδύμας, καὶ τερπόμεν καὶ βροτῶν χροδῶν.

Ar. Pl. 288.

ΣΥΝ. Ἐρπυγῶν, ἐνδύτης, ἐνδύτης, ἐν-
δύτης, ἐνδύτης, ἐνδύτης, ἐνδύτης, ἐνδύτης.

χαίρει.

Ἡδύς.

Ἡ γὰρ παρακαίρος ἡδύς τικτὶ βροτῶν. Μοῖνα.

Ερπυγῶν γὰρ φῶσιν το δύνειον. Soph.

ΣΥΝ. φιλήμα, φιλήμα, γὰρ, τερπῆς,

τρύφῃ ἡδύς, ἡδύτης, ἐνδύτης, μαλακία.

ἐνδύτης.

ΕΡΙΤΗ. Ἀδύτης, ἀδύτης, ἀδύτης.

—Καὶ δὲ δύνειον. Νόστος. Ἀδύτης, ἀδύτης.

Ἡδύς.

—Οὐδὲ τι δύνειον.

Ερπυγῶν ἐπὶ δύνειον τὰ χροδῶν τικτῶν. II.

a. 576.

ΑΛΛὰ τί μὲν ἡδύς;—Ar. I. 1294.

ΣΥΝ. Ἡδύς, ἀφίμας, ἀδύς.

Ἡδύτης.

Ανα δὲ βακχίαν συντορε

Κρατῶν ἀδύτης, ἀδύτης.

Αὐτῶν ἀδύτης, ἀδύτης.

ΣΥΝ. Ἡδύτης, ἀδύτης, ἀδύτης.

Ἡδύτης. Vid. Παρ.

—Παυκροτος, ἡδύτης. Hom. XXVIII.

37.

ΣΥΝ. Πρωγυλῆς, φιλομυθῆς.

Ἡδύτης, Ἡδύτης.

Ἡδύτης, κῆρας Κρατῶν Διός, ἰσθμῶν. Ib.

XXXI 2.

Κοπῆς ἡδύτης, δημοχάρης. Eur. Hec. 134.

ΣΥΝ. Ἡδύτης, μελιγχεῖς, μελιγχεῖς,

αὐγυρῆς, αὐγυρῆς, ἀδύτης, ἀδύτης,

αὐγυρῆς, ἀδύτης, ἀδύτης, ἀδύτης.

Ἡδύτης, Ἡδύτης.

Παῖς μὲν ἡδύτης, ἀδύτης. —Ecl. El. 703.

Τῶν δ' ἡδύτης, ἀδύτης, ἀδύτης, ἀδύτης.

ΣΥΝ. Ἡδύτης, ἀδύτης, ἀδύτης.

Ἡδύτης.

Εἰς ἡδύτης, ἡδύτης. P. Sil.

Ἡδύτης.

—Προκαλυμμένος ἡδύτης, ἀδύτης. Hom. M. 271.

ΣΥΝ. Ἡδύτης, ἡδύτης.

Ἡδύτης.

Σαρπῆς δ' ἡδύτης, ἀδύτης, ἀδύτης.

αλλοῦ. Ep. I. 1.

Ἡδύτης.

Εἰ τοῖς δ' ἐχυσθῇ ἡδύτης, ἀδύτης. Eur.

Din. 95.

ΣΥΝ. φιλήτης, τερπῆς, ἀδύτης.

Ἡδύτης.

(Vid. Ζηφυρῶν) Ἡδύτης.

Ἀδύτης, ἀδύτης. Soph. El. 483.

Ἰσθμῶν ἡδύτης, —Ep. I. 7.

Ἡδύτης.

Βασανῶν δ' ἡδύτης. Soph. Oed. T. 519.

Ἡδύτης.

—Πῶς οὖν οὐκ ἀδύτης, ἀδύτης. Od. E. 340.

Ἡδύτης.

Κορδῶν δ' ἡδύτης, ἀδύτης. —Athen. I. 4.

Ἡδύτης.

Καὶ τότε μὲν ἀδύτης, ἀδύτης, ἀδύτης.

Od. μ. 359.

Καὶ μὲν αὐτῇ μὲν ἡδύτης, ἀδύτης. Ar. Pl. 3.

—Τῶν, —τηγχεῖς, ἀδύτης. Od. v. 80.

ΣΥΝ. Ἀγυρῆς, ἀδύτης, μελιγχεῖς, ἀδύτης.

ἐπιγχεῖς, ἐπιγχεῖς.

5 Q.

Ἡδύτης.

Ηλεκτρον, Ηλεκτρον.
Χρυσον ὅμιον εἶχον, μετὰ δ' ηλεκτροῖσι κεκλιμένον.
Od. ο. 459.
Τῶν δὲ παρὰ ἀρχοῦσι, πεπρωτοῖσι ἐγγύθι, πάλιν
Ἡδυσπῆς ηλεκτροῖσι κεκλιμέναι, εἰς τὴν αὐγὴν
Μυρμηκῶν ἀρχομένης — Dion. 327.
ΕΡΓΕΤΗ Διόνειον, χρυσάωνος.
Ηλεκτρον.
Εὐστατήσαν τῶν ηλεκτρονῶν — Ατ. Ερ. 529.
ΕΧΡ. Τὸν κλινόν.
Ηλεκτρον.
—Τὸ δ' ὡς ἀλεκτρίνον ἰδὼν.
Εξ ἀμύμονος ἀμύμονος — Galh. 6 29.
Ηλεκτροπῆς.
—Δακρυῶν τὰς ηλεκτροπῆς αὐγὰς. Eur. Hipp.
741.
Ηλεκτρον.
Ζῶν δ' ἀγαλλομένοις συν εὐσφρηγῶν Ηλεκτρον.
Hef. α. 86.
Ηλεκτρον.
Κτῆνες Ηλεκτρον, βοῶν ἐνὶ σαρμινισσῶν.
Ib. 82.
Ηλεκτρον Vid. Ηλιος.
—Ἐκ ηλεκτρον ἐκδομένη.
Χαγχαλόν, ταχίς δὲ ποδὲς φέρει — Η. 3-349.
Τυχεῖσι παμφανόν ὑπέρηκον. Η. τ. 393.
Ηλεκτρον Vid. Ηλιος.
—Ταῦτα δ' ἀμύμονος.
Εἰς αὐτὰ φυχῆς, ηλεκτροῖσι μεθός. Ερ. I. α.
Ηλεκτρον.
Τὸ καὶ ὅτ' ηλεκτροῖς Κολχῶν μεθός ἀκρίωντες.
Ατ. 4 126.
SYN Εὐπρόκλῳς, ματαίως, αὐτῶς.
Ηλεκτρον.
—Ὅπως γὰρ αὐτῶν.
Ηλεκτρον, ὅς ἐστιν, πολυπλοῦς περὶ μάλ' αὐτῶν.
Od. 3. 464.
—Φερὰς ηλεκτροῖσι περὶ αὐτῶν. Ib. 3. 249.
Μετῶν, φέρων ηλεκτροῖσι, δὲ φέρων. — II. ο. 128.
SYN. Ηλεκτρον, αὐτῶν, μεθός, μετῶν.
Ηλεκτρον, ματαίως.
Ηλεκτρον.
—Ὅς δὲ τὸ Ηλεκτρον καὶ αὐτῶν νῆκος ἐταχθῆναι. Η.
λ. 670.
Ηλεκτρον Vid. Ηλιος.
—Ἐμὲ δὲ κῆρυ.
Ηλεκτρον ταταῖσι ἐρημῶναι αἰχμηροῖσι.
Μυρμηκῶν κίρυν μελῶν γὰρ. — Ατ. Ερ. 529.
Ηλεκτρον λίσσας. Ηλεκτρον, προχρυσῶν, φέρει.
Ατ. 4. 604.
SYN. Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον.
Ηλεκτρον, Ηλεκτρον.
—Ἐκλεκτὸν ἐκ Ηλεκτρον. Ατ. L. 380.

—Ηλεκτρον ἐκ Ηλιος. Ib. V. 769.
—Ἐκ Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον. Ib. Ερ.
795.
SYN. Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον.
Ηλεκτρον.
—Κεκοῖν ἐκ Ηλεκτρον.
Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον. Η.
804.
ΕΧΡ. Τὸ μετὰ Ηλεκτρον ἐκ τῇ Ατλῆς.
Ηλεκτρον.
Ατλῆς Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον. — Νῆκος. Η.
Ηλεκτρον. (Ηλεκτρον ἐκ Ηλεκτρον)
Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον.
Φρατοῖς τριπλοῦν. Ατ. Ερ. 255.
Ηλεκτρον.
—Ὅς φέρων ὅς ἐστιν Ηλεκτρον. Η. Ν. 864.
Ηλεκτρον.
—Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον. Η. ο. 243.
SYN. Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον.
Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον.
Ηλεκτρον.
—Ὅς φέρων Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον. Ατ. Ερ. 1021.
SYN. Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον.
Ηλεκτρον.
—Ὅς φέρων Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον. Eur. Ερ.
536.
SYN. Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον.
Ηλεκτρον.
—Ὅς φέρων Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον. Ατ. Ερ. 1064.
SYN. Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον.
Ηλεκτρον.
—Ὅς φέρων Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον. Η. π. 808.
SYN. Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον.
ΕΡΕΘΗ Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον.
Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον.
Ηλεκτρον.
Εκπλεῖσας, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον.
Theos 14 54.
SYN. Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον.
Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον.
Ηλεκτρον.
—Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον. Η.
SYN. Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον.
Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον, Ηλεκτρον.

Ηλιξ. Vid. Ηλίκιωτης.

Ηλικός, ισόφορος, τῶν τε στίβος καὶ ἀλαπαδίων.
Od. σ. 372.

Ηλιοκλῆτος.

—Περσὶν δ' ηλιοκλῆτος πλάκατος. Eur. B. 14.

Ηλιοκαυτός.

—Συραὶ καλῶντι τυ. πῦρες

Ισχυράν, ἄλιοκαυτὸν — Theoc. 10. 27.

Ηλιοστέρης.

Κρατὶ δ' ηλιοστέρης

Κυρὴ προσώπων Θισσαλὶς νη ἀμπετῆς. Soph.
Oed. C 318.

S Y N. Σιαστικὴς — πλάτυπλος.

Ηλιοσιβίς.

Πρὸς ἀντολὰς φλογαπὰς ηλιοσιβίς. Aesch. Pr.
75^m.

Ηλιος, Poet. Ηελίος.

—Αφ' οὗ οἱ ἀστῆρες ὄνθει Ηλιος. Od. δ. 271.

Ημιος δ' ηελιος κατέδ' η καὶ ἐπὶ κρηφας ἦλθε. Il.
α. 475.

Ηδ' γὰρ φρασθὲ παρθ' ἄλιον ἀμμι δεδύκεν.
Theoc. 1. 102.

S Y N. Ηλεκίωρ. Μίθρης. Τπίριων. Σειριος.
Φάβος. Φαβῶς. Φαυφύρος. Παιά.

ΕΡΙΤΗ. Ατρείης. ἀρχσιφωτός, ἀγλῆνης,
ἀρσενός, ἀζαλῆος ἀσροχίτων, βαρυμπίς, γλαυ-

κοφίγης, ευρυοπίης, ζειδωρός, φυτηκόμος, καθ-
αρός, διπλάτος, λαμπόμενος, λιπαροζώνος, μαρ-

μαίρων, μαλέρδς, μεσημβριον, ολβίος, οξύς,
παμφανών, πανομφαῖος, πανομφίος, πανῆργος,

πυριφίγης, πυριζόμενος, πυρπυρος, πυριερίφης,
πάλιστριπλος, τηλεφανής, Σειριος, σειριοεὶς, φασ-

σιμρότος, τετ-σιμρότος, χρυσός, χρυσοφάης,
φασθάν, φλογιγρός, φανέρδς, φαιεφύρος, φανίδς,

φρυγίαν, ὑψιδρεμς, ὑψιπύρος, ὑψιφανής,
Ἄστρα πέν ἡμευροσε καὶ ἑνὰ κυκλα Σελήνης.

Ἄξονα δινάτας ἐμπυρος ηελιος.

Ηλεκίωρ Τπίριων. — Ηελίος τ' αὐτῶ.

Τπίριονιδας ἀνακίος,

—Οὗ πάντ' ἐροῖ, καὶ πάντ' ἐπακνύς. Hom.

—Ηελίοιο φας πάνδερκέος. Cal.

Πυραυγὴς δίδιος. Sibyl. Πίτρα πυρός. Eur.

Η τον Θαραῖον. Πτῶν, Πρίτην Θιδόν. Lyc.

Οξείων ὁ γυνεβλῆος ἀκτίνων πατήρ.

Φαυσίεργος δαίμων Τπίριονιδας.

—Πυριπύωντων ἀρχὴς ἰσπών. Ἀστὴρ κρανίος.
Pind.

Κλύθι πυρὸς νεῖρ βασιλεῦ Χρυσῆς Τιταν.

Κλύθι, οὗτος ταμίας, (ἐαρκίος ὁ ἀνα πηγῆς

—Θιῶν ἀριστος. — Ψυχῶν ἀναγωγιγός.

Εἶκον παγίετατο δειῶ — Procl.

Αὐτός ἐγὼ σφραγισθὲν ὅλον πύλον ἄρμασι ταμνῶ.

Ουρανίω. ἑλίκων πολυκαμπῆτα κυκλα δινάων.

Μίτρα χροῖς πύρρῳσι φερῶν κυκλυμαῖος ἄστρος,
κ. λ.

—Δυσδελαμῆνος ὀδύτης. — καρπῶν κοίρανος. —

—Ορχαμῶς κοσμῶ — ταμίας, ἀναξ πυρός. —

—Βροτῆσι βίη πομπὴν δολιχέσκειος. —

Παμφανὲς αἰθίρος ομμά. Nonn.

—Παυσιπὴν κυκλον ἡλίον. Aesch.

Ω καλλιφίγης ἡλίον σέλας. — Eur.

Συ δ', ὅ τον αἰτὸν κρανὸν διφρηλατῶν. Soph.

Ηελίον γλυκυδερκέος ἰδὲ φας ἐξοχα λαμπρῶς.
Sib.

Κλύθι μακάρ, πάνδερκας εἶχον αἰώνιον ομμά,

Τίταν χερσὶν αὐγῆς, ὑπέρβιον, κρανίον φως.

Αὐτοφύς, ἀκαμῶς, ζων. ἡδ' ἄνα προσώπῃ.

Δεξιὴ μὲν γινέτωρ Ηἷος, εὐωνυμὴ Νυκτός.

Ἡράων εἶχον ὤρων. τετραβῆμοσι ποσὶ χερσῶν.

Εὐδρομῶ, ροιζήτωρ, πυρρῶς, φαιδραπὶ, διφρηλά. —

Εὐσεβείων καθοδὴ καλῶν, ζαμάνης ἀσεβῶν.

Χρυσάλυρῃ, κοσμῶ τον εναρμόμιον δρομον ἑλκων.

Εργῶν σήμερτωρ ἀγαθῶν, ἀροτρήφῃ κίρῃ.

Κοσμοκρατῶρ, σερκίλῃ, πυριδρομῶ, κυκλοεικίλῃ,

φασφῶς αἰολοδρακί, φαιεβίς, καρπύμῃ, Παιά.

Αἰθαλοῖς, ἀμιαντὴ χροῖς σφας, ἀθανατὴ ζῶ.

Εὐδίε, πασιφάῃ, κοσμῶ το περιδρομον ομμά.

Σεινυμῆνον λαμπρόν τε καλῶς αἰτίσι φαναιῖς.

Δεικίλῃ δικαιοσύνης, φιλομαγίῃ, δισπῶλῃ κοσμῶ.

Πισοφυλαξ, αἰῶ πανυτερτάτῃ. πᾶσιν ἀργῇ.

Ομμά δικαιοσύνης, ζῶης φῶς, ὅ ελασιππῇ.

Συν κίγυρῃ μαργί. τετραρῶν ἄρμα δινάων.

Ορῆ. Η.

Φωτὸς γινέται, ομμάσολαμπῇ.

Τας γινόμενας καὶ φαιεραμένας.

Ταμίας ὑλῆς — ἄγνων ἀστῶν πρυτανῶν.

—Νοεῶ τυπον αἰσθητῶν.

Αγαθὸν παροχόν εὐκασμογενῶν. Synes.

Ηελίος κλέψης.

—Επὶ ζοφῇ ημῶς μισθῶ

Ἀπρὸιδης τέταντο, κελαινιῶντι δὲ πῆλῳ.

Κρυπόμενον φαιδρῶτα μισημῆρας ὄχον ὀμῆλῃ.

Κλετόμενης δ' αἰθίρας ἐπὶ σκίοντο κολωνῇ, κ. λ.

Nonn. 1. 38.

Ηελίς.

Οὐδ' ὅσσοι ναῖσι πρὸς Ηλιδὸς ἰπποδοτοῖο. Od.

σ. 347.

ΕΡΙΤΗ. Ἰππλάτος, δῖα, ευρυχορός, ευδι-

φρος, πολυκαμῶν.

Ηλιτομαχός.

—Καὶ ηλιτομῆνον εἶντα. Il. τ. 118.

S Y N. Ἐπ' ἀμηνιαῖος, ἐπ' ἀμηνος. πρῶτος.

Ηλιτοποιός.

—Καὶ ἡλιτοποιῶν Ερμῆν. Orph. 1361.

Ηλιώτης, Ηελιώτης.

Λετὴν ἐς ἡλιώτην — Soph. Tr. 710.

5. P.

—Απ'

—Αν' πικρυνίδος αὐγλας, Ξρ. 1. 3.
 Ηλιοσα.

—Κομας—τα μου πρίθεν μελαγχολία,
 Τὰ δ' οὐκ ἀπορνήσωμαι. Αἰας. 29. 5.
 SYN. Ηλιοσά, ξανθὸν, χρυσοῦ.

Ηλος.
 Χρυσοῖς ἦλόντι πεπαρμένον, —Π. λ. 632.
 Κρατεροῖς ἀδάμαρτος ἦλον. Πισδ. Ρ. 4.
 SYN. Γομφος.
 ΕΡΙΤΗ. Οὔζυτορος.

Ηλυγν.
 Οὐκ ἔδωκεν ὕδωρ, οἱ μὲν
 Τῆς δίκης τὴν ἡλυγν. Αἰ. Α. 684.
 SYN. Ξίλη, σποτὸν ἐπισπασμένην.

Ηλυσιον.
 Ἀλλὰ γ' οὐκ ἔστιν ἡλυσιον καὶ ἀπαραστά γυναικας
 Ἀθανάτοισιν ἐπιφύων, ἔστι ξανθὸς Ραδάμανθυος.
 Τῇ περ ρήσιν βιοτὴ πολλὰν ἀνθρώπων.
 Οὐκ ἔστιν, ὅτ' ἀρ' ἡλυσιον πολλὰν, ὅτε πῶτ' ἀμείβω.
 Ἀλλ' αὖτ' ἡλυσιον λιγυρηνόταται αὐτάς.
 Ὀππότερ' ἀντίσιν, ἀντιφύων ἀνθρώπων. Οἰδ. δ.
 563.

Ἦσον δὲ νηυσὶν αἰὶ
 Ἦσον δ' οὐκ ἀμείβωμαι αἰὶ.
 οὐκ ἔστιν, ἀπορνήσω
 Ἐπὶ τοῖς ἡλυσιον βιοτὴν—
 —Ἦσον μακάρεσσιν ἡλυσιον ἀθανάτους
 αἰὶναι περὶ νηυσὶν, αὐ-
 θεμα καὶ χρυσὸν φάσμα, κ. λ. Πισδ. Οἰ. 2.
 Ἀνθιμωσσία Ραδάμανθυος αὐλή.
 Ἠλυσιον λοιμωσὶς αἰσά.—Νομῶ.
 Ἠλυσιον πιδίον ἔστι οἱ πιδίον κυμασὰ μακρὰ
 Λιμνὴς ἀνατὸν Ἀργυροσίδος βαθυκαλπῶ.
 Ἔνθα πάλιν τριτὸς ἀθανάτος μαγιστὸς Διοῖο
 Καὶ τριτὸς πηγάϊ οἶος, μελίστος τε γαλακτός.
 Γαῖα δ' ἰση πάντων—καρπὸς τότε πλοκακίαν
 Ἀυτοματῇ, κοινοὶ τε βίαι, καὶ πλῆτος ἀμείβω.
 Οὐ γὰρ πλῆθος ἐκεί, ὃ πλῆθος ὕδωρ ταραντοῦ,
 Κῆν ἐπ' οὐκ ἔστιν ἔλας οὐκ ἔστιν, ἢ ἀμείβωμαι—
 Οὐκ ἔστιν, ὅτ' ἔστιν, ὃ πλῆθος ὕδωρ ταραντοῦ,
 Οὐ γὰρ ἀμείβωμαι, ὃ πλῆθος ὕδωρ ταραντοῦ, κ. λ. Sibyl. 1. 2.

Ηλυσιον.
 —Ἐπὶ νηυσὶν βραδύων
 Ηλυσιον ἀρβύων περὶ τοῖς αἰσά. Eur. Hec. 66.
 —Περὶ τοῖς ὕδωρ πιδίον
 Πικρὰν δίκην ἡλυσιον—Ιδ. Hec. Ρ. 1041.
 SYN. Πορὶα, βασίς, ἐλυσίς, ἀφῆς, ἐραδὴς.
 ὁδὸς. συντοδὴς.

ΗΜΑΘΙΑ.
 Καὶ Ημαθίαν ἀνατὸν Π. ξ 226.
 ΕΡΙΤΗ. Πολυμάτος.
 Ημαθίαν.
 —Καὶ Ημαθίαν ἀνατὸν. Hec. δ. 986.
 Ημαθίαν, Ημαθίαν, Ημαθίαν το.
 —Ὅς ρα Πυλοῖο ἀνατὸν ἡμαθίαν. Π. ξ. 77.
 Εἰ ἡμαθίαν ἀνατὸν
 Τοῦ τῆς ὅλης θαλάσσης. Αἰας. 32. 3.
 SYN. Ξαμμάτος, ξαμμάτος.—πρὸς ἡμαθίαν.
 Ημαθίαν.
 Ἀλλ' ἡμαθίαν περὶ νηυσὶν ἐπὶ νηυσὶν ἀνατὸν ἀνατὸν.
 Π. ξ. 104.
 SYN. Καθίμαι, ἀποκαθίμαι, ἐπικαθίμαι,
 ἔξομαι.
 Ημαθίαν, Ημαθίαν, Adv.
 —Τὸν αἰὶς Ἀχαιοῦ
 Ημαθίαν ὀφθαλμῶν ἐπ' ἀνατὸν ἀνατὸν. Π.
 1. 92.
 Ἔνθα καὶ ἡμαθίαν μὲν, ἀνατὸν μὲν ἀνατὸν.
 Od. ξ 104.
 SYN. Ἠμαθίαν, καθίμαι.—ἐπ' ἡμαθίαν, ἐπ'
 ἡμαθίαν.
 Ημαθίαν, πρὸ Ἠμαθίαν.
 Η ἀπὸ Ἀσσυρίων ἡμαθίαν ὀφθαλμῶν. Call. Fr.
 Ημαθίαν, Ημαθίαν.
 Ὅς γὰρ ἡμαθίαν ἡμαθίαν ἀνατὸν ἀνατὸν. Π. λ.
 293.
 Τὶ γὰρ περὶ ἡμαθίαν ἡμαθίαν ἀνατὸν ἀνατὸν.
 Ημαθίαν, ἀνατὸν ἀνατὸν τῷ γὰρ κατὰ τὸν. Soph.
 Aj. 475.
 —Ὅδὸς πρὸς ἡμαθίαν Περὶ νηυσὶν ἀνατὸν—Hec. δ.
 174.
 SYN. Φῶς, φῶς, λυκὸν, πῶς.—πρὸς ἡμαθίαν.
 ΕΡΙΤΗ. Καλλιφύγος, περὶ νηυσὶν, περὶ νηυσὶν,
 ἀνατὸν, γλυκὺν, δῆλον, ἀνατὸν, πρὸς ἡμαθίαν,
 ἐλευθέρων, οὐδὲν, λαμπρὸν, ἐλευθέρων, ἀνατὸν,
 φανερὸν, μυστικόν, πῶς, πῶς, πῶς, πῶς,
 ΡΗΡ. Ἠμαθίαν, πῶς.—Διὸς φεγγῆς. Ημερῶν
 Διὸς φεγγῆς. Eur.
 Χρυσὸς ἀμείβωμαι βλεπόμενος.—Τρὸς ἀμείβωμαι
 πῶς. Soph.
 Δρομὸς Ημερῶν. Nonn.—Ἀλλ' αἰὶς. Pind.
 Ημερῶν.

Ἡμέραν.

—Νυν δ' ἐκλασεν
Τὸν τῆσδ' ἀπαιλὼν ἐνέχ' ἡμερεύουσιν. Soph.
El. 789.

Ἀλλ' ἐσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένος
Μακροῖς καλεῖται, τυγχάνου τε προσφῶρα. Aesc:
Ch. 708.

SYN. Δημερεύω, συνημερεύω.—δ' ἡμέρας
καμνέου.

Ἡμερησιος.

Ὁ χαῖρε. λαμπρὸν τυκτὸς, ἡμερησιος
Φαῖς σφαιροκλιν.—Aesc. Ag. 22.

SYN. Ἡμεριος, καθήμεριος, μεσημεριος, με-
σημερος, μεσημεριος, ἀμφήμερος.—ἡματιος, ἡ-
μεριος, μεσημεριος.

Ἡμερις.

—Τεταρτοῦ παρὶ σπυγὸς γλαφυροῦ

Ἡμερὶς ἔδωκεν.—Od. ε. 69.

—Ἡμερίδος ὄρχον.—Ag. A. 996.

SYN. Ἀμπιλος, αμπ (αἰδὸς λεπτοφλοιὸν δένος.
Eustath.)

EPITH. Καλλιφυτος.

Ἡμερι πανθελίαιρα, μεθύτροφο, μῦτερ ὀπαρῆς.
Er.

Ἡμεροβαλής.

—Ἡμεροβαλὴς εἶναι.—Er. I. 1.

Ἡμεροκοιτος.

Μὴ ποτὶ ε' ἡμεροκοιτῆς ἀνδρὶ ἀπο χερμαδ' ἐλθ-
ται. Hec. ε. 603.

SYN. Νυκτοκλεπῆς, κλεπῆς.

Ἡμερολεγειν.

Τοκαὶς τ' ἀλοχοὶ δ' ἡμερολεγειν

Ταῦτα χρονον τρεμενται. Aesc. P. 63.

EXR. Τὸν αὖ τῶν ἡμερῶν καταρθιμύμενον.

Ἡμερος.

Αἰατὸς, ἀργὴν χῆνα φέρων οὐχεσσι σπυγῶν

Ἡμερὸν εἰς αὐλῆς.—Od. ε. 162.

SYN. Ἡδῆς, ὑποχάριος, χαροπὸς, τιβάσσης,
συνανθροπίζων, σπῆος.

Ἡμεροσκοπος.

Ὁφει δ' ὁ σπῆος ἡμῖν ἡμεροσκοπος

Δεικνύει.—Soph. An. 259.

Λαθὼν κολακὴς φυλακὴς ἡμεροσκοπος. Ag. Av.
1174.

SYN. Ἡμεροφυλαξ, φῦρος.

Ἡμεροφατος.

Ὁφει ἡμεροφατον αἰαίνει.—Aesc. Ag. 82.

Ἡμεριος, Ἡμεριος.

Οὐτε γὰρ ἡμεριος, οὐτε καλόν. Anac. 122.

Ἡμεριος δειραπῶν.—Il. π. 244.

SYN. Νεώτερος, ἡμῶς.

Ἡμῖ, προ φημί.

Ἡ, καὶ καταρῆσιν ἐπ' ὀφρυσὶ νέεσσι Κρονίων. Il.
α. 528.

Παῖ, ἡμῖ, παῖ.—Ag. N. 1143.

Ἡμίσραχης.

—Θέρμης ἡμίσραχῆς εὐρυγόν. Er. I. 2;

Ἡμίσρατος, Ἡμίσρατος.

Ἀρχὴ δ' ἡμίσρατι.—Er. I. 6.

—Ἡμίσρατον ὁδόντα. Ib.

Ἡμίσρατος.

Πυρρὸς, ὁ δ' ἡμίσρατος.—Theoc. 6. 3;

Ἡμίσρατος.—Vid. Σκυδαλον.

Ἡμίσρατος δ' ἀρα νῦν λιπέτ' αὐτόν.—Il. π. 294.

SYN. Ἡμίσρατος, ἡμίσρατος, ἡμίσρατος.—
ἡμίσρατος.—ἡμίσρατος.

Ἡμίσρατος (το γυναικῶν ἡμίσρατος)

Τετὶ το τῆς γυναικὸς ἡμίσρατος. Ag. Ecc.
318.

Ἡμίσρατος.

Παῖδας δ' ἐγὼ μὲν γυνήσις ἀτίκτον ἀν,

Ἡ δ' ἡμίσρατος τοῖς ἐμοῖς, νοθαγενεῖς. Eur.
Andr. 942.

Ἡμίσρατος, Ἡμίσρατος.

Εἶναι μὲν ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἡμίσρατος. Ag. N. 643.

Ἡμίσρατος.

—Καὶ ἡμίσρατος γένος ἀνδρῶν. Il. μ. 23.

SYN. Ἡμίσρατος, ἡμῶς.

Ἡμίσρατος.

Τὸν ἡμίσρατον Ἀτλιν. Anac. 13. 2.

SYN. Ἡμίσρατος, ἡμίσρατος.—ἡμίσρατος,
ἡμίσρατος, ἀνδρῶν, εὐνῆχος.

Ἡμίσρατος, Ἡμίσρατος.

Οἱ μὲν αὖ ἡμίσρατες, ἐπεὶ τὰν ποτνιαν εἶδον.
Call. 6. 60.

Τοῖς ἡμίσρατοις διπλοῦσι λατρεῖσι. Lyc. 511.

SYN. Ἡμίσρατος, ἡμίσρατος, ψυχόρατος.—
ἡμίσρατος.

Ἡμίσρατος.

Σὺν ἡμίσρατοις ἐκρίν.—Ib. 378.

SYN. Ἡμίσρατος.

Ἡμίσρατος.

Ἀλλ' ἡμίσρατος ἐσοκομῆ. Ag. Th. 456.

SYN. Μετρίως.

Ἡμίσρατος (Μετρίως).

—Ἡμίσρατος βαρβαρον. Lyc. 150.

Ἡμίσρατος.

Τὸν ἡμίσρατον τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων. Ag. Th.
234.

SYN. Ἡμίσρατος, ἡμίσρατος, ἡμίσρατος,
ἡμίσρατος.

Ἡμίσρατος.

Ὁ δ' ἡμίσρατος ἡδῆ. Anac. 33. 10.

Ἡμίσρατος.

—Ἀσπίς ἡμίσρατος, ὡς πυκνωμένη. Soph. Fr.

Ἡμίσρατος (ὁ κορακίτης)

Ἰσθμὸς Σκυδασι ἡμίσρατον ἡδῆ. Sop. ap. Athen.
Ἡμίσρατος.

Η Μ

Ημιονος.
Καδ' ἀπὸ πασσαλοφῆ ζυγὸν ἤρειον ἡμιονον.
Il. α. 268.

Ημιονος.
Πρόσθε μὲν ἡμιονοὶ ἔλκον τετρακυκλον ἀπην.
Ib. 324.

SYN. Ορέως, κρέως, αγραλῆ.

ΕΡΙΤΗ. Αγροτερος, ἀδμής.

Ζιῦξαν δ' ἡμιονες, κρατερωνυχας, εντεινουργές.

—Κρατερὸν μένος ἀμφιβαλοντες.

Ημιονὸν ταλαεργὸν ἀγῶν κατεδ' ἦτ' ἐν ἀγῶνι.

Εξέτ', ἀδμήτην, ἦτ' ἀλγίστη δαμασασθαι. Hom.

Ημιόκος.
—Τερέων Ημιόπων ἰπ' αὐλῶν ορχήσθαι. Apac.
82.

ΕΧΡ. Αὐλὸς ελασσὸν τῷ τάλει.

Ημιπελεκον. 'Ημιπελεκον.

Καδ' ἐτιθεὶ δέκα μὲν πελεκους, δέκα δ' ἡμι-
πελεκκα.

ΕΧΡ. Αξίτη μονοτομος.

Ημιπλήξ.

Τὴν τὴ θεοῖς πελεκέσσει ἐτ' ἡμιπλήγα λικ' ἔτις

Τλοτόμοι δρυμοιο κατηλυθον.—Ap. 4. 1683.

Ημιπνοος. 'Ημιπνους.

Τρωξάρτης δ' ὡς εἶδεν ἐθ' ἡμιπνον προπισσάτα.
Hom. B. 249.

SYN. Ημιζωος, ἡμιψυχος, ἡμιθνής.

Ημιπυρρως. Vid. Ημιδαής.

—Ημιπυρρῶτα λειψατα.—Ep. 1. 3.

Ημισπάτος.

Κυπρη, τοκ ἡμισπάτον ἀπὸ προκων ἀμὶ πασῶν.
Ep. 1. 1.

Ημίτος.

Δῶκε δὲ οἱ τιμῆς βασιλεῖδος ἡμισυ πασης. H.
ζ. 192.

Νηπιοι, ἐδ' ἰσασιν ἰδὲ πλεον ἡμισυ πάντ' ἑς.
Hef.

SYN. Ημιαίμα, ἡμιταίμα, ἡμιτομία.

Ημιταλάρτον.

Ημιταλάρτον δὲ χρυσὸ λαισθῆν ἐθηκε. Π. J. 751.

Ημιτελεος. 'Ημιτελής.

Θυ γὰρ θυλότερας δέμας ὠπασεν ἡμιτελεον.
Μαρκον, οὐρα καὶ ἀλλὰ περὶ χροὶ τέχνησάυτο.
Naup. 64.

Καὶ δόμος ἡμιτελής.—Il. C. 701.

SYN. Ατελής, ατελειωτος, ἡμιεργος.

Ημιτομος.

Ἰσα τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κίρα ἀντελλε καρην.

Αντυγος ἡμιτομῃ καραῖς ἀτὲ κυκλα σελήνης.
Mosch. 2. 88.

SYN. Ημιδαής.

Ημιτυεῖν.

Ἐπῶτα καθαρὸν ἡμιτυεῖον λαβάν. At. Ph. 729.

Θ Ν

SYN. Σαδάριον.—ρακος ἡμετριζός.—ἀνδρ. πα-
οῖον ἐκμαγεῖον—διπρασσον φαυλοισιν.

Ημιφαις.

—Εν ἡμιφαι λαράκι γυμνα μῆται. Ep. 1. 3.

Ημιφλεκίος.

—Μελαθρον Ἀντὸς ἡμιφλεκίον.—Theoc. 2. 233.

SYN. Ημιδαής, ἡμιπαυτος.

Ημος.

Ημος δ' ἡλῖος κατεδυ.—Il. α. 475.

SYN. Ημια, ὅτα.

Ημυοος.

Καρκορον ἡμυοοντα.—Nic.

ΕΧΡ. Μεμυκοτα, κικλοισμῖνοι.

Ημνω. Αμνω.

Ὡς ἑτέρωσ' ἡμνωι καρη πηληκὶ βαρυθῆν. Π. J.
308.

—Αμνωτα χαμαζε. Hef. E. M.

SYN. Επικλινω, κατακλινω, σπῆλα.

Ημων. Vid. Απορτισίς.

—Καὶ ε' ἡμωτες ἀνδρες ἀνέσαν. Π. J. 886.

Η Ν

Η ΝΕΚΗΣ. (Ηνεκός, Ηνεκός, Adv) Vid:
Διτιρκής.

—Ηνεκέσσι τριβας παναπατον ἰδ' ὁδῶν. Nic.

—Τοτ' πτεκες ἐν πυρὶ θάλλ' ἑας. Ib.

Ηνεμοος. προ Ανεμοος.

—Καὶ ἡνεμοσσαν Εἰσιππῶν. Π. C. 606.

—Καὶ τρυγίδες ἡνεμοσσαν. Opp. 1. 3.

—Καὶ ἡνεμοισι φρονήμα.—Soph. Ant. 960.

SYN. Ηνεκωδής.—ὕψαλος—προσπτεμος—
ποδ' ηνεμος.—μεταρσιος.

Ηνι. Dor. pro Ἠδ'.

Ηνι δὲ τοι το δέπας.—Theoc. 1. 149.

Ηνια. Ηνίον.

Τυτθ παραδωσθ τῆς Πρυκδ' τας ἡνίας. At.
Eq. 1106.

Νεσωρ δ' ἐν χερσὶ λαβ' ἡνία στυγαλιντα. Π.
J. 116.

SYN. Χαλινός, λῶρον, ρυταγωγός, ρυτάρ,
ρυτὰ τα, ευληρα τὰ—παρηγορία—ἐκείσια.

ΕΡΙΤΗ. Χρυσονότος, —φονικῆν, λευκῆν.

Ηνίκα. Vid. Ὀπῶτα.

Ηνίκα δ' ὀρμήθῃντες ἐφ' ἡμίας ἐκλιδάσι. Hom.

B. 154.

Ηνιοπύς.

Τιδν ὕπερθυμυ Θεῶν Ηνιοπύα. Π. J. 120.

Ηνιορροφω. Vid. Ηνιοχέω.

Ὁς ἀρμα λευκὸν ἡνιορροφῇ βοός. Eur. Ph.
177.

Ηνιογέρος.

Η Ν

Ηλιοτρόφος. Ηλιοχέυς. Ηλιοχος.

Γυνὶς δ' ὠξ' Ἀθηνῶν δαιμόνιος ἡλιοτρόφος.

Ἐξω παρασπῆ. κἀνακαρχενος. παροῖς

Κλυδῶν ἐφ' ἑπ' ἄν.—Soph. El. 733.

—Θρασύν Ἐκτορος ἡλιοχῆα. II. 5. 312.

—Ηλιοχος δ' ἵμασιν καλλιτρίχας ἵππους.

Νῆας ἐπὶ γλαφυράς.—II. λ. 280.

SYN. Τροπιοχος. ἀρματηλάτης.

ΕΡΙΤΗ. Αφειδῆς, βοοσκόος, επισθοπόρος,

παλινδρόμος, βαρυδυνος, ταχυνογος, καυδός.

P.H.R. Φίλον πυρὸς ἡλιοχῆα. Τίγρη—Αργίδος

ἡλιοχος. Aris.

—Χερὸν τε καὶ ισχύος ἀνιοχος. Pind.—Κιθαρας

δεξιὸς ἡνιοχος.—παλαισμοσύνης δεξιὸς ἀνιοχος

Er.

Θηρονομ. μασιγος ἀφειδῆα ροῖζον ἱαλλων,

—Ἡλαυεν ἀελλήισσαν ἀπηνην. Nonn.

Ηνιοχέω, Ηνιοχέω.

—Οἶμον νηὶς ἡνιοχέω. II. λ. 103.

Πνεύματα δ' ἡνιοχέει περὶ τ' ἡέρα καὶ περὶ χεῦ-

μα. Orph.

SYN. Ηνιοστροφέω, ἡνιοποιέω. ἀρματεύω.—δι-

εὐδυνάω, ἰδυνάω.

P.H.R. Ἰδὺς ἔχων θοδὸν ἄρμα καὶ ἀκνυπόδων

σθῆνος ἵππων.

—Εὐπλεκεὼν δ' ἐπὶ δίφρων

ἡνιοχοὶ βασιλῆες ἐρπυσαν ὀκείας ἵππους

Ρυτὰ χαλαίοντες.—Hes.

—Μασιγὶ θῶος ἐπιμαίει τ' ἄρ' ἵππους.

Μασιγὶ λιγυρῇ, ἵμασιν καλλιτρίχας ἵππους.

—Μασιγὶ κατωμάδων πλάσεν ἵππους.

Ἰπποὶ, τὴς δ' ἡνιόχων ἐφ' ἑπ' ἄν μασιγὶ κελύει.

Καρπαλίμως κατὰ ἀνύ.—Hom.

Ηνιοχῆ.

—Καὶ Ηνιοχῆν ταυτοπῆλον. Hes. a. 83.

Ηνικ.

Σοὶ γὰρ ἐγὼ ρέξω βένην.—II. κ. 292.

SYN. Ενιαύσιος, τελικός, νιός, πορταξ, α-

κέντρικος (βῆς)

Ηνιορῆα. Vid. Ἀνδρῆα.

—Ἡνιορῆα πισυνοὶ καὶ καρτεῖ χερῶν. II. 9. 226.

ΕΡΙΤΗ. Ερατεινὴ, ἀριστοπονοῦ, κραιτέρη, ὑπέρ-

σπλος, ὑπερφίλος, ὑποπῆρος.

Ηνιοπιδῆς. Vid. Σατνιός.

Ηνιοτῆ. Vid. Σατνιός.

Ηνιοτῆ.

—Ζεῖσεν ὕδωρ ἐν ἡνιοτῆ χαλκῷ. II. σ. 349.

SYN. Λαμπρὸς, διαυγής.—εὐνιχος.

Ηνυσρον, Ενυσρον.

Εγὼ δὲ γ' ἡνυσρον βεδὶ—καταβροχθίσας—Αἰγ.

Eq. 355.

ΕΧΡ. Ἡ κατὰ κοιλίαν.

Η Ο Η Π

Η Ο

Η ΟΙΟΣ. Vid. Ηῶος.

Πρὸς δ' ὑπ' ἡοῖοι συντευχῆσι θάμνηχθίβιες.

II. 9. 530.

Αἰῶνι αὐτὸν πάντες ἐκαλὼν ἀείρα. Ar. Pa. 837.

Πᾶσαν δ' ἡοῖν μνημονὴν τετληῖσι θυμῷ. Od.

δ. 447.

Η Π

Η ΠΑΟΜΑΙ.

—Καὶ κοσλῖνον ἡπασσάμαι. Aristoph. Fr.

SYN. Αἰεομαι, καταρτίζω, ραπῖω.

Ηπαρ.

Εν δὲ οἱ ἥπατι πῆξαι θοδὸν βελος.—Od. χ. 83.

ΕΡΙΤΗ. Κελαποδρωτον, βιοσκόον, παλιμ-

φνός.

Ηπατωργός.

Τὸν ἡπατωργόν.—Lyc. 839.

Ηπιδανός.

Ηπιδανὸς δὲ οὗ τοι θεραπων, βραδείας δὲ τοῦ

ἵππου. II. 9. 104.

SYN. Ασθενὴς, ἀτεχνος, χαλδός, ἀνοητος, α-

λθιος, ἀσυνετός, ἀνοισθητός.

Ηπειρογενής.

—Οἱ τ' ἐτίπαν ἡπειρογενὲς

Κατεχέμεν ἔθνος.—Aes. Pct. 42.

Ηπειρος

Ηπειρον ναιοντες—

Ἠλθον ἐπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἀνθεα γνιεται ἄρη.

Od. ι. 49.

ΕΡΙΤΗ. Μελαινα, πορτίτρεσος, ἀπειριτος,

βαθῖα, πίων, εἰςωλαξ, πολυληθὺς, ὑλυσσας,

διαλυγίος.

Ηπειρος.

Οἱ τ' Ηπειρον ἔχον.—II. ε. 635.

Ηπειρώτις.

Διὸν γὰρ Ηπειρώτις οἱ τα τοιάδ'.

Ψυχὴ γυναικῶν, ἧν ἐπισχῆσω σ' ἐγώ. Eur.

Andr. 159.

Ηπειρ.

Ἀλλ' ἥπειρ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω. Suid.

—Ἡπέρ οἱ ἄλλοι αὐτοζόμενοι φοβέοντο. II. ζ.

41.

SYN. Ωσπερ, καθύτι.—ὀπη-

Ηπεροπτευμα.

Συμποσιων ἐρεθίσμα, γυναικῶν ἡπεροπτευμα. Fr.

5. Q.

Ηπεροπιδς, Ηπεροπιδυτής, Ηπεροπιδς.
 Ηπεροπιδ τ' εμιν και επικλοπεν—Od. λ. 363.
 Δυσπαρι εἶδος αἵτε, γυναιμανές, ηπεροπιδυτά.
 Il. γ. 39.

Βιλεται απεροπιδς ἡμῖν ἔραι. Anac. 183.
 SYN. Ψευδής, δολοφρεδής, απατηλός, ὑπερ-
 ηφανος.

Ηπεροπιδυ.
 —Τί με ταυτα λιλασται ηπεροπιδυεν; Ib. 399.
 SYN. Εξηπεροπιδυ, συνηπεροπιδυ, απωταω.

Ηπητής.
 —Ο δ' ηπητής μοι επεση. Hom. B. 183.
 SYN. Ακισής, ραπίης, στυτιεύς.

Ηπιαλιν.
 Ηπιαλιν γαρ οικαδ' εἴ
 Ιππασίας βαδίζων. Ag. A. 1163.
 E X P. Ο ριγυπυριτω περιπεσών.

Ηπιαλος, Ηπιαλης, Ηπιωλος.
 Ανδρ' αγαθόν περην παντων δαίμονσι μαλιστα,
 Και γηρας πολιν, Κυρη, και ηπιωλιν. Theog.

173.
 SYN. Ριγυπυριτος. (το τῷ πυριτῷ κρυος.) επι-
 αλιν.

Ηπιδωρος, Ηπιδωτης, Ηπιδυμος.
 Εἴθε οἱ ηπιδωρος εὐαντιν πλυθι μητηρ. Π. ζ.
 251.

—Ασκληπιον ηπιδωτην. Orph. H.
 —Μοῖραι—μαλακωφρονες, ηπιδυμοι. Orph. H.

Ηπιος.
 —Εἴθε δὲ τοι ηπιος εἴηαι. Il. 9. 40.
 —Επὶ τ' ηπια φερεμαλα πασσειν. Il. λ. 515.

SYN. Ηπιδυμος, ηπιωχερ, ηπιδωρος, φράος,
 προσηνης, προσων, μελιχιος, εὐπροσηγορος,
 χρησολόγος, αἰμύλος, επαγυγδς, λιπαρός.

Ηπιωχερ. Vid. Απολλων.

Ηπιωχερος.
 —Και ηπιωχερον ὕγιαν. Orph. H.

Ηπη.
 Ηπη καυχалоωσι κερηκομοι ντες Αχαιοί. Il. γ.
 43.

SYN. Ογτως δη, γην, δῆτα, δηπη.

Ηπυτης.
 Στάς εν μισσασιν μετεφωνηεν ηπύτα κηρυξ. Π.
 η 384.

SYN. Απυτης, κρακίικδς, φωνητικδς, μεγα-
 φωνος, ευφωνος—φωνητής, κρακίης, βοητής.

Ηπυτιδης, Vid. Περιφας.

E X P. Ο Ηπυτε παῖς.—η, ηπυτης, φωνητικδς.
 Ηπυω. Vid. Απυω.

Κοχλοισιν ταναοῖς γαμιν μελος ηπυοντες. Μοφ.
 2. 120.

H P. Vid. Βαρ. Ηρι.
 Ηρα.

Ηρη πρεσβα θεῶ, θυγατηρ μεγαλων Κρονου.
 Il. ε. 721.

SYN. Ενωμ.—αἷρ.

E P I T H. Ατῆσιπδς, αμειλιτος, αυτογῆτος,
 αμηχανος, αλλοπροσαλλος, ασυῆχος, βαρυθυ-
 μος, βαρυζηλος, βαρυμυκς, γλαυκοπης, βαρυ-
 κλυτος, κωσμος, λυκολετος, κλυτή, κελαιωτή,
 μεγαλοσθενής, μισονοδος, ζήλημων, ζήλομανής,
 πολυμηχανος, πρωτοβρατος, χρυσόδωτος, χρυ-
 σοπεδῆλος, χρυσηλαματος, φειδῆσις, θαλαμ-
 πόλος, ζευξίδια, Βακχίης, Αργαλῆς, Αργαῖα,
 Λακωνία, Ρησκυθῆς, Ἰμβρασια, Πελασγῆς, Πι-
 λασγιάς, Ἰραχίς.

πανδραματιερα, δολοφρονεσσα, δολομητης, πα-
 κλομητης, δολοπλοκος, δυσμηχανος, δολοφρα-
 φής, δολοπλανής, απατηλιος, δυσμαχερος, παν-
 σκοφος, πολυμητανδής, πακιστῆρης, ταυρωσῆς,
 ὑψαυχην, οκτυπεδῆλος.

R H R.—Βωπης ποτινα Ηρη.

—Μεμαῖ' εἰρῆς και αὐτης.

—Νυμφης κρατωπιδος Ηρης.

—Ηεροφοιτης Εριγνυς. Hom.

Ματηρ αθανατω πυρὸς φαιεῖστρος Ηρη Τυγρη.
 Ηρη δ' ασεροφοιταν εδυσατο κυκλον Ολυμπου.

Και ταχυνή παλινκλον ἐν επεκοσμει μερση.
 κ. λ. Nonn. I. 32.

Ως ἔφερον, πὲ ροσημα δι' αἰθῆρος εδραμω Ηρα. Ηρ.
 Ηρη τε ζυγιν διδς ευνέτης.—Apoll.

—Χαλεπή διός.—Σαμυ μεδενσα.—Er.

Αἰθῆρος ορχαμος. Nonn. Θειῶν βασιλειῶν. Pind.

—Εἰ Ηρας τειμενος ακραιας θεῶν. Eur.

Κυανειος κολπαισιν ενημενη, αερομορφη.

Ηρα παμβασίλεια, διδς συλλεκεῖς μακαρια.—

Ομῆρων μὲν διερεῶν, αἰνιγμα τρωῶν, παντογενεῖα.

Χαρίς γὰρ σεθεν ἑδὲν ἔλκε ζῆας φωνη εἴπω.

Orph. H.

—Ην τιχε Ροση,

Αθανατην βασιλειαν. ὑπεροχον εἶδος εχουσαν
 Ζηνὸς ἐργυρεοιο πασιγνητην αλοχον τε

Κυδρην, ἣν παντες μακαριες μετὰ μακρὸν Ολυμπου

Αζομενοι τιχων ἡμῶν Διὶ τρεπικεραυνῇ. Hom.

Ηρακλῆς.

Επειδὴ διδς ἦν ἀφικετο κατεροθυμω,

Φαῖδ' Ηρακλῆα, μεγαλων ἐπύσεα ἐργων. Od.

SYN. Αλκένδης, Αμφίτρυονιδης.
 EPITH. Αριδπαγος, αταρδής, αλεξικακός,
 αρισθλος, αθλοζόρος, αριστομαχος, ατρεσός,
 βροχός, βυβοίνης, δαμαλινόφτης, δαίφρων, ερι-
 κυδής, ευσκοπής, θυμολάων, θρασυμάντων, θρα-
 σός, θρασυμάχος, θύος, ήρας, μεγαλοφρων,
 κυριομοχθος, βαρυμοχθος, κρατεροφρων, κρατε-
 ρός, λαιοντομαχης, λαυτοχλαυος, λαιοντοπαλης,
 λιποναυτης, ομβριμος, οχυρερ, οινοςβάρης, πο-
 λυπονος, πολυτιμητοί, πέλωριος, παντελετης,
 παρδαματωρ, γερροκεπλος, συμμαχος, λαοσ-
 σίος, τριεληπος, τοξοόβρος, ταλαεργός, ταυρο-
 φότος, υπέρβιος, χαλκασπης, κυραμυτης, θηρο-
 χλαινης, καρτεραχμης, κυνοκλόπος, ζωηρο-
 κλεπής, μορσιμος, δωδεκαειδής.
 Θηβαιγενής, Τυμνθιος, Μηνικεύς, Καδμογενής.
 P.H.R. Βίη Ηρακλει. Hom.—Μάρος ομβρίμων
 Ηρακλῆος. Οργη.

—Διός αλκιμος ής, Διός θρασυκαρδῖος ής.—
 —Διός ταλκαρδῖος ής.—

—Αμφίτρυονιδης αικοντος αὐτῆς. Hel.

—Αμφίτρυονος ὁ χαλκισκαρδῖος ής.

—Βη τε πολυφροτος Ηρακλῆος. Theos.

Και θηροχλαυν σπιδν ωμης ὕ λυχι.

Τρῖσπερ λαιος.—Luc.

—Πολυμοχθοτερος, πολυπλαγχιτερος τε θνα-
 τῶν.

Ευδοκιμος Διός ής. Eur.

Σειμὸν θαλός Αλκαιδῶν. Pind.

Μορσὸν βραχύς, ἦν χῶν δ' ακαμπίος, κ. λ Ib.
 Ith. 1.

Πρῶτα μιν, ἐν Νεμῇ βριαρὸν κατεπίθονε λαιοτα.
 κ. λ. Ep. 1. 4. c. 8.

Ηρακλῆς οδριμοθυμῆ, μεγασθινῆς, αλκιμῆ Τίται,
 Καρτεροχερ, ἀδαμασι, βρυων ἀθλοισι κρεῖσσι,
 Αεολομορφα, χρεω πατις, αἰδῆ τε, εὐφρων
 Αρρητ, αγριοθυμῆ, πολυλλιτε, παντοδυνατα.
 Παγκρατῆς ήτος εχων, και καρῖος, τοξοῖα, μακρῆ
 Παμφότης, παήγιστος, παυτορτατα πᾶσιν
 ἀργῆ.

Αυτοφύης, ακαμας, γαμῆ βλαπτικῆ φερισον.—
 Δωδὲκ ἀπ' ἀρτολῶν αχει δυσμῶν ἀθλα διερχων.
 Αθανατοῖς πολυπικρος, ἀπαικτος, ασυφαλκῖος.
 κ. λ. Οργη. Η.

Ηρακλῆν δ' ἐπε φοῖβος ἐπινυμιον ἐξονομαζῆς
 Ηρα γὰρ ἀνθρωποῖσι φερων, κλαος ἀφθιτον ἔβρις.
 Σοῦν.

Ὅς πρην μιν κατὰ γαῖαν ἀδισπαστον, πδὲ θα-
 λασσαν,

Πλαζόμενος πομπῇσιν ὑπ' Εὐρεσθῆος Ἀνακτος,
 Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἱεροῖεν ἀτασθαλά, πολλὰ δ'
 ἀνιτλή.

Νῦν δ' ἡδὴ κατὰ καλὸν ἔβρις νιφοντος Ολύμπῳ
 Ναιεῖ τερπομῖνος κκι εχῶ καλλισφύρην Ηἷην.

Hom

Ηρακλειοξάνθιας.

Και βλεῖτον ἐκ τῶν Ηρακλειοξάνθιαν. Ag. B. 502.

Ηρακλειδης, Ηρακλειος, Ηρακλειος Vid Τληπο-
 λεμος.

Οἱ δ' Ηρακλειος χεῖρας φυγον.—Hom. XLVII.
 18.

Ηρακλειος.

Τον βιον Ηρακλειτε. πολυ πλεον ηπερ ὅτ' ἐβρις
 Δακρυῶν νῦν ὁ βιος ἐς' ελσιονοτερος. Ep. 1. 1.

Θιοηκελος αὐτῆρ

—Εὐθειον ἀρχαῖς Εφισκ κλαος.—Ib. 1. 5.

Ηραια.

Εἰν δ' αὖ παπαριβε κλυτῆς Χαλκηδῶνος ακρα
 Ηραια· φαῖς κιν ἰδὼν βαθυδινεα παντῇ
 Εμμεναι.—κ. λ. E. M.

Ηρανος.

Και μιν ἰδὼν μῆλων θισαν ησαν.—Ap. 2. 515.

SYN. Προσατης, παρασατης, βεινδός, αρη-
 γων, επαρχος, αρχων, βασιλεύς, διοπος, φυ-
 λαξ επικρατος, στρατηγός.

Ηρέμα, Ηρεμῆ (Adv)

Εν δ' ἦν Ζεὺς επαφωμῖνος πρέμα χερὶ θισῇ
 Πορτιος εὐαλιος.—Moi. 2. 50.

Αλλ' ηρεμῆ πῆλξαντες ακροσσωμῖθα. Ag. B. 318.

SYN. Ηρεμῖος, ηρεμῖαιος, πρεμῖος, ατρεμῖος,
 ατρεμα, ἰλαρῖος, ἡσυχῖη, ἡσυχῖος, βαδην, σχα-
 λῖαιος, βραδῖος, επιλιγδην, κατὰ μικρόν.

Ηρεμῖα.

Ησυχῆ χαίρῃς, και ηρεμῆ πολυῦπτη. Ogr. II:

SYN. Ησυχῖα, ατρεμῖα.

Ηρ. Vid. Ησυχ.

Αλλὰ μάλ' ἦν νιορται.—Od. v. 156.

Ηριγενῆς, Ηριγενῖα. Vid. Ηρῖς.

—Οὐ μετα θηρῖ.—Ηριγενῆς—εφαανθῆ. Ap. 28
 452.

Ηρῖος δ' Ηριγενῖα φανῇ ροδὸδακῖυλος Ηρῖς. II.
 α 477.

Φαῖδρα τε μεδῖονσα θισ κλυτὸς Ηριγενῖα.
 Ogr.

Οὐδ' ὑπὸ μαρμαρυγῇ θαλασπιδῖος Ηριγενῖος.
 Ep. 1. 3.

Ηριγων.

Αὐτοφονῇ σφροαλιγῇ μεταρῖος αλῆσι κυρῇ.
 Αὐτὰρ ὁ μῖνος ἐμμενῇ κυων παρὰ γαῖῃσι τυμῇ,
 Ηριγῖος ὑπ' ἐρωτῇ, θαλημῖσι δ' αλῆσι ποτμῇ.
 Ζεὺς δὲ πατηρ ελῆαζεν, ἐν ἀσπερατῇ δὲ πυκλῇ
 Ηριγῖον σφριζέ λαιοταῖα παρὰ νωτῇ. κ. λ. Non.
 1. 47.

EPITH. Σταχυοδης.

Ηριδανος:

Η Ρ

Ηριδανός.

—Παρ' οχθαί Ηριδανοιο. Hom. B. 20.
ΟΤΙ φιλοῖς ναῖτ' αἰ ρηφίνων ἀπὸ δένδρων
Ηλιαδων πλεκτὰ φερυγία δ' ἄρα κυλινδεῖ.
—Εν ἀστροντὶ δὲ κυλῶ
Ηριδανὸς πυρρὸς ἐλίσσεται ἀγκύλον ὕδωρ.
Nonn.

ΕΡΙΤΗ. Αγκύλος, ἀστεροειδής, ἀστεροειδής, βαθυδίνης, καλλιρρός, πολυκύλος, φερυγίης-αἰωνίος.

Ηρινα.

Παρθενικὴν νεοιδὴν ἐν ὑπνοπολοσὶ μελίσσαν
Ηριναν, Μυσῶν ἀνθεα δρεψάμενη
Ἀδης οἷς ὑμεναῖον ἀντράσεν.—κ. λ.
Παυροπὴς Ηρινα, καὶ ἔ πολυμυθος αἰοδαῖς,
Ἀλλ' ἐλαχεν Μύσας τῆτο το βαῖον ἔπος. κ. λ.
Ερ. I. 3. c. 25.

Ηριον.

—Εὐθ' ἀρ' Ἀχιλλεύς
Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα πρῖον, πῶς αὖ αὐτῷ.
Il. f. 126.

SYN. Ταφός, μνήμα (κατὰ γῆν).

ΕΡΙΤΗ. Δυστάκρυτον.

Ηριπολη. Vid. Ηός.

—Οὐδὲ φαινής
Θεγγες ἰδὼν ἐθέλω χρυσεὺν ηριπολῆς. Ερ. I. 7.

Ηροδοτος.

Ηροδοτος Μύσας ὑπερῖξεν τῶν ἀρ' ἑκάστη
Ἀντὶ φιλοφρονεῖν βίβλον ἔδωκε μὲν. Ερ. I. 2.
Ἰάδης ἀρχαῖης ἰσορῆς πρυτανῶν. Ερ.

Ηρος. Ηρα τα.

Θυμὸν ἥρα φέροντες ἀρετὰς ὁδὸν μαχονται. Il.
f. 132.

ΕΧΡ. Κεχαρισμένα τὰ.—ἐπιπρός, ἐπιπράτος.

Ηρυγιον. Ηρυγιον (λαχάνον ἀκανθώδες.)

Λευκάδος ηρυγιον—ἀνθρακίδα εἰζαν. Nic.

Ηρώ.

Ηρώ μιν χαρίζεσθαι, διοτρεῖς αἶμα λαχῶσα,
Κυπρίδος ἦν ἱερεῖα, κ. λ. Mus 30.
Μαρμαρυγὴν χαριεντὸς ἀπαστραψίσα προσώπῳ,
Οὐδ' ἔτε λευκοπάρκῃς ἐπαρτελλύσα σελήνῃ. Ib.
ΕΡΙΤΗ. Δυσμορός, ἐλκεσιπεπλός, εὐτεφά-
νος, τυκίτημος, περικαλλής, φαισφόρος Σησιμῆς.

Ηρωδης.

Οὐλὴν Ηρωδῆν παῖδοκλόνον.—Naz.

ΕΡΙΤΗ. Δεινός, λαμπρός, κρείων.

—Ἀναξ ἀγρίος δ' ἀνὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων. Cyt.

—Βαρβαρῶν πεπιδήμενος ορχηθμοῖσι.

—Βασίλῃ βροτῶν δηλημονι πάντων.

—Γαλλία κ' κοίρατος ἀνδρῶν. Sibyl.

Ηρώτη, Ηρώτη, Ηρώς, Ηρώσσα, Ηρώσσα.

—Χαλκιδίτης ἱερὸν μυχὸν Ηρώης. Call. 4. 161.

Η Ρ

—Μὴν ἡρώαι τινὲς οἰοῖν; Ατ. Ν. 314.
Δεσποῖναι Λιβυκῆς ἡρώιδης.—Ib. Fr.
Ηρώσαι Λιβυκῆς τιμητοί, αἱ ποτ' Ἀθῆναι
ἦμος ὅτ' ἐκ πατρὸς καραλῆς θάρε παμφανύσαι
Ἀντομῆναι Τριτανὰς ἐφ' ὕδασι χυτάνασαντο. Αρ.
4. 1309

Ηρόφ. Ηρόφ.

Θηρῶν ἔπος ἀπομύσαις το τῷ Λυκῷ. Ατ. V.
815.

Ηρώς, Ηρώς.

—Οὐς ἐπὶ πάντας
Εὐκταῖς τιμαῖς ἡρώσι κυδανύσιν. Αρ. 2.
1048.

SYN. Ηρώϊκός, ηρώϊκός.

Ηρώς, Ηρώς.

Ηρώς Πρωτεσίλαος ἀνῆος.—Il. C. 708.

Ηρώς Δαναοί.—Ib. 256.

Καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολέμισαί

Λέγονι κερδανῶν, κλεισται

Δ' ἐν τε φορμυγίσσιν ἐν αὐ-

λῶν τε παμφανύσαις ὁμοκλῆσαι μύριον χροῶν.—
Find.

ΕΡΙΤΗ. Αἰχμῆς, οὐκ ἐμῆς, μεγαθύμος, λα-
σείος, λασσοφῆς, δύσματος, μεγάς, βαρυμυκτός.
ολβίοι, κρατεροί, ἀταρβῆς, θαρσαλῆς, ἀγχιμ-
ταί, παλαιγενῆς, ἀγχιμῆς, ἀντιβῆς, ἀδανα-
τοῖς ἱκέλοι.

Ἀνδρῶν Ηρώων θῶρον γένος, οἱ καλεῶνται

Ημιθεοί.—Hef.—Κυδῶν γένος Ηρώων. Synes.

Η Σ

ΗΣΑΙΑΣ.

ΗΣΑΙΑΣ πολυδιδρασκόμενος διοπίδι βιβλῶν.
Nonn.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Αἰ. ὅτ' ἡσιόδῳ καλὴν εἰδὴσαν αἰοδῶν.

Ἀρνας ποιμαίνονθ' ἑλίκωνος ὑπὸ ζάθειον.

Τοῦδ' ἐγὼ με πρῶτισθα θῆκα πρὸς μῦθον εἶπεν

Μῦσαι Ὀλυμπιαδαί.—Hef. 3. 22.

—Ἡσιόδῳ δὲ (κατὰ εἶρε)

Γῆς ἐργασίας, κερπῶν ὄρας, ἀρτύς.—Ατ. R.
1065.

Ἀσκαίης Μύσων πρῶτος—

Ἑλλάδος ευρυχορὸς σίφονος καὶ κόσμος αἰοδῶν.—

Ο πρῶτος καὶ πρῶτος γενομένης Ἑλλάδος. κ. λ.

Ερ. I. 3. c. 25.

ΗΣΑΙΑΣ, ΗΣΙΑΜΑΙ.

—Πρῶτ' ἂν ἔμπος ἡσιόδημαί. Eur. Hipp.

727.

SYN.

Η Σ

SYN. ΕΞΗΤῆμαι, ἐλατῆμαι, ληπομαι, ὑπο-
κυσῆμαι. ἤσαν ἐμὴ.

Ἡσσητία.

Κύτοι γυναῖκες ὑδάμας ἠσσητία. Soph. An. 689.

Ἡσσαν. Ἡτῶν. Vid. Χειροτερος

Ἀλλ' ὅσον ἦσαν ἐμὴ, τὸσον σοι σαρτερος ὦν. Π.

π. 723.

Κάκιστος ὡς ἦτῶν ἐρωτὸς ἐστίν.—Ar. N. 1077.

Ἡσυχιδαι.

Ἡσυχία γὰρ τῆσιν αὐτῶν μελῶν ἐστίν.
Ἀντιπαρ καὶ ἐν ἀλλοχῶν Ἡσυχιδαις Call. Fr.

Ἡσυχάζω.

—Φασγανὸν δὲ πρὸς δειρῶν

Βαλοντες, ἡσυχάζετε.—Eur. Or. 1354.

Αὐτὰρ δὲ ἡσυχασας παλιν ἤματα.—Sibyl. l. 1. p.

SYN. Ἡριμεν, ἀτρεμεν, ἀναπαυομαι, ἱαυω,
εὐδω,—κοπαζω, σιγαω.—ἀρισκομαι.—ἡσυχίαν

αἶω, εἶω.
Ἡσυχαιός, Ἡσυχίος, Ἡσυχος, Ἡσυχίμος. Vid.

Ἡσυχός.

Τοῖς δ' ἡσυχία, τοῖς δὲ θάτερα τρεπε Eur.

M. 304.

Τα δ' ἐμφανῶς πρᾶσσεν ἡσυχαιτεραν. Aesop.

Eum. 223.

Ἡσυχίαν δ' ἀρα μὴ παλεμὴν ἐπεμπε ρεσθαι.

Hum. p. 598.

Εἰ μὴ μ' ἐσπῆθ' ἡσυχον, μαχημέθα. Ar. V. 190.

Καὶ γινώ τρεπον τὴν χλωσσαν ἡσυχωτεραν

Soph. An. 1101.

—Ἀσυχίμον ἀμειραν.—Pind. Ol. 2.

Ἡσυχία.

—Ἡσυχία δ' αὖ ἐμὴ καὶ μᾶλλον ἐστ' ἐμὴ. Od.

σ. 22.

SYN. Ἀγαπαγμα, ἐρωή, εὐκηλία, εὐμαρία
το ἡσυχον, φραστικὴ εὐθυμία, ἡπιότης, ἀταρα-
χία, χαλκὴ σιγῇ.

ΕΡΙΤΗ. Ἐρατινὴ, μισσημδρινὴ, εὐοπλος,
συμφωνος, φιλοφιλίας.

P.H.R. Τῆς ἀγνοοφρονος ἡσυχίας εὐμαριον

πρᾶσσεν. Antiphon.—Νεκτὸς ἐταίρη. Tigrh.

Φιλοφρον Ἡσυχία, Δίκας

ω μεγαπολι

Θυγατὴρ, βυλῶν τε καὶ πολέμων

Ἡσυχία κλαῖδας ἱππιδάτας.—

Τὸ δ' ὅπποταν τις ἀμειλίχῳ

Καρδίᾳ κοτον ε-

νύλασθ' ἔρῃ καὶ δυσμενέων

ὑπαστῖαίσατο,

Κρατὸς τίθεις ὕβριν ἐν ἀνδρῶν. Pind. P. 8.

Ἡσυχίος, Ἡσυχία

Ἡσυχίος καὶ ἀνὰ διακρινεῖσθαι ὦν. Hom.

M. 437.

Η Τ Η Τ Η Φ

Κατικατο δ' αὐτὴν ἀνυλῆσ' ἡσυχῇ. Ar. Pl.

692.

SYN. Ἡσυχός, ἡσυχία, ἡσυχία, ἀτρεμία, εὐ-
μαρία, ἡμείως, ἡμεινός, ἡμεινός, ἡμεινός,
ἀγαπῶς, πρᾶως, εὐπαρηγορητός, ἡμῶν.

Η Τ

Η ΤΟΡ.

—Τὶ σφῶν ἐνὶ σφῶν μανταται ἡτορ. Π.

σ. 413.

SYN. Ψυχῇ, θυμῶς, κέαρ, στήθος.

ΕΡΙΤΗ. Ἀλκιμον, ἀμειλίχον, ἀπαλόν, ἀ-
τρομον, ἀγριον, ἀλαπαδρὸν, ἀγλαόν, ἀφθιτον,
αἰλόν, δολιον, γυναιμανές, ἐμπεδόν, εὐμενές,
ἐπιρροπον, ἑσπρροπον, ἑσπρροπον, μελῶν, καλα-
ρὸν, κρατερὸν, μενεδνιον, ὑψηλός, ἑλεον, μισθι-
νον, ἀλεθριον, οὐδριον, παναμειλίχον, πολυ-
δυνον, παγκρατὴς, σιδυριον, χαλκῶν, φιλόν,
φιλοδερμιον, ὑπερβιον, βεβλαμμενον, δεδαῖγ-
μενον.

Ἡτριον

Οὐτ' ἐν δαίδαλῳ πυκνότερον ἡτριον ἰσθ'

Κερκιδί συμπλεξασα μάντρων ἐταμ' ἐκ καλῶν.

των, Theoc. 18. 33.

Ἡτριον ἱππικίον.—Nic.

SYN. Ὑφασμα, ἰσθίον, στήμων.—Ἡτριον

Ἡτριον.

—Τὸ γὰρ ἡτριον τῆς χυτράς ἐλακίσιον. Ar.

Th. 516.

SYN. Ἐλutron, ἐπετασμα (τῆς χυτράς)

ἱπογαστρίαν, ὑπερβιον.

Η Τ

Η ΤΣ. κ. λ. Vid. Εἶς.

Η Φ

Η ΦΑΙΣΤΟΣ.

—Τὸ μὲν Ἡφαιστος καὶ τρυχῶν. Π. 6.

101.

SYN. Τίταν, Περσηνίδης.

ΕΡΙΤΗ. Ἀμειλίχους, ἀλλοποδίων, αἰθων,

βιβαλούς, βραδυακίλης, βραδύς, βαρυγυγος,

5 R

απατῶν, γαμοκλόποις, ἐριβρομοῖς, ἐλπίποδης, εὐ-
παλάμοις, ζήλομανῶς, κλυτοτέχνης, κλυτοφ-
ρῶς, κλυτομητίς, δαίμων, ἐλντοῖς, περικλυτός,
πολυμήτις, πολυφρων, πευκῆς, πυρσοφῶς,
σλασσορῶς, τεχνήνης, πολυτεχνῆς, χαλαίπης,
αἰριοπόνος, χαλκίως.

Αἰτναῖος, Διπαραῖος.

—Σθενεὶ βλεμειαινών.

Ἡραῖος εἰκνός ποδας—Hom.

Ἡραῖος μαλτροῖο περιζέοντος αὐτῆς.

—Ἡραῖον εὐφρονα χαλκιοτεχνῶν. Cal.

Ω πατέρ ἐργαπονοῖο πυρίπνοε, κοίρανε τέχνης.

Nonn.
Ἡραῖς, ὀβριμοθυμῆ, μεγασθενῆς, ἀκαμάτου πῦρ,
λαμπομένε φλογίαις αὐραῖς φαεσιμβροῖε δαῖμον,
φωσφῆρ, καρτερῶς, αἰωνίῃ, τεχνολογίῃ,
Εργασθῆ, κοσμοῖο μέρος, σπῆχέιν ἀμειψῆς,
Παμφάγῃ, πανδαμάτωρ, πανυπερίατε, παντο-
δίατε.

Αἰθερ, ἥλιος, ἀστρᾶ, σελήνη, φῶς ἀμειψον.—
Πᾶσα δ' αἶκοι ἔχεις, πᾶσαν πολιν, εἴνεα πᾶσα,
Σώματα τε θνητῶν οἰκῆς πολυλῆς, κραταίᾳ.
κ. λ. Orph. H.

Ἡραῖοπόνος, Ἡραῖοτεχνῆς.

—Ὀπλῶν Ἡραῖοπόνον. Eur. I A. 1072.

Ω Ἀημῆα χθονί, καὶ το παγκρατῆς σέλας

Ἡραῖοτεχνῆσαν—Soph. Ph. 1013.

Η Ξ

Η ΞΕΩ.

—Ηχῆ δὲ κατὰ νίκουτος Ὀλυμπῆ. Hes.

3. 42.

SYN. Ἀρχίω, περιήχω, καταχίω, ἀπύω.

βοᾶω, φωνῶ. Ἰοφῶ.—ἦχος ἰαλλῶν.

Ηχῆ, Ηχος.

Ηχῆ δ'—ἰκτ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγᾶς. Π. ν. πλῆ.

Οὐκ ἔτι συρίζει σάλπιγξ πολέμοκλονον ἦχον.

Sibyl.

SYN. Καταχῆ, κῆπος, κροτός, βρομός, πα-

ταγῆμα, δῦπος, φωνή, ἐκφωνήσις, κραυγῆ, ψο-

φος.

ΕΡΙΤΗ. Βαρβάρος, βαρυβρομός, θροισία,

συναυλός, βλοσυρᾶ, ἐπινικίος, ξροσσοβός, λροσ-

σῶς, λροσσοβός, κυροσσοβός, στεροσσοβός, αλλοσσοβός,

εἰροσσοβός, χαλκροσσοβός, ἀσημαντός, ἀγγιγῆς,

ἀσάτος, Πανίδς, ἐγυρισμοβός, ἀπείριστος, ἀπλε-

τός, ἀγασκός, ἀρτίφιλν, ἱλῆξ, χαλκοκροτός.

—ἐναρμόνιος, ἐμῆρμος, φρικτοβός, πολέμοκλο-

νός, ροβερδός, ἐριβρομός, ἐριδῦπος, εορτασῖος, λι-

γυῖς, ἀπλός, θυμῖος, λογιγῖος, Εὐῖος.

Ηχῆς.

—Θελασσα τὴ νηῆσσα. Π. α. 157.

SYN. Ηχῶδης, ηχῆτικῶς, ηχῆτικῶς, εὐηχος,

ἐριδῦπος, ὀρυζῶδης.

Ηχῆς, Ηχῆς.

—Καὶ ηχῆτα τεττῆζ

Δενδρεφ ἐφῆζομενος λιγυρὴν κατεχέυει αοιδῶν.

Hes. ε. 580.

—Τπο δὲ κηροπλάσος οἱ τοβῶς

Δοναῖς ὑμνοδῶταν νομον—Aesc. Pr. 556.

SYN. Πολυηχῆτος, ἐμμελῆς.

Ηχι. Vid. Ὀπη

Ηχι ροας Σιμοῖς συμβαλλέτον ηδὲ Σκαματῶρες.

Il. ε. 774.

Ηχω.

Κορυφὴν δὲ περιεῖνε ἔρεος Ηχῶ. Hom. XVIII.

21. SYN. Φωνή, βοή.

ΕΡΙΤΗ. Ἀσγῆτος, ἀπατῆσις, ἀρτίκῆτος.

Διδυμοκῆτος, διδυμοβροτός, διδυμοσσοβός, δικ-

ῆτος, λαλός, ἐπῆςομος, συνθροός, βαρυδῆτος,

δεκυσσοβός, ἐννῆτος, ἀθητός, ορεσσανός, ἐρσι-

δρῶμος, ὁμογλωσσός, σπῆνις, πολυσσός, πει-

κίλομοσφος, τρηχῆς, ἰσάφος, ἀθῆτος, ὑπερφῆς,

ψυχισσός, φίλαρραυλός, φιλοσπῆνις, φίλο-

κῆτος.

Ρῆ R. Α' ἀθυροσμοῖος Ἀχω τληγῆτος

Πηκῆς οἰκῶς ὑποκῆται. Soph.

—Ὁν γὰρ πῦχος

Πέτρας ορεῖας παῖς λαλᾶν ἀνα σφῆλῶν

Ηχω δίδῶσα θροῦον.—Eur.

Μῆνι δ' ἐννεοσσοῖα, βοῆ ἀδιδῶντος εἴσα,

Ἰδαιων ὁραν ἀντιθροῖος ἰαχῆν Ηχῶ. Cal.

Κυρὴ δ' ὑπεροφῶτος ορεσσανῶν ἀπὸ λαιμῶν

Πετραῖος σφοματισσῶν ἀμειβομένη κῆτον αὐλῶν,

Μιμηλὴν χρεμετίζει μέλος πολεμῆιον Ηχῶ.

—Καὶ ἀσάθων δρομῶν Ηχῶς

Καὶ κῆτον ὑπεροφῶτον ἀσγῆτον θροῖος.

—Καὶ ὑπεροφῶτον αοιδῶν

Φθογῶ μαινομένη μυκησάτο δυσθροῖος Ηχῶ.

Ἀρτίτυπον θροῖον ἦχον ἀμειβομένη Διουτυ.

Nonn.

Ηχῶ λογῶν ἀντῶδὲς ἐπῆςοκυστῆ. Agib.

Ἀρκαδικὰ διὸς οἰμ, παρὰ πρῆθυρις δὲ Λυαῖ

Ναῖω, φθογῶμενον μῆδον ἀμειβομένη.

—Εὐπλοκαμῶς δεινὴ διὸς αὐδῆσῶσα

Ποιμενίαν εὐγλωσσῶς ἀν' ἐργάδᾳ μελῆται Ηχῶ

Ἀντιθροῖον πᾶντις ὑπεροφῶν οἰκῆ.

—Πέτροσσαν.—Πανὸς ἴταρην,

Ἀντιτυπον φθογῶν ἐμπάλιν ἀσμενῆ.

Παλαγῶσαν ἐν ἀλυσσῶν ἀγροτῆ Ηχω

—Μιμολόγον, φωνῆς πρυγᾶ, ρηματῶς ἐρῆν.—

Πατῶν

Η Ω

Παντοίων σωματεν λαλόν εφύνα, ποιμήσιν ἡδὺ
Παιγνίον, ὅσα λεγέει· τὰῦτα κλυών, ἀπὶθι.
Ἦχων ἐρηναίης ἐναστήτηρ βαπτῆς. Ερ.

Η Ω

Η ΩΘΕΝ. Vi. Εωθ. v.
Ἦδων δ' ἰδαίος ἰτω κοίλας ἐπὶ νῆας. II.

η 372.

SYN. Πρωί, πρωίας, εἰς ἰω. ορθῶν, περὶ ορ-
θρον, ἥρι.

Ἦδων, Vid. Ἠδων.

Ἦρος, Vid. Ἠῆρος.

Ἦρος Μελαμπόων εὐαπλάμων. Call. Ep 25.

SYN. Ἠοίος, καθυδός, ορθίος.

Ἠσφορος, Vid. Εσφορος.

Ἦος, Vid. Ορθός.

—Ἦος ὅτε δ' ἰα φανειν. II. v. 417.

Φείγος ἀνασπασα κατ' ἡέκας δ' ὕσιν ἦος. Μύσθ.
110.

SYN. Εως, πριγεῖα, πριπολη, αἰγλή, αὐγῆς
φαῦσις, ἀνατολή, δέλη, ορθός, ἡμέρα.

ΕΡΙΤΗ. Αφθίτες, αἰγλησῶν, ἀμδράτες,
ἀμδρσία, ἀκρεσάνης, ἀμαιομακίτη, ἀξίφοντος,
εὐγερσιμοθας, βεῶπις, γλαυκή, διζυγός, δ'ωφερῶ,
εὐσμπργξ, εὐβροτος, εὐπλοκαμος, καλὸν δεσπε-
λος, θαλασπηάλος, ἐκβόλος, ἰορῶ, καθαρεῶ,
λευκαίνωσα, λευκίπτης, λιμνοσκήπτου, δυσκω-
μος, ποτνια, πολυσσός, παλινδρομας, κυκλῶς,
ροδοειδής, ροδωνήχης, ροδοπέπλος, ροδοσφῆς,
τελοσμορος, φασμαδρτος, φαινὺ, φασσῶρος,
φαιδμῶς, φλογερῶ, χρυσόδροτος, χρυσοπεδῶρος,
χοροτρεπής, πριγενής, ἀργίτις, χρονονοῶσα,
χελιδονία, γαλιναῖα, δροσέρῶ.

PHR. Λευκὸν πρὸς τὸν αἶς. Εὐρ.

Ακροφάνης, δροσφαῖσι βολαῖς παφουρεν Ἦος.

—Ἦος ἐπικυρος ἀναγνῆς. Nonn.

Ἦμος δ' πριγενῶς φανὶ ροδῶδ' ἀχιλλῶς Ἦος.

Ἦος μιν κροκοπέπλος ἐκιδνατο πᾶσαι ἐπ' αἶαν.

Η Ω

Ἦος μιν κροκοπέπλος ἀπ' ὠκεανοῖς ῥοαὺν
Ἦρῶδ' ἰν' ἀθανатоῖσι φως φέρει, ἡδὲ βροτοῖσι.
Hom.

—Φως πολυδερκίος Ἦος. Hef.

Ἀλλ' ἐπὶ δὴ ῥ' ἔπορσε ροδῶσφυρος Ἠριγενία.

—Θισσῶσι δὲ πρὸς ὠκεανὸν κλυθὲν Ἦος. Cal.

Ἦρῶδ' ἡρῶδ' ἐπὶ τρεῖς ἰπποῖς

Ἀετῶν ροδῶπαχυν ἀπ' ὠκεανοῖς φερεται. Theoc.

—Ἦος ἀνταλῆς ἐφ' ἡν τιτ' ἰμδρτος Ἦος,

Ἦδὺ φας, θνητοῖσι καὶ ἀθανατοῖσι φέρει.

Ἦ δ' κατ' ὀρφναῖοιο πολὺ χρυσήν. Ἦος

Ἀντολῆν ἀντοῖν, ἐδ' ἔχοντο δ' ἡμῶς ἐρβρον.

Τῆμος δ' ἀντολῆσιν ἐγχεῖται φῶς ῥος αἰγλή.
Orph.

Ἀνταρ ὅτ' αἰγλησῶσα φαινοῖς ἡμασιν ἦος

Πηλὶ ἀντιπῆς ἔδω ἀντιπῆς.

Ἦμος δ' ὑρανὸν χροσπὴ ὑπὸ λαμτῆται ἦος

Ἐκ πρῶτης πῆρας, ἀδ' αἰγλαυσσος, δ' ἀταρτοῖ.

Καὶ πῆρα δροσῶντα φαινὴ λαμτῆται αἰγλή.

Ἦμος δ' ἡλῖος δροσέρῶς ἐπὶ λαμτῆς κολωνας

Ἐδ' ἀνταλῶν ἀντιπῆς, ἡγχεῖ δὲ κηλοσπῆρας.

Ἦος δ' ἀμδρσίσι ἀνερχομένη φαινοῖς

Ἀνταλῆς πῆρας, δ' ἡμῶς αἰ δ' ἐγλασσω

Ἠῖος ἐν ἡσοῖ καὶ ἐρπῆσσι ἀπὸ πῆς

Ἀτραπιτοῖ, πῆρας ἐν δὲ θροος ἐκκεν ἀγχαῖς.

Ar.

Ἀρτίδ' ἐλυστοκοῖο τινα ἔλαμει πῆρας ὕπνῳ

Ἀνταλῆς ὡξὲς θροος ροδῶδ' ἀχιλλῶς Ἦος. Nonn.

Ἦος δ' ὠκεανοῖο ροον καὶ λεκτρα λιτῶσα

Τίθων πῆρας μὲγαν ὑρανὸν ἀμῶ δὲ πᾶν

Κιδνατο παμφανῶσα, γελασσε δὲ γαῖα καὶ

αἰθῆρ. Cal.

Ἦος δὲ θνητοῖς φαινομένη ἡμῶς ἀγχα

Ἦος λαμπροφάνης, ἐρβῆκεμένη κατὰ κοσμον,

Ἀγχαῖα δὲ Τιτάνος ἀγνὴ μὲγανοῖο.

Ἐρβῶν ὕπνῳ, βίῳ πριτολῆ θνητοῖσιν.

Ἦος τοῦ γλυκὺν ὕπνον ἀπὸ βλεφαρῶν ἀποσείσῃ.

Πᾶς γὰρ ἡμῶς γυθῶ, πᾶς ἐρπῆτος, ἀλλὰ τι οὔλα

Τετραποδῶν πῆρας τε καὶ ἐπὶ αἰαλῶν παλινῶν.

Πᾶντα γὰρ ἐργασίμων βροτον θνητοῖσι πορίζεις.

Orph. H.

Γλαυκᾶς ἐπ' οἶσμα λιμένας. Aristoph.
Κῆρ ἀλκίυκον ἄλμας. Eur. Hipp.
Θαλασσιος, Θαλασσιος, Θαλατῆιος.
—Λιτανύσας Θαλασσοῦν Αἰφραδίτην. Mus.
320.
—Ἐπὶ ὅσῃ Θαλασσία ἐργα μίμνηται. Pl. C.
614.
Ἦδη γὰρ μὲ κελύπτει Θαλατῆιος· οὐκ ἔστιν ἐκρῆς.
Theog. 1237.
SYN. Ἐπιθαλασσιος, Θαλασσιδῆιος, ἄλιος,
ἐναλιος, ποταμῖος, πελαγιος.
Θαλασσογενής.
Τίς τε Θαλασσογενής. —Athen. l. 3.
Θαλασσοκρατεῖν.
Οὐκ ἐστὶ ναυκληρεῖν, ἀλλὰ Θαλασσοκρατεῖν. Ep.
I. 2.
Θαλαττοκοπία.
Τι Θαλαττοκοπῆς καὶ θαλαττογῆρας; Ar. Eq.
827.
SYN. Ματαιολογία, φλυαρία, δορυμῶν, τα-
ρασσομαί.
Θαλασσοπληγικός.
Θαλασσοπληγία. —Eur. Hec. 781.
Θαλασσοπαις.
Θαλασσοπαις —Διμορφος Διός. Lyc. 392.
Θαλασσοπληκός.
Θαλασσοπληκὸν γῆρας —Aesch. P. 367.
Θαλασσοπορία. Vid. Πορτοπορία.
Ἀπόρος ἰσθμῷ τερμαθὶ Θαλασσοπορία. Ep. l. 1.
Θαλασσοπαρῶς.
Καὶ τοῦτο πλεονάζει Θαλασσοπαρῶν ὁμοιωμάτων.
Mus. 2.
Θαλιθῶ. Vid. Θαλλῶ.
Πολλοὶ δὲ οὖτος θαλιθόττες αὐτοῦ. H. 1. 463.
Ὡς δὲ ῥοδὸν θαλιθόττες ἐν εἰαρά. —Ep. l. 2.
Θαλία, Θαλία, Vid. Μῦσαι.
Κωμικὸς εὖτε Θαλία βροντῇ καὶ πόντῳ κινεῖται.
Ep. l. 1.
Κωμικὸν ἀμφιπέτω Θαλίῃ· μέλος —Ep.
Θαλία. Vid. Νυμφαί.
—Γλαυκὴ τε, Θαλία τε, Κυμοδόκη τε. Pl. σ.
39.
—Σπινθὲς δὲ, Θαλίη τ' ἐρῶσθαι. Hec. 3. 345.
Θαλίος, Θαλέρης.
—Τιθῆναι δὲ δαίτῃ δακτύλῳ. H. 1. 475.
—Θαλέρῳ δὲ ὅς τις δακτύλῳ. H. 1. 486.
—Σὺ δὲ μοι Θαλέρης παρακλήτης. Pl. 2. 430.
SYN. Ευθαλής, εριθαλής, τιλθαλής, χλῆ-
ρδῆς, μέος, καθαρός, ακμαῖος, ἀδύρῳ, δινύχρος,
δεσμός, ταχύς, —ισχυρός, φυσίζος, εὐφρανε-
τός.
Θαλορροματός. Vid. Βορῆας.
Θαλορροῖς. Vid. Ηἰρήνη.

Θαλλῆς.
Τὸν δὲ Θαλῆν Μιλήτης Ἰάδ' ὄρε· ἴατος ἀνδραγα-
θολογῶν πάντων ἐπιστάτοιο σοφῆ. Ep. l. 3.
EPITH. Σοφῆς, πολυεργατικός.
Θαλία, Θαλία.
Τερπομένης κίθαρος, καὶ ἐρατῇ Θαλίῃ. Theog.
776.
Ὅς μοι τιλινυγέτος τρεφέται Θαλίῃ ἐν πολλῇ.
Pl. 1. 143.
SYN. Ευθαλία, ἐρατὴ, εὐτραπέλεια, εὐπορία,
εὐδαιμονία, εὐπνοία, ἀκμή, εὐφροσύνη, εὐπνο-
γυρία.
EPITH. Ευφάνης, ζειδύρος, κισσόφορος,
περπνύς.
Θαλλός.
—Τὰς γὰρ εὐλαίας
Τὸς Θαλλὸν τρεφάντι —Theog. 4 45.
Ἰκτῆρ Θαλλὸς ἐροσπιτνύς· ἐμὲ γένε. Eur.
Supp. 10.
Θαλλὸν τ' ἐριφοῖσι φορῶναι. Od. 9. 284.
SYN. Θαλλός, θαλός, θαλλία, κισσός, κισ-
σοῖς (τῆς εὐλαίας) ἀκμαῖος, θαλλός.
Θαλλοφόρος.
Θαλλοφόρος καλοῖμεθα. —Ar. V. 542.
Θαλλῶ.
—Θαλίη γὰρ ποδὸς ὑγρὸς ἐκτελεῖται. Hec. XVIII.
33.
Θαλλόντα —σημάτα. —orph. El. 268.
SYN. Θαλίω, θαλίω, θαλίω, θαλίω, θαλίω, τε-
λίω, τιλθαίω, χλοαίω, χλοαίω, χλοαίω, χλοαίω, χλοαίω,
χλοαίω, χλοαίω, χλοαίω, χλοαίω, χλοαίω, χλοαίω, χλοαίω,
θαλλῶ, βλαστῶν, αὐξανῶν, αὐθιγῶν.
Θαλλός, Θαλλός, θαλός.
Κλαυσομαί ἐν λεχέσσι φίλον θαλός, ὅν τιχεν
αὐτῇ. Pl. 1. 87.
Τὴν μὲν ἐγὼ θαλίσσον ἀνατρεφῶ —Ep. l. 6.
SYN. Θαλλός, βλαστῶν, αὐθιγῶν, αὐθιγῶν, αὐθιγῶν,
(πᾶν τὸν) —τρυφαί, τὰ αγαθά, (θαλάσσιον πο-
ταμῶν).
EPITH. Αἰετῶν, αἰετῶν, αἰετῶν, αἰετῶν, αἰετῶν,
τιμὸν, ευγλαγόν, κρατερὸν.
Θαλπία.
Ὡς κ' εὐθαλίαν χειροβύβων ἐν ἰσθμῷ. Pl. 1.
319.
SYN. Θαλλομαί, θαλλομαί, αἰετῶν, αἰετῶν,
θαλλομαί, θαλλομαί, θαλλομαί, θαλλομαί, θαλλομαί,
αὐθιγῶν, αὐθιγῶν, αὐθιγῶν, αὐθιγῶν, αὐθιγῶν,
αὐθιγῶν, αὐθιγῶν, αὐθιγῶν, αὐθιγῶν, αὐθιγῶν,
SYN. Θερμός, —λαμπρός.
Θαλπός.
—Καὶ γὰρ ὁ θαλπός δὲ —κισσός. Soph. Tr.
149.
Τὸν σὺ θαλπὸς ἐκ ἐπικδραμῆ. Ib. An. 1798.
SYN.

ΣΥΝ. Καῦμα, αἶθος, ἴλη, εμπρησμός. Δρ-
μύτης.
Θαλπῆριον.
Σανδαλά μεν τα ποδῶν Θαλπῆριον—Er. Suid.
Θαλπῶ.
Ὅρα νεοὶ Θαλπόντες, ἐπιχρόντες αλοιφῇ.
Τοῦ περιωμισθῆαι.—Od. φ. 179.
—Ὡς δ' ἐθαλπετο. Soph. Fl. Tr. 710.
—Αἶκε με Θαλοθῇ λόγοις. Ar. Eq. 120.
ΣΥΝ. Αἰθαλπω, διαθαλπω, καταθαλπω,
ἐπιθαλπω, ὑποθαλπω, αὐθυσσω, ἐκκαίω, θερ-
μαίνω, θαλυω.—ἐξαπατάω.
Θαλπωρή.
Μᾶλλον θαλπωρή, καὶ θερσαλιώτερον ἐστὶν.
Il. κ. 223.
ΕΧΡ. Θαλψις, μαλαγμα, μάλαξις, δια-
πλάσμα, χάρις, ἥδον. Παραμύθια, στήθημα.
ἐλπίς, ἀσφάλεια.
Θαλυκρός.
—Καί το Θαλυκρὸν
Κῆρον κατημυθληθῇ κέντρον ἐρωματικῶν. Er. 1. 7.
ΣΥΝ. Ἰταμός, λαμπρός, βλοσυρός, ἀναιδής,
χλωρός, θερμός.
Θαλυσία.
Χωσαμένη, ὃ οἱ ἐτι θαλυσία γυνὴ αλωῆς
Οἰεῖτο εἶναι.—Il. ι. 530.
ΕΧΡ. Τας ὑπὲρ εὐθαρίας καὶ ευφορίας τῶν
καρπῶν θυσίας.
Θαλυσιαδής. Vid. Εχίπυλος.
Θαλυσιαίς.
—Α δ' ὀδὸς αἰεθὲς θαλυσιαίς.—Theoc. 7. 31.
Θαμα, θαμά τις, θαμίνα.
—Ὅφ' ἀνεχοίτο θαμά θρωσκοντάς οἷός. Il.
α. 470.
Εὐαγὼν τιμὰ χαριτίσσι τε καὶ
Τυνδαριδαίῃ θαμάκῃ. Rind N. 10.
—Ἀλλ' ἅς τινος θαμὴν ἀπαγαγόντες. Arif.
Pl. 292.
ΣΥΝ. Θαμινός, πυκνός, πολλός, συχνός,
συχνάκις, πλεονάζων, τὰ πλεόντα, συνεχός,
πανύτοι.
Θαμίνω.
—Λαοὶ δ' αὖθις θηροῦν τε θαμίνωον τε. Il. ι.
728.
—Καὶ ἐθαμίνωον τε. Od. ρ. 367.
ΣΥΝ. Ἐθαμίνω, ἐθαμνίζωμαι, ἐπιθαμνίζω,
καταθαμνίζω, φοβέομαι, ἐκπλησσομαι, κατα-
πλησσομαι, ἀναισθητεῖν, ἐπιθαμνίζω.—ἐκπλη-
σσω.
Τὸν δ' ἴλε θαμνός ἰδοῦντας ἀμύχανον, καὶ τις
ἐτλη.
Ἀρτίον ἀνυπασθῆναι ἐς οἴματα καλὰ θύειν.
Ar.

Θαμνιτῆραι.
Ἐρπύνης.—δυναὶ θαμνιτῆραι.—Orph. 971.
Θαμνιτής.
Ἀκίσα καὶ θαμνιτά.—Lyc. 552.
ΣΥΝ. Ἀγασός, παραδόχος.
Θαμνός.
—Θαμνός δ' ἔχον ἐισπροντάς. Il. γ. 342.
ΣΥΝ. Θαμνασμός, ἐκπληξίς, θύοσις, ἐκ-
σῆ, ἀναισθησία, δῆμα, θαύμα.
ΕΡΙΤΗ. Ἀμύχανον, δυσφορῶν, τερπνόν.
Θαμνός, θαμνός, θαμνιτής.
—Λιὸν δὲ πυραὶ γένων κλιοντο θαμνοί. Il.
α. 52.
—Θαμίς γὰρ ἀκοντὶς
Ἀρτίον ἀκοντὶς.—Il. λ. 551.
—Θαμνὶ γὰρ ἐς ὑπερὸν ἐλατίναι τοι. Call.
6. 65.
ΣΥΝ. Πυκνός, πυκνός, συχνός, συνεχός,
ἀδρῶς, ἀδινός.
Θαμνίζω.
—Παρος γὰρ μὲν ἐτι θαμνίζεις. Il. σ. 385.
ΣΥΝ. Πυκνάζω, συχνάζω, παραδρῶν, προσ-
ανέχω, ἐπισημαίνω, συχνά φηται, πολὺς δια-
τρέβω, πυκνὸς παραγινώμι. συνεχός ἐρχομαι,
ἀποκαλυπθῆναι.
Θαμνός.
—Εἰπὶρ το λαθροὶ καταπύζεις ὅτο θαμνός. Il.
χ. 191.
Θαμνὸν ἐν πυκνότητι καταδρῶν.—Od. ε. 477.
ΣΥΝ. Θαμνιόν, θαμνόν, ὕλημα, τοπος, συμ-
φυτός, θαμνιόσος, κλυδός.—λαχμὸς, ριζα-
βατοί, ρυπία.
ΕΡΙΤΗ. Ἀμύχομος, ἀναλός, ἀζαλός, λα-
σῶς, παλινανθός, πανακαρπής, ταχυφυλλός,
σκιερός, χλωρός, θαλαδόν, ἀμύχων.
Θαμνομυθία.
Καὶ θαμνομυθίας ραζός.—Athen. 1. 10.
Θαμνός.
—Καὶ Δωριῶν, ἐνθα τε Μῆσαι
Ἀντομνῶν θαμνύνειν τοῖς θρηῖκα παύσαν αἰοδῆς.
Il. ε. 595.
Κενὸ σοφιστὴ θρηῖκα, κακτυφλωσάμιν
θαμνύνει, ἐν ἡμῶν πάλῃ εἰσάσαν τεχνην. Eur.
Ph. 925.
Θανασιμὸς θαμνιόσος, θαμνιόσος, θαμνιόσος.
Τὸ σφαιρῶν θρηῖκα, θαμνιόσος πύλων. Soph.
Tr. 771.
Ἀδὲ θαμνιόσος οἰκητοράς. Ib. Aj. 517.
Τὸν δὲ καὶ σφαιρῶν χεῖται θαμνιόσος ἰός.
Sibyl. 1. 1.
Ἰω φρονῶν δυσφρονῶν ἀμαρτήματα
στειρὰ, θανατοῦντα.—Soph. Ar. 1276.
Θανατηγόν καλὴ χυτρεν φερῶν. Athen. 1. 9.
ΣΥΝ.

Θ Α

- SYN. Επιβαρυνω, παραβαρυνω, ψυχω, εμφυχω. προτρέπω.
 Θαρσυνομαι, Θρασυνομαι.
 —Οιος αν θρασυνεται. Ag. R. 870.
 SYN. Καταθρασυνομαι, τολμω, θαρρεμ.
 Θασιν.
 Ει Θασιον (οϊνω) ενεχεις—Ag. Pl. 1022.
 Θασος.
 —Θυγγιη τι Θασος Δημητριος ακτή. Dion. 523.
 Θαστον.
 —Ορρά κι θαστον ενχομεν οζυν Αρκα. Il. γ. 440.
 SYN. Ωκίον, ακυτερον, ταχυτερον, ταχίον, δια ταχύς. μάλλον.
 Θαστων, Θατίων.
 Θασσωναι ιρηκων—καλλιτριχης ιππας. Il. γ. 819.
 SYN. Ωκίον, ακυτερος, ταχίον, ταχυτερος.
 Θασσω Vid. Θασσω, Θαλιω.
 Θατερος.
 Δνοι δ'ε μαφαν θατιρα πεπληξεται. Eur. Hipp. 894.
 SYN. Εκατερος.
 Θαύμα.
 —Θαύμα ιδεσθαι. Il. ε. 725.
 —Η μεγα θαύμα τίδ' οφθαλμοῖσιν ὀρέσθαι. Il. γ. 99.
 SYN. Μεγαλυρρημα.—Θαυμασμός εκπληξις. ξενισμα.
 EPITH. Δειδν, πειλωρον, πολυτροπον, έτε ποτρεπον, πολυσιδής, πολυφαρμακων, φρικτόν.
 PHR. Θεσκαλον εργον. Numa. Μεγαλαυχής εργον. Arolia.
 Θαυμαζω, Θαυμάζω.
 Θαυμάζειν πυρά πολλά τὰ παντο Ιλιοθι πρό. Il. κ. 12.
 —Το δε θαυμάζεισπον άπαντες. Od. τ. 229.
 Αγχοςθι δ' όρσων εφραζέτο θαυμασίν τε. Hom. V. 84.
 SYN. Επιθαυμαζω, υπερθαυμαζω, αποθαυμαζω, επαιγώ, θαυμαι, αγαζομαι, καταγιγνσχω.—εκπλησσομαι, θαυματιζομαι, εκπληρομαι. θεωρω. μαθων.
 PHR. Θαύμα μ' ελαμβαν.—Ατιθ.
 Θαύμα μ' εχει—Hom.
 Θαυμασιος, Θαυμασός.
 Θαυμασιν γαρ τήδε κρηφω εναν ακω. Hom. M. 442.
 Ουδ'εν θαυμασθα, Πελοπιδω ηδ'ε γαρ ε Ζωτ.
 Ουδ' εν παντας αιδαν, οδ' ανχωρ Theog. 25.

Θ Ε

- SYN. Αγητής, θαμβητής, παραδοξος, εντόπος, θεσπελος. φοβερός.
 Θαψινος.
 Γυναικι κλητευση τοιως θαψιν. Ag. V. 1404.
 SYN. Οχρός, χρυσοειδής, ξανθός.
 Θαψος.
 Καί μιν χροίς μιν όμοιός ενωτε σπλλάκι θαψ. Theoc. 2. 88.
 EXR. Σκυβαρον, Σκυβικόν ξυλον.
 Θαω (inuf.) Θαωμαι.
 —Γυναικά τι θωατο μαζόν. H. α. 58. (τεθωατο E. M.)
 SYN. Θυλαζω.—παιώ.—διδασκα.

Θ Ε

- ΕΑ, Θιαμα, Θιός
 —Θεά δ'ε σε γεννατο μητηρ. Il. α. 280.
 —Παντες τι θωί, πάσαι τι θωιαναι. H. γ. 5.
 —Φρεσὶ δ' αθανατην θων ενω. Od. α. 420.
 EPITH. Αιδωα, ατιμεστατη, δεινή, κωδρά, σιμνή.
 Θιαιτητος.
 Ηλθε Θιαιτητος καθαράν έδω" α δ' επί κινσων των των, υχ αύτη. Βακχο, κελενθος αγια. Ep. l. 1.
 Θιακτωρ.
 Παθος τ' ενδ' αταρων τελεθι.
 Θιακτωρ Πωθί. Aesc. Supp. 3048.
 Θια, Θιαμα.
 Παρσι δ'ητα και μελ' αζηλος θια. Soph. El. 1482.
 Καλόν θιαμα δ' εν εν πρατίων φιλος. Scat.
 Ω των άπαντων δ' η θιαματων ομοί.
 Αλγισον, εν προσεδον οφθαλμοῖς ενω. Soph. Aj. 1011.
 Αιολικόν τι θιαμα.—Theoc. 1. 36.
 SYN. Θιατρον, θαρρημα. οψις. όραμα.
 EPITH. Λυτρίν.
 Θιαομαι, Ιον. Θιαομαι.
 Θεάσθε παντες αθλιος δ'νμα. Soph. Tr. 1096.
 Ενθα σ'ας θηέτο δ'ακτωρ Αργυροστος. Od. ε. 75.
 —Πολίς τί ε θηησαντο. I. ε. 682.
 SYN. Καταθιαομαι, διαθιαμαι, διασπιζομαι, θιαρω. αναβλεπω.
 Θιαω.
 —Πηλα δ' ετρεπε δ'ια θιαω. Il. ε. 70.

—Θιαω

—Θιατὰ καλλιπαρῶς
Κισσῆς, ἀλοχὸς Ἀντιναρὸς ἰπποδάμοιο
Τῆν γὰρ Τρῶες ὕβησαν Ἀθηναίης ἱερῆαν. Π. ζ.
298.
ΕΡΙΤΗ. Ἀπαιροῦμαι, ἀπαιτῶ, ἀπαιτῶν,
ἀμειρσινός, ἀπαιτῶν, βαρυζῶν, δροκαυτοκομος,
ευκαρπός, ευκολτός, λυσιτικός, μελαγχρῶς
ξανοδάκος, φελισσῶς, τελεσσογῶν, φιλο-
σκυλαξ. Κυσελῆς Nonn.
Θιατῆς, Θιατῆρ, Θιαμῶν.
Πότερα θιατῆς, ἢ χάριν μαρτύματων. Ερ. I.
301.
Ἡ τῆς θιατῆρ, καὶ ἐπικλῶς ἐπικλῶ τῆς.
Od. φ. 397.
Τετραπλὴ δ' ἀπαιτῶ θιαμῶν—Ερ. I. 5.
S Y N. Θιατῆς, θιατῆρ, θιαμῶν, θιαμῶν.
Θιατῆς, Θιατῆρ, θιαμῶν.
Οὗτοι θιατῆς.—Soph. Aj. 927.
Αὐτὸς δ' ὁ θιατῆς—Theoc. 15 84.
—Σκηπτήρ, θιατῆς ἐπικλῶς ὅς, —Θιατῆρ.
Hef. 3. 31.
S Y N. Ἀξιοθαύματος, περιεπλητός, οὐδὲς, ερα-
τῆς, ἐκλεκτός. θιαμῶν.
Θιατροκοτῶ.
Ὅτις θιαμῶν φθονῶ μελετῶν ὕμνος
Θιατροκοτῶ.—Sibyl. I. 5.
Θιατρομορφῶ.
Θιατρομορφῶν πρὸς κλίτῃ γυναικῶν. Lyc. 600.
Θιατῶν, Θιατῶν, Θιατῶν.
Δαυὶ δὲ φλέξ' ὅτε θιαμῶν κομῶν. Π. 3. 135.
Ἡτῶν δ' ὅρα πῶρ καὶ θιαμῶν—Od. χ. 493.
S Y N. Θιατῶν, θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν.
ΕΡΙΤΗ. Καθάρων, φλογῶν, ἀπυρῶν.
Θιαμῶν, Θιαμῶν, Θιαμῶν.
Οἷος θιαμῶν, γρηῖ, κακῶν ἀκος, οἷος δὲ μοι πῶρ
Ὅρα θιαμῶν μεγαρῶν—Hef. 482.
S Y N. Θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν.
Θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν.
—Θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν.
Αὐτὰ θιαμῶν τοι καὶ θιαμῶν. Soph. An. 845.
—Θιαμῶν, θιαμῶν—Eur. Or. 346.
S Y N. Θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν.
Θιαμῶν.
Θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν. Soph. Oed. T. 1011.
S Y N. Θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν.
Θιαμῶν.
Ὀμοσε μὴ γῆναι τῆς θιαμῶν. Ερ. I. 1.
S Y N. Θιαμῶν.
Θιαμῶν.
Ματὴρ αἰὶν πολυτῶν θιαμῶν. Pind. Isth. 5.
Θιαμῶν, πρὸ αἰσῶν.
Τῆς ὅτερον μὲν θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν.
Τετραπλὴ καὶ—Od. η. 124.

—Ερισσῶν, θιαμῶν, θιαμῶν. Ερ. I. 4.
Θιαμῶν. Vid. Θιαμῶν.
—Ὁ δ' ὑπ' ἐκτὸς ἀντιναρὸς θιαμῶν. Π. π. 339.
S Y N. Τυπῶ, πλῆσσω, κοπῶ, πῶν, μασι-
γῶν, κλεινῶ.
Θιαμῶν, Θιαμῶν.
—Γαλας καὶ κλεινὰ θιαμῶν. Sibyl. I.
Θιαμῶν.
Ὡς δὲ, ἢ μαλα δὲ—Hef. α. 103.
S Y N. Πατὴρ ἀδελφῶν, πατὴρ ἀδελφῶν, πα-
τῶν.
Θιαμῶν, Θιαμῶν.
—Θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν. Π. 6. 56.
Κριτῶν ἐκ ἐκτὸς θιαμῶν ἐργα βροτῶν. Bion.
S Y N. Ἀντιναρὸς, θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν.
φιλοτερπῆς, οὐδὲς. θιαμῶν. θιαμῶν. θιαμῶν.
Θιαμῶν.
Ἡτῶν κατὰ γῆς θιαμῶν θιαμῶν. Ερ. I. 1.
Θιαμῶν. Vid. Ἀπολλων.
Θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν.
Ὡς εἰς ὑπὸς θιαμῶν, ἐπικλῶν. Eur.
Or. 211.
—Εἰς δὲ οἱ θιαμῶν πάντα τιτῶν. Π. 5.
215.
—Θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν. Od. 3. 509.
—Καὶ θιαμῶν τοῖς δ' ἐφ' Ἡρακλῆ. Soph.
Tr. 594.
S Y N. Θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν.
Θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν.
—Ραδῶν τῆς τ' ἀντιναρὸς θιαμῶν. Π. η.
343.
—Αὐτὰς Ἀχαιοῦ θιαμῶν—Π. η. 255.
S Y N. Καταβελγῶ, μελίσσω, καταπράσσω,
ἐκλῶ, τῆς θιαμῶν. ἀντιναρὸς, ἀντιναρὸς,
ὑπαγομαι, βλαπῶ, κακῶν, σκοτίζω, ἀντιναρὸς.
κομῶν.
Θιαμῶν, θιαμῶν.—Θιαμῶν.
Βαστὶ ταχὰ θιαμῶν ἀδελφῶν. Aesch. Supp. 869.
—Θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν—Ar. 2. 559.
Θιαμῶν, θιαμῶν. Aesch. Supp. 1034.
S Y N. Θιαμῶν, ἐκλῶ, ἀντιναρὸς, ἀντιναρὸς.—
οἱ κτῆς. ἡσυχῶς.
Θιαμῶν,
Ἡτῶν.—Θιαμῶν, θιαμῶν.—Ερ. I. 1.
Θιαμῶν.
Ἀπὸ τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ θιαμῶν. Ερ.
S Y N. Θιαμῶν, θιαμῶν, θιαμῶν.
Θιαμῶν, θιαμῶν.
—Κακῶν θιαμῶν ὅδῳ. Hef. XV. 4.
—Τοῖς ἀπὸς ἐκτὸς θιαμῶν ἀντιναρὸς. Ar. I.
515.
5 T S Y N.

- SYN.** Θελήτριος, κηλητικός, — θελήτριον.
Θελξιμύροτος,
 Χείλεσιν αἰδῶν θελξιμύροτον ἀτρεμῆς φάλην.
 Orph. L.
Θελξήνοος, Θελξιφρών. Vid. Απολλων.
 Θελξήνοοις φίλτροισι — Ep. I. 6.
 Ἰνα θελξιφρόνης ῥέμονται· ἵστατοῖσιν ἐρώτες.
 Eur. B. 402.
SYN. Θελήτριος, θελήτριος, κηλητικός, παν-
 θελγής, φρενοβελγής.
Θίλω.
 Ἡ δὲ θελής, ὅρ' αὐτὸς εἶχε γέρας; — Il. α. 133.
SYN Εὐθίω, βυλομαι, εὐδύττω, προθυμῶ,
 χράζω. — δύναμαι.
PHR. — Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνωγει. Hom.
Θιμεθλον, Θιμελιον, Θιμελιον
 — Κατ' οφθαλμοῖο θιμεθλα. Il. ξ 493.
 — Σμενὰ δίκης θιμεθλα. Solon.
 — Ἐν δ' ἀρα πάντα θιμεθλία κυμασὶ πεμπε.
 Il. μ 28.
SYN. Βασίς, βαθρον, ἐδεθλον, ἑδρα, ρίζα —
 θιμεθλον, θιμεθλον.
EPITH. Αρραγής, ακλινής, ἀδοκτον, αἰθα-
 λέν, εὐκλῶσον, εἰσθινός, εὐρύ, ὕγρην.
 Ως ἐπὶ θιμεθλίῳ σίερόν τε καὶ ἀσυφελικτῷ.
 Ως τι ἐρεθόμενον σίερασι οὐχοῖς τε θιμεθλῶσι.
 Dolk.
Θιμελίος.
 — Θιμελῶς καταπιπτικῇ καὶ λίδεσσι. Ar. Av.
 1137.
Θιμιζῶ
 Ἀλλ' ἰμὲ χρεὶ καὶ σὲ θιμισαμένους
 Οργῶν — Pind. P. 4
EXR. Μασίγωσι, νομοθετεῖω.
Θιμῆς, Θιμιστής.
 Πρῶτα δ' ἔγνων ἐπὶ σὶν περὶ σπῆμα ἢ θιμῆς ἐστί.
 Il. ε 73.
 — Ος ὅτινα οἶδε θιμισα. Ib. ε 761.
 — Λιπαρὰς τελευτῶν θιμισαί. Ib. ι 156.
SYN. Δίκην νομῶν, δικαιοσύνην τοῦ δικαίου,
 θιμιζῶν, ἀναγής, ἔσθω. — φοροῖ, τέλει, χρῆσ-
 μοῖ, νομοῖ.
EPITH. Αἰσθητικῶς, ἑδῶν, πασιμελῶς,
 σχολιά.
 Ἀρρηκτῶς ἀγαθῶν τελευτῶν θιμισαί. Aroth.
Θιμῆς Vid. Δικαιοσύνη, Νομοθεσία.
 Μη μὲ, Θία Θιμι, ταῦτα διαιροῖ — Il. α. 93.
EPITH. Αἰδῶν, ἀλεξίκακος, καλλικαρῆς,
 λιπαρὰ, κλυτὴ, πανδερκής, πρὸς ἑσπέρα, ὠκυ-
 λος, ὀρθόκυλος, ἰσά, Εὐκταία, Ορκία,
 Ἐνθα σὺ τῶρα διδὲς ἔστιν.
 Παριδὸς ἀσκήσται Θιμῆς. Pind.
 Τῆς δ' εἰλικυγατὲς ἰχθυίας βραδείας. Lyc.

- Ἰκασία Θιμῆς διδὲς Κλαριν. Aesc.
 Οὐρανοπαῖδ' ἀγνὴν καλεῖω Θιμῶν εὐπατέρων,
 Γαίης το βλαστῆμα νεον, καλυκασπῶν κερῶν. —
 Παντὶ, ἀγλαομορφῶ, σέβασμι, πυκτοπαλεῦε. —
 Ἐκ σὺ καὶ τιμαὶ μακαρῶν μυστήρια δ' ἀγνῶ.
 κ. λ. Orph. H.
Θιμιπλεκτός.
 Θιμιπλεκτοῖς — σφρανοῖς. Pind. N. 9.
Θιμισκυρεῖς.
 Ἐνθα Θιμισκυρεῖς Ἀμαζόνες σπλίζοντο. Ar. 2.
 997.
 — Ἐπὶ δὲ σίμα Θιμισκῶντος
 Κολπῷ εὐδύσῳτι Θιμισκυρεῖσιν ὑπ' ἀκρῶν
 Μυρεται, εὐρεῖς διασπιντοῖς πταροῖο. Ib. 371.
Θιμισκοπῆς, Θιμισκῶν
 Ἡρώταις δὲ πομπαῖς
 Θιμισκοπῶν οἰκῶν ἑντα πολυθεῖς. Pind. N. 7.
 — Βατριάδαν δόμους θιμισκῶντων. Ib. P. 5.
Θιμιστεῖω.
 — Θιμιστεῖαι δὲ ἱπποδοῖα
 Παιδῶν ἡδ' ἀλοχῶν — Od. ι. 114.
SYN. Δικαζῶ, ἀρχῶν δικαιοδοτεῖω. — μα-
 τιωμαι, χρῆσθω.
Θιμιστός, Θιμιτός.
 Θιμιστῶν ὅς ἀμφοτέρω σπῆμα — Pind. Ol. 1.
 Οὐ θιμιτον, — ποτ' ἀνδρῶν κισσῶν ἐρεσθῶ.
 Theoc. 5. 136.
SYN. Θιμιστός, δικαίος, νομιμῶς, ὑπομῶς.
Θιμιστοκλής.
 Τὴν τοῦ Θιμιστοκλῆος κένον πρὸν εἰσάτο Μαγνῆς
 Λαός, ὅτ' ἐκ Μινῶν πατρίδα ρυσάμενος; — Ep.
 1. 3.
 Ἀβροτῖνον Θρηῖσσαν γυνὴ γένος' ἀλλὰ τεκεσθῆναι
 Τον μέγαν Ἑλλήσιν φασὶ Θιμιστοκλῆα. Ath. 13.
Θιμιστοσύνη.
 Τὰς πολίας βαψασα Θιμιστοσύνην τρικλῶντος,
 Γυγνεται ἑκαπίνης ἑταῖα, ἀλλὰ Ρῶα. Ep. 1. 2.
Θιμιστοσύνη. Vid. Δικαιοσύνη.
 Ἡ καὶ Φοῖβον ἀνακτα θιμιστοσύνης. ἐδιδάξα.
 Orph. H.
Θιμιστοχός.
 — Θιμιστοχῶν βασιλῶν. Ar. 4. 347.
Θιμιστός.
 — Θιμιστός δὲ χερσὶν ἰσθῶν. Od. ι. 486.
EXR. Εἰγίσσαι ἐπεισέ, πταγασαί. — θαμνῶ-
 ἐγίξω.
Θιμιστός.
 Πρυμνὸν ὑπὲρ θιμιστός. — Il. α. 339.
SYN. Γυάλων, ἀγῶνος. (τοῦ κοῖλου τῆς χαρῆς)
Θιμιστός.
 — Ἡ καὶ ποσσὶ θιμιστός σκελός. — Theoc. 22. 66.
 Θιμιστός δ' οὐκ εἶναι μαντινῶν. Aesc. S. T. 388.
SYN. Θιμιστός, πῶς, ἀπὸ τοῦ τῆς κατὰ.
 Θιμιστός

Θεοβλαβω.
Λέξαι Θεοβλαβὺν ὑπερμπού θρασύ. Aesc. P. 833.

ΕΧΡ. Την εκ τῆς διαβλαβῆς πασχοντα:
Θεογλωσσος.
Τας δε θεογλωσσας βλίκαν οβριβα γυναικας. Ep. l. 1.

Θεωγης, (χιων)
Ο δ' αν Θεωγης ψυχρὸς ὡν ψυχρὸς ποταῖ. Ag. Th. 177.

Θεωγης.
—Θεογνιδος ἐστὶν ἐπη
Τε Μεγαροῦ, πάντας δε κατ' ἀνθρώπους. ονομαστῖ. Theog. 22.

Θεοδύμων.
—Θεοδύμονα πυγῆν. Athen. l. 1.

Θεοδερκής.
Αλάττα τάβις ταν θεοδερκῆ. Syncl. 3.

Θεοδιδής.
Τας θεοδιδῆς βλαπτικῆς. Ib. 4.

Θεοδρατος, Θεοκρίτος. Θεοκρίτος.
—Θεοδρατος ἐπὶ. περγων. H. 5. 519.
Και Θεοκρίτον λίθον βαμμοῖο θωρα. Pind. P. 4.
H Τροίην περσασα Θεοκρίτον—Ep. l. 1.
S Y N. Θεοκρίτος, Θεοκρίτος, Θεοκρίτος.
Θεοκρίτου. Θεοκρίτου.

Θεοδωρος.
—Οικαν Θεοδωρον ὑπερταλῆς. Eur. I. 1549.
(Scal. al. Θεοδωρον.)

Θεοδωρος.
—Θεοδωρον ἐργων καθαράν καλευθον. Pind. Mh. 5.

Θεοδωρος.
Τυμβον ἐχον Θεοδωρος ἐπ' ἀλπίδι κροισσονι μέρης.
Ολβιος ἐν καματίς, ολβιος ἐν θανάτῳ. Ep. l. 3.

Θεοβης.
—Θεοβης δ' ἐκ ἐσ' ἀλασθῆναι. Od. π. 447.
S Y N. —Ουρανοβης, Θεοβίσις.

Θεοβης, Θεοβίσις, Θεοβίσις.
—Πολυβίσις Θεοβίσις. H. C. 623.

Θεοβίσις, Αχιλλεύ. H. α. 131.
Οκα μιν ἐπ' Ἀρταμειτῶ προκροον Θεοβίσις. Ag. L. 1254.

S Y N. Θεοβίσις, Θεοβίσις, Θεοβίσις, Θεοβίσις.
P H R. Διὶ καλός, Θεοβίσις ἐπὶ καλός. Διὶ μὴν
αταλάντος. Θεοβίσις μὴν αταλάντος. Θεοβίσις ἐπ'
αλιγμῖος ἀλκήν.

Θεοβίσις.
Θεοβίσις γὰρ ἀγνὸς
Σοφίας ἀχραντος ὡδῖς. Syncl.

Θεοβίσις.
Θεοβίσις δ' ὡδῖς παλῶσα. Eur. M. 207.
S Y N. Προκρινεῖν ἐπικαλεομαι.

Θεοκλυτος,
—Αἰταῖς σε Θεοκλυτοῖς ἀπώσαι. Aesc. S. T. 146.

S Y N. Θεοκλυτος.

Θεοκλυτος.
Θεοκλυτων τοκων. Syncl.

Θεοκλυτος.
Τι τῶνδ' ἔσθ' Θεοκλυτων ἐστὶν; Aesc. Ag. 1497.

Θεοκλυτος.
Ἄλλος ὁ Χίος· ἐγὼ δὲ Θεοκλυτος, ὃς τάδε γράφα
Εἰς ἀπὸ τῶν πολλῶν οἰμῶν Σηνηκοσιῶν,
Υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης·
Μῦσαν δ' ὀνεινὴν ὑποτ' ἐφελκυσταμένην. Theoc.
Ep. ult. Vid. Ολυμπιονίκης.

Θεολαμπής.
Εὐχῆς τὰς Θεολαμπῆς. Syncl. 4.

Θεομαχίας.
—Θεομαχίας λυσση δαμῖς. Eur. Or. 843.

S Y N. Θεομαχίας, Θεομαχίας, Θεομαχίας,
Θεομαχίας, Θεομαχίας.—Θεομαχίας.

Θεομαχίας.
Το Θεομαχίας γὰρ ἀπολιπῶς, ὃ σε κρατῶ. Eur.
I. A. 1409.

S Y N. Θεομαχίας.

Θεομαχίας.
—Αἰὸς δὲ Θεομαχίας ἐστὶν. Ag. Av. 1547.

S Y N. Θεομαχίας, Θεομαχίας.

Θεομαχίας, Θεομαχίας, Θεομαχίας.
Βασιλῆα δὲ Θεομαχίας
Ἡρώς δαπνῶν ἐν τῇδε.
Γάρυμιν Θεομαχίας ἐπὶ Pind. N. 7.
H νύ σε Θεομαχίας περιδεδρομεν ἀφ' ἑα εἴσος. Ag.
3. 676.

Θεομαχίας.
Ω Θεομαχίας Ἀρεστιά. Pind. P. 5.

S Y N. Θεομαχίας, Θεομαχίας, Θεομαχίας, Θεομαχίας.

Θεομαχίας.
Θεομαχίας δ' ἐκκλησῆτο
Περσῶν, Θεομαχίας δ' ἐσ' ἐκ. Aesc. P. 656.

S Y N. Θεομαχίας, Θεομαχίας, Θεομαχίας.

Θεομαχίας, Θεομαχίας.
—Χαλεπὴ δ' ἦτο Θεομαχίας. Call. Ep. 3.

S Y N. Θεομαχίας.

Θεομαχίας.
Ὅρα δ' ἐπ' οὐραλῶν μιν ἀνδρῶν Θεομαχίας. Ib.
Eum. 40.

S Y N. Μυθῶν, Μυθῶν, Θεομαχίας.

Θεομαχίας.
Την Θεομαχίας Θεομαχίας χρῆμα ἰδῆν. Eur.
Hel. 144.

Θεομαχίας.
—Εὐν ἡγεμονίᾳ Θεομαχίας. Sibyl. l. 3.

S Y N. Θεομαχίας, Θεομαχίας, Θεομαχίας, Θεομαχίας.

Θεομαχίας.

Τῶν φροντῶν πάντων, τὸν ἀληθέα, τὸν βασιλῆα,
Ψυχότροφον γυνεῖρα, διδὼν μάγαν, αἰὲν ἐόντα.
Sibyl.

Θει

Ἔργον ἀέκουσιν μακάρεθ θεοί, ὃ ἐπιμνήτω. Od.
371.

SYN. Ἀθάρατοι, κραίαιτες, Ολυμπιοί, Ουρα-
νιοί.

ΕΡΙΤΗ. Ἀθάρατοι, ἀειγυνοί, ἀκιδέες, ἀ-
γαυοί, ἀριγυνοί, ἀταρῆς, ἀλῆστοι, αὐδαίμο-
νες, διογενεῖς, μακάρες, κρανιοί, ἐπερανοί, ευ-
σθεῖς, μελιχοί, παυδέρκεις, ἰεθίμοι, νεπέδες,
πέρουτες, καθαροί, εὐχάριοι, φίλοι, λευκοπα-
λοί, πολισσέχοι, οἱ εὐεθεῖς, χρονοί, νερετοί,
Ἀλιτροί, ἀνδρόφοροι, ἀνδρόγυνοί, ἀρπαγες, ἡ-
μιδραόντες, ὄφεις, θρημύγες, μογχοί, κερων-
τες, ἐπιρκοὶ οὐκόντες, κ. λ. Gr. Naz.

—Θεοὶ ῥα ζῶντες.—αἰὲν ἔόντες.

—Ολυμπία δ' ἔματ' ἐχόντες.

Σχετλιοὶ εἰς θεὸν δ' ἠλθόντες—

—Θεοὶ διγὰ θυμὸν ἐχόντες.—

—Χαλεποὶ δὲ θεοὶ φανέσθαι ἐπαργαί. Hom.

—Θεοὶ δ' αὐτῆρις ἐσθλὸν. Hes.

Θει

Πατῶν, πατριοί, γενεαί, ἐγγεῖς, ὁμογυνοί,
κατοικιδιοί, κησίοι, μυχοί, ἐρμιοί.

Θεοδότης

Χρηματα δ' ἔκ ἀρπακίᾳ θεοδότη πολλὰν ἀ-
μην. Hes. ε. 318.

SYN. Θεοδότης, θεοδότης, θεοπεμπτός, θε-
ορτός, θεορρτός, θεοσπύτος, θεός.

Θεοσεβής, Θεοσεπής, Θεοσεπής

Εἰ τὰς Ἀθηνᾶς φασὶ θεοσεβέστας, Soph. Oed.
C. 264.

Οὐ δ' ὁ σεμνὸς ἐγὼ, καὶ θεοσεπής. Eur. Hipp.
1364.

Ἡσθε φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς.

Μυκησάμενης θεοσεπῆς. Ar. N. 201.

SYN. Εὐσεβής, θεοφίλος, φιλοθεός, θεοφρων,
θεοφύλος, θεοκνήτης, —μνησθῆναι, θεοσεβής, θε-
δός, —θεός. —θεομνητής. θεοφίλης. δ. καίος.

Θεοσπύτος, Θεοσπύτος, Vid. Θεορτός

Θεοσπύτος, ἡ βροτῆς.—Aesc. Pr. 116.

Θεοσπύτων δὲ νοσῶν.—Ib. 598.

Θεοσεχθρία Vid. Δυσσεχθρία

—Καὶ Θεορρ θεοσεχθρία. Ar. V. 416.

Θεοσυγής, Θεοσυγής

Ὡς δ' ἢν ἐτοίμα πάντα τῷ θεοσυγῇ. Eur. Cyc.
393.

Θεοσυγῆ δ' ἀχαι

Ἐρῶν ἀτιμωθῆναι οἰχεται γυνὸς. Aesc. Ch.
633.

SYN. Θεομνήτης, θεομνήτης, θεομνήτης, θε-
μνήτης, θεομνήτης.

Θεοταυρος

Πη μὲ φειρὸς, θεοταυρὶ; Mosch. 2. 131.

Θεοτερπής

—Θεοτερπῆς θεομ. Nonn.

Θεοτυκτός Vid. Θεορτός, Θεομνήτης

Παντὼν δ' ἡγετῆρα κατεστάσαν θεοτυκτῶν. Sib.
1. 1.

Θεοτῆς

Πη μὲ, τὸ δὲ θεοτῆτος αὐδῆς ἐστὶν ἀπορῶν.
Naz.

ΕΡΙΤΗ. Καθαρά, ὑψηλὰ, τρισσοφάει.

Θεοτιμός, Νρα pr.

Ἀμπίλα, —τὰς ἐντεῦθεν ὁ γινώ.

Οἱ ῥα πρὸς τὴν βίωσιν τῆς ψυχῆς φίλος Θεοτιμός.

Theog. 877—

Θεοτιμότης, Θεοτιμός

Θεοτιμότης δ' ὁππῶς ἴκαν. Aesc. Ag. 1346.

Ἀθανάτων θεοτιμὴ θεῶν μῆτε τροφὴ πάντων.

Orph. H.

SYN. Θεοφίλης, θεοσεπής.

Θεοτερπής

Θεοτερπῆς τὰ δ' αὐ φειρῶν.—Ib. Pers. 907.

Θεοδότης Vid. Εὐσεβείας

—Ὁς περὶ πάντων

ἔσθλων μελιχίῃ τῇ, θεοδότη τ' ἐκκαλο. Ar. 3.
586.

Θεοδότης Vid. Θεοσεβείας

—Καὶ σφί ρα εἰς θεοδότη. Od. ζ. 121.

—Θεοδότη θυμὸν ἐχόντα. Ib. τ. 364.

Θεοφίλης, Vid. Θεοσεβείας, Θεοσεπής

Θεοφίλης ἐρτῆς. Ar. R. 446.

Θεοφῶν Vid. Θεοσεπής

—Ἐπεὶ ἐκ θεοφῶν πολλοὶ μὲν. Il. ε. 101.

Θεοφρογτός, Vid. Θεορτός, Θεομνήτης

Φρηνόμας τῆς εἰς θεοφρογτός.—Aesc. Ag. 1149.

Θεοφραδής

—Γενετῆρα θεοφραδῆος Πολυδῆ. Ep. 1. 5.

Θεοφρων

Τικτὲ θεοφρονα κῆρον. Pind. Ol. 6.

SYN. Θεομνήτης, θεοφύλος, θεοσεβείας, θεο-
μνήτης.

Θεραπναι, Θεραπναι

Καὶ Πηλιδῆς Θεραπναι. Eur. Herc. F. 390.

—Τῇ πεδὸν Θεραπναι εἶδος. Pind. Idh. 1.

Θεραπναιός

Τοτὴ μαρμαίρουσα Θεραπναι τοτὴ Νυμφῆ: Ττυρ.
511.

Θεραπναις, Θεραπναι, Θεραπναι

Δεσποῖν ὅποια, καὶ τοῖαι Θεραπναιίδες. Prov.

Ταν ζαφειαν Θεραπναι. Eur. Tro. 1070.

5 U

Κυραί

Κυρεῖ βασιλίδες Επαινεύσας Δερπνῶν. Hom.
Ap. 157. (αἱ Δερπαίνται)
SYN. Θερπῆς, ἔγκονις, παιδίσκη, θυλή.
Θερπῆς, Θερπῆς.
Φίλον δὲ Δερπνῆσιν ἀνδρ' ἐνεργετῶν. Eur.
I. T. 314.
Ποδα σὸν τυφλὸν δὲ Δερπνῆσιν
Αἰὼν ἐκινῶν. Eur. Ph. 1576.
SYN. Θερπῆς, ἔγκονις, παιδίσκη, θυλή.
μωσὴν ἐργασίαν.—ἀκισμα.—θυσία, ἱκεσία.—
ἐπιμελῆσαι.—ἀκούσθαι.—πλάττειν.—ἐνδοσπ. χα-
ρις.
Θερπῆς.
Οὐκ' ἀρ' ἔχ' πατρὶ χαρίζεσθαι Δερπνῶν.
Od. 7. 265.
SYN. Αποθερπῆσαι, ἐπιδερπῆσαι, ὑπερπῆσαι,
ὑπεργῶν, δακνῶν. ἀκισμαί, ἐπιδῶν. ἀγαλλῶ.
Θερπῆς.
—Θερπῆς δὲ φέρην. Aesch. Supp. 983.
Θερπῆς, Θερπῆς.
—Μηροῦς Δερπῶν εἰς Ἰδομενῆος. Il. 7. 528.
—Νῦν Δερπῆς ἦγον ἐκ φόνου. Eur. Supp. 762.
SYN. Ἐπετής, οἰκίτης, ὑπερπῆς, ἀκούσθαι,
δύλος, οἰκλήτης.
EPITH. Ἀγαθός, ἀντίθετος, ἔγκονις, ἀγχι-
μαχος, ἀνδρογίγας, ἀγαυός, ἀντιθέτος, ἀντι-
ποτός, ἐπιδῶν, στρεβός, δακνῶν, φάος,
ὑπερπῆς, γηθυσυός, πρῶτος, πρῶτος
Καὶ δὴ Δερπῶντες δαίμονες δαίτρουσαν
Φοῦν.—Μῦσαν, Ἀρπῶν Δερπῶντες. Hom.
Θερπῆς
Ἥμος ὅτ' ἡλίοιο Δερπῆται ἐστὶ κελευθός. Aesch.
SYN. Θερπῆς.
Θερπῆς.
—Τὰς Δερπῶντες γυνῆς. Lyc. 847.
Θερπῆς. Vid. Θερπῆς.
Θερπῆς, Θερπῆς.
Τὸς πυρὸς ἀν καὶ τὰς κρήνας
Εἰς τοὺς πεδῶν ἐπιδῶν. Ar. Av. 306.
—Καρπὸν Διὸς Δερπῆσθαι. Ib. Pl. 515.
SYN. Εἰθερπῶν, (τὸ Δερπῆς διαγῶν.)—ἐπιδῶν,
ἐπιδῶν, ἐπιδῶν, ἐπιδῶν, ἀμαῶν καὶ α-
γαλλῶ.
Θερπῆς.
—Φῶς εἰθερπῶν, οἷος Δερπῆς. Call. 6. 137.
SYN. Φῶς. καλαμῶν.
Θερπῆς. Vid. Αἰμῆς.
—Τὴν Δερπῆς ἔσθῃ. Lyc. 640.
Θερπῆς. (Δερπῶν ἱματίων.)
—Διχα μὲν τὸ Δερπῆς ἦν Εἰθερπῶν.—Theoc.
15. 69.
Θερπῆς, Θερπῆς, Θερπῆς, Θερπῆς, Θερπῶν.
ἔσθῃ Δερπῆς.—Od. 1. 376.

ἔσθῃ Δερπῆς λούσθαι εὐπλοκάμους Εἰθερπῶν
Θερπῆς.—Il. 7. 7.
Οἷος κενῶν ἐλπίσιν Δερπῆται. Soph. Aj.
478.
—Θερπῆς δ' ἔσθῃ. Il. 7. 348.
—Θερπῆς δ' ἔσθῃ. Od. 3. 426.
Τὸν Δερπῆς γὰρ χερσὶν αἰσθῆται. Ar. L. 1081.
SYN. Θερπῆς, διαβερπῶν, αἰσθῆσαι. Δακ-
νῶν.—αἰσθῆσαι. βασιλῶν.
Υπερπῶν δὲ ἀντιθέτως Δερπῆς Δερπῆς πυρὸς
—ἔσθῃ Δερπῆς δὲ κελευθῶν
Αἰθερπῶν ἔσθῃ
—ἔσθῃ Δερπῆς καὶ καυμάτων αἰθῆς. Nonn.
Αἰθερπῶν Δερπῆς Δερπῆς φῶς γυνῆς.—Er.
Θερπῆς.
Θερπῆς γὰρ τὸ Δερπῆς ὑφ' Ἡρατοῦ πυρὸς.
Call. 4. 144.
SYN. Θερπῆς, καμῆς.
Θερπῆς.
—Τὰν Δερπῆς ἀνδρῶν. Aesch. Pr. 134.
(Αἱ Δερπῆς.—εἰθερπῶν. Hesych.)—Δερπῆς
τὰς τῶν αἰθῆς. E. M.)
Θερμῶν.
Τὸ Δερμῶντος πυρὸς. P. Sil.
Θερμῶν.
Δὲ Δερμῶντος πυρὸς ἐξαιρῶν. Ar. A. 119.
(ubi Sch. ὁ Δερμῶντος σπλαγχνῶν. Eur. Med.
—ἔσθῃ non exiat.—vid. v. 109.)
Θερμῶντος.
—Θερμῶντος, εἰθερπῶν. Athen. 1. 2.
Θερμῶντος.
—Οὐ—μεθῶν τὸν ἀνδρῶν χερσὶν
Τὸν ἀνδρῶν, καὶ Δερμῶντος, ἀνδρῶν. Ib.
1. 1.
Θερμῶντος. Vid. Θερμῶντος.
Εἰθερπῶν δὲ Δερμῶντος τὰς ἐμπῆς βαλῶν. Aesch.
Ag. 1181.
Θερμῶντος.
—Κατὰ εἰθερπῶν Θερμῶντος
Παρθένος νύμφης ὑπὸ πύλῃ.—Dion. 438.
Θερμῶντος.
—Τὸν δ' αἶμα περὶ Δερμῶντος ἔσθῃ. Od. 2.
388.
—Ανδρῶν δ' ἀμπτῶν Δερμῶντος αἰθῆς. Hom. M. 110.
Θερμῶντος, ἀνδρῶν.—Δερμῶντος αἰθῆς.—Ar. V. 913. Ph.
415.
SYN. Εἰθερπῶν, διαβερπῶν, παραβερπῶν, ἀν-
τιθέτως, Δερπῶν, αἰθῆς, πυρὸς, πυρὸς, πυρὸς,
ἐπιδῶν, εἰθερπῶν, διαβερπῶν, παραβερπῶν, πα-
ραβερπῶν. Δερμῶντος.
Θερμῶντος.
Γελά δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρῶν Δερμῶντος. Aesch.
Eum. 563.

SYN.

SYN. Θερμοῦς, τολμηρὸς, θρασύς, ὑπερή-
της, δεινός, ἀδίκος, μεθύων.
Θερμῶν Vld. Θερμικῶς.
ἐνθ' Ἀμαζονιδέσσιν ἀπ' ὕρας Ἀρμεγιοιο
Λευκὸν ὕδωρ φροῖσιν Ἐνυαλὸς Θερμῶν, κ.λ.
Dion. 774.
EPITH. Ἐρυτορός, ἀνήρως.
τῷ δ' ὕτις ποταμῶν ἐαλιγκίος. ὕδ' ἐρεβρα
Τοσσ' ἐπὶ γῆϊαν μοι παρὲς ἔδει ἀνδρίχα βάλλῃν.
Αρ.
Θερός.
Αὐτὰρ ἐπὶν ἄλθῃσι θερός—Od. λ. 191.
—Ὅς το γηγενὲς
Δρακόντες ἰσπερ ὄφεις ἐν γαίῃ θερός. Ευρ. Β.
1025.
Εσθλὸν σοι το θερός μαρτυρομαι—Ερ.
SYN. Θέρμα—Θερμ—Θερμῆς
EPITH. Ἀγλαοκαρπὸν. αὐχμῶν, ζαθεν,
ερατὴν, καλὴν, λευκὴν πῖον, ἔρδν σαχυνημον,
εὐκαχυ, φρυγόν, φλογερὸν, φιλοκαρποφόρον, δι-
ψῶ, πυρρὸν, πυραυγίς, ἀζαλίον.
P H R.—Θέρως καματώδεις ἄρη. Hesf.
—Θέρως εὐθαλπῆς ἐρη. Cat.
—Ἀναλεῖ θερώς πυροῖσσαν αὐτμήν. Nic.
—Θερμῶν δ' ὄφρος ἄρης.
—Φλοξ δ' ἰφάδος ἄρης.
—Δι' ἄλυσιν πυραυγί' καυματος αὐτμή.
Ἀλλ' ἄμα γινώσκει Ὀδυσσεύς ἐσυχὲν Ὀρῇ
καὶ σαχύν ἀποκομοῖσι περιφρίσσοντα κορυμβῶς
Δεξιτέρῃ κυρτῇ, καὶ οἴστον γινὼν ἄρης,
Αὐτῶν ἀμνητοῖο—κ. λ. Nonn. l. 11.
Θερσίλοχος.
—Μεδοντὰ τε Θερσίλοχον τε. Η. ρ. 216.
Θερσίτης.
Θερσίτης δ' ἐτι μῦνος ἀμετροπῆς ἐκλωα,
Ὅς ρ' ἐπεα ὄρεσιν ἦσαν ἀκοσμά τε πολλά τε ῥῆν
—Ἀισχίος δ' ἐπὶ ἡρ' ὑπο Ἰλίου ἦλθι·
Φολκὸς ἐνν, χαλδὸς δ' ἕτερον ποδὰ, τὰ δ' οἱ ὦμα
Κυρτὰ. ἐπὶ γῆθς σινοχῶκοτε αὐτὰρ ὑπερθε
Φοξὸς ἐνν κεφαλὴν ψεδ' ἦν δ' ἐπεννηθε λαχῆν. Η.
C. 212.
EPITH. Πειθκομῶρος, Αἰτωλός.
Θερσῖτ' ἀκροτομῶν, λιγὸς περ ἐὼν ἀγορητής.
Hesf.
—Θερσιταὸν λυγρὸν δέμας ἐπιδανιο. Cat.
—Ἀλλὰ Θερσίτης τίς ἦν.
Ὅς ἐκ ἀν' ὠδ' εἰσαπαῖ εἰπὼν ἰπὸς
Μηδῶς ἐρη—Soph.
Θέρω, Θέρω, Θερμαι.
—Ἀσσοτέρω πυρὸς ἔλκετο διορῶν,—
Θερσομένης—Od. τ. 505.
—Θερρότος, ὑφ' ἄλγος—Naz.

Αὐτὴν ἐπὶ καὶ πυρὸς θέρω, ἀλεξτε γινώσκει. Od.
ρ. 22.
—Μη ταχα αὖ πυρὸς δῆϊοιο θέρωται. Η. ρ.
331.
SYN. Θερμαιῶ, Θερμαινομαι, κατομαι—
ακτομαι. (Nic)
Θεσις.
—Καὶ ἡ σπαραχλὴν θεσις ἐστίν. Οἰφρ. 34.
Ἰν αἱ θεσις γινώσκοντο τῇ νεμνῆα. Αρ. Ν. 1193.
SYN. Θίμα, καταθεσις, διαθεσις, ἐκπῶσις,
καθεσις, ἀποβολή, ὑπολήψις (παραφύξιν)—
αἱ δίκαι καὶ αἱ μεταβολαὶ τῶν πρυτανῶν. δι-
καστηρία.
Θίσκελος, Θεσκελον (Adv.)
—Ἰνα θεσκελα ἐργα ἴδῃαι. Η. ρ. 130.
—Ἦντο δὲ θεσκελον αὐτῷ. Η. ψ. 107.
SYN. Θίος, θανμασθός, θεσπεσιος, ἀμείβιος,
θεσκελος.
Θεσμῖος
Οὐ τίνα θεσμῖον ἐστὶν ἀφορμῆντα γινώσκει
Ἀνδρῶν οὐρεων,—Αρ. 2. 12.
—Θίω δ' αὖ Παρθυτα θεσμῖα Εἰπωσιν—Soph.
Aj. 722.
SYN. Νομῖμος, ἐνθεσμός, γινῖσιος.
Θεσμοδοτεία.
—Καὶ ἀμυμονα θεσμοδοτεῖων. Οἰφρ. Η.
Θεσμοβότης.
—Ἦπειλῆσε γὰρ ὁ θεσμοβότης—Αρ. Ερ. 290.
SYN. Θεσμοβότης, νομοβότης, νομοφάλαξ,
ἀρχων.
Θεσμοποιῶ.
Τι θεσμοποιῶς ἐπὶ τάλαιπυρῷ νεκρῷ Ευρ. Ρη.
1673.
SYN. Νομοβότης, θεσμοβότης, θεσμοφορῶν,
νομὸν τίθημι, γραφῶ, νοσφίω, νοσφῶμαι.—θεσ-
πίω.
Θεσμοπύλος.
Εἰ δὲ σε θεσμοπολῶ μεληδόντος ἐργῶν ἐρυκε. Ερ.
l. 7.
Θεσμός.
Ἀσπασίος λακτροῖο παλαῖθ' θετμὸν ἱκόντο. Od.
↓ 295.
SYN. Νομός, θεμῖες, το θεσμῖον, νομῖμον·
—θεσμοβότης. —παιδῆμα. —ἐπιτηδεύμα. —
προαίρεσις.
EPITH. Ἀπῆμων, ἀγῖος, ἀχρεῖας, ἀρχ-
γῖος, ἀτρεπῆς, ἀλαφρῆς, ἀκίδηνος, ἀκίδης,
ἀκρεῖσις, ἀκιδῆς, ἀκιδῆς, ἀκιδῆς, ἀκιδῆς,
κακός, γαμῆλιος, ἐρῶς, ἰσοπῆς, θετρεπῆς, ἰθυ-
πορος, νῆβος, μενοβουλοπῆς, λυσίπορος, πειθῆμων,
πυρρῶς, φιλοπατρίων, φρεζῶς, φρενοειγῆς,
φιλοσοφῶς.
—Θελῖτων

- Θελξίνων αγαπαζι μελιφρονα δεισμεν ερωτων.
Μυθε.
Θισμοσυν
Ταν πολυκυδισι μεναμωτα δισμοσυνας. Ερ.
1. 3.
Θισμοφοριον.
—Ως το της εκκλησιας
Σημειον εν τω δισμοφοριω φαινεται. Αρ. Th.
285.
Τα δισμοφορι' αγασιν, ωσπερ και πρωτῆ Ib
Ecc. 222.
Θισμοφορος Vid. Θισμοβετης.
Και Διωσμενδν ωμοσε δισμοφορον. Ερ Suid.
Θισπια. Θισπιαι.
Θισπιαν, Γραιαν τε.—Il. C. 498.
Θισπισιος
—Απὸ βηλη δισπισιοιο. Il. a. 591.
S Y N. Θείος, θαυμαστός, θεσκελος. πρῶτος.
Θισπισιος.
—Ως τὸτ' Ἀχαιοὶ
Θισπισίως ἐφοβήεν ὑφ' Ἐκτορι καὶ Διὶ πατρί.
Il. o. 637.
S Y N. Θίως, θείθεν, θείφιν. κατὰ θεόν, θεί-
κως.
Θισπιδες. Vid. Νυμφαι.
Φρύν τε φέρουσα, τον ευτεχνητον Ερωτα
Μισθὸν ὑπὲρ τεκνων ἀντίτο Θισπιδσιν. Ερ. l. 6.
Θισπιδάης.
Παρθὴ γὰρ περὶ τειχεσφωρε δισπιδάες εὐρ:
Il. μ. 177.
S Y N. Θίως.—περικαῖς, περιφλεγής.
Θισπιεπια.
Ἄ δισπιεπια—Διόλεις πετρεα—Soph. Oed. T.
471.
S Y N. Χρησμάδος.
Θισπιζω.
Χρησμάς ἃ περιβύτις ἀπὸ χιτο δισπιζασα.
Theoc. 15. 63.
S Y N. Αποθισπιζω, επιθισπιζω, προθισπιζω,
δισπιωδω, φοιδαζω, αποφοιδαζω, μοντευομαι,
προσπιτευω, χρησμολογεω.—οριζω, νομοθετω.
προσλασσω.
Θισπις.
—Φρεσι συνθετο δισπιμοιδῶν. Od. a. 328.
Η καὶ δισπιν αιδῶν—Ib p. 385.
S Y N. Θεσφατος, δισπιωδης, δείος.—ἡδύς.
αληθής. αγαθός. ισχυρός. θαυμαστός—δυτια.
Θισπιγμα.
Ταδ' ἐν παζόντα συλλαβὸν δισπιγματα. Soph.
Oed. T. 990.
S Y N. Επιδισπισμας, λογισ, μαντιῶν, μαν-
τευμα, χρησμός. θῶν δαγμα. τὰ δισφατα.

- Θισπιωδω.
—Φύλον ἀνθρώπου μου
Χρην δισπιωδῶν, ὅς δειδο. κη εδῶα. Eur. Ph.
976.
S Y N. Χρησμολογεω, δισπιζω, μαντευομαι.
Θισπιωδης, Θισπιαοιδῆς.
Τι δ' ομφαλὸν γῆς δισπιωδῶν εσθλός; Ib. M.
668.
S Y N. Θεσπις, μαντιπῆς, λογος, χρησμο-
λογος, χρησμοδῶς δισφατελόγος, μαντις.
Θισπρωτός.
—Ἰνα—θῶκδς—εἰς Θισπρωτῆ Διῆς. Aesc. Pi.
830.
Θισπρωτὸν ἔδας.—Eur. Ph. 999.
Γαμ Θισπρωτων—Od. E. 315.
Θισσαλια
Αψ' δ' ἐπὶ Θισσαλιν ποδας εἰρεπε—Call. 4
103.
Εμπυρος ἦκον ἐκ Θισθαλιας—Ar. Pi. 521.
ΕΡΙΤΗ. Ευπῶλος, πωλοτρέφους, δυστιμῆς,
μακαίρα,
—Τὰν Λασιπῶν μητέρα Θασσαλιν. Ερ.
Θισσαλικός. Θισσαλος, Θισσαλῆς.
Θισσαλικὴ Κλειονη ταλαν.—Call. Ep. 3.
Θισσαλὴς ἦς δυο Ηρακλειδωσ αγαθος. Il. C.
679.
Νυμφαι Θισσαλίδης, ποταμῷ γένος—Call. 4
109.
Θισσαλονικη
Σοί με Θρηῖκης σκυλαφορε Θεσ-αλονικη.
Μήτηρ ἡ πατὴς τιμῆς Μακεδδονικῆς. Ερ. l. 2.
Θισιάς.
—Αρσνα. τινα Κίρης Θισιάδης—Theoc. : 25.
Θισορέος, Θισοριδης
Τε Θισορεν μακταος—Soph. Aj. 812.
Καλχας Θισοριδης—Il. a. 69.
Θισορ.
—Ὅδε Θισορα Ηροτο: ἦν
—Ἐγχείς νυξὶ παρασας. Il. π. 401.
Θισφατος, τα δισφατα
Και τότε δὴ ῥ' αὐτοῖο παλιν χυτο δισφατῆς
αἶρ. Od. u. 143.
Ὡς γὰρ δισφατὸν εἰς—Ib. J. 477.
Ὡς ποποι ἦ μαλα δὴ με παλαιφατα δισφά-
ιανεν. Od. i. 507.
S Y N. Θισφατος, δείος, δισκελος, θεοδοτος.
δισμοιρος, αἰσινος—δισπισματα, χρησμοί.
—Ηκαὶ τῶδ' ἐπ' ἀνδρὶ δισφατος
Βικ τελευτῇ, κύνει' εἰς ἀποτροπῇ. Soph.
Θισφατελόγος. Vid. Θισπιωδῆς.
—Θισφατελόγος
Πισὴ ξυρευνος.—Aesc. Ag. 1450.

Θισπιδης.

Θετιδεως.

—Θεσσαλός δ' ειν λεως

Θεταδων αυδ'—Eur. Ag. 19.

Θετις.

Αργυροπία Θετις, θυγατηρ αλαιο γεροντος. Π. α. 538.

Και την Θετιν εγναι

Δια το σωφρονειν ο Πηλεύς. Ar. N. 1063.

ΕΡΙΤΗ. Αλια, αγλαοπεπλος, αιολοδακρυς, ακριδεμνος, αργυρεα, δαλη, δυσαρκετοκεια, βαθυκολπος, θαλασσαια, νυκομος. Θαδ, ευπατρις, ευπιοκαμος, κυανοκρηδεμνος, υγροκαλυθος, παρθεοκλινος, ποτνια, ποτνια, σοφή, σεμνή, τανυπτεπλος, φυγοδεμνος, φιλοταρβενος, φρεσις.

—Θετιδος καλλιπλοκαμη αλοσυδης.

—Δια Θεων.—Hom.

Αυτοισσιν γιντο λευκαλενον Αμφοιτριης. Col.

Αγλαοκαρπον Νηρεως θυγατρα Pind.

Θευγενίς, Θεογενίς.

Ως υαλακατος Θευγενίς, ω δαμοτισικη πελη. Theoc. 28 22.

Θευχαριτας.

—Θευχαριτα Θρασσα τροφός εμαχαριτις Ib. 2. 70.

Θεω. Poet. Θεω. Vid. Τρεχω.

Βη δε θεων, απλ δε χλαιναν βαλε.—Π. C. 183.

—Θεωειν δ' ανεμοισιν ομοιοι. Π. C. 437.

Ακρος επι ρηγμίνος αλός πολλοιο θεεσκον. Π. υ. 229.

ΡΗΡ—Νικαι: δε θεων Ορηκλιον Βερειν. Tugt.

Κεινος ανηρ και ποντε επι γλαυκοιο θεεσκον.

Οιδματος, υδ' ε θους βαπιν ποδαα αλλ' οσον ακροισ

Ιχνησι τευγμεκος δμοη, πεφορητο κλειυθω. Ar.

—Θυελληντι μεταρσιος αλματι ταρων,

Ποσσι μεν ακυτρεοισι παρετεχεν ιθμα λαγωή

—Ηερμιοι επιτετεχε συνδρομος αυραις. Nonn.

Θεωρειω.

Πινθός δ' αλισατε πετρας απο παντ' ιδεωρει.

SYN. Αναθιωρειω, επιθιωρειω, αποθιωρειω, παρα-

θιωρειω, υπαθιωρειω, απσκοπειω, διασκοπινομαι,

κατασκοπειω, περιφρονειω, περιεργαζομαι.

Θεωρια.

Αλλην δ' ακισον δυσχερη θεωριαν. Acfc. Prt 801.

SYN. Θεωρησις, σκεψις, διασκεψις.—θεωρημα, θαδ, οψις.

Θεωρικός.

Και πεπλωματ' ε θεωρικα. Eur. Supp. 97.

EXR. Παντα τα εις θεων τιμην και βορην διδωμενα.

Θεωρις, (ναυς.)

Ενθεν αιζωντα θεωριδος ιερα φουδω

Κικροπιδαι πεμπυσι τοπηια γνδς εκεινης. Theoc:

4. 314.

Θεωρός.

Ου γαρ τι μ' ως θεωρον αξιοι δομος

Πυλας ανοιζας ευφρονως προσεννεπεν. Eur. Hipp.

792.

Ανδρων θεωρων Διελφικης αφ' εςιας. Soph. Oed. C. 426.

SYN. Θεατής. θεωρητικός. θεωρητικός. (δ' ας το χρησμενον πορευομενος.) θεωρητής, αποπής.

ΘΗΒΑΓΕΝΗΣ, Θεβαιγενής.

Οφρ' Ηρακλῆος Θεβαιγενός κλειος απη

Πλειον ετ' η το παροιδεν.—Hef θ 530.

—Πελυναικει τε τῷ Θεβαιγενῷ. Eur. Supp. 136.

Θεβαιός.

—Θεβαιν Ταιρεσιας. Od κ. 492.

SYN. Καδμογενής. Θεβαιγενής. Θεβαικός.

Θεβαιός.

Τιδν υπερθυμυ Θεβαιν Ημοπῆα. Π. δ. 120.

Θεβη. Θεβαι.

—Ουδ' Αλκμηνης ενι Θεβη. Π. ξ. 323.

Αγρελος εις Θεβαις.—Π. ε. 804.

SYN. Θεβαις (γη)

ΕΡΙΤΗ. Απυργωτος· αφανη, ζαθη, λυρο-

κλιτος, λυροδμυτος, λυπαρά, ευσεφανος, ευτει-

χης, ευιππος, ευπυργος, ευρυχορος, ερικυδης,

κυροτροφος, ιερα, πολυπρατος, πολυαρματος, φιλο-

αρματος, υποπλάκην, ιψυπυλος, καλλιχορος,

χρυσαππις, ωγυγια, Ασσυρια, Καδμεια.

—Ιερην πολιν Ηετιωνος.

—Θεβης εδος επ' απυλοιο. Hom.

Επ' απυργος γαία —Επ' απυλα τειχη—

Καδμυ χθον —Ισμηνι πολις—

Επ' ας μαν πυργωμα Θεβαιας χθονος.

Βακχαν μητροπολιν Θεβαιν. Eur.

Θεβην ωγυγινην εκατομυλον, ενθα γεγωνος

Μεμ' αν ανταλλεσαν εν ασπαζεται Ηδ. Dion.

—Και ιερων ασυ πολισσας

Αιγυπτῆς εκαλεσσαν ομωνυμωσ αει Θεβης. Nonn.

Ηρακλῆος ολβια αυλα. Pind.

Θηγαλιος.

Και πυρ' θηγαλιος εξυταγος σθαλικας, Er.

Θηγανη.

Σιδπρορωτι θηγανη—Soph. Aj. 831.

SYN. Ακανη.

5 X.

Θηγα.

Θηγω.
 Θηγων λιμῶν εὐδεται αὐτὲ φρεσὶν ἔχουσιν.
 H. A. 416.
SYN. Επιθγω, καταθγω, παραθγω, ὑπο-
 θγω, ἀποθγω, παρακοθγω, οἰθγω.
Θηκ.
 Θηκὴν ἴδων ἢ πῶτος ἔχει. Soph. Oed. C. 184b.
 Καὶ περιγεφὶ κυκλῶ
 Ἡρώτων δὲ ἐνὶ κείων θύκων φρεσίν. Soph.
 El. 902.
SYN. Απεθῆκε σφός, χῶμα τυμῆος, τέμι-
 σεν. ζήφθηκε.
Θηκτός.
 Θηκτὸν σιδήρεθ δῶμα διπλαχων τόδῃ. Eur. Ph.
 68.
SYN. Οἰθθηκτος, οἰθός, ηκοθήμενος.
Θηλαζω.
 —Η ῥα λεαιρὴς
 Μασθὴν ἐθλαζέ, δρυμὶ τέ μοι στρεφὲ ματέρ.
 Theoc. 3. 16.
BYN. Θηλαίω, τήθηω, κίθηω, γαλακί-
 χιω, γαλακίτροφω, ἐπιχω μασθὴν, θηλαίω
 μυζῶ, ἀμύζω, ἀθελγῶ.
 Ἡδὸς δὲ πρὸς μαζῶν τήθηται
 Χελισὶν αὐτ' ἐρουὶ γλυκερὸν γλαγος. —Opp.
 —Καὶ ἐς εἶμα σπινθὴς ἴσασα
 Αθλιεὶων γλαγοῖσσαν ἀνέβλυσε τιμὴν αὐτῆς.
 Nonn.
 Ἐκ δέχεται μαζῶν τρυγίται. —Er.
Θηλαμῶν.
 Αὐτὰρ, τολαίω θηλαμῶν. —Isc. 3. 1.
SYN. Τροφῆς, τροφός, τιθῆται, θηλαστῆται,
 θηλαίω.
Θηλα. Vid. Θηλαίω.
 Ἀμφὶ δὲ λευκῶν μαλακῶν πρὸς σελῶν
 Θηλαίω. —Od. e. 73.
Θηλί. Vid. Μαζός.
 —Ακισσιτονοῖσι δὲ θηλῆς
 Θισσιτονοῖσι ραδαμῆϊσι δὲ μαζῶν χροῖσας ἔκλυται. Nonn.
 1. 35.
ΕΡΙΤΗ. Γαλακτοφῆρος, ἀθηλαίος.
Θηλοπῆδης. Vid. Εἰχῆρος.
Θηλυγῆς.
 Τὸν θηλυγῆν ἴδω. —Aesch. Supp. 29.
SYN. Γυναικίος, θηλυγῆς, θηλυπορος.
Θηλυγῆτος. Vid. Νεοσός.
Θηλυδριδης.
 Ως ἡδὺ το μέλος—
 Καὶ θηλυδριδης. —Ar. Th. 238.
SYN. Θηλυδρίας, θηλυγῆς.
Θηλυκρατης.
 Θηλυκρατὴς ἀπερωτος ἐρως παραπῆλ
 Ἐκείνῳ αὐτὸν τι καὶ βροτῶν. Aesch. Ch. 392.

Θηλυκίλος.
 —Θηλυκίλος ἀρεὶ δαμνῶν. —Aesch. Pr. 359.
Θηλυμαγής.
 —Καὶ κραταὶν θηλυμαγῆς ὀδοί. —Er. 1. 1.
Θηλυμορφος.
 Τὸν θηλυμορφον ἕξουσ. —Eur. B. 353.
Θηλυμελής.
 Θηλυμελὴς ἢ Ἀλκμαῶν ἀσθῆναι. —Er. 1. 1.
Θηλυμῆς. Θηλυμῆς.
 —Θηλυμῆς ἡγενομένη. —Aesch. Pr. 1002.
 —Γυναικῶν θηλυμῆς ἡγενομένη. —Ar. Ecc. 110.
SYN. Θηλυδρίας, θηλυδριδης, θηλυμῆς,
 γυναικομῆς, παρθῆρος, ἀλκμαῶν, ἀμαχοί,
 ὑπερῆς, θῆλυς, γυναικοῦς.
Θηλυγῶ.
 —Εἰθλυγῶν ὄνομα
 Πρὸς τῆς τῆς γυναικός. —Soph. Aj. 660.
SYN. Αὐτοθῆγῶ, εὐαθῆγῶ, ἐκθῆγῶ, κα-
 ταθῆγῶ, γυναικοῦς, καθῆγῶ.
Θηλυπαις. —Θηλυτοκος.
 Τῆς θηλυπαιδός, καὶ τρώτορος κορῆς. —Er. 831.
 Ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιωσία, θηλυτόκοι τε.
 Theoc. 25. 125.
Θηλυπῆς.
 Αὐτοθῆγῶ θηλυπῆς βασις. —Eur. I. A. 471.
Θῆλυς, Θηλαία, Θηλαίω, Θηλυτῆται.
 —Θηλὴν τε μελαίω. —Od. w. 527.
 Ἡθὲ θῆλυς ὄσση. —Il. τ. 97.
 Θῆλυς—οἶμα. —Il. w. 266.
 Μῆτε τις ἔν θηλαία θῆλῃς. —Il. δ. 7.
 —Ἦν ποτ' ἔν θηλαίας ἴστας. —Il. e. 269.
 Τὸ εἶμα δ' ἢ γυναικί θηλαίῃς ὄντο. —Eur.
 Or. 1210.
Θηλυτεραι δὲ γυναικες. —Il. δ. 520.
Θηλυτερεῖ μ' ὠαμαῖσι, τὸν ἢ κῆρας θῆλῃς Εἰς.
 Er.
 Μορφα θηλυτερεῖ σελῶν καλῶν, αὐτῆς δ' ἀλκῆ.
 Bion.
SYN. Τὸ θῆλυ, γυνή, ὀνητῆ, θηλυγῆς, θη-
 λυδρίας, θηλυδριδης.
ΕΡΙΤΗ. Αὐτοθῆγῶ, ἀθηλῆς, ἀπαλοφύχας, ἀ-
 παλοφύχας, ροδοφύχας, ἀρχεκακός, θυσοφῆς, ὠ-
 χρεῖς γλυκερῆτος, παρθῆρος, σπορῶν, ὄντο-
 ρητος, ἰσοπορος, πικροθυμος.
Θηλυτοκος. Vid. Θηλυγῆτης.
 Γεννα—Θηλυτοκος—Aesch. Pr. 853.
Θηλυτῆτης.
 Θηλυτῆτης παραδῶδον εὐαμασσοῦν ἀσθῆς ἀλλῃ,
 Ἐκλαίε κλεπῶν, κλεπτομένης εἰσῶ. —Er. 1. 2.
Θηλυχίτης, Vid. Εὐσπῆτος.
Θῆλυς.
 Ως δ' ἀνέμος Ζαῆς ἦσαν θημῶνα τιπαζῶ. —Od. e.
 368.

SYN:

Θ Η

- SYN. Θήρ' αγριον τον.
Θηριώδης. το θηριώδες.
Το θηριώδες τῦτο και μιαιφονον.
SYN. Θηριος, αγριος, παραφύρας.—θηριώδης.
Θηροβόλεια.
—Θηροβόλυντα πηλοῖς κῆς.—Soph. Ph. 166.
Θηροβόρος.
Μηδ' τι θηροβόρον δαίω κρεας.—Phocyl. 137.
Θηροβότος.
—Θηροβότου πρεμνον ερημοσυνης. Ep. l. 1.
Θηροθυμος.
Ἰδ' αὖ προσωπον θηροθυμον.—Ep. l. 3.
Θηροκίονος, Θηροφύνης, Θηρολεπτης.
Ω θηροκίον' Αρτεμι.—Eur. I. A. 1570.
Αρτεμι θηροφονη.—Theog. 11.
—Και βαρυπυς οἷος ὁ θηρολεπτης. Ep. l. 4.
Θηρομικλός.
—Ἡ δὲ δαίμωνι
Τῷ θηρομικλῷ σκυλακα γενναῖον τεκτοῖ. Lyc. 963.
Θηρονομος.
Νῶτα τε θηρονομον φερόμεναν Φολοης. Ep. l. 6.
Θηροπιπλος, Θηροχλαῖνος.
Θηροπιπλοι, τιμωροὶ, (Εὐμενίδες) Oph H
Και θηροχλαῖνι σηδὸν ὠμησ' ἔλκε. Lyc. 871.
Θηροπλαστός.
—Θηροπλαστον—Δρακαιναν—Lyc. 673.
Θηροσκόπος.
—Θηροσκόπος Ιοχεαῖρα Hom XXVI 12.
Θηροτοκος.
—Αγχεσι θηροτοκοῖς. Ep. l. 6.
Θηροτρόφος.
—Θηροτρόφος ὕγροκλιεὺς (Θαλασσα) Orph. H.
Θηροτρόφος.
Ταν ἀπο θηροτροφου.—Eur. Ph. 837.
Θηροτυπος.
Θηροτυποῖς μορφαῖς.—Orph. H.
Θηροσυνη.
Τον τραγον ἐκ δισσας ἀγγο θηροσυνας. Ep. l. 6.
Θηρων.
Τον πατριδὸν πλῦτον γεος ὡς θηρων ὁ Μεικτυ
Αἰσχρῶς εἰς ἀκρατῆς ἔξεχεν δαπανας. Ep. l. 1.
Θῆς.
Θητῆς τε δ' ῥῶς τε—Ql. J. 644.
SYN. Θητεύς, θητικὸς, θμῆς, δῖλος, μισθω-
τῆς, παρασιτος.
Θησαυρισμα.
Κενν το θησαυρισμα σημαῖνας τῶδε. Soph. P. 37.
SYN. Θησαυρος.—ἀποθήκη.
Θησαυρῆς.
Γλασσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρωποισιν ἀριστος
Φειδωλῆς, πλεον δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰκσης.
Hes. 717.

Θ Ι

- SYN. Θησαυρισμα γὰρ α.
Θησαύδαι.
Δοινά δὲ Θησαύδων ἀκμά. Soph. Oed. C. 1121.
SYN. Αθηναῖοι.
Θησαῖον.
Εἰς το θησαῖον πλευσας.—Ar. Ec. 1309.
ΕΧΡ. Τεμανος τῷ θησαῖ. ὁ τοῖς οἰκέταις ἀσυ-
λον ἦν. η. γὰρ τὸ θησαῖος.
Θησαοτριψ. Aristoph. E. M.
Θησεύς.
Θησία τ' Αἰγυπιδην, ἐπικεικλεον ἀθανάτοισι. Π. α.
265.
—Ὅς περὶ παντας Ερεχθιδας ἐκκατο. Ar. l.
101.
ΕΡΙΤΗ. Αγαυὸς, ἀμύμων, ἀμυλῆχος, α-
γριος, ἐπικλοπος, ζωστροκλεπῆς, καλλίπικας,
μυροεῖς, ὀκαπατῆς.
Θηστα, Θητῖα.
Θῆσαν τραπέζαν ἀνεσαι.—Eur. Alc. 2.
SYN. Θητικῶ, μισθωτικῶ, ἐντελῶς, δελικῶ.
—δελι.
Θητωα.
—Κάπὶ θητωα πλανῆς Soph. Oed T. 1048.
SYN. Παραμανῆ, δελικῶ, μισθῶς, μισθωτοῖς,
μισθοδουλῶα.
Θητιωα.
—Θητιωαμεν εἰς ὠκεανον
Μισθῶ ἐπὶ ρητῶ—Il. φ 445.
SYN. Δελιωα, εργαζομαι μισθῶ.
Θ Ι
ΙΑΖΩ, Θιασωμαι.
Εθιασε σ', ἢ πῶς τὰδ' αὐτῶς; Eur. l. 5; π.
Και θιασινεται ψυχην Ib. B. 75.
SYN. Μυω, ἐκθιαζω, ἀφοσιω—χάριω.
ἐξαρχομαι—μαινομαι.
Θιασος.
Τρεῖς θιασος εἰς ορος τρεῖς ἀγαγον αὐταῖς οἷσαν.
Theoc. 26. 2.
Θιασον εὐοπλον.—Eur. Ph. 813. (θιασμον ΕΜ.)
SYN. Χάρις, εὐαχία, ερανος, εργαζω ὡς οἷλος.
ΕΡΙΤΗ. Στιφατηφόρος, νομιος, δρομαῖος.—
ἀκνηρατος.
Θιασωτής.
Τον ἄμδ.—θιασωταρ. Eur. B. 548.
Ὅστις εἰς θιασωτας. Ar. R. 330.
SYN. Χορευτῆς, ερασιπῆς, συνθιασωτης.
Θιγανω, Θιγω.
Μη θιγανην με μηδ' ἄνα—Eur. Hec. 603.
—Πᾶσι δ' ἦν ῥεβος θιγαν Νικητῶ—Ib. M. 1202.
SYN.

Θ Λ Θ Ν

- ΣΥΝ. Επιδίγω, παραδίγω, προσθίγανω, ἀπείλωμαι, ἐραπίλωμαι, εὐγίζω, ψάω.
 Θ.ν. Θίς.
 —Παρά θ' ἄλος ατρυγέταιο. *Il. α. 327.*
 —Θινός ἐμβολάς ἄλος. *Aeol.*
 ΣΥΝ. Αἰγιαλός.—σῶρος. θημῶν.
 ΕΡΙΓΗ. Βαθύς, δυσανέμης, κελαινὴ, ῥημδός, περιμηκής, ὄρεπλή, φυλικός, φοινίκιος.
 Θίνα δ' ἀνα πρᾶσσοσαν ὑπὸ χλοεραῖς βοτάνησι.
 Οῖον.
 Θίον, Θίς. *Vid. Θημῶν.*
 Θίνος δὲ νεκρῶν—*Aeol. P. 820.*
 —Πολύς δ' ἀμφ' οἰεῖσιν θίς
 Ἀγδρῶν πυθόμενων—*Od. μ. 45.*
 Θισέην. Θισάει.
 —Πολυτέρωνά τε Θισέην. *Il. ε. 502.*
 ΕΡΙΤΗ. Αλικερπίς.
 Θισέην.
 —Συ δὲ, Πυρραμε, δίζεο Θισέην. κ. λ. *Nonn.*
 1. 6.

Θ Λ

- ΛΑΩ.
 Θλασσε δ' εἰ κοτύλη—*Il. ε. 307.*
 ΣΥΝ. Καταβλαω, συνβλαω, θραυω, περιβραυω, κλαω, αγνυμι, αποδουλιζω, αρασσω, συγγρω, συντρίβω.
 Θλίω.
 Μισθον μοχθήσαντι δίδω' μὴ θλίβει πικρὰ.
 Phocyl. 17.
 —Ἄλλ' αὖτις χεῖρα θλίβειν. *Theoc. 20. 4.*
 ΣΥΝ. Διαθλίβω, αποθλίβω, επιθλίβω, καταθλίβω, εκθλίβω, παραθλίβω, προσθλίβω, ὑποθλίβω, πιεζω, προσταρασσω, γεινοχωρεω, επιτριβω, κατατριβω, ανιαω, κακωω, ταπεινωω, ωθιω, σφίγγω, ιπωω, συγυλλω.

Θ Ν

- ΝΗΣΚΩ. *Vid. Θανάτος.*
 —Οἱ δὲ γυ λαοί
 Θνήσκον επασσύτεροι—*Il. α. 383.*
 ΣΥΝ. Αποθνήσκω, καταθνήσκω, δαίλυομαι, εκπνέω, οίχμαι.
 ΡΗΡ. Τον βιον αποψυχω, κατασφρω, τελω μεταλλαττω.—τε βιε απαυαυομαι, απολυομαι, μητταμαι.—εκ τῷδε τε βιω αναχωρεω.

Θ Ο

- Ενθενδε απωμι, εξεμι.—μῆτρων διχομαι, εἰ- πληρω, αναπληρω, αναπληρω.
 —Τον δὲ σκοτος οὐδ' εκκλυψε.
 Θυμῷ δευομενον—
 Ὡς ἀρα μιν ἐπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε
 Ψυχὴ δ' εκ ρεβίων πῆαμένη αἰδὸς δὲ βέβηκει,
 Ὅν ποτμον γοοῶσα, λιπῆς' ἀδρυτητα και ἥκυρ.
 Hom.
 Ὀπποτε πρῶτα θανάτους, ἀνάκτοι εν χθονὶ κοίλῃ
 Ενδοιμες εὐ μαλα μακρον—ὑπνον. *Molch.*
 —Βιε βροτει φευγῶ γαιτῖα δεσμα.
 —Πῖπιν ὕδατα Ληθης.
 Χαιρωνίδης ἤρπασαν αὖραι *Nonn.*
 Οὐκ ετι χρυσοχαλινον ὄρα δρομον Ἡελιος.
 Ὡχστο γαρ πυματα εν Αχερντος ἰδόν. *Ερ.*
 Θνητογενής,
 Ἡμεῖς δὲ βροτοὶ και θνητογενεῖς. *Soph. An.*
 846.
 Θνητος, Θνητός. *Vid. Βροτοι. Αιθρωται.*
 Ὡς θνητός τ' εἰ, και εδοι Διμητερος ακτήν. *Il.*
 γ. 322.
 Ἀθανατοὶ τε θεοὶ, θνητοὶ τ' ἀνθρωποι. *Od. ω.*
 64.

Θ Ο

- ΘΑΖΩ.
 Τινες ποθ' ἰδρας τάσδε μοι θοάζετε; *Soph.*
Oed. T. 2.
 Ἰππικαῖσι θοάζεις. *Eur. Ph. 811.*
 ΣΥΝ. Επιδοάζω, θασσω, καθίζομαι, τακνω, εκμαινομαι, σπενδω, παρατῖω, τελω, πλανασμαι, χορευω, κινεομαι, σκιρταω.
 Θασ.
 Ταῖσι δ' εἰπὶτ' αγορευε θοας Ἀνδραϊμονος υἱός,
 Αἰτωλῶν ὄχ' αριστος, ἐπισταμένος μὲν ακοντι,
 Εσθλός δ' εν γαστρί.—*Il. ο. 281.*
 ΕΡΙΤΗ. Θῆος, εριθυμος. Αἰτωλός, Ἀνδραϊ-
 μονίδης.
 Οὐ γῆς ἀνασσα βαρβαροῖσι βαρβαρος
 Θοας, ὅς φκὺν ποδα τίθεις, ἰσὺν πῆροῖς,
 Εἰς τέτομ' ἦλθε τόδε ποδωκείας χάριν. *Eur.*
 Θασμα.
 —Καλὸν Ἀνδροῖσι θοασμα. *Oph. H.*
 ΣΥΝ. Εδρα, θακος.
 Θοιματιδίων, Θοιματιον, προ ἱματιον.
 Εκκλεσθων τῇ μητρί τε θοιματιδίων. *Αρ. Pl.*
 986.
 Καταθε ταχέως θοιματιον.—*Ib. 927.*
 Θοιματηριον, Θοιμητηριον. *Vid. Θοινη.*
 5 Υ Θοιναω

Θοινά, Θοιναομαι.

—Ες δ' αὐτὸς πρῶτος ἀγὲ θοιναομαι. Od. δ. 36.

—Διλοφίτες εὐθιων ἐλλοπας ἰχθύς. Hes. α. 212.
S Y N. Θοιναζω, εὐθιωνω, καταβοιναω, πανθιναω, ευαχων, δαιτυμμαι, κατεσθιω.

Θινη, Θοινημα, Θοινητηριον.

Ουδ' ὅσα πρὸς θοινην μεροπων τευχουσι μαχηραι.
Hom. B. 46.

Θεὸς οὐταὶς θοιναὶς ποτιπασσόμενα. Aelc. Pr. 530.

Οικίσματα τε θοιναματα—Eut. Or. 812.

Στησὼ πτεντοῖς γυφὶ θοινατηριον. Ib. Rh. 515.

S Y N. Τροφή, καταβρωμα, ευαχια, τρυφή.
Δαίς.—δυστα.—αταλημα.

Θοινητηρ, Θοινητηρ.

Ατρεὺς χαλιππὶ θοινατῆρος. Aelc. Ag. 1511.

Θοινατορὼν ὁμιλος—Eut. I. 1206.

—Ὅλοι θοινητορὰ χιρσῶ. Ep. I. 3.

S Y N. Δαιτατεὺς, δαιτυμων, ἐδιστής.

Θολερὸς.

—Θολερῶ κηται χειρῶν νουσησας. Soph. Aj. 206.

Ηὐδατι νίξεν θολερὰν ἰσοδὶ πλινθον. Theoc. 16. 62.

S Y N. Θολωδης, θολός, ακαθαρτος, πηλωδης, παραχωδης, οχλωδης, θοηδης, τεταραγμένος, αδηλος. (Pr. 884.)

Θολερῶς.

—Θολερῶς προβαίνεις—E. M.

S Y N. Ανασταως, τεταραγμένος.

Θολια.

Τῶμπέχανον φερε μοι, καὶ τὰν θολιασ—Theoc. 15. 39.

S Y N. Πῖλος, κεφαλῆς, σκιαδισκη, πεταλος.

Θόλος.

Μεσσηγύς τε θόλυ καὶ αμυμονος ἕρκος αὐλῆς.
Od. χ. 442.

E X P. Στεγνὸν οἰκημα κυκλορετοκ.

Θόος.

—Τῶν μιν Προθοος θόος ἡγάμοιεν. Il. ε. 758.

S Y N. Ὠχύς, ὠκυθοος, ὄχυς, ταχύς, δεινός, ισχυρός—μεγας—ανδρῆας—ἑδρατος, ακινητός, κραιπτός.

Θοοῦ.

—Εγὼ δ' ἔθουσα παρὰ τας ἡκρον.—Od. ι. 327.

S Y N. Αποξυνω, θηγν.

Θοός.

—Παριος δὲ θοός ἐκ κληρος σκερεν. Il. γ. 325.

S Y N. Ταχέως, κυφως, ακέως, ισχυρῶς, ασφαλῶς, σφοδρῶς.

Θορεω, Θορω, Θιραω.

—Απο λεκτροιο θορῶσα. Od. ι. 32.

Αὐτὴ δ' ἐκ διαφορῶ χαμαὶ θορε—Il. δ. 320.

—Λεκτρα θορῶσαι βροτων. Lyc. 84.

S Y N. Αποθορεω, ενθορεω, εισθορεω, καταθορεω, επιποδῶ, καταποδῶ, ὄρμασ, σφορμασ.

Θορικιος.

—Τῆτε Θορικιῳ πτερν. Soph. Oed. C. 1666.

Θορός.

Ραμφσαι δ' σφηνωσεντες ἐλλοπων θορός. Lyc. 598.

S Y N. Θορή, σπέρμα.

Θορυβῶ, Θορυβῶμαι.

—Οὐκ εἰασσαν θορυβῶντες

Ουδ' ὀλίγον κατακλῦσαι.—Hom. B. 189.

Ἵπο τοις τῶν ἀνδρῶν θορυβῶ. Soph. Aj. 164.

S Y N. Αναθορυβῶ, επιθορυβῶ, σποκροτῶ, ἐκκρότῶ, ἐκκρόταλιζω, ἀκρω, ἀπακρω, κλαδῶ, οτοβῶ, αἰτηχῶ, σφαινοχλῶ, ταρασσῶ.

Θορυβος.

Τὴς αὖ παρ' αὐτρῆς θορυβος ἰσάται βοῆς. Soph. Ph. 1295.

S Y N. Ταραχῇ, ἀλαλῇ, κηλαδος, κυδουμῆς, μοθος, κολοσυρτός, οτοβος.

Θορυβητικός.

Καταληπτικός τ' αἰρετὰ τῶ θορυβητικῶ. Ag. Eq. 1377.

Θουκυδίδης.

Τῷ γὰρ αὐτὸς ἀνδρὰ κυφόν, ἡλίκον Θουκυδίδην ἔχουσαι συμπλακάντα τῶν Ἀκνῶν πρῆμα. Ib. A. 703.

Θουκυδίδης Ολορευ, Κερσοπιδης τε γῆρος. Ep.

Θυράς.

—Θυράς—κυν. Lyc. 612.

Θυριος, Θύρος, Θύρις.

—Και φάλαγξ θυριασ. Lyc. 981.

—Θύρος Αἰγῆς. Il. α. 597.

—Θυριος Αἰγῆς. Ep.

—Θύρον σπασμῶν ἀκνῶν. Il. η. 164.

S Y N. Θυραῖος, θυραῖος, ἀνδρῆας, θρασυς, ισχυρός, ὀρμητικός, σπασμῶν, ἡμῶς, ομαρῶς, φοιταῖος, μεμαῖος, κύφος, ροθῖος, ευκινῆτος, ταχύς, ενδυσιασμένος, σπασμῶν, μεγας.

Θυριομαντις.

—Θυριομαντις, ιατροτιχνας.—Ag. N. 331.

E X P. Οι σοφοί.

Θυριος. Nom. pr.

Α δὲ τῶ αὖ πῶμα τῷ Θυριῶσι Σύνερα. Theoc. 5. 72.

Θυραση, πρὸ Θυρασης.

Αυσιρατος, Θυρατος, οἱ παρὶ θυρασης. Ag. V. 1293.

Θυρατος. Vid. Θυρατος.

—Νυμφων καλὴ γυνὴ παρὶ θοινασ. Ag. μ. 318.

Θυρα.

Θ Ρ

οῦσα. Vid. Πόλυσημος.
—Θῶσα δ' ἐ μιν τέκε Νυμφή. Od. α 71.
Θῶτης.
Αἰψά δ' ἐπ' Αἰάντα προΐει κρηυκὰ Θῶτην. Il.
μ 342.

Θ Ρ

ΘΡΑΚΗ, Θρηκή, Θρηκία.
Θς τραφὲν ἐν Θράκῃ ἐριβόλακι ματέρει μήλων.
Il. λ 222.
Τῶ μιν ἀρ ἐκ Θρηκῆς—I. γ. 301.
Θρήκῃς ἀροσιν χιονώδεα ναιετάσσι. Ap. 1 826.
ΕΡΙΤΗ. Δυσχήμερος, ευπάλος, ἱπποπόδρος,
χιονώδης, Βισοῖς.
Θρακισί.
—Οὐδ' ἔθρακισι κεκαρμαι. Theoc. 14. 46.
Θρανεύω.
Ἡ βύρα σε θρανέυεται. Ag. Eq 368.
SYN. Ἐκτείνω, ἐκτανύω. συντρίβω.
Θρανίτης, (καυτίλος).
Υποσείοι μιν τ' ἀν' οὐ θρανίτης λῆως
Οὐ σάσιπτολις—Ib. A 161.
SYN. Ἐμβάτης, ἐπιβάτης.
Θράνος, Θρανιον.
Ἀντι δὲ θρανός, σλαμν κεφαλῇ καταπαγοτός.
Ag. Pl. 545.
—Ἀπὸ καλῶ, καὶ θρανῶ. Ib. R. 121.
SYN. Ἰποδίων, διφρών, θρανίδιον,
θρηνητιον, θρήνυς, θρανός, πασσαλος.
Θραυσσω. Vid. Θραύω.
Οἱ πάντα θραυξάντες εὐτορῶ σκαφεῖ. Lyc.
664.
Θρασομαχίης.
Θρασομαχῶν τε λεοντῶν—Pind. N. 4.
Θρασός, Θρασύτης. Vid. Θρασός.
—Τοι δ' ἐπερ ἔχων θρασός ὄσκειν ἰδνται
Εἰς τὸς ἐόν, —Il. ξ. 416.
—Καὶ ἐργασίην θρασύτητος. Orph. H.
SYN. Τολμή, ἀλκή, αὐθάδεια, ἀγριότης,
ἀπειρία, χαλιποτής, προπέτεια, ἀγερῶχια,
ὄξύτης, μάχη.
ΕΡΙΤΗ. Νικτιφάρμακτον, ὑπέρωμκτον.
Θρασσω, Θρατίω.
—Καί τι μὲν θρασσεύει φρενας. Eur. Rh. 863.
SYN. Τάρασσω, κίρειν, ἐνοχλεῶ, νύσσω.
Θραυστέλος, Nom. pr.
Οἱ περ καὶ θραυστέλῳ Διόγυστον οἶαι ὁμοίαν. Ag.
Pl. 550.
Θρασυγγός.
—Νίκαν ἰσθμοῖ θρασυγγοῦ. Pind. P. 3.

Θ Ρ

Θρασυκαρδίας, Θρασυμνῆς, Θρασυμητίς, Θρασυ-
μηχανός.
—Μαλα τῆς θρασυκαρδίας ἐσσι. Il. κ 41.
Ἀμφιάρηον τε θρασυμνῆα—Pind. N. 9.
—Ὁ θρασυμητίς Ἀρης. Ep. 1 6.
—Θρασυμηχανός Ἡρακλῆς—Pind. Ol. 6.
Θρασυμεμνῶν. Vid. Θρασός.
—Θρασυμεμνῶνα, θυμολοῖντα. Ib. ε. 639.
Θρασυμνῆς.
—Καὶ ἀντίθεος Θρασυμνῆς. Od. γ. 414.
ΕΡΙΤΗ. Αγακλῆς, ἀγακλῆτος, ἱπποδά-
μης, δῖος, κρατερὸς, ευμμελῆς, μέγας, ἰσχυρός.
—Νεγορίδην θρασυμνῆα ποιμένα λαῶν.
—Νεγορός ὕδ' ὑπερβύμις θρασυμνῆς. Hom.
Θρασυμνῆς, Vid. Θρασυστομός.
—Υἱὸν κορυ ματίερα θρασυμνῆον. Pind. Ol. 13.
Θρασυπνοός.
Ἀλκαί τ' ἰσχύος θρασυπνοός. Pind. Ol. 1.
Θρασύς.
—Συν δ' οὐ θρασύς ἐπίτ' Ὀδυσσεύς. Od. κ.
436.
—Τίπτε λιπὼν πολέμον θρασύν ἐλληνας; Il.
ζ 254.
SYN. Θρασός, θαρράλειος, ἀγνώρ, εὐτολμός,
γυναιός, τολμηρός, θρασυκαρδίας, θρασυμεμ-
νῶν, θρασυσπλαγχνός, θρασυπνοός, θρασυχερ,
θρασυμαχίης, παλυνθαρσῆς, καρτεροθύμος, πα-
λαυρικός, ἀδείης, ἀταρμυκτός, αὐθάδης, θραυ-
τός, παντρεγδός, ὕδ' ἰσχύος, παραθερμός, σκληρὸς,
φιλοκινδυνός—ἰσχυὸν περὶ θρασσιν ἦτορ.
Θρασυσπλαγχνός.
—Καὶν θρασυσπλαγχνός τις ἦ Eur. Hipp. 424.
Θρασυσπλαγχνός Vid. Αἰσχυρῶς.
—Ὁν θρασυσπλαγχνός σὲ χρῆ—Ἐκπετῶν.—
Aesch. Pr. 729.
Θρασυνομαί. Vid. Θρασυνομαί.
Θρασυνομαί.
—Καὶ λέγεις θρασυνομῶν. Soph. Ph. 384.
SYN. Ἐλευθερονομία, θρασυνομαί, παρρησία,
ἀζομαί.
Θρασινομός.
Μέγας προφίτης, ἀποστολὴ συμμιγῆς
Θρασυνομοῖσιν ἀνδράσι—Aesch. S. Γ. 618.
SYN. Θρασυμνός, θρασυγλωτῆς, θρασ-
φῶνος, λαίρρος, εὐελερονομός.
Θρασυχερ. Vid. Θρασύς.
Αἰλῆς, ὁ θρασυχερ—Ep. 1. 3.
Θραυσαντυγῆς.
—Ὁ τυχεῖ θραυσαντυγῆς
ἰσχυὸν ἐμῶν—Ag. N. 1267.
Θραυ-
—Θραυσμασιν τ' ἐρεπίων, Aesch. Pers. 425.
SYN.

SYN Θραῦμα. θρυλλίγμα. αποκομμα.
νευροσπασμα καταγμα.—Θραῦρα.—Θραῦτις, αρ-
ρωσία, πλῆγη, συντριβὴ θλασις, κλασις. λυ-
πὴ ὀργή
Θραυω
—Εθραυσε δ' αἶονος μεσας χροας Soph. El.
747.
SYN. Αποθραυω, διαθραυω, καταθραυω,
περιθραυω, συνθραυω, θρανύσω, θλαω. λωπ-
τύνω συντριβω
Θραω, Θραμαι. (inuf)
Θρησασθαι πλατανω γαίῃ ὑπο—Athen. l. 3.
SYN. Καθεζομαι.
Θρεμμα
—Ὡς εἰμαυτῷ θρεμμα θρεψαιμιν εἰώ. Soph.
Oed T 1163
—Θρεμμα Λερναίης Ὑδρας. Ib. Tr. 583
SYN. Τροπος.—τὸ θρεπλόν.—βοτάν βοσ-
κημα.—προβατον. τεκνον.
Θρεοκαρδίας.
—Θρεοκαρδίων ἀνδρῶν—Anac. 59. 5.
Θρεπλῆρα
—Αλεξανδρεῖα κλυτὰ θρεπλῆρα—Sibyl. l. 5.
SYN. Θρεπλῆρα, τροφός, τροφίς, τιθνη.
Θρεπλόν, Θρεπλόν, Θρεπλῆριον.
—Οὐδε τοκεῖσι
Θρεπλὰ φίλοις ἀπιδῶκε.—Il. δ 478.
—Ἄλλα δὲ πάντα παλαι θρεπλῆρα πῶσω.
Ap. l. 283.
Τα τῆς ταλαίτης ἡδύος θρεπλῆρα. Soph. Oed.
C 1328.
SYN Τροφῆον. (το ὑπο τῆς ανατροφῆς χαρι-
σμερόν)—τροφὴ, βρωμα.
Θρετῆς. τῶ (BXP. Το θρεσχεον. θρετῆν)
Ἄλλ' ἐκ ἐνὶ μοι το θρετῆς.—Ar. Eq. 17.
Θρεω, Θρεμαι.
Θρεομαι φοβερά μεγὰλ' ἀχη Aesc S. T. 78.
SYN. Θρηνεω εὐδύμαι θρεω. ολοφυρομαι.
Θρηκίος, Θρησος. Vid. Θρηξ
—Ἴπποι—Θρηκίος—Il. κ 559.
—Κορυφῆς Σαμῆς ὕλησσης Θρηκίος—Il. ν. 13.
Θρησάσις ὅταν εἰς ἐπιδραμὴ πτωαῖς. Soph.
An. 596
Θρηνεω, Θρηνεομαι.
Μῆσαι δ' ἐντα πᾶσαι, ἀμειβομεναι ὀπὶ καλῇ,
Θρηνεον.—Od. ω 61.
Ἄλλ' ἐδὲν ἐργον ταῦτα θρενῆσθαι ματιν. Soph.
Aj. 863.
SYN. Αποθρηνεω, επιθρηνεω, συνθρηνεω, καλα-
θρηνεω, κατακωκυω, επιδακρυω, κατακλαιω,
συνκλαιω, συνολοφυρομαι, επιδάω, επιφωνεω,
γυαω, θρηνάω.

Θρηνημα. Θρηνος.
Αἰδ' αὖ παρῆσι τοῖς εἰμοῖς θρηνημαστ
Φίλαι ξυνωδοί. Eur. Or. 132.
—Παρεδ' ἄσαν αἰιδες
Θρηνων ἐξαρχες, οἵτε σφονοεσσαν αἰιδων
Οἱ μιν ἀρ' ἐθρηνεν, ἐπὶ δὲ θῆναχοντο γυναῖκες.
Il. ω. 720.
SYN. Κλαῦθμος, οδυρίς, οἰμωγὴ, ολοφυ-
μος, δακρυμα, σφονοτυπια
EPITH. Ουλιος, στυγερὸς, πολυθρηνος, π-
λυκαρηνος, παροδύρτος.
Θρηνητῆς Θρηνητής.
Μυριαδὺν θρηνητῆρος. Aesc. P 542.
Οὐ γὰρ τοῖστος ὥς θρηνητῆ τυχεῖν. Ib. Ag.
1084.
Θρηνυς.
—Τὸ δὲ θρηνυς ποσὶν ἦν. Il. σ. 390.
Θρηνυν ὅς ἐπ' ἀποδν—Il. ο 723.
SYN. Θρᾶνος —καθιδρα τῶν ἐρετῶν.
Θρηνάω Vid. Θρηξ.
—Τὴν δὲ θρηνάωσ' αἰδ Eur. l. A. 1176.
Θρηξ, Θρηξ, Θρηκίος, Θρηκίος.
—Ἡ θρηκίος Βορέας Theoc 25. 91.
—Ἐπὶ Θρηκίος Αἰμυ. Call. 4. 63.
—Ὅ οἱ Θρηκίος πορὶν ἀνδρες. Il. ω. 234.
Θρηκίος οἱ δ' ἀπανέσθαι γενλυδὲς ἐσχατοὶ ἄλλων
Ib. κ. 434.
EPITH. Ἀρηίφιλος, ἀμορφός, ἀτασθαλὸς, α-
ταρτηροί, ἀπνήεις, δεινοί, ἱπποπόλοι, φιλιππῶ
κρεοσάγοι, ὕβρις αἰ.
Ib. Θρηκίος λογχοσφόνος, ἐνοπλος, εὐππτος,
Ἄρει κατοχὸν γένος—Eur.
Θρησκυω.
Ἀρτὶ Θεῷ δὲ λυθὺς καὶ κρυάδα θρησκυπτῆ.
Sibyl. l. 5.
SYN. Σιδομαι, δεῖσταδω, ὑπηρετω. πρῶτ-
δρενω.
Θριαζω. Eur. Soph. Fr.
SYN. Εὐθυσιαζω συλλολεγω.
Θριαί. (αἱ μαντικαὶ ψῆφοι)
Κεῖν δὲ θριαί καὶ μαντικῆς—Call. 2. 45.
Θριαμβος
Καὶ συ θριαμβος ἐσθ' κοσμῶ καὶ οὐκ ἐσθ' ἀπαντῶν
Sibyl. l. 8.
SYN Πομπὴ ἐπινίκιος, τροπαιοφόρος.
Θριγκιον.
Ἐκ δ' ἡλθὲν μεγαροὶ παρὲν μετὰ θριγκιον ἀν-
λῆς. Od. π. 165. (αἱ τοίχιον)
Θριγκίος, Θριγκίος, Θριγκίος.
—Περὶ δὲ θριγκίος κυανό. Od. π. 87.
SYN. Θριγκωμα, τοίχιον, ἀποτοχισμα,
περιτοχισμα, περιβολας, περιφραγμα, γαυ-
μα

μα —δωρακιον.—κορωνίς, κορυφή.—ερίφανη (τῷ
τειχί.)

Εριγκω.

—Και εριγκωσιν αχερδω. Od. ξ. 10.

SYN. Περιερίγκω, περιερίγκιζω, φρατίζω,
αποσυρω, περισυρω.—δωρακιζω.—επιγί-
σσω.

Εριδαξ, Εριδακινη

Και εριδακων κλων αφοροϋν πεταλα Ep 12.

Εριδακας εσθην σωματος δηλοῖ νοσον. Agram.

Μη παρτιθῃ μοι εριδακινας, ὦ γυναι. A then.

SYN. Εριδακη. βρεθις.

Εριπθεν.

Ευελπίδης Εριπθεν. Ag. Av.

Εριρακία.

Εριρακία νησφ.—Od. λ 105.

Εριναξ.

—Εριναξι βαθυν διακρινειαι αντλον. Nic.

Ερινακεις διαστλῃσιν προς τον πλιν. Ag. Pa.
566.

—Φθεραδιῃ ερινακα Ep. Suid.

SYN. Δικελλα.—πλου.—τριαινα.

Εριξ. Vid. Τριχες.

Εριξι δε παντα ρευν κατακινουν.—Π: ↓ 135.
Ορθως δ' εν λοφιῃ ορισσιν τριχας. αμφι τε δ' αρην.

Hef. a. 391.

SYN. Πλοκαμος, κομη, χαγη. λαχνη. τρι-
χωσις, τριχωμα.

Εριόβολος.

Πολλοι εριόβολοι, παυροι δε γε μαντις ανδρες.
Ep 1. i.

SYN. Χρημωδός. (ὁ ἀπὸ φηρ μαντις.)

Εριον (τὰ θυλλα τῆς συχῆς)

—Περὶ δε θρια πολλά πεφυκει. Theoc. 13. 40.

Δημι βουει θριον εξωπλημένον. Ag. 950.

Εριπηδετος, Εριποδρωτος.

Εδιδαξῃ θριπιδες' εχειν σφαγιδια. Ib. Th.
434.

Τα δ' αλλα θριποδρωτος αψαυτος δομων
Σοραγίς δοκεισιν.—Lyc. 508.

Εροι.

Ως πασιν Αργείοισιν εισιδῶν θροῆς. Soph. Aj.
67.

SYN. Ερεομαι, θορυβεω, λεγω. φθεγομαι,
φοτω, ηχω. εκπληττομαι.

Ερομβος.

Ωστ' εν γαλακτι θρομβον αιματος σπασαι.
Aesc. Ch. 531.

SYN. Ερομβωσις, κορδρος.—ογκος.

Ερομβωδης.

—Αναξισι θρομβωδῆς αφροί. Soph. Tr. 715.

SYN. Ερομβωειδής φυσωδης.

Θρονηζω.

Θρονησὼν με—φωτὸς εν αλκῃ. Synes. 3i.

Θρονον.

—Εν δε θρονα ποιήλ' επασσε. Π. χ. 441.

—Nyn δε λαβοῖσα τὰ τὰ θρονα ταῦτα—

SYN. Ανθος ποιηλμα. φαρμακον.

Θρονος.

—Λιπε δε θρονον ενθα θασσε. Π. ο. 124.

SYN. Θῶκος, εδρανον, ασαμινθος.

ΕΡΙΤΗ. Αφθιτος, αγλαδς, αἰγληκς, αλει-
δης. βασιλῆιος, δινωτὸς, ξεδς, επιποιητος, ευ-
λαίγξ, ευρὺς, πλεωτος, λιπαρὸς, μονοσκεπῆρος,
περικαλλής, πολυκυδης, ὑψηλὸς, χρυσοφανής,
χρυσος, φανὸς, σιγαλοεις.

—Καθισεν επι θρονου αργυροπλε,

Καλῷ, δαιδαλεω.—Hom.

Θροος.

Ου γαρ παντων πιν ὁμὸς θροος.—Π. δ. 437.

SYN. Ηχος, φωνη, σσημ, θορυβος, λαλιά
(ασημος) θρυλλημα, ψοφος. ψιθυρισμός.

Θρυαλιζω, Θρυλλω, Θρυλειω.

Μα ἄ αὐτως κεν επετα μετπορε τε θρυαλιζοι.
Hom. M. 485.

—Μη μακρά, φιλα, θρυλειοιμι, Σαλανα. Theoc.
2. 142.

Την νυκτα θρυλλῶν.—Ag. Eq. 347.

SYN. Θρυλλιζω, αναθρυλλω, ενθρυλλιζω,
θρυαλλω, λαλειω, ψιθαρκῶ βρειθυομαι.—επι-
κομπαζω, μεγαληγορεω—ευδοκιμαζω, γνωρι-
ζω.—γνωριμον, ευδοκιμον, ποιῶ—κυκαω—τα-
ρασσω. οχλειω.

Θρυαλλίς.

Οτι τῶν παχηῶν επετιθεις θρυαλλιδων.. Ag.
N. 59

—Ερευθνης τε θρυαλλίς. Nic.

SYN. Θρυαλλιδιον, φλομος. ελλυχιον, λυχι-
ιος. ακτὺς. εσχαρα. σπινθήρ.

Θρυγανω.

Θρυγανωσα την θυραν. Ag. Ecc. 34.

SYN. Κυζω, ανατριβω, κρω (ήσυχω)

Θρυλλιγμα. Vid. Θραύσμα

Θρυλλιγματων δεστροισι προσσεσροτας. Lyc:
880.

Θρυλλισσω, Θρυλλιζω.

Βεβῶτος εν τορμαισι θρυλλιζας δεμας. Ib 487.

Θρυλλιχθη δε μετωπον εφ' οφρύσι.—Π. ψ. 396.

SYN. Θραυνω, συνθραυνω. συντριβω.—ταρασ-
σω.—αποσυρω, αποδρυπῶ.

Θρυλλος.

—Ποθεν η σιασις η τίς ὁ θρυλλος. Hom. B 134.

SYN. Ψιθυρισμός, θροος, θορυβος, βοή. ὁμι-
λια.

- Θρυοός.
—Αιγυπτοίιο παρὰ θρυοέντας ιαμνός. Nic.
SYN. Θρυίνος, φώκος, (λιμαναίων)
Θρυον.
Πέτρινα κατὰ θρυα πολυνιρία. Eur. Hel. 1342.
SYN. Σχῆνος.
Θρυοέσσα.
Ἔς δ' εἰ τις Θρυοέσσα πολὺς αἰτῶα καλῶν.
Τηλὺ ἀπ' Ἀλφειῶ, νεατὴ Πυλὺ νηαθεέντος. II.
λ. 710.
Θρυον.
Καὶ Θρυον Ἀλφειοῦ πορὸν, ευχόμενον αἰπύ.
Hom. Ap. 422.
Θρυπῶ.
Νῆϊλος ἀναβλυζὼν δειρὰν ὅτε βωλακα θρυπῆι.
Theoc. 17. 80.
SYN. Αποθρυπῶ, διαθρυπῶ, ενθρυπῶ, συν-
θρυπῶ. ἀνακλῶ, μαλασσῶ, μαλακίζω, βλα-
κεύω, χαύνω κοπῶ, λεπῖνω θρυῶ. κατὰ-
κερματίζω—θρυπῶμαι, φλυαρεῶ. σπρηνία.
Θρωσκῶ.
—Ἀπὸ νευρεφῆ δ' οἷσι Θρωσκῶν—II. ο. 314.
SYN. Ἀναθρωσκῶ, αποθρωσκῶ, ενθρωσκῶ,
επιθρωσκῶ, σκίρτω, θορεῶ, πηδαῶ, αποπη-
δαῶ. ἀφαλλομαι.
Θρωσμέβῃ.
—Ἐπὶ θρωσμῶν πεδίοιο
SYN. Καλλικολωνή.—βυνές, λαφός, γυλοφός,
χῶμα.

- Υ Α' Σ.
Θυάσιν ὠμοζοροῖς ἰκελαί.—Ap. 1. 636.
—Συν Νάξιας Θυάσι προσπολοῖς. Ap.
1165.
Θυάς ὡς, φός, βλεπων. Aesc. S. T. 504.
SYN. Μανιάς. Βακχῆ.
Θυάς.
Αφέν ἀκωντίζον εἰς ἦδνα θυάδες αὔρας. Nonn.
SYN. Ορμητική.
Θυβρίς, Θυμβρίς.
—Ἡς διὰ μέσσης
Θυμβρίς, ἐλισσόμενος καθάρην ροα εἰς αἶα βαλ-
λεῖ. Dion. 352.
EPITH. Κερατηφόρος, ακυρός.
Θυμβρίς, ὅς ἰμαρτὴν ἀποτιμνεται ἀνδρίχα Ρω-
μῶν.
Θυμβρίς ευρεστῆς, ποταμῶν βασιλευτάτος ἀλ-
λων. Dion.

- Καλὸν κατὰ Θυμβρίδος ὕδωρ Theoc.
Κοιρανός Εσπερίων ποταμῶν,—Er.
Θυγατῆρ.
—Θιτῆς, θυγατῆρ αἰανὸ γερνός. II. α. 538.
SYN. Παις, τέκος.
EPITH. Ἀμυμων, καλλιπαρῆς, καλλιθ-
νός, τηλυγίτος. δολοίσσα, καλῶ, κωδῆα, ἱ-
θιμη.
Θυια. Vid. Ὀλμος.
Ἀλλ' ἐν θυια σῖρογ' ἔσθ' ὅς' ἀνεματίζεται. Ar. N.
676.
Καὶ τῆτον διακαρανὸν αἰλιτρίδα συν δε θυιαν
Ευσέτρον—Er. 1. 6.
Θυιδίον.
—Λιθινὸν θυιδίον. Ar. Pl. 710.
SYN. Ἰγδίον, θυίσκη, ὀλμίσκος.
Θυελλα. Vid. Ἀελλα.
Ἰσατ' ἀεφομένη ὥς νεφός πὲ θυελλα. II. φ.
366.
—Ἀεμοιο θυελλα.
Ἡ Νότῃ, ἡ Ζεφυροιο θυσαίος—Od μ. 288.
—Πυρός τ' ὀλοοιο θυελλαί. Ib. 68.
EPITH. Ἀνεμοτράπῃς, ἀσαθῆς, ζαμῶν,
κακῆ, κραιπνῆ, σφοδρῆς, σμερδαλέα, χαλεπῇ.
—Δεινὴ ἀεμοιο θυελλα. Arat.
—Πικρὴ βωτοιο θυελλα. Naz.
—Ἀμειδίος ἀσθμα θυελλῆς. Apollin.
—Ἐνθα καὶ ἐνθα φερεὶ προθυελλα θυελλα
Ἀργαλεῖ.—Hef.
Ἰκτο καταῖγδην δνοφὲρ τρουμεσσα θυελλα.
Orph.
Αἶψα δε ἦλθε
Κεκληγὸς Ζεφυρός μεγὰλῃ συν λαίλαπι θυῶν
Ἰεὺ δε ποτόνους ἐρηξ' ἀεμοιο θυελλα
Ἀμφοτέρως ἰσὺς δ' ὅτις αἰσεν, ὅπλα τε παῖα
Εἰς ἀντλὸν κατεχυθ'· ὁ δ' ἀρα πυρκαῖα ἐπὶ μὴ
Πλῆξε κυβερνήτω κεφαλῇ,—
Ζεὺς δ' αἰμῶδ' εἰ βροτῆσιν, καὶ ἐμβάλε νῆα κεραυ-
νόν.
Ἡ δ' ἐλελιχθῆ παῖα Διδὸς πληγῆς αἰετῶν
Ερ δε θεῶν πλῆτο. πικρὸν δ' ἐκ νῆας ἔταίρεν.
Hom. Od. μ.
Θυεσῶν.
—Τὸν Θυεσῶν ρακῶν. Ar. A. 432.
Θυεσῆς,
—Ἐλπετο πολυαργῶν Θυεσῆ. II. ε. 106.
Τα τ' ἐκωννυμα δῆπτα Θυεσῆ. Eur. Od. 1011.
Θυεσιδῆς.
Οὐδὲ δῶματα ναῖε Θυεσῆς
Το φρεν, ἀτὰρ τὰς ἀντι. Θυεσιδῆς Ἀργυρῆς.
Od. δ. 518

Θυμω.

—Εἴθε δὲ αἱ τῆμενοι βαρύνε-τε θυμῶν. Ib. 3.
48.

SYN. Θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν.

Θυμῶν.

Ο δ' ἐν πυρὶ βαλλε θυμῶν. Ib. 1. 220.

—Θυμῶν δὲ χεῖρ Σταζοῖ θυμῶν Ἀρεῶν. Soph.
El. 1446.

SYN. Ἀπαρχή, ἱεροποιία, θυμῶν. —Θυμῶν.
EPITH. Ευαγὴς, βοστιάς, θυμῶν.

Θυμῶν. Θυμῶν. Vid. Θυμῶν. ἱεροποιία.
Ευαγέλιον ἐπὶ θυμῶν. Aesc. Ag.
270.

Θυμῶν δ' αὖτε μαστίαν ὕπο. Eur. Her.
403.

Αἰγίον ἐνθα γὰρ θυμῶν διοῖς. Ib. El. 665.

Θυμῶν.

Στασιασμοὶ παρὰ θύνα θυμῶν ἐμειλτο.
Ap. 1. 967.

SYN. ἱεροποιία, ἱεροποιία, θυμῶν — ἱεροποιία,
ἱεροποιία, ἱεροποιία, ἱεροποιία, ἱεροποιία.

EPITH. Ερατοῦν, θυμῶν, ἱεροποιία.

Θυμῶν.

Προσθὲν Πισαῖν, ξυμῶν, θυμῶν. Ach. 10.

Θυμῶν.

Συμῶν. Vid. ἱεροποιία.

Συμῶν. Καλῶν, τῶ θυμῶν. Eur. I. A. 746.

Θυμῶν.

Θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. Aesc. Ag.
606.

Θυμῶν.

Αἱ δ' ὅτε μιν θυμῶν, — Hom. M. 557.

SYN. Θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν.

Θυμῶν.

Θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. An. Pl. 763.

—Και θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. An. R. 1234.

SYN. Θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν.

Θυμῶν. Εἴθ' ὅτε θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. Ag.
Pa. 1040.

EXR. Τα τοῖς θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. —
θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν.

Θυμῶν.

Και θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. Eur. I. T. 212.

SYN. Θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν.

EPITH. Αἰμαῖον, αἰμαῖον, αἰμαῖον, αἰμαῖον.

Θυμῶν, αἰμαῖον, αἰμαῖον, αἰμαῖον. Synof.

Θυμῶν.

Δοῦν δ' ἐκ ἀλλήλων θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. Mef. a. 262.

SYN. Θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν.

Θυμῶν.

Εἴθ' ὅτε θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. Ag. V.
1133.

Θυμῶν.

—Αλλ' ἐπὶ θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. Il. 3.
513.

Νῦν δ' ἐπὶ θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. Aesc. Ag.
1040.

SYN. Θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν.

Θυμῶν.

Καὶ θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. Ag. 736.

SYN. Σπυρῶν, θυμῶν, θυμῶν.

Θυμῶν.

—Ὡς αὐτὸς θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. Theoc. 26. 9.

Θυμῶν.

—Εἴθ' ὅτε θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν.

—Ὡς αὐτὸς θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. Can. 5.
167.

—Τι τοῖς θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. An. 4. 29.

SYN. Καταθυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν.

Θυμῶν.

—Ὡς αὐτὸς θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. Il. 4. 43.

Θυμῶν.

—Και θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. Ag. N. 420.

—Ὡς αὐτὸς θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. Ib. A. 253.

EXR. Εὐτελῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν.

Θυμῶν. (ο καὶ θυμῶν.) Vid. θυμῶν, θυμῶν.

Θυμῶν.

—Ὡς αὐτὸς θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν.

Θυμῶν. —Eur. Supp. 65.

Επὶ θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. Ib. I. A. 152.

SYN. Βωμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν.

EPITH. Φιλοκροταλὸς, θυμῶν, θυμῶν.

Θυμῶν.

Η καρτὰ καὶ θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. Soph.
El. 1291.

SYN. Οργιστοῖς, θυμῶν, θυμῶν.

Θυμῶν.

Εκ θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. —Od. η. 283.

SYN. Λατοθυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν.

Θυμῶν.

Αἴθ' ὅτε θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν.

Βυρῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν, θυμῶν. Sim. 2.
103.

Θυμῶν.

Θυμῆς. Vid. Θυμαρής.
 Μὴ οἱ χρηματ' ἐπιτα αἷλις θυμῆδ' ἐδωκεν.
 Od. π. 389.

Θυμιαμα.
 Πολὺς δ' ὁμῶ μεν θυμιαματα γέμει. Soph.
 Oed. T. 4.
 S Y N. Αναθυμιαμα, θυμιασις, ἐπιθυμιαμα,
 θυωμα, θυμια, θυον, θυος — σβαλεχος καπνῷ.
 Θυμιαω.
 Εἰ θυμῶ σε τίς, πικρὸν τὸν περ πειλῶ. Agram.
 S Y N. Αναθυμιαω, ἐπιθυμιαω, ὑποθυμιαω,
 θυωω. θυωω, κλισσω.

Θυμιδίου.
 Ἀντὶ σιραὶν μελίτος σμικρὸν
 τῷ θυμιδίῳ παραμίζας. Ar. V. 873.
 S Y N. Ψυχιδίου, ψυχαρίου.

Θυμῆς, Θυμιτιδής.
 Ἀλας θυμιτὸς οἶσε. — Ib. A. 1098
 — Περὶ θυμιτιδῶν ἀλῶν. Ib. 772.

Θυμοδαρής.
 Σῆμα παρ' Αἰαντεῖον ἐπὶ Ροσθίῳσιν ακταῖς
 Θυμοδαρῆς. Αρετα, μυρομαί ἔζομενα. Ep. I. 3.
 S Y N. Θυμαλγής, λυπηρὸς, αθυμος.

Θυμοσορίω.
 Ἀλγέα θυμοδαρῆν. — Hef. s. 797.

Θυμοδόρος, Θυμοδακῆς. Vid. Θυμαλγής.
 Θυμοδορὸς ἐρίδος μυστὶ — Il. η. 210.
 Θυμοδακῆς γὰρ μῦθος. — Od. δ. 185.

Θυμολεαίνω.
 Παρθενὸς θυμολεαίνω. — Ep. I. 7.

Θυμολέων. Vid. Θρασυμμένων.
 S Y N. Λιοντοφυχός, λιοντοθυμος, γενναῖος,
 κρατερὸς, ὑπερθυμος.

Θυμομαντῆς.
 Ταῦτα θυμομαντῆς ὄν. — Aesc. P. 224.
 E X P. Ἀπὸ λογισμῷ κρίνων, καὶ ἀπὸ ἐνθυμη-
 σέως, μαντῆς.

Θυμοπληθής.
 — Μη τίς σὲ θυμοπληθής.
 Δρυμαρχος αἶα φερετω. Ib. S. T. 693.
 S Y N. Θυμωδής, ἀχροχολός, μαπομένος.

Θυμός, Θύμων.
 Ταυτὸν θυμὸν φαγοντες. Ar. Pl. 253.
 — Ἡ θυμὸν ρικνὰ περιεντιδία. Ep. I. 1.

Θυμῆς.
 Φεύγε μάλ' εἰ τοὶ θυμὸς ἐπισσεται — Il. α. 173.
 Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος. Il. ε.
 196.
 S Y N. Νυς, θυχῆ, ἦτορ — γυνωμη, διαθεσις,
 διανοία, μένος, προαιρέσις, ἐπιθυμία, αργὴ λο-
 γισμῆς.
 E P I T H. Αἰνητὸς, ἀγρίος, ἀπηνής, ἀμυμων,
 ἀτρεμός, ἀριστοπότης, ἀσφαγῶν, ἀταρβής, Ἀρμῖος,

ἀνακλῆς, ἀμολιχός, ἀναλκῆς, ἀλληλῆς, ἀπτερος,
 ἀρρηκτός, ἀκαμπῆς, ἀμαμακτός, ἀπηλῆτος,
 ἀτολμός, αἰχμητής, ἀκηδής, νεοκηδής, βαρύς,
 βαρυμνήσις γλυκὴς, εὐφρων, ελαφρὸς, δελξίφρων,
 δευδής, βραδυπειθής, ζήλιμος, θαρσαλῆος,
 μαινολῆς, πορφυρῶν, πωπτητὸς, κρατεροφρων,
 κρατερὸς, ἰλαός, ἴσος, μεγαλῆτορ, μελικδής,
 νηλῆς, ὁμοφρων, πολυτλημὸν, πολυτληθῆς, πο-
 λυτληχῆς, πτεροός, περιλυτός, περὶ βαρσῆς, πτε-
 ρων, πτελωτός, σί:ροός, σιδερεός, τλητός, τλη-
 μων, τολμῶν, ὑπερβίολος, ὑπεβίος, φιλοπερ-
 δῆς, ἱππεύων, φρενιρῆς, φρεναδῆς, φθισπῶν,
 ὠκὺς, ὠμοδακῆς, δευδῆ, ζαμινός, βαρυπῆ-
 μων, δριμύς κελευστικός, σιδερεφρων, ἐπ' αὐτο-
 οῖος, κέρταρ, κύφος, κακός, πνυτοφρων, ὀφθαλ-
 μῶν, φιλοπαίγμιος, φίλος, φιλοτερπῆς, κεκα-
 τῆς, κεκαφῆς, νεοπυθῆς, πολυπυθῆς, ταλα-
 πυνθῆς, φονδῆς, ἐλεημων, ολίγος, τετλητός.

Θυμοραΐνης, Θυμοφθόρος
 — Ἀμφὶ δ' αἰ. θάνατος χυτο θυμοραΐνης. Il. η.
 544.
 Γραφῆς ἐκ σπῶνι πηλῆς θυμοφθόρα πολλὰ.
 Il. ζ. 169.

Θυμοσοφῆς, Θυμοσοφός.
 Πολύ τι θυμοσοφικώτατος. Ar. V. 1271.
 Θυμοσοφός ἐστι φησὶ. Ib. N. 875.
 S Y N. Ευμαθῆς, ευφῆς, αἰγχινοός.

Θυμοφθορῶν.
 — Ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ. Soph. Tr. 115.

Θυμῶ.
 Θυμῶθ δ' ἀρα κῆνος. — Hom. B. 236.
 S Y N. Οργαίνω, ὑποθῆγω, κρεδίζω.

Θυμῶμα.
 Λοιποῖς ἐμμανῶς θυμῶμασι. Aesc. Eum. 863.
 S Y N. Θυμῶσις, οργή.

Θυνῶ, Θυνῶ.
 Δελφῆνις τῇ καὶ τῷ εὐνῶνι ἰχθυόσας. Hef. α.
 210.
 Ὡς γὰρ ἀμπεδίον ποταμῷ πληθύνει τοῖς
 Il. ε. 87.
 S Y N. Ὀρμαῶ, διακῶ, ἐπισσῶμαι, κατὰ σῶ-
 γομαι, φεραμαι, κατασπινδῶ, τρεχῶ.

Θυνάζω.
 Εἰτά δ' ἐστομῶθα θυνα.
 ζῶντες ἐκ τῆς θυλακῆς. Ar. V. 1083.
 S Y N. Θυνίζω, ἄλω, κατακύντω — παρὰ
 λήζομαι.

Θυνῆς, Θυνῆς.
 Ἰὴκεν ἐπ' Ἀχαιοῖο πῶδας Θυνῆδος ακτῆς. Ar.
 2. 550.
 — Βωμὸν δ' ἐκλεῦσα καμνόντα
 Θυνῆδος Νυμφῆς. — Ib. 484.

Θυνῆς

Θυγῆρ.

Θυγῆρ δερμά καταφαγών—Ar. Eq. 353.

Θυγες. (Vid. ὑπητριον.)

Ὡπερ τὰς θυγας σκοπιάζεται Ὀλπις ὁ γριπύς.
Theoc. 3. 26.

Θυνοσκοπεῖν.

Κάπ' ἰ τῶν πατρῶν ἀνοθεῖν
Τυς φορὺς θυνοσκοπεῖν. Ar. Eq. 313.

Θυοδόκος.

Ἐξέβαλον ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων. Eur.
Andr. 1157.

Θυοας, Vid. Θυπας.

—Ἀμφὶ δὲ μιν θυόων νεφὺς ἐσιφανώτο. Il. ο.
153.

Θυον, Θυος

—Τηλόθι δ' ὀδμή
Κεῖρε τ' εὐκτατοιο, θυε τ' ἀνὰ νησον ὀδωθεῖ.
Od. ε. 60.

Λισσεῖν ὑπὲρ θυεων καὶ δαιμονος.—Od. ο. 261.

SYN. Θυα, θυία.—πιμμα.—αρωμα.—θυ-

μαμα, θυμα. ἱερ.ν.

EPITH. Ἐπιστων.

—Θυος μολπῆσι μεμυλος. Apollin.

—Τηθεῖ δὲ σελας θηευμανος Ἰδμων

Ἦαντοσε λαμφομαῖον θυεων ἄπο, τοῖό τε λιγύν

Πορφυρεῖαις ἐλκεσσιν ἀναισιμον αἰσούσαν. Ar.

Θυοσκινεῖν, Vid. Θυα.

Τινος ἀγρίλιας

Πειθοῖ περιπεμπῖα θυοσκινεῖς; Aesc. Ag. 87.

Θυοσκόπος, Θυοσκόπος.

Ἡ οἱ ματιῖς εἰσι, θυοσκόποι, ἢ ἱερῆς. Il. ω.
221.

SYN. Ἱεροσκόπος, σπλαγχνοσκόπος, μαντις,
λεστομαντις, θυτης.

Θυω, Vid. Θυμίαω.

—Τὸ ρά οἱ τεθυωμένον ἦεν. Il. ξ. 172.

Θυρα.

Ὅση δ' ὑφ' ὀφθαλμοῖς θυρη θαλαμείο τετυκῖαι

Ἀγέρος ἀρνητοῖο εὐκλήϊς ἀραρήα. Il. ω. 317.

SYN. Θυρεος, πυλη, πυλιών, εισαδός, εμβο-
λή, θυρετρον.

EPITH. Ἀρμολία, ἀκλήϊστος, ἀραργός, ἀν-
λεος, εὐκλήϊς, εὐερκής, θαλερά, κολλητή, παν-
δόκος, πολυγλυφός, ὑψηλὴ, φαινή, χασμω-
μένη, χρύσεια, πυκινὴ, πυκινῶς—ἀραρήα.

—Ἐπιστηνται δὲ οἱ αὐλὴ

Τοιχῶν καὶ θυροχοῖσι, θυραὶ δ' εὐεργέτες εἰσι
Δικλίδες, καὶ ἂν τις μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιοτο.
Hom.

Θυραζεῖ.

Ἐκ δ' ἀρα οἱ μὲν δ' ὀρου μελλεν ὥσε θυραζεῖ. Il.
ε. 694.

SYN. Ἐξω, ἐκτός. θυρεῖ, θυραῖτιν.

Θυραῖος.

Μη τε θυραῖαν γ' ὕσαν ἀσχυρεῖν φίλους. Soph.
El. 520.

—Καὶ ἐγὼ θυραῖος ἦ. Eur. Hera. 343.

SYN. Θυραζεῖ.—ξενος. ἀλλοτριος. ἐξωτικίς.

Θυρασπας.

Οἷο' ἀπὸ Λευκανῶν θυρασπιδες.—Er. 1. 6.

Θυρας.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἐπαυκε θυρεον μέγαν ὑψὸς ἀεραε,
Ὀδριμον.—Od. ι. 240.]

SYN. Θυρα—μοχλολιθος.—ὀπλον

Θυρετρον.

Καὶ δὴ περ τὰ θυρετρα καλῶ ποδὶ φαῖρος ἀρασ-
ση. Call. 2. 3.

SYN. Θυρα, ἀραιόθυρα, θυρωμα.

Θυρηφι.

—Ἐπὶ βλαβερόν το θυρηφι. Hom. M. 36.

SYN. Θυραζεῖ, θυραθεν, ἐξθεν.

Θυρις, Θυριον.

Ἐκ θυρίδας δὲ μολων φαεθων.—Er. 1. 4.

Ἀλλ' ἐξάφας διὰ τῆς θυρίδος το καλωδίου.—Ar.
V. 378.

Ὁρᾷς το θυριον τῷτο; Ib.

SYN. Θυριδίου—φωστήρ. σαλαμῆν.—οπή.

Θυροκοπεῖν.

Καὶ θυροκοπήσαι.—Ib. 1246.

SYN. Θυροκρυσσεῖν.

Θυροκόπος.

Ἡ θυρομαντῖς εἰμι θυροκόπος φλεδών. Aesc. Ag.
1204.

SYN. Θυροκοπητής.

Θυρω.

Οὐδ' ἐθυρώσαι χρυσαῖσι θυραῖς.—Ar. Av. 674.

Θυραζέω.

—Βακχᾶν θυραδδωᾶν καὶ παδδωᾶν. Ib. Lh.
1315.

Θυραχθής, Vid. Βακχος.

Θυρεσις.

Θυρεσις οὐδ' ὥς Αἰτνας, καὶ Θυρεσιδος δ' δ' αἰρω-
νά. Theoc. 1. 65.

Θυρομανής, Vid. Βακχος.

Οὐδ' ἵπο θυρομανεῖ περὶδών μέτα δινευεις.
Eur. Ph. 805.

Θύρσος, Θύρσον (Ἡ Βακχοῦ ῥαβδος, ἢ λαμπάς,)

Ἡ τὸν θυρσον ἔχου, Ἐλικωνιάς.—Aps. 167.

Πανὶ Βιτών χιμαρον Νυμφαῖς ῥοδά, θυρσα
Λυαίω. (εἶηκε) Er. 1. 6.

EPITH. Ἀμυντήρ, ἀκοντιστήρ, ἀλαμπτήρ, ἀν-
δρόφειρος, ἀπιολεμος, δολιχοσκιος, ελαφνόςλος,
εἰός, πνεμοσ, ἐγρεμοβός, κισσωδης, νηλής, καν-
τωρ, μαιφόνος, νιοφρόρος, οροφ, οἷός, πολυ-
πλοκος, πολυπλεκτος, μαχημων, ποικητωρ,
6 A οηζηνωρ

Θ Υ

- ρηξινωρ, ταμισιχρως, φθισινωρ, χαλκοφόρος.
 ψευδημων.
 —Πε καλά θυρών σπηγματα—i Ep.
 —Ομοζυγος αιθοπι κισσφ.
 —Φιλανθιμον εν χασ ενυος.
 —Μιαιφόνον εν τον ερωτων. Nonn.
 Θυροφορεια.
 Πατι Νυσης—θυροφορείς. Eur. B. 557.
 Θυροφόρος, Θυροστριναντης. Vid. Βακχος.
 Βακχαι τε θυροσφοροι Ib. Cys. 64.
 S Y N. Θυροσμανής, θυροσχαθής.
 Θυρών.
 —Προς θυρώνος εξοδους. Soph. El. 330.
 S Y N. Αύλειον, αυλών.
 Θυρωρίς.
 Και δη θυρωρῶν τις αν παιδρῶ φρενί
 Δεξατο—Acic. Ch. 563.
 S Y N. Πυλωρίς, πυλαωρίς. παρατυμφος.
 Θυσανους.
 Αμφι δ' αρ σμίοσιν βαλειτ' αγίδα θυσαυοισ-
 σαν. Il. ε. 738.
 S Y N. Θυσανωδης, θυσαυωτος, κροσσωτός,
 κερυμωτός, πιζοφόρος.
 Θυσανος.
 Της εκατον θυσανοι παλχυρσται περιθοντο. Il.
 C. 448.
 S Y N. Κροσός, κερυμβος, πρασπιδον.
 E P I T H. Γραμπίος, φασός, ευπλεκής, πα-
 χυρστος.
 Θυσθλον.
 —Αι δ' άμα πᾶσαι
 Θυσθλα χαμαί καταχευαν.—Il. 2. 134.
 S Y N. Κλαδος. θυρσος.—θύμα.
 Θυσια.
 Κνισση τερπομένοι και ιδεσματος εν θυσιων.
 Hom. B. 175.
 S Y N. Θύμα, θυος, ιεροῖσι σπονδη. εισφορά.
 —εκατομῆ.
 E P I T H. Αιμαμακτος, αιματοσσα, αιμορ-
 ραντος, ευσεφανος, μυσις, ζωοφόρος, ιεροπρεπής,
 φαινή, χαροπός.—ολοκαυτος, παγκαρπίας,
 καρφομενη.—σπηνική, σωτηριος, χαριστηριος—
 ωδιδεχάς.—ανασιος, αδυτος, ανειρτος.—τεκνο-
 φους—ναιμιος.—απορητες, φρικωδης.
 Θυσιμος.
 Αλλ' εδὲ θυσιμὸς εστιν αυτηι.—Ar. A. 784.
 Θυσίς.
 Ελληνικὸν νομισμα θυσιδος βοῆς. Acic. S. T.
 275.
 Θυτήρ.
 Θυτήρ' καινή καινὴ εν πεπλωματι. Soph. Tr.
 623.

Θ Ω

- S Y N. Θυτης, ιερεύς, θυσοκόπος. σφαγισ-
 ματης.
 Θυτηριον.
 Θεῶν φίλον προσφωγμα, και θυτηριον. Eur.
 I. T. 243.
 S Y N. Θυματηριον. θυσιαστηριον, βασις.—
 θύμα.
 Θυω.
 —Η γαρ ὅγ' ολοῖσι φρεσὶ θυω. Il. α. 342.
 S Y N. Θυίζω, θυτω, μαπομαι, σπομαι, ἱ-
 μαω (ενθυσιωδης)
 Θυω.
 —Θεῖσι δε θῶσι αναγει. Il. ε. 219.
 S Y N. Αποθυω, εκθυω, καταθυω, επιθυω, θυ-
 μαω. απαρχομαι. θυσιαζω, ἱερνω, καθιερνω,
 σφατῶ, σφαγιαζω, βουτυω. επιθυμα—ρεζω.
 ενωχίω αγω.
 Θυωδης.
 Εκ δ' Ελενη θαλαμοιο θυωδους ὑποφορῶ
 Ηλυθεν.—Od. δ. 121.
 S Y N. Θυεις, ενδμος. τεθυμαμένους.
 Θυωπιχος.
 Καιρη πολλὰ τον ανδρα θυωπιχον.—Theoc. 14.
 Θυωριτης.
 Ως προσθε καλλης του θυωριτην τριπλαεις. Lyc.
 93.
 S Y N. Τραπιζιτης, αργυρογυμων, κριτής.
 Θυωρίς.
 —Ταί δ' ε θυωρῶν
 Ευωριτες γαλω τε μιαν σίγην διόρα τιθινται.
 Call. 3. 134.
 S Y N. Θυωρίς, τραπιζα.

Θ Ω

- ΩΗ' Vid. Ζημια.
 Ωΐ δ' άμα τ' αργαλειω θυῶν αλευων Α-
 χαιῶν. Il. ν. 669.
 Ωῶκος Poci. Ωωκος.
 —Θιῶν δ' εξικιτο Ωωκος. Il. 3. 439.
 —Ανακτοριω Ωωκω. Ep. I. 5.
 S Y N. Ωωρος, καθιδρα, ἰδρα, συνιδμα,
 θαπος.
 E P I T H. Αχαντος, ευαγλῆς ευδματος, ευ-
 λαίγξ, βριαρὸς, λαμπρὸν, λαίπτος. θισπιτιος,
 οριθσκοπος, φερυκος, σισπυλος, σισπυλῶς. πο-
 λυδαιδalos, πολυχρυσος, ὑψευχων, φιλοπυ-
 θης.
 Ωωμιγξ.
 —Τοξικῆς δ' ἄπο
 Ωωμιγξοῖσι προσπίπτοντες ολυσων. Acic. Per. 161.
 S Y N.

SYN. Σχοπιον, (λαπίδ.) δεισμός. χορδή.
 EPITH. Ανεκδρομος, δολιχή, κρατιρά, λι-
 νοστροφος, χρυσηλατος.
 Θωμίζω, Θωμισσω.
 Πολλα δ' εν τω σκυτινα
 Μασγι θωμιχθες.—Απας. 62. 16.
 SYN. Δεισμενω, επινυσσω, τυπνω, πλησσω,
 μασιζω—πνδσσω.
 Θωμός.
 Γραιας πρεικης θωμόν αφαντες πυρί. Aesc. Ag.
 303.
 SYN. Ζωρός. (ξύλον)
 Θωπια.
 —Τύτο θωπια λεγω. Eur. Or. 669.
 SYN. Κολακεια, κολασμός.—θεραπεια.
 Θωπικίος.
 —Ως εστ θωπικαί φυση. Ar. L. 1036.
 SYN. Θωπευτικός, θάψ.
 Θωπευμα.
 Γλυκίαι δ' ἦσαν ες θωπευματα. Ib. Supp.
 1113.
 SYN. Κολακευμα, αρεσκευμα, θελγμα, θελ-
 κηριον, κοβαλιευμα. προσπηνα. φηλαφης.
 Θωπευματιον.
 Ως από μικρῶν ενυς αυτῶ
 Θωπευματιων γιγεννησαι. Ar. Eq. 785.
 Θωπευω, Θωπνω.
 Καιρόν θωπευοντες, επήν κορισσασθαι εχουσιν.
 Phocyl. 88.
 —Θάψε τον κρατυντ' αει. Aesc. Pr. 916.
 SYN. Τποθωπευω, κολακευω, σαινω, απο-
 σαινω, χαριτογλωσσειω, χαριεντιζομαι, μειλι-
 σσω, υπερχομαι, απαταω.
 P H R —Αγαθῷ μειλιξατο φωνῇ. Tryph.
 —'Υποσσαιινω αγαθῷ οπι—Apol.
 Μειλιχίσις μαλα πολλά παρσυνδῆσαι επισσι-
 Csi.
 'Υπο γλυκαιινω ρηματιαις μασηρικαίς. Ar.
 —Επισσι καθαπῆσθαι μαλακοῖσιν. Hom.

Θαρακίον, Θωρακίον.
 Πληρωτα θωρακεια.—Aesc. S T. 32.
 SYN. Επαλξίς, τείχος.
 Θωρηξ.
 —Παλασσετο δ' αίματι θωρηξ. Il. ε. 100.
 —Θωρακα πολεμιστηριον. Ar. A. 1131
 Νιανιαν θωρακα και βραχιονα. Eur. Herc. F.
 1095.
 SYN. Στήθος.—χιτων —θριγκος πυργος.
 EPITH. Δαιδαλίος, πολυδαίδαλος, πα-
 ναιαλος, πυκινός, νεοσμηκός, σθαδιος, φολιδω-
 τός, χαλκεος, γυαλος, κραταιγυαλος, διπλος,
 τριελικός
 —Και θωρήκας λαμπρόν γανωνντες.
 —Θωρηκα περι στήθεσιν εδυσε,
 Ποικίλον αερεοντα.—
 —Θωρηκα φαινοτερον πυρὸς αυγῆς. Hom.
 Θωρησσω, Θωρησσομαι.
 Θωρήξαι ε' κεινυε καρνηκομοντας Αχαιεύς. Il.
 ε. 11.
 Νυν δ' ητοι μεν εγω θωρηξομαι.—Il. τ. 23.
 SYN. Οπλιζομαι, καθοπλιζομαι, ετοιμαζο-
 μαι.—μιθυομαι.
 Θωρυκιον.
 Κάν Θωρυκιον μη βληται. Ar. B. 382.
 Θω.
 Τρώες ἱπονθ', ὥστί τε δαζοντο δῶες ορισφθ
 Αμθ' ελαφον κραδὸν βεβλημένον—Il. λ. 474.
 SYN. Πανθηριον.
 EPITH. Αναδής, σμερδαλέος, ὑπερφιαλος,
 αμορδγος.
 Θωυκτήρ.
 Καπρον θωυκλήρα—Er. I. 4.
 Θωύσσω.
 Τάδε θωύσσω.—Eur. Hec. 112.
 —Τήνδε θωύσσει βοήν. Soph. Aj. 335.
 SYN. Αναθωύσσω, επιθωύσσω, αναζοσσω. ὑ-
 λακτιω. μελπω. κρυσσω. καλσω. ὀρμαω.
 Θωυτὸς, προ θαυμαστὸς.
 —Τα δε δαιτο θωυτα εργα. Hef. α. 165.

I A

I A'.
 Συρίγγος ἰὼν κατακύνω. Eur. Rh. 553.
 S Y N. Ηῡς, φωνή, βοή.
Ια τὰ. Vid. Ιδς.
Ιαίνω.
 —Οἶά τε θυμὸν αἰὲ δμῶσσιν ἱαίνει. Od. o. 378.
 —Μαλα πρὸς σφίσι θυμός
 Αἰὲν εὐφροσύνησιν ἱαίνεται ἕνεκα σῶ. Ib. ζ.
 155.
 Ἀμφὶ δὲ εἰ πυρὶ χαλκὸν ἰνατε—Ib. δ. 426.
 S Y N. Ευφρηνῶ, εφιδυνῶ, ἱλαρυνῶ, αἰρυνῶ,
 γανῶ. Διακύνω. κατατῆκω. μαλακύνω.—δερ-
 μαινῶ.
Ιακῶς.
 —Οθεν ποτὲ θεός Ιακῶς
 Ρηῆας ὕψος θεμελίω—Nonn.
 E P I T H. Ἀρσινόπαις. Πινυτὸς. Μεγαθυμὸς,
 μεγαλήτωρ, φυτοργός, Ισακίδης.
Ιακχαίος.
 Καλὸν Ιακχαῖον δηκαμένη σῖφον. Athen. l. 15.
Ιακχαῖω.
 Οἰῶσι, αφοῦσιν ἱακχαῖοντες αὐδῆν. Orph. L.
 S Y N. Επιακχαῖω, βῶω, λεγῶ, ανιαχῶ.
Ιακχος. Vid. Βακχος.
 Ιακχε, φιλοχορεῦτα συμπροπαιτὶ με Ag. R.
 405.
 Αἰδῶσι γὰρ τον Ιακχῶν, ὅνπερ Διαγορεύς. Ib.
 323.
 (E X P. Τμῶς εἰς Διονυσον. (uid.)
Ιαλεμῶ.
 Εἰδὴ αν θαλιον ταῦρον πλεμισαί. Call. Fr.
 S Y N. Θρησκῶ, γοσκῶ, ολοφυρομαι.
Ιαλεμος. (Καλλιόπης ὕψ.)
Ιαλεμος.
 Ιαλεμῶ ψυχωτερος. Prov.
 Παννυχιαί ελεωνον ιηλεμον ωδυροντο. Ap. 4.
 1304.
 Α τις και Σπερχιν τον ιαλεμον ηρῖευσε. Theoc.
 15. 93
 S Y N. Θρήνος, επικηδῖον—κακοδαίμων, ορ-
 φανος. Δυσυχῆς.
Ιαλλῶ.
 Τεῦκρος δ' αλλον οἶσον ἀπὸ νευρῆφι. ιαλλῶν. Il.
 δ. 309
 Οι δ' επ ονειαθ' εἰσῆμα προκειμεναν χερς ιαλ-
 λων Il. i. 91.
 —Μεταχρῶνται γαριαλλον. Hes. δ. 269.
 S Y N. Εἰαλλῶ. επιαλλῶ, εκβαλλῶ, πεμπῶ,
 ἱημι, εκλενω, ιαπῶ. ερημαι—ἱπῶμαι—δισ-
 μινῶ. επικαμπῶ, κατακλενω.—εντυγχανῶ.
 παρῶχῶ.

I A

Ιαλμυρος.
 Ασκαλαφον καὶ Ιαλμυρος τῆς Ἀρπός. Il. i. 82.
Ιαλτος.
 Ιαλτὸς εκ δομων εδον. Aesc. Ch. 20.
Ιαμα.
 —Καὶ περ ιαμα φερων. Ep. l. 2.
 S Y N. Ακισμα.—ιασις.
Ιαμβιαζῶ, Ιαμβίζω.
 Ιαμβιαζει βυπαλειον εἰς στυγος. Ep. l. 3.
Ιαμβῶν, Ιαμβος, Ιαμβοί.
 Εν τοῖς Ιαμβεοῖσι.—At. R. 1234.
 Ιαμβον ἱππονακῖος ἀνιμνησεκομην. Ib. 674.
 Αρχιλοχον—τον παλαι ποιητην
 Τον των Ιαμβῶν.—Theoc. Ep. 19.
 —Και ηχηστες ιαμβοί.
 Θυμῶ, και φοβερῆς ἰδς επιστολῆς. Ep.
 E P I T H. Ακορτισῆρες, εφουρτισῆρες, λυσσῶν.
Ιαμνοί, οἱ.
 —Αἰγυπτοιο παρὰ θρονουτας ιαμνος. Nic.
 S Y N. Ειαμινῶ, πῖσια.
 E P I T H. Λασιος, χλοαων.
Ιανερῶ.
 Περτηῖς τ', Ιανερῶ τ', Αλακη τε—Hes. δ. 356.
Ιανθῶ.
 —Ιανθῶ τ' Ηλεκτρῶ τε. Ib. 349.
Ιατος.
 Και τριπροσωποφανς ευρωμ' εχορτα θεῶ. M. Mos.
Ιαολκός, Ιωλκός.
 —Ες αφενῶν Ιαολκῶν. Theoc. 13. 19.
 —Εν ευρυχωρῶ Ιαολκῶ. Od. λ. 255.
 Την Πηλιωτῖν εἰς Ιωλκον ικομην. Eur. M. 484.
 E P I T H. Ἰερεῶ, κλωτῶ, ευκῆμενη, πολυ-
 τρης, Πελασγῖς.
Ιαομαι.
 —Μερατιν αλκιμος ὕψ
 Ιατ' ευρυπυλον βαβλημῶν.—Il. μ. 2.
 Αρχην ιασθαι πολυ λαιων. ηε τελευτην. Phocyl.
 S Y N. Εξιαομαι, ιατρευω, ακιομαι, δεξ-
 πευω—ὑπανταω.
Ιαορες. Vid. Ιαρες.
Ιαπετιονιδης. Vid. Προμηθευς.
 Ιαπετιονιδῆ, παντων πρετ' ρηδῶα σιδῆς. Hes.
 δ. 528.
 Ιαπετιονιδῆ, παντων αριδιετ' ανακῶν. Ib.
 543.
Ιαπετος.
 —Ιν' Ιαπετος τε Κρονος τε
 Ημενοι, κτ' αυγῆς υπερῖονος Ηελιοιο
 Τερποντ', κτ' ανεμοῖσι βαθὺς δὲ τε Ταρταρῶ
 αμφίς. Il. δ. 478.

E P I T H.

Ι Α

Ι Α

ΕΡΙΤΗ. Αλγινός, αχλυσίς, ζάφειν.
 Ιαπέτος.
 Μηδ' Ιαπέτον καλεσάντα. Ατ. Ν. 994.
 ΕΧΡ. Λήρος, μωρός, αρχαίος.
 Ιαπίω.
 Ως αν μη κλαιύσα κατά χροα καλὸν ιαπίης. Od.
 δ. 749.
 Λογοῖς ιαπίων.—Soph. Aj. 501.
 SYN. Κατιαπίω, βλαπίω, διαφθεῖρω, αικι-
 ζομαι, ἔριζω—ίπιω. ιαλλω, πιμπω. προ-
 απίω.—συναπίω.—νικῶ φθεῖρω, σπαράσσω.
 Ιαπυγίς.
 Φύλα τε Ιαπυγῶν τετανυσμένα μεσφ' Τρῳῶ.
 Dion. 379.
 Ιαπυγίος.
 —Ιηπυγίην ἐπὶ γαῖαν. Ib. 91.
 Ιαρδάνος.
 Φεῖς παρ τειχεσιν, Ιαρδάνε ἀμφὶ ρεῖθρα. Il.
 η. 135.
 Ιαροεὺς.
 Κρεῖτ' ιαροεὺς.—Man. 4. 275.
 Ιάς. Vid. Ιωνία.
 ΕΞ Ιάδος χωρὶς ἦεν σφοδρὸν Ἰταλίησι. Sibyl.
 Ιασίδης.
 Δμυτορὶ Ιασίδῃ, ὅς Κυπρὶ ἴφι ἀνασσειν. Od. p.
 443.
 Ιασίμων.
 Ιασίμῳ τε, καὶ ἀγροτέρῳ σπερμῷ ἐρεβινθε. Nic.
 Ιασίμος.
 —Καὶ σεαυτὸν ἐκ εἰχῆς
 Εὐρὼν ὅποιοις φαρμακοῖς Ιασίμος. Aesc. Pr. 474.
 Δεινὴ γὰρ ἡ θύος, ἀλλ' ἔμῳς Ιασίμος. Eur. Or.
 400.
 SYN. Θεραπευσίμος, εὐθεραπευτός, ευιατός,
 ιατὴς, ιατρευτός, ακισίμος, ακεσίς—ιατικός,
 ιατηρίος.—εὐμειλίσκος.
 Ιασίς.
 Ποδὲν δ' αν εὐροῖς τῶν ἐμῶν σὺ πηματων
 Αρξίν, εἴ, Ιασίην ἐκ ἐνὸς ἰδεν. Soph. El. 882.
 SYN. Ιαμα, ακισμα.
 Ιασίων.
 Ως δ' ὅπῳτ' Ιασίῳν.—Od. ε. 125.
 Ιασός.
 Ιασός αντ' ἀρχὴς μεν Αθηναίων ἐτετυκίτο,
 Τίδς δὲ Σφίλαιο καλεσκετο Βυκαλιδας. Π. π.
 337.
 Ιασός.
 Εἰ πάντες σε ἰδοῦσαν Ιασὸν Αργὸς Αχαιοί. Od.
 σ. 245.
 Ιασὸν Αργός, i e. Πελοποννησος.
 Ιασπίς.
 Καὶ γλαφυρὸν κομισας εαροχροον αἶκιν Ιασπιν
 μερὲς τίς, μακαρῶν Ιαίνεται ἦτορ. Orph.

SYN. Θυίτης (λίθος).
 ΕΡΙΤΗ. Διαυγάζουσα, γλαφυρὸς, ὕδατο-
 εσσα, χλωρὸς, ὑαλαπῆς.
 —Ιδ' ἡρώεσσαν Ιασπιν
 Εχθρὴν ἔμπυσσι, καὶ ἀλλοῖς σιδωλοῖσι. Dion.
 Καὶ σε γὰρ ἀθανάτων φιλεῖ νοός, ἐκ δ' ἀρα βω-
 μῶν
 Ἡὺτε περ χρυσαλλος, ἀνευ πυρὸς ἐκ φλογα πει-
 πεις.
 Εὐ δὲ σοι ἀντιπαλὸν κείται μῆνος, κ. λ. Orph.
 Τη μὲν ξανθὸς Ιασπίς ἐπ' ἔβρεχε.—Nonn. l. 5.
 Επ' αὖ βῶν σφηγίδα βραχὺς λίθος εἶχεν Ιασπίς,
 ὅς ἡδ' ὅσας ἐμπνοα βίσκομενας. Ep. l. 4.
 Ιασών, Ιησών.
 Αλλ' Ἡρῆ παρεπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ιησών.
 Od. μ. 72.
 —Ὡς δὲ καὶ αὐτὸν Ιησὼνα γένετο μητρε
 Αλκίμεδ' ἡ Κλυμενῆς Μινυῖδος ἐκγεγάα. Ap.
 l. 232.
 ΕΡΙΤΗ. Αρῆιος, αἰχμητής, δῖος, καλός,
 μονοκρηπίς, ξέναπατής, ψευδορκός.
 —Καὶ ἀγλαὸς Αἰσωνος υἱός.
 —Μινυαῖσι πανέξοχον αἶμα λελογχώς.
 Δεωκότην ἥρωα περιχλύτον Αἰσωνος υἱά.
 Θεσσαλὸς Αἰσωνίδης.—Orph.
 —Κρήνιος ἀμναίμος.—Lyc.
 —'Υπ' Ιησὸν ποιμενὶ λαῶν. Hef.
 —Ιωλκεῖ ξῶνος. Pind.
 Ταυρῶν πυρποκῶν ἐπιστάτης.
 Τον ἐν λεχέι προδοτὰν κακονυμφῶν. Eur.
 Αλλ' ὅτε τὸ χρυσεῖον ἐπλῆ μετὰ κῶας Ιησών-
 Αἰσωνίδας, οἱ δ' αὐτῶ Αἰσῆνης συνεποντο
 Πάσαν ἐκ πολίων προλελεγμένοι.—Theoc.
 Ιησονίος.
 —Ιησονίης ἀπὸ υἱός. Theoc. 22 31.
 Ιατήρ, Ιατρός, Ιητήρ, Ιητρός. Vid. Ασκληπιός. Μα-
 χῶν. Παιών. Νίκιας.
 Ἐλκὸς δ' ἰητῆς ἐπιμασσεται, ἡδ' ἐπιθησῶ
 Φαρμαχ' ἀκὴν παύσῃσι μιλαιναῶν ἐδύναων. Il.
 δ. 190.
 Ιητρός δ' ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
 Ἀνθρώπων ἢ γὰρ Παιμόνός ἐστι γενέλης. Ib. 231.
 Ιατρός ὢν, καὶ μαρτίς, ὡς φασί, σοφός. Ag.
 Pl. 11.
 SYN. Ιατροτεχνης, ακιστής, ακιστρ, αλθύς,
 Στρατευτής.
 ΕΡΙΤΗ. Αμυμών, περιφραν, πολυμηχανός,
 πολυφαρμακός, ζωαρκής.
 Ιητῆρ ἀσίδης ἐχίφωνα φαρμακα πασσών.
 Ιητρός γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀνταξίος ἀλλων.
 Ἡς τ' ἐκταμένη, ἐπὶ τ' ἡπία φαρμακα πασσών.
 Hom.
 6 B. Ἄλλαι:

I A

Ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμακὴ ἔργα ἔχοντες.
 Solon.
 —Οἷα δὲ φιλεῖσιν οἱ ἰατροὶ λέγειν.
 Τα φάυλα μαιζῶ, καὶ τὰ δὲν ὑπὲρ φόβον
 Πυρρῶντες αὐτοῖς. Mithr.
 Πλάττω τροπαιὰ νοσῶν στήπας ὅπλοισι ὑγίειας.
 Οὗτος ἀκεστορὶς κρυφίας αἰζῆ κελεύθους.
 Τῆς Παιμονίδος πλῆθους σφίγας.
 Πᾶσαν ἔχων προγνώσιν ἐν ἀλγέσιν.—
 Σιμωπροδωπῆσας, καὶ σοβαρευομένους. Ep.
 Ἰατῆρα—βροτῶν πωμῶν ἀνδρα. Mian.
 Ρατορία.
 Τίς γὰρ αἰσδῶ, τίς δὲ χοροτεχνίης
 Ἰατορίας, ὅς τῇνδ' ἀτῆν
 Χωρὶς Ζηνὸς κατακλιπῶσις Soph. Tr. 1019.
 S Y N. Ἰατρικὴ, πωμῶν σοφία.
 Ἰατρεῖον, Vid. Ἰατῆρ.
 Ὅσοι θέλουσ' ἰατρεῖον καλῶς,
 Πρὸς τὰς διαίτας τῶν νοικοκυτῶν πολλῶν,
 Τῶν γῆν ἰδούσας, τὰς νοσῶν σκοπεῖν χρεῖν. Eur.
 Fr.
 S Y N. Φαρμακεῖον. ἰαομαι, ἀκεσμαι.
 Ἰατρικὴ.
 Ἀερολογικὴν, ἰατρικὴν γεωμετρικὴν. Ath. 7.
 Ἰατρικῶς.
 Ἀπολλων, ὡς ἰατρικῶς—Ath 9.
 Ἰατρομαντίς,
 Δεσμὸς δὲ καὶ το γῆρας, αἱ τε νηϊδὲς
 Δουαί, διδάσκων ἐξοκωτάται φωνῶν
 Ἰατρομαντῶν. Acis Ag. 1632.
 Ἰατροτεχνίης, Vid. Ἰατῆρ.
 Θερμομαντῆς, ἰατροτεχνίης—Ar. N. 331.
 Ἰαυθμός.
 —Εν δὲ Γραικταῖς πεπλοῖς
 Κολπῶν ἰαυθμὸς πλάσας διζήμεται. Lye. 606.
 S Y N. Κοιμητήριον, κοιτῶν. αὐλισπ.—ὑπνος.
 Ἰαυθ.
 Αἰκ' ἐβέλων ἐπὶ νηυσὶν ἰαυθῶν—II. τ. 71.
 Ζηνὸς γὰρ τὴν ἀρίστην ἐν ἀγκοινησὶν ἰαυθῶν. R ξ.
 213.
 Ἀλλ' ἦτοι νυκτὰς μὲν ἰαυθῶν καὶ ἀναγκῆ. Od.
 ε. 154.
 S Y N. Ἐπταῶν περὶ αὐτῶν, πιαυθῶν, διατριβῶν,
 ἐνδιατριβῶν, διαγῶν, αὐλιζομαι, παννυχίζω,
 κοιμᾶσθαι, καθυναζομαι. νυκτερεῖον. ἀναστρεφ-
 μαί. ἀναπαυομαι.
 Ἰαχῶ, Ἰαχῶ.
 —Ἀμφὶ δὲ γαῖα
 Σμερδαλίον ἰαχῶσιν—Hom. XXVII. 11.
 Λιγὲς βίδς, νυρὴ δὲ μεγ' ἰαχῶν, αὐτο δ' οἶτος.
 II. δ. 125.
 Ἀργεῖοι δὲ μεγ' ἰαχῶν.—Ib. 506.
 Σμερδαλία ἰαχῶν. Ib. ε. 302.

I B I Γ

—Θημῶν ἰαχῆ φωνή. Nopp.
 S Y N. Ἰαχῶ—βοᾶ—δρῶν.
 Ἰαχῆ, Ἰαχῶς, Ἰαχῆμα.
 Ὡς τῶν μισγομένων γενετὸ ἰαχῆ τε φόβος τε. Ib.
 456.
 Νυκτεριοῖσι χοροῖσι, πυρρῶντες ἰαχῶσι.
 Oph H.
 Καὶ Κορυδαυτῶν ἰαχῆματα χαλκία ροπήν.
 Ep Suid.
 S Y N. Κραυγὴ, βοή, φωνή, δρῶντος ἡχος—
 φῶναι Διονυσιακά.
 E P I T H. Δανὴ, καλαμοεσσα, ἰμεροεσσα, δει-
 πεσι.
 Ἰαυθ.
 Ἡ πολλὰς ἐφυπέρβη σαρονίδας ὑγρὸς Ἰαυθ
 Ηἰρεν—Call ε. 22.

I B

I B H P E S.
 Ἀγχι στήλων, μεγαθύμων ἔθνος Ἰσθρῶν.
 Dion. 282
 E P I T H. Ἀγαυοί, αὐχεπτερες, αἰματοδιδ-
 δες.
 —Τριλλῶν ἔθνος Ἰσθρῶν. Dion.
 Ἀθῶν μετεπειτα σκεπταλὸν ἔθνος Ἰσθρῶν.
 M. Mus.
 Τόσσον Ἰσθρῶν εἰσι δοαὶ ποδᾶς πνευμέντας.
 Ἀνέρες ἀγρῶσσι βίη κομῶντες Ἰσθρῶν ὄρε-
 Ἰσθρῶν.
 Τῆς τε σιδηροτοκῆ βῶλος Ἰσθρῶν. Ep. I. 1.
 Ἰσθρῶν.
 Πόντος μὲν πρῶτος Ἰσθρῶν ἀρκομενισπ.
 Don. 69.
 Ἰς.
 Ἰς Λυκαργῶν—Ar. Av. 1296.
 Ἰς.
 Ἰς ἐκείνος κ' Ἀρχαῖος ὁ Τῆος
 Κ' Ἀλκαῖος, ὅπερ ἀρμονίαν ἐχέμεν. Ar. Th.
 168.
 Λαμπρὴ Στῆσιχορὸς τε καὶ Ἰς.—Ep. I. 1.
 Ἰς, Ἀπῖς αἱ σὲ κατεκλάνον—κ. λ. Ep. I. 3.
 I Γ.
 I Γ N T A. Ἰγρὸς.
 Ἠλθς, κατ' ἰγρὴν βεβλημένος ἐξὶ χαλκῶ.
 II. γ. 212.
 —Ἠίς

I Γ

I Δ

—*Ἡὺτε τέκνον*

*Νηπιον, εν παλαμῇ παρ ἱγνύσι λαῖφας αὐρων
κατο.*—Hom M. 152.

SYN. *Αγκυλη.* (τὸ οπισθεν τῷ γονατος)

I Δ

I ΔΑ, I Δη.
—*Ἐθεν γαρ φανετο πᾶσι μεν I Δη.* II. v. 13.

ΕΡΙΤΗ. *Δασκος, ζαβιή, μακρά, μακιδνή, πολυδένδρος, ὑψηλή, σφικτομή, ανεμοισσα, πολυπύχος, Τευκρίς, Κοριθαντις.*

I Δη—πολυπιδάκα, μητέρα θηῶν.

I Δης εν κερυφαι καθιζετο πιδήσεως.

I Δης εν κημισσι πολυπύχη ὑλασεως. Hom.

—Λασις ὑπερ ακριας I Δης. Call.

I Δη καλλικομοισιν ὑπαὶ δρυσι τηλεθουσα. Dion.

I Δαῖος, I Δηῖος.

—Απ' I Δαιων ὅρην κλυτε μητιετα ζῖος. Il. 5. 170.

—Κρονίων—I Δαιων. II. α. 291.

Φωνῶ προς πατριον I Δῖον.—II. φ. 538. (al. I Δηον)

I Δαῖος.

Φηγεύς I Δαῖός τε, μαχης εὐ οιδότε πασης. II. ε. 11.

ΕΡΙΤΗ. *Δαῖδραν.*—*Κηρυξ πεπνυμένα μηδ' εα οιδός.*

I Δαλμος.

Ἥμος δὴ λεγῖ μενος ὀξείος πελλιο

Καυματος I Δαλμικ.—Hes. ε. 413.

SYN. *Καυματωδης, πηγωδης, δρωτινός—ενειδης διαφυγῆς, παθαρῆς.*

I Δαλιος.

—Α Γολγόν τε και I Δαλιον φιλασας. Theoc. 15. 100.

I Δας.

—Λιγκεύς και ὁ καρτερὸς I Δας. Ib. 22. 140.

Μεσσαριος I Δας. Ib. 208.

I Δε, pro H Δ.

—I Δε πρὸ ὁδῷ εγκατο. II. δ. 382.

I Δεα, E Δεα.

Πολλακι γαρ γυναικα εξαπατασ' I Δεα. Theog. 128.

—Πασας δ' οιδεας εξητασεν.—Ar. Th. 443.

SYN. *Εἶδος, σχῆμα, προσχημα διαρμ. μορφή, καλλος—ἡμοσπῆ.*

ΕΡΙΤΗ. *Πολυμορσος, κενή.*

Αλλοκοτοισ I Δεαῖς μορφῇ τυπων εκπροφανεσα. Orph.

I Δ

I Διος.

—Και τον νεκρὸν εἶδεν

Αυλᾶς ἐξ I Διας ἡρτημένον.—Theoc. 23. 54.

Δημεν, η I Διον.—II. δ. 314.

SYN. *Οικείος, κυριος, σφετερος, ιδιωτικός, ιδιοκτήτης.*

I Διω.

I Διον, ὡς εροησα.—Od. v. 204.

SYN. *I Δρω. αγωνισα. δειδω.*

I Διωτής.

Ου φροντίζων των ιδιωτῶν

Ουδ' ανός, εἰ σοι χαρίζοιμην. Ar. Eq. 773.

I Δη rῶν προσωχῃ τοῖσιν I Διωταῖς ξείοις. Ib. R.

SYN. *Πολιτης, αμαθῆς, αγράμματος, απειρος, αγελαῖος—I Διος, ανεδρος.*

I Δμοσυνη. Vid. I Δρια.

—Κοσμων επιτῶρες, η δια γρατῶν

I Δμοσυνης εριτιμοι.—Man. 3. 324.

I Δμα.

Ω η τοτ' Ασαντοῖς παῖς νοθος ηλυθε καρτερος I Δμα.

Τον ε' υποκυτταμενα τέκον Ατολλανι αναντι Αμείροισιν παρὰ χεῦμα φερτικας συνταφειν.

Τω και μαντοσυνη επορε και θεσφατον ομφήν Φαῖκος, ἐν' αἰθρωποισιν αρενῆτα μεθιζοιτο. Orph. 188

—Αυτὸς δε θεσφωτικῃς οφιδ' αἶξιν,

Οικείως τ' αλεγεν, ηδ' εκπυρα σηματ' ιδεσθαι. Ar.

I Δνω.

—Ο δ' I Δνωθη. Θαλερὸν δ' εἰ οἱ εκπεσε δακρυ. II. 6. 266.

SYN. *Συνερεα, καμπῶ, συνκαμπῶ, δινω. ταρσα.*

I Δομενεύς.

Τον δ' αὐτ' I Δομενεύς Κρητῶν ἀγῆς αντίον ηυδῶ. II. δ. 265.

Ερβα μεσχιπολιος περ εὐν Δαναοῖσι κελευθας I Δομενεύς, Τρωεσσιν επεκαμπος εκ φέρον ὄρην. II. v. 362.

ΕΡΙΤΗ. *Αγαλλυτος, αρεῆς, μεγας, αγαπνηρ, εριθυμος, δακρυων.*

—I Δομενεύς δερικλυτος εγχεῖ μακρῷ.

—Εν προμαχοῖς σοῦ ἱκελος αλληῆ.

—I Δομενῆος ἀγανῶ Δευκαλειος.

I Δομενῆ Κρητῶν βυληφόρε.

—Φλογι εκελον αλληῆ. Hom.

I Δος.

I Δεν αιροτατῶ, ὅποτε χροα Σαρτος αἶει. Hes. α. 347.

—Αμφὶ δ' ἀρα σοῦ.

I Δη θαλπομένους μελασται αναλῆος χράς. Dion. 966.

SYN.

SYN. Θερός, ιδρώς.
 Ιδρεία, Ιδρεία.
 —Ο δε ιδρώς πολέμιος, II. π. 359.
 Αλλ' ιδρώς μεγάλην ανδρὰ παρηλυθές, —Theoc.
 22. 85.
 SYN. Δαημοσύνη. ιδμοσύνη. ευμυχανία.
 επινοία, εμπειρία, σοφία.
 Ιδρ.ς, Ιδριτής
 —Φαιήκες πᾶσι πάντων ιδρίες ανδρῶν
 Νῆα δὲν ἐνὶ πόντῳ ελαυνέμεν—II. η. 108.
 Ιδρίτα γαί γαίης, ιδρίτα και πιαλαγυς. Ep.
 Suid.
 SYN. Πολυιδρίς, εμπειρος, συνετος, πυκνός,
 πυκινός, σοφός, εχίφρων, πολυεὐλος, μαλα-
 πεπνυμένος
 Ιδρω, Poet. Ιδρων.
 Ιδρωσὶ δέ τευ ἵππος εὐξοὺν ἄρμα τιταίνων. II.
 C. 390.
 Οἱ δ' ἵππῳ μιν λυσαν ἀπὸ ζυγῶν ιδρωνότας. II.
 I. 443.
 SYN. Αφιδρω, ενιδρω, εξιδρω, καθιδρω,
 παριδρω, ιδίω. ὑγραίνομαι
 —Μοι κατὰ μὲν χροῖν ῥεῖν ἀσπετος ιδρώς.
 Theoc.
 —Νοτίων περὶ γούρις
 Ψυχροτέρους νιφετοῖο βολῆς περιχευεται ιδρώς.
 Ἀμφοῖ δ' ἰδμῶν καματῶ περιλείβεται ιδρώς.
 Nic.
 —Κατὰ προταρῶν αἰλῆς ιδρώς Κηκίην—Ap.
 —Ἐκ δὲ μετὰ πῦ
 Ιδρως πιδων, σῆθος επισαλασ. Ep.
 Ιδρυμα
 —Θῶν δ' ἰδρυματα. Aesc. Ag. 347.
 SYN. Αμφιδρυμα, ναῖς. ερεισμα. ἰδρα. κα-
 θισμα.
 Ιδρων, Ιδρυμι, Ιδρυμαι.
 Ὡς οἱ πῦρ, ιδρυσε θρονῶν ἐνὶ θῆρον Ἀρηα. II. ο.
 142.
 Καὶ πᾶς κλυεῖς νιν, τέκνον, ιδρυσθαι χθονός;
 Soph. Tr. 68
 Ἡρως Ἡστιαστος ἐπὶ σῆθμῶν Ἀμοιπολίτῳ
 Ιδρυμαι, μικρῶ μικρὸς ἐπὶ προθυρῳ. Call. Ep.
 29.
 SYN. Αφιδρυν, ενιδρυν, καθιδρυν, καθιδρυ-
 μαι, ενισημι. ἰζω. καθίζω, κοιτάζω. ἰδραζω.
 Ιδρως.
 —Κατὰ δὲ νοτῶς ῥεῖν ιδρώς
 Ὡμων και κεφαλῆς—II. λ. 810.
 SYN. Ιδρς. επιδρωσις.
 EPITH. Αιματοῖς, ἀσπετος, θερμὸς, εὐ-
 καματος, ραισηριος, μυδαλῆος, θηροφόνος.
 —Ἐκ δ' οἱ αἰνὸς ἀπο μελῶν ῥεῖν ιδρώς. Cal.
 Ἐκ μελῶν λιπαρὸς και ἀθισφατος ιδρώς. Opp.
 —Καματοῖο προαγγέλος ιδρως. Nonn.

Ι ΕΜΑΙ.

Ιεμενον πολέμονδε.—II. 9. 313:
 SYN. Ορμασ, ὁρσῶ, ἐπσημι.
 Ιεμαι.
 Ιεμενοι πολέως, —II. λ. 168.
 SYN. Εφριμαι, επιδυμαι. προδυμεματι
 Ιεραξ, Ιρηξ.
 Αυτὸς δ' ὥς, ἡρξ' ὠκυπτερος ἄρτο πιτεσθαι,
 Ὅς ῥα τ' ἀπ' αἰγυλῆος πύτρης περιμνηκεὺς ἀρβόας
 Ορμησὶ πεδίοιο δῖονκαὶ ὄρεον αλλο. II. γ. 62.
 SYN. Κιρκας, ἀστρεας.
 EPITH. Ὠμοδύρος, πῆρυγας.
 —Ὠκυπτερος ἡρξ'. τανυσίτερος ὄρεος. Hes.
 Ὠκεί φασσοφονῶν, ὅς τ' ὠκτος πετεπνῶν.
 —Ταχὺς ἀγγέλος Ἀπολλωνος. Hom.
 Ιερακίσκος
 Ὄζυν ιερακίσκον—Ar. Av. 1112.
 Ιερεα. Ιερια. (Ιερεῖτις. Aesc.)
 Πιτινὶ κεν Πυθωνί θύοις. Χρησας ιερια.
 Οἰσην σήμεν ἄνους ἐξ ἀδύτου. Theog. 805.
 Σῶσόν με τὴν σὺν ιερεαίᾳ, —Eur. I. T. 1399.
 —Ἀθηναίης ιερεαν. II. 2. 300.
 SYN. Ιερίς, ιερῆ, θυτρία, ἀρητορα.
 Ιερῶν, Ιερῆων, Ιερῶν, Ιρον.
 Ἰθυσεν ιερῶν τι σάβη. —Ar. Pl. 1181.
 —Ἐπὶ δὲ ιερῶν, ὑδὲ βασαν
 Ἀρυσθην, ἃ τε ποσσὶν αἰθλια γίνεται ἀνδρῶν.
 II. χ. 159.
 Ιερά τε ρέξουσιν—Od. ε. 102:
 Ιεῶν μνησας—II. ε. 178.
 SYN. Θῦμα, σφαγίων, επισαμμιον. ευχαλῆ
 ιεροδυτα τα.
 EPITH. Καλέρ.
 Ιερεὺς, Ιρις, Ιερῆς.
 —Ιερεὺς ἐκατηκόλυ Ἀπολλωνος. II. α. 370.
 Αἰδῆσθαι δ' ἰερῆα—Io. 23.
 Ιερεὺς Ἡφαιστοῖο—II. ε. 10.
 —Και ἀρνοφχων ιερῶν. Nonn.
 SYN. Ἀρητῆρ, μηλοδότης, λιποδατης.—Ar.
 χιερεὺς, ιεροσκοπος, ιεραρχης, ιερονομος, ιεραδ-
 δασκαλος, ιεροαυστης, ιερομνημιαν, ιεροφυλαξ.
 EPITH. Θουκλητος, ἀγρυπνῶν, ἀνιπίσπεδος.
 Nonn.
 Ιεροπολια
 Επὶ σῶς σπῆας Ιεροπολίας, —Syncl. 3.
 Ιερεω, Ιερω, Ιερωμαι.
 Αυτὰς ὁ βὺν ιερευσεν—II. C. 402.
 —Και ὡς ιεροῖτο μελανα. Sibyl.

Γ Ε

- Και βῦς ἱευσασθαι—Od. τ 198.
 SYN. καθιερω, θυω, ἱεροποιᾷ, ἱερουργεω, ἱε-
 ρατευω, ἱεραομαι, σφατῶ, εὐδῶ, ρεζω, μυω,
 οορῶ—ἀφιερῶ, καθιερω, ὀσσω, ἀφωσκω.
 Τὸς δ' ἑταρος σφαξαν τε θοῶς, κ λ. Ap. λ 432.
 ἱερνίς.
 Πάρδ' ἀρὰ νῆσον ἀμείβειν ἱερνίδα —Orph. 1179.
 ἱερογλωσσός.
 Τῶν ἱερογλωσσῶν Κλυτίδ' ἄν. γένος-ευχομαι ὕναι.
 Ep.
 ἱερός, ἱρός.
 —ἱερός κατὰ βωμές Il. ε. 305.
 —ἱερὸν μέρος πελοιο. Hom. A. 371.
 —Περὶ κῆρι τιεσκετο ἱλιος ἱρή Il. δ. 46.
 —ἱερὸν ἰχθύον Il. π. 407.
 SYN. ὀσιος, αγαθός, σεμνός, ιυαγός, ἄγιος.
 Δεός, μεγαλός, θαυμαστός. —(διδεός, ἀνετός, τα-
 χύς. E. M.)
 ἱεροδότος.
 Οὐπερ ἱεροδόκα θεῶν λημ-
 μάτ' ἀπ' ἀνδρὸς ἄγνῃ. Aesc. Supp. 368.
 ἱεροθύτος.
 Μῆδε τιν' ἱεροθύτον—Ar. Av. 1266.
 ἱεροκλής.
 ἱεροκλῆες βελτίτε χρησμοδῶν ἀναξ Eur.
 ἱερομηνία, pro ἱερομηνία.
 ἱερομηνία Νεμεάδῃ. Pind. N. 3.
 ἱερομνημονεύω.
 Τῆτες-ἱερομνημονεῖν. Ar. N. 624.
 ἱεροσκόπος. Vid. ἱερεύς.
 —Θεμιν δ' ἱεροσκόπον ἀνδρῶν. Orph. H.
 ἱεροπρεπής.
 —Θυσίαι ἱεροπρεπῆς τελεθασιν
 Ἀς αγαθοὶ ρεζκοί βροτοί.—Orph. L.
 SYN. Μεγαλοπρεπής, πολυτελής, θεοπρεπής.
 ἱερεπός.
 Σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειρίδιοις
 ἱερεπίοισι κλαδοῖσι. Aesc. Supp. 23.
 ἱεροσυλῶ.
 Εἰθ' ἱεροτυλῆτας φερεῖς. Ar. V. 841.
 ἱεροσυλος. Vid. βωμοδόχος.
 Ἐτρεῖς δ' ἐπ' αὐτῶν ἱεροσυλοὶ, ρητορες,
 Καὶ συκοφανταί.—Ib. P. 30.
 ἱεροτρόχος.
 Ἡτ' ἐπὶ ταυροφύρον ἱεροτρόχον ἄμμα τίταιρις.
 Orph. H.
 ἱεροφειτός. Vid. Στήσιχορος.
 Ἐκπύθεν ἱεροφειτός ἐπὶ ὀφματεσσιν αἰδῶν
 Λαβὴν ἐξέρομην λιγυρὴν ἀνιθαλλετο μολπῆν.
 Ep. l. 5.
 ἱερόν.
 —ἱερόν, προτεροῖς ἱερός ἥρασσι. Theoc. 16: 80.
 Τ. φηλὸν δ' ἱερόν κλεος φερέειεν αἰοιδόι. Ib. 98.

Ι Ζ Ι Η

- ΕΡΙΤΗ. Καλλίνικος, ευαματός.
 Συρακοσίον ἱπποχάρμαν βασιλῆα,—
 Καθαρῶ σλατρεφ δισπον
 Ἀρτία μηδόμενος.—
 Παρ. Αἰτναίον ξενον.
 Ος Συρακοσάισι νείμει, βασιλεὺς
 Πραὺς ἀσπίς, κ φθορῶν αγαθοῖς.
 Ξεινοῖς δὲ θαυμαστός ἱλατῆρ Pind.
 ἱερωνυμός.
 Ἀργεῖος ἀμαθής, ἀλλ' ἱερωνυμός σοφός. Ar. Ecs.
 201.
 ἱερῶσυν.
 —Διδόται μαλίσθ' ἱερῶσυν Κωλῇ,—Ath. 9.
 SYN. ἱεραρχία θυηπολίη.
- Ι Ζ
- Ι ΖΑΝΩ, ἱζω, ἱζομαι.
 —Καὶ ἱζανεν ευρὺν ἀγῶνα. Il. ↓ 258.
 —Ἐπὶ ἔ μοι ἐπ' οἰμασί νηδυμός ὕπνος
 ἱζανει, ἀλλὰ μέλει πολέμους, —Il. κ 92.
 Ἀλλὰ μετοκλαζέει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους ποδας ἱζει.
 Ib. ν. 281.
 Βυλὴν δὲ πρῶτον μεγαθυμῶν ἱζει γερόντων. Ib.
 ε. 53.
 Τῇ δ' Ἀχιλεὺς ἱζεσκε Διὶ φίλος.—Ib. ω 472.
 SYN. καθίζω, εγκαθίζω, καθίζανω, καθι-
 δρυω, επικαθῆμαι, ἱζομαι, καθίζομαι, ἐμ-
 πίττω.

Ι Η

- Ι ΗΓ'ΟΣ. Vid. Ἀπολλων.
 —Ἰνὴς Δαλὶς Παιάν. Soph. Oed. T. 1562.
 —Οὐτε τὸ κοῖσιν Ἰνῶν ἡματῶν
 Ἀνεχέει γυναῖκες. Ib. 182.
 Ἰνῶν μέλος Eur. Ph. 1053.
 SYN. Τοξότης —ιατῆρ —θρηνητικός.
 Ἰηπαίων, Ἰηπαίων.
 —Καὶ Ἰηταῖον αἰδεῖν. Hom. A. 500.
 —Ὡς πρὶν ἰηταῖον δῶρα. Id. 2726.
 Ἀμφὶ δὲ θαυμένους ευρὺν χορὸν ἐςσαντο.
 Καλὸν Ἰηταῖον, Ἰηταῖονα Φοῖβον
 Μελοπομένο.—Ar. 2. 704.
 Ἰη Ἰη παῖον, ἀνεμμεν.—Call. 2. 97.
 Ἰη παῖον, χαίρωμεν. Ar. Th. 318.
 ἱημι.
 —Ἡκεν ἱησιν. Il. ε. 697.
 SYN. Ἀπείμι, ἀπερχομαι.
 6 C

ἱημι.

Ιημι.
 Ως φασαν, ἰῆσαι οὔτα καλλιμαῖον—Od. μ. 192.
 Αἶψα, ὅς καλλιμαῖον ὕδωρ ἐπὶ γαίαν ἴσιν. Il. φ.
 158.
 SYN. Αἰσινμι, ανιημι, επιημι, εξημι.
 Ιηνια.
 Οὐ κολυφῶν τρυφερῆς ἀστρον Ἰονιῆς. Ep. 1. 4.
 Ιητυγιος.
 —Τεταρταυται Ιητυγινη ἐπὶ γαίαν. Dion. 91.
 ΙΗΣΟΥΣ.
 Ἰουδαίων βασιλεὺς Γαλιλαῖος Ἰησοῦς. Nonn.
 SYN. Μεσσίας, Χριστός, Λόγος.
 ΕΡΙΤΗ. Βιοσσός, θανγύρος, ἀμύμων, ταχυ-
 εργος.
 ΡΗΡ. Πρωτογόνος ὡς. ἀνθρώπου ὡς.
 Κορανός Εβραίων—σκηπτοῦχος Ἰησοῦς.
 —Δι' ἧρος ἦλθεν Ἰησοῦς.
 Κορανός νημοφοίτος.—Nonn.
 Σωτήρ Ἰησοῦ χρίσει με, πλάσσει γὰρ με. Cyt.
 Ω τῶν πολλῶν παγκλυτός Ἰησοῦς ἀναξ. Naz.
 Σοφία κοσμοτεχνητής—Πατὴρ δὲ μορφῇ, σφραγὶς,
 καλλός. Synes.
 —Ἀμύνος ἐχέουσαν Παγύσειταιο θεῶ.—
 Ραβδὶν ἐπικρατῶν ἀδύτων ὑψιθρόνι πομπῇ. Non.
 Παντοκράτωρ, ἀγενής, καὶ ἀρχὴ, καὶ πατήρ
 ἀρχῆς,
 Τίς ἀθανάτοιο φανός μεγα.—Naz.
 Πολυπράτης κυδῖμις,
 Σε μακάριον γόνι παρθενο, κ. λ. Cyt. Hymn.

ΙΘΑΓΕΝΗΣ.
 —Ἀλλὰ με ἴσον ἰθαγενέσιν εἶμα
 Κασωρ Τλακιδης.—Od. ξ. 205.
 Ταναγών τ' αἰεὶς Βακτριῶν ἰθαγενής. Aesc. P.
 306.
 SYN. Εγχωριος, πολίτης, γηγενής, αὐτοχθὼν.
 καθαρός.
 ἰθαμενής. Vid. Σθεταλμος.
 Ἰθακη.
 Οἱ δ' Ἰθακὴν εἶχον—Il. ε. 632.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀμφιαλός, αἰγιόχοτος, εὐδελός,
 εὐκτιμένη, ὑπονηός, παταλοισσα, σῖθρα, φιλη-
 τρηχέ' ἀλλ' ἀγαθὴ κυροτέρους.—Hom.
 Τῆς ἐπὶ Νηριτῆς Ἰθακῆς εἰς ἐσηκται: Dion.
 Η ἴσος κραναὴ Λαερτιάδου πατὴρ. Ep.
 Εἰ δ' Ἰθακὴν ὑτ' ἀρ' ὁμοῖοι εὐρύς, ἐπὶ τι λειμῶν
 Αἰγιάτος, καὶ μάλλον ἐπὶ φάτος ἰπποβοτοιο.
 Οὐ γὰρ τις ἴσων ἰππλάτος, ἐδ' εὐλειμων

Αἰθ' ἀλ' κεκλιεται. Ἰθακὴ δὲ τε καὶ περὶ σπυ-
 των. Hom.
 Ἰθακῆσιος, Ἰθακῆσιος.
 Κηρύξ Εὐρυδάτης Ἰθακῆσιος.—Il. ε. 134.
 Τὸν τὴν ἴσα θεῶν Ἰθακῆσιος ἐσπέρωνσι. Od. ε. 519.
 Ἰθακός.
 Τὴν πύκνισ' Ἰθακῆς, καὶ Νηριτός.—Il. ε. 207.
 Ἰθαμά.
 Αἱ δὲ βατὴν τρηγῶσι πτελοῦσιν ἰθμοῦ ἡμῶν.
 Il. ε. 778.
 SYN. Ἰχθός, βῆμα, ὄρμημα, ὄρμη δίκασμα.
 Ἰθυδίκης.
 Οὐδ' ὅτ' ἰθυδικαίσι μετ' ἀνδράσι λιμὲς οὐπδὲ,
 Οὐδ' ἀτὴν.—Hes. ε. 228.
 SYN. Ἰθύς, δίκαιος.
 Ἰθυδρόμος.
 —Ἰθυδρόμῳ τε Πριονα.—Ep. 1. 6.
 Ἰθυτήρ, Ἰθυτῶρ.
 Οὐ βόες ἰθυτῆρες ἀροτρευσσιν ἀρυαν. Sibyll. 2.
 Ος καὶ με προσέειπε μάλα ἰθυτῶρα κοσμεῖ. Non.
 SYN. Κυβερνητὴς ὁδωγός.—Χαλκιδεύς—πυ-
 δαλίον.—ὄρμητης.
 Ἰθυών.
 —Ζεὺς δ' ἐμπης πάντ' ἰθυών. Il. ε. 632.
 SYN. Διῖθυον, ἐξίθυον, ἐπιθυον, κατιθυον,
 εὐθυον, κατευθυον, ὀρθον, ὄρμαον, ἐπιστάων
 ἐξίσων. Διοικῶν.
 Ἰθυπῶν.
 Δευτέρως αὐτ' Ἀχιλεὺς μελὴν ἰθυπῶνα
 Ἀεροπαίῳ ἐθηκε.—Il. φ. 169.
 EX P. Ἐπ' εὐθείας φερομένην, ἰσθαμμένην.
 Ἰθύς, Ἰθυτέρος, Ἰθυτάτος.
 —Ἰθῆα γὰρ εἰσι. Il. ι. 580.
 Τῶν δ' ἀγαθῶν αἰὲς πρὸς ἡμέρας ἰθυταί. Theog.
 1020.
 —Ὅς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθυτάτα εἴπη. Il. ε.
 508.
 SYN. Δίκαιος, ὀρθός, εὐθύς, ἀτρεπῆτος ἀλα-
 θής. Σαυμάσιος.
 Ἰθύς, ἰθὺ, Adv.
 Οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθύς φέρον.—Il. ε. 506.
 —Ἐπεὶ τετραπλῶ πρὸς ἰθὺ εἰ. ἐδ' ἀφαιμαρτε. Ib.
 ξ. 403.
 SYN. Ἰθῆος, εὐθύς, ἐπ' εὐθείας, εὐθύς, ὀρθός,
 δίκαιος, ἀνταπῶν.
 Ἰθυτῆς, Vid. Μολιζαχθής.
 Ἰθυῶν.
 Πολλὰ δ' ἀρ' ἐνθα καὶ ἐνθ' ἰθυοὶ μάχη πείσων.
 Il. ζ. 2.
 Οππὴ τ' ἰθυῖν, τῇ τ' εὐκταὶ σίγῃς ἀνδρῶν. Il.
 μ. 48.
 Ἰθυῖν, ἀλλ' ὅτι πρὸς σῶσι.—Il. λ. 551.

Δασυμῆται

Ι Κ

Δωσμεναι δ' κεν ᾗσι μετα φρεσιν ἰδωσιν. Αρ. 2.

952

SYN. Εφορμαω. εφορμαω, ὄρμαω, βελομαι. φερομαι (επ' ευθείας.)—ιφίζμαι.

Ιθωμη.

—Και Ιθωμην κλωμακοίσσαν. ΙΙ. 6. 729.

Ι Κ

ΙΚΑΝΟΣ, ἱκανωτάτος.

Ὡς αἷς ὡς αὐτὰν ἱκανὴν γονυ.—Call. 6. 133.

Ἐξ ὥραι μοχθῶς ἱκανωτάται.—Ερ 1. 1.

SYN. Εξαρκής, διαρκής, επιτηδεύς, χρεσίμος, δοκιμος, ευφύης, αξίος.

Ικανω, -ομαι.

—Μεγα πειθος Αχαιῖδα γαῖαν ἱκανει. ΙΙ. α. 254.

Τὴν τε καὶ γὰρ τὰ σά γ' ἐκ' ἱκανομαι.—Ιβ. σ. 457.

SYN. Αρικανω, εισαφικανω, ἱκω, ἱκνομαι, παραγικνομαι, φθανω, καταλαμβανω.—ικεττω.

Ικαριος.

Ποντε Ικαριοιο.—ΙΙ. 6. 145.

Ικαρος.

Ικαρον εὐαλιν, ὅθι ταυροπολοιο θεῶο

Εὐμοῖ κισσωντὲς ἀδευκία καπνῶν εχουσι. Dion. 610.

Ικελος. Vid. Εικελος.

—Ενὶ προμαχοῖς συὶ ἱκελος αλκὴν. ΙΙ. δ. 253.

Νηχομένη ἱκελή.—Mosch. 2. 47.

Ικελω.

—Θηρσὶν κενὸς ἱκελωσας, Ερ. 1. 1.

SYN. Απαικαζω.

Ικεσία.

Μηδε μὲν ἱκεσίην ἀγανοφρονα παγῶν παρελθοῖς. Apollin.

SYN. Ικετευμα. ἱκετεα, ἱκετενσις, ἱκετρια, ἱκετηρια. λιτή, ἀντιβολία, αἰτιβολησις, δειμα, δεισις, πωτνιασις, πρεσβεια, πρεσλιταρησις, παρακλησις.

ΕΡΙΤΗ. Πολυδακρυος, πολυευκτος, ολισθηρά.

Ικεσιος.

Εξελθε τεκνον' ἱκεσιος σε λισσομαι. Soph. An. 1244.

—ἱκεσιος πεμπων λιτας.—Ιβ. Ph 501.

Νεῖσσαν πρὸς αὐτὴ Ζηνὸς ἱκεσιον. Ιβ. 490.

SYN. Ικετικὸς, ἱκετηριος, ἱκτηριος, ἱκετησιος, ἱκετης.

Ικετευω.

Ες Πηλῶν ἱκετευσε καὶ ες Θειῶν ἀργυροπέζαν. ΙΙ. π. 574.

Ι Κ

SYN. Εξικετευω, καθικετευω, αυτομαι. γονυπιτω, λιπαρω, λισσομαι, προσκυνω, προσπιπῶ, πρεσβευω, μεσιτευω, ὑπερευχαμαι, ὑπερευτυχανω, ἱκομαι, δευμαι.

Ικεταδοκος

Ικεταδοκω γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοτῆς ὄρω

Τὸ πλοῖον.—Aesc. Supp 721.

Ικετηρις.

—Κλυκσα λογων ἱκετηρίδα φωνήν. Orph. H.

Ικετης, Ικέτις.

—Οὐδ' ἱκετας ἐμπαζεαι.—Od. π. 423.

Αλλ' ἐλεαιρε ἀναξ. ἱκετης δὲ τοι εὐχομαι εἶναι. Od. ε. 450.

Ιέτις ἀφίγμαι τοῖσδε συν κατευγμασιν Soph. Oed. T. 939.

SYN. Ικεσιος, ἱκετικὸς, ἱκτῆρ, προσικτωρ, γονυπιτῆς, αἰτητῆς, λιπαρῆς, δειτικὸς.—ἐφριτης, εφείσιος.—προσφυγος.

ΕΡΙΤΗ. Αἰδοῖος, λυγρὸς, ῥηλὴς, πρηνής.

Ικετηρια, Ικτηρια.

Ικετηριαν δὲ γονασιν ἐξαπῶ σεθεν

Τὸ σῶμα τέμον.—Eur. I. A 1216.

SYN. Ικετρια, ἱκτηριος κλαδος.

Ικετηριος, Ικτηριος, Ικετηρις, Vid. Ικεσιος.

Ικτηριοις κλαδοῖσιν ἐξισεμμένοι. Soph. Oed. T. 3.

—Εν χερσὶν εχων Ικτηριον Ξησαυρον.—Ιβ. Aj. 1194.

Παντὲς σε προσκυνῶμεν οἷδ' ἱκτηριοι. Ιβ. Oed. T. 335.

—Σωζων μυσας ἱκετηρίδι φωνῇ. Orph. H.

Ικετησιος. Vid. Ικεσιος.

Ζεὺς σφῆας τισαίτο ἱκετησιος ὅς τε καὶ ἄλλες Ἀνθρωπος εφορᾷ, καὶ τινυται ὅσις ἄμαρτη. Od. θ. 213.

Ικμαινω.

Ὡς τῆς ἱκμαινοντο παρηίδες.—Αρ. 4. 1066.

SYN. Υγρανω.

Ικμαλιος.

—Ἦν σῶτε τεκτων

Ποτὸς ἱκμαλιος.—Od. τ. 57.

Ικμας.

—Αφ' ὅς τε ἱκμάς ἐσθ.—ΙΙ. ε. 392.

SYN. Νοτις, ὕγροτης, ὕγρασια, λεπαροτης, ατμὶς, σλαγόν.

ΕΡΙΤΗ. Αθλιζής, γλαγοεσσα, καταρρυβος, νεκταρεα, λεριοεσσα, ομπνιος.

Και χθονι γαίης πηγοερυτοι ἱκμάδες ἀγναί. Orph.

Ικμενος.

—Πολλὰ γὰρ τοῖς ἱκμενοῖς

Εἰλλον αὐτός.—Orph. Ph. 500.

SYN. Πορευτικὸς.

Ικμενος.

Γ Κ

ἔκμενος,
Τοῖσιν δ' ἱκμενον ἔρον ἰεὶ ἐκαεργος Ἀπολλων· Π.
α. 479.

S Y N. Τυγρός.

ἱκνεομαι, ἱκομαι, ἱκν.

Ἀσὶ ἐπ' ἀνθρώπων ἱκνευμεναι—Od. i. 128.

—Ο δ' ἐκιν κελωσεται, ὃν κεν ἱκομαι. Π. α.
139.

—Τι δὲ σε εἰνας ἱκετο πειθος; Ib. 362.

Εὐδεν δὴ νῦν δέυρο τ.δ' ἱκω σήματα πασχων.
Od p. 444.

Ταυτης ἱκνῶμαι σε—Eur. Or. 670.

S Y N. Ἀφικνεομαι, εἰκνεομαι, προικνεομαι,
ερχομαι, ἐπιερχομαι, παραγινομαι, ὑφειμι, υφ-
ερχομαι.—ἱκίτεω.

ἱκρίον

—Ἄπιτε δ' ἱκρία νῆς εἵσης. Π. α. 729.

S Y N. Ἐπικρίον, κατασφριμα, σφινδωμα. κε-
ραία, κερχισιον, σφριγμα, δίκρανεν—παντα
τα απλῶς μετεωρα.

ἱκταρ.

—Οι δὲ κεραινοὶ

ἱκταρ ἄμα βροντῇ κε καὶ αερεσπῇ ποτεοντο.
Hef. § 691.

S Y N. Γαχισα. πλυσιον, εἰγύς. αρτι. πυκι-
νῶς. ἑξαπινος.

ἱκτῆρ, ἱκτῆς

Ἀλλοθεν ἀλλαι λυγρῶν πωνων

ἱκτῆρες ἐπισυναγχοι Soph. Oed. T. 195:

—Τῶσδ' ἀραντες ἱκτῆρας κλαδεις. Ib. 143.

ἱκτῆρι θαλλῶ προσπιτνῶς ἔμον γονυ. Eur. Sup.
10.

Ἀχλαινός ἱκτῆς, σήματα λυγρῶν κοτις. Lyc.
763.

S Y N. ἱκίτης, ἱκίτηριος. πῶχός. ἐπῆλυς.

ἱκτῖν, ἱκτῖνος (λαπη)

—Γλαυκες, ἱκτῖνοι, λαγοί Soph. Fr.

ἱκτῖνα παντοζθαλιον ἀρπαγα τρεων. Ag. E.M.

ἱκτιδεος.

Κρατὶ δ' ἐπ' ἱκτιδεν κινεον—H. κ. 335. (α. ἐπὶ
κτιδην.)

ἱκτίς, Vid. ἱκνιυτής.

ἱκτίδας εὐδρες.—Ag. A. 880:

S Y N. Κασερ—γαλῆ αἰγρια.

Ι Λ

Ι ΛΑ, Ἰλν.

—Λεοντων ἁ δαφονιες ἱλα. Eur. Alc. 592:

—Παρα τοι καταθυμιος ἱλα. Call. 5. 33.

Γ Κ

Εὐθα μιν ευφρωνες ἱλαι

Συν καλαμοιο βοῶ θεν δέχονται. Pind. N. 5.

S Y N. Ἰλν, ἀγελν. ταξίς.—οπή.—συσημα,
σῖφος, κλαμῖς.

ἱλαδόν,

—Ἐξίχωντο ἱλαδόν εἰς ἀγορὴν—Π. 6. 93:

S Y N. Ἀγεληδόν, σῖχηδόν, πασσυδιν, ἱμί-
ληδόν, ἀθροως, φαλαγγιδόν. κατὰ συστροφάς,
ἱλας.

ἱλαμαι, ἱλαομαι, ἱλασκομαι, Vid. Ἰλημι.

—Χαίρει ἀναξ, ἱλαμαι δ' ἐσ' αἰοδῆ. Hom. XX. 5:

Εὐθαδὲ μιν ταυρῶσι καὶ ἀρνεοῖς ἱλαονται. Π.
6. 550.

Οὐδὲ πανημέριοι μόλπη θέν ἱλασκοντο. Π. α.
472.

S Y N. Ἐξίλαομαι, ἐξίλασκομαι, ἐξίλειω, ἐξί-
λέωμαι, ἐξευμενίζω, ἀρεσκω—καθαίρω.

ἱλαος, ἱλεως

Ἀντίκ' ἐπειθ' ἱλαος Ὀλυμπιος εἴσεται ἡμῖν. Π.
α. 581.

—Συ δ' ἱλαον εὐθεο θυμῶν. Π. α. 635.

Τον καιρὸν ευχε πατιοθ' ἱλεων εχεν. Sent.

—Ἰλεω φρενὶ Κοσμῶ τε χαίρων Soph. Tr. 776.

S Y N. Ευμενῆς, πρᾶξις.—ἱλαρίς.

ἱλαρός.

ἱλαροὶ πῶμεν οἶνον. Anac. 41. 26:

S Y N. ἱλαριος, φαιδρός, τερπνός. περὶτερτος,
ευθυμος, ευχαρίς, περιχαρής, ἡδύς, ἀγαθὸς
αἰσός, ευπροσιτος.

ἱλασμα, ἱλασμός.

Δαίμοσι μελίσχοισιν ἱλασματα—Sibyl.

ἱλασμός τε θίαν—Orph. 39.

S Y N. Ἐξίλασμός, ἐξίλασις, ἱλαστρια τα—
πρᾶσις, ευμενῆς, μελίσχισ, συγχωρησις. διαλ-
λαγῇ, καταλλαγῇ.

ἱλαστήρ.

ἱλαστήρα βροτοῖς Τιδν ἐπειμψε Θείος. Ep. l. 6.

S Y N. ἱλαστήριος, μεσιτής.

ἱλεος.

ἱλεον κε οικισιν—Theoc. 11. 9.

S Y N. Εἰλεος, ἱλός. θαλέος.

ἱληκω, ἱλημι, ἱλαω, ἱλασκω Vid. Ἰλαομαι.

Εἰκονας ἱληκῶσι δαρον οφειλόμενος. Ep. l. 4.

Ἀλλὰ ἀτασ', ἱληθί, δίδαθί, δέ μοι κλεος ἐσθλῶν.
OJ γ. 380.

ἱλαθί νῦν, εἰλ' Ἀδωνί—Theoc. 15. 143.

Εἰ κεν Ἀπολλων Ἡμῖν ἱληκῶσι.—OJ. φ. 365.

—Πρῶτος κελ' ἡμῶν θείον ἱλασκεσθαι. Π. α. 386.

S Y N. ἱλεως, ευμενῆς εὐναι.

ἱλιάς.

ἱλιάδαι βασιλῆες—Eur. Andr. 1021.

ἱλιάδας τε μαχῶς,—Theoc. 22. 220.

—Και

I Λ

- Και σιλῆς Ἰλιάδος. Ep. l. 3.
Ιλιακός.
 —Μύθεον δ' ἴσους Ἰλιακῶν. Ep. l. 1.
Ιλιγίσιον.
 Και χθὼν εμπιεδός ἐς', ἱλιγίσιον δ' ἀπιοί.
 Νῆξ.
 Τπο τη δεις γὰρ τῶν ὄπλων ἱλιγίσι. Ag. Av.
 581.
 S Y N. Σκοτοδίνω—διαπορεύμαι. πυκλῶ συ-
 γρομαι.
Ιλιγίσιος
 Ἀμοὶ καὶ ἱλιγίοις διμας ἀχθεταί—Nic.
 E X P. Σκοτος ἐν τη περὶ τῇ καρδίᾳ σφραγ.
 —ἀπορία.
Ιλιονεύς.
 —Αγαυὴ Ἰλιονεύς II. ξ. 501:
Ιλνός.
 Φευγὼ πρὸς πιδίον Ἰλνόν—II. φ. 558.
Ιλιος. Vid. Τρεῖς
 —Nῦν ὠλετο πᾶσα κατ' ἀκρῆς
 Ἰλιος αἰσινή.—II. v. 773
 E P I T H. Αἰθαλοῖσσα, εὐπυργός, εὐτελής,
 εὐκλῆς, ἐρατοῦν ἡρώεσσα, ἡρᾶ, ὀφρυοῖσσα,
 Δαρδανία.
 P H R. Ἰλν—εὐταίωμαρον ὀφρυοῖσσον. Hom.
 —Ἰλν ἐρικυδέος αἰν. Cal.
 —Φρυγίον αἰν καλλιζώνον. Ew.
 Ἰλν, ἀγλαὸν αἰν παλαι γένειον ἡρώον.
 Ἰλν, ἡν ἐπολιόσι Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.
 Ἰλν, ἡν ἀλατᾶξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη.
 Πανθ' ἐπ' αὐτῷ ῥιόντι καὶ Ἰδαίῳ Σκίοντι. Dion.
Ιλισσός.
 —Ἀκταίοιο παρὰ ῥοὸν Ἰλισσοῖο. Dion. 3023.
 —Θεοπέσιον ῥοὸν Ἰλισσοῖο. Ib.
Ιλλας.
 —Ὡς ἴτε βῆς τὸν σ' ἔρισι βεκύλοισι ἀνδρῶς
 Ἰλλας ἐκ ἐβλοῦται βίῃ δυνάμει ἀγασιν. II. v.
 572.
 S Y N. Δεσμὸς, σχοπίον.
Ἰλλος.
 Ἰλλος γυγασίμαι προσδοκῶν.—Αἰ. Th. 859.
 S Y N. Στρέλός, σφραγὶς, τυφλός.
Ἰλλυρίος
 —Ὁ δὲ βαρβαροὶ δὴ
 Πανῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κερύγοντες. Ib. Av.
 1520.
Ἰλλυρίς.
 Δεξιτέρην κατὰ χεῖρα φαίνεται Ἰλλυρίς αἶα.
 Dion. 96.
Ἰλλυρ.
 Τὰ μὲν ἐν πρῶτῃ Μυκηναίων ἀγορῇ
 Δεξιτέρῃ Ἰλλυρῶν μεγάλῃ ἀπὸ τῆς πόλεως
 Ap. l. 129.

I M

- Ὁ δ' Ἰλλομένους πρὸς ὁμίλῳ Ib. 2. 27.
 S Y N. Ἐπὶ Ἰλλῳ κατὰ Ἰλλῳ, ὑπὸ Ἰλλῳ—δὴ, δισ-
 μεῖον—συμμεῖον, συστρεφῶ—συγκληῖον. πρὸς
Ἰλλος.
 —Θεὸς παρὰ σήματι Ἰλλῳ. II. κ. 415.
 Ἰλλῳ Δαρδανίδαο, παλαιὴ δημογέγοντος. II. λ.
 372.
 Ep. πιδίῳ Σίμωντος, ὅθι Φρυγὸς ἦν Ἰλλῳ. Theoc.
Ἰλλυρ.
 —Ἰλλυρῶν ἀπὸ Φρυγίας παταμοῖο, Ap. 2.
 825.
 Ταρταρὸν Ἰλλυρῶν—Nic.
 S Y N. Ἰλλυρῶν, πηλῶν, πηλῶν, τεταγ-
 ῶν, τεταγῶν, κυρῶν, βορβορῶν, δει-
 σῶν. ὡχρός.
Ἰλλυρ.
 Κεῖσθ' ὑπ' Ἰλλῳ κακαλυμμένα.—II. φ. 318.
 Πολλὰ δὲ Κεῖσθ' αἰν, δειρῶ πρὸς Ἰλλῳ,
 Ἰλλῳ ἐβλοῦται κινεῖται.—Call. l. 25.
 S Y N. Βορβορῶν. πηλῶν, αὐτογένης.—Ἰλλῳ,
 φηλῶν.—ὑποσθῆν, τρεῖς.

I M

ΙΜΑΙΟΣ.
 Ἰμαῖος καὶ πρὸς τὴν ἀνὴρ ὑδαγωγὸς ἰμαῖος, (ἰμα-
 μα) Call. Suid.
 S Y N. Ἐπὶ Ἰμαῖος. ἐπὶ Ἰμαῖος.
Ἰμαῖος
 Ἀγλαὶ δὲ μὲν πολυκαρπὸς ἰμαῖος ἀπὸ τῆς ὑπὸ δειρῆς.
 II γ. 371.
 S Y N. Ἀγλαὶ, ἰμαῖος, ἰμαῖος. σφαλατήρ. δισ-
 μέος. κηλός. μωρῶν.
 E P I T H. Ἀγλαὶ, ἀγλαὶ, βοῖος, βοῖος,
 κηλός, εὐτμήτος, ἐχιδνῶν, δόος, ὁμοπληκῶν,
 πηλῶν, πηλῶν, σκληρῶν, σκολιῶν, σφραγῶν,
 φαινῶν. ἀγλαὶ, χρυσοί.
 —Ἰμαῖος βοῖος φαινῶν φαινῶν. Hom.
 Θεὸς παρὰ τὴν πόλιν δόος ἐπὶ τῇ ἰμαῖος
 ὡμῶν, ἀγλαὶ πρὸς δ' οἱ γ' ἀγλαὶ πηλῶν. Ap.
 Ἰμαῖος.
 —Γεντὸ δ' ἰμαῖος
 χρυσοί, εὐτμήτος, εὐ τ' ἐπὶ τῇ πόλιν. II.
 3 43.
 S Y N. Σκυτῶν, σκυτῶν, μαγῶν.
 E P I T H. Ἀγλαὶ, δαίδαλα, εὐτμήτος, εὐ-
 κλητός, ἐχιδνῶν, ἀγλαὶ, ταρταρῶν,
 τριπλῶν, πηλῶν, πηλῶν, πηλῶν, πηλῶν,
 δαῖν, δαῖν.

I M

- Ἰμαντοπέδην.
—Δεσας θηρὲς ἱμαντοπέδην. Ep. l. 1.
Ἰμασσῶ.
—Και σε πηγήσιν ἱμασσῶ. Il. o. 17.
SYN. Μασίῳ, παίῳ, πηγήῳ, πατασσῶ.
Ἰματιον, Ἰματιδίων.
Τῶν δομέν ἱματιον καθάρων, καὶ καινὰ πεδίλα.
Ag. Av. 974.
Εν τοῖσιν ἱματιδίοις—Ib. L. 471.
SYN. Θοιματιον, ἐσθῆς, ἀμπεχονη.
Ἰμβριος.
Ἰμβριον αἰχμητὴν, πολυῖπτον Μεντορος υἱόν.
Ναῖε δὲ Πηδαιον πρὶν ελθῶντας Ἀχαιῶν.
Κερὴν δὲ Πριάμοιο νόθην εἶχε Μηδειακῆς. Il. v.
171.
Ἰμβρος.
—Και Ἰμβρον παιπαλοέσσης. Ib. 33.
Ἰμβρος τ' ευκτιμένη—Hom. A. 36.
Ἰμερα.
Ἰμερα ἀνθ' ὕδατος ρεῖται γαλα—Theoc. 5. 124.
EPITH. Τῆμερηνος.
Ἰμερῶν, Ἰμερομαι.
Ψυχὸς ἱμερῶν κατελεξατο οἰνοβαρεῶν. Od. x.
555.
—Και ἥς ἱμερῆται αἰῆς. Od. a. 41.
SYN. Εφίμερῶ, ἐπιθυμῶ, ἐλδομαι. Ψελα.
Ἰμεροῦς, Ἰμεροῦσατος, Ἰμερῶν, (adv.)
Στήθεα δ' ἱμεροῦντα, καὶ ὀμματα μαρμαίροντα.
Il. γ. 397.
Πλῦτε θεῶν καλλίς, καὶ ἱμεροῦσατε πάντων.
Theoc. 1113.
Τοῖσιν δ' ἐν μεσσοῖσι παῖς φορμίσγει λιγυρῇ.
Ἰμερῶν κίθαριζα—Il. σ. 57c.
SYN. Ἰμερτὸς, ἐφίμερος, πανίμερος, ἐπεραστος,
ερασμιός, καλὸς, ποθεινός, χαρίεις, ἡδύς, φρεῖο.
Ψελγῆς.—ἐπιθυμητικός. Suid.
Ἰμεροῦς. Vid. Ἀδωνις.
Ἰμερος.
—Γλυκὺν ἱμερον ἐμῆλε θυμῷ. Il. γ. 139.
Μή ποτ' ὦ δέσποιν', ἐπ' ἐμοὶ
Χρυσῶν τοξῶν θοῆς
Ἰμῶν χρυσῶν ἀφυκτον οἷόν. Eur. M. 635.
SYN. Πόθος ἐπιθυμία, ἐρως. Ερως.
EPITH. Απατηλὸς, καλὸς. Θρασύς, ὀξύς,
παρδαμάταρ, ἡδύς.
Νικᾷ δ' ἐναργὴς βλεφαρῶν
Ἰμέρος εὐλεκτηρὺν νυμφας,—Soph.
Ἰμεροφάνος.
—Χαρίτων ἱμεροφάνων ἱερὸν φυτόν. Theoc. 28.7.
SYN. Γλυκυφάνος.
Ἰμερτὸς, Ἰμερος. Vid. Ἰμεροῦς.
Οἱ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν τίταρσιον ἐργ' ἐνεμόντο Il.
6. 751.

I N

- Καλλὸς ἱμῶτατον. Ep.
Ἰμονια.
Ἀλλά συ μὲν ἱμονίαν τιν' ἀποπατῆς—Ag. Ecc.
351.
SYN. Σχοινίδον, ἀντλητήριον.
Ἰμονιοςρόφος.
Ποθεῖν συνελέξας ἱμονιοςρόφῳ μελῇ. Ib. R. 1332.
SYN. Σχοινοςρόφος. εὐτελής.

I N

- IN. Vid. Is.
Iva.
—Iva χερσὶν ἐπ' Αἰγῶας δαμῆν. Il. e. 365a
SYN. Ὀρα, ὅπως.
Iva.
—Iv' ἀθανάτων ἐδος ἐστὶ. Ib. 360.
SYN. Ὀπε.
Ivaχίς, Ivaχίος, Ivaχιδής.
—Ivaχίς Iva. Nonn. l. 31.
Συ δ' Ivaχίδον σπέρμα—Aesc. Pr. 704.
—Νυμφόκομον Ivaχιδαῖς γαμῶν. Eur. I. A. 1087.
Ivaχος.
—Χρυσῶ τε καὶ ἀνδρῶν ὕδατα μῆξας
ἤξει φορβαίων Ivaχος εἰς ὄρεων,
Τὰ θάνα το λοετρὸν ἀγῶν καλόν.—Call. 5. 50.
EPITH. Ωκυρῆδες.
Ivaχος.
—Και ἐλαχεν Ivaχον Ἡρῆ. Nonn. l. 47.
EPITH. Εὐπαρθένος.
Ivaχος.
—Θυηπύλος Ἡρῆς.
Ivaλλομαι.
Ἄλλος δ' ἡνιοχὸς Ivaλλέται—Il. f. 460.
—Ivaλλετο δὲ στίσι παῖσι. Ib. p. 213.
SYN. Φαίνομαι, ἐκάζομαι, ὁμοιῶμαι, κατα-
φαίνομαι, φαντάζομαι, ἀνατύπῃμαι, Ivaλλο-
μαι. σίχομαζομαι.
Ivaίχος.
—Και τον Ivaίχον χρυσόν.—Soph. An. 1050.
Ivaί.
—Ὅπότε φύλα κελαινῶν ὠλεσεν Ivaί. Dion.
1161.
Θεσπεσίον λιπονντες, ἐνδομενας δ' ἰακινθῷ
Πιοτατας φρεσὶν ἐπὶ κρατεσφιν θειρας. κ. λ.
Ib. 1114.
EPITH. Αδιδάκτοι, ἀφρονες, ἀβροβίοι, ἀν-
τιποροί, ἀγνηροί, αἰθοπίες, αἰνομοροί, ἀρειμαπῶς,
αἰμερῶς, ἀβασχευτοί, ἀτινακτοί, ἀντιπτοί,
δασπλήτες, δορυθραστοί, γηγνητοί, γυναιμενῶν,
δολορραφεῖς, ἐτεροτροποί, εὐπληκῆς, κυανοχροῖς,
κελαπτοί.

Ι Ξ

κελισσοί, μελιχιοί, κλοκαρηνοί, κλοκομοί, ὁμο-
ζυγοί, μεγαλυχρωτές, μεγαλοχρῶες, πολυπτε-
ρές, ἐμφρονες, σιδηροφόροι, τολμηντες, ὑφιλο-
φοί, ὑπερβαλλοί, φονιοί, χαλκοχιτώνες, χαμαι-
γενεῖς.

Ἰνδολετής. Vid. Βακχος.

Ἰνδός

Ἀλλά τοι ἐσπερίοις μὲν ὁμηρίοις ὕδασι ν Ἰνδός

Γαίαν ἀποτμήγει—Dion. 1132.

—Ποταμὸν μὲν ἀπερρεῖε πελάς Ἰνδός. Ib. 1137.

Ἰνόν.

Βεσλινκὴ κεφαλῆς κατὰ ἰνόν οὐκ ἔστι δυνά. II. ε. 73.

ΕΧΡ. Το πλάτυ νεῦρον, τὸ καθήκον ἀπὸ τῆς

κεφαλῆς ἐπὶ τὸν αὐχένα.—κρίσις.—ε.

Ἰνις.

Φίλος Ἀσυναξ, Ἐκτορὸς νις. Eur. Tro. 570.

SYN. Τίος. βερεός. ἀπογόνος.—νιός, νηπίος.—

Ἰνω.

—Καδμὺς θυγάτηρ καλλισφύρος Ἰνώ

Λευκοθεν, ἥ πρὶν μὲν ἐν βροτὸς αὐθιγέσσα,

Νῦν γ' ἄλδς ἐν πελαγεσὶν θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς.

Od. ε. 333.

ΕΡΙΤΗ. Ἀμειροτος, ἀκαμαντος, ἀγλασπαις,

ἀκρηκτος, ἀσάτος, βροχραῖρος, δυσγάμης, θα-

λάσσανμος, κερασφόρος, κρητρίφρος, κυανοπέζα,

καλλιτόκος, λυσσάς, οἰρηθεσσα, ορεσιδρόμος,

πειθαῖς, ποτιαῖς, ποικιλοδάκρυς, ποδηνεμος,

μετανασίος, τλησιπτονος, ὑγροαφής, ὑδριαῖς, φι-

λοπαῖς. Ἀγνηορίς.

PHR. Μαῖα Διωνυσ—Ἀθαμαντος συγςαμος—

Λευκοθεν κρατεσσα χυτῆς κληῖδι γαληνικ. Non.

Ἰνω δὲ λευκοθεα, ποτινιάν

Ομοθαλαμὸν Νηρηίδων—Pind.

Ἰνωπος.

—Τῇ Ἰνωποιο ρεεθροῖς. Hom. A. 18.

Χρυσῷ δὲ πλημμυρε βαθὺς Ἰνωπος ἐλιχθεῖς.

—Ἰνωποιο παρὰ ροον, ὃν τε βαθύςον

Γαῖα τοτ' ἐξαιτισιν, ὅτε πληθοντι ρεεθρῶ

Νεῖλος ἀπὸ κρημνοῖο κατερχεται Αἰθιοπίος. Call.

Ι Ξ

ΙΞΑΛΟΣ.

—Ἰξάλς αἰγὸς Ἀγρίν—II δ. 125.

SYN. Χίμαρος.—πιδητικὸς, ὀρητικὸς.—

τελαῖος.—θῆρος, φοιταλῖος.

ΕΡΙΤΗ. Δικερῶς, δασυκνῆμος, δασυχαῖνης.

Ἰξάλος ὑπαγῶν αἰγὸς πῶσις.—Er.

Ἰξυτηρ. Ἰξυτής.

Αἰθροτοκὸν τε γυνῆς ἐπὶ κρητῶς Ἰξυτήρας. Man.

4. 359.

Ι Ο

Ἰξυτας ἐπὶ κῆρος. ἐν ἀλσὶ δὲ νδραῖντι

Ορνέα θηρεύων.—Bion. 2. 1.

Ἰξυταῖς, καλαμοῖς.—Er.

SYN. Ορνιθευτής.—Ἰξυτικὸς, Ἰξιοῦς, Ἰξωδης.

ΕΡΙΤΗ. Λαθροβόλος.

Ἰξοφοροῖς δονακισσιν ἐπισπαττας ορνιθας.

Καὶ ταρὰς ορνιθας ἀπ' ἡέρος ἐρυσασθαι. Opp.

Ἰξόβλος.

Ἰχθυοθηρευτὰς τε καὶ ἰξόβλους δολοεργάς. Man.

4. 243.

Ἰξιονίος.

Οὐδ' ὅπότ' ηρασαμην Ἰξιονίης αλοχοῖο. II. ξ.

317.

Ἰξίων.

Λυσόμενος χαλκῶν Ἰξίονα νεοθὶ δεισμῶν. Ar.

3. 62.

—Καὶ τὸν ἀρμαθλητὴν

Ἰξίον' ἐν δεισμοῖσιν ἐκμνηστομαί. Eur. Herc. F.

1298.

Τὸν πελάταν λεκτρῶν Ποτὲ τῷ Διὸς Ἰξίονα

Κατ' ἀμπυκα Δρομαδα δεισμῶν.—Soph. Ph 688.

Ἰξός.

Καὶ δολιχαὶ θωμυγῆς, ὕγρὸς τε μελιχροὸς Ἰξός.

Opp. κυν. α.

SYN. Ἰξία. γλοῖς.—παγίς (τῶν σῆρθιων).—

γλισχροὺς.

—Ορνιθῶν δῆλιος Ἰξός. Opp.

Δρυς γὰρ ἐπ' ορνιθεσσι σφίρει τὸν ἀναρσίον Ἰξός.

—Θηρευτὴν οὐμασιν Ἰξόν εχών. Er.

Ἰξοφῶρος. Vid. Ἰξυτής.

Ἰξοφῶροι δρυες.—Soph. Fr.

Ἰξύς. Vid. Οσφύς.

—Περὶ δὲ ζῶντην βαλετ' Ἰξύς. Od. κ. 544.

—Ἀμφὶ τὴν γῶτα καὶ Ἰξύας.—Ar. 4. 1349.

ΕΡΙΤΗ. Εὐταρσος.

Ι Ο

ΙΟΒΟΛΕΩ.

—Γούσι πελῶς τὸδ' ἀπερβίσειν ἰοβόλησας. Ar.

4. 1440.

SYN. Ἀκοντιζῶ.

Ιοβόλος

Πτηνοῖς τ' ἰοβόλοις κῆρας χαλεπὰς ἐπιπεμπέ.

Orph. H.

SYN. Ιομιγῆς, ἰοβόρος, ἰωδης, σκορπιώδης,

φαρμακῆς.

Ιοβόρυχος.

—Ἰοβόρυχοισι Μοισαῖς. Pind. Isth. 7.

SYN. Μελαροπλοκῆμος. (αἱ ἰοπλοκαῖοις)

Ἰοδερφίς

Ιοδνεφής.

Ηλακατη τετανυσο ιοδνεφες ἑως εχχασα. Od. δ.

135.

SYN. Μελας. πορφυρεος, ιοειδής.

Ιοδοκή.

Ιοδοκη τετανυσο κατωμαδον—Ap. 2. 681.

Νηπια. πῦ πικρὴ πυρφόρος ιοδοκη; Ep. 1. 4.

SYN. Βελοβικη, φαρετρη.

Ιοδόκος.

—Ηδὲ φαρετριν Ιοδόκον—Od. φ 59.

Ιοειδής.

Ητε καθαλλομενη ιοειδέα ποντον ορινοι. Π. λ.

293.

SYN. Ιωδης, ιοδνεφής, μελας, μελανωδης ανθρωπος.

Ιοεις.

Αυτὰρ ὁ τοξεντησι τιθει ιεντα σιδηρον. Π. λ 850.

SYN. Ιοειδής.

Ιοκαση.

Ω φιλτατον γυναικός Ιοκασης καρα. Soph. Oed.

T. 969.

Ιολας.

Ηρως, ω Ιολας, βροτῶν παλι φιλτατι πατων.

Hel. α 78.

ΕΡΙΤΗ. Αρηϊφιλος, αμωμητος, ασπισυς, διογνητός, διοβρεφής, κρατερής, κυδαλιμος, παρσαλέος, ιππομητις, ιωκλειδης.

Ο μεν γερον εκ ἔστι Ιολας ὁδε;

Νεος μεθεσκη εκ γεροντος αὔθις αὔ Eur.

Ιολη.

Πατρός μεν ἔσα γενεσιν Ευρυτε πατέ,

Ιολη καλῶτο—Soph. Tr. 385.

Ιομιγής.

Νέερος δ' ιομιγῇ θιλην σπασε.—Ep. 1. 1.

Ιομαρος.

Αργεῖοι ιομαροί, —Π. δ. 242.

Ιον.

Αμφὶ δε λειμῶνες μαλακοὶ καὶ ἡδὲ σελινυ. Od.

ε. 72.

Καὶ τὸ ἰον καλόν ἐστιν ἐν εἰαι, καὶ ταχὺ γηρά.

Theoc. 23. 29.

SYN. Κυκαευγής, μελαν, λευκός, φοινικ, ὁ ποδὶ-φίον.

Ιονθάς.

Εσορσεν δ' ἐπὶ δερμα ἰονθαδός αργεῖν αἰγυά.

Od ξ. 50.

SYN. Νίος.—ταχύς.—δάσος.

Ιρια.

Ηντε καὶ ἰοριν περιναίεται πυδαζαντα. Dian.

94.

Ιοιος.

—Παροια πρὸς ανηλς Ιαυιου. Π. 489.

Ιοτη.

Αχει δε καὶ Ιοτη τῶχος μεγα κυκλωσασθι.

Sibyl. 1. 5.

Ιοπλοκος. Vid. Βακχας.

Ιορδανης.

—Καλὸν ρειθρον Ιορδανη αργυροδινυ. Cyt.

Καὶ τῷ Ιορδανω ἀπὸ καλλιρροια ρειθρον. Dolk.

Ιος.

—Ουδε κεν ἰδὼν ἀποτριπας τινὲ δον. Theoc. 16.

17.

Ιος.

Ουκ εἴν τοι χραισμηαι βίδος καὶ ταρφέας ἰθ. Π.

λ. 387.

SYN. Βελος, αἶσας.

ΕΡΙΤΗ. Αβλῆς, αλγινος, αμωμητος, αμωμητος, βαρὺς, ευλαχιν, δολιχοσκιος, δαυατοφόρος, λευγαλέος, λυγρός, καρτερός, κρυφός, μακροστος, οξύς, αλός, πολυστονος, πολυαδης, πλεονος, σπυραλδ, ταχύς, χαλκωρὸς, χαλκωρὸς, φαρμακος, αἰκίς, οκυμορος, τελεσίως, ταυπηρὺς.

Ιος.

—Βαρὺν δ' ἐξάβιν ἰθ. Theoc. 24. 19.

SYN. Φαρμακον, (δολιχοσκιος)

ΕΡΙΤΗ. Εχιδναίος, θανατηφόρος, κακωγός, λευγαλέος, θυμωθ.ρος, γλυκὺς, αλεφνός, μεγαυχολός, χολαίος, χολοκτορος, βροτοφθόρος, φθισηκωρ, αλεσιμδωτος, οκυβόλος, ὑποκαρδιν, Πευκεδιανον, θανατοιο φιλον, ζαμωτηχολον ἰθ. —Λυσσεντῆρι κυνός βεβαλημένον ἰθ. Opp.

Ιος.

Ου γαρ πατων ἦν ἰμὸς θροος, καὶ ἰα γῆρας.

Π. δ. 437.

SYN. Εἰς, αὐτός, μονος.

Ιοσεφανός.

Εἰδος θαυμαζοντας ιοσεφανυ Κυθέραις. Hom. V. 18.

Ιοτης.

Μη δὲ ἐμνη ἰοτητα Ποσειδανυ ενοςίχθον

Πημινει Τρώας,—Π. ο. 41.

SYN. Γνωμη, βελησις, βυλη, φροτης, θυλσις, χαρις, ιοτηνυς.

ΕΡΙΤΗ. Σοφή.

Ιοτυπής.

Ιοτυπης Διδος ορρις ετισατο Κρήτα φαρετρη. Ep.

1. 1.

Ιυδαία.

Αγία δ' ανησεν Ιυδαίαν εραταιῆς. Apollia

Ιυδαία χαρυσσα καλὸν παλιν.—Sibyl.

ΕΡΙΤΗ. Θεογονίς, παμπλατος.

Ιυδαίαι.

Κρυοπαλαι παλαμαι Ιυδαίαν παλινποχθον. Cyt.

ΕΡΙΤΗ.

Ι Ο

Ι Π

ΕΡΙΤΗ. Αντίλοι, θεοσυνῆς, ἀχαριστοί, ἀ-
λαστοί, μαιφόνες, μεγαθυμοί, υπερηγορευόντες,
ὑψηλοί.
Ἰδαίαι μακάρων θεῶν γένος κρανίων. Sibyl.
Ἰδαίσιμος.
Ἰδαίσιμος, χιλίων τ' ἐτῶν ληρηματα. Naz. 4.
Ἰδαίσι.
—Νοσοὶ βέβηκε δυνάκεριθμος Ἰδαίσι. Nonn.
ΕΡΙΤΗ Αἰαδῆς, ἀεὶλτερος, ἀσφοργός, ἀρ-
γυραμοιβός, δολοπλίκος, δολομήτης, δραστής,
δρασυχείρ, κακοτεχνός, κακοεργός, μαιφόνος,
μαινόλης, παγκρακίς, ποικιλομήτης, κερδαί-
νοφρων,
Δηΐος, ἀλλοπροσάλλος, ὁμεισιος ἐπὶ μαθηταίς,
Διαβόλος νεός ἄλλος ἐν ὀφίγγοισιν ἀκνών. Nonn.
Ἀγροτοκῆ Σιμωνος ἐπικλοπὸν ὑπὸ Ἰδαίαν.
—Θεοκλόνος Ἰσκαριώτης.
—Φιλοκλεονοιο φονῆς. Nonn.
Ἀργυροδέκτης, δυσροπος κνῆς.—
Ἀργυροφυλαξ ἀργυροτρωκτῆς πλεον.
Ἐρρ' αἰσχροποιέ, φιλίας διαφθορεῦ.
Ἀπειπολητής αἰσχρός ἐξ οπαδῶν.
Κλεπίην γὰρ ὄντα, καὶ θεῖα γὰρ πῆν φονεῖ.
Ἀπίον, ἀθεον, παραιόμον, ἀδίκον. Naz.
Σχετλίας, μετρίμοργος, ὅς κ' οὐδ' αἰσύλα ἐρᾷ.
—Παρίστατο πομπὴς Ἰδαίσι
Ὅς μὲν ἀφαιροῦσσι μινυθαίῃ χαρὶν ἐργῶν.
Τία θεῖα παρεδῶκε. —Nonn.
Ἰυλιανός,
Διόν Ἰυλιανὸς κρατος ψυχῶν ἐλετῆρος. Naz.
Ῥωμαίων βασιλεὺς Ἰυλιανός θεοειδής, κ. λ. Suid.
Ἰυλῆς, Ἰυλος.
—Καὶ ἰυλίδα μαργον. Ath. l. 7.
—Ἰυλίδα σπετρῆσαν, Ep l. 3.
—Τοι μὲν Ἰυλοί,
Κεκλήνται μελάνες, γαιήραγοι, —Ath. 7.
Ἰυλος (ὑμνος)
—Καλὰς δ' ηἰδεῖν ἰυλος. E M Lyc. 23. sch.
Ἰυλος.
—Πρὶν σφῶν ὑπὸ κροταφοῖσιν Ἰυλος
Ἀνθῆσαι, πυκασαί τε γένυν εὐανθῆϊ λαχρῇ. Od.
λ. 318.
SYN. Λαχρῇ περὶ πῶνιον, χροός, ὕλος.
ΕΡΙΓΗ. Ἀβρός, ἀπαλός, νεοτρεφής, καλός,
φρικτός, χρῶν, ἀρτιγενής
Ἰσὸν πρὶν κακῶν ἐπιστάχυνεσσιν ἰυλοί. Ap.
Ἰυλοτέρας.
—Αἱ δὲ παρθενόκλονες θετίν
Ἰυλοτέρας θεῶν εὐπῆες σπαθαίς. Lyc. 23.
Ἰυλιζω
Μηπὼ δ' εὐευσσῶν ἰυλιζῶν κροταφοῖσιν,
Ἀλκὴν πατὴρ ἐφαίνει, νέος περ ἐὼν πολέμιός ηἱ.
Tyrph. 52.

SYN. Ηἰσῶ, ἰσησῶ.
Ἰσῶν,
Οὐ, πρὶν γ' ἂν Ἰσῶντ' ἀπολαύων αὐτὸν μόνον
Ἀντ' Σοφοκλῆς. — Ag. R. 78.
Ἰσχειρα. Vid. Ἀρτεμῖς.
Νεκρῶν Ἰσχειραν οὐδ' αὖτις ἐπισσιν. II. .φ.
480.
SYN. Τοξότις.

Ι Π

Ι ΠΝΙΟΣ, Vid. Ἰπνός.
—Καὶ ἰπνία λυματ' ἀφεν. Call. Suid.
Ἰπνίτης
Θερμῶν ἰπνιτῶν ἐσθλόν.—Ath. l. 3.
SYN. Ἐσχαρίτης.
Ἰπνῶ.
Ἰπνίμνος ριζαῖσιν Αἰτναίαις ὑπὸ Ἀεῖς. Pr. 365.
SYN. Καίω — ἰπῶ
Ἰπνός
Ὁ δ' ἰπνός ἡμῖν ἐξαπνῆς ἐλεφαντίνος. Ag. Pl.
816.
SYN. Μαχρῶν. καμίνος, ἐσχαρά. φανός.
καπνοδόκη, λαμπτήρ κοπρία.
Ἰπῶ.
Ἰπνίμνος ταῖς συμφοραῖς. Ib. Eq.
SYN. Θλίβω, πειζώ, βλαπῶ, ἰπῶ.
Ἰππα.
—Παρ' Ἰππαν καλλιπαρῶν. Orph. H.
Ἰππαγωγός (ναύς).
—Ἐἰς τὰς ἰππαγωγὰς εἰσεπῆδων ἀνδρικόας. Ag.
Eq. 596.
Ἰππαζω, Ἰππαζομαι,
Ἀντιλόχ' ἀφραδέως ἰππαζέαι.—II. ψ. 426.
SYN. Ἰππεύω, πωλοδ' αμνεύω, ὀχέομαι.
Ἰππαιχμός.
—Λαδὸν ἰππαιχμον.—Pind. N. i.
Ἰππαλεκτρυών.
Τὸν ἔθδον ἰππαλεκτρυόνα ζητῶν.—Ag. R. 963.
Ἰππαλίδης. Vid. Ἰπποτῆς
Καὶ ὡρ ἰππαλίδας ἐδ' αὖν.—Theoc. 24. 127.
Ἰππαρχός.
Ἡρέθου παρχός, ἐθ' ἰππαρχός. Ag. Av. 800.
SYN. Ἰππαρχός, ἰππηγέτης.
Ἰππασίδης.
—Ὁ δ' ἀρ' ἰππασίδην χαρὸς ἔτατε θυρῶν. II.
λ. 426.
—Ἡ δ' οἰοῖσιν ἐπεύξειαι ἰππασίδῃσι. Ib. 431.
Ἰππασός.
Ὡς ἄχ' ἰππασὸς ὑπὸ δαΐφρονος ἰπποδ' αμνῶν. Ib.
450.
6 E
Ἰππασία.

- Ἰππασία, Ἰππειά.
 Ἠπιάλων γὰρ οἰκὸς ἔξ
 Ἰππασίας βαδίζων. Ag. A. 1164.
 —Μένουχα πάλιν—ἰππασίσι θαλάσσης. Eur.
 Ph. 811.
 S Y N. Ἰππασίης, ἰππασίης, ἀλυσίης, ἀλυσίης.
 Ἰππειός, Ἰππίος, Ἰππικός.
 Φατὴν ἐφ' ἰππείῃ. —Il. κ. 568.
 Αἰ τὰν ἰππίαν τιμῶσιν Ἀθῆναν. Soph. Oed. C.
 1125.
 Μολὶς κατασχέοντες ἰππικὸν δρόμον. Ib. El.
 756.
 S Y N. Πωλικός, εἰππικός, ἰππικός.
 Ἰππελάτης. Vid. Ἀθην.
 —Γυγαντὸν ἰππελάτην. Oph. H.
 Ἰππείος.
 Ἀλλ' ἰππείον μὲν κατέχει τὸν χρημάτων. Ag.
 N. 74.
 Ἰππειῖμα.
 Ὡς μακρὴν ἰππειῖμα διώκει, Ib. Th. 1075.
 S Y N. Ἰππασία. περὶ
 Ἰππείας. Ἰππειῖν Vid Ἰπποτής.
 Πεζοὶ δ', ἰππῆς τε—Il. ε. 810.
 —Ἀλλ' ἐλ' ἀλὸς ἰππειῖν, Ep. l. i.
 Ἰππειῶν.
 Ζεφυρὸν πνοαῖς ἰππειῶντος
 Ἐν κρανῷ—Eur. Ph. 221.
 S Y N. Ἰππαζῶ, ἰππαζομαι, ἐξίπταζω, ἐν-
 ἰππειῶ, καθίππειν, κελητιζῶ, ἀλυσῶν ἰππ-
 λατῶν.
 P H R. Φαίδρῳ ἀριστοφάνει περὶ ραχὴν ἡμενός
 ἰππε.
 —Ἐκ δρόμον ἡνιοχέει ποδῶν ἰππον. Nonn.
 Ἰππων ἰθύνει κυβερνητῆρα χαλινῶν.
 —Θρασὺν ἰππον ἐργῶν,
 Ἠνιοχὸς σκληρῶσιν ἀναγκάσει χαλινῶν. Opp.
 Ἰππηγῆς
 —Μελανθόν—Ἰππηγῆν. Lyc. 767.
 Ἰππηδόν.
 Τὰς δὲ περὶ ἡμενῶν ἀγεσθαι
 Νέας τε καὶ παλαιὰς ἰππηδόν, Aesc. S T. 335.
 Ἰππηκρην. Ἰπποκρην.
 Ἡ Ἰππηκρην. —Hes. S. 6.
 —Κρητὴς Ἐλικωνίδος ἐνθὺν ὕδωρ,
 Τὸ πᾶν πῶλε προσθεῖν ἐκείνῳ. Ep. l. 4.
 Ἰππῶ ἐπὶ κρανῷ Ἐλικωνίδι καλὰ ρεοῖσα, Call. 5.
 71.
 Καλὸν ὕδωρ ἀγαθὸν εὐαλδὸς Ἰππηκρην. Arat.
 —Μελισσάγης ἰππιον ὕδωρ. Nonn. εὐπεὶς ὕδωρ.
 Ψιγγασίδος κρητὴς ρενταρεῖσι λιβάδεσσι. Br. l. 2.
 Ἰππηλασιός. Ἰππηλάτης
 Ὅρα δὲ αὐτῶν ἰππηλασίῃ ὁδὸς ἐστὶ. Il. η. 439.
 Οὐ γὰρ τις νῦν ἰππηλάτης,—Od. δ. 607.

- Ἡτοι μὲν τρηχέας, καὶ καὶ ἰππηλάταις ἐστὶ. Ph.
 842.
 S Y N. Ἰππασίμος.—σλατύς, ευρυχωρός, λαός.
 Ἰππηλάτης. Vid Ἰππειῶν.
 —Ὡς ἰππηλάτῶν Ag. 1443.
 Ἰππηλάτης. Vid Ἰπποτής.
 —Γερὼν ἰππηλάτα Πηλεὺς. Il. η. 125.
 Ἰππημαλγύς
 —Καὶ ἀγαθὸν Ἰππημαλγῶν.
 Γλακτοφάγαν, ἀβρωτῆ, δίκαιοτάτων ἀνθρώπων.
 Il. η. 5.
 Ἰππημαξ.
 Διαιξίῃν τ' ἠδ' Ἀρσάκην Ἰππιαντακας. Aesc. P.
 1002.
 Ἰππημαχίης,
 —Ἰδὲ λοφὸν ἰππομαχίην. Il. ζ. 469.
 Ἰππομαχίης, Ἰππομαχίης.
 —Καὶ Γραῖλον ἰππομαχίην Il. ω. 257.
 —Ἰππομαχίαν βασιλῆα—Pind. Ol. i.
 S Y N. Φίλι. πος. ἰππερατής, ἰπποτής.
 Ἰπποδαμνός.
 —Ἰπποδαμνὸς δρόμον. Soph. Tr. 111.
 S Y N. Ἰππικός.
 Ἰπποδρόμος.
 Ἰπποδρόμος ἀδῖνας—Lyc. 842.
 Ἰπποδότης.
 Ἀτρεὺς ἰπποδότης. Eur. Or. 1003.
 S Y N. Ἰπποτής, ἰπποτρόφος, ἰπποδόμος, ἰπ-
 ποδόμος, ἰπποδούκος, ἰπποφορβός.
 Ἰπποδοτός.
 Ἀγρός ἐς ἰπποδοτόν—Il. γ. 13.
 S Y N. Ἰπποτροφός.
 Ἰπποδούκος. Vid Ἰπποδοτός.
 Πολύβος δὲ μὲν λαβύνας ἰπποδούκοι. Eur. Ph.
 28.
 Ἰππογυμνός.
 Ἐχὼ δὲ τῆς θυμὸν ἰππογυμνόν. Aesc. Fr.
 Ἰπποδάμης
 Ἰπποδάμαντα—καθ' ἰππων αἰσσοῦντα. Il. υ.
 401.
 Ἰπποδάμης.
 —Σὺν δὲ οἱ εἰς τὴν παλαιότητα Ἰπποδάμης. Ar.
 1 754.
 —Κλυτὸς Ἰπποδάμης. Il. ε. 742.
 —Παρθένον Πισατίδα Eur. I. T. 824.
 Ἰπποδάμος. Nom. pr.
 —Ὁ δ' Ἰπποδάμης λαβύνας διώκει. Ag. Ef.
 327.
 Ἰπποδάμος.
 Κατὰ δ' ἰπποδάμην,—Il. γ. 237.
 S Y N. Ἰπποτής, ἰππικός, πολέμιος.
 Ἰπποδάσους.
 Κορυβῆς χαλχυρίας ἰπποδάσους. Il. η. 714.
 ἰπποδάσους.

Ι Η

- Ιπποδρόμος, Ιπποδρόμα τα.**
 Ουδ' ἵπποδρόμων, ὅτε κολλήτων ὄρεων
 Μετασφρεφασαι.—Eur. Hipp. 2225.
Ιπποδότης (ρυτήρ)
 Μεγαν ἵπποδότην ρυτήρα λαβόν. Soph. Aj. 241.
 S Y N. Ἰμάς, ἀγωνιῖς χαλῶς.
Ιπποδωκτής. Vid. Ἰπποῖς
 Καὶ Ὁσσεῖος ἵπποδωκτῆς. Theoc. 14. 12.
Ιπποδρόμος
 —Εὐεργύταν
 Ἀρμάτων ἵπποδρόμων κίλαδ' ἔσαι. Pind. Isth. 1.
Ιπποδρομία.
 —Μετά ταυτ' ἵπποδρόμιον ἀξέτε. Ag. Pa. 899.
Ιπποδρόμος.
 —Λίως δ' ἵπποδρόμος ἀμφίς. Il. ↓ 330.
 Λαμπρὸν ἵπποδρόμον βαῖν, Eur. I. T. 1138.
Ιππότην.
 Ἰππότην ἐκχυμετοί.—Od. 9. 515.
Ιπποδοί, Ιπποδοί.
 Ἰπποδοί τ' ἐρεσσῃ, καὶ Ἰπποδοί ροδοπηχῇ.
 Hes. 9. 251.
 —Μετὰ δ' ἵπποδοίαν ἐραβυμον. Call. 1. 1.
Ιπποδοί. Ncm. pr.
 Ἰπποδοί δ' ἀγέ φῦλα Πελασγῶν—Il. 6. 840.
 —Ληθιο Πελασγῶν φειδόμενος ἦος. I. ρ 288.
Ιπποκαίθαρος. Ag. Pa. 180.
Ιπποκελευθῆς. Vid. Ἰπποτῆς.
 —Πατροκλῆς ἵπποκελευθε. Il. μ. 126.
Ιπποκομῆς.
 —Ἰπποκομῆν μ' ἠναγκασε. Ag. Pa. 73.
Ιπποκομος.
 Ψαῦον δ' ἵπποκομοὶ κορυβὲς λαμπροῖσι φαλοῖσι
 Νευόντων—Il. v. 132.
Ιπποκορυβῆς. Vid. Ἰπποτῆς.
 —Καὶ αἰτέρες ἵπποκορυβῆς. Il. 6. 1.
Ιπποκοῦν
 —Θρηκῶν βελιχρόν Ἰπποκοῦντα
 Ρῆσ' ἀνεψιδὸν ἐσθλόν—Il. κ 518.
Ιπποκρατής.
 Τοῖς Ἰπποκράτες ἦσιν αἰεὶς—Ag. N. 997.
 Θεσσαλὸς Ἰπποκράτης Κῆρος γένος ἐνθάδε κῆτα.
 Οὗτο· ἀκιστοῖς κρυεῖας οἷζε κελυθῆς
 Παιῶν μερόπων Κῆρος Ἰπποκράτης.
 Ἰητὴρ μερόπων Ἰπποκράτης, ἀλλὰ καὶ ἵππων.
 Ὁς πλεῖστος κρυεραῖσι μζραινομένης ὑπὸ νύσσοις
 Φάτας ἀπεσφρίβεν Περσεφονας θαλαμῶν Ep.
 Ἰπποκράτης φαός ἦν μερόπων, καὶ σμετο λαῶν
 Εἴθεα, καὶ νεκρῶν ἦν σπῆαις ἐν αἰδῇ.
Ιπποκρημένος.
 Καὶ ρημάθ' ἵπποκρημένα. Ag. R. 960.
Ιπποκροτος.
 Καὶ γυμνασίῳ τῶν ἵπποκροτων. Eur. Hipp. 229.

Ι Π

- Ιπποκροτος Σκυρῶν δίδω.** Pind. Pyth. 5.
Ιππολοχος
 —Καὶ Ἰππολοχὸν μενεχαρμῆν. Il. λ. 122.
Ιππολυτή
 Ἰεζὸς ἐστὶ ζεστὴ φιλοπτολεμιο κομίζων
 Ἰππολυτῆς—Ap. 1. 1.
 —Αἰμαζὼν φιλιππος. Eur.
 Τοξοδ' ἀμῖνον Ὀρθωσιαν. Lyc.
Ιππολυτῆς
 —Θησεὺς παῖς, Ἀμαζόνος τοκος
 Ἰππολυτῆς, ἀγρῷ Πιτθίδος παιδεύματα. Eur.
 Hipp. 11.
 —Φανερῶτατος ἀστὴρ Ἀθῶναις. Ib.
Ιππομανῆς
 Ἰππομανῆς εὐτόν ἐστι παρ' Ἀκράτι, τῷ δ' ἐπὶ
 πᾶσαι
 Καὶ πᾶλοι μαινόνται ἀν' ὠρεὰ καὶ θῶαι ἵπποι.
 Theoc. 2. 48
 Σε τὴν ἵππομανῆ, Soph. Aj. 143.
 S Y N. Ἀκρομανῆς.—πολεμικῆς, ἵπποις ἐπιμαί-
 νομενος
Ιππομαχος.
 Ἰππομαχὸν βάλε δ' ῥί—Il. μ. 139.
Ιππομεδών
 Οὗτος Μυκηναῖος μὲν ἀνδ' ἄττι γένος,
 Λερναῖα δ' οἰκί' ἠαμαθ' Ἰππομεδῶν ἀναξ. Eur.
 Ph. 126.
Ιππομεινῆς.
 Ἰππομεινῆς, ὅκα δ' ἡ τῶν παρθένων ἠέλε γάμαι
 Μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν ἐλῶν, δρόμον ἀνυεῖν ἀδ' Ἀτὰ-
 λαντα
 Ὡς ἰδὲν. ὧς ἐματῆ.—Theoc. 3. 40.
Ιππομνῆτις.
 —Ἀμφ' Ἰολαὸν ἵππομνῆτιν. Pind. Isth. 7.
Ιππονίχος
 —Καὶ Ἰππονίχης Καλλίας. Ag. Av. 284.
Ιππονόμος. Vid. Ἰπποβοτῆς
 Καὶ βετῆρας ἵππονόμος. Soph. Aj. 232.
Ιππονόος.
 —Καὶ Ἰππονόον μενεχαρμῆν. Il. λ. 303.
Ιππονόμας. Vid. Ἰπποτῆς.
 Τονδ' ἵππονόμαν (Ἡλίων) ὅς ἐπερ-
 λαμπροῖς ἀκτῖσιν κατέχευε
 γῆς πιδόν, μέγας ἐν θεοῖς
 Ἐν δροτοῖσι τε δαίμων. Ag. N. 572.
 Οὐδ' ἵππονόμας, ἐδ' ἀγαλμάτων φυλαξ. Eur.
 Hipp. 1399
Ιπποπῆλος. Vid. Ἰπποτῆς.
 —Ἐφ' ἵπποπῶν Ὀρεκῶν ὄρεα νιφοντα. Il. ξ.
 297
Ιππος, Ἰπποι.
 Ἰδρῶσι δ' ἐτεῦ ἵππος εὐξοῖν ἀρμα τιταίνων. Il.
 6. 390.

Ἰπποι

Ἴπποι δ' οἱ φορεσκον ἀμυμονα Πηλεΐαν. Π. 6.
770.

SYN. Πᾶλος.

ΕΡΙΤΗ. Ἀερίπτες, ἀθλοφόρος, αἰθων, ἀργί-
πυς, ἀελλοπύς, ἀτερής, ἀκαμάς, ἀκαμαντοπύς,
ἀγλαός, ἀγαθός, ἀγνώρις, αερίσιλος, αελλήνης,
ἀλιτρεφής, ἀρπαξ, ἀπείδης, ἀνικητός, ἀκοιμη-
τός, αερίσιππος, αἰκλοδέρους, ἀμύροτος, βρά-
δύς, θυός, διεξίος, λυσσάς, θυελλοπύς, ξανθός,
ἐρυσαρμάτος, ἐπινίκιος, ἐριαυχήν, εὐσκαρβμός,
εὐγενής, εὐναλῖος, εὐθείξ, ἐλαφροπύς, καλός,
καλλιθροῖξ, κρατερωνύξ, κεντρηνέκης, κομῶν,
μεγαλήτωρ, μεγαλήνωρ, μώνυξ, λασιαυχήν,
οὐρίξ, ποδάκης, πηγός, πολεμνίος, πύρροος,
πύλας, ὑφιλοφός, ὑψηλός, σίεφαιφός, σιδή-
ροχαρμής, σιάτος, τανυπτερυξ, ταχύς, χρυσ-
αμπύξ, χαλκοπύς, χαιτήνης, ωκυπύς, ωκός,
ωκυπέτης, χαλκοκροτός, πολεμιστήριος, κυανό-
χαιτης, λευκοθροῖξ, καραχίπτες, κρατέρδς, κυά-
νωθροξ, φερεινέκος, φιλητής, φορέας, χαλκοχι-
ταν, γυμνάς, ὑγροπόρος, σιδήροπας, ὑψαυχήν,
ὀδοπύρος, περιγλήνιος.

—Ομοζυγες, ζευγητίδες, τετράροι, ἀθλοφόροι,
αἰθωνες μαργοί, Θεσσαλοί, Θρηάκιοι, Τρωῖοι,
βαρδισοί, διζυγες, ἀθανάτοι, ὑψηλές, Πυλη-
γενές.

Λευκότεροι χιόνος, θένει δ' ἀνέμοισιν ὅμοιοι Hom.
ἐς ἵππον ἀποπύς ἦρα χαλινά. Νίζα.

Αἰολός ποδάς—μῆστωρ φοβόιο.

—Χρυσήσιν εὐειρήσιν κομῶντες Hom.

Θυμῶν, οὐναεθλός, ἀρήιος, οὐμῆριμος ἵππος,
κ λ. Οἶρ.

—Φρασσάτο δ' ἵππον ἀριπρεπέα φερχόντα,
ὅς το μὲν ἄλλο τὸσον φοινίξ ἦν. ἐν δὲ μετὰ τῷ
Λευκὸν σῆμ' ἐτετυκτο περὶ τροχὸν κῦτε μνητ.
Hom.

Ὁ δ' ἐπ' αὐχενὶ γαῦρος αεθρής,
ἔσπεται, ἀργυροῖντα δ' ἐνὶ στοματεσσὶ χαλινά.
Ἀμφὶς ὀδᾶκταζόντι παραβλήδην κρετέονται.
Apoll.

Ἴππος, (δρατερός)

—Καὶ ἵππῃ κοσμον αἴσαν

Δρατὲν, τὸν ἑπείδ' ἐποίησεν σὺν Ἀθηνῇ,
ὄν ποτ' ἐς ἀκροπύλιν δόλον ἠγάγε δῖος Ὀδυσσεύς
Ἀδραν ἐμπλήσας οἱ ἑλὶον ἐξαλαπάξαν. Od.
5. 493.

ΕΡΙΤΗ. Μερεινός, ἐγκυμῶν, ἀρήιος, ἀρήι-
ετός, εὐνερ, μογοκόκος, ὀβριμος, πολυχάρδης,
μεγακτής, κητώης, περιμνήνης, εὐξοός, δολοῖς.
P H R —Ἰππῆλατον ἔργον Ἀθηνῆς.

Τρεῖς ἐχθρὸν ἀγάλμα πτελῶν ἵππον ἐποίη'

—Τεχνήντας—δεμας αἰλὸν ἵππῃ.

—Ὁκ, ἀπατηνὸρα τέχνην. Τυγρή.

Ὅτ' ἐλῖπον ἵππον κρᾶνι βρεμόντα,
Χρυσεοφαλῶν. εὐοπλον.—Eur.

Ἀφθίτον ἔργον Ἐπεῖν —Er.

Ἰπποσσοῖς Ἰπποσσοῖς.

—Ἰπποσσοῖς Ἰολαοῖς—Pind. Isth. 5.

Τὰ μὲν ἐν ἵπποσσοῖσιν ἀνδράσι.

Μαργαμεινόν. τὰ δὲ ἐν πεζομαχίαις. Ib. P. 2.

Λατὺς ἵππασσα θυγατήρ—Ib. Ol. 3.

Ἰπποσύνη.

—Καὶ ἵπποσυνας ἐδίδαξεν. Π. 4. 307.

SYN. Ἰππική, (τέχνη, ἀνδρεία.)

Ἰπποσάσις

Ἀμφὶ μὲν αἰεὶς κρεφαλαίαν

Ἰπποσασιν.—Eur. Alc. 603.

SYN. Ἰπποσασιν, ἵπποσασια—ἵππων.

Ἰπποτάδης. Vid. Αἰολός.

Ἰπποτεκτων.

Ὁ δ' ἵπποτεκτων Λαγαρίας ἐν ἀγχαλαῖς. Lyc.
930.

Ἰπποτής.

—Γερηνίος ἵπποτα Νεσῶν. Π. 6. 336.

SYN. Ἰππεύς, ἵππαλῖδης, ἵππηλάτης, ἵπ-
πιοχαρμής, ἵππευτήρ, ἵππευτής, ἵπποδάτης,
ἵπποδάμος, ἵπποδιώκτης, ἵπποθός, ἵππευ-
λευθός, ἵπποκορυτής, ἵππαστής, ἵππονομός, ἵπ-
ποδόλος, εἰππός, δαμνίππος, διωξίππος,
πληξίππος, ἐλασιππος, ταχυπόλος, κλυτοπύ-
λος—ἵππικὸς—φυγός.

P H R. Κεντῶν ἵππων.—Vid. ἵππειν.

Ἰπποτιαν.

—Κομ ἵπποτιῶνα κατέβη. Π. 5. 514.

Ἰπποτοξότης.

Τρισμυρὲς ἠρακας ἵπποτοξότας. Ag. Av. 1178.

Ἰπποτροσία.

Ἰπποτροσίας τε νομίζων. Pind. Isth. 2.

Ἰπποτρόφος. Vid. ἵπποδάτης, ἵπποφύγιος.

Ἰπποτρέφον αὖν το Πρίτωιο, —Ib. Nem. 10.

Ἰππυρίς.

Ἰππυρίς τευθαλαῖα.—Π. τ. 380.

Ἰππυρός, (ἵχθυσ.)

—Ἡ ἀρνευτήρ ἵππυρον. Ath. I. 7.

Ἰπποφύγιος.

Ἀγρὼν πτελας τῶνδ' ἵπποφύγιον ἔπει. Eur. El.
623.

SYN. Ἰπποφύγιος, ἵπποφύγιος

Ἰπποφύγιος.

Ὀυστωπιδὲς ἐνθαδ' ἵπποφύγιον καίται Θεός.
Er. 21.

Ἰππωνίος

Ἰππωνίος πρῶτος εἰς Τηβὸν κίρας. Lyc. 1069.

Ἰππῶμαι.

—Ἐκας ἐπᾶτο πικρὸς οἰσός. Π. 5. 592.

SYN.

Π Ρ

Ι Σ

SYN. Ιπῆμαι, πεταμαι, πετομαι, πεταομαι, ποτεομαι. πῆμαι, ἀνιπῆμαι. ἀφιπῆμαι.
P H R. Πτηνὸν ἀραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βαθύ. Eur.
Ἡρώϊος ἀνεμοῖσι συνεμποροῦν οἶμον οδ' εὐεν.
Κυκλάσαι βαλλήσιν ἀπηνέμιον πῆρὸν αὐραῖς.
Apollin.

Εὐπῆρον ἰχρος ἐλίσσων.
Νηχομένων πῆρ' ὕγων ετεροζυγι συνδρομος ολκῶ.
Εἰρεσίης ἀνεμῶδ' εἰ νηχετο ταρσῶ. Nonn.

Ιπῶ. Ιπῆομαι.

Συ τοῦδε μὲρδ' ἰ. φ. Theoc. 30. 19.

—Ταχὰ δ' ἰ. φ. τας Ἀχαιῶν. Π. 6. 193.

SYN. Βλαπῶ. καταικίζομαι.

Ι Ρ

ΙΡΑΙ αἰ.

Ιραὼν προπαροῖθε καθήμενοι—Π. 5. 531.

SYN. Ἀγορα, ἐκκλησία.

Ιρις.

Ιρις δ' ἐξέης καθαρὸν ῥοον εἰς ἅλα βαλλει. Dion.

783.

—Μετὰ τόνδ' ἀγχιρρος Ιρις

Μειότερος λευκῆσιν ἐλίσσεται εἰς ἅλα δίφαις Ap.

2. 368.

Ιρις.

Τρεῖς ἐκατέρθ' ἰρισσην ἰοικότες, ἅς τε Κροῖων

Εὐ νεφεί σῆριξίς τερας μεροπων αἰθρώπων. Π.

λ. 27.

Ιριδὸς ἀγλαὰ κυκλα πολυχρῶος—Nonn.

Ιρις.

Τρωσὶν δ' ἀγχιελος ἦλθε ποδ' ἠνεμος ὡκεία Ιρις.

Π. 6. 785.

ΕΡΙΤΗ. Δυσάγχιλος, ἀελλήσσσα, ἀγλαο-
πηχης, εὐλοχρος, ετεροχρῶς, πολυχρῶς, πο-
φυρεα, χρυσοπίερος, ταχέα.

—Ὡρτο δ' Ιρις ἀελλόπος ἀγχιελέσσα. Hom.

Θαυμαντὸς θυγατρὴ ποδ' ἄς ὡκεία Ιρις

Αγχιελὴ πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

Hef.

Ιρι αἰχίφυτε Ζεφυρε χρυσοπίερε νυμφη. Nonn.

Ιρις.

Ἦλθε δ' ἐπὶ πῶχρος παρδ' ἠμιος, ὅς κατὰ αὖτε

Πτωχενεσὶ Ἰθακῆς, μετὰ δ' ἐπρεπε γαστέρι μαρ-

γῇ.

Ἀζηκὲς φαγέμεν καὶ πείμεν· ὑδ' οἱ ἦν κ

Οὐδ' εἰν εἶδος δὲ μαλα μέγας ἦν ὀρασθαι.

Ἀργαῖος δ' οἶομ' ἐσκε το γὰρ διτο ποτνια μητρη

Εκ γενετῆς· Ἰσον δὲ νειο κίλησπον ἅπαντες.

Θύρεκ' ἀπαγχιελέσκα κίων ὅτε πῦ τις ἀπώγοι.

Od. 6. 6.

ΕΡΙΤΗ. Ἀλητής, ἀλητιόμορος, φῶχρος, κί-
ρος.

Ιεροσολυμα.

Εὐαγέων ἀνέβαινον εἰς ὄδ' ἄντων Ιεροσολυμων. Nonn.

ΕΡΙΤΗ. Ἰερά, μυσιπολα, τανυσκοπέλα.

P H R. Ἰερὴ Σολυμων πόλις. Νηζ.

—Ὡπ δ' ὁμοιός αἰθέρι γαίτων

Χιονενὴ ἀμαρυσε λιθὸν ετεροχρῶον αὐγῇ Nonn.

Σον διὰ τὸν γῆδ' Σολυμη μεγακυνδ' ἐν ἰεῷ Dofe

Ι Σ

ΙΣ, Ιν.

Καιστο δ' ἰς ποταμοῖο.—Π. φ. 356.

Ἰνα ταμὴ διὰ πᾶσαν.—Π. ρ. 522.

—Σαρκας τε καὶ οἷα ἴνες ἐχέσιν Od. λ. 218.

SYN. Ἰγνῶ, λοβος, φλέψ, νευρά, νεῦρον—δυ-
ραμῖς

ΕΡΙΤΗ. Λευκὴ, φαχέα, αὐχηνίος, ἀπτελε-
θρος, κρατερὰ ἰερά.

Ισα (Adv.) Vid. Ἰσως.

Ισα φιλοῖσι τέκεσσι.—Π. 6. 71.

Ισακ.

Σαρρας οἰτοκοῖο τοκος. καὶ ριζα γενεθλῆς.

Niz

Ισαδελφος.

—Πυλαδῆς ἰσαδελφος ἀνὴρ Eur. Or. 1014.

Ισαζω. Ισατκομαι, Ισαιομαι.

—Καὶ κίριον ἀμφὶς ἀνελκει

Ισαζέσθ', ἰνα παῖσιν ἀκίεκα μισθὸν ἀρῆται. Π.

μ. 435.

Οὐνεκ ἀρὰ Ἀητοῖ ἰσασκετο—Π. ω. 607.

—Τὴν γευθμῶ μεν ἰσαιομένην μαθε νερδφ. Nic.

SYN. Ενισαζω, ἐκισαζω, παρισαζω, ἰσσω,
ἰσαιω, ἀνίσσω, ἐνανίσσω, ἀντίσσω, ἀπισσω, ἐξι-
σσω, παρισσω, ἰσοφαρίζω.

Ισαῖος, Ισαιτερός.

—Καὶ ἀσπίδος ἔπει μορφῶς Ισαιῶς—Nic.

—Τι τῶτων εἰν ἰσαιτερον πολεῖς Eur. Supp.

441.

SYN. Ὅμοιος, ἰσος.

Ισαμιλλος. (Ισαμίλλα Adv.)

—Κυων ἰσαμίλλα δραμῆσα. Ep. I. 1.

Ισανεμος.

Τὸν ἰσανεμον τε ποδῶν

Λαίψηροδρομον Ἀχιλλῆα. Eur. I. A. 206.

SYN. Ποδ' ἠνεμος, ἀελλήσπος.

—Προῖσιν ἐπιδόμενος ἀνεμοῖο. Hom.

—Συνδρομος αὐραῖς Apoll.

Ισανδρος.

Ισανδρον τε καὶ Ἰππολοχον—Π. ζ. 197.

6. F

Ισαριθμός.

Ισαριθμός, Ισαριθμός.
 —Η ισαριθμοί Τέρσιον—Call. 4. 175.
 —Ισαριθμον δρεπλεσαν εν τοκοις κηπρων. Lyc. 1258.
 —Ισαριθμυ συμβολον ευεπτης Ep. 1. 6.
Ισαυρίδης.
 —Ισαυρίδης ἔχε μαχαίρας, Ep. 1. 5.
Ισαυροφόρος.
 —Ισαυροφόρον μετὰ νικην, Ib. 1. 4.
Ισηζυγός, Ισηζυγός.
 —Ισηζυγον ἡμας ομιχλή. Suid.
 —Τίς τιμῶσιν ισηζυγον ὃ γενετῆρι. Nonn.
 S Y N. Ισηζυγός, ισός.
Ισημι.
 —Πολλοὶ δὲ μιν ἀνδρες ισατιν. Il. 7. 151.
 S Y N. Εἰδῶ, ἐπισαμαι, γιγνώσκω.
Ισηρετός.
 —Αργεῖαν—ισήρεται ἰάσς. Eur. I. A. 242.
Ισημιάς.
 —Νίκης συμβολον Ισημιάδος. Call. Fr.
Ισημῖος.
 —Τυραῖον αὐτὸν ἔπιχωριοι χθονὸς
 τῆς Ισημίας σήπυσιν.—Soph. Oed. T. 959.
 S Y N. Ισημῖος, Ισημιακός.—Κορινθίος.
Ισημιον.
 —Ισημιον ηνείκεν θεραπῶν περικαλλὲς ἀγαλμα.
 OI σ 299.
 S Y N. Οἶμος, περιτραχηλῖος.—περισομιον—
 τραχηλῖος.
Ισημῖθι.
 —Ισημῖθι, κῆν Νέμεφ. Ep. 1. 6.
Ισημῖς.
 —Σκαίη δ' Αὐσονῶν παραπεπταται ἀσπετος ιση-
 μῖς.
 Πυρτυνῆς, τρισσῆσι περιδρομὸς ἀμφιτρεταῖς.
 Dion. 98.
 —Ὅσον τ' ἐπιμυρεται ισημῖς
 χερσὶ ἐκίρηνης κατασμερός.—Ap. 1. 938.
 S Y N. Λαιμός—στένῃ γαῖα μετὰ δύο θα-
 λασσῶν.
 E P I T H. Ἀλιζῶτος, ἀσπετος, κλειή, κλει-
 τη, ποττία, πλατὺς, πυλυτινῆς, πυτυωδῆς,
 σφειδς, πολυτρητος Δωρεία. Κορινθίος.
 Ταν ἀλιεχία Ισημῖ δ' ἔραδ' α.—Pind.
Ισις.
 —Σὺν σῇ μητρὶ θεῇ μελανόχροα Ισιδι σιμνῇ.
 Οἶον
 Ισιδι κερποτοκῶν, ταχυμνητορι, μυριομορφ. Ep.
 1. 4.
Ισχω.
 —Αἰκίσε τῶ ισχόντες—Il. λ. 798.
 —Ισχειν ἐκίσω ἀνὴρ.—Od. χ. 21
 S Y N. Εἰσέω, ὁμοίω, ἐκαζω—λεγω.

Ισμα.
 —Ὀνιθοπαίδος ἰσμα φοῖβαζων ποταῖς. Lyc. 731.
 S Y N. Ἰδρυμα, κτισμα, ταφός.
Ισμαρικός.
 —Ισμαρική σφοδρῶς ἐλαυνόμεναι βορέα. Dion.
 113.
Ισμαρὸς.
 —Ὅς Ισμαρον ἀμφιέβηκε. Od. ε. 198.
Ισμηνη.
 —Ὡ κοινὸν αὐταδελφον Ισμηνης καρα. Soph. An. 1.
Ισμηνία.
 —Ἦτε Θηβαία φιλή παῖς
 Εὐγενὴς Ισμηνία. Ar. L. 698.
Ισμηνίος.
 —Ισμηνιον δ' ὀνομαζεν,
 ἀλαθεα μαντεον δῶκον. Pind. P. 11.
Ισμηνίος (ποταμός Θηβων).
 —Μελαμνηφιδος εχυσαι
 Ισμηνη χίρα πατρὸς.—Call. 4. 77.
Ισμηνός.
 —Αὐμεινία δ' Ισμηνός ἐκκλυθε
 Λετροφόρος χλιδάς. Eur. Ph. 359.
Ισοδαιμων.
 —Τίμος δὲ τῶν ἀγαθῶν ἐργαμάτων,
 Βασίλειυσιν ισοδαιμονα τευχέ φάτα. Pind. N.
 4.
 S Y N. Ισοκληρος, ισομοῖρος.—ισοθῖος.
Ισοδρομος.
 —Οὐ μὲν πολλὸν ἀνευθεν ισοδρομος—Dion. 120.
Ισοελκίς. Vid. Ισοροπος.
 —Καρδαμύκη ἀμμιζας ισοελκί.—Nic.
Ισοθός. Vid. Θεοκίλος.
 —Εὐρυκλὸς τρίτατος κίεν ισοθῖος φῶς. Il. ε. 56.
Ισοκεραλός.
 —Κερὸς—ισοκεφαλῖς, ἐν γυναι. Ath. 2.
Ισοκρατής. Vid. Ρητορικὸς.
 —Χαίρει εἰς ρητῆρος Ισοκράτης.—Ep. 1. 5.
Ισοκυντῶρ.
 —Τὺ δὲ θῖς γ' ἰσοματῶα ἀμύν. Theoc. 8. 14.
 (Ι. λιποματῶα.—Piclion)
Ισομοῖρος, Ισομοῖρος.
 —Καὶ γῆς ἰσομοῖρος αἶρ. Soph. El. 87.
 —Ισομορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἰσῇ. Il. ε.
 209.
 S Y N. Ισομερὴς, ἰσοκληρὸς, ἰσοδαιμων, ἰσο-
 παλῖς.
Ισομοῖρος.
 —Μη λαβέτω σε Κρονὸς ἰσομοῖρητας Αφροδίτη.
 Man. 5. 202.
Ισονομος. Vid. Ολιγοφραγία.
Ισονομῖς.
 —Ισονομῖς ολομεισθα. Eur. Or. 200.
 Ισπαῖς.

Ισπαις
—Ισχόν
Ισπαιδα νειμοντες επί σκηπτροίς. Aesc. Ag. 75.
Ισπαλαίος.
Τον δὲ νυ δεξιτέρων νασμῶν πύλας ἰσπαλαίον.
Ep. 1. 6.
Ισπαλῆς,
Ὠρίος ἰσπαλῆς.—Theoc. 5. 30.
S Y N. Ἰσπαλας, ἰσκληρός, ἰσος.
Ισπεδον.—Ισπεδος.
Ὀφρ' ἀν ἰκηται Ἰσπεδον.—Il. v. 142.
E X P. Ἰσ-μαλον τοπον.—επιπιδος, ὁμαλδ',
λῆος, λειωδης, πεδινός, πεδίαίος —ισχωρος.
Ισπλατής.
Τοιχοίς ἀμφοτέρωθεν ἰσπλατής.—Athen. 1. 5.
Ισπλατων.
—Νικοςρατον ἰσπλατωνα, Ep. 1. 2.
Ισπερεσους.
Οτε γὰρ νεαρός μυελος σίεραν
Εντὸς ἀνασαν Ἰσπερεσους, Aesc. Ag. 78.
Ισπριος.
Κυλισθὲς ὥς τις οἶος ἰσπριος.—Soph. Fr.
Ισorroπιῶ.
Ὡς ἀν ἰσorroπιασιν αἰβὶδες εσθλὸς ὄδευσι
Θητῶν ἀνθρώπων.—Orph. H.
S Y N. Ἰσμοιρίσ, ἰσασίον.
Ισorroπος.
—Ἦν δ' ἀγῶν ἰσorroπος. Eur. Supp. 706.
S Y N. Ἰσ-βαρῆς, ἰσασίος, ἰστοαλαντος, ἀν-
τιςροτος, ἰσμοιρίος, ἰσσελκῆς.
Ἰσος.
—Επιστυτο δαίμων ἴσος. Il. ε. 438.
—Ἰσον καὶ τῆτο τίτνκται. Hes. ε. 749.
—Κακαὶ φρίνες, ἀδὺ λαλημα'
Ου γὰρ ἰσον νοεὶ καὶ φθιγγεται.—Mosc. 1. 9.
S Y N. Ἐπίσος, παρίσος, εἰσος, ἀληγκίος, ἐπι-
εκῆς, ὁμαλδς, ἀρτίος, ἡλικιωτής, ἰσοφυίς, ἰσο-
ζυξ —καλῆς.
Ἰστοαίετος.
Ουδ' ἐπὶ κῆρος Ἰστοαίετος αἰδῆς. Soph. Oed. C.
1285.
Ἰσότης.
Καὶ γὰρ μετ' ἀνθρώποισι, καὶ μερὶ σταθῶν
Ἰσότης ἐταξέ, κέρϊθμον διαρίσε. Eur. Ph. 555.
S Y N. Ἰσμοιρία, ἰστοαίετα, ἰσotiμία, ἰσoti-
μημα, ἰσorroπία, φιλοτής, ὁμαλοτής, ἐνδοσίς.—
ἰσοντο.
Ἰσοερίζω.
—Ουδ' ἔτις οἱ δύναται μένος ἰσοερίζειν Il ζ 101.
S Y N. Εἰσινομαι, ἰσαζω.
Ἰσοφορος
—Βοεῖς—Ἡλικῆς, ἰσοφοροί.—Od. σ. 372.
Ἰσοχέλῆς.
Καὶ ζῶρον κρεμασας ἰσοχέλῆς.—Ep. 1. 6.

Ισοχιός.
—Ἰσοχρον ἀρτίγονισιν. Ep. 1. 1.
Ισοχρεῖσος.
Ἦν ἰσοχρεσος ἐν —Ath. 1. 7.
Ισοφῆρος.
Ου γὰρ νικησθ', ἀλλ' ἰσοφῆρος δίκην
ἔξῃλθ' ἀληθῶς.—Aesc. h. Eum. 798.
Ισοφυχος.
Κρατος ἰσοφυχον ἐκ γυναικῶν
Καρδίᾳ δηκιδόν ἐμοὶ κρατυνῆς. Ib. Ag. 1479.
Ἰσω.
Δρομὸς δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τερμῆματα. Soph.
El. 688.
S Y N. Ἰσαζω, ἐξῃμαλίζω, ἀναλογεῶ, ἰσοδύ-
ναμῶ, ἰσorroπῶ.
Ἰσημι,
Ἰση δὲ μεγά κῦμα, —Il. φ. 313.
—Κυανερὴ ἐφελὴν ἐποίησε Κρονίων. Od. ξ. 303.
Στῆσα δ' ἐν Αἰγυπῷ ποταμῷ νεας—Ib. 2:9.
S Y N. Ἀνισημι, ἐπανισημι, ἐνισημι, ἐρῖσημι,
καθῖσημι, παρῖσημι, ἀνέχρω, ἐπέχω, κατέχω.
Ἰσαια.
Ἄλλ' ἀγὲ δ. ὕρο πεπον, παρ' ἐμ' ἰσαιο —Il. λ.
314.
S Y N. Ἐσηκα —ἰσημι.
Ἰσιαία
—Πολυσφυλὴν δ' Ἰσιαίαν. Il. C. 537.
Ἰσιορραφος.
Ἀνρ—ἰσι-ρραφος. Ar. Th. 942.
Ἰσιον.
Ἰσα μὲν σῆλαντο.—Il. α. 433.
S Y N. Ὀθοῖη, ἄρμειον, λαῖφος, (νῆς.)—ύφος.
καλυμμα.
E P I T H. Σαπρόν, ἀκρον.
Νῆδες πέρα ποντοποροῖο λιθοδῆτα. Eur.
Ἰσοβύς, Ἰσοβον
Δαφνὴς δ' ἡ πῆλεις ἀκνωτατοὶ ἰσοβοῖες. Hes.
ε. 433.
—Ἰσοβον τε. Ep. 1. 6.
S Y N. Ἐχετλη
Ἰσοδοκῆ.
Ἰσον δ' ἰσοδοκῆ πειλασαν.—Il. α. 434.
Ἰσοκεραῖα.
Ἀκρην ἰσοκεραῖαν.—Orph. 694.
S Y N. Ἰκρίον, ἐπικρίον.
Ἰσπεδη.
Ὀρθον ἐν ἰσπεδῇ.—Od. μ. 51.
Ἰσπονος.
—Καὶ σῖυγερὰς φροντίδας ἰσπονων. Ep. 1. 6.
Ἰσορεῶ
Κακῶς τὸ μέλλον ἰσορεῶν.—Aesc. Per. 454.
—Ἰσορεῖ τί σοι φίλον. Soph. El. 318.
S Y N. Πρόβλεπῶ, νοεῶ, σκοπέω, θεωρομαι.—
μάρτυρα

μαρτυρεῖω. — ανακρινῶ. ανισορεῖω, ἱσορεῖω, ἐπι-
συνδρασκῶ. μακθανῶ, ἐρωτάω, διηγέμαι. λο-
γοποιῶ, συγγραφεῖ. ζήτησιν.
Ἱσορημα.
 Μη φευκτὸν ἱσορημα. Anac. 18 ο.
 H. X P. Το τορευτὸν, υἱ τορευμα Ep. 4 8.—al.
 Δία.
 *Ἱσορία.
 —Ἱσορία φρήν ἐμπλοῆς. Naz.
 S Y N. Μῦθος, συγγραφή. — συμφορτὴ σοφία.
 πολλῶν νοός.
Ἱσος
 Ἰσὲν σήσαμενοι, ἀνα θ' ἰσία λευκ' εἰσαντες.
 Od μ 402.
ΕΡΙΘΗ Αμαιομαχίτος. ἐλατίνος.
Ἱσος (τὸ ὕφαντικὸν ὄργανον)
 Ἐν δ' ἰσοὶ λίθοι περιμυκεῖς, —Od. γ. 107.
Ἱσος.
 Ἰσὲν ἐτοιχομένης μεγαν, ἀμφοτον, οἶα θάων
 Δελιά τε καὶ χαρῶντα καὶ ἀγλαῶ ἔργα πειλο-
 ται Od. κ 222.
 S Y N. Τάσσμα, παρυφί.
ΕΡΙΘΗ Αγλαδῆ, λιπεργῆς, καλλιθογυγός,
 πολυδαίδαλος, πολυκροτός, ὑψικαρηνός, λεπ-
 τός, περιμυκός.
 —Ἡ δὲ μεγαν ἰσὲν ὕφαινε
 Διπλακα μαρμαρεῖν, —Hom.
Ἱστονός.
 Ἱστονά σπινισματα. Ar. R. 1350.
Ἱστορίδης
 Πισὴ ξυνευνός, ναυτίλων δὲ τελευτῶν
 Ἱστορίδης. —Aeic. Ag 1452.
Ἱσχυρῶν
 Ἐκὼ γὰρ οἱ μὲν ἀρετῆς κατὰ σίγῃας
 Θάκωσιν ἱσχυράντες. —Soph. Oed. C. 353.
 S Y N. Τόξινω, ὕραω, κροκίζω, πλεκω.
Ἱσρος.
 —Μαιανδρὸν τε, καὶ Ἱσρον καλλιμενέρον. Hef θ.
 339.
 Αὐγ. Θαλασσης.
 Εὐξινῶ. τοῖσι πᾶσαν ἐριγεται ὕδατος ἀχρη
 Π-νταπόρος προχοῇσιν ἐλισσομένης περὶ Πιτυκην.
 Dion. 300.
ΕΡΙΘΗ Εὐρυρεῶν, ἰερός, καλαίρος, ὕγρο-
 παγίς.
Ἱσρ.
 Ἱσρα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θεομέν αμφο.
 II ↓ 486.
 Κἀγὼ τῷδ' ἰσρ, ὑπερίστω, Soph El. 856.
 S Y N. Μαρτυρ, κριτή, συνειδός, συνεπὼρ,
 ἐπιῖσθῃ, ἐπιγνώμων, γνώστης, γνώστηρ, ἐπὶ πη-
 μαν ἐμπέρος. οἰκοκυλάξ.
Ἱσχυροσκαλῆς.
 Εὐδιδισκίτο τὴν ἰσχυροσκαλῆν, —Ar. L. 564.

Ἱσχυαλῆος.
 Οἶν τε κρομυοῖο λοπον κατὰ ἰσχυαλῆος. Od. τ.
 233.
 S Y N. Ἱσχυαλῆος, ἰσχυρός, ἀζαλῆος, λεπτός.
 Ἱσχυρῶ.
 Ἱσχυρῶ, ἰσχυρῶ, ἰσχυρῶ.
 Τον δ' ἐπ' ἀρ τε γειφυραὶ ἐργαμέναι ἰσχυρῶσιν.
 II. ε. 89.
 —Ἀλλὰ δὲος ἰσχυρῶσιν ἀνδρας. II. ξ. 387.
 Η Ἀχιλλῷ ἰσχυρῶσι. —II. υ. 139.
 Τὴν δ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μίγα δρομῆ ἰσχυρῶσιν.
 II. ι. 300.
 S Y N. Ἐπεχῶ, κατεχῶ, ἐπιπλοῦσιν, λω-
 λαμβανῶ, κρατῶ, ἐξίχομαι, ἐκτείνωμαι, ἐπὶ-
 θυμῶ —καλῶ.
Ἱσχύς, Ἱσχυάδιον.
 —Καὶ ἀπ' Ἀργίλῳ ἰσχύαδα τρωαίς
 Ἀδῶαν. —Theoc. i. 147.
 Ἱσχυάδια καὶ τρωαλία, Ar. Pl. 793.
 S Y N. Σῆκον.
ΕΡΙΘΗ Αὐν, Χελιδονίος, Ἀττική, Φρυγία,
 ἡδυοειρῶς, ἐρυθρομελάνα.
Ἱσχύον.
 Τὰ βαλεν Αἰετοῦ κατ' ἰσχύον. —II. ε. 305.
 S Y N. Γαυτός, κοτυλή, μπῆς.
ΕΡΙΘΗ Βαρυγύσσον, κοίλον.
Ἱσχυαίω.
 Ὀργῆς ποσειδῆς εἰσὶν ἰατροὶ λογοί.
 Ἐαν τις ἐν κατῷ γε μαλθασσῇ κερ.
 Καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχυρῶν βίᾳ. Aeic.
 Pr. 300.
 S Y N. Ἱσχυρῶ, ἰσχυρῶ, ἀπισχυρῶ, ἐπίσχυ-
 καίω, παρῖσχυρῶ, φίλω, λεπτόν. διαλε-
 τυνῶ, σπείλω, ξύω, ἐπὶ πηκῶ, περιαιρῶ. ὑπο-
 κλινῶ. ἀποσβεχῶ.
Ἱσχυροπέδη.
 —Καὶ τριπλίκτον Ἱσχυροπέδην. —Ep. i. 6.
Ἱσχυρός.
 Βομβυκα χαρίσσα, Συραὶ καλεῖντι τὴ πάντες
 Ἱσχυρῶν, ἀλίσκαυσεν. —Theoc. 10. 27.
 S Y N. Ἐπισχυρός, κατισχυρός, ὑπισχυρός, πρι-
 δῆς, λεπτός, ἀσάρκῆς, ἐξίτηλος, σκληρῆς, σφ-
 κῆς —σαπρῆς.
Ἱσχυρός, Vid. Ἱσχυρῶ.
 Ως ἀνδρ' ἐλόν μ' ἰσχυρὸν, ἐκ βίας ἀγεί. Soph.
 Ph 668.
 S Y N. Σθενάρῳ, ἐρισθενῆς, εὐσθενῆς, κρατερῆς,
 ἰσχυρῆς, κραταῖς, κρατερῆς, βληχρῆς. αἰμαῖος,
 ἀλκίος, βεβῆτος, ἐπακμος, σίκαρος, εὐρετός.
 εὐτονος, μεγαλαλκῆς, μέγας, βαθύς.
Ἱσχυροσελῆς
 Ἐρμος ἰσχυροσελῆς, Athen. i. 14.

Ἱσχύς.

I T

Ισχύς. Vid. Αλκή.
Ισχύς τ' ἡδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἀργοῖς.
 Hes. 9. 146.
 Αἰμαὶ ἰσχύος θρασυνοιοί. Pind. Ol. 1.
ΕΡΙΤΗ. Απλάτος, απλάτος, κρατερὰ, κρα-
 τεραλκῆς, ὑπερμεγέθης.
Ισχυα.
 Οὐτ' ἀρ' Αθηναίης, — ἐπὶ Ἀρῆος
 Ἰσχυσεὶ βατραχοῖσιν ἀεργίμων αἰπὺν ὀλεθρον.
 Hom. B. 271.
 S·Y·N. **Εἰσχυα, ἐπισχυα, κατισχυα, δυνα-**
μαι, εὐθενεω, σθενω.
 P·H·R. Κυκλωπὼν μὲν ἔχει μέγεθος τε βίη τε.
 Τυτ.
 —Χάλκεια γυῖα, καὶ ἀγυαμπήον μῆνος. Οτρη.
 —Πυρὶ χεῖρας εὐκῆ, μένος δ' αἰθονὶ σιδ' ἡρῆ.
 —Μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀαπῆαι,
 Εξ ὧμων ἐπεφυκὼν ἐπὶ σὶ ἱεραροῖσι μέλεισσιν. Hes.
 a. 76.

Ισωνία.
 Ἀλλ' αἰρή μοι τυτὸν γὰρ τῆς ἰσωνίας. Ag. Pa. 1226.
 E·K·P. Τῆς ἰσῆς τῆς.

Ισωνυμος.
 Μάτρωος δ' ἐκαλεσσέ νιν
 Ἰσωνυμον ἐμμεν. Pind. Ol. 9.

Ισως.
 Διξαίτ' ἀν' εὐπροσώπως ἰλῶς τ' ἰσως. Soph. Aj.
 10:8.

Ἰσως γὰρ κκ ἀκηκοας. Ib. Ph. 612.
 S·Y·N. Ἐπίσης, ἐξίσως, ἐξίσως, ἰσάκως, ὁμαλῶς,
 ὁμοίως, ἀταλόγως. — Τυχόν, ταχὰ πε, ἰσως πε.

I T

ΙΤΑΛΙΑ.
 Κλυτὰν ὅς ἀμφιπέης Ἰταλίαν. Soph. An. 1131.
 — Αἶε δὲ γειτῶν Ἰταλῆ. — Call. 3. 57.

ΕΡΙΤΗ. Ευρεῖα, κραναή, τετραγώνης, τρι-
 λοφῆς.

Ιταλῖαι.
 — Εὐγενεταὶς γυνῆμος Ἰταλίδαις. Ep. 1. 1.

Ιταλῖς.
 Ἰταλῖς ἀκυμορὺς ἀμφικαλυψέ κοινῆς. Ep. 1. 3.

Ιταλῖς.
 Εὐθ' Ἰταλῶν ἦν ἐπ' ἠπειρῷ νεμοῦνται. Dion. 77.
 — Πᾶσα χθὼν Ἰταλῆ, καὶ πᾶσα Λατῆ. Sibyl.

Ἀλλὰ σοί, Αἴνεια, σῖλος ἱερὸς Ἰταλὸν ἦν
 Ὀρμον ἔχει, πατρὸς φροσῖμων κρατῆς. Ep. 1. 1.

Ιταμος.
 — Ἐχὼ δ' ἰταμὸν το προσώπων. Mosch. 1. 12.
 Ἰταμῶνις ποσὶν ἀποροφῆται. Ag. R. 1326.
 S·Y·N. Αἰαδῆς, σκληρὸς, λαϊδρὸς, κυνοθαρ-

I T

σῆς, ἀσελγῆς, θρασυ, ἀναίσχυτος, ισχυρὸς
 ἰτης.

Ιτῆα.
 Καὶ τῆς ἰτῆας τε καὶ ἰτῆας, ἡδὲ μυρκαῖ. II.
 φ. 350.

— Καὶ ἰτῆας ὀλισμαρπῆς. Od. κ. 510.

— Ἐξῆς ὁμῶς

Εν ἡ ταφῇ χαλκωτοῦ ἰτῆαν. Eur. Tro. 1193.

S·Y·N. Ἰτῆς, οἰσῆς, οἰσός. — ἀσπίς.

Ιτῆινος.
 Ἀχθομένοιο σακκισσὶ βραχιονῆς ἰτῆινος. Theoc.
 16. 79.

S·Y·N. Οἰσῆινος.

Ιτῆς.
 Θρασυ, ευγλωτῆς τολμηρὸς, ἰτης. Ag. N. 444.
 S·Y·N. Ἰταμός, ἰτητικός, ὀρηκτικός, θύρος,
 προπετής, αὐλός, τολμηρός.

Ιτῆιον
 Ἡρεῖσθα μὲν ἰτῆιν
 Λεπ' ἢ μικρὸν ἀποκλας. Anas 65. 1.

— Πλακῆντες σπασαμέντες, ἰτῆια. Ag. A. 1091.

S·Y·N. Ἐρεῖσκον, ἦτρον. — καπυρωδὴ πλάσμα-
 τα, σπῆμματα.

Ιτῆλος, Ἰτῆς.
 Παῖδ' ὀλοφρομένη Ἰτῆλον φίλον, ὅτ' ὅτε χαλκῷ
 Κτεῖνε δ' ἀφραδίας, κύρον Ζηθοῖο ἀνακτος. Od.
 τ. 522.

Τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολυδακρυῶν Ἰτῆ
 Ἐλελιζόμενῃ δειροῖς μέλεισι. Ag. Av. 212.

Ιτυμορεύς.
 Ὅτ' ἐγὼ κταρὸν Ἰτυμονῆα
 Ἐσθλὸν Ὑπεροχιδῆν ὅς ἐν Ἠλῶδι γαιστασκέ-
 Π. λ. 671.

Ιτυς.
 Τῶν ἠτοὶ χρύση ἰτυς ἀσθίτος. — II. ε. 724.
 Ἰτῆς τ' ἐν τυτοῖσι περιδρομοῖς. — Eur. Tr. 1797.

S·Y·N. Περιφροῖα, ἀμῶν, ἀψίς.

ΕΡΙΤΗ. Ευκυκλὸς, κυκλοῖσθα, καμπυλῶ-
 σα, τροχοῖσθα.

Ιτῶν.
 — Ἰτῶν τε μητέρα μῆλων. II. ε. 656.

I T

ΙΤΗΝ, Ἰγμῆς.
 Τὸν τ' ἰγμὴν καὶ σῖλον σαυτὲ ποιῆς;
 Soph. Ph. 759

Ἰγμὴν μιμνῆσι. — Nic.

— Τὰς ὧν ῥησόντες ὁμαρτῇ

Μολπῇ τ' ἰγμῶν τε, ποσὶ σκαίροντες ἔποντο. II.
 σ. 572.

6 G. S·Y·N.

Ι Φ

- ΕΡΥΝ. Βοή. (ὀξεία.) συριγμα ἰγξ.
ΕΡΙΤΗ. Βαρβαροφωνός.
ἰγξ. ἔλατ τὴ τήιον ἄμην ποτὶ δῶμα τον ἀνδρα.
Theoc. 2. 17.
ΣΥΝ. Δελεαρ ἐπιθυμία.—σεισῶρα.
ἰγξ.
Πολλὰ μὲν ἰγξέσιν ἀποπρόθεν.—Π. ρ. 66.
ΣΥΝ. Εὐαω, προσφώνω, λιγυφώνω, κρᾶζω,
κραυγάζω.
ἰγξ.
Πρῶτος δ' ὦν αἰδε λαχὼν ἰγξτα Μενέλκας.
Theoc. 8. 30.
ΣΥΝ. Αὐλητής, συρικτής.

Ι Φ

- ΙΘΙΜΟΣ.
Ιθιμος Πελαγών.—Π. ε. 695.
ΣΥΝ. Κρατερός, γυνταίος εὖς, αλκίης, ισχυρός, αγαθός, μέγας.
Ιθι.
—Τετάρτοιο τε ἴφι ανασσας. Π. α. 38.
ΣΥΝ. Ανδρείας, ισχυρός, ευγενταίως, οχυρῶς, ασφαλῶς, κραταίως, ευαθῶς, ευλαμείως, μεγαλῶς.
Ιθιας.
Ιθιάς Αρτεμίδος πολυποχυ ἀρτηρεα. Αρ. 1. 312.
Ιθιανασσα.
—Και Λαοδίκη, και Ιθιανασσα. Π. ε. 145.
Ιθιγινια, Ιθιγιοη.
Χρυσοειμης, Ιθιγινειά τε.—Ευρ. Ορ. 23.
Λευκὴν Διμημῶ Ιθιγινίης παρῆδα. Ib. El. 1023.
ΕΡΙΤΗ. Ανυμφευτος, ψευδημων.
Ιθιγεντος.
—Εμφανει δὲ πυρὸς σιλας ιθιγεντη. Ορφ.
Ιθιδαμας.
Ιθιδαμας Αντιποριδης νύστε, μέγας τε.
Ὁς τραφη εν Θρακη.—Π. λ. 221.
Ιθικλής, Ιθικλῆς, Ιθικλος. Vid. Ποδαρχης.
Και τότε δὴ μιν ελυσε βη Ιθικληση, Ὀδ. λ. 295.
—Απραχολὸν Ιθικλῆα Theoc. 24. 60.
Ιθικλον δὲ ποδίσσι παρεδραμον εσθλὸν εορτα.
Π. ψ. 636.
Ιθικλε υἱὸς πολυμηλε φυλακιδας. Π. ε. 705.
Ιθιμεδεια.
—Ιθιμεδειαν Αλοῖος παρακοιτιν. Ὀδ. λ. 304.
Ιθινος.
Ιθινον βαλε δρυι—Δεξιαδην.—Π. η. 14.
Ιθιος.
ε —Βοας και ιθια μῦλα Π. ε. 556.
ΣΥΝ. Λιπαρός, ευτραφής.

Ι Ψ

- Ιρις.
Ιρις εὐζωνος, τήν αἰ πορε δῖος Αχιλλεύς. Π. ε. 663.
Ιριτικός.
Και τοῦτον Ιριτικόν. Ανασ. 31. 12.
Ιριτιδης.
Ιριτιδην Αρχιπελολεμον.—Π. ρ. 128.
Ιριτιων.
—Πρῶτον δ' ἔλεν Ιριτιωνα
Εσθλὸν, Οτρυνειδην. ποιεων ἡγήτορα λαῶν
Ὅτ νυμφη τις Νηῖς Οτρυνῆς ὤλετο πορθῶ. Π. η. 382.
Ιριτος.
Ιριτον Ευρυτιδην, επισηκελον αθανατοσση. Ολ. φ. 37.

Ι Χ

- ΙΧΘΥΑΝ. Vid. Αλιων.
Αἰὼ γὰρ περὶ νῆσον ἀλωμενοι ιχθυοασην
Γραμπιόεις ἀγκιστροί· ἰν.—Ὀδ. δ. 368.
Αὐτὸ δ' ιχθυαα σκοπελον περὶ μαίμασσα. Ib. μ. 95.
Ιχθυόλειος, Ιχθυόλης, Vid. Αλιπταρ.
Ιχθυοθηρητής, Ιχθυοθηρευτής. Vid. Ιξοβόλος.
Τῷ σφι και ιχθυόληεις ἀλιπλοὶ ανασατῶ.
Call. 4. 15.
Ιχθυόλοφ μηχαρά. Αεσ. S T. 134.
Ιχθυοθηρητήρα Μανσερατον ὤλεσε ἀγρη. Ερ. 1. 3.
ΕΡΙΤΗ. Δελασρεῖς, μοχαρός, υγροβίος.
Ιχθυόλεω. Vid. Αλιεω.
Ετρεφει ιχθυόλειντα.—Ερ.
Ιχθυόροος.
—Καυηξιν η ιχθυόροοις λαριδισση Ερ. 1. 3.
Ιχθυόροος.
—Ιχθυόροος σπυρίδας. Ε. λ. 1. 6.
Ιχθυορῆς, Ιχθυοῖς.
—Τὲς δὲ πιπαισκυς τὲς σατρες.
Τυς ιχθυορῆς, ἀργυρῆς παρισθ' ὀρῶν Αρ. Pl. 815.
Ὡς δ' ανεμοὶ δυο ποιτον ορινητον ιχθυοσυντα, Π. ε. 4.
ΣΥΝ. Ιχθυωδης, ιχθυοῖκος.
Ιχθυολυμης.
—Αρπηται—ιχθυολῦμαι. Αρ. Ρα. 815.
Ιχθυοπαγής,
—Αγκιστρων ιχθυοπαγῆς τοματα, Ερ. 1. 6.
Ιχθυοπῶλης.
Ὀμνη ἰγῶ τυς ιχθυοπῶλαις το προτερον
Ειναι πονηρῆς τυς Αθηνησιν μονες.
Το δ' ὡς νοικα το γινος, ἀσπ. ρ. 3.
Επικυλον εσι τῇ φυσει και πασταχῶ. Αθ. 6.
Τω

Τὰν δ' ἰχθυόων φιλοσοφώτερον γένος
Οὐκ ἔστιν ἑδὲν, ἐδὲ μᾶλλον ἀνθρώπων. Ib.

Ιχθυί.
—Ὡς ὅτε τις φῶς
Πέτρῃ ἐπὶ προδλήτῃ καθύμνος, ἰερὸν ἰχθύον
Ἐκ παντοῖο θυράζει λήφει καὶ πῶσι χαλεπῶ. II.
π. 407.

SYN. Ἐλλοφ., ἀσπαλος, νεπύς.
EPITH. Ἀπαλός, ἀλλεμένος, ἀλιθριμῶν,
αἰόλος, ἀφθογός, ἀναυδός, ἀφρατός, αἰγενός,
ἀσπαιρών, ἀφωήτος, ἀνδροφάγος, ἀνθραποφά-
γος, βυβίος, δαίδαλος, βοτανηφάγος, ἐνάλιος,
ναυτίλος, ἡδυόρος, ἡπιός, λιπύγλωστος, λαμ-
πρὸς, κυβιστής, ὀρχιστὴρ, ὀλοφώϊος, ὀλισθηρὸς, πα-
ριμνηκτός, πτελαγορῶς, ποντίος, σαρκίος, ὑ-
γροπόρος, ὑπερφιάλος, αἰολοφυλός, ὠμησῆς, ὠ-
τόκος, ὠσφόρος.

PHR. Ἰχθυοῦντ' ἐγενέθλα. Apollin.—Θαλασ-
σὴ τέκνα Ἀθ.—τῶν ἰδαίων τροφίμοι. Theod.
Νηχομένων νεποδῶν ἀγέλαι. Synes. Ἰχμαλὴν
ἀγέλη — Nonn. Φύλα Ποσειδάωνος ἐν αὐλῇ. Op.
Ἐδνα Ποσειδάωνος ἀλιτροφά πῶτα λιμνῆς
Δεχνύται, ἰχθυοῦντα πολυχρῶα δῶπτα τραπέζης,
Ἐνάλιη Νηΐης ἐπισκαρῶντα τραπέζῃ, Nonn.

Ιχθαίος.
Ἰχθυῖν τε Θέμις.—Hom. A. 94

Ιχθυεῖας. Vid. Εὐαχέος.

Ιχθυέμων.
Διὶ ῥα τοτ' ἰχθυέμων δολιχὴν ἐπὶ μῆτιν ὑφαίνων,
Λοξοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἀπείρονα θῆρα δοκεῖν. Opp.
Ἰχθυέμων, μέγα θαῦμα μίγασθινές, αἰολοβέλε.
Ἀλλ' ἐκ ἰκνύμων τότ' ῥρηϊός ἐν ψαμαθοῖσι. Ib.

Ιχθυῖς.
Μορφή δ' ἰχθυῖταο κινώπειτα ὅσον ἀμύδρης
Ἰκτίδος, ἥτ' ὀρνίσι κατοικιδίωσιν ὀλεθρῶν
Μαίνεται.—Ib.

Ιχθυῶ.
Κεῖνος γὰρ, ἐδὲν ἄλλον, ἰχθυῶ παλαι. Soph.
Aj. 20.

SYN. Ἰχθαομαι, ἀνιχθυῶ, ἐξιχθυῶ, ἐξιχ-
νιαζῶ, ἰχθυλάτω, ἰχθυοσκοπεῶ, ἐξιχθυοσκοπεῶ,
ἐξερευρῶ, ζητῶ. οὐχιζῶ.

Ιχθυόν.
Ἰχθια γὰρ μετοπίσθε ποδῶν ἡδὲ κνήμων
Ραὶ ἐγὼ ἀπὸντος —II. γ. 71.

Ιχθός.
Οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἱκανὸν ἐπακτῆρες πρὸ δ' ἀρ'
αὐτῶν

Ἰχθ' ἐρῶντες κυρὸς πῖσαν.—Od. τ. 436.

SYN. Πάτος, σίβος, ὀδός, πορεία, βῆμα-
τυπος (ποδός.)

EPITH. Ἀγκύλον, ἀχαράκτον, ἀερεκτον,
ἀερόχορον, ἀσηκίτον, ἀερόπορον, ἀφρόρον, ἄλγει-

νόν, ἀπλανές, ἀμαυρόν, ἀκροσφαλές, ἀμωμήτον,
ἀταυρόν, δυστεκμαρτόν, βοοτροχόν. Εὐμόν, θέρ-
μιν, θεοστυτόν, μεθυσαλές, λωσῖεν, ροσίμοι,
ῥωθρόν, νεοχαρακτόν, μετρητόν, πολυελεκτόν,
πολυπλανές, πεδωτρίδες, ταχυπέτες, ρινηλατόν,
σοδαρόν, νοσπλανές, μεταναστίν, χρυσοσταγδα-
λόν, χοροατυτόν, φυξίεν, φάριαν, ἱψίπαρον.

Ιχθυοβλαβής

—Ιχθυοβλαβείας φθινοκώλης Man. 4. 500.

Ιχθυοσκοπεῖν. Vid. Ἰχθυῶ

Ἰχθυοσκοπεῖσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς. Aesc. Ch.
226.

Ιχθῶρ.

Ἰχθῶρ αἶς πέρ τε ρεῖ μακαρεσσὶ θεοῖσιν. II. ε.
340

SYN. Λυθρον, βίότος.

EPITH. Αἱματοῖς, ἀχλυσῖς, βαρὺς, βλαπ-
τήριος, μέλας, πικρὸς, φαῦλος, φρεκαρπός.

Ι Ψ

Ι Ψ.

Μὴ κερα ἵπτες ἐδοῖεν ἀποιχόμενοι ἀνακτος. Od.
φ. 395.

SYN. Σκωληξ.

Ι Ω

Ι Ω.

Ἐν μὲν ἐν χρυσοῖς τετυγμένη Ἰραχίς Ἰῶ
Εἰσὶτι πορτίς εὔσα, φυὴν δ' ἐκ αἵχης γυναικός·
Φοῖταλιν δ' ἐποδίσσιν ἐφ' ἀλμυρὰ βαίνει κελυθα,
Νηχομένη ἱκελῇ.—Mosc. 2. 44.

EPITH. Δυσπλανός, κερασφόρος, κεραελκῆς,
αγρᾶυλος, ταυροφυῖς, φρεκαρπός, ἀθλία, πολυ-
πλαγκτός.

—Τὴν βοῶπιιν ταυρὸς παρθεὸν κορῇ. Lyc.

Οἰσροπλήγος Ἰραχίς κορῆς. Soph.

—Τὰς βυκερῶς παρθεῖν.

Τῆς οἰσροδινῆς κορῆς, τῆς Ἰραχῆς. Aesc.

Ἰωαννης.

Βαπτίσης, αγαθὸς παῖς Ζαχαρίας. Call.

Φωτὸς Ἰωαννὴν ἐρηχία πρὸδρομον ἀκρῇ. Niz.

EPITH. Ἀγνός, λαοσδόος, μεταναστῆς, θῆος,
θεσκέλος, θηγιγός, θιοειδής, μαρτυρός, κρεσι-
φοίτος, πειδός, πρωταγέλος, θρασυκαρδίας,
Αγρίος, ορεστέρον, δεικονον λογιῶν δευ. Cyr.

Πάσι δ' Ἰωαννὴς κηρυξ μέγας κρανοφοίτης. Niz.

Εἰμὶ ἐγὼ φωνὴ δειλοῖσι βροτοῖσι βοῶντος. Call.

—Ερημάδος

—Ερμιάδος αἰδὸς εἰρηνης — κηρυξ βαπτισμαῖος.
 Αρχηγὸν φαῖος προκελευθός.—εὐτυμοθρόος,
 πρωτοθρόος κηρυξ. αἰγίλος ἐμπεδομυθός. Nonn.
 Ιωγῆ.
 Πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ εὐδον Βορέω ὑπ' ιωγῇ. Od.
 Od. ξ. 533.
 SYN. Σκεπη. καταγωγῇ. αἰγιαλός. ιωή.
 Ιωή.
 —Υπὸ Ζεφυροῖο ιωῆς. Il. δ. 276.
 —Τὸν δ' αἰψά περὶ φρενας ἡλυθ' ιωή. Ib. κ. 139.
 SYN. Προή.—φανή, βοή ἀποφορά.—αυγῇ
 EPITH. Αἰπεία, αλεγεινὴ, ἀπειλητικὰ, ἀ-
 λεξιμορος, ἀχαλινός, ἀμοιβὰς, ἀγελασός, ἀριδ-
 νός, γοερά, βαρυμνίς, δυσσημος, ἐρατὴ, ζαθεή,
 πολυπλαγκτός, μυσιπύλος, φιλητὼρ, φθονερά,
 φερεδαιπτός.
 Καὶ σφοματῶν ἀχαλινὸν ἀνερροῖδῃσιν ιωῆν.
 Nonn.
 —Πολυρροῖζων ἀνεμῶν ἀληκτός ιωή. Call.
 —Ἵπ' ἀναγκᾶς βοᾷ τῆλωπὸν ιωάν. Soph.
 Ιωκή.
 Οὐτε βίας Τρώων ὑπεδεδίδσαν, ἔτε ιωκάς. Il. ε.
 521.
 —Εν δὲ κρυοεσσα ιωκή. Ib. 740.
 —Πονοῦν αἰπὺν ιωκά τε δακρυοεσσάν. Ib. λ. 600.
 SYN. Διωξίς, ὄρμη, κραυγὴ, ἀπειλὴ, ιωχ-
 μός.
 Ιωλκίος.
 Τῇς παρὰ τυμβῶν Ιωλκίον ἐμμορ' αἰθλῆ. Call.
 3. 208.
 Ιωλκός. Vid. Ιαολκός.
 Ιωνες, Poet. Ιαόνες.
 Τῇ ῥ' ἐπιναιστασιν ἀγαυῶν παῖδες Ιωνῶν.
 Ἀγχαῖοι γιγαῶτες,—Dion. 822.

—Καὶ Ιαόνες ἐλκεχίτωνες. Il. γ. 685.
 Εἰ μὴ σφᾶς ἀνίσταν Ιαόνες ἀνδρὸς αἰδᾶί. Theoc.
 16. 57.
 Ιωνία. Ιωνίς γῆ.
 Τὸν ἀπο Ιωνίας τροπον.—Ar. Ecc. 913.
 Εὐδα τε γαιετασιν Ιωνίδος ἐγγόνιοι αἰνῶ. Dion.
 553.
 Ιαόνων γῆν οἰχεται.—Aesc. Persf. 178.
 Ιωνίδης, Ιαόνιος. Ιαονίς.
 —Ἀνὴρ Ιαονικός.—Ar. Pa. 46.
 —Τὺτ' ἐς' Ιωνικὸν τορῆμα—Ib. 929.
 —Φιλοδύρτοιο Ιαονίοισι νομοῖσι.—Aesc. Supp. 71.
 Εσπερίος τυμβάσιν Ιαονίδεσσι τυχεύσαν, Athen:
 1. 15.
 Ιωνικῶς.
 Εμῖτροφορὸν τε καὶ δεικτορὸν Ιωνικῶς. Bb. Th.
 170.
 SYN. Ιασί.
 Ιων.
 Ιων ὁ Χίος, ὅσπερ ἐποίησεν παλαί.
 Εὐβάδε τὸν αἰδὸν ποθ', ὥς γ' εὐθεως
 Αἰδῶν αὐτὸν πάντες ἐκαλὸν ἀστέρα. Ib. Pa. 835.
 Ιων.
 Ιωνά δ' αὐτὸν, κτισορ' Ἀστιάδος χθονός, κ. κ.
 Eur. I. 74.
 Ιωπός. (Ιχθυός) Ιωψ.
 —Ἀμφ' ἀγίλησιν εὐγενέσσιν Ιωπῶν. Ath. 7.
 Ιωχμός.
 Ἠλθον ἀν' Ιωχμόν.—Il. θ. 89.
 SYN. Ιωκή, Ιωξίς, διωκή, Ἰορυγός, κοπή, μα-
 χή, ταραχός, πλῆθος.
 EPITH. Ἀσπετός, δυσσηχός, κρατερός, ἐν-
 μένος, πολυκλαυτός.

